

കലക്കുറു കഞ്ചൻ നമ്പ്യാരുടെ

ഉദാര കഥകൾ

ശ്രീ

എസ്സ്. റി. ഡെറ്റാർ ഭാഷാരിച്ച

കലകത്തു കഞ്ചൻ നമ്പ്യാരുടെ

ഉള്ളൂർ കാഥകൾ

പ്രകാശകൻ,

റി. സഞ്ജയം ഡെറ്റാർ,

ഡെറ്റാർ പ്രസ്സ് & ബുക്കഡിപ്പോ,

തിരുവനന്തപുരം-1.

ചരിത്രശില്പ ചരിത്ര

കാപ്പി 2000

ഡെൽറ്റാ പ്രസ്സ്, തിരുവനന്തപുരം.

സെപ്റ്റംബർ 1953.

പകർപ്പവകാശം പ്രകാശകനിൽ.

ഒന്നാംഭാഗത്തിന്

വില 3—0—0.

മ വ വ റ

ഞാൻ പുസ്തകപ്രചാരത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിട്ട് ഇപ്പോൾ ഇരുപത്തിയെട്ടുകൊല്ലംകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതിനിടയിൽ പ്രാചീനങ്ങളും, നവീനങ്ങളുമായ അനവധി ഭാഷാഗ്രന്ഥങ്ങൾ എന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട പൊതുജനങ്ങൾക്ക് ഉപകാരമായി ഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു സർവ്വവിദിതമായ വാസ്തവമാണ്. ഒരു ഭാഷയ്ക്ക് എന്തൊരു ഉൽക്കർഷ്ടമുണ്ടെന്നുള്ളത് ആ ഭാഷയിൽ പ്രചാരത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ എണ്ണവും വണ്ണവും ഘനവും തെളിപ്പുകൊണ്ടു നിശ്ചയിക്കാവുന്നതാണ്. ഞാൻ പുസ്തകപ്രചാരണവിഷയത്തിൽ ആദ്യം ഏർപ്പെടുമ്പോൾ മലയാളഭാഷയിൽ പുസ്തകങ്ങൾക്ക് വളരെ ദാരിദ്ര്യവും ഉജ്ജ്വല്യം അസീമമായ വിലയും ഉണ്ടായിരുന്നു. എഴുത്തറിയാവുന്ന കേരളീയന്മാരിൽക്കൂടെ അധികം ആളുകളും അനുഭവവും പാരായണം ചെയ്യുന്ന വയാണല്ലോ എഴുത്തച്ഛന്റെ ഭാഗവതം ഭാരതം, രാമായണം എന്നീ മൂന്നു കിളിപ്പാട്ടുകളും; ഇവയിൽ ഒരോ പുസ്തകത്തിനും അന്ന് 7-ാം 4-ാം 3-ാം രൂപാവിതം വില കൊടുത്താലും അത്ര സുഖമേല്ക്കുമായിരുന്നു. അവ അച്ചടിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതും വാലും തലയും നിർത്തും നിലയും ഒന്നും കൂടാതെയും അപരിഷ്കൃതമായും മീമാംസാലാഭനീതമായും ആയിരുന്നു. പുസ്തകത്തിന്റെ മുതക്കം കൊണ്ടും വിലക്കുടുത്തുകൊണ്ടും ഒരുവിധം ദ്രവ്യസ്ഥന്മാരുടെ ഭവനങ്ങളിൽ അല്ലാതെ സാധാരണന്മാരുടെയും പാവങ്ങളുടെയും ഭവനങ്ങളിൽ അവയ്ക്കു അന്ന് ഇന്നത്തെപ്പോലെ പ്രവേശനം ലഭിച്ചിരുന്നതുമില്ല. അവയെ എന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണകോടിയിൽ അകപ്പെടുത്തി ആകൃതിയിൽ പരിഷ്കാരവും പ്രകൃതിയിൽ സംസ്കാരവും വരുത്തിത്തന്നു. ഇപ്പോൾ മുന്തിയവർത്തിൽ അഞ്ചിൽ ഒരോത്തരി വിലയ്ക്ക് കേരളത്തിലെങ്ങും സുഖമോണെന്നുള്ളതിനു ദൃഷ്ടാന്തം ധനികന്മാരുടെ പ്രാസാദങ്ങളിലും സാധാരണന്മാരുടെ ഭവനങ്ങളിലും പാവങ്ങളുടെ കടിലുകളിലും ഒന്നുപോലെ പുരാണപാരായണം നടന്നുവരുന്നതാകുന്നു. ഭാഷാകവികളെക്കുറിച്ചുള്ള എഴുത്തച്ഛൻ, കഞ്ചൻ നമ്പ്യാർ, ഉണ്ണായിവാരീയർ, ചെറുശ്ശേരി നമ്പ്യാർ മുതലായ പ്രസിദ്ധകവികളുടെ ദ്രവോൽമുഖങ്ങളും മലയാളഭാഷയുടെ പുവികസമ്പത്തുകളും, ഗുണപ്രഭങ്ങളുമായ അനവധി കൃതികളെ അച്ചടിച്ചുസംരക്ഷിച്ച മനസാമാന്യത്തിനു ഒന്നുപോലെ അനുഭവയോഗ്യമാക്കിത്തീർത്തിട്ടുള്ളതല്ലാതെ അപ്രസിദ്ധങ്ങളും, പരിഷ്കാരവിമുഖന്മാരും സ്വാർത്ഥരൽപ്പരന്മാരുമായ പലരും ഗുഡമായി സംഗ്രഹിച്ചു വെള്ളരമ്പിനും പാററയ്ക്കും കൊടുപ്പാനായി വച്ചിരുന്ന പല പ്രയോജനകരങ്ങളായ ഗ്രന്ഥങ്ങളേയും ഞാൻ അതിപ്രയത്നംകൊണ്ടും ധനവ്യയംകൊണ്ടും സമ്പാദിച്ചു മുദ്രണംചെയ്തു പൊതുജനങ്ങൾക്കുപകാരമാക്കിത്തന്നതിനെ തന്നത്താൽതന്നെ മഹാജനങ്ങളോടു് പേഷിക്കുന്നതു ആത്മപ്രശംസയിൽ അകപ്പെട്ടുപോകുമോ എന്ന് ശങ്കിക്കുന്നെങ്കിലും വാസ്തവനിവേദനമാണല്ലോ എന്നൊരു സമാധാനവും ഉണ്ട്. മലയാളഭാഷാസാഹിത്യലോകത്തിനു പത്തിരപതിൽ ചിലപാതം കൊല്ലത്തിനിപ്പുറമായി പെട്ടെന്നൊരു വികാസവും, ശക്തിയും, പരിഷ്കാരവും, തെളിവും വർദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതിനു ഇപ്പോഴത്തെ ഭാഷാസാമ്രാജ്യത്തിലെ ചക്രവർത്തിതിരുമനസ്സിലേയും, യുവരാജാവുതിരുമനസ്സിലേയും, സാമന്തഭൂപന്മാരുടെയും ഭരണനൈപുണ്യവും പ്രധാന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ കൃത്യനിയ്ക്കയും, മലയാളം മാതൃഭാഷയായ കേരളത്തിന്റെ ഒന്നുകെയുള്ള ഉണർച്ചയും പരിഷ്കൃതനിലയിൽ വർത്തിക്കുന്ന അന്യഭാഷകളോടുള്ള സംസർഗ്ഗവും സർവ്വകലാശാലയിൽ മലയാളഭാഷയും ഒരു ഉപഭാഷയായി സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടതും ബ്രിട്ടീഷ്, തിരുവിതാംകൂർ, കൊച്ചി ഈ ഗവണ്മെന്റുകൾ മലയാളവിദ്യാലയങ്ങളെ സ്ഥാപിച്ചു പോഷിപ്പിക്കുന്നതും

അച്ചടിയന്ത്രങ്ങളുടെ ആവിർഭാവവും പ്രധാനകാരണങ്ങളാണകിലും, മലയാളത്തെ ദ്രാവിഡരോടും മറ്റാസാമ്രാജ്യത്തിൽനിന്നും വിട്ടുപോയ പുരസ്കാരമായ ഒരു മഹാമഹേഷ്വരേക്കി അർപ്പിച്ച എഴുത്തച്ഛന്റെ വാചനമായ കൃതികളെയും. അതിൽ മലയാളനാടിലുള്ളതും വിചിത്രസ്ഥാവനങ്ങളായും അലങ്കാരസാധനങ്ങളായുംകൊണ്ടു ചരിച്ചു കിട്ടിയതോടുകൂടി ഉണ്ണായിവാതുർ മുതലായവരുടെ സാമഗ്രഹനങ്ങളായ കല്പനകളെയും സർവ്വാനുസൃതന്ത്രമായി സർവ്വവിഷയങ്ങളിലും തുഞ്ചിത്തകുന്തു ചെരുപുസ്താനരേരി മുഴക്കി ഭരണനടത്തിയ കഞ്ചൻനമ്പ്യാരുടെ ശാസനകളെയും പിന്നീടുണ്ടായ ഭരണഭാഷകൊണ്ടു മിന്നിച്ചും മാഞ്ഞും, തേങ്ങുംപോയവയെ എല്ലാം അത്യുപധാനം ചെയ്യാനായിച്ചെന്നതും അദ്ധ്യാത്മരായണം കൺസ്ട്രൂട്ടി, ഭർത്താവി മുതലായ ശ്രേഷ്ഠനമങ്ങൾക്കു വ്യാഖ്യാനങ്ങളെ എഴുതിച്ചും ശ്രീമദ്യുക്താചാര്യർ, വിക്രമാദിത്യകുമാർ, കീർത്തികേശരി, കാടംബരി, കമാസരിസാഗരം, ശ്രീകൃഷ്ണചാമുളം, ഭൂലോകവിനോദകുമാർ, തമിഴിപ്പാലി, ലീലാപതി, ആര്യനാട്ടം, ശ്രീരാമകൃഷ്ണപരമഹംസരുടെ ഉപദേശങ്ങൾ 100-ൽ ചിലപാനം ഗദ്യപുസ്തകങ്ങളെ ദ്രാവിഡം, സംസ്കൃതം, ഇംഗ്ലീഷ് മുതലായ ഭാഷകളിൽനിന്നും വിഭാഗമാക്കിക്കൊണ്ടു രജ്ജമാചെയ്യിച്ചിട്ടും വക്തവസ്ഥലമാഹാരം, ഗാന്ധർവ്വം, സേതുമാഹാരം, മുതലായി പല കിളിപ്പാട്ടുകൾ ഹരിശ്ചന്ദ്രചരിതം തുടങ്ങിയ 50-ൽ ചിലപാനം നാടകപുസ്തകങ്ങൾ, ശ്രീമദ്യുക്താചാര്യർ, സന്ദർശനചരിത്രം, അവസരോക്തിമാല, ഗുരുജ്ഞാനോപദേശം മുതലായി 100-ൽപരം മണിപ്രവാളപദ്യപുസ്തകങ്ങൾ, മായവനിദാനം, വൈദ്യസംഗ്രഹം മുതലായ വൈദ്യഗ്രന്ഥങ്ങൾ, ജ്യോതിഷഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇവയും വള്ളപ്പാട്ടുകൾ, തിരുവാതിരപ്പാട്ടുകൾ, അമ്മാനപ്പാട്ടുകൾ, വാതന്തൂപ്പാട്ടുകൾ, കമ്മിപ്പാട്ടുകൾ, ഊഞ്ഞാൽപ്പാട്ടുകൾ, നേരമ്പാക്കുവിഷയമായ ക്രിമിനൽക്കേസു പുസ്തകങ്ങൾ മുതലായി 300-ൽ ചിലപാനം ചിലപ്പറ ഇനങ്ങൾ ഇങ്ങനെ പത്തൊമ്പതാണ്ടിൽ ചിലപാനം ഭരണഗ്രന്ഥങ്ങളെ കണ്ടു വ്യാഴവട്ടക്കാലമായിട്ടു അനവരതപ്രയത്നംകൊണ്ടു സംഗ്രഹിച്ചും സഞ്ചയിച്ചും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തു ഭരണസംഹിതയുടേതുകൊണ്ടു പാലികകൾക്കുപകാരപ്പെടുത്തിയതും "വിദ്യാഭിവാർത്തി" പുസ്തകശാലയുടേയും മുദ്രാലയത്തിന്റേയും പ്രയത്നവും ഭരണാഭിവാർത്തി എന്താതും പ്രയോജനപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിനെ മഹാജനങ്ങൾതന്നെ തീർച്ചപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്. ഞാൻ ഇതുവരെയും ഉള്ള എന്റെ ജീവിതകാലം മുഴുവനും ഭരണഗ്രന്ഥങ്ങളെ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനും മലയാളം അച്ചടിയെ അഭിവൃദ്ധിയിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിനും ആയിട്ടാണ് വിനിയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഈ വിഷയത്തിൽ എനിക്കു സഹായകമായി വേിച്ചിട്ടുള്ളതും വിജ്ഞാപനമായ പണ്ഡിതരാഗ്രസന്ദേശങ്ങളും അവരിൽ ചുരുക്കം ചിലരുടെ ഉദാഹരണം ചൊല്ലേണ്ടതാണ് എന്നാൽ പ്രസാധിതങ്ങളായ പുസ്തകങ്ങളെ ധാരാളം വാക്കുപറയിച്ചു എനിക്കു നാർക്കനാൾ കൃതാൽതയെ വെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും മാത്രമാകുന്നു. പരിഷ്കൃതരാജങ്ങളി ഭരണപോഷണവിഷയത്തിൽ പ്രയത്നിക്കുന്നവർക്ക് ഗവൺമെന്റിൽനിന്നും ബുക്കുകമ്മിറ്റിയിൽനിന്നും പല സഹായങ്ങളും ചെയ്തുകൊടുക്കുന്ന പതിവുണ്ട്. എന്നാൽ വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ അതു സംഭാവനകളെയും ഉദാഹരണം നാനാപ്രകാരത്തിലും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന നമ്മുടെ ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നു കൂട്ടു ബുക്കുകമ്മിറ്റിയിൽ നിന്നുകൂട്ടു സ്മരണിയമായ യാതൊരു സഹായവും ഇന്നുവരെയും "വിദ്യാഭിവാർത്തി"ക്കു ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്തതു ഭരണഭാഷകൊണ്ടുണ്ടെന്നല്ലാതെ മറ്റൊന്നും പറയാവതല്ല. യാതൊരു വ്യവസായവും അഭിവൃദ്ധിയിൽ വരുന്നതിന് താല്പരഗവണ്മെന്റിന്റെ സഹായം അതന്ത്രപക്ഷിതമാണെന്നുള്ളതു പ്രസ്താവയോഗ്യമാണ്. ഞാൻ അച്ചുക്കൂടം നടത്തി തുടങ്ങിയതു മുതൽ മലയാളം അച്ചടിയെ വിവിധവിധത്തിലും പരിഷ്കരിച്ചുപരിയ്ക്കാണകിലും എന്റെ എല്ലാ മനോഗതങ്ങളും ഒന്നുപോലെ പ്രയത്നത്തിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിന്നു മാത്രം യാതൊരു വിചിന്തയും സഹായികളില്ലാത്തതിനാൽ സാധിച്ചിട്ടില്ലെന്നുള്ളതിനേയും വ്യസനസമേതം വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു. പ്രാചീനനാടും അവ്ചീനനാടും

ആയ പണ്ഡിതന്മാർ സരസരൂപ കവനങ്ങളെ ഇനംപ്രതി കൂട്ടിച്ചേർത്തടിക്കുന്നത് രാഷ്ട്രസമുദായങ്ങളെ രക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു നല്ലവഴിയും വായനക്കാർക്ക് സുഗമവും സുകരവും ആയിരിക്കുമെന്നതിൽ കറെ മുഖ്യാനം ഉണ്ടായിരുന്ന അഭിപ്രായത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി അഞ്ചരക്കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പിൽ പുരീകന്മാരും ആധുനികന്മാരും ആയ വിഭാഗങ്ങളുടെ 7% ദിവസത്തെ ആട്ടക്കഥകളെ കൂട്ടിച്ചേർത്ത് അച്ചടിച്ച മലയാളത്തിലെ പണ്ഡിതന്മാരിൽ പലർക്കും മാനുപത്രങ്ങൾക്കും അഭിപ്രായത്തിനയച്ചതിൽ എല്ലാവരും ഐകകണ്ഠ്യേണ ഈ പ്രയത്നം മലയാളഭാരതത്തിനും മലയാളത്തിനും അമൂല്യമായ സൗഗന്ധ്യവും അത്യന്തം ശ്ലാഘനീയവുമാണെന്നഭിപ്രായപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് അവരിൽ സർവ്വലാഭമുണ്ടായ വലിയൊരുകാരിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും, ഇദാനിത്തരം രാഷ്ട്രഭിമാനികളിൽ അംഗസരന്മാരായ എ. ആർ. രാജരാജവർമ്മകൊച്ചുകോയിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും ഉള്ളൂർ എച്ച്. പരമേശ്വരയ്യർ അവർകളും മറ്റും ഇതുപോലെ തുളക്കുമകൾ, വഞ്ചി, പാട്ടുകൾ മുതലായതും സങ്കല്പനം ചെയ്ത അച്ചടിക്കുന്നതു വളരെ പ്രയോജനവും ആശംസ്യവുമാണെന്നഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ആ വിഷയത്തിൽ എനിക്കു അത്യന്തം ഉത്സാഹത്തെ മനസ്സിലാക്കി.

അതിൽപിന്നെ ഞാൻ രാഷ്ട്രകവികളായ കണ്ണൻനമ്പ്യാരുടെ സരസരൂപ പ്രസന്നഗംഭീരങ്ങളായ തുളക്ക് പാട്ടുകൾ സംകലനം ചെയ്ത അച്ചടിച്ചതും രാഷ്ട്രം മനങ്ങൾക്കും പ്രയോജനമായി ഭവിക്കുമെന്നവിചാരിച്ചു ശ്രമിച്ചതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് 3% കഥകൾ അടങ്ങിയ കണ്ണൻനമ്പ്യാരുടെ തുളക്കുമകൾ 1084-ൽ രാഷ്ട്രം എന്ന പുസ്തകം 1084-ൽ 'വിദ്യാഭി വർധിനി' മുദ്രാലയമുദ്രിതമായി പുറപ്പെട്ടു. ഉദ്യോഗം കേരളത്തിലെങ്ങും വിതരണിക്കുന്നത്. മലയാളത്തിലെ എല്ലാ മാനുപണ്ഡിതന്മാരും പൊതുജനപ്രതിനിധിയായവരായിരുന്ന മാനുപത്രങ്ങളും വിഭാഗീയ പല അഭിപ്രായങ്ങൾമൂലം എന്നെ അനുമാനിക്കുകയും കേരളവംസികൾ ആദരിക്കുകയും ചെയ്ത എന്തെല്ലാവിധത്തിൽ സർവ്വഭാഗ്യവശമായ എനിക്കു വിശേഷാൽ ഉന്മേഷത്തെ ഉദ്വേഗത്തിലേക്കിടും കൃത്യത്തോളമാൽ ഉടനടി അതിന്റെ 2-ാം ഭാഗം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിനു സംഗതിയായില്ല.

അതിന്റെശേഷം എന്റെ മാനുസ്മൃതികളിൽ പലരും, സരസകവിതയായ കണ്ണൻ നമ്പ്യാരുടെ ശിഷ്യമുള്ള കവിതാരങ്ങളെ കൂടി സ്വരൂപിച്ചു 2-ാം ഭാഗമായി ഒരു മലകൂടി കൊടുത്തു. മലയാളഭാഷാപരിഷ്കരണയുടെ ഗമതലത്തെ അലങ്കരിക്കണമെന്ന നിർബന്ധിതതകിലും രണ്ടാം ഭാഗത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ള തുളക്കുമകളിൽ അധികവും മുൻപിൽ അച്ചടിച്ചിട്ടുള്ളവ അല്പം അധികമായി അപ്രസിദ്ധങ്ങളും പ്രസ്ഥം കൈയിൽ ഉള്ളവരിൽ അധികംപേരും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിൽ വൈമനസ്യമുള്ളവരും ആകയാൽ അവയെ സഞ്ചരിക്കുന്നതിനുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടും ധനവ്യയവും ക്രമീകരിച്ചായി കണ്ടുകൊണ്ടുണ്ടായ ഏതവിധത്തിലുള്ള എന്റെ മനശ്ശതിയെ മഹാ മനോഹരമായി കൊച്ചിയിൽ എച്ച്. എച്ച്. രാമവർമ്മത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു അനുഗ്രഹ സൂചകങ്ങളും ചാരിതരത്നങ്ങളുമായ തിരുവെഴുത്തുകൾമൂലം ഏകദേശം പല ദർശനങ്ങളായ നല്ല കഥകൾ അയച്ചതും തപരിതപ്പെടുത്തുകയാൽ 1086-ൽ 26 കഥകൾ അടങ്ങിയ രണ്ടാം ഭാഗം വെളിക്കാക്കി. അതിൽ എനിക്കു അധികം ബുദ്ധിമുട്ടും ധനവ്യയവും നേരിട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും പൊതുജനങ്ങളുടെയും വിഭാഗങ്ങളുടെയും ശ്ലാഘയ്ക്കു നിദാനമായി ഭവിച്ചതുകൊണ്ടു പരോപകാരത്തെ ലാഭമെന്ന വിചാരത്തോടുകൂടി എനിക്കു യാതൊരു ചാരിതരത്നങ്ങളും സംഭവിച്ചില്ല.

അതിൽപിന്നെ രണ്ടാം ഭാഗത്തിലുംകൂടി ഉള്ള അൻപത്തൊട്ടു കഥകളെയും ഒന്നിച്ചു ചേർത്തു രചയിൽ ഓട്ടൻ എല്ലാം ഒന്നായും ശീതകൻ പറയൻ ഇവയെ അനുകൂലമായും ഇനം തിരിച്ചു പത്തും വായനക്കാരുടെ സൗകര്യത്തിനുവേണ്ടി റായൽസയിസ്സു മറ്ററി ഡിമ്മി എട്ടാം ക്ലാസ്സും ഒന്നാംപുസ്തകത്തിൽ പുസ്തകരൂപീകരണത്തിന്റെ ദുരിതംകൊണ്ടു വർദ്ധിച്ചു നിന്നു.

രണ്ടാലയ ചില അച്ചുവിഴകളെ തിരുത്തിയും അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധം ചെയ്യണമെന്നു സ്വല്പ ദിവസമായിട്ടേ വിചാരിച്ചുകൊണ്ടു വരികയായിരുന്നു. ഇതിനിടയിൽ നിന്ദമതതപനിക്ഷേപഭണ്ഡാരമായ മഹാഭാരതത്തെ ഗദ്യമാക്കി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തണമെന്നുള്ള മോഹംകൊണ്ടു് ഞാൻ ഈയിടെ പ്രകടീകരിച്ച ധർമ്മസ്യസഞ്ചയസ്ഥാനമായ ഭാരതം ഒൻപതാം വാല്യത്തിന്റെ രൂപീകരണത്തിൽകൂടി പ്രവേശിച്ചുപോയതിനാൽ എന്റെ അഭിഷ്ഠപ്രകാരം തുല്യക്രമം ഒന്നാം ഭാഗവും രണ്ടാംഭാഗവും ഇന്ദ്രപ്രത സങ്കലനംചെയ്ത മുൻപതിപ്പിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന അക്ഷരവിഴ്ചകളും തീർത്തു നല്ല കടലാസിൽ ഭംഗിയായിട്ടു അച്ചടിച്ചു തെങ്ങിയ് സൈസ്സിൽ ചുരുങ്ങിയ വിലയ്ക്കു ഇപ്പോൾ മാത്രമേ പൊതുജനസമക്ഷം സമർപ്പിക്കുവാൻ സംഗതിയായിട്ടുള്ളൂ.

ഇതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ള എല്ലാ കഥകളെയും ഒന്നിച്ചു കൂട്ടിച്ചേർത്തു അവയെ സംസ്കരിച്ചു ഇപ്രകാരം അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിന്നു ഞാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ള ധനവ്യയത്തേയും പ്രയത്നത്തേയും എന്നല്ല മറ്റൊന്നുകൊണ്ടും ഈ പുസ്തകത്തിന്നു ഒരു പത്തു രൂപാ വില നിശ്ചയിച്ചാലും കൂടിപ്പോകുകയില്ല. ഇതിൽ ആദ്യം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ഒന്നാം പുസ്തകത്തെപ്പറ്റി അഭിപ്രായം പറഞ്ഞുകൂട്ടത്തിൽ വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു പുസ്തകമൊന്നിന്നു അഞ്ചു രൂപാവിതം ചില വച്ചാലും കൂടുതൽ അല്ലെന്നു കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ നമ്മുടെ മലയാളികളിൽ അധികം ആളുകളും ദ്രവ്യസ്ഥന്മാർ അഭ്യർത്ഥനാൽ എന്റെ ഈ പ്രയത്നത്തിന്റെ ഫലവും ഭാഷാകവികളകിരിടമണിയായ കഞ്ചൻനമ്പ്യാരുടെ വാങ്മുഖ്യവും എല്ലാവരും ഒന്നുപോലെ അനുഭവിക്കുവാൻകണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു ഞാൻ ഇതിന്നു ഏറ്റവും ചുരുങ്ങിയ വില മാത്രമേ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളൂ.

അല്ലയോ കേരളീയമഹാജനങ്ങളേ ! ഈ മഹത്തരമായ ഗ്രന്ഥത്തിന്നു ഈ നിസ്സാരമായ തുക കൂടുതൽ അല്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ടു മഹാജനങ്ങൾ എല്ലാം ഈ പുസ്തകംവാങ്ങി വായിച്ചു മലയാളഭാഷയെ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള എന്റെ വലുതായ ഈ ഇ്രമത്തിനു് കൃതജ്ഞതയുണ്ടാക്കിത്തരണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടും ഒന്നും രണ്ടും ഭാഗങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു സഭയം അഭിപ്രായങ്ങൾ അയച്ചുതന്ന മഹാശയന്മാർക്കും പുസ്തകരൂപീകരണത്തിന്നു കഥകൾ അയച്ചുതന്ന എല്ലാ ഉദാരശീലന്മാർക്കും വിശേഷിച്ചും ഇതിൽ എന്തെ അത്ഭുതം ഉത്സാഹപ്പെടുത്തുകയും നല്ലതിൽ ചില കഥകൾ അയച്ചുതരികയും ചെയ്ത ഔദാർദ്യനിയിയും ഭാഷാപോഷണൈകാഭിലാഷിയും ആയ മഹാമനീശ്വരീകൊച്ചി ഒന്നാംകൂർ എച്ച് എച്ച്. രാമവർമ്മത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലേക്കും ഞാൻ എന്റെ ഹൃദയംഗമങ്ങളായ വന്ദനങ്ങളെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടും ഇതിന്റെ ആദ്യപതിപ്പുകാലത്തു അച്ചടിച്ചും പകർത്തിയും ഏറ്റവും ഭംഗിച്ചുപോയ പല കഥകളെയും സമ്പ്രദായം പരിശോധിച്ചു യഥാപ്രകാരം സംസ്കരിക്കുന്നതിന്നു തന്റെ വിലയേറിയ സമയത്തെ വ്യയംചെയ്ത പ്രയോധനമെല്ലാം അധിപരവർകളോടെന്നപോലെ രണ്ടു ഭാഗങ്ങളേയും ഒന്നായിട്ടു ഇന്നു തിരിച്ചു സങ്കലനം ചെയ്തതിലും അവയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന അച്ചടിക്കുറ്റങ്ങളും മറ്റും പരിശോധിച്ചു ശുദ്ധിപ്പെടുത്തിയതിലും പ്രയത്നിച്ചിട്ടുള്ള തെങ്ങിലഴികത്തു എൻ. നാണപിള്ള ആശാനവർകളോടും ഞാൻ ഏറ്റവും നന്ദിയുള്ളവനായിരിക്കുന്നതാണെന്നു പ്രസ്താവിക്കുകൊണ്ടും ഈ മുഖവുരയെ ഉപസംഹരിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

എന്നു്,

1088 ചിങ്ങം 30-ാംനാ-

എസ്സ്. റാറി റെഡ്യാർ.

പല മഹാത്മാരിൽനിന്നും കിട്ടിയിട്ടുള്ള
വിലയേറിയ അഭിപ്രായങ്ങൾ.

ഭരണനയപരിഷ്കാരത്തിൽ മഹാമന്ത്രി മുത്തുകോയിത്തമ്പുരൻ തിരുമനസ്സിൽനിന്നും,

9

എസ്. റി. ഡെവരവർകരർ.

ഇമ്മർക്കനകൾ അടങ്ങിയ ഒന്നാംഭാഗം പുസ്തകം കിട്ടി വളരെ സന്തോഷമായി. കുറഞ്ഞൊരുകാലത്തിനിപ്പുറം മലയാളഭാഷ ഒരുപരിഷ്കൃതഭാഷയാണെന്ന് ചിലർക്കൊരാക്ഷേപമുണ്ടായതിനെ, നീക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഭാഷാഭിമാനികളായ പല മഹാനാഥരും പലപ്രകാരത്തിൽ ഉള്ള ശ്രമങ്ങൾ ചെയ്തതിന്റെ ഫലമായിട്ട് ഇപ്പോൾ ആ ഭാഷ ഒരു വീധം പരിഷ്കൃതസ്ഥിതിയിൽ എത്തിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു സർവ്വസമ്മതമാണല്ലോ. എന്നാൽ മഹാനാഥരായ പ്രാചീനകവികളുടെ കൃതികളെ ദൃഷ്ടാന്തരൂപേണ വെളിപ്പെടുത്തി മേൽപറഞ്ഞ ആക്ഷേപത്തെ പരിഹരിക്കുന്നതിലേക്കു നിങ്ങൾ ചെയ്തുവരുന്ന പരിശ്രമം ഒട്ടുമ്പ്രയാനമല്ലാത്തതിനാൽ, അതിൽവെച്ചു നിങ്ങൾക്കുണ്ടാകുന്ന യശസ്സ് ഈ കേരളഭൂമിയുള്ള കാലമെല്ലാം അനുഗ്രഹമായിരിക്കുമെന്നു ഞാൻ ആശംസിക്കുന്നു. ഇതിൽ നാമുപുസ്തകം വി. പി. ആയി അയച്ചുതരേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

മുത്തശ്ശിയമ്മ (മുപ്പ)

മഹാമഹിമശ്രീ കേരളവർമ്മ സി. എസ്സ്. ഐ. എഫ്. എം. യു. എം. ഓർ. ഏ. എസ്സ്.

എഫ്. ആർ. എച്ച്. എസ്സ്. വലിയകോയിത്തമ്പുരൻ തിരുമനസ്സിജനിന്നും,

28-0000-മായ ചു എഴുത്തുകിട്ടി. മുപ്പത്തിരണ്ടു ശുചിത്വകഥകൾ അടങ്ങിയ രണ്ടു തരത്തിലുള്ള പുസ്തകം രണ്ടും കിട്ടിട്ട് എന്താനും ഓവസമായി. അതു കിട്ടിയതുമുതൽ നമ്പ്യാരുടെ ഓരോ അതിസരസങ്ങളായ ശുചിത്വകഥകളെ ഒന്നും രണ്ടും മണിശുദ്ധനോരം വായിക്കാനെ ഒരു ഓവസവും കഴിയാറില്ല.

കുറച്ചുകാലമായിട്ടു ദേഹത്തിന്റെ സംസ്ഥാനതയോൽ പുസ്തകവായനയിൽ ശ്രദ്ധ എനിക്കു
 ലും കുറവായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. എങ്കിലും ഈ തുജ്ജൽക്കഥകളിൽ മുൻപു കേട്ടിട്ടില്ലാത്തതായി
 ചിലതും, കേട്ടിട്ടുള്ളതായി പലതും, എടുത്തു വായിച്ചുതുടങ്ങിയശ്ശ ഇതര കൃത്യനിർവ്വന്ധംകൊ
 ണ്ടു മാത്രമാണ് പുസ്തകം കയ്യിൽനിന്നും താഴെ വയ്ക്കുണ്ടിവരുന്നത്. ഈ നാട്ടിൽ വിദ്യാഭിവാ
 ക്ഷായി നിങ്ങൾ അനവധി ദ്രവ്യം ചെലവുചെയ്തും നാനാപ്രകാരമായി പരിശ്രമിച്ചും വരുന്നതി
 ന്റെ വിച മതിക്കത്തക്കരല്ലാത്ത പല ഫലങ്ങളും വേളിക്കു വനാകൂട്ടത്തിൽ ഈ മുപ്പത്തിരണ്ടു
 തുജ്ജൽക്കഥകളേയും ഇങ്ങിനെ ഒന്നായിച്ചേർത്തു അച്ചടിപ്പിച്ചു്, ജനങ്ങൾക്കു സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന
 തിനേക്കാൾ ശ്ലാഘ്യതരമായ ഒരു കൃത്യം അക്കാഭിമാനമുള്ള ഒരുവനാലും സാധിച്ചാൽ ശക്യമല്ല.

നിങ്ങൾ ഈ തുളുൽക്കമാപുസ്തകത്തിന്റെ രണ്ടു പ്രതികൾ എനിക്കയച്ചുതന്നതിനുവേണ്ടി എന്റെ ഹൃദയംഗമമായ നന്ദി പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

പുസ്തകം ഒന്നിനു അഞ്ചുരൂപവീതം ഒട്ടും സംശയംകൂടാതെ വിലവയ്ക്കണമെന്നിരിക്കെ, നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ വച്ചിരിക്കുന്ന വില അത്രയും ലഘുവകയാൽ നാട്ടുകാരിൽ നിർവഹമുള്ള വരണക്കെയും ഓരോ പ്രതിയെങ്കിലും വാങ്ങിക്കുന്തിരിക്കയില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

വവിയകോയിത്തമ്പുരൻ (ഒപ്പ്)

മഹാമഹിമശ്രീ എ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ, എം. എ., എം. ആർ. എം. എസ്സ്.,
തിരുമനസ്സിൽനിന്നും.

നിങ്ങൾ അയച്ച "തുള്ളൽക്കഥകൾ ഒന്നാംഭാഗം കിട്ടി സന്തോഷമായി. സരസകവി
യായ കഞ്ചൻനമ്പ്യാരുടെ തുള്ളൽക്കഥകൾ ശേഖരിച്ച ഇങ്ങിനെ അച്ചടിപ്പിക്കുന്നതിനായി നി
ങ്ങൾ ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നതു ഭാഷയുടെ ഭാഗ്യദശതന്നെ എന്നു പറയാം. 72-ദിവസത്തെ ആട്ട
ക്കഥകൾ ഒന്നിച്ചു നിങ്ങൾ അച്ചടിപ്പിച്ചതുതന്നെ ഭാഷയ്ക്കു വലിയ സഹായമാണ്. എന്നാൽ
ഈ തുള്ളൽക്കഥകൾ കൊണ്ടുള്ള ഉപയോഗം അതിലും അധികമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. അച്ചടിയുടെ
രീതിയും മറ്റും നന്നായിട്ടുണ്ട്. നമ്പ്യാരുടെ ശേഷമുള്ള തുള്ളൽക്കഥകളും കഴിയുന്നിടത്തോളം
ശേഖരിച്ചു നിങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുമെന്നു വിശ്വസിക്കുകയും ഈ മാതിരി ഓരോ നല്ല കൃതി
കൾ അച്ചടിപ്പിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി ഭാഷയുടെ പരിഷ്കാരം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനായി നിങ്ങൾ
ചെമ്പുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പരിശ്രമത്തെപ്പറ്റി വളരെ അഭിനന്ദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

എ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ (ഒപ്പ്)

സർവ്വകലാശാലാ പരിശോധകൻ കൊച്ചി ഗവൺമെൻ്റ് മഹാമഹിമശ്രീ കോളവർമ്മ ബി. എ.
കൊച്ചുതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിൽനിന്നും.

തുള്ളൽക്കഥകളുടെ 1-ാംഭാഗം എന്റെ അഭിപ്രായത്തിനായി നിങ്ങൾ എനിക്കയച്ചു
തന്നതിനെ, ഞാൻ നന്ദിപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളുന്നു നിങ്ങളുടെ "ആട്ടക്കഥകൾ" പുറത്തുവന്ന
പ്പോൾ എനിക്കാദ്യമായുണ്ടായ വിചാരം ഉതുപോലെ തുള്ളൽക്കഥകളും ഒന്നായി സംഗ്രഹിച്ചി
ട്ടുള്ള ഒരു പുസ്തകം അച്ചടിച്ചുകിട്ടിയാൽ നന്നായിരുന്നു എന്നായിരുന്നു. അതും ഇപ്പോൾസായിച്ചു
കൂട്ടത്തിലായി. ഇതിൽ വായനക്കാർ നിങ്ങളോടു്, എത്രതന്നെ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു്, പറ
ഞ്ഞറിയിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഈ 1-ാംഭാഗത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന കഥകൾ മുഴുവൻ
കഞ്ചൻനമ്പ്യാരുടെ കൃതികളാണെന്നോർക്കുമ്പോൾ ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ഗുണവും ആവശ്യകത
യും ഒരുപോലെ സ്പഷ്ടമാകുന്നു. പിന്നെ, വല്ല സ്തൂനതകളും സംഭവിപ്പാനിടയുള്ളതു അച്ചടിക്കാൻ
ത്തിലാണ്. എന്നാൽ ഏഴുട്ടു കഥകളോളം ഞാൻ വായിച്ചുനോക്കി. പറയത്തക്ക അച്ചടിപ്പിഴ
കളൊന്നും കണ്ടുമുട്ടിയില്ല. മറ്റു കഥകളിലും ഇങ്ങിനെതന്നെ നിഷ്കണ്ഠ ചെന്നിരിക്കുമെന്നുതന്നെ
യാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. എന്നാൽ ഒരു ദോഷമില്ലെ എന്നു സംശയിക്കുന്നു. അതായതു പുസ്ത
കത്തിനു വീതി കുറ അധികമായിപ്പോയി പക്ഷേ അതു് കൊണ്ടുള്ള ദഷ്ടം നിങ്ങൾക്കല്ലാതെ
വായനക്കാർക്കല്ല.

നിങ്ങളുടെ ഉദ്യമത്തിനു തക്ക പ്രതിഫലം സിദ്ധിച്ചു ജ്ഞാപകരത്തിനായി ഇനിയും
അനേകഗ്രന്ഥങ്ങളെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ, നിങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ ഉത്സാഹംതോന്നിക്കുന്നതിനു്
ഈശ്വരനെ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു് ഈ എഴുത്തു ഞാൻ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

കോളവർമ്മ (ഒപ്പ്)

ബ്രഹ്മശ്രീ നടുവത്തച്ഛൻനമ്പൂരിപ്പാടു് തിരുമനസ്സിൽനിന്നും.

കഞ്ചൻനമ്പ്യാരനേകംകഥകൾകവിതയിൽതുള്ളലായിച്ചമതു.
തഞ്ചംമോദാൽഭവാനാക്കൃതികൾമുഴുവനെന്നായിവച്ചുച്ചടിച്ചു.
കിഞ്ചിൽസന്ദേശമില്ലിത്രമമതുവളരെശ്ലാഘനീയംനിനച്ചാൽ
താൻചെയ്താൻപിളവേറിട്ടിതിലുമധികമായിട്ടുലോകോപകാരം.
കൊള്ളാംബുക്കിലശേഷമില്ലവിഴ്കത്തിക്കെട്ടുമീയച്ചടി-
ക്കളംജാത്യപു,മല്ലമാനവിഭയംമറവുവിചാരിക്കകിൽ
ഉള്ളത്തിൽപ്രിയമാക്കുമേകമിടയാരംഭംപതിപ്പിന്നിനി-
ഇതുകൊക്കെപരീവനത്തിനിയുതാൻ നിക്ഷേപമിക്ഷേപിയിൽ.

എന്നു് നടുവത്തു്, അച്ഛൻനമ്പൂരി (ഒപ്പ്)

മ. രാ. രാ. കെ. പരവിമുള്ള എം. എ. അവർകളാൽ അയച്ചുതരപ്പെട്ടത്,
മ. രാ. രാ. എസ്. റി. റെഡ്ക്രോസ്സ്.

നിങ്ങൾ അയച്ച തുളക്കുടകൾ ഒന്നാംപുസ്തകം കിട്ടി. പുസ്തകം എല്ലാവർക്കിടയിലും നന്നായിരിക്കുന്നു എന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. മലയാളഭാഷയ്ക്കു വേണ്ടി നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന ശ്രമത്തെപ്പറ്റി സന്തോഷിക്കാത്തവർ ആരും കാണുകയില്ലെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. “എഴു പത്തിരണ്ടുദിവസത്തെ ആട്ടക്കഥകൾ” നിങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ അവസരത്തിൽ നിങ്ങളുടെ അക്ഷീണപരിശ്രമത്തിന്റെ ഫലമായി, മലയാളഭാഷയിലുള്ള എല്ലാ ഉത്തമഗ്രന്ഥങ്ങളും, “വിദ്യാഭിവാസിനി” മുദ്രാമയമുദ്രയെ ധരിച്ചു വാങ്ങാത്ത സൈദ്ധ്യമായി സഞ്ചാരം ചെയ്യട്ടെ എന്ന് ഞാൻ ആശംസിച്ചിരുന്നു. ഈ ആശംസ ഏറ്റെടുക്കുന്ന ഫലവത്തായി വന്നുകാണുന്നതിൽ പ്രത്യേകം സന്തോഷമുണ്ട്. നമ്പ്യാരുടെ തുളക്കുടകളോടു കേരളവാസികൾക്കെല്ലാം ഒരു പ്രത്യേക വാത്സല്യമുണ്ടാല്ലോ. അവയെ കൂട്ടിച്ചേർത്തു മേനിയായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിന് സാധിച്ചതുനിങ്ങൾക്കായിരിക്കട്ടെ, അവർക്കു നിങ്ങളോടും ഒരു പ്രത്യേക വാത്സല്യം തോന്നാൻ സ്പ്രായമുണ്ട്. ഗ്രന്ഥപ്രചാരവിഷയത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു സർവ്വവിജയവും ഉണ്ടാകട്ടെ!

എസ്. കെ. പരമവിജ (ഒപ്പ്)

വലിയകൊട്ടാരം അദ്ധ്യാപകൻ

മ. രാ. രാ. കെ. സി. കേശവപിള്ള അവർകളിൽനിന്നും.

സരസകവി സാർവ്വഭൗമനായ കഞ്ചൻനമ്പ്യാരുടെ നിസ്തർക്കമുറങ്ങിയ തുളക്കുടകൾ 32-എണ്ണം കൈമാറ്റം ചെയ്തിട്ടുള്ളതായിരിക്കുന്നു. ഈ പുസ്തകം കണ്ടപ്പോൾ എനിക്കുണ്ടായ സന്തോഷാതിശയം അനിവർത്തമായിരിക്കുന്നു. “നമ്പ്യാരുടെ തുളക്കുട” എന്ന വാക്കുതന്നെ കണ്ണുപിടിയുമാണ്. മലയാളഭാഷയിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള യഥാർത്ഥകവിതകളിൽ ഉൽകൃഷ്ടതയായ സ്ഥാനത്തെ അർഹിക്കുന്നത് ഈ മഹാകവിയുടെ തുളക്കുടകൾ ആണെന്നുള്ളതിന് സംശയമില്ല. ഇതുകൊണ്ട് എഴുത്തച്ഛനെ നമ്പ്യാരിൽനിന്നും താഴ്ന്നുപോകയാണെന്നു വായനക്കാർ ശങ്കിക്കരുത്. എഴുത്തച്ഛൻ ഭാഷയ്ക്കു ചെയ്തിട്ടുള്ള പരിഷ്കാരമാണ് സർവ്വാപരി പ്രധാനമായിട്ടുള്ളത്. ആ മഹാത്മാവിനെ അനുഗമിപ്പാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടായതാകുന്നു നമ്പ്യാരുടെ അനന്തരഗതനായ ഈ ഉൽക്കർഷത്തിന് ധന്യവായിത്തീർന്നത്.

“താഴെത്തുടങ്ങുന്നവർക്കിടക്കുന്ന
വാഴ്ചപ്പഴംകൊണ്ടു മുടിമറയിതലം
പാഴററപട്ടു വിരിച്ചുകണക്കിനെ
വാഴ്ചയ്ക്കു മുററംപ്രകാശമുണ്ടെപ്പൊഴും
വാവലുംകൊക്കയും പച്ചക്കിളികളും
പ്രാവുപരത്തുംപറന്നുനടക്കുന്ന
പക്ഷികൾവന്നിപ്പഴുത്തപഴങ്ങളെ
കേക്കിക്കുമാറില്ലവേടി കൊണ്ടുണ്ടിനെ”

എന്നിങ്ങിനെ “മധുരകോമളകന്തപദാവലി”യായ “സരസ്വതി” അത്ര ധാരാളമായി മറ്റൊരു കവിയുടേയും നാവിൽ ആവിർഭവിച്ചിട്ടില്ലെന്നു തീർത്തുപറയാവുന്നതാണ്. അപ്രകാരമുള്ള ഈ ദിവ്യകവിയുടെ തുളക്കുടകൾ ഒരേരുന്നായി അടുമിടവും ചിതറിക്കിടന്ന് ചിതലിന്നും പാറയ്ക്കും ആഹാരമായിത്തീരാനിടയാകാതെ അവയെ സമാഹരിച്ച് ഇപ്രകാരം അച്ചടിപ്പാൻ തുടങ്ങിയ മിസ്റ്റർ എസ്. റി. റെഡ്ക്രോസ്സിനെ പ്രായം, അത്യന്തം അഭിനന്ദനീയംതന്നെയാകുന്നു.

പാലങ്ങൾ തിരിച്ചു വെക്കുക, തെറ്റുകളെ കഴിയുന്നതും പരിഹരിക്കു മുതലായി ഇതിന്റെ അച്ചടിയിൽ ചെയ്തിരിക്കുന്ന പരിഷ്കാരങ്ങളും ആദരണീയങ്ങളായിട്ടുണ്ട്. ഓർലണ്ടായി ചില ഭിത്തിൽ മാത്രം കാണുന്ന അച്ചടിത്തെറ്റുകൾ തീരെ നിസ്സാരങ്ങളും രണ്ടാംവരിപ്പിൽ പരിഹരിക്കാവുന്നവയും ആകുന്നു.

72-ഭിവസത്തെ ആട്ടക്കഥകൾ ഒന്നായി അച്ചടിപ്പിച്ചതുകൊണ്ട് മിസ്റ്റർ റെഡ്യാരുടെ മേൽ ഭാഷാഭിമാനികൾക്കുണ്ടായിരിക്കുന്ന ബഹുമാനം ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ പ്രചാരത്തോടുകൂടി പിഗ്മണീഭവിക്കാതെയിരിക്കയില്ലെന്നു ചുസ്തമായി വിശ്വസിക്കുന്നു.

കെ. സി. കേശവപിള്ള (ഒപ്പ്)

മ. രാ. രാ. കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണി അവർകളിൽനിന്നും.

ശ്രീ.

എസ്സ്. റി. റെഡ്യാരവർകൾക്ക്.

നിങ്ങൾ ഇതിന്റെ അച്ചടിച്ച പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന "തുള്ളൽക്കഥകൾ" 1-ാം ഭാഗം പുസ്തകം ആകപ്പോടെ വളരെ നന്നായിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. ആകെ ഈ പുസ്തകത്തിൽ 32 കളം കഥകളാണല്ലോ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. അവയിൽ ഓട്ടൻ, ശീതകൻ, പറയൻ എന്നീ മൂന്നിനത്തിലുള്ള തുള്ളൽക്കഥകളെയും മൂന്നായി വേർതിരിച്ചു ശേഖരപ്പെടുത്തിയും പാലങ്ങൾ വരിവരിയായി തിരിച്ചും ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു സന്ദർഭോചിതങ്ങളായ മായാപടങ്ങൾ കൂടി ചേർത്തും അച്ചടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് ഏറ്റവും ഉചിതവും വായനക്കാർക്കു സൗകര്യപ്രദവും സൗഖ്യവും ആയിരിക്കുന്നു. മലയാളഭാഷയുടെ പരിഷ്കാരാഭിവൃദ്ധിക്കുമേയും ഗുണത്തേയും ഉദ്ദേശിച്ചു വളരെക്കാലമായി പല ഇനങ്ങളിലായിട്ടു അനവധി പുസ്തകങ്ങൾ വിശേഷിച്ചും 72 ഭിവസത്തെ ആട്ടക്കഥകൾ ഒന്നായിത്തീർത്തും അച്ചടിപ്പിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും തന്നിമിത്തം ഏറ്റവും മഹാനാമകളുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്കു പാത്രീഭവിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള നിങ്ങൾക്ക് ഈ തുള്ളൽക്കഥകളുടെ പ്രസിദ്ധീകരണം വിശേഷിച്ചു് ഒരുഭിമാനമേതുമായിരിക്കുന്നില്ല. എങ്കിലും, ഭാഷാഭിമാനികളായിട്ടുള്ള ഏവരും നിങ്ങളുടെ ഈ ഉചിതകൃത്യത്തെപ്പറ്റി അത്യന്തം അഭിനന്ദിക്കുമെന്നു ഞാൻ ദൃഢമായി വിശ്വസിക്കുന്നു.

പരിഷ്കാരമെന്നത് ഒരിക്കലും അവസാനിക്കാത്തതും കാരം പറയാനായി നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവക്ക് അഭിനന്ദയകകൾ ചീന്നെയും പിന്നെയും ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമാണ്. പുസ്തകങ്ങൾ അച്ചടിപ്പിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിലുള്ള കഴുപ്പുകളും നഷ്ടങ്ങളും മുതൽ ഈ ഭാഷാജ്ഞ സുദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള മറ്റും എന്തുമാത്രമുണ്ടെന്നു അഭ്യർത്ഥനയ്ക്കു മാത്രമേ അറിവാൻ പാടുള്ളു. അതിനാൽ പ്രസ്തുതപുസ്തകത്തിൽ പാലങ്ങൾ വേർതിരിച്ചിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക്, പാലങ്ങൾ കൂടി വേർതിരിച്ചു അച്ചടിച്ചിരുന്നു എങ്കിൽ വായനക്കാർക്കു കറച്ചുകൂടി സൗകര്യമുണ്ടായിരുന്നെന്നും, പ്ര.പ്.നോക്കിയതിൽ കറച്ചുകൂടി തെറ്റിപ്പോയതായിരുന്നുവെന്നും മറ്റും ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടേക്കാൻ എടയുണ്ട്. അങ്ങിനെ വല്ല മഹാനാമകൾ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതായാൽ, അതു ഇതിന്റെ രണ്ടാംഭാഗത്തിനു ഒരു പരിഷ്കാരകാരണമാകുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

റെഡ്യാരവർകൾ ഉപകാരം മലയാളഭാഷയുടെ ഗുണത്തിനായി ഉപിയും പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടു വളരെക്കാലം അഭ്യർത്ഥനയായി ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതിനു സകലജഗന്നിയന്താവായ സർവ്വേശ്വരൻ സദയം കടാക്ഷിക്കട്ടെ!

എന്നും, കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണി (ഒപ്പ്)

കവിയുടെ ജീവചരിത്രം.

എന്തെങ്കിലും ഒരു പുസ്തകം വായിക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ കർത്താവിന്റെ ജീവചരിത്രം അറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാമെന്നുള്ള ജിജ്ഞാസ വായനക്കാരിൽ ആർക്കും ഉണ്ടാകുന്നതാണല്ലോ. അതിലും കവി പ്രസിദ്ധനും കവിത സരസവും ആണെങ്കിൽ ആ മോഹം ഒട്ടും ചില്ലറതായിരിക്കുകയില്ല. എന്നാൽ നമ്മുടെ ചുവികന്മാർക്ക് അങ്ങനെയൊരു വാസ്തവചരിത്രത്തെ ലഭ്യപ്പെടുത്തുന്നതിലുണ്ടായിരുന്ന വൈമുഖ്യംകൊണ്ട് നമുക്കിപ്പോൾ എല്ലാ പുരാതന മഹാശയന്മാരുടേയും ചരിത്രങ്ങളിൽ അധികം ഭാഗവും അതിശയോക്തി കൂട്ടി ഉരുക്കിയിട്ടുള്ളതിനെ പരമ്പരയായിട്ടല്ലാതെ അറിവാൻ മാർഗ്ഗമില്ലാതെ ആണ് ഇരിക്കുന്നത്. അതിനെ വിശ്വസിച്ചു് അങ്ങനെയൊരു ജീവചരിത്രം എഴുതുന്നതു വളരെ സൂക്ഷിച്ചും വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും സരളപ്രസന്നമധുരമായ കവിത കൊണ്ട് കോളത്തിൽ എങ്ങും പ്രസിദ്ധനായ കുഞ്ചൻനമ്പ്യാരുടെ ജീവചരിത്രം പഴമക്കാരിൽ നിന്നും മറ്റും അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളവരേയും വേറെ അന്വേഷിച്ചു അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളവരേയും അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി എഴുതിയാൽ അത്ര അധികം തെറ്റിപ്പോകുന്നതല്ലെന്നു വിചാരിച്ചു സമഷ്ടിയായി ഇതിനു കീഴിൽ പറയുന്നു.

മലയാളഭാഷാ സാഹിത്യസമുദായത്തിൽ സർവ്വപ്രകാരത്തെയും ചക്രവർത്തിയായി അഭിഷേകം ചെയ്തിരിക്കുന്ന മഹാകവി കുഞ്ചൻനമ്പ്യാരുടെ മൂലകടംബം കിജിക്കുറിശ്ശിമംഗലത്തിനു സമീപത്തുള്ള കലക്കത്തു എന്ന പാമ്പനമായ പേരും ആകുന്നു. അതുകൊണ്ടത്രേ അദ്ദേഹത്തെ കലക്കത്തു കുഞ്ചൻനമ്പ്യാർ എന്നു വിളിച്ചുവരുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനനം എണ്ണൂററിഎൺപതാമാണ്ടിടയ്ക്കായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അച്ഛൻ ഒരു നമ്പ്യാരുതന്നെ എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനനത്തിനു മുമ്പുവായി ഒരു കഥ കേട്ടിട്ടുള്ളതുകൂടി ഇവിടെ എഴുതുന്നത് നാനു അസംഗതമായി വരികയില്ലെന്നു വിചാരിക്കുന്നു.

“ചണ്ടു കോഴിക്കോട്ടുകാരനും ദരിദ്രനുമായ ഒരു സാധു നമ്പൂരിബ്രാഹ്മണൻ തന്റെ പുത്രികളെ വേളികഴിച്ചു കൊടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടി തിരുവനന്തപുരത്തുപോയി അന്തരാരാജാവിനെ മുഖംകാണിച്ചു സങ്കടം അറിയിച്ചു. കല്പിച്ചു നൽകിയ പണക്കിഴിയുംകൊണ്ട് തിരിച്ചുപോകുന്ന വഴിമദ്ധ്യേ കിജിക്കുറിശ്ശി ക്ഷേത്രത്തിൽപെന്ന് കുളിക്കാനായി കുളക്കടവിൽ ഇറങ്ങി പണക്കിഴി കല്പടയിൽവെച്ചിട്ടു കുളിക്കുമ്പോൾ ആവഴി കടന്നുപോയ ഒരു പശു കിഴിയുടെ മുകളിൽത്തന്നെ അതു മുടത്തക്കവണ്ണം പാണകം ഇട്ടു നമ്പൂരി കുളിച്ചുകയറി നോക്കിയപ്പോൾ പണക്കിഴി കണ്ടില്ല അദ്ദേഹം ക്രമാധികമായ ദുഃഖത്തോടുകൂടി ക്ഷേത്രത്തിൽപോയി വിചാരിച്ചു കിടന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ നമ്മുടെ കവികലമുതലിന്റെ മാതാവായ നങ്ങിയൻ ഗോമതം വാരുമ്പോൾ പണക്കിഴി കണ്ടു കിട്ടുകയും അതിനെ ഉടമസ്ഥനായ നമ്പൂരിക്ക് കൊണ്ടുപോന്നു നൽകുകയും ചെയ്തു. പണക്കിഴി കിട്ടിയതുകൊണ്ട് സത്തുഷ്ടനായ ബ്രാഹ്മണൻ “നിനക്കു പ്രസിദ്ധനായ പുത്രൻ ഉണ്ടാകട്ടെ” എന്നു ആശീർവദിച്ചു. അതിന്റെ ഫലമായിട്ടാകുന്നു സരസകവി കലതിലകനായ കുഞ്ചൻനമ്പ്യാർ ഭൂലോകജാതനായതു്.

കുഞ്ചൻനമ്പ്യാരുടെ ബാല്യകാലത്തെ താമസവും വിദ്യാഭ്യാസവും സ്വദേശമായ കിജിക്കുറിശ്ശിമംഗലത്തുതന്നെ ആയിരിക്കണം. ഈ സ്ഥലം തിരുവില്വാമലയ്ക്കു സമീപവും, ലക്കടി ആഫീസിനു അടുത്തും ആണ്. അതിൽ പിന്നീടുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ താമസം കോട്ടയം താലൂക്കിൽ കിടങ്ങൂർ ആയിരുന്നു. അതിനു കാരണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അച്ഛനു കിട

ജൂർ എന്തോ ജോലിയുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് തന്റെ പാപ്പും അച്ഛനോടൊന്നിച്ച് ആക്കിയ തത്ര. അവിടെ വന്നതിൽ പിന്നീടും അദ്ദേഹം കുറേനാൾ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്തതായി അറിയുന്നുണ്ട്. തെക്കൻ ദിക്കിൽ അദ്ദേഹത്തിനുള്ള ഗുരുനാഥന്മാരിൽ അദ്ദേഹം തന്റെ കവിതകൾ കൊണ്ട് നമ്മെ പരിചയപ്പെടുത്തുന്നത് ദ്രോണപള്ളി ആചാര്യനെയും “ചണ്ഡികാദേവിയെ സേവിച്ചു മേവന്ന” ഉണ്ണിരവിക്കുറുപ്പിനെയും ആണ്. ഇവരിൽ ദ്രോണപള്ളിയിൽ ആചാര്യൻ എന്നു പറയുന്നതു അമ്പലപ്പുഴ നെടുമുടി പ്രവൃത്തിയിൽ ഉള്ള ദ്രോണപള്ളിയെന്ന ഇല്ലത്തിൽ അന്നുണ്ടായിരുന്ന പുരാതന ബ്രാഹ്മണനേപ്പറ്റിയാണ്. ഈ ദ്രോണപള്ളിക്കുടുംബക്കാർ കലാവിദ്യകളിൽ മാതൃകാ കടുപ്പം ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് ഗുരുസ്ഥാനം വഹിച്ചവനവർ ആയിരുന്നു. ഇവർ ദ്രോണാചാര്യരുടെ വംശജന്മാരെന്നു വിചാരിക്കപ്പെടുന്നവരും തൃശ്ശൂരിൽനിന്നു അമ്പലപ്പുഴ വന്നവരും ആണ്. ദ്രോണപള്ളി ആചാര്യന്റെ നമ്പ്യാർ ഗുരുവാക്കിയതു തുളുവീട് ആവശ്യമുള്ള കായികാഭ്യാസത്തിനായിട്ടല്ലാതെ അക്ഷരവിദ്യാഭ്യാസത്തിനായിട്ടാണെന്നു വിചാരിക്കുവാൻ ന്യായം കാണുന്നില്ല. ദ്രോണപള്ളി നായികർ നമ്പ്യാരെ അക്ഷരവിദ്യ അഭ്യസിപ്പിച്ചിരുന്നതെങ്കിൽ അദ്ദേഹം തന്റെ മറ്റുള്ള കവിതകളിൽ അദ്ദേഹത്തിനെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതല്ലായിരുന്നു. കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കാൻ ഇരുപതുപ്രായം സേവിക്കുന്ന നന്ദികാട്ടു ചേരത്തിന്റെ നായകനായ ഉണ്ണിരവിക്കുറുപ്പ് നമ്പ്യാരെ ശാസ്ത്രങ്ങൾ വായിപ്പിച്ചതായിട്ടാണറിയുന്നത്. നമ്പ്യാർക്കു വ്യാകരണം, വേദാന്തം, തത്ത്വം, ജ്യോതിഷം, വൈദ്യം എന്നു വേണ്ടാ എല്ലാ ശാസ്ത്രങ്ങളിലും കമ്പോഴകാലംകൊണ്ടുണ്ടായിരുന്നു എന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതകളിൽ എവിടെയും തെളിവായി കാണുന്നതുകൊണ്ട് അവയെല്ലാം അഭ്യസിച്ചത് ഉണ്ണിരവിക്കുറുപ്പിനോടായിരുന്നു എന്നും ഉണ്ണിരവിക്കുറുപ്പ് അവയിൽ എല്ലാം സമർത്ഥനായിരുന്നു എന്നും ആണ് പറയുന്നത്. നമ്പ്യാർ ബാല്യത്തിലെ ഒരു കവിതാവാസനക്കാരൻ ആയിരുന്നു എങ്കിലും വ്യക്തപ്പെത്തിക്കുളുവതയും, ഹൃദയത്തിനു വിശാലതയും, ഗതിക്കു പരിഷ്കാരവും പ്രകാശിച്ചു കാണുന്നതു അമ്പലപ്പുഴ താമസം തുടങ്ങിയതിൽ പിന്നീട് ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള കവിതകളിൽ ആയതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസം പരിപൂർത്തിയാക്കിയത് അമ്പലപ്പുഴ വന്നതിൽ പിന്നീടാണെന്നുള്ളതും, അദ്ദേഹം ഉണ്ണിരവിക്കുറുപ്പിനോടു ശാസ്ത്രങ്ങൾ അഭ്യസിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറയുന്നതും അധികം തെറ്റുകയില്ലെന്നു തോന്നുന്നു.

അദ്ദേഹം കോട്ടയം താലൂക്കിൽ ഉള്ള കിടങ്ങൂർനിന്നും അമ്പലപ്പുഴ പാപ്പു മറ്ററിയുന്നതുള്ള പ്രത്യേകകാരണം എന്താണെന്നു വിവരമായി അറിയപ്പെട്ടിട്ടില്ല. കവിതയെ തനിക്കു ചെമ്പകശ്ശേരി രാജാവു തെക്കേത്തു മേതിരി മുതലായവരാടുണ്ടായ പരിചയം കൊണ്ടാണെന്നും കലശലായൊരു മാർ ബാലമാർത്താണ്ഡവർമ്മവർമ്മാശ്വരൻ വടക്കുംകൂർ തെക്കുംകൂർ മുതലായ രാജാക്കന്മാർ അടക്കിയതാടുട്ടി അവിടത്തെ തൽക്കാലവാസം അത്ര സുഖമല്ലെന്നു വിചാരിച്ചിട്ടാണെന്നും കിടങ്ങൂർനിന്നും അമ്പലപ്പുഴ കൂത്തുപറവാൻപോയ ഒരു ചാക്യാർക്കു സഹായമായിട്ടാണെന്നും മറ്റും കിംവദന്തികൾ ഉണ്ട്. അദ്ദേഹം അമ്പലപ്പുഴ വന്നതിൽ പിന്നീട് ഒന്നാമതായി “മന്ദാരദാരുവം നന്ദികാഞ്ചുവാസം” ഉണ്ണിരവിക്കുറുപ്പിനെയും പിന്നീട് ചെമ്പകശ്ശേരി രാജാവു, മാതൃകാപണിക്കർ ഇവരെയും ആശ്രയിച്ചു താമസിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹം തന്റെ ഗുരുവായ ഉണ്ണിരവിക്കുറുപ്പിനോടൊന്നിച്ച് തകഴിയിലും കൂടാതെ ചെമ്പകശ്ശേരിരാജാവിനോടൊന്നിച്ച് അമ്പലപ്പുഴത്താലൂക്കിലുള്ള എല്ലാ പ്രവൃത്തികളിലും താമസിച്ചിട്ടുണ്ട്. കമരപുരേശ്വരീസ്തോത്രം എന്നൊരു കവിത നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം കമരനല്ലൂർ രാമീണി സ്വയംവരത്തിൽ കടമൊളർ വേട്ടെണ്ണത്തുകനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നതുകൊണ്ട് കടമൊളം താമസിച്ചിട്ടുള്ളതായി അനുമാനിക്കാം. അത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കിടങ്ങൂർ ഉള്ള സ്ഥിരതാമസക്കാലത്തായിരിക്കണം.

നമ്പ്യാർ തന്റെ ജീവിതകാലത്തിൽ അധികം ഭാഗവും നയിച്ചിട്ടുള്ള ചെമ്പകശ്ശേരിരാജാവിന്റെയും തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവിന്റെയും ആശ്രയത്തിൽ താമസിച്ചുവന്നതാണ് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്. പണ്ഡിതപക്ഷപാതിയും പരാക്രമശാലിയും ആയിരുന്ന തിരുവിതാംകൂർ മാർത്താണ്ഡവർമ്മ മഹാരാജാവിന്റെ ആശ്രിതസ്ഥാനത്തെ നമ്പ്യാർ കൈക്കൊണ്ടു മാതൃകർപ്പണിക്കർ വഴിയായിട്ടായിരുന്നു. നമ്പ്യാർ ഉണ്ടാക്കുന്ന കവിതകൾ എല്ലാം വാങ്ങി ശേഖരിച്ചതും തുളുൽ നടത്തിവന്നതും മാതൃകർപ്പണിക്കർ ആണ്. നമ്പ്യാരുടെ കൃതികളിൽ ശിലാവതിയും പത്തുവൃത്തവും, പതിനാലുവൃത്തവും, ഭാഗവതം ഉരുപത്തുനാലുവൃത്തവും നളചരിതം, ചാണക്യസൂത്രം ഈ കിളിപ്പാട്ടുകളും, കമാരപുരംശാപരിശ്ലേശവും, ബാലകാലത്തിൽ ഉണ്ടാക്കിയവയാകുന്നു. വിദ്യാലയങ്ങളിലുണ്ടായിരുന്ന കാർത്തികതിരുനാൾ രാമവർമ്മ മഹാരാജാവിന്റെ അഭീഷ്ടപ്രകാരം ശംഖാവധം, സ്വർണകം മുതലായി മൂന്നുനാലു ആട്ടക്കഥകളും ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതിയായ മണിപ്രവാളകാവ്യത്തിന്റെ രചി അറിയാത്തവരായി എഴുത്തറിയാവുന്ന മലയാളികളിൽ ആരുമേതെങ്കിലും ഇല്ലാത്തതല്ല. അത് അദ്ദേഹം ഒരു ദിവസം രാത്രികൊണ്ടു എഴുതിത്തീർത്തതാണെന്നു പറയുന്നതിലും അതിനു മേതുവായ വിവരവിഷയത്തിലും എന്തുതോറ്റു. വാസ്തവം ഇങ്ങനെ അറിയുന്നില്ല എങ്കിലും അതിനെപ്പറ്റിയുള്ള പരാമർശവും മുതൽക്കുമായിപ്പറയാം.

ചെമ്പകശ്ശേരി രാജാവിന് സകലശാസ്ത്രപാരാവാദപാരംഗതനായ ഒരു ഭട്ടതിരി ഇഷ്ടനായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉല്പാദനം ഒരുക്കേണ്ടതെന്നാണ് ഇദ്ദേഹം ചെമ്പകശ്ശേരി രാജാവിന്റെ വിദ്യാലയങ്ങളിലുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ, എല്ലാശ്ലോകം രാജാവിനോടൊന്നിച്ചുതന്നെയായിരുന്നു താമസിച്ചുവന്നിരുന്നത്. നമ്പ്യാർ അമ്പലപ്പുഴ പാപ്പ തുടങ്ങിയതു മുതൽ, ഭട്ടതിരിയുടെ ശിഷ്യത്വം സ്വീകരിച്ചുപോയും. നമ്പ്യാർ ഭട്ടതിരിയുടെ ശിഷ്യത്വം സ്വീകരിച്ചതിൽ പിന്നെ അദ്ദേഹം സ്വദേശത്തേക്കോ മറ്റോ പോയിരുന്ന ഒരു അവസരത്തിൽ പരാദശിയായ ഒരു ശാസ്ത്രിബ്രാഹ്മണൻ രാജസഭയിൽ ഉള്ള വിദ്യാലയങ്ങളുമായി ശാസ്ത്രവാദമെഴുതി വിജയവും രാജസമ്മാനവും വാങ്ങുന്നതിനായി വരികയും, രാജാവിന്റെ ആജ്ഞപ്രകാരം ഭട്ടതിരിയും ശാസ്ത്രിയും തമ്മിൽ വാദം തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. അവർ തമ്മിൽ വളരെനാൾ വാദം നടന്നിട്ടും ജയാപജയങ്ങൾ ഒന്നും തീർച്ചയാക്കാനായില്ലെങ്കിലും ഇനിയും വാദം മുമ്പോട്ടുപോകുന്നതായാൽ ഭട്ടതിരി രോഷപ്പെട്ടുപോയെന്നു രാജാവിന് അറിയാനായാൽ അദ്ദേഹം അവരോടു, നിങ്ങൾ തമ്മിൽ വാദം തുടങ്ങിയത് ദിവസം കുറെ അധികമായി. ഇതേവരെ, ആർക്കും ജയാപജയങ്ങൾ ഒന്നും ഉണ്ടായില്ല ഇനിയും നിങ്ങൾ ഇങ്ങനെ വാദിച്ചു അനവധി ദിവസം പോക്കുമായിരിക്കും; അതുകൊണ്ട് കാര്യമില്ല. നാം നിങ്ങളുടെ യോഗ്യത അറിയുന്നതിനു വേണ്ടതായിരിക്കട്ടെ നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും പരസ്പരം സർഗ്ഗംവീതം അടങ്ങിയ ഒരോ മണിപ്രവാളകാവ്യം ഉണ്ടാക്കി നാളെ രാവിലെ നമ്മുടെ മുമ്പാകെ കൊണ്ടുവരണം. നാം അതു നോക്കി നിങ്ങളിൽ സമർത്ഥൻ ആരെന്ന് നിർണ്ണയിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു പറഞ്ഞു വാദം അവസാനിപ്പിച്ചു.

ശാസ്ത്രി വലിയ സംസ്കൃതപണ്ഡിതനും കവിയുമായിരുന്നെങ്കിലും മണിപ്രവാളത്തിൽ കറവു ഉണ്ടാക്കുക അദ്ദേഹത്തിനെക്കൊണ്ടു അസാധ്യമെന്നു അദ്ദേഹത്തിനു തോന്നുകയാൽ അദ്ദേഹം കവിതയെഴുതാൻ ആരംഭിക്കാതെ അത്താഴം ഉറങ്ങുകഴിഞ്ഞു കടന്നുറങ്ങി ഭട്ടതിരി അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്തം ചെത്തിൽപോയി അത്താഴം ഉറങ്ങുകഴിഞ്ഞു കവിതയെഴുതാൻ ഉള്ള വട്ടങ്ങൾ എല്ലാം ഉണ്ടാക്കിയുകൊണ്ടു വിചാരിച്ചതിൽ അർദ്ധരാത്രിവരെ ആയിട്ടും അദ്ദേഹത്തെക്കൊണ്ടു ഒരു ശ്ലോകംകൂടി ഉണ്ടാക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. സംസ്കൃതത്തിലായിരുന്നെങ്കിൽ

അദ്ദേഹത്തിനും പ്രയാസമില്ലായിരുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ നമ്പ്യാർ വടക്കുനിന്നും അമ്പലപ്പുഴയ്ക്കു വളം പഴി വരികയായിരുന്നു. ഭട്ടതിരിയുടെ മാത്തിൽ അലർരാത്രിയായിട്ടും വിളക്കുണച്ചിട്ടില്ലാത്തതു് എന്താണെന്നറിയാണെന്നു വിചാരിച്ചു് കായ്കിറങ്ങി ഭട്ടതിരിയുടെ അടുക്കലേക്കു പോയി വെച്ചു. ഭട്ടതിരി ആകസ്മികമായുണ്ടായ നമ്പ്യാരുടെ ആഗമനംകൊണ്ടു് സന്തുഷ്ടനായി വിവരം നമ്പ്യാരോടു പറഞ്ഞു. നമ്പ്യാർ, കവിത ഉണ്ടാക്കിക്കളയാം. 1 സർഗമല്ലാതെ 12 സർഗവും കൂടി ഇനിയുള്ള രാത്രികൊണ്ടു തന്നെക്കൊണ്ടുമാത്രം എഴുതാൻ കൈകയില്ല. 11 സർഗം പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നതുപോലെ എഴുതിക്കൊള്ളുന്നതിന്നു 11 ആളുകളെക്കൂടി ഉണ്ടാക്കാമെങ്കിൽ സംഗതി ഭംഗിയാകും എന്ന് ഭട്ടതിരിയോടറിയിച്ചു. അദ്ദേഹം ഉടൻ തന്നെ തന്റെ ശിഷ്യന്മാർ അവിടെക്കിടന്നുറങ്ങുന്നവരിൽ 11 പേരെ വിളിച്ചുണർത്തി അയച്ചുകൊടുത്തു. നമ്പ്യാർ മുറയ്ക്കു് 1-ാം സർഗത്തിന്റെ 1-ാം ശ്ലോകം തന്നെഴുതുകയും അതോടുകൂടെത്തന്നെ 2 മുതൽ 12 വരെ സർഗങ്ങളുടെയും ഒന്നാമത്തെ ശ്ലോകങ്ങൾ പറഞ്ഞു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ശ്രീകൃഷ്ണപരിതം 12 സർഗം കാവ്യവും ഉണ്ടാക്കി വെളുക്കുന്നതിന്നുമുമ്പായി ഭട്ടതിരിയെ എല്ലിച്ചു. ഇങ്ങനെയാണു് ശ്രീകൃഷ്ണപരിതം മണിപ്രവാളത്തിന്റെ ഉത്ഭവത്തെപ്പറ്റിയുള്ള കേൾവി.

രാമചന്ദ്രചിലാസം എന്നൊരു സംസ്കൃതകാവ്യവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതിയായിട്ടുണ്ടു്. ഉത്തരരാമായണം കിളിപ്പാട്ടു കഞ്ചൻനമ്പ്യാരുടെ കൃതിയാണെന്നു് ഭാഷാചരിത്രകർത്താവു അഭിപ്രായപ്പെട്ടതിനെ ഇടാനിരുന്ന മോഷ്ടഭീമാനികളിൽ പ്രധാനകർ എല്ലാം സകാരണം അവലപിക്കുന്നതു് സ്വീകാർത്ഥമത്രേ.

ഇങ്ങിനെ മലയാളഭാഷയിൽ ഉള്ള പഴയ മാതൃക്കളിൽകൂടി നമ്പ്യാരും തന്റെ കവിതാവനിതയേയും പ്രചരിപ്പിച്ചു എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആ പ്രൗഢശാഗ്ഗനയുടെ വിചാസങ്ങൾ എല്ലാം സർവ്വജനഹൃദയാകർഷകമായി പ്രകാശിച്ചതു് സർവ്വതന്ത്രസ്വതന്ത്രനായ അദ്ദേഹം തന്നെ ഏല്പുത്തീയ തുള്ളൽ എന്ന പുതിയ മാതൃത്തിലൂടെയുള്ള പ്രവചനത്തിൽ നിന്നും ആകുന്നു. അദ്ദേഹം തുള്ളൽഉണ്ടാക്കിയതു് അമ്പലപ്പുഴ ക്ഷേത്രത്തിൽ കൂത്തിന്നു മിഴാവു കൊട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ അപരമസിദ്ധ ചാക്യാരോടു ചിണങ്ങിയിട്ടാണെന്നുള്ള സംഗതി സുപ്രസിദ്ധമാണെങ്കിലും ചുരുക്കത്തിൽ വിവരിക്കാം. “നമ്പ്യാർ അമ്പലപ്പുഴ താമസിക്കുമ്പോൾ ഒരിക്കൽ ഉത്സവത്തിന്നു ചാക്യാരുടെ കൂത്തിന്നു മിഴാവു കൊട്ടാൻപോകേണ്ടിവന്നു. നമ്പ്യാരന്മാരുടെ കലാധർമ്മം മിഴാവു കൊട്ടുകയാണെങ്കിലും നമ്മുടെ കവിപുംഗവൻ നായ അതു ശീലിച്ചിരുന്നില്ല. പരിചയം ഇല്ലാത്ത അദ്ദേഹത്തെ ക്ഷണിച്ചു പതിവുകാരൻ നമ്പ്യാർക്കു ഉത്സവമാദ്ധ്യ ആശംശം നേരിട്ടുകൊണ്ടും വേറെ നമ്പ്യാരന്മാർ അടുത്ത സ്ഥലത്തെങ്ങും ഇല്ലായിരുന്നുകൊണ്ടും ആയിരുന്നു. കഞ്ചൻനമ്പ്യാരെ ക്ഷണിച്ചപ്പോൾ തനിക്കു മിഴാവുകൊട്ടാൻ പരിചയമില്ലെന്നു പറഞ്ഞതിൽ ചാക്യാർ സാറിയാകുന്നതുപോലെ കൊട്ടിയാൽ മതിയെന്നും അല്ലെങ്കിൽ അടിയന്തിരം മുട്ടിപ്പോകുമെന്നും പറഞ്ഞുകൊണ്ടായിരുന്നു പോയതു. കൂത്താരംഭിച്ചു നമ്പ്യാർ മിഴാവുകൊട്ടിത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ തെറ്റിപ്പോയി ആക്ഷേപിക്കാൻ വിരതുള്ള ചാക്യാർ തിരിഞ്ഞുനിന്നു പരിചാരം തുടങ്ങി. ചാക്യാർ തന്നെ സഭയിൽവെച്ചു പരസ്യമായി അധികേപിച്ചുകൊണ്ടു നമ്പ്യാർ വളരെ മുഷിഞ്ഞു. ഉടൻതന്നെ അദ്ദേഹം കൊട്ടനിൽക്കി ഇറങ്ങിപ്പോയെന്നു് കേൾവി. അതിൽപ്പിന്നെ നമ്പ്യാർക്കുണ്ടായ വിചാരം തന്നെ ആക്ഷേപിച്ചു ചാക്യാരെ ലജ്ജിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള വഴി എന്തെന്നായിരുന്നു. ആ വിചാരത്തിന്റെ ഫലമായി ആ ദിവസം കൊണ്ടുതന്നെ അതിന്നുമുൻപില്ലാത്ത രീതിയിൽ ഒരു കവിത (കല്യാണസൗഗന്ധികം ശീതകൻ തുള്ളൽ) ഉണ്ടാക്കി അതിനെ രംഗത്തിൽ അഭിനയിക്കുന്നതിന്നു ഒരു വേഷവും നിശ്ചയിച്ചു. പിറ്റേദിവസം നാടകശാലയിൽ ചാക്യാർ കൂത്തു ആരംഭിച്ചപ്പോൾ നമ്പ്യാർ ഒരു പുതിയ വേഷം കൂട്ടി അമ്പലപ്പുഴ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറേവശത്തു കളിത്തട്ടിന്മേൽ കയറി മേള

താളസംഗീതത്തോടുകൂടി തുള്ളൽ ആരംഭിച്ചു. കളിത്തട്ടിന്മേൽ കൊട്ടം, പാട്ടം, തുള്ളലും, ആംഗ്യവും ഭാവവും എല്ലാം കലശൽ ആയപ്പോൾ ഇത് എന്തൊരു വിദ്യ ആണെന്നു നോക്കാനായി നാടകശാലയിൽ കൂടിയിരുന്നവർ ഒന്നാകെ നമ്പ്യാക്കു ചുറ്റും ചെന്നുകൂടി. നാടകശാലയിൽ പാക്യരും നമ്പ്യാരും മാത്രം ശേഷിച്ചു. നമ്പ്യാരുടെ പുതിയ പ്രസ്ഥാനത്തിലുള്ള പ്രയോഗവും പണ്ഡിതപാരമരാനം ആകർഷിക്കുന്നതിനു ശക്തിയുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതാകാവ്യവും അഭിനയചതുരതയും കണ്ടു വന്നവർക്കൊക്കെ തിരിച്ചുപോകാൻ നിവൃത്തി ഉണ്ടായില്ല. കേൾക്കാൻ ആളില്ലെന്നായപ്പോൾ പാക്യാർ കൂത്തും മതിയാക്കിപ്പോകയും ചെയ്തു. ഇതാതിരുന്നു തുള്ളക്കഥയുടെ ഉത്ഭവം.

നമ്പ്യാരുടെ കൃതികളിൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഴുവൻ ശക്തിയും മനസ്സിന്റെ പരിഷ്കാരവും പകുപതയും പ്രസന്നമായി പ്രശോഭിച്ചുകാണുന്നത് തുള്ളൽക്കഥകളിൽ ആണ്. അദ്ദേഹത്തിന്നു മലയാളഭാഷാസാമ്രാജ്യത്തിൽ അനശ്വരമായ ഒരു കീർത്തിസ്തംഭം ഉയർത്തിട്ടുള്ളതും തുള്ളക്കഥകൾതന്നെ. സരളപ്രസന്നമധുരദൃതഗതിയോടുകൂടി തുള്ളിച്ചാടിക്കൂട്ടിക്കുന്ന നമ്പ്യാരുടെ തുള്ളക്കഥകൾപോലെ വായനക്കാരെ രസിപ്പിക്കുന്നതായ മറ്റൊരു കവനങ്ങളും മലയാളത്തിൽ ഇല്ലെന്നുള്ളതു് സർവ്വസമ്മതമാണല്ലോ. ഇപ്രകാരം തുള്ളക്കഥകൾ സർവ്വജനഹൃദയാവർജ്ജകമായി ഭവിച്ചിരിക്കുന്നത്, കവി വിശാലവും ഉന്മേഷകരവുമായ തന്റെ മനഃശക്തിയുടെ ഗതിയെ അനുസരിച്ചല്ലാതെ, പഴയ മാതൃപ്രകാരം, തണ്ടാരം, അമ്പിളിയും ചക്രവർക്കപ്പക്കിയും തന്റെ കാവ്യനിർമ്മാണോപകരണവസ്തുക്കളാക്കി കരുതി കവിത എഴുതാൻ തുനിയാത്തതുകൊണ്ടും മനോഹരങ്ങളായ ആശയാഭരണങ്ങൾകൊണ്ടു തന്റെ കവിതാകാമിനിയെ അലങ്കരിച്ചിട്ടുള്ളതിനാലും പ്രതിപാദ്യവിഷയത്തിന്റെ ഉരുചി ചുരുപമനുസരിച്ച ഭാഷയ്ക്കു വരുത്തിക്കൂട്ടിയിട്ടുള്ള ലളിത പ്രൗഢതകൾകൊണ്ടും കവിതാരംഗത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്ന സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടേയും വസ്തുവകകളുടേയും തന്മയമേറിയ വർണ്ണനവൈചിത്ര്യംകൊണ്ടും രചനയുടെ ലാളിത്യംകൊണ്ടും മനോഗതങ്ങളുടെ അനുകൂലമായ ഒഴുക്കുകൊണ്ടും സങ്കല്പശക്തിയുടെ ധാരാളത്വംകൊണ്ടും കവിതാപ്രവാഹത്തിന്റെ അതിയായ വേഗത്തെത്തടഞ്ഞും ചിന്നഭിന്നമാക്കി ഭവിപ്പിക്കുന്ന സാരശൂന്യമായ ഭേദഗതികളേയും കെട്ടുപാടുകളേയും വകവയ്ക്കാതിരുന്നതിനാലും സർവ്വതന്ത്രസ്വതന്ത്രതകൊണ്ടും സകലവിഷയമുത്താനംകൊണ്ടും ആണെന്നുള്ളതു പരസ്യമാണല്ലോ.

മലയാളഭാഷാസാഹിത്യനവോദയത്തിൽ അത്യന്തം ദീപ്യമായി പ്രശോഭിക്കുന്ന ഒരു നക്ഷത്രമായ ഈ കവിയാൽ ഇങ്ങിനെ വിഭവപാരമരാനം ആദരണീയമായവിധത്തിൽ നൂറ്റാറിൽ പരം തുള്ളക്കഥകൾ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളതായും പറഞ്ഞുകേൾവി ഉണ്ട്. അവയിൽ പുറത്തുവന്നിട്ടുള്ളതും രഹസ്യത്തിൽ വച്ചിരുന്നതുമായി അൽപത്തെട്ടുകഥകൾ പുസ്തകത്തിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ശേഷം ഉള്ളവകൾ മാതൃർഭവനത്തിലെ ഗ്രന്ഥപ്പുരയിൽ ഉരിപ്പുള്ളതായും അറിയുന്നു. ചില കഥകൾ അഗ്നിബാധയിൽപ്പെട്ടു നശിച്ചുപോയതായി കേട്ടിട്ടുള്ളതു വാസ്തവമാണെങ്കിൽ കഷ്ടമാണ്. നമ്പ്യാരുടെ കൃതികൾ മാതൃപുണിക്കരുടെ കൈവശത്തിൽ ആകുന്നതിനിടയായതു് നമ്പ്യാർ ചെമ്പകശ്ശേരിരാജാവിന്റെ കല്പനപ്രകാരം തുള്ളൽപാട്ടുകൾ ഉണ്ടാക്കിയാൽ ഉടനെ പണിക്കരെ പഠിപ്പിച്ചു തിരുമുമ്പിൽ തുള്ളിച്ചുവന്നതുകൊണ്ടും ദ്രവ്യസ്വന്തായ പണിക്കരുടെ സംരക്ഷണയിൽ നമ്പ്യാർ താമസിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടും ആണ്. നമ്പ്യാർ ഉണ്ടാക്കിയ തുള്ളപ്പാട്ടുകൾ എന്തെല്ലാമാണെന്നും അവയിൽ എന്തെല്ലാമടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നും അവയിൽ രസികത്വവും ആസ്വാദ്യതയും ഏതിന്നാണെന്നും മറ്റുമുള്ള നിരൂപണം വെളിപ്പെട്ടിടത്തോളമുള്ള കൃതികൾ ഈ പുസ്തകത്തിൽ ഉണ്ടെന്നും ശർക്കരളുടെയിൽ എവിടെയും മധുരംതന്നെ എന്നും ചുരുക്കിക്കഴിക്കയല്ലാതെ വിസ്മയംകൊണ്ടു തൽക്കാലം നിവൃത്തിഇല്ല. അകൃത്രിമമായ മനോഹരമായകേരളാഭം വിസ്മയനി

തമായ മാധ്യമം തൊട്ടുംകൂടി സർവ്വത്ര പ്രകാശിക്കുന്ന ഈ മഹാകവിയുടെ കവിതയിൽ ഏതുരോഗം വായിച്ചാലും മനസ്സിനുണ്ടാകുന്ന ആനന്ദം ഒന്നു വേറെതന്നെയാണ്.

“സമുല്പാദനം വാചാ സരസമധുനീഷ്വരബഹവീ
സമുന്മേഷഭേഷി സകലരസപോഷോപജനകഃ
ന കേവാമാദത്തേ മനസി പരിതോഷം നവനവൈ-
വിലാസൈരന്മീലദപികചിതമധുളിപരിമളഃ.” എന്നും

“സാ കവിതാ സാ വനിതാ യസ്മാഃ ശ്രവണേന ദർശനേനാപി
കവിഹൃദയം വിദഹൃദയം സരളം തരളം ചതപരം ഭവതി.”

എന്നും മറ്റുമുള്ള ആപ്തവാക്കുകൾ ചെറുതേ അല്ലെന്ന് കാണിക്കുന്നത് ഇദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ യുജ്ജ്വലമാണല്ലോ. ലൗകിക സംഗതികളെ സരസമായി വർണ്ണിക്കുന്നതിനു മലയാളഭാഷയ്ക്കു ശക്തിയുണ്ടെന്നുള്ളതിനെ കഞ്ചൻനമ്പ്യാരാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ തുളുൽകഥകൾമൂലം ഒന്നാമതായി വെളിപ്പെടുത്തിയത്. കഞ്ചൻനമ്പ്യാരെ അനുകരിക്കുന്നതിനായി അക്കാലത്തു ഇക്കാലത്തും പല കവിപുംഗവന്മാരും പ്രയത്നിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തെ കടത്തിവയ്ക്കാനോ സമമെടുക്കാനോ ആർക്കും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നു മാത്രമല്ല പലരും ഭഗ്നാശയന്മാരായി പിന്മടക്കേയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വഴി ഒന്നുവേറെ ആയിരുന്നു. പതിലെകൂടിപ്പോകുന്നതിനു കയ്യിൽ യാദാളം കോപ്പം നല്ല സ്വാതന്ത്ര്യബുദ്ധിയും ഉഴുമാപോഹവിചക്ഷണതയും സർവ്വതരം മുഖമായ ജ്ഞാനവും രസജ്ഞതയും മനസ്സിൽ ഉണ്ടാകുന്ന എല്ലാ വികാരങ്ങളെയും വാഗ്ഭൂഷണ പരഹൃദയത്തിൽ കടത്തി കടന്നുകേറിയ ക്ഷണത്തിൽതന്നെ ഇറങ്ങിപ്പോകാതെ പതിഞ്ഞുയർന്ന അനുകരണീയഭാവം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കത്തക്ക ഒരു വിശേഷവാസനയും ഉണ്ടായിരിക്കണം. വിദഗ്ദ്ധ പരമരത്നം ആസ്വാദ്യങ്ങളായ കവിതകളെ അനഗ്രഹകവിയായ ഇദ്ദേഹത്തിനൊപ്പം മലയാളഭാഷയിൽ മറ്റൊരാളുകൾക്കും നികിട്ടിട്ടില്ല, അത് മറ്റു കവികൾക്കു ഇല്ലാത്തതായി അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന പരിഹാസകവനപാടവവും എന്തും പിടിയും ഇല്ലാത്ത വേദാന്ത വിഷയങ്ങളെയും പ്രൗഢതയോടെയോ ശാസ്ത്രീയവിഷയങ്ങളെയും സാധാരണങ്ങളായ ലൗകിക നടപടികളെയും ഒന്നുപോലെ സരസമായും ലളിതമായും പ്രതിപാദിക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്ന വിശേഷശാസ്ത്രവാസനയും കൊണ്ടായിരുന്നു.

നമ്പ്യാർ പലസ്ഥലങ്ങളിലും വച്ചു പല ഫലിതങ്ങളും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ ചിലതു വായനക്കാരുടെ അറിവിനുവേണ്ടി ഉദ്യമം ചെയ്തതും ചെയ്തതും. “നമ്പ്യാരു അമ്പലപ്പുഴ താമസിക്കുമ്പോൾ ചെമ്പകശ്ശേരി രാജാവിന്റെ ഗുരുവായി “കയ്യിഴ” എന്നൊരു നാമുരി ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം രാജാവിന്റെ സ്വാധീനംകൊണ്ടു മറ്റുള്ളവരോടൊക്കെയും ധിക്കാരമായി പെരുമാറുകയും കൊട്ടാരത്തിൽകാഴ്ച വയ്ക്കുന്ന വസ്തുക്കൾ എല്ലാം മറ്റുള്ളവർക്കു കൊടുക്കാതെ നമ്പ്യാരിതന്നെ കൊണ്ടുപോവുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടുനാമുരിയിലെ രാജാവിൽനിന്നു അകറ്റുന്നതിനു നമ്പ്യാരെ രാജസേവകന്മാർ ശുപാർശചെയ്തു. തനിക്കിപ്പോൾമില്ലാത്തവരെ കണക്കിനു ആക്ഷേപിക്കുവാനും സൗകര്യംപ്രതി കാഴ്ചം പഠിക്കാനും വിരുദ്ധ നമ്പ്യാർ രാജപരിചാരകന്മാരുടെ അപേക്ഷയെ സധിക്കാൻ സൗകര്യം പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ ഒരു ദിവസം ചെമ്പകശ്ശേരിരാജാവു കയ്യിഴയോടൊന്നിച്ചു എഴുന്നള്ളിവരുന്നതിനെക്കണ്ടു അവർ അടുത്തുവന്നപ്പോൾ നമ്പ്യാർ കയ്യിൽ ഇരുന്ന പാത്രം നിവർത്തി ഇട്ടുകുളഞ്ഞു. ഉടനെ രാജാവു അതുകണ്ടു പാത്രം ഇട്ടതു ഏതിനാണെന്നു ചോദിച്ചതിനു നമ്പ്യാർ ഉത്തരം പറഞ്ഞതു “കയ്യിഴവന്നതുകൊണ്ടുള്ള ഗ്രന്ഥപ്പിഴ” ആണെന്നാണ്. അതുകേട്ടു ഉംഗിതജ്ഞന്മാരായ രാജാവും നാമുരിയും നമ്പ്യാരുടെ ബുദ്ധിശക്തിയെയും ഫലിത വൈഭവത്തെയും ഓർത്തു അത്ഭുതം സന്തോഷിച്ചു. അന്നുമുതൽ

നംപുരിയുടെ ധിക്കാരപ്രവൃത്തികൾക്കും ലോഭപഞ്ചെദ്യങ്ങൾക്കും വളരെ ഒരുക്കവും ഉണ്ടായി ഇദ്ദേഹം തിരുവനന്തപുരത്തു താമസിക്കുന്ന കാലത്തിൽ ഒരു ദിവസം ശ്രീപത്മനാഭസ്വാമിക്ഷേത്രത്തിൽ തൊഴുന്നതിനായി ചെന്നപ്പോൾ അകത്തെ ശാന്തിക്കാരനായ നമ്പി, നമ്പ്യാരോടു ആരാണെന്നു ചോദിച്ചതിനു “നമ്പിയാർ” എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞതുകേട്ടു കല്പശ്ചന്ദയനായ നമ്പി വിവരം തിരുമനസ്സ് അറിയിക്കയാൽ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു നമ്പ്യാരെ വരുത്തി ഉണ്ടായ പരമാർത്ഥം ചോദിച്ചപ്പോൾ,

“നമ്പി, യാതൊരു ചോദിച്ചു നമ്പിയാരെ ചൊല്ലിനേൻ
നമ്പി, കേട്ടു കോപിച്ചു തമ്പുരാനെ പൊറുക്കണം.”

എന്നു അറിയിച്ചതായും തമ്പുരാൻ കേട്ടു സന്തോഷിച്ചതായും കേൾവി ഉണ്ടു്. അതുപോലെതന്നെ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ സമ്മതിവിധായിക നല്ലായി വാർത്തയും സഹായതയെ പരിശോധിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഉപർ സ.ധാരണ കളിച്ചുവരുന്ന തിരുവനന്തപുരത്തു ശ്രീവരാഹത്തുകുളം ആനയെക്കൊണ്ടു കലക്കിക്കളയും രണ്ടുപേരും കളിയുംകഴിഞ്ഞു തിരുമുൻപാകെ ചെന്നപ്പോൾ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് ആദ്യം വാർത്തയോടു് ഇന്നത്തെക്കളി എവിടെ ആയിരുന്നു എന്നു കല്പിച്ചു ചോദിച്ചതായും വാർത്ത ശ്രീവരാഹത്തു കുളത്തിൽ കരിക്കലക്കിയ സ്ഥലത്തായിരുന്നു എന്നും നമ്പ്യാരോടു ചോദിച്ചപ്പോൾ അവിടെത്തന്നെ കുളം കലക്കിയ സ്ഥലത്തായിരുന്നു എന്നും അറിയിച്ചതായും ഉടനെ മഹാരാജാവു് തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു സമീപത്തുണ്ടായിരുന്ന വിദ്വാനുജി അശ്വതി തിരുനാൾ കൊച്ചുതമ്പുരാനോടു ഇവരുടെ യോഗ്യത ഇതുകൊണ്ടു നിശ്ചയിക്കരുതോ എന്നു ചോദിച്ചതായും ഒരു കിംവദന്തി ഉണ്ടു്. കൂടാതെ സരസനായ നമ്പ്യാരും, പണ്ഡിതനായ വാർത്തകൂടി തിരുവനന്തപുരത്തു പത്മതീർത്തിൽ കളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ഒരു മാനുക്യകുടുംബത്തിലുള്ള ശുഭദ്രസ്ത്രീ സൗന്ദര്യവതിയായ ഭാസിയോടൊന്നിച്ചു കടന്നുപോകുന്നതിനെക്കണ്ടു വാരിയർ “കാതിലോല” എന്നു ചോദിച്ചു. നമ്പ്യാർ അതിനുത്തരം പറഞ്ഞതു് “നല്ലതാളി” എന്നായിരുന്നു. ഇതിൽ വാർത്തയുടെ “കാതിലോല” എന്ന വാല്യത്തിന്റെ അർത്ഥം ഇവരിൽ സുന്ദരി ആരെന്നും “നല്ലതാളി” എന്ന നമ്പ്യാരുടെ ഉത്തരത്തിന്റെ അർത്ഥം നല്ലതു ആളി (ഭാസി)യാണെന്നും പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അതുപോലെതന്നെ ഒരിക്കൽ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആശ്രിതനായ കവികളോടൊന്നിച്ചു ശ്രീപത്മനാഭസ്വാമിക്ഷേത്രത്തിൽ പുതുതായി ഒരു കമ്പവിളക്കുണ്ടാക്കിയതിനെ കാണുന്നതിനായി എഴുന്നള്ളി. മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു വിളക്കിന്റെ പണികണ്ടു സന്തോഷിച്ചിട്ടു കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന കവികളോടു ദീപസ്തംഭത്തെ വണ്ണിച്ചു ശ്ലോകങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുവാൻ കല്പിച്ചു. അവരിൽ ഒരേതരത്തരം അർത്ഥബുദ്ധകാരവൈചിത്ര്യത്തോടുകൂടി ശ്ലോകങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി. നമ്പ്യാർ,

“ദീപസ്തംഭം മഹാശ്ചന്ദ്രം നമുക്കും കിട്ടണം പണം
ഇത്രയും ഏഷം ശ്ലോകം അല്ലാതെ ന വിദ്യതേ”

എന്നൊരു ശ്ലോകമുണ്ടാക്കി മറുകവികളെ ലജ്ജിപ്പിക്കുകയും മഹാരാജവിനെ സന്തോഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. നമ്പ്യാർ കൊട്ടാരത്തിൽനിന്നും ദിവസംപ്രതി രണ്ടേകരവും കോപ്പും കൊടുക്കുന്നതിനു കല്പനയുണ്ടായിരുന്നു. നമ്പ്യാർ അതു ചതിവായി വാങ്ങിവരികയും ചെയ്തിരുന്നു. ഒരിക്കൽ കലവറക്കാരുൻപണ്ടാല രണ്ടിടങ്ങഴി അരിയും കോപ്പുമേ, കൊടുക്കയുള്ളതു തക്കിച്ചു. ഉടനെ നമ്പ്യാർ,

“രണ്ടേകരമെന്നു കല്പിച്ചു രണ്ടു കാലനിത്യവും
ഉണ്ടോ കരമെന്നു പണ്ടാല ഉണ്ടില്ലിനിത്യതരവും”.

എന്നൊരു ശ്ലോകം എഴുതി തിരുമമ്പാലക പരാതി അറിയിക്കുകയും ശ്ലോകം കണ്ട സത്തുഷ്ഠനായ മഹാരാജാവു കുറവുകൂടാതെ അരികൊടുക്കാൻ കല്പിച്ചു ചട്ടംകെട്ടുകയും അന്നുമുതൽ കൂടുതലായി ഇടുപ്പക്കത്തു രണ്ടനേരം ഭക്ഷണം കൊടുക്കുന്നതിനു കല്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

നമ്പ്യാരുടെ ഹാസ്തരസപ്രധാനങ്ങളും സരസമധുരതരങ്ങളുമായ കവിതകളെക്കൊണ്ടു സത്തുഷ്ഠനായ മഹാരാജാവ് ഒരിക്കൽ അദ്ദേഹത്തിനു ആയിരം പണംകൊടുത്തു. പണംകൊടുത്തപ്പോൾ ഇതിനെ നല്ലതായി ഒരു സ്ഥലത്തിൽ ഉറപ്പിക്കണമെന്നുകൂടി കല്പിച്ചിരുന്നു. നമ്പ്യാർ സ്ത്രീജിതനായതുകൊണ്ടു ദുഷ്ടനും ചെയ്യുമെന്നുവിചാരിച്ചാണ് അപകാരം അരുളിച്ചെയ്തത്. നമ്പ്യാർ അതുകേട്ടു പണവും വാങ്ങി സ്വദേശമായ കിള്ളിക്കുറിശി മംഗലത്തേക്കു തിരിച്ചു അവിടെച്ചെന്നപ്പോൾ കിള്ളിക്കുറിശിമംഗലത്തു ശിവക്ഷത്രത്തിന്റെ ബലിപ്പുറം ജിണ്ണുവേലിച്ചു കിടക്കുകയായിരുന്നു. നമ്പ്യാർ താൻ കൊണ്ടുവന്ന ആയിരംപണവും ചെലവാക്കി ബലിക്കുപ്പുറം നന്നാക്കിട്ടു തിരുവനന്തപുരത്തേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി. അവിടെച്ചെന്നപ്പോൾ മഹാരാജാവു നമ്പ്യാരോടു പണം എന്തുചെയ്തു എന്നു ചോദിച്ചു. നമ്പ്യാർ ഉടനെ അടിയൻ വസ്തുവിന്മേൽ അക്കീട്ടിങ്ങ് എന്നുത്തരം പറഞ്ഞു. കിള്ളിക്കുറിശിമംഗലം ക്ഷേത്രത്തിൽ ഇപ്പോഴുള്ള ബലിക്കുപ്പുറം നമ്പ്യാരു പണിയിപ്പിച്ചതാണെന്നുള്ളതിനു ലക്ഷ്യമായിട്ട് ആ ബലിക്കുപ്പുറയുടെ കരികല്പിന്മേൽ—

“ശ്രീ ബലിപ്രസൂരശ്ശോഭാ ശ്രീശങ്കരാലയവാസിനഃ
രാമേണ പാണിവാദേന കാരീതം ഭൂതയേ ധൃവം.”

എന്നൊരു ശ്ലോകം കാണുന്നതായിട്ടറിയുന്നുണ്ട്. അതുപോലെ തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിന്മേൽ നമ്പ്യാരുടെ മേൽ ഒരിക്കൽ എന്തോ തിരുവുള്ളക്കൊടുപ്പംവുകയാൽ നമ്പ്യാർ കൊട്ടാരത്തിൽ കടക്കാൻ പാടില്ലെന്നും നമ്പ്യാർക്കു പതിവുള്ള അരിയും കോപ്പും കൊടുത്തുപോകരുതെന്നും കല്പനയായി. അങ്ങനെ രണ്ടുമുന്നദിവസം കഴിഞ്ഞു അതിന്റെശേഷം ഒരുദിവസം നമ്പ്യാർ—

“പുല്ലുതപം സുജനൈരഹം ച വടുഭിഃ ശതക്കുളാലനപരം
കേറാൻ വാർണമുണ്ടു തേ, മമയഹോ കൊട്ടമ്പോയുക്കലും
ഒട്ടം തന്നരിയില്ല തേ, മമ തഥാപ്യഷ്ടിക്കു കപ്പാട്ടിലും
സേവിച്ചിട്ടിടിയൻ ചിരേണ നൃപതേ തപത്തുലൂനായിദിനേൻ.”

ഇങ്ങനെ ഒരു ശ്ലോകം എഴുതി തിരുമനസ്സറിയാൻ കൊടുത്തതല്ല. മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ശ്ലോകംവായിച്ചു വളരെവളരെ സന്തോഷിച്ചു കൊട്ടാരത്തിൽ ചുരുപതിവുപോലെ വന്നുകൊള്ളുന്നതിനും കൊടുത്തുവന്ന അരിയും കോപ്പും കടിശ്ശിക തീർത്തുകൊടുക്കുന്നതിനും കല്പനയായുകയും ചെയ്തു.

നമ്പ്യാർ തിരുവനന്തപുരത്തു താമസിക്കുമ്പോൾ ആദ്യക്കാലത്തു പക്കത്തായിരുന്നു അപ്പി. പക്കത്തെ ഊണ് അത്ര തൃപ്തികരമല്ലെന്നുള്ളതു സുപ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. നമ്പ്യാർക്കു പക്കത്തു ഊണാകാണ്ടു വയറിനു സുഖമില്ലാതെ ആവുകയാൽ ഇതിനൊരു നിവൃത്തി ഉണ്ടാക്കണമെന്നു വിചാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിന്മേൽ പതിവായി എടുത്തു വെടിയുടെ വട്ടം ഉണ്ട്. യോഗ്യന്മാരായ സേവകന്മാർ എല്ലാം ആ സമയം തിരുമുൻപിൽ ഉണ്ടായിരിക്കും. ഈ കൂട്ടത്തിൽ വെടിപറയുവാൻ മിടുമിടുകനായ നമ്പ്യാർ ഇല്ലാതെ ഇരിക്കയില്ലല്ലോ. ഒരുദിവസം മഹാരാജാവു വിദ്യാന്മാരുകൂടി മാളികമുകളിൽ ഇരുന്ന് വെടിപറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ മാളികത്തൊഴിക്കൂടിപ്പോയ ഒരു പശു ഇളകിച്ചാണകം ഇടുമ്പതിനെ നമ്പ്യാർ കണ്ടു “അല്ല പശു നിനക്കും പക്കത്തിലാണോ ചോറ്” എന്നു ചോദിച്ചു. ഇംഗിതജ്ഞനായ മഹാ

രാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു അന്നുമുതൽ നമ്പ്യാരുടെ പക്കത്തിലെ ഉണ്ണമാനറി. പക്കത്തെ ഉണ്ണിന്റെ ബുദ്ധിമുട്ടിനെക്കുറിച്ച് “അരുതുപൊരുതുകൊൾവാൻ കൊട്ടണത്തൊടിനിക്കെ”ന്നും മറ്റും പരാതി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതും സുപ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. നമ്പ്യാർ തിരുവനന്തപുരത്തെത്താമസം മതിയാക്കി യാത്ര അറിയിച്ചു അമ്പലപ്പുഴയ്ക്കു പോകുമ്പോൾ —

“നാലഞ്ചുക്കുരവും പാറിച്ച് ഗുരുവിൻപാദം തലോടി ചിരം
പാലഞ്ചുംമൊഴിതന്നപാദഗന്ധപലയിൽ ചാടിട്ടുഴന്നെൻചിരം
കോലംകെട്ടുക കോലകുണ്ടളിൽനടിക്കെന്നുള്ള പലയ്ക്കിനി—
ക്കാലംവാൽകമാകുകൊണ്ടടിയനെച്ചാടിക്കൊലാ ഭൂവതേ!”

എന്നിങ്ങനെ ഒരു ശ്ലോകം എഴുതി തുക്കച്ചിൽ കൊടുത്തു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു വളരെ സന്തോഷിച്ചു വിശ്രാന്തനായി സമ്മാനിച്ചതുമല്ലാതെ അമ്പലപ്പുഴ ക്ഷേത്രത്തിൽ ചോരും പാൽപ്പായസവും പതിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. നമ്പ്യാർ അമ്പലപ്പുഴ താമസിച്ചിരുന്നപ്പോൾ ചെമ്പകശ്ശേരിരാജാവിന്റെ അടുക്കൽ അവിടുത്തെ ഉണ്ണിനെപ്പറ്റി സ്തുതിച്ചുണ്ടാക്കി കേൾപ്പിച്ചു സമ്മാനംവാങ്ങിയ ശ്ലോകംതന്നെ. ഉണ്ണ വളരെ വഷളെന്നതിലയിൽ അർഹവ്യത്യാസം വരത്തക്കവണ്ണം തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവിനെ ചൊല്ലി കേൾപ്പിച്ച് ആ തിരുഭേനിയോടും സമ്മാനം വാങ്ങിയതായി കേൾവിയുണ്ട്. ആ ശ്ലോകം താഴെപ്പറയുന്നതാണ്.

“പത്രംവിസ്തൃതമത്രേവമഖർതോരോടിടിനേരണവും
ചുത്തൻനെയ്യുനിയപ്പഴുത്തപഴവും കണ്ടിപ്പഴം കാളനം
പത്തണരുകറിക്കുടാസ്യമിയലുംനാരങ്ങയുംമാങ്ങയും
നിത്യം ചെമ്പകനാട്ടിലാഴ്ചിതയിർമോർത്താതെകിട്ടുംസുഖം”

കാത്തികുതിരനാൾ രാമവർമ്മമഹാരാജാവിന്റെ കാലത്തു് തൊള്ളായിരത്തി നാല്പതാമാണ്ടിടയ്ക്കാണ് അദ്ദേഹം തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്നും അമ്പലപ്പുഴയ്ക്കുപോയി സ്ഥിരതാമസം തുടങ്ങിയതു്. അതിൽപിന്നെ നാലഞ്ചുകൊല്ലത്തിനകം അദ്ദേഹം പരലോകപ്രാപ്തനായി. നമ്പ്യാർ മരിക്കുമ്പോൾ അറുപതീൽപ്പരം വയസ്സുണ്ടായിരുന്നതായിട്ടാണ് അറിയുന്നതു്. നമ്പ്യാർ മരിച്ചു പേപ്പട്ടി കടിച്ചു ചികിത്സയിൽ ഇരുന്നപ്പോൾ പത്മ്യം അവസാനിക്കുന്നതിനു മുൻപായി അമ്പലപ്പുഴതിരുമുൽപ്പാടിന്റെ കോവിലകത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരുമാസത്തൊട്ടിരത്തിനുപോയി സദ്യ ഉണ്ടാക്കി സുഖക്കേടു വീണ്ടും വർദ്ധിച്ചതാണെന്നാണ് കേട്ടുകേൾവി. നമ്പ്യാരുടെ കുടുംബക്കാർ ഇപ്പോഴും കിള്ളിക്കുറിശ്ശിയിൽ ഉണ്ട്. അവരാണ് അമ്പലപ്പുഴ ക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്നും നമ്പ്യാർക്കുണ്ടായിരുന്ന പതിവുകൾ ഇപ്പോഴും വാങ്ങിവരുന്നതു്.

നമ്പ്യാർ ഒരുവലിയ പരിഷ്ക്കാരിയും സരസനും വിശാഖബുദ്ധിമാനും ദ്രവ്യവ്യൽപ്പനാനും സംസ്കൃതഭാഷയിൽ ധാരാളം ഗ്രന്ഥപരിചയമുള്ളവനും ഒന്നാംതരം ഫലിതക്കാരനും ലോകനട പടികളിലും വിവിധവിധക്കാരായ ആളുകളുടെ എല്ലാവ്യാമനോഗതികളിലും നല്ല ജ്ഞാനമുള്ളവനും ഒരു വലിയ സദ്യപ്രിയനും രാജസേവ മദ്യപാനം മുതലായവയിൽ ഏറെയും വെറുപ്പുള്ളവനും ആക്ഷേപസ്വഭാവത്തിൽ ഗുണഭോഷിക്കുന്നവനും കൈക്കൂലിവാങ്ങുക, ശുപാർശകേൾക്കുക മുതലായവയിൽ വളരെ അറപ്പുള്ളവനും ആയിരുന്നു എന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതകൾ കൊണ്ടു അനുമാനിക്കാവുന്നതാണ്. രസമിരിക്കുന്ന വഴിയേകൂടിപ്പോകാൻ നമ്പ്യാർക്കു അറിയാവുന്നതുപോലെ മലയാളഭാഷാകവികളിൽ ആർക്കും ഇതുവരെയും അറിവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ദുഷ്ടവിതകൾ ഉണ്ടാക്കി മനുഷ്യരെ ഉപദ്രവിക്കുന്ന ബ്രഹ്മാണവകന്മാരെ അദ്ദേഹത്തിനു വളരെ പൂർവ്വമായിരുന്നു. തുളക്കുമകളിൽ പലേടത്തും അവരെ ആക്ഷേപിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൃഷ്ണലീലയിലും മറ്റും ആട്ടക്കാരെ ആക്ഷേപിച്ചാണെന്ന കതുകൊണ്ടു നമ്മുടെ കവിപുംഗവന്മാർ ആട്ടക്കാരോടും

വെറുപ്പായിരുന്നെന്ന് ഉറപ്പാക്കണം. അദ്ദേഹം കിട്ടിയെ-ഞ്ഞല്ലം വെച്ചു സംപ്രദായികളായ വൈദ്യനാരായണനും മനോവാരികളായും വെളിച്ചപ്പാടനാരായണനും കണക്കിന് ആക്ഷേപിച്ചിട്ടുണ്ട്. നമ്പ്യാർ രണ്ടു കവിതയിലുള്ള പാത്രങ്ങളെ തന്മയപ്പെടുത്തുന്നതിനുവേണ്ടി കൈലാസത്തും, പാതാളത്തും, പാലാഴിയിലും, ദേവലോകത്തും. അളകയിലും മറ്റും പോകാതെ അധികവും കേരളംകൊണ്ടുതന്നെ ആണ് കഴിച്ചുകൂട്ടിയിട്ടുള്ളത്. നമ്പ്യാരുടെ ഭൂഷാഭരണങ്ങളും, ഉപമകളും മറ്റും വളരെ പറ്റിയതാണ്. അദ്ദേഹത്തിന് മുടിയന്മാരായ കാരണവന്മാരോടും താരതമ്യത്തിനും ഭീരുക്കളുമായ ദേവന്മാരോടും പ്രതിഗ്രഹത്തിനുവേണ്ടി നടന്നലയുന്ന ബ്രാഹ്മണരോടും വിശേഷിച്ചു, പരദേശബ്രാഹ്മണരോടും ജാതിമതാചാരങ്ങൾ ലംഘിക്കുന്നവരോടും പാതിവ്രത്യ വിധീനകളായ സ്ത്രീജനങ്ങളോടും മറ്റും വളരെ വിരോധമായിരുന്നു. നമ്പ്യാർ ഭക്തനും ശുദ്ധാത്മാവുമായിരുന്നു എന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതകൾകൊണ്ടു ഉറപ്പാക്കണം. നമ്പ്യാർ മറ്റുള്ള കവികളെപ്പോലെ അതിശയോക്തിക്കാണല്ലാതെ വാസ്തവോക്തിക്കാരനും ചുരുമുള്ള സംഗതികളെക്കുറിച്ചുമാത്രം വർണ്ണിക്കുന്നവനുമായിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതകൊണ്ടു അന്നത്തെ ജനസമുദായാവസ്ഥയെ നമുക്കു പരിഗണിക്കാൻ കഴിയും. തന്മൂലം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതകൾക്കുള്ളിടത്തോളം പ്രസിദ്ധിയും അഹംശ്രദ്ധയും മറ്റു കവിതകൾക്കുണ്ടായിട്ടില്ല. അദ്ദേഹം പരമലോകപ്രാപ്തനായെങ്കിലും തശ്ശൂരിരിയായി ഇപ്പോഴും ജീവിക്കുന്നുണ്ട്.

“ജയന്തി തേ സുകൃതിനോ രസസിദ്ധാഃ കവിശപരഃ
നാസ്തി തേഷാം യശഃകാര്യേ ജനമരണമുദയം”

എന്നാണ് അപ്തവാചനം. സാഹിത്യകലകളിൽ യജ്ഞിച്ച് ശാശ്വതമായകീർത്തി സ്കന്ദത്തെ മലയാളത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള അദ്ദേഹത്തിനെക്കുറിച്ച് മലയാളം അറിയാവുന്നവർക്കുള്ള ആദരാദീപ്തിയും അനിതരസാധാരണമാകുന്നു. നല്ല കവിതാചാതുര്യമുള്ള കവിവരണ്മയായുണ്ടെന്ന് അനുഭവിക്കുന്നതുപോലെ സുഖം മറ്റൊന്നുകൊണ്ടും ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. ശ്രീശങ്കരാചാര്യരുടെ വാങ്മുഖിയിൽ മനസ്സിലിത്തു മായവാചാതുർ ചൊല്ലിയ,

“അപ്പാർദ്ദം സഖിപ്പം ചിത്തമചരം ക്ഷീരമദ്രാക്ഷമിക്ഷം
സരക്ഷാദ്രാക്ഷാമജക്ഷം മധുരസമയതം പ്രാഗവിനം മരണം
മോചാരാചാരമന്യോ മധുരിമഗരിമ ശങ്കരാചാര്യവരം
അചാരേണ ഹന്ത കിം തൈരലമവി ച സുധാനന്ദസിസാരസിമന്തം”

എന്ന ശ്ലോകം നമ്പ്യാരെക്കുറിച്ച് മലയാളഭാഷ അറിയാവുന്ന ഏതൊരുത്തനും ചൊല്ലേണ്ടുന്നതാണ്.

“യസ്മാശ്ചാരാധികരണികര കണ്ണപൂരോ മധുരോ
മരസോ അസഃ കവികലഗുരഃ കാളിദാസോ വിഭാസഃ
ഹരേഷോ ഹരേഷോ ഹൃദയവസതിഃ പഞ്ചബാണസ്ത ജനഃ
കേഷോ തൈഷോ കഥയ കവിതാകാമിനി കൌതുകായ.”

ഇങ്ങനെ ഒരു സംസ്കൃത പിദാൻ കവിതാകാമിനിയെ സംസ്കൃതകവികളെക്കാൾ ആ വർണ്ണിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ ഒരു മലയാളകവി കവിതാകാമിനിയെ മലയാളകവികളെക്കാണു വർണ്ണിക്കാൻ തുടങ്ങിയത് അയാൾ കവിതാകാമിനിയുടെ വിഭാസമായി വർണ്ണിക്കുന്നതു മലയാള കവികളുടെ ഗണപ്രസംഗത്തിൽ കനിപ്പികൊടുക്കിത്തന്നായിത്തീരുന്ന സരസകവി കണ്വൻ നമ്പ്യാരെത്തന്നെയുണ്ടെന്നുള്ളതിനു തക്കതായ സംശയവും ഇല്ല.

നമ്പ്യാർ “വായിൽവന്നതു കേരളം” പാട്ടു എന്ന നിലയിൽ കവിതയെഴുതിയതല്ലെന്ന് കവിത എഴുതേണ്ടതു ഇന്നു പ്രകാരത്തിൽ ആണെന്ന് അദ്ദേഹം നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു എന്നും നമുക്കു അദ്ദേഹത്തിന്റെ എല്ലാ കവിതകളിൽനിന്നും അനുഭവിക്കാവുന്നതു കൂടാതെ.

“കോൽത്തേനോലേണമോരോപദമതിനെ നരംപാലിൽ നിന്നെന്നപോലെ
പേർത്തിടേണം വിശേഷിച്ചുടനതിലൊരലങ്കാരമുണ്ടായുരേണം
പേർത്തും ചിന്തിക്കിലകം നിരപമരചി തോന്നേണമെന്നിതു വന്നേ
തീർത്തിടാവു ശിരോകം ശിവശിവ കവിതാരീതി വൈഷമ്യമത്രേ.”

എന്നു തന്നത്താൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു തീർച്ചയാക്കാവുന്നതാണ്. സംസ്കൃതകവികളിൽ കാളിദാസനും, ഇംഗ്ലീഷുകവികളിൽ ഷാക്സ്പിയറും ഏതൊരു സ്ഥാനങ്ങൾക്കു അർഹമാരാണോ ഭാഷാകവികളിൽ കഞ്ചൻനമ്പ്യാർ തത്സ്ഥാനാർഹനാണെന്നുള്ളതു നിരാക്ഷേപമാകുന്നു. ഉഭയ യനപ്രശാന്തയശസ്വിയായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതകൾ എന്നെന്നേക്കും കൈരളീമന്ദിരയുടെ കണ്ണത്തിൽ അമൃദ്ധമായ ഒരു മുക്താഹാരമായി പ്രകാശിക്കുന്നതാണ്. ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു മഹാകവിനമ്മുടെ കേരളഭൂമിയെ അലങ്കരിച്ചത് നമ്മുടേയും നമ്മുടെ ഭാഷയുടേയും മഹാഭാഗ്യമെന്നുതന്നെ പറയാം. അതിനേക്കാൾ ഒരു മഹാഭാഗ്യമാകുന്നു ആ കവിതാമുക്തങ്ങൾ അങ്ങമിങ്ങും ചിന്നിച്ചിതറി കളിഞ്ഞും തെളിഞ്ഞും കിടന്നവയെ അതിപ്രയത്നംകൊണ്ടു ചേർത്തു ദ്രവ്യപുയംമ.യ്യ മിനുക്കി കൊടുത്തു നമുക്കു നൽകുന്നതിന്നു ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണ കർതാവായ എസ്. റി. റെഡ്യാരെ നമുക്കു ലഭിച്ചതു. അതുകൊണ്ടു കവികലമുഖ്യനായ കഞ്ചൻനമ്പ്യാരുടെ യശസ്സെന്നപോലെ “ചിത്രാഭിവർധിനി” മുദ്രാലയത്തിന്റെ പ്രശസ്തിയും കല്പാത്താവധി മുഴങ്ങുമറാകട്ടെ!!

എന്നും,

റി. എൻ നാണപിള്ള ആശാൻ.

ഓട്ടൻതുള്ളൽ

വിഷയാനുക്രമണിക.

	പുറം
പ്രദോഷമംഗരത്വം	1
കിരതം	24
തക മിണീസ്വയംവരം	42
ഔഷധയാത്ര	66
കാന്തവിതൃംഗനവിജയം	93
സ്യമനകം	106
രാമനചരിതം	140
ഐശ്വര്യപൂജ	153
നളചരിതം	169
ലക്ഷ്മീനം	200
അഹല്യാരക്ഷണം	220
ബാണയുദ്ധം	234
പാത്രചരിതം	247
സന്താനഗോപാലം	258
സീതാസംയമം	271
ശിവഭക്തിചരിതം	286
രാവണോത്ഥവം	302
ബാലിവിജയം	316
സത്യസ്വയംബരം	337
ചന്ദ്രംഗദചരിതം	355
സുന്ദരിസ്വയംബരം	370
അംബരീഷചരിതം	385
നളചരിതം രണ്ടാംസ്വയംബരം	395
തീർത്ഥിബവയം	405
ബലിപതം	416
ഗോവർദ്ധനചരിതം	421
കിർമ്മീവയം	430
ഐശ്വര്യവയം	433
കൃഷ്ണൻനവിജയം	445
തിരുതകവചവയം	458

എസ്. ടി. ഡബ്ല്യു. സേവ്യർ രചിച്ച കലക്കത്തു കഞ്ചൻനമ്പ്യാരുടെ

ഉള്ളൽ കഥകൾ

ഒന്നാം ഭാഗം

പ്രദീപ്ത മാഹാത്മ്യം

കാട്ടൻതുള്ളൽ.

നാണിമതിശകലവുമംബരനദിയും
ഘണിപതിഘണഗണമണികളുമണിയും
ഗുണഗണനീധിയാം പരമേശ്വരനും
പ്രണയിനി ഭഗവതി പരമേശ്വരിയും
ഗണപതിഭഗവാനരമുഖനും ബഹു
ഗണപരിപാലിതഹരിഹരസുതനും
പണിയുന്നവരുടെ പാപമൊഴിപ്പാൻ
പണികൂടാതെ കടാക്ഷിച്ചുരുളിന
ഘണിപതിശയനനന്തപുരേശൻ-
മണമതിയാകുമൊരടിയനുവടിവൊടു
ഗുണചെയ്യരുളുക സുഖമേ പദതളി-
രിണപണിയുന്നേനഹമിഹസതതം.
ധരണീസുരവരമകടമാമാമണി
കരണീയങ്ങളിലമലമാമാമതി
തരണീസമാനൻ ദുരിതമഹാസ്തപ-
തരണത്തിന്നൊരു തരണീഭൂതൻ
കരുണാഗുണഗണവരുണാലയനാം
ഗുരുനാഥൻ മഹ വരമരുളേണം.
അരുണാംബുജരചിതന്തിരുവടിയുടെ
പരണയുഗം മഹ ശരണംശരണം.
ധാത്രിയിലഴുകിനകിളിക്കുറിശി-
ക്ഷേത്രംതന്നിൽവിളങ്ങിനദേവൻ
നേത്രം മൂന്നുള്ളൊരു പരദൈവം
ഗാത്രം പാതിപരിഗ്രഹമാക്കി

ഗോത്രം നല്ലൊരുവില്ലതാക്കി
ഗോത്രാധിപനേ വാഹനമാക്കി
ഗോത്രാപാലനശീലൻ മന്ദതി-
പാത്രംതന്നിൽ വിളങ്ങിത്തേണം.
മാതൃരാലയവാസിനി ഭഗവതി
മനസിജരിപുജനീനന്ദിനിസുന്ദരി
കാത്തരുളീടുക കളരിനിവാസിനി
കളമെന്നോഹരഗാമിനി കാമിനി.
വഞ്ചിമഹീപതിവരകലശേഖര-
നഞ്ചിതവിമലമഹാഗുണസഞ്ചയ
സഞ്ചിതനാകിനസകലജനേശൻ-
ഭഞ്ചിതധനജനകലബലശാഖീ
പഞ്ചശരോപമേധുരശരീരന-
പഞ്ചലമാനസനരസമാനൻ
കിഞ്ചനകനിവരുളീടുകിലടിയനു
നഞ്ചിതവെളിവുവിശേഷിച്ചുളവാം.
പഞ്ചായുധരിപുതൻ തിരുനാഥം
പഞ്ചാക്ഷരമയമഖിലശിവകര-
മഞ്ചാതനിശമുരുക്കഴിയുന്നവ-
നഞ്ചുമാരാറും അഭ്രന്മാരുടെ
തിരുവുടലുടെസാരൂപ്യമുദൻവരം
ഉരുതരുദുരിതവിനാശനമുഖം.
ഹരശിവശങ്കരഗിരിജാവല്ലഭ!
പുരാഹര! പുഷ്പശാന്തക!ശംഭോ!

ശരണം വേ! വേവേശമലംപരി-
 ഛരണം വേ! യുജ്ജ്വൽക്കമകർ
 തരണം വേ! യുജ്ജ്വൽക്കമകർ
 വരണം സർവ്വമിഹിതമതഃ
 ചരണാശുരണം ച യുജ്ജ്വൽക്കമകർ
 മരണഭയം ന ഹി യമഭയം ന ഹി
 കരണവിമുക്തിഭയം ന ച യുജ്ജ്വൽക്കമകർ
 തരണം തരണാ സംഗതികൂടം.
 പ്രശമമിയന്ന പ്രദോഷം നോരാൽ
 പ്രശമിതമാകുമശേഷം ദുരിതം
 ശശധരശേഖരനാകിയഭഗവാ-
 നനുഭവശേഷമൊഴിച്ചുയുജ്ജ്വൽക്കമകർ.
 അശനത്തിനുവകയില്ലാത്തവനതി
 ഭൂതരധനധാന്യാദികളുണ്ടാം
 വിശദമതാകിനകീർത്തിയുണ്ടാം
 കൃശദേഹത്തിനു ചുഷ്ഠിയുണ്ടാം
 ഭാരീദ്രവ്യങ്ങളുണ്ടാം നീങ്ങി
 പ്ലാരിൽ ദൃഢപ്രഭുവായ്താൻ
 മുറുമൊരാഗ്രഹമുണ്ടെന്നാകിൽ
 ചൊറും മടികൂടാതെ പ്രദോഷം
 നോറുതുടങ്ങുക മനുജന്മാർക്കതി-
 ലോറും മറെറാരു ധർമ്മമില്ല.
 വിനയമിയന്നവിദർമ്മഹീനതീ
 തനയന്തന്നുടെചരിതം കേട്ടാൽ
 മനുജന്മാർക്കു പ്രദോഷം നോല്ലാൻ
 മനസി കരുണാലയമുണ്ടാം നിയതം.
 കണ്ഡിനമെന്നപ്രസിദ്ധമതാം ഭൂ-
 മണ്ഡനമാകിയനഗരംതന്നിൽ
 വിഷ്ണുവർവതിയൊടുമുഖനതാമൊരു
 ചണ്ഡമഹാമതി ഹവനുണ്ടായി.
 ചണ്ഡതപൈതകിനവിമതന്മാരുടെ
 ചണ്ഡനവിധികളിലധികവിദഗ്ദ്ധൻ
 മണ്ഡലമവനം ചെയ്തതിനവനം-
 ചണ്ഡലനേക്കാൾ കൗശലമേറും.
 നാടകരംഭം നായന്മാരുടെ
 വീടുകൾ കണ്ടാലറിയാം ഹവനു
 കേടുകൾ കൂടാത്തതൊരുസമ്പൽ-
 പ്രൗഢികളെല്ലാമധികമനോജനം.
 നാടകമല്ലിതു നർവതിതന്നുടെ
 നാടകമല്ലാം ബഹുധനനാശം

മാടുകൾ മഹിഷികൾ കാളകളും പുന-
 രാടുകളെന്നിവയെടുത്തപ്പോൾ
 കൂടുകൾ പോരാത്തതാവകവളരെ-
 ഞാടുകൾ മേഞ്ഞുനടന്നിടുന്നു
 തുടുകളുവധി യുവതിജനത്തിനു-
 മാടുകളണിയാത്തവരതിതു മൂലം
 വിടികമാളികമണിമാടും
 ഞാടികൾ തെരുവുകൾ പെരുവഴിതോറും
 മോടികലഞ്ഞാരു വേഗ്യാശ്രീകളെ
 വീടുകളുരപ്പുരത്തിനു സദൃശം.
 നാടകമാടുക നടിമാരെരുദിശി
 വാടുക മാടുക ചന്ദ്രപെരുകിന
 മാടുകൾകൊണ്ടുപുകഴ്ത്തുക ഹവനെ
 കോടുകളെല്ലാം ശ്രീഭഗവതിവിള-
 യാടുകകൊണ്ടൊരു കണ്ഠത വന്നിട-
 കൂടുകയില്ലിതുകാരണമതം
 നേടുകയും ചിലവിടുകയുമതിനൊരു
 കേടുകളെല്ലാം കാണാനില്ല
 കടമില്ലാത്തവനുമതുകാരണമൊരു
 തടവില്ലിവിടെ വസിച്ചുസുഖിപ്പാൻ
 കടകാദികളാംകോപ്പുകൾ വട്ടം
 പൂടവയുമെന്നിവവസ്ത്രാനുകൂല്യ-
 ലിടമില്ലാത്ത വിഷാദിക്കുന്നൊരു
 മടവാർമണികളുമവരെടുചേർന്ന
 നടമാടുന്നൊരുപുരുഷന്മാരുമൊ-
 രടവുകളിതുപോലെങ്ങാനുണ്ടോ
 ദേവബ്രാഹ്മണവിശ്വാസംപൂർവ്വം
 രേഖം മറെറാരുനാട്ടിലുമില്ല
 ദേവസംഗത മരിപ്പാൻതന്നുടെ
 ജീവനുള്ളുന്നാഗ്രഹമില്ല
 ശൈവമരികേതുണ്ടല്ലെല്ലാം
 നൈവേദ്യത്തിനു പാലായസവും
 ശീവലി പൂജ വിളക്കും മാലയും-
 മീവക സകലം സമ്പാദിച്ചു
 വെണ്മകലൻമാരാക്കേതും ബഹു-
 വെണ്മാടമതാക്കിപ്പണിയിച്ചു
 ഉണ്മാൻവകയില്ലാത്തജനത്തിനു
 ധർമ്മത്തിനെകാടുത്തുടങ്ങി
 നാട്ടിൽ പലപലദിക്കിൽ പെരുവഴി
 യുട്ടുതുടങ്ങിമുടങ്ങിടാതെ

കെട്ടും ചുമട്ടുമെടുത്തുവരുന്നതാരു
പട്ടന്മാർ വിശേഷിച്ചു പൊന്നു
മുഴുക്കുന്നവരും പട്ടുകിട്ടിയിട്ടി
കൂട്ടാനുള്ളവിയങ്ങളാകും
നരനെ ദധിയും പാലും പഴവും
കറിനാലും നാരങ്ങാക്കറിയും.

മട്ടമാറി.

ചെറിയപപ്പടം വലിയപപ്പടം
കുറിയചോരക്കുറിയമുട്ടത്തും;
നിറയെയുണ്ടുകൊണ്ടമലവെങ്കളി-
ത്തായിലേറിയപ്പമികഭൂസുര-
പ്പരിഷയൊക്കവേ പെരിയചേനയും
വരിഷകാലപുഷ്പങ്ങളിതകാലവും
പുരുഷകാരമപ്പരിയിലെപ്പൊഴു-
മുരുസുഖം പസിച്ചുരുളുമ്പാറം.

മട്ടമാറി.

ശോഭാസമുദയപുണ്ണസുവർണ്ണ
ലാഭാരാദിമാഹാദാനങ്ങളും,
അരവതുലക്ഷം ഗോദാനങ്ങളും
മനവരതം ബഹുഭൂതാനങ്ങളും-
അനവധിമണികനകാഭരണാദികൾ
ഘനതരദാനവിശേഷമശേഷം
കനിവൊടു ചെയ്തു വിദർമ്മഹീപതി
ഘനമൊടു വാണിതു കണ്ഡിനനഗരം.
പത്തുമൊരട്ടം കന്യകമാരേ
വാണിഗ്രഹണം ചെയ്തു നരേന്ദ്രൻ
മുത്തമമാരാമവരൊടു കൂടി-
ത്തത്രസുഖിച്ചു രസിച്ചു വസിച്ചു.
സന്തതിയുണ്ടായില്ലയുമാണ-
മന്തസ്സാപം കീമപി തുടങ്ങി
സന്തതമോരോസൽക്കർമ്മങ്ങളും-
മന്തണരെക്കൊണ്ടാരംഭിച്ചു
അപ്പവു, മടയും, കദളിപ്പഴവും,
പാലായസവും, മല, രവൽ, തേനും,
നെയ്യായസവും, ഗുളവു, മിളനീ,-
രല്ലേതരമാമാജ്ഞാതീയും,
നെല്ലൊരി, തേങ്ങാ, നല്ലകരിമ്പും,
വെള്ളം, വെള്ളരി, വൊറില, പാക്കം,

വല്ലഭമോന ഗണപതിഹോമമി-
തല്ലാംകൂട്ടിക്കൊണ്ടു തുടങ്ങി.
മന്ത്രജപം, ബഹുമാലപൊരുടിശി,
തന്ത്രവിധം, ബഹുപുഷ്പാഞ്ജലിയും,
ഭഗവതിസേവയുമെന്നിവ സർവ്വം
ഭഗവൽപ്രീതിക്കനുഗുണമായി
പലവിധ മണ്ടുതുടങ്ങിയസമയേ
ഫലമപി കിഞ്ചന കാൺമാറായി.
മലമിഴിമാർപതിനെട്ടുള്ളതിലൊരു
കലമാമിഷിക്കുമ ഗർവ്വമുണ്ടായ്
മുഖയിണകണ്ണു കറുത്തശരീരവു-
മലസതപുണ്ടു വിളർത്തു വിളങ്ങി;
അരുവയർ വിത്തു തുടങ്ങി ഭൂജിപ്പാ-
നതചിയുമങ്ങുതളച്ചയുമധികം;
നരപതിവരനുടെ മാനസതാരിൽ
പരിവൊടു മോദപുമാന വളർന്നു.
അൻപൊട്ടുഗർഭിണിയാകിയമഹിഷി-
ക്കൊൻപതുമാസവുമങ്ങു തികഞ്ഞു;
ജന്മപുണ്ണ വിദർമ്മഹീപതി
വർപനമാന വളർന്നുതുടങ്ങി.

മട്ടമാറി.

കാലം സാലപനെന്നു ചൊൽക്കൊണ്ടു-
(ശത്രുഭവൻ
വക്കാണത്തിന്നു വട്ടമൊക്കവേ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു
തക്കത്തിൽപടകൂട്ടി ചിറക്കന്നുപുറപ്പെട്ടു
ഇക്കാലം വിദർമ്മാദിക്കുകളെല്ലാമിങ്ങ-
ടക്കണമെന്നൊച്ചതെക്കുള്ള പുരുഷാരം-
മൊക്കയുംവരുത്തിക്കൊണ്ടൊന്നിച്ചു പുറപ്പെട്ടു
എട്ടുദിക്കുകളെല്ലാം പൊട്ടുമാരുള്ളോരിടി-
പെട്ടുന്നപോലെപടക്കൊട്ടും മുഴക്കിക്കൊണ്ടു
ഒട്ടും മേം കൂടാതെ പെട്ടെന്നു നരയന്മാർ
പട്ടം മുട്ടുവുമാൽകിപെട്ടെന്നു തെളിയിച്ചു
പട്ടയുതൊപ്പികളും കെട്ടിമുറക്കിക്കൊണ്ടു
പട്ടറവില്ലുമ്പും വട്ടപ്പരിശവവും
പട്ടസമെന്നീയണ്ണം പട്ടങ്ങളെല്ലാംകൂട്ടി
പട്ടണത്തിൽനിന്നു പരമാതെനടക്കൊണ്ടു;
നാട്ടുനഗരങ്ങളും വീടുംകടികൾ പഴ
തോട്ടംവലിയമലമുടുംകടന്നുപല

കാമതീവ്രമായി പാടുംഗുണങ്ങളിൽ-
 കൂട്ടംപരിയവില മാറ്റം പിന്നിട്ടുപണ
 കണ്ഡിനപുരത്തിന്റെ കൂട്ടവഴിയടുക്കേ
 കണ്ണും കിടങ്ങുംകാരിച്ചെന്നുപാളയമിട്ടു
 സാലപൻ സമരൂപി മച്ചൻസകലബല-
 കല്പൻ കാനതരവില്ലൻ വിജയനൊടു
 തുല്യൻവിഗതഭയ ശല്യൻവിമലരം
 കല്പൻ കവിതമതി കിളിപ്പൊടിത്തു പ-
 വില്ലംകലച്ചുതടവില്ലെന്നൊരുവെക്കും
 ചൊല്ലുന്നതുണ്ടരിയെക്കൊല്ലുന്നതുണ്ടു മര
 തെല്ലും വിവാദമതിനില്ലെന്നു കരുതിക്കൊ-
 ണ്ടുവാസത്തൊടെമൊഴി പാല്ലാനുണഞ്ഞുചെന്നു

മട്ടമാറി

കോപമിയന്നമകണ്ഡിനപുരിയുടെ
 ഗോപുരനികടേ ചെന്നുവെറ്റി,
 ചാവമെടുത്തു കലച്ചു പിടിച്ചുതിരി
 ചാവലയാക്കു പറഞ്ഞുതുടങ്ങി. -
 “ചാടാവിമതവിടർമ്മനിപതി-
 ചോടാനിന്നുടെ വികൃതികൾ നമ്മൊടു
 കൂടാ, കച്ചയ്ക്ക! പോരിലൊരല്ലം
 വാടാത്തവനവമെന്നുധരിക്കണം
 ആടലിനിക്കിഹനമ്മിനമ്മി, നിന്നുടെ
 വാട, കിടങ്ങുക, ഭാനപ്പന്തികൾ
 ചോടകുചോടം, നാടകുചോടം,
 ചോടകുചോടം, ചോടകുചോടം,
 നടപടവിടർക്കുന്നിവ സകലവു-
 മിടിപ്പൊടിയാക്കി മുടിപ്പുതിനിന്നൊരു
 തടവു നമുക്കില്ല, ദവുക, ഭാവധി
 പടവുകൾ, വഞ്ചികൾ, വള്ളമിതുളുവർ
 കടവിലടുത്തുകലമ്പിപ്പൊടുപൊട
 വെടിയുടർമ്പോളുളുലീരിയും
 മട്ടമലർക്കിഴിമാർക്കുളുവരും
 കിടകിട നിന്നു വിറയ്ക്കേയുള്ള;
 കടലുകൾനാലിനകത്തുളുവനി-
 കടയവനാകിനസാലപനിരിക്ക
 കടയുമെടുത്തുപിടിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന
 നടനും; ചെങ്കു നിനക്കെടുതാമോ?

ഇടയില്ലാത്തതാരു മുഖൻ നമ്മൊടു
 വടയിൽതോറുമടങ്ങുന്നേരം
 കടയും തഴയുമെടുത്തൊരുമലയുടെ
 മടയിൽ പോടുക താനേവന്നു.
 വടയന്നിനടുവിലൊരടവു പിടിച്ചാൻ
 പടുതതാറിനുമതില്ലാത്തവനുടെ
 തടികൊണ്ടൊരുപലമില്ല, താടിപ്പൊരു
 തടിയൻ തിന്നുമുടിപ്പാൻ കൊള്ളാം;
 പിടിയാത്തവരുടെയൊക്കുതികണ്ടാ-
 ണ്ടിയാത്തവർ വിടുവോഷനൊരൊരു
 തടിയൊടിയോളവുമടികൂട്ടാനൊരു
 മടിയരുതൊരുവനെന്നറിയേണം.”

മട്ടമാറി.

കേട്ടില്ലയോ നീമുന്നാട്ടിൽദുഷ്പ്രഭുക്കന്മാർ
 കാട്ടിയോരപരാധം കേട്ടു ഞാൻ സഹിക്കാഞ്ഞു
 നാട്ടിൽനിന്നവരെയങ്ങാട്ടിക്കളഞ്ഞു, നമ്മുടെ
 പാട്ടിലാക്കിരാജ്യങ്ങൾ, കാട്ടിലുമങ്ങുമല-
 മുട്ടിലും മരത്തിന്റെ ചോട്ടിലും, നീലരുടെ
 വീട്ടിലും പലപലകോട്ടിലുംനടന്നോരോ
 ഗോഷ്ടികാട്ടുന്നവെരിക്കുട്ടക്കാരങ്ങുമിങ്ങു-
 മാട്ടക്കാരെന്നപോലെ ചേട്ടക്കാരഴലുന്നു;
 കാരുംമഴയുംമഞ്ഞുമേറുകൊണ്ടുകാദശി
 നോറുള്ളവരെപ്പോലെ ഏറുന്നപ്പൊൻമേലാ
 മാറുള്ളമാലോകരു, മാററിക്കണ്ടമാക്കൊരു
 പാറം കൊടുക്കയില്ലാ, മുറുമിവർകൾക്കെങ്ങും
 കൊറുംകിടയാ, വിന്നെ മാറുള്ളസംസാരങ്ങൾ
 ചെറുനീരൂപിക്കേണ്ടാ, പാറുന്നില്ലാരേ
 (5ത്തം
 കാക്കമ്പോൾ നമ്മോടെത്തി നേക്കുന്നവെരി-
 ലാക്കും വിരുതുകെട്ടിപ്പാക്കുന്നജനമില്ലാ, (കുളി-
 തോക്കുമെടുത്തുപട കേൾക്കുന്നനേരത്തന്നെ
 തോല്പുനാവരെയുള്ളനോക്കുന്നടിക്കിലെങ്ങും
 തെക്കുംവടക്കുംസഞ്ചരിക്കുംപഥികരോടു
 കേൾക്കുമ്പോളറിയാമിനിക്കുള്ള പ്രബന്ധങ്ങൾ
 കാട്ടുകോവിലിലെത്തു സംക്രാന്തിയെന്നപോലെ
 നാട്ടുവിജ്ഞാനമുണ്ടെ നാണയംഗ്രഹിക്കാമോ!

മട്ടമാറി.

എന്തിനനേകം മൊഴി പറയുന്നിതു
 ദന്തിരധാദിയനങ്ങളുൾക്കൊണ്ടു

പിപ്പാഴ്തെക്കൽകയ്യാളിച്ചിഹ
കുപ്പംതന്നുപൊറക്കാമെങ്കിൽ
ഇപ്പടവനതുമാറിയയയ്ക്കാ-
മിപ്പൊഴ്തൊരുക്കറി നിത്യതി സഹിക്കാം.
പാല്പന്നാകിലനന്മമനേ കം
സാലപമാറിപതി സവടി വരുത്തും.
വില്ലന്മാരിൽ വിദഗ്ദ്ധൻ ഞാൻതട-
വില്ലെങ്ങും തവ ചാടുമുടിപ്പാൻ.
പ്രഥമം മൊഴികൾ വിളിച്ചുപറഞ്ഞാ
നഖതനാകിന സാലപനരേന്ദ്രൻ.
കൃലാതായവിദർമ്മാറിപതി
യുദ്ധം ചെയ്തതിനാൽ മുതിൻ;
വൻപേരിടീന നായന്മാരഥ
തമ്പോടി വടിവോടു തുടങ്ങി;
അൻപതുനൂറുസഹസ്രംഭേജന-
മൻപൊടു കണ്ഡിനചുരിയിൽ നിറഞ്ഞു
വൻപടയങ്ങളുടിച്ചുഴക്കി
സംപ്രതിപടുപടവടവരോലോഷം
കുന്തം, ചവളം, വില്ലം, ശരവും,
ഖന്തത്തൊക്കുകൾ, ചക്രം, ശൂലം,
ചർമ്മംപെരുകിനവാളു, കടുത്തില,
തൊന്തിത്തടി, വടി, തോമരകാലം
ഇത്തരമായുധനികരമശേഷം
സതപരമങ്ങളു കരത്തിലെടുത്തഥ
ഉത്തരശോചുരവാതിൽതുറന്നുപു-
റത്തുപുറപ്പെട്ടാത്തുവിളിച്ചു
അണിവെടിവച്ചുപടയ്ക്കു തുടന്നിതു
പണികൂടാതെ ഭേജനമുടനേ,
സാലപനരേന്ദ്രവിദർമ്മാറിപതി
സൈന്യഭേമാർത്തങ്ങളിലേററഥ
ജന്യമഹോത്സവമതികോലാഹല-
മവികലകലശലുകൂടിയസമയേ.

മട്ടമാറി.

പടയല്ലെന്തൊരുത്തനടുത്തു
പടവില്ലുകരത്തിലെടുത്തു
പടുകോപമവന്നുകടുത്തു
പരിചൊടുടനമ്പുതൊടുത്തു
അഥ പത്തുബാണമൊത്തുവിട്ടു

മരതല ചത്തുവീണയുദ്ധഭൂമി നടുവിലുടൻ
ഒരുവീരനകണ്ണുകലങ്ങി
തെരുതെരുവെടിവെച്ചുതുടങ്ങി
അരിഭേജനമതിലൊന്നുമടങ്ങി
പരിചൊടുക്കരമാന്നുമുട്ടങ്ങി
അവനിഴഞ്ഞുകഴഞ്ഞുവലഞ്ഞു -
മുഖഞ്ഞുമൊരുതരമിഹവോന്നു.
അതുകണ്ടൊരുനായർചൊടിച്ചു-
പുതുകുളമെടുത്തുകടിച്ചു
പ്രതിനായരെച്ചെന്നുവിടിച്ചു
ചതിയാലഥ മൂക്കുകടിച്ചു
മുട്ടിവിടിച്ചുമിടിച്ചുമടിച്ചുമൊടിച്ചു
മൊരുകലശലുകൂട്ടിചിലർ
വിരവോടുംവെട്ടിമരിച്ചു
ചിലരവശത പൂണ്ടുതിരിച്ചു
ചിലരതു ബത കണ്ടുചിരിച്ചു
ചിലരണികളിലങ്ങുചരിച്ചു
പലവിധത്തിലടുത്തുകടുത്തുകത്തുതിമിത്തും
രണരോഷം.

മട്ടമാറി.

നരവരനാകിയ സാലപനമൻ പൊടു
ശരവരമാറിചൊരിഞ്ഞുചൊരിഞ്ഞഥ,
തെരുതെരുന്നിഭഭേപടലമശേഷം
പരിമഥനംചെയ്യുന്നതുകണ്ടുടൻ
അരിശമിയന്നുവിദർമ്മാറിശപര-
നരിശമനത്തെവരുത്തുവന്നിതി
കരുതിയുറച്ചുരഥത്തേലേറി
പരിചൊടുനേത്തുശരങ്ങളുതിത്തു:—
“സാലപകലാധമ! കുടിലാ നിന്നുടെ
സാഹസമെത്രവിചിത്രമിതോർത്താൽ!
നിമ്നാഭമൊരുത്തൻ വന്നിഹ
നമ്മുടെ രാജ്യമൊതുക്കുവതിനായ്”
ദുർമ്മാഗ്നങ്ങൾ തുടങ്ങിയതെന്തൊരു
ദുരഹങ്കാരമഹോ! ബത മൂലം!
ധർമ്മിതെന്നുമധർമ്മിതെന്നും
നിന്മനതാരിൽ വിചാരം നരസി;
അന്യജനങ്ങളെ നാട്ടിൽ ബഹുധന-
ധാന്യസമൃദ്ധികൾ കാണുന്നേരം

തന്നെകരളിൽമുഴക്കുമ്പോൾ
 തിന്നിയാ കാരണമെന്നേ വേണ്ടൂ;
 തന്നെക്കാൾപലതായിട്ടൊരുവൻ
 മന്നിലിരിക്കരുതെന്നൊരുഭാവം
 നിന്നുടെമനമതിലതിശയമോടേ
 വന്നുവെക്കുന്നിമിത്തംനമ്മോടു
 ജന്മത്തിന്നുമതിൻഭവാനിഹ
 തന്നത്താനറിയാത്തൊരുദുഷ്ടൻ;
 അന്യമഹാജനമിതുകേൾക്കുമ്പോൾ
 നിന്നെക്കൊണ്ടു ദുഷിക്കുമശേഷം;
 എന്നതുകൊണ്ടു നമുക്കൊരുപേരം
 വന്നുവെപ്പാനില്ലെട സാലപാ!
 വന്നതുവന്നു, വോനെ വണങ്ങി-
 തന്നുടെ നാട്ടിലിരിപ്പാനാഗ്രഹം-
 മെന്നുള്ളിൽപ്പുനരജ്ജോളപുരിഹ
 തോന്നുന്നില്ല, ധരിച്ചിടുകനീ:
 അമർച്ചയുമ്പോളധനാനിന്നൊടു
 സമമായ്നില്പാനെളുതല്ലകിൽ
 സമരേ വെട്ടിമരിച്ചുതിരിച്ചുട-
 നമരശ്ശന്റെ പുരത്തിലിരിക്കാം.”
 ഇമ്മമുരത്തുവിദർഭനരേന്ദ്രൻ
 യുദ്ധവിധങ്ങൾ തുടങ്ങി, മഹാരഥൻ
 ഉദ്ധതനാകിയസാലപനമാതൂര-
 ണത്തിനണഞ്ഞുശരങ്ങളുതിർത്തു,
 സപ്തം ദൈവമതാകിനബാണം
 സപദി തൊടുത്തഥ സാലപനരേന്ദ്രൻ,
 അപ്പോൾതന്നെ ഗരുഡാസ്രത്തെ
 ക്ഷിപ്രമയച്ചുവിദർഭനരേന്ദ്രൻ
 പവനാസ്രമയച്ചു സാലപൻ
 പവതബാണമയച്ചു വിദർഭൻ
 ആഗ്നേയാസ്രമയച്ചു സാലപൻ
 ഞംഭോദാസ്രമയച്ചു വിദർഭൻ!
 പുഷ്പാസ്രമയച്ചു സാലപൻ
 പുരഹരബാണമയച്ചു വിദർഭൻ
 ആസുരമസ്രമയച്ചു സാലപൻ
 അജിതശരംമാ മിച്ചു വിദർഭൻ
 രാക്ഷസമസ്രമയച്ചു സാലപൻ
 രാജവബാണമയച്ചു വിദർഭൻ

തിമിരാസ്രങ്ങളയച്ചു സാലപൻ
 മിഹിരാസ്രങ്ങളയച്ചു വിദർഭൻ
 കരിശരമാത്രതൊടുത്തിതു സാലപൻ
 ഹരിശരമുഗ്രമയച്ചു വിദർഭൻ
 ഇത്തരമസ്രപ്രത്യസ്രങ്ങളു-
 തിത്തുതിമിന്തൊരുസമരംതന്നിൽ
 കണ്ഡിനഗ്രപന്താട വില്ലത്തേരം
 ഖണ്ഡിതവാന്ദഥ സാലപനരേന്ദ്രൻ
 ചണ്ഡശരംകൊണ്ടുവന്നീപതിയുടെ
 മുണ്ഡവുമാശു മുറിച്ചു ത്ദാനീം;
 പ്രാണവിനാശമടുത്തവനിനതു
 വേണം കാരണമെന്നില്ലേതും
 ബാണം തന്നുടെ ബലമെന്താനി-
 യേണം സർവ്വജനങ്ങളുമിപ്പോൾ
 ധീരപ്രകൃതി വിദർഭനരേന്ദ്രൻ
 വീർച്ചസ്വർഗ്ഗമാത്ര ലഭിച്ചു,
 സ്വൈരമതായിസ്സുരതരണീമണി-
 മാറെടുക്കുടിരമിച്ചുവസിച്ചു.

മട്ടമാറി.

സമരത്തിൽ ജയിച്ചൊരു സാലപനം പടകളും
 സാറസാ പുരത്തിൽകേറി സർവ്വമപഹരിച്ചു,
 കനകപ്പാടിയും, നല്ലകാഞ്ചനകുണ്ടങ്ങളും,
 കനത്തപൊൻപാത്രങ്ങളും, കാതുളു വാപ്പുകളും
 മന്ദരൂപിരാശിമക്രം, മാറോറുതങ്കങ്ങളും
 മന്ദനീയ രത്നങ്ങളും, മാലാകടകങ്ങളും,
 പട്ടം, ചുടവകളും, വെട്ടിവെട്ടികളും,
 കുട്ടിലും, മെത്തകളും, കുട്ടികം, ചട്ടുക്കുടം,
 രജതസ്വർണ്ണാദിയാകുംരാജദ്രവ്യങ്ങളെല്ലാം,
 രജസേന കൈക്കലാക്കി രാജേന്ദ്രകീരന്മാർ,
 കൊള്ളയുമിട്ടുകൊട്ടി ചോഷിച്ചുകണ്ഡിനത്തി-
 ലുള്ളപദാർത്ഥമെല്ലാമുനംകൂടാതെതന്നെ
 കണ്ടെഴുതിച്ചുംകൊണ്ടു കാര്യക്കാരന്മാർക്കും
 കണ്ടങ്ങുപറമ്പുകൾ കരക്കാർക്കും കയ്യോളിച്ചു,
 മടിക്കാതെസാലപഭൂപൻ മാളികമീതിലേറി
 മടവാർമണികളോടേമറിച്ചു വിനോദിച്ചു.
 വിദർഭഭൂപാലനായി വിരവോടെതത്രവാങ്ങ
 വിദഗ്ദ്ധന്മാരെക്കുറുപ്പിനെ വിഷമം സുഖിച്ചി
 രിപ്പാൻ.

മട്ടുമാറി.

മുതനായുള്ളവിദർഭാധിപനുടെ
പതിനെട്ടാംനാമമാവരെല്ലാം
കലശലുകൂടിയസമയ ശിവശിവ!
പലപഴിയോടിക്കാടുകരേറി,
അതിലൊരു ഗർഭിണിയാകിയ സുന്ദരി
പതിയുടെ മരണം കേട്ടുകരഞ്ഞൊരു
ഗതിയില്ലാഞ്ഞു വനത്തിൽ ചുക്കട-
നതിപരവശയായ് മൊല്ല നടന്നാൾ
പത്തുതികഞ്ഞിതു ഗർഭമേവൾക്കവി-
പത്തുമതിങ്ങനെ സംഗതിവന്നു,
തത്രവനത്തിലവൾക്കു നടപ്പതി-
നെത്ര മാരാപണിശിവശിവ! കഷ്ടം!
പേറ്റിനടുത്തൊരു നോവുതുടങ്ങി:
എററുനടപ്പാനരുതാതായി;
മുറമുടുത്തൊരുതൂണിയല്ലാതെ
മറ്റൊരുവസ്ത്രവുമില്ലകരത്തിൽ;
കാട്ടിൽകൂടെനടന്നുനടന്നൊരു
തോട്ടിന്നരികെച്ചെന്നവൾ പറ്റി;
പെട്ടെന്നവിടെപ്പെറ്റൊരു പുരുഷ-
ക്കുട്ടി പിറന്നു നിലത്തു പതിച്ചു
വിജ്ഞപിറന്നതുമേരും ജനനി-
ക്കുള്ളമെരിഞ്ഞൊരു ദാഹമൂലം
വെള്ളത്തെല്ലുകടിക്കണമെന്നവ-
ളുള്ളതന്നിലുറച്ചു പതുക്കെ,
തോട്ടിലിറങ്ങിജലപാനത്തിന്നു
പാട്ടിലിരുന്നുതുടന്നൊരുനേരം,
പോട്ടിലൊളിച്ചുകിടക്കുമുതല-
ക്കൂട്ടങ്ങളിലൊരുപൊണ്ണൻമുതല
തണ്ണീരങ്ങുകുടിച്ചുതുടങ്ങിയ
പെണ്ണിനെപ്പോലു പിടിച്ചുവിഴങ്ങി
പൊണ്ണത്തടിയനുതടിയുംവയറും
വണ്ണപച്ചതിരിച്ചുഗമിച്ചു
കണ്ണിണ ചിമ്മിക്കുതുംകാലും
മണ്ണിലിഴച്ചുകരഞ്ഞുകിടക്കും
മണ്ണി വിശന്നു-തളൻ വിരഞ്ഞു
ഭണ്ഡിക്കുന്നതുവൈവായിനം;
അന്നേരം പുനരുവഴിപോവാൻ

വന്നിതുകാലനഭസുരപത്നി;
തന്നുടെ വിജ്ഞയെയളിയിലെടുത്തു-
ടന്നുപതുക്കെവരുന്നൊരുവഴിയിൽ,
കാലുകുടഞ്ഞുകരഞ്ഞുകിടക്കും
ബാലനെയവിടെക്കണ്ടൊരുനേരം
ആരുടെകഞ്ഞിതു? ശിവശിവ! ശിവനേ
കാരണമെന്തിതു വന്നുപിപ്പാൻ?
ആരുമൊരാശ്രയമില്ലിവനത്തോ!
വാരംകാടിനമിതെത്തൊരുകഷ്ടം!
വിജ്ഞയയിങ്ങനെപെറ്റുവെടിഞ്ഞൊരു
തള്ളയെത്തൊരുഭാരൂപിടിച്ചോ?
പള്ളയിലേതും നാസി മുലപ്പാൽ
തുളുകുടിച്ചുതുമില്ലകുമാരൻ;
ഇപ്പോൾതന്നെപിറന്നിഹ വീണവി-
കല്പമതിന്നുതരിമ്പില്ലിവനുടെ
പൊക്കിൾക്കൊടിയുംപിണിപ്പിവനെയെ-
ടുക്കരുതോവാ? നെന്തിഹ ദോഷം?
മുലകുടിയെന്നതിൽമുൻപേകഞ്ഞിന്നു
കുലസംബന്ധമതില്ലതത്രനം;
പലരുംകേട്ടാലിതിന്നൊരുകുറും
വറകയുമില്ലെന്നെന്തെടവക്കും.
വിപ്രകുടുംബിനിതന്നുടെമകനേ
ക്ഷിപ്രംതാഴെയിറക്കിയിരുത്തി,
കഞ്ഞിനെവെക്കുമെടുത്തുകുളിപ്പി-
ച്ചാദരവോടെ മുലയൂന്നല്ലീ
തത്ര വസിക്കുന്നേരം വന്നാ-
നെത്രയുമുത്തമെന്നൊരു സന്യാസി;
അരുളിച്ചെയ്തിതുദിവ്യയതീശപര-
“നരുവയർമ്മണിയാമന്തണർഭായ്!”
നരപതിനന്ദനനേഷ കുമാരൻ
സുരസുസദൃശനിവൻസുകുമാരൻ
സുതനെപ്പെറ്റൊരുസമയംതന്നേ
മുതലപിടിച്ചുമരിച്ചിതുജനനി;
അതുലംഗുണഗണമിവനെവളർത്താ-
ലതുകൊണ്ടേതും ദോഷവുമില്ലാ;
യാത്രീസുരനുടെ താഴേനില്ക്കും
കുതിരനത്രേ ദേവമുള്ള
യാത്രീഭാവം പുണ്ടുവളർക്ക

ധാത്രീപതിസുതനക്കനീവോടേ''
 എന്നുതരംചെയ്തുമിട്ടയതീശൻ
 നന്ദികലൻമ ഭൃസുരപാ-
 തന്നുടെ മകനെ വലത്തെയളയിൽ
 മന്നവസുരനെയിടത്തെയളയിൽ
 ഇങ്ങനെപരസമടുത്തുകൊണ്ടു പ-
 ള്ളങ്ങനടന്നൊരുദേശംപോയി;
 തന്നുടെ മകനെപ്പൊരാതിലുടനേ
 തന്നുടെ ഭർത്താവായു മരിച്ചു
 എന്നതുമുഖമിരുന്നുകൊണ്ടു-
 ടന്ന ദിനങ്ങൾ കഴിച്ചീടുന്നു;
 ആണ്ടതികണ്ടുമഹീസുരപുത്രൻ
 വേണ്ടുംക്രിയകൾ കഴിഞ്ഞുമില്ലാ
 രണ്ടുസുതന്മാരെയുമവർനീളെ
 കൊണ്ടുനടന്നുമിരുന്നളളിച്ചും
 രണ്ടുവയസ്സുംമൂന്നുവയസ്സും
 രണ്ടുകുമാരന്മാർക്കുമതായി;
 ഭണ്ടിനടന്നുതുടങ്ങിപയറുക
 കണ്ണിതമമ്മയ്ക്കൊടുക്കുണ്ടു.

മട്ടമററി.

ഏകദാ മുദാ ചെന്ന് തദാനി-
 മേക ചക്രയെന്നുള്ളൊരുദേശേ
 ആകലംവെടിഞ്ഞെന്നമിരപ്പാ-
 നാകവേനടന്നുണപതി
 ഇമ്പമോടുബഹുഭൃസുരരുളോ-
 രമ്പലത്തിലഥ ചെന്നുകരേറി;
 അമ്പലാസികൾ പറഞ്ഞു ശിശുക്കൾ-
 കൈബ്രാന്തിരികൾ ചേര കൊടുത്തു.
 കന്നിൽമാതിനൊടുക്രടിവസിക്കും
 ചക്രശേഖരനെ വന്ദനചെയ്തു,
 മന്ദിരത്തിനഥ മൂന്നു വലംവ-
 ച്ചെന്നൊരനുണാശ്വമത്തിലിരുന്നു;
 പിറേന്നൊടുങ്ങുസീചെന്നുകളിച്ചു
 കൊറാരില്ലമഥ പൂക്കു വസിച്ചു;
 കൊറമന്നവിടെനിന്നു ലഭിച്ചു;
 മുറമിങ്ങനെ ദിനങ്ങൾ കഴിച്ചു.

മട്ടമററി.

ബ്രാഹ്മണശേഖരനീലിവണ്ണം
 ബ്രാഹ്മണിയും നിജതനയന്മാരും

ഭിക്ഷയുമോര ഭജിച്ചു സുഖിച്ചൊരു
 പക്ഷമതങ്ങളുകഴിഞ്ഞൊരുശേഷം;
 പാണ്ഡിത്യാദിഗുണങ്ങളിണങ്ങിന
 ശാസ്ഥിലുറച്ചൊന്നൊരവനിസുരേന്ദ്രൻ,
 ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രമശേഷമാറിത്തോൻ.
 ജാതിശ്രേഷ്ഠതയുള്ളൊരുവിദവാൻ,
 പണ്ടുകഴിഞ്ഞതു, മുപരിവരുന്നതു-
 മുണ്ടുമനസ്സിഖൊരീഷലുമില്ല;
 രണ്ടുശിശുക്കളെ ജാതകമൊക്കെ-
 കണ്ടുവരുത്തിയറിഞ്ഞു സമസ്തം;
 രാവിഖൊരുന്നാൾ ശിവനെത്തൊഴുവാൻ
 കോവിലിൽവന്നൊരു വിപ്രാംഗനയേ
 ദേവഗുഹത്തിലകത്തു വിളിച്ചുട-
 നേവം കിമപി പറഞ്ഞുതുടങ്ങി:—
 “നിന്നുടെ പരമാർത്ഥങ്ങളശേഷവു-
 മെന്നുടെ ബുദ്ധിയിലുണ്ടിഹ ഭരേ!
 ധന്യനതാകിന നരപതിസുതനും
 നിന്നുടെമകനുപിന്നെ നിനക്കും
 ബഹുദാരിദ്ര്യം തീരണമെങ്കിൽ,
 ബഹുമാനിക്കണമെന്നുടെ വചനം
 അഞ്ചുവയസ്സുവിദർഭകുമാരനും
 മാറുവയസ്സിഹനിന്നുടെമകനും
 എന്നൊരുദിവസം തികയുന്നോപുന-
 രന്നുതുടങ്ങി ശ്ലീവപുജാർത്ഥം
 തിങ്ങളിൽരണ്ടുപ്രദോഷംവരുമതു
 നിങ്ങളുടെമക്കളെനോല്പിക്കേണം,
 സന്തതിലാഭംധനലാഭംപുന-
 രന്ത്യേകാലേശിവസാരൂപ്യം
 എന്തൊരുവസ്തുനിനച്ചൊരുമാനുഷ-
 നെന്തെങ്കിലുമതുസാധിച്ചീടും;
 കനിവൊടു തത്ര കരത്തപ്രദോഷം
 ശനീയാഴ്ചയുമൊരുമിച്ചു വരുന്നാൾ
 അമ്പലമുഖമിദമെന്നുതുടങ്ങാൻ
 മനുജനു സംഗതി വരുമെന്നാകിൽ,
 അതുല്ലെന്നാൽ വൃശ്ചികമാസം
 മുതലായിട്ടു തുടങ്ങിക്കൊൾവിൻ!
 അതിന്നുടനിയമവുമുരചെയ്യാമഹം.
 അതിശയഭക്തി വിശുദ്ധതവേണം

മതികല ചൂടുശിവനെത്തന്നാട -
 മതിതളിർതന്നിലുറപ്പിക്കേണം;
 മതിമുഖിമാരുടെ കഥയെ നുള്ളതു -
 മതിദൂരത്തു വെടിഞ്ഞിടേണം,
 അദിവസം പുനരഞ്ചുവെഴുപ്പി -
 നകമേ സുഖമഴുനേറേ കളിച്ചുവ
 വെള്ളപ്പുഴവയുടുത്തു ശരീരേ
 വെള്ളംകൂട്ടി വിശുദ്ധിവരുത്തിയ -
 വെള്ളച്ചാരമടുത്തു മഹേശ്വര -
 നുള്ളൊരു പഞ്ചാക്ഷരമന്ത്രത്തെ
 ഭക്തിപുരസ്സരമാകുവണ്ണം
 മുക്തിഫലപ്രദമാവത്തിച്ചുവ
 നിടിലത്തെൊട്ടുവ സന്ധികൾതോറും
 വടിവൊടു കവിയിട്ടാദരവോടേ
 തുറാക്ഷങ്ങൾ ശിരസ്സിൽ കണ്ണേ
 വക്ഷസി കണ്ണേ കരയുഗളേപിച
 ശിക്ഷയിലങ്ങുതനിച്ചുധരിച്ചുശി -
 വക്ഷേത്രേ മരുവീടുക വേണം;
 പ്രവരബ്രാഹ്മണജാതിക്കൽപൊട്ട
 ശിവപൂജനവിധി വിധിയാവണ്ണം
 സന്ധ്യയടുത്താൽ മൂന്നരനാഴിക
 മുൻപേചെന്നു കളിച്ചുവരേണം,
 സന്ധ്യാനടനടതിരുന്നാമങ്ങള -
 വന്ധ്യഫലങ്ങൾജപിച്ചിടേണം
 ഹോമം, തപ്തം, മലിഷേകം, ശീവ -
 നാമംകൊണ്ടുവ ചുറ്റാഞ്ചലിയും,
 പാലും തേനും നെയ്യും കരിക്കും
 നാലുവിധങ്ങളിലഭിഷേകം, ശുദ്ധി
 വിലപദംകൊണ്ടുചുറ്റുമതുപന -
 ഞ്ജാവസുവിലധികവിശേഷം;
 അപ്പവ, മടയും, പാലായസവും,
 ശില്പമതാകിനഗുളപായസവും,
 വെള്ളരി, വെറില, മലര, വീൽ, തേങ്ങാ,
 വെളുവെളുത്തുനിവേദ്യവുമിവക
 സംഗതിവന്നതുകൊണ്ടിഹനൈവേ -
 ദ്യംവിധിപോലെ ചെയ്തിടേണം,
 വിപ്രന്മാരെക്കാൽകഴുകിച്ചു ഭ -
 ജിപ്പിക്കേണം സംഗതിപോലെ,

ശക്തിക്കൊത്തൊരുഭക്ഷിണവേണം
 ഭക്തിക്കൊത്തതുപോലെ ഫലിക്കും;
 ആരണഭോജനശേഷംകൊണ്ടുവ
 പാരണചെയ്തു സമർപ്പിക്കേണം
 വൈദികവിധിയില്ലാത്തമനുഷ്ഠന
 വേദിയരെക്കൊണ്ടു ചെയ്യിക്കാം:
 പ്രാതഃസ്നാനംഭസ്മാലേപം
 ജാതികർത്താവിനമില്ലാതേഭേദം;
 ശിവനാമോച്ചാരണവും പിന്നേ
 ശിവഭവനേഷു പ്രദക്ഷിണ, മെന്നിവ
 തുറച്ചുന, മുപവാസവ്രതമിഹ
 തുറാദികടേ ധർമ്മമിതു ചിതം
 തുറാക്ഷം പുനരാമെന്നും ചില -
 രരുതെന്നും പുനരനുചെയ്യുന്നു;
 തുറാക്ഷാചലി ധാരണമെന്നതു
 തുറന്മാക്കൊരു ദൂഷണമല്ലാ
 തുറപ്പീരിയവർക്കു ഭവിപ്പാൻ
 ഭദ്രമിതെന്നു മഹാജനപക്ഷം;
 ഉണ്ണരുതാരുമാങ്ങരുതിട്ടിന -
 മെണ്ണയുമംഗേ തേക്കരുതിങ്ങിഹ
 പെണ്ണുങ്ങളുടെ കഥ പൊല്ലുതരുതമി -
 വണ്ണമിതെന്നു പ്രഭാഷം നോക്കാൽ
 ഇഹലോകങ്ങളിലൈശ്വര്യാദികൾ
 ബഹുലാഭം ഫലമെല്ലാവർക്കും;
 പരലോകേശിവസാരൂപ്യാമൃത
 പരമാനന്ദം ഫലമതിഭദ്രം.

മട്ടുമാറി.

പ്രഭാഷമുടയൊരുപരമശിവൻ
 പ്രഭാഷനടവരനഖിലൻവൻ
 പ്രമോഹനിരസനനിപുണനവൻ
 പ്രസാദമരുളുക മയി ഭഗവാൻ!
 ഗിരിമകൾവരരുടെ പടുനടനം
 പരിപൊട്ടു പലപലരസപടുലം
 സുരനരമുനിവരപരിമിളിരം
 സുരചിരകരമിദമതിലളിതം,
 തുടിയുടെ ചട ചടരടിതങ്ങളും
 മുടിയിലമരയുനീതിരകളിയും

കടകടകടമണി ചലനങ്ങളും
കടിതടകരിതുകിൽ ചലനങ്ങളും
പുരിജടമുടിതന്നിലാ പങ്ങളും
പരിചിഖിളകിയൊരു സുവങ്ങളും
കരിമുഖനുടെ ഗളരണിതങ്ങളും
പരിജനതതിനതിഭണിതങ്ങളും
യിമഗിരിയുടെ മകൾ വാടുകയും
സുമധുരമാവങ്ങളാടുകയും
പ്രമനികരമഥ ചാടുകയും
പ്രമമേധികമിടകൂടുകയും
സരസിജഭവനുടെ വേദങ്ങളും
സകലമുനികളുടെ വാദങ്ങളും
സരസമരവപുനാദങ്ങളും
ചരണ ചലനബാഹുദേങ്ങളും:

മട്ടുമാറി.

ഇത്തരമുത്തരമുത്തമുത്തമ-
തെത്രവിചിത്രചരിത്രവചിത്രമ-
ചിത്രപുരത്രയവൈരിഭഗത്തയ
ശുഭകരമത്രയ സമയേ ഫണിഗണ-
ഫണമണി-ഖണ്ഠഖണ്ഠവിരണിതമനുഗുണ-
ഗുണഗണപരിണതമിഹനടനം
കരുതേ ഗുരുശുഭപരിഘടനം
പരമാലാതകപരിതരണം
സരസം സരതമിഹ ശരണം.
ഇങ്ങനെയുള്ള പ്രദോഷമാഹാത്മ്യമ-
തെങ്ങനെ ഞാനിത് വർണ്ണിക്കേണ്ട?
നിങ്ങളിതിന്റെ ഗുണങ്ങളറിഞ്ഞുതു-
ടങ്ങുക സുഖമുപവാസമുദാരം.

മട്ടുമാറി.

ധർമ്മവിശുദ്ധവിഭർക്കമാരൻ
“ഗർഭഗുപ്ത”നിതിപേരിവചിതം,
നിരകന്നമ ശുചിവൃതനെന്നും
നിർദ്ധാംഗി കരുതീട്ട സുശീലേ!
ഏക ചക്രയിഖാരന്തണഗേരേ
ശോകഹീനമ വാണ യഥേഷ്ടം
സുപ്രദോഷമേ രോദശിവന്റെ
സുപ്രസാദമെവിരണ ലഭിപ്പിൻ!

മട്ടുമാറി.

ബ്രാഹ്മണശ്രേഷ്ഠന്റെ വാക്കുകൾ കേട്ടനേരം
ബ്രാഹ്മണിക്കുള്ളിൽ ബഹു സന്തോഷമുളവായി
ബ്രാഹ്മണന്മാരെയെല്ലാം വന്ദിച്ചു പോന്നങ്ങൊരു
ബ്രാഹ്മണഭവനത്തെ പ്രാപിച്ചു വാസമെടുത്തു
ഭിക്ഷുവേദാന്തരം മക്കളുമൊരുനേരം
ഭക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു രണ്ടു മൂന്നു സംവത്സരങ്ങൾ
ശിക്ഷയിലവിടത്തിൽ വാണിതമനക്കാമ്പിൽ
ത്വക്ഷനെ വഴിപോലെ ചിന്തിച്ചുകേതിയോടേ;
ശാസ്ഥിപ്രബ്രാഹ്മണന്റെ ശാസനമനുഷ്ഠിപ്പാൻ
ഉണ്ണികൾക്കിരുവർക്കുമുനമെന്നിയേ കാലം
സംഭൂതമെന്നറിഞ്ഞു സാധുപ്രദോഷംതന്നിൽ
ശംഭുസേവനമങ്ങാരംഭിച്ചുവിപ്രവതി;
മക്കളെപ്പലർകാലേ കൊണ്ടുപോയ്കളിപ്പിച്ചു
ചിന്തെന്ന് താനുംകൂടെ സ്നാനവൃന്ദമെടുത്തു,
ചൊല്ലൊണ്ടശിവക്ഷേത്രേ മൂവരും കൂടിചെന്നു
മുക്കണ്ണൻതിരുമുമ്പിൽ കൂപ്പി വെള്ളച്ചാരവും
വെള്ളപുംകൂട്ടിത്തേച്ചു വെള്ളവസ്രവും ധരി-
ച്ചുള്ളത്തിൽ ഭക്തിയോടെ ഉണ്ണിക്കുമാരന്മാരും
ഉഷയെന്നു പേരായുള്ളൊരുനിദ്രബ്രാഹ്മണിയും
ഉചിതപ്രദോഷംനോക്കു പഞ്ചാക്ഷരമന്ത്രത്തെ
വരിചിൽജപിച്ചുകൊണ്ടുപരിതാപനാശനനാം
പഞ്ചായുധാൻകന്റെ പാദയുഗം സ്മരിച്ചും
കൂവളത്തില ചെത്തിക്കുസുമങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നു
മൂവരും പുഷ്പാഞ്ജലിമുടങ്ങാതെമെഴുതുകൊണ്ടു്
ശാസ്ഥിപ്രപതം നല്ല ശശിചൂഡൻ പ്രസാദി-
പ്പാൻ
ശാസ്ഥിപ്രബ്രാഹ്മണൻ താനരുൾമെഴുതുമ്മോ-
ടെന്നു
ചിന്തിച്ചുകൂവളത്തിനിലകൊണ്ടുമാലകെട്ടി
അന്തിക്ക ശിവബിംബേ അണിയിച്ചു കൂപ്പി-
ക്കൊണ്ടു
വെണ്തികൾമൊലിക്കേത്രേ വെളിയിൽപ്രദ-
ക്ഷിണവും
അന്തിയാവോളം വച്ചുമലസാതെ സേവ മെഴു-
തും.

മട്ടുമാറി.

കാററും കുളിരും വനിയും പരിചൊടു
വാററും മഴ പുതുമാരികളെല്ലാം

ഏകാക്ഷരവർണ്ണവർണ്ണ-
 നോപാപുഷ്പാപുഷ്പാപുഷ്പ-
 മാറിൽപെന്ന് കളിപ്പാട്ടുദിനവും
 മാറിത്തം പിന്നയാതെ പ്രഭാഷം
 നോപാക്ഷരവർണ്ണവർണ്ണ-
 ലോം മാസപുഷ്പമാണ് കഴിഞ്ഞു;
 ഒരുദിനമാത്രം ഗ്രഹിതമാകും
 ധരണിസുരേന്ദ്രകുമാരൻതാനേ
 വിരവാദ്യ പുഴയിൽ സ്നാനംചെയ്തും
 കരമേലാറി വസിക്കുംനേരം
 പെരുകിനകാരം മഴയും മിന്നലും-
 മുരളിമിടിയുമിടുന്നതസമയേ
 തിരകളടിച്ചു പിളർന്നാരുകരമേ-
 ലൊരുവിവരം ബത കാൺമാറായി;
 പെട്ടെന്നിളകിയുരുളുവതെന്നാരു
 കട്ടകമരികിലണഞ്ഞുപതിച്ചു:
 ഒട്ടല്ലിരപറ മുപ്പറ കനക-
 കട്ടകളിട്ടനിറച്ചാരുപാതം:
 എട്ടുവർണ്ണനിറമൻപോടധികമി-
 രട്ടുംമഴയുംപുഴയുംമിതാനും
 കൂട്ടാക്കാതെ കുമാരൻ വിരവാദ്യ
 കട്ടകമതുപുനരന്തിത്തളിയു-
 രട്ടിയുരുട്ടിക്കൊണ്ടുതിരിച്ചാരു
 കാട്ടിൽകൂടെക്കുമ്പി പെറന്നാരു
 കോട്ടിലൊളിച്ചുവെച്ചു കളിച്ചു;
 പിറന്നാളൊരുനേരംതന്നുടെ
 പെറന്നെയ്യുവിളിച്ചുവെച്ചു കാട്ടി,
 തെറന്നെയ്യുമമ്മകുന്ദുടെ മുടി
 തൊട്ടുടനധികമനുഗ്രഹമേകി,
 കണ്ഡിനന്ദുപതികുമാരകനാമം
 റുണ്ണിയെ വിരവിൽ വിളിച്ചുവെച്ചു ജനനി
 തണ്ണീർ പൊഴിയും ജലമതിൽ മുഴുകി
 കന്നിവോടവരാമിദമുരചെയ്തു:—
 “വിധികാരണ്യംകൊണ്ടുനമുക്കൊരു
 നിയമംതന്നെ ബത സപദി ലഭിച്ചു
 അധികം ധനമതിലധികം കനകമി-
 രധിഗതമായതു നമ്മുടെ ഭാഗ്യം:
 ഗണിതക്കാൽ ബ്രാഹ്മണവരരുടെ
 ഭരണിതം നമുക്കൊരുപരിമിതിദാനം;

ഹണിപതിഭൂഷണസേവയിൽ വന്നൊരു
 ഗുണമിതു ഹന്ത കുമാരന്മാരേ!
 അർദ്ധമാരുത്തനമാവാംപുന-
 രർദ്ധമാരുത്തന വീതിക്കേണം
 അർദ്ധമാരുത്തനമാവാംപുന-
 നർദ്ധമാരുത്തനമാവാംപുന-
 ഒരുത്തയ്യുവിന്നവരെകിലും-
 മൊരുക്കുപ്പണമെന്നതുമാലം
 വിരസതപൂർവ്വമാവാംപുന-
 മിരുവതമാരുത്തനമാവാംപുന-
 യഷ്ടികൾതമ്മിൽപുനരകൂട്ടി
 ചുട്ടികൾക്കുവെക്കുന്നതേറ്റം
 കട്ടികൾ നിങ്ങൾക്കുവെക്കുന്നതേറ്റം
 മെന്തിട്ടുപറകല്ല ധരിപ്പിൻ!
 പണമെന്നുള്ളതു കയ്യിൽ വരുമ്പോൾ
 ഗുണമെന്നുള്ളതു ദൂരത്താകും
 പണവും ഗുണവും കൂടിയിരിപ്പാൻ
 പണിയെന്നുള്ളതു ബോധിക്കേണം
 പണയംമേടിക്കാതെതാരുതാകും
 പണപുമാരുത്തനമാവാംപുന-
 ഗുണവുംവന്നുവെക്കുന്നതാകിൽ
 ഗുണവും പുരുഷനുമില്ലാതെതാകും
 പട്ടന്മാരെപ്പറ്റുവെക്കുന്നതാകിൽ
 പൊട്ടന്മാരിൽ തോല്പെയ്യുള്ള;
 എട്ടുപണമുതലുള്ളതിനവർപതി-
 നെട്ടുപണംവിലവെച്ചുകൊടുക്കും;
 അവരെപ്പറ്റുവെക്കുന്നതാകിൽ
 വേനംകൂടെനശിപ്പാറാകും;
 പത്തിനുകൊടുക്കുന്നതാകിൽ
 പത്തിനു രണ്ടു പലിശയുമായി;
 വീട്ടുവതിന്നു തരുകൂട്ടാത്തതാകിൽ
 വീട്ടിൽകേറിപാടുകിടക്കും
 നിങ്ങൾക്കുണ്ടെന്നു കെട്ടുകൊടുത്തുവെ-
 മെന്നതു നിരവിച്ചല്ലപറഞ്ഞു-
 അംഗനമാരുടെ സംസാരത്തിനു
 സംഗതി ചേരുന്നമെന്നില്ലല്ലോ.

മട്ടുമാറി.

അമ്മതൻമൊഴികൾകേട്ടുകുമാരൻ
 ധർമ്മപുരുഷനായിത്തീർന്നു.

ഞാനെന്നയെപേട്ടനമേക -
പ്രാണനെന്നതു ധരിച്ചുതരേണം
രണ്ടുഗാത്രമതമാ നമിദാനീം
ഉണ്ടുഭേദമതുകൊണ്ടു കിമമ്മേ?
രാഗ്രജൻ യാമിഷുമധീനം
ചൂതുമില്ലതിനു ചേതസി കിഞ്ചിൽ
പാതിപാതി വിഭജിച്ചുതുകൊണ്ടി-
ങ്ങേതുമില്ല ഫലമെന്നറിയേണം;
രാജപേരുമടിയങ്ങളിഹശ്രീ-
കണ്ഠസേവസമമേവ തുടങ്ങി;
ശങ്കരൻ മനശാരിലിദാനീം
എകിലില്ലക നിവന്നുവരാമോ?
എകിലസ്തു ഗുരുവിപ്രനിധോഗം
ലംഘിയാതെ ശിവമേവ ഭജേഹം.
ഇപ്രദോഷദി പസങ്ങളിലെല്ലാ-
മിപ്രകാരമിനിയും ചലകാലം
ഊണാക്കുവുമില്ല നിതാനം
സ്ഥാനദേവപാരണാബ്ജമുപാസേ.

മട്ടമാറി.

ഇതഥം ഏകമാരിതപത്താദം
പത്തുമാരെട്ടും മാസം മുഴുവൻ
തത്ര വസിച്ചു പ്രദോഷം നോര
ക്ഷത്രിയസുതനും ബ്രാഹ്മണസുതനും
താതണ്യപുമാത ലാവണ്യപുമാതി-
കാതണ്യപുമാത രാതണ്യപുമാത
ചാതുർയുപുമാത മാധുർയുപുമാത
വൈദുണ്യപുമാത വൈദഗ്ദ്ധ്യപുമാത
സൗഭാഗ്യപുമാത സൗശീല്യപുമാത
സൗന്ദര്യപുമാത സൗഗുണ്യപുമാതി
സർവ്വഗുണങ്ങളുടേതെളിഞ്ഞിതു
വ്യുത പെരുകിന രാജകുമാരൻ
യൌവനസമുദയസമയേ നല്ലൊരു
ഭിവൃദ്ധ്യപാണിഗ്രാമത്തിനു
സംഗതികൂട്ടണമെന്നു തദാ പുന-
രംഗജവെരിക്കളിലുറച്ചു:
അങ്ങനെ ഭഗവൽ പ്രേരണകൊണ്ടു-
രങ്ങാരുവനളവി ചെന്നു കളിപ്പാൻ
ഉഷസി കളിച്ചു ശിവനെത്തൊഴുതു

നന്ദനൊടു യാത്ര പറഞ്ഞു നടന്നു;
വിമലവസന്തവിഭൂഷിതമാകിന
വിവിനേ ഏന്നു വസിച്ചു രസിച്ചു.

മട്ടമാറി.

ചുരുമലർകലഹമാക്കെ ചിരിഞ്ഞു-
മധുരസമയമാരി ചൊരിഞ്ഞു
മധുകരണികരങ്ങൾ വിരിഞ്ഞു
മണുടയസുമങ്ങൾ തിരിഞ്ഞു
മുട്ടമടകളമിളദളിഗളതലകളകള-
മിളകിനകിളികളുമവിടെ നിറഞ്ഞു
നരകരവകവല്ലികൾ പൂത്തു
കുറുമൊഴികളുമാത്ര തെഴുത്തു.
ചെറുതരദല പൂജിതർപ്പു
നരമലർമണമൊന്നുമരിർപ്പു
വനതടമരിലുടയാരുപട്ടുതലപടലികളും
മട്ടമലർ കലമുടമപെരുത്തു.
മലകാടുകുളൊന്നു പകർന്നു
കലമാനുകുളോടി നടന്നു
പുലി പന്നികളൊന്നു നിവർന്നു
കലികാലവിലാസമുയർന്നു
മദമിയലും മയലും മയിലും കുയിലും
മലകളിലൊരുകളിവെളിവിലിയന്നു
കളിർമതിയുമുദിച്ചു വിളങ്ങി
കളമൊഴികൾ കേളിതുടങ്ങി
തളവളകളുമാത്രകിളിങ്ങി
തമുലകളുമാനുകുളിങ്ങി
മിഥർകളിച്ചുപുളിച്ചുവിളിച്ചു
തെളിച്ചുമാളിച്ചുമധികരസം.

മട്ടമാറി.

കുടകുണ്ഡക പുരമശോകം
കുന്തളകുരവകമരുവകനാകം
ചന്ദനതിരുകുപുഷ്പമെന്നിവ
സുന്ദരതരുവരണികരമശേഷം
ചന്ദനശിശിരസമീരണകലിത
സുന്ദരചന്ദനതരുവരിമളമിളിതം
സുന്ദരിമാതം പുരുഷനാതം
കുടശരൻ ശരങ്ങൾ നിറച്ചും
മദവിലാസവിശേഷമുറച്ചും
നന്ദിതകലാഹരസങ്ങൾ മാച്ചും

നന്ദികലൻ നമിച്ചു രസിച്ചു
 ലസിച്ചുരസിച്ചു റസിച്ചു വസിച്ചു.
 രണ്ടാർമണമതു തെണ്ടിപ്പലദിശി
 മണ്ടിപ്പുതുമടുവണ്ടുമുണ്ടവി-
 രണ്ടുപാക്കുവണ്ടുകടേ മുറ്റ
 കണ്ണുസംഹൃതകളകളുപോഷം
 കൊണ്ടുമുഴങ്ങിനകോലാഹലമതു
 കൊണ്ടുനോജ്ഞ വസന്താരംഭേ
 “ദ്രമിളാ” ഹാസഗന്ധവ്യാധിപനടെ
 മകളാ “മംഗുരതി” തികുമാരീ
 കമലാമലമുഖി സഖികളുമായി
 ബകളാദികകസുമങ്ങളിറപ്പാൻ
 താളാപാഠ്യാകളിച്ചു ചിരിച്ചു
 വിരളാരാമവനങ്ങളിലഭിരുചി
 താളാമോദഭരണേ നടന്നിതു
 പരളാമൃതമചിരുചിരശരീര
 ആളികലങ്ങളെലാളിച്ചും പല
 കേളിവിധങ്ങളിൽ മേളിച്ചും പന-
 വാളികൾ കണ്ടു വിനോദിച്ചും തര-
 ളാളിരവങ്ങളിൽ മോദിച്ചും കസു-
 മങ്ങളെപേരുകൾ ചോദിച്ചും ചില
 സംഗതികൊണ്ടുവർ വാദിച്ചും മലർ
 ചുടുകയും ചിലർ പാടുകയും ചില-
 രാടുകയും ചിലരോടുകയും ചിലർ
 ധോടുകയും മലർ രേടുകയും നട-
 മാടുകയും മരുവീടുകയും ചിലർ
 ചന്തമോടുപന്തമാടുമൊരുവക
 ചിന്തുപാടുമെന്തുകേട്ടവർക്കിഹ
 സന്തതമിങ്ങനെ സരസവനങ്ങളി
 ലന്തികസിമനി കളിയാടുന്നൊരു
 പന്തണിമുലയാളാകിനനല്ലാരു
 ഗന്ധവ്യാധിപകന്യകതന്നുടെ
 ബന്ധുരമാകിനരൂപവുമുരുമദ-
 സിന്ധുരമന്മരഗമനവുമഭിനവ
 ബന്ധു കാരുണമധരവുമിന്ദുസു-
 ബന്ധു ഭൂതമുഖാംബുജഭംഗിയും
 ഇങ്ങനെകണ്ടൊരു ധൂപതികുമാരന
 തിങ്ങിനകെത്തുകുമുളിപ്പിച്ചുട-

നന്ദിഗജശരശതമോഹമാസ്സമ-
 യങ്ങിദപിജസുതനോടരൾ ചെയ്തു.

മട്ടുമാറി.

“കണ്ടാലുമത്രേ നല്ലൊരു വണ്ടാർകഴലിമണി
 കണ്ടാലാനന്ദം കണ്ണിനു തണ്ടാർവിശിഖരസ്രീയു
 രണ്ടാംജനനമിതു കൊണ്ടാടിപ്പുസാദിച്ചു (ടെ
 കൊണ്ടാലും ദ്രമിദേവ! വണ്ടുകിലിവിളേപ്പോ-
 ലുണ്ടായീലൊരുവെണ്ണം. വേണ്ടാ സന്ദേഹമേതും
 കണ്ടിവാർകഴലിയേ കണ്ടില്ലായെങ്കിലെന്റെ
 രണ്ടനയനങ്ങളേ കൊണ്ടില്ലാഹലമേതും,
 തൊണ്ടിപ്പഴഞ്ഞത്തല്ലി മണ്ടിപ്പാൻ വിരയുള്ള
 ചുണ്ടിന്റെ ചുരുപ്പു നീ കണ്ടില്ലയോ കുമാരാ!
 മല്ലിവിശിഖനടെ വില്ലിൻവിലാസത്തേയും
 തല്ലിയോടിക്കുന്നൊരു ചില്ലിയുഗവും നല്ല-
 മുല്ലപ്പൂമൊട്ടിനുള്ളോരുല്ലാസംകലന്നൊരു
 പല്ലം നിനച്ചാലെന്നേ കൊല്ലമിക്കാമദേവൻ
 വകജമൊട്ടിനോടങ്ങുകുവിടിപ്പാപൊരു-
 ശകൃഷ്ണാതുജ്ഞാരു കൊങ്കയുഗവുംകാൺകിൽ
 ലോകാഭിരാമാവദനാകാരം കാണുന്നേരം
 രാകാചന്ദ്രകലുമൊരാകാംക്ഷയില്ലാതാകും;
 കല്ലോലത്തിന്റെ നല്ല ഹല്ലോഹലത്തേച്ചെന്നു
 വെല്ലംകൊക്ഷമിഴിഞ്ഞല്ലം കണ്ടാലുമിന്നു
 തെല്ലംമടികൂടാതെ ചെയ്യുന്നതുണ്ടു ഞാനും
 ചെയ്യുന്നതുണ്ടുമോഹ മെല്ലാമിപ്പൊണ്ണിനോടു്
 കല്യാണം കഴിഞ്ഞില്ലാ കല്യാണിക്കൈകിൽ,
 തടവില്ലാനമുക്കിവളേ വല്ലയോക്കീടുവാൻ.

മട്ടുമാറി.

സാവികലമക്കമ കേട്ടൊരുനേരം
 ചെയ്വിയും പൊത്തിദപിജനരചെയ്തു:—
 “ശിവ ശിവ! കഷ്ടമിതെന്തൊരുമോഹം?
 തവഹൃദി സംപ്രതികമയ! സഖേ! മേ
 ശിവഭജനത്തിനു ഭംഗംവരുവതി-
 നവകാശംവരുമിത്തൊഴിൽമൂലം
 സവിശദഹൃദയ നിനക്കെന്തിപ്പോൾ
 സാവിനയമിങ്ങനെ വരുവാൻ ബന്ധം?
 പഞ്ചലലോ പനമാരുടെകള-
 പ്പഞ്ചിരികണ്ടുകൊതിക്കും നിന്നുടെ

നെഞ്ചിലൊരരിപൊരിവള ചങ്ങനാരം
 വഞ്ചിതനായ് വരുമെന്നുമാ! നീ;
 പണമുള്ളവനെ പെണ്ണിനുവേണ്ടു
 ഗുണമുള്ളവനിടലാരാദയില്ല;
 പണവുണ്ടൊന്നിനെ പെണ്ണാത്തവനും
 തുണവുമെങ്കൊരുങ്ങേവുമില്ല
 ധനവാണകിലകത്തുകരോറി-
 പ്പനിനീർകൊണ്ടവർ കാൽകഴുകിക്കും;
 കനിവൊടു വെറാത്തവന്തുകൊടുക്കും
 കനമൊടുമെത്തുകരോറിയിരുത്തും,
 ധനമെപ്പേരുംവാങ്ങീട്ടവനെ
 കനമില്ലാത്തൊരു പഞ്ഞികണക്കേ
 മനസാ, വാചാ നോക്കുകയില്ലവർ
 മനമൊരുക്കല്ലകണക്കു കറോരം;
 ചതിയായുള്ള പണങ്ങൾ പിടുങ്ങി
 പതിയെന്നുള്ളൊരു കൃപകൂടാതേ
 കൊതിയെന്നെയങ്ങു പുറത്തുകിടത്തും
 കൊതുകിനതിന്മാൻ വകയുണ്ടാക്കും
 എഴുപതുനൂറുവയസ്സായുള്ളൊരു
 കിഴവനുക്കെയിൽ പണമുണ്ടെങ്കിൽ
 അഴകിയസുന്ദരനായിട്ടവളേ
 തഴുകിപ്പോരാൻ തടവില്ലേതും;
 വടിയും കുത്തി നരച്ചു ജരച്ചു
 കൊരച്ചവരുനൊരു കിഴവച്ചാരുടെ
 മടിയിൽപണമുണ്ടെന്നാലായവർ
 മടിയാതവനെ കൈട്ടിപ്പണതും;
 ചിലവിടുവാൻ തടവില്ലാത്തവരുടെ
 കലമെന്നെവിചാറവുമില്ലാ
 ചലമിഴിമാരുടെ ശീലമിതിങ്ങനെ
 പലതൊഴൊല്ലിക്കേട്ടറിയുന്നു.”

മട്ടമാറി.

കരുണെങ്കിലും ജരണെങ്കിലും
 നരയണെങ്കിലും ജടയണെങ്കിലും
 കടിയണെങ്കിലും കടിലണെങ്കിലും
 മുടിയണെങ്കിലും തടിയണെങ്കിലും
 കള്ളണെങ്കിലും കാടണെങ്കിലും
 മുക്കണെങ്കിലും മൂഢണെങ്കിലും

കട്ടിയെങ്കിലും കഷ്ടിയെങ്കിലും
 യഷ്ടിയെങ്കിലും വിധ്വംശിയെങ്കിലും
 വിരസണെങ്കിലും സരസണെങ്കിലും
 വികൃതിയെങ്കിലും വിരുതണെങ്കിലും
 വിമുഖണെങ്കിലും സുമുഖണെങ്കിലും
 വിമതണെങ്കിലും സുമതണെങ്കിലും
 ചാരണെങ്കിലും ചപലണെങ്കിലും
 കൂരണെങ്കിലും കവിതണെങ്കിലും
 രണ്ടനാലുപണമുണ്ടവന്റെ കുറി-
 മുണ്ടിലെന്നതവർ കണ്ടുപോകിലിഹ
 മണ്ടിവന്നവനു വേണ്ടുമാഗ്രഹം-
 മാഞ്ഞു ചെമ്പുതിനു സംശയമില്ല.

മട്ടമാറി.

ഗണികാജാതിക്കൊരുവനിലൊരു കൃപ
 കണികാൺമാനില്ലെന്നുടെ സഹജ!
 ഗുണിയാകിന നീ തരുണീമണികളി-
 ലണയാഞ്ഞെങ്കിലൊരുതരുടെ ഭാഗ്യം.
 തുണിയും കിട്ടണമച്ഛിലഭിക്കണം-
 മണിയും മണിഭൂഷണവും കിട്ടണം-
 മിങ്ങനെയുള്ള ദുരാഗ്രഹമല്ലാ-
 തംഗനമാക്കൊരു നേരവുമില്ല
 കളമൊഴിയെന്നും കാമിനിയെന്നും,
 കളമനോഹരഗാമിനിയെന്നും;
 സുവദനയെന്നും, സുന്ദരിയെന്നും
 കവലയവിപുലവിഭോചനയെന്നും;
 വരതനുവെന്നും, വല്ലഭയെന്നും,
 വരകരികുംഭവയോധരയെന്നും;
 മതിമുഖിയെന്നും, മാതിനിയെന്നും,
 മധുരാമൃതസദൃശാധരിയെന്നും
 വസ്തുവിചാരമതില്ലാപ്പരിഷക-
 ളിസ്തുതിചെയ്തു വസിച്ചിടുന്നു.
 മൃതം മലവും ചലവുമതിനൊരു
 പാതും, പരമിഹ സുന്ദരിമാരുടെ
 ഗാത്രം, ശിവ ശിവ! ചിന്തിച്ചാലതു
 മാത്ര, മിനിക്കൊരു കൌതുകമില്ലാ,
 നേത്രങ്ങളിലേപ്പിളയുമവരുടെ
 വക്ത്രങ്ങളിലേ ദുർഗ്ഗന്ധങ്ങളും
 അത്രയുമല്ല വിയർത്തശരീരം-
 തെത്രയുമങ്ങിനെ വിഴുവിളെ വഷൾ വഷൾ

കക്ഷങ്ങളിൽനിന്നൊഴുകും ജലമൊരു
ലക്ഷത്തിൽപുറമിച്ചുകൊള്ളും
വക്ഷമിതൊക്കെനിനക്കെന്നാകിലൊ-
രക്ഷമുരിയാടുകയില്ലിനി ഞാൻ
ഞാനടന്നുമിരണം ഗതിയൊരു
വസ്ത്രം പാലുമുടുപ്പാനില്ലാ
ഈതദിദൃതയുള്ളവനിന്നുക-
ളതുംവെച്ചു പുലർത്താൻ മോഹം
ശാന്തുബലിക്കരിയില്ലാത്തവനി-
ച്ചാത്തത്തിന്നുമതിമോഹം പാരം
താനുണ്ണാഞ്ഞൊരുദേവർ വരത്തേ
ദാനംചെയ്യാനൊളുതായ്ക്കുമോ?
ഞാനിങ്ങനെ ചില ശാതപരഞ്ഞതു
മാനിപ്പെട്ടുകിലതങ്ങനെ കൊള്ളാം;
മാനിനിമാരിൽ വലഞ്ഞൊരു പുരുഷൻ
മാനികൾ പലവക വന്നുചേർക്കും
മാനക്ഷയവും ദ്രവ്യക്ഷയവും
സ്ഥാനക്ഷയവും ദേഹക്ഷയവും
ധർമ്മക്ഷയവും കർമ്മക്ഷയവും
ധൈര്യക്ഷയവും കാർത്യക്ഷയവും
തർക്കപ്രാകരണാദി പാിച്ചതു-
മൊക്കെമാനമലൻകിടക്കും;
കയ്ക്കൽപണമില്ലാതെ വരുമ്പോൾ
കടവുംവന്നു തലയിൽകേൾ;
പൊക്കംവിന്നെ സ്രീജനസംഗം
പൊക്കണമൊന്നിഹ തോളിലുമേറും;
ചെക്കുമില്ലാതെ പട്ടമില്ലവ-
ന്നൊക്കെത്തക്കനടക്കുകിത്തി;
ദൃഢം ദൃഢപ്രഭുസേവയുടങ്ങി-
പ്പക്കംതിന്നു കിടക്കാംപക്ഷേ:
പാണ്ടാരുദ്രസുരനിലുത്തുള്ളൊരു
പണ്ടമശേഷം വിരമമുടിച്ചും
കണ്ടുനഞ്ഞൊടീരണം ലഭിച്ചൊരു
മുണ്ടുമുടഞ്ഞൊരു കടയും ചൂടി
പ്പെരുവഴി രൂട്ടിൽ ചെന്നുസ്ഥലം വ-
ച്ചൊരുതേരത്തവനഷ്ടികഴിക്കും
കടയിൽച്ചെന്നു പുരകലയിരുന്നൊരു
കടയിൽതിരുകിക്കൊണ്ടു നടക്കും;

ഇടയിലൊരിക്കൽ പരദേവതയുടെ
നടയിൽചെന്നു വണങ്ങിപ്പോരും,
ശിവശർമ്മാവെന്നവനുടെ നാമം
ശിവപുരുഷൻ മുടക്കുമില്ലാ,
ഇരുപത്തഞ്ചു പയസ്സുമതായി
വരിചൊടുവേദവുമൊക്കെ മുഖസ്ഥം.
“ധനമുണ്ടാവാൻതൊരു കർമ്മം
മനസാ, വാചാ ചെയ്യേണ്ടതു ഞാൻ”
എന്നൊരുകണിയാനോടൊരു ദിവസം
ചെന്നുപതുക്കെ ക്ലേശിച്ചപ്പോൾ
ജാതകമൊക്കെവരുത്തിക്കണിയാൻ
പാതകമൊഴിവാൻ പ്രശ്നംവെച്ചു,
“ദ്രവ്യമിതൊക്കെ നശിപ്പാനിന്നൊരു
ചൊച്ചാദോഷം കാണുന്നുണ്ടു”
കണ്ടൻകാവിൽ ഭഗവതിനിങ്ങളുടെ
വണ്ടേയുള്ളൊരു പരദൈവമതു
കൊണ്ടുവിചാരിച്ചപ്പോളടിയൻ
കണ്ടുവിരോധമതവിടെത്തന്നെ
നാവിടെച്ചെന്നു നിങ്ങൾ ഭജിച്ചാൽ
ഞാനവധിധനമുണ്ടായ്ക്കുമുടനെ”
എന്നതുകേട്ടു കണ്ടൻകാവിൽ
ചെന്നുഭജിച്ചു മാരിസുരനൊന്നൊരു-
തിങ്ങുമുടങ്ങാതച്ചെന്നമെ ജഗ-
ന്നങ്ങർവണങ്ങളുമുണ്ടായ്ക്കരുവാൻ;
മുപ്പത്തൊന്നാംദിവസം രാത്രിയി-
ലൽഭൂതമാകിനസപക്ഷംകണ്ടു;
കെല്ലൊടുവെന്നൊരു സുന്ദരിതാനൊരു
മെപ്പുംനല്ലചെരിപ്പുംനൽകി.
ഇച്ഛിക്കുന്നപദാർത്ഥമശേഷവു-
മൊച്ചപ്പിൽ പുനരുണ്ടാമുടനെ
നിരുപമമായചെരുപ്പുകൾപോട്ടാൽ
നിരുപിക്കുന്നൊരു ദിക്കിൽചെല്ലും
ചെപ്പുമെടുത്തുചെരിപ്പുമെടുത്തവ-
നപ്പോൾത്തന്നെ നടന്നുപതുക്കേ
തുകോവിൽ ചെന്നപ്പോളൊരുവഴി-
പോക്കൻ ബ്രാഹ്മണനവിടേക്കെത്തി;
ശിവശർമ്മാവമൊഴിച്ചതു“തവ
വേനം കത്ര ധരിത്രിദേവം”?

“നമ്മുടെവേനം കാശിക്കപ്പാ-
 മംബരനദിയുടെ അക്കരകരമേൽ”
 “കണ്ടാൽനല്ലൊരു വേശ്യാസ്ത്രീജന-
 മുണ്ടോ വിദ്വാ! തന്നുടെദിക്കിൽ?”
 “ഉണ്ണി ഉണിച്ചിരിയെന്നൊരുപെണ്ണ-
 ഞലകിലവരക്കരിരില്ലൊരുപെണ്ണ-
 തലമുടികാലം കണ്ണമുഖം
 മുലയിണ തുടയിണകൊടിനടുവെന്നിവ
 സകലവൃന്ദമനോഹരമവളുടെ
 ശകലവുമില്ലിറങ്ങിയെന്തിന്നും”
 “തത്രഗമിച്ചുനവജനമുക്കുക-
 ഉത്രമതാക്കാൻ സംഗതിവരുമോ!”
 “സംഗതിവരുമെന്തിന്നും നടന്നാ-
 ലങ്ങവർ വീട്ടിന്നരികെച്ചെല്ലാം;”
 “സാങ്ങിനെയല്ലിന്നന്തിക്കവിടെ-
 ചെന്നങ്ങവളെക്കണ്ടേപോയൂ”
 “ഓതുതനിക്കുകൊത്തൊന്നുണ്ടോ?”
 “ഓതുല്ലിയ പരമാർത്ഥംതന്നെ;
 അത്താഴത്തിന്നു തന്നുടെയില്ല-
 ഞ്ഞത്താനതിന്നൊരു സംശയമില്ല.
 എന്നുടെ മെതിയടിരണ്ടുണ്ടായതി-
 ളൊന്നുതന്നിന്നും മൊത്തത്തിന്നും
 കാലേലിട്ടുനീളപിച്ചെന്നാൽ
 മാലേകാശിക്കപ്പാമെത്താം”
 “എന്നുപാഞ്ഞു ചെരിപ്പുചെട്ടി
 ചെപ്പുമെടുത്തശിവശർമ്മാവും
 പെരുവഴിപോക്കുദിനംകൂടി;
 തത്തസാ കാശിക്കപ്പാമെത്തി
 അദിജവരന്റെ ഇല്ലംപുക്കട-
 നത്താഴംപഴിപോലെ ഭൂജിച്ചവ-
 രുണ്ണിയുണിച്ചിരി തന്നുടെവീട്ടിൽ
 തിണ്ണപ്പാമതിലേറിവസിച്ചു
 വാൽപറഞ്ഞുടനവളൊടുക്കൂടി
 ചേർത്തുമാറ്റ ശിവശർമ്മദിനനെ
 നല്ലസമർത്ഥൻ പമികദിജനൊരു
 തെല്ലംമടിയല്ലീവകചെയ്യാൻ
 ചെപ്പുചെരിപ്പുമാളിച്ചുവെച്ചുട-
 നെപ്പൊഴുമവളൊടുക്കൂടി വസിച്ചു;

കോപ്പകൾതീർത്തുകൊടുത്തിതു പലവക
 വാപ്പകൾ ചെമ്പുകുളുരുളികൾ കിണ്ടിക-
 ഉനവധി സമ്പത്തവളുടെ വീട്ടിൽ
 ധനപതിവിപ്രൻ സമ്പാദിച്ചു;
 അവളുടെ തള്ളക്കീഴവിയൊരുനാ-
 ഉവളൊടുവേറെവിളിച്ചു പറഞ്ഞു;
 “മകളേ! നിന്നുടെ വിപ്രൻമൂലം
 മാറുള്ളൊക്കളൊക്കെ മാനം;
 പാരം കഷ്ടമൊരാപത്തിലുമുപ-
 കാരംചെയ്യാനൊരുവരുമില്ലാ
 പാതിധനപാനിവനെങ്കിലുമേകൻ
 മതിയാമോതവ വീടുപുലർത്താൻ?
 തോറ്റം പൂഴിയും മഴയും വന്നിട-
 കൂടുകൊണ്ടിടക്കൽ നിറയുന്ന
 എന്നാകണക്കിനു പലരും പാവക
 തന്നതുകൊണ്ടേ വീടുതടിസ്ഥാനം;
 നിങ്ങളുടെ നമ്പൂരിക്കു പണംവര-
 പെങ്ങളെനയന്നതു കേൾച്ചോനീ?
 അത്തം മാറ്റം ശാന്തിപ്രതിഗ്രഹ
 മിത്യാദികളിൽ നടക്കയുമില്ലാ,
 എങ്ങാനും പലിശ്യുണമതുമി-
 ചുങ്ങാരംകിടാവരുവാറില്ല,
 പൊരില പുകയില പളരെക്കാണാം
 കൊറിയനമെല്ലാം കറുപ്പുമതില്ലാ,
 പത്തുറുറു വിദ്യമാക്കിന
 നിത്യംമോറ കൊടുത്തിടുന്നു;
 മധുരക്കറിയും പാൽപായസവും
 മതിയാപോളം കോരി, ചൂരിയും
 ഇങ്ങനെയിതും ചെലവിടുവാൻവക-
 യെങ്ങനെയങ്ങനണക്കുന്നു?
 ഏതാനുംചില വിദ്യകളുണ്ടതു
 നീ താനേതുമെന്തിനെന്നില്ലാ
 എന്നാലെവകളുദ്ദേഹം തൊടു
 പന്നായ് കേൾച്ചു നീയിക്കേണം”

മട്ടമാറി.

എന്നുള്ളമാതാവിന്റെ നിർബന്ധംകൊണ്ടോ

അനാൾ

ചോദിച്ചറിഞ്ഞുചെല്ല മേടിച്ചുകൊള്ളാക്കി
 ചെപ്പുംചെരിപ്പും തന്റെ പെട്ടിയിലിട്ടുപുട്ടി;

വിപ്രനും ചെലവിന്നുമില്ലാതെയാക്കിപ്പിന്നെ
തന്നുടെ വീട്ടിൽനിന്നു തല്ലിപ്പാത്തിറക്കി
ഉണ്ണി ഉണിച്ചിരിയും തള്ളയുമൊരുമിച്ചു
കണ്ണിൽ കാണാത്തദിക്കിലാട്ടിക്കളഞ്ഞുടൂർ
പട്ടിണിയിട്ടുകൊണ്ടു പാരമ്പര്യവശമായ
പട്ടിയെപ്പോലെവിപ്രൻ പാഞ്ഞുനടന്നിട്ടു.

മട്ടമാറി.

ഇങ്ങനെ കനിവില്ലാത്തൊരുജാതിക-
ദാസ്യംഗനമാരെനോത്തിടേണം
എങ്ങനെയെങ്കിലുമത്ഥമശേഷം
തങ്ങളുടെ കൈക്കലാക്കും സാഹജാ!
ഇത്തരമുള്ള ശുചിപ്രതവാക്കിനൊ-
ത്തരവെപന്നാമുരിയാടാരേ
സതപരമൻപൊട്ടു രാജകുമാരൻ
ചിത്തരസേന നടന്നുതിരിച്ചു.
ധന്യതവെരുകിന ഗന്ധർവാധിപ-
കന്യകതന്നുടെ മുന്നിൽചെന്നു
നിന്നൊരു സുന്ദരവരനെക്കുറിപ്പൊട്ടു
തന്നരികേ ബത കണ്ടൊരുനേരം,
കൊതുക്കുവിസ്മയകാമപ്രേമര-
സാതുരമാനസയായകുമാരി
കുനിപ്പൊട്ടു തരസാ ചോദ്യം ചെയ്തിതു:—

“കനകസമാനമനോഹരകാന്തം!
നളകൃബരനോ നളഭൂവരനോ!
നളിനായുധനോ! നാരായണനോ!
അശ്വിനി മക്കളിലൊരുവൻ താനോ!
വിശ്വമനോഹര! വദ ഹി ഭവാനു മേ
ഗാത്രമിദം തവകാൺകുനിമിത്തം
നേത്രയുഗംമമ സഫലമിദാനിം;
കോട്ടഭവാനന്നാറിവാൻ ഞാനൊരു
പാത്രമതാമോ പരമിഹലോകേ!”
എന്നതുകേട്ടുരചെയ്തു കുമാരൻ:—
“എന്നുടെ നഗരം കണ്ഡിനനഗരം
വൈഭവമി വല്ലഭേ സമാനൻ
വൈഭവൻ നൃപനെന്നുടെ താതൻ
സാലപമഹീപതിമൃഗൻ വന്നു
സമരേ താതനെ ഹനനംചെയ്തു
മുതലുള്ളതുമവനൊക്കെഹരിച്ചു
മുതലപിടിച്ചെൻ്റമ്മ മരിച്ചു;

ഉഷ്ണയന്നുള്ളൊരു ദ്രുസുരപതി
ഉടനേ നമ്മെയെടുത്തുവളർത്തി;
ഉഷ്ണയുടെ സുരനൊരു വിപ്രകുമാരൻ
വിഷയനിരായനെന്നുടെജ്യേഷ്ഠൻ
ധർമ്മപൂർവ്വനെന്നുടെ നാമം
കർശകതിയാലിങ്ങനെതന്നെ
എകമപ്രയാംബ്രാമണദേശേ
എകദ്രുസുരപതേ രാജ്യം,
ഭിക്ഷയോര ഭിവാലങ്ങൾകഴിച്ചും
ഭക്ഷണവരിപരണങ്ങൾഭജിച്ചും
അക്ഷയേണമരുവുന്നിതു, ദൈവം
രക്ഷയുടെിഹസാസ്തജനാനാം.”

മട്ടമാറി

എന്നാ ജ്യേഷ്ഠനമിന്നവിഭാതേ
കാനനദൂരികൾ കാൺമാനായ!
വനഭൂവിവന്നു വാസിക്കുന്നേരം
വരതാ! നിന്നോക്കുണ്ടിതു ഞങ്ങൾ!
മതിമുഖി! നിന്നുടെ വദനാംബുജമിദ-
മതിരമണിയം കാൺകുനിമിത്തം
മതികമലേമമ കൊതുക്കുമധികം
ചതിവാക്കല്ലിതു ചഞ്ചലനയനേ!
എന്നതുകാരണമിഹഞാൻ വന്നതു-
മെന്നുധരിച്ചിട്ടുക നീ സുന്ദര!!
ഇന്നുമുള്ളിഹ സുദിനം നിന്മുഖ-
മിന്ദുസമാനം കണ്ടുതുമുഖം
ഇ ദിരയോ നീ! സതിയോ! രതിയോ!
ഇപ്രകുടംബിനിയാകിയ ശചിയോ?
നിന്നുടെപേരും വാർത്തകളെല്ലാ-
മെന്നൊടുമൊരുക മനോഹരശീലേ!
വകജനവദജനയനേ പരിചൊട്ടു
നികുനിയെകലിയുന്നിടേണം
വകജശരശതമോര നമുക്കതി
സകടമെന്നേ പാവാൻള്ള”

എന്നുരചെയ്ത കേട്ടുകുമാരി;—
“എന്നുടെ താതൻ ഗന്ധർവ്വേന്ദ്രൻ
ദ്രമിളാഖ്യൻ പരമേശ്വരക്കേൻ
സുമതി സുശീലൻ സുരപതിതുഖ്യൻ
“അംഗുരതീ”തിനമുക്കിഹനാമം
കിംതുകച്ചുസമാധരി സുമതേ!

വംശവിശുദ്ധിനിന്നുക്കുമനിക്കും
 സംശയമില്ല ധർമ്മാ മിഹ ഭൂതാ;
 സകലമുണ്ണോന്നതാപാദ താതൻ
 സപദി ഭവാനേ ക്ഷണൈനാകിൽ
 സഫലം നിന്നഭിലാഷം നമുക്കു
 സർവ്വനോരഥമപി സാധിക്കും,
 വാവണ ചന്ദ്രമനോഹരവക്ത്രം!
 ലാളിക്കും മമ ജനകൻ നമുക്കു
 വേളിക്കും വഴിയുണ്ടായ വരുമേ
 മേളിക്കും നാമിരുവരുമതുഭവി .
 കേളിക്കുംതരമായ വരുമെന്നാൽ
 നാളെക്കഴികെ വിവാഹം വേണ്ടു-
 ന്നാളെക്കൊണ്ടു വരുന്നുണ്ടിഹ ഞാൻ
 നാളെക്കും ഗുണമിങ്ങനെ വന്നാൽ
 നീളേക്കും ഗുണമങ്ങതുതന്നെ
 മുറും നമുക്കു വാഞ്ചിതമിപ്പോൾ
 പരും ചേതസി താതനുമുടനേ
 ചെറും സംശയമതിനിനിവേണ്ടാ
 മരോന്നാളിഹ വരിക സുശീലാ!"
 എന്ന് പറഞ്ഞവർ തന്നുടെ ഗളമതിൽ
 നിന്നൊരു ഹാരമെടുത്തുകുമാരൻ
 തന്നുടെ ഗളഭൂവിചേതുഗമിച്ചിതു
 കന്യകയും സഖിമാരും രരസാ

: മട്ടമാറി (ചായ്പുതാളം)

രമണിമണിവചനമിതി സഭയമമകേട്ടുടൻ
 രാഗവളന്നോരു രാജവീരൻതദാ
 കൂതുകൊടു കസുമശരസദൃശരതിസുന്ദരൻ
 കൂടലർകാലനാം ഭൂപാലബാലകൻ,
 അടവിതമെലതമഴകൊടുക്കുന്നവൻ
 ആരണമാരുടെ ആലയം പ്രാപിച്ചു,
 ജനനിയുടെ നികടഭൂവി നിമിഷമമചെന്നുടൻ
 നീതിമാനായവൻ കൂപ്പിനിന്നീടിനാൻ
 "വരികരികിൽ മമതനയ വരിക തവ മംഗലം
 വൈകുവാനെന്തു നീയിങ്ങുവന്നിടുവാൻ?
 ഞാലികൊരുക്കുകമിഹ തവ മനസിയുണ്ടെന്നു
 ആനകാന്തികൊണ്ടുണ്ടിങ്ങിങ്ങിനേൻ;
 പാകരിച്ചുമെന്തി തവ പരമസുഖകാരണം

പാർന്നു നേരായ പാർത്ഥിവനന്ദനാ!"

ഗുരീജനനിവചനമഥ സഭയമഥ കേട്ടുവൻ
 ഗുരുകുലോത്തമനാശുചൊല്ലീടിനാൻ:—

"പരമശിവഭജനമതു പരിചൊടമ ചെയ്തു ഞാൻ
 പാരാതെ കാനനേ ചെന്നുനില്ക്കുംവിധേ
 ഗഗനചരികലമഖിലമണിയുമൊരു മാനിനി
 ഗന്ധവ്കന്യകാ തത്ര വന്നീടിനാൾ
 കളകളുകേളഗമനകളമുദസുഭാഷിണി
 കാനനേയെന്നെയും കണ്ടുകാമിച്ചുവർ
 മമതയൊടുമധുരതരവ ചന്ദ്രമപിചൊന്നവർ
 മാലയിട്ടീടിനാൾ മന്ദമാദം തദാ
 ഉഷസി മമ ജനകനൊടുമിവിടെവരുമീ ഞാൻ-
 മുറമില്ലെന്നു പറഞ്ഞു മറഞ്ഞവർ
 സുരതരണിജനമണിയുമണിമകുടമാലിക
 സുന്ദരിയെന്നുടെ കാന്തയായ വന്നിഹ
 ജയജനനി! തവകരുണപരിണതി ഭവിക്കയാൽ
 ജനം സഫലമായ വന്നിതു സാംപ്രതം."
 കനിവിനൊടുതനയനുടെ വചനമിവകേൾക്ക
 കൗതുകംപൂണ്ടുചെയ്തു വിപ്രാംഗനാ:—[യാൽ
 "പരമമൂരസസദൃശവചനമിതു കേൾക്കയാൽ
 പാരംതണുത്തു മേ കണ്ണുങ്ങളിങ്ങനേ
 നിരവധികരുചിരുചിരകനകമണിതങ്ങളിൽ
 നീതിയിൽ ചേർന്നുപോൽ നിങ്ങളും ചേർന്നിതു;
 ഭവഭജനഫലമഖിലമഴകൊടുധരിക്ക നീ
 ഭാവംതെളിഞ്ഞു സുഖേനവസിക്കനീ.

മട്ടമാറി.

തന്നിക്കളോരദിലാഷമിനിക്കാലം വൈകി
 ടാതേ
 ലഭിക്കുമെന്നോത്തു ചിത്തം കളുത്തുരാജകുമാരൻ
 തരത്തിലിവർത്തമാനമുണർത്തിച്ചു മോദിപ്പിച്ചു
 രസിച്ചു ജ്യേഷ്ഠനും താനും വസിച്ചു വിപ്രാലയ-
 ത്തിൽ
 തളത്തിലിരുന്നു തന്റെ ഗളത്തിൽ വിളങ്ങീടുന്ന
 വെളുത്തമുത്തുമാലയെ വളർത്തമാതാവേക്കാട്ടി-
 പ്പറഞ്ഞൊരവസ്ഥയ്ക്കൊരു കുറഞ്ഞൊന്നനിക്ക-
 മില്ലെ-
 ന്നറിഞ്ഞൊമാതാവെന്നുള്ള പരിജ്ഞാനമുളവാ-
 ക്കി

ഗന്ധർവ്വകന്യകയും ബന്ധുസ്ത്രീകളുംകൂടി
ഗന്ധർവരാജാവിന്റെ ഗേഹത്തിലങ്ങുമിന്നു
വെളിച്ചം താതനോടുമൊന്നിച്ചിരുന്നു. ഗുഹ-
മാകിന ചന്ദ്രഗുഹപ്രഭുവന്റെ വർത്തമാനം,
ഗാഢകൗതുകത്തോടെ താതനേ ഗ്രഹിച്ചിട്ടു
സന്തോഷമിയന്നോരു ഗന്ധർവരാജൻ തന്റെ
ബന്ധുജനത്തെല്ലാമന്തികേവരത്തിങ്കലാ-
ണ്ടെന്നമില്ലാത്തുള്ളോരു ഹൊന്നും പണവും പട്ടും
ചന്ദ്രമേരുന്ന ദിവ്യരത്നങ്ങൾ ഭൂഷണങ്ങൾ
ദന്തികൾ കുതിരകൾ തേരുകൾ കാലാളുകൾ
അന്യോളം പല്ലക്കുകളിത്യാദിപദാർത്ഥങ്ങ-
ളൊക്കെയെ സ്വരൂപിച്ചു കെട്ടിച്ചമുപ്പിച്ചുകൊ-
ണ്ടക്കാട്ടിൽവന്നയോഗം കൂട്ടിപ്പറഞ്ഞോരുനേരം
വിപ്രകുമാരനോടുമൊന്നിച്ചു 'യമഗുഹ'ൻ
തൽപ്രദേശത്തുവന്നുനോക്കുന്നനേരം ബഹു
ദിവ്യന്മാരുടേയോഗം ദിവ്യസ്ത്രീകളേയോഗം
ഭവ്യസമ്പത്തുകളെ വെളിച്ചമോദത്തോടെ.

മട്ടമാറി.

ഭൂമിജനതാകിന ഗന്ധർവാധിപ-
നമിതകുതുഹലമോദത്തോടെ
സുവതിസുതന്റെ കരാംബുജയുഗളം
സപദിപിടിച്ചു പുണർന്നുകൾ ചെയ്തു,
ആമോദാദരമവനുടെ വാക്കുകൾ
കാമോദരി രാഗത്തിലുദിച്ചു:—

“കേരക്കുസഖേ! കേവലം മേ വചനം
കേളീഗുണവസതേ!
ആക്കമിയെന്നൊരു നിന്നുടെ വാർത്തകൾ
അഖിലപുഞ്ചൻ മകൾ ചൊല്ലിക്കേട്ടു
ഇന്നലെ ഞാൻ മമ പരദൈവതമാം
ഇന്ദുപുഡനുടെ പദതളിർതൊഴുവാൻ (കേരക്കു)
ചെന്നിതു കൈലാസാചലസീമനി
ചേതസിപെരുകിന ഭാവനയോടെ (കേരക്കു)
ചരണസരോജസമീപേ ചെന്നഥ
പരിചൊടു വന്ദനചെയ്തതനേരം
പുരഹ്ലാദഗവാനെന്നൊടു ഗുഹം
സരസതരം ഗിരമരുളിച്ചെയ്തു (കേരക്കു)
“ഭൂമിജസഖേ! ശുണ സാധുവിശേഷം
സുമഹിതനാകിന ഭൂസുരസുതനും

വിമലസ്വരൂപി വിദഭാമജനം
മമ പദഭജനം ചെയ്തിട്ടു ന്നു (കേരക്കു)
വിധിവിഴയാതെ പ്രഭാഷം നോറാവ-
രനവധികാലം ബാലന്മാരവർ
മതികമലേ മമ മോദമിദാനി-
മതിശയതരമുളവാക്കി നിയതം (കേരക്കു)
വിപ്രകുമാരനാ ധനമുണ്ടാവാൻ
ക്ഷിപ്രം ഞാനൊരു നിധിയും നൽകി
മൽപ്രിയനാകിന രാജകുമാരനാ
സുപ്രിയമാതു വരുത്തിടേണം (കേരക്കു)
ഭൂമിജാ! നിന്നുടെ മകളായുള്ളോരു
കമലായതമിഴി കനഃനമസ്തേ
മഹിതനാകിന രാജകുമാരനാ
മമതകലൻ കൊടുത്തിടേണം (കേരക്കു)
ധന്യതപെരുകിന ഹൃപസുതനും തവ
കന്യകയാകുമൊരംതുമതിയും
അന്യോന്യം ബത കണ്ടുമനോരഥ-
മഖിലവുമാതു പാഞ്ഞു'പിരിഞ്ഞു (കേരക്കു)
കാണിവിളംബനമരുതിനിമകളുടെ
പാണിഗ്രഹണമഹോത്സവമധുനാ
വേണമതിങ്ങനെ ഭഗവാനെന്നൊടു-
വേറാവിളിച്ചുരുൾചെയ്തു കുമാര! (കേരക്കു)
ബാലാ! വരികമലാ! സരസഗുണശീലാ!
യുവതിജനലീലാ രസികാ! നിന്നേ-
ക്കണ്ടൊരുനേരമിനിക്കുണ്ടായ
സന്തോഷത്തിന്നുണ്ടോ അവസാനം
നീ മിണ്ടാതെ നില്ക്കുന്നേന്ത്വേ?
കേളീരസികയാകും നാളികുമുഖിയുടെ
വേളികഴിച്ചുവളേ ലാളിച്ചുകൊണ്ടുപോക!
കേളീമൊഴികൾ ശുകപാളിമൊഴിയേ ഞാനും-
മാളീജനങ്ങളോടേ മേളിച്ചുങ്ങയച്ചീടാം.
ഏവം പാഞ്ഞു നിജഭാവം തെളിഞ്ഞു ശംഭു
സേവപ്രിയനാമുപദേവപ്രധാനിവിരൻ
അംതുമതിയേ വിളിച്ചാതുവർത്തിത്തുഹി-
നാംതുമുഖനാം കണ്ഡിനേശനാ ദാനംചെയ്തു
ഗന്ധർവ്വകന്യകേടേ വേളിക്കുവിന്നൊരു
ബന്ധുക്കളാരു വേണ്ടാ സന്ധിപറകവേണ്ടാ,
കാന്തനാകംപുരുഷൻ താൻതന്നെചെന്നവിടേ

പെരുതായിട്ടൊരു ഗുണമുണ്ടാകൂ-
മരുതാത്തതു പറകല്ല സഖേ! ഞാൻ.
കയീലും കാകുന്തൊരുനീയെന്നതു
കുറവില്ലതിനു പലക്കും ബോധം;
നാടംകൊണ്ടു നിങ്ങളു തമ്മിൽ
ഭേദമുള്ളു ബലികോക്താവേ!
മാവിന്നത്രേ ചെന്നുവെച്ചിപ്പാൽ
കാകൻ നീയൊരു കോകിലമാകും;
കാണികൾ നിന്നെക്കയീൽകയീലെന്നൊരു
നാണിയമങ്ങു നടത്തിക്കൊള്ളും,
ആയതുവരുമോ എന്നൊരു സംശയ-
കതാരിൽ പുനരുണ്ടാകേണ്ടാ,
നേപാളക്ഷിതീതന്നിൽ വാസിക്കും
ഭൂപാലന്റെ ലലാടംതന്നിൽ
ചേരപിറണ്ടതു കണ്ടാലതുവില-
വേദില്ലാത്തൊരു കസംതുരിക്കാറി;
എന്നല്ലാത്തൊരു മനുജന്മാക്കും
തോന്നുകയില്ല വിചാരിക്കുമ്പോൾ;
കുങ്കുമമണിയും തിരുനെന്ദിക്കൊരു
പകം പിരൾവാണെന്തവകാശം?
ശങ്കരശിവശിവ! ചേരാത്തുള്ളതു
ശങ്കിച്ചവനെന്തൊരുവകാശം?
എന്തൊന്നു ജനങ്ങളുടെ പാലനു
ചേരുന്നുള്ളതിനെന്തവകാശം?
ചതിയെന്നുള്ളതൊരുതന്നെപോലും
കളിയായിപ്പറവാനും മേലാ;
ജളനെന്നാലും സ്ഥലഭേദംകൊ-
ണ്ടുളവാകും ഗുണമെന്നിതിനതന്റം."

ശാസ്ത്രങ്ങൾ വ്യാകരണസൂത്രങ്ങൾ നല്ല തർക്ക
വാദങ്ങൾപിന്നെ ധർമ്മശാസ്ത്രങ്ങൾപുരാണങ്ങൾ
വേദം ഗണിത മന്ത്രവാദം ചികിത്സാഗ്രന്ഥ-
ഭേദം ശാസ്ത്രവിദ്യാവിനോദമെന്നിവകളും
ആട്ടം കളികൾപിന്നെ ചൂട്ടം ഞാണിന്മേലോ
ഓട്ടംതുള്ളലും പല കൂട്ടം ഗ്രാമീയവരും,
കോട്ടംകൂടാതെ കവികൂട്ടം ചമച്ചുണ്ടാക്കി
വാട്ടംകൂടാതെവിപരകൂട്ടത്തേബോധിപ്പിച്ചാൻ
ഒട്ടുമെഴുതാല്ലെന്നു ഞെട്ടും നോക്കുണ്ടാൽ
മുട്ടും മനസ്സുപാദം ചൂട്ടാവിച്ചതെല്ലാം,

വിട്ടുപോയത്രയല്ലാ കിട്ടും പരിഹാസങ്ങൾ;
കേട്ടും കവിക്കൾചിലർകേട്ടും പ്രയോഗിക്ക-
തട്ടുംമേലേറുന്നേരം തട്ടുമവനുംഗം [മ്പോൾ
ഇഷ്ടം ലഭിക്കയുമില്ലനിഷ്ടം ലഭിക്കുംതാനും;
ഇത്ഥംവിചാരിക്കുമ്പോളിത്തൊഴിലെഴുതല്ലാ
ചിത്തം ഗുരുക്കന്മാരിൽ നിത്യമുറപ്പിക്കുന്ന
സത്തുക്കൾക്കൊരുഭാഗ്യമെന്തെന്നതേ വേണ്ട.

ഉലകുടെ പെരുമാൾ വാഴ്ത്താലും
പലകടിയില്ല ധരിത്രീയിലെങ്ങും
വിലപിടിയാത്ത ജനങ്ങളുമില്ല
ചെലവിടുവാൻ മടിയൊരുവനുമില്ല;
തലമുടി ചൊടിയും പല്ലും മുഖവും
മുലയും കണ്ടാലഴകിപ്പാഞ്ഞൊരു
ചലമിഴിമാരിപൊരുത്താരില്ല,
മലയാളം പരദേശങ്ങളിലും
സ്ഥലമില്ലാത്ത ഗുഹങ്ങളുമില്ല,
ജലമില്ലാത്ത കുളങ്ങളുമില്ല,
ഫലമില്ലാത്ത മരങ്ങളുമില്ല,
ഫലമില്ലാത്ത വിചാദാമില്ല,
ഓത്തില്ലാത്ത മന്ദിസുരരില്ല,
കൂത്തില്ലാത്ത നടന്മാരില്ല;
പോത്തില്ലാത്ത കൂഷിക്കാരില്ല,
ചാത്തില്ലാത്ത ധനവ്യയമില്ല;
ഭേളപാഞ്ഞു നടക്കുന്നവരും
കുളുകുടിച്ച് മുക്കിക്കുന്നവരും
പൊള്ളപാഞ്ഞു ഫലിപ്പിച്ചവരും
ഉള്ളില സുയ മുഴുക്കുന്നവരും
കള്ളന്മാരും കശുലങ്കാതികൾ
ഉള്ളൊരു ദിക്കുകൾ കാണാനില്ല
എള്ളും നെല്ലും പൊന്നും പണവും
എങ്ങുമൊരേടത്തില്ലാതില്ല
മത്തമഗുണനാമുലകുടെ പെരുമാൾ
ഇത്തരമവനിസുഖത്തെവരുത്തി
പത്തനസീമനി പരമാനന്ദം
സ്വസ്ഥതയോടെ വസിക്കുംകാലം;
ശാസ്ത്രീബ്രാഹ്മണനൊരുവൻ വന്നാഥ
ശാസ്ത്രമൊരല്ലം വായിച്ചുൻപൊട്ടു
ധാത്രിശ്വരനെബോധിപ്പിച്ചതു-
മാത്രം ഞാനിഹ കഥനംചെയ്യാം.

ജ്ഞാനം ദ്രമിളമാഗന്ധവൻ
തത്ത്വം ഗിരമുചെയ്തവതുകെ
പുത്രനെയത്രയുമാക്കിത്തരസാ
തത്രമാഞ്ഞിതു മഹിതപരിത്രൻ.

മട്ടമാറി.

ആനപ്പാകളോടും സേനാഭടന്മാരോടും
നാനാപുരുഷങ്ങളോടും കൂടിമേളിച്ചു നല്ല
മോടികലൻ വനവാടികടന്നുമേളം
കൂടിനടന്നുചെന്നു ശബ്രാന്താവനേക-
ചക്രദേശത്തുമേവും വിപ്രാന്തജ്ഞൻപാദേ
വീണനമസ്കരിച്ചു മാതാവിനേയും ചെന്നു
ജാതമോദനേ വീണവന്ദിച്ചു വഴിപോലെ
സീതാവല്ലഭനോടു തുല്യൻ നൃപതിപുത്രൻ
സന്തോഷവാരിധിയിൽ നീന്തുന്നമാതാവിനെ
ഗന്ധർവ്വകന്യകയും ചെന്നു നമസ്കരിച്ചു;
വൈഭവരാജ്യംതന്നിൽ ചെന്നുകൊണ്ടടിയങ്ങൾ
വൈരിയെജ്ജയിച്ചിങ്ങുവൈകാതെവരുന്നുണ്ടു്
അത്രനാളമെൻ മാതാവത്രവസിക്കേവേണ്ട
തത്രവിരോധംതീർന്നാലത്രഗമിച്ചുകൊള്ളാം.

മട്ടമാറി.

ഇങ്ങനെയത്ര പറഞ്ഞു കുമാരൻ
തിങ്ങിനപുരുഷാരത്തൊടുക്കൂടെ .
ദേവ്ഗിയിലങ്ങു നടന്നുതുടങ്ങി
ദേവ്ഗമടുത്തിഹ സാലപാമപ്പോൾ;
അഗ്രജനാകിന ഭൃസുരസുതനെയു-
മഗ്ര സപദി നടത്തിക്കൊണ്ടഥ
ഉഗ്രതപൈതകിന ഗന്ധവാദിസ-
മഗ്രബലേന സമേതനഭാരൻ,
കൊട്ടം കുഴൽവിളി കോലാഹലമിട-
മൊട്ടം കുറുവുവരാതെ ദിഗന്തര-
മെട്ടം സ്വദിതിമുഴക്കിക്കൊണ്ടണി-
യിട്ടം പൊടുപൊടെ വെടിയും വെച്ചുമ
കാടുകടന്നു വിഭർമ്മഹീപതി
നാടുപുക്കണ്ണ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു:—
“മാടുകുളാടുകൾ വിപ്രന്മാരും
മാടണിമുഖിമാർ ബാലന്മാരും
മരൊരുദിക്കിനു മാറിക്കൊൾവിൻ
മരൊന്നാളിഹ വൺപൊടിക്കാം;

പടയിൽവരുന്ന ഭടന്മാരിൽ ചില-
രിടയില്ലാതെയുമുണ്ടാമായവർ
സ്വദിതികടന്നു കലമ്പിക്കലശലി
ലടിയോ പിടിയോ ഒന്നുവിണയ്ക്കും;
അരുതരുതെന്നുവിലക്കാനുള്ളോ-
രെജമാനന്മാരിയും മുൻപേ
തെരുതെരെ ബഹുപുരുഷാരമടുത്തുട-
നരുതരമാപത്തുളവാക്കിടും
വിന്നെനിനച്ചാൽ ഫലമില്ലീവക-
മുന്നേതന്നേ കരുതീടേണം
ഞായംനോക്കി നടപ്പാൻ നമ്മുടെ
നായന്മാരുപാിച്ചിട്ടില്ലാ;
നായും നായരുമൊക്കുമിനിക്കൊര-
പായം വരുമെന്നുള്ളവിചാരം
രണ്ടുവിധത്തിനുമില്ലതരിമ്പതു
മിണ്ടുകിലായവർ ഇങ്ങികടിക്കും;
കണ്ടുഗുഹത്തിൽ കലവും തവിയും
കണ്ടെന്നാലവർ കേറിയെടുക്കും;
അന്തർജനമെന്നുള്ളൊരു ശങ്കയു-
മന്തണരെന്നൊരു ബഹുമാനവുമി-
ജ്ജന്തുക്കൾക്കുതരിമ്പില്ലവരുടെ-
ബന്ധുക്കൾക്കുതങ്ങിനെതന്നെ;
ഭേളനടിച്ചുനടക്കുന്നവന
കുളുകടിച്ചാൽ മഹാരാമഗ്ഗം
മുള്ളുപാഞ്ഞു പലക്കും ചിലരെടു
കൊള്ളും പ്രാമരപുമങ്ങിനെയൊള്ള;
കൊള്ളയിടാനും വീടുകളൊക്കെ-
ക്കൊള്ളികൾവച്ചു ദഹിപ്പിക്കാനും
ഉള്ളതുകത്തിക്കുവരാനും പുന-
രെള്ളോളം മടിയൊരുവനുമില്ല.
അവരുടെ യജമാനന്മാക്കും പുന-
രവരെയമപ്പാൻ ഭാവവുമില്ലാ:
കവരുന്നതിലൊരുപാതികൊടുത്താ-
ലചരമതിനു സഹായംതന്നെ,
എന്നതുകാരണമിന്നും നാളയു-
മെന്നുടൊട്ടിൽ പാക്കുതൊരും
പെണ്ണു വിളക്കൾ ഗോബ്രാഹ്മണരും
കണ്ണു ചെവിയുമതില്ലാത്തവരും

ഉണ്ണികളും ചില മുടവന്മാരും
 ഭംഗംകൊണ്ടു കിടക്കുന്നവരും
 പടയെന്തെല്ലാ കേൾക്കുന്നേരും
 തുടയുള്ള നമിടുകന്മാരും,
 സമ്പദ്വ്യവസ്ഥകളെപ്പോലുമിരിക്കാ-
 രായുധമില്ലാത്തതായന്മാർ
 അങ്ങനെയുള്ളവരെല്ലാം വിരവിനെ-
 ടക്കൊരുനാട്ടിനുമായിക്കൊടുവിൻ;
 തങ്ങളെക്കൊപ്പം പാത്രങ്ങളുമിവ
 തങ്ങളെക്കൈക്കലിരിക്കേവേണ്ട;
 നമ്മുടെവീട്ടിൽകിടക്കുകൾനാലും
 നാലുതനാഴിപ്പുറംപോയി,
 നമ്മുടെയില്ലത്താത്തന്മാരുടെ
 ചിറകും ചെറുതാലികളും പോയി,
 ഇല്ലത്തൻപതുഗ്രന്ഥംപോയി,
 ഞ്ഞുകിടന്നതശേഷംപോയി,
 എന്നുടെ വീട്ടിലൊരോട്ടക്കിടിയും-
 മൊന്നുവെട്ടും കലവുംപോയി.
 അയ്യോ! നമ്മുടെ കുന്നുകളോടും
 പശ്ചാത്തപത്തുകൊണ്ടൊപ്പോയി,
 അപ്പംവിറകും ശർക്കരവിറകും
 അപ്പനൊരപ്പം മുതലുണ്ടാക്കിയ-
 തിപ്പോൾ നമ്മുടെ നിർഭാഗ്യതകൊ-
 ണ്ടപ്പേരുപടതന്നിൽ നശിച്ചു;
 ചിരതപ്പെണ്ണവരും മിന്നും മുടകും
 കരുതിപ്പോകാഞ്ഞിട്ടു കളഞ്ഞു
 ഇളയച്ചിക്കുളളാഭരണത്തെ-
 കളയിച്ചുതുടച്ചുതുടന്നു;
 കോതപ്പെണ്ണിനു കാതിലുപോയി
 നീലിപ്പെണ്ണിനു താലികൾപോയി
 ചക്കിപ്പെണ്ണിനു ചരടും മിന്നമ-
 ലക്കിയതോരൻ മുണ്ടുംപോയി
 ഇട്ടിപ്പെണ്ണിനു കട്ടിലുപോയി
 ഞ്ഞിപ്പെണ്ണിനു പെട്ടികൾപോയി;
 കണ്ടച്ചാരുടെ മുണ്ടുംപോയി;
 ചെണ്ടക്കൊരുട്ടെ ചെണ്ടകൾപോയി;
 കേളച്ചാരുടെ വാളുംപോയി;
 കാളൻനായുടെ ചങ്ങലപോയി;
 ചിരികണ്ടച്ചാർ പടയിൽചാടി-

ചുരികളുണ്ണെച്ചോടിപ്പോന്നു;
 കോന്തിച്ചുട്ടുന കുന്തംപോയി
 കോന്തിക്കുവന്നുടെ കൊടുവാൾപോയി;
 വേമ്പുകിളച്ചുരുട്ടുമ്പോൾ നമ്മുടെ
 ചങ്ങാതിക്കൊരു തൂമ്പാപോയി,
 എന്നെല്ലാം ചില ഭുഷണവാക്കുകൾ
 വിന്നക്കേൾക്കാം പടവിരിയുമ്പോൾ
 പണവും പൊന്നും പാത്രവുമൊരൊ
 പണയങ്ങളുമണിയാഭരണങ്ങളും
 ഒന്നും പാഴിൽ കളയാതൊക്കെയും-
 മിന്നൊരുടിക്കിനുമായിക്കൊടുവിൻ!"
 ഇങ്ങനെയങ്ങു വിളിച്ചുപറഞ്ഞു
 തിങ്ങിനബദ്ധപ്പടയും പെരുകിന
 ഗന്ധവ്പ്പട തേരും കുതിരകൾ
 ദന്തിപ്പടകളുമെങ്കിലും
 കണ്ഡിനപുരിയുടെ ഗോപുരസ്ഥിതി
 കവിതനതാകിന രാജകുമാരൻ
 ചണ്ഡശരാസമെടുത്തുകലച്ചതി
 ചണ്ഡനചതുരൻ പുനരുദ്ധയ്ക്കു:-
 "നമ്മുടെ ജനകന്തെ പെട്ടിക്കൊന്നിന്മ
 നമ്മുടെ നഗരമടക്കിയിരിക്കും
 ദുർമ്മതിയാകിയ സാലാനികല-
 ഹമ്മതിയുള്ളതു കാണണമിപ്പോൾ;
 തന്നത്താനറിയാത്തൊരു നിന്നുടെ
 തടിപുനരടിമുടിപൊടിയാക്കാതിന്മ
 വിടുമോ ഞാനിന്മ തടിയാമുടിയാ
 വിടുമോഷാ! നീയെന്തിനൊക്കൊള്ളാം?
 ദുസ്ഥിതിനന്നിതു പരരാജ്യങ്ങൾക-
 രസ്ഥാമതാക്കാനുള്ളൊരു മോഹം;
 അർത്ഥമടക്കുകയില്ലനിനക്കൊര-
 നർത്ഥംവന്നിന്മ തലയിൽകേറി;
 വൃത്ഥംനിന്നുടെ വിക്രമവിരുതക-
 ഉത്ഥിതമാക്കുവനഹമിന്മ മൂഢാ!
 അത്രവസിക്കും വിപ്രകലം തവ
 പുത്രകളത്രസമൂഹം പിന്നെ
 മരണം ചാമരമവിലം ദുഷ്ട-
 ക്ഷത്രിയനിന്നു നശിക്കുമശേഷം
 കൊമ്പൻകരിയുടെ ദിക്കുവിടിപ്പാ-
 നൻപതുക്കുനരികൂടെച്ചെന്നുക-

ലമ്പിയടുത്താലെല്ലതാമോ ശിവ
ശംഭിസ്ഥന്മാരുടെ ദുര്യോധനം! .
കേസരിവരന്റെ ഗിരികുഹാരത്തിൽ
കേവലമൊരുമുതുവാന്നു മൃഗൻ
കേറിയിരിക്കാൻ മോഹിക്കുന്നതു
കേട്ടവരാജചിരിക്കാതൊള്ള!
പോടാനമ്മുടെ പുരിയിലിരിപ്പാൻ
കൂടാതവപടവൊരുതിടുവതിൻ
വാടാ! നരകലഭോടാ! നരപതി
മൃഗാ നമ്മുടെ നാടായുള്ളതിൽ
ഈടാന്നിഹമലവീടാമിതു മമ
വീടാപ്പരുമതു കരുതിയ ഭോഷാ!
കാടാപ്പരുമിനിവാസത്തിനു ഖര
പേടാദികളാടുകൂടെത്തന്നേ."

മട്ടമാറി.

മമ്മത്തെഭേദിക്കുന്ന ധർമ്മപൂർവ്വവാക്യം
ധർമ്മത്തെമോ ചിക്കാത്ത കർമ്മത്തിന്നുകൂലം
കേട്ടപ്പോൾ യെപ്പട്ട സാലപനം കൂട്ടക്കാരം
കൂട്ടാക്കാതിങ്ങിരുന്നാൽ കോട്ടം പരികേയുള്ള.
ഗന്ധർവ്വന്മാരും മാവ ബന്ധുരാജാക്കന്മാരും
സിന്ധുര പൂന്തളും സിന്ധുജ പൂന്തളും
ക്കൈവേ കൂടെ വന്നു വിശ്രമിക്കുന്നനേരം
ഇപ്പോൾ നാമെല്ലാർക്കും തോല്പിക്കുന്നതേ വരൂ;
ഉറക്കാരാ മുഴക്കോരു മാറാരോടെത്തിപ്പട്ട
എന്നു മനസ്സുമുട്ടി തോറ മടങ്ങുന്നേരം
മാറിക്കണ്ടൊന്നൊന്നുമാലോകർ വാലെടുക്കും
മാറിക്കൊൾകയേ നല്ല നമ്മുടെ വൃന്ദമെല്ലാം;
ചെന്നു കെടുകയെക്കാൾ നിന്നു കെടുക നല്ല
എന്നുള്ളചൊല്ലിനിപ്പോളെങ്ങുമേനിക്കമില്ലാ
തന്നേക്കാൾ വലിയോനെ താങ്ങുസേവിച്ചിടാ
ഞാൻ
പിന്നെത്താൻതാലായ് വിനോക്കം പോകേ
യുള്ള
അന്യന്റെ രാജ്യം കിട്ടാനാഗ്രഹിക്കുന്നവനു
തന്നെ രാജ്യംകൂടേ തനിക്കു ലഭിക്കാതെക്കും
ഈവണ്ണം വിചാരിച്ച സാലപനം ബന്ധുക്കളും
സേവിക്കത്തന്നേനല്ല എന്നങ്ങു നിശ്ചയിച്ച
വെള്ളക്കൊടിയുംകൊണ്ടു വേഗേന പുറപ്പെട്ടു
വെള്ളക്കുടയും താഴ്ന്നു വേഷം പകർന്നുപോലെ

പട്ടംപണവുംപൊന്നും കെട്ടിയെടുപ്പിച്ചുംകൊ-
ണ്ടൊട്ടം താമസിക്കാതേ കൊട്ടംകഴലുംമാറി
കാരിയക്കാരന്മാരും കാൽസ്ഥന്മാരുംകൂടി
വൈരിയേക്കാണൊന്നായി വൈകാതെ തത്ര
ചെന്നു;
വൈദർമ്മ്യവന്റെ വൈരസ്വംപോക്കിടുവാൻ
വൈദഗ്ദ്ധ്യമുള്ളസാലപൻവന്ദിച്ചുവഴിപോലെ
മട്ടമാറി.

"വഴിക്കരുതരുതയ്യോ! ശിവശിവ!

വളരെ വയസ്സേറുന്ന ഭവാനിഹ
നിന്ദിക്കാതെയിരുന്നാലതുമതി
നിബിഡം പിഴകളുമിങ്ങുപൊറുക്കാം"
എന്നു പറഞ്ഞു വിദർഭകുമാരൻ
ചെന്നുപിടിച്ചുപുണർന്നുപതുക്കെ
തന്നുടെയരികിലിരുത്തിക്കുലകളും-
മാണാഴിയാതെ പാഞ്ഞറിയിച്ചു
സന്തോഷിച്ചു സാലപനരേന്ദ്രൻ
സകല ദ്രവ്യമുണ്ടെങ്കൊടുത്തു
മന്ത്രികളോടുംകൂടിത്തന്നുടെ
മന്ദിരഗമനത്തിന്നുമുതിന്നു
ആയതുസർവ്വം വാങ്ങി വിദർഭൻ
അദ്ദേഹത്തിന്നുതന്നെ കൊടുത്തു;
പിന്നെ വിശേഷിച്ചുനവധിപട്ടം
പൊന്നും പണവും മണിഭൂഷണവും
സമ്മാനിച്ചിതു സാലപനപനം
സാലപൻ തന്നുടെ കാൽക്കൊക്കും
സമ്മോദിച്ചു സാലപമഹീപതി
സമയംചെയ്തു "സഖേ പുനരിഹ നാം
തമ്മിൽ കലഹിക്കരുതൊരുനാളും
ജനികൾ നാമിരുവരുമുള്ളനി"തി
യാത്രപറഞ്ഞു നടന്നു മഹീപതി
ഗോത്രമഹത്തരനാകിന സാലപൻ
പല്ലക്കമുകളോരിക്കൊണ്ടു
പടയും കുടയും ചോഷത്തോടെ
നല്ലമുത്തേന്ത തൻപുരി പൂക്കട-
നല്ലാസേന സുഖിച്ചുവസിച്ചു
കുണ്ഡിനനഗരം പൂക്കിതു ഗുണഗണ
മണ്ഡിതനാകിന രാജകുമാരൻ

കണ്ഡലമകടാദികളുമണിഞ്ഞ
 മണ്ഡപമേറി വസിച്ചു മഹീശൻ
 ഗന്ധവായിവ മകളുടെ ദിവ്യസു-
 ഗന്ധമനോഹരചാരശരീരം
 ഹന്ത പുണൻ രമിച്ചു രസിച്ചു-
 നന്ദപുരമതിൽ വാണസുഖിച്ചു.
 സുപ്രിയയിതനായുള്ള ശുചിവൃത-
 വിപ്രനൊരില്ല തീർത്തുകൊടുത്തഥ
 നെല്ലും പണവും ഭണ്ഡാരങ്ങളും-
 മെല്ലാമനവധി ദാനംചെയ്തു.
 കുന്നിപ്പൊട്ടു ഭൂസുരദേശേ മേവും
 ജനനിയെ വേഗാലിങ്ങുവരുത്തി
 പുനരവി പുനരവി തൊഴുതു വണങ്ങി
 ഘനതരക്കേറിവിശേഷത്തോടെ
 ഞാനലമതാകിന കനകഗൃഹത്തിൽ
 കന്നിവിലിരുത്തിപ്പരിപാലിച്ചു.
 പ്രിയസുതനായ ശുചിവൃതങ്ങളിൽ
 പ്രിയമായുള്ളതു ദാനംചെയ്തു

നിയമമിയന്നു പ്രദോഷദിനങ്ങളി-
 ലുപവാസത്തിനു ഭംഗവുമില്ലാ.
 പുരഹര! ശങ്കര! ശങ്കര! ശിവനേ!
 ഹര! ഹര! ശശധരശേഖര! ശംഭോ!
 ഗിരിജാവല്ലഭ! ഗിരിശ! മഹേശ്വര!
 പരിപാലയമാം പരിപാലയമാം!
 ഇങ്ങനെ ശിവന്റെ പാദസരോജേ
 തിങ്ങിനക്കൂട്ടാ വന്ദനമെഴു
 മംഗലശാലി വിദർഭമഹീപതി
 മങ്ങാതവിടെ വസിച്ചുസുഖിച്ചു.
 ഈടുശമായ പ്രദോഷമഹത്വം
 സാദരമേവം കമിക്കുന്നവരും
 മോദമിയന്നിതു കേൾക്കുന്നവരും
 വേദമയാകൃതി പരമേശ്വരന്റെ
 പാദസരോജേ മൊന്നു സുഖിച്ചൊരു
 ഭേദംകൂടാതവിടെ വസിക്കും;
 വേദിയകലപതി മെ ഗുരുവരന്റെ
 പാദസരോജം ശരണം ശരണം.

ഇതി പ്രദോഷമാഹാത്മ്യം ഓട്ടൻതുളുൽ സമാപ്തം.

കിരാതം

ഓട്ടൻതുളുൽ.

ഹരിഹരതനയൻ രിരുവടി ശരണം
 വിരവാട്ടു കവി ചൊൽവാൻ വരമരുണം
 മരുതലരടിയൊന്നാടൽ കരുതാസ്താൻ
 കരുതുന്നേൻ കരുണാമൃതസിന്ധോ!
 കരികരടികൾകുടവാപുലിസിംഹം
 വനമതിൽ നിന്നു വധിച്ചുതുപോലെ
 മരുമലർ തമ്മെയൊഴിച്ചുകൾ നിത്യം
 തഴുകഴൽ വിലസിടുന്നലമയ്ക്കി?

അണിമതി കലയും തുമ്പയുമെല്ലാം
 ഘണിപതിഘണഗണമണികളുമണിയും

പുരാപുതൻ പദകമലേ പരിമൊട്ടു
 പണിയുന്നവരുടെ പാലൻശീലൻ
 പ്രണയിനിയാകിന മലമകൾ താനും
 പ്രണയസുഖേന രമിച്ചാനായി
 ക്ഷണമൊരു കരിവരമിടുന്നതായി
 ക്ഷണികമതാകിന വിഷയസുഖത്തിൽ
 പ്രണയമിയന്നൊരു രസികനാരവർ
 പ്രണിഹിത കയ്യകം വാഴംകാലം
 മണമിയലുന്നമരപ്പുകാവിൽ
 മണലിൽ നടന്നു മരിച്ചു മരങ്ങളെ

തണലിലിരുന്നു രമിക്കുന്നേരം
 ഗുണപതിയാമുതന്നുടെ മകനായ്
 ഗുണപതിയെന്നൊരു മുത്തിവിശേഷം
 പ്രണതജനങ്ങളുടെ വിചിത്രമൊഴിച്ചാൻ
 പ്രണഹിതകുതുകം പന്നപിറന്നു
 ക്ഷണമാത്രം തന്തിരുവടിയടിയാ
 തുണമാത്രം ചെല്ലിപ്പോകിൽ
 ഗുണപാത്രം ഞാനിന്നിഹ വരുവൻ
 അണുമാത്രം മമ സംശയമില്ലാ;
 ഗുണരാത്രങ്ങൾ കഴിഞ്ഞതിലൊന്നൊരു
 ക്ഷണമാത്രം പുനരുണ്ടായില്ല.
 തുണമാത്രം ബഹുമാനവുമില്ല
 ധനവാന്മാരുടേ സഭയിൽ വാസസ്ഥലം
 പരമാർത്ഥം പാശാമടിയെന്നൊരു
 പരനിന്ദാദികൾ നാവില്ലുമില്ല
 പരിചൊടു സന്തതമംബരതടിനി
 പുരിയിൽ വസിച്ചുരുളിടനിഭഗവാൻ
 പരമാനന്ദമയാകൃതി കൃഷ്ണൻ
 പരദൈവതമടിയുന്നതുകൂലം
 നരപതി കലപതി ധരണീ സുരപതി
 നിരവധി ഗുണഗണനയിപതിസദൃശൻ
 പെരുകിന ചെമ്പകനാടാകുന്നൊരു
 സുരവരനാട്ടിലനാഹതരാനം
 പരിജനവാലന പരിചയശീലൻ
 പരിപാലിച്ചുരുളിടുകയീശൻ
 ഗുരുനാഥൻ മമ ഗുണഗണമോയ
 ധരണീസുരോത്തമനരുളുകകൂലം
 സരസകുമാകുമാന്തിനിനിക്കൊരു
 പെരുവഴിമാത്രം കാണാതായി;
 കിള്ളിക്കുറിശിമഹേശ്വരനും പുന-
 രുള്ളിലിരുന്നരുളുന്നു സദാ മേ.
 തുള്ളലിനുള്ള രസങ്ങളറിഞ്ഞവ-
 രുള്ളം തന്നിൽ രസിച്ചിടേണം;
 വെള്ളിച്ചുരികയിളക്കിപ്പലപല
 പുളിപ്പലി കടുവാ മഹിഷാദിക-
 ളുള്ളവനങ്ങളിൽ വേട്ടയുമാടി-
 പ്പള്ളിശ്രീധാരൽപ്പരനാകിന
 തകഴിയിൽ വാണരുളിടനി ഭഗവാൻ

അകളാകൃതിയാം ഹരിഹരതനയൻ
 സകലവരദൃഗുരൂതിമാനൻ
 സുകൃതിഗുണങ്ങൾ വരുത്തിടേണം;
 കവിമാതാവേ! ദേവി സർവ്വപതി!
 കവിതാഭാവേ കാന്തതരുളേണം;
 സജ്ജനസഭയുടെ സുഭഗതപാകൊ-
 ണ്ണിജ്ജനമൊന്നു പ്രയോഗിക്കുമ്പോൾ
 ദുഷ്ജനമകിലുമതിനൊക്കൊണ്ടൊരു
 ദുഷ്ജനമൊരുവൻ പൊല്ലകയ്ക്കി;
 നല്ലജനങ്ങളുടെ സഭയിൽ പൊന്നാൽ
 വല്ലഭമവാടേണ്ടോരുമാവാൻ
 മുല്ലപ്പൂവൊഴിയോറകിടക്കും
 കല്പിതമുണ്ടൊരുമാവാൻ സദൃശം
 സുജനഗുണകാലാളാണും ബഹു
 മാന്യവിശേഷം വരുന്നമനുജരു
 ഞാനൊരു പദ്യം ചൊല്ലാമായതു
 മാന്യരെല്ലാം കേട്ടറിയേണം.

“കണ്ണാരുളുമെന്തരേണ രണിതം
 ഗാഹസ്യ കാക! സ്വയം
 മാനസം മകരദശാലിനമിഹ
 തപാമമഹേ കോകിലം
 രത്നാണി സ്ഥലാവൈഭവേന കതിചി-
 ദ്വസ്തുനി കസ്തുരികാം
 നേപാളക്ഷിതിപാലഹാലപതിതേ
 വംകേ ന ശംകേത കഃ”

“നേപാളക്ഷിതിതന്നിൽ വസിക്കും
 ഭൂവാലന്റെ വലിപ്പം പാവാൻ
 പണ്ടൊരു കവിതക്കാരൻ പദ്യമ-
 തുണ്ടാക്കി സ്തുതിചെയ്ത കേരപ്പിൻ!
 വിരൂപിണ്ഡത്തെക്കൊത്തിത്തിമാൻ
 കൊതിയേറുന്നൊരു കാക്കേ! കേൾ നീ
 കൂരിരുപോലെ കറുത്ത ശരീരം
 കൂരമിതയ്യോ! നിന്നുടെ ശബ്ദം;
 പാരമസഹ്യം കേൾക്കുന്നൊക്കൊരു
 നേരവുമില്ലൊരു സൗഖ്യമിദാനിം;
 കണ്ണങ്ങൾക്കിതു കേൾക്കുന്നേരം
 വൃണ്ണിലൊരമ്പു തറച്ചതുപോലെ
 ഉരിയാടാതൊരു തേന്മാവിന്മേൽ
 മരുവുന്നാകിൽ നിനക്കിഹ കാക്കേ!

പെരുതായിട്ടൊരു ഗുണമുണ്ടാകൂ-
മരുതാത്തതു പറകല്ല സഖേ! ഞാൻ.
കയീലും കാകുന്തൊരുനീയെന്നതു
കുറവില്ലതിനു പലക്കും ബോധം;
നാടംകൊണ്ടു നിങ്ങളു തമ്മിൽ
ഭേദമുള്ളു ബലികോക്താവേ!
മാവിന്നത്രേ ചെന്നുവെച്ചിപ്പാൽ
കാകൻ നീയൊരു കോകിലമാകും;
കാണികൾ നിന്നെക്കയീൽകയീലെന്നൊരു
നാണിയമങ്ങു നടത്തിക്കൊള്ളും,
ആയതുവരുമോ എന്നൊരു സംശയ-
കതാരിൽ പുനരുണ്ടാകേണ്ടാ,
നേചാളക്ഷിതിതന്നിൽ വാസിക്കും
ഭൂപാലന്റെ ലലാടത്തന്നിൽ
ചേരപിറണ്ടതു കണ്ടാലതുവില-
വേദില്ലാത്തൊരു കസംതുരിക്കാറി;
എന്നല്ലാത്തൊരു മനുജന്മാക്കും
തോന്നുകയില്ല വിചാരിക്കുമ്പോൾ;
കുങ്കുമമണിയും തിരുനെന്ദിക്കൊരു
പകം പിരൾവാണെന്തവകാശം?
ശങ്കരശിവശിവ! ചേരാത്തുള്ളതു
ശക്തിച്ചവന്നൊരുബലക്കാരൻ
എന്തൊന്നു ജനങ്ങളുടെ പാലനു
ചേരുന്നുള്ളതിനെന്തവകാശം?
ചതിയെന്നുള്ളതൊരുതന്നെപോലും
കളിയായിപ്പറവാൻ മേലാ;
ജളനെന്നാലും സ്ഥലഭേദംകൊ-
ണ്ടുളവാകും ഗുണമെന്നിതിനതന്മം."

ശാസ്ത്രങ്ങൾ വ്യാകരണസൂത്രങ്ങൾ നല്ല തർക്ക-
വാദങ്ങൾപിന്നെ ധർമ്മശാസ്ത്രങ്ങൾപുരാണങ്ങൾ
വേദം ഗണിത മന്ത്രവാദം ചികിത്സാഗ്രന്ഥ-
ഭേദം ശാസ്ത്രവിചാരവിനോദമെന്നിവകളും
ആട്ടം കളികൾപിന്നെ ചൂട്ടം ഞാണിന്മേലോ
ഓട്ടംതുള്ളലും പല കൂട്ടം ഗ്രഹിച്ചവനും,
കോട്ടംകൂടാതെ കവികൂട്ടം ചമച്ചുണ്ടാക്കി
വാട്ടംകൂടാതെവിപരകൂട്ടത്തെബോധിപ്പിച്ചാൻ
ഒട്ടുമെഴുതാല്ലെന്നു ഞെട്ടും നോക്കുണ്ടാൽ
മുട്ടും മനസ്സുപാദം ചൂട്ടാവിച്ചതെല്ലാം,

വിട്ടുപോയത്രയല്ലാ കിട്ടും പരിഹാസങ്ങൾ;
കേട്ടും കവിക്കൾചിലർകേട്ടും പ്രയോഗിക്ക-
തട്ടുംമേലേറുന്നേരം തട്ടുമവനുംഗം [മ്പോൾ
ഇഷ്ടം ലഭിക്കയുമില്ലനിഷ്ടം ലഭിക്കുംതാനും;
ഇത്ഥംവിചാരിക്കുമ്പോളിത്തൊഴിലെഴുതല്ലാ
ചിത്തം ഗുരുക്കന്മാരിൽ നിത്യമുറപ്പിക്കുന്ന
സത്തുക്കൾക്കൊരുഭാഗ്യമെന്തുതന്നതേ വേണ്ട.

ഉലകുടെ പെരുമാൾ വാഴ്ത്താലും
പലകടിയില്ല ധരിത്രീയിലെങ്ങും
വിലപിടിയാത്ത ജനങ്ങളുമില്ല
ചെലവിടുവാൻ മടിയൊരുവനുമില്ല;
തലമുടി ചൊടിയും പല്ലും മുഖവും
മുലയും കണ്ടാലഴുകിച്ചാഞ്ഞൊരു
ചലമിഴിമാരിപൊരുത്താരില്ല,
മലയാളം പരദേശങ്ങളിലും
സ്ഥലമില്ലാത്ത ഗുഹങ്ങളുമില്ല,
ജലമില്ലാത്ത കുളങ്ങളുമില്ല,
ഫലമില്ലാത്ത മരങ്ങളുമില്ല,
ഫലമില്ലാത്ത വിചാദാമില്ല,
ഓത്തില്ലാത്ത മന്ദിസുരരില്ല,
കൂത്തില്ലാത്ത നടന്മാരില്ല;
പോത്തില്ലാത്ത കൂഷിക്കാരില്ല,
ചാത്തില്ലാത്ത ധനവ്യയമില്ല;
ഭേളപാഞ്ഞു നടക്കുന്നവനും
കുളുകടിച്ച് മുക്കുന്നവനും
പൊള്ളപാഞ്ഞു ഫലിച്ചിട്ടുവരും
ഉള്ളില സുയ മുഴുക്കുന്നവനും
കള്ളന്മാരും കശുലങ്കാതികൾ
ഉള്ളൊരു ദിക്കുകൾ കാണാനില്ല
എള്ളും നെല്ലും പൊന്നും പണവും
എങ്ങുമൊരേടത്തില്ലാതില്ല
മുത്തമഗുണനാമുലകുടെ പെരുമാൾ
ഇത്തരമവനിസുഖത്തെവരുത്തി
പത്തനസീമനി പരമാനന്ദം
സ്വസ്ഥതയോടെ വസിക്കുംകാലം;
ശാസ്ത്രീബ്രാഹ്മണനൊരുവൻ വന്നാഥ
ശാസ്ത്രമൊരല്ലം വായിച്ചുൻപൊട്ടു
ധാത്രിശ്വരനെബോധിപ്പിച്ചതു-
മാത്രം ഞാനിഹ കഥനംചെയ്യാം.

ശ്രീമധുസൂദന ഭക്തശിരോമണി
സോമകലാംബുധി പുണ്യശശാങ്കൻ
ഭൂമിപുരന്ദരനായ യുധിഷ്ഠിര
ഭൂമിപനടവിയിലാദരവോടെ
ഭീമാദികളാമവരജരോടും
ഭാമിനിയാകിയ ഏകപദിയോടും
മാമുനിമാരുടെ വേഷംപുണ്ടഥ
യാമിനിതന്നിലുറക്കമിളച്ചു
“രാമഹരേ! വരദേ”തി മുദാ തിരു
നാമജപങ്ങൾ മുടങ്ങിടാതെ
ആമയഹരതപി തീർത്ഥലങ്ങളി-
ലാമഗ്നന്മാരായിനടന്നു.
കൈതവരഹിതന്മാരവർ സുഖമൊടു
ദൈവതവനത്തിലിരിക്കുകാലം
കൈതവമിയലും കുരുകുല കുമാരികൾ
ചെയ്തൊരു കള്ളച്ചുതുനിമിത്തം
ജാതമതാകിന ചൈവരമൊഴിപ്പാ-
നേതൊരുമാറ്റം സമുചിതമെന്നായ്
ചേതസി കിമപി വിചാരിക്കുമ്പോൾ
പ്രീതനതാകിന വേദപ്രാസൻ
പരിചൊടു വന്നുപദേശംചെയ്തു;
പരമേശ്വരനൊടു പാശുപതാസ്ത്രം
വിശ്വാസത്തൊടു വാങ്ങിക്കൊണ്ടഥ
ശത്രുജയത്തിനു വരവുവാങ്ങി
സത്പരമജടു വരേണം വിജയൻ
വിരചൊടു ചോകെന്നുതരമേയ്ക്കീടിന
പരവചനത്തൊക്കേട്ടഥ വിജയൻ
ഗുരുവന്ദനവും ചെയ്തു കരത്തിൽ
ശരവും വില്ലുമെടുത്തു തിരിച്ചു
ഗിരിശൻ ഗേചാൻ വാണരുളുന്നൊരു
ഗിരിയുടെ മുകളിൽ ചെന്നുകരോറി
സുരവരതടിനീസലിലേമുഴുകി
തരസാ നിന്നു തപസ്സുതുടങ്ങി.
പഞ്ചായുധരിപു തന്നുടെ നാമം
പഞ്ചാക്ഷരമതു പാനംചെയ്തു
പഞ്ചാഗ്നികളുടെ നടുവിലനാദത-
മഞ്ചാതേകങ്ങളവിടെവസിച്ചു,
പഞ്ചാനനസമധീരനതാകിത

പാഞ്ചാലീപതി പാണ്ഡുതന്ത്രജൻ
പഞ്ചേന്ദ്രിയവുമടക്കി മനസ്സിൽ
സഞ്ചാരത്തിനു വഴികൾ മുടക്കി
പഞ്ചലഭാപവുമഖിലമകന്നു ക-
രാഞ്ചലയുഗം മുക്കളിതമാക്കി
കിഞ്ചന സംശയമിടകൂടാതെ
ഈഞ്ചിലുറച്ചു ശിവോഹരമെന്നെ
സഞ്ചിതഭാപവിഗുലാജ്ഞാനവു-
മഞ്ചിതമാകിന ശിവന്റെ രൂപം
നാഞ്ചും മൂന്നും മൂർത്തികളുള്ളൊരു
സഞ്ചിതഗുണനാമവില്പേശ്വരന്റെ
ചെഞ്ചിടമുടിയും, നിടിലത്തടവും,
സഞ്ചിത പാപക നേത്രപുടയും
പഞ്ചലഫണമണികണ്ഡല യുഗവും
പുഞ്ചിരിതഞ്ചിന തിരുമുഖപടിയും
ഗരളസ്ഫുരിതമാഹാഗളതലവും
പരിലസിതം ഫണി തിരുമാറിയവും
പരശുമാർദ്ദയവരദകുന്തുടി
ശരശുലാഞ്ചിത കരനാളികയും
കരിചമ്മാച്ചുത വികടകുടീരട
പരിലസിതോരഗമണിമുഖലയും
പരിമുട്ടുതടകളുമടിമലരിണയും
പരിചൊടു ചേതസി ചേർത്തു കിരീടി
പരമാനന്ദസമുദ്ര മുഴുകി-
പ്പരമേശ്വരനൊരു മനുജുറപ്പി-
ച്ചുരുതരഭക്തിമുഴുത്തുമുനീശ്വര
ചരിതത്തെക്കാളൊന്നു കവിത്തു;
ഫലമുലാദികൾ ക്ഷേണമില്ലാ
ജലപാനത്തിനാഗ്രഹമില്ലാ
നിലമതിലൊരു കാലൂന്നിക്കൊണ്ടൊരു
നിലയും വിഷ്ണുമെത്രസുഘോരം!
വലരിപുസുതന്റെ ജടയുടെ നടുവിൽ
പലപല പക്ഷികൾ കൂടുകൾകെട്ടി
കലച്ചുലിപന്നികളെന്നിവ വന്നു
പലരും ചെന്നു വണങ്ങീടുന്നു
ചുററുപള്ളികൾ വന്നടനിടയിൽ
ചുററനുമുഖം റിയുന്നില്ല,
ചുററുചൂഴ്ന്നു കിളിനീനകമേ
ചുററനുമുഖനരിയുന്നില്ല

ചുറ്റും പാമ്പുകൾ വന്നുപിടിക്കും.

മുറയ്ക്കു മരിപ്പു മരണമെന്തെന്നു.

മട്ടമാറി.

മന്ത്രക്കലാധാരൻ പാശുമാംസേവനമല്ലാൻ
മന്ത്രപ്രതിമൻപിൻ മന്ത്രപ്രവാദത്തോടെ
ജനങ്ങളെ വാണകളെപ്പോലെ വെട്ടുവെട്ടിക്കൊന്നു
ആവിൽ കടന്നുപിന്നെ പാശുമാംസേവനമല്ലാൻ
എടുത്തു വെട്ടുകൾ ഉടൻ തുറന്നുവെച്ചു
ഒമ്പതാംവാതലുപ്പാൾ ബന്ധനം ചെയ്തുകൊണ്ട്
പത്തുതള ദിക്കിൽകൂടേ പേർത്തും സഞ്ചാരമെടുത്തു
ആയിരമിതളത്തു താമരയിതൾ പല
ഭംഗം വാണു പല ഭംഗികയാണുള്ളതാ
പിംഗ യിടതന്നിൽപിന്നെ സുഷുപ്തതന്നിൽ
ക്കൈക്കടന്നുപിന്നെ ദുർഘടനദികളും
ജിഹ്വാഗ്രഭംഗത്തിന്റെ പാശു കടന്നുവീരൻ
സൂര്യന്റെ ദിക്കിൽപിന്നെ സൂര്യപ്രതിമൻപിൻ
പഞ്ചാരപായസങ്ങൾ കൂടിക്കലർന്നിട്ടുള്ള-
തഞ്ചാറെ സേവനം ചെയ്തു പായസപ്രിയസഖി.

മട്ടമാറി.

നാത്ര ഭയങ്കരമായ തപസ്സിനു
പാശുമാംസകിയ പാത്മൻ തന്നുടെ
വാത്സകൾ ഭേദം വാസവനുള്ളിൽ
ചീന്തത്താൻ ഭേദം മുഴുത്തുതുടങ്ങി;
പാത്മിപവരനിവന്നെന്തൊരു രാജ്യം
പാത്മിരിയാക്കുകരാഗമതാക്കം
പാത്മലമൊക്കെയടക്കി സുയോധനം-
പാത്മപിന്നിയതുവരവോന്നാൽ,
സ്വർഗ്ഗമാംസം പാശുമാംസം
ദുർഗ്ഗവെന്നൊക്കെ തുടങ്ങി
ഭേദം വന്നു തപസ്സു തുടങ്ങി
ദുർഗ്ഗതിനീക്കാമെന്നുമാച്ചു,
തൻകഴൽ വന്നു വന്നെടുത്തുവന്നു
സങ്കടമൊക്കെയൊഴിക്കണമെന്നു
ശങ്കരെന്നാൻ കടാക്ഷിക്കുമ്പോൾ
കിങ്കരായ് വരുമിങ്ങനെയല്ലാം,
നിഷ്ഠുരരാജൻ നീയല്ല നീമേൽ
അമ്മു നന്നിറയ്ക്കാൻ പാശുമാംസം

പാശുമാംസത്തിൽനിന്നുവേണ്ട
വെച്ചാലും വാങ്ങുന്ന ഗിരീശൻ
കല്പിച്ചുകൊള്ളാമെന്നല്ലാം-
തിട്ടുപിടിക്കുന്നതിനാലാമോ?
ഇത്തൊഴിലൊക്കെവരുത്തും നമ്മുടെ
പുനർ ഫലം നന്നെന്നുസമർത്ഥൻ,
ധനമെന്നുള്ളതുമാറ്റിക്കുമ്പോൾ
വിനയമൊത്തു നമിപ്പിറന്നുനം;
തനയൻ ജനകനെവെച്ചുവെച്ചും
ജനകൻ തനയനെ വധയും കൂടും
നന്നജൻ ജ്യേഷ്ഠനെ വെട്ടിക്കൊല്ലും
മനുജന്മാരുടെ മാർഗ്ഗമിതല്ലാം;
കനകംമൂലം കാമിനിമൂലം
കലഹം പലവിധമുലകിൽ സുഖഭം;
ഉഗ്രതപെരുകിനധൃതരാഷ്ട്രാത്മജ-
നഗ്രജനാകിനധർമ്മാത്മജന്റെ
നിഗ്രഹമല്ലാത്തുള്ളൊരു തൊഴിലുക-
ളൊക്കെയെടുത്തു തടുത്തു വലച്ചും
പലരും കാണുകെ ഏതൊരുവരുടെ
തലമുടി പിടിപെട്ടടിയും കൂടി
താടിതിപൊടിച്ചും പടവയഴിച്ചും
പൊടിയിലിഴിച്ചും പൂജ കഴിച്ചും
ദുർഗ്ഗാസനനെന്നവനെപ്പോലെ
കശുലനായിട്ടൊരുവനുമില്ലാ;
മർദ്ദിച്ചു നടുക്കണമെന്നു
ദുർഗ്ഗാധനനൊരുഭാവമില്ലാ,
ജ്യേഷ്ഠനിരിക്കുകയോ പാശുമാംസത്തിൽ
ജ്യേഷ്ഠൻ ജനകനെവന്നെടുത്തു ഭാവം
ജ്യേഷ്ഠനെ മാത്രം കണ്ടെന്നാകിൽ
മേടുകൾ തല്ലിച്ചുറ്റുപൊഴിക്കും;
നാശം നന്നൊരുമാക്കുവെടിഞ്ഞിറ
കാശം വാസവനായിട്ടു യുധിഷ്ഠിരൻ
നാശം തന്നെ പാശുമാംസംവന്നിപ്പോൾ
ശവനെപ്പോലുതടങ്ങി പതുക്കേ;
ഭവനം മൂന്നു മക്കുവെച്ചിട്ടാ-
നവനൊന്നുനമുസാധിക്കും
ശിവനും പിന്നെ സേവിപ്പോരേ
ശിരസി കരോണൊരു മടിയില്ലാ;
കടിലതയുള്ളൊരു മന്ത്രക്കലയും
മുടിയിലെടുത്തു നടുക്കുന്നില്ലേ?

ഭവനദ്രോഹം ചെയ്യാനായി
ശിവനെച്ചെന്ന ഭജിക്ക നിമിത്തം
ഭവനം മൂന്നു ലഭിച്ചു പുരന്മാർ
ഭവനം മൂന്നും ഭസ്മമാക്കി;
നമ്മുടെ മകനെനാകിലുമിങ്ങിനെ
നിമർത്യാദം ഭാവിച്ചാലതു
സമ്മതമല്ലനമുക്കൊരുനാളും
തൻമതഭംഗം ചെയ്തേ പോകൂ;
തള്ളെയ്തിട്ടൊരു തല്ലവരുമ്പോൾ
പിള്ളയെടുത്തു തടുക്കേയുള്ളൂ;
തന്നെക്കാൾ പ്രിയമുള്ള ജനത്തിനു
തന്നെപ്പിന്നു പിറന്നതു പോരും;
വല്ലാമക്കളിലില്ലാമക്കളി-
തെല്ലാവർക്കും സമ്മതമല്ലോ
എന്നു മനസ്സിലുറച്ചുടനേ സുര
സുന്ദരിമാരെവിളിച്ചു വരുത്തി;
“സുരകുലതരുണമനോഹരയാകിയ
സുരചിരതരുണിതിലോത്തമയെക്കു?
ഉദ്യുതിയെക്കു? മേനകയെക്കു?
സർവ്വഗുണാംബുധിരുംഭയമെക്കു?
സർവ്വമിങ്ങു വരട്ടേ നിങ്ങളുടെ
സാധുപ്രാദിഗുണങ്ങളുടെ ഭംഗികൾ
പാപാതൊരു ദിശി കാട്ടണമെങ്കിൽ
സംഗതി വരുമൊരു പുരുഷന്റെ പ്രത-
ഭംഗം ചെയ്യാനൊരു വഴിയുണ്ടാം
നമ്മുടെ മകനാമണ്ണുനനിപ്പോൾ
മന്മഥഹരനെപ്പോല തുടങ്ങി;
നമ്മുടെ രാജ്യമടക്കി വസിപ്പാ-
നെന്നുകുളളിലൊരാൾ തുടങ്ങി;
ഭക്തപ്രിയനാംഭഗവാൻ പുന-
രൊത്ത വരങ്ങൾ കൊടുക്കും നിയതം;
സത്പരമവരുടെ ചിത്തമിളക്കാ-
നിത്തിരിവണിയെന്നാകിലുമുടനെ
ചെന്നു സാധിച്ചില്ലെന്നാൽ പുന-
രെന്നുടെ പെരുരുഷമൊക്കെ നശിക്കും.

മട്ടമാറി.

“ഉല്ലാസത്തോടേനിങ്ങളെല്ലാമവിടെച്ചെന്നു
വില്ലാളിവിരനോടു സല്ലാപംപേശിക്കൊണ്ടു

മല്ലീവിശിഖനുടെ വില്ലിനെതിരായുള്ള
ചില്ലീവിലാസം കെണ്ടുതല്ലിവശം കെടുപ്പിൻ
കല്ലോലംപോലെയുള്ള നല്ലൊരു കണ്മനകൾ
മെല്ലെന്നവന്റെ നേരെ ചെല്ലുന്നനേരമുള്ളിൽ
തെല്ലം വികാരമുണ്ടായില്ലെന്നു വരത്തില്ലാ
മുല്ലമൊട്ടിന്റെഭംഗി വെല്ലുന്നിങ്ങടെനല്ല
വല്ലം ചൊടിയുംമിഴിത്തെല്ലം കാണുന്നനേരം
കല്ലുമയങ്ങിപ്പോമെന്നല്ലോ ജഗൽ പ്രസിദ്ധം;
കില്ലനമുക്കു ചൊറും ഇല്ലിതു നിങ്ങളെക്കു
ചെല്ലുന്നതാമസമതല്ലാതെ മറ്റൊന്നില്ലാ
നല്ലാർമണികൾ നിങ്ങളല്ലാതിന്നൊരുത്തരു-
മില്ലാ നമുക്കെന്നുള്ളതെല്ലാതും ജോധിക്കേണം
വല്ലാതെ ശങ്കിച്ചിങ്ങുനില്ലാതെ ചെന്നടുത്തു
നല്ലകടാക്ഷംകൊണ്ടുകൊല്ലാക്കൊലചെയ്യേ
[ണം;

നല്ലപാട്ടുകൾ കൂത്തുമെല്ലാംപ്രയോഗിക്കുമ്പോൾ
നല്ലരസികൻ പാതാൻ മെല്ലവേ കണ്മിഴിച്ചു
കല്യാണിമാരെക്കണ്ടാ ലില്ലാതെയൊക്കുംയൊയും
ചൊല്ലാമനേരം കായ്മെല്ലാംനമുക്കുവന്നു.”
ഏവമരുൾ ചെയ്തൊരു ദേവാധിരാജന്റെ
ഭാവമറിഞ്ഞുടനേ ദേവസ്രീകൾ പറഞ്ഞു
“നിന്തിരുവടിയുടെ ചിന്തിതം സാധിപ്പിപ്പാൻ
ദന്തിഗാമിനിമാർക്കുണ്ടെന്നു സന്ദേഹം നിന്റെ
അന്തികേ സർവ്വകായ്മസാധിച്ചു പോരുംതെങ്ങൾ
ചെന്തിയിൽചെന്നു ചൊടിനിന്തിടാൻകല്പിച്ചു
അന്തരംഗത്തിലേതും അന്തരമില്ലതിനു [ന്നാൽ
കന്തിസുതന്റെ ചിത്തഭ്രാന്തി വരുത്താനൊരു
പന്തികൾ നിരൂപിച്ചാൽ സാധിക്കുന്നതുമല്ല;
എന്നുവരുകിലുമതിനു മടികൂടാതെ
ചെന്നു സാധിച്ചുപോരാമെന്നു ധരിച്ചീടേണം
കിന്നരന്മാരും കൂടെപിന്നാലെ പോന്നീടേണം
ചിന്നെ ഗന്ധർവന്മാരും മുന്നിൽനടന്നീടേണം.
എന്നാലടിയങ്ങൾക്കു നന്നായ് വരുവാൻവരം
തന്നാലും! തമ്പുരാനേ വന്നാലു”മെന്നു ചൊല്ലി
ദന്നിച്ചു നാരിപ്പുറം വന്നിച്ചു വഴിപോലെ
നന്നിച്ചു പുറപ്പെട്ടു മന്ദിച്ചിടാതെ തന്നെ.

മട്ടമാറി.

സുരതരുണികളെക്കു നടന്നു,
സുരഗിരികടകങ്ങൾ കടന്നു,

പരിമുട്ടുവചനങ്ങൾ തുടൻ,
 പരിപൊട്ടുമനമൊന്നു വിടൻ,
 വരവാണിജനങ്ങളുടെ തലമുടി
 പട്ടുതരമഴികയും മലർ പൊഴികയും
 മണമെമ്പൊട്ടു വിലസുകയും,
 ധരിസുതന്റെ മുന്നിലടുത്തു,
 കരതലമതിൽ വീണയെടുത്തു,
 സരസിജശരണൊന്നു കയ്ക്കു,
 പരിപൊട്ടു മലരമ്പു തൊടുത്തു,
 വിധമൊന്നു പകൻ വിളങ്ങിനകാലം
 ചുലി കരടികളും കുറന്നരികളും
 മറിമാനകൾ പന്നികളും
 മദമിളകി നടന്നു തുടങ്ങി,
 മലയുടെ തടമൊന്നു നടുങ്ങി
 മലയതും പുനരൊക്കെ നടുങ്ങി,
 പലവഴികളുമൊക്കെ മുടങ്ങി,
 സുരസുന്ദരിമാരഥ മലഹരി ബലഹരി
 പാടുകയും ചിലരാടുകയും
 ഒളിമുഖവീണകളോതുകയും,
 ഒളിമിഴിയുടെ ഭംഗി വരുത്തി,
 തെളിവൊട്ടു ചിലർ ചുതു നിരത്തി,
 കളിപ്പുതുമുടങ്ങിയൊരുത്തി,
 കളമൊഴികളെ മുന്നിലിരുത്തി,
 കനിവൊട്ടു തുടർന്നു പട്ടുതര-
 മൊരുവകതാളവും, ചിലമേളവും,
 ചിലകൊട്ടുകൾ പാടുകയും,
 ഒരുകാമിനി പൊരിലതെറുത്തു,
 ഒരു സുന്ദരി ചുഷ്പമെത്തു,
 ഒരുവർക്കഥ പാതികൊടുത്തു,
 ഒരുവർക്കതുകണ്ടു വെറുത്തു,
 ഒരുവർക്കഥമുഞ്ഞികുറുത്തു;
 പലഭാവവുമിങ്ങിനെ; കാട്ടുന്നു
 കുന്നിയുണ കാടും പടലും,
 സുരതതണികളൊന്നു തളൻ,
 നരവീരനെ മാടി വിളിച്ചും
 സരസംപുനരൊന്നു കളിച്ചും,
 വിരവോടൊരു ദിക്കിങ്ങൊളിച്ചും
 ചിലരൽപൊട്ടുന്നെറി ചുളിച്ചും

കലഹിച്ചു പാഞ്ഞിതു കൊട്ടിനു-
 പാട്ടിന്നും കഴലുത്തിന്നും
 ഓടും ചീജയാ! നിനക്കുരസമില്ലേ?
 ഹതിമോഹനമെന്നുടെയാനം
 ഹതിമോഹനമെന്നുടെ ഗാനം
 ചിതമില്ലിതു നിന്നുടെ ഗാനം
 ഹതിലൊക്കെനിനക്കഭിമാനം
 ഇതിനെന്തൊരു സംഗതി കണ്ടാലും കളിയല്ലേ
 തണ്ടാർമിഴിമാരശേഷമിഹവന്നു;
 തവകണ്ണുകളാതു തുറക്ക!
 നവലീലമനസ്സിലുറയ്ക്ക!
 ശിവസേവയിലാശകായ്ക്ക!
 അവമാനമിതൊക്കെ നിനയ്ക്ക!
 നരവീര! ധനഞ്ജയ! വന്നാലും വിരവോടെ
 വാമാക്ഷിമാരെ വിരഞ്ഞെങ്ങു വിരരരിക്കാം;
 വല്ലഭ! നാരിമാരെക്കണ്ടാൽ
 നല്ലവാക്കു പറഞ്ഞിടേണം
 മുല്ലസായകുളുപുനാകിയ
 നല്ലസുന്ദരനല്ലയോ നീ
 കന്തിന ദനനായ ഭവാൻ
 എന്തിനിക്കങ്ങനെ ദുഃഖിക്കുന്നു?
 പന്തണിക്കുളർകൊങ്കമാരുടെ
 പന്തമൻ പൊട്ടുകണ്ടാലും നീ
 കണ്ണുകളായിരമുള്ളവനും
 കണ്ണനും പ്രിയനായ ഭവാൻ
 കണ്ണടച്ചു വിണ്ണിലുജ്ജ്വാത
 പെണ്ണങ്ങൾക്കതിദണ്ഡമയ്യോ!
 ഔണ്ഡവത്തെക്കുരിച്ചുവനേ!
 ഗാന്ധിപത്തെ ധരിച്ചുവനേ!
 പാണ്ഡവ! കളവാണിമാരുടെ
 താണ്ഡവങ്ങളെക്കണ്ടുകൊരുക!
 വാശിയൊന്നും തുടങ്ങിടാതെ
 വേശ്യമാരെ പരിഗ്രഹിക്ക
 ഊശസേവയിലാശവേണ്ടാ സു-
 രോരനന്ദന! ക്ലേശമയ്യോ.

മട്ടമാറി.

ഇങ്ങനെ പലവിധമുരപെയ്തും പുന-
 രംഗജശരതകിരേന്ദ്രവലഞ്ഞും

അംഗനമാർവർചെയ്യാൻ യത്നം
ഭംഗമതായി മനസ്സുമുട്ടി.

അമാലനഭാവസമാധിയുറപ്പി-
ച്ചവിടെ സ്ഥിതനാമജ്ഞനവീരൻ
ഇക്കഥയൊന്നുമാറിത്തുടങ്ങി. പ-
നൽക്കടയെപ്പയ്യപയോധിഗഭീരൻ
അജ്ഞാനമാനസബദ്ധമഴിപ്പാ-
നിയജ്ഞനമോർത്താലെഴുതപ്പെന്നിറ
നിയജ്ഞനാരികളെല്ലാം തരസാ
ലജ്ജിതമാരായെഴുതുന്നു.

നസ്തിനപുരമതിലതുകാലം ചില-
രൊത്തുവിചാരമൊന്നു തുടങ്ങി;
കാട്ടിലിരിക്കും പശ്ചാത്താപം
കാട്ടിലിരിക്കും ബ്രാഹ്മണൻ ചൊല്ലി:

കേട്ടവിശേഷം പേർച്ചൊന്നും

കൂട്ടക്കാരും കരുതുന്നതിൽ

മന്ത്രികളും യജമാനന്മാരും

യന്ത്രികളാകുന്ന കണ്ണൻ ശബരൻ

“അന്തസ്സരോ! കാട്ടിലിരിക്കും

കന്തിസുതന്മാർ ചാത്തകൾ ചാവിൻ,

നാട്ടിലവർ പുരസ്ഥിതിയെക്കാൾ

കാട്ടിൽപെരുകുന്ന പാശ്ചാത്യന്മാരും;

കാറ്റിൽമകുനും കായമതിപ്പോൾ

കാറുംമഴകളുംകാലവലഞ്ഞു

കൊന്നിൻ വകയില്ലാഞ്ഞിട്ടെങ്ങൊ

കൊന്നിപ്പക്ഷികളെക്കൊന്നെപ്പൊ

“കൊന്നിൻ വകയില്ലെന്നോ? ശിവശിവ!

മാറികൾ നിങ്ങൾക്കെന്തറിയാവൂ

ഉറക്കുകൊണ്ടിരിക്കും ചെന്നാൽ

ഉന്നം വരമാറില്ലെന്നറിവിൻ

ഫലമുലാദികൾ പളരെത്തിന്നാം

മലയിലതല്ലാതെത്തോന്നുള്ള?

ഫലമില്ലാത്ത വിവാദംകൊണ്ടിറ

കലഹിക്കുന്നതുമെന്തിനുവെരതേ?

കറിനാലും കൂടാതൊരു ഭക്ഷണ-

മറിയുന്നില്ല വനങ്ങളിലെങ്ങും”

“കറിവെപ്പാണെന്നുള്ളതു കാട്ടിൽ!

വിറകിൻ മാത്രം മുട്ടില്ലവിടെ

അരിയും മോരും പാത്രവുമിവക-

യൊരു വസ്തുക്കളുമവിടെക്കിട്ടാ;

കൂറപറഞ്ഞാൽ ബോധംവരുമോ

ചോരുന്നവരുണ്ടോ കാട്ടിൽ?

ചോരതരം യജമാനന്മാരിൽ

കൂറുണ്ടായതു കാരമതല്ലേ?”

“കാഴ്ചം പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കിൽ

സൂര്യനവർക്കാരും പാത്രം നൽകി:

എന്തൊരു വസ്തു നിരൂപിച്ചെന്നാൽ

അന്തരമില്ലതിലുണ്ടാമപ്പോൾ

അരിയുംവേണ്ട പാത്രംവേണ്ട

കറിവെപ്പാണെന്നൊന്നുംവേണ്ട

ഉപ്പുംവേണ്ട മുളകുംവേണ്ട

വെപ്പാണുള്ളവരായവേണ്ട

നിരൂപിക്കുമ്പോൾ ചോരംകാരിയും

പരിചൊടു പാത്രംതന്നിൽക്കാണാം

എലയുംമോരുംപഴവുംതൈരും

ചെലവഴിച്ചാൽക്കുടിയിടക്കാണാം”

മടുമാറി.

“തോമ്പരിപ്പുപാറും ചീരക്കറിയുമിങ്ങി-
ഞ്ഞതും പച്ചുകിയതിൽവേരും വേപ്പിലക്കട്ടി
നാരങ്ങാമാങ്ങാ ചിലനേരം ശാപ്പാടിക്കുനെ
ഓരോ ദിവസമോരോ ഘോഷം വിശേഷിച്ചു-

കണ്ണൻപഴവുംപൊന്നിൻകിണ്ണം നീച്ചുപാലും
വെണ്ണയും നല്ലചോരുംഉണ്ണാതെപോകുന്നതെ?
പൊണ്ണാ വന്നാലുമെന്തിവണ്ണം വിളിക്കുംഭീമൻ
തിണ്ണംവഴിമേൽ വന്നു കണ്ണിൽ കണ്ടൊരെയ-
പക്കുപ്രഥമനോടു വക്കാണിക്കുന്നവരെ [ല്ലാം
തക്കത്തിൽ വിളിച്ചുവെച്ചു നൂറ്റിമസേനൻ;
കൈപ്പാവതിൻ വാക്കിന്നു ഭംഗിവേരോ
വാക്കിന്നും വെററിലയ്ക്കും തുക്കുകയിലയ്ക്കും
ആക്കും മുഷിച്ചിലിലു പാക്കും പരിഷകൾക്കു
ഭോഷ്യല്ലവിടെയുള്ള സൗഖ്യത്തിനെതിരില്ല.

മടുമാറി.

സമ്പത്തികലുമാപത്തികലു-
മെമ്പത്തട്ടു സഹസ്രംബ്രാഹ്മണ-
രെപ്പൊഴുവെരാടുകൂടി നടക്കു-
തില്ലരമെന്നൊരു ഭാഗ്യം വേണ്ടു;

ഇപ്പോഴുള്ള നവവിടത്തില്ലാ
 ഞാലും നീരസമതുകൊണ്ടുണ്ടു്"
 "എങ്ങനെമിച്ചു. ഫൽഗുനനിപ്പോൾ?"
 "നിങ്ങളുതാനും ബോധിച്ചില്ലേ"
 പാരാശര്യൻ വന്നതുകൊണ്ടു്
 പാരാതേകളെപ്പോലെ നീപ്പോൾ
 പാരാതേകളുടെ ചരണാംഭോജനം-
 മാരായിച്ചു തപശ്ശെപ്പോലെ
 പാശപതിതെന്നൊരു പാശപതാസ്രം
 ശരവംവാങ്ങി ശത്രുജയത്തിന്നു
 വാഗ്ദംവാങ്ങി വരണം വിജയൻ
 പാശാതേകളെടുകിളയെല്ലാം
 കൊൽവാണെടുത്തല്ലെന്നരുചെയ്തു;
 തെല്ലുമടികൂടാതെ പാശമൻ
 വില്ലും ശരവുമെടുത്തുതിരിച്ചു
 കൈലാസാപല മൂലേചെന്നു
 കാലാന്തകനെസ്സേവയുടങ്ങി;
 ശരവം വാങ്ങിക്കൊണ്ടു യനജയ-
 നൊരുമാസത്തിനകത്തുവരുമ്പോൾ
 കുരുവംശത്തെ മുടിപ്പാനുള്ളൊരു
 പെരുവഴിയാമൊരു സംശയമില്ലാ."

അന്തർവർത്തനമൊഴികെട്ടു സുയോധന-
 നന്തസ്താപം വളരെമുഴുത്തു,
 "കൈര്യേയന്റെ തപസ്സുടക്കാ-
 നെന്തൊരു കന്യകാ വിചാരിക്കേണ്ട?
 അമ്മാവന്റെ പ്രയത്നമിതെന്നേ
 നമ്മാലൊരു കഴിവില്ലെന്നറിവിൻ,
 യമോത്തമനും സഹജനാക്കും
 ഉമ്മാതും വകയില്ലെന്നല്ലവർ
 സമ്മാൻങ്ങളുമെടുത്തുടങ്ങി
 സമ്മോദാൽമരുവുന്നിതുപോലും
 നിമ്മാണവിവിനത്തിലിരുന്നവർ
 യമംചെയ്തു തുടന്നുകൊള്ളാം;
 അതിനെക്കാളൊരു ദുർഘടമിപ്പോൾ
 അതിയായിട്ടു നമുക്കുലഭിക്കും;
 ഹരണമെന്നു തപസ്സും ചെമ്പൊരു
 ശരവംവാങ്ങി വരുമ്പോൾ വിജയൻ
 കുരുവംശത്തെ മുടിപ്പാനുള്ളൊരു
 പെരുവഴിയാമൊരു സംശയമില്ലാ"

വിജയൻ ശക്തി പാഞ്ഞാനപ്പോൾ
 മരുമകനേ! നീ ചെടിക്കേണ്ട
 നമ്മുടെകൂട്ടിൽ പ്രാണനിരിക്കെ
 യമജനിവിടെവരത്തില്ലെന്നി!
 മമ്മംനോക്കിക്കൊണ്ടു ചതിപ്പാൻ
 നമ്മെപ്പോലൊരു മാനുഷനിലും;
 മരുതലതലപൊക്കൊതയിരിപ്പാൻ
 മരുമകനേ! ചില വിദ്യയെടുക്കാം;
 നാരുതികെടുപ്പാൻ കൂടീല്ലെങ്കിൽ
 പൊരുതികെടുപ്പാൻ ഞാൻമതിയാകും;
 ഏതുംഭയമില്ലെന്നുകേൾക്കിൽ
 ചുറ്റും പടവുമിരിക്കുന്നുണ്ടു്
 വാതുവാണു വിടിച്ചുപാട്ടാൻ
 മാതുലനൊരു വാതുങ്ങുവാരോവാൽ"
 കണ്ണനുമുതുകെട്ടാനു വാണു
 "കണ്ണസുഖം പാകല്ലനരേന്ദ്ര!
 പൊണ്ണൻമാരുതി പോരിൽമടങ്ങും
 അണ്ണൻ യമജനങ്ങിനെതന്നെ
 ഉണ്ണികൾ നക്ഷത്ര സഹദേവനുമി-
 ട്റ്റുണ്ണിനുമുലമിതൊക്കെയമക്കാം;
 പാശപതാസ്രം വാങ്ങി ഫൽഗുന-
 നാശപരമ്പോളിത്തിരിവിഷമം
 ക്ലേശത്തിന്നു പുനരജ്ജനനോടൊരു
 വീശത്തിന്നുഞാൻ കുറുകയുമില്ലാ
 ഈശപ്രീതി ലഭിച്ചുവരുമ്പോൾ
 ആശുതടുപ്പാനാതംപോരാ
 കീശലാപരുടെ ചിത്തമിളക്കാൻ
 കൈശലമെന്തു ചിന്തിച്ചാലും
 കിങ്കരഭടരെയയച്ചുടനവനുടെ
 ശങ്കരസേവമുടക്കാമെങ്കിൽ
 സങ്കടമൊന്നു ലഭിക്കയുമില്ലിഹ
 ശങ്കവെടിഞ്ഞു നിയോഗിച്ചാലും
 ആയതു കേട്ടുപറഞ്ഞുസുയോധന-
 "നായതിനൊന്നു പ്രയത്നംചെയ്യാൻ
 നായനാരെക്കൊണ്ടൊരു ഫലമി-
 ല്ലായുമുള്ളവർതന്നെ മുരുകും.
 കള്ളുകുടിപ്പാനല്ലാതൊന്നിന്നു
 കൊള്ളരുതാത്തജ്ജനാരോരും

തടിയന്മാരിവർ വീട്ടിലുശേഷം
 മുടിയന്മാർ ചിലരെടിയന്മാരും
 കുടിയന്മാരിവരെത്തിന്നുകൊള്ളാം”
 “കുറപ്പുതിന്നുന്നവൻ വരുമ്പോൾ
 വെറുപ്പുപാരം നമുക്കുതോന്നും
 കുറപ്പുതാനെങ്കിലും കണക്കു
 പുറത്തുനില്ലെന്നിറക്കിനിർത്തും
 മൂത്തുവന്നാലവന്റെ കണ്ണും
 അറയ്ക്കുകൊൽവാൻ മറിക്കയില്ല
 ചെറുപ്പകാലത്തു ഞാൻ വരുത്തി
 പൊറുപ്പുതിന്നും കൊടുത്തുപെട്ടികും
 തുറപ്പുതിന്നും നമുക്കു പൊരില
 തെറുപ്പുതിന്നും തെളിഞ്ഞുനില്ക്കും
 ചെറുക്കനും കൾ കുടിച്ചുപന്നാൽ
 കുറക്കനെപ്പോലടിച്ച്കൂറേ
 പാക്കമാറാകുംപുകാരം
 മറക്കുവോളം പുറത്തുനാട്ടിൽ
 കുറത്തുകീറിപ്പറിച്ചുമുണ്ടും
 തെറുത്തുകെട്ടിത്തരക്കേടേണം;
 തരത്തിലെന്റെ പുറത്തിലിപ്പോൾ
 കരുത്തുപോയിട്ടൊരുത്തരില്ലാ
 സമത്വമെന്നു നടിച്ചുപാരം
 തിമിത്തുനില്ക്കും ജനങ്ങളെക്കൊ-
 ണ്ണനത്വമല്ലാതൊരിക്കലില്ല
 പെരുത്തകാഴ്ചയും വരുത്തുവാനി-
 ന്നൊരുത്തനേങ്ങാനൊരുവിട്ടാൽ
 അറപ്പുണ്ഡോലിനിക്കുകിട്ടാ-
 നിരപ്പിലെല്ലാം കരസ്ഥമാക്കും;
 കുടുഞ്ഞൊരിക്കൽപിടിച്ചുകെട്ടി
 കുടുത്തവെയിലിൽ കിടത്തുമ്പോൾ
 അടുത്തതമ്പിക്കടുത്തവർവ-
 നടുത്തുടൻ വേർപെടുത്തുകൊള്ളും.”
 “കറാമൊരേടത്തുണ്ടാകുമ്പോൾ
 മറവരെസ്സേവിച്ചു പൊറുക്കാം;
 ജ്യേഷ്ഠൻ തിരുവുള്ളക്കേടെന്നതു
 കേട്ടാലനുജൻ രണ്ടോ നാലോ
 കാട്ടുന്നേരത്തായാളവരുടെ
 പാട്ടിലതായ” വരുമെന്നതു മൂലം

കൂട്ടത്തിൽ പലരുണ്ടാകുന്നതു
 കോട്ടം നമ്മുടെ കൂട്ടക്കാർ
 നാട്ടിലിരിങ്ങും പരിവർത്തനം
 കൂട്ടിത്തമ്മിൽ കൂലിനിക്കുമ്പോൾ
 വേറൊന്നൊക്കും യജമാനനായൊരു
 കൂരില്ലാക്കും നമ്മുടെ നാട്ടിൽ,
 എന്തൊക്കെപ്പാൻ തോന്നുന്നിരിക്കി-
 പ്പോകൾ കാട്ടും തൊഴിലുകൾ കണ്ടാൽ
 ഇതാവതുംപോലുമെന്നതു പലമുത-
 തെന്നുനമുക്കില്ലെന്നു കേൾക്കാ
 എന്തിനു പലരെല്ലാത്തുടന്നു?
 കുറന്നുതന്നുടൻ വേറൊരുക്കും-
 തൊന്നൊരുപായമിതെന്നല്ലാതൊരു
 ചിന്തനമുക്കിഹം തെളിപ്പിച്ചാൽ”
 “മുകാസുരനെച്ചൊല്ലിയെച്ചാ-
 ലാകാത്തൊരു വഴിയല്ലിഹജ്യേഷ്ഠാ!
 ഇല്ലാസനസാധിക്കുമവൻ” ഇതി
 ദുശ്ശാസനനും വന്നുവെഴുതു;
 “എങ്കിൽ ചെറു വീട്ടിച്ചു വരുത്തിൻ”
 മുകൻ വന്നു വണങ്ങിച്ചൊന്നാൻ:—
 “മുകൻ ഞാനിഹ കല്പനകേട്ടാൽ
 ആകെച്ചെന്നു ജയിച്ചു വരുന്നേൻ
 നാകും മേദിനി പാതാളവുമിഹ
 ലോകം മുന്നിലുമുള്ള ജനത്തിനു
 പാകം വരുവാനുള്ള വിധങ്ങളി-
 തൊക്കെപ്പോലും ഗ്രഹിയാതില്ലാ”
 “ശകുനി പറഞ്ഞതു കൊള്ളാമുകാ!
 ശകുനം കൊള്ളാമിന്നുനിന്നുചാൽ
 പലരെക്കൂട്ടുകവന്നാലുടനെ
 തലപോമെന്നതു ബോധിച്ചാലും
 നിജ്ജനമാകിനററിമറിവിനമതി-
 ലജ്ജനനുണ്ടുതപംപെയ്യുന്നു
 അവനെച്ചെന്നു ജയിച്ചുവരാനട-
 നവകാശം വരുമെങ്കിലിദാനി.
 കെല്ലൊടുത്സടിതിശരിക്കാവാനിഹ
 കല്പനത്താൻ പറയുന്നിതുമുകാ!”
 അതുകേട്ടവനും തൊഴുതറിയിച്ചു
 അതു ഞാൻ സാധിച്ചിങ്ങുവരുന്നേൻ

ചതികൂട്ടിപ്പാൻ നമ്മെക്കാട്ടിൽ
 ക്ഷിതിയില്ലാത്തതമല്ലാതോ!
 തടിയൻ കിടിയുടെ ചടിയുമാർച്ച-
 നടിയൻ ചൊന്നിഹമടികൂടാതെ
 കണ്ണമടച്ചു തവം ചെയ്യുന്നോട
 പാണ്ഡുകുമാരൻ തന്റെ ശരീരം
 വിരവെട്ടു ചെയ്ത പട്ടിണിവേദന-
 ണഭരണിമിഷം കൊണ്ടു സുരവരൻ ഞാൻ!
 ഇത്തരമുപൊട്ടു സമയം ചെയ്തു.
 മത്തനതാകിയ മുകൻ പലിയൊരു
 പന്നിത്തടിയനതായ് ചെയ്തൊരു
 കന്നിൻ മുകളില്ലാളിച്ചു വസിച്ചു.

മട്ടമാറി.

അരവരതനയനെയുതര തപോബലാൽ
 ആകേ ദാമിച്ചു തുടങ്ങി മാഹീതലം
 കരടികരിഹരിഹരിണ ശരഭമാമിഷങ്ങളും
 കാട്ടുതീതട്ടിട്ടുറിക്കും കണക്കിനെ;
 മനുജന്റെ പരവശതവിരവിനൊട്ടു കണ്ടു
 മാമുനീന്ദ്രന്മാർ പുറപ്പെട്ട മെല്ലേവേ
 തരണിമുനി, ഹരിണമുനി, കശികമുനി, യെന്നി
 വാമദേവൻ, ദണ്ഡി, നാദൻ, പ്രാണനം, പ്ര
 കലശഭവമുനിതിലക, നധികനിശിതൻ തല
 കണപൻ, പൂലസ്ത്യനം, പിന്നെ വാല്മീകിയും
 പലമുനികളും പരധികമതിരയമിയന്നുടൻ
 പാവതികാണക്കൊണ്ടുമാൻ പുറപ്പെട്ടു;
 വിരവിനൊട്ടു രജതഗിരിയുടെ മുകുളോടിനാർ
 പിൻപെടുകനാമനെ; വാല്മീകിനിന്നിടിനാർ,
 ഭൂതപതിഭവനമതിലിയലുമതി പീഠാം
 ഭൂതങ്ങൾ ചെയ്തങ്ങുണർത്തിച്ചു മെല്ലേവേ
 "നരപകലമരുകിലുമുണിയുമെരിലേശപരാ!
 ആവലാധിക്കാർ വരുന്നൊക്കെ വിധം
 തവിരതങ്ങളുമുദിയുമധികമിഹതാടിയും
 പാരുതദ്രാക്ഷാം യോഗപട്ടങ്ങളും
 സുരമുനികൾ പലരുമുടനവിശ്വജലപാത്രവും
 മാമുനിമാരുടെ വേഷം മോഹനം
 വിരവിനൊട്ടു മുനികൾ തവകഴലിണവണങ്ങുവാ
 കാലവും പാർത്തു വാഴുന്നു ബാഹ്യകണ്ഠേ" ഇ

മട്ടമാറി.

ഇങ്ങനെയുള്ളൊരു ഗിരമാകർണ്യ
 കലാരാരാരിയുമുളളിച്ചു.
 "ആശ്രിതരാകിനതാവസവരരെ
 ആതുവരത്തുകവിരവിനൊട്ടേപോയ"
 കിരവരമതു കേട്ടുടനേ മുനി
 സംഖങ്ങളെയും ചെയ്ത വരുത്തി.

മട്ടമാറി.

മുനിവരരുമതു പൊഴുതു മുഹൂരവിനമിച്ചുടൻ
 മുശോന്മുഖനോടേവമോതീടിനാൻ
 പരമശിവ! പരമന! വരദ! കരുണാനിധേ
 പാവതികാൽ! നമസ്സേ നമോസ്തുതേ!
 കനകനിറമുടയഹണിനികരമണികണ്ഡ-
 കാലാദിദേവ! നമസ്സേ നമോസ്തുതേ!
 നിടിലതടനയനപുഷ്പ! നിഹതകസുമായുധ!
 നീമലാകാര! നമസ്സേ നമോസ്തുതേ!
 സകലസുരമുനിമനുജഭനുജകലവദിത!
 സർവ്വശരംഭോ! നമസ്സേ നമോസ്തുതേ!"

മട്ടമാറി.

"ദന്തിമാഹാസുരനിയനം ചെയ്തൊരു
 നിന്ദിതവിപടിപോടറിയിേണം
 കന്തിസുതന്റെ നിയമമതാകിന
 മെന്തിക്കതലശിലയോ! ശിവ ശിവ!
 പെന്തിട്ട നാ ജഗത്തു തലമെല്ലാം
 നിന്തിതവടിയാറിയാത്തതുമല്ലാ;
 മെന്തിതമാകിയ പാദാന്തത്തിന്ന
 മെന്തിഹ താമസമെരിലാധിശാ!
 ഭവനായഭവാൻ ത്രിപുരന്മാരുടെ
 ഭവനം മൂന്നു ചുട്ടുതുളള;
 തവപദപദപകനാകിയ പാതമൻ
 ഭവനം മൂന്നു ഭൂമതാക്കം;
 നാവാൻ പാദം മേനിമെലിഞ്ഞു
 ശിവനേയൊരുവിടിയല്ലേയുള്ള
 പാദസന്തോരം കൂടനായാൽ പുന-
 രാവാതനം വരുവാൻ പറ്റു
 പരവനേകീലെന്നല്ലാവാൻ
 മരണപുമാതുവരുത്തി മോഹശൻ;
 തരമല്ലാത്തവയെപ്പുവിക്കരു-
 ഞെന്നൊരു ദൂഷണമെടുവിക്കും

എന്തിന് ശിവനെപ്പോലിടുന്നു?
ചിന്തിതമാണ് ലഭിക്കുകമില്ല
അന്തഃപരവാനെങ്കിലും നമ്മുടെ
കന്തീസുതൻ പിന്നെത്തുടേപോലെ
ശത്രുജയത്തിന് ശിവനെക്കണ്ടാൽ-
പലത്രയുമെഴുതുന്നൊരുമുനിപൊല്ലി
ആയതുനേരെനൊന്തിതാൻ ഭോഷൻ
രാവും പകലും മടികൂടാൻ
കായക്രേശം ചെയ്തു തുടങ്ങി
കായം കനിയും കൂടെ ചെടിഞ്ഞു
മുണർന്നുവെക്കുമൊക്കെചെടിഞ്ഞൊരു
തൂണുകളക്കേ നിന്നുഭജിച്ചു
എങ്ങും ശിവനെക്കണ്ടതുമില്ലവ-
നിങ്ങനെനിന്നുമരിക്കുകയുള്ള;
സേവിച്ചവരെക്കൂറിലാഞ്ഞൊരു
ദേവന്മാരെച്ചെന്നു ഭജിച്ചാൽ
ഏവം ഫലമെന്നുള്ളവവാദം
കേവലമിന്നുവോന്നഭവിക്കും;
നികലപത്രതികേൾക്കും പൊഴുതിൽ
സകടമടിയങ്ങൾക്കു മരേറശ!
ശങ്കരശംഭോ! ശതമഖതനയൻ
ശങ്കരനായിവരേണം ഭഗവാൻ."

മട്ടമാറി. (ലക്ഷ്മീതാളം)

ഹരഹരപുരഹരപരമശിവ!
"ശ്രീകണ്ഠ! ശിരീകണ്ഠ! ശംഭോശരണം
ഫണീന്ദ്രമണികണ്ഠ! ജയജയ!
വിശ്വേശ! വിജിതാശ! വിത്തേശസഖ!
പ്രസീദപരമേശ! ജയജയ!"

മട്ടമാറി. (കുന്ദതാളം)

"പരിഹതസുരരിപുമണ്ഡല! ഫണികണ്ഡല!
പരിപാലയ! പാണ്ഡു സുതം;
ജയജയ! മനസിജമദഭരവണ്ഡന!
ശശിമണ്ഡന! മദവാരണദണ്ഡധര!"

മട്ടമാറി. (മമ്മതാളം)

"കേവം മൃഗവും പരശുവും
തികളും തിരുനീർഫണികളും

നം നയം ജയയും പലവിധം
മഹാഭാരണം തവവിഭോ!
ജയജയ! ഹര ഹര!
പുരഹരപരമശിവ!
ജയ ജയ! ഹരഹര!"

മട്ടമാറി. (കുന്ദതാളം)

"മാക്കാമ്പിപ്പുറയ്ക്കുന്ന ചെങ്കല്ലാം കൊടുക്കും
മടിക്കാതെ വരും നീ മഹാഭാവ!
പടയ്ക്കും മിടുക്കുണ്ടായിവരുത്തിടുവാൻ
കൊടുക്കാതിരിപ്പാനെന്താഹാകാരണംജയജയ!"

മട്ടമാറി. (പുഷ്പതാളം)

"കരബലം തടിക്കും കുരുബലം മുടിക്കും
സുരകലം പുകഴ്ത്തും-വരഹലം കുരുത്തും
പലമുണ്ഡം വരുത്തും വിജയനം."

മട്ടമാറി. (പഞ്ചാരിതാളം)

വിജയകരം വിപുലതരം
"വിശിഖവരം വിമതഹരം
വിമലമരം വീരരാപരം
വിഹിതവരംജയജയ!
ഹരഹര! പുരഹര! പരമശിവ!"

മട്ടമാറി. (നാടത്താളം)

"തവവരവരബലംകൊണ്ടും
ഗുരുതരംശരബലംകൊണ്ടും
പുനരവൻ കരബലം കൊണ്ടും
ചന്ദനതരം ഹരിബലം കൊണ്ടും
ഹരിസുതൻ വരബലം കൊണ്ടും
വിജയനായി വരുമതേവേണ്ട."

മട്ടമാറി.

ഇതഥ മൂനികളുടെസിദ്ധാന്തമല്ലാംകേട്ടുനാ-
മുഗ്ദ്ധോന്മുഖൻ മൂർച്ഛാസ്മിതാവുതുകി
ഉത്തരമൊന്നവർകൾക്കുതാപംതീരുവാനും-
യത്രമാത്രമെങ്കിലുമൊന്നരുൾ ചെയ്തില്ലേതും;
മറും തിരുമനസ്സിൽ പറയുന്ന ഭാവമെല്ലാം
കുറും വരാതെ കണ്ടു തൊന്നു പോകുന്നല്ല;
വന്ദുജ്ജ്വലിരിടിവന്നു പുറത്തിരിക്കും
മുമ്പേഗമിച്ചു കൊൾകുന്നല്ല നമുക്കെന്നവർ

കമ്പിട്ടു കൂപ്പിത്തിരുമുവിൽ നിന്നങ്ങുപോന്നു
 വമ്പിച്ചതാ പസമാനമൊരുമിട്ടു
 ചിന്തിച്ചുവന്നു പാർത്തിരേവിയുടെ
 നാരികൾക്കൊന്നുണർത്തിച്ചു പൂത്താരുങ്ങും
 “കുന്തിതനയനെ” നാരികൾക്കൊന്നു
 നിന്തിതവടിയേറ്റു ബോധിച്ചില്ലയോ ദേവീ!
 പെന്തികണക്കുവെന്തിതാ ദേവം പാലിച്ചിടുന്നു
 വെന്തിട്ടുമാറായതോ ഭൂമി ദേവങ്ങളും
 ഉന്നമനികൾ ഞങ്ങൾ പെന്തികണക്കുണർത്തിച്ചിടും
 ഒന്നുമരുൾപെന്തിയൊരു പോന്നുണർങ്ങല്ലാതും
 കുന്നിൽമകളേ! നീതാൻ പെന്തികണക്കുണർത്തിച്ചു-
 നന്നായ് ഫലിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നുണർങ്ങൾക്കെ-
 ലാം

തൃക്കൂടംകഥകൾക്കൊണ്ടു വക്കാണിക്കുന്നതേരം
 മുക്കുണ്ണൻ തമ്പുരാന്റെ മുക്കുണ്ണത്താണുപോകും;
 ഇക്കുണ്ണപുരുഷന്മാർനെയ്യും പോലെതന്നെ
 മൈക്കുണ്ണിമാരെല്ലാതും തീക്കട്ടയെന്നുപോലെ
 ചൊല്ലാക്കൂട്ടം വിദ്വാന്മാരെയ്യെന്നുവാക്കിനു-
 ണ്ടോ

മോഷ്ടായ് വരുന്നനീയിളക്കാതിരുന്നാൽപോരാ
 ശ്രോത്രപ്രിയം വാകമാതുമല്ലിതുന്നിന്റെ
 നേത്രപുനാദമതുമാത്രം പരിശീലമല്ലോ;
 നേത്രംമൂന്നുജ്വലൻ പാത്രം പാർത്തിരേവിയുടെ
 പാത്രമായല്ലോ നീയും ശോഭയാലിരാജപുത്രി!”
 എന്നതുകേട്ടു ഗിരിനദിനിമിഷം പാർത്ത്
 മന്ദരോത്സവംമെഴുതാൻ പാർത്തിരേവിയുടെ
 “തന്നാൻ പാർത്തിരേവിയുടെ പാർത്തിരേവിയുടെ
 എല്ലാമുണർത്തിച്ചു പാർത്തിരേവിയുടെ
 എന്നാലറിയാമല്ലോ എന്താ പാർത്തിരേവിയുടെ
 എന്നോടുകോവിട്ടുകിട്ടി പാർത്തിരേവിയുടെ
 എന്നരുൾമെഴുതാൻ പാർത്തിരേവിയുടെ
 വന്ദനമെഴുതിന്നാൻ പാർത്തിരേവിയുടെ

പദം

നിരപമഗുണവസതേ! ശ്രീ നീലകണ്ഠ
 നിരമയ മേ വചനം
 സുരവരസുതനന്ദേവമരുളിപ്പാട്ടു
 പുരഹരനാഥ! വിഭോ (നിരപമഗുണ)

പെരികെക്കാലമുണ്ടെന്നു ഭർത്താവേ!
 പരിചോദേ സേവിക്കുന്നു
 സുരപതിസുതനന്ദെ പരിഭവംപോക്കുവാൻ
 പെരികെയുണ്ടിങ്ങാഗ്രഹം (നിരപമഗുണ)
 ചോരനിയമങ്ങൾകാരണം പാർത്തിരേവിയുടെ
 പാരം മെലിഞ്ഞുപോയതോ!
 പാരാതെപെന്തിയൊരു പാർത്തിരേവിയുടെ
 നരകീടേണമിട്ടുപോവാൻ! (നിരപമഗുണ)
 ഉറങ്ങും ഉറക്കുമെല്ലാം വെടിഞ്ഞുകാട്ടിൽ
 വാണതവം ചെയ്തിടുന്നു
 പ്രാണങ്ങൾപോകുമുൻപേ
 ബാണംകൊടുത്തീടേണം
 ബാണന്റെവാതിൽകാത്തവനേ! (നിരപമ)
 തിരുവുള്ളമെങ്കലുണ്ടെങ്കിൽ താമസിയാതെ-
 സുരപതിസുതനന്ദേകേണം
 അർപ്പിക്കൽനാഴികപോലും
 ഇളക്കാതിരുന്നപോയാൽ
 തരക്കേടുവന്നുകൂടമേ (നിരപമഗുണ)
 മട്ടമാറി.

ഗിരിവരമകളുടെ കളവചനം
 പരിചോദകരുതിന പുരമനൽ
 സരസമൊരുവചനമരുളി മുദാ:—
 “സരസിജായതദലമലനയനേ!
 സുരവരസുതനന്ദെ മനസ്സിൽമദം
 പെരുതുകരുതുക ഗിരിതനയേ!
 പാരാശരവനാരുതാരിനുമില്ലാ
 കരളിലഹമ്മതി കുറവുമില്ലാ;
 സുരകുലവരനന്ദെ തനയനെന്നും
 സരസിജ ശരണാഭ സദൃശനെന്നും
 സരസചരിതങ്ങളിൽ പറ്റുപമെന്നും
 മരുത്തിന്റെ മകനുടെ സഹജനെന്നും
 കുരുവതികളിലോരം പ്രസാദിയാണെന്നും
 മരുത്തിന്റെ മകനാക്കാൾ വലിപ്പമെന്നും
 കരുത്തുള്ളവരിലധിപയിശനെന്നും
 ഗുരുതമുള്ളവർകളിൽ പ്രഥമനെന്നും
 കരത്തിൽ വില്ലെടുത്തോരിൽ മുഖനെന്നും
 ഗുരുക്കന്മാരെക്കാട്ടിൽ പ്രഥമിതനെന്നും

നരകമഥനനൊടു സഖിത്വമെന്നും
നരപതികളിലോാം പ്രസിദ്ധനെന്നും
തരണികലമണിക്കു രമണനെന്നും
തരണിഗുണമുടയപുരുഷനെന്നും
പൊരുവതിനതിതരംവിരുതനെന്നും,
പടുതരമരരാൽ ഭരിതനെന്നും”

മട്ടമാറി.

“ഇത്തരമുള്ളൊരു ഗർവ്വശമിപ്പാൻ
ഇത്തിരിപാടും വന്നേതിത്ര
യുദ്ധമെയ്യ രുളച്ചുവരുമ്പോൾ
ബുദ്ധിയിൽനല്ല വിവേകവുമുണ്ടാം
പാരംവന്നു പഴുത്തൊരാടുകിനു
നീരുകെട്ടിയുറച്ചുപമഞ്ഞാൽ
ക്ഷാരംവച്ചുപഴിപ്പിച്ചവിടെ
പാരംവച്ചുമുട്ടുതപംവന്നാൽ
വ്യാധിയെടുത്തുകുളഞ്ഞതിനകമേ
ശോധനവന്നാലുടനേതന്നെ
വരളാനുള്ള കുഴപ്പമതിന്മേൽ
പിരളുംനേരം താനേവരളും;
തരളാംബുജദളനയനേ നിന്നൊടു
കുരളപാണിപ്പെട്ടൊരാളുകാര്യം
ദുഷ്ടകിടക്കെ വാട്ടം വ്രണമതു
പൊട്ടും പിന്നെയുമൊരുസമയത്തിൽ
ഒട്ടൊവകാതവന്നൊടു യുദ്ധം
പെട്ടെന്നുണ്ടതുകണ്ടാലും നീ.
എലിയെപ്പോലെയിരിക്കുന്നവനൊരു
പുലിയെപ്പോലെവരുന്നതുകാണാം
നോറുവിശന്നുകിടക്കും ഫൽഗുന-
നോറുവരുമ്പോൾ ഭൂമികലുങ്ങും
കാറ്റിന്മകുന്ദെ സോദരനെന്നതു
കാട്ടിത്തരുവൻ കണ്ടാലും നീ;
കാട്ടാളാകൃതികൈക്കൊണ്ടിഹ ഞാൻ
വേട്ടയുമാടിനടക്കുന്നേരം
കോട്ടംകൂടാതവന്നൊടു സമരം
കൂട്ടുപതിനും സംഗതിയുണ്ടാം
മട്ടോലുംമൊഴിയാമേ നീയൊരു
കാട്ടാളസ്ത്രീവേഷമെടുക്കാ,
കൂട്ടക്കാരിവർ ഭൂതഗണം പല-

കാട്ടാളന്മാർ കൂടെവരേണം;
കുംഭോദനനും, കുണ്ടീധരനും
കുംഭാബധകനും കുണ്ടീലകനും,
സിംഹിരണനും, ശുലാംശ്രിപനും,
ശുലാപുതനും, കുന്ദനികുന്ദൻ,
കുന്ദധീവരൻ കുഞ്ജരജംഖ-
നദഗ്രന്വീരൻ, ഗണ്ഡകാക്ഷൻ
കണ്ഠീരവനും, ഭംഗിരിടിയും,
ഘണ്ടാരവനും, ഐക്യീരജനും,
തുംഗരാജ, നസുരമർദ്ദനഭദ്രൻ,
വീരഭദ്രനതി, ഭദ്രനദഗ്രൻ
ഭൈരവൻ, മണിവരൻ, മണികണ്ഠൻ,
നന്ദികേശപരനിവക്ജമാനൻ,
നന്നിതൊക്കെവന ചാരികളാവാൻ,
ശ്വാക്കളായിചിലരോടു കുരച്ചും
പോക്കുപോലെ ചിലരെടു തടിച്ചും,
വെക്കമൻപൊട്ടുനടപ്പിനശേഷം
തക്കമിന്നമമവെട്ടുകളാടാൻ”

മട്ടമാറി.

ഇത്തരമുള്ളിച്ചെയ്യുമന്ത്രം
സത്പരമണ്ഡാരവന ചരനായി
തത്രസുവണ്ണകവണ്ണശരീരൻ
തത്രവിളങ്ങിവിശേഷമനോജ്ഞം
ജടമുടിനല്ലൊരു തലമുടിയായി
നിടിലത്തിരുമിഴിതിലകമതായി,
ഫണിമണിമാലകൾ പീലികളായി,
ഫണിപതിവാസുകി കടകമതായി,
അസ്ഥികൾ ശംഖാഭരണവുമായി,
അഞ്ഞാഴിൽ കണ്ടാലെത്രമനോജ്ഞം
കുരിത്തോൽ നല്ല കുറുത്തുകൂലം
വരിത്തോൽഭൂജംഗം പൊന്നരഞ്ഞാണു
വെൺമഴുത്തുലം മാവം ശരവും
വെൺമയിലവചനരങ്ങിനെയല്ലേ,
കുന്നിൻമകളുമതിന്നനുകൂലം
കുന്നിക്കുരുക്കലമാലയണിഞ്ഞു
ഒട്ടുകുറഞ്ഞൊരു പുടവയുടുത്തു
കൊട്ടയെടുത്തൊരു കോലുമെടുത്തു

ശങ്കരഭാമിനിക്കെകളിലങ്ങാര
ശംകുടവുകൾ കൊണ്ടുനിറച്ചു
ചമച്ചുമിയന്നൊരുക്കവിരൽമുഴുവൻ
പിച്ചുളമോതിരമിട്ടപിളങ്ങി

നടന്നുകാനനതടത്തിലെമ്പാടു
കടന്നുവേടുകൾ തുടങ്ങി, നല്ലൊരു
കുറത്തുപട്ടുകുടുത്തുകൊണ്ടിരു-
പ്പുറത്തുതൊങ്ങലുനിരത്തിയൊപ്പാടു
ഉരത്തകാർമ്മുകചമടുത്തുതാൻകുണ
തൊടുത്തുകാനനതടത്തിലെത്തിന
കടുത്തപന്നികളുത്തുപോത്തുകൾ
അടക്കമെന്നിയെ നടക്കുമാനകൾ
തുടങ്ങിയിങ്ങനെ മൃഗങ്ങളിൽവിട-
ത്തുടങ്ങിലീലകളൊടുങ്ങി കേഴുകൾ.

പാണ്ടൻനായുടെ പല്ലിനുശൗര്യം
പണ്ടെപ്പോലെ; ഫലിക്കുന്നില്ലാ
പണ്ടിവനൊരുക്കടിയാലൊരു പുലിയെ
കണ്ടിച്ചുതുഞ്ചൻ കണ്ടറിയുന്നേൻ,
കാടൻനായും കാട്ടിൽവരുമ്പോൾ
കോളല്ലാത്തൊരുപേടിയുടേയും
വീട്ടിൽവരുന്നവരെപ്പലക്കുടി
കൂട്ടിയചെണ്ടക്കാരനെ ഞാനൊരു
കൂട്ടിലതാക്കിച്ചുങ്ങലയിട്ടു
പൂട്ടിപ്പിന്നെക്കുഞ്ഞികടിക്കാ;
വെള്ള, വാ വായന്നുവിളിച്ചാൽ
തൊള്ളുറന്നു പറന്നുവരുന്താൻ
കള്ളനുളളിക്കുഞ്ഞുകൊടുപ്പാ-
നുളളൊരുപായം കാണാനില്ല,
കാറുകൊണ്ടുവന്നെപ്പൊഴുമങ്ങിനെ
കൂറൻപോലിയത്തുകിടക്കും
തിമ്മാനല്ലാത്തൊന്നിനുപോലും
നമ്മുടെവീട്ടിൽ കാണാനില്ലാ;
പണ്ണൻവാഴകുണക്കെതടിപ്പൊരു
പൊണ്ണൻനായുണ്ടെന്നുടെ വീട്ടിൽ
അണ്ണനുമാത്രം ചോരണ്ടവിടവ-
ന്നണ്ണുമ്പോൾ നല്ലരുളുകൊടുക്കും,
പന്നിയിറച്ചികൾ പണ്ടേവേണ്ടാ
ദുന്മീലകൊണ്ടൊരു പൊറുതിയുമില്ലാ

കാറിച്ചുവിയൻ നായേക്കൊണ്ടൊരു
കാമ്പാമ്പാൻ കാണാനില്ലാ,
വേട്ടക്കായിവിളിക്കുന്നേരം
വേട്ടക്കാരനാ പലവിയുംകേളാ
വേട്ടക്കാർ വിളിച്ചുകൊടുത്താൽ
മേച്ചപ്പാൻകേട്ടാൽ കലശലുകൂട്ടം
ഇത്തരംമാരുപക കാട്ടാളന്മാർ
വിത്തരസേന പാഞ്ഞു പിരിച്ചും
ഒക്കെച്ചാടിക്കൊടുതകുത്തും
ബലപ്പെട്ടുനടന്നുതിമിത്തും
വാടിവരുന്നമൃഗങ്ങളെയെല്ലാം
കുത്തിക്കൊന്നു കളിച്ചു പളിച്ചും
ചത്തമൃഗത്തെക്കെട്ടിയെടുത്തും
മത്തഗജത്തെച്ചെന്നുതടുത്തും
വരിയൻ പുലിയെച്ചാികകൾകൊണ്ടും
കരടിമൃഗത്തെച്ചുരിച്ചും കൊണ്ടും
ദന്തികലത്തെക്കുറുത്തുംകൊണ്ടും
ബാലമൃഗത്തെ വേലുകൾകൊണ്ടും
വ്യാലുകലത്തെ ചന്ദ്രംകൊണ്ടും
വ്യാളമൃഗത്തെ വാളുകൾ കൊണ്ടും
മേക്കടവരം മേക്കടകൊണ്ടും
ഗന്ധമൃഗത്തെശ്ശഭയെക്കൊണ്ടും
വെഴുഗമൃഗത്തെ വെഴുഗംകൊണ്ടും
കണ്ണിരവരും നൃണ്ണികൾകൊണ്ടും
കാടും ചാടലും കടുത്തിലകൊണ്ടും
തെരുതെരുയങ്ങു വധിച്ചുതുടങ്ങി
വിരുതുചെരുത്തൊരുമരദൃശ്യന്മാർ;
തടിയൻ പന്നിയെ വെടിവെപ്പാനാ-
യൊരുവൻ ചെന്നൊരു പടലിലൊളിച്ചു
പടലിൽ കണ്ടതു പന്നിയെതെന്നൊരു
ഭടനൊരുവടിയും വെച്ചൊന്നടനേ
തടിയൻ വെടികൊണ്ടുവിടെ മറിഞ്ഞു
രാടിപ്പുന്നിതു വെടിവെച്ചുവനം
മേക്കടല്ലിവനയ്യോ! നമ്മുടെ
മേക്കട മാതുലനിങ്ങനെകമ്മം!
മലയന്മാരൊരു ദിക്കിൽ ചെന്നു
വലയും കെട്ടിപ്പാക്കുന്നേരം
കലയെക്കണ്ടു യേപ്പൊട്ടൊരുവൻ
തലയും കമ്പിട്ടോടിപ്പോയി

വലയിൽപ്പെട്ട വലഞ്ഞുകുറുപ്പു
മലയന്നാരമ്പുറപുറംപോയിച്ചുനേ
തലയിൽകൊണ്ടു താച്ചു വിറച്ചൊരു
ഫലമില്ലാതെ മരിച്ചാൻ ഭോഷൻ;
നായന്മാരുടെ നായാട്ടിപ്പല-
പായം പലവിധമിങ്ങനെയുണ്ടോ
ആയതിനൊന്നു സംഗതിയില്ലവി-
നായകജനകൻ കളിയാട്ടുമ്പോൾ.

മട്ടമാറി.

കാട്ടാളരാജന്മാരും കാട്ടാളസ്ത്രീയും തന്റെ
കൂട്ടാളിപ്പുറത്തോടെ ചേർന്നിരുന്ന പൂണ
കന്തികുമാരന്മാരെ മന്തികൾ തന്നിൽ ചെന്നു
പന്തിയിരുന്ന നിന്നു പന്തിയും വന്നുനെയു;
തടിച്ചൊരു പന്തിവേണം പടിച്ചൊരുപുകാസു
കുടുത്തൊരുകോവത്തോടടുത്തുപാതിനെയ്തൊക്കെ
വാൻ
ഉറത്തപന്നിപ്പുറംതന്റെ പെരുത്തലോരങ്ങൾ
കേട്ടു
കരുത്തുള്ളതൻ തന്റെ ഗുരുതലംകൊണ്ടു
നേരം
താഴിച്ചു സമാധിനേട്ടംമിഴിച്ചുനോക്കുന്നനേരം
ഉച്ച തന്നുടെ ദേഹം താച്ചു കൊണ്ടൊരുശത
പതിച്ചുനമ്മെകൊല്ലുവാൻ കത്തിച്ചു വന്നിതുമു-
പ്പൻ
വധിച്ചാൻ വരുന്നവന വധിച്ചാൽ മേൽഗുരുനാ
ഥൻ
വിധിച്ചുകമ്മങ്ങൾകേൾ വർദ്ധിച്ചുമില്ലനേരം
പടുരപമേദോവം വിത്തിച്ചുടുത്തു ഗാഢധീവം
കയ്യി
ലെടുത്തുനല്ലൊരുബാണംതൊടുത്തുകോപം
നടിച്ചു

മട്ടമാറി.

ഘോഷിത്തടിയനെനോക്കിയയച്ചൊരു
ബാണമതുൽക്കടമക്കിടിതന്നുടെ
ഘോഷം ചെന്നു പിളർന്നൊരുനേരം
പ്രാണങ്ങൾക്കു പ്രയാണമടുത്തു
സംഗതികൊള്ളാമെന്നു മുറച്ചി-
ടംഗജരിപുവും ബാണമയച്ചു
പൂഷ്പചെന്നു താച്ചൊരുബാണം
പൂഷ്പം തടിച്ചി വിളർന്നുതിരിച്ചു

വന്നു പതിച്ചുനോക്കു കിരീടി
ചെന്നു കരത്തിലെടുത്തൊരു സമയം
വന്നു സമീപേ നിന്നു കിരാതൻ
ഒന്നു കയ്യാട്ടു പാഞ്ഞു തുടങ്ങി;
“നമ്മുടെ ബാണം മോഷ്ടിച്ചാണോ
മുന്തി വന്നു തപം ചെയ്യുന്നു?
നാമ്പുകളില്ല നിനക്കെന്നാലതി
നാമ്പുകൾകൊണ്ടു വരുത്തിക്കോന്നി;
അമ്പൊടു നമ്മൊടു യാചിച്ചാൽ പ-
ത്തവതു കണകൾ തരുന്നണ്ടിഹ ഞാൻ;
കട്ടുകവർപ്പാലുടനേ തന്നെ
വെട്ടും തരുമതു സംശയമില്ലാ.
മേളുന്നിനച്ചിഹ കണ്ണു മെച്ചൊരു
കള്ളൻ നിന്നു തപം ചെയ്യുന്നു.
കൊള്ളാമിതുമിന്നിതു വഴിവോക്ക-
കള്ള ധനങ്ങൾ പിടിച്ചു പറിപ്പാൻ,
പകൽ കഴിവോളം കപ്പാണെങ്ങും
കഴിവില്ലാത്തു തപോധാരഭാവം
അക്കൻ വോധി മാഞ്ഞൊരു സമയ
തസ്കരണത്തിനു സമയം നോക്കും
ദിക്കുകൊള്ളാക്കെ നടന്നു ദിനേശ-
നദിക്കും മുമ്പേ വന്നു കളിക്കും
കണ്ണമടച്ചു വിചാരിക്കുന്നതു
പൊന്നുജേടം പണമുജേടം
പെണ്ണുജേടമതല്ലാരിനൊരു
നിനവില്ലനിനക്കെന്നൊരു കാഴ്ച!
നാണം കൂടാതയ്യോ നമ്മുടെ
ബാണം കുട്ടവനേതിൽ കൂട്ടു
ആണങ്ങൾക്കു പിറന്നവനെങ്കിൽ
പ്രാണത്തേക്കാൾ നാണം വലുതേ
വ്യാധവചസ്സുകൾ കേട്ടുടനപ്പോൾ
ക്രോധമിയന്നുരമെയ്തു കിരീടി
“നില്ലെടവേടാ നിന്നുടെ പല്ലുകൾ
തല്ലിയുതിപ്പാൻ ഞാൻ മതിയാകും
ഇല്ലൊരു സംശയമെന്നു പറഞ്ഞു
വില്ലവലിച്ചു കലച്ചു കിരീടി
നല്ലൊരു ബാണ മെടുത്തു കലച്ചു
മുല്ലശരാരിക്കിട്ടുപവിട്ടു
തെല്ലം പഴുതാവനുടെ നേരേ

ചെല്ലുന്നതു കണ്ടുംബരമാരികൾ
 അല്ലൽ മുഴുത്തു വിരണ്ടു തുടങ്ങി
 തെല്ലുകുടങ്ങിലത്തകവെവി;
 വില്ലിൽ മുറുകൊണ്ടവനുടെ ബാണം
 തല്ലിയൊടിച്ചു പൊഴിക്കണകണ്ടു,
 നായ കണ്ടപ്പോളതിവരപ്പത്തോ-
 ടതിലധികം ശരവരിഷം ചെയ്തു
 അതിശയമെന്നുടെ ശരനികരത്താൽ
 കതിരവനുടെ കിരണങ്ങൾ മാഞ്ഞു.
 നാടുനടുങ്ങിനാലുനിലയും കലുങ്ങിമാനം
 കലയും നടുങ്ങി തമ്മിൽ കലഹം മുഴുത്തനേരം
 മലമകളുതനേരം തലയുമഴിഞ്ഞു കത്തു
 മുലയും തുളുമ്പിച്ചുനൂ കലഹം ശമിപ്പാനായി
 പലവാക്കുങ്ങൾ ചെയ്തു ഫലമില്ലെന്നാത്തുമാറി
 പരിചോടെവാർത്തിയുംകലശൽപിന്നെയുമേറി
 മലമകൾ ഭഗവതിപുനരതൾചെയ്തു
 വലരിപുസുതനുടെ ബാണമശേഷം
 ലേർസമമാകെന്നരുളിച്ചെയ്തു
 മലർശരനായിമഹേന്ദ്രതന്ത്രജ്ഞൻ;
 ശരധിയിലൊരു ശരമില്ലാതാകെ-
 ന്നരുൾചെയ്തുഗിരിനന്ദിനിയപ്പോൾ
 ഇല്ലെന്നാകിൽ ശരവും വേണ്ടാ
 നല്ലതരം പുനരെന്നു കിരീടി
 വില്ലവലിച്ചുതല്ല തുടങ്ങി
 മുല്ലശരരിയെവിരവാട്ടുപാർത്തൻ;
 ഹരനുടെ ജടയിൽ കുടികൊണ്ടിടിന
 സുരനദിയാകിയ ഭഗവതിയപ്പോൾ
 വലരിപുസുതനുടെ വില്ലവിടുങ്ങി-
 അരസാതന്നുടേതിരയിലൊളിച്ചു;
 ചാവം പോയൊരു സമയേ വിജയൻ
 കോപം പുണ്ടു മരങ്ങൾ പാിച്ചു
 താവസവന്ദിതനാകിയ ശിവനെ
 അന്ധനപീഡനമങ്ങുതുടങ്ങി
 ത്രീക്കുണനും ഹരിസുതനും തമ്മിൽ
 വൃക്കുകൊണ്ടു മടിച്ചു വിടിച്ചും
 വട്ടംതിരിക ചവിട്ടുകമുട്ടുക
 കട്ടയിലിട്ട ചവിട്ടിയുരുട്ടുക
 തൃശ്ശുകകിളുക തങ്ങളിലിങ്ങനെ

തൃശ്ശിയലഞ്ഞു വലഞ്ഞു കിരീടി.
 തല്ലം ചവിട്ടും കൊണ്ടുണ്ടല്ലം പൊടിഞ്ഞു-
 പിന്നെ
 ചില്ലം കൊഴിഞ്ഞുമടമല്ലാം ശമിച്ചു പാർത്ത്
 പല്ലാതെഭ്രമരവീണാൻവില്ലാളിമാരിൽമുൻപൻ
 അല്ലൽ മുഴുത്തു പാർത്ത്നുള്ളിൽ വിചാരം പുണ്ടു
 പാരുമുന്തെ ഗൊരിനാഥ! കാരുണ്യംബുരാശേ
 നാഥാ!
 കാരുണ്യം കുറവാണെന്നുകാരണം? ശംഭോ!
 എത്രനാളുണ്ടയ്യോ! ഞാനും സേവിച്ചുകൊണ്ടിരി-
 ക്കുന്നു
 ഇത്രനാളുമെന്റെ കാമം പൂരിച്ചില്ലയ്യോ!
 കേടനേകമുണ്ടെന്നാലും കേവലം നീശിക്കി
 യാതെ
 വേടനെക്കൊണ്ടെന്നത്തല്ലി കൊല്ലിക്കുന്ന-
 റേ?
 അത്രനല്ലകാട്ടാളന്റെതല്ലുകൊണ്ടുംകത്തുകൊണ്ടും
 എത്രയും തളൻ ദേഹം ധാത്രിയിൽ വീണ.
 നാൽപ്പർകൂടും സഭതന്നിൽവാലെടുപ്പാനുള്ളമൂലം
 ബാലമിദ്രപൂധാ! നീതാൻ കാരണംശംഭോ!
 കണ്ണനും ശക്തിയുമാകണ്ണനും ചെയ്യുന്നനേരം
 കണ്ണസാഖ്യം വന്നുകൂടും കെരവന്മാർക്കു
 മാറിക്കാരൻ പാർത്ത് പോരിൽ
 തോറുപോൽ വേടനോടെന്ന-
 തോറുപുംകായായ് വന്നൊരു വവർകേട്ടാൽ.
 കൂറാ മുത്തുകയാ കഥമെന്നപുമാ-
 പുതുശ്ശിണേ താകുതിം
 ഭക്ത്യാ യോജിതിസമച്ചന പുതുകുതവാൻ
 പത്രാണി തത്രാദരാൽ
 മിത്രം തത്ര കിരാതപുംഗവശിരോ-
 ഭൂഷാണി സാമുഷ്ടവാൻ
 തന്ത്രവേദകലാജടോദ്വിഗ്ദ്ധ മൃഡോ
 നോദ്രണ്യമച്ഛാച്ഛനാൽ.
 മുത്തുകൊണ്ടൊരു ശിവലിംഗത്തെ
 തത്രയരി ത്രിയിലങ്ങുളവാക്കി
 തത്രപഴുത്തു കൊഴിഞ്ഞു കിടക്കും
 പത്രമെടുത്തുടനമുനചെയ്തു
 മുത്തുകലിംഗം തങ്കൽവണങ്ങി
 മുതൃഞ്ജയനെസ്സേവതുടങ്ങി

മൃത്യുഞ്ജയജയജയശങ്കരശംഭോ!
 ഇതം തൊഴുതുവണങ്ങിനപാത്മന
 പത്രമെല്ലാം വേടൻ തന്നുടെ
 മസ്തകസീമനികാണമാറായി
 എന്തൊരു വിസ്മയമെന്നു വിചാരി-
 ച്ചന്തികസീമനീമോളം വേടനെ
 മുഴുവൻ നോക്കിക്കാണാനോരം
 മഴുചുംമാനം പുരിജമുടിയതി-
 ലൊഴുകും സുരനദിതാനാം തിരയതിൽ
 മുഴുകും ചന്ദ്രക്കലയും തുറന്നു-
 മളികരനടേ തിരുവിഴിയുടെ ചിറ്റം
 തിരുനാസികയും തുക്കണ്ണിണി
 തിരുമുഖവും മുട്ടമന്ദാലിതവും
 ഗളഭചിതലവും തിരുമാറിടവും
 ഉദരനാഭീകാദരം താഴിട-
 മതിരമണീയം ഫണിക്കാഞ്ഞിമണം
 കരിചഞ്ചാംബരമുരുദായവും
 പരിമുദുജാനകജംഘായുധവും
 തിരുവടിമലരും നാലമ്പരത്തികളും
 ഗിരിമകൾതാനും കരിമുഖനായുട-
 നടനേഹരിഹരസുതനും വേട്ട-
 യ്ക്കൊരുമകനും ബഹുഭൂതഗണങ്ങളും
 ഒരുമിച്ചുങ്ങനെ കാണാറായി;
 പങ്കജശരണുടെ ഇളംമുതിരിത്തൊരു
 ശങ്കരജയജയ സങ്കടമദാനരാ

എതു ഗ്രഹിയാതെ ഞാൻ ചെയ്തോരപരായ
 ഞരം
 എല്ലാം ക്ഷമിച്ചുകൊൾക കല്യാണകരശംഭോ!
 അംഗങ്ങളടിയത്തിന്നെങ്ങുമിളകാവല്ലാ;
 അങ്ങുവന്നുവന്ദിച്ചാനിങ്ങു ശക്തിയുമില്ലാ
 മംജുളനേത്ര! വന്ദേ ഗംഗാഭൃഷണാ! വന്ദേ
 തുംഗാണഭാവ വന്ദേ! മംഗല്യാകാര വന്ദേ!”

അതിശയഭക്ത്യാ വിവശനതാകിയ
 ഹരിസുതവചനം കേട്ടുഗിരീശൻ
 മതിതളിർതെളിവൊടുചെന്നുകരംകൊ-
 ണ്ണതിമോദനേപിടിച്ചെഴുന്നേല്പി-
 ചുംഗമശേഷം തൊട്ടുതലോടി
 തുംഗപരാക്രമപുഷ്പിവരത്തി

പുംഗവഭക്തനനാകിയഭഗവാ-
 നംഗജശാസനനിദമരുചെയ്തു:—
 “വത്സധനഞ്ജയതുംഗകളേബര!
 വത്സരമനവധി ജീവിച്ചിട്ടുകി
 മത്സരമുള്ളരിപുക്കളെയെല്ലാം
 ഭസ്മമതാക്കാൻ നീ മതിയാകും;
 ഭീമസഹോദരനാകിയറിഞ്ഞാട
 ഭീമപരാക്രമമറിവാനാശി
 ഭീമകിരാതശരീരം ചൂണ്ട
 ഭീമതരംബഹുയുദ്ധംചെയ്തു
 സോമകലോത്തമനാകിയനീകൽ
 ചേച്ചമപ്രീതിവരണ നമുക്കീ!
 കാമാധികസുകുമാരാ നിന്നെ-
 കാണാനിത്തൊഴിലൊക്കെയെടുത്തു
 പാത്രപതാസ്യം വാങ്ങുക തപന്മിത
 മാത്രലഭിക്കും ഫൽഗുനവിരാ!
 കണ്ണസുയോധനഭീഷ്മാദികളും
 അണ്ണവമാതൃകടപ്പാൻ നല്ലൊരു
 കപ്പൽമർക്കലമെന്നൊബോണം
 കെല്ലൊടുക്കൊണ്ടു ഗമിക്കുധനഞ്ജയ!
 പുരരിപുഭഗവാനിദമരുചെയ്തു
 ശരവും വരവും ദാനംചെയ്തു
 ഗിരിമകളോടും പ്രമദാദികളോടു-
 മങ്ങുഗമിച്ചുമാഞ്ഞുദശായാം
 തിരയിൽമാഞ്ഞൊരു വില്ലുലഭിച്ചാൻ
 സുരനിമ്നഗയെസ്സേവതുടങ്ങി.

മട്ടുമാറി.

നമസ്സേഗംഗായെയെട്ടുഭൂമണത്തിൽ മയാ-
 കൃതമാം
 സമസ്താവരായമെല്ലാം ക്ഷമിച്ചു വരുന്നൽകേണം
 അരികളെവെൽവതിനായ” പരമശിവൻനൽ
 കിയ
 ശരമിതുപാശുപതംപഴുതേയാംവില്ലില്ലാഞ്ഞാൽ.
 ഇത്തരംസ്തുതികേട്ടു സത്പരംപ്രസാദിച്ചു
 ഉത്തമനാമവനോടുത്തരമരുചെയ്തു:
 വില്ലാളിവിരപാത്മ വില്ലിതായരിച്ചാലും?
 മല്ലീശരാന്തകനെസ്സേവിച്ചുവസിച്ചാലും
 ഇത്തരംവരംനൽകി സത്പരംമറഞ്ഞവരം.

സുരവരനുള്ളാൽ രാമാംകൊണ്ടു
സുരവരസുതൻമാതലിവന്നു
പെരുകിനമോദംകൊണ്ടുണ്ടു
സുരവരസുതൻമാതലിലോ

സുരലോകംപ്രതിയാത്രയുടങ്ങി
കുന്ദലകമലദിനേശൻ പാത്ഥൻ
മംഗലമിക്കമകേരൾക്കെന്നാക്കും
മംഗലമനവധി വന്നുഭവിക്കും.

കിരാനം ഓട്ടൻതൃശ്ശൂർ സമാപ്തം.

തൃക്കമിണി സ്വയംബരം.

ഓട്ടൻതൃശ്ശൂർ.

ഒന്നാംകൂട്ടം.

അഖിലഭൂതനകം ഹാസനിർഭരകുടുംബം
ശമിതവിമതപൂർവ്വം ധാതുമാണാരവി
സമൃദ്ധിതമുഷുകുടുംബം പൂർവ്വാദാരവി
സുരവരതേടിനീടും സാധുവരേ മകുടുംബം.

ഭൂവാളി.

ഇന്ദുക്കാരീരവലോലവിളങ്ങിപ്പൊന്നാലംബിക
തിരുമനസ്സൊഴെക്കൊക്കുമുള്ളിയടിയിനിൽ
മ.ഭൂബിംബസന്നിഭാനരേ ഭവപ്രിയരേ!
പരമഭക്തമിത്തൻതൽരികുടുംബം മോഹശാപി
പന്നഗാധിനാപരായിതന്നെൻ മോഹാദർശി
പരമഭക്തമിത്തൻതൽരികുടുംബം മോഹശാപി
വന്നതിൽത്തദരിതദർശിതരികുടുംബനിനിയൊരു
വന്നിയായ് വേദിച്ചുവെക്കുവെട്ടുതിനൽകണം
പദം.

കൊണ്ടാടിയുടൻ കംമാളരമൻവേട്ടപ്പുറം-
മകനേ
കൊണ്ടാടണമേകപിതയ്ക്കിനാദാമാദംപരി
കംമാളമേ
കുന്ദലനിശം സുഖമേരും കളേബരന്തേമധുര-
തരം
കുന്ദലവിതൃണമെന്നാരു നാളിൽ കനത്തമോദം-
വരുവതിനായ്
കുന്ദലവൽപതേറ്റുപ്രതിന്നൊടുക്കുമെന്നിയെ
പടുതപവും

തുകിയനുകൾക്കൊപ്പം പാപാപാപകളെങ്ങും
കാമരദിനമോദനമുണ്ടാക്കും പ്രഭുക്കും
പടിയിലിടുകുലമടവുടയോന (കൊണ്ടാടി)
കല്യാണമുണ്ടാകുമോദനം കനത്തകീർത്തിയത-
ഭൂണമേ
കല്യാണമുണ്ടാകുമോദനം കളകുമല്ലാർ കളയ-
ണമേ
കുന്ദലത്തകനുകുടുംബം കുന്ദലത്തശോഭകൾ-
നിറയണം
കളിച്ചുകൊണ്ടിറവയിടുകണം മമുളച്ചുസമ്മ-
വരവുമമമകരളിലിരുളുനൽ പ്രമുദകണം
മരണ മരണയുഗമുമാശരണം (കൊ)
ഉണക്കമോടിനുള്ളയ്യണം വണക്കമെന്നാൻ-
ഗണിക്കണം
കുന്ദലിൽ വന്നിറവയിടുകണം
തന്നാക്കുമാണമണയ്യണം
വെളിവില്ലെന്നതളിവെളിവെളവിലസിന
ഹാസനരസമോടിമാവിലസണമനിശം (കൊ)
വെളാർക്കുലോടിയോലതം
കുന്ദലമാലാവിളസിതനാ-
തണ്ടാർശരണം പരിതാപം
വെളത്തഭംഗിക്കുകയോനേ!
സുഗന്ധിപദനവിലേപവും
സുബന്ധനനവിലസവും

സുഖസ്ഥമാകിനകിരിടപുങ്കില
സുഗന്ധിയാകിന ശരീരവും
വിമലകരപലയ പലനകിലികിലിത
പലസമലനമതിവിലസിതഗതിയും (കൊ)

ഫണിപതിദ്രവണനാകിനഭാവം-
നണികലയാണമഹേശ്വരനാരുനാർ
ഗുണവതിയാകിയ പാവതിയോടും
ഗണമിയലുന്നൊരു കരിവടിവായി
അടവിയിലങ്ങു കടന്നു നടന്നും
മടികൂടാതെ കളിച്ചു രസിച്ചും
തരുണിയെ വിരവിലടുത്തുവിളിച്ചും
പെരുകിനസരസ സുഖനകളിച്ചും
മരുവിനമലർശരാദരനാടെ ബീജം
ഉരുതരുമുടനളു കരിമുഖമായി
ധരണിയിൽ വന്നു പറിഞ്ഞൊരു മൃതേന്ത!
കരിവടന! ഭവാൻ കാത്തരുളേണം
വാണീഭഗവതി! കല്യാണീലനഭവണീ! സു-
ശ്രോണീ! സുഭരി! ശുകവാണീ! വാരിജവേണീ
കാണിപിരിഞ്ഞിടാതെ വാണീഭേണനീയെ-
ന്റെ;
വാണിയിൽ വഴിപോലെ താണവണങ്ങുന്നേൻ
ഞാൻ
എണാകാനനയാളേ! വേണന്നീൻ കൃപയെങ്കൽ
നാണമകാരിമമക്ഷീണമൊഴിച്ചിടേണം
ക്ഷോണീവാസികൾക്കൊരു ദ്രവണമെന്ന-

പോലെ
വാണീവിശേഷം കൊണ്ടങ്ങാനാദിഭേണമഭേ-
രംബരനദീവാസനംബുജവിലോചനൻ [വി]
ചിന്മയൻ ജഗന്മയൻ കന്മഷവിനാശനൻ
തുംബുരുനാരദാദിസേവിതൻ മഹാവപുൻ
ശംബരരിപുതാതൻ കാത്തുകൊൾകടിയനേ
വീലിത്തിരുമുടിയും മാലയും പില്ലികളും
നീലോല്പലത്തെവെല്ലംലോചനപ്രഭാവവും
ചേലൊത്ത നാസികയും ബാലത്തരുണിമാർ
[തൻ

ചേതസ്സുവഞ്ചിച്ചിടും ലോലമാമയരവും
കണ്ണാലകാരമസ്യകണ്ഡലവിലാസവും
കണ്ണാടിവെല്ലുന്നൊരു ഗന്ധസ്ഥലവും നല്ല-
പുണ്ണപത്രനും പുനരണ്ണാജവും നമിക്കും

പുണ്ണമായിടുന്നൊരു സ്വപ്നരത്നാനന്ദം
അമൽ കഴുത്തിൽ മുത്തുമാലയും വാമൊല
ശ്രീമൽ പ്രകാശങ്ങളും ശ്രീവത്സകൗസ്തുഭവും
ചേരുന്ന മാവിടവും ചേർച്ചയുള്ളഭരവും
മാവില വിളങ്ങിടുന്നോരോമാക്കൈകൾരണ്ടും
മഞ്ഞപ്പട്ടുകയാടകാഞ്ചിയും കലാപവും
മന്ത്സൂർമ്മയുള്ളൊരു പാടപങ്കജങ്ങളും
ശോഭിച്ച കരങ്ങളിൽ ചേരും പമ്മട്ടിശംഖം
മാലേ ധരിച്ചു രഥമോറിത്തിരിച്ചു പണ്ടു
പാരാതെ വിജയന്റെ തേരുതെളിച്ച കൃഷ്ണൻ
പാലിച്ചിടേണമെന്നൊന്നിതാവണങ്ങുന്നേൻ
എവം സുഖിച്ചു വസുദേവൻ വസിച്ചുബല
ദേവൻ വിവാഹമൊന്നു ചെയ്യാൻത്തൊന്നൊന്നു
രേവതാരജയാകും രേവതിയുടെവേളി [ാച്ചു

ആവോളം ചോദിക്കത്തോടേ ആനുകൂല്യം-
കൊണ്ടു
ഭാവം തെളിഞ്ഞു തത്രമേവുന്ന കാലമങ്ങു
ഭീഷ്മകന്തന്നുള്ളൊരു ഭൂമിപാലേന്ദ്രൻ പാരം
ഉഷ്മയുള്ളൊരുവിരളാഴിവാഴുന്നകാലം
തക്മിയെന്നൊരു പുത്രനാടായിഭീഷ്മകന്നു
തക്മിക്കനുജന്മാരും മൂന്നാപേരുകൾക്കായ് പിന്നെ
തക്മിണിയെന്നു പേരായുള്ളൊരുകന്യകയും
തക്മപ്രകാശംപോലെ രൂപപ്രകാശത്തോടും
ഉണ്ടായിതവരംപിന്നെ കണ്ടൊലനെയും സുമി
മുണ്ടാമാകൃതികണ്ടു തണ്ടാർമാനിനിതന്റെ
രണ്ടാമവതാരംപോൽവണ്ടാർവേണിമാരെക്കൊക്കെ
കൊണ്ടാടിസ്തുതിക്കുന്നു കണ്ടാൽതുച്ഛിയുമില്ല
വണ്ടിന്നു മകതാരിലിടെലുള്ളവാക്കെന്ന
കൊണ്ടൽ പുരികഴൽ മുതണ്ടു വിളങ്ങിടുന്നു
തൊണ്ടിപ്പഴങ്ങൾ മണിമണ്ടിയൊളിക്കുമവളുടെ
മുണ്ടിന്റെ ഭംഗിയയുകണ്ടു ചെന്നാകിലുടൻ
രണ്ടുകണ്മുനകളെക്കൊണ്ടു കടാക്ഷമതു
കണ്ടു പുരുഷന്മാർ വിരണ്ടു വശംകെടുന്നു
മല്ലീശരന്റെ പടവില്ലിൽ വിലാസമൊക്കെ
തല്ലിയമക്കുംകുറുമില്ലിയുഗവും നല്ല
മുല്ലമുക്കളംപോലെ പല്ലം മന്ദസ്മിതവും
ഉല്ലാസമേനൊരുനല്ലാർമണിജനങ്ങ-
ളെല്ലാമവളെന്നുനില്ലാതെ വണങ്ങേണം,
അല്ലാതെയൊന്നുമിന്നു ചൊല്ലുവാൻമുതല്ല

ചൊല്ലുമെവഴുടെ കല്യാണകാലം വന്നു
നല്ലൊ : പുരുഷൻ അർക്കീടവേണമെന്ന-
ങ്ങൊഴുവാദാടും നൃപനാസഭാവത്തോടെ
മെല്ലെൻ ചൊദിച്ചിതു നല്ലകളകത്തോടെ.

മട്ടമാറി.

കണ്ഡിനവാസികൾ ബോധിക്കേണം
ചെല്ലിന പത്തുവയസ്സു തികഞ്ഞു
മന്നിൽ പലഗുണമുള്ളൊരു പുരുഷൻ
ചമകളെ പ്രതിപാദിക്കേണം
ജാതിശ്രേഷ്ഠമുന്മുഖീഭവേണം
ജാതിഗുണങ്ങളിണങ്ങിക്കേണം
ശില്പവിധങ്ങളിൽ നിപുണതവേണം
കല്പനതകലുറപ്പുവേണം
കണ്ടാൽ നല്ലൊരു രൂപഗുണം പുന-
തണ്ടായ്ക്കരികവിശേഷാവശ്യം
ധനസമ്പത്തും ഗുണസമ്പത്തും
ജനസമ്പത്തും ജയസമ്പത്തും
കന്നിവേരീടിനശാസ്ത്രജ്ഞാനവു-
മനുപമമായവിദ്യാവിധവും
കന്നിവു കാന്തിയുമതിസരസതപവു-
മിനിയും പലഗുണമുണ്ടായ്ക്കേണം
കീർത്തികൾ വേണം കശലത വേണം
പൂർത്തികൾ വേണം പൂജ്യതവേണം
ശത്രുജനത്തെയമല്ലാത്തൊരു
ശക്തിവിശേഷിച്ചുണ്ടായ്ക്കേണം
നാടകകാവ്യപുരാണാദികളിൽ
വാടവമവനങ്ങായിവേരണം
തർക്കപ്രാകരണാദികളിൽ പാടു
കർക്കശബുദ്ധിവിധാലം വേണം
കവിതകൾ കേൾക്കുന്നമതെന്ന
പെവിയുണ്ടൊക്കാനും വേണം
കവിദിക്രിയയിൽ വിദഗ്ദ്ധതവേണം
കവിയണമിവകമാറുള്ളവരെ
സംഗീതം പുനരധികം വേണം
ഭംഗിയിലോരോ കശലതവേണം
ചൈവ്യം വേണം ഗന്ധിതവേണം
വൈദികവിധി ബഹുമാനിക്കേണം
ദേവബ്രാഹ്മണവർഗ്ഗാസത്തിൻ
കേവലമവനൊരു പാത്രതവേണം

രത്നപരീക്ഷകനകപരീക്ഷ
യത്നം ചെയ്തു വരുത്തിക്കേണം
എന്തിൻ പലവിധമുരചെയ്യുന്നു
ചിന്തിതമിനിയും പലവിധമുണ്ടു്.
സകലഗുണങ്ങളുമുള്ളവനെന്നുടെ
മകളെ വിവാഹം ചെയ്യാനപിതൻ;
ഇങ്ങിനെമുള്ളവനവനിതലങ്ങളി-
ലെങ്ങാനും പുനരുണ്ടെന്നാകിൽ
അവനെ വരുത്തുവിനാദരവോടെ
അവൻ കൊടുപ്പാൻ മടിയില്ലേതും
അല്ലാത്തുള്ളവരാരും മകളുടെ
കല്യാണത്തിന് യോഗ്യതല്ല
മടിയന്മാരും തടിയന്മാരും
മുടിയന്മാരും കുടിയന്മാരും
ജരയന്മാരും ജരാന്മാരും
മുണ്ടന്മാരും മുരണ്ടന്മാരും
ചെണ്ടക്കാലും ചെകിടന്മാരും
ശണ്ഠയിടുന്നൊരു ഇണിക്കാലും
ശണ്ഠികൾ നല്ല കമ്പണ്ടിക്കാലും
ദുഷ്ടചിന്തകളിൽനടക്കുന്നവരും
ദോഷപരന്മാരും നടക്കുന്നവരും
ദുഷ്ടാചര്യക്കാലും പലവക
ദുഷ്ടകൾ പറയുന്ന ജനങ്ങളും
ഏഷണിപായുന്നവരും ചിലരെടു
ഭീഷണികാട്ടി വലയ്ക്കുന്നവരും
ദുഷണവാചകൾ ചോഷിക്കുന്നൊരു
ദോഷന്മാരും വിഷമന്മാരും
ഇങ്ങിനെമുള്ളവരാരും മകളുടെ
മംഗലകർമ്മം മോഹിക്കേണ്ട
തുകമിണിതന്നുടെ പ്രോദനനാകിയ
തുകമിപറഞ്ഞു പിതാവിനൊടുപ്പോൾ:-
“കറാം കൂടാത്തുള്ള നരന്മാർ
കറയും കൂമിയിലെന്നുടെ താതാ!
ലക്ഷം മാനുഷർ കൂടുമ്പോളതി
ലക്ഷമുള്ളതിലൊന്നോ രണ്ടോ
മുടലതിരച്ചൊരാത്തൻ കാൽക്കൊരു
മുടവുണ്ടവൻ നടക്കുന്നേരം
മറൊരു പുരുഷൻ സുന്ദരനെകിലു-
മൊരാക്കണ്ണനതായതു ദോഷം;

ചെട്ടുകൾ പലതുമുണ്ടായവൻ കിഞ്ചിൽ
 പുച്ഛിക്കുന്നുണ്ടെന്നൊരു ദോഷം
 കാഴ്ചക്കാരു ചിരിച്ചു തുടങ്ങും
 ചെട്ടുതൂവനും ചിതമല്ലല്ലോ
 നല്ലൊരു വിഭാഗവനുടെ വായിൽ
 പല്ലുകളൊന്നും കാണാനില്ല
 പലഗുണമുള്ളൊരു പുരുഷനവന്റെ
 തലമുടിയൊക്കെ നരച്ചു വെളുത്തും
 തിലകുക്കുറിയും ചൊടിയും കൊള്ളാം
 തലയിലവെന്നൊരു രോമപൂമില്ല,
 ശാസ്ത്രമശേഷം വശമൊരു പുരുഷൻ
 ഗാത്രംകണ്ടാലയ്യോ വികൃതം
 ശ്ലോത്രംരണ്ടും വെടിവെച്ചാലൊരു
 മാത്രം പോലും കേൾപ്പാൻവഹിയം;
 വ്യാകരണങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനങ്ങളും-
 മകത്തന്നെ മുഖസ്ഥമൊരുത്തൻ
 വാക്കിൻ ഫലിതവുമുണ്ടവനല്ലം
 കാക്കക്കണ്ണുണ്ടെന്നൊരുദോഷം;
 തക്കം പലതും കണ്ടവനൊരുവൻ
 വർത്തില്ല ശരീരം കണ്ടാൽ
 മിക്കതുമൊരുവൻ ലക്ഷം ശ്ലോകമൊ-
 റിക്കൽ കേട്ടാലങ്ങു ഗ്രഹിക്കും;
 വിടുകൾ കൊണ്ടു പാവാൻ വഹിയം
 സൽക്കഥ വളരെയറിഞ്ഞൊരു ദോഷം
 കകകക കസേൻ കിക്കികികിക്രണ്ണൻ
 പുപുപു പുതനയെന്നാം കഥയിൽ;
 നല്ലൊരു ജാതിയിൽ വന്ന പിറന്ന
 നല്ലൊരു രൂപഗുണങ്ങളുമുണ്ടു
 ഹരിയെന്നൊദിയൊരക്ഷരമവനുടെ
 യരികേളുടെപ്പോയിട്ടില്ലാ
 പ്രൗഢതയെല്ലാം കണ്ടാൽതോന്നും
 ദൃഢതയല്ലാതവനറിവില്ലാ
 ഗണിതഗ്രന്ഥം വൈദ്യോമുണ്ടതി
 ഗുണവാണെന്നു പ്രസിദ്ധന്താനും
 ലോകതയെന്നതു കണികാബാഹി-
 ശ്ലേകൻ ദോഷമതേകമസംഖ്യം
 കണ്ടാൽ നല്ലൊരു പുരുഷനവൻ
 വേണ്ടാസനവും കോപവുമേറും

കണ്ടുനത്തൊടു ശുണ്ഠികടിച്ചും
 രണ്ടാംവാക്കിൻ കേറിയടിച്ചും
 മിശക്കൊന്നും ലന്തക്കുഴലും
 ദേശത്തേക്കൊരു മുമ്പും വമ്പും
 ഊശന്താടിയുമുള്ളവനങ്ങൊരു
 കാശിൻ പിടിയ പടയിൽച്ചെന്നാൽ
 പത്തികണക്കെ നരച്ചൊരു വൃദ്ധൻ
 കഞ്ഞികുടിപ്പാനൊരുവകയില്ല
 മുഞ്ഞിയതങ്ങിനെ മൂക്കുന്താടിയു-
 മൊന്നിച്ചുവതുവർഷമതായി
 അക്കിഴവച്ചാക്കിന്നും പടകളിൽ
 വക്കാണിപ്പാനൊരുകുറവില്ല
 തോക്കുമെടുത്തു നടക്കുമതിന്നും
 പാക്കെന്നുള്ളതുമായാർക്കില്ല;
 ഊട്ടുകളിൽ ചെന്നപ്പിഴിക്കും
 പാട്ടും പാടി നടക്കുമൊരിക്കൽ
 വീട്ടിലിരുന്നാൽ കടമുണ്ടാമതു
 വീട്ടിക്കൊൾവാൻ മുതലും നാസ്തി;
 അമ്മാവൻ പണ്ടുക്കുറവിദ്യയി-
 ലെമ്മാത്രം പിടിപെട്ടൊരു ദേഹം
 സമ്മാനക്കുറവിപൊൽവാൻചിതൽ
 ഉമ്മാനും വകയില്ലെന്നല്ല
 അമ്മാവിക്കും മക്കൾക്കും പല
 സമ്മാനങ്ങൾ കൊടുത്തു പുലർത്തി
 തിന്മാനിലാതിങ്ങിനെയൊക്കിയ-
 തമ്മാപാപിവിണച്ചൊരനന്തം;
 ഇങ്ങനെ പൂർവ്വാദരക്കൊണ്ടൊരു
 ഭംഗിക്കാരൻ ഭാഷിക്കുന്നു.
 മാറും പലഗുണമുണ്ടെന്നാലും
 കാരം വരുമിതു ഗുരുനിന്ദകളാൽ
 അടിയനിതൊക്കെ വിചാരിച്ചാലി-
 ത്തടിയന്മാർ പലതുള്ളതിലിപ്പോൾ
 മടിയാതൊരുവൻ വെൺകൊടിയാളെ
 ത്വടിതികൊടുപ്പാൻ തോന്നുന്നില്ല,
 ശിശുവാമെന്നുടെ സോദരിതന്നെ
 ശിശുപാലൻ കൊടുത്താൽ കൊള്ളാം;
 ശിശിരാചലപതിതന്നുടെ മകളെ
 ശിശുശശിച്ചുധനുവേൾപ്പാൻ നൽകി

വേദിമാനീപതിയെന്നതുപോലെ
 നന്നായുതമവനോടിവർ ഭരണാൽ
 വേദിയർ പലരും ബഹുമാനിച്ചു
 ആദിയിലവരുടെ ജനനദശായാം
 ജനനീഗഭേനീന ജനിച്ചുട-
 നവനീഭാദോ വിഴുന്നാരം
 നവനീപാലനമൂന്നു ഭൂജങ്ങളും-
 മവയവ ശോഭയുമെന്തുവിവിതം!
 നാവരുടെ വൈരിയൊരുത്തൻ വെണ-
 ങ്ങവനെക്കച്ചിപ്പലടത്തൊരു സമയേ
 മൂന്നാംഭൂജമതുസപദിമാണാം
 മൂന്നുലകൊക്കെ നിറഞ്ഞൊരശസ്സും
 അതിശയമുള്ളൊരു പുരുഷനവൻ പുന-
 രതിബലവീര്യപരാക്രമശാലി
 പ്രതിഭാപദലമശേഷമെല്ലാം
 മതിമാനവനിഹമതിയാമൊരുവൻ,
 മതിലും ഗോപുരമെന്തുമനോഹര-
 മതിലും വിസ്മയമഴുനിലമാടം
 മതിയുടെ മണ്ഡലമതിലംഘിപ്പാൻ
 മതിയുളളൊരു മഹാസൈന്യങ്ങളും
 അതിരേകം ധനധാന്യസമൃദ്ധിയും-
 മതിലൊരുപാതി നമുക്കില്ലതമം;
 അതിമാനുഷനവനവനീവല്ലഭ-
 നതിസുന്ദരനവനതി സുകുമാരൻ
 ഗതിയും നല്ലൊരു മതിയും രാജ്യ-
 സ്ഥിതിയും ക്രീഡാരതിയും കണ്ടാൽ
 അഴൽപെട്ടമാസുരപതിയും ധനപതി
 ജനപതിമാരും മാമുനിമാരും
 മതിമുഖിയാകിനരുക്മിണിതന്നുടെ
 പതിയാവാൻചിതൻ ശിശുപാലൻ.
 ഇങ്ങിനെ നിന്നുടെ മാനസമെങ്കില-
 തങ്ങിനെയെന്നു പിതാവരുൾചെയ്തു.
 രക്മിണിതന്നുടെ സഖിമാരക്കഥ
 രക്മിണിയോടും ചെന്നറിയിച്ചു:-
 നരപതികന്യേ! നിന്നുടെ വേളി-
 കൊരുനരപാലനെവേസ്ഥവരുത്തി
 ശിശുവാം നിന്നുടെ ഭർത്താവായാൻ
 ശിശുപാലൻ താനെന്നും കേട്ടു

മൂപ്പിന്നും പുനരളമരുമങ്ങിനെ
 കല്പിക്കുന്നതു ചിലരും കേട്ടു
 നാളെക്കഴിയവരാനായ്ക്കൽപ്പി-
 ച്ചാളയച്ചു നിന്നുടെയച്ഛൻ
 നീളെക്കേളിതുടന്നിതു മതിമുഖി-
 യാളേ നിന്റെ വിവാഹവിശേഷം
 മേദിനിപതികളിലഴകേണൊരു
 വേദിമാനീശ്വരനെന്നും കേട്ടു
 വേദിക്കരുതേ രക്മിണി നിൻമന്ത്രി
 മോദിക്കേണമടുത്തു വിവാഹം.

മട്ടുമാറി.

ഉച്ചുണ്ണമവർചെന്നു പാഞ്ഞനേരത്തന്നെ
 വിഷുണ്ണഭാവംപൂണ്ടു വിറച്ചുശശിമുഖി
 തളൻതരുലത വളൻ വിവശര.
 ഗളിച്ചു കണ്ണനീറിൽ കളിച്ചു ചെന്നിനിതും
 തളിച്ചു സഖിമാരും വളിച്ചു രക്മിണിയെ
 എടുത്തു മടിതന്നിൽ കിടത്തി വാശിയു-
 മെടുത്തുമല്ലവീശി തുടങ്ങിതവരെല്ലാം
 ഞാടങ്ങിയിരുന്നപ്പോൾ പാഞ്ഞു കണ്ണനീരും
 നിറഞ്ഞുശക്തിപാരം കാണുമരിമുഖി:-
 വിരഞ്ഞുനിങ്ങൾചെന്നു തിരഞ്ഞുവെക്കൊരു
 സമർത്ഥൻഭൂസുരനെ വരുത്തിടേണമിപ്പോൾ.
 ഒരുത്തിയിതു കേട്ടു തരത്തിൽ ചാർപ്പിട്ടു
 പുരത്തിലന്വേഷിച്ചു വരുത്തിയരികില-
 ങ്ങിരുത്തിഭൂസുരനെ വണങ്ങി രക്മിണിയു-
 മിണങ്ങിവിപ്രനോടു പാഞ്ഞുചലമൊഴി

വേദിയേന്ദ്രാ! കേട്ടാലുംമേദിമുള്ളിലുള്ള
 ഞെല്ലാം

സോദരനും താതൻതാനും മാതാക്കന്മാരും
 മന്ത്രികളുംകൂടി മന്ത്രിക്കുന്നു പോലുമയ്യോ;
 യന്ത്രികളെല്ലാരുടേ നമ്മെവഞ്ചിച്ചീടുന്നു
 അതുഭൂമുന്തിയായുള്ളൊരു
 ശിശുപാലനുകല്പിച്ചുപോൽ
 ശിശുവാമെന്നൊന്നും ചെയ്യാൻ
 ശിവശിവശംഭോ പായൻകയ്യിൽ
 പശുവെച്ചോൻപരിചിനോടേകുന്നപോലെ
 പറയുന്നിന്നു കേൾക്കുന്നൊരു മാനുഷരെല്ലാം,
 കരുണയില്ലെൻ മാതാവിനും ഗുരുവിനുംസോദര
 നാക്കും
 മരണഖേദംപോലെഖേദംമനസിമേജാതം

കരുണാസിന്ധുകാവണ്ണൻ ചരണപങ്കജങ്ങൾ
രണ്ടും ശരണമെന്നതക്മിണിക്കായ് വരണമി
ക്കാലം പാരതന്നീഭൂമിദേവിപാരാവതിതന്നിൽ
ചെന്ന നാരായണനോടെൻ മോഹം ബോധിപ്പി-
ക്കേണം വാരിജാക്ഷാനീയല്ലാതെ പാരിലാതരില്ലാധാരം
ദാരികയാതക്മിണിക്കെന്നായിച്ചിടേണം;
വൃണ്ണിവംശേശോഭിക്കുന്ന കൃണ്ണന്തന്നിലിനിക്കേ
തൃണ്ണമേന്മൽ വർഷിക്കുന്നുഭൂസുരായിശാ ധ്രാ-
വനായിട്ടൻ ഗോവിന്ദനെ വരണം ചെല്ലാൻ കൂടില്ലെങ്കിൽ
മരണം തന്നെതക്മിണിക്കെന്നായിച്ചിടണം
മാരനാകും വിരൻ തന്റെ ക്രൂരപുകൾകൊണ്ടു-
കൊണ്ടു പാരായ്ക്കോ കേണീടുന്ന തക്മിണിയെന്ന
ഉന്നാടിപ്പാക്കാരില്ല കാണിന്മേൽരഹസ്യമില്ല
പ്രാണനാഥ! ശോചിനാഥ! പാഹി മാമനാം
കേശവാനിനാടെ രൂപം കേശാഭിപാദനം
കാരണം ശരശവേണാൻ രഹസ്യമേവമേവമേവമേവമേവ-
നും ആശയം പാടിപ്പൂമു ആശയില്ലേ ചാഴുദേവ
ആശുവന്നിന്നൊന്നൊന്നിയൊക്കെപോലാകേണം
കണ്ണനാകശാസ്ത്രാലാലൻ കണ്ടിരിക്കത്തന്നെ-
യെന്ന കൊണ്ടുപോകണം നി കൃണ്ണ വിരവിനോടെണം
ഇപ്രകാരമെല്ലാം ചെന്നു ക്ഷിപ്രമണ്ഡബോധി
പ്പിക്ക വിദ്യ! ദേവാനിന്നത്തന്നെ വിശ്വ സിദ്ധനേൻ
മട്ടുമാറി.

തക്മിണീതന്നുടെ വാക്കുകളിങ്ങനെ
തചിതമിതമ്പൊട്ട കേട്ടാരു വിപ്രൻ
തക്മിണീനിനാടെ മനസി വസിപ്പിച്ചാരു
തചിപുനരധുനാ സാധിച്ചിടും
പരിചൊട്ട ശിശുപാലന്റെ മുഖത്തൊരു
കുരിത്രേപ്പിപ്പാൻ ഞാൻ മതിതക്മിണി
കാക്കുകിൽ വണ്ണനെ വിരവിനൊട്ടുചെ-
ന്നരുവയർ മണിയേ! കൊണ്ടിഹ വരുവൻ

കൃഷ്ണം മതി മതി! മതിമുഖി! നിന്റെ നി-
ദേശം കേൾപ്പാൻ മമ കാവില്ല
കേശവനാണേ ശിശുപാലനെ ഞാൻ
മീശകരിച്ചു വിട്ടുനുണ്ടുടനേ;
കേശവനിങ്ങു വരുമ്പോൾ നൃപതികൾ
പൂശുകനെക്കണ്ടലികൾകണക്കെ
നാശത്തിനവകാരം വരുമൊരു
വീശത്തിന്നും വിലപിടിയാത്തൊർ;
ആട്ടക്കാരടെ കൂട്ടാരുകൂട്ടം
കൂട്ടക്കാരൊട്ടു കൂടിവരുണൊരു
ചേട്ടക്കാരെപ്പൊടെ പിടിച്ചു-
ക്കോട്ടക്കാരൻ വിരോ പോവു
ചാട്ടക്കാര വിളക്കിനു മിഴര
ചാടിച്ചുതു പതിക്കുമ്പോൾ
കൂട്ടത്തോടെ ശിശുപാലാദിക-
ളൊട്ടൊഴിയാതെ നശിക്കുമിദാനിം
കേട്ടിടകനീയദുകലവരനെ-
കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരുന്നുണ്ടിഹ ഞാൻ
ഒട്ടും താമസമില്ലനമുക്കൊരു
കൂട്ടംവേണ്ട വഴിക്കുരിവേണ്ട;
ഉറപ്പുള്ളതെഴുതികഴിക്കാം
പുട്ടൊരിച്ചു നടക്കാം രാവും
കുടയും പിന്നൊരു കുറുമുണ്ടും മതി
മടിയിലിരിക്കും ചൊരിലപാക്കും
ഇടയിൽ ഞല്ല ചരിഞ്ഞു കിടപ്പാ-
നിടമുജ്ജാൽത്താകോിക്കൊജ്ജാം
മടിയിലിരിക്കും ചൊരിലപുകയില
പടലേയത്തും നേരത്തേതും
മടികൂടാതെയിരണം തിനാ-
മതിനൊരു സംശയമില്ല നമുക്കു;
സഞ്ചിയെടുക്കാൻ ചെക്കൻപോന്നാൻ
സഞ്ചാരത്തിനസന്ധ്യതയുണ്ടാം
സഞ്ചിക്കാരൻ ചോർകിടയാഞ്ഞാ-
ലിഞ്ചിക്കാരനവൻ താനപ്പോൾ
പൂണ്ടുൽക്കാരവാശ്ശേടത്തും
ഉണക്കഴിപ്പാൻ തടവില്ലേതും
ചെക്കൻ ചോരകൊടുക്കരുതെന്നുവി-
ലക്കമുക്കളവെക്കുന്നവരെടു

വക്കാണത്തിൻ വട്ടം കൂട്ടിന-
ടക്കം നമ്മുടെ ചന്ദ്രക്കാരൻ;
നായന്മാർക്കും മോഹകൊടുപ്പാൻ
കോയിമ്മയ്ക്കു സമ്മതമല്ല;
പട്ടന്മാരുടെ സദ്യകഴിഞ്ഞാൽ
കിട്ടും ഭക്ഷണമെന്നുണ്ടൊരു വക
പട്ടിണിയിട്ടുപതിനാടിയോളം
പാത്തുടേന്മാർ പാടുപെടുന്നു;
നമ്മുടെ വന്നു വിളിച്ചുനാകിലൊ-
ളിച്ചുകൊടുക്കും മോഹം കറിയും
പച്ചതുമിക്കുമെന്തുപോളില-
പെച്ചതടങ്ങും നായന്മാർ;
കഞ്ഞിയൊഴിച്ചൊരു കറിയൊക്കും
പെള്ളൊഴിച്ചൊരു മോഹൊക്കും
പട്ടമിവണ്ണമുക്കളെപ്പൊക്കും
പട്ടന്മാർക്കു മാകയില്ല;
പൊട്ടന്മാരെഴയെടുത്തു മാപ്പാൻ
പട്ടന്മാർക്കുതിരാരും പോരാ;
വിജേർ കൂടെപ്പോന്നാലവരുടെ
പള്ളവിശന്നു നടക്കേയുള്ള.
നല്ലതൊന്നേ കടയുമെടുത്തിനി
വല്ലതുമെടുത്തിരിക്കുമുക്ക്

മട്ടമാറി.

യദുപരനിലതികുകമിയലു മവളോടുടൻ
യാത്രയും മൊല്ലിപ്പൊഴെടുത്തുരുൻ;
നഗരികളുമടവകളുമലതടഭാഗവും
നാടും കടന്നു നടന്നു ചെന്നങ്ങിനെ
കടലുടയതടനികടഭൂവിശ്വസിതിചെന്നവൻ
കപ്പലേറിക്കടന്നക്കരെച്ചെന്നുടൻ
കനകമണിഭവനശതമനഃപ്രമണിമാടങ്ങ-
ളങ്ങാടിവാടി പൂങ്കാവും പുറങ്ങളും
മണിയറകളണിയറകളുനവധി ധനങ്ങളും
മാണിക്യവൈധൂര്യപത്മരാഗങ്ങളും
തെരുവുകളുമിതാദിപുരാമത കുറുപുഴാതെ
തെങ്ങും കവുങ്ങും ചുലാമ്പു ചുരുങ്ങും
മതിലുകളുമതിലു പരിമതകപുരങ്ങളും
മാടമണ്ഡങ്ങളും മാളികാഭാലവും
ഇവപലതുമവനിസുരനഴകിനൊട്ടുകണ്ട-

നിന്ദിരാകാശന്റെ മന്ദിരം ചെന്നുടൻ
പരിചിന്താമുനരകരിപുസതതമവിവാഴുന്ന
പള്ളിമാടം കോിയങ്ങു ചെല്ലും വിധൗ
വിരവിനൊട്ടുമുമമനനരികിലവന്നുടൻ
വിപ്രനെല്ലുജിച്ചു സല്ലരിച്ചാദരാൽ
രവിതസുഖമതി സുമുഖനവനിസുരനെത്തഭാ-
രതസിംഹാസനത്തിലിരുത്തിടീനാൻ;
നാതികൾലമതിസുഗുണമവനിസുരപുംഗവാ
ആഗമിപ്പാനുള്ള കാരണം ചൊൽകെടോ
കടലുടയനടുവിലിഹമമാ പരമിന്നതിൻ
കാൽപ്പൊടി കൊണ്ടോഹാ ഗുലാമയീവിഭോ!
പിമലതരഗുണമുടയവിന യഗുണശീലരാം
വിപ്രരല്ലോ പരമകീശപരമാർ സഖോ!
നാതിസരനമവിലപതിവചനമനുഭവേദ്യം-
നാനാദമോടേ പാഞ്ഞു ഭൂമീസുരൻ
വല്ലവിമാരുടെ വല്ലഭനാകനാ
മല്ലരിപോ! ഭഗവൻ ശുണ
മല്ലവിലോമന! പാവവിമോഹനാമാകവാക്യ
കണ്ഡിനമന്ദിരേനീനവരുത്താം- [മിദം
നന്ദജവാഹന കേളോരു പെണ്ണിന്റെ
കുതുപറവാണൊരുവെട്ടുവന്നിതു നന്ദസുതാ!
കണ്ണിന്റെകാൽതും വരുത്തണമെങ്കിലാ
പെണ്ണിന്റെ രൂപഗുണം കാണാൻ
ഭണ്ഡിച്ചുകൊള്ളേണമേവനെന്നാകിലും
ഖണ്ഡിച്ചുപൊല്ലാമിദം
മണ്ണിലും വിണ്ണിലും മാറുള്ളലകിലും
മേവുന്നസുന്ദരിമാരിന്ന
കണ്ഡിനഭൂപാൻ നന്ദിനിയാകമ-
പ്പെണ്ണിനെക്കമ്പിടേണം;
ഉവ്ശി മേനക രണ്ടു തിലോത്തമ
മുന്ധായനാരിമാരുമിപ്പോ-
ളവീശ പുത്രിയെക്കണ്ടുവെന്നാകി-
ലൊളിച്ചുനടക്കേയുള്ള,
നീണ്ടങ്ങിരുണ്ടുചുരുങ്ങതലമുടി
കണ്ടാൽമനോഭിരാമം വരി-
വണ്ടിന്റെ വണ്ണവും മണ്ടിയൊളിച്ചൊരു
കണ്ടിൽപതിക്കേയുള്ള
തൊണ്ടിപ്പഴത്തിനങ്ങിണ്ടൽവളർന്ന

ചുണ്ടിന്റെ ശോഭകളും കണ്ണു
 രണ്ടിന്റെ ഭംഗിവിഭാസങ്ങളും
 നല്ലചില്ലികൾ വില്ലാട്ടവും
 പുണ്യശാക്തന്തൃത്വം ജയിക്കും
 മുഖാംബുജസൗന്ദര്യവും
 ഹേമപ്രകാശപൂർവ്വപ്രകാശപൂർവ്വമെന്നോ
 പങ്കജമൊട്ടിനോടകം പൊരുതു [ജ്ഞാനമോ
 ജയിപ്പാൻ വിരതംകെട്ടിമാറിൽ
 കൊങ്കകൾവന്നുടനംകരിച്ചിടുന്നു
 പങ്കജനാഭാ വിഭോ!
 പഞ്ചശരൻതന്റെ പഞ്ചശരങ്ങളെ
 അഞ്ചാതകയ്യിലാക്കിവന്നു
 സഞ്ചരിച്ചിടുന്നുകാമുകന്മാരുടെ
 നെഞ്ചുപിളർന്നിടവാൻ
 പങ്കജബാണനശേഷഗുപ്തമാരെ
 ശിക്ഷിക്കളിപ്പിക്കുന്നു ഒരു
 ശങ്കയില്ലേ അവർ തങ്കലേക്കല്ല
 കേൾപ്പാനൊരുമ്പെടുന്നു;
 രക്തമിണിയെന്നു പുകഴ്ന്നോരു പെണ്ണിന്റെ
 സോദരനാണൊരുവൻ ടുപ്പൻ
 രക്തമെന്നിങ്ങനെ പേരുള്ളവനൊട്ടും
 നേരില്ലേ നാരായണ!
 മൂലനായുള്ളശിശുപാലമന്നന-
 ക്കന്യകാദാനം ചെയ്യാൻ അതി
 ഗുഡപ്രയത്നം തുടങ്ങി മഹാശാൻ
 കൂടെപ്പലരുമുണ്ട്
 അച്ഛനമ്മയ്ക്കുമിച്ഛയില്ലെങ്കിലും-
 മായതുസമ്മതിപ്പാൻ, വഴി
 വെച്ചുപാലിച്ചതിൽ കൂട്ടിച്ചമച്ചതി
 കശ്ശലൻ മൂലനവൻ
 അക്കഥകേട്ടിട്ടു ദുഃഖിച്ചിരിക്കുന്നു
 രക്തമിണിതാനമഹോ! ഒരു
 തക്കത്തിലെനെപ്പറഞ്ഞുനിയോഗിച്ച
 നിന്നോടുണർത്തിടവാൻ
 രാമസഹോദര! നിൻഗുണമൊക്കവേ
 കെട്ടുവർദ്ധിപ്പേതന്നെ, പാരം
 കാമപരവശയായ് മരുവീടുന്നു
 കാമിനീരക്തമിണിതാൻ
 ഗോവിന്ദമുക്കുന്ദമുരാന്തക!

ഗോപാലഹരേ! മധുസൂദന!
 നീ വന്നുവിവാഹം ചെയ്യണ-
 മേവമവർക്കഭിമതമെന്നോ
 കരുണാകര! മാധവ! നിന്നുടെ
 പരണാബ്ജജയഗളമവർക്കൊരു
 ശരണംഭൂമി ശശിബിംബാനന!
 വരണംചെയ്തതിനെന്നോ നീ
 വരണം മേൽചിരംചിരവാഴ്ച
 മരണംപരമല്ലെന്നാകിൽ മഹാശാതിയില്ല
 മധുസൂദന! ബോധിച്ചാലും [നമുക്കു
 ഉറവതം വിപരീതം മെ
 പൊന്നമ്മയ്ക്കുമച്ഛനുമേവം
 കാരംപരമവരനിയ്യേവാരം
 കുടിലന്മാരവരെല്ലാം
 തൊന്നാഹരിക്ക ഹരേഗുണ-
 മോഹം പരമതുചെയ്തെന്നാൽ
 ശിശുപാലജരാസന്യാദികളുളന്മാർ
 നോക്കിയിരിയ്ക്കെ ശിശുവാമൊരുമറി-
 മാൻപേടയെ പഞ്ചാനനനെന്നതുപോലെ
 വന്നുഹരിച്ചിടുകവിരവാഴ്ച
 വരഗുണഗണഭൂഷണ ഭഗവൻ
 എന്നിങ്ങനെ രക്തമിണിചൊന്നതു
 വന്നിഹത്താനരചെയ്യുന്നേൻ
 പട്ടുടെ ഏദിവിവശത ശിവ! ശിവ!
 അവയവമതിയായി മെലിഞ്ഞു,
 നവശശികലപോലേകശതന
 തവവിരഹംകൊണ്ടുതളൻ
 ഉണില്ല ഉറക്കവുമില്ലാ
 ഉരിയാട്ടവുമൊന്നുകൊണ്ടു;
 കാണുന്നനമുക്കുംചേതസി
 കളിയല്ലവിഷാദമനേകം
 നിന്നുടെയുടലടിമുടിപരിചൊടുനിരവി-
 ച്ചൊരുനെടുവീപ്പുകളും
 ഖിന്നതയും പാവതിനിഹപണി
 നിന്നുടെകൃപതാനിഹശരണം.

ധരണീസുരേന്ദ്രന്റെ സരസവാക്കുകൾകേട്ടു
 തരസാ സന്തോഷത്തോടെ നരകാരിയരും

ചെയ്തു

വരവാനിതുകുടിഞ്ഞിയെ വിരവോടു ചെന്നു
 കണ്ടു
 വരുവാനെനിക്കുമോഹം പെരുതായ്ക്കുളിർന്നു;
 സുരതാചംപളയന്നു പെരുതായിട്ടുണ്ടുപണ്ടേ
 സുരിച്ചുകൊണ്ടെപ്പൊഴും ഞാനിരിക്കുന്നഭൂമി-
 ദേവ
 തെരിയെന്നുചെന്നു ഞാനും വരികുന്നനേരം-
 കണ്ടു-
 ഞിരിക്കുന്നരാജാക്കന്മാരെരിക്കലേകോപ-
 ത്തോടേ
 ഞാടുത്തുകൈകളിൽവിലുമെടുത്തുസായകങ്ങളും
 തൊടുത്തുവലിച്ചുവന്നുതടുത്തുവന്നാകിൽഞാനും
 മടങ്ങുകയില്ല യുദ്ധം തുടങ്ങുമനേരമവർ
 മടങ്ങുന്നായന്മാരെല്ലാമൊടുങ്ങുമെന്നതേവേണ്ടു;
 ഒടുക്കംരാജാക്കൾമണ്ടിത്തിരിയ്ക്കും ബ്രാഹ്മണ
 റെല്ലാം
 ചിരിക്കുമനേരംനാണിച്ചിരിക്കുംസംശയം
 “കൊണ്ടാദാരുക! തേരും കുതിരകൾ [[വേണ്ടാ
 വണ്ടിനടപ്പാനടികൂട്ടീടുക
 രണ്ടാമ്പടിമാർമാതും, മതിപുന-
 രണ്ടാമാളുകൾ പെരുവഴിതോറും
 തേരിൽകേറുകവിപ്രാ! താന്നിനി
 നേരംപാക്കുവാണതു ഗമിക്കാം
 തേരിൽനമുക്കു കരേകുവിയ്ക്കമം
 തേരിൽനടന്നൊരു പരിചയമില്ലാ
 നമ്മുടെപാണിവിടിച്ചുകരേക
 സമ്മതമെങ്കിലുതങ്ങിനെചെയ്യാം;
 തേരിനതെരുതെരയോടുനേരം
 തേരിലുറച്ചിഥനില്ലാൻവിചാരം
 “കൊടിമരമാശുവിടിച്ചുമുറക്കി
 പ്പടിമേൽവന്നുവസിക്കരുതായോ!
 കൊടിമരമിളകിമുറിഞ്ഞെന്നാകിൽ
 പൊടിയൊമെന്നുടെ ദേഹമശേഷം
 മരണഭയംപുനരെന്നിൻവിപ്രാ?
 നരണവിനാശം നിശ്ചയമല്ലോ
 പത്തുപണത്തിനുമുതലില്ലാതെ
 പത്തുമിഞ്ഞാലെത്തിനുകൊള്ളാം.
 പത്തുമാന്യ്യൻ വിത്തുകൊണ്ടൊരു
 കൃത്യമുണ്ടോ പൃഥ്വിദേവ!

വിണ്ഡംവെപ്പാനാളുണ്ടാക്കുക
 ഭണ്ഡമതാധനമില്ലെന്നാകിൽ!
 സുതനുണ്ടെന്നാലവനിഹതനുടെ
 പിതൃവിണ്ഡത്തിനുമടിയുണ്ടാമോ?”
 വേളികഴിപ്പാൻ മുതലില്ലാത്തൊരു
 വേദിയനുണ്ടോ സുതനുണ്ടാവൂ?
 ഇത്തരമവനിസുരനും കൃഷ്ണൻ
 മുത്തരമുത്തരമുരചെയ്തതേ
 സതപരമമരഥമേറിനടന്നു
 ചിത്തരസേനവനങ്ങർക്കടന്നു
 അണ്ഡജവാഹനനാകിയ ഭഗവാൻ
 കണ്ഡിനനഗരം പ്രാപിച്ചതേ
 കണ്ഡിനനരപതിഭീഷ്ടകനമ്പൊടു
 കണ്ഡികുതന്നിൽ നിറഞ്ഞൊരുജവവും
 ധൂപം ദീപം കുമ്പും ചന്ദന
 ലേപനമെന്നിവയാൽ പൂജിച്ചും
 ശ്രീപതിയെബഹുമാനിച്ചുകൊടു
 ഭൂപതിദീർഘനമസ്കൃതിചെയ്തു;
 കാഞ്ചനമണിഗണ ശോഭിതമോമണി
 മഞ്ചം തന്നിലിരുത്തിവണങ്ങി
 വിപ്രൻചെന്നഥ തുകുടിഞ്ഞിയോടു
 സുന്ദരിയമാകിയ വചനംചൊല്ലി
 തുകുടിഞ്ഞിനേരം തവ തുകുടിഞ്ഞി
 തുകുടിഞ്ഞിസോദരീ നിന്റെരചിതം സാധു-
 വായ്ക്കുന്നു
 സുകൃതത്തിന്നൊരനുപമാനുഭവംമേലിൽ-
 തുകുടിഞ്ഞി
 ഭാരകാപുരിതന്നിൽ പാരായണകുറപ്പുക്കു
 നാരായണനെക്കണ്ടു നലുമൊടുങ്ങാനും —
 തുകുടിഞ്ഞി
 സുന്ദരാംഗനേ! നിന്റെ സന്ദേശമായിച്ചു
 സന്ദേശമിതിവേണ്ടസാരസന്ദേശം!—
 തുകുടിഞ്ഞി
 നമ്മുടെമുന്നെനിന്നിന്നൊഴിശ്രവിച്ചപ്പോൾ
 മന്മഥാർത്തിപൂണ്ടൊരും മയങ്ങിഗോവിന്ദൻ—
 തുകുടിഞ്ഞി
 ചന്ദനമോനിന്റെചാരുരൂപസൗന്ദര്യം
 ചിന്തിച്ചുപുറപ്പെട്ടചിരം താനേനാഥൻ—
 തുകുടിഞ്ഞി

കണ്ഡിനപുരംതന്നിൽവന്നുനിന്നുകൊണ്ട്
കണ്ണിതംകളകനീ കുവലയനയനോ!

രക്തമിണി

ഭൂസുരവരനാടവാക്കുകളിങ്ങനെ
ഭാസുരസുഖമാടു കേട്ടാരുസമയേ
ഭൂമിപനന്ദിനിചനഭരമോദാൽ
ഭൂമിയിൽവീണവണങ്ങിപ്പൊന്നാൾ:—
അത്യുപകാരം ചെയ്തവോനൊരു
പ്രത്യുപകാരം ചെയ്തതിനിപ്പോൾ
ക്ഷിതിതലമുടനുകും ചെയ്താലും
മതിയാമെന്നതു തോന്നാനില്ല;
കൈതൊഴുകെന്യേ മറ്റൊരു ദാനം
ചെയ്തു കടഞ്ഞയൊഴിപ്പാൻ വിചാരം
കൈതവമല്ലിതു നിന്തിരുവടി മമ
ചെയ്തുപകാരമസാരവുമല്ല
അറിവുള്ളൊരുനീ ചെയ്തുപകാരം
മറവില്ലെന്നുടെ മനസി മാത്രം
കുറവില്ലിനി മമ കാര്യമശേഷം
തിരമാടു സാധിച്ചീടും ഭൂസുര!"
കന്യകചൊന്നതു കേട്ടുരചെയ്താൻ
ധന്യത പെരുകിന ധരണീസുരേന്ദ്രൻ
നിന്നുടെ കൃപയുണ്ടെന്നാലതുകൊ-
ണ്ടെന്നുടെജന്മം സഫലമിദാനിം
അന്തർജനവും ഞാനും നമ്മുടെ
ബന്ധുക്കളുമടിയർ കുടിയാരും
സന്തതിയും ബ്രഹ്മസ്വപുമെല്ലാം
സന്തതമിഹതവ താതനധീനം.

ഇല്ലത്തെച്ചിലവിനു നെല്ലുംപണവുമിവ-
യെല്ലാമിഷ്കോയിക്കൽനിന്നല്ലോ കൊണ്ടുപോ-
കുന്നു

അല്ലാത്തൊരാശ്രയവുമില്ല രക്തമിണി!നിങ്ങൾ-
ഉല്ലാത്തൊരാധാരവുമില്ല നമുക്കുവിനെ
വല്ലോരാവശ്യത്തിങ്കൽവല്ലോരോടുംപോരിച്ചാ-
ലില്ലെന്നവർ നമ്മോടു പൊല്ലകയുമില്ലിപ്പോൾ
തെല്ലുപേടിയുണ്ടുവെങ്കല്ലാമീ നമ്മെയൊതു
വല്ലാത്ത ദോഷമാരുവല്ലന്തിപ്രയോഗിക്കും
നമ്പൂരിയപ്പനോടു വമ്പുതുടങ്ങിപ്പൊല്ല
തമ്പുരാൻതന്റെതിരുമുഖിൽനിൽക്കുന്നഭോമം

തമ്പുരാൻ തനിക്കു മീ നമ്പൂരാരിയിച്ചാ-
ലമ്പോടെ കല്പിപ്പാഞ്ഞൊരു തരിസും സംശയമി
എന്നുള്ള ബഹുമാനമിന്നും നമുക്കു മര- [ല്ല
മെന്നും കുറവില്ലതന്നെ നമുക്കുവേണ്ടു.

സദ്യശ്രമിച്ചാൻ പോകുന്നിനിന്താ-
നല്ലനമുക്കില്ലവസരമാട്ടും
വിദ്വാന്മാരേപ്പോലായിപ്പാൻ
വിദ്വാന്മാർക്കു എളുതാവുള്ള;
ഇങ്ങനെ രക്തമിണിയോടു പറഞ്ഞുട-
നങ്ങുഗമിച്ചാനവനിസുരേന്ദ്രൻ.

രക്തമിണി സ്വയംബരം
ഒന്നാംകളം സമാപ്തം.

രക്തമിണി സ്വയംബരം

രണ്ടാംകളം.

അക്കാലത്തുപാറകുതന്നിൽ
ചൊൽക്കൊണ്ടീടിന ബലഭദ്രൻതാൻ
മന്ത്രായുധനെക്കാണാഞ്ഞൊരു കാ-
വൽക്കാരൊടു വക്കാണവുമേശി
നമ്മുടെ സോദരനെങ്ങുഗമിച്ചു?
നമ്മെയൊളിപ്പാഞ്ഞുവകാശം?
നിങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കാതൊരു ദീശിവോധൻ
സംഗതിയില്ലതിനില്ലവിവാദം
പരമാർത്ഥം പറയാഞ്ഞാൽ നിങ്ങളുടെ
ശിരസികലപ്പുപതിപ്പിച്ചുപുറത്താൻ
ഇന്നലെയസ്സമയത്തിനുമുമ്പേ
നന്ദകുമാരനെയിവിടെക്കണ്ടു
രാവെങ്ങാനും പോയെന്നാലീ
നായന്മാരിവരെന്തിനാണതു?
കള്ളന്മാരിവർ മൂക്കോളംബത
കള്ളുകുടിച്ചുകുടിച്ചുമയങ്ങി
തൊള്ളുതന്നു മലച്ചുകിടന്നുട-
നുള്ളൊരു കാലമുണ്ടുവതിന്നോ!

നിങ്ങളെയിവിടെക്കാവലിനാക്കി?
 നിങ്ങളുടെ നാശമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ
 ഇങ്ങനെയുള്ള ജീവനാലോ-
 തിങ്ങാത്ത ഭൂതങ്ങളെത്തന്നെല്ല
 തിന്നമുടിപ്പാ നിങ്ങളെയൊരുവക
 വന്നുപിടിച്ചു നമ്മുടെ നാട്ടിൽ
 ഒന്നിനകല്ലിപ്പാലുതൊലിക്കും-
 നൊന്നിനമല്ലാത്ത ജീവനായിപ്പോരും.
 തന്നെ പുലർത്തുന്നവരെ വണങ്ങണം-
 മെനുള്ളുമിവിരുന്നിപ്പോൾ;
 തങ്ങളുടെ സാമർത്ഥ്യംകൊ-
 ണ്ടങ്ങിനെ ചെലവു കഴിച്ചിടുന്നതു-
 മെന്നൊരുഭാവമിവിടെയുണ്ടായതു-
 മൊന്നുകലനുംനേരത്തറിയാം.
 പട്ടിണിരണ്ടു കിടക്കുന്നേരം
 പട്ടികളേക്കാൾ പരവശഭാവം
 കാട്ടിനടക്കും കുറഞ്ഞിന്നാൽ
 ഗോഷ്ടികൾ മുന്നേപ്പോലെയുടങ്ങും;
 ശബ്ദമില്ലാത്ത ശകാരിച്ചാലൊരു
 കണ്ണിതമെന്നതുമില്ലാതായി
 കണ്ടാലറിയാത്താളുകളുടെനടി-
 കൊണ്ടാലറിയും പണ്ടൊരുകാലം
 കൊണ്ടാലും പുനരറിയാത്തവനെ-
 കൊണ്ടൊരു വേലയെടുപ്പിക്കാമോ?
 കണ്ടുകൊണ്ടുകൊൾവാൻ വാഴുന്നവനിനെ
 കൊണ്ടുകൊണ്ടുവന്നുവന്നുവന്നു
 കംസാത്തകനവനെങ്ങെന്നുള്ളതു
 നാം നാടിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കേണ്ടതല്ല!
 സംശയമില്ലാത്ത ചൊല്ലിനെയൊന്നും
 വശമൊടുക്കും ബലഭക്തന്മാർ.
 ഇങ്ങിനെ ഭഗവാൻ നീലാംബരനാഥ
 തിങ്ങിനകോപാലരുടെയെല്ലാംവേദം
 ഭീതനതാമൊരു ഭൂതൻ വിരവൊടു
 കൈതൊഴുതും ചെല്ലാത്തതേരം.
 ഇന്നലെ നിശി ശശിയുടെ ബിംബ-
 മുദിച്ചുവിളങ്ങുന്നേരം
 ചന്നാണൊരു കുടുംമുണ്ടൊരു മേ-
 ലുടവയുമായൊരുവൻ

നന്ദജനമണിമാളികമേൽ
 ചെന്നുകരേറിയിരുന്നു
 വന്നതിന്റെ കാരണമാരണം-
 നന്ദജനപനോടറിയിച്ചു
 കണ്ഡിനപുരിതന്നിൽ വിളങ്ങിന
 കളിർമതിമുഖികൾ മിണിയാം
 ചെണ്ണിനടേ ഗുണഗണമഖിലവു-
 മാത്ര പരഞ്ഞറിയിച്ചു,
 സോദരനും ജനനിയുമെല്ലാം-
 മിഷ്ടമറിച്ചുതുടങ്ങി.
 സാദരമഥ ശിശുപാലനും
 കൊടുക്കണമെന്നവർപക്ഷം
 ആയതു കേട്ടാധിപിടിച്ചുവ-
 ള്ളെന്നെയച്ചിതു ഗുഡം
 ആയതമിഴിയാകിയ രക്തമിണി-
 യെന്നറിയിച്ചിതു വിപ്രൻ
 ദാരുണനെ വിളിച്ചുപതുക്കെ
 യുദ്ധമുണർത്തിമുക്കുന്തൻ
 തേരുമവിടാശ്വവരത്തിയൊ-
 രത്തിനിമിത്തമെല്ലാം
 സാവരിതവരമൊരുമിച്ചുവെപ്പാടു
 ചെന്നാൻ രഥവരമോറി
 നാലുക്കൾ കഥ കഥനംപെയ്തു
 കളിച്ചുരസിപ്പുരിരിച്ചു
 സാധിയനമതുകണ്ടിനെ നിന്നിതു
 മിഥ്യകില പൂതനപ്പോരും
 സാധികൾക്കൊന്നൊരു സംശയം-
 മറ്റൊരുവിടയുമില്ല.
 ഇങ്ങിനെയവരങ്ങളുമിപ്പോൾ
 കണ്ഡിനനഗരംനോക്കി
 ഇങ്ങിനെ പരമാർത്ഥനിൽപര-
 മൊക്കെ വിചാരിച്ചാലും.
 ഇത്തരമവരുടെ മൊഴികളും പല വഴികളും
 പരമാർത്ഥമാണെന്നുവേ
 സതപരമേശ്വരമാറലധരൻ ഭൂജബലധരൻ
 പുരുഷോത്തമ പൂർവ്വഭവൻ
 യദുകലപതികളെ വടകളും ഗജാലകളും
 നഖമോറിന മന്ത്രികളും

നഖമുട്ട ബഹുജനപതികളും കുലപതികളും
പലശേഷിടചേർന്നതേ

ചിന്തിച്ചു ചിരകാലം ചിന്തയിലിരുന്ന
ഭാവമരുൾചെയ്തു
ആരാനും അറിയുന്നോ ആരും ഗ്രഹിയാതൊ
പോയി മമ സഹജൻ
വൈദർഭീവരണാത്മം വൈരികൾ മരു-
വുന്ന കണ്ഡിനംപുക്കു
കണ്ണാർ കുടിലന്മാർ കുമാരികൾ പലരും
കൊതിച്ചിരിക്കുന്നു
കണ്ണാടൻ ശിശുപാലൻ കണ്ണൻ കുരുപുംഗവൻ
ജരാസന്ധൻ
അന്നേരം അനുജൻതാൻ അരുവയർമണിയേ
സ്വയം ഹരിക്കുമ്പോൾ
എല്ലാരും എഴുന്നേല്ക്കും വില്ലംശരവുമുതൊടുത്തു
പടയുടരും
ബാലൻമേ സഹജൻതാൻ ബന്ധുവിഹീനൻ
വലഞ്ഞുപോകില്ലല്ലോ!

നാട്ടിലിരിക്കും നായന്മാരെ
കൂട്ടിസ്വരൂപിച്ചിടുക വിരവൊടു
കൊട്ടിഗഃഘോഷിച്ചുത്തുവിളിച്ചു
കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരേണമിദാനീം
ആയുധപാണികളായിട്ടുനവധി
നായന്മാരുമൊത്തുനാദം
കായ്യസ്ഥന്മാരെജമാനന്മാ-
രായിരമായിരമാൾക്കുധിപന്മാർ
പട്ടാണികൾ പല കുതിരക്കാരും
കോട്ടപ്പടിയിൽ കാവൽക്കാരും
കാട്ടാളന്മാർ മുക്കോപ്പരിഷകൾ
കൊട്ടക്കാരന്മാരും പലവക
നസ്രാണികളും ജോനകർ പത്തുസ-
ഹസ്രാധികമിഹവന്നീടേണം
നീലാംബരന്റെ ശാസനയിങ്ങിനെ
നീളെനടത്താനാദരവോടെ
ഭൃത്യന്മാരെയെല്ലാം വെക്കമ-
രുത്യാന്മാരിലധിപൻസർവ്വകീ
കല്പനപറവാൻ കറവില്ലാത്തവർ
കൈല്ലാടുന്നാട്ടിൽ നടന്നുപറഞ്ഞു;

കേട്ടവർകേട്ടവർ വരവുള്ളങ്ങി
കൂട്ടമിരുന്നു പറഞ്ഞുതുടങ്ങി
“നായന്മാരെ വരുത്താനെന്നോ-
ന്നായതു താനതുകേട്ടോ കൂവേ?”
“കല്പനയെന്നതു മാത്രംകേട്ടു അ-
തിൽപരമുള്ളതെന്നിരിക്കിലാമോ?”
“പ്രാദാപതിപുരി വെട്ടിയടക്കാൻ
വൈരികൾ വരവുണ്ടെന്നതുകേട്ടു”
നായന്മാരുടെ നഗരമടക്കാ-
നാണെന്നാകിലുമെല്ലതല്ലിപ്പോൾ
“എന്തിനു താനിഹ ക്ലേശിക്കുന്നു
തന്തിരുവടിയുടെ കല്പനയെന്നാൽ
എന്തെങ്കിലുമതു സാധിക്കാഞ്ഞാ-
ലെന്തിനുകൊള്ളാമിഹജനമെല്ലാം”
“വീട്ടിലൊരമളി നമുക്കുണ്ടായതു
കേട്ടില്ലെങ്കിൽ പറയാമല്ലോ
മാക്കോച്ചാരുടെ മകനും നമ്മുടെ
മുക്കുച്ചാരുതമ്മിലടിച്ച്
നാലുപണംകൊണ്ടുടവാടുണ്ടതു
മുഖംതങ്ങളിലിങ്ങനെ നേപ്പാൻ
ഉറക്കം കോപമടക്കുതാത്തവർ
മുക്കുകടിച്ചു മുടിക്കുപിടിച്ചു
ഇങ്ങനെയുള്ളൊരു കലശലുകേട്ടുട-
നങ്ങേക്കുറച്ചിരിക്കണ്ടുച്ചാർ
ഓടിയടുത്തങ്ങവരുടെയിടയിൽ
പാടിനിക്കെങ്കി പിടിച്ചുവലിച്ചു
വണ്ണൻവാഴകണക്കെയിഴച്ചാ-
പ്പൊണ്ണന്മാരെപ്പാമേനിക്കി;
നായന്മാർ ചിലരക്കുമെയല്ലാം
കോയിക്കൽ ചെന്നങ്ങറിവിച്ചു
കായ്യക്കാരതു കേട്ടുടനേ നാ-
ലായ്പ്പട്ടന്മാരെയെല്ലാം
പട്ടന്മാർ വന്നെന്നുവെട്ടിൽ
തൊട്ടതശേഷം തല്ലിമുടക്കി
തിരുവായ്മിട്ടായവരോരോ
കരുമനചെയ്തു പറവാൻ വിഷമം
ഒന്നിങ്ങുപായിട്ടല്ല നമുക്കതു
വന്നുവെച്ചതുമെന്നറിയിതേണം

ആരാൻതമിലടിപ്പിച്ചതിനെപ്പറ്റി
 പേരാണെന്തവകാരം പാഞ്ഞാൽ
 വീട്ടിൽ വരുന്നവർ കാട്ടിയദോഷം
 വീട്ടിലെ നായക്കുറവൊരോ
 ഇങ്ങിനെയുള്ള തിട്ടക്കുറവൊ-
 ലങ്ങിനെ കല്പന കേട്ടിടേണ്ട
 കല്പന കേൾക്കാത്തവനോ നിന്നുപൊ-
 രപ്പാനും പുനരെടുത്തല്ലോ."

പത്തുവിതച്ചാലതു പത്തും വിളയും കണ്ടും
 പത്തുപായുള്ളതെടുത്തു മറാക്കാനും കൊ-
 ട്തു എങ്കിലും പത്തുപണം കയ്യിലെ-
 ട്തു കൊടുത്തെന്നാൽ പൊറുത്തു അതല്ലെന്നാൽ-
 റത്തുപോമെന്നല്ലാമെന്നുപണിതുടങ്ങും, [പു-
 ശതക്കുളോടു പടയെത്തുന്ന നേരമങ്ങ
 പത്തുമാറിഞ്ഞെന്നാകിലസ്സുപിന്നെയിങ്ങൊരു
 വസ്തുക്കൾശവുമില്ലെന്നോത്തു നടന്നാനേകൻ;
 ഇതഥംപറഞ്ഞു മറെറാരുത്തൻ "നമുക്കുനൂറു
 പുത്തൻകുടമുണ്ടതിൽ പത്തെകിലുമില്ലാ-
 കൊ-
 ട്ത്തേച്ചുപോയാൽപിന്നെ പത്തെകിലുംനമു-
 കോ-

രത്തൽവിശേഷിച്ചു വരത്തില്ല നായന്മാരേ
 തുക്കുകയിലയ്ക്കു തോക്കുപണയവെച്ചു
 വാക്കുകൊടുത്തക്കടംപോക്കുന്നതുണ്ടെന്നൊരു
 വാക്കുംപറഞ്ഞുകൊണ്ടുപാക്കുന്നു കണ്ടുമുട്ടൻ
 തോക്കുംകൂടാതെപെന്നാൽതോലുംബലക്കാരൻ
 വായ്ക്കുന്നപടനനിൽ നേർക്കുന്നനേരംപല
 പാക്കുംമുറിയുമുണ്ടാക്കുമാറിത്തുടങ്ങി;
 കല്യാണത്തിനുവീട്ടിൽനെയ്യും പണവുമൊന്നും-
 മില്ലാണുരണ്ടുവാളും വില്ലുമെടുത്തുവിറ
 നെയ്യുംപണവുംവാങ്ങിക്കല്യാണവുംകഴിച്ചു
 വില്ലാളിവിരുതന്മാരെല്ലാംപടയ്ക്കാരുങ്ങി-
 ചെല്ലാൻ കല്പനവന്നു വല്ലാതെ നാണംകെട്ടു-
 വല്ലോ പങ്ങാതിനിങ്ങൾക്കെല്ലാമായുയമുണ്ടോ?
 രണ്ടുകൈകളുംവീശിക്കൊണ്ടുപടയ്ക്കുചെയ്യും
 തണ്ടുതപ്പിക്കുവടികൊണ്ടുമാരിക്കയല്ലാ-
 തുണ്ടോമറെറാരു കാഴ്ച? ചെണ്ടക്കാരനെന്നപേരും
 കൊണ്ടുകാലൻറവീട്ടിൽ മുണ്ടുവിരിച്ചിരിക്കും

പണ്ടുള്ള പരാക്രമംകൊണ്ടുള്ള കീർത്തികൾക്കു-
 മുണ്ടാമിളപ്പുമയ്യോകണ്ടാലും കാലദോഷം."

ഇങ്ങനെ പലപല നായന്മാർ വ-
 ന്നങ്ങുപുരത്തിൽ നിറഞ്ഞൊരു സമയേ
 ഉദ്ധവർ സാത്യകീകൃതവർമ്മാപുസ-
 മതപ യുദ്ധവരന്മാരോടും
 മത്തഗജപ്പടകുതിരപ്പടകളും-
 മൊത്തുരഥങ്ങളുമനവധികൂടി;
 ബലദേവൻനിജകുലബലസഹിതൻ
 ജലധികടന്നു രഥത്തിൽകേറി
 പുരുഷാരത്തൊട്ടുകൂടിക്കുണ്ഡിന-
 പുരവരഗോപുരസീമനി ചെന്നു;
 പടകൾക്കെല്ലാം പാളയവാടികൾ
 പലതരമവിടെക്കെട്ടിത്തീർത്തു;
 പടനുംതുടിപറന്താളുംമേലും
 പൊരുപൊടെ വെടിയും കലശലുകൂട്ടി
 ഉടനേ ററലധരനരമനപുഷ്പ
 കുടതഴപാമരമെന്നിവയോടെ
 വെക്കുചെന്നു വിദർഭനരേന്ദ്രൻ
 സൽക്കാരാദികൾ ചെയ്തുവണങ്ങി;
 പൊക്കമതേറിന മണിമഞ്ചാഗ്ര
 ചിക്കെന്നവിടെയിരുന്നനിദാന്തം
 ഉദ്ധവർകൃതവർമ്മാദികൾചെന്ന-
 ങ്ങത്തമപുരുഷനെ വന്ദിച്ചുടനേ
 ചിത്തസുഖേന വസിച്ചുസഭായാ-
 മിതഥം ബഹുജനമവിടെനിറഞ്ഞു
 കെട്ടുംമുമടുമെടുത്തൊരുകൂട്ടം
 പട്ടന്മാരുടെ വരവുതുടങ്ങി
 കുട്ടികളൊരുവക ദുസ്സാമത്വം
 കാട്ടിക്കുശവിശ്വ വാക്കുപറഞ്ഞും
 കൊട്ടിലിൽ വന്നു സ്ഥലംവയ്ക്കുന്നവ-
 റൊട്ടല്ലുമൊരു നൂറുസഹസ്രം
 കെട്ടുകുളൊക്കെയഴിച്ചതിലുണ്ടൊരു
 പട്ടകൾ പുടവകൾ തുപ്പട്ടികളുമി-
 രട്ടുകരിമ്പടമുറുമാൽ വകകളി-
 രട്ടിപ്പട്ടമണപ്പാടൻവക
 കോട്ടാരൻമുറി പാണ്ടിക്കവണികൾ
 പട്ടാണിത്തുകിൽപുമുണ്ടകളും

പെട്ടെന്നൊക്കെയഴിച്ചുനിരത്തി
 ചെട്ടികളൊരുവക കൊങ്കണിജാതികൾ
 കൊട്ടിൽനിറഞ്ഞുപുറത്തുകവിഞ്ഞു
 കടയും സഞ്ചിയുമൊരുമാറാപ്പും
 വടിയുമെടുത്തിഹ മണ്ടിവരുന്നു
 കൊടുവെയിൽകൊണ്ടുവിയത്തുതളന്നിഹ
 നെടുവീർപ്പിട്ടു പടിപ്പുരകേറി
 നമ്പൂരാറെരുലക്ഷംകൂടിയ-
 കംപുകുന്നാരു തിടും മുഷും
 കടകൾ തടഞ്ഞുമിടഞ്ഞുപൊടിഞ്ഞും
 ത്വടത്വടലോചമഹകാരികളുടെ
 നടനത്തമ്മിൽ തിരിക്കിത്തരിച്ചുട-
 ന്തനേചെന്നു നെടുവീർപ്പുടക്കി;
 ഉരുട്ടിനുമ്പുറുപ്രതിഗ്രഹമെന്നതു
 കേട്ടുഴിപ്പല കൂട്ടത്തോടെ
 കൊട്ടിലിലങ്ങുകരോിച്ചെന്നൊരു
 കോട്ടിലിരുന്നു മഹീസുരവുമുദം;
 രക്തമിണിതന്നുടെ സോദരനാകിയ
 രക്തമിയുമിവരുടെ സഹജന്മാരും
 പെട്ടിനിറച്ചുവെല്ലാത്തവണ്ണവും
 കെട്ടിയെടുപ്പിച്ചുദരവോടെ
 കൊട്ടിലിൽവന്നു കൊടുത്തുതുടങ്ങി
 വൃഷ്ടികണക്കിനെ വളരെദ്രവ്യം
 നമ്പൂരാർ പ്രതിഗ്രഹമെന്നാ-
 ലമ്പതുവഴിയൊരാറപ്പിൽനടക്കാം
 വാരമാളിച്ചൊരു കലശമുത്തമ-
 താരംഭിക്കാൻ ഭാവിക്കമ്പോൾ
 കടയുംസഞ്ചിയുമായിക്കാണാം-
 മുടന്തൊരു മൂന്നുവനിസുരന്മാർ,
 സോമാത്തത്തിനു രാശിയടുത്താൽ
 ചോമാതിരിമാരക്കിത്തിരിമാർ,
 നമ്പൂതിരിമാരെബ്രാഹ്മണമാരുമ-
 കംപുകുന്നതു കാണാമുടനേ,
 വേളിയൊരേടത്തുണ്ടെന്നുള്ളതു
 കേളിപരക്കുമുന്വേതനെ
 വിപ്രന്മാരതു സപദിഗ്രഹിക്കും
 ക്ഷിപ്രംചെന്നു പുറത്തളമേറും.
 കാശിലെകിലുമൊരുകലശത്തിനു

രാശിയെടുത്താലവിടെക്കാണാം
 രാശിക്കാഗ്രഹമെന്നല്ലായൊരു
 കാശിനുകാതം വഴിമണ്ടുന്ന
 അയ്യപ്പപണം ചോമാതിരിമാ-
 ക്ക്കങ്ങിനെതന്നേ ഭട്ടേരിക്കും;
 അക്കിത്തിരിമാർക്കതിലൊന്നൊരമ-
 തൊക്കെ വിശേഷക്കാരുടെ വകയിൽ
 നന്നാലുപണം നമ്പൂരാർക്കു്
 എന്തുമാർക്കമതങ്ങിനെതന്നെ
 മുമ്മൂന്നുപണം പട്ടന്മാർക്കതി-
 ലൊന്നുകാച്ചു ചിലമ്പാണ്ടിക്കു്
 അമ്പലവാസിപ്പോരോ പണമതി-
 ലപ്പാമുളോക്കുഴികൊടുക്കാം;
 ഇങ്ങിനെയുള്ളൊരു സംസാരത്തിനു
 സംഗതിപോലുമിതവിടെക്കാണാം
 ഇതുകൊണ്ടും വാരിപ്പോരി-
 തെരുതെരുയങ്ങുകൊടുത്തുതുടങ്ങി;
 കനകപ്പൊടിയും പണവും രാശിയു-
 മനവധി രത്നവുമാദരണങ്ങളു-
 മവനിസുരന്മാരാത്തുവിളിച്ചു
 ശിവ!ശിവ! നല്ലൊരു പരമാനന്ദം.
 രണ്ടുകരങ്ങൾ നിറഞ്ഞപ്പോൾ കുറി-
 മുണ്ടുവിരിച്ചതിലാക്കിമുറക്കി
 കെട്ടിത്തലയിലെടുത്തുകരോറി
 കുട്ടിപ്പട്ടക്കിരുമുടിയാക്കി
 കെട്ടിയെടുപ്പിച്ചുങ്ങിനെയവർപണി
 പെട്ടനടന്നാവനിസുരന്മാർ;
 സദ്യയ്ക്കിലവസ്ത്രാനപ്പോൾ ചില-
 തദ്യോഗിച്ചു ശ്രമിച്ചുതുടങ്ങി
 വമ്പന്മാരെ വിളിച്ചുവരുത്തി
 കല്ലുപാവാൻ കാൽക്കാർപുന-
 രപ്പൊഴുതൊരു ദിശി വന്നിടുകൂടി
 കെല്ലൊടുനിന്നുപാഞ്ഞുതുടങ്ങി;
 “സംഘങ്ങളിലെപ്പരിഷക്കാരെ!
 ശരിക്കാത്ത ശാസ്ത്രാരല്ലാം
 സത്രക്കൊട്ടിലിൽ നിന്നുഗമിക്കണം
 മത്രനടന്നുകഴിയുതരാരും
 ചോരും കുറികളുമുപദംഗങ്ങളും-

മാറുമ്പേ വീളമ്പിടേണം
 ചോറിനപ്പാകേ കറികൾവരാഞ്ഞാൽ
 മാറികൾനിന്ന ശകാരംകൂട്ടും;
 എലവെച്ചുടനേ ചോറുവരാഞ്ഞാൽ
 കലഹിപ്പോ. തിരികൾചിലർ
 കരുതിക്കൊണ്ടു വീളമ്പിവിളമ്പി-
 ഞ്ഞതെരയൊക്കെ നികത്തിടേണം.
 ഇലകളിൽ വളരെശ്ലേഷിപ്പിക്കും
 ചിലരതു നോക്കി നടത്തിടേണം
 പിശകിവിളമ്പിശ്ലേഷിപ്പിച്ചാൽ
 പിഴയുണ്ടായെന്നറിയേണം
 കിട്ടിയതൊന്നും മതിയാകില്ലാ
 പട്ടന്മാർക്കു ബോധിക്കേണം
 ഹടബുദ്ധവിട്ടവിടുകണക്കോ
 പോടെമെത്തക്കറികിറി സാദം''
 ഇങ്ങിനെ പിശകി വിളമ്പിച്ചുങ്ങിനെ
 പിങ്ങൻപഴവും തൈരുംകൂട്ടി
 ചടുപിളയൊക്കി ശേഷിപ്പിച്ചതു
 വടുവളെവാരി വിതച്ചുതിരിച്ചും
 പപ്പടവും പഴവും പഞ്ചാരയു-
 മപ്പോൾതന്നൊരു മുണ്ടിൽകെട്ടിയി-
 ടത്തെയ്യിലെടുത്തുകൊണ്ടു പ-
 റത്തെയ്യെ പുറപ്പെട്ടുടനേ
 വെറില പുകയില കൊൾവാനായതു
 വിറുവിരിച്ചു തിരിച്ചുനടക്കും
 കാവൽക്കാരെത്തിക്കിമാിച്ചവർ
 ധാവതിചെയ്യുമതോർത്തിടേണം;
 സദ്യകഴിപ്പമെന്നുവരുത്താ-
 നല്ലോഗിച്ചുനടക്കുന്നാളുക-
 ളിറ്റിക്കിൽപലരുണ്ടായരുമവ-
 റിത്തിരിവാകുവന്നേ അറിയും.
 നാനാവിധമിവ കാട്ടുന്നവരുടെ
 നാശംവരുമേ സംശയമില്ല
 കൊല്ലാവുന്ന ജനങ്ങൾ പിഴച്ചാൽ
 കൊല്ലാൻ കല്പനയുണ്ടെന്നറിവിൻ
 കൊല്ലരുത്താവരുള്ളത്തിൽ
 കൊള്ളരുത്ത വഴിക്കുംകൂട്ടം
 മോഷ്ടിപ്പാൻ ചിലർ ഭാവിച്ചാലതു

ഗോഷ്ടിയതെന്നേ വന്നുവേറ്റിപ്പു;
 കട്ടംകൊണ്ടു പുറപ്പെട്ടാലൊരു
 പെട്ടംകൊണ്ടു മരിക്കാമുടനേ
 അതുകൊണ്ടൊരു യേമില്ലനമുക്കി-
 ന്നിയുകൊണ്ടു പുനരായിയുമുള്ള;
 ഉറ്റിനു ചൊറു കഴിപ്പുണ്ടായാൽ
 നാട്ടിനു ഹാനി നമുക്കുഹാനി
 സംഘങ്ങൾക്കുതുറപ്പുണ്ടെന്നാൽ
 സകടമേതും വരുവാനില്ല
 കൽപനപോലെ നടപ്പാൻനിങ്ങൾ-
 കൽപം കുറവു വേിച്ചിടൊല്ലാ
 എന്നാൽ ഞങ്ങൾ ഗമിച്ചിടുന്നേ-
 നെണ്ണയെടുപ്പാൻ കാലംവൈകി
 എന്നുപാഞ്ഞു യജമാനൻ
 മന്നവനോടറിയിപ്പാൻപോയാർ.
 കളിച്ചുടമസ്ഥതേച്ചും കളിച്ചും പേരുചൊല്ലി
 വിളിച്ചും ജലന്തനിൽ പൂജിച്ചും തെരുതെരെ
 നടന്നും പുരകളിൽ കടന്നും സ്ഥലംവെച്ചും
 കിടന്നും ചിലരങ്ങു കടന്നുനെടുപുര
 വിളമ്പി വരുമുൻപേ കലമ്പിയൊരുകൂട്ടം
 സ്ഥലംപിടിച്ചിരുന്നു കലമ്പിരിക്കുംചിലർ
 കുറിയരിവെച്ചു വെളുത്തരിചോറും
 കറികളുമാനുവിളമ്പിനിരന്നു
 നന്നെ ശർക്കര നേരൂപ്പഴവും
 ചെറുപപ്പമൊരു പത്തിരുനൂറും
 ആനച്ചുവടൻ പപ്പമൊരുവക
 തേനുംനല്ലൊരു പഞ്ചാരപ്പൊടി
 ചേനക്കറിചില പച്ചടികിച്ചുടി
 പാനകമൊരുവക നാരങ്ങാക്കറി
 മാങ്ങാപ്പച്ചടി ഇഞ്ചിപ്പച്ചടി
 ചേനവരത്തും പയറുവരത്തും
 ചക്കപ്രഥമൻപ്രഥമൻവിധ-
 മൊക്കെപ്പാവാൻ നേരംപോരാ;
 പാലുംതൈരുംമോരും പലവക
 കോലാഹലതരമെന്തുചെയ്യാം
 കൊണ്ടാപപ്പടമെന്നൊരു ദിക്കിൽ
 കൊണ്ടാ പഴമെന്നങ്ങൊരു ദിക്കിൽ
 ചക്കപ്രഥമൻ കൊണ്ടാവളരെ

ശക്തയുണ്ടകളവയുകൊണ്ടാ
 പച്ചടികൊണ്ടാ കിച്ചടികൊണ്ടാ
 പഞ്ചാരപ്പൊടിയൊരുപാകൊണ്ടാ
 മധുരക്കറിയോ മമിതക്കറിയോ
 മതിമതിപോരാ കോരിക്കൊണ്ടാ
 എരിച്ചുകറികൊണ്ടാ പൂളിച്ചുകറികൊണ്ടാ
 പരിപ്പുകൊണ്ടാ നല്ല കരിമ്പിൻനീരുകൊണ്ടാ
 ഭരിപ്പുകാരാ തന്റെ ഇരിപ്പുചിതമല്ല
 നിരപ്പിൽ നടന്നൊന്നു ഭരിപ്പിലതോലു
 എരിച്ചു കറിവെച്ചുകരിച്ചതെന്തേ? പിന്നെ
 പൂളിച്ചുകറിയൊന്നുതിളച്ചാലൊതുപേതം
 പഴുത്തിനൊന്നും നല്ല പഴുപ്പുമതിയല്ലാ
 പഴുപ്പുമമൻപാരം കുഴപ്പമായിപ്പോയി;
 കരിമ്പിൻനീരിനൊരു തരിമ്പു പൂളിയുണ്ടു്
 വരുത്തവിധമെല്ലാം കരുത്ത നിറമായി
 കടിച്ചുകൂടാ, തെല്ലു പൊടിച്ചുകൊണ്ടെന്നാലും
 അടക്കമില്ലാത്തവർ കടക്കുപുറത്തോട്ടു്
 കടക്കുംനേരമങ്ങു തടുക്കുമെന്നും ചിലർ
 കുറിക്കു കുറവുകൾ കഥിക്കും നേരമിങ്ങു
 വെറുപ്പുവരുമിനിമാറിപ്പവയ്ക്കുമിപ്പോൾ
 സദ്യമനോഹരമെന്നിഹവന്നവ-
 രുദ്യതഃപോഷം വണ്ണിക്കുന്നു
 നൂറുമൊരെട്ടും രാശിയെടുത്തു്
 വേരതിരിച്ചൊരു കിഴിയായ് കെട്ടി
 അങ്ങിനെ ലക്ഷം കിഴിയുണ്ടാക്കി
 ഭംഗിയൊടോരോ പൊന്നിൻതളികയി-
 ലിട്ടുനിറച്ചതിലോരോരോ കിഴി
 പട്ടന്മാർക്കൊടുത്തുതുടങ്ങി
 കിഴിമേടിക്കും പട്ടന്മാർക്കൊരു
 വഴിയേയുള്ളു പുറത്തുകടപ്പാൻ
 മേടിച്ചാളുകൾ മറ്റൊരു വഴിയെ
 ചാടിപ്പൊന്നു കരോൻമേലാ.
 എടയിൽചെന്നു കലമ്പുന്നവരുടെ
 വിടലിവിടിച്ചുപുറത്തുതള്ളും;
 വടിയും തടിയുമെടുത്തുനടക്കും
 ഭേദമനവധി എടയിൽകാണാം
 സർവ്വാനിപ്പണമിങ്ങിനെവിരവാടു
 സർവ്വമാമീസുര നികരങ്ങൾക്കും

സപദികൊടുത്തു പ്രസാദിപ്പിച്ചു
 നൃപതികുമാരകനാകിയ രക്തമൻ;
 കന്യാമണിയുടെ വേളിക്കുള്ളൊരു
 സന്നാഹങ്ങൾ തുടങ്ങിവയ്ക്കെ
 കാലമടുത്തു മുഹൂർത്തമഹോശിത-
 വാലമഹാപതിയോടറിയിക്കാം;
 എന്നൊരു വാർത്തകൾ കേട്ടുടനപ്പോൾ
 മന്നവനാകിന ശിശുവാലൻതാൻ
 ക്ഷൗരംചെയ്യിപ്പിച്ചുകുളിച്ചു
 ഗോരോചനവും തൊട്ടു ലലാടേ
 തലമുടിനന്നായ് കെട്ടിമുറക്കി
 തിലകംചാത്തും കുറികളുമിട്ടു
 വളകളുമിട്ടു കരങ്ങളിൽ മുഴുവൻ
 കളഭംകൊണ്ടു മുഴുക്കാപ്പിട്ടു
 ചേലപ്പട്ടിണ കെട്ടിയുടുത്തു
 വാലേ മാലകൾ പലതുമണിഞ്ഞു
 പൊന്നരങ്ങാണം തോൾവളകടകം
 പൊന്നണിഹാരം കണ്ഡലമെന്നിവ
 കോപ്പുകളിട്ടു ഞെരിഞ്ഞുപിരിഞ്ഞു്
 കാപ്പുകെട്ടിക്കരമതിലുടനേ
 ആയിനി ജ്ഞാകഴിച്ചുപുറപ്പെ-
 ട്ടായിരമാമ്പടിവിമ്പിൽനടന്നു;
 മുമ്പിൽതന്നുടെ ബന്ധുപ്പടകളും-
 മൻപിനകോലാഹലമിടുകൂടി;
 ആത്തുവിളിച്ചുടനവനിസുരന്മാ-
 രാൽത്താകേറിനിരക്കെയിരുന്നു
 രക്തമിയകവടിയായഥമുമ്പിൽ
 തിഗ്ഗമപരാക്രമശാലിനടന്നു
 മണിമഞ്ചത്തിൽ കേറിയിരുന്നു
 മണിഗണഭൂഷിതനാം ശിശുവാലൻ.

തുടങ്ങി മഹാപോഷം തുടികൾ പടഹവും
 നടുങ്ങി മഹാലോകം നഗരനികരവും
 അണിഞ്ഞു പുറപ്പെട്ടാരലസമിഴികളും
 കണിഞ്ഞു നടക്കുന്ന മുതുവുഷലികളും
 വിടന്മാർ ഭേദന്മാരും വികൃത ഗതികളും
 നടന്മാർ ശാന്തന്മാരും നഗരവാസികളും
 നിറഞ്ഞു ചുരംതന്നിൽ ബഹളഗളഗളം
 പറഞ്ഞുമഹായോഗം പലതുമവിരളം.

നാളിക മുഖിതാനാളീജനങ്ങളുമായ്
മേളിച്ചു മെല്ലെമെല്ലെ ലാളിച്ചുനടന്നു
കാളീഭഗവതിയെക്കണ്ടു വണങ്ങിപ്പോൻ;
കാളമോലരചികേളികാലകരവാളിയാമമല-

കേളീസുശീലേ

വണ്ടാർകഴലിനീയും കണ്ടാലുമോരോ വക
തണ്ടാർശരന്മാർ പലരുണ്ടായിതധുനാ
കണ്ടാലഴകുള്ളൊരു കാമുകന്മാരാമിവർ
രണ്ടുപന്തിനിരകൊണ്ടു നിൻവടിവു
കണ്ടുകാമകണകൊണ്ടഴലുന്നു.

ധന്വേരുകുന്മിണി കേൾ നിന്നെക്കൊതിച്ചുകൊ
തന്നെവന്നിരിക്കുന്നു മന്നിലെ നൃപന്മാർ [ണ്ടു
തന്നത്താൻ മാക്കും മന്നവന്മാരാമിവർ
നിന്നെവെച്ചു പുനരന്യപിന്തകളും-
മൊന്നുമില്ലാതെ നന്നിതു സകലം.

ഇങ്ങനെയൊരു രമണൻ വന്നു വസിച്ചിട്ടു
നന്ദനയനതീ സുന്ദരവദനൻ
സുന്ദരിയിവൻതന്നെ നിന്നെവിവാഹംചെയ്യും
നന്നനന്നതവ വന്നുകാച്ചുമിദമിന്നുബിംബമുഖി
സുന്ദരനയനേ

ഇങ്ങിനെസഖിമാരിംഗിതമുരമെഴു
തിങ്ങിനരസംപൂണ്ടു മംഗലസമയേന
അംഗജരിപുതന്നംഗനയാകുംദേവി
ഭംഗിയോടിഹ വളങ്ങിമോളൊരു മംഗലാ-
ലയോചനകടന്നു

വേളിമഹോത്സവമോലാഷം കാൺമാൻ
വേശ്യപ്പെൺകുലമെന്നൊരുക്തും
മേളിച്ചൊരുദിശിവരൂതടങ്ങി
കാളികകേറിനിരക്കെയിരുന്നു
അച്ചികൾ തങ്ങളെ വീട്ടിലിരുന്നുവി-
ളിച്ചുകയറ്റുവാങ്ങരുതടങ്ങി
കൊച്ചുനജത്തി കൊതിച്ചുതിരിച്ചു
നിച്ചിരിയത്തിക്കില്ലൊരുനാണം;
കോയിക്കൽപോയ് കാഴ്ചകൾകാൺമാൻ
സ്ഥായിക്കാർ ചിലരുണ്ടെന്നാകിൽ
പോയിക്കണ്ടുവരാമെന്നാലതി-
നായിക്കൊണ്ടൊരു പുരുഷൻവേണം
കുഞ്ഞുലിക്കൊരു നംപുയ്യച്ചൻ
അങ്ങനെയൊരുപണത്തിന്നല്ലൊര-

രത്താണം പണിയിച്ചുകൊടുത്തതു
കുഞ്ഞിക്കാളിക്കിരവുകൊടുത്തു
തന്നടെയരയിലെടുത്തിട്ടുവാനാ-
വെണ്ണിനു സംഗതിവന്നതുമില്ലാ
അങ്ങിനെ വരുമതു താനേരുന്നിത്തം
തങ്ങൾതുടങ്ങുകകൊണ്ടതുവന്നു;
ഈച്ചരനായരൊഴിച്ചുപ്പിന്നെ
കാഴ്ചയെക്കൊണ്ടും ഞാൻപാറില്ലാ
താച്ചൻനായരുമായിപ്പോയാൽ
താഴ്വരംതരമല്ലിക്കാലം
അങ്ങേക്കുറക്കൊച്ചിയച്ചിയു-
മവളുടെ നായരുമൊരുമിച്ചുവെട്ടു
ചെന്നൊരുദിക്കിലിരിക്കുന്നേരം
വന്നുവരല്ലാമാനകളിച്ചു
അങ്ങോരായ തുകേട്ടുകയറ്റുട-
നങ്ങോട്ടും പലവാക്കു പാഞ്ഞു
കൊച്ചിയച്ചികുഞ്ഞുകൊണ്ടൊരു
പച്ചപ്പട്ടമായിപ്പോയി
നിച്ചിരിയന്മാരായവരോടൊരു-
മിച്ചിരിയായ്ക്കുന്നമുക്കിനിനല്ലു
ഇക്കാലത്തൊരു കാഴ്ചകൾ കാൺമാ-
നിച്ചുട്ടത്തിനു വിഷമം തന്നെ
കൾക്കടിയന്മാർ പലരുണ്ടെവരുടെ
തിക്കുകൾകൊണ്ടു സമീപിപ്പാൻ മേലാ
വണ്ടൊരു പടയണികാൺമാൻ നമ്മെ
ക്കൊണ്ടു ചുറ്റപ്പെട്ടാനിവിദവാൻ
ചെണ്ടക്കാരൻ ചെല്ലുന്നേട-
ത്തുണ്ടാംവാഴ്ചയൊരു ചൈവപ്പം
അക്കരയുണ്ടൊരു തുള്ളിക്കാരൻ
തെക്കേത്തട്ടേൽ വന്നു കരേറി
പായൻകഥചൊൽവാണൊരുഗണപതി
കായെച്ചൊല്ലിത്തുള്ളുന്നേരം
ധൂഷണൊരുത്തൻ വന്നു വടക്കേ
ത്തട്ടേൽ കേറിത്തുള്ളൽ തുടങ്ങി
ഗുണികടിച്ചു മുറിക്കാർ തമ്മിൽ
ശബ്ദമുണ്ടി പ്രഹരം കൂട്ടി
കുണ്ടുവസിക്കും നായന്മാരവർ
രണ്ടുമുറിക്കാരോടിടുകൂടി
കല്ലും തടിയുമെടുത്തവർ തമ്മിൽ

തല്ലം തളളം കലശലുകൂട്ടി
നമ്മുടെ വിദ്വാനേരനടന്നു
നമ്മെ മറന്നു പറന്നു തിരിച്ചു
മണ്ടുംനേരം മുണ്ടും പോയൊരു
കണ്ടുകിണറ്റിൽ ചെന്നു പതിച്ചു
കൊണ്ടുവന്നെ കാണാഞ്ഞിട്ട്
കണ്ടുവരോടു കരഞ്ഞു പറഞ്ഞൊരു
വണ്ണം ഞാനിഹ വീട്ടിൽ പോന്നു -
പൊണ്ണനെയിന്നും ഞാൻ കണ്ടില്ലാ
ദോഷമതിങ്ങിനെ വരുമുടനേ ചില
ദോഷന്മാരുടെ കൂടെപ്പോയാൽ
ചക്കിപ്പെണ്ണിനു ശങ്കരനെന്നൊരു
ചക്കരവായൻ ചേർച്ചയുടങ്ങി
കൈക്കലിരിപ്പതു ചെങ്ങാതിക്ക-
ച്ചക്കച്ചയെന്നാകിലുമില്ലാ
കുച്ചയുടക്കാനില്ലാത്തവളെ
കാഴ്ചക്കായിക്കൊണ്ടു തിരിച്ചാൽ
ആനന്ദിച്ചു നടക്കും വിപ്ര-
ക്കാനകളിപ്പാൻ വകയുണ്ടാകും;
ഞാനൊരു കാഴ്ചക്കിളകണമെങ്കിൽ
സ്ഥാനത്തുള്ളതിലൊരുവൻവേണം
പണ്ടുപണിക്കരുനിൽക്കും കാലം
കണ്ടുകൊച്ചുമതെന്നുമുറച്ചു
കണ്ടുവതാളന്മാരുടെ പുറകേ
മണ്ടിനടപ്പാനിവളൊടുകൂടാ
കാൺമാൻ വിധിയില്ലാത്ത ജനത്തിനു
മാമാങ്കത്തിനു പോയാലും ശരി
ഏതിനൊരുതട്ടവുണ്ടാം മാറികൾ
യാതൊന്നിനു കോപ്പിട്ടു തിരിച്ചു
തൊടുകുറിയിട്ടു ചമഞ്ഞൊരു കഞ്ഞി-
പ്പടവയുടുത്തും മോടികൾ കൂട്ടി
കൊടുവെയിൽകൊണ്ടൊരു കാഴ്ചപ്പുറമ്പി-
ലുടനേ ചെന്നൊരു ദിക്കിലിരുന്നു
തടവില്ലിനിയെന്നോത്തവളപ്പോൾ
തൊടുവാൻ വഹിയാതായി മടങ്ങി
വിടുഭോഷി! നിയെന്തിനു വന്നു?
ഉടനൊരു പരിഹാസത്തിനമാത്രം
കൊച്ചിനമംസം പത്തായില്ലവ-
ളിച്ചിരിക്കാഴ്ചക്കായിയൊരുങ്ങി

നിച്ഛിരിയത്തികടിഞ്ഞുൽപെറൊരു
കൊച്ചിനെയിന്നിവരും കൊല്ലം താനും
വേശ്യകളൊന്നു നടിക്കും നേരം
വാഴ്ത്തുമൊരു പരിഹാസവുമുണ്ടും
നംപൂരാരിവർനമ്മെക്കണ്ടാൽ
അയ്യമ്പതുടുപ്പണമൊരുവൻ ചൊല്ലും
വീട്ടിൽ വരുമ്പോൾ സരസന്മാരും
പാട്ടിൽ വരുമ്പോൾ ചിരസന്മാരും
കൂട്ടിക്കൊണ്ടൊരു സഭയിൽ ചെന്നാൽ
കോട്ടമാിഞ്ഞു പറഞ്ഞു ചിരിക്കും
പട്ടന്മാരുടെ കൂടെപ്പോയാൽ
ഒട്ടുപൊരുപ്പുണ്ടെന്നൊരുപക്ഷം
ഗോഷ്ടികളാരാൻ ഭാവിച്ചാലവർ
കൂട്ടത്തോടേ വടിയുമെടുക്കും
പോടാലുടവാ! പീത്തായോളി!
കൂടാകുസ്സതികളെന്നു കയക്കും;
കേടുകളോരോന്നോത്തു തുടന്നാൽ
കൂടുകയില്ലാ കാഴ്ചകൾ കാൺമാൻ
രക്തമിണിതന്റെ സ്വയംഭരചോഷം
രചിരമനോഹരമായതു കാൺമാൻ
പെണ്ണങ്ങളിലൊരു പെണ്ണിനുമാത്രം-
മെന്നുള്ളതിനൊരു കുറവിലേയ്ക്കും.

പെണ്ണങ്ങൾ വിരവോടിവണ്ണംപറഞ്ഞുപല
പൊണ്ണന്മാരോടും നല്ല ദണ്ഡന്മാരോടും കൂടി
കുണ്ഡിനപുരംപുക്കു പെണ്ണിനെക്കാണാൻവന്നു
തിണ്ണം നിറഞ്ഞു പല തിണ്ണപ്പാങ്ങേറ്റി
കൊട്ടം കുഴൽ വിളിയും പാട്ടും പല വിധങ്ങൾ
കേട്ടുരസിച്ചു പല കൂട്ടംവസിച്ചുനേരം
വേളിയടുത്തനേരം നാളികുമാരിയാളും
ആളിജനവും കൂടി കേളിചിനോദത്തോടെ
കാളീഭഗവതിതൻ കേളീഭവനത്തിൽ പ്ര-
തോളീപ്രദേശത്തു പ്രവേശം തുടങ്ങിമെല്ലെ.
ദുഗ്ഗാദേവിവാണരുളും ചാരുഗേഹം തന്നിൽ
രക്തമിണിയും തോഴിമാരും വിപ്രനാരിമാരും
മന്ദംമന്ദം ചെന്നുനിന്നു വന്ദനങ്ങൾചെയ്തും
സുന്ദരിരക്തമിണിതന്റെ കാമമുരചെയ്തു
“ചന്ദ്രപൂർവ്വജായേ! ദേവി! ചണ്ഡി! ചാരുശീലേ
വല്ലവീവല്ലഭൻ ദേവൻ വാസുദേവനെന്റെ
വല്ലഭനായ്ക്കുരവേണം വൈകിടാതെ തന്നെ

ഈ രേഴുട്ടവനങ്ങൾക്കും വേരായാരുമുന്തി
നാരായണനെന്ന് നല്ല വേരായാരു ദേഹം
കുഞ്ഞാലാരിരാൾ കൃഷ്ണൻ രാജാമർക്കകാമൻ
തരുണാംബുചാഹാദീരാമൻ ചരനായുന്നീടേണം
ഹരജായേ! നിൻപാദാംഭോജം ശരണംമേഹേ-
ഗൗരീ!
പരമാനാദാകാരേ! ധീരേ! പരിപാലിക്കേണം-
നീയെന്നാ!”

പരമവിവിരവാടു വാങ്ങി മനോഹരി
ഉരുതരുസുഖമാടു നടനം ചെയ്താൾ
നവരകുലമുടനഖിലപുലമുളുടെ
വരവതു കണ്ടു കുതുഹലമോടെ
സരസിജശരണടെ ശരതതിയേറ
പരവശവികൃതികളാതു തുടങ്ങി
ഹരിഹരിശിവശിവനരവരവികൃതിക-
ളുരചെയ്താനുരഗേശനമലസൻ
കന്യകതന്നുടെ വദനസരോജേ
കണ്ണുകൾ രണ്ടുമുറപ്പിച്ചൊരുവൻ
തന്നത്താണെ മറന്നു വസിച്ചാ-
ന്നതമായൊരു കുററികണക്കെ;
മറന്നൊരു മന്നൻ വാല്യക്കുരൻ
വൊറുലതെറുത്തു കൊടുത്തതുവാങ്ങി
തലമുടിതന്നിലതെല്ലാം ചൂടി
ചലമിഴിയാളെക്കണ്ടു വസിച്ചാൻ,
വെള്ളിയടപ്പനെടുത്തുതന്നതി-
നുള്ളിലിരിക്കും ചുണ്ണാമ്പെല്ലാം
പമുപ്പുഴുവെന്നോത്തു മുഖത്തു
തേച്ചു തുടങ്ങി ചൊറാരു ഭൂപൻ
അവളെക്കണ്ടു ഭൂമിച്ചൊരു ഭൂപരി
പവിഴംകോഞ്ഞൊരു മാലയെടുത്തു
കണ്ടിച്ചൊരോമണികളെടുത്തു
കൊണ്ടുടനച്ചുനവിധികൾ തുടങ്ങി;
കൊണ്ടൊരു നരപതിമഞ്ചത്തിൽ നി-
ന്നേറു പതുക്കെപ്പലരും കാൺക
ഏറും ഭോഷൻ കാതുവിടിച്ചുട-
നേത്തംവിട്ടുടന്നാനപ്പോൾ;
ഗ്രന്ഥമഴിച്ചു വിടിച്ചൊരു വിദാൻ
ബന്ധം വിട്ടുപാഞ്ഞു തുടങ്ങി

“സുഗ്രീവൻ ധൃതരാഷ്ട്രൻ ശകുനീഭ-
ശഗ്രീവൻദമയന്തിവീരാധൻ
ലക്ഷ്മീഭഗവതിനുപ്പുണവാമുനി
ലക്ഷ്മണനമ്മെ”നെന്നിവണ്ണം
മട്ടുളമാത്താൻ വിരുതനൊരുത്തൻ
മദനഭാതു വിടിച്ചൊരു ഭോഷൻ
കുട്ടിപ്പട്ടരെ മട്ടുളമാക്കി
കൊട്ടിലരിണത്തോംചോഷിച്ചു;
ഓടക്കുഴലെന്നോഞ്ഞൊരു ഭൂപതി
കൂടെനടക്കും ശാസ്ത്രിഭപിജനടെ
പുസ്തകമൊന്നു വലിച്ചു മുഖത്തു്
ഹസ്തംകൊണ്ടു ചേർത്തു തുടങ്ങി;
തപ്പിനവിരുതുളൊരു ധരണീശൻ
തപ്പില്ലാഞ്ഞിഹതപ്പിത്തന്നടെ
മുന്നിലിരിക്കും മുതുവിപ്രാൻക-
ഷ്ടിത്തലയിൽത്തടവിക്കൊട്ടി;
ശാതോദരിയുടെ രൂപം തന്നുടെ
ചേതോദർപ്പണമതിൽ നിഴലിച്ചു്
കണ്ണുമാടച്ചുതകു് മണി തകു് മിണി!
എന്നുചവിച്ചു വസിച്ചാനൊരുവൻ;
വിദാൻ താനെന്നറിയിപ്പാനൊരു
വിദാൻ ഗ്രന്ഥമഴിച്ചു വിടിച്ചു
പ്രദിശതുഗിരിശസ്തമിതാമെന്നഥ
പദവും പൊരുളും ചൊല്ലിരസിച്ചാൻ;
തുംബുരുതുല്യൻ താനെന്നൊരുവൻ;
തുംബുരുകയ്യിലെടുത്തു പതുക്കെ
സരിഗമപധനിസ എന്നും ചൊല്ലി
പരിവൊടുവാട്ടും പാടിരസിച്ചാൻ.
വണ്ടാർ കഴലിവരുന്നതുമരിക്കെ-
ക്കണ്ടാനന്ദിച്ചവളുടെ രൂപം
കൊണ്ടൊരു ശ്ലോകം കെട്ടിത്തീർത്തു
കൊണ്ടൊട്ടിച്ചിലപൊള്ളുപറഞ്ഞും;
സുന്ദരിമാരുടെ രൂപം തീപ്പാൻ
സൗന്ദര്യാദിഗുണങ്ങളെവളരെ
വണ്ടെ വണ്ടെ പകരസംഭവ-
നണ്ടാക്കിപ്പലപെട്ടീലിട്ടു
ചൂട്ടിത്തന്നുടെ പുരിയിൽ പരിവൊടു
വാട്ടിലിരിപ്പതശേഷവുമിപ്പോൾ

രക്തമിണിതന്നുടെ രൂപംതീർപ്പാൻ
രചിക്കാണ്ടൊക്കെയടിച്ചു തുലിച്ചിറ
ചിലവിട്ടതിനാലെത്തിപ്പോയൊരു
തിലമാത്രം ബതശേഷിച്ചില്ലാ;
നഷ്ടിവിടിച്ചു നാൽമുഖനിപ്പോൾ
സൃഷ്ടിപ്പാൻ സാധനമില്ലാ
എന്നതുകാരണമന്യര്യുകൾ-
ക്കൊന്നിനു മിപ്പോൾ പൂർണ്ണതയില്ലാ
തലമുടിയുള്ളൊരു പെണ്ണിനുചൊറും
മുലയില്ലാതെ ചമഞ്ഞിടുന്നു;
നല്ലമുഖശ്രീയായുധവർക്കുണ്ട്
പല്ലകളല്ലാം വെളിയിൽ കാണാം;
വണ്ണകൊള്ളാമൊരു നാരിയൊരു
കണ്ണൊന്നാസ്തിയതങ്ങിനെകാരം,
ജാപ്പാഴുള്ളൊരു പെണ്ണുങ്ങൾക്കു
ചൊല്ലൊക്കും ഗുണമെല്ലാമില്ലാ
വാരിജഭവനുടെ ദാരിദ്ര്യംബത
കാരണമെന്നതിനർത്ഥവുമിതരം.

ഏവംവികൃതിയുള്ളഭാവം പ്രകാശിപ്പിച്ചു
ഭൂപാലകന്മാരെല്ലാംമോഹുന്നകാലമുണ്ട്
ചേരിഭൂപാലനോരംമോദിച്ചുതൻറകാഴ്ച
സാധിക്കുമെന്നതന്നെ ബോധിച്ചുശിശുവാലൻ
മാലയേല്ക്കാനുള്ളൊരു കാലമെന്നോർത്തുകൊണ്ടു
നാലുഭാഗത്തും വാദ്യകോലാഹലങ്ങൾകൂട്ടി
മാലോകരെല്ലാമെന്നയാലോകനം ചെയ്യണം
നാലാഴിനടുവിലെ ഭൂലോകമൊക്കെശിശു-
വാലനധീനമനുക്രമം ദൈവമെന്നും-
വേലംമോദിച്ചുമദശീലൻ മരുവുന്നേരം;

തദനമധുസൂദനൻ തനപംഗിയേക്കണ്ടു
മദനതരളാശയൻ മഞ്ചത്തിൽനിന്നാശു
അവനിയിലിറങ്ങിവന്നാനന്ദമുത്തിതാൻ
കമലദളനേത്രയാം കന്യയെപ്രാപിച്ചു,
കരമതുവിടിച്ചുടൻ കാമമൊന്നോതിനാൻ:-
“രചിരഗുണമോഹനേരക്തമിണി”മൽപ്രിയേ
രചിരമനുരാഗിണാൻ സുന്ദരീകേളഭോ!
കനിവിനൊടുനിൻമുഖംകാണുമതിന്നേഷണാൻ
നേസിബഹുഭയകാൽ മണ്ടിവന്നീടിനേൻ
മമതരണി നീയെടോ! മാനിനീമാലികേ!

മമതയുടയോരമാം മാനിക്കുനീ മുദാ
തരികപരിരംഭണം താമ്രബിംബാധരേ!
പെരികെവളരുന്നുവേ പ്രേമഭാരംപ്രിയേ!
കരികളഭാമിനീ! കാമിതം ദേഹിമേ
തെളിവാടുവിഭക്തേ! തേരിലേറീടുക
ലളിതതൻ! വല്ലഭേ! ലജ്ജമോചിക്കുനീ
സരസതരമിങ്ങിനേ സാധുവാക്യംപാ-
ഞ്ഞനമതിവരുത്തിനാനംബുജാക്ഷൻ മുദാ;
നരപതികളൊക്കവേ നോക്കിനില്ലുംവിധൗ
നരകരിപുമാധവൻ നാരിയെക്കൈക്കൊണ്ടു
വിരവാടുനടന്നുതേവീരപുഡാമണി
വിരചിതമഹോത്സവം വിശ്വലോകാധിപൻ
ഘംഗമഹീപതി, മഹിഷമഹീപതി
വംഗമഹീപതി, സിന്ധുമഹീപതി,
ആന്ധ്രമഹീപതി, സിംഹളഭൂപതി
കന്തിമഹീപതി കുന്തലരണീപതി,
കൊങ്കണഭൂപതി, കോസലനരപതി,
മക്കണ്ണമന്നവരെന്നിവരെല്ലാം
കന്യാഹരണംകണ്ടുകലമ്പി-
സ്സന്നാഹത്തെത്താടുകൂടെയടുത്താൻ,
‘നില്ലെടുകടിലാനിന്നുടെ തൊഴിലിതു
നല്ലതിനല്ലേവല്ലവഞ്ചാലാ!
വല്ലവനെങ്കിലുമിങ്ങനെചെയ്താൽ
കൊല്ലമതിന്നൊരുകില്ലമതില്ലാ
ശിശുവാലൻറകളത്രമതിന്നൊരു
പശുവാലനുതൊടാമോ മുഖം!
അത്രമഹോതവമോഷണമെന്നതു
ശിശുവായന്നേ ശീലമിതല്ലോ
പാലും തൈരും കുട്ടുകവണൊരു
ഞ്ചാലാ! നില്ലെട! ഗോപകുമാരം!
നാലുജനങ്ങളുടെ സഭയിൽനിന്നെക്കൊരു
നാളും വരുവാൻ സംഗതിയുണ്ടോ!
മാതുലനെക്കൊലചെയ്തു കുമാരം
പുത്രനെയെക്കൊലചെയ്തു കുമാര
കൈതവമല്ലാതൊരുകമ്മം നീ
ചെയ്തവനല്ല ജനിച്ചേപ്പിന്നെ
വെണ്ണകവൻഭൂജിച്ചുനടന്നും
വെണ്ണങ്ങളുടെവസനം മോഷ്ടിച്ചും
കണ്ണിൽകണ്ടതു കട്ടുമുടിച്ചും

കഞ്ഞികുടിപ്പാനില്ലാതാക്കി
യജമാനന്മാർ പലരുടെവരുടെ
പ്രജകളുമനവധികായ്ക്കാരും
മേനോന്മാരുപണിക്കരുമെന്നിവർ
നാനാജാതികൾ നോക്കിയിരിക്കെ
ഏടയന്മാരിലൊരുത്തൻവന്നു
മടികൂടാതിക്കമ്പാരത്തം
സ്വദിതിപിടിച്ചുരഥത്തിൽകേറി
പടയമടിച്ചുതിരിച്ചുകൊള്ളാം."

കൊടുപ്പിൻതാഡനംവാങ്ങേ-
ങ്ങുപ്പിൻ! കള്ളനെച്ചെന്നു
തടുപ്പിൻ കമ്പുകേമല്ലേ
പ്പിടിപ്പിൻചേരിഭൂവന്നു
കൊടുപ്പിൻവില്ലുകളെല്ലാ-
മെടുപ്പിൻ! ബാണമെയ്താതു
തടുപ്പിൻ! യാദവന്മാരേ
മുടിപ്പിൻ! ഭൂപാലന്മാരേ
നടുപ്പിൻ! തേർത്തടംതല്ലി-
പ്പൊടിപ്പിൻ! കൃഷ്ണൻറമാവിൽ
തെഴിപ്പിൻ! പാരാതെവേഗം
രേറ്റിപ്പിൻ കൂട്ടത്തിൽവന്നു
മറിപ്പിൻ! പേടിയുള്ളോരി-
ങ്ങിരിപ്പിൻ! പെണ്ണിനെച്ചൊല്ലി
മറിപ്പിൻ! മനവന്മാരെ!
ധരിപ്പിൻ കണ്ഠനെക്കൊന്ന
ശൗണസംഹരിക്കേണം-
മുടനേസംശയംവേണ്ടാ
വിടനേക്കൈക്കലെന്നുമ്പോൾ
വിടൊല്ലാമന്നവന്മാരേ!

ഇങ്ങനെപലപലദൂഷണവാക്കുകൾ
തിങ്ങിനമദമൊടുചോഷിച്ചങ്ങിനെ
മുറും നൂപതികൾവന്നുരഥത്തിന്നു
മുറുംനിന്നുതടുത്തൊരുസമയേ
സാത്യകിവിൻ കൃതവർമ്മാപും
സാതപസസംഖവുമവരുടെ പടയും
ഉദ്ധവരും ബലദേവരുമൻപൊടു
യുദ്ധംചെയ്തുതിനെത്തിമുതിന്നു;
"കുന്തിയകീടകമുഖന്മാരേ!
ശത്രുക്കൊണ്ടൊരു ഫലമില്ലേയ്യം

എലികളൊരായിരമുണ്ടെന്നൊലൊരു
പുലിയൊടുകലഹിച്ചൊന്നെടുതാമോ!
കുന്തിലക്ഷം വന്നാലിന്നൊരു
ചെറുകുടവായെവധിപ്പൊന്നെടുതോ?
നിങ്ങളർക്കീവക കന്യാലാഭം
സംഗതിവരുമോ? ചപലന്മാരേ!
തങ്ങളെവാർത്തകൾ താനറിയാത്തവ-
രിങ്ങിനെവന്നുതരംകെടുമുടനേ
ഉപ്പു ചുമന്നുനടക്കുമവനൊരു
കുപ്പലുകടലിലിറക്കാൻമോഹം
അഭിജിതംചപ്പിനടക്കുന്നവനൊരു
തണ്ടിലിരിപ്പാനാശകണക്കേ
കണ്ടുകിണറ്റിൽ തവളക്കഞ്ഞിനു
കുന്നിന്മീതെപറക്കാൻ മോഹം
ചൊട്ടച്ചാൺവഴിവട്ടംമാത്രം
കുഴിച്ചുണ്ടുപറക്കുംകോഴികൾ
ഗരുഡൻപിറകേ ചിറകുവീശി
ഗഗനേഗമനം വാങ്ങിക്കിണു
ഞാണുളെനൊരുക്കൂട്ടം ഭൂമിയി-
ലഞ്ഞുറായിരമെണ്ണുകൂടി
സ്വരൂപിച്ചെങ്കിലനന്തനെടുക്കും
ധരണിയെടുപ്പൊന്നെടുതായ് വരുമോ?
കൊതിയന്മാരേ! മതിയന്മാരേ!
മതി! മതി! നിങ്ങളെ മതിയിലെമോഹം
മതിമുഖിയാകിയ തക് മിണിതന്നിലെ
മതിരതിയൊക്കെ വൃഥാഫലമിപ്പോൾ
ആയനിയുണ്ടവനെങ്ങുദർഭഗ-
നായവനാണോ പെണ്ണോ ചൊൽവിൻ
ചെങ്ങാതിക്കിനിവേളികഴിപ്പാ-
ന്നൊന്നൊരുപെണ്ണുണ്ടായ് വരുമോ?
പേദിമഹീശനു വേളിമുടങ്ങി-
ച്ചേതംവന്നുമൊട്ടുപൊറുക്കാം
മലയാളത്തും പരദേശത്തും
തലയുപൊക്കിനടപ്പാൻമേലാ
ഭംഗിപറഞ്ഞുപ്രതിഗ്രഹമെല്ലാം
വാങ്ങിക്കൊണ്ടുവർതന്നെയിപ്പോൾ
പരിയാസത്തിനുവട്ടംകൂട്ടി-
പ്പിമിപിമിവന്നവർപാർത്തിടുന്നു
യുദ്ധമോഹംസവമുടനേതുടരുകി-
മുഖതരോവമശേഷംതീരും.

ഉദ്ധവർ കൃതവർമ്മാസാത്വകീസകലയദുഷ്ട-
 മുടനെ
 ഉദ്ധതമതിഗൃപതിബലത്തൊടു യുദ്ധവിധങ്ങൾ-
 തുടങ്ങി
 വില്ലശരംചുരികകുത്തിലശുലം പവളംകുന്തം
 നല്ലഗദകൾവാഴ്ചമ്പരിപകൾ മുരഞ്ഞടിചക്രം-
 പരിചം
 ലന്തക്കഴലിട്ടികൾ ശക്തികളൊരുവക പിറകി
 കളം
 ചന്തത്തൊടുപലവിധമായുമവിടെമെടുത്തു ഭേ-
 ഞാൻ
 ചെട്ടംപലവെടികളുമിടയിടചടചടചോല-
 തോടേ
 തട്ട ചിലകഴൽവിളി നിലവിളിക്കാനുകൾ-
 പൻചുകൾകാട്ടി
 ആനപ്പടകുതിരപ്പടകളുമടവകമാടമ്പികളും
 സേനാപതിമേനോക്കികളുമുത്തപടത്തല പ-
 ഞാൻ
 പട്ടാണികൾപലതരമിങ്ങനെ കളകളമിളകി-
 നിറഞ്ഞും
 ചെട്ടെന്നൊരു സമരമമോളുവിയ തുപ്പനരുലക
 രാളം
 സാത്വകിയുടെശരശതമോറിഹതോരമടങ്ങി-
 ഗൃപന്മാർ
 ഗൃപതികളുടെ കണ്ണുപൊടിഞ്ഞഥ ചിലരുടെ
 കാലുമൊടിഞ്ഞു
 ഗൃപനൊരുവനുപല്ലതകന്നൊരുമല്ലനമുക്കു ചത-
 ണ്തു
 വസ്ത്രംചോയാഭരണംപോയുടലു ചിലർക്കുലഭിച്ചു
 മരത്രംപോയ നാണക്കേട്ടമത്സരിതിനടന്നു
 തിരിച്ചു
 പെണ്ണിനെ മോഹിച്ചുലഭിച്ചൊരുമാനക്കയമയി
 കമന്തോ
 വന്നുമിനിമതിമതി നമ്മുടെവീട്ടിലിരുന്നാൽ
 പോരും
 ഇത്തരമതിഭയമിടകൂടിനരാജസമൃദ്ധമശേഷം
 സത്പരമങ്ങോടിയൊളിച്ചു ശമിച്ചുശമിച്ചു-
 വസിച്ചു

മടുമാറി. .
 വാളുമെടുത്തുവിടിച്ചുകളിച്ചു-
 ചുറ്റിപ്പറ്റിനോടിയടുത്തിതു രക്തമൻ
 വേളിമുടക്കിയമുഡാ! നില്ലെട
 കേളിവിനോദമിതല്ലെട കണ്ണാ!
 ഗോക്കളമേച്ചുനടക്കുന്നവനി-
 ചോക്തമെന്നുഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ടോ!
 നോക്കെട! നിന്നുടെ കലബലധനജന-
 മൊക്കെയുമാശ്ചര്യമുടിക്കും രക്തമൻ
 ശിശുവാലന്നുകൊടുപ്പാനായി
 ശിശുവായന്നേകല്പിതമാക്കിയ
 മത്സരാഭരിയെക്കൊട്ടാരു നിന്നുടെ
 ദുസ്സാമത്വം നമ്മൊടുകൂടാ;
 പാലും ഞ്ഞതമിതല്ലെടകണ്ണാ!
 പോരുന്നിന്നുടെ പെരുതപ്പമെല്ലാം
 അമ്മാനമുണ്ടെ പെൺകൊടിയാളെ-
 സ്സമ്മാനിപ്പാൻ നല്ലൊരു പാത്രം
 അമ്മാവനയും കൊന്നുമുടിച്ചു-
 നമ്മാനിപ്പോളൊരു വകയില്ലാ;
 കട്ടഭജിച്ചും കാലികൾ മേച്ചും
 വട്ടകളിച്ചും കാട്ടിലൊളിച്ചും
 മട്ടോൽമൊഴികടെ പുടവകവന്നും
 നാട്ടാരോടു വിടിച്ചു പഠിച്ചും
 പെരുവഴിപോകുന്നേരം ചെന്നൊരു
 പെരുമണ്ണാനെക്കുത്തിക്കൊന്നും
 പെരുതെടിനിന്നുടെ വിരുതുകളിങ്ങിനെ
 കരുതിപ്പൊരുതിക്കൊള്ളുകടില!
 ഇങ്ങിനെ വന്നു ശകാരം കൂട്ടി
 സംഗരസിമനികണ്ടൊരു സമയേ
 തിങ്ങിനകോപാലോടിയടുത്താൻ
 മംഗലമുത്തിമുകുന്ദനമപ്പോൾ;
 പടയുടെ കലശലുകേട്ടപ്പോൾ ചിലർ
 പടികളടച്ചു മുടക്കുന്നമിട്ടു
 ഉറട്ടിനു വന്നൊരു പട്ടന്മാർ ചിലർ
 കേട്ടു ഭയപ്പെട്ടുഴറിത്തന്നുടെ
 കുട്ടികളെച്ചിലർ തോളിലെടുത്തും
 കുട്ടിപ്പാദം കെട്ടിനമീതെ
 കെട്ടിമുറക്കിലാവതി ചെല്ല

ചന്ദ്രക്കാരൻ കലവറപുട്ടി-
 ചുന്തഞ്ഞാപ്പിയുമിട്ടമുറക്കി
 കുന്തമടുത്തു കറക്ക വിളിച്ചുക-
 തിച്ചുമ ചാടിപ്പാഞ്ഞു തിരിച്ചും
 അച്ചികൾ ചൂലും മുറവുമൊിഞ്ഞും
 മച്ചിലൊളിച്ചും മണ്ടിനടന്നും
 അച്ചനെ വിളിയെടിയങ്ങോക്കിപ്പോൾ
 കൊച്ചിനെ വേണ്ടാ കോയിക്കൽ ചില
 നിച്ചിരിയത്തികളുണ്ടവർ മേനികൊ-
 തിച്ചുനടക്കുന്നെന്നിഹ കേട്ടു;
 കള്ളന്മാർക്കു തനിക്കു പിറന്നൊരു
 പിള്ളയെവേണ്ടാതായാൽ പിന്നെ
 തള്ളയിലൊരു കനിവുണ്ടായ് വരുമോ?
 വള്ളപൊറുപ്പാനിങ്ങു വലഞ്ഞു
 പടവന്ന നുടെ വീട്ടിൽ കോി-
 പ്പടിയും കുതകും തല്ലിയൊടിച്ചു
 കൊടിയും വാഴയുമൊക്കെ നശിക്കും
 മുടിയും നമ്മുടെ നാടുകളെല്ലാം
 ഇങ്ങിനെയിവരെയെടുത്തും കൊണ്ടിനി-
 യെങ്ങൊരു ദിക്കിനു പോയിക്കൊണ്ടു?
 ഡയ്ഗമെടുത്തു കയത്തു വരുന്നൊരു
 തക്മനെ വിരവില്ലെടുത്തു മുകുന്ദൻ
 പെക്കം ഒന്നു പിടിച്ചുടനവനുട
 ചെറുഗുമിങ്ങു പിടിച്ചു പാിച്ചു,
 തലമുടിപിടിപെട്ടുകൊണ്ടുവന്ന
 കൊലചെയ്യാനെന്നാരുണ്ടില്ല;
 കാടൻ ചൂച്ചുപിടിച്ചുപിടിച്ചാലെ
 മൂലൻ നിന്നു വിറച്ചു തുടങ്ങി;
 ആയതുകണ്ടു കരഞ്ഞു വിരഞ്ഞുട-
 നായതമിഴിയാൾ തക്മിണിയെപ്പോൾ
 തുക്കാൽ ചെന്നു പിടിച്ചു പറഞ്ഞു
 ചക്രായുധനൊടു ചടുലാപാംഗി.

മുട്ടമാറി.

“കരുണാസാഗരനാഥ! ശരണം നീ ശരണം
 ചരണാന്തേ പണിയുന്നേനരുതയ്യോ കോപം
 കലനാശം വരുത്തൊല്ലാ കുപലയനയന!
 കൊലചെയ്തിടരുതെന്റെ സാമജനാമിവനെ
 ഇവൻ ചെല്ലൊരപരാധം കാണമെന്നാലും

സന്ദിക്കേണം മുകിൽ വണ്ണ! നമുക്കുള്ളമൂലം
 ചെറുപ്പം കൊണ്ടിവനോരോജ്ജ്വലതപങ്ങൾ പറ-
 ണത്തു
 വെറുപ്പമിന്നതു കേട്ടാൽ വധിപ്പാനുംതോന്നും;
 പൊറുപ്പത്തുള്ളൊരുമോഹം വരുമോ കൊല-
 ചെല്ലാൽ

പുറപ്പെട്ടു ഗമിക്കുമേ ജനകാദിസകലം
 ഒരുദോഷപൊറുക്കേണംവെരുതായിവന്നാലും
 നിരൂപിച്ചു സന്ദിക്കേണംനിഖിലേശാ കൃഷ്ണ!
 ഇതിനെല്ലാംനിമിത്തംതാനെന്നല്ലോവരുന്നതും
 അതുപാരം മമവേദം മധുവൈരിൻ നാഥാ!
 നമസ്സേ ശ്രീഗോവിന്ദ! നമസ്സേ ഗോപാല!
 നമസ്സേ ശ്രീധാവിന്ദ! നമസ്സേ ഭുവനേശ!”

മുട്ടമാറി.

ഇങ്ങിനെ വന്നു കരഞ്ഞു പാഞ്ഞൊരാൾ
 മംഗലമധുമൊഴിയാളെക്കണ്ടുട-
 നങ്ങിനെയെന്നാരു ചെല്ല കൃപാനിധി
 അംഗനമാർമണിയോടനരാഗാൽ
 “മൽപ്രിയകാന്തേ! തുക മണിതവപുന-
 രപ്രിയമുണ്ടോ ഞാൻ ചെയ്യുന്നു?
 ദുഷ്ടപ്രഭുവാകിയ ദോഷരനിവനതി
 ദുഷ്ടകൃതമുന്തിമഹാശാപനയമൻ
 ധിക്കാരങ്ങൾ പാഞ്ഞതശേഷപു-
 മിക്കാലത്തു സന്ദിക്കാമിഹ ഞാൻ;
 വകജനയനേ! നിന്നുടെ മേതസി
 സങ്കടമെങ്കിലെന്നിക്കും സങ്കട-
 മെന്നാലൊരു വിഴയിനു പൊറുക്കാ-
 മെന്നാരു ചെല്ല ചതുക്കെ മുകുന്ദൻ
 പാണികൾ കൊണ്ടുതക്മിണിതന്നുടെ
 പാണിപിടിച്ചു ചൂണൻ വധിച്ചു.
 ദുഷ്ടതപെരുകിനതുക്മനെ വിരവൊടു
 മുഷ്ടികൾ കൊണ്ടു ശിരസ്സിലടിച്ചു
 ചെൽഡം കൊണ്ടുടനവനുട തലമുടി
 ചിക്കുന്നങ്ങു ചിരച്ചൊരു ശേഷം
 നാലുമൊരൊന്നും കുടുമകൾ വെച്ചൊരു
 കോലം കണ്ടാൽ ചിരിയാമങ്ങിനെ
 നാണക്കേടു വരുത്തിയയച്ചു
 പ്രാണൻമാത്രം പോയതുമില്ല.

മുന്നം രണ്ടും കുടുക്കാരൻ
പോന്നു പുരത്തിൽ പുകുല രക്തമൻ
കതകമടച്ചു പുതച്ചു കിടന്നു
ഹിതമല്ലാത്തതു ചെയ്തു നിമിത്തം.

വീര്യംബുരാശി കൃഷ്ണൻ ഭായ്യാസഹിതനായി
തേരിൽ കരേറിയ ദുർവീരന്മാരോടുകൂടി
സീരായുധനെച്ചെന്നു പാരാതെ ഏകവണങ്ങി
പാരാവതിക്കുപോവാനാരംഭിച്ചുകോടേ
കൊട്ടം കുഴൽ വിളിയും പാട്ടും തഴുകളാല-
വട്ടംതേവിടിശ്ശികൊട്ടം, കൂത്താടികടെ
ഓട്ടം എന്നിവ ചൊറ കൂട്ടം മേളങ്ങൾ പല
കൂട്ടി നടന്നു ചെന്നു ക്ഷിപ്രം കടൽ കടന്നു;
വിപ്രന്മാരോടും കൂടി വരുംഗോപുരം പല
സുപ്രദേശം ലംഘിച്ചു ഉള്ളിൽ കടന്നു കൃഷ്ണൻ,
പുളിമാൻ മിഴിയാളും പള്ളിശ്രാമ്പിമേലേറി
പള്ളിക്കൂട്ടിലിന്മീതേ ചെന്നുങ്ങധിപസിച്ചു;
നന്ദനന്ദനൻ കൃഷ്ണൻ മേളിച്ചു പുലർക്കാലേ
നന്ദിച്ചു മാതാപിനെ ഒന്നിച്ചു താതനേയും
വന്ദിച്ചു വഴിപോലെ മേളിച്ചു രക്തമിണിയെ
ലാളിച്ചു ഞവളുടെ വേളികഴിച്ചു നല്ല
കേളിയുമാടിക്കൊണ്ടു മാളികമീതേ വാണു;
താളികമുഖിയുടെ വ്രിളിതവുമകന്ന-
ങ്ങാളികൌശലമുലമെന്നതേ പായാവു.
ഇങ്ങിനെ രക്തമിണി ഹരണം ചെയ്തു
ശേഗിയിലംബുജനയനൻ കൃഷ്ണൻ
മംഗലമിക്കഥ കഥനം ചെയ്താൽ
സംഗതമായുയരമമിതാനന്ദം;
ഉലകടെപെരുമാളിക്കഥയെല്ലാം
നഖമൊടുമനസിനിനച്ചുവസിച്ചു
ഉലകടെ പൊലിമവരുത്തിരമിക്കാം
കവഞ്ചലപുഷ്പിയുമുളവാങ്ങേ.

—:—

മംഗളം.

സുരതടിനീ നിലയോത്തമ! മുരരിപൊ!
സന്ധിജലോചന! പാഹി
നരവതി വിജയൻ രഥമണിയാം യദ-

വരി കരി വരദ! പാഹി
മണ്ഡകൂർമസുകരനരഹരി
വാമന ഭൂവര! പാഹി
ശ്രീരാഘവജയ! സീതാവരജയ!
പീതാംബരജയജയപാഹി
ശ്രീവസുദേവാത്മജ! ജയശൗരേ
ശ്രീലക്ഷ്മീ രമണ! മാം പാഹി
വാരിജഭവമുഖസുരവരവിന്ദത!
സാരസനയന! ശൗരേ!
നീരദമോഹനദിവ്യകളേബര!
ഹാരവിരാജിതകണ്ഠ!
ദേവകിനന്ദന! യാദവബാല!
ദേവജനാവനശീല!
വസുദേവാത്മജ! വാനവർ പാല!
വാസവിസുതമുരാദേ!
മത് ജ്ജളകുണ്ഡലമണ്ഡിതഗണ്ഡ!
ഖണ്ഡരിഷണ്ഡാ! ലോലാ
രഞ്ജിതമത് ജ്ജളകുന്തളശോഭിത
ബിംബഫലാധര! നാഥ!
മാറലർ പാശമരത്തിഹ പാലയ!
ചോറാനിക്കരവാസാ!
നളിനാസനമുഖസുരഗണപൂജിത!
അന്ധകജനപാലനപാഹി
മനസിജനാശന! ജനിതൃതിമോചന
മഹിത ഗുണാലയപാഹി
ശിശുശശിശേഖര! ശിവമുഖശങ്കര!
ശിതിഗള! ശംഭോ! പാഹി!
വനോർസേവിതവാസുകിഭൂഷണ!
വരമരുളിടുകവന്ദേ
യക്ഷേശ്വരവരദാന്നതജന
മോക്ഷദ! മാം പര പാഹി
ശ്രീപുണ്ണത്രയീമന്ദിര! നാഥ!
ശ്രീപുരുഷോത്തമവന്ദേ
ശ്രീഗുരുവായുപുരേശി! ഹരേ മാം
പരിപാലയമാം ദേവ!
നാരായണജയ! നാരായണജയ! നാരായണ
കൃഷ്ണ! ശരണം ശരണം.

രക്തമിണീ സ്വയംഭരം ഓട്ടൻതുളുൽ സങ്കാപ്തം.

ഘോഷം

കാട്ടൻ തൃക്കൂർ.

അണിമതികലയും സുരവാഹിനിയും
ഛന്നിപതിഗണമണമണികളുമണിയും
ഗുണഗണമോഹിനപുരിചിടയുടയോൻ
പ്രണതശിവകരണഗമാരമണൻ
കരിണീവടിപുചമഞ്ഞു വിളങ്ങിന
തരുണീമണിയാം ഗിരിസുതയാസഹ-
കരിവരവേഷം പൂണ്ടൊരു ദിവസം
കരിഹരിശരഭവരാഹമാഹാമൃഗം -
പരിപൂതമാകിനവിപിനത്തന്നിൽ
പരിചൊടുവിഹരിച്ചീടിനസമയേ
പെരുകിനമടുമലർവാസനകൊണ്ടും
സുരഭിമലയപവനാഗതികൊണ്ടും
പരിസരമിളഭിമിശ്രിതംകൃതികൊണ്ടും
പരഭൂതപഞ്ചമരാഗംകൊണ്ടും
പരിണതശശധരകിരണംകൊണ്ടും
സരളബകളമുകുളാവവികൊണ്ടും
സരസിജശരശരണികരംകൊണ്ടും
സരസികുമുദവനാദമിളകുംകൊണ്ടും
പരവശമാനസരാമപരദനേ
പരിചൊടണഞ്ഞു പൂണൊരുതരേരം
തരസാവനവിറന്നു വിളങ്ങും
തരുണദിവാകരകോടിസ്ഥാനൻ
കരിമുഖമാകിന പരദൈവതമേ
വരമരുളീടുക വന്ദിക്കുന്നേൻ.

മട്ടമാറി.

കല്യാണവാരിരാശ കല്ലോലജാലംപോലെ
നല്ലൊരുതിരുമിഴിവില്ലാട്ടംകൊണ്ടുമമ
കല്യാണമരുളുക കല്യാണീ വാണീദേവി
പല്ലാരവിന്ദരചി വെല്ലുനാംഗിയുള്ള
സല്ലോചനങ്ങളുടെ തെല്ലോടികലരും
മല്ലായുടൻപട വില്ലോടുതുലിതമാം
ചില്ലീയകനക വല്ലിവിലാസംകൊണ്ടു-
മല്ലാസഗുണമുള വില്ലാതെവിലസുന്ന

സല്ലാപമധുരസസല്ലാളനങ്ങൾകൊണ്ടു-
മെല്ലാനേരവുണ്ണെ കല്യാണീ! കാത്തരുൾക
കല്ല്യേ! ഭഗവതി! നീ യല്ലാതിനിക്കുഗതി-
യില്ലാമമനസി വല്ലായുവന്നീടുന്ന-
തെല്ലാമകത്തിപ്രതി മല്ലന്മാരുടെ മദ-
മെല്ലാംകുറപ്പതിനു നല്ലൊരുവചനകൈ-
ശല്യംതരിക മമ ശല്യങ്ങൾതീർത്തരുൾക
മല്ലായിവാസജായേ മല്ലാക്ഷിസരസ്വതീ
ചൊല്ലേമൊരുകലാമൊരു ഞാനോ ചവി
തെല്ലുണ്ടിനിക്കുമൊരു കല്ല്യാണീ നവീന
നല്ലോരുമുതരസ് കല്ലോലജാലങ്ങൾക്കു
തുല്യങ്ങളാം കവികൾ ചൊല്ലും ജനങ്ങളുടെ
ചൊല്ലുകൾക്കേൾക്കത്തന്നെനല്ലനമുക്കതിനു
തുല്യംകവിമാഗുണമിളന്നാറിഞ്ഞീടേണം
വല്ലാത്തകലാകൾ ചൊല്ലുന്നവാനക്കാട്ടിൽ
ചൊല്ലാതിരിക്കുന്നവൻ നല്ലനിരൂപിച്ചാല-
തല്ലാത്തമല്ലാമത്വമല്ലാം തുടങ്ങുന്നേര-
മെല്ലാക്കും പരിഹാസമല്ലാതെവരികില്ല;
ഒല്ലാത്തവാക്കുവന്നുചൊല്ലുന്നപുരുഷനെ-
കൊല്ലാതെകൊല്ലുമെന്നല്ലാ മഹാജനങ്ങൾ;
വല്ലാത്തമുഷിവാക്കുതല്ലം സമിച്ചുകൂടാ
തല്ലുകൊണ്ടെന്നാലതു തെല്ലദിവസമുണ്ടു
ചെല്ലമ്പോൾവേദനകളെല്ലാം ശമിച്ചുപോകും
വല്ലാത്തവാക്കുട്ടിശല്യംതൊച്ചുപോലെ
അല്പത്വത്തുമതിനില്പിങ്ങവസാനമ-
തെല്ലാംവിചാരിക്കുമ്പോൾചൊല്ലാൻമെഴുതല്ല
നല്ലഗുരുക്കൾക്കുമല്ലാതൊരുശരണം-
മില്ലാമനുഷ്യകുതുംചൊല്ലാമൊടുക്കുമിനി;

മട്ടമാറി.

ധരണീസുതകലമകമഹാമണി
ഗുരുനാഥൻ മമ വരമരുളേണം
ധരണീസുരപ്രഭുചമ്പകനാടാം
അവിദാകരദിനകരനരശൻ

ധരണീധരന്റെ ചരണാംബുജയുഗ
 ശരണീകൃതനിജകരണീയൻ ഗുരു
 കരുണാമൃതരസവരണാലയനതി-
 തരുണാമിതരുചിപരിണാഹരംകൊ-
 ണ്ണരുണാമലനവകിരണാവലിയുടെ
 പരിണാമായിതകരുണാകാരൻ;
 അരുണാംഗുലിനവ ചരണാംഭോരുഹ -
 നരുണാപാംഗസ്ഫുരണാനന്ദൻ
 ധരിണാകനകവിതരണാഭിഷുസുര-
 തരുണാനീതിഷ്ടഗുരുണായൈശ്വേ
 ഗിരിണാസമഗുണനരുണാ, സുമധുര
 തരുണീമാനസഹരണോചിതനിജ
 കരുണാനതഗുണഭരണോദാരവി-
 ധരണോദാരത്തൻ, സുരണോദഗ്രൻ,
 ചരണോൻമുഖജനശരണോന്നിദ്രൻ;
 ധരണീപാലനശീലൻ നരപതി
 ചരണംപരിചൊടുവദിക്കുന്നേൻ
 വരണംമമഗതിപരിണാമസുഖം.

ശ്ലോകം.

ഗോഷ്ടീസാവിരളാനയത്രാലടതേ
 സത്താപുരേഭോഗിനാം
 നാരീസാഖലുദർല്ലഭാനകസ്യതി
 ഗ്ലിഷ്ടായദീയം മനഃ
 ദുഷ്പ്രാപഞ്ചതദംബുതീരജരജോ
 രാജിന്യദദ്ദുഷയേ
 ദുസ്സാധഞ്ചസുഖം തദാവിലയതേ
 ദുഃഖാനുപത്തിന്യൽ;

ഇതിനടൈപൊരുളുപറഞ്ഞിടാമതു
 മതിമാന്മാരറിയേണമിദാനീം;
 അതിയായുള്ളഗുണങ്ങൾവരുമ്പോ-
 ള്ളതിലൊരുദോഷമകപ്പെടുമല്ലോ;
 "മുറം നല്ലമഹാജനമെല്ലാം
 ചുറ്റുംവന്നുനിറഞ്ഞുസഭായാം
 കുറുംനോക്കിപ്പറവാൻ വലിയൊരു
 കുറികണക്കിനെ നില്ക്കുംചിലരിഹ;
 ദോഷഗ്രാഹികളില്ലാത്തുള്ളൊരു
 ദോഷമന്തമാരുടെസഭയുമാം;

വേഷമനോഹരരിയാകിയപെണ്ണിനു
 ദുഷണമൊന്നുണ്ടതു മുരചെയ്യാം;
 പല്ലവമെന്നതുപോലേ ദേഹം
 പല്ലുണ്ണുമെന്തെന്നുനോക്കണം
 നല്ലകടാക്ഷം നല്ലൊരുഭാവം
 സല്ലാപങ്ങളുമാനന്ദകരം
 എല്ലാമിങ്ങനെ മംഗലഭാഷിള-
 മല്ലാതുണ്ടൊരു ദോഷമവർക്കും
 കല്പിക്കണക്കേ കാിനംഏദയമ-
 തല്ലാത്തുള്ളവർ ദുർല്ലഭമല്ലോ;
 ചാരുതയുള്ളൊരു സലിലത്തിന്നൊരു
 നീരസമുണ്ടതുബോധിക്കേണം,
 തീരത്തുള്ളൊരുപൊടിപടലംബത
 ചേരുനേരമന്താനുകുലങ്ങളും
 എന്നതുപോലേ നല്ലസുഖത്തിനു
 മൊന്നുവിരുദ്ധം ദുഃഖാഗമനം
 അന്നനോരോദുഃഖാണുപോ
 വന്നിടകൂടാത്തുള്ളസുഖം ബഹു-
 ദുർല്ലഭമെന്നുധരിച്ചീടേണം
 നല്ലബുദ്ധന്മാരഖിലമിദാനീം"
 ചൊല്ലിയപല്ലത്തിന്റെ പൊരുളിതു
 വല്ലഭമോടുഗ്രഹിച്ചീടേണം,
 ദുഷണവാക്കുകൾ ചൊല്ലുകയത്രേ
 ദുഷണമെന്നുനടിച്ചുനടക്കും
 ദോഷന്മാർപലരുണ്ടതിനാലി-
 ബ്ഭാഷാകവിതമാമാവൈഷമ്യം
 ഗുഹ്യപുരമമരം പരമശിവൻ മമ
 സുകരതവരുവാൻ വരമരുളേണം;
 തകഴിയിലമരം ധരിഹരസുതനും
 സകലഗുണങ്ങൾ നമുക്കുതകേണം;
 നഗവരനന്ദിനിമാതുതരമരം
 ഭഗവതിസതതം കാത്തരുളേണം;
 വിഗതകളങ്കം കവികളുരുപ്പാൻ
 മികവുനമുക്കു ലഭിപ്പിക്കേണം,
 അംബരതടിനീനിലയനിലീനുമൊ-
 രംബുജനയനം നയനാനന്ദം
 കുംബുകശാപരിശോഭിതമാകിന
 ബിംബമനിക്കുവലംബനമേകം
 ഉലകജയിച്ചു ജയശ്രീകർക്കൊരു
 കലഗൃഹമാകിന കുവലയനയനൻ,

ഉലകടൈവെരുമാളവനീ പതികല
തിലകമതാകിന മന്നരിൽ മന്നൻ,
വലരിപുസന്നിഭനംബുധികാഞ്ചീ
വലയിതമാകിനവസുധാപത്രം
കുലബലധനജനപൊരുഷശാഖീ
നഖമേവാണവസിക്കും കാലം;
പാരിൽദ്രവ്യവിഭൂതിപെരുത്തും
ഓരിദ്രുമ്പതകേൾപ്പാനില്ലാ
ചാരുസ്മൃതികലപാലികമാരുടെ
ചാരിത്രത്തിനഭംഗവുമില്ലാ;
മുരമില്ലാ മുഷണമില്ലാ
മുർമുഖമുള്ളജനങ്ങളുമില്ലാ
കല്പമില്ലാ കശുലരില്ലാ
കുർമ്മങ്ങൾക്കൊരുബാധകളില്ലാ,
വഞ്ചനമില്ലാ വൈരമതില്ല
വാഞ്ചിതമൊന്നുവരാ
ചഞ്ചലമില്ലാ ചാപലമില്ലാ
ചഞ്ചലമിഴിമാക്കല്ലുമില്ലാ,
തീരകളില്ലാ നിഷ്ഠ.രമില്ലാ
നിന്നനിലയ്ക്കൊരിളക്കവുമില്ലാ,
മന്ദതയില്ലാ മന്ദരമില്ലാ
മന്ദിരഭൂതിവിനാശമതില്ലാ;
ഭീഷണിയില്ലാ ഭീതിയുമില്ലാ
ഭീഷണഭാഷണഭാഷണമില്ലാ,
ഏഷണിയില്ലാ എതിർപടയില്ലാ
ഏഷണഭാഷവിശേഷമതില്ലാ
മോഷണമില്ലാ മോഹവുമില്ലാ
മോഷ്ടാപൊന്നാൻ നാമവുമില്ലാ;
കണ്ണിതമില്ലാ കുടിലതയില്ലാ
കണ്ണാട്ടുജാബലഭടജനമില്ലാ;
ശൺകളില്ലാ ശാന്തകളില്ലാ
ചന്ദികളാകിനമാനുഷരില്ലാ;
സങ്കടമില്ലാ സംഭ്രമമില്ലാ
സംഘവിരോധമൊത്തമില്ലാ
സങ്കരമില്ലാ സാഹസമില്ലാ
സംഗരഭീതിപരാഭവമില്ലാ;
വ്യാകുലമില്ലാ വ്യാധികളില്ലാ
വ്യാകരണംപറയാത്തവരില്ലാ;

ലാഘവമില്ലാ ലാലസമില്ലാ
രാഘവസേവകരല്ലാതില്ലാ
വിഷഭയമില്ലാ വിഷമമതില്ലാ
വിഷയഭാതുവിടിച്ചവരില്ലാ,
വിഴകളുമില്ലാ വീശകളുമില്ലാ
വിഴുകിപ്പോയജനങ്ങളുമില്ലാ,
കണ്ടകനില്ലാ കർക്കശനില്ലാ
കണ്ടാലഴകില്ലാത്തവനില്ലാ,
കാതരനില്ലാ കപടമതില്ലാ
കാതരമിഴിമാക്കൊരു വിനയില്ലാ
ധർമ്മപ്പെരുമാൾ പണ്ടുനടന്നൊരു;
ധർമ്മത്തിന്നൊരുവിഴുകുടാതെ
തന്മകനതിലൊരുപത്തുമടങ്ങുസു-
ധർമ്മസമുദ്ധി വരുത്തിവസിച്ചാൻ
നല്ലും പണവും പാത്രങ്ങളുമിവ-
യെല്ലാമനവധിവർദ്ധിച്ചതിനാൽ
ഇല്ലങ്ങളിലൊരുദിക്കുമൊഴിഞ്ഞി-
ട്ടില്ലെന്നായിതുവിപ്രന്മാർക്കും
വിത്തും നെല്ലും വാരികോരി-
പത്തായങ്ങൾനിറച്ചൊരുശേഷം
പത്തായിരമിനിയുണ്ടതിനാലാ-
പത്തായെന്ന് ഗുഹസന്ദനഭാവം.
പെരുവഴിവോക്കുക്കുപ്പിക്കൊടുപ്പാ-
നൊരുവരമില്ലാതെ ചുരുവിലേക്കും;
ഒരു നാഴിക പുലരുന്നതിൽ മുമ്പേ
അരിയും കറിയും വെച്ചുളവാക്കി
പെരുവഴി പോകാൻ വരാഞ്ഞിട്ടവരുടെ
പൊവഴി പോക്കിയിരിക്കും സരസൻ.
അരമനതന്നിൽ വരും പഥികന്മാ-
ക്കൊരുപെരുമുഹൊരിക്കലുമില്ലാ
നിരുപിക്കുമ്പോൾ കൊറുകഴിക്കാ-
മൊരുകറിയല്ലതു രാജാപകലും;
കറിയരിവെച്ചു പെട്ടൊത്തൊരു ചോറും
കറികളുമെല്ലാം ഭവിയും കൂട്ടി-
നിയൊക്കൊരു കഴിക്കും പരിഷകൾ
കായല്ലൻപതു ലക്ഷം ദിനവും.
പട്ടന്മാർക്കിഹ ചോറുകൊടുപ്പാ-
നൊട്ടല്ലാദരമുലകടെ മന്നൻ,

വട്ടം പലവക പച്ചുകിച്ചടി
 പട്ടറീടിന ചാര പരിപ്പും
 വണ്ണ പഴവും പച്ചടാലും പല
 കണ്ണ പഴവും കറികളും ചാലും
 തിണ്ണം ദധിമധുപാലും ഗുളച്ചുമി-
 വണ്ണം പ്രാതലിനുള്ളോരുചോഷം
 അത്താഴത്തിനു കാച്ചിയമോരും
 പുത്തൻ മാങ്ങാനാരങ്ങാക്കറി
 മഞ്ഞങ്ങാക്കറി മരും പലവക
 നിത്യവുമിങ്ങിനെ ഭോജനഭാനം
 കൂത്തുണ്ടാരുദിശി പാട്ടുണ്ടാരു ദിശി
 ഓത്തുണ്ടാരുദിശി കീർത്തനമാരുദിശി
 ആട്ടമൊരേടത്തച്ഛാസികളുടെ
 പാട്ടമൊരേടത്തായുധവിദ്വാ
 കൊട്ടം കോലടി ചെപ്പടി തപ്പടി
 തട്ടമേൽ കളി തകിലും മുരളും
 നാടകനടനം നമ്ബിനോദം
 പാറകപാനം പാറകുത്തും
 മാടണിമുലമാർ മോഹിനിയാട്ടം
 പാടവമേറിന പലപല മേളം
 ചന്തംതടവിന ചതുരംഗങ്ങളും-
 മന്തരഹീനം പകിടക്കളിയും
 പന്തടിപിണാ വേണമദംഗം
 ചിത്തും ചേരണി ചേരണി വിധവും
 അന്തണവരരുടെ ശാസ്ത്രവിചാരം
 ഗ്രന്ഥികളുടെ പദ്മ സരവാദം
 സന്ധിതടങ്ങിന നയശാസ്ത്രങ്ങളും-
 മെന്തിതു ചൊന്നാലിലുവസാനം
 ഭന്തികളനവധികാലാളുകളും
 പന്തിനിറഞ്ഞൊരു കുതിരപ്പടയും
 ലന്തത്തൊക്ക പാകിത്തൊക്കകൾ
 കന്തം ചവളം വിലും ശരവും
 ആയുധവാഹനവിഭവം പാവാ-
 നായിരമാനനമുള്ളവനും പണി;
 മായവിതന്നുടെ മകനും മനവ-
 നായതനയനൻ വാണൊരു കാലം
 നായന്മാരുടെ വീടുകൾ തോറം
 മായാഭഗവതി വിളയാട്ടനും,

കായസ്ഥനാരച്ചന്മാക്കൊരു
 കായകൃഷ്ണവുമില്ലക്കാലം.
 അഞ്ചു പാശ്ചാത്യുള്ളൊരു കണ്ടത്തിൽ
 പുഞ്ചവിതച്ചു വിളഞ്ഞതു കൊയ്ക്കാൽ
 അഞ്ചുജനത്തിനു ചെലവു കഴിക്കാ-
 മഞ്ചമൊരേഴും മാസം മുഴുവൻ
 തഞ്ചിലപുകഴും വിത്തും കൂലിയും-
 മഞ്ചാതേ കണ്ടങ്ങു കഴിച്ചാൽ
 അഞ്ചോ പാത്തോ വാസ്തുകൊടുപ്പാൻ
 വാങ്ങിച്ചാലതു മതിലുണ്ടാവും;
 കണ്ടങ്ങുളിലുഴവെന്നതു കൂടാ-
 തുണ്ടാമനവധി നെല്ലു കാലം.
 കണ്ടങ്ങുളിലുളവാം വിളവളവേ
 കണ്ടവരില്ല കൃഷിക്കാരന്മാർ
 പ്രജകളെ രക്ഷിപ്പാൻ വിതതുളോ-
 രെജമാനന്മാരതി സരസന്മാർ
 ദ്വിജവരഭക്തിയുമെത്രവിശേഷം
 വിജയസമർത്ഥന്മാരവരെല്ലാം
 നാരികളോടു വിചാരിച്ചിട്ടൊരു
 കായകൃഷ്ണവുമെന്നില്ലേതും
 നേരല്ലാതൊരു സംസാരങ്ങളി-
 ലാരംഭങ്ങളുമില്ലക്കാലം
 അപരാധികളോടത്ഥം വാങ്ങി-
 ദ്വപരാധത്തെ മായയുമില്ലാ
 ഉപകാരം ചെയ്തവരെത്തന്നെ
 കൃപകൂടാതെ ചരിക്കയുമില്ലാ;
 ദുഷണമുള്ളതു ധനവാഹനകിൽ
 ഭ്രാന്തനെന്നൊരു ഭാവവുമില്ലാ.
 ഏഷണി കേട്ടിട്ടെജമാനൻ ചില-
 ഭീഷണി കാട്ടുകയില്ലതു കാലം;
 ജാതിക്കാർതയില്ലാത്തുള്ളതു
 ചെയ്തിട്ടു ജനങ്ങളുമില്ലാ,
 കോട്ടക്കച്ചമണപ്പാടൻവക
 കോട്ടാൻ പലതുപ്പട്ടികളും
 കട്ടിക്കാലിനികൾ പട്ടന്തരങ്ങളും-
 മെട്ടുമുളം പലസോമൻ മുറിയും
 കെട്ടിക്കാച്ചിയമുണ്ടകളെന്നിവ
 കെട്ടിയെടുക്കും പട്ടന്മാർ ചിലർ

നാട്ടിൽ നടന്നൊരു വാണിഭമെന്നതു
 കേട്ടിട്ടില്ലക്കാലത്തിങ്കൽ
 ഏഴുവെഴുപ്പിനോര കളിച്ചൊരു
 പാഴുവരാതെ കഴിക്കും നിയമം
 താഴുകയില്ലൊരു ദിക്കിലുമെന്നാ-
 ലുഴിയിലുള്ള മഹാവിപ്രന്മാർ
 ഉലകിനിവണ്ണം പൊലിമവരുത്തി-
 ക്കലബലഭ്രഷണമുലകുടെ പെരുമാൾ
 പലപലമന്ത്രികളോടികൂടി
 പലസുഖസുമുഖം വാണരുളുന്നാൾ
 ഒരുദിനമരചൻ നരവരസഭയിൽ
 പരിചൊടുമണിസിംഹാസനമേറി-
 പ്പരിണതരാകിന മന്ത്രികളോടൊ-
 നരുളിച്ചെയ്താനമിതോത്സാഹൻ;—
 “മധുരയിൽ മന്നവനെന്നൊടു ചെഴ്ത്താൻ
 മതികപടങ്ങളുശേഷമിദാനീം
 മതിമാന്മാരാം മന്ത്രിവരന്മാർ
 മതിയിൽ മറന്നിഹ മരുവിടുകയോ?
 മതിയാകില്ലവനെക്കാലചെയ്താ-
 നിതിലൊരു പുരുഷനുമെന്നൊരുമതമോ?
 മതിമതിയെന്നിനനന്മ?മിതെന്നൊരു
 മതിമാന്വേനവസിച്ചിടുകയോ?
 അതിനതുടന്നാൽ ചെലവിടുവാൻ ഞാൻ
 മതിയല്ലെന്നൊരു ദുർബ്ബോധം കൊ-
 ണ്ടതിയായിട്ടൊരു സന്നാഹത്തിൻ
 മതിമാന്മാരുമടിച്ചിടുകയോ?
 മാതുലരെവരെവെട്ടിക്കൊന്നൊരു
 പാതകിയാമവനവനിവെടിഞ്ഞ-
 പ്രേതപുരത്തിലിരിക്കണമിനതി-
 നേതുമിനിക്കൊരു സംശയമില്ലാ.
 ക്ഷോണീപതിയെന്നിങ്ങനെയുള്ളൊരു
 നാണിയമിങ്ങു നശിച്ചു തുടങ്ങി
 നാണം കെട്ടൊരു കോണിലിരിപ്പാൻ
 ആണങ്ങൾക്കു ഗുണമൊത്തമോ?
 ഉണരുന്നവുമെന്തെന്നൊരു തൊഴിൽ
 കാണുന്നിലിഹയെന്നൊരു-
 ക്കേണവിലോ ചനമാരേപ്പോലെ
 വാണാൽ മതിയോ? മതിമാന്മാരേ!
 ഉണരുകഴിപ്പാനടവിയിലുടനേ
 ഏണനടക്കും ക്രോധാപും മതി,

ആണങ്ങൾക്കു വിറന്നവനിവിധ-
 മുണകളൊന്നുമൊരൂണായിലാ
 ക്ഷീണമകന്നുടനരിഭടപടയെ-
 ബ്രാണംകൊണ്ടു തകർത്തങ്ങവരുടെ
 ശോണിതശോണമതാകിനദേഹം
 ക്ഷോണിയിലിട്ടു പിരട്ടിശ്ചാവിനൊ-
 രൂണിൻ നൽകി സ്വാമിയെ വന്നഥ
 താണവണങ്ങിത്തരസാകിട്ടുമൊ-
 രോണപ്പടകയുടുത്തുടനുളവാ-
 മുണത്രേ പുനരൂണെന്നറിവിൻ”
 ഇതഥ ഹവനടെ വാക്കുകൾ കേട്ടതി
 വൃദ്ധനതാകിനമന്ത്രിപ്രവരൻ
 സതപരമേശ്വനോടിമലർ കൂപ്പി-
 ടുത്തരമിത്തരമൊന്നായിച്ചാൻ:—
 അരുളിച്ചെയ്ത സത്യമിതൊന്നും
 നിരൂപിക്കായ്ക്കുമല്ലടിയങ്ങൾ,
 കരുസുതരാകിനനൂറുവരെപ്പോ-
 ലരുതൊരു സാഹസമെന്നൊരുപക്ഷം;
 നരപതിധർമ്മജനനുജന്മാരും
 പരിചൊടുവിവിനേ വാഴുംകാലം
 ഉരഗലാപജനം സാമജന്മാരും
 തരസാതങ്ങളുടെ വിഭവം കാട്ടാൻ
 പെരുകിനപടയും കുടയും തഴയും
 കരിതരഗങ്ങളുമൊത്തൊരു ചോഷം
 നിരൂപമപരരുഷമവിടെച്ചെന്നാൻ
 നിരൂപിക്കുതൊരു നാണക്കേടഥ
 വിരവൊടുകിട്ടിത്തലയും താഴ്ന്നി-
 പ്പരിപുക്കാരതു കേട്ടിട്ടില്ലേ?”
 അരുളിച്ചെയ്താനുലകുടെ പെരുമാൾ
 “നാനുമാത്രം ഞാൻ കേട്ടിട്ടില്ലാ
 പെരുകിനകൊതുകുമുണ്ടതു കേൾപ്പാൻ
 പരിചൊടുതൽക്കഥകഥനം ചെയ്ത”
 അരുളപ്പാടു കേട്ടൊരു സചിവൻ
 കരതളിർകൂപ്പിക്കഥനം ചെയ്താൻ;—
 “എങ്കിലൊരുനാളുരഗലാപജനം
 ഇംകൃതിയേറിന ശങ്കനിയുമുടനെ
 പങ്കുലോ ചനവാദാംബുജമധു
 ഭംഗമതാകിന ധർമ്മാത്മജനെ

കള്ളച്ചുരുക്കം കൊണ്ടു പതിച്ചു-
 കള്ളനാടനടവിയിലാക്കി;
 വെള്ളക്കടയും പടയും രാജ്യം-
 മുളപദാർത്ഥമശേഷമടക്കി
 കള്ളനടിച്ചു തടിച്ചു മദംകൊ-
 ണ്ടുള്ളനിറഞ്ഞു കവിഞ്ഞാടും മല-
 വെള്ളത്തിരപോലിരവും പകലും
 തള്ളിയലയ്ക്കും പരിതോഷത്താ-
 ലുള്ളത്തിൽ പുനരുത്ഥമ പുരുഷനി-
 ലെള്ളോളം ബഹുമാനം കൂടാ-
 തുള്ളശാമാരോടികൂടി
 തള്ളലിയന്നു പാലിക്കും കാലം;
 ധർമ്മാനുജനമനുജമാരും
 പെൺമണിയാളാം ഏറ്റുപദിതാനും
 നിമ്ബരാകിയാ വിപ്രന്മാരും
 ശർമ്മാകിന ധർമ്മാരണ്യേ
 നിമ്ബതീർത്ഥലങ്ങളുമാടി
 ധർമ്മികരാകിനതാപസവരരുടെ
 സമ്മാനത്തെ ലഭിച്ചു ലഭിച്ചും
 കിമ്മിരാ സുരനിധാനന്തര-
 മന്തരിതാഖിലചിന്താഭാരം
 സന്തോഷാംബുധി വൻതിരനിന്തി
 ശാന്തമാരവരണരോടെ
 ഹന്തസുഖിച്ചു നിതാനുമനോഹര-
 കാന്താരേനിജ കാന്താസഹിതം
 ക്ലാന്തിവെടിഞ്ഞതികാന്തിയുതന്മാ-
 രന്തസ്സഖമൊടു ചെന്താർമകളുടെ
 കാന്തനതന്നുടെ കാന്തം തിരുവുടൽ
 ചിന്തിച്ചുധിഗതസന്തതമോദമ-
 നന്തദൂരന്തനിരന്തരമാം വേ-
 സിന്ധുതരംഗനിബന്ധനമൻപൊടു
 സന്തരണം ചെയ്തവിടെവസിച്ചാർ.

മട്ടുമാറി.

അക്കാലം ദുഷ്ടോധനൻ ചൊല്ലെങ്കണ്ടനജ-

ന്മാരും

അക്കാത്മജൻ കണ്ണനും ധിക്കാരി ശകുനിയും
 ഉൾക്കാമ്പിലുള്ള വൈരമൊക്കെപ്രകാശിപ്പിച്ചു
 തക്കത്തിലൊരു ദിക്കിലൊക്കെത്തികണ്ടുകൂടി

പൊക്കത്തിലുള്ള പുരിപ്പുക്കാഴ്ച ചെന്നിരുന്ന-
 സൽക്കാരങ്ങളും ചെയ്തു സൽക്കൗതുകവും പൂണ്ടു
 നില്ക്കുന്ന കണ്ണന്റെ കൈക്കവിടിച്ചു മെല്ലെ
 ചിറക്കുന്ന പലപല വാക്കുകളുപയോഗിച്ച്
 വെക്കുന്ന സുയോധനൻ ഇക്കണ്ട നമുക്കെല്ലാം
 ഇക്കാലം നിരൂപിച്ചിത്തൊക്കെസ്സഫലമായി;
 ഭോഷുല്ല ബോധിക്കേണം ഓർക്കുമ്പോളിപ്പ
 യോഗം
 ആക്കും വരുന്നതല്ലാ; പാക്കാതെവരെക്കാട്ടി-
 ലാക്കാനുള്ള പദേശമാറ്റം മാതുലനല്ലാ-
 താക്കാനും സാധിക്കുമോ
 ഉറക്കുള്ള ഭീമസേനൻ തോല്ക്കുമെന്നിത്രനാളും
 ആക്കും നിനവില്ലതും ഇക്കാലം സാധിച്ചല്ലോ.

വണ്ണൻ വാഴകണക്കു തടിച്ചൊരു
 പൊണ്ണൻ മാതതി മലയുടെ മൂട്ടിൽ
 കണ്ണ മയക്കി വിശന്നു തളന്നൊരു
 മണ്ണിൽ മലൻ കിടന്നഴലുന്നതു
 കണ്ണകൾ കൊണ്ടു കണ്ടുരസിപ്പാൻ
 കണ്ണാ കൈതുകമിയലുന്നല്ലീ?
 കണ്ണസുഖം പുനരവരുടെ വാർത്താ-
 കണ്ണനമാത്രമതും മതിതാനും
 ഓട്ടന്മാരിലൊരുത്തനെ വിരവൊടു
 വിട്ടീടുകനാമെങ്കിലിദാനീം
 കാട്ടിൽ ചെന്നവനവരുടെ ഗോഷ്ടികൾ
 ഒട്ടൊഴിയാതെ ഗ്രഹിച്ചു വരേണം;
 കാട്ടിൽ നടക്കും കാട്ടുമുഗത്തെ-
 കാട്ടിൽ പരവശഭാവത്തോടെ
 പട്ടിണിയിട്ടു നടക്കുന്നവരുടെ
 പട്ടമശേഷം കേട്ടു രസിക്കണ-
 മൊട്ടും താമസമരുതരുതിനിഹ
 വട്ടം കൂട്ടുകവടിവൊടു കണ്ണാ
 കോട്ടമതില്ലാത്തോട്ടനെയടന-
 കോട്ടിനു പോവാൻ വിട്ടീടുകനി,
 നന്നായ്കതിരുവുള്ളൊരു പുരുഷനെ-
 യിന്നുനിയോഗിച്ചീടണമതിനായ്-
 ണം തിരിയാത്താളുകളുണ്ടിഹ
 മന്ദന്മാരവരെന്തിനു കൊള്ളാം?
 തിന്നുമടിച്ചാനല്ലാതവരാൽ
 ഒന്നുമിനിഞ്ഞൊരു ലാഭമതില്ല;

ഒന്നിനയച്ചാലതു സാധിക്കി-
 ഒല്ലന്നല്ലമളിയുമൊന്നു വരുത്തും,
 തന്നത്താനറിയാത്തതൊരു കൂട്ടം
 വന്നു നിറഞ്ഞു നമ്മുടെ നാട്ടിൽ
 എന്നുടെ മുതലുമുടിപ്പാഞ്ഞൊപ്പാഴ്-
 മെന്നുടെ ഭൂതന്മാർ മുതിരുന്നു,
 അപ്പികണക്കിനു കൂടാത്താലവർ
 കുട്ടിപ്പട്ടരെയേത്തമിടീക്കും,
 പട്ടിണിയെന്നതു നമ്മുടെ പിള്ളേ-
 കൊട്ടും തന്നെ സഹിപ്പാൻ മേലാ,
 വെട്ടുമെട്ടക്കും മുമ്പേയച്ചുകൾ
 ചെട്ടിപ്പാദമെടുത്തു ഭൂജിക്കും
 കുട്ടത്തെതും കൂട്ടിയുരട്ടിയ-
 തൊട്ടല്ലതു മൊരു പഞ്ചപ്രസ്ഥം,
 കൊറുകഴിച്ചൊരു തെക്കൻ മുണ്ടും
 ചുറ്റിയുടുത്തൊരു തൊക്കലുതുകി
 വെറിലതിന്നു മുഴപ്പിച്ചുംകൊ-
 ണ്ടൊരു തിരിക്കും രസികന്മാരായ്,
 കുറക്കുഴൽ മണിമാരുടെ വീടുകൾ
 പറ്റിപ്പകിടപറഞ്ഞു രസിച്ചും
 വെറുപിടുങ്ങിത്തീന്നുടനവരുടെ
 കുറമുരച്ചു ചിരിച്ചുതിരിച്ചും,
 പകയുള്ളവരെപ്പിഴച്ചെയ്തൊരു
 വകയുണ്ടാക്കും പുകയിലകൊൾവാൻ
 പകലും രായുമഹകാരത്തിനു
 മികച്ചുള്ളവരിവരെന്തൊരു കഷ്ടം!
 തിരുവുള്ളക്കാരിവരെന്നോർത്തി-
 ള്ളരിയാടുകയില്ലവിവുള്ളവരും;
 തിരിയാത്തവരിവരൊരുവർക്കും വഴി-
 തിരിയാപെരിയ ജനത്തിനുപോലും;
 മുട്ടിയന്മാരിവരകൃതികണ്ടാൽ
 തടിയന്മാരെരു വേലയെടുപ്പാൻ
 മടിയന്മാർ പലജനമുണ്ടിഹ കൾ-
 കടിയന്മാർവരെന്നിൻകൊ-
 ചൊറുകൊടുക്കും യജമാനകൾ
 കൂറുള്ളവരിഹ പാരംകുറയും
 മാറുകയില്ല പറഞ്ഞാലെന്ന-
 പ്ലേറുകയേ വരുദിവസംതോറും,

ഏറുകൊടുപ്പാൻ തോന്നുമെനിക്കി-
 ച്ചോറുകളുടെ ധിക്കാരം കണ്ടാൽ;
 നൂറുജനത്തിലൊരുത്തനേര-
 ല്ലീറുവരുന്നതു പെരുതോക്കുണ്ണാ-
 തോണികടന്നാൽ തുഴകൊണ്ടെന്തൊരു
 നാണിയമുണ്ടതു ഭോഷ്കല്ലേതും,
 ഉണക്കഴിച്ചു തിരിച്ചാലവരെ-
 ക്കാണുകയില്ലൊരു ദിക്കിൽപോലും,
 കാണുകയില്ലെന്നല്ലതിരഞ്ഞാ-
 ലേണാക്കുകളുടെ വീട്ടിൽ കാണാം.
 അത്താഴത്തിന്നിലവെയ്ക്കുമ്പോൾ
 എത്താത്തവരുടെ വിലകൊണ്ടിടാം
 പത്താലും വരുമുഴിയടുത്താൽ
 ഓർത്താലിങ്ങു വെറുപ്പാകുന്നു.
 കൂറില്ലാത്തവരെങ്കിലുമിവരുടെ
 ചോരമുടക്കാൻ മടിയൊക്കുന്നു
 നീറും ക്ഷുത്തുവളന്നീടുമ്പോൾ
 ആരും ഭേദമതില്ലെന്നാക
 ഈവിധമോരോന്നരചെയ്ത നാൽ
 കേവലമിതിനേ നേരാമുള്ള.
 ദൈവികമുള്ളൊരു ദൂതനെവിരവൊടു
 പോവതിനാതു നിയോഗിച്ചാലും
 നാതുകേട്ടൻപൊടു രാധാതനയൻ
 മതിമാനാകുമൊരോടൊന്നു വിരവൊടു
 ഹിതമൊടുമെല്ലെ വിളിച്ചു വരുത്തി
 ക്ഷിതിപതിശാസനമെന്നരചെയ്താൻ.

ഓട്ടൻ വചനമതു കേട്ടൻപൊടുസരസ-
 നൊട്ടും മടികൂടാതെ ഓട്ടം തുടങ്ങിയൊരു
 കോട്ടംവരാതെ ചെന്നു കാട്ടിലങ്ങകംപുക്ക
 കാട്ടുമുഗങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തെയവനേതും
 കൂട്ടാക്കാതെ കണ്ടോരോകോട്ടിൽതിരിഞ്ഞുമല-
 മുട്ടിൽ നടന്നു പല തോട്ടിൽ ചില വലിയ
 മേട്ടിൻമുകളിലോരോ കോട്ടിൽമുനികളുടെ
 കൂട്ടത്തെക്കണ്ടുകണ്ടങ്ങൊട്ടുനേരം ചെന്നപ്പോൾ
 കേട്ടുപൈതകമെന്നകാട്ടിൽ മരുവീടുന്നു
 ശ്രേഷ്ഠന്മാരായുള്ളയുധിഷ്ഠിരാദികളെന്ന

ദൈവതേ തരസുഖരസികന്മാരായ്
 ദൈവതവനത്തിൽ വസിച്ചരുളീടും

ശീതകിരണകുലതിലകന്മാരാം
ഭൂതലന്തുതന ചുതശരന്മാർ
പാതന്മാരവരമിതാനന്ദകൃ-
താതന്മാരതി പാവനമാകിന
തീർത്ഥസ്നാനം ചെയ്തു സുഖിച്ചൊര-
നന്മം കൂടാതിഹ വിലസുന്നു.
വാത്കളിങ്ങനെ ഗുഹമാിഞ്ഞതി-
ധുന്തനതാകിന കുരുസുതകൃതൻ
പാത്തിരിയാതെ തിരിച്ചു നടന്നഥ
പാത്മിവനഗരം പുക്കുനടനെ
കണ്ണാദികളൊടു കൂടിപ്പുഴയിൽ
സ്വസ്താസനവരമേറിവസിക്കും
കണ്ണേജപനാം ധൃതരാഷ്ട്രജനുടെ
കണ്ണേചെന്നു പാഞ്ഞറിയിച്ചാൻ.

ആനന്ദഭൈരവി—ചെമ്പട.

(പല്ലവി)

“കേട്ടാലും വീര! കേട്ടാലും!

കേട്ടാലും ദുരിതശാന്തികേവലംനമുക്കുണ്ടാകും
ഗുരുക്കടാക്ഷ പരമഭാഗ്യമുള്ളവ-
നൊരുദൂരായി വരികയില്ലെന്നവ! (കേട്ടാലും)
കൌന്തേയന്മാർക്കു സന്തോഷം
കാന്താരേ വ.സി.ക്കമ്പോളം
സന്താപമവർത്തില്ലേതും
കനിവിയന്നമുനിജനങ്ങളോടവ-
രനിശമേവാലനശമേനചേർന്നിതു (കേട്ടാലും)
ദൈതകാരണ്യമേവുന,
കൈതവങ്ങളവരോടു
ചെയ്തതേതും ഫലിച്ചില
കുരുണയുള്ള നരകവൈരിതന്നുടെ
ചരണമുണ്ടു ശരണമിന്നവർക്കിഹ (കേട്ടാലും)
തീർത്ഥങ്ങൾ തോരും പാതന്മാർ
സാതന്മാക്കി നാലാം പുരു-
ഷാതന്മാവരാത്തമോദം
സരസിജാക്ഷചരിത സാതന്മാകീർത്തന
വിതതമായി (കേട്ടാലും)
ദുരിതമായതൊക്കവേ
കാടുകൾ തന്നെ വീടുകൾ
തോടുകൾ നദികൾ നല്ലകോടുകൾ പലതുണ്ടു
അരിവിയാരമരികെയുണ്ടു നല്ലൊരു

വരിയിൽവേണ്ടമരിയുമുണ്ടുകൊററിന-
ജന്തുക്കളെല്ലാം ബന്ധുക്കൾ (കേട്ടാലും)
അന്തിക്കുമുയ്യും വന്നോ-
ർത്താഴം പ്രാതലുനരുകും
അടവിവാസമടവുനന്നനെന്നൊരു
കടവുമില്ല തടവുമില്ലവർക്കിഹ (കേട്ടാലും)
ഉത്സാഹം ചുണ്ടു മേവുന
മത്സരം കൂടാതവർക്കു വത്സരംപതിനൊന്നായി
വിരവിലിങ്ങു വരുവതിന്നു സംഗതിവരുമവർക്കു
കുരുതിവാണുകൊള്ളുക!

മട്ടുമാറി.

ഓട്ടൻ വന്നു പറഞ്ഞൊരു വാക്കുകൾ
കേട്ടുകയന്തുരചെയ്തു സുയോധനൻ
“ഒട്ടമകം പുറമില്ലാതുള്ളൊരു
യുദ്ധീ! നില്പനിനക്കെന്തറിയാം?
നിന്നോടവരുടെ ഗുണഭോഷങ്ങളി-
ലൊന്നും ഞാനിഹ ക്രേശിച്ചിലാ
നെന്നിയ്ച്ചാലക്കമമാത്രം
വന്നു പറഞ്ഞീടുകിലതുപോരും
പോരാ നിന്നുടെ ദുസ്സാമത്വം
കൂടാ നമ്മൊടു കടിലകരോരാ!
പാടവമേറിന പാണ്ഡുസുതന്മാ-
രോടിടുകൂടി നടന്നാലും നീ;
നമ്മുടെ ചോർത്തിന്നൊന്നൊരു ദുഷ്ടൻ
നമ്മുടെ വൈരികളിൽ ബഹുമാനം
നമ്മുടെ ഭോഷവുമവരുടെ ഗുണവും
വെൺമയിലുരചെയ്തിടിനമുശാ!
കാട്ടിൽ ചെന്നുടനവരെടുക്കൂടി
കായ്ക്കുനിതിന്നുകിടന്നാലും നീ
കൂട്ടക്കാരെക്കുറിച്ചൊത്തൊരു-
ചേട്ടക്കാരൊന്നാരിടയില്ലേതും
ചോറൊരിടത്തിൽ കൂറൊരിടത്തിൽ
വേരതിരിച്ചുഗ്രഹിച്ചാറായി
എറിപ്പോം പറയുമ്പോളിക്കുഴ-
വേറിക്കിട്ടതൊഴിപ്പാൻതോന്നും
മാറൊരിൽകനിവേററമതുളളൊരു
കൂറാരേക്കാൾ മാറൊർനല്ല
ഉപ്പുവിടിച്ചുപദാതന്മാത്തേക്കാൾ
ഉപ്പിനുപുളികുറയും പറയുമ്പോൾ

അപ്രിയമായ വശമുണ്ടൊന്നും യേ-
 മിപ്പരിഷയ്ക്കു തരിമ്പില്ലാവിൻ!
 ഇക്കൂട്ടത്തിൽ പാരിചയമുള്ള പ-
 നക്കൂട്ടം ചിതമെന്നിഹതോന്നും
 അക്കൂട്ടത്തിൽ ചെന്നിടപെട്ടാ-
 ലി കൂട്ടം ചിതമെന്നും തോന്നും
 ഭുഷ്കുറുള്ള മഹാപാപികൾ പ-
 നിക്കൂട്ടത്തിൽ നിറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു;
 ഭോഷ്കുലാഭവനെ വിശ്വാസം പുന-
 രിക്കാലത്തു നമുക്കില്ലേതു
 ഇജ്ജനമെന്നിനിറങ്ങുന്നേരം
 ഭുജ്ജനമതിനൊരു ഭുജ്ജനമേതു
 സജ്ജനമെന്നതുപാരംകരയും
 പജ്ജനമെന്നു കളിപ്പറമ്പിൽ
 ഇതുകൊള്ളാമെന്നൊരു വരപക്ഷം
 അതുകൊള്ളാമെന്ന വരപക്ഷം
 ഇതുരണ്ടും ചിതമല്ലെന്നും ചില
 മതമുണ്ടായതമങ്ങനെയുള്ള;
 കള്ളച്ചതു കർമ്മ മാതുലനാണെ-
 ന്നുള്ളതു ഞാനോ കേട്ടിട്ടില്ലാ,
 കള്ളനാരുടെ വാർത്തകളെല്ലാം
 കള്ളനാക്കേ ബോധമുള്ള
 മേതു കഥിക്കാമനു കതനയന
 ചുതു കർമ്മപാതവാൻ വാസനയില്ലാ,
 കൈതുകമെന്നതുപാരം താനും
 വാതു കർമ്മ പാവൻ കാരണമതുതാൻ,
 വാതു പാഞ്ഞു കൊടുത്തതശേഷം
 മാതുലനിങ്ങളു കരസ്ഥമാക്കി
 കൈതവമെന്നു മാതുലനിവിടെ
 ചെയ്തതിലൊന്നും തോന്നുന്നില്ല
 പണയംതന്നതു വാങ്ങുതെങ്കിൽ
 പണയംപോയെന്നതിനു പാഴിൽ?
 പണമെന്നുള്ളതിനോടീടപെട്ടാൽ
 പ്രണയംകൊണ്ടൊരു കൈമില്ലേതു
 ഗുണവാന്മാരെ രഞ്ജിപ്പിച്ചെഴുതാൻ
 തുണചെയ്തവനുമെങ്കിലാക്കാൻ,
 പണമുള്ളവനെപ്പാട്ടിൽ വരുത്താൻ
 പണി ചെയ്യുന്നതു പാർത്തിവയമ്,

ചുതിച്ചെഴുകുതിവിണഞ്ഞൊരുനേരം
 കൈതവമെന്നൊരു വാർത്തനടത്തി
 ഏതും തിരിയാത്തവർ പറയുന്നതി-
 ലേതു മിനിക്കൊരു ഭീതിയുമില്ലാ
 ഇവനും പുനരതു നേരെ നോത്തി-
 ടുവരുടെ ഗുണഗണമുരചെയ്യുന്നു
 വേതു നമുക്കതിലും നന്മിഖേദം
 ഇവനല്ലീശ്വരനെ നെവലപ്പാൻ
 ഇത്തരമെടുക്കയ്ക്കു പാഞ്ഞതി-
 നത്തരമവെന്നൊരു ചെയ്തിലാ
 സത്വരമവനിയിൽ വീണുവണങ്ങി
 ശുദ്ധനുകോപവുമൊന്നു ശമിച്ചു,
 ഗാന്ധാർവ്വസുതനടനേ പുനരവി
 ഗാന്ധാരാദികളോടു ചെല്ലാൻ
 “കൈതനേയന്മാരവർ പുനരനിതും
 കാന്താരാടനമെടുക്കഴിഞ്ഞാൽ
 മാന്മാരവരിഹമൊരാളുടേ
 കൂറാർ ചിലരെ കൂട്ടിക്കെട്ടി
 ഞാനും കോപിച്ചിഹവെന്നൊരു പട-
 യോന്നാലിനി നില്പാൻ വിഷമം
 കാറിൻ കൈതൊരു വർച്ചലിപോലേ
 ചിറ്റിയണഞ്ഞു പിണങ്ങുന്നേരം
 തോന്നമെടുക്കയില്ലല്ലോ?”
 ഉറക്കൊവർ പലരുണ്ടല്ലോ,
 ഇക്കൂട്ടത്തിലൊരമളിവിണപ്പാൻ
 നോക്കിയിരിക്കുന്നുണ്ടിഹ പലരും;
 തെക്കുവടക്കുകീഴ്ക്കുവടിഞ്ഞാൻ
 ദിക്കു മുക്കുതിൽ വൈരികളേറും
 ഇക്കാലം ചിലകലശലുകൂട്ടാ-
 നൊക്കെ കൂടി ചിഹരിക്കുന്നു
 ഇക്കണ്ടാളുകളൊക്കെ വരുമ്പോൾ
 ഇക്കഥയൊന്നു മാറിത്തോന്നുവോ
 ദുഷ്ടോടനനുടെ വചനം കേട്ടു
 വീഴ്ത്തുണാം ബുധി കണ്ണുരത്താൻ
 “നെയ്യും പൂണ്ടുവെച്ചു തളേണം
 കാച്ചുകൊണ്ടു വിഷാദിക്കേണ്ടാ
 നേത്തുവരുപരിപഥമിജനങ്ങളെ
 പുത്തുകളൊന്നും നമ്മോടുകൂടാ

കൂർത്തശരാവലി കൊണ്ടുടനവരുടെ
 മൂർത്തിവിളപ്പാൻ ഞാനൊരുവൻമതി,
 മരപക്ഷത്തുവരുന്നജനങ്ങളെ
 അരതിപെടുപ്പാനെന്തിനാണേയം?
 കുറുന്നിലക്ഷം കൂടുകിലും ഒരു
 ചെറുപുലിയോടുഫലിക്കില്ലേതും
 അറിവുള്ളവനിന്നു നമ്മുടെ :വീരതുക.
 ജറിയുവതിനൊരു സംശയമില്ലാ
 അറിവില്ലാത്തവർ ദുഷണവാക്കുകൾ
 പറയുന്നതിനൊരു സങ്കടമില്ലാ,
 കണ്ടാലറിയാത്തുള്ളശാസ്ത്രം
 കൊണ്ടാലറിയും കളിയല്ലരശാ!
 വേണ്ടാത്തതിനുള്ളങ്ങരതാരം
 വേണ്ടാസനമൊന്നെന്നൊടുക്കൂടാ;
 ശുണിക്കടിച്ചുപടയ്ക്കുവരുന്നൊരു
 ചണ്ടിപ്പരിഷ്കർമ്മണ്ടിയൊളിക്കും
 ശബ്ദമുടനാലതിനൊരൊരതിശയം-
 മുണ്ടനമുക്കുതുപോയിക്കേണം
 കണ്ണന്മാരിനിവന്നിന്നനേത്താൽ
 ചെണ്ടക്കൊരെന്നൊരുപേരുണ്ടാം
 പണ്ടേക്കാൾ പല വിക്രമപൗരുഷം-
 മുണ്ടിപ്പോൾ മമ കേരവവീരാ!"
 ശകുനിയുമപ്പോളുമെല്ലാൻ മരു-
 മകനേ! മതിമതി ഭീതികളെല്ലാം
 പ്രകൃതിഗഭീരന്മാർക്കും ഞാനൊരു
 വികൃതിവരുത്തുവതിന്നു സമർത്ഥൻ,
 പാർത്ഥന്മാരിനി വന്നാലുടനേ
 തീർത്തുചെയ്യാമില്ലവിവാദം
 തീർത്ഥസ്നാനമൊരിരുപതുവർഷം
 പാർത്ഥന്മാർക്കിനിയുംകല്പിക്കാം
 പിന്നെവരുമ്പോൾ പിന്നെയുമുണ്ടാ-
 മെന്നുടെകൗശലമതിലുമൊരധികം
 ചേട്ടനമനുജനമനുജന്മാരും
 ചേട്ടകളെവരുമുള്ളൊരുകാലം
 കാട്ടിലിരുന്നുപിരിഞ്ഞീടേണം
 നാട്ടിൽ?കറാനിനിയെഴുതല്ലാ"
 ഇങ്ങനെശകുനിയുമുരചെയ്തപ്പോൾ
 തിങ്ങിനമോദം മനസിജനിച്ചു

തുംഗമഹാഹരകാരംപൂണ്ടുട-
 ജംഗലപജനമപുനരുചെയ്താൻ
 "കാട്ടിലിരിക്കും പാർത്ഥന്മാർക്കിന്ന
 കാട്ടീടേണം നമ്മുടെ വിഭവം
 കൂട്ടീടേണം ബഹുപുരുഷാരം
 കേട്ടീടേണമിതെല്ലാജനവും
 കൊട്ടീടേണം ദേശീധാരം
 ഞെട്ടീടേണം ഭുവനമശേഷം
 തട്ടീടേണമകമ്പടിവടിവൊടു
 പൊട്ടീടേണം കലഗിരികുഹാരം
 ചട്ടകൾതൊപ്പികളിട്ടുമുറുക്കി
 ചട്ടറീടിനവട്ടംകൂട്ടി
 തട്ടിനടത്തിക്കൊട്ടിമുഴക്കി
 പെട്ടികളും പല പെട്ടകവും ചില
 കുട്ടകമെന്നിവകുട്ടിയെടുപ്പി-
 ചെട്ടകവും ചില പട്ടിക്കുതിരകൾ
 പട്ടാണികൾ പല ചെട്ടികളും കോ-
 മട്ടികളും പല പട്ടന്മാരും
 വട്ടംകൂട്ടിവനത്തിനുപോവാ-
 നൊട്ടംതാമസമരുതിനി നമ്മുടെ
 പുഷ്പശ്രീരേഖപൗരുഷമവരെ
 കാട്ടുവതിന്നുമുക്കുസാഹസം
 നായന്മാരെവരുത്തിടുവതിന്നു
 പോയാലുംചിലർ വേഗമിദാനിം,
 ആയുധവാഹനംകോപ്പുകളെല്ലാ-
 മായതുപോലെ വരുത്തിടേണം;
 നാട്ടിലൊരുത്തനുമിതിനുവരാഞ്ഞാൽ
 വീട്ടിൽചോദ്യം കല്പിക്കേണം
 കേട്ടവർ കേട്ടവർ കൂട്ടത്തോടെ
 കോട്ടയിലെത്തിസ്വരൂപിക്കേണം
 എങ്ങനമ്മുടെ ചന്ദ്രക്കാരൻ?
 പഞ്ചാതിക്കൊരുണമ്യയുമില്ലാ
 അങ്ങാടിത്തരുവിൽച്ചെന്നരിയും
 തേങ്ങാ മുളകും വാഴക്കായും
 നായന്മാർക്കിന്നുചോരകൊടുപ്പാ-
 നായതിനുള്ള പാർത്ഥമശേഷം
 വിരവൊടുകൊണ്ടുവരേണമതിന്നായം
 ഇരുന്തുരുന്നുംപോയിടേണം

പുകയില വെറില കഞ്ചാവുംപല
വകയിൽ കള്ള കറപ്പുംവേണം
സകലപദാർത്ഥമുൾക്കൊള്ളുന്നതി-
സ്സന്നാഹംപലകൂട്ടിത്തേണം"
എന്നുകേട്ടൊരു രാജഭാര്യ-
യെന്നൊഴിയാതെപദാർത്ഥംകൂട്ടി
സന്നാഹമാർ കല്പനപാപം-
നൊന്നുമതിന്നുതന്നെതൂടങ്ങി:
പുരുഷാരത്തേയായിച്ചുനായ്-
പ്പുരുഷന്മാരെയയച്ചുതൂടങ്ങി:
വിരതന്മാരവർ നാട്ടിലശേഷം
നരപതികല്പനയങ്ങുനടത്തി,
കല്പനകേട്ടൊരു നായന്മാരും
കെല്ലൊടുവന്നുനിറഞ്ഞുതൂടങ്ങി,
അല്പമതല്ലൊരു ജലധികണക്കെ
തല്പരസീമ്നിപരന്നുനിരന്നു
തങ്ങളിലങ്ങുപറഞ്ഞുതൂടങ്ങി:—
“സംഗതിയെന്തിനു കേട്ടോകൂവാ
ഇങ്ങനെപുരുഷാരത്തെവരുത്തി-
ട്ടെങ്ങുപടയ്ക്കുതൂടങ്ങീടുന്നു?
കടുവാപന്നികളേതാൻ തലമേൽ
വെടികൊണ്ടങ്ങാൻ വീണിട്ടുണ്ടോ?
ഉടനേരമതലനാടുവിടിപ്പാൻ
പടയ്ക്കുകൂട്ടിയടുക്കുന്നുണ്ടോ?
പടയിൽചെന്നുമരിപ്പാനിങ്ങൊരു
മടികൊണ്ടല്ല പാഞ്ഞീടുന്നു,
കടമുണ്ടവതുപുത്തനിനിക്കതു
തടവിട്ടെടുക്കൊക്കുമെന്നു നിന്നു,
തൂക്കുപുകേലതംനില്പാവാ-
ത്തൊക്കൊരുദിക്കിൽ പണയംപെച്ചു
മാക്കൊച്ചാരുടെ മരുമകനെന്നൊരു
തോക്കുതരാമെന്നെന്നൊടുപൊല്ലി
ആക്കാനുള്ളൊരുതോക്കും കൊണ്ടുപ-
ടയ്ക്കായ്ചെന്നുമരിച്ചെന്നാകിൽ
തോക്കുവർകൊണ്ടുതിരിക്കുംവന്നുക-
ടക്കാർ വീട്ടിൽ പാടുകിടക്കും.
ചേട്ടൻ പണ്ടു പടയ്ക്കു മരിച്ചതു
കേളിപ്പിള്ളി നിങ്ങളിലാരു?”

എട്ടുജനങ്ങളെ വെട്ടിക്കൊന്നൊരു
കോട്ടവിടിപ്പിച്ചു വിന്നെമരിച്ചു
മണ്ടുന്നേരം വിടരിക്കൊരു വെടി
കൊണ്ടു മരിച്ചെന്നുണ്ടൊരു കേളി;
വാളില്ലെന്നല്ലെന്നുടെ വീട്ടിലൊ-
രാളില്ലിന്നിതു കൊണ്ടു നടപ്പാൻ
കാളകൃഷിക്കു നടക്കയിതെന്തു
കേളച്ചാക്കൊരു തൊഴിലില്ലിപ്പോൾ
നായന്മാരായ്ക്കുന്നു പിറന്നാൽ
ആയുധമൊന്നു തന്നിക്കായ്വേണം
ആയതിനൊരു വകയില്ലാത്തവരുടെ
കായം കൊണ്ടൊരു ഫലമില്ലറിവിൻ!
നെയ്യും പണവും മോഹിച്ചെന്നുടെ
വീളും കണയും പണയും വച്ചു
നല്ലചിതക്കാരൻ ഞാൻ താനിനി
ഇല്ലം വിറു കറപ്പും തിന്നും
ഇല്ലെന്നല്ലിതു മുടിയന്മാരുടെ
ഇല്ലനില്ല നശിച്ചു നിൽക്കും.
വല്ലാത്ത വിശപ്പു വരുമ്പോൾ
വല്ലതുവിറും കൊറു കഴിക്കാം;
ഇക്കഥയെല്ലാം മതിമതി നാമിനി
പെക്കം ചെന്നു മുഖം കാട്ടേണം
നോക്കുന്നമ്മുടെ യജമാനന്മാർ
വക്കാണിക്കുമതോർത്തിത്തേണം.
രായും പകലും കല്പനകേൾക്കും
നായന്മാക്കൊരു കാളുകൊടുപ്പാ-
നെയജമാനന്മാർക്കുനാട്ടി-
ല്ലായതുചൊന്നാൽകുറവുമുണ്ടാം
ഇപ്പോൾ ചെന്നുപറഞ്ഞു മാറിപ്പാൻ
ഒട്ടും മടിയല്ലാത്ത സമർത്ഥൻ
കിട്ടുംപലകുറി പട്ടം വളയും;
പെട്ടംകൂട്ടുമനിച്ചുമുരച്ചാൽ;
പണമുള്ളവനെപ്പാട്ടിൽ വരുത്തി
ഗുണദോഷങ്ങൾ പറഞ്ഞു പതുക്കെ
പണമെപ്പേരും കൈക്കലുമാക്കും;
ക്ഷണമുപനെത്തൻ വീട്ടിലുമാക്കും;
അമ്മാവൻ കൃഷിക്കൊണ്ടു നടന്നു-
ന്നമ്മാനില്ലെന്നറിയുന്നീലാ

നമ്മുടെ കാലത്തതിനും പിന്നെ
ജന്മാന്തരമായ് ചെല്ലുന്നീല;
ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ കണ്ടുമെടുപ്പാൻ
കല്പനവന്നെന്നൊരു വഴികേട്ടു
കല്പനപറയുന്നാൾക്കൊരു കാത്രുകൊ-
ടുപ്പാനിങ്ങൊരു വകയില്ലിപ്പോൾ,
പണ്ടുപ്രവൃത്തി നടത്തിയ പരിഷ്കരം
ഉണ്ടെന്നാലിതു വരികില്ലനിയാ!
കണ്ടുചുരുടെ കണ്ടുമെടുത്തതു
കണ്ടുന്നീവരവുണ്ടെന്നോത്തു,
കണ്ടും പോയതുകൊണ്ടു നമുക്കൊരു
കണ്ഠിതമില്ലിനിയുണ്ടാമൊരുനാൾ;
കണ്ഠം പോയാലുണ്ടാകില്ലതു
കൊണ്ടു കുറഞ്ഞൊന്നുണ്ടു വിഷാദം.
കണ്ടാലറിയാം കണ്ടവർ കൂടു-
ന്നുണ്ടിതിനേഷണിചെണ്ടപിണ്ണാൻ,
ചണ്ടികൾ പലരുമുണ്ടു കരേറി-
ക്കൊണ്ടു മരിക്കുന്നുണ്ടിഹ നാട്ടിൽ"
ഇങ്ങിനെ പലപല വാക്കുകൾ ചോഷി-
ച്ചങ്ങിനെ വന്നിട കൂടിക്കേൾ
തിങ്ങിനപടയുടെ സംപ്രഗണിപ്പാ-
നങ്ങിനെ കുശലതമതിയാകുന്നു?
തോക്കുള്ളവർ പുനറൊക്കെച്ചെന്നുവെ-
ടിയ്ക്കോട്ടയ്ക്കൽ പാർക്കണുടനേ
ആരും ചൂണ്ടു വെടിക്കു മരുന്നു കൊ-
ടുക്കുന്നുണ്ടു തിടുക്കമനേകം,
തിക്കും വലിയ തിരക്കും പല പല
വാക്കും ചിലരുടെ മുഷും ചുടുമിഴി
നോക്കും വിരൊധാഭിവാക്കും വികൃതിക-
ളാക്കും പറവതിനാക്കും പോരാ.
ഇത്തരമൊരുദിശിചോഷം പലവിധ-
മെത്രയുമുള്ളതെന്നുരചെയ്യാം.
ഹസ്തിരമാദികൾ വസ്തുസമസ്തം
ഹസ്തിനപുരമതിലെത്തിനിറഞ്ഞു
നായന്മാക്കിലവച്ചു തുടങ്ങി,
ആയതു പാശ്വാതവസരമില്ലാ
ആയിരമായിരമോരോകൊട്ടിലി-
ലായുധപാണികളിലവെപ്പിപ്പാൻ

പന്തിനിരത്തിയിരുത്തുവതിനായ്
മന്ത്രികൾ പലരും കൂടിയിറങ്ങി
ഉന്തിയലച്ചു വിടിച്ചു വലിച്ചൊരു
പന്തിപരാക്രമമൊക്കെയെടുത്തു
പാലുകുടിച്ചു തടിച്ചു ജനത്തിന്
നാലുപദം വെയ്ക്കുമ്പോൾ വിയർപ്പും
വെയിലും കാര്യം കൊള്ളാത്തവർ
പോലുമിതിന്നുശ്രമിച്ചു പോവു.
ഇലവച്ചുണ്ടു നിരന്നു തുടങ്ങി
വലിയരിവെച്ചു വെട്ടുത്തൊരു ചോരം
പലപല കുറിയും പഴവും നെയ്യും
നലമൊടു വളരെ വിളമ്പീടുന്നു.
വട്ടച്ചുക്കരചേർത്തു കലക്കി
ചട്ടംകൂട്ടിന തെങ്ങാപ്പാലും
ഒട്ടല്ലണിനവട്ടം പലവിധ-
മിഷ്ടമറിഞ്ഞു കൊടുത്തിടുന്നു.
കടൽവാഴയ്ക്കൊക്കറിയുണ്ടൊരുവക
ടേളോജനതുമതു കൂടാതില്ലാ.
വടിവൊടുക്കേണമങ്ങു പിരിഞ്ഞഥ
പടഹമടിച്ചു വിളിച്ചൊരുമിച്ചു
കുരുവതിസുതനാം ദുഷ്ടോധനനഥ
തരസാതന്നുടെ സഹജന്മാരെ
പരിചൊടു ചെന്നു വിളിപ്പിച്ചപ്പോൾ
തെരുതെരയെവരും വരവു തുടങ്ങി.
ദുശ്ശാസനനും ദുർദ്ധണ്ണനും
ദുശ്ശേശരനും, ദുർമ്മണ്ണനും
ദുഷ്ടനും ദുഷ്ടസ്തനും മഥു-
മേധാവും ദുഷ്പ്രസഹൻ താനും.
ദുർമ്മതിയും ജളസന്ധൻ കണ്ണൻ
ദുർബുദ്ധിയുമഥദുർബോധകനും
ചിത്രൻ വികടൻ ചിത്രരഥൻ താൻ
ചിത്രലാപജനം കനകലാപജനം
ചിത്രശരാസന ചിത്രകനും സുവി-
ചിത്രൻ പിന്നെച്ചിത്രാംഗദനും,
നന്ദൻ പുനരുപനന്ദൻ പിന്നെ
കന്ദോദരനും ദ്രൗപഥാവും
കന്ധൻ പിന്നെ മഹാകന്ധൻ താൻ
കന്ധവിഭോജിയുമപരാജിതനും

ദീപ്തജൻ താൻ ദീപ്തപജനം
ദീപ്തൻ ദീപ്തരഥൻ ദീപ്താക്ഷൻ
ദീപ്താനന്ദം വൃദ്ധാനന്ദൻ
ദീപ്തായുസ്സം ബാവാശനം
ഭീമരഥൻ ദ്രാഹരസ്തൻ ഭീമൻ
ഭീമപരാക്രമനഭയൻ താനും
എന്നു തുടങ്ങിട്ടുള്ളനജന്മാർ
തൊണ്ണൂറൊൻപതുപേരും വന്നാർ
വിരവാടുഭോജനമുഴു കഴിച്ചവർ
പരിവൊടുക്കോപ്പുകുളിട്ടുതുടങ്ങി
പരിമളമേറിനകളമേഴിക്കി
പുരികഴൽ മാലകൾകൊണ്ടുമുറക്കി
പെരുകിന കുറിതിലകങ്ങളൊരുക്കി
തരമൊടുതലമുടി ചിക്കിമിനുക്കി
തരിവള, പിരിവള, കാഞ്ചി, പതക്കം,
വിരുതുകൾ പലവക വിരൽമോതിരവും,
അരമണി, കടമണി, തുടർമണി, കകണ-
മരത്താണം, ചിലത്തോർപ്പുകളും,
മകടം, കടകം, മണികണ്ഡലവും,
വികടകിരീടം വിദ്രമുന്മാരും,
വികസിതസുരഭിലമലർ മാലകളും
സകലമണിഞ്ഞു ഞെളിഞ്ഞു നടന്നാർ
പട്ടുകൾ പലതും കെട്ടിയുടത്തുട-
നെട്ടുമുളം ചിലചേലകൾ ചുറ്റി
പട്ടുമാലും തലയിൽ കെട്ടി
തട്ടുപുഴകമഥനാടൻ പുഴകം
തൊട്ടുമുഖത്തിനു മേഗി വരുത്തി
മട്ടം പലവക കൂട്ടിത്തരസാ
പെട്ടികൾ പെട്ടകമണിവ പലതിൽ
മട്ടറീടിനകനകപ്പൊടികളും-
മിട്ടനിറച്ചു കെട്ടിയെടുപ്പി-
ച്ചെട്ടുദിഗന്തം പൊട്ടം പടിപല
കൊട്ടം, വെടിയും, തട്ടിമുഴക്കി-
ത്തട്ടിനടത്തിനടന്നു തുടങ്ങി.

മട്ടുമാറി.

ഉച്ചത്തിലുള്ളപ്പോഴും മെച്ചത്തിൽ കേട്ടു
ണച്ചിമാരെക്കൊക്കെക്കൂടികാഴ്ചയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടുനേരം
നിച്ചിരിയത്തിനിന്റെ കൊച്ചിനെ എവിട-
ത്തിൽ

വെച്ചു പുറപ്പെട്ട കാഴ്ചയ്ക്കു താനേതന്നെ
നാച്ചുവെവി വെടി വച്ചാലും കേട്ടുകൂടാ
ഉച്ചയ്ക്കുപോലും കിഴവച്ചാൽ കണ്ണുകാണാ
കൊച്ചിനേനാകോരിക്കടി ചെങ്കിലീമുതുക-
നൊച്ചുപോലുംകേൾക്കില്ലെന്നച്ചിമാരുടെ

പോലും

എന്തൊരുപുറപ്പാടെന്നതാനുംബോധിച്ചോന്നീ
എന്തെന്റെരചട്ടത്തിത്താനേതുമേബോധി

ചില

ഇപ്പോൾ തിരുമാടം പുറപ്പാടെന്നെന്റെവക്കും
ഇപ്പോളല്ലതു പണ്ടുകെല്ലോടു കഴിഞ്ഞല്ലോ
മുപ്പുവാഴ്ചയ്ക്കുള്ളൊരു കോപ്പുകൾ കൂട്ടുകയൊ
മുപ്പുഗുതരാഷ്ട്രിരിപ്പൊണ്ടു മരിച്ചില്ലാ,
എങ്കിൽ പടയ്ക്കുള്ളൊരു സന്നാഹമെന്നവതും
ശങ്കയില്ലെന്നിക്കതു സംഗതിയിപ്പോളില്ലാ
ബാണങ്ങൾപടക്കങ്ങൾമേന്നാണൊക്കുററി

കൾ

എന്നാക്കിമാരും ചിലവീണക്കാർപാട്ടുകാരും
വേണമോപടയ്ക്കായി പേരണെങ്കിലെന്റെ-

തോഴി

കാണാം നമുക്കു വെക്കും പോണംപുറപ്പെട്ടാലും

അങ്ങങ്ങൊരളച്ചികളല്ലാം

മാങ്ങനടന്നിതു കാഴ്ചകൾ കാൺമാൻ
നിങ്ങൾ ചമഞ്ഞും ചന്തം നോക്കിയു-
മിങ്ങനെ തന്നിതു പിരികേയൊളള.

പോലാമതെല്ലാം പിരിയുന്നേരം
ഭോഷികളവിടെച്ചെന്നിഹ ചാടും
ഭോഷിപ്പാൻ വിരുതുള്ള ജനത്തിനു
ശേഷിയതാമൊരു കൂട്ടമശേഷം.

ചിറമ്മയ്ക്കിതു പത്തുപിറന്നു
മറൊരു പുതുമില്ലെൻവീട്ടിൽ
പെറൊന്നാകിലൊരമളിയതായ്ക്കുത-

മീറാലുത്തിലിരുന്നേപോവു
മറൊരു നാരിപറഞ്ഞാളപ്പോൾ

മറൊരു ചിന്തനമുക്കില്ലേതും

മറൊരു പുരുഷൻ വീട്ടിൽ വരുമ്പോൾ

എററും നമ്മുടെ നായർ കലമ്പും;

കററും വാഴ്ത്തുമൊന്നുണ്ടാക്കി

കൊററ മുടക്കാൻ മടിയില്ലവനും

പൊന്നിട്ടിട്ടിട്ടുനവർ
 മറയ്ക്കവെന്താ നേരമുണ്ടാ?
 മുളയ്ക്കത്താ വാക്കിപ്പോ-
 ക്കിൽ ക്രൊന്നുള്ളുമില്ലാ
 ഉള്ളതെല്ലാം പണവും പാടേ
 കളകുടി കടിച്ചു മുടിച്ചു.
 കഞ്ഞികുടിപ്പാനില്ലാഞ്ഞെന്നുടെ
 കണ്ണുകൾക്കു നടുക്കുതായി
 ഇങ്ങനെ തലയിലെഴുത്തൊന്നാകില-
 തെങ്ങനെ ഞാനതൊഴിച്ചിടേണ്ട
 ഞാനുകേട്ടപ്പോളൊരച്ചി വാണതാൾ
 ഇതുകേട്ടാലും കൊച്ചുനിയത്തി,
 അതിയായിട്ടൊരു ചീട്ടുപുലത്താൻ
 മതിയായിട്ടൊരു നായരെ നിന്താൻ
 അമ്മയ്ക്കൊന്നുമുണ്ടായപ്പോൾ
 അമ്മാവിക്കു സമ്മതമല്ലാ,
 അമ്മാവൻ മനസ്സു മാിച്ചാൻ
 അമ്മാവപിക്കത്ര വിശേഷം;
 വല്ലാത്തൊരു ഭോഷച്ചാൻ നമ്മെ
 ഇല്ലത്തേക്കും കൊണ്ടു തിരിച്ചാൻ.
 നല്ലകൊടുത്തു കറുപ്പും തിന്നൊരു
 കല്ലുക്കുക്കിനു കുത്തിയിരിക്കും
 കണ്ണുതാക്കുന്നുള്ള മില്ലി-
 പ്പൊണ്ണച്ചാക്കൊരു ബോധവുമില്ലാ
 കിണ്ണം കിണ്ടിയുമിത്യാദികളിലൊ-
 രണ്ണം കണികാണാനില്ലാതായ്;
 അരിയും കറിയും വച്ചുകൊടുപ്പാൻ
 അതതായതി നമുക്കും പിന്നെ
 ഒരു സുഖമെന്നതു ഞാനറിയുന്നി-
 ല്ലൊരു ക്രാമമെന്നിക്കില്ലിപ്പോൾ
 അങ്ങേ ഹൃദയമുള്ളിടത്തു-
 മിങ്ങോട്ടേക്കു വിരോധം തന്നെ
 ഉറിയരിപോലും ചോദിച്ചാലവർ
 തരികില്ലെന്നല്ലാനുള്ളിക്കും.
 തിരിയാത്തവനെടു ഞാനൊരക്കര-
 മുറിയാദാറില്ലെന്നിനു പാഴിൽ
 പരിമാസത്തിനു വകയില്ലാത്തവർ
 പെരുവഴി നോക്കിയിരുന്നീടുന്നു

ഇങ്ങനെയോരോ വാക്കു വാങ്ങട്ടെ-
 നംഗനമാരും വന്നു നിറഞ്ഞു
 അങ്ങാടികളിലുമാൽത്തൊഴേലും
 ഭംഗ്യാനിന്നിതു പ്രാർത്ഥന കാണുമാൻ
 കുരുവതിതന്നെയു നന്നജനമാരും
 പെരുകിനപടകളുമിളകിമെല്ലെ
 പെരുവഴി തിങ്ങി പിങ്ങി നടന്നീടുന്നു.
 തുടിപാകിട്ടുപട പടവരങ്ങളും
 പൊട്ടുപൊട്ടുപടികളുമുടമയോടേ
 തുടിപൊടിതകരുമൊരടവുടനേ
 വടിപൊട്ടുനടന്നിതു പടകളെല്ലാം
 കടലുടെ വടിവായ കലശലുമോ
 പടലുടനട വികളിടിഞ്ഞുടനേ
 പൊടിയുടെ പടലുവുമുലകിലെലാം
 പട്ടുതരമുയരുന്നു പലവഴിയിൽ
 കടതഴുകൊടികളുമിടകലതം
 ഭേജനപടകടെ നടനവിധൗ
 തടമുലതടവിന് തരണികളും
 മട്ടമലർ മലർവൽ ചൊരിഞ്ഞീടുന്നു.
 അനവധി കരിരുകളുതിന്നിടയിൽ
 ഘനമുകിരികളുമുളവില്ലേതും
 ധനജനവിഭവങ്ങളിവണ്ണം കണ്ടാൽ
 ധനപതിയേപ്പെട്ടങ്ങൊളിച്ചുമണ്ണം.
 കനകമണിഞ്ഞൊരു കരവരകണ്ഠ
 കനിവൊടു കോരിയിരുന്നാൻ കുരുവതി
 പനിമതിസമമൊരു വെള്ളക്കടയും
 കനകാഞ്ചിതമാം വെണ്ചാമരവും
 അനവധി തഴയും മുത്തുക്കടയും
 ധനവിഭവങ്ങളുനേകമനേകം
 അനജനമാരുടെ മോടിയുമെന്നിവ
 മനുജന്മാർക്കു മനോഹരമെല്ലാം
 ആടുകയും ചിലർ പാടുകയും ചില-
 രേടുകയും ചിലർ ചാടുകയും ചിലർ
 വാടുകയും ചിലർ തേടുകയും ചിലർ
 ചോടുകൾ വച്ചിടുകയും ചിലർ
 വീടുകയും പല നാടുകയും പല-
 തോടുകയും പലകോടുകയും പല
 കാടുകയും പല മാടുകയും മല-
 മുടുകയും മലർവാടികളും പല

മേടുകളും പലവേടുകളും പല
പാടവമോടുകൂടുന്ന കടന്നവ-
രാടലകുന്നതകളു തിമിത്തു-
മാടവിപുക്കുഗമിക്കുന്നേരം
ബന്ധകല്പിതബന്ധരമാകിന
സന്ധ്യാസമയം വന്നിടുകൂടി
അന്ധമതാകിനതിമിരം വന്ന-
ബന്ധിച്ചുടവിതടങ്ങും നിറഞ്ഞ
ഗന്ധവന്മാർക്കുള്ളൊരു സമയം.
ചന്ദ്രമാടവിടെപ്പുറത്തുമായി
ഗന്ധവന്മാരതി സുഖമോടെ
പന്തണിമുഖമാരോടിടുകൂടി
കാന്താരത്തിലിറങ്ങിക്കിടന്നിടൊടു
ചെന്താമരമലർ വാപികൾ തോറം
സന്തോഷേണ ജലക്രിയാദിനി-
താന്താനന്ദമിയന്നദശായാം
കന്തിതനയന്മാർ മരുവീടിന
കാന്താരാന്തികഭ്രമൗചെന്നാർ
ഗാന്ധാരിതനയന്മാർ പടയും
ഗാന്ധാരേശ്വരനംഗാധിപനും
വഞ്ചനശീലനതാകിനകുരുപതി
പുഞ്ചിരിച്ചുണ്ടു പാഞ്ഞൊരുടനേ;-
“നെഞ്ചിൽ നമുക്കൊരുപായത്തോന്നി
കിഞ്ചിൽതൂണമതിനങ്ങാമിപ്പോൾ
നഞ്ചുകലക്കണമിവിടത്തിൽ ഫല
വഞ്ചോലകളിലെവാരീയിലെല്ലാം
ചഞ്ചലമിന്നിഹപാഞ്ചസുതന്മാ-
രഞ്ചുജനങ്ങളുമതികടിലന്മാർ
പാഞ്ചാലിയുമുടനംബുകുടീർച്ചിഹ
പഞ്ചതയെ പ്രാപിച്ചീടേണം;
നഞ്ചുകലക്കവി”നെന്നീവണ്ണം
പഞ്ചമഹാപാപി പറഞ്ഞപ്പോൾ
പാപികളൊരുവകരാജഭടന്മാർ
വാപികൾ തന്നിൽ മരുന്നു കലക്കി
കോപികളായവർ കാട്ടിയതെല്ലാം
പാപത്തിന്നൊരു വഴിയായ് വരുമേ!

വൃത്രനെക്കൊന്നവന്റെ മിത്രമായുരുവുന്ന
ചിത്രസേനഗന്ധവൻ ധാത്രിയിലങ്ങിറങ്ങി

രാത്രിയിൽ തന്റെ ചാരഗാത്രിമാരോടുകൂടി
തത്രവന്നൊരു ശതപത്രിണീതോയംതന്നിൽ
മിത്രമാം കേളികൾക്കു പാത്രമാമവനപ്പോൾ
മാത്രാധികാനന്ദവിചിത്രം വിഹരിക്കുമ്പോൾ
വെള്ളപ്പുഴകിനൊത്തവെള്ളത്തിൽനഞ്ചിടുവാ-
നുള്ളകുതുകം കൊണ്ടു തള്ളിവരുന്ന ചില
കള്ളന്മാരെക്കണ്ടപ്പോഴുള്ളും കയത്തുബല-
മുള്ള ചിത്രസേനൻ താൻ വെള്ളത്തിൽ നിന്നു-
കേറി
കള്ളക്കടിലന്മാരേ! കൊള്ളാമിക്കാടുതന്നി-
ലുള്ളമുനികളുടെ വെള്ളത്തിൽ നഞ്ചിടുവാ-
നുള്ളൊരുസാഹമിപ്പോൾ
കള്ളുകടിച്ചു വന്നു ഭേദനടിക്കും നിങ്ങൾ
തുള്ളുന്നതെല്ലാമിതേറുള്ളു എന്നിങ്ങനെയു;
കൊള്ളും പ്രാഹരത്തിനുള്ള വഴികൾ വീണു
കൊള്ളി വാക്കുകൾകൊണ്ടു തുടിക്കുന്നപുരുവ
നെ
കൊള്ളിക്കുന്നണ്ടുബാണംകൊള്ളിക്കുംബഹു
മൊള്ളാളമിപ്പല്ലനോപ്പിൻ! മാന-
മട്ടമാറി.

കുരുകുലമുഴുന്മാരേ നിങ്ങളെ-
പരമാർത്ഥം ഞാനഖിലമാറിത്തേൻ,
തരമില്ലിങ്ങിനെ ചതിയും കൊതിയും
തരസമനമതിലേറെ മുഴുത്താൽ,
പെരുവകുലമതിലഴകേറീടിന
വീരന്മാരാം പാർത്ഥന്മാരെടു
വൈരം മനസി മുഴുത്തതിനാൽ നിജ
പെരുവകുലമവരെക്കാട്ടുവതിനായ്
പെരുന്മാരും പടയും കുടയും
വാരണഘടയും കൂട്ടിക്കെട്ടി
പാരിടമൊക്കെമുഴക്കി വരുന്നതു
നേരായ് വരികില്ലയമന്മാരേ!
അഞ്ചിതമാകിന ശുഭാജലങ്ങളിൽ
നഞ്ചിടുവാനായ്. വന്നൊരു നിങ്ങളെ
നെഞ്ചുകമെന്നതുകല്ലോശിവാ ശിവാ
പഞ്ചമഹാപാതകിമാർനിങ്ങൾ;
നേരേനീനു പ്രയോഗിച്ചാനായ്
ഭീരുക്കൾക്കൊരു വൈഭവമില്ലാ;
നേരല്ലാതെ ചതിപ്പാൻ പെരുവഴി
യോരോന്നിങ്ങിനെ നോക്കി നടന്നാൽ

സ്വൈരക്കേടുകൾ വളരെ വരുമ്പോൾ
 ആരുമൊരാളുമില്ലാതാകും
 നീരസമല്ലാത്ത പ്രയോഗം
 പാഠം കുറയും നിങ്ങൾക്കിപ്പോൾ
 തന്നെക്കാൾ ബലവിക്രമമുള്ളൊരു
 ധന്യന്മാരെടു ചെന്നിററ നേർത്താൽ
 ഒന്നും തരമായ വരുകില്ലതുകൊ-
 ണ്ടെന്നും തീരാദൃഷ്ടിയിൽനിന്നും
 ആണുങ്ങൾക്കു പിന്നെവരുകിൽ
 പ്രാണൻ കളവിൻ നമുക്കു നേരെ
 ബാണം കൊണ്ടു സമീകാഞ്ഞുകേ
 നാണം കെട്ടു നടക്കും നിങ്ങൾ
 ഇക്കൂട്ടത്തിനു ബലമില്ലെന്നൊരു
 ധിക്കാരം കൊണ്ടിവിടെ വരുന്ന
 വക്കാണത്തിനടുക്കുനേരം
 കൈക്കാണം ഞാൻ വാങ്ങുകയില്ലാ
 വാക്കിനുവാക്കും വമ്പിനുവമ്പും
 മുഷ്ടിനു മുഷ്ടും മുളിനുമുളും
 നോക്കിനു നോക്കും തല്ലിനുതല്ലും
 ഓഷ്ടിനുഓഷ്ടിമിനിക്കുണ്ടറിവിൻ!
 കള്ളന്മാരാം നിങ്ങളെ ഞങ്ങൾ-
 ക്കുള്ളൊളം ബഹുമാനമതില്ലാ,
 ഉള്ളതന്നിലഹരംഭാവംകണ്-
 കൊള്ളുന്നേരമതുല്പാദനം
 പുളിപ്പലിയുടെ മുന്നിൽ ചെന്നിററ
 തുളിനടക്കും കുറുനരിയപ്പോൽ
 കൊള്ളാം നീയിഹ കെരവമുഡാ!
 കള്ളാനിന്നുടെ നാശമടുത്തു,"
 ഇത്തരമുള്ളൊരു ദുഷിവാക്യം ബത
 സതപരമൻപൊടു കേട്ടൊരുനേരം
 കൃപനതാകിയ ധൃതരാഷ്ട്രാത്മജ-
 ന്നലതമുലതമിത്ഥമുരത്താൻ:—
 "നീല്ലെടുമുഡാ! മതിമതി നിന്നുടെ
 വല്ലാത്തുള്ളൊരു വാക്കുകളെല്ലാം
 പ്ലനടിച്ചു ചൊടിച്ചു പറഞ്ഞാൽ
 കൊല്ലവതിനൊരു സംശയമില്ലാ;
 ജ്ഞാനം നിന്നുടെ കരളിലഹമ്മതി
 കളവാൻ വിരവിലഹമ്മതിഭോഷാ

വളരെപ്പുറവാൻ കുറവിലല്ലെന്നൊരു
 വെളിപ്പെടുത്തിൽ നിനക്കതുവിഫലം.
 പെണ്ണുങ്ങൾക്കൊരു ബഹുമാനത്തിനു
 പൊണ്ണൻ പലവകജല്പിക്കുന്നു,
 വിണ്ണവർ നാട്ടിലെ വിരുതുകൊണ്ടിഹ
 വന്നുപറഞ്ഞാലിവിടെ ഫലിയാ,
 മരനാട്ടിനൊരു വിരുതൻ വന്നിഹ
 തിരമാടുനിന്നു ഫലിപ്പിക്കുന്നതു
 കുറയുമതോത്തു വാഞ്ഞീടുകനീ
 കുറവുവരുത്തിയയയ്ക്കും ഞങ്ങൾ;
 സംഗതികൂടാത്തുള്ളൊരു വാക്കുകൾ
 നിങ്ങളുടെനാട്ടിൽ തന്നെല്ല;
 ഇങ്ങനെയുള്ളൊരു നല്ലസമക്ഷ-
 ണ്ണങ്ങളുംനിങ്ങളുടെ വിദ്യകളൊക്കെ
 പൊട്ടിക്കളമതുവിട്ടുതിരിച്ചാ-
 ലട്ടയ്ക്കൊരുഗതിയില്ലെന്നറിക!
 യാഷ്ടികളേയുമില്ല കുറയ്ക്കും-
 പട്ടികടിക്കില്ലെന്നു പ്രസിദ്ധം.
 ഗന്ധവൻനീയെങ്കിലുമിങ്ങനെ
 ബന്ധംകൂടാത്തുരചെയ്തെന്നാൽ
 ബന്ധുവിഹീനനതാകിനനിന്നെ
 ബന്ധിച്ചീടുന്നുണ്ടിഹ ഞങ്ങൾ,
 പന്തണിമുലമാരാകുമിവക്കൊരു
 സന്താപത്തിനു സംഗതിയില്ലാ
 ചന്തമിയെന്നൊരു പുരുഷന്മാർ പല-
 ബന്ധുതചെയ്താനിവിടെയുമുണ്ടാം.
 അഞ്ചൊന്നുജന്മാരുനമുക്കു-
 ണ്ടഞ്ചൊയുധനെക്കാൾ വിരുതന്മാർ
 അഞ്ചൊതവരെടുക്കുടിവസിക്കാം
 കഞ്ചത്താർമിഴിമാരേ! വരുവിൻ!
 കണ്ടകനാമിക്കണവൻകേറി
 ശണ്ഠയിടുന്നതുശകിക്കേണ്ടാ;
 ശുണ്ഠികടിച്ചാൽ ഫലമില്ലവനതു
 കണ്ടൊരുകോണിലിരിക്കേയുള്ള,
 നടുമിററത്തൊരു കുറുതരച്ചൊരു
 നെടുവാശംകൊണ്ടരയിൽമുറക്കി
 തടിയനെയതിനൊടുബന്ധിക്കുന്നു -
 ഞ്ടെന്നൊരുമുത്തകുരങ്ങതുപോലെ;

വാടാനിന്നുടെ വിരതുകളെന്നൊടു
 കൂടാമുഡാകടിലകശീലാ!
 പാടവമോടിററപടവെന്തതിടുക
 നാടകമല്ലിതു വിരവിനോടും"
 "കണ്ണാനിയിതുകേൾക്കുന്നിലേ
 കണ്ണാരുത്തുമിവനുടെ വചനം
 കണ്ണാകൃഷ്ണമതാക്കക മാപം
 കീണ്ണമതാകണമി വനദേശം"
 ചോരശരങ്ങളെടുത്തുതൊടുത്തൊരു-
 മാരികണക്കിനെ വഞ്ചിച്ചാലും!
 വടിവൊടുചേലുവേദന്തനാട-
 ലടിമുടിപൊടിയാക്കിടുകകണ്ണാ!
 ദുശ്ശാസനനും ദുർമ്മുഖനും പുന-
 റിശ്ശാസനമനുമാനിച്ചാലും!
 വാഴ്ത്തുമെന്നൊരുപേക്ഷകണക്കി-
 ല്ലിശ്ശാനെക്കൊലചെയ്തേപോവൂ.
 നമ്മുടെനേരവെന്നൊരുകൂട്ടം
 നിമ്മരിയാടേജല്ലിക്കെന്നൊരു
 ദുർമ്മതിയാമിവനുള്ളിലിരിക്ക-
 ണ്മതിയിന്നു ശമിപ്പിക്കണം.
 രണ്ടുശരങ്ങൾകണക്കിനുകൊണ്ടാൽ
 മണ്ടുംവിരവൊടുമുരതലവിൻ
 തൊണ്ടന്മാരിവർ പടയെ നുള്ളൊരു
 രണ്ടുക്ഷരമയുകേട്ടിട്ടില്ലാ
 ശണ്ഡിടാനല്ലാതൊരുവസ്തു
 ചെണ്ടക്കാരവർഗ്രഹിച്ചിട്ടില്ലാ,
 ചണ്ടികൾപൊയുന്നതിനെക്കൂടെ
 കൊണ്ടാടാൻ ചില മൃഗമുണ്ടു"

"അടുക്കവിരവൊടു തടുക്കചിലർചെന്നു
 പിടിക്കശരവരമുട്ടുക പരിചൊടു
 കൊടുക്കയിവനുടെമിടുക്കുകൊണ്ടുതന്നെ
 നടക്കുമെന്നരുചി മുടക്കുവതിനിന്നു
 മടിക്കരുതുഗതി മുടക്കിമടരേ-
 മടക്കിയുടനതിപടുക്കളൊരുവക
 പടയ്ക്കുതുടരുക!
 പൊടുക്കുന്നിവനുടെമിടുക്കുപലിക്കാഞ്ഞു
 നടക്കുമില്ലെന്നാകിലടുക്കമതുതൊണ്ടു"
 നടുക്കുമിനിക്കില്ല പടുക്കളിവരെല്ലാ-
 കൊടുക്കുംതോറുമുണ്ടു"

ഇങ്ങനെയുള്ളൊരു ദുരോഷണമവർ
 തങ്ങളിലങ്ങുപറഞ്ഞൊരുശേഷം
 സംഗരമാശുതുടങ്ങിപ്രകടശ-
 രങ്ങൾചൊരിഞ്ഞുമുറഞ്ഞിതുഗഗനം;
 ചൊല്ലേറീടിനഗന്ധവൻനിജ-
 വില്ലുവലിച്ചുചെവിക്കിടചേർത്തു,
 നല്ലശരങ്ങളുതിർത്തുതുടങ്ങി
 നല്ലൊരുസമരമെന്തെന്നേവേണ്ടു;
 ഉററക്കാരവർത്തറവരെല്ലാം
 ഏററംചാടിയടുത്തുതുടങ്ങി;
 കാരകൾതട്ടിക്കരപറീടുമൊ-
 രാറിലെവെള്ളത്തിരകൾകണക്കെ
 കേററംപാരമതാരംചേപുന-
 രോറംചേടിയുടനേകൂടി
 തോറതിരിച്ചുതുടങ്ങിചതുക്ക-
 പ്ലാറകൾചോല പടയ്ക്കുന്നൊല്ലാം
 മാറാലർബാണഗണങ്ങളുമുടനട-
 നേറുമുറിഞ്ഞുമാറിത്തഥവിണ,
 ഏറതിരിപ്പാനെല്ലതല്ലാത്തവ-
 രോറംദ്രമിയിൽ വിണമുരുണ്ടും,
 പേടികലന്നൊരുനായന്മാര-
 ങ്ങൊടിചെന്നുമരങ്ങളെമുട്ടിൽ
 കൂടിക്കരിയിലുകൊണ്ടുശരീരം
 മുടിഞ്ഞൊളിച്ചുശയിച്ചുരുടനേ.
 നായന്മാരുടനോടുനേര-
 ത്തായുധമെല്ലാം വഴിയിൽപോയി
 ആയതുപിന്നെയുമുണ്ടാക്കീടാം
 കായംകിട്ടുകിലതുബഹുലാഭം
 മലയുടേഗുഹയിൽചെന്നുകടന്നാർ
 ചിലരനേരം പ്രാണഭയത്താൽ
 വലിയൊരുപുലിവനടിയുംകൂട്ടി-
 ത്തലയുറക്കൊണ്ടുതിരിച്ചാനപ്പോർ;
 കലയും മാനം വരുമൊരുമാറ്റേ
 വലയുറക്കെട്ടിക്കാട്ടാളന്മാർ
 മലയിലൊളിച്ചിറപാക്കുന്നേരം
 വലയിൽചെന്നുവലഞ്ഞൊന്നൊരുവൻ;
 വലയിൽപെട്ടുകണ്ടൊരുവേടൻ
 കലയെന്നോത്തൊരുബാണമയച്ചാൻ

തലയിൽകൊണ്ടുതറച്ചതുകണ്ടാ-
മലയൻവന്നിഹനോക്കുന്നേരം
കലയല്ലിവനൊരുവലിയൊരുതടിയൻ
മലയാളത്തിലെ മാനുഷനൊരുവൻ!
വലയിന്നിങ്ങുവലിച്ചുപതുക്കെ
തലയിന്നമ്പുപറിച്ചാൻ വേടൻ
പേടിഞ്ഞൊണ്ടൻ മറെറൊരുമാനുഷ-
നോടിപ്പോംവഴിയറിയാറാക്കി
കാടുതകഞ്ഞൊരുവരരിങ്ങഴിയിൽ
ചാടിയൊളിച്ചുകിടന്നാനപ്പോൾ;
ഉള്ളത്തിൽമേയുമേറുകുളം
വെള്ളത്തിൽചിലർ ചാടിയൊളിച്ചു,
വള്ളിക്കെട്ടുകൾതോറുംചെന്നതി-
നുള്ളിൽപുക്കിയുപലജനമപ്പോൾ,
മണ്ണിൽ പലപല കഴിയുണ്ടാക്കി-
പൊണ്ണന്മാർ ചിലരവിടെയൊളിച്ചു
കണ്ണമടച്ചുപുതച്ചുകിടന്നൊരു-
വണ്ണമുറക്കവുമങ്ങുതുടങ്ങി;
കൊമ്പുകഴൽക്കാർ ചെണ്ടക്കാരരു-
മമ്പുയേപ്പട്ടോടിനടന്നാർ,
കൊമ്പന്മാരുടെകൊമ്പുമരത്തിൻ
കൊമ്പുതടഞ്ഞുടനമ്പതുഭീനം,
മറ്റുളമരയിലുറപ്പിച്ചീടിന
വിഭാഗനോടുകുപാരംഭണ്ഡം
മറ്റുളമങ്ങൊരുകാട്ടിലെറിഞ്ഞി-
ട്ടല്ലിക്കീനഥയാവതിചെയ്തു,
ഒരുഭാഗത്തെത്തൊലുപിച്ചുനി-
ട്ടൊരുവൻചെണ്ടയ്ക്കുകമേപ്പുക്കാൻ,
പെരുവഴിതന്നിലുരുണ്ടുതിരിച്ചാൻ
പെരുതായുള്ളൊരു ചെണ്ടക്കാരൻ,

ഉടുക്കംകൊട്ടികൊണ്ടുഗ്രേനടക്കുന്നമേളക്കാര
ഉടുക്കംമുണ്ടുംകളഞ്ഞു മിടുക്കംഭാവിച്ചുമണ്ടി [ൻ
തിടുക്കംപൂണ്ടൊരുവീട്ടിക്കടപ്പാൻ ഭാവിക്ക്
നേരം
കടുത്തനായർതാൻവന്നുതടുത്താ,നത്രയുമല്ലാ,
മുടിക്കുപിടിച്ചുനാലഞ്ചടിക്കുന്നഘോഷംകേട്ട്
പൊടുകൊന്നു കാട്ടില്ലക്കുകിടക്കുന്നനായന്മാർവ-
ന്നടുക്കുന്നകോലാഹലം കടുക്കുന്നുണ്ടൊരു
ദിക്കിൽ

വടയ്ക്കുതോറുമണ്ടുന്നഭടന്മാർവന്നുകേൾമ്പോൾ
വടിക്കൽകാവലുംവച്ചുകടപ്പാണെളുത്തല്ലെന്നും
വനത്തിൽനിന്നോടിവന്ന ജനത്തിന്റെറഭാവം
കണ്ടു
മനസ്സിൽനിന്ദിക്കും നാരിജനത്തിന്റെറവാക്കു-
ണ്ടായി
“വമ്പന്മാരായ മീശക്കൊമ്പന്മാരെല്ലാമോരോ
വമ്പുംപാഞ്ഞു വില്ലമമ്പുമെടുത്തുകൊണ്ടു”
തമ്പുരാന്മാർക്കുതിരുമുസിലകമ്പടിക്ക-
ങ്ങിവംകലൻചെന്ന വമ്പിച്ചുകാനനത്തിൽ
ഗന്ധർവന്മാരെപ്പേടിച്ചുസ്വന്മാരായ നിങ്ങ-
ളെന്തിപ്പോളോടിപ്പോരാൻ ബന്ധമെന്തോഷ
ന്മാരേ!
ചന്ദ്രപെരിയതൊക്കുൻകന്തംകളഞ്ഞുവീണ്”
ദന്തങ്ങളുംതകൻ എന്തൊരുസാഹസങ്ങൾ,
തോല്ക്കുന്നകൂട്ടംനിങ്ങൾതോക്കുംകളഞ്ഞുപോന്ന
താക്കമടുത്തതല്ലിതോക്കുമ്പോൾ ചിരിയാകും,
നേക്കുംമാറാറെടുപോരേല്ലുന്നനേരം പല
ചാക്കുംമുറിവുപുനരാക്കും വരാത്തതല്ലാ;
ചാട്ടംപിഴച്ചുകവികൂട്ടംകണക്കേ നിങ്ങൾ
കൂട്ടംപിരിഞ്ഞുപാരംകോട്ടംപിണഞ്ഞുളം
ഓട്ടംതുടങ്ങിയതുവാട്ടംവരുവാൻതന്നെ
കേട്ടാലുടനേതന്നെ നാട്ടാർപരിഹസിക്കും;
കാട്ടിൽനിന്നോടിപ്പോന്നു വീട്ടില്ലക്കൊളിക്ക-
ക്കാട്ടിൽമരിക്കുന്നല്ലുകേട്ടിലേനായന്മാരേ [യെ-
ഗോഷികൾപതിന്നാലുനാട്ടിലുംകേൾക്കുമയ്യോ
കാട്ടിയകമ്മമേതും പാട്ടിലായതുമില്ല”
പെണ്ണങ്ങളുടെവാക്കീവണ്ണം കേൾക്കുന്നചില
പൊണ്ണന്മാർ വീടുകളിൽ കണ്ണമടച്ചിരുന്നാർ;
കണ്ണൻ ദയ്യോധനൻ വികണ്ണൻ ദശ്ശാസനനും
കണ്ണംചുവത്തിച്ചാപദണ്ഡാകലച്ചുകൊണ്ടു
ചണ്ഡമായുള്ളശരവണ്ഡമുതിർത്തുകൊണ്ടു
തത്രവന്നടുക്കുന്ന ചിത്രസേനന്റെകൂട്ട-
മെത്രവളരെയുണ്ടമിത്രന്മാരവരോടു
യുദ്ധംതുടങ്ങിയവരിതഥപറഞ്ഞീടുന്നു
കൂലന്മാരായകുരുപുലന്റേറ നന്ദനന്മാർ.

“ഗന്ധർവന്മാരാകിനനിങ്ങളുടെ
ഗന്ധംപോലും നാസ്തിയതാമൊരു
ബന്ധംകൂടാതിങ്ങനെനേർപ്പാ-
നെന്തൊരുകാരണമധമന്മാരേ!

അംബരചാരികളാകുന്നതിങ്ങടെ
 ഡംബരമിന്നശമിക്കുമശേഷം
 സംഗമവിവിടെയുള്ളതിനുള്ളത
 സംഗതിവന്നിതു നന്നിതുകാലം
 അംഗമഹിപതി കണ്ണൻതാനതു
 നിങ്ങളാണിപ്പലകിപിതറിവിൻ!
 അംഗങ്ങളിലുടാനുകൾ കൊണ്ടിഹ
 മേനംവരുമളവായിയൊമല്ലാം;
 നിങ്ങളെ വിരളകളാണമിദാനീം
 ഞങ്ങളെ നേരെ ഫലിക്കരുമില്ലാ;
 കുരുക്കുലതിലകൻ ദുഷ്ടോധനനൃപ-
 നരികുലശലഭഭവാനലസാരൻ
 കുരബലശാലികളനുജനാതം
 പരബലമാത്രകർമ്മശേഷം."

ശ്ലോകം.

കുംഭീന്ദ്രപ്രസാദകുംഭീന്ദ്രലഭലനകലാ
 ചണ്ഡരോർദ്ദണ്ഡസാരൻ
 ഗംഭീരാഭാവചോരാൻ കിമുശശനികര-
 സ്സംഹരേന്ദ്രിംഹവിരാൻ
 കിംഭോ! ഗന്ധർവ്വനും സകലമപിസമം
 സംഗതം സംഗരാന്തേ
 ഡംഭോപേതം വിജേതം ചൂഢപതിമതോൻ
 കർത്താൻ ധാർത്തരാഷ്ട്രീയൻ.

ശ്ലോകംകൊണ്ടു പാഞ്ഞാലാറിവാൻ
 ആകുലമകിൽ പൊരുട്ടുതൊഴുപ്പം
 ലോകരശേഷം ബോധിക്കേണം
 ലൗകികമിളകുമ്പോഴെല്ലാം
 ആനന്തലവനാരുടെ മധ്യക-
 മാശുപിളർന്നു കിളിനാരുതയിരം
 പാനം ചെയ്തു മദിച്ചു നടക്കും
 പരശമതാകിനസിംഹകുലത്തെ
 താനേ ചെന്നൊരു കൂട്ടം മുയലുകൾ
 തായിച്ചൊതു വധിച്ചാൻ മതിയോ;
 അതുപോലെ ബഹുഗന്ധർവ്വനാ-
 രതുലപരാക്രമശാലികളാകും
 ധൃതരാഷ്ട്രാണുജരോടമർ ചെയ്യാൻ
 മതിയാമോബത ശിവ ശിവ! മോഹം

കൂടലർ കുലബലമുതി വെട്ടുക്കും
 കൂട്ടംകുരുക്കുലമെന്നു ധരിപ്പിൽ!
 ആടലശേഷമെന്നു പടയ്ക്കതി
 പാടവമേറിന കണ്ണാദികളൊടു
 കൂട്ടാനിങ്ങടെ നികൃതികളാണും
 വാടാലേപര മൂഡാ! രണ്ടുവി
 വാടാങ്ങങ്ങളിലൊരുവൻ പോതം
 പ്രാധാന്യംകൃതി ഹൃദയതിയാലതി
 മൂഡന്മാരുടെ വാക്കിതിവണ്ണം
 ഗുഡമതല്ലിഹ പൊരുളിതു കിഞ്ചിൽ.

മിത്രനന്ദനസുയോധനവൃന്ദം
 തത്രവന്നുടനടുത്തുഭഗായാം
 ചിത്രസേനനമസേനകളോട-
 ഞ്ഞൊത്തുകൂടിയവരോടുകൂടെയൊന്നു;—
 നില്പനില്ലെടുസുയോധന! കണ്ണാ!
 നിങ്ങൾചൊന്നൊഴിനിന്ദിതമെല്ലാം
 വില്ലെടുത്തു വിളയാടിനങ്ങളും-
 കില്ലതെല്ലൊരുവാട്ടമിദാനീം
 കൂത്തുമുത്തശരമാരികളെല്ലാം
 പേർത്തുപേർത്തുടനതിത്തുടന്നാൻ
 ചീത്തമുന്തികളിലാശ്രസമപ്പം
 കോത്തുകോത്തു ശകലീകൃതമാകും.
 ധാർത്തരാഷ്ട്രീകുടിലാശയ! നിന്റേറ
 ധൂർത്തുകൊണ്ടു ഫലമില്ലെട! മൂഡാ
 ഓത്തുകൊൾക മമബാഹുബലംനി
 നേത്തുവന്നതതിസാരസമല്ലോ.
 ഉദ്യംപചാരിവരരോടമർചെയ്യാ-
 ലുദ്യംപമാമവനിചാരികളെല്ലാം
 മുദ്യംപാഗമതിലമ്പുകുളേറി-
 ടുദ്യംപലോകഗതിവന്നുഭവിക്കും.
 കാട്ടിൽവന്നു നിമുഖൊരുവരോപം
 കാട്ടുവാനിഹ തുടന്നൊരു കള്ള-
 ഞ്ഞുട്ടമിങ്ങനെതിമിത്തു മൂലം
 കോട്ടമിന്നു വരുവാൻ വഴികൂട്ടി;
 നൂറുപേരുമിഹനിങ്ങളശേഷം
 കൂറുകാരുമുടനൻപൊടുപോരിൽ
 തോറുപോം സ്വദിതിയത്രയുമല്ലാ
 കാരുപോലെ ദുശ്ശമാശുപറക്കും.

അപ്പികഴിച്ചു തിമിത്തു നടക്കും
യപ്പികളൊരുവക ദുഃഖിയനാർ
നപ്പിവാറാണൊരു വഴിയും നോക്കി
കപ്പിച്ചുങ്ങനെ വടയും കൂട്ടി
കെട്ടിച്ചുറിയണിഞ്ഞു ഞെളിഞ്ഞിന
കൊട്ടിഗ്ഘോഷിച്ചാത്തുവിളിച്ചും,
പെട്ടികളും ചില പെട്ടകവും പല
പട്ടമതിങ്ങനെ വട്ടം കൂട്ടി
പെട്ടികളും ചില കട്ടികളും കോ-
ട്ടികളും പല പട്ടന്മാരും
നാട്ടിലിരിക്കും പ്രജകളെയെല്ലാം
കൂട്ടിസ്വരൂപിച്ചെന്തൊരുകാർയ്ക്കും?
കാട്ടിൽ വരാനിഹകടിലന്മാരേ
കാട്ടിയവിരുതകളൊക്കെയെല്ലാം
കാട്ടിലിരിക്കും പാതന്മാരെ-
ക്കാട്ടിപ്പവതിനീങ്ങനെ നീങ്ങടെ
ശോഷികളോത്താൽ ചിരിയാകുന്നു.
ശോഷവിലോകനമെന്നൊരുകപടം
പുഷ്പിനടിക്കും നീങ്ങളയിപ്പോൾ
പട്ടിക്കും ബഹുമാനം നാസ്തി;
കൊട്ടിക്കൊണ്ടിഹവരുവാനിങ്ങനെ
സൃഷ്ടിച്ചുനൊരു കവൃതിക്കാരൻ
രാഷ്ട്രവിനാശത്തിന്നുടനേധ്യത-
രാഷ്ട്രസുതന്മാർ നീങ്ങൾ പിറന്നു
നാട്ടിനു നാശം നീങ്ങടെ മൂലം,
നാണക്കേടിനു നല്ലൊരു മാർഗ്ഗം
വടയും നീങ്ങടെ പദവികളും പല
കടയും കൊടിയും തഴചാമരവും
വടയന്തുടിപാകൊമ്പും കുഴലും.
പടുതരഘോഷമശേഷവുമിപ്പോൾ
തടതിനശിച്ചിതു ജളരേ! നീങ്ങടെ
തടിമാത്രം ശേഷിച്ചിതു സമരേ;
തടിയന്മാരേ! പടപൊരുതീടുക
കടിലന്മാരേ! മൃഗന്മാരേ
മടിയന്മാരുടെ മദവും മതവും
പടതുടരുമ്പോൾ തീരുമതറിവിൻ!

ഇതും പറഞ്ഞുകൊണ്ടുയുദ്ധംതുടങ്ങിതത്ര
ചിത്രസേനാദികളും ധാർത്തരാഷ്ട്രാദികളും,

അസ്രുങ്ങളനവധി ശസ്രുങ്ങൾപലവിധം
ചിത്രപ്രകാരമതുമാത്രം പറവാൻ വേല,
വെട്ടും തടവും ചില മുട്ടും മുറികൾ പുന-
രൊട്ടും കുറവില്ലാത്ത കൊട്ടും കുഴൽവിളിയും;
എട്ടുദിഗന്തങ്ങളും പൊട്ടംപ്രകാരം പട-
വെട്ടും കുരുക്കളമ്പത്തട്ടും മുപ്പതും ചാലു-
മെട്ടും തളൻ വില്ലമിട്ടും കളഞ്ഞു നല്ല
വട്ടം വെടിഞ്ഞു വിറകോട്ടുതിരിച്ചുനേരം
കൂട്ടം കലമ്പിപ്പടക്കൂട്ടം പലപഴിക്കും
ഓട്ടം തുടങ്ങിപ്പലകോട്ടങ്ങൾ കണ്ടുനീല്ക്കും
ധീരൻ ചിത്രസേനൻ ഗഭീരൻ ഗന്ധർവ്വരാജ
വീരൻ നൂറുരൂപരുടെ നേരെ പാഞ്ഞടുത്താതു
രേരേമൂഢരേ! നീങ്ങളാരേക്കാൺമാനോടുന്ന
പോരാടുവാൻമിടുക്കു പോരാത്തനീങ്ങളി
ഘോരം
ആരുചൊല്ലിത്തങ്ങളെപെരുതരംകൊട്ടാൻവന്നു
നീല്പിൻ തരിമ്പെങ്കിലും കെല്പില്ലാത്തവർനി
ങ്ങൾ
ജല്പിപ്പാൻ മാത്രക്കൊള്ളാം അല്ലന്മാരയ്യോകപ്പം
“ചൊല്ലൊക്കുംദേവരാജൻകല്പിച്ചുവന്നു. ഞങ്ങൾ
സപ്തലപജന്റെ കൂട്ടമെപ്പേരുമിന്നുതന്നെ
സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വന്നിടണം മറ്റല്ല പറയുന്നു
പട്ടം വളയുമെല്ലാം കിട്ടുമാത്രയുമല്ലാ
വീരശ്രംഖലനീങ്ങൾക്കോരോന്നുകൈക്ക
പോടും
പാറാതെ പോന്നുകൊൾവിൻ വീരാളിപ്പട്ടം
കിട്ടും”

മട്ടമാറി.

ഇത്തരം മൊഴിപറഞ്ഞു സമത്ഥൻ
ചിത്രസേനനതിവേഗമടുത്തു,
തോറുദൂരമധാവതിചെയ്യും
നൂറുരൂപരെയുമടുത്തു തടുത്തു,
വാറുകൊണ്ടുടനടിച്ചുപിടിച്ചു-
ക്കയറുകൊണ്ടുടൻ വരിഞ്ഞമകെട്ടി
തേരിലെക്കോടിമരത്തൊടുക്കുടി-
ച്ചേരുമാറ പലകെട്ടുമുറക്കി
ക്ഷിപ്രമംബരതലത്തിലുയന്നാൻ
അപ്രമേയബലനാകിന ദിവ്യൻ
ധാർത്തരാഷ്ട്രശതവും പുനരപ്പോൾ
ആത്തരായി മുറയിട്ടുതുടങ്ങി:—

ധൂന്തരാമരികൾ ഞങ്ങളെയെല്ലാം
തേർത്തടത്തിലുടനിട്ടു വരിഞ്ഞു
ഉറുപ്പടിക്കിനിഹ കൊണ്ടു തിരിച്ചു
പാർത്തുകാക്കുമയമുതന്തോ
പാതം! ഹാ നകുല! ഹാ സഹദേവ!
കാത്തുകൊൾകകനിവോടതിവേഗൽ,
ഭീമസേനവരികാശുതരിനും
താമസിക്കരുതു നിങ്ങളിദാനീം,
സീമയില്ലമമ സങ്കടമയ്യോ!
ധീമതാംവരായുധിഷ്ഠിരവീര!

(ഇന്ദിശരാഗം—കുണ്ടനാച്ചിതാളം)

തടിച്ചൊരുഗന്ധവൻ മഹാകശുലൻ അടിച്ചു
പിടിച്ചു കെട്ടിനൊണ്ടു തിരിച്ചു ശിവ ശിവ!
ഒരുത്തൻ വരുത്തുന്നൊരനർത്ഥങ്ങളാൽ
കുരഞ്ഞിന്നൊരു കരുത്തുമില്ലാത്തൊരുകനക്കെ-

തരംകെട്ടു

വലഞ്ഞുവശംകെട്ടു വയംകേവലം വലയ്ക്കുകത്തു
പതിച്ചു മൃഗങ്ങളെക്കണക്കെ ശിവ ശിവ!
സരോ! ധർമ്മ! വീരസമീരാത്മജ! സരസപാതർ
നകുലസഹദേവ! വരിക വീരവോടെ
നിരാധാരമായുള്ള ജനങ്ങൾ, കാരോന്നിങ്ങളെ-
നിയെമറ്റൊരു ജനമില്ല ശരണമതു ദൃഢം
കുരുക്കൾക്കു വന്നിടും തരക്കേടോഹാകുലത്തി-
ലുള്ള ജനങ്ങൾക്കൊക്കെത്തന്നെ സമമെന്നാക

ടോ

ഇത്തരമുള്ളൊരു മുറവിളികൊണ്ടു
പത്തുദിഗന്തരമൊക്കെ മുഴങ്ങി,
സത്പരമതുകേട്ടധികദയാനിധി
സത്പരണാംബുധി ധർമ്മതന്ത്രജൻ.
ഗന്ധവന്മാരജനോടേതും ചെയ്തു:—
ഗന്ധവന്മാർ വന്നിഹ നമ്മുടെ
ബന്ധുജനങ്ങളെയെല്ലാം വിരവൊടു
ബന്ധിച്ചും കൊണ്ടുണ്ടു തിരിച്ചു
ബന്ധം കൂടാതിങ്ങനെ ചെയ്തതി-
നന്ധതതാനൊരു കാരണമിപ്പോൾ
അന്ധൻജനകനമിഷ്ടമകേട്ടാൽ
അന്തസ്സാപംകൊണ്ടു മരിക്കും
എന്തെങ്കിലുമുടനന്മരണമുണ്ടെ

സന്താപങ്ങളൊഴിക്കണമിപ്പോൾ
അന്തരമില്ലതു ചെയ്തീലെന്നാൽ
എന്തിനു നമ്മുടെ ധർമ്മവിചാരം?
ദുഷ്ടോധനനും ദുഷ്ടാസനനും
ദുഷ്ടജനമനവധി ചെയ്തവരെങ്കിലും-
മയ്യോ ഞങ്ങൾ വലഞ്ഞെന്നിങ്ങനെ
കയ്യും മെയ്യും വാമല്ലാത്തവർ
നമ്മെ വിളിച്ചു കരഞ്ഞതു കേട്ടിഹ
ചുമയിരിപ്പതുചിതമോസഹജ!
ധർമ്മം നൂപതിക്കാശ്രിതരക്ഷണ
കർമ്മമതല്ലോസഹജന്മാരേ;
ദുർമ്മമിപ്പോളുരുതരുതുരുതര
ദുരിതംവരുമതിനനവധിമേലിൽ
അഗ്രജവചനം കേട്ടൊരുനേരമു-
ദഗ്രപരാക്രമിയാകിയ ഭീമൻ
അഗ്രേനിന്നുപറഞ്ഞതുടങ്ങിസ-
മഗ്രാഹംകൃതിശാലിഗഭീരൻ:—
“അടിയങ്ങൾക്കിഹനാലുജനത്തിനു-
മരുളിച്ചെയ്തൊരു കല്പനകേൾപ്പാൻ
മടിയെന്നുള്ളതുമില്ലിഹധർമ്മം
പിടിപാടില്ലാത്തൊക്കുകളല്ലാ,
കള്ളച്ചുതുക്കുകൊണ്ടു ചതിച്ചൊരു
കള്ളന്മാരുടെ കപടമതോർത്താൽ
ഉള്ളത്തന്നിലൊരല്പംകനിവെ-
ന്നുള്ളതുസംപ്രതിതോന്നുന്നീലാ;
തള്ളലുമവരുടെഉള്ളലുമൊരുവക;
ഭേദംപെരുകിനകുള്ളവുമോർത്താൽ
കൊള്ളാമിത്തൊഴിൽതാനേവന്നതു
കോലാഹലമെന്നെന്നുടെ പക്ഷം;
ഗന്ധവന്മാർ സരസന്മാരവർ
എന്തെന്നില്ലാത്തൊക്കുകളല്ലവർ
ബന്ധംകൂടാതല്ലവരിവരെ-
ബന്ധിച്ചുണ്ടനെകൊണ്ടുതിരിച്ചു
പാലുകുടിച്ചുതടിച്ചൊരുകൂട്ടം
വാലില്ലാത്തകരങ്ങളുമാർ
നാലഞ്ചെല്ലാരുന്തരമുള്ളന്മാർ
നാടുമുടിപ്പാൻവന്നുപിറന്നു
ചന്തംകുട്ടിനടക്കുന്നവരുടെ
ദന്തംതല്ലിയുതിപ്പാൻനല്ലൊരു

ബന്ധംകൊണ്ടാഞ്ഞെടുവസിപ്പിക്കും-
 ഗന്ധവന്മാർക്കിന്നു കണക്കിൽ
 ബന്ധിപ്പാനൊരുസംഗതിവന്നതു
 സന്ധിക്കാതവർവിടുകയുമില്ല-
 ഞ്ഞെങ്കിലുമൊന്നാരംഭിച്ചാൽ
 ഞ്ഞെങ്കിലുമൊന്നാരംഭിച്ചാൽ
 വിണ്ണവർനാട്ടിലിരിക്കുംവേഗം-
 പെണ്ണുങ്ങളെനടുമുറമടിച്ചാൻ
 പൊണ്ണുമാരിവർ കൊള്ളാമവരുടെ
 പെണ്ണുങ്ങളെവിടുപണിചെയ്യിക്കാം.
 കാളിപ്പെണ്ണുകളിങ്ങനേരം
 താളിപതയ്ക്കാനൊരുവൻകൊള്ളാം,
 നീലിപ്പെണ്ണിന നിദ്രാസമയേ
 കാലിണത്തെക്കാവരൻകൊള്ളാം
 ഉവ്ശിതൻപാടിയിട്ടൊന്നാൻ
 ഉവ്ശിയിലുള്ളവരിവർചിലർകൊള്ളാം,
 അരുവയർമൊലിതിലോത്തമതന്നുടെ
 പുരമുറിപ്പാനൊരുവൻകൊള്ളാം,
 സ്വർഗ്ഗസ്ത്രീകളെ പൂജലീകരവേലയെ-
 ടുക്കേണ്ടുന്നതിനിവരെക്കൊള്ളാം,
 പച്ചിലയുള്ളൊരുപദവിക്കാരുടെ
 എച്ചിലെടുപ്പാനിവർ ചിലർകൊള്ളാം,
 ചന്ദ്രക്കാരനുവെറൊരുപ്പാൻ
 ചന്ദ്രക്കാരരിലൊരുവൻകൊള്ളാം
 കുട്ടിപ്പട്ടന്മാരുടെചുമടുകൾ
 കെട്ടിപ്പോറൊരുവകകൊള്ളാം,
 കീലകുഴക്കുംകാപ്പാനുള്ളൊരു
 കല്ലനകേൾപ്പാനൊരുവകകൊള്ളാം,
 ആമ്പടികൂടുന്നവരുടെവീട്ടിൽ
 തുമ്പകിളപ്പാനുംചിലർകൊള്ളാം,
 ഗോക്കളമേപ്പാനുംചിലർകൊള്ളാം,
 ശ്വാക്കളനോക്കാനുംചിലർകൊള്ളാം
 കാക്കവരുമ്പോൾവക്കാണിപ്പാ-
 നാക്കണമെങ്കിലുമിവരെക്കൊള്ളാം,
 തൂവകവിടുപണിചെയ്യിപ്പാനിഹ
 ദേവകൾചൊല്ലാൽഗന്ധവന്മാർ
 തൂവരെക്കുട്ടിക്കൊണ്ടുതിരിപ്പാ-
 നവകാശമിതെന്നടിയനുതോന്നി.

മറെറാരുകാര്യംകേൾക്കുമെന്താൻ
 നൂററിലൊരുത്തനുമില്ലിഹനൂനം,
 മാറികളെപ്പുനരെന്നിന്നാമിഹ
 മാറിക്കൊൾവാൻ പണിചെയ്യുന്നു?
 കുരുട്ടുവാരുടെമക്കളെയൊക്കെ
 തെരുതെരെമഗദകൊണ്ടടികൂട്ടി
 പരിചൊടുകൊന്നുമടിച്ചാനായി-
 പലകാലിയടിയൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ
 ഓരതരുതെന്നിഹ ജ്യേഷ്ഠൻനമ്മാടു
 തിരുവുള്ളകേടായതുമൂലം
 കാരംപരുമെന്നോത്തുടനടിയൻ
 മുറുമടങ്ങിപ്പാർന്നിപ്പോൾ
 മറെറാരുകൂട്ടക്കാർവന്നെറി-
 ന്നൊരുവരെയുംകൊണ്ടുതിരിച്ചു
 മാറുന്നെന്തിന്നല്ലകണക്കിലി-
 തോമൊഴിപ്പാനൊരുവശ്യം?
 താനൊന്നിനുകല്പിക്കുകയുമില്ലിഹ
 താനേവന്നതുമൊക്കെമുടക്കും;
 ജ്ഞാനികളാകുന്ന നിങ്ങളെമദ്ധ്യേ
 ഞാനിങ്ങനെയൊരുമൂലൻതീൻ:
 ജ്യേഷ്ഠനമനുജന്മാരുംകൂടി
 കാട്ടിലിരുന്നു തപചെയ്യാലും
 ശാന്തന്മാരെടുക്കിയിരിപ്പതു
 താനോന്നിക്കിഹതരമില്ലിപ്പോൾ
 തടിയൻഭീമൻ. ഞാനിനിനിങ്ങളെ
 ഇടയിലിരുന്നുതരങ്ങൾകൊടുത്ത
 വാഗ്ദാനമിരിക്കുന്നവോകേയുള്ള
 വാഗ്ദാനപരിഭവമൊഴിയണമുടനേ
 ഗദയംകയ്യിലെടുത്തൊരുപൊണ്ണൻ
 ഉദയേ കുളിയും പൂജാജലിയും
 ഉപവാസങ്ങളുമുപരിതടന്നാൽ
 അപവാദങ്ങൾനമുക്കുവേദിക്കും
 ചേട്ടനമനുജന്മാരുംചെന്ന-
 ചെല്ലുണ്ടാരുടെദീനമൊഴിച്ചു-
 നവരുടെദിക്കിയയ്യേവേണ്ട
 ഭവനേചെന്നവർകേവം മുൻപേ
 കാറ്റിനകനടനവിടെച്ചെന്നിഹ
 നൂററിയെയുംപൊടിപ്പൂമതാക്കി

കാലത്തിങ്ങുവരുന്നടെവരെ
കാലപുരത്തിൽ ചെന്നാൽകാണാം.

കടുത്തവാക്കുകളുറത്തു ഭീമൻ
കരത്തിലഗ്ഗദയെടുത്തുവെക്കും
നടുപ്പതിന്നഥ തുടന്നുനേരം
കടുപ്പമായുരുമടക്കമില്ലാ
തടുത്തസോദര! തുടങ്ങാലാനി
പൊടുക്കുന്നെക്കഥയൊടുക്കുകെന്നതു
നടക്കയില്ലിഹമിടുക്കുന്നെങ്കിലും
ഒടുക്കമൻപൊടുമടക്കവും ചില-
മുടക്കവും വരുമടക്കമേതുമേ-
മിടയ്ക്കുസോദര! പടയ്ക്കുകാലമ-
തടുക്കുന്നിതു നടക്കുമായതു
തടുക്കയില്ലഹമെടുക്കിലും ഗദ
മുടിക്കിലും പുനരടിക്കിലും പൊടി
പെടുക്കിലും പുരമടക്കിലും പഥി
വടക്കുതെക്കിഹ നടക്കിലും തവ
മതന്നമുക്കുന്നമതം വൃകോദര!
ഹിതംപറഞ്ഞതു ചിതശ്രമിക്കുന്നി.

കരുക്കലമതിലിഹജാതന്മാരവർ
ഒരുനൂറും നാമൈവരുമല്ലോ,
ഒരുമനമുക്കുമവക്കും തങ്ങളിൽ
വരുവാൻവിഷമമതെങ്കിലുമില്ലോർ
മാറാർവന്നുവിരോധിക്കുമ്പോൾ
നൂററഞ്ചും പുനരൊന്നെന്നേവത്ര.
ജ്ഞാക്കുക്കുംവരുമൊരമ്പലം
കൂറാർവേണമൊഴിപ്പതിനല്ലോർ
കൂറാങ്ങരുവരുമില്ലാതൊരുദിശി
മാറാരെങ്കിലുമുപകൃതിപെയ്യാം.
കാററിനകനേ! മടിയാതവർകളെ
മാററിക്കൊണ്ടിഹവരിക കുമാര!
വണ്ടൊരുപൂച്ചയുമെലിയുംതങ്ങളി-
ലുണ്ടായ്ക്കുന്നസഖിതപമൊരുനാൾ
മലയുടെമൂട്ടിൽ കാട്ടാളന്മാർ
വലയംകെട്ടിയുറപ്പിച്ചുങ്ങനെ
കലയും മാനും പുലിയുംവന്നതിൽ
വലയുംനേരം കൊലചെയ്താനായ്
ഒരുദിശിപാത്തിതു വകൽക്കഴിവോളം

ഒരുമനനിഹവന്നതുമില്ലാ,
വരുമിനിരാത്രിയിൽ നാളെവെളുത്താൽ
വിരവാടുവന്നുവധിക്കാമെന്നവർ
കരുതിത്തങ്ങളെവേനേചെന്നട-
നൊരുമിച്ചുവിടെയുറക്കുവുമായി
ഒരുമാജ്ജാരംവനഭൂവിരാത്രിയി-
ലിരയുതെണ്ടിനടക്കുന്നേരം
തരസാചെന്നൊരുവലയിൽപാടി
കരവും കാലുമിളക്കാൻമേലാ
പരവശനല്ലോർ ഞ്ഞാവും ഞ്ഞാവും
കരവുമ്പെയ്തവിടെവലഞ്ഞു
അരികേയുണ്ടൊരുപോട്ടിലിരിക്കും
പെരുതായുള്ളൊരു മൂഷികനല്ലോർ
അരിയായുള്ളൊരു പൂച്ചത്തടിയൻ
കരയുന്നതുകേട്ടൊന്നുവിരണ്ടു.
ഉരിയാടാതെമുഖംകാട്ടുന്നതു-
മൊരുകുറികണ്ടാൻ പൂച്ചയുമല്ലോർ,
സരസ്തയോടുവിളിച്ചുനവനെ
പ്പരവശനായ് ഞാൻ മൂഷികവീര!
വലയിൽപാടിവലഞ്ഞിതു ഞാനൊരു
ഫലമില്ലാതെമരിപ്പാരായി,
കലമാൻ പന്നികൾ വന്നുപതിച്ചാൽ
മലയന്മാർക്കുതുതിമ്മാൻകൊള്ളാം,
വിലപിടിയാഞ്ഞൊരു പൂച്ചലഭിച്ചാൽ
മലയനുമായതുതിന്നാനാകാ
തലയിലെഴുത്തിൻബലമതുകൊണ്ടിഹ
വലയിൽപെട്ടു വലഞ്ഞുസഖോ! ഞാൻ
എലിയും പൂച്ചയുമന്യോന്യം ബഹു
കലചികളെന്നൊരുചൊല്ലുകൊള്ളാം
കലഹമെന്നിക്കുലോപനോടില്ലതു
നലഹമാടുനീയിഹബോധിക്കേണം
വലയുടെപരുക്കടിച്ചുറപ്പാൻ
വലപലകൗശലമങ്ങുണ്ടല്ലോ.
മലയൻപോന്നുവരുന്നതിൻമുമ്പേ
വലകണ്ടിപ്പാൻ കനിവിയലേണം
വലയുന്നവരുടെ പാലനമല്ലോ
വലിയജനങ്ങളെ ധർമ്മമതറിക!
എലിയെന്നല്ലേ പാഞ്ഞൊരു ദശയിൽ
പുലിയെക്കാളതിവൻപനതാകും

വലവിധമിങ്ങനെമാജ്ജാരകന്ദ
 പരവശവാക്കുകൾ കേട്ടൊരുനേരം
 എലിയതുബോധിച്ചുരികേചെന്നഥ
 വലകണ്ടിപ്പാൻ വട്ടംകൂട്ടി
 ഓരോപരുകടിച്ചു മുറിപ്പാ-
 നോരോനാഴികനേരംവേണം;
 തെരുതെരയെക്കുകടിച്ചു മുറിപ്പാൻ
 തരമല്ലെന്നുണ്ടെലിയുടെ ഹൃദയെ
 മെച്ചമിവന്നിതുചെയ്യാനെന്നതു
 പുച്ചയറിഞ്ഞാലുപകാരത്തിന്നു
 താഴ്ചവരാനുണ്ടെന്നു കനക്കെ-
 ക്കാഴ്ചയവന്നുണ്ടെന്നതുമൂലം
 താമസമായതുകണ്ടൊരു പുച്ച-
 യ്ക്കുമയമോറികേൾക്കുമോറി
 തെരുതെരവേണമതല്ലെന്നാലി
 വരുമതി ഭംഗം മലയപ്പാഴൻ
 പുലരുനേരം മലയന്മാരും
 വലരും കലശലു കൂട്ടംമുൻപേ
 വലകണ്ടിച്ചു വിടേണം നീയെ-
 ന്നലിയൊടു പുച്ച പറഞ്ഞു തുടങ്ങി
 വെട്ടമടുത്തൊരു സമയേ മുഷിക-
 നൊട്ടം താമസിയാതെ വലയും-
 പൊട്ടിച്ചുൻപൊടു പോട്ടിലൊളിച്ചു
 ധൂഷൻ പുച്ചയുമങ്ങനടന്നു
 ഒട്ടുദിനങ്ങൾ കഴിഞ്ഞൊരു ദിവസം
 കിട്ടിലെങ്ങുമൊരോടത്തശനം
 അപ്പിക്കെന്തൊരുവകയുള്ളെന്നിഹ
 കാട്ടിൽ നടന്നപ്പുച്ചത്തടിയൻ
 കൂട്ടസഖിത്വം പ്രാപിച്ചെലിയുടെ
 പോട്ടിനരികേ ചെന്നു വിളിച്ചാൻ
 പണ്ടുപകാരം ചെയ്തൊരു മുഷിക-
 നുണ്ടോസുഷിരം തന്നിലിദാനീം
 എലിയതു കേട്ടു വിലത്തിനുള്ളിൽ
 തലകാട്ടാതെ വസിച്ചുപറഞ്ഞാൻ;—

ശ്ലോകം.

“കാച്ചാത്ഥമാവയോസ്സുഖം
 തസ്തിന്നവസിതേ പുനഃ
 മാജ്ജാരത്വം ഹിമാജ്ജാരോ
 മുഷികോഹഞ്ചമുഷികഃ.”

കാച്ചും കൊണ്ടിഹ നീയും ഞാനും
 കനിവൊടു സഖ്യം ചെയ്തിതു മൂന്നും
 കാച്ചുമതന്നുകഴിഞ്ഞു പിരിഞ്ഞു
 വൈരമതിനിയും മുന്നേപ്പോലെ
 പുശകനാം നീ പുശകനീനിമേൽ
 മുഷികനാം ഞാൻ മുഷികനീനിമേൽ,
 ഇനീനാം തങ്ങളിലെത്തുന്നേരം
 കനിവുമതില്ലൊരു ചേച്ചിയുമില്ലാ
 ഇങ്ങനെയുള്ളൊരു ശ്ലോകം ചൊല്ലി-
 ട്ടങ്ങനടന്നിതു മുഷികനുടനേ
 എന്നതുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു വുകോദര
 നന്നിതു മാഗ്ഗം നയശാലികളാൽ
 നിന്ദിതമല്ലിതു നിന്ദിതമത്രേ.
 ചെന്നുടനവരുടെ മോചനമുചിതം
 ഇന്നിസ്സുകടമെമ്പാടു തീർത്താൽ
 പിന്നെനടേത്തപ്പോലേതന്നെ
 കൌന്തേയന്മാർ കൌന്തേയന്മാർ
 കൌരവ്യന്മാർ കൌരവ്യന്മാർ
 ആയ്ക്കുനിദാനീമരുളിച്ചെയ്തതു
 കാച്ചുമിതെന്നുരചെയ്തിതു നക്ഷത്രൻ,
 എഷണി പാവൻ വിരുതുചെയ്തതുവ-
 നേഷസുയോധനനനുജന്മാരും
 ദുഷണമിങ്ങിനെ വരുവാനൊക്കെയും
 മേഷണി ദോഷമിതെന്നറിയേണം.

ശ്ലോകം.

“പുരാകാലനഗോമായുർ
 ദുരാഗ്രഹവശംവദഃ
 പരൻ വിനാശയൻ ഭൂയോ-
 ദുരാപദമുപേയിവാൻ”

വണ്ടൊരു കുറുനരിതിന്നാനുള്ളതു-
 തെണ്ടിനടന്നു മനസ്സുംകൂട്ടി-
 കണ്ടുകുമുള്ളവനങ്ങളിലെല്ലാം
 മണ്ടിനടന്നു തളൻ ശരീരം
 കണ്ടൊന്നാൻ ദിശിനല്ല കരിമ്പുക-
 ളുണ്ടാക്കിപ്പല വേലികൾ കെട്ടി-
 കാത്തു കിടപ്പാൻ പുറയും കെട്ടി-
 പ്പാത്തിട്ടെന്നൊരു നായരുമുണ്ടു്.
 കേളച്ചാരെന്നവരുടെ പേരും
 കേട്ടഗ്രഹിച്ചാൻ കുറുനരിയൊരുനാൾ

കേളച്ചാരൊടു ചെന്നു പറഞ്ഞു
 കേളച്ചാ! ഞാനുരചെയ്യുന്നതു
 നാളെപ്പത്തുവെഴുപ്പിനുമുൻപേ
 കോളല്ലാത്തൊരു ദുഷണമുണ്ടാം.
 കാട്ടിൽ നടക്കുമൊരാനത്തലവൻ
 കേട്ടുകരിമ്പുകുളുവിശേഷം
 രക്ഷിച്ചിവിടെ വളർത്തുകരിമ്പുകൾ
 ഭക്ഷിപ്പാനായുരുമത്തടിയൻ
 രക്ഷിക്കുന്നൊരു തന്നെക്കൂടെ
 ഭക്ഷിക്കാതെയടങ്ങുകയില്ല.
 അതുകേട്ടപ്പോൾ നേരെനോന്തൊരു
 മുതുകേളച്ചാരൊന്നു വിരണ്ടു
 കുറുതായുള്ളൊരു കൊഴലമുണ്ടിഹ
 കുറുനരിഞ്ഞാനതു ബോധിപ്പിക്കാം
 അമ്പുകൾ ചുട്ടുപഴുപ്പിച്ചെഴുതാൻ
 കുംഭിത്തടിയനെയിന്നു വധിക്കാം
 ചെറു വടക്കൊരുപൊക്കം പെരുകിന
 പുററിന്നരികെച്ചെന്നു പതുക്കെ
 പറ്റിക്കൊണ്ടാലമ്പുകുളുവനുടെ
 നെറിക്കിട്ടു പ്രയോഗിച്ചിടം
 പത്തുവെഴുപ്പിനു മുന്പേയവിടേ-
 കെത്തിക്കൊണ്ടാലതു സാധിക്കും
 എന്നതു കേട്ടു കേളച്ചാരതു
 നന്നെന്നോത്തുടനവിടെപ്പാത്താൻ.
 കുറുനരിചെന്നശ്ശവരനോടെ-
 ങ്ങരിയിച്ചാനതു സമയേ തന്നെ.
 കരിമ്പുതിന്മാൻ കരിവരനിപ്പോൾ
 തരിമ്പുമോഹമതുണ്ടെന്നാകിൽ,
 തരംവരുത്താം പത്തുവെഴുപ്പിനു
 വരമ്പിനുള്ളിൽ ചെന്നുലവിടെ
 കരിമ്പുകാണാമായതുതുമ്പി-
 ങ്ങരത്തിലാക്കിത്തിന്നുമുടിപ്പാ-
 നൊരുമ്പെടേണം നീയിഹ ഞാൻ-
 ങ്ങകമ്പടിക്കാതുമുന്നിൽ നടപ്പാൻ.
 ഇത്തരമുരചെയ്യിടുന്ന കുറുനരി
 മത്തഗജത്തെക്കൊണ്ടു വരുമ്പോൾ
 പത്തൻപതു ദിവസത്തിന്നു ഭക്ഷണ
 മിത്തടിയന്റെ ശരീരം മതിയാ-
 മിത്തൊഴിൽ നല്ലകണക്കിനു കൂടി

കേളച്ചാരുടെ തടിക്കൊണ്ടിന്നും
 നാളേക്കും തടവില്ലഭുജിപ്പാൻ
 എന്നു വിചാരിച്ചവനും തെളിവൊടു
 ചെന്നൊരു ദിക്കിലൊളിച്ചു നിന്നാൻ
 വന്നുടനാൻകരിമ്പു തകർത്ത
 തിന്നു തുടന്നൊരു സമയേ കേളൻ,
 ചുട്ടുപഴുത്തൊരു ശരവും വില്ലം
 വട്ടംകൂട്ടിപ്പാതിരനേരം
 പുറമേലൊരു കാലും വച്ചു
 തൊന്നാക്കണവിട്ടൊരു നേരം
 മസ്കഭാഗേ ബാണം കൊണ്ടൊരു
 മത്തകരിന്ദ്രൻ ചത്തുമാറിത്തു.
 വമ്പനതാകിന കേളച്ചാരെ
 പാമ്പുകടിച്ചുടനവനും ചത്തു
 പത്തിപ്പറമേൽ വില്ലിൽ മുനയതു
 കത്തുകയാലപ്പാനും ചത്തു-
 ക്കെച്ചത്തതു കണ്ടു പ്രസാദി-
 ചുക്കുനരിയരകെച്ചുനടന്നേ,
 അക്കവില്ലിൽ മുന്നമേലുള്ളൊരു
 രക്തം ചെന്നു നക്കുന്നേരം
 പല്ലുകൾ തട്ടി മുറിഞ്ഞിതു ഞാനും
 വില്ലനിവിൻടനവനുടെ വായിൽ
 കൊണ്ടുകരോരിക്കുറുനരി ഭോഷൻ
 രണ്ടുവിളൻടനവനും ചത്തു.
 ഏഷണിയുള്ളവനങ്ങനെ വരുമതു
 ദോഷങ്ങളിലതി ദോഷം നിയതം;
 ഭോഷന്മാർക്കു കാരണമിപ്പറി-
 വേഷണമിങ്ങനെ സംഗതി വന്നു.
 അഥപുനരഗ്രജനരുളിച്ചതു:—
 കഥകൾ പറഞ്ഞു കാലം പോയാൽ
 രഥമതിലധുനായന്ത്രിതരാമവ-
 രതിദൂരംഗതരായെന്നവരും
 വിരയപ്പോകുപുകോദരവീരാ
 ഹരിസുത! നീയും കൂടിച്ചെല്ലുക
 ഇരുവരുമൊരുമിച്ചുംബരചരരെ
 പരിചൊടുചെന്നു ജയിച്ചും കൊണ്ടു
 കുരുസുതശതവും വീണ്ടും കൊണ്ടിഹ
 വരികതരിമ്പു വിചാരം വേണ്ടാ

ഗുരുശാസമനു കേട്ടങ്ങിരുവരു-
മുതരവേഗം ചെന്നു വിളിച്ചു.

പമ്പതാളം.

ഗഗനചരമുഖരോ ഗന്ധർവ്വകീടരേ!
ഗമനമിതു വിരവിനൊടു വിഫലതരമാക്കുവൻ!
വിതുകളിതൊക്കവേവിരളതരമാക്കുവൻ
വരുകയുധിപൊരുവതിനു പെരികദമശീലരെ
കരുക്കലമഹിശരോടരുതരുതു സാഹസം
കുരികളൊടുപൊരുവതിനു കുരുന്നരികൾപോരു-
ഹരിതനയനജ്ജനൻപരിശമിതമുജ്ജനൻ [മോ
പരുഷതരശരനീകരനീരകൾ ചൊരിയും

വിധൗ

സ്വസിതിപൊടിസ്മുമാം കുടിലകലഹമാക്കവേ
പടപൊരുകിലുടലുടയമുടമുടനേവരും
പടയിലധികാരൻ പടുമതിച്ചുകോദരൻ
കുറിനതരഗദയുടയകരുമനകൾ കൊണ്ടുടൻ
അടിയുടരുമാഹവേ പൊടിയുമുടനാകവേ
അടിയുടികളഖിലമപിതിലതുലിതമായ് വരും

ഇതഥം പറഞ്ഞുകൊണ്ടുയുദ്ധം തുടങ്ങിപാ-
ത്ഥൻ

ഊർദ്ധ്വപ്രദേശങ്ങളിൽ കൂർത്തുള സായകങ്ങൾ
ചേർത്തുപ്രയോഗിച്ചുതന്നേന്തുപോകാതെ

കൊണ്ടു

കോർത്തുഗന്ധർവ്വന്മാർ പാർത്തുകൂടാതെയാക്കി-
ത്തീർത്തു വിജയനീനിയുത്തു ഫലിക്കയില്ലെ-
ന്നോത്തു, ചിത്രസേനനമാർത്തു വിളിച്ചുടുത്തു;
മാരികണക്കേ വീരന്മാരിലസ്രുങ്ങളുണ്ടു
വാരിച്ചൊരിഞ്ഞു വ്യോമചാരഗന്ധർവ്വരാജൻ
പോരിലുടനേ വലവൈരിതനയനപ്പോൾ
ഭൂരിശസ്രങ്ങൾകൊണ്ടു ഭൂരികരിച്ചു സപ്പും
ദിവ്യൻപലവിധത്തിൽദിവ്യാസ്രംപ്രയോഗിച്ചു
സവ്യസാചിതാനതു സപ്പും തടുത്തുനീനു,
വമ്പുജ്ജനനുടെ വമ്പുതടുപ്പാനും ത-
രിമ്പുശക്തിയില്ലാഞ്ഞു കമ്പംതുടങ്ങിദിവ്യൻ
വിട്ടുപോവാനും വഴികിട്ടുന്നതില്ലാപട-
വെട്ടുവതിനു പുനരൊട്ടുമെളുമല്ലാ;
പെട്ടെന്നു നാമിവിടെ പെട്ടുപോമെന്നൊച്ച
കൊട്ടം ചോഷവും നിർത്തിയൊട്ടുംതാമസി
ക്കാതെ

തേരും പടയും ഏറ്റവേരും താനും ഭൂമിയിൽ

ചേരുവാൻ വന്നിറങ്ങി ചാരഗന്ധർവ്വരാജൻ
മാരുതാജനതുനേരം പറഞ്ഞു പാത്ഥാ!
പോരും കലഹമിനിയുരുക്കയന്നേവേണ്ടു
പാരം വലഞ്ഞു നിന്റെ കൂരമ്പുകൊണ്ടിപ്പട്ടം
വൈരം വെടിഞ്ഞിവരെ സൈന്ധവം സംഭവി-

ക്കേണ്ടു

ഭീമസേനന്റെ വാക്കുകേട്ടൊരു സവ്യസാചി
താമസം കൂടാതെ കണ്ടായുധമങ്ങുവച്ചു;
ഭൂമിയിലിറങ്ങുക വൈകാതെ ചിത്രസേന!
നാമിരുവരും തമ്മിലേതും കലഹമില്ലാ.

ഗന്ധവാഹനാജവിജയന്മാരെടു
ഗന്ധവാധിപനീദമരുൾചെയ്തു;
ബന്ധുപ്രീതിബലം കൊണ്ടിവര
ബന്ധിപ്പതിനിഹബന്ധം വന്നു
ഒരുവസ്തുവിടിപാടില്ലാത്തൊരു
കരുസുതമുഖന്മാരിവർന്നതും.
നിരുപണമില്ല ജളപ്രഭുഭാവം
പെരുതായ് വന്നശിരസ്സിൽകേറി
മററുനമ്മുടെ വിദ്യകൾഭദ്രം
മററുള്ളവരുടെ നിന്ദിതമെന്നും
ഏററുമദഭരമുള്ളതശേഷം
മാറാണമെന്നിട്ടഹമിതിചെയ്തു
വീര്യകോദര! വരികധനഞ്ജയ!
വൈരംനമ്മൊടു കരുതീടൊല്ല
വൈരിജനങ്ങളെബന്ധനമോക്ഷം
വിരവാടുചെയ്തു വ്യകോദരവീര!
എന്നതുകേട്ടുവ്യകോദരനടനേ
സ്വന്ദനമേറിച്ചെന്നുപതുക്കെ
കെട്ടുകളൊക്കെയഴിപ്പാൻ രഥമതി-
ലിട്ടുപുരട്ടിയുരുട്ടിച്ചിലരുടെ
കടുമവിടിച്ചുവലിച്ചും ചിലരുടെ
വിടറിവിടിച്ചുതിരിച്ചും ചിലരുടെ
താടിപറിച്ചും മീശമുറിച്ചും
മോടികുറച്ചും തട്ടിമറിച്ചും,
കെട്ടഴിയാഞ്ഞുപൊട്ടിച്ചും പണി-
പെട്ടരഥത്തേൽനിന്നു നിലത്തേ-
ക്കിട്ടുതുടങ്ങിമടങ്ങാതേ തല
തൊട്ടെണ്ണിസ്വരൂപിച്ചുങ്ങൊരുദിശി
ഭൂയോധനനും ഭൂശാസനനും

ദുർമ്മുഖനും ദുർദ്ദേഹവരണി വനം
 ദുർമ്മുഖിനനും ദുർദ്ദേഹതാപം
 ദുർബ്ബലനനും ദുർബ്ബലനനും
 ദുഷ്ടൻനനും ദുഷ്ടൻനനും
 ദുഷ്ടീലൻ ദുർബ്ബലി ദുർബ്ബലൻ
 എണ്ണൊരുമതികൊല്ലിപ്പാൻ ബഹു
 ഭണ്ഡമിനിക്കിറക്കെതളയന്നു
 ഉണ്ണി! വരികയറയ്ക്ക! നീയിനി
 എണ്ണിയൊരിക്കൽ സൂക്ഷിക്കേണം
 അണ്ണൻതമ്പിയുചെയ്തതമ്പിയു-
 മെണ്ണത്തിൽപിഴകൂടാതെണ്ണുകി
 കണ്ണിലൊത്തൊരുജനകനിനിത്തൊ-
 ടെണ്ണിയൊരേതൊക്കേനേരം
 തൊണ്ണൊറൊൻപതിലോറംകണ്ടി-
 ലെന്നുള്ളമളിവരാതെയിരിപ്പാൻ
 ധൂർത്തനാരെയൊരോലയിലൊക്ക-
 ച്ചാത്തിവിടാത്തൊൽ ഭൃഷണമുണ്ടാം
 കാണുന്നിലകണക്കുപ്പിള്ളകൾ
 മേനോക്യച്ചനാരുമതില്ലാ.
 നല്ല ചിത്തത്തിൽകൂടിനമുക്കെളു-
 തല്ലിനിയിവരുടെവേരതിരിപ്പാൻ
 എന്നുപറഞ്ഞുവിരിച്ചുപുകോദര-
 നൊന്നൊഴിയാതിഹറൊരവരേയും
 കെട്ടുമഴിച്ചുവെട്ടിവയ്ക്ക
 തൊട്ടുതലോടി കൊണ്ടുരവയ്ക്കാൻ:--
 ഭൂതോധന! ശൂന്യവചനം നിന്നുടെ
 ഭൂതോഗംകൊണ്ടിരിക്കും പാതി-
 വന്നുവേിച്ചുതന്നായ് ചിമിടി
 നിന്നുടെ ഭൂമിമൊട്ടുശമിക്കും
 ആയതുവരുവാൻ നിമിഷംനിന്നുടെ

മായമതുണ്ടോ മാററിട്ടുന്ന്
 നായുടെവാലൊരുപന്തിരാണ്ടു-
 കായതമാകിനകുഴലതിലാക്കി,
 പിന്നെയെടുത്തതുമോക്കേനേരം
 മുന്നേപ്പോലെവളഞ്ഞെയിരിപ്പു
 വെൺമതികലമതിലിശപറന്നാകിന
 ധർമ്മാത്മജനുടെ ചരണസമീപേ
 ചെന്നുവണങ്ങിക്കരയുംകൂപ്പി
 മൂന്നുവലത്തുംവച്ചുവയ്ക്ക;
 പൊയ്ക്കൊണ്ടാലും ഹസ്തിനപുരമതി-
 ലിക്കണ്ടനജനാരൊടുകൂടെ
 ഇങ്ങനെയുള്ളവുകോദരവചനം
 തിങ്ങിനനാണംകൊണ്ടുമുഖത്തെ
 താഴ്ത്തിക്കൊണ്ടുമാകേട്ടുമാസ്തിലൊ-
 രാത്തിമുഴുത്തുസുയോധനനടന്നേ
 ഉത്തരമുറിയാതാതേതന്നെ
 സത്പരമജനാരൊടുകൂടി
 ഹസ്തിനപുരവഴിനോക്കിനടന്നാൻ
 അസ്ഥിരമതിയാമതിശയകടിലൻ
 വിരവാടുവിരൻ വായുതന്ത്രജൻ
 നരനൊടുകൂടെച്ചെന്നുവന്നാതേ
 നരപതികലപതിയാകിനതങ്ങളുടെ
 ഗുരുവരനാകിനധർമ്മാത്മജനുടെ
 ചരണസമീപേചെന്നുവണങ്ങി
 പരമാനന്ദമയാകൃതിയാകിന
 മുരരിപുഗേവാൻ തന്നുടെരൂപ-
 സുരണചെയ്തുപുറിച്ചിട്ടുടനും
 ചിത്രസേനനും വൃന്ദവുമെല്ലാം
 ചിത്തസമ്മതംപൂണ്ടുഗമിച്ചു
 പൂതവൈരിയെച്ചെന്നുവണങ്ങി
 തത്രമേവിനാനതുമതിഭ്രം.

ഘോഷയാത്ര ഓട്ടൻതുള്ളൽ സമാപ്തം.

കാർത്തവീർ്യോജ്ഞനവിജയം.

കാട്ടൻതുളുൽ.

അക്കാലങ്ങളിലതിഭൂജവിക്രമ
ധിക്യതശക്രപരാക്രമനാകിയ
നക്തഞ്ചരപതിരാവണനെന്നൊരു
ശക്തൻവന്നുപിന്നെപരായാം.
പത്തുമുഖങ്ങളുമിരുപതുക്കൈകളും-
ജ്ഞാനതഗിരിസിന്നിഭമാകിയ
ഗാത്രവുമുരുതരഭീഷണമിരുപതു
നേത്രവുമുൾക്കടദംഷ്ട്രാനികരം
എത്രയേകരമാകൃതികണ്ടാൽ
മിത്രതന്ത്രജനമാശുഭയെപ്പറ്റു-
മത്രമനാബലനാകിയദശമുഖ-
നത്തൽവെടിഞ്ഞുതപംചെയ്തനേ
പക്ഷഭവനൊടുവരപുംവാങ്ങി-
ക്കിരസംഘസമേതംവിരവാടു
ലങ്കാനഗരമടക്കിവസിച്ചുമ
ശങ്കാരഹിതം ധനപതിതന്നുടെ
ഇങ്കാരത്തെടക്കിജയിച്ചൊ-
രയംകാരങ്ങൾനിലയ്ക്കാഞ്ഞൻപൊടു
ശങ്കരഭഗവാൻ വാണുളുന്ന ഭ-
യകരമാകിയകൈലാസത്തെ
കുത്തിയെടുത്തുകരങ്ങളിലാക്കി
സ്വപരമമ്മാനക്കളിയാടി
പത്തിരുപതുക്കുറിപൊക്കിയെറിഞ്ഞും
ശക്തിപെരുത്തകരങ്ങളിലോരും,
മുപ്പുരവെരിക്കുതുകൊണ്ടവനൊ-
രപ്രിയമുണ്ടായില്ലവിശേഷി-
ച്ചുള്ളതമായൊരുവാളും നൽകി
ക്ഷിപ്രമനുഗ്രഹമേകിയയച്ചു,
പുഷ്പകമായവിമാനവുമോ
പുഷ്പശരാരിയെവന്ദിച്ചുടനേ
ഭൂതലവും പാതാളം സ്വർഗ്ഗം
വീതയേനജയിച്ചു ദശാസ്യൻ;
സമരാജ്ഞമതിലമരായിപറുടെ

സമരാഭോപചുമാശുശമിപ്പി-
ച്ചമരാംഗനമാരെക്കൊണ്ടവെൺ-
ചാമരവൃജനംവീശിപ്പിച്ചു;
നന്ദനവിവിനേകപുത്രമഹരി-
ചന്ദനമന്ദാരാദിമരങ്ങളെ
വൃന്ദമശേഷംപിഴുതുപതുക്കെ
സ്പന്ദനമോറിക്കൊണ്ടുതിരിച്ചുമ
കുഞ്ഞുതരഭൂജവിക്രമനാദശ-
കണ്ടൻതന്നുടെ ലങ്കാനഗരേ
കൊണ്ടിഹവന്നുടനല്ലാനങ്ങളും-
മുണ്ടാക്കിപ്പുനരത്രവസിച്ചു
ശാരദനീരദസന്നിഭനാകിയ
നാരദമാമുനി-വീണയുമായി
ചാരുഭയാനിധികലഹപ്രീതിവി-
ശാരദനാകിയഭഗവാന്നൊരുനാൾ
ധീരനതാകിയനക്തഞ്ചരപതി
വീരനിരിക്കും മണിമാളികമേൽ
ചാരുഭയാഘനമോദമാടിക്കുറന്ന
പാരാതെങ്ങുനുള്ളിതദാനീം;
ഉന്നതനാകിയരാവണനപ്പോ-
ളുതമാനംചെയ്താശുവണങ്ങി
ഭക്തിപുരസ്സരമർഗ്ഗംപ്രാദികൾകൊ-
ണ്ടുപ്രാദരമാരായനചെയ്തു.
ദ്രോസനവും നൽകിയിരുത്തി
ദ്രുതരം കുശലപ്രശ്നാദികൾ
സമുദാചാരംചെയ്തുപതുക്കെ
സംസൽക്കരണവുമായുകഴിച്ചു;
കമലാസനസുതനാകിയമുനിവര
വിമലഗുണാലയനാരദഭഗവൻ
ഭവദാഗമനംകൊണ്ടുമദിയം
ഭവനംപാവനമാക്കിവിശേഷത്തേ
ഭൂവനംമൂന്നിലുമുള്ളജനാനം-
മവനംചെയ്യും നിന്തിരുവടിയെ

കണ്ടതുകൊണ്ടിഹകളിയല്ലേ ദശ-
കണ്ഠമനസി മഹാസന്തോഷം.
കണ്ഠിതസുകൃതമാർദ്ദവാനെ-
ക്കണ്ഠരസിപ്പാനെഴുതല്ലേതും;
നമ്മുടെവിക്രമമല്ലമിതല്ലാ-
രഹമതിഞാൻ പാകല്ല മുനിരൂ!
നമ്മെക്കൊണ്ടുപുകഴ്ത്തുവാസികൾ
ചെമ്മേകിമവിപറഞ്ഞീടുന്നു
ധാർമികരാകിയനിങ്ങൾക്കെന്തിഹ
ധാരണയില്ലതുബോധിച്ചാലും
ത്രിഭുവനവാസികളെല്ലാം നമ്മുടെ
വിഭൂതതകൊണ്ടുപുകഴ്ത്തുന്നില്ലേ?
സുഭഗൻ ദശമുഖനെനൊരുനാണയ-
മഹാദേവ! ദിശി ദിശി കേൾക്കുന്നില്ലേ?
മന്നിലിരിക്കും മാനിനിമാർ പുന-
രെന്നെക്കൊണ്ടുപുകഴ്ത്തുന്നില്ലേ?
എന്നെക്കൊണ്ടാഞ്ഞാട് ഗന്മാരഥ
ചിന്നതപൂണ്ടുവസിക്കുന്നില്ലേ?
നമ്മുടെഗുണമിതരൊന്നാരുള-
ക്കാർക്കുലഭിച്ചാനതിവൈഷമ്യം;
ഉള്ളിലസൂയനിറഞ്ഞുകവിഞ്ഞഥ
തുള്ളിനടക്കുകസൃതിക്കാരതു
കൊള്ളരുതെന്നുദൂഷിക്കുന്നതുകൊ-
ണ്ടെങ്കിലൊളംഭയമില്ലനമുക്ക്
ഭേദപാഞ്ഞുഫലിപ്പിക്കുകയും-
ല്ലത്തുതന്നെകമിച്ചീടുന്നേൻ;
തീത്തുരചെയ്യാമിന്നിഹനമ്മൊടു
നേതൂവരുന്നവരൊക്കെമടങ്ങും;
ധൂത്തുകൾനമ്മൊടു കൂടുകയില്ലെ-
ന്നോത്തുമഹേന്ദ്രനടങ്ങിപ്പാത്തു,
ജംഭാന്തകന്യുടെ കുംഭിപ്രവരൻ
കൊമ്പുകൾനാലുമുയർത്തിക്കൊണ്ടഥ
തുമ്പിക്കരമതിൽമുസലവുമേന്തി
ജംഭിച്ചാശുവരുന്നേരം ഞാൻ
മുമ്പിൽപെന്നമകൊണ്ടുവിടിച്ചുത-
രിസുവിടാതെകരിസുകുണക്കേ-
കൊമ്പുകൾ നാലുമൊരമ്പതു ഖണ്ഡി-
ച്ചുൻപൊടു കുംഭിവിടിച്ചു പിളർ

ഇമ്പമകുന്നതികമ്പമിയന്നട-
നമ്പർകലങ്ങളിൽ മുമ്പനതാകിയ
വമ്പൻ മണ്ടിനിലിമ്പപുരത്തി-
നകം പൂക്കാനതി സംഭ്രമസരസൻ
കുംഭമുലച്ചികളാകിയ സുരകല
ശംഭളിമാരെ വിളിച്ചു വരുത്തി
സംഭോഗാദി സുഖത്തെ ലഭിച്ചിതു
സരസം ഞാനതു ബോധിച്ചാലും!
വെള്ളിക്കുന്ന പാറിച്ചു കരത്തിൽ
തുള്ളിക്കുന്നൊരു നേരമതിന്മേൽ
പള്ളിയുറങ്ങും പരമേശ്വരന്റെ
പള്ളിമുഗാക്ഷിമുധാനീദേവി-
ക്കുള്ളിലിരിക്കും കലഹം തീർപ്പാ-
നുള്ളൊരു സംഗതി വന്നു മൂലം
കൊള്ളാമിവന്റെ തൊഴിലെന്നൊരു തീരു-
വുള്ളം ഭഗവാനെങ്കലുറച്ചു;
ശക്രനമഗ്നിയുമനുക്വീരന-
രക്കൻ വരുണൻ വായുധനേശൻ
മുക്കണ്ണരുമിവരെട്ടു വസുക്കു-
മൊക്കെക്കുപ്പമെനിക്കു തരുന്ന;
സർവസുരാംഗനമാരിൽ മിക്കച്ചൊരു
ഉപശി മേനക രംഭ തിലോത്തമ
നിത്യവുമിവർ വന്നെന്നുടെ ലങ്കയി-
ലച്ചികളായവർ വേലയെടുപ്പാൻ
നമ്മുടെ ഭവനം തുക്ക തളിക്കു പ-
ടിക്കുമെടുക്കു പട്ടുപ്പുരമഴുകുക
മണ്ഡോദരിയുടെ തലമുടിയിൽപ്പുന-
രണ്ണുകുളുക്കുത്തേപ്പിറ്റാന്നും
താളിയുമിഞ്ചയുമുണ്ടാക്കാനും
ആളികളെപ്പരിപാലിപ്പാനും
മാളികമേൽ മണിമെത്തവിരിപ്പാൻ
കേളിഗുഹങ്ങളടിച്ചു തളിപ്പാൻ
ഇങ്ങിനെ വിടുവണിയൊക്കെയെടുപ്പാ-
നിന്ദ്രസുരാംഗനമാരാകുന്നു
അങ്ങിനെ നമ്മുടെ കല്പനയായതി-
നെങ്ങുമൊരല്ലം കുറവുമതില്ല;
ഇന്ദ്രജിഭാഖ്യൻ നമ്മുടെ നന്ദന-
നിന്ദ്രനെ യുദ്ധം ചെയ്തു ജയിച്ചു.

എന്നല്ലവെണ്മയായിച്ചുകൊ-
 ഞ്ഞുടെ മുമ്പിൽ കൊണ്ടിറവനും;
 ലക്ഷ്യപുരിയുടെ തോരണമുലേ
 ശൃംഖലകൊണ്ടു തളമുച്ചാലും
 ഇങ്ങിനെ നമ്മുടെ കല്പനകേട്ടവ-
 നങ്ങിനെ ചെയ്യാനങ്ങിനമത്ഥൻ;
 കണ്ണുകളായിരമുള്ളവനവിടെ
 കണ്ണീർ കൊണ്ടൊരു നദിയുണ്ടാക്കി
 വിണ്ണവർ നാടുവെടിഞ്ഞു വരുന്നൊരു
 പെണ്ണങ്ങൾക്കു കളിപ്പാൻ കൊള്ളാം
 ഇക്കഥയും ഭവനത്രയവാസിക-
 ളൊക്കെപ്പരിചമാടു ബോധിക്കുന്നു
 ഭവനതലങ്ങൾ ജയിച്ചുവീശേയും
 മാമുനിപുംഗവനായിരുന്നില്ലേ?
 പുഷ്പിപെരുത്തൊരു നരപരവീര-
 ശ്രേഷ്ഠന്മാരുടെ നാടും നഗരവും-
 മൊക്കെച്ചുട്ടു പൊടിച്ചുപിന്നേ
 കിട്ടുന്നവരെടിച്ചു മുടിച്ചും
 ഒട്ടും കൃപയില്ലാത്ത നിശാചര-
 ദൃഷ്ടന്മാരുടെ കരുമനമുലം
 നഷ്ടമായിമഹീതലമെത്താഴിൽ
 ചട്ടമിതെന്നു നമുക്കില്ലേയും
 ദൃഷ്ടന്മാരാരാമവർഭദ്രനന്ദന്മാരി
 കഷ്ടമിതോത്താലുള്ളതമല്ലോ;
 പട്ടിണിയിട്ടു വരുന്നജനത്തി-
 ന്നപ്പിന്നെക്കാടുക്കാത്തവനിശന്മാർ
 കെട്ടിസ്വരൂപിക്കുന്നു സുവർണ്ണം
 പട്ടംപൊന്നും പണവുമിതെല്ലാം
 പെട്ടെന്നാതു പിടിച്ചു പറിപ്പാ-
 നൊട്ടും ദൃഷ്ടമില്ല നമുക്കു
 പട്ടന്മാരെടു കടവും കൊണ്ടവ-
 രുഷ്ടികഴിച്ചു കിടന്നിടുന്നു;
 ഗാന്ധാരപതിതന്നുടെ രാജ്യം
 കാന്താരത്തിനു സദൃശമതായി;
 സിംഹമുദ്രപതിതന്നുടെ നാട്ടിൽ
 സിംഹംപുലിയും ചെന്നു നിറഞ്ഞു;
 ചേരനരാധിപനങ്ങുവനത്തിൽ
 താഴും തകരയുമുരനമതായി;

ചോളമഹീശനു കൊറിയ കമ്പ-
 ചോളമതല്ലാതില്ലൊരു വന്മു;
 കുരുരാജാക്കന്മാർക്കിറവക്ക-
 കുരുവല്ലാതില്ലൊരു ഭൂജിപ്പാൻ
 കാശ്മീരാവനിവല്ലഭനിപ്പോരും
 കൃഷ്ണത്തിന്നുകിടന്നിടുന്നു;
 ചാമ്പേയാവനിവല്ലഭനിപ്പോരും
 ചേമ്പുകിഴങ്ങും പഴയരിയായി.
 കൊങ്കണരാജൻ തൻ പ്രിയമാരുടെ
 കൊങ്കകളോത്തു മരിപ്പാരായി
 കൊങ്കണഭൂപതി പണമുള്ളവരുടെ
 അങ്കണദേശശേഖനം പോടി,
 ഭോജനരാധിപതിക്കുമിദാനീം
 ഭോജനമെങ്ങും കിടയാതായി;
 അംഗമഹേശ്വരനുമായിലഭിക്കാ-
 ണ്തംഗമശേഷം കൃശതമമായി;
 കാലിംഗേശ്വരനുമോരനടപ്പാൻ
 കാലിനശക്തികാഞ്ഞുതുടങ്ങി;
 കാശിനരേന്ദ്രനുമിക്കാലത്തൊരു
 കാശിനു മുതലില്ലാത്ത ചമഞ്ഞു
 കുന്തളനരപതി കുത്തിക്കവരാൻ
 കുന്തപുരമേന്തിനടന്നുതുടങ്ങി,
 എന്തിനപലവിധമുരചെയ്യുന്നു
 പംക്തിവരന്റെ പരാക്രമപുഷ്പികൾ
 പിന്തിച്ചാലവസാനവുമില്ല
 നിന്തിരുവടിയറിയാത്തതുമല്ല;
 ഭൂതലവും സ്വർഗ്ഗം പാതാളം
 ഭവനംമുനിലുമിന്നിറുപാത്താൽ
 രാവണനോടുസമാനപരാക്രമ-
 നേവനാരാധിപതിയുള്ള മുന്നീന്ദ്ര!
 എങ്ങൊന്നൊരുദിശി മണ്ഡനൊരുവൻ
 തുംഗാഹംകൃതിഭാവത്തോടെ
 സംഗരശൂരനതുമെന്നാല-
 ചെങ്ങാതിക്കുമനമുട്ടത്തു;
 ഉണ്ടെന്നാലതുമരുൾചെയ്യേണം
 ചെണ്ടക്കാരുനമരണത്തിന്നൊരു
 രണ്ടോ നാലോ ദിവസം താമസ-
 മുണ്ടാമായതിലേററം വേണ്ട;

കണ്ണതരപ്രാണമാരെട്ട ഭഗ-
കണ്ടുപൊരുവാനാഗ്രഹമില്ല;
കണ്ടുമാറിവരയ്ക്കോ നമ്മുടെ
രണ്ടടികൊൾവാനാരു പോരാ.

ഉറത്താനനേരം നാരദ-
നൊരുത്തൻനിന്നോടുപോരിനു
സമത്വനില്ലെന്നോ രാവണ!
മരുത്തൻ മന്നവൻ നിന്നുടെ
മദത്തെ ശമിപ്പിച്ചില്ലേ?
തരത്തിൽജയിച്ചുവെന്നതു
വരുത്തിപ്പോന്നില്ലേ നീ! അതി
സമത്വൻ പൊരുഷമിങ്ങിനെ
കിമത്വം ചോദിക്കുന്നു ബത!
അനത്വം നിന്നുടെ വാക്കുകൾ
സമസ്തം, നിന്ദിച്ചുചൊന്നാൽ.

എങ്കിൽപറയാം, നിന്നുടെഹൃദി
ലംഘിപ്പതിനിഹമതിയായുള്ള ഭ-
യകരഭൂജബലമുള്ളൊരു, പുരുഷൻ
ലങ്കാധിപതേ! കേട്ടാലും നീ
ഹേഹയഗ്രവരന്മാർക്കു വസിപ്പാൻ
മാഹിഷ് മതിയെന്നുണ്ടൊരുനഗരി
കൃതവീർയാത്മജനങ്ങൾനന്നൊരു
മതിമാൻ ഭൂപതി തത്രജനിച്ചു
നീണ്ടുതടിച്ചഭൂജങ്ങളൊരായിര-
മുണ്ടുജനനതു ബോധിച്ചാലും
വമ്പനതാകിയനിന്റെ ഭൂജങ്ങളി-
ലൊൻപതുശതപുമാരെൻപതുമേരും
നിന്നെക്കാൾ ഭൂജവിക്രമമേരും
നിന്നെക്കാൾ ഭൂജശക്തിയുമേരും
പിന്നെയുമുണ്ടുവിശേഷമിതാത്മാൽ
സജ്ജനദൂഷണമജ്ജനനില്ല;
അവന്റെ ജനവും നിന്നുടെ ജനവും
ശിവ ശിവ! വളരെവിശേഷമതോത്താൽ
അവനിയിലുള്ള ഭനുഷ്യരെല്ലാം
അവികലമവനിഹ രക്ഷിക്കുന്നു;
തവഭൃത്യന്മാരവനിയിലുള്ള മ-
നുഷ്യരെല്ലാം ഭക്ഷിക്കുന്നു
അപ്പോൾ പുനരവനിസുരന്മാ-
ർക്കില്ലംവളരെപ്പണിയിക്കുന്നു

ഇപ്പോൾ പുനരന്തരമവരുടെ
ഇല്ലം ചുട്ടുചീറ്റിപ്പോ,
അജ്ഞനമിഷ്ടിതടങ്ങിക്കുന്നു
ഇജ്ഞനമിഷ്ടിമുടക്കിക്കുന്നു
അവർബഹുധമം സാധിക്കുന്നു
ഇവർബഹുധമം ബാധിക്കുന്നു
അജ്ഞനം രാവണനും തമ്മിൽ
ആനയുമാടുംപോലെ വിശേഷം
അജ്ഞനമിങ്ങനെ പറയിക്കുന്നു
ലജ്ജനനിക്കു തരിമ്പുണ്ടെങ്കിൽ
അജ്ഞനനൃപനെ വധിക്കണമെന്നേ
ദുജ്ജനദൂഷണവാക്കുശമിപ്പൂ
നിന്നെസ്സേഹമിനിക്കുണ്ടതുകൊ-
ണ്ടെന്നൊടുപൊരുമവെക്കല്ലാക്കും;
കേവലമിന്നിഹ ലങ്കാപതിയുടെ
സേവകനായതു നാരദനെന്ന
ദേവകൾ പ്രഷ്ടികൾ മനുഷ്യജനങ്ങളു-
മെന്നെക്കൊണ്ടു ദൂഷിച്ചിപ്പോ;
എഷണിക്രൂരം നാരദനെന്നൊരു
ദൂഷണമുണ്ടുനമുക്കിഹവേണ്ട
ഭോഷന്മാരതു പായും ചെറുവി-
ശേഷജ്ഞന്മാർ പറകയുമില്ല;
അതുകൊണ്ടേതും ചെദമിനിക്കി-
ല്ലിതുകൊണ്ടധികവിഷാദമുണ്ടു്;
കശ്ശലനാകിയ കൃതവീർയ്യസുതൻ
വിശ്വപ്രഭുവാകുന്നവോനെ
പുല്ലൊടിപോലെ നിന്ദിക്കുന്നതെ-
നിക്കുസഹിക്കുന്നില്ല ഭഗാസ്വ!
ബാഹുജവംശം തന്നിലധിശൻ
ബാഹുസഹസ്രംകൊണ്ടു പ്രസിലൻ
ഹേഹയമനവന്നതവീർയ്യൻ
ആഹവത്തുരൻ അതിഗംഭീരൻ
ഇങ്ങനെസർവ്വജനങ്ങൾ പുകഴ്ത്തി
തിങ്ങിനഗർവുമുഴുത്തുചമഞ്ഞു;
അങ്ങനെയുള്ളമഹാമനവനെ
സംഗരസിമനി സപദിജയിച്ചാൽ
തുംഗമതാകിന കീർത്തിവിജ്ഞേ-
മങ്ങുവോലഭിക്കും നിയതം;
ഭംഗംവരികയുമില്ലവോനിഹ
സംഗതിയുണ്ടാം ബോധിപ്പാനും

നാരദൻ്റെ അറിവ് പൊതു കേട്ടിട്ടു
 ചോരചോരതരദാചാരിയനു
 ഞരവേണമുവന്നുണ്ടു മുഴക്കി
 കൂറുണ്ടു് ടികൾ തുറിച്ചു മിഴിച്ചു
 പറ്റുവാസവു ചെട്ടുതുകരത്തിൽ
 മനുവേഗമുണ്ടോ ദശാസ്ത്രം
 ഇത്രവെരിദശകണ്ടനമങ്ങര -
 വിന്ദവാസ സുതനോടു രാമയ്യ
 ജ്ഞൈവരിയുടെ വാറനമാകിയ
 കുണ്ടിരാജനുടെ കുടതടം ദ്രുതം -
 മിമ്പമോടനടിച്ചു പാടിപ്പോന്ന
 കുങ്കേണഗുരുവെന്നൊന്നൊരു
 വമ്പനിങ്ങു നിവസിക്കുമുണ്ടൊരു
 ഡംഭോഷകലാധരനിങ്ങനെ
 ഡംഭകാട്ടിവിളയാകയും ഭൂവി
 സംഭവിപ്പതിനകമുണ്ടോറാബത
 കുന്നിൻമുകളുടെ നാഥനിരിക്കും
 കണെടുത്തുടനെറിഞ്ഞുപിടിക്കാം
 ഇത്രനാദിസുര്യന്ദമശേഷം
 മന്ദിരമെവിടിച്ചുതടുക്കാം
 മണ്ഡഭണ്ഡമുടനന്തകഭണ്ഡം
 ഭണ്ഡമെന്നിയെ വലിച്ചു മുറിക്കാം
 വമ്പനാമരകുണ്ടി വരൻ
 കൊമ്പുനാലുമതല്ലിയൊടിക്കാം
 ഇതുമതുളതമനേകമെടുപ്പാൻ
 ശക്തനായൊരു ദശാനനനിപ്പോൾ
 മന്ത്രിമൂലനിധനത്തിനമാത്രം
 പാത്രമല്ല കൃശനെന്നുവരാമോ?
 കണ്ടുകൊൾക മമ വിക്രമമിപ്പോൾ
 രണ്ടുപക്ഷമതിനില്ല മുനിത്ര
 രണ്ടുനാലുദിവസത്തിനകത്താ -
 തങ്ങളുതപ്പിയുടെ ഡംഭശമിക്കും;
 അങ്ങനെയൊരു ഭജഭണ്ഡസഹസ്രം
 രണ്ടുകൊണ്ടു വരിഞ്ഞുമുറക്കി
 പുഷ്പക്കൊടി മരഞ്ഞാടുകെട്ടി
 ദുഷ്പ്രഭുതമുടയോരവനെദ്രുതം
 അത്രകൊണ്ടു വരവേണമതിന്നിഹ
 ചിത്രയോധി മമ മന്ത്രിവരിഷ്ഠന-

മത്രമാത്രമരരിസമമൊരു
 മാത്രകൊണ്ടുടനൊരുങ്ങിവരേണം;
 ഇത്തരംമാഴി പാഞ്ഞുദശാസ്ത്രം
 തന്റാനിന്നിപ്പോഷ്ടകരോ
 വിത്രയോധിയെ വളിച്ചുവരുത്തി
 വിത്രമോടുന്നെ യാത്രയുടങ്ങി;
 മറ്റുവാസവു ചെട്ടുതുകരത്തിൽ
 ഞിത്രവെരിസാറ നാരദനോടു
 വന്ദമോടനയന്നതിരിച്ചു -
 നന്ദനായ ദശകന്ധരവീരൻ.

സതപതാൻ പൊതു പുഷ്പകമുപ്പോൾ
 ഉത്തരദിക്കിന യാവതിമെയ്യ;
 ചിത്തംകൊണ്ടു ചിരിച്ചു മനോരമം
 നിത്ഥംനിന്ന പാഞ്ഞുതുടങ്ങി: -
 അങ്ങനതുവന്നൊക്കെടിച്ചൊഴുലേ
 രണ്ടു വെട്ടുതുവരിഞ്ഞുമുറക്കി -
 കൊണ്ടുവരുന്നമഹോത്സവലോഷം
 കണ്ടുരസിപ്പാനഹമിഹമാറ്റേ
 ഗുഹമതായിവസിച്ചിടുന്നേൻ;
 കൂടെപ്പോന്നിട്ടെന്തൊരു കാൽക്കും!
 മൂലവാരിവനേഷണികൂട്ടാൻ
 കൂടെനടക്കുന്നെന്നു കഥിക്കും;
 ഹേഹയനരവരപുരമതുസുരവര -
 ഗേഹസമാനം ഭൂവി വില്പസിതമാം
 മാഹിഷ്ഠിയെന്നതിനൊപ്പേർബഹു -
 മാഹാത്മ്യംബഹു മാഹനീയംബഹു
 രമണീയം ബഹു കമനീയം ബഹു
 കമനീകലമണിമണിമാടങ്ങളും
 അമലസലിലനവകമലവിമലതര -
 ശമലഹരണജനപദതമമതിരചി;
 നമ്മദയാകിയതീർത്ഥവിശേഷം
 ശമദമാകിന പുളിനവിശേഷം
 ധമ്മദയാനിധി നൃപതിവിശേഷം
 ധമ്മപരായണപുരുഷവിശേഷം
 രജതവിശേഷം രത്നവിശേഷം;
 കമനിവിശേഷം കാന്തിവിശേഷം
 സുകൃതിവിശേഷം സുത്രവിശേഷം
 സുമതിവിശേഷം സുക്തിവിശേഷം

ഇങ്ങനെയുള്ള പുരത്തിലിറങ്ങി
 സംഗതിപോലെ സമീഹിതകാര്യം
 സായിച്ചീടുക സാധനമുതൽ
 ബോധിച്ചീടുക ലങ്കാധിപതേ!
 ഇത്തരമുൾക്കൊള്ളിപ്പിന്നാൽ
 നന്മമാഞ്ഞൊരുശേഷം ദശമുഖ-
 നത്തരനര പരപത്തനദേശ
 സതപരമവിടെയിറങ്ങി പിതൃപുൻ
 നമ്മദത്തന്റെ പുളിനത്തനിൽ
 ദർമ്മദശാലി ദശാനനവീരൻ
 ചിത്രയോധിയൊക്കുകിയതിങ്ങനെ
 തന്നെല്ലമണലുള്ള പുദേശ
 വസ്ത്രംകൊണ്ടൊരു ചെളയമവിടെ
 ചിത്രമതാക്കിത്തീർത്തുദശാസ്ത്രം
 രേഖാസലിലേപനുകളിച്ചു
 ദേവാരാധനക്കൊപ്പുകൾകൂട്ടി
 ശിവലിംഗത്തെയെടുത്തുനിരത്തി
 ശിവപൂജയ്ക്കു തുടങ്ങിപതുക്കെ;
 ജലഗന്ധാക്ഷതപുഷ്പാദികളും
 ഫലമുലംപുനരവിലും മലരും
 ഗുളവും കദളിപ്പഴവും വങ്കു-
 ദളവും ഗുൽഗുലുപവും ദീപം
 വെള്ളിവിളക്കുകൾ പൊന്നിൻതളികകൾ
 വെള്ളിക്കുടവും മണിതാലങ്ങളിൽ
 വെള്ളരിവെറിലപാക്കും വെളുവെള-
 യുള്ളപഴുകിതാലകളനവധി
 മുല്ലപ്പൂമലർചെത്തിപ്പൂവും
 വിലപദങ്ങളെളരിക്കിൻപൂവും
 ചെമ്പകമലർ ചെമ്മന്തിപ്പൂവും
 പെൺതുളസിപ്പൂ തുവപ്പൂവും
 മണമിയലും കളഭം കർപ്പൂരം
 തണുത്തമലയജകംകമഗന്ധം
 ചണ്ഡലമണഘോഷം മണിയുടെഘോഷം
 ഗണപതിബിംബം ഫണിപതിബിംബം
 ഗുണമിയലുന്നഷ്ടധാനനബിംബം
 ശങ്കരശങ്കരിമാരുടെവിഗ്രഹ
 സംഘപുരമവിടെനിരത്തിപ്പരിചൊടു
 പുഷ്പാഞ്ജലിയും മന്ത്രജപങ്ങളും

മീവകപൂജകൾ ചെയ്തുവസിച്ച്-
 നവകലശൽ നക്തഞ്ചരപതി.
 ചിത്രയോധിയെവിളിച്ചുരെയ്ക്കു
 തത്രചെന്നുകൂതവീയ്ക്കുനാകം
 ക്ഷത്രിയാധമനെവേറെവിളിച്ചു
 വർത്തമാനമറിയിച്ചുവരേണം;
 ഇപ്പടിനിന്നുടെ താനോന്നിത്തമ-
 തിട്ടൊഴുതിവിടെ നടക്കയുമില്ല;
 ചൊല്ലൊക്കും ദശകണ്ടമഹേന്ദ്രൻ
 കല്പിക്കുന്നതുകേട്ടേപോവു
 കല്പംതരണം നമ്മുടെനാട്ടി-
 ലിരിപ്പാനാഗ്രഹമുണ്ടെന്നാകിൽ
 മുപ്പറയും പുനരെട്ടൊന്നും പല
 വൈപ്പുകളുണ്ടു തന്നിലല്ലകിൽ
 പെക്കുന്നിന്നുടെ നാടും നഗരവും
 മൊക്കെപ്പൊടെയടക്കം നിന്നുടെ
 ധിക്കാരങ്ങളാകാരങ്ങളും-
 മിക്കാലങ്ങളിൽ നമ്മൊക്കുകാ
 യുദ്ധം യുദ്ധം ജയിക്കാതെന്നൊരു
 ബുദ്ധിനിയക്ഷതരിനുള്ളകിൽ
 പത്തുശതംകരമുള്ളതിൽ വില്ലാ-
 ടത്തുവടയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടാലും!

ഇപ്രകാരമവനോടുകൂടെ-
 നല്ലബുദ്ധിയുടെ ഭാഗ്യാർത്തിഹ
 സതപരംചരിക സാധ്യമതേ! നീ
 ചിത്രയോധിസചിവൻ സാറസാദശ-
 വക്ത്രനെത്തൊഴുകൊണ്ടു നടന്നു;
 തത്രഹേമയനരേന്ദ്രനിരിക്കും
 ചിത്രകാഞ്ചനമഹാപുരിപുക്കാൻ
 ധർമ്മികനാകിയനരവരനപ്പോൾ
 നമ്മദനദിയുടെ സലിലത്തനിൽ
 പെൺമണിമാരോടൊരുമിച്ചുവൊടു
 പെൺമകലൻകളിച്ചീടുന്നു
 നാരിമാരുമവരളുന്ന ഗുപതി-
 കായിരമുണ്ടുമാവാസുന്ദരിമാർ
 ആയിരമുണ്ടുകുരങ്ങളുമതിസുഖ-
 മായിരമിപ്പാനതുമനകൂലം.
 മുഴുകിപ്പൊക്കും കാമിനിമാരെ-
 തഴുകിക്കൊണ്ടു രമിക്കും മുലകളിൽ

ഇഴുകുകമകളും നാടൻ
പുഴകനമ്മടത്തിൽ ദൂതര-
മിഴുക തലമുടി വടിവിലഴിഞ്ഞും
മലർനിരപയസിയഴിഞ്ഞു കവിഞ്ഞും
പലമിഴിമാരുടെ തലയും മുലയും
തടളവിവരിയഴിഞ്ഞു കവിഞ്ഞും
കമനികൾതമ്മിലിടഞ്ഞുതടഞ്ഞും
മുഴുകിത്തത്തിമറിഞ്ഞു വലഞ്ഞും
നീന്തിവലഞ്ഞു തിരിയിലുലഞ്ഞും
താലികളഞ്ഞും തദനതിരഞ്ഞും
തങ്ങുപിരിഞ്ഞും തോണികളിച്ചും
താണുളിച്ചും നാണമിളച്ചും
വേണിയഴിഞ്ഞും പാണികഴഞ്ഞും
ക്ഷോണീപതിയുടെ പാണിവിടിച്ചും
പലമിഴിമാരുടെ മാർവിലണച്ചും
ജലമൊഴുകിടിനമുലകൾ പുണർന്നും
മുഖമുണ്ണവുപലപലവിലസിത
കവിതലളിതകളികളുമതിചതുരം.

അമലകമലമുഖിമാരെടുക്കൂടി
ബഹുവിധമാരമഹോത്സവഘോഷത്തോടെ
നരപതിവീരൻ ക്രീഡിച്ചങ്ങിനെ
കനിവൊടുപയസികളിക്കുന്റേരും
രത്നീഞ്ചരവരദൂതനതാകിയ
ചിത്രയോധിവിരവോടുതിരിഞ്ഞഥ
തത്രചെന്നു തടിനീതടഭാഗേ
മുക്കുശകമുരചെയ്തുടങ്ങി:—
ഈരേഴുലകിനമീശനതാകിയ
വീരൻ വാരാന്നിധിയുടെമദ്ധ്യേ
ലങ്കാനഗരേസൈപരമതായീ
വാണരളും ദശകണ്ടപ്പെരുമാൾ
മോഹയഗ്രപതേ! നിന്നെക്കൊണ്ടാൻ
മാധിഷ്ഠിയിലെഴുന്നരുളുന്നു
സാഹസമന്തിപ്പെണ്ണങ്ങളുമായ്
മോഹമിയന്നുകളിക്കുന്നെന്തിന്?
ധ്വനിതീവോൻ ചെന്നുവൊടുതന്തിരു-
വടിയുടെ ചരണസരോജേബഹുധന-
മടിയറയുംവച്ചാതുവണങ്ങും;
മുടിയരുതേതവനാടും നഗരവു-
മടിയാർകടിയാരകും ചുകും

പടയും കൊടയും പ്രഭുകളുമൊന്നും
മുടിയരുതാകിലശങ്കുന്നിന്നുടെ
മുടിയിൽതന്തി അവടിയുടെ യടിമലർ
പൊടിയോറവിടെവന്ദിച്ചീടുകനീ
വിടിപാടില്ലാഞ്ഞെന്തൊരു കഷ്ടം!
വിടിയാത്തവരാടു പടവെട്ടിച്ചില
വിടിയാനകളുവിടികുതിരകളും-
മുടനേ കിട്ടിയതോത്തുതിമർത്തിഹ
പട്ടോവത്തെ നടിച്ചീടുന്നൊരു
വിടുമോഷൻ നീ, ദശമുഖചരിതം
വിരവൊടു ബോധിച്ചില്ലേ നിയതം?
പട്ടുലവിലോപനമാരുടെ തടമുല
ഉടലിലണച്ചു പുണർന്നും കൊണ്ടിഹ
നടനംചെയ്യും കാമിജനം മര-
നാട്ടിലെ വാർത്തകളെന്ററിയുന്നു?
മട്ടമലർ ശരണമുട്ടുപൊടിപ്പൊരു
നിടിലതടത്തോൻ വാണരുളുന്നൊരു
കുലഗിരിവരനെക്കത്തിയെടുത്തു
കുലക്കിയിളക്കിയെറിഞ്ഞു വിടിപ്പൊരു
കരബലജലനിധിയാകും രാവണ-
നലകുജയിച്ച ജഗത്ത്രയമന്നൻ
ശ്രീമദുദാരശ്രീദശകണ്ഠ-
സ്വാമിഭവാനോടരൾ ചെയ്യുന്നു
കല്പനയെന്തെന്നുമുരചെയ്യും
കുപ്പം തരണം കാലം തോറും
വിളവിൽ പാതി നമുക്കു തരേണം
മുളകുസമസുവുമേർപ്പിക്കേണം;
തെങ്ങുകുപ്പുക്കൾ മാവുപുറവും
എങ്ങുമെനിക്കിഹകണ്ടെഴുതേണം;
മാടമ്പികളുടെ പദവികളൊന്നും
കൂടുകയില്ലാ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ
വീടന്മാരും വിളവുകൾ നെല്ലുകൾ
വിത്തിലിരട്ടി നമുക്കു തരേണം;
നാട്ടിലിരിക്കും പട്ടന്മാരും
നാലാലൊന്നു നമുക്കു തരേണം;
വീട്ടിലിരിക്കും നായന്മാർ പട-
വില്ലും കുന്തവുമേന്തിച്ചൊല്ലും
വേലയെടുത്തു പൊറുക്കണമല്ലോ-
നാളും പാർത്താദശമുഖമവനേ;

നവലോകത്തിന്റെ അന്ത്യം
നവരാജാവിന്റെ വേദം ചുട്ടു
എന്നു പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിലും പുന-
രവലോകനത്തിന്റെ അലർച്ചയും
കലാപവും വലിയ കൂട്ടം നിന്നാൽ
കലാപത്തെ വരുത്തും ന്യായം
ഇങ്ങിനെ വളരെയനേകം വരുത്തു
നിന്നാൽ നിന്നു ചാലാഴിക്കുമില്ല;
നാത്താഴിക്കാണം കൂടാതിവിടെ
സ്വപ്നമയമായ വസിക്കണമെങ്കിൽ
ചൊല്ലാക്കൂടും ദശകണ്ഠമഹേന്ദ്രന
കുപ്പം തരണം കാലത്തോളം;
കല്പനകളെ വസിക്കുന്നാൽ പുന-
രവലോകനം ഭവിക്കുമില്ല.

ഇതരംപോഷിപ്പിച്ചുപിന്തുറയോടിപറയുന്നെന്ന്
 ബദ്ധവചനമതു കേട്ടുവേദമായതുപൻ [൧൦-
 പെട്ടെന്നു കൈകളെല്ലാം കൊട്ടിച്ചിരിച്ചു
 കൊണ്ടു
 മട്ടോലും മൊഴിമാരെക്കൊട്ടിത്തഴുകിക്കൊണ്ടും
 ഉത്തരമൊന്നു മുറിയാടാതെ വാരിധിയിൽ
 സന്തപരമങ്ങിറങ്ങി ക്രിഡതുടങ്ങിമെല്ലെ;
 മുങ്ങുമെങ്ങാരു ദിക്കിൽ പൊങ്ങുമെങ്ങാരുദി-
 ക്കിൽ
 മാനിനിയെ വളിക്കും ആഴത്തിലങ്ങൊളിക്കും
 മെല്ലെമെല്ലെക്കളിക്കും ഓളത്തിൽ ചെന്നുപാടും
 മേളത്തിലാട്ടമാടും സുന്ദരിമാരെത്തേടും
 ക്രീഡകളൊന്നുമുക്കും വാരിയിലങ്ങുനോക്കും
 മുഞ്ഞിയും മണമാക്കും ചൊറില നല്ലവരക്കും
 നകൻ കളിവാക്കും പാഞ്ഞുതമ്മിൽ നോക്കും
 തിരയിൽ പാടിനിന്നുനൊറിയേൽ കുറിപാത്തും
 തഴുകികാമഭാസ്തുവിടിച്ചുപോലെ കാന്താ
 നാരീമനങ്ങളോടു വാരിയിൽ ക്രീഡകളും
 നേരം പോക്കല്ലാതൊരു നേരമിളക്കമില്ല;
 പിന്തുറയോടിപുനരിഞ്ഞൊഴിലെല്ലാം
 തത്രനിന്നു ബതകണ്ടു കയ്യാതു
 കൊണ്ടു പോന്നു ദശകണ്ണനിരിക്കും
 പാളയത്തിലഥപുക്കുവണങ്ങി;
 വർത്തമാനമായിച്ചൊരു നേരം
 കൂലനാകിയ ദശാനനവിരൻ

ശേഷം കൊണ്ടു ശിവപൂജനമദ്ധ്യേ
ശേഷം വലിയ ഭൂഷണമിങ്ങിനെ
പിതൃയോധിയൊടു സംസാരിച്ചതുമായി-
ട്ടുമാത്രമേ ഒരു ദശാസ്ത്രം:-

അപ്പനസ്സമയികിംബഹമാനം
നാസ്തിതസ്സബഹുകഷ്ടമിദാനിം
ദുഷ്ടനസ്സഗുണഭോഷവിചാരം
ദുർല്ലഭഭാജനതികിംകഥനീയം
ശാസനം മമനിശാമൃദുരാത്നം
അസമേവകൃതവാനവിവേകീ
വസ്തുതസ്സഭവനാദിസമസ്തം
അസ്തനശമുപവസ്തുതിനനം
പാകശാസനമുപന്തദമനം
നാകവാസിനീരിലാസുരപുനം
യേനഹസ്തവിജിതം സദശാസ്ത്രം
ജ്ഞാതവ്യമിഹകിന്ദു ബിഭേതി?
താസമർപ്യപരമേശ്വരപൂജാം
തത്സമീപമുപഗമ്യ പശീഘ്രം
ചന്ദ്രാമാസഭജഗാമിഷമേനം
കല്പയാമിനഹിസംശയമദ്യ.

ഇങ്ങിനെ സംസാരിച്ചതുകൊണ്ട് പറഞ്ഞും
തിങ്ങിനടത്തുപൂജകൾ ചെയ്തും
കണ്ണമടച്ചു ജപിച്ചു വസിക്കും
പൊണ്ണിനീരിൽ ചുരുക്കിത്തന്നിൽ
വെള്ളംവന്നു കടന്നു തുടങ്ങി
വെള്ളപ്പുട്ടനാഞ്ഞുതുടങ്ങി;
വെള്ളിവിളക്കുകൾ പൊന്നിൽ തളികക-
ളുള്ളതശേഷവുമൊഴുകിപ്പുതുക്ക
മുങ്ങിസമസ്തം ശിവലിംഗാദികൾ
പൊങ്ങിയൊലിച്ചിതു പുഷ്പാദികളും
കെട്ടുവിളക്കുകളിലുംമലനം
കൊട്ടത്തേങ്ങാകദളിപ്പഴം
പെട്ടെന്നിട്ടു നിറച്ചൊരുവെള്ളി-
ത്തട്ടുകൾ മുഴുകിപ്പുട്ടികളൊഴുകി,
ആനീറഞ്ഞു ജലങ്ങൾകവിഞ്ഞു
കാരം മഴയും കാണാനില്ല;
ആറിലെ വെള്ളം പൊങ്ങിവരുന്നൊരു
കാരമതില്ലതിനെന്തൊരു ബന്ധം?
എന്നും വന്നാലിത്രവരുമോ?

ഉറുമൊഴുക്കും നിലയില്ലാതായ്;
തള്ളിവരുന്നൊരു വെള്ളത്തിരയിൽ
തള്ളിയലഞ്ഞു വലഞ്ഞു ദശാസ്ത്രം;
വെള്ളവുമൊട്ടു കുടിച്ചു തടിച്ചു
പള്ളയുമൻപൊട്ടു വിത്തുതുടങ്ങി;
ഉരുവതുകൊണ്ടൊത്തുതുഴഞ്ഞു
കരപറാഞ്ഞു കരങ്ങൾ കുഴഞ്ഞു;
ഇരുപതു തണ്ടുകൾവെച്ചുവെക്കിയ
പെരിയൊരു വഞ്ചികണക്കേ രാവണ-
നൊരുവണ്ണംകരപറിക്കയറി-
ഞ്ഞെരുതെരെ മണ്ടിട്ടുരച്ചെന്നു
നോക്കുന്നേരം കാണായ് വന്നു
നരപതികൃതവീർവാത്തജവീരൻ
തിരവിയബാഹു സഹസ്രംകൊണ്ടൊരു
ചിറയും കെട്ടിയുറപ്പിച്ചുങ്ങിനെ
കുത്തിയൊലിച്ചുവരുംജലമങ്ങുത-
ട്ടുത്തും കൊണ്ടൊന്നടിയുടെ മദ്ധ്യേ
മട്ടോലും മിഴിമാരെത്തന്നുടെ
അരികിൽ നിറത്തിക്കൊണ്ടു കളിച്ചും
സ്വസ്ഥതയിൽ ചില വാക്കുപറഞ്ഞു ക-
താർഥിച്ചുണ്ടഥമരുവിടുന്നു;
ഇടവും വലവുമൊരഞ്ഞുറഞ്ഞു-
റിടതിങ്ങിടിനകൈകളശേഷം
തടികൾ കണക്കെ നിറത്തിക്കൊണ്ടഥ
നടുവിൽ താനൊരു കുറിക്കണക്കെ
തടവുവരുത്തിത്തത്രവസിക്കും
പടുമതിയാകിയ പാർത്ഥിവവരനെ
തടമുഖം കൊണ്ടഥമെ ചാർമ്മണിമാർ
വടിവൊടവൻമുൻവിടവെന്ന്ങ്ങിനെ
ദ്രവതരമാലിംഗനവും ചെയ്തു
പടുലവിലാസമരുവിടുന്നു
ഇത്തൊഴിൽ കണ്ടു കയർത്തു ദശാസ്ത്രം
ഇതഥം നിന്നു പറഞ്ഞുതുടങ്ങി;
നോക്കെടുധാ! നിന്നുടെ വികൃതിക-
ളാക്കുസഹിക്കു മിനിക്കിതുകൊണ്ട്
വെഗ്ഗമെടുത്തു കരങ്ങളശേഷം
ഖണ്ഡിക്കാതെയിരിപ്പാൻ മേലാ;
വിറകെട്ടിടിന പാണികൾ വെട്ടി
കുറുകുന്നെന്നു മുറിക്കുന്നേരം

ചിറകാടിനിന്നശലംപോലിൻ
 മറിയും നിന്നെ ചിറകാടി!
 ചിറകിലിരിക്കും ചെണ്ടകൂർത്തി
 വിറവിറക്കൊക്കും നിന്നെ കരങ്ങൽ
 ഉള്ളത്തനിൽ കള്ളംബഹുവിധ -
 മുളളാരുനീദശകണ്ഠനയിങ്ങിനെ
 ചെള്ളത്തനിൽ മറുചിട്ടയുണ്ടാ -
 നുള്ളത്തനിൽ മറന്നിട്ടവനോ?
 പോടാനിന്നുടെ വികൃതികൾ നമ്മോടു
 കൂടാകേളമൊരുഷകീടാ!
 നിന്നുടെനാടായുള്ളതശേഷം
 വലിയൊരുകാടായ് വരുമതിമൂലം!
 വാടകിടങ്ങുകളങ്ങാടികളും
 മേടകൾ നാടകശാലകളെന്നിവ
 ദൂരതരമിടിപൊടിയാക്കിമുടിപ്പാൻ
 പടുതനമുക്കുണ്ടാകുന്നകീടാ!
 മത്തഗജങ്ങളുടെ മദജലമിയലിന
 മസ്കരോരമടിച്ചുപിളർത്തിൽ
 മുത്തുകുളളതു കുത്തിയെടുത്തൊരു
 ഓലചമച്ചുങ്ങതിശയമായക -
 ഉത്രമതാകിയ മണ്ഡോദരിയുടെ
 കുത്തുമുലത്തടയിടയിലണച്ചൊരു
 നക്കത്തരപതി തിലകൻ ഞാനതി
 ശക്തൻ സാധുവിരക്തൻ ഭുജബല -
 യുക്തൻമധുവിലയുക്തൻ സംഗര -
 ശക്തൻ നിന്നുടെ പത്തുശതം കര -
 മുളളതശേഷവുമൊത്തുകർത്തലി -
 വില്ലാതങ്ങളുമുടിച്ചീടുന്നതു
 കണ്ടുവിരഞ്ഞു കരഞ്ഞു പിരിഞ്ഞിൻ
 മണ്ടും നിൻമഹിഷികളെല്ലാം ദശ -
 കണ്ഠനപതസി കനിവെന്നുള്ളതു
 പരണ്ടായില്ലതുമോയിച്ചാലും!
 തന്നെപ്പോലും കനിവില്ലാതൊരു
 സന്നദ്ധൻ ഞാൻ വളരെക്കാലം
 നിന്നതപംചെയ്തിട്ടും നാൻമുടി -
 നെങ്ങുമുമ്പിൽ വരാത്തതുമൂലം
 അമ്പൊടുവായ് ഗമെടുത്തുശിരസ്സുക -
 ഞൊമ്പതുമുടനേഖണ്ഡിച്ചീടിന

വമ്പൻ ധീരതയുള്ളജനങ്ങളിൽ
 മുമ്പൻമാനതിലുണ്ട്! മദാൽ നീ
 കിംപുനരെന്നൊടുക്കാട്ടുമിനിക്കുത -
 രിപ്പൂയേനഹിയെന്നതുമറിക -
 പലപലമീശക്കൊമ്പമാരെ
 കൊന്നൊടുയൊതുക്ലാധീശൻ ഞാൻ
 ഹോറയമാനുഷകീടാ! നമ്മോടു
 നേരേനിന്നിഹപോരാടിക
 ദൂരമാനിനിമാരുടെനടുവിൽ
 പ്രിയമിയലുന്നതുകണ്ടെന്നാകിൽ
 ഭീരുജനങ്ങളിൽമുത്തവനെനൊരു
 പേരുനിനക്കുണ്ടെന്നതുതോന്നും
 ഓരായിരമിക്കൈകൾ നിനക്കൊരു
 ഹോരമായിത്തീൻ ചമഞ്ഞു
 മാനിനിമാരെപ്പണരാൻമാനം
 മറെറാരുപോരിനു പോരാതാനും
 പേരാൽതന്നുടെ പേരുകണക്കെ
 പെരുത്തുകിലുമൊരു പലമില്ലേതും

ചെവിയിൽസാഹസ്യതപെരുക്കിയ വാക്കുകൾ
 ശ്രവിച്ചുപ്രവൃത്തി വിരവൊടു കൈകളി -
 ലെടുത്തുവില്ലും കണകളുമനവധി
 തൊടുത്തു ചെന്നിൻ നിശിദ്ധരവരനെ -
 തടുത്തുകൊണ്ടൊരുഗിരമുരചെയ്തു
 കടുത്തവാക്കുകൾ മതിമതി ഭുവനം
 കെടുത്തനിന്നുടെ കരതലവിരുതുകൾ
 അടക്കിവയ്ക്കുന്നുണ്ടതിനൊരു ശര -
 മുടക്കിവിരവിനൊടയച്ചുനിന്നുടൽ
 മുടക്കിമൂലനെ മുറ്റുരവി മുറ്റുരവി
 മടക്കിമണ്ടിക്കുന്നതുമുണ്ടിൻ
 പടയ്ക്കുവ നാരു ബഹുതപമൻപൊടു
 കൊടുത്തുമൂലനെയടുത്തുവടികൊ -
 ണ്ടിട്ടു പല്ലുകൾ പൊഴിച്ചുഞാനും
 പിടിച്ചുകെട്ടിയിരുപതുകൈകളും -
 മൊടിച്ചയയ്ക്കണമെന്നൊരുപക്ഷം;
 ഒരിക്കൽനിന്നുടെ ഇരുപതുമീശകൾ
 കരിച്ചയയ്ക്കണമെന്നവിചാരി -
 ച്ചിരിക്കുവേനീവന്നിൻ പാടിയ -
 തെന്നിക്കുറല്ലൊരുതുകുമധികം;

മരിക്കുകൊണ്ടും പലപല ചപലത
കുറിക്കുകൊണ്ടും സുരക്ഷലമോ-
ച്ചരിക്കുകൊണ്ടും കുലതരണികളെ-
പ്പിടിക്കുകൊണ്ടും കുളുകൾ വളരെ
ക്കുറിക്കുകൊണ്ടും ഭട്ടുകൾ പലവക
നടിക്കുകൊണ്ടും നാടുകളിലും
മുടിക്കുകൊണ്ടും നന്ദാഗിമാരെ
പിടിക്കുകൊണ്ടും വന്നൊരുപാതകം
അപവാദത്തിന് മൂലമതിങ്ങനെ
വിവരേണമവിച്ചുമിപ്പോൾ
സ്വദിതിനിന്നുടേ; തടിയടിച്ച
പൊടിപൊടിച്ച മുടിയിഴച്ച
പടയിലുടയപടുതപലതു
സ്വദിതിയുടേക്കു സപദിമടേക്കുക!
കുരുതിനിന്നു പൊരുതുകൊൾക രാവണ
പെരുതുന്നിന്റെ വിരുതുസജ്ജനാനാം!
ബലചരിതമൊക്കെ ദുരിതമാക്കിയൊരു ബഹു
ദുരിതരാശിഭരിതനായകാരണം
ഇതുമിന്നവന്നുകൂടി സംഗതി
രൂക്ഷാഹൃദയ! രാക്ഷസ! ധർമ്മ തവ
തൽക്ഷണത്തിലിതുമോതിരോഷമോ-
ടേജനൻ രണത്തിനായ് തുടന്നിതു

ഈപതികലനാഥനും നിരൂതികലനാഥനും
സപദിബതങ്ങളിൽ സമരമിടുകൂടിനാർ
പഞ്ചശതപാണികളിലഞ്ചിതമതാകുമൊരു
പഞ്ചശത പാപശരസഞ്ചയമെടുത്തൊരുവ-
നഞ്ചുമുദനഞ്ചമൊരുപാണികളിൽ വില്ലകളും-
മമ്പുകൾമൊണ്ടുധരിച്ച പരനും മൂലാ
സംഗരവിധങ്ങളവർത്തങ്ങളിലരംഗതര-
മങ്ങവർ തുടങ്ങിയിടരോടതിഗഭീരം
ഘോരശരമാരികളുതിത്തമതിമിത്തുബത-
പൊരുതുടങ്ങിനിശിധാരി ഏവവീരൻ [ഭട
പലപൊഴുതുമവർകുരുതികുറവതു വരരുതിവി
നിരവധി കനിശിതശരമരിവരനിലരിശമൊടു
വിട്ടുപടവെട്ടുപതിന്നൊട്ടും, ഞെട്ടലതിനില്ല
വടിവിന്നൊടുമവരുടയസ്വടസ്വടതയിങ്ങനെ
സ്വദിതിമുരുവിപ്പുവമതുടനുടനയൻ
മുരുതുവെരുന്ന ബഹുശരനിരകലൻനിശി

പരമികവരനധികശകലിതനതായി;
അഗ്നസ്ത്രം വരണാസ്ത്രം ചക്രസ്ത്രം
ലഘുതരമപ്രത്യസ്ത്രം ത്ര്യക്ഷാസ്ത്രം ഈവിധം
പലവകയിൽ അവരുടയകലശലതുപറവതിന്
മണിപതിയുമതിനുമതിയല്ലെന്നതും ദ്രവം
ക്ഷിതിപതിയുമമരജനി ചരവതിയുമങ്ങിനെ
തങ്ങളിൽ സംഗരം ചെയ്തോരനന്തരം
വീഴ്ചപെരുത്തകൃതവീഴ്ചാത്തജന്റെ ബാഹു
ഭണ്ഡപ്രയുക്തശരവണ്ഡങ്ങൾകൊണ്ടു ഭര-
കണ്ഠന്റെ വീഴ്ചമതുക്കു തപമാനയുധി
കണ്ടിച്ചവില്ലമതുമിണ്ടൽക്കമലമായ്
മണ്ടിത്തിരിപ്പതിനമാറ്റത്തെനോക്കിയതു
കണ്ടിട്ടു നില്ക്കുന്ന കാൽവീഴ്ചനൻ
സ്വദിതിദശമുഖനടയമുടികൾ പിടിപെട്ടുട-
നങ്ങൊട്ടുമിങ്ങൊട്ടുമതിയും തള്ളിയും
സ്വദിതിസ്വദിതിയുടനടിയുമിടികളും കൊണ്ടു
ചാക്കാതെ പത്തുതരംകെട്ടു രാവണൻ [ഭടൻ
പലപമതിയവനുടയപുഷ്പകവിമാനവും
ചന്ദ്രമാസാദിയും കൈക്കലാക്കി ഏവൻ,
കരചരണമുപ ചരണമിരുപതുകരങ്ങളും
ചങ്ങലകൊണ്ടു ബന്ധിച്ചു ലങ്കേന്ദ്രനെ
കരചരണ പലപലനരഹിതമിഹകൊണ്ടു പോ
യ്ക്കാരാഗ്രഹംതന്നിലിട്ടു ചൂട്ടിടിനാൻ;

പത്തുമുഖങ്ങളിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു-
മത്യുന്നതതരമുറവിളിഘോഷം.
പത്തുദിഗന്തരമൊക്കെ മുഴങ്ങി
പാതാളസ്വർഗ്ഗങ്ങളിലെത്തി
എന്തൊരുമുറവിളിയായിതു കൂവേ
പംക്തിഗളന്റെ കരച്ചിലുപോലും
എന്തൊരുസങ്കടമങ്ങവനിപ്പോൾ
ബന്ധനമാതുലഭിച്ചിതുപോലും
മറുക്കുചരക്കെട്ടിയടിച്ചു
പിടിച്ചുപറിച്ചുവലയ്ക്കുന്നവനെ
കെട്ടിയടിപ്പാനേതൊരു വമ്പൻ
നാട്ടിലിദാനിമുണ്ടായ് വന്നു
കേട്ടില്ലേ താനെങ്ങനെനൊരു
കേളിചെരുത്ത ധരിത്രിപാലൻ
അദ്ദേഹം താനാശരവരനാ -
മിദ്ദേഹത്തെ ബന്ധിച്ചുതുപോൽ

ബാധിച്ചാണൊരു ബന്ധംപേണമ-
തെങ്ങെന്നതുമാറിത്തോറോ താൻ
എങ്ങെന്നതുമാറിത്തോറോ താൻ
താങ്ങെന്നതിൽമരുതോ പേണമ-
താങ്ങെന്നതിൽമരുതോ പേണമ-
കണ്ഡമോ പേണമോ ബോധിച്ചോ താൻ?
ബോധിച്ചാണൊരു ബന്ധമോ?
മോദിച്ചാണൊരു ബന്ധമോ?
സുരകലനാരിവീടുകൾമോ?
കലതന്നിരിക്കെത്തന്നുപിടിച്ചും
പലപ്പോഴൊക്കെയുടിച്ചും
ബലവിധേനമിടിച്ചുപാടിച്ചും
വലനംപെയ്യും നെടുമുടിവര-
ഖലനിയവനുഭവിച്ചിതിദാനിം;
ബലവാനാകിയ കൃതവീര്യജനാർദ്ദ
കലഹിപ്പാനായ്ക്കൊന്നൊരുശേഷം
പാരാതവനം ഇവനെക്കെട്ടി-
ക്കൊറ്റാഗ്രമതിലാക്കിയടച്ചാൻ;
അങ്ങിനെയനുഭവമേറെനടിച്ചാ-
ലിങ്ങിനെയനുഭവമുടനേകും;
കൊലപെയ്യാത്തതുമെന്തെത്രവേ
കൊലപെയ്യാത്തതിയാലോ മോദാ!
പലനാളിങ്ങിനെ പട്ടിണിയിട്ടും
പലതരംകണ്ടുനാനകളിച്ചും
വലയിൽപെട്ട കരങ്ങുകണക്കേ
വലയണമെന്നെ മതിയാവുള്ള
കൊലപെയ്യാൽ പുനർജനനവന്ന
വലയ്ക്കുന്നതിനുമുക്കാരിയാമോ?

അതുനേരത്തിന്നു നമ്മെക്കാളും
അതികാരുണ്യം പെരുത്തനിക്ക
രവണമുറവിളികേട്ടിട്ടിങ്ങനെ
രവം പകലും ചോഷിക്കുന്നു,
ദേവകുളത്രപ്രസാദിക്കുന്നു?
ദേവസ്ത്രീകൾക്കതിലും മോദം;
ഓജസ്സും തേജസ്സും പലനാ-
ളായ്ക്കും ശ്രേയസ്സും വരുവതി-
നന്തണവരും മുമ്പവരും ദിശി
സന്തതവും മേന്മയനുപവരനെ
പാരമേശ്വരനേകിനെന്നു

പാരിലതിശ്രമമോറിയിരുന്നഥ
ഭീതികലനാഭഗത് യയവാസികൾ
ഭീതിപ്പെടിഞ്ഞുവസിച്ചിരുന്നു

ദോഷമെലിഞ്ഞുപാരംകൊറ്റാഗ്രമത്തന്നുള്ളി
ദോഷംവിശപ്പുകൊണ്ടു മോഹംപളുത്തു ത്ര
സ്കോഹംതരിപ്പുള്ളിദോഷങ്ങളാമില്ല
ആറന്തകാഴ്ച! ദശകണ്ഠൻ വർത്തമാനം
സ്താപ്യമില്ല മദ്യപാനമില്ലപാരം
നാണവും ദോഷമില്ലാത്തകുടുംബം
കുറിച്ചാത്തവരോടുപോലുമേടിച്ചതിനു
കീറത്തുണിയുടുത്തു ചേരമണിത്തങ്ങനെ
ആരമാസംകഴിഞ്ഞിട്ടാരുമാരുത്തൻ കുറം
തീരുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നില്ലെന്നുസന്താപങ്ങൾ
വിന്യസിച്ചുപോയോടുകൂടിത്തീർത്തവയ്ക്കൊണ്ടു
പെണ്ണങ്ങൾ പാപിണിപട്ടം പാഞ്ഞിരുന്ന
ലകാധിപതേനീന്റെ കാൽക്കൽകൊണ്ടു
ശ്രദ്ധലകിലുങ്ങാതെ മിണ്ടുകയെച്ചുനാകിൽ
പാക്കുവാറില നല്ല തുണുപുകയിലയും
പാക്കുതത്ത്വനാലു ദോഷമുപകരിക്കുന്നു!
പുതുച്ചെങ്കൽകൊല്ല പത്തുപദങ്ങൾപാടി
തിത്തീർത്തെന്നു മോടിത്തരംപെക്കരാവ-
മത്തവയ്ക്കുണ്ടു മനസ്സുകൊണ്ടു [എ
ഹസ്സുണ്ടുള്ളങ്ങിന്റെ നെടുമുടിനാഥാ
എണ്ണമിഴിമാരുടെ പാണിവിടിച്ചിഴയും
പാണികൾകൊണ്ടുനമ്മെ താങ്ങൊഴുതുകൊണ്ടു
കേണകിടന്നിടാതെ പിന്നനീയെങ്കിൽനല്ല
ചോരം കറിയും പുളിഞ്ചാരം കാച്ചിയമോരം
ആനതീനുമുൻപേ കൂറുള്ളൊൻതരുവാൻ
മണ്ഡാദരിയെന്നൊരുപെണ്ണനീനക്കണ്ടെന്നു
മനിക്കത്തനീൽവെളുപ്പെണ്ണങ്ങൾപൊല്ലിക്കേട്ടു
സദോഹമാനുണ്ടു നിന്നോടുപോദിക്കുന്നു
ഒന്നെ നവരക്കു മുഖമുള്ളനുകേട്ടുത്തങ്ങൾ
ഒന്നല്ലമെന്നു നിനക്കഞ്ചുമഞ്ചുമുണ്ടല്ലോ
എന്നാലെങ്ങിനെയവർ നിന്നോടുമിരിക്കുന്നു
പത്തുപദങ്ങൾമോദാത്തവിനോദിക്കുന്ന
പുളിപ്പെണ്ണങ്ങളുടെ കേൾവിയവർക്കുവന്നു
പോടിമഹാരാജേന്ദ്രനോടീവിശേഷംപെണ്ണ
പോടിച്ചിട്ടെന്നുവശ്യംപോടിച്ചുപെണ്ണ

മേരം

കാൽവീഴ്ചകളുടെ നവീനതയും ചുംബിച്ചുകൊ -
 ന്നാൽമൽക്രിഡിക്കുന്നതാരോടുകേൾപ്പിക്കുന്നു

ഇതുമ്പൊന്നൊരു കൂട്ടം സ്ത്രീകളും
 ബലപരയുന്നതുകേട്ടപ്പോൾ
 നാണപൂണ്ടുകിടന്ന ഭഗവാനുൻ
 പ്രാണൻപോകാഞ്ഞതുതൽഭാഗ്യം.
 എത്രയുംപാലം സമതലമിളച്ചു
 തരുവണ ദിവസങ്ങൾകഴിച്ചു
 ചിത്രയോധി ഭഗവാനുൻനോദമ
 താത്രപൊലിയവനങ്ങുമിളച്ചു;
 തരുവണമപുലാഴ്ന്നിരിക്കും
 ആശ്രമപദത്തിങ്കണഞ്ഞു;
 തുക്കുൽക്കമവണങ്ങിയവൻ പുന-
 രിക്കമകിമപിപാഞ്ഞറിയിച്ചു;
 എവനെന്നുവരുവാനവകാശം?
 തവണന്റെ ചരിതം ബഹുകൃഷ്ണം;
 ആവതെന്നുശിവശങ്കര പാർത്താൽ
 നദവകുലിതമിതാക്കിയാവു
 ചിത്തവൈരമൊടു ചെന്നഭഗവാനുൻ
 കാൽവീഴ്ചനൊടു നേർത്തുപിണങ്ങി
 ആർത്തിപൂണ്ടുസമരാർത്തിലഭിച്ചതു
 പാർത്തിടാതെയിഹ ബന്ധിതനായി;
 ബന്ധുവാതമില്ലാഞ്ഞതുകൊണ്ടവൻ
 യന്തി കേണമരുവുന്നിതുതാപാൽ
 അന്തരംഗമതിലായിമുഴുത്തു
 സന്തതം ബത വിശന്നുവലഞ്ഞു
 പാണികാലുകളുമൻപൊടുകെട്ടി
 കോണിതന്നിലിളകാതെകിടന്നു
 പ്രാണനാശമവനാണുകൊതിച്ചു
 വാണിടുന്നബലമൊടുമിദാനീം
 അഞ്ചുമാസമിതുപോലെ കഴിഞ്ഞിതു
 വഞ്ചനാവചനമല്ല മുനീന്ദ്ര!
 ഞ്ഞെങ്കത്തിലടിയൊന്നുപായം
 കിഞ്ചനാസ്ത്രീയിഹനിൻകൃപയെന്ത്യ
 മുമുനീശ്വര! വോൻവിരവോടു
 മാനവേന്ദ്രനൊടു ചെന്നറിയിച്ചാൽ
 സ്വാമിതന്നെവിടുവാൻ കല്പിക്കും
 താമസിക്കരുതെന്നരുളേണം.

ഇത്തരമുള്ളൊരുവാനും കേട്ടപ്പോൾ
 ലസ്ത്യമുനീന്ദ്രനുമുപുഷ്ടനായികും
 പെരുതൃസ്തേഹവശാൽവിവരണതായ്
 ചിത്തംതന്നിൽ വിശ്വാസപൂർവ്വം
 എത്രയുമാപത്തല്ലോ ചെന്നു
 പെരുതൃസംഗതിയാണു ചിന്തിച്ചാലി!
 ഹേഹയനരപതി ചാങ്ങമെല്ലാം
 ഗേഹേവിരവൊടു ഞാനാചോരാം;
 ധീരതയേറും മന്നവനെന്നെ
 ശാതപാണമുടക്കിയയയ്ക്കും
 വാഴ്ത്തുമവനൊടുശ്ലേശിക്കാം പുന-
 രീശ്വരകല്പിതമാക്കിയാവു,
 എന്നരുൾചെയ്തുകൊടുക്കുന്ന ന-
 ടന്നുതടങ്ങിപ്പുലസ്ത്യമുനീന്ദ്രൻ
 മന്ത്രിശ്വരനൊടു കൂടിനടന്നു
 മഹാമിഷ്ണുതിച്ചരിതന്നിൽചെന്നു
 കൃതവീര്യജനക്കണ്ടാനപ്പോൾ
 കൃതവീര്യജനക്കണ്ടാനപ്പോൾ
 അച്ഛാദികളുംചെയ്തമാറിപതി
 സര സമുവാചമുനീന്ദ്ര! നമസ്സേ
 എന്തൊരുസംഗതിയാഗമനത്തിന്
 ഹന്തവാനരുൾചെയ്തിടേണം,
 നിന്തിരുവടിമകലബലധനസുഖ
 സന്തതിപുഷ്പിവരുത്തീടേണം,
 നിന്തിരുവടിയൊന്നുതളിച്ചെല്ലാം-
 ലെന്തെങ്കിലുമതുസാധിക്കുന്നെൻ
 ഇതുമ്പൊന്നൊരുവരഗീതകൾകേട്ടതി-
 നത്തമമരുളിച്ചെയ്തു മുനീന്ദ്രൻ:—
 സാധുമതേ! തവഭൂതികൾ കാണാൻ
 സിദ്ധാന്തിച്ചിഹവന്നതുതാനും;
 സിദ്ധന്മാരെടുക്കുടിവസിപ്പാ-
 നെത്രയുമാഗ്രഹമുണ്ടനമുക്കു;
 ഉദ്ധതഗതിയാം നമുടൈപെരുന-
 ബലമതല്ലതേില്ലാത്തനാളും,
 ഉയ്യുജയനടവെസംഗിനീന്ദ്രം
 കത്തിയെടുത്തവനെന്നരുതാത്തു!
 അത്രപെരുത്തുദരാചാരത്തെ നി-
 വൃത്തിവരുത്തുന്നിത്തൊഴിൽകൊള്ളാം,

എന്നാലവനെയഴിച്ചുവീടേണം
നന്നായ്ക്കുമിതുകൊണ്ടു നിവൃത്തി
ചെമ്മേനിൽപ്പൊലകൊണ്ടിട്ടുവെട്ടാൻ
നമ്മനിനക്കിവിടെക്കേൾക്കണം
മാമുനിവചനംകേട്ടു നരേന്ദ്രൻ
മനസിഹിതം പുണ്ടിദമരുമെഴു
ളപ്പോരതന്നെയഴിച്ചുവീടേണം-
നല്ലിയമതുകൊണ്ടുണ്ടാകേണ്ട,
പാപ്പോരവെന്നാരു കിങ്കരക്കേ
കല്പിച്ചുൻപൊയെച്ചു നരേന്ദ്രൻ;
കിങ്കരക്കേവെന്നതുനേരം
ലകാപതിയുടെ കൈകാൽകളിലെ
ശ്രംലിലവിരാവാടഴിച്ചുവെട്ടാൻ
തൻകരയുഗളംകൊണ്ടുതലോടി,
വെളിയിൽകൊണ്ടുനമ്മനിനക്കേ
തെളിവിൽനിറുത്തി, വണങ്ങിയിരുന്നു
നാണം പുണ്ടുമൊവലിതാഴ്ത്തി

ക്ഷീണാപൂർവ്വവസിക്കുന്നവനൊടു
നരപതിയതളിച്ചെഴുതി നിന്നൊടു
പരിവേമൊക്കെത്തീർന്നമുക്ക
ലകായിപതേ! ചോരാലും നീ
ശങ്കരസേവചെടിഞ്ഞിനിമേലില-
ഹകരിയാതെയിരിക്കിൽകൊള്ളാം
എന്നാപറഞ്ഞുകൊടുത്തിതുപുഷ്പക-
മെന്നുള്ളൊരു രമണീയവിമാനം;
ഉന്നതഗുണഗണമിയലിനവാളും
സന്നതനാദശകണ്ഠന നൽകി
കണ്ഠിതമൊക്കെത്തീർന്നു ഗുപന്ദശ-
കണ്ഠനവിരവിലയച്ചുവസിച്ചു,
കിങ്കരസംഘവുമവനൊടുസഹിതം
ലകാനഗരേവെന്നുവസിച്ചു
തുംഗസുഖേനപുലസ്ത്യമുനീന്ദ്രന-
മങ്ങുമമിച്ചുസുഖിച്ചുവസിച്ചു
കൃതവീർവാർജ്ജനാകിയനരപതി
പുംഗവനുംബഹുമാനമമമലം,

ഇതി കാത്തവീർവാർജ്ജനവിജയം ഓട്ടൻ തൃശ്ശൂർ സമാപ്തം.

സ്യ മ ന ക .

ഓട്ടൻ തൃശ്ശൂർ.

വാർത്തമഹാരണനാകിയ
വാർത്തവദനൻ നിഖിലജനാതു
വാർത്തനിപുണൻ സമദാസുരരിപു-
വാർത്തസേവിത ചരണസരോജൻ
കാർത്തവീര്യൻ വിമല സരോജ-
ജാർത്തനയനൻ ചാർത്തനമിതൻ
പുണതജനായേദാനവിധാനൻ
പുണതപരായണനാകിയ ദേവൻ
ഗുണഗണനിലയൻ നിത്യപുണ്മെന്ന-
ഗുണപതിഗേവാൻ കാർത്തവീര്യം;

വേണീവിജിതകളേണീനതജൻ
വേണീചടുലയതാകിയ ദേവതി
വാണീദേവി മനോഹരയാകിയ
വാണീജനിപ്പാനെന്നൊടൊവിൽ
വാണീദേവം സന്തതവും കള-
വാണീമണിയാം ദേവിനമസ്ക
വീണാപാണേ! നിൻപദകമലേ
വീണോരടിയൻ വരമരുളേണം
ഏണീശാബവില്ല്വപനയാളേ!
വീണാലാപിനി നിൻകൃപയാലേ

വാണീഭംഗിതരംഗിണിതന്നുടെ
വേണീമധുരതയാൽമധുരം പാലും
കേണീടേണമതിന്നായടിയൻ
ക്ഷോണീതലമതിൽവീണതിലേ പലം
പാണികൾകൂപ്പിവണങ്ങിടുന്നേൻ.

സംഗീതമചിസാഹിത്യം
സരസ്വത്യാസ്തനദപയം
ഏകമാപാദമധുരം
അന്യമാലോചനാമൃതം.

മംഗലയാകിയഭാരതിതന്നുടെ
തുംഗകുചങ്ങളിലൊന്നിൽ നിറഞ്ഞൊരു
സംഗീതാമൃതസാരംതന്നെ
ഭംഗിയൊടങ്ങുവിളങ്ങിടുന്നു;
മാനതീലൻപൊട്ടുസാഹിത്യാമൃതം-
മാനമകനുവസിച്ചിടുന്നു;
മുറുംകേൾക്കുന്നേരംതന്നെ
പരന്നുരുസമൊന്നിലുമന്ദം;
മാനതുപിന്നെവിചാരിക്കുമ്പോ-
ളേറുംതെളിവുവരുത്തിടുന്നു
എന്നതുകൊണ്ടീരണ്ടുകുചങ്ങളിൽ
നിന്നുഗളിക്കും പീഠുഷത്തെ
ഇന്നടിയത്തിനു ബുദ്ധിപ്പെടുപ്പാൻ
തന്നരുളേണമൊരല്പംപോലും

വൃന്ദാരകകുലവന്ദിതനാകിന
നന്ദതന്ത്രജൻ സുന്ദരവദനൻ
വൃന്ദാവനതലലീലാലോലൻ
മന്ദാരകുസുമാഞ്ചിതമാലൻ
വന്ദേയിതൾ രുചിമാലതമാലം
വൃന്ദാരകപത്രപാലനശീലൻ
മന്ദേതരമദാനവകാലൻ
ഇന്ദീവരദളലോചനനീലൻ;
ഇന്ദ്രോപമകലിതാചലലീലൻ
നന്ദിതപത്രപവധുജനജാലൻ
നന്ദജനനപമപീതദുകൂലൻ
പാർത്ഥസാരഥിയായിക്കനിവെറു
തേർത്തമേറിപ്പടകളിലുടനേ
പാർത്ഥിവാദമറിജാലമൊടുക്കി
പാർത്ഥലമങ്ങു കവിഞ്ഞു വിളങ്ങിന

കീർത്തിനടത്തിട്ടുവിലജനാനാം
ആത്തികളെല്ലാം തീർത്തളിടിന
മുത്തിനമുക്കിഹ കീർത്തിവരുത്താൻ
ചീർത്തൊരു കരുണ നിവർത്തിടേണം;
ശുശ്രൂഷപെരുത്തൊരു കുരുകുലമെല്ലാം
പാർത്തിരിയാതെയമർത്തുപോല
നമ്മുടെ വൈരിസമൂഹമമർത്താൻ
അംബരതടിനീ ചുരവരമന്ദം
കുംബുകരോപരിശോഭിതകരനാം
അംബുജനയനൻ കനിവൊടുനമ്മെ
കൺമുനകൊണ്ടു കടാക്ഷിക്കേണം.

കാട്ടിലണഞ്ഞൊരു വേട്ടക്കായി
പാട്ടിലിണങ്ങിന പടയൊടുക്കടി
പട്ടയമിട്ടൊരു വേലുമെടുത്തഥ
പട്ടറീടിന പച്ചപ്പട്ടം
കെട്ടിയുടുത്തൊരു വാലുംതുക്കി
പട്ടറീടിനകുതിരയുമേറി
കാട്ടുമൃഗങ്ങളെ കൂട്ടമശേഷം
ഖെട്ടിവധിച്ചു വിശിഷ്ടതയോടെ
വാട്ടമകന്നിഹതകഴിയിൽ മരുവും
വിഷ്ണുപനായകനാകിയ ശാസ്താ-
വിഷ്ണു നൽകിപ്പുഴുവരുത്തി
ദുഷ്ടവിനാശനനാകിയ ദേവൻ
തുഷ്ടിനമുക്കു വരുത്തിടേണം.

ജംഭോരിപുരത്തിന്റെ സംഭോഗകരമായ
സംഭാരമെല്ലാം കൂട്ടിസമ്പാദിച്ചുണ്ടായൊരു
ചെമ്പകശ്ശേരിനാട്ടിലിമ്പമൊഴുത്തൊരു
തമ്പുരാണന്റെ ദേവനാരായണഭൂപാലൻ
കെല്ലോടു കരുണയാലെപ്പേരും കാത്തിടേണ-
മിപ്പാരിലത്തുളങ്ങളെപ്പേരും കളഞ്ഞെന്നെ
സല്ലാത്രമാക്കിപ്പരിപ്പാലിക്ക! വണങ്ങുന്നേൻ

അംഭോജാലയനായ വിരിഞ്ചന-
മംഭോജായനയനൻ വിഷ്ണുവു-
മംഭോജാകരബന്ധുദിനേശന-
മംഭോജാകരവൈരിശശാകനം
അംഭോജാത്മജയാകിയ ലക്ഷ്മിയു-
മംഭോവായുമഹാദഹനൻ ബന്ത
സംഭോവിതമാം ഭൂതമശേഷം
ജംഭോരാതിയുമമരന്മാരും

കുംഭജനാദിമാസമുദിനാദി
കുംഭിവാസനാദിമാസമുദിനാദി-
സംഭവനായകമാദിമാസമുദിനാദി-
കുംഭജനാദിമാസമുദിനാദി-
മഞ്ചാർ നമ്പൂഴ് കവിമാർക്കുതേ
സംഭവിച്ചു തുണച്ചിടേണം.

ഗുരുവേണാംബട്ടെപ്പള്ളം നമ്മുടെ
കരളിൽ പാടിപ്പൊട്ടിപ്പോയിടേണം
ഗുരുവാചരണം കൊണ്ടു ലഭിക്കാം
സുരവരമാദിരവാനുംപോലും
ധരണിസുരന്മാർ മകന്മാരായി
വരനല്ലോ മമ ഗുരുവായ്ക്കുന്നതു
സരസഗുണാകരനവിവരമാണാം
ഓരിതനിവാരണ കാരണകൃതൻ
തന്ത്രിരുവടിയുടെ കൃപയുണ്ടെന്നാൽ
എന്തു നമുക്കിഹ വശമല്ലാത്തു
അന്തണരെല്ലാം സന്തതമെന്ന
ചിന്തതെളിഞ്ഞിഹ കാത്തീടേണം.
ചെന്തളിരടികളിലടിയൻ വിരവെഴു
ശാന്തനാരെ വണങ്ങീടുനേൻ.
മന്ദേതരഗുണമന്ദിരനെൻ ഗുരു
നന്ദിതനാകിയ ബാലരവിക്ക്
നന്ദിവരത്തും പരദൈവതമേ
സുന്ദരികളുംകുരിച്ചുമേതും
വൃന്ദാരകകലവനിതകരണി
വന്ദേഗേവതി നന്ദിതദാസനി
മന്ദാശയനാമടിയനെ വിരവൊട്ടു
നന്ദിച്ചാതുതുണച്ചിടേണം

“ചീയതേ ബാവി ചാപ്രാപി
സുഷേത്രവതികാകൃഷ്ടി
നശാലേസുംബകരിതാ
വപുതൂർഗുണമുപക്ഷതേ.”

കറവില്ലാത്തുക്കുരവിഭൃക-
ഓറിവാന്മാരും ബുദ്ധിമുട്ടില്ല
അറിവുള്ളതിനെല്ലുയേൽ ചെന്നാൽ
പറവാൻ വാക്കിനു കൊശലമില്ല;
ചിലവകനാടകകാവ്യാദികളിൽ
ചിലവു കവിതാമാഗ്ദ്ധമില്ല

ചിലവസ്സുകൾ ചമയ്ക്കാമതിനൊരു
വിലപിടിയാ ചിലർ കേൾക്കുന്നേരം
അങ്ങിനെയുള്ളൊരു മാനുഷനാകിലു-
മിങ്ങിനെയുള്ള മഹാജനസഭയിൽ
ചെന്നൊരു വിദ്യപ്രയോഗിച്ചാലതു
നന്നെന്നുള്ളതു വന്നുവെപ്പതു
സജ്ജനസഭയുടെ സൽഗുണഗണ്യത
ഇജ്ജനമതിനാളായിട്ടല്ല;
വളമേറിയ കണ്ടത്തിൽ വിതച്ചാൽ
വിളവൊരു പത്തിനു സംശയമില്ല
വളമില്ലാത്ത പറമ്പിൽ വിതച്ചാൽ
അളവേവിത്തും കിട്ടുകയില്ല
കണ്ടത്തിന്റെ ഗുണം കൊണ്ടുവിള-
വുണ്ടാകുളു വിതച്ചതിലധികം
കൊണ്ടിഹചെന്നു വിതച്ചു നവന-
ക്കൊണ്ടൊരു കായും വരുവാനില്ല;
നല്ലകൃഷിക്കാരൻ താൻവിത്തൊരു
കല്ലിൽ വിതച്ചാൽ കരികേയുള്ള
നല്ലൊരു വയലിലുഴുതു വിതച്ചാൽ
നെയ്തൊരു നശിക്കാരുപറവിളയും
എന്നുകണ്ടക്കേൾക്കുന്നവരറി-
യുന്ന ജനങ്ങൾ മന്മത്തുകളകിൽ
ഇന്നവനെന്നില്ലവന്റെ വാക്കുകൾ
നന്നെന്നുംവരുമിതിനൊടെയതും
അക്ഷരമെന്നാലമ്പതുമാനമ-
തിൽപരമെങ്ങാൻ കേൾപ്പാനുണ്ടോ!
പ്രാകൃതമൊന്നുംസംസ്കൃതമെന്നും
വ്യംകരണം പതിനെട്ടു പുരാണം
സൂത്രം നാടകകാവ്യശ്ലോകം
ശാസ്ത്രം പലവക ചംബുജാമൽക്കമ
ഗദ്യഗ്രന്ഥം പദ്യഗ്രന്ഥം
ഗണിതം വൈദ്യം വൈദികതന്ത്രം
ഇത്തരമനവതി പുസ്തകജാല
സമസുവമവതൊന്നിലടങ്ങും
അക്ഷരമീവകകൃട്ടിമുത്തതി-
ലക്ഷതമാകിയരസമുദവാക്കി
പ്രാസവുമർത്ഥവുമിടചേർത്തതിലു-
ള്ളാസ്യരസങ്ങളുമുള്ളവാക്കി

തീക്കും നല്ലൊരു കവിയുടെ കവിതകൾ
കേൾക്കും പരിഷ്കരണമുൾക്കൊണ്ടും
കണ്ണങ്ങൾക്കു സഹിക്കാതെത്തൊഴുത
വണ്ണമതാക്കിയൊല്ലും ദുഷ്ടവി
ജ്ഞം സൽക്കവിദുഷ്ടവിഭേദം
സിദ്ധമതായുതമെന്നിതിനർത്ഥം
ശിക്ഷയിലൊരു സാദൃശ്യം ചൊല്ലി
തൽക്ഷണമിഹൊരാൻ ബോധിപ്പിക്കാം
പൃഥ്വിതുമ്പും പാപിപതത്തും
പ്രയാഗാകാശമിവയഞ്ചും
സാധനമഖിലശരീരം തീർപ്പാൻ
സരസവതാകിയ ബ്രഹ്മാവിന്നും
ചട്ടികലംകടമെന്നിവയെല്ലാം
കൊട്ടിത്തീക്കും കുശവന്മാർക്കും
ചട്ടമിതെല്ലാമൊരു പോലിരുവരു-
മ്മൊട്ടും ദേവമില്ല നിനച്ചാൽ
മണ്ണും വേണം ജലവും വേണം
മണ്ണുതു ചുറ്റുവാൻ തീയും വേണം
ആയതു തീർത്താൽ വെള്ളം വലിവാൻ
വായുവുമതിലുള്ളാകാശവുമാം
ഭൂതമതഞ്ചും കുശവനു വേണം
ബ്രഹ്മാവിനുമതുതന്നേ സാധനം
ഇന്ദ്രാദികളാമമരന്മാരും
ചന്ദ്രദിവകരചാരണഗണവും
മനുജന്മാരും ദനുജന്മാരും
മനുതലായ മഹീശന്മാരും
ഘനികളുമനവധി പലപല ഭൂവനേ
പണികൂടാതെ ചമയ്ക്കും ബ്രഹ്മൻ
ആയതുപോലെ വരുമോ കുശവൻ
നായർ ചമയ്ക്കും കലവും കടവും
സാധനമൊന്നെന്നാലുമതിങ്ങിനെ
ദേവീശേഷം വരുവാൻ സംഗതി;
ജ്ഞം സൽക്കവിദുഷ്ടവിഭേദം
സിദ്ധമതായുതമെന്നിതിനർത്ഥം.

പണ്ടുസ്മരനകമെന്നതു കാരണ-
മുണ്ടായോരപവാദകളുകും
പണിപലചെയ്തു സമസ്തമൊഴിച്ചു
കുറഞ്ഞുകൊണ്ടു കേട്ടിട്ടില്ലേ?

അതളിച്ചുതന്നലകടപെരുമാ-
ളതുണ്ടാനതും കേട്ടിട്ടില്ല,
അക്കഥനമോടറിയിക്കേണം
സൽക്കഥകേട്ടാൽ ദുരിതം നീങ്ങും;
എന്നതു കേട്ടു തെളിഞ്ഞാസചിവൻ
വന്ദിച്ചുക്കു പാഞ്ഞു തുടങ്ങി:—
ലക്ഷ്മീകുമാരന്മാരും കുമാരന്മാരും
ലക്ഷ്മീലളിതഭൂതന്മാരുംനാകിയ
ലക്ഷ്മീപതിനിജഭാരതജനാനാം
ലക്ഷ്മീവിതരണശീലൻ ഭഗവാൻ.
ലക്ഷ്മീഭഗവതി തക്മിണിയോടും
ലക്ഷ്മീവാണൊരുമിച്ചു വസിച്ചു;
മന്ദിരപൂർത്തികൾ കീർത്തിപ്പാൻമമ
മന്ദിരകൊണ്ടതിദുഷ്ടമുല്ലാ;
മന്ദിരശൈലമഹാശിഖരങ്ങളും-
മനതിനോടെതിരാകുതതേയും;
പന്ദനവാടിയിലിടപേർന്നീടിന
സാന്ദ്രാലയശതമുണ്ടൊരു ഭാഗേ;
പന്ദികതട്ടിയലിഞ്ഞൊഴുകീടിന
പന്ദ്രാപലപലമതിലുകളുലും
പന്ദ്രാനനമാർ പതിനാറായിരം-
മിന്ദ്രാവരജമനോഹാരിണിമാർ
സാന്ദ്രമനോഹരഗാനാരംഭം
മന്ദമണഞ്ഞു പുണർ പുണർ
കന്ദകരണ്ഡകമാലകൾ പൂടി
കന്ദകതാഡനലീലകളാടി
ഇന്ദിശമലഹരിബലഹരിപാടി
ഇന്ദുളമെന്നിവസരസംപാടി

അങ്ങാടിയതുതന്നിലെങ്ങാനൊരുമിശി
പാടേകനകപ്പൊടികൂടെയിടകലൻ
മുത്തുമണിപലതുമുത്തുംഗകാന്തിയോടെ
വിങ്ങുന്നപാതിരാവിലെങ്ങും നടക്കുന്നേരം
കണ്ടാലതികലാട്ടമുണ്ടാകയില്ലതചി;
കാണാതപഹരിക്കാണിപോലുമില്ലെന്ന
പ്രാണികൾക്കെല്ലാമുണ്ടുപ്രാണാപായത്തിൽ -
നാട്ടമകുന്നനിശി കാടുകൾതോരുന്നല്ല [യം
പോട്ടമിറക്കിച്ചിലകേഴമിഴിമാർതാനേ
പേടിയുംപെടിഞ്ഞങ്ങുതാനേകിടക്കുന്നേരം

വെക്കലങ്ങൊളലാമടികൊണ്ടിട്ടു
 ഓതുയുമല്ലതിലും വിശുദ്ധിനെയുപമാ
 വെട്ടുന്നാങ്ങുനോരും മാറ്റാവാ യുതനും
 വെടന്നിളക്ക നില്പതൊത്തവോയിട്ടു
 ഏവൊരികുപുരിയിൽ ദേവൻ സുഖിച്ചുവെ-
 ദേവൻതന്നോടുകൂടമേവുനകാലമങ്ങ
 പൂതാരിസഹജനാമിതമാണ്ണുസിക്കു
 സതാജിത്തൊരുദിനംമിത്രനെണ്ണുവിപ്പാനായ്
 കാലേകളിച്ചുപിലമൂലമന്ത്രംജപിച്ചു
 ചാലേസമുദ്രംതൻറകുലേവസിച്ച് രവി
 തന്നെസ്തുതിച്ചാനവനനോരമാടലോടെ

അംഭോജാകരതോഷണം ത്രിജഗതാ-
 മാനന്ദസംപോഷണം
 ഗംഭീരമായശോഷണം വരതര
 ശ്രീമന്മഹാഭീഷണം
 ധംഭോഹമ്മതിദൂഷണം സുരഗിരേ-
 രേകംമഹാഭൂഷണം
 സ്മംഭിനാരിഷ്ടശോഷണം പ്രതിദിനം
 വന്ദാമഹേപൂഷണം.

അംബരചാരിൻ! അംബുജധാരിൻ!
 ഉരുതരദൂരിതമഹാമയഹാരിൻ!
 മണ്ഡനധാരിൻ! ഖണ്ഡിതവൈരിൻ!
 ദിനമനുവിഖിലചരാചരഹാരിൻ!
 കാമവിസാരിൻ കോമളധാരിൻ
 ജയജയ! ദിനകരവാതാഹാരിൻ!
 ടൈഴീയാതെ ചരാചരമെല്ലാം
 ടെപ്പുലച്ചുതുടങ്ങുന്നേരം
 ടെത്താഴ്വരാതെഗമിച്ചുട-
 നോട്ടംതേടിനടന്നീടുകയും
 വാട്ടമകനുപിടിച്ചുകളിച്ചും
 വേട്ടകളാടിനടന്നുരസിച്ചും
 പാട്ടിലിരുന്നുരസിച്ചുമടിച്ചും
 തണ്ടാർമലർശരമോറവലഞ്ഞും
 തണ്ടാർമിഴികളെയങ്ങുതിരഞ്ഞും
 തേടിനടന്നുനടന്നുവലഞ്ഞും
 തണ്ടിലിരുന്നുശരീരമുലഞ്ഞും
 മകുളമാശുകഴിച്ചുകിടന്നും
 മിക്ഷകളോറവിശന്നുതളന്നും
 മക്ഷകൾപെയ്തുതിനങ്ങുനിന്നു

തൃക്കമതാംപില കുന്നുകടന്നും,
 ദൃഷ്ടവിരോഷിതമൊക്കെലഭിച്ചും
 ശിഷ്ടജനത്തെയടിച്ചുപിടിച്ചും
 കഷ്ടമോറാപിലർ കളുകടിച്ചും
 പുഷ്ടമിറച്ചിയെടുത്തുകടിച്ചും
 നിന്തിരുവടിയുടെചരിതമിതെല്ലാം
 സന്തതമഖിലംകാണാകുന്നു
 സ്തംഭിക്കുന്നുവോനിഹലോകേ
 പുഷ്ടതയാപരിവാലിക്കുന്നു,
 ദൃഷ്ടരെയൊക്കെയൊതുക്കീടുന്നു
 വിഷ്ടപമൊക്കെയുനിച്ചീടുന്നു
 ജനനംചെയ്തുമവനംചെയ്തുമ
 മഖിലചരാചരഹനനംചെയ്തുമ-
 മനവരതംദിനനാഥ! കൃപാലോ
 നനുകലയാമിവോനിഹനൃനം
 ശങ്കരനായതു നിന്തിരുവടിതാൻ
 ശങ്കയെനിക്കിഹതേരുന്നില്ല;
 പകജനാഭൻ നിന്തിരുവടിതാൻ
 പകജഭവനം നിന്തിരുവടിതാൻ,
 വൃന്ദാരകപതിയാദിയതാം സുര-
 വൃന്ദമശേഷം നിന്തിരുവടിതാൻ,
 നിൻകഴലിന്നിഹകൃപ്തീടുന്നേൻ
 നിൻകൃപയെക്കലുദിച്ചീടേണം
 എന്നിവപലവകചൊല്ലിനമിച്ചും
 ഇന്ദ്രിയമഖിലമടക്കിയുമിപ്പും
 ഘോരമതായതപസ്സിലുറച്ചും
 വാരിജബന്ധമനസ്സിലുറച്ചും
 പഞ്ചപാവകമദ്ധ്യഗനിന്ദ്രിയ
 പഞ്ചകുഞ്ഞെയുമിപ്പുനീതാനും
 പഞ്ചലത്തെവെടിഞ്ഞൊരുനേരം
 നെഞ്ചകുത്തുമുദിച്ചുദിനേശൻ;
 അഞ്ചിതായതലോചനനാമവ-
 നഞ്ചുനീളിനകത്തൊരുദേദം
 തഞ്ചിനാനൊരുകാന്തിവിശേഷം
 പഞ്ചസായകനോടുസമാനൻ
 നെഞ്ചിലെപ്പൊഴുമഞ്ചിതമാകിന
 വാഞ്ചിതംമനൽകണമിപ്പോൾ
 കന്ദമൂലഫലങ്ങൾ ദലങ്ങളി-
 ലൊന്നിലുംരുചിയില്ലവന്നു

മനുവാതമെന്നിയേമാറവ-
 യൊന്നുവേണ്ടുജിപ്രതിനായി,
 ഡംബരങ്ങളകന്നിതുദേവാ-
 ലംബനംരവിയെന്നുമുറച്ചു
 ദേവദേവിവാകര! പാലയ!
 കേവലാഗമമാകിയമുതേന്ത!
 ദേവസേവിതനായഭവാൻടെ
 സേവചെയ്തുതിനാരിഹപോരും
 ഇത്തരം പലവാക്കു പാഞ്ഞതി
 ക്കേതിയോടെ വണങ്ങി വണങ്ങി
 ആത്മമോദം തപസ്സു തുടങ്ങിനാ-
 നാത്തിതിക്കണമെന്നവനപ്പോൾ
 അന്നരം ദിനനാമമവൻറ
 മുന്നിൽപ്പരിചൊടു കാണായ് വന്നു
 മദസ്തിതപും തുകിനികാമം
 മദമരക്ഷരമരുളിച്ചെയ്തു;
 ഹന്തകുമാരക! ഹൊല്ലേണം നീ
 ചിന്തയിലെത്തു നിനക്കഭിലാഷം?
 സന്താപങ്ങളകന്നീടേണം
 സന്തതമോദം വന്നീടേണം
 ആത്മികളൊക്കെയകറീടേണം
 കീർത്തി നിനക്കു നടന്നീടേണം
 ചിത്തഗുണങ്ങളിണങ്ങീടേണം
 പുത്തികളാതു വിളങ്ങീടേണം
 ഇത്തരമുള്ള ദിവാകരവചനം
 സ്വതപരമപിടെക്കേട്ടുശായാ
 അത്തലകന്നിഹസത്രാജിത്തം
 ഇത്തരമിത്ഥമുണർത്തിച്ചുമുദാ;—
 ദുഷ്ടതികൊണ്ടു ഗുഹത്തിലിരിപ്പാൻ
 ദുഷ്ടമെന്നതറിഞ്ഞീടേണം
 സപ്തമറിഞ്ഞൊരു നിന്തിരുവടിയൊടു
 സമ്പ്രതമന്തിരണത്തിക്കുന്നു?
 പാരിടമൊക്കെയടഞ്ഞു നിറഞ്ഞൊരു
 കൂരിരുളൊക്കെയടക്കിക്കളവാൻ
 കാരണമായൊരു തേജസ്സുണ്ടു
 ചരതരംതപയി കാണാകുന്നു;
 അടിയനുമാനതു തന്നരുളേണം
 അടിയരുതേയം കരുണാസിന്ധോ

അടിമലർ കൂപ്പുന്നോക്കഭിലാഷം
 വടിവാടു നിന്തിരുവടി നൽകുന്നു;
 ഇത്തരമുള്ളൊരു സത്രാജിത്തിൻ
 ചിത്തമനോരഥ സാരമറിഞ്ഞു
 ഇത്തമനാകിയ സൂര്യൻ ഗേവാൻ
 ഇത്തരമൊന്നിദമരുളിച്ചെയ്തു:—
 ഭോ! ഭോ! സത്രാജിദത്രാജിതപദകമലാ-
 ലംബനം സാമ്പ്രതം തേ
 ദാതും മേതോനുകൂലം കിമവിപദുതരം
 നൈവലോകേ വിലോകേ
 കാമംകാമപ്രദായീവപഞ്ചിവിഭയതേ
 കോപിചിന്താമണിമ്മേ
 സ്വപ്നാനാമഷ്ടഭാരം ദിനമനുജനയേ
 ദേഷദാസ്യാമിഹൈവനം.
 ഇത്തരമുള്ളൊരു വദ്യം ചെയ്യാനാ-
 നത്തമനാകിയ സൂര്യൻഗേവാൻ;
 അത്ഥമിതിനാറിവാൻ പണിയെങ്കിൽ
 അത്ഥംഭാഷയിലങ്ങറിയിക്കാം
 കൈകൊണ്ടൊട്ടറിയിച്ചീടേണം
 മൈകൊണ്ടൊട്ടു നടിക്കേയും വേണം
 എന്നതുകൊണ്ടുമറിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ
 ചെയ്യാതിനത്ഥം ചെയ്യാനാണ്ടു
 സത്രാജിത്തേ! കേട്ടാലും നീ
 ചിത്രം ചിത്രം! നിന്നുടെ ധൈര്യം
 വല്ലവിമാരുടെ വല്ലനോകിയ
 മല്ലവിലോചനനുല്ലാസേന
 വാണീടുമ്പോൾ നിർഭയക്കല്ലാം
 കണിപ്പോലും വേദവുമില്ല;
 എന്നതിലോറവുമൊന്നു തരുന്നതി-
 നെന്തിഹവേണ്ടിതിചിന്തിതമിഷ്ട
 പണ്ടെയുണ്ടെൻറംഗം തന്നിൽ
 കണ്ടാലും നീ കണ്ണതയെന്യേ
 ഹന്തസ്മരതകമെന്നമഹാമണി
 കാന്തികൾകൊണ്ടതികാന്തമിതല്ലോ
 നിത്യം നിത്യം പൂജിക്കേണം
 ചിത്താനന്ദം സേവിക്കണം
 എടുത്തുഭാരം പൊന്നുദിനംപ്രതീ
 മുട്ടാതേതരുമിമ്മണിരാജൻ;

എന്നാലിതു നീ മെടിച്ചാലോ
തന്നിടുണെന്നിതിതു തന്ന.
ശിക്ഷയിലിനിതു സൂക്ഷിച്ചുങ്ങിനെ
രക്ഷിക്കേണമിതെന്നരുൾമെഴു.

സ്വമന്തകംമണികൊടുത്തു സൂയൻ
സമന്തമങ്ങിനെ മാഞ്ഞനേരം
അമന്ദവേഗമൊടവൻ നടന്നു
പ്രമേണകാനനതലം കടന്നു
ഗളത്തിലമ്മണി വിളങ്ങിയപ്പോൾ
കുളുന്തശോഭകൾ നിറഞ്ഞു കണ്ടു;
പുരത്തിലങ്ങവനടുക്കുമപ്പോൾ
കുടക്കനേ ചിലരകുന്നനിന്ന്
തെരുക്കനെച്ചിലരെരുക്കിയെല്ലാ-
മുരുത്തിരിപ്പിന്നൊരുവെടുന്നു;
ദിനേശനുണ്ടിഹ വരുന്നു താനേ
ജനേശനെപ്പനരണഞ്ഞു കാൺമാൻ
ജനങ്ങളിങ്ങനെ നിനച്ചു തൽക്കണ്-
മനേകസംഭമമകുന്നു നിന്നു,
അക്കനെയുന്നള്ളുന്നതു കാൺമാൻ
വെക്കം ചെന്നു നിറഞ്ഞു ജനങ്ങൾ
ദിക്കുകളിൽ ചില തിരുതുടങ്ങി
പൊക്കത്തിൽ ചിലരോറിനിന്നു
അച്ചികളെല്ലാം കാഴ്ചയിൽനിന്നി-
ട്ടച്ചത്തിൽ ചില വാക്കുതുടങ്ങി
ഇച്ചിരിയമ്മേ നിച്ചിരിയത്തി;
ഇച്ചിരിയൊട്ടും നന്നല്ലേടി
കൊച്ചുകുളോടു കളിച്ചിരിയാമൻ
കാഴ്ചയിലിച്ഛുന്നിനക്കണ്ടെകിൽ
കാച്ചിയ പടവയുടുക്കരുതായോ
പച്ചപ്പഴവും തേക്കരുതായോ
കഞ്ഞിപ്പെണ്ണിനു കഞ്ഞികുടിപ്പാൻ
കുഞ്ഞുകരഞ്ഞിട്ടാവുമില്ല;
മഞ്ഞത്തുകിലും കഞ്ഞിപ്പടവയു-
മാഞ്ഞുപിടിപ്പൊരു കഞ്ഞിച്ചാരം
കഞ്ഞിക്കാവും അവളുടെ മകളും
പാഞ്ഞിതപോളു കാഴ്ചകൾ കാൺമാൻ;
മായച്ചിക്കൊരു നായർ വരാനു-
ണ്ടായതു കൊണ്ടുവരും പോരുന്നില്ലാ

മായം വേണ്ടയിതേറെ മടിച്ചാൽ
തായം തെറുമതോത്തിടേണം
ചക്കിക്കണ്ടൊരു ചക്കരവായൻ
ചക്കച്ചാരെന്നക്കരവീടൻ
തക്കംനോക്കിയടുക്കുന്നേരം
വെക്കമൊടവനെപ്പോക്കണമെന്നു-
നീലിപ്പെണ്ണവരും താലിയണിഞ്ഞും
ചേലഞ്ഞാറിഞ്ഞും മാലയണിഞ്ഞും
കേളച്ചാരുടെ കോലം കണ്ടും
കാലം പോയതറിഞ്ഞില്ലവളും;
ഇങ്ങിനെയോരോവാക്കുകളോരോ-
ന്നംഗനമാരു പാഞ്ഞുതുടങ്ങി
തെക്കൻ കത്തിയെടുത്തൊരു തോളിൽ
തുക്കിക്കൊണ്ടൊരു കൂക്കു വിളിച്ചു
ചെക്കനെയങ്ങു മറിഞ്ഞമനോക്കി-
ച്ചിക്കെന്നങ്ങു നടന്നു തുടങ്ങി,
പെരുന്തൊരു നേരമെതല്ലാം
നാരായണനോടറിവിപ്പാനായ്
പാറുകതന്നിൽ ചെന്നൊരു സമയേ
നാരായണനെക്കാൺമാരായി
വൃണ്ണികുലത്തിനുകടമഹാമണി
കൃണ്ണൻ തിരുവടിതാനതുനേരം
വല്ലഭയാകിയ തകുമിണിയോടും
നല്ലവിശേഷം ചൊല്ലി രസിച്ചു
ശിതളമായൊരു മണിയരതന്നിൽ
മൂലം പടവുമെടുത്തുനിരത്തി
മൂതായുധസമനാകിയ ഗേവാൻ
മൂലം പൊരുതു കളിച്ചുരസിച്ചു
ഇരുമുന്നാറുകളിച്ചാലിനി-
ക്കരുവതിനിക്കിഹവെട്ടാമെന്നും
പെട്ടെന്നിപ്പൊളൊരെടു കളിച്ചാൽ
പെട്ടപിരിച്ചതു വെട്ടാമെന്നും
പകിടകളിച്ചതു കപടം തന്നെ
പകിടികളെന്നൊടു കൂടായൊന്നും
തോലിപിണഞ്ഞു നമുക്കെന്നാലെൻ
താലിയിലൊന്നു തരുനേൻ പണയം
കൊങ്കകൾ രണ്ടും പണയം തന്നാ-
ലെങ്കിലൊരിക്കൽ പൊരുതാമെന്നും

ഇത്തരമൊരാൾക്കുതരംചെയ്തു
ചിത്തവിനോദത്തോടു വസിക്കും
പുരുഷോത്തമനെച്ചെന്നു വണങ്ങി
പുരമനമേവമുണർത്തിച്ചു മുദം.

രാകാശശിവദന! ദേവശൗര! ജയ
ലോകാഭിരാമമുണ! ദേവശൗരരേ?
ലക്ഷ്മീരമണ! ജയദേവശൗരരേ!
അക്ഷീണഭുജബലദേവശൗരരേ!
ഖിലാശ്വകുതനോ! ദേവശൗരരേവന-
മാലാപലിഭുഷണദേവശൗരരേ!
ആദിത്യദേവനിങ്ങളെഴുന്നരുളീതാനേ
മോദനഗോപുരത്തിൽ പാർത്തിടുന്നു;
കാന്തിപടലം കൊണ്ടീരാജധാനിയിലുള്ള
കാന്താരമഖിലം വിളങ്ങിടുന്നു;
നിന്നടിമഖർ വന്നു കൂപ്പുവാനായവ-
നിന്നിഹവന്നീടുന്നു മോദമോടെ;
എന്നാലവനെയിന്നു കാണിക്കേണം
നന്നായിട്ടൊരു രിക്കിൽ പാർപ്പിക്കേണം.

എന്നീവാക്കുകൾ കേട്ടുകുറുപ്പൻ
മൗസ്മിതമൊടുമൊന്നരുൾചെയ്തു
എന്നും മിനകരനല്ലവരുന്നതു
മൗസ്മരയു ചോധിച്ചാലും!
അംബരമാഗ്നം തന്നിൽ വിളങ്ങുമൊ-
രംബമണിയുടെ ബിംബമൊരുനാൾ
അവനിതലത്തിലിറങ്ങുകയില്ലെ-
ന്നായിരുതായോ! ഭോഷന്മാരേ!
സത്യാജിത്തു തപസ്സു തുടങ്ങി-
ത്തത്രവസിക്കുന്നെന്നതു കേട്ടു
മിത്രവരം കൊണ്ടുവന്നു കരന്തികൾ
ഇത്രവിളങ്ങിയതെന്നറിയേണം;
ഇത്തരമൊന്നരുൾ ചെയ്തുകഴിയാം
സത്യാജിത്തുമണഞ്ഞുവണങ്ങി
വൃത്രാതി സഹോദരനോടാ-
വൃത്താനങ്ങളുണർത്തിച്ചു മുദം;
ചെന്താർമാനിനി തന്നുടെ കണവൻ
ചിത്തമെളിഞ്ഞൊന്നരുളിചെയ്തു;—
മാവേനിന്നുടെ മാഗ്ധ്യംകൊണ്ടു
സാരമൊഴു ചെരിച്ചിതു മണിയും

ഭൂമിയിലുള്ള ജനങ്ങൾക്കിമ്മണി
കാൺമാൻപോലും പണിയുകെന്നു
അർക്കനികമുദിച്ചൊരു കരുണയ-
തോക്കും തോറും ചിത്രം ചിത്രം
വരമമാറാധനമാകിയരണം
പരിപാലിച്ചാണെഴുതല്ലേയ്യം
ചോരന്മാരുണ്ടെന്നവധി പാർത്താ-
ലാറെന്നാലും സൂക്ഷിക്കേണം;
നികലൊരമളിപരാതെയിരിപ്പാ-
നെങ്കിലതെങ്കിലിരുന്നീടട്ടേ!
ആശയതികൽ നടുക്കില്ലേയ്യം
നാശം വരുമുതകൊണ്ടുപറഞ്ഞു;
ചിത്താനന്ദം മണിയിൽ വിളഞ്ഞൊരു
വിത്തമതൊക്കെ നിനക്കു തരുനേൻ
ഇത്തരമൊന്നരുൾ ചെയ്തുകേട്ടതി-
നത്തരമൊന്നവനുരിയാടാതെ
ചിത്തംകൊണ്ടുചിരിച്ചുതുടങ്ങി
സത്പരമെഴു നടന്നുതുടങ്ങി;
ദ്രവ്യത്തിങ്കലെയൊഗ്രഹമെന്നതു
വ്യോമമാക്കുമിളക്കരുതേയ്യം
വിത്തത്തിൽ കൊതിയുണ്ടാമെന്നതേ
ഇത്രയതെന്നൊരു നിയമംവേണം;
കാറും മഴയും വെയിലും മഞ്ഞും
ഏറും കൊണ്ടുടനാടലിനോടേ
ഏറാമുറക്കു മാറിപ്പരിചൊടു
നോറു കീടുന്നുടനോറമിരണം
പണിപെട്ടിങ്ങു നമുക്കു ലഭിച്ചെരു
മണിപെട്ടു പിടിച്ചുപരിപ്പാൻ
മടികൂടാതരുൾ ചെയ്തൊരു വചനം
കടുതായ്ക്കുന്നുടനോക്കുംതോറും;
സ്വപ്നമോഷം തരുവനിതെന്നൊരു
കണ്ണാനന്ദം ചൊല്ലുകയത്രേ
പാട്ടിലണഞ്ഞ ധനത്തിലൊരല്ലം
കൂട്ടുകയില്ലി യജമാനന്മാർ;
പെട്ടിതുറപ്പാനിന്നെഴുതല്ലാ
പൂട്ടിയ പുരുഷൻ വീട്ടിൽ പോയി
നാളെ വരേണം വേണമതെങ്കിലൊ-
രാളെയെച്ചാലതുമതിതാനും,

ഇങ്ങിനെയുള്ളൊരു ശാതപാത്തി-

ട്ടിങ്ങു ലഭിച്ചാൻ കൂടുകയില്ല
ഇതും പാടി നിന്നതും കൊണ്ടു
സന്തോഷം വേദം പുകാൻ;
നിത്യവർമ്മണിവാച്ചൊരു വീരോ
കേതിമുഴുത്തമ പൂജകൾ ചെയ്തു
ചിത്താന്തരം മണിയിൽ വിളഞ്ഞൊരു
വിത്തമടുത്തു സുഖിച്ചു വസിച്ചു,

പ്രാസനനെന്നൊരു സഹോദരൻ താൻ
പ്രസാദമോടവനടുത്തു വന്നു
വണങ്ങിയമ്മണിഗുണങ്ങൾകൊണ്ടുവ-
നിണങ്ങി നിന്നഥ പറഞ്ഞു കിഞ്ചന
കനത്തകൗതുകമിനിക്കു ചേതസി
ജനിക്കുകൊണ്ടിതു നിനച്ചിടുന്നു
മനക്കുരുനതിലനുഗ്രഹം മയി
നിനക്കു കിഞ്ചന ജനിച്ചിടേണം;
നിരാകലം മമതരേണമിമ്മണി
ചിരേണവാഞ്ചരിതമെന്നിക്കു ചേതസി
സരോജവല്ലഭ വരേണവനതു
കരേണ ഞാപതു ധരിക്കണം
ഗളത്തിലമ്മണിവിളങ്ങണം മമ
കുളുന്തശോഭകൾ നിറയണം
നെടുത്തകാനനമടക്കിവാഴും
മൃഗങ്ങളെപ്പലതൊടുക്കണം
മുടക്കിയമ്പുകൾതൊടുക്കണം മൃഗ-
നടിപ്പതും ചിലമുടക്കണം

സാദരമിങ്ങൊ സോദരവചനം
യാദവനമ്പാടു കേട്ടദശായാം
ഖേദം മനസിജനിച്ചതടക്കി-
പ്പോരണമണിയുടനേനൽകി;
അപ്പോഴമ്മണി മേടിച്ചു പരം
ശീലമടുത്തു കഴുത്തിലണിഞ്ഞു;
പച്ചചിളങ്ങിനകച്ചമുരക്കി
പച്ചപ്പട്ടമുടുത്തമകട്ടി
പച്ചപ്പരിചയുമായിമെടുത്തൊ
പച്ചക്കുതിരമലേറി നടന്നു;
വേട്ടയ്ക്കിളമയഴുന്നള്ളുന്നതു
കേട്ടുനേരം നായന്മാരെ

കൂട്ടമിരുന്നു പറഞ്ഞുതുടങ്ങി
കൂട്ടിവിളിച്ചു പറഞ്ഞുതുടങ്ങി;—
നായാട്ടെന്നതു കേൾക്കും നേരം
നായന്മാർക്കതൊരു സവമല്ലോ
മായം ചിലവക ബോധിക്കേണം
തായംകൊണ്ടതു സാധിക്കേണം
നായ്ക്കുളനേകം കൂട്ടം വേണം
നായാടികളുമാരുവകവേണം
വലയും കെട്ടിയുറപ്പിക്കേണം
മലയും കാട്ടുമിളക്കിടേണം
കലഹിക്കുന്ന മൃഗങ്ങളെയൊക്കെ
കൊലചെയ്യാനൊരു വിരുതും വേണം;
കണ്ടച്ചൊരു മരിച്ചുപ്പിന്നെ
തെണ്ടിപ്പെല്ലാം കൂടെ മറന്നു;
വേട്ടക്കുളരിയിലെത്തുംപോഴും
കോട്ടമിതൊന്നും നമ്മുടെ കണ്ട-
ജ്യേഷ്ഠനിരുന്നുന്നുണ്ടായില്ല;
നമ്പൻനായക്കൊണ്ടൊരു കൂട്ടം
വമ്പനാലതു മതിയായില്ല
വമ്പടയൊക്കെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു
മുമ്പിൽ നടപ്പാൻ പോരാതാനും;
പണ്ടു പട്ടയ്ക്കു മുറിഞ്ഞുപ്പിന്നെ
തിണ്ടലിനിക്കോനേരായില്ല;
കേളച്ചാരുകൊടുത്തു വളഞ്ഞൊരു
കാളൻനായവനെങ്ങു തിരിച്ചു
ചിളന്നെത്തിപ്പന്നിത്തടിയൻ
വേളകുടിച്ചു പൊളിപ്പാൻപോയി!
കേളച്ചാരുടെ കാളൻനായുടെ
ശീലം നിങ്ങളറിഞ്ഞിട്ടില്ല;
ചാലേപന്നികൾ കോലം കണ്ടാൽ
വാലും തറുപറക്കും കള്ളൻ,
കുറമ്പനെന്നൊരുനായുണ്ടവനൊരു
തരിമ്പുവേടിയുമില്ലൊരു നേരവും
ഉരമ്പിനല്ലൊരു വരമ്പുപററി
തരം വരുമ്പോൾ കടിയും കൂട്ടും;
വെളമ്പനൻപൊട്ടുമൃഗങ്ങളോടേ
കലമ്പുവാൻമതിബലംകൊടാതെ
പെരുത്തവൻപുലിയുരത്തുവന്നാൽ
കഴുത്തറുപ്പാൻ കരുത്തുപോരും;

കുടവായോടൊരുകടികൊണ്ടെന്ന
 ഞടുവാലൻതന്നുടലുമുറിഞ്ഞു
 ഞടവിയിലിന്നുതന്നെപ്പൊലൊൻ
 ഉടനെയിന്നാപടുവല്ലേതും
 ചാത്തച്ചാരുടെ ചാത്തൻനായും
 തൊമ്മച്ചാരുടെ തൊമ്മൻനായും
 കണ്ടച്ചാരുടെ കണ്ടൻനായും
 കോരച്ചാരുടെ വിരൻനായും
 എന്നിവനായ്ക്കുളനേകംവേണം
 നിന്നുപിണങ്ങുമിണങ്ങരുവേണം
 പടയ്ക്കുനല്ലവനിടയ്ക്കുമാകാ-
 മിടയ്ക്കുനല്ലവൻപടയ്ക്കുമാകാ
 പടയ്ക്കുടക്കം കണക്കുതന്നെ
 കടുത്തവേട്ടയ്ക്കൊരുവെടേണം
 വെട്ടുക്കുമ്പോൾ കളിച്ചുനല്ല
 വെട്ടുത്തുമുണ്ടും ഞൊറിഞ്ഞുടുത്തു
 വെട്ടുത്തവെണ്ണിറെടുത്തണിഞ്ഞു
 കടുത്തചോരം ചെലുത്തിനന്നായ്
 തളത്തിലേറിച്ചുരിഞ്ഞുറങ്ങും
 ജലതാമരനി തനിച്ചനായർ
 പടയ്ക്കുചെന്നങ്ങുടക്കുമ്പോൾ
 പടയും കുടയും വടിയും പൊടിയും
 പൊടുപൊടെ വെടിയും ചാക്കും മുറിവും
 വാക്കും തെറിയും ചോരപ്പഴയും
 തീരാപ്പഴിയും കണ്ടൊരുനേരം
 തൊണ്ടനവന്റേ തുടകളുണ്ടും
 കിടുകിടെന്നുവിറച്ചുവിറച്ചും
 ഉടലുതളന്നും പേടിവളന്നും
 പടലുതടഞ്ഞിട്ടവിടെമറിഞ്ഞും
 വെക്കംവിട്ടിലടുക്കളതന്നിൽ
 പുക്കൊരുവമ്പൻ കതകുമടച്ചു
 കഴലപനിച്ചുകിടക്കേയുള്ള
 കിട്ടച്ചൊരൊരുവേട്ടക്കിടയിൽ
 കാട്ടിൽചെന്നൊരു കോട്ടിലുറച്ചു
 കൂട്ടംപന്നികൾ ചാട്ടംകണ്ടി-
 ട്ടോട്ടംകൊണ്ടിഹവിട്ടിൽപോന്നു
 തെല്ലികൊരിച്ചുവസിച്ചിടുന്നൊരു
 കയ്യിടിയുമെന്തിനുപോന്നിടുന്നു?

കണ്ണൻപഴവും ചോരംകറിയും
 പൊണ്ണത്തടിയാ കാട്ടിൽകിട്ടാ;
 നാദരനെനൊരുഭാവത്തോടെ
 വിറുക്കുറിയിട്ടുകൊണ്ടു്
 വേട്ടയ്ക്കുന്തിന്നതാൻപോരുന്നാ?
 കാട്ടിലിരിപ്പതുവേഗ്ഗുകളെന്നോ?
 കള്ളാ! ചെന്നുകളതുംതന്നുടെ
 വിള്ളയെടുത്തുകളിപ്പിച്ചാലും
 തുള്ളിവരുന്നകുരങ്ങുകണക്കേ
 തുള്ളിവരുന്നൊരുകോന്തച്ചാരുടെ
 വിള്ളേരുടെയൊരു നായാട്ടിങ്ങിനെ
 വള്ളികളേറിയിരുന്നുവിറയ്ക്കും
 തള്ളപിരിഞ്ഞൊരുക്കുഞ്ഞുകളൊന്നിനു
 കൊള്ളരുതെന്നതുകേട്ടിട്ടില്ലേ?
 ചെന്നച്ചാക്കുതിടുക്കംവന്നു
 തന്നുടെമകളവൾപൊറുക്കൊണ്ടു്
 ഉള്ളിയരച്ചും മുക്കടിവെച്ചും
 വെള്ളവെച്ചും കൊള്ളിപിടിച്ചും
 ഉള്ളൊരുനേരമടങ്ങിയിരിപ്പാൻ
 കള്ളപ്പാഴെന്നുമുതല്ലേതും,
 കൊട്ടാരത്തിൽകൊച്ചുപണിക്കരു
 വേട്ടക്കായിപോകണമെന്നാൽ
 മുമ്പിലൊരുവതകവടിവേണം
 പിന്നെച്ചിലവകവേരവേണം
 പെട്ടിയെടുപ്പാൻ പട്ടരുവേണം
 കാലുതിരുമ്മാൻ നായരുവേണം
 വേലുക്കോരനമരികേവേണം
 സഞ്ചിയെടുപ്പാൻ പൊതുവാൾവേണം
 ചന്തംകൂട്ടിവനത്തിൽചെന്നാൽ
 എന്തൊരുകാൽ ചിന്തിക്കുന്നു!
 കാട്ടിൽചെന്നു മഹാഷ്ട്രംപാവാൻ
 കൂട്ടിക്കൊണ്ടിഹപോകയുമല്ല
 കല്പിക്കുന്നതുമെന്തിനുപാഴിൽ
 കല്പനവന്നതുബോധിച്ചില്ലേ
 തങ്ങളിലിങ്ങനെയോരോവാക്കുകൾ
 അങ്ങുപറഞ്ഞുനിറഞ്ഞാൻപടയിട
 തിങ്ങിയിടഞ്ഞുനടന്നുതടങ്ങി
 ഭംഗിയിണങ്ങിനകോപ്പംകൂട്ടി

തപ്പമുളമിടക്കയുടുക്കുക
 തിത്തിവീണമുപവീണമുരളം
 ചെങ്ങിവാതിമിലനല്ലമുദംഗം
 ചെണ്ടകുറുത്തുകിണുജാലം
 ഡിണ്ഡിമമംക്രമിടക്കയുടുക്കുക
 മധ്യം സല്ലരികൾ സർസരവാദ്യം
 ഇത്തരം വിവിധവാദ്യസമൂഹം
 പത്തുലക്ഷമിവയൊക്കെമുഴക്കി
 തിത്തിമത്തത്തരരികിടകിടതക
 തികധകിടധിമിത്തയരികിട
 കിടതകിടം സോംകിടതകിയോം
 ധിത്താസേസനകിടതകിയത്തിം
 ധക്കധരിക്കധരിക്കധകസ്യണ
 കങ്ങണതക്കതിക്കതക്കട്ടേതക്കിടകിടതകി
 ഇത്തരമുള്ളാരഘോഷം പലവക [തരം
 സതരമങ്ങുതടങ്ങിപ്പറന്നു

വില്ലം നല്ലശരങ്ങളും ചുരികയും
 ചക്രങ്ങൾ ശുലങ്ങളും
 പൊല്ലേറും ചിലകത്തിവാളുചവളം
 തോക്കും മുന്നക്കത്തിയും
 ഉല്ലാസത്തൊടടുത്തടുത്തിതുടന്നേ
 മെല്ലേപടക്കുട്ടമ-
 ഞ്ഞല്ലാംകൂക്കിവിളിച്ചുകാട്ടിനരികേ
 വേട്ടയ്ക്കൊരുമ്പെട്ടതേ.

പടയിളകിടിനസമയേ ശിവശിവ!
 ഭേജനമുടനേസടിതിചവിട്ടി
 ധരണിതലങ്ങളിടിഞ്ഞുപൊടിഞ്ഞും
 പൊടിപടലങ്ങളുമവിടെനിറഞ്ഞു
 അഖിലമഴുന്നനിരന്നുപരന്ന-
 ഞംബാസിമനിരവികിരണങ്ങളു-
 മൊക്കെമാമുടനവിടെയടങ്ങാ-
 ണമരപുരത്തിനകത്തുകടന്നാ-
 ഗംഗാജലവും ചെന്നുകലക്കി
 വട്ടപ്പരിചയുടക്കിടുമപ്പോൾ
 ചടുപടനെന്നൊരുകുതരഘോഷം
 എട്ടടിഗന്ധംപൊട്ടിച്ചിടിന
 കൊട്ടംവെടികളുമൊട്ടൊഴിയാതെ

കേട്ടുശായാമപ്പമഹാഗജ
 കൂട്ടവുമുടനത്തെട്ടിപ്പറന്നു;
 മലകളുമാശുകുലങ്ങിപ്പറന്നു;
 ജലധികളാശുകുലങ്ങിപ്പറന്നു
 വിടവികളൊക്കെയുലഞ്ഞിപ്പറന്നു;
 തടിനികളൊക്കെയുലഞ്ഞിപ്പറന്നു;
 ധരണിധരിപ്പാണമുതല്ലാഞ്ഞി-
 ടുഗാധിപതിവുലഞ്ഞിപ്പറന്നു
 കമാധിശൻ തന്നെയുടലും
 ചടുപടനെന്നതുകന്നിപ്പറന്നു;
 പാടിച്ചിലരുവിടിച്ചുകുളിച്ചും
 കൂടെച്ചിലരുവിടിച്ചുതടുത്തും
 വടികൾവലിച്ചുതടികളൊടിച്ചും
 പടലിലടിച്ചും പൊടികൾതുടച്ചും
 ശിലകൾപൊടിച്ചും വലകൾപടുത്തും
 വഴികൾതടുത്തും വികടമടുത്തും
 നായാട്ടിന്നിഹ നായന്മാരവർ
 കാട്ടിൽചെന്ന നിറഞ്ഞൊരുസമയേ
 നായാടികളും കാടുമിളക്കി
 കിടക്കുകളിൽ ചില വലയുടകെട്ടി
 തക്കമാറിത്തുതിരഞ്ഞുതുഗങ്ങളെ
 വക്കാണത്തിനടുത്തൊരുസമയേ
 സത്രാജിത്തിൻററജനമപ്പോൾ
 തത്രജനത്തോടൊന്നരൂപെല്ല
 വേടന്മാരിതുഞ്ചോധിക്കേണം
 കാടുകളൊക്കെയുറപ്പിക്കേണം
 കാട്ടീന്നൊരുതുഗമോടിപ്പോയാൽ
 കോട്ടംനിങ്ങൾക്കെന്നറിയേണം
 പേടികുറഞ്ഞഭേന്മാരിൽ ചില-
 രോടിയണഞ്ഞുപിണങ്ങിപ്പോണം;
 വേടന്മാരെടുക്കുടിനടക്കേണം-
 മാടൽമനസ്സതിലുള്ളവരെല്ലാം
 അമ്പൊടുകുന്തക്കാറെരുമിച്ചു
 മുമ്പിൽനടന്നു പിണങ്ങിപ്പോണം
 വമ്പുടയൊക്കെയുറപ്പിക്കേണം
 വമ്പുപറഞ്ഞാലമുതാകില്ല,
 വമ്പുലിവന്നിഹ പാടിപ്പറന്നു
 അമ്പൊടുകുന്തതിനടന്നിപ്പോണം.

പ്രസന്നനീളനൈഗംഭീരമായി
 സ്വസേനയോടമപറഞ്ഞനേരം
 പട്ടജനങ്ങൾ വനത്തിലപ്പോൾ
 നടുത്തുകാടുകളിൽക്കിമെല്ലെ
 തുടങ്ങിനായാട്ടനേകമപ്പോൾ
 ഒടുക്കമില്ലാതെത്തുടങ്ങിപ്പോൾ
 പൊടുന്നനെയെപ്പരിഭ്രമിച്ചും
 കുക്കനെയെപ്പരിഭ്രമിച്ചും
 നടുക്കുമോടനൊളിച്ചൊളിച്ചും
 നെടുത്തപല്ലുകളിലിളിച്ചിളിച്ചും
 കുത്തമാനുകളുകുന്നകുന്നും
 തടിച്ചുപന്നികളുകുന്നകുന്നും
 തനിച്ചുകാട്ടിൽ ജനിച്ചുപോഷം
 നിനപ്പതിന്നും പ്രയാസമല്ലോ;
 കൊമ്പിന്മേൽ ചില കൊമ്പുകളുളളൊരു
 അമ്പയുലക്ഷം കലകളണഞ്ഞു
 നേരിച്ചുനവധിപന്നിക്കൂട്ടം
 തിന്നുപിണഞ്ഞുചെന്നായ്കൂട്ടം
 കടമാനും ചില മറിമാനും പല-
 നെടുമാനും ചില കുമാനുകളും
 പുള്ളിപ്പുലിയും വൻപുലി ചെമ്പുലി
 വള്ളിപ്പുലിയും വരിയൻപുലിയും
 ഘനതരമാകിനവനമഹിഷങ്ങളും-
 മെട്ടിമാൻ പല കേഴുകൂട്ടം
 നൃംകുകൾ രംകുകൾ ഗന്ധമൃഗങ്ങളും-
 മേവിലാതൊരു കുമാനുകളും
 ചമരിമൃഗങ്ങളുനേകകൂട്ടം
 കുവാകരടികൾ കേഴുകൂട്ടം
 ഗുരുതരകുമാരകൾകൂട്ടം-
 മകുതബലമാന്നാനകൂട്ടം
 സിംഹം പലവകവികടകരാളം
 വൃഷസമൃദ്ധം നരകരടികളും
 മുയലുകളും ചില മയിലുകളും ബഹു
 കുമാരിയെന്നിവജ്ഞസമൃദ്ധം
 കൈച്ചാടികാടുകൾതോരം
 തക്കത്തിൽചിലപോട്ടിലൊളിച്ചും
 വെക്കംചിലവകയോടിയണഞ്ഞും
 നായ്ക്കുളളുകടിച്ചുപൊളിച്ചും

വെട്ടുകൾ കത്തുകൾ നീട്ടുകളെന്നിവ
 വക്കാണങ്ങളുനേകവിധങ്ങൾ
 വെടികൊണ്ടെടുത്തുഗങ്ങൾ മുറിഞ്ഞും
 കടികൊണ്ടെടുത്തുനങ്ങൾ മുറിഞ്ഞും
 കരടികളെത്തിയടിച്ചു കടിച്ചും
 കുടാകുട്ടമുത്തു പടിച്ചും
 വൃഷങ്ങളുമതിശീശ്യമുത്തും
 ഉററത്തിൽചിലർ പന്നികൾ തന്നുടെ
 തേറുകളോരമരിച്ചുതുടങ്ങി
 ഏറാമുത്ത ഭടന്മാരെല്ലാം
 തോറുമടങ്ങി നടന്നുതുടങ്ങി
 അപ്പോളതിബലനാം യുദ്ധബാലൻ
 കെല്ലൊടണഞ്ഞമവില്ലുമെത്തു
 അതുതമായ് ശരമാരിചൊരിഞ്ഞു
 ഉത്തരവേഗമശേഷമൃഗങ്ങളുടെ
 ദൃഢമടക്കി മുടക്കിപ്പിലവഴി
 ചാപമെത്തു തൊടുത്തമവേഗാൽ
 കോപമൊടാശുകടന്നു നാനേ
 മത്തഗജങ്ങളുടെ മസ്തകസീമനി
 പത്തുമുപ്പതുമസ്തകളുടനേ
 കത്തുതാച്ചാനത്തമവീരൻ
 ഇത്തരമുള്ളഗജങ്ങളുമെല്ലാം
 അത്തൽപിണഞ്ഞിഹ ചത്തുമറിഞ്ഞും
 ശരമോറൻപൊട്ടു ശരസമൃദ്ധം
 പരവശമായിമരിച്ചീടുന്നു
 പന്നികൂട്ടമൊന്നിച്ചുനവധി
 വന്നതശേഷം കൊന്നീടുന്നു.
 കലവന്നിങ്ങൊരു വലയിൽചാടി,
 പലരംകുടിക്കൊലചെയ്യണം
 പന്നിക്കുത്തമെനിക്കുണ്ടെന്നാൽ
 പന്നികളെച്ചിലകൊന്നീടുനേൻ
 കുന്തമിനി മുറിഞ്ഞുകൊണ്ടുട-
 നത്തമീപ്പോളുണ്ടായ്വന്നു;
 മെല്ലെക്കരടിവരുന്നതുകണ്ടി-
 ട്ലല്ലൊടുംപുനരോടും നേരം
 കല്ലുതടഞ്ഞുമറിഞ്ഞുടനെന്നുടെ
 പല്ലുകളൊട്ടുകൊഴിഞ്ഞുംപോയി
 കുടവായെന്നതു കേട്ടൊരുനേരം
 തടയിതിനടന്നിതുഞാനുംപരിചൊട്ടു

പടലിൽപോന്നുകടന്നുകിടന്നു
 കടുവായച്ചുതികളെത്തുമില്ല
 ഇങ്ങനെയോരോജ്ജ്വലപാഞ്ചനം
 തങ്ങളിലൊട്ടുവിളിച്ചുതളിച്ചും
 നായന്മാരിഹകാടുകൾതോറും
 നായാട്ടാടിനടക്കുന്നേരം
 കൊമ്പുകൾകൊണ്ടു ശിലാതലമെല്ലാം
 അമ്പൊട്ടുകുത്തിയടയ്ക്കുപൊടിച്ചും
 തുമ്പിഴക്കുകൊണ്ടുവിലമരങ്ങളുടെ
 കൊമ്പുകളാത്ര പിടിച്ചുമാടിച്ചും
 സംഭ്രമമോടുവനത്തിൽനടക്കും
 കുളികൾതന്നുടെ കുളങ്ങളെളി-
 ലുടനേപാടിയടുത്തുകടിച്ചും
 തുടുതയുളളൊരു ചോരകുടിച്ചും
 കുറിനരവംകൊണ്ടുടവിക്കളെല്ലാം
 കിടുകിടനെന്നുകലുക്കിനടന്നും
 വികടതടാകലകടുതരമാകിന
 മുഖമതുയർത്തിയെടുത്തൊരുനോക്കും
 കടുതരമാകിനകണ്ണിലുദിച്ചൊരു
 തീക്കനലുകളുടെ കൂട്ടംകൊണ്ടും
 കാടുംപടലുകളൊക്കെക്കുടമിച്ചും
 കുടിലനഖങ്ങളിലുടനേ ചിലവക
 കടുവാകരടിക്കളുന്നിവ കോത്തും
 സിംഹാരാനലഭീഷണനാമാരു
 സിംഹത്തടിയൻ ത്വടുതിയടുത്താൻ
 തണ്ണുംതണ്ണുംകുറോരവപരകരിണോ
 മണ്ണുകോമണ്ണുമാനോ
 ലുണ്ണുംലുണ്ണുഞ്ചകണ്ണുലാപനികുറിനതയം
 കുണ്ണുതാമ്രമിമുണ്ണൻ
 ശുണ്ണുംശുണ്ണുഞ്ചകണ്ണുതരമധനിലയോഹന്ത
 കുണ്ണീരവോസൗ
 വാനണ്ണമണ്ണുതാരിൻവികടഹൃദശനെൻ
 വണ്ണയൻകണ്ണനാളം.
 കല്ലുകടിച്ചുപൊടിച്ചിടുന്നൊരു
 പല്ലുകളൊക്കെവളഞ്ഞുപിരിഞ്ഞും
 സ്ഫുടതരമാകിന സടകൾകടഞ്ഞും
 വിടവികളോടമൃതസിതിതടഞ്ഞും
 കൊടിമരമോടിയാ പടപൊരുതിടിന

നെടിയൊരുവാലുമുയർത്തിക്കൊണ്ടും
 അടവിതകുത്തുതിമത്തുനടന്നും
 മൃഗപടലത്തെയമന്തുപിടിച്ചും
 മൃഗയാജനത്തെയടുത്തു പിടിച്ചും
 തുടുതയുളളൊരു ചോരയണിഞ്ഞും
 യടുസുതനോടതിലോരമണഞ്ഞാൻ
 ഭാസുരനാടമാരുകേസരിവീരൻ
 പഞ്ചാനനനെക്കണ്ടതുനേരം
 നെഞ്ചിനകത്തൊരു ഭീതിവളൻ
 ചഞ്ചലമാകിനഭടജനമെല്ലാം
 തഞ്ചമിളച്ചുവർ പാഞ്ഞുതുടങ്ങി
 വാളുംപരിചകടുത്തിലതോക്കുക-
 ളാദികളാകുമൊരായുധമെല്ലാം
 കൈകളിൽനിന്നുകളഞ്ഞു കളഞ്ഞും
 കാടുകളിൽ ചിലരോടിയൊളിച്ചും
 യജമാനനെയുമുപേക്ഷിച്ചുവതം
 അളവേപുരിപുക്കുങ്ങുവസിച്ചാർ.
 സിംഹം ത്വടിതിയടുത്തുപിടിച്ചു
 പ്രസേനനേയും കുതിരയുമെല്ലാം
 കുറോരമാകിന കരയുഗളംകൊ-
 ണ്ടടിച്ചുകൊന്നങ്ങവനിയിലിട്ടാൻ;
 സ്വമന്തകംമണിപറിച്ചുകൊണ്ടുട-
 നമന്ദസാഹസമവൻനടന്നു;
 പെരുത്തകാനനതലത്തിലമ്പൊട്ട
 കരുത്തനങ്ങനെ ചരിക്കുമപ്പോൾ.
 സകലകപികുലതിലകഭൂപനാംജാംബവാൻ
 സപദിനിജഗുഹയിൽ നിന്നിങ്ങുപോന്നേക്കു
 വനഭൂവിഫലങ്ങളെത്തണ്ടിമേവുവിധൗ
 ഘനകുതുകമോടവൻകണ്ടുതുഗേന്ദ്രനെ
 വികിടമണീഘ്രുനി പടലവിതസിതശരീരനും
 മൃഗപതിയൊടത്തിനേർത്തിടിനാൻജാംബ-
 വാൻ
 കുതുകമൊടുതൻ കളിച്ചൊന്നടിച്ചിടിനൻ
 അതുപൊഴുതുതവിടുപൊടിയായി സിംഹേന്ദ്ര-
 മണിയതുമെടുത്തുടൻ പുകുഗുഹാന്തരേ [നം;
 മഹിതഗുണശാലിയാം വാനരായീശനും
 ഉചിതതരകാന്തിയുളളൊരുരത്നമതും
 കൊച്ചിനകളിപ്പതിന്നായി നൽകിടിനാൻ;

എട്ടെട്ടുഭാരംധനംവിളഞ്ഞീടുന്ന
പട്ടാരത്തത്തിനൊട്ടല്ലസങ്കടം:
പെട്ടന്നു കണ്ണുങ്ങളുടമിങ്ങുവലി-
ച്ചിട്ടുപലിച്ചുകളിക്കുമാറുകയാൽ.

സത്രാജിത്തതുനേരം സോദര-
നത്രവരാഞ്ഞതുകൊണ്ടുകതാരിൽ
ചിത്തവിഷാദം പൂണ്ടുടനവനുട
വൃത്താന്തങ്ങൾ തിരഞ്ഞൊരുസമയേ
സത്യമാരുത്തരുമുരചെയ്യാഞ്ഞി-
ട്ടത്തൽമുഴുത്തുവനത്തിൽനടന്നു
കാട്ടിൽനടന്നുതിരിഞ്ഞുതിരഞ്ഞൊരു
കോട്ടിലുമവനെക്കാണാഞ്ഞിട്ടു
പെട്ടന്നുടലുതളൻമനസ്സും
കെട്ടുകരഞ്ഞുപുരംപുക്കു ചരാൽ:
ഉദകക്രിയകൾ കഴിച്ചൊരുവിജനേ
വദനംതാഴ്ത്തിവസിക്കുംനേരം
ബന്ധുജനങ്ങളുമളവേചെന്നവ-
നന്തികസീമനിനിന്നുപറഞ്ഞു
സന്താപിച്ചുകരഞ്ഞു വിരഞ്ഞാ-
ലൊത്തൊരുഫലമിനിവരുവാനുള്ളൂ?
ചിന്തിച്ചാലതു ഞങ്ങൾക്കേറാമൊ-
ത്തരമിന്നിഹതോന്നു നീല്പു:
ഈശ്വരകല്പിതമെന്നതുപാർത്താൽ
വിശ്വജനത്തിനൊഴിക്കാവോനോ?
കർമ്മത്താലെവരുന്നതുമെല്ലാം:
ശർമ്മമിതെന്നുനിനച്ചീടേണം:
ജനനമിതെന്നും മരണമിതെന്നും
മനുജന്മാക്കുവിധിച്ചതിതെല്ലാം
ജ്ഞവിനാശം കല്പിതമെന്നാൽ
ജ്ഞവിയാതെയിരുന്നീടാമോ?
വീരനിവസ്തം വരുവാനെന്തൊരു
കാരണമെന്നതു തോന്നിലേതും
ക്ലേശിച്ചാലിതു തൃന്യുണ്ടാമെ-
ന്നാശനമുക്കുവളർന്നീടുന്നു:
ഇത്തരമുള്ളൊരു ബന്ധുജനനും
ചിത്തശ്രമഹരവചനംകേട്ടു
നേരമുഖങ്ങളടക്കിക്കിമമവി
സത്രാജിത്തുപറഞ്ഞുതുടങ്ങി:—

എല്ലാമെന്നുടെ ദുരിതത്തന്നേ
വല്ലാതുള്ളൊരുവസ്ഥവേിച്ചു;
നല്ലജനത്തൊട്ടുകൂടിവസിപ്പാൻ
ഇപ്പനമുക്കൊരുഭാഗ്യമതോർത്താൽ
ബാലനെയങ്ങുവനത്തിലയച്ചതു
മൂലമിനിക്കിതുവന്നുവേിച്ചു;
കാലമുത്താലെചിടെയിരുന്നെ-
ന്നാലുംവരുവതുവന്നുപോവു
എന്നു മനസ്സിലാച്ചുനാകിലു-
മിന്നിതുകൊണ്ടൊന്നോപ്പാറുണ്ടു്
വന്നതുവന്നുനമുക്കിനിമേലിൽ
നിന്നുപൊറുപ്പാനെളുതല്ലേതും;
സഹജവിനാശമതിന്നൊരുതൃപ്ത-
ണ്ടിനതുചൊന്നാർതലപോയേക്കും
എന്തിനതെല്ലാം ശങ്കിക്കുന്നു
എന്നുകർമ്മമിതെന്നുവേണ്ടു്;
ചെല്ലുകചെല്ലുക സത്രാജിത്തേ!
വിന്നതയേതും വേണ്ടു മനസ്സിൽ
തൃന്യുള്ളതിനെ മറച്ചീടേണ്ടാ
വമ്പില്ലാഞ്ഞാൽ പിന്നെയടങ്ങാം
ജീവസമാന്മാരാകിയ ഞങ്ങളൊ-
ടിവകപറവാൻ മടിയെന്തയ്യോ!
ഇത്തരമുള്ളൊരുബന്ധുജനങ്ങളെ
നിർബുദ്ധംകൊണ്ടവനുരചെയ്തു—
ചൊല്ലുതന്നെതുകൊണ്ടല്ലേതും
ചൊന്നതുകൊണ്ടിനിയെന്തൊരുകാര്യം
പെട്ടെന്നൊരുവക ബോധിക്കേണം
പെട്ടതിതെല്ലാംമണിയുടെമൂലം
മൂലതുകൊണ്ടുപറഞ്ഞീടുന്നു
ഗുഡമിതെന്നുധരിച്ചീടേണം
കൃഷ്ണനൊരുനാളിമ്മണിമേലൊരു
തൃഷ്ണവേിച്ചുകുറഞ്ഞൊരുനേരം
ഇപ്പോൾ നമുക്കുതരണമിതെന്നൊരു
കല്പനത്തൊട്ടുകൂട്ടാക്കീലാ
ഊണമുറക്കമിളച്ചുലഭിച്ചതു
വേണമെന്നിക്കെന്നോതീടാമോ
തട്ടുകൊട്ടും ചെണ്ടയ്ക്കുതേ
കിട്ടുപണമതുമാരാന്മാക്കും
വെട്ടുകത്തും പരിശയ്ക്കുതേ
കിട്ടുവിരുതുവണിക്കുകെന്നും;

ഇത്തരമുള്ള പഴഞ്ചൊല്ലോട-
 ഞ്ഞാത്തിട്ടുനീവാത്തകളല്ലാം
 വിത്തത്തിൽകൊതിയുണ്ടാമെന്നാൽ
 ഇത്രയതെന്നൊരു നിയമംവേണ്ടേ'
 എന്നതുകൊണ്ടിഹശങ്കിപ്പാൻവഴി
 വന്നുനമുക്കുണ്ടെന്നേവേണ്ടു
 വന്ദിക്കേണ്ടജനങ്ങളായല്ലാം
 നിന്ദിക്കുന്നതുകഷ്ടംതന്നെ
 സുകൃതമശേഷമൊടുങ്ങുകകൊണ്ടി-
 പ്രകൃതികളൊക്കെനമുക്കുവരുന്നു;
 സുകൃതികളെക്കൊണ്ടുതരുതേതും
 സുകൃതവിനീതകളെന്നറിയേണം
 ഇതഥംകിമപിപറഞ്ഞുവിശേഷം
 സത്രാജിത്തുവസിച്ചൊരുസമയേ
 മിത്രജനങ്ങളുമാദരവോടെ
 യാത്രപറഞ്ഞുതിരിച്ചുനടന്നു;
 അവരതിഗുഡംചിലരെടുചൊല്ലി,
 അവരുംചിലരെടുചെന്നുപറഞ്ഞു;
 അവരപ്പോളതു പലരെടുചൊല്ലി
 അവരതുമൊക്കെനടന്നുപറഞ്ഞു;
 ഇരുവരുകൂടിനടക്കുന്നേരം
 ചരിതമിതൊന്നെ ചകുപ്പാനുള്ള;
 കരളപറഞ്ഞുനടന്നുവരുന്നൊരു
 വിരുതന്മാക്കൊരുവകയുണ്ടായി,
 ചെവിയിൽ ചിലരുപറഞ്ഞുതുടങ്ങി
 ചിലരുതുകേൾപ്പാൻ ചെന്നുതുടങ്ങി
 ചെവിപൊത്തിച്ചിലർ നിന്നുതുടങ്ങി
 ചിലരുതുകേട്ടുപിരിച്ചുതുടങ്ങി;
 ബാലന്മാരും വൃദ്ധന്മാരും
 യൗവനമുള്ളൊരു ഭവ്യന്മാരും
 കുളമാഴിമാരും കന്യകമാരും
 വൃദ്ധികളും ചില വിശുദ്ധികളും
 ചിത്തഗുണത്തിന്നൊത്തതുപോലെ
 തത്ത്വമിളച്ചുപറഞ്ഞുതുടങ്ങി
 കാലത്തിന്റെ പകച്ചുനിന്നപ്പാൽ
 മാലോകക്കുപൊരുപ്പാൻമേലാ
 വേലികൾതന്നെ വിളവു മുടിപ്പാൽ
 കാലികളെത്തന്നടിപ്പാനും-
 കപ്പലകത്തൊരു കള്ളനീരുന്നാൽ

എപ്പൊഴുമില്ലൊരുസുഖമറിയേണം
 വിട്ടിലിരിപ്പാൻ തരമില്ലാത്താൽ
 കാട്ടിലിരിക്കാം പണ്ടൊരുകാലം
 കാട്ടിൽചെന്നും കൊന്നുപാടും
 കൂട്ടമതിപ്പോളുണ്ടായ്ക്കുന്നു
 നാലുപണത്തിനു മുതലുണ്ടെന്നാൽ
 നാട്ടിലിരിപ്പാനെളുതല്ലേതും
 നല്ലമനോഹരമുള്ളജനത്തെ
 കൊല്ലാനിന്നൊരുമടിയില്ലേതും;
 പത്തമ്പതുപറഞ്ഞുണ്ടെന്നുടെ
 പത്തായങ്ങളിലളവേകണ്ടതെ-
 ടുത്തുകൊടുത്തെൻവിത്തും കൂലിയും-
 മെത്താന്നൊരുവഴികണ്ടുമില്ല;
 പത്തായത്തിനൊപ്പംപോരാ
 കാത്തുകിടപ്പാനൊപ്പംപോരാ
 കട്ടനടക്കും ദുഷ്ടജനത്തിനു
 കിട്ടിയതെല്ലാം കൊള്ളാത്താനും;
 തുമ്പകിളച്ചും ചേമ്പുകൾനട്ടും
 തുവരകൾ വഴുതിന വാഴകൾവച്ചും
 നമ്പൂരാരുടെ പുറകുനടന്നി-
 ടിമ്മിണിമുതലുനമുക്കുണ്ടായതു
 പാടേകുട്ടുമുടിച്ചെന്നാകിൽ
 പാളവിടിച്ചുനടക്കേയുള്ള;
 നെല്ലുംതാൻപൊലിശകുടമുള്ളതു-
 മെല്ലാമിങ്ങുവശത്തായില്ല;
 ഒരുമേനികളും പല മേനികളും
 സ്വരവിച്ചൊട്ടുകുളത്തിലുമായി
 പലിശകൊടുപ്പാനുള്ളൊരുനെല്ലും
 പലതരമാക്കിയളന്നുംവച്ചു
 ഇപ്പോൾനമ്മുടെവിട്ടിൽക്കള്ളൻ
 കപ്പാൻനല്ലൊരുതരമായ്ക്കുന്നു;
 എന്താനുംചില കാളകളുള്ളതു-
 മേന്തൊരുദിക്കിൽ സൂക്ഷിക്കേണ്ടു
 കാളകളേയും മുരികളേയും
 കള്ളനകപ്പാൻ വിരുതേറീടും;
 എളുവിതച്ചിട്ടുള്ളതുമെല്ലാം
 കള്ളന്മാരുടെ വായിൽതന്നെ
 കള്ളന്മാരുകട്ടുളുപ്പാൽ
 പള്ളുപൊരുപ്പാനാവതുമില്ല

പാലമുണന്നും ഗേവനൊക്കെ-
 നിന്നെമിഖമുവെച്ചിട്ടു
 ജ്ഞിപ സുയമുഴുത്തിട്ടുള്ളവർ
 ജ്ഞനടിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ളവർ
 സത്രാജിത്തരാജമണിയുംകൊണ്ടു
 ഇലതയാഹരിച്ചുന്നിൽചെന്നു
 കണ്ണുവാനിൽ തുണ്ണുവുണ്ടായ്
 സത്രാജിത്തുകൊടുത്തു മില്ല
 പെട്ടന്നുജൻ മണിയുംകൊണ്ടു
 കാട്ടിൽചെന്നു മരിച്ചുംപോയി;
 ചിത്തംകൊണ്ടുവിചാരിക്കുമ്പോൾ
 കൊത്തുംകോളമെന്തൊത്തു പമഞ്ഞു
 ശൈശവകാലത്തുണ്ടായിടുന്ന
 നകതവമുണ്ടോമാറിടുന്നു?
 ആയിരവർഷംകഴിയില്ലെന്നൊരു
 നായുടെവാലുവളഞ്ഞതതിര
 കൊച്ചുകുളോടുവിടിച്ചുപറിച്ചും
 ചിലിളിച്ചുപൊലുകുടിച്ചും
 അച്ചികളുക്കുളിക്കുന്നേരം
 കുച്ചുകുളാക്കെയെടുത്തുമാറ്റം
 പച്ചപ്പാലും മോരും തൈരും
 നിത്യപുഷ്പമിനകളുളളിച്ചും
 പുച്ചുയൊട്ടുകൊടുത്തുപലവക
 പിച്ചുകുളിച്ചുനടന്നുവന്നല്ലോ
 കണ്ണൻകണ്ണനിതെന്നെല്ലാക്കും
 തിണ്ണുംതേടിനേകിയുമോത്താൽ
 വെണ്ണകൾകുട്ടനടന്നപ്പോഴേ
 കുളനിതെന്നൊരുവേരവനുണ്ടു്
 ജ്ഞുവലിച്ചുക്കുംതേത്തലൊരു
 കുത്തുകൊടുത്തുപാലുകുടിച്ചും
 ഇത്തരമുള്ളൊരുക്കളുംകൂടി-
 ദുത്തരമാകിയജനനിയൊരുനാരം
 സത്പരമവനെയണഞ്ഞുവിടിച്ചവ-
 ഭൂലോകുട്ടിക്കുട്ടിയില്ലേ?
 പുരനയെന്നൊരുപെണ്ണിയെയുംകൊല
 ചെയ്തുന്നിത്തരംധരിച്ചിട്ടില്ലേ?
 ജന്മമനയൊരു കംസനെവെന്നൊരു
 നകതവമെല്ലാം ചോദിച്ചിട്ടില്ലേ?

കാടുകൾതോറും കാലികൾമേപ്പൻ
 ആടലകന്നുകടന്നുനടന്നും
 പേടൊഗാക്ഷികളോടുകൂടി
 കൂട്ടുന്നവരെത്തന്നെപതിച്ചും
 കൂട്ടുമായിട്ടുകിടക്കും
 കാടുകൾപലതുംകാട്ടീടുന്നൊരു
 കുത്തരനാകിയകണ്ണൻതന്നെ
 നാടകമെല്ലാംകേട്ടിട്ടില്ലേ?
 എടയലാരുടെജാതിക്കുണ്ടോ
 എടയെന്നുള്ളതുണ്ടാകുന്നു?
 തടിയുമെടുത്തുഞെളിഞ്ഞുനടക്കും
 തടിയന്മാരവർകാടുകൾതോറും
 എടയാ! നില്ലെന്നോതുന്നേരം
 തുടയുംതുളളിസ്സടുതിവറക്കും
 കപ്പാനുള്ളൊരുതക്കംനോക്കി-
 ടെപ്പോഴുംപണിപെചെയ്തേയുള്ള;
 പെണ്ണുങ്ങൾക്കിഹകണ്ണനെയോത്തൽ
 ഉണ്ണണമെന്നു മുറങ്ങണമെന്നും
 തങ്ങളെതങ്ങളുടെവീടുകളിന്നും
 ചങ്ങാതികളെക്കൊണ്ടണമെന്നും
 അമ്മപറഞ്ഞാൽ കേൾക്കണമെന്നും
 നമ്മെച്ചിലരെപ്പേടിയതെന്നും
 നാണമിതെന്നു മടക്കമിതെന്നും
 കാണിക്കൊരുകുറിക്കാണമറില്ലാ;
 രാവെന്നുണ്ടോ വകലെെന്നുണ്ടോ
 കരടെന്നുണ്ടോ വീടെന്നുണ്ടോ
 കയ്യെച്ചുനവീടിക്കുമൊരുത്തി
 മെയ്യിൽചെന്നുവസിക്കുമൊരുത്തി
 മടിയിൽചെന്നുമലയ്ക്കുമൊരുത്തി
 അടിയിൽചെന്നുകിടക്കുമൊരുത്തി
 മെല്ലെയിരുന്നുകളിച്ചുപിരിച്ചാ-
 വല്ലവിമാരെപ്പാട്ടിലുണർപ്പാൻ
 നല്ലതിനല്ലതുന്നിഞ്ഞിടുന്നു
 മെല്ലെക്കൊന്നുകഴുത്തുപറിക്കും;
 മല്ലാക്ഷികളെക്കൊല്ലരുതെന്നും-
 മല്ലാരാതിക്കില്ലവിചാരം;
 ഇത്തരമോരോദുവാക്കുകളെ-
 ചിലരുപറഞ്ഞുവെച്ചിട്ടുള്ളവർ

അച്ചികളും ചിലരങ്ങുവിളിച്ചു-
 കൊച്ചുകുളുപ്പാണുതുടങ്ങി:—
 ഉണ്ണികളൊന്നുധരിച്ചിടേണം
 കണ്ണനേകം വിദ്യകളുണ്ടു്
 എന്നതുകൊണ്ടുപാ.ന്തികസീമനി
 നിന്നുകളിക്കുതെന്നറിയേണം
 കാലേലുള്ള ചിലനും മണിയും
 ചാലേപന്നുവിടിച്ചുപറിക്കും
 കഴുത്തിൽചിലമോതിരമുണ്ടതു
 കൊണ്ടുനടപ്പാണുതുടങ്ങിയും
 കണ്ടുവരാവുപിടിച്ചുപറിക്കും:
 ഉണ്ടാരുപിതതക്കുണ്ണുപാത്താൽ
 സത്രാജിതൻനന്നുപോയത്തി-
 ക്കത്തിക്കൊന്നാൻ മണിയുടെമൂലം;
 അരയിൽകെട്ടിയമണികൾപറിച്ചാൻ
 പരിചൊടുനിങ്ങളെയങ്ങുവിളിക്കും
 അപ്പവുമടയുംപഴവുംകാട്ടി
 ശില്പമണിച്ചുമയക്കിക്കൊള്ളും;
 അച്ചികളൊൽപോന്നിടേണം
 അച്ചൻവേണ്ടതുതരുമിഹവന്നാൽ
 അച്ചികൾതമ്മിൽപേരുവിളിച്ചി-
 ടിച്ചുകൊണ്ടുപാണുതുടങ്ങി
 ചിതപ്പെണ്ണേ! കരുതിക്കോനി
 ചരിതംനിന്നുടെകോപ്പുകളെല്ലാം
 എന്തൊരുകഷ്ടമിടക്കാത്താലി
 കഴുത്തിൽനിന്നുതഴിപ്പാൻമേലാ,
 കള്ളന്മാരവർ രാവു പകലും
 ഭേദപറഞ്ഞുനടന്നിടുന്നു
 എളയച്ചിക്കൊരിളക്കച്ചമില്ല
 കയ്യതിലുള്ളതുകളയാറായി,
 കേളച്ചാരുന്നിനക്കണ്ടാക്കിയ
 താലികളെല്ലാമെങ്ങെടിപെണ്ണേ!
 കാലികൾമേച്ചുനടക്കുംകൂട്ടം
 തോലിപിണയ്ക്കുമതോത്തിടേണം,
 കമ്മണിയമ്മേ! നമ്മുടെനാട്ടിൽ
 പൊൻമണികെട്ടിനടപ്പാൻമേലാ
 മണികൾക്കും യൂണികൾക്കും
 മടികൂടാതെവിടിച്ചുപറിക്കും

യജമാനന്മാർ കട്ടുതുടന്നാൽ
 മാറജനത്തിനുമടിയുണ്ടാമോ?
 നിന്നോതിക്കോൻമുള്ളന്നേരം
 ഉണ്ണികൾകരമോടിട്ടും മുളളും,
 എന്താനപ്പംകട്ടുളളിച്ചു-
 ലമ്പലവാസികളൊക്കെക്കണ്ടും
 ഇട്ടിപ്പെണ്ണേ! കേട്ടായോനി?
 കഷ്ടംകഷ്ടമിതോക്കുംതോരം
 കലിയുഗമെന്നതു തന്നെമുഴുത്തു
 കപടമിതാനേ കേൾപ്പാനുള്ള;
 ഇങ്ങനെ പലരും പലവിധമായി
 തങ്ങളിലിതുകൊണ്ടാനകളിച്ചും
 അംഗനമാരുടെ കോപ്പുകളെല്ലാം
 അങ്ങൊരു ദിക്കിൽ ഗുഹമൊളിച്ചും
 വളയും തളയും മണിമോതിരവും-
 മിടയ്ക്കാത്താലി മടക്കാത്താലികൾ
 പുത്താലികളും മാലകൾ നൂലുകൾ
 മുട്ടുകൾകഴലും കടകം കാതില
 തൂക്കും മണികൾ പതക്കം തോരവള
 തുടലുംകൂട്ടമരഞ്ഞാണുകളും
 നാരമണികൂട്ടം മണികിങ്ങിണി പൊൻ-
 മണിയും മിന്നുമിരട്ടക്കഴലും
 പവിഴക്കഴലും മുത്തുക്കലയും
 കുരലാരം പലകാശ്താലികളും
 മാറം പല പല കോപ്പുകളെല്ലാം
 പെട്ടിയിലിട്ടവർ പൂട്ടിക്കെട്ടി
 പെട്ടെന്നുനൊന്നൊടുക്കത്തി
 പാട്ടിലുറപ്പിച്ചാനതു കാലം
 ഭവനങ്ങളിലും നഗരങ്ങളിലും
 മാടപ്പുരയിലുമങ്ങൊടിയീലും;
 മാളികകളിലും; മച്ചിട്ടറയിലും-
 മാനക്കൊട്ടിലിലണിയറകളിലും
 നെല്ലരകളിലുമറപ്പരകളിലും
 നാടകശാലകൾ നടുമുറത്തും
 പെരുവഴികളിലും തെരുവിലുമെല്ലാം-
 ഭവനങ്ങളിലും ഗഗനങ്ങളിലും
 ഇക്കഥതന്നെകേൾപ്പാനുള്ള
 വിപ്രന്മാരുള്ളപ്പുരതന്നിൽ

സന്ധ്യാവന്ദനസമയത്തിൽ
 സന്ധ്യാകൃതമായിട്ടികഥതന്നെ
 തങ്ങളിലുണ്ടു പറഞ്ഞു തുടങ്ങി:—
 സത്യാജിത്കിലമിത്രവരാദതി
 പിതൃതരംമണിമത്രസലേഭേ
 മതൃഗൃഹീതേ പുത്രഫലഞ്ചക-
 ദ്വത്രഫലഞ്ചസുമിത്രഫലഞ്ചപ-
 വിത്രഫലഞ്ചജഗത്ത്രയമംഗല
 പാത്രമയംഖലുതത്രസുഖാദതി-
 മാത്രമുവാചപരിത്രമുദാരം;
 കഷ്ടതരംകിലശിഷ്ടതരം പരി-
 പുഷ്ടഗുണം ശിശുശിഷ്ടതരാനി
 ഷ്ടസിസമൃദ്ധവിശിഷ്ടതരേ ചാലന
 കഷ്ടനികാരണമിഷ്ടതരംഹരി
 ശിഷ്ടഗുണോപതിദിഷ്ടപരാജം
 സത്യംകിമിദസത്യം വാകിമു
 സത്യയനോനനന്ത്യാമിഹാസൗ
 ബഹുലഗുണേഭ്യോബഹുകരണേഭ്യോ
 വിഗതഭയേഭ്യോമനുജഹിതേഭ്യോ
 നിപുണതരേഭ്യോലളിതപദേഭ്യോ
 ലപിതതമേഭ്യോജഗതിഹിതേഭ്യോ
 ജ്ഞാനരേഭ്യോദലിതപദേഭ്യോ
 പാപരക്ഷേഭ്യോഹന്തനമോസു
 ചരിതമാനായജനേഭ്യോനിതരാം
 സന്ധ്യാകൃതമായിട്ടെല്ലാകൊണ്ടു
 പഞ്ചമറിഞ്ഞുമില്ലനേരം;
 പക്ഷണയനൻ തകലിവണ്ണം
 ശങ്കപലർക്കുമുണ്ടാകുന്നു
 ജെല്ലതന്നെക്കാണുന്നതു നേരം
 കൊച്ചുകുളോടിയൊളിച്ചുതുടങ്ങി,
 ജ്ഞായത്തങ്ങു വിളിക്കുന്നേരം
 മണിയുംപൊത്തിപ്പാഞ്ഞുതുടങ്ങി,
 കയ്യെച്ചെന്നു പിടിക്കുന്നേരം
 ജെയ്യായെന്നു കരഞ്ഞു തുടങ്ങി
 തിന്മനായിട്ടടയും പഴവും
 സമ്മാനിപ്പാൻ തുന്നിയുന്നേരം
 ജമ്മകലമ്പും മേടിച്ചാലെ-
 ന്നാകഞ്ഞുങ്ങൾ പറഞ്ഞു തുടങ്ങി.

എന്തിനെന്നമ്മ ശങ്കിപ്പാനൊരു
 ബന്ധമിതെന്നരുൾ ചെയ്യുന്നേരം
 പ്രസേനനേരത്താൻ പൊലപെണ്ണിലേ
 സ്വമന്തകം മണിശേഷിച്ചീലോ
 ഞങ്ങളെ മണിശേഷമോതിനൊല്ലാ-
 മങ്ങുപറിപ്പാൻ കൂടുകയില്ലാ,
 അച്ചുനമ്മയുമൊന്നു പറഞ്ഞു
 അച്ചുതന്നരികെച്ചെല്ലുന്നാകിൽ
 തച്ചുപറിക്കും കോപ്പുകളെല്ലാം
 കൊച്ചുകളറിയണമെന്നിവണ്ണം;
 മണിവോയാലതുണ്ടാക്കീടാം
 തുണിവോയാലതുണ്ടാക്കീടാം
 പ്രാണൻ വോയാലുണ്ണികളേ! പുന-
 രുണ്ടാകില്ലെന്നമ്മ പറഞ്ഞു
 പണ്ടേ തന്നെ പാലും തൈരും
 വെണ്ണയുമെല്ലാം കക്കുമ്പോൾ നി
 എന്നിവണ്ണം പലരും പലവക
 നിന്നെക്കൊണ്ടു ഭുഷിച്ചീടുന്ന
 ഇത്തരമെല്ലാം ബാലന്മാരുടെ
 വാക്കുകൾ കേട്ടൊരുനേരം കണ്ണൻ
 ചിത്തംകൊണ്ടു വിചാരിച്ചതളി
 സത്യാജിത്തിൽ കപടമിതെല്ലാം
 പാപികളോടഹിതത്തെച്ചാനുന്ന
 ആപത്തായിത്തന്നേതീരും;
 പാമ്പിനു പാലുകൊടുത്തെന്നാകിൽ
 കമ്പിരിയേറിവരാറേയുള്ള
 പരമാർത്ഥത്തെ വിചാരിക്കാതെ
 പരിഹാസത്തെനടത്തീടരുതു,
 പരിഹാസ സർവ്വജനങ്ങളുമിപ്പോൾ
 പരിപന്ഥികളുമായിത്തീർന്നു.
 നമ്മെക്കൊണ്ടും ഭുഷണമിങ്ങനെ
 നിമ്മിച്ചോബതപലരും കൂടി?
 കർമ്മഫലങ്ങളൊഴിക്കാവല്ല
 ഇമ്മണിമൂലമിനിക്കും വന്നു.

സ്വമന്തകം മന്നാങ്കളും സമാപ്തം.

സ്യ മന്ത കം

രണ്ടാംകളം.

എന്നാലമ്മണിപോയതു കാരണ-
 മൊന്നു തിരഞ്ഞെ മതിയാവുള്ള
 മന്ദമാരിതു ബോധിക്കാഞ്ഞാ-
 ലെന്നും തീരാദൃഷ്ടിത്തികളും;
 ഇത്തരമൊക്കെ മനസ്സിൽ നിരൂപി-
 യുത്തമപുരുഷൻ ഭഗവാന്റെതനാൾ
 പത്തമ്പതുവർഷവിരമാരൊടു-
 മൊത്തുപുറപ്പെട്ടുവികൾ തോരം
 സ്വപരമാരാഞ്ഞെങ്ങെഴുന്നള്ളി
 സ്വസ്ഥതയോടു നടക്കുംകാലം
 പത്തുകിടക്കും കുതിരയുമവിടെ
 സ്സുതാമിത്തിൻറുജൻതന്നെയു-
 ളംഗം തന്നിൽ കേസരി തന്നുടെ
 ഇംഗനഖങ്ങൾ പതിഞ്ഞു കലങ്ങി
 തിങ്ങിവരുണൊരു ചോരയണിഞ്ഞും
 കണ്ണു തുറിച്ചു മരിച്ചു കിടപ്പതു
 കണ്ണൻ തിരുവടി കണ്ടൊപ്പോൾ
 കാട്ടുകൾതോരം കേസരിതന്നുടെ
 ചോട്ടുകൾ നോക്കി ഗമിച്ചാൻ പിന്നെ
 ഞവിടെച്ചുതു മറിഞ്ഞു കിടക്കും
 സിംഹത്താണെക്കണ്ടൊന്നടനേ,
 വാനരവരന്റെ ചുവടുകൾ നോക്കി
 കാനനഭാഗേപെല്ലുനേരം
 പാതാളത്തെൊടു സദൃശമായി
 മീതിക്കണ്ടൊരു ഭാജനമായി
 കൂരിരുളിന്നൊരു കലഗുഹമായി
 കൂറുഗങ്ങൾക്കാലയമായി
 കലഗിരിരത്നപ്രതിനിധിയായി
 പട്ടപടെ പട്ടതരളിഷണമായി
 കണ്ടൊന്നൊരുതായ കാട്ടിൻ നടുവിൽ;
 യാദവവിരമാരൊടുമെല്ലാം
 സാരത്തെളിച്ചെഴു മുക്കുന്ത:-
 നിങ്ങളുമെല്ലാമിവിടെവസിച്ചിൻ
 ഞങ്ങളുടേപ്പാൻ ഞാനേവേണ്ട

ഘോരമായ ഗുഹാന്തരമെല്ലാം
 ആരാഞ്ഞിങ്ങു വരുനേനടനേ
 ദിവസം പലതു കഴിഞ്ഞെന്നാലും
 അതുകൊണ്ടൊന്നു കഴമ്പിടേണ്ട;
 എന്നാൽ ചെല്ലാഗുഹയുടെയുള്ളിൽ
 ചെന്നു കടന്നു നടന്നു തുടങ്ങി
 മുന്നിൽ പരിചൊടു കാണായ് വന്നു
 മിന്നിവിളങ്ങും മണിഗോപുരവും
 ഉന്നതമാകിനമതിലുകൾ പലവക
 തന്നിൽ ചേർന്നു മഹാമണികിരണം
 കൊണ്ടൊക്കുരിരുളോടിയാളിക്കും
 ഘണ്ടാപഥമതിനുള്ളൊരു ദൈവ്യം
 കണ്ടാലധികമനോഹരമല്ലോ
 ഇതഥം വിലസിനമണിഗോപുരമതി-
 ലുത്തമപുരുഷൻ ചെന്നു കടന്നു
 തതുവലത്തേടിത്തിരുലത്തിൽ
 പിന്തുഴെത്തുകൾ കണ്ടാൻ ദേവൻ;
 ചിത്രം തത്ര വിചിത്രാകാരം
 ചിത്തവിനോദം രാമപരിതം
 ചുവ്വചരിതം കണ്ടു മുക്കുന്ത
 ചുവ്വസുരണയുമുണ്ടായ്ക്കുന്നു
 ചിത്രം കണ്ടു രസിച്ചതിമന്ദം
 സുന്ദരവദനത്തെഴുന്നള്ളുവോൾ
 കണ്ണത്തീൻ പിന്നെങ്ങിടും ദശ-
 കണ്ണം തന്നുടെ നിയനംകണ്ടാൻ
 കണ്ണം പലകുറിനിശിതശരണാലം
 കൊണ്ടു മുറിച്ചുങ്ങിടുന്നതുകണ്ടാൻ
 ഇത്രുലഗ്നമലക്ഷണനപ്പോ-
 ളിന്രജിത്തിനെ വധിക്കണകണ്ടാൻ
 ജ്ഞാനഗുണനാകിയരാമൻ
 കുങ്കുമപ്പൊന്നെ വധിച്ചതു കണ്ടാൻ
 കുങ്കുമകുങ്കുമദികളെയുമെല്ലാം
 അമ്പുകൾകൊണ്ടു വധിക്കണകണ്ടാൻ
 രാക്ഷസരും പലകവികളുമായി
 രൂക്ഷതപെരുകിന യുദ്ധംകണ്ടാൻ
 സുഗ്രീവൻ ദശകണ്ണൻ തന്നുടെ
 മകൾ തമ്മു പാറിക്കണകണ്ടാൻ
 നീലൻചെന്നാതുകുസാരണരെ
 ചാലേ കെട്ടി മുക്കണകണ്ടാൻ

ഖഗോളകരണകൾ ലങ്കാപുരിയിൽ
 പട്ടവീടുകളും കെട്ടണകളാൻ;
 നിറയും ഗിരികളടുത്തു സമുദ്ര
 ചിറയും കെട്ടിമുരക്കണകളാൻ
 വരണൻ വന്നിഹ ചരണാംഭോജ
 ശരണം ചൊല്ലി നമിക്കണകളാൻ,
 ഞ്ഞോയാസ്സമെടുത്തുതൊടുത്തമ
 സാഗരശോഭണാംഭോഷം കളാൻ
 ദർശകൊണ്ടു പരത്തിവിരിച്ചതി-
 ലത്തുമാകിന ശയനം കളാൻ
 രാവണസോദരനായ വിഭീഷണ-
 നാവൊളമങ്ങനമിക്കണകളാൻ;
 ഹനമാൻ വന്നാ ചൂടാമണിയും
 അകലപരന്നുകൊടുക്കണകളാൻ
 ധൃഷ്ടതയോടേലകാനഗരം
 ചുട്ടുപൊടിക്കണാംഭോഷം കളാൻ
 അക്ഷകമാരകുനിയനം കളാൻ
 വൃക്ഷലതാദികൾ നാശം കളാൻ;
 മൃഡാമണിമേടിപ്പതുകളാൻ
 മോതിരമങ്ങുകൊടുപ്പതുകളാൻ
 സിംഹികയെക്കൊലചെയ്യണകളാൻ
 മൈനാകത്തെയമപ്പതുകളാൻ
 പവ്തമുകളീന്നാശുകപീഠൻ
 ഉയികലുക്കിയുയന്നതുകളാൻ
 ഗുഹയിൽചെന്നുകടപ്പതുകളാൻ
 സീതാദേവിയെയാരാഞ്ഞക്കവി
 ഖേദത്തൊടുനടപ്പതുകളാൻ
 ദിക്കുകൾനാലിലുമക്കവിവീരരെ
 യക്കകലേശനയപ്പതുകളാൻ
 ചാതുർമ്മ്യ സൃമിരുന്നതുകളാൻ
 സുഗ്രീവ്നെവാഴിപ്പതുകളാൻ
 ജാലിയെയും കൊലചെയ്യണകളാൻ
 സാഖരമുദവുമുടനേകളാൻ
 ടുണ്ടിഗാത്രമിളക്കണകളാൻ
 സുഗ്രീവനുമായ് സഖ്യംകളാൻ
 ഹനമാനൊന്നതൊഴുന്നതുകളാൻ
 അജനുമായിനടപ്പതുകളാൻ
 പമ്പയുമുടനേകടുന്നതുകളാൻ

അമ്പൊട്ടശബരീമോക്ഷംകളാൻ;
 അരുണകബന്ധവിനാശംകളാൻ
 അരുണജസഹജവിനാശംകളാൻ
 മാരിചാദികൾനിധനംകളാൻ
 രൂക്ഷതപെരുകിന രാക്ഷസരാജൻ
 പക്ഷിയെവെട്ടിമുറിക്കണകളാൻ
 ഭീക്ഷശരീരംചൂണ്ടവനടനേ
 ഭീക്ഷയെടുപ്പാൻ ചെല്ലണകളാൻ
 സീതാലക്ഷണസർമ്മിതൻ രാമൻ
 ചീതായാസമിരുന്നതുകളാൻ
 ചിരവാടുഖരനെക്കൊല്ലണകളാൻ
 അവനുടൈപടയുമൊടുക്കണകളാൻ
 രാവണസോദരിതന്നെമുക്കും
 മുലയുംചെത്തിയയപ്പതുകളാൻ
 ലളിതാകൃതിയാമവളെക്കൊണ്ടൊരു
 കളിയാടുന്നതുമവിടെക്കളാൻ
 ഗോദാവരിയുടൈതീരേരാമൻ
 മോദതയോടുവസിപ്പതുകളാൻ
 പക്ഷിശപരനൊടുസഖ്യംകളാൻ
 രാക്ഷസനിഗ്രഹസമയംകളാൻ
 കുങ്കുമമുനിയെവണങ്ങണകളാൻ
 അമ്പിൽവിരാഡവധത്തെക്കളാൻ
 ശരഭംഗാത്രമവാസംകളാൻ
 ഓരോമുനിപദനമനംകളാൻ
 അത്രിമഹാമുനിനമകംകളാൻ
 ചിത്രകൂടാചലവാസംകളാൻ
 ദശരഥമരണംകേട്ടകളിച്ചവ-
 നദകൂടിയയും ചെയ്യണകളാൻ
 ഭരതൻപോന്നതൊഴുന്നതുകളാൻ
 തരസാ ഗംഗകടന്നതുകളാൻ
 വിരവാടുചെന്നഗുഹാത്രമസവിയേ
 ജടകൾധരിച്ചവിശേഷംകളാൻ
 സരയുകടന്നനടന്നതുകളാൻ
 പുരിയിലിരുന്നതുമുന്നതുകളാൻ
 അഭിഷേകത്തെമുടക്കണകളാൻ
 മന്മഥയോടിനടക്കണകളാൻ,
 നാലപരമവരുടെഭായ്കളോടും
 ചാലൈസുഖിച്ചുവസിക്കണകളാൻ

മാറ്റേക്കാട്ടുവജയവുകണ്ടാൻ
 സീതാപാണിഗ്രഹണകണ്ടാൻ
 ഹരനാടപില്ലമുറിക്കണകണ്ടാൻ
 തപരിതമാഹല്യാമോക്ഷകണ്ടാൻ
 മുനിവരയാഗത്രാണകണ്ടാൻ
 മാരിചാദികൾനിധനകണ്ടാൻ
 താടകയെക്കൊലാപയ്യണകണ്ടാൻ,
 കാടകമോറിനപ്പതു കണ്ടാൻ,
 വിശ്വപാമിത്രമാഹാമുനിയോടും
 വിശ്വപാസുന്താമുനനതുകണ്ടാൻ
 വിശ്വപാസുപാധിപദശരഥനോടും
 വിശ്വപാമിത്രനിരുന്നതുകണ്ടാൻ
 നാലപരമവിടെയയോദ്ധ്യാപുരിയിൽ
 ബാലതയോടുവളന്നതുകണ്ടാൻ
 ശത്രുഘ്നന്റെജനനകണ്ടാൻ
 ലക്ഷ്മണന്റെയും ജനനകണ്ടാൻ,
 ഭരതൻതന്നുടെ ജനനകണ്ടാൻ
 രഘുപതിതന്നുടെ ജനനകണ്ടാൻ
 രാമായണമതനുക്രമമായി
 ദാമോദരനഥകണ്ടുനടന്നു
 ചാലേയങ്ങളുനള്ളിനനേരം
 ബാലകരങ്ങളിൽമണിയുകണ്ടു
 മണിമേടിപ്പാനുടനേമായവ-
 നണയുന്നേരം പേടിയാടവനും
 അച്ഛനെയങ്ങുവിളിച്ചുകരഞ്ഞു
 അച്ഛതനതുമേടിച്ചതുമില്ല;
 ബ്രഹ്മപ്രളയമടുക്കുന്നേരം
 ബ്രഹ്മാസ്ഥത്തെമുടിപ്പാനായി
 സാഹസമോടുകൂടുംപുരഹര
 വാഹനമാകിയ വൃഷഭേന്ദ്രന്റെ
 കണ്ണുലപനിയെക്കണ്ണിതമാക്കും
 കണ്ണുലപനിയതുകേൾക്കായ്ക്കുന്നു
 ഗുഹകളിലൊക്കെനിറഞ്ഞുകവിഞ്ഞൊരു
 ചെ.മു.ച.മ.ഘോഷംപെരുതായ്വന്നു.

ഘനതരളജദണ്ഡംഗാത്രമത്യന്തചണ്ഡം
 പ്രചലിതജഗദണ്ഡംഖണ്ഡിതാരാതിഷണ്ഡം
 ഹൃതനിശിചരമുണ്ഡംബീഭാഭോലഗണ്ഡം
 വികടകാിനതുണ്ഡംജംബവാന്മാജിഹ്വീണ്ഡം

ഉറച്ചുകോപമോടകത്തുനിന്നഥ
 പുറത്തുവന്നുടനെയിത്തുജംബവാൻ
 അടച്ചു കണ്ണണതുറന്നതില്ലവ-
 നരച്ചുവാക്കുകൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ടുട-
 നടുത്തുകണ്ണനെത്തടുത്തിതേ മൽ
 പുറത്തിലെന്നൊടു വരുന്നതാരിയ്?
 കരുത്തെന്നതു വരുത്തുവാന്നൊരു
 ജളതപമിങ്ങനെ നടിക്കയോമമ
 കരങ്ങളേ പുരുതരിപ്പതീർപ്പി-
 നൊരുത്തനില്ലിഹജഗത്രയേജള-
 പൊടുകുണൈപ്പനടുത്തു വന്നിഹ
 അടിച്ച നിന്മദമടക്കുവാൻ തവ
 നടിച്ചു ഞാനിഹ മുടക്കുവാൻ ഭൂവി
 പടയ്ക്കു നല്ലൊരു പടുതപമുള്ളൊരു
 കുരങ്ങു ഞാനതു ധരിക്ക നി
 കുരങ്ങെന്നതു നിനയ്ക്കുകൊണ്ടൊടും
 കുറച്ചു കാണരുതൊരിക്കലും നദേ
 പെരുത്തരാവണ പുരുത്തിലുള്ളൊരു
 പരാക്രമങ്ങള നിനയ്ക്കുനി
 തടിച്ചരാക്ഷസരടുത്തു നിന്നിഹ
 തൊടുത്തൊരുമ്പുകൾ തടുത്തതും ചില
 തടിച്ചവീരരയടിച്ചതും തല
 കടിച്ചതും മലപൊടിച്ചതും ചില
 പിടിച്ചതും ചില പുരങ്ങളെപ്പൊടി-
 പൊടിച്ചതും പല തരത്തിലങ്ങി-
 കൊടുത്തതും കവിബലനകൊന്നിഹ
 കളിച്ചതും പുനരരക്കരൊക്കെയും-
 മൊളിച്ചതും പടവിളിച്ചതും മുറ-
 വിളിച്ചതും നിലവിളിച്ചതും
 ഞതൊക്കെയങ്ങനെനിനയ്ക്കുനിതവ
 മനക്കരുത്തു നിലയ്ക്കയില്ലതു
 ധരിക്കനിയ്യിഹതിരിക്കിനി
 അടക്കമെന്നിയേ കടന്നുവന്നൊരു
 മിടുക്കുകാട്ടിയാലടങ്ങുമോ?
 മിടുക്കനെനൊരു നടിച്ചുതാൻ മണി-
 യടക്കുവാനിഹ തുടന്നിതോ?
 ശിശുക്കളൻപൊടുകളിക്കുമമ്മണി-
 പിടിച്ചതിന്നുടനടുക്കായാൻ

അടുത്തു നിന്നുലോടുകുമെന്നതു
ധരിക്കനീലചന്ദ്രനക്കെടോ!
നേരുന്നെന്നാകിലും ഭരണനെന്നാകിലും
മദമൊടുനിവിടെ വരുമമരണെന്നാകിലും
യക്ഷിയെന്നാകിലും പക്ഷിയെന്നാകിലും
യമവരണനിരതിപുരവൈരിയെന്നാകിലും
കാലനെന്നാകിലും ബാലനെന്നാകിലും
കടുതകളൊടിപെടുമരണെന്നാകിലും
വീരനെന്നാകിലും ശൂരനെന്നാകിലും
വിരവിലിഹവരുമുവൃന്ധാദിതി പൊടിയാക്ക
ഋണനെന്നാകിലും യക്ഷനെന്നാകിലും [വൻ
പടയടിയിലടൽ കരുതുമേവനെന്നാകിലും
ഇന്ദ്രനെന്നാകിലും ചന്ദ്രനെന്നാകിലും
ചതിയുടയഭൂതപേതാളമെന്നാകിലും
വൃദ്ധനെന്നാകിലും ബ്രൂദ്ധനെന്നാകിലും
കടിലഗതികലരുമുരഗേശനെന്നാകിലും
പേടികൂടാതെ നീ ചാടിവന്നീടിനാ-
നിഹസപദിജാംബവാണെന്നു കേളായ്ക്കയോ
സൂര്യവംശേ പണ്ടു ജാതനായുള്ളൊരു
ശ്രീരാമഭദ്രനെന്നാക്കുകേൾപ്പില്ലയോ?

ഇത്തരമുള്ളൊരുവാക്കുപറഞ്ഞവ-
ന്നത്തമപുരുഷൻ തന്നുടെനേരേ
സത്പരമലറിയണഞ്ഞതിഘോരാൽ
മുഷ്ടിമടക്കിത്തിരുമാറിൽ ചില
കുത്തുകൾകുത്തിയമന്തുവിടിച്ചു
മകകൾ തന്നുകൊണ്ടുകയലിഴുകും
കുംകമമതുകൊണ്ടുകിതമാകിന
പങ്കജനയനൻ തന്നുടെമാവിൽ
തൻകൈകൊണ്ടുവനാരെന്നുള്ളൊരു
ശങ്കവടിഞ്ഞുടനടിതട്ടിടിന
ഇംകൃതിയോന്താലൽഭൂതമത്രേ!
ഗോപീനായകനതുകൊണ്ടേതും
കോപം മനസിജനിച്ചതുമില്ല
അമ്മുടെ ഭക്തൻ നമ്മെച്ചൊല്ലി
പലകുറി പലരോടേറുപിണങ്ങി
കലപെട്ടിടിനഗാത്രത്തോടേ
കലഹത്തിന്നണയുന്നൊരു നേരം
കലഹിക്കുന്നതു ചിതമല്ലെന്നി-

ട്ടവനുടയടിയും കടിയും വിടിയും
തൂക്കുകൊണ്ടു തടുത്തുതടുത്താ-
വൻകരുമനകളുടപ്പാനുള്ളൊരു
വക്കാണത്തിനു ഭാവിച്ചില്ല;
ഇൽക്കടനാകിയ മക്കടനപ്പോൾ
ധിക്കാരത്തെയകത്തു നിറച്ചു
ഇക്കഴിയുമതല്ലം കത്തും
വെക്കമടുത്തു തടുപ്പാരായോ?
നോക്കെടപാഴാ! നിന്നുടെയുടുക-
ടിച്ചുപൊളിച്ചു വരുന്നൊരു ചോരകു-
ടിച്ചുകളിച്ചീടുനേണെന്നവ-
നിയുടെഘോഷിച്ചും കൊണ്ടുടനേ
അടലിലണഞ്ഞുപിണങ്ങുന്നേരം
പുരുഷോത്തമനും മനസിരുത്തൊരു
കോപത്തോടെമയടിച്ചു തുടങ്ങി
യടുനായകനും കവിനായകനും
ഘനതരമാകിനയുദ്ധം ചെയ്തു
ഫണിനായകനും വണ്ണിപ്പാനതി
പണിയെന്നത്രേതോന്നീടുന്നു.

തടിച്ചമരശതമൊടിച്ചു കരമതിൽ
വിടിച്ചുടനടനടിച്ചുടലുകൾ
കടിച്ചു തുടയിടെവിടിച്ചും കടുഞ്ചോര-
തുടച്ചുംഗിരികളുടച്ചുംപലവിധ
മുരച്ചുംതരംനോക്കിച്ചിരിച്ചുമിരുവരു-
മുറച്ചുപിണങ്ങുമ്പോൾ വിറച്ചുധരിണിയി-
ലുറച്ചു ഗിരികളും നിറച്ചുയേമുങ്ങി-
ലുറച്ചുദിഗ്ഗജങ്ങൾവിറച്ചു താപമോടേ

കറച്ചുമതുനേരം

നരവരവാതരവീരന്മാരവ-
രുരുതരയുദ്ധം ചെയ്തുതുടങ്ങി;
കടുതരകാിനമരങ്ങളുരുങ്ങി-
നടനടനവിടെയിടഞ്ഞുതടഞ്ഞും
ദ്രവതരമുടലിലടിച്ചുഞെരിച്ചും
പട പടരവമൊടുതമ്മിലടിച്ചും
തക്കംനോക്കിച്ചാടിയടിച്ചും
വെക്കംചെന്നൊരുകത്തുകൊടുത്തും
മുട്ടുകത്തുംമുഷ്ടിയടിച്ചും
കാട്ടിലടുത്തുതരങ്ങൾപറിച്ചും

കൊട്ടിലടുത്തുപിടിച്ചുപറിച്ചും
 പർവ്വതശിഖരമടുത്തുപിടിച്ചും
 ഗന്ധാദധരണിപവിട്ടിയിടിച്ചും
 വട്ടത്തിൽപലമട്ടമണഞ്ഞും
 കെട്ടിത്തങ്ങലിലൊട്ടു പിണഞ്ഞും
 കാലൊടുകാലും കയ്യൊടുകയും
 മുട്ടൊടുമുട്ടും തട്ടൊടുതട്ടും
 തല്ലൊടുതല്ലും വല്ലൊടുവല്ലും
 മാറൊടുമാറും തലയൊടുതലയും
 മലയൊടുമലയും മരമൊടുമരവും
 തങ്ങലിലവിടെയിടഞ്ഞുതുടങ്ങാതെ
 പടപടമടിയും തടയിതിനിറഞ്ഞൊരു
 ഭൂവനകടാഹമുടഞ്ഞിടുന്നു
 ജലധികളങ്ങു കലങ്ങിമറിഞ്ഞും
 ജലമതുപൊങ്ങി മരങ്ങുറുമാറിഞ്ഞും
 ജലജകലങ്ങുളൊടിഞ്ഞുനിറഞ്ഞും
 ജലമതിൽമുങ്ങിബ്ബംഗികുറഞ്ഞും
 മലകൾകലങ്ങിയുലഞ്ഞുപതിഞ്ഞും
 മലയാപലവും പേടിവിടിച്ചും
 മലജലപുഷ്പമശേഷമൊടിച്ചും
 മലനടിയങ്ങു കലങ്ങിമറിഞ്ഞും
 ഭൂമിനടുങ്ങി ഭൂതിമുടങ്ങി
 ഭൂതമടങ്ങി ഭീതിതുടങ്ങി
 ഭവമതുപൊങ്ങി രവിരചിമങ്ങി
 രസമടങ്ങി രാഗമിണങ്ങി
 ഗേരപീനായകനാകിയദേവൻ
 കോപംകൊണ്ടു മാറാകവിതന്നുടെ
 കവിളിലടിച്ചു പിടിച്ചുപറിച്ചും
 മാവിലണഞ്ഞു നഖങ്ങുറുതാച്ചും
 മാറരുതെന്നൊരു സമരമുറച്ചും
 വാലുപിടിച്ചു വലിച്ചുമുലച്ചും
 കാലുപിടിച്ചു മലച്ചുപതിച്ചും
 ചാട്ടുതുടന്നും ചാടിയകുന്റും
 നിഖിലചരാചരനാഥൻതന്നൊടു
 നിജമറവത്തെ നമിച്ചുവേണ്ടൊരു
 നിഖിലയേകരമാകിയയുദ്ധം
 ദിവസംതോറും വലിക്കുന്നു;

ഏകേശ്വരനും തൽക്ഷണമങ്ങാഥ
 ലക്ഷ്മീപതിയുടെ വക്ഷോഭാശേ
 വൃക്ഷംകൊണ്ടു മൃക്ഷമടിച്ചും
 ക്ഷേത്രതേടിന ക്ഷിണപാണിയി-
 ലക്ഷതമാകിന വൃക്ഷമെടുത്തു
 ഇക്ഷുകണക്കേ തൽക്ഷണമോടവ-
 ഴക്ഷാധിപനാമക്ഷയസാരൻ
 ശിക്ഷയിലങ്ങു പൊടിച്ചുതകർത്തും
 സാക്ഷാൽഭവനം രക്ഷിച്ചീടിന
 പക്ഷിപരാസനനിക്കിതിതന്നിൽ
 ദക്ഷിണിപാലക ശിക്ഷയ്ക്കായി
 തൽക്ഷണമങ്ങു സമക്ഷേവന്നതു
 മൃക്ഷകലാധിപനോർത്തിലേയ്ക്കു
 തിരുമാറിടമതിലിരുമാറുളൊരു
 വനമാലകളുമ മണിമാലകളും
 കഷ്ടമവൻചില മുഷ്ടികൾകൊണ്ടു
 ധൃഷ്ടതയോടുടനെയ്തിപ്പലവക
 കത്തുന്നേരമലഞ്ഞുപിരിഞ്ഞു
 പൊട്ടിച്ചിതറി വിതറിടുന്നു
 ഭൂലതരാമവരിലാദോപം
 ബലരസം ബഹുയുദ്ധംചെയ്തു
 വൃദ്ധകപിന്ദ്രൻ കൃദ്ധതയോടെ
 ബുദ്ധികലങ്ങി സിദ്ധമടങ്ങി
 ബലവിമനന ക്ഷുബ്ധമതാകിന
 ദുഗ്ദ്ധാംബുധിതന്നുലത നാദമ-
 നുലതമാകിനഹിക്കാനാദമിടിച്ചുമുഴക്കി
 ധിക്കൃതനിഖില ചരാചരനാകിന
 മർദ്ദമകുശിരോമണിതന്നുടെ
 ഉൽക്കടകറിന നഖാഗ്രമുദാരം
 സുന്ദരനാകിയ നന്ദസുതന്റെ
 സുന്ദരിമാരുടെ കോമളമാംബ
 രേഖകൾതട്ടുന്നേരം കീറിന
 സരസശരീരംതന്നിലുറച്ചു
 തറയ്ക്കുന്നഭൂവു മുറിഞ്ഞുമുറിഞ്ഞു തെരിച്ചിടുന്നു
 നോക്കട്ടേയ്ക്കോ ദിക്കറിയാതെ
 കൊക്കുമുണങ്ങി നരച്ചുകരച്ചേതേ
 മർദ്ദനെന്നെന്നിനച്ചിഹ നമ്മോ-
 ടിക്കളിയൊക്കെയിളയ്ക്കാനായോ?

ഗിരികടരങ്ങളടിച്ചു പൊളിച്ചാൻ
 വിരുന്നടിച്ചു തടിച്ചുകരകൊ-
 ണ്ടുകൊണ്ടുടനേ ചെങ്കിട്ടയുമ്പോ
 ഭിട്ടയുണ്ടാകുമതെന്നുവേണ്ട
 തുക്കണ്ടതുകൊണ്ടറിയാറായി-
 ല്ലിക്കപിതന്റെ പരാക്രമമല്ലാം
 അർക്കദിക്കുന്നേരം വെയിലിനു
 രൂക്ഷതയില്ല സാമിക്കാത്താനും
 മൂച്ചയ്ക്കു പകച്ചുനിന്നപ്പോൾ
 പിടിച്ചയിലല്ലെന്നോത്തിടേണം
 നന്നുകരങ്ങൾ! നമ്മൊടുനേത്തിന
 നിന്നു പിണങ്ങാമെന്നൊരുമോഹം
 നിന്നുടെ ശക്തികളൊക്കെയെടുത്തി-
 ട്ടിങ്ങിന വന്നാലെന്നൊരുചേതം!
 പ്ലേകങ്ങളെ മല്ലുനിലപ്പാൻ
 കല്ലെടുത്തൊരു തല്ലേവേണ്ട
 എല്ലത്തെരിഞ്ഞും പല്ലുപൊടിഞ്ഞും
 കൊല്ലാക്കൊലതാൻ ചെയ്യാമല്ലോ
 ശർവ്വകൾമതിമതി പൊണ്ണത്തടിയാ!
 ദുർധ്വജപനംകൊണ്ടെന്തുഫലം?
 സർവ്വമഹീതലവാസികൾചരിതം
 സർവ്വമിന്നിന്ന മനസ്സിലുദിക്കും
 ദുർവ്വമമായിരിക്കുകയെന്നും
 സർവ്വശിവകരമംബരമെന്നും
 മേടമിനിക്കൊരുനേരവുമില്ലാ
 മോദമിതൊന്നേ സന്തതമുള്ള
 തങ്ങളിലിങ്ങിനെയോരോവചനം
 തിങ്ങിനമദിമാടു തമ്മിലുരച്ചും
 ഭംഗിയിൽ മാറിയാരുടവുപിടിച്ചും
 തുംഗമാമരശിഖരമൊടിച്ചും
 മലയികലക്കിലാറണിക്കുലക്കി
 ഭവനമിളക്കി ഗുഹകളിളക്കി
 ത്രിവേണമാടി മുഖമതുവാടി
 യേമതുതേടി രസമതുമോടി
 ക്ഷകളുമാടി ജലമതു ചാടി
 കലുഷതതേടി ബഹുരണമാടി
 രേമിഹകൂടി സുമുഖനമാടി
 യുവതികൾ പാടികവികലരമാടി
 മനമതു വേടി രസമതു തേടി

ഹരിവരവേടി ജനമവികോടി
 കലുഷതതേടിസരസമോടി
 മലകളുമാടിയേരമതു കൂടി
 ഹരിവരമാടി ബഹുരണധാരി;
 ഇരവും പകലും പലതു കഴിഞ്ഞതു
 മിരുവരുമേതും ബോധിച്ചില്ലാ
 മാറ്റൊമാറിടപായുന്നേരം
 മാധുപനുടെ തിരുമാറിൽ വിളങ്ങിന
 തുളസീമാലയിലുളവാം പരിമള
 തെളുതളയോടുകൂടുകയല്ലതിതം
 വിളയാടിടമുരളിനിരമളവേ
 ചിതറിച്ചിതറിപ്പൊടിയാകുന്നു
 കവടനരന്റെ കടകം മകുടവു
 മുടത്താണും ചിലപിടിയമത്താണും
 കവിയുടെയുടലിൽ പൊടുപൊടെവികട
 മിടഞ്ഞു തടഞ്ഞു പൊടിഞ്ഞു കടഞ്ഞും
 പൊടിപടലങ്ങളുമടവിയിലങ്ങുട-
 നടനേയിളകിപ്പൊടിയാകുന്നു
 ദിവസം ദിവസം ചെല്ലത്തോറും
 രണമതിദാരുണമായി വരുന്നു
 ഒരു ദിവസത്തിലെടുത്ത വിധങ്ങളും
 കുറിനാളിലുമതു കാണുന്നില്ലാ,
 ഇരുവരുമിങ്ങനെ യുദ്ധം ചെയ്തി-
 ട്ടിരുപത്തെട്ടു കഴിഞ്ഞു ദിനങ്ങൾ
 പുരുഷോത്തമനിന്ദിതതിയാക്കേണം
 വിരവൊടു സംഗരമെന്നുമുറച്ചു
 നിത്യപൂമിങ്ങനെ നിന്നുപിണങ്ങാൻ
 മുത്തകരങ്ങിനു ദീനവുമില്ലാ
 തല്ലിനുപകരം തല്ലിടുന്നു
 കുത്തിനു പകരം കുത്തീടുന്നു
 മല്ലിനു പകരം മല്ലും കാട്ടും
 കല്ലിനുപകരം കല്ലുമെടുക്കും
 എന്നാലിന്നു തടുപ്പാനുമേ-
 ലെന്നു വരുന്നു പ്രയോഗംകൊണ്ടു
 ഇന്നിവനുള്ളിൽ തള്ളിവരുനൊരു
 ദുർവ്വമായൊരു ശർവ്വശമിപ്പാൻ
 ചിത്തംതന്നിൽ ചൂടുപിടിമൂ
 മുത്തകരങ്ങൻ കണ്ണു തുറക്കു;

ഇതരം മനസിനിനച്ചും കൊണ്ടു
 ഉത്തമപുരുഷൻ സ്വദിതിയടുത്താൻ
 അഷ്ടകലാപലമാണു തടുപ്പാൻ
 നിഷ്ഠാരമാം ചില മുഷ്ടിമടക്കി
 ശിഷ്ടശിവാമണിയാം കപിരാജൻ
 ഞെട്ടണമെന്നിട്ടുചാതമാം ചില
 കുത്തുകൾ കുത്തിയമത്തു വിടിച്ചാൻ
 തട്ടുകൾ മുട്ടുകൾ നീട്ടുചവിട്ടുകൾ
 തള്ളുകൾ കിളുകൾക്കു കളേറുക-
 ളെന്നിവകൊണ്ടു തളച്ചുവരുത്തി-
 ചെന്നിഹവാലും കാലും കരവും
 ഒന്നിച്ചുടനേകത്തിയമഞ്ഞാരു
 പിണ്ഡം പോലെയുരുട്ടി ധരണിയി-
 ലിട്ടാനവനെക്കൊടുമേമനൻ
 മനുഷ്ഠിതവും തുകിനികാമം
 സുന്ദരവദനൻ നിന്നാനരികെ;
 അന്നേരം കപിരാജനുമുള്ളിൽ
 സന്താപം പെരുതായ് വലിച്ചു
 ചിന്തയുടങ്ങിയെന്തിവണ്ണം
 ഹന്തനമുക്കു വരാഞ്ഞാരുകാരണ-
 മെന്തൊരു ദുരിതം ചെയ്തിതു നാമിവ-
 നെന്തൊരു സുകൃതം ചെയ്തുവെന്നും
 ധീർത്വയോടേ വന്നീവണ്ണം
 നമ്മെക്കത്തിനമത്തു ചമച്ചവ-
 നാരെന്നുള്ളതറിഞ്ഞില്ലെന്നേ!
 വീരശിവാമണിതന്നേന്താനും
 ഇതരംമനസിവിഷാദം പൂണ്ടു
 കുത്തുകൾകൊണ്ടു തളൻ കിടക്കും
 ഗാത്രമൊരോടമിളക്കാൻ മേലാ-
 ണ്തരുകിടക്കുന്നേരം തന്നെ
 നേത്രങ്ങളുടേ പോളകളളവേ
 കരയുഗളംകൊണ്ടൊരുമയത്തി
 പാർത്തിടുമ്പോൾ കാണായ് വന്നു
 വിശ്വജ്ഞാൻകൊരു കാരണഭൂതം
 വിശ്വഗുണങ്ങൾക്കുത്തമഭൂതം
 വിശ്വജനങ്ങൾക്കുയനിഭൂതം
 വിശ്വാനന്ദം വിശ്വമനോജ്ഞം
 ചൈവ്യാവമാകിനരൂപമുദാരം

കൃഷ്ണനിതെന്നൊരു നാമത്തോടേ
 വൃഷ്ടികലത്തിൽ വളൻണ്ടാകിയ
 തേജഃപുഞ്ജമിതെന്നേവേണ്ടു.
 അഞ്ചൽകാഞ്ചനകാഞ്ചിമഞ്ജനനിഭം
 ആലംബപീതാംബരം
 ചഞ്ചൽകേകിശിഖണ്ഡമണ്ഡലമിള-
 ലാമ്മില്ലവല്ലീരം
 കിഞ്ചിൽശിഞ്ജിതകങ്കണാകിതകരം
 സാനന്ദമനുസ്മിതം
 ജ്യോത്സ്നനന്ദമുഖേനസുന്ദരമുഖം
 സംദൃഷ്ടവാൻജാംബവാൻ,
 നീലപയോധരജാലം പോലെ
 വിലസിതമായിപലനിറമായി
 പീലിയണിഞ്ഞും മാലയണിഞ്ഞും
 തണ്ടാർമണമതുതെളിയണഞ്ഞൊരു
 വണ്ടുകൾ മണ്ടി മുരണ്ടു നടന്നും
 കണ്ടാലധികമനോഹരമാകിയ
 തണ്ടാർമാനിനികാന്തൻതന്നുടെ
 കൊണ്ടുവെച്ചിടക്കണ്ടാൻതന്നേ
 സുലളിതമാകിനകവലയകലിതം
 ഭംഗികലൻ വിടിൻ വിളങ്ങും
 തിരുമിഴിരണ്ടും സുഗമേ കണ്ടാൻ
 തിലകസുമത്തിനു കലഹംതേടും
 തിരുനാഡികയുമുദാരം കണ്ടാൻ
 തുടുതയെങ്ങു വൃളങ്ങിടുനൊരു
 പൊടികളുരണ്ടും കണ്ടാൻതന്നേ
 ഗണ്ഡാസ്ഥലമതിലൊളിമിന്നീടിന
 കണ്ഡലയുഗളപൂമളവേകണ്ടാൻ
 മധുരസുധാകരബിംബത്തിനൊരു
 വിധുരതനൽകുളുവവും കണ്ടാൻ
 ശംഖിനു തോലിവളത്തിടുനൊരു
 ശകവളക്കും ഗളവും കണ്ടാൻ
 ലക്ഷ്മികലതടകംകുമരേഖാ
 ലക്ഷിതമാകിനവക്ഷോഭാഗേ
 ശ്രീവത്സംബതകൗസ്തുഭരത്നം
 വനമാലയുമവനെല്ലാം കണ്ടാൻ
 ഭൂജഗശരീരവിരാജിതമാകിന
 ഭൂജയുഗളത്തെയുമളവേകണ്ടാൻ

കൃശതമാകുമൊരുദരം കണ്ടാ-
 തതിലനമാകിനജലനം കണ്ടാൻ
 പിതൃകൃപമുടഞ്ഞാനകളും
 ജാതകതുഫലമഖിലം കണ്ടാൻ
 കംഭികരത്തിന്റ ഡംഭമടക്കം
 കെല്ലെന്ന മുഴക്കാൽ കണ്ടാൻ
 ശക്രാദികളാലച്ചിതമാകിന
 തൂക്കാലടിമലരിണയും കണ്ടാൻ;
 അടിമലർതൊട്ടത്തിരുമുടിയോളം
 തിരുമുടിതൊട്ടങ്ങളടിമലരോളം
 തിരുവടൽകണ്ടകതാരിലുദിച്ചൊരു
 കരുണാലേശംകൊണ്ടു ഹരിശൻ
 കണ്ണിണതന്നിൽ നിറഞ്ഞു പൊഴിഞ്ഞതി
 തിണ്ണം വഴിയും കണ്ണിർകൊണ്ടു
 കളിച്ചു കളുത്ത ശരീരത്തോടും
 വിണ്ണോർ പതികളിലുത്തമനാകിയ
 കണ്ണൻ തിരുവടി തന്നെപ്പേവടി
 പുണ്യംകൊണ്ടു ലഭിച്ചതുമൂലം
 പൂണ്ണാനന്ദപയോനിധിസലിലേ
 മുങ്ങിപ്പൊങ്ങിത്തിരകൾ കളിച്ചൊരു
 പുളകുപ്പാളികളിച്ചു വിളങ്ങും
 വെളുവെളുയുള്ളൊരു ദേഹത്തോടും
 ധരണിയിൽ നിന്നെഴുന്നേറ്റൊരുവണ്ണം
 കരുണാകരനടയടിമലർ താഴെ
 വടിവൊടുവീണു വണങ്ങി വണങ്ങി
 സ്തുതിവചനങ്ങളുമങ്ങു തുടങ്ങി

നന്ദനനസുന്ദരാനന്ദ! നന്ദനീയഗുണം-
 ബുധോ!
 കന്ദസുന്ദരമാന്ദമാസമുകന്ദമായവ! പാഹിമാം
 ചഞ്ചലായത പാരുലോ ചന്ദ്രപഞ്ചബാണസ-
 മാകൃതേ!
 ചഞ്ചലാമലനീലകന്ദള! മഞ്ജുളാനനപാഹി
 ശോകലേശ! നമോസ്തുതേ ജയഗോപ- [മാം
 ബാലനമോസ്തുതേ
 ശോപികേശ! നമോസ്തുതേ ജയഗോധനായ-
 നമോസ്തുതേ
 സധുലോകശിഖാമണ! പരമാത്മമൊക്കെയു-
 മിങ്ങനെ
 യോധിയാഞ്ഞടിയൻ പിഴച്ചുപിഴയ്ക്കാടുക-
 വുമില്ലമോ

മുഷ്ടികൊണ്ടു ഹനിച്ചതുംബഹുകഷ്ടമായ് വിട-
 കൊണ്ടതും
 നിഷ്പാദം പിടിപെട്ടതും ചിലരുട്ടുമുട്ടുകൾ
 ചെയ്തതും
 വാലുകൊണ്ടടിയിട്ടതും മമകാലുകൊണ്ടിഹ-
 തൊട്ടതും
 വീലിജാലമാടിച്ചതും വനമാലവന്നു പിടി-
 ചുതും
 എന്നുവേണ്ടമാ പരായമിതൊക്കെയിന്നതി-
 ഭാരണം
 എന്നിനിക്കുശമിക്കുമീദൂരിതങ്ങളൊക്കെ-
 ഭയാനിയേ
 കണ്ടുഗോഷ്ടികൾ കാട്ടുവാൻ മികവുള്ളകൂട്ട-
 മിതെന്നതും
 കൊണ്ടൽപണ്ണനറിഞ്ഞുകൊണ്ടു സഹിക്കിലേ-
 ഗതിയുള്ള മേ
 പണ്ടുനിൻകൃപകൊണ്ടുതന്നെ ജഗത്തിൽനിന്നു-
 പൊറുത്തതും
 കണ്ടധീരതയും നടിച്ചുരിപ്പുകുളോടു മറുത്തതും
 രാക്ഷസപ്പടയിൽ കടന്നതിരൂക്ഷമായിനടന്നതും
 വൃക്ഷപടലിതകർത്തതും ചിലരാക്ഷസസംഘമ-
 മർത്തതും
 വൈരിയോടടിയിട്ടതും പിടിപെട്ടതും കടി-
 പെട്ടതും
 വീരരെക്കാല ചെയ്തതും ചിലരെയ്തും പല-
 ചെയ്തതും
 നിൻപദാംബുജസേവനായി നടന്നു ഞാൻമുത-
 വാനരൻ
 സാമ്പ്രതം പരമാത്മബോധമശേഷവും മമ-
 ജ്ഞേതേ
 പണ്ടുനിന്നവതാരമൊക്കെയുമോക്കിലെത്രമ-
 നോഹരം
 കണ്ടുനിന്നടിയൻ സുഖിച്ചുതുമുണ്ടു ചേതസി-
 യൊക്കവേ
 മസ്തമായി ജനിച്ചതുംമനകൂർമ്മമായിജനിച്ചതും
 മത്സരിച്ചുരിഖണ്ഡനായവരാഹമായിജനിച്ചതും
 ഭീമവിക്രമമോടുടൻ നരസിംഹമായിജനിച്ചതും
 വാമനാകൃതി പൂണ്ടുകൊണ്ടുവിഷ്ണുപങ്ങളെ-
 വീണ്ടതും
 ഭാഗ്യാകൃതി പൂണ്ടുശേഷനരേന്ദ്രപുരുഷമർത്തതും
 ഭാഗ്യാവീപതിരാമനായ് ഭഗവാനെക്കാല-
 ചെയ്തതും
 വൃഷ്ടിചംശശിഖാമണ! ബലഭദ്രനഗ്രജനായതും
 കൃഷ്ണാകിയനീയൊരുത്തനിതൊക്കെ-
 ഞാനറിയുന്നിതേ

പുതുമിതുകളതുമനവലയ്ക്കുകട്ടു പലയ്യായൽ
 ഇതുതന്നെ മാറിഞ്ഞിരിക്കാൻ പാടിഞ്ഞുമേബഹു
 സാധനം
 ഇത്തൊഴുത പണിയിൽ ചാറ്റുപുനതകംമണി-
 കാരണം
 ഇപ്പൊഴുക്കു നമുക്കു ബോധമകത്തായുചിരാ-
 ജതേ
 കൃഷ്ണസ്തകൾ പോക്കുവാൻ മുന്നുള്ളിയെന്നതാ-
 ണ്തത്താൻ
 കർമ്മദോഷമൊന്നിടയെ ചിലയുടെ കണ്ടു-
 ചൊല്ലുവാൻ
 കഷ്ടമിന്നടിയത്തിനും തവതപമൊക്കെമറന്നു-
 ടൻ
 ദൃഷ്ടകർമ്മമകപ്പെടാനിഹകാരണം കരുണാ-
 നിയെ

ഭക്തിയൊഴിഞ്ഞുതി ചൊല്ലിവണങ്ങും
 ഭക്തശിരോമണിയാം കവിരാജനെ
 ഉത്തമപുരുഷൻ തുക്കൈകൊണ്ടു
 തൊട്ടതലോടിത്തടവിത്തന്നുടെ-
 യുടലിൽ ചേർത്തുടനമിതാനന്ദം
 തടവുന്നേരംകവിയുടെ കണ്ണി-
 നൊഴുകിപ്പൊങ്ങുന്ന വിമലജലങ്ങളിൽ
 മുഴുകി മുക്കുൻ വന്നുവകം
 കഴുകിയൊഴിച്ചുടനവനിതലാം
 മെഴുകിപ്പൊടികളുമടിമലർതന്നി-
 ലിഴുകിപ്പരിചൊടു കാണായ് വന്നു
 ഗോപീനായകനുള്ളിച്ചേർത്തു
 കോപം മനസിനമുക്കില്ലേതും
 ഗോപികളോടുകളിച്ചു നടക്കും
 ഗോപാലാകൃതി നിന്നെ കാട്ടാൻ
 എന്തൊരുപായമിതെന്നി പണ്ണം
 ചിന്തിച്ചുങ്ങനെ മരുണേരം
 സത്രാജിത്തൊരു മണിയും കൊണ്ടു
 തത്രവരുന്നതു കാണായ് വന്നു
 വേട്ടയ്ക്കായിട്ടവന്റെ സഹജൻ
 കാട്ടിൽ ചെന്നു മരിച്ചും പോയി
 ഒന്നിയും സഹജനമിങ്ങുവരാഞ്ഞി-
 ടത്തൽമുഴുത്തൊരു സത്രാജിത്തും
 ഇപ്പൊഴുക്കു മുമ്മൊക്കെ കൂടി
 കെട്ടിത്തീർത്തു നമുക്കുപരായം;

കൃഷ്ണൻതന്നെ മണികൊട്ടണം
 തൃഷ്ണയ വാറിലവന്നുണ്ടെന്നും
 ചങ്ങേതന്നെകട്ടുമുടിക്കും
 പണ്ടമിതെന്നും പലവിധമിങ്ങനെ
 നമ്മെക്കൊണ്ടു ചമച്ചുവരായം
 തീർപ്പിതെന്നൊരു ഭാവത്തോടെ
 നമ്മുടെ ഭക്തരിലഗ്രേസരനാം
 നിന്നെക്കാണാനിന്നിഹവന്നേൻ
 ഇത്തരമുള്ളിച്ചേർത്തുനേരം
 ചിത്താനന്ദം പൂണ്ടു കവിന്ദ്രൻ
 അംബുജമുഖിയാംജാംബവതിക്കി-
 ന്നംബുജനാഭൻ പതിയാകേണം
 അംബരചരപുരസ്കരിമാരുടെ
 ഡംബരമൊന്നു നിലപ്പിക്കേണം
 എന്തൊരുപുലിച്ചുടനേനിങ്ക
 നന്ദിനിതന്നെ വിളിച്ചു വരുത്തി
 നന്ദതന്ത്രജനനൽകിപ്പരിചൊടു
 വാദിച്ചുവെടുമണിയും നൽകി
 നിന്ദിതവടിയുടെ കൃപയെ നുള്ളതു
 സന്തതമെങ്കലുറച്ചിടേണം
 സുന്ദരിമാർ തവ പലയുടെിപ്പോൾ
 എന്നതുമടിയൻ ബോധിക്കുന്നു
 എന്നതിലൊന്നായ് വെച്ചിടേണം
 നമ്മുടെമകളെയുമെന്നേവേണ്ടു
 എന്തൊരുവലത്തുകൾവെച്ചു
 നന്നായ് തൊഴുതുപദാഭേദവീണ
 തുക്കാലടിമേൽപരിചൊടുവിലസും
 ചൊടികളെടുത്തുശിരസ്സിലണിഞ്ഞു
 നിന്നിടുന്നൊരു വാനരപതിയെടു
 നന്ദതന്ത്രജൻയാത്രയുമുള്ളി
 തുക്കൈകൊണ്ടു മജാംബവതികു-
 കമലംതാങ്ങിയെഴുന്നള്ളി മുദാ
 ഗുഹയിൽനിന്നു പുറത്തുമിറങ്ങി
 സ്വജനത്തോടും കൂടികൂടൻ
 സ്വദിതിമഹാപനമങ്ങുകടന്നു
 ഭഗവാൻപാദകരണിയിൽപ്പൂക്ക
 മിത്രജനത്തൊടുകൂടികൂടൻ
 സത്രാജിത്തിൻ വേനംപൂക്ക

സത്യാജിത്തനേരംവിരവൊടു
 പൂത്രാതിസഹോദരനെക്ക -
 ണ്ടുതാസത്തൊട്ടുകൊടുത്തു
 സത്രപമജ്ജവണങ്ങളനേരം
 നന്ദനാജൻ സുന്ദരവദനൻ
 മന്ദസ്മിതമചിപുനംകൊണ്ടു
 മന്ദിരമാക്കൊമ്പടുപ്പിച്ചുടനേ
 സാഗ്രകതുഹലമരുളിച്ചെയ്തു
 സത്യാജിത്തിതുബോധിച്ചാലുപ
 ചിത്രമിതെല്ലാംവിധിയുടെ ചരിതം
 സോദരമരണംകൊണ്ടുളവാകിയ
 ഖേദംമനസി ചുരുക്കീടേണം
 സാദരമാന്മാഴികേട്ടീടേണം
 മോദംമനസി വളർന്നീടേണം
 നിന്നുടെസഹജൻ ഗഹനംതന്നിൽ
 ചെന്നൊരുക്കോട്ടിലണഞ്ഞൊരുനേരം
 വന്നൊരുസിംഹമടിച്ചുഹനിച്ചുവി-
 ടിച്ചുപാിച്ചാൻ മണിയെയുമുടനേ;
 അവനെക്കൊന്നു പിടിച്ചാനമ്മണി
 ജാംബവനെനൊരു വാനരരാജൻ
 കണ്ഠരബലനാമവനും തന്നുടെ
 കണ്ഠനിരമങ്ങളകളിപ്പാൻനാപ്തി
 എന്തിതുവരുവാനെന്നു നമുക്കൊ-
 രത്തസാപംപൂണ്ടൊരുഭിവസം
 കാന്താരങ്ങളിലെങ്ങും ചെന്നതി-
 രഞ്ഞുവിരഞ്ഞുനടക്കുന്നേരം
 വാനരവരന്റെ ഗുഹയിൽകണ്ടേൻ
 ഭാനുകരേണലഭിച്ചൊരുമണിയെ
 മാനിച്ചുവൊരുതരുണിമണിയും
 മണിയുംകൂടെത്തന്നാനുടനെ
 എന്നാലിതുനീമേടിച്ചാലും
 നന്നായ് വരുമെന്നരുളിച്ചെയ്തു
 കേട്ടൊരുനേരംതലയുന്താഴ്ത്തി-
 പ്പെട്ടുന ചിടെവസിച്ചുനിന്നു
 കഷ്ടമിതെന്നുടെ സാഹസമെല്ലാം
 ദുഷ്ടതകൊണ്ടിതുശങ്കിച്ചേൻഞാൻ
 ഇപ്പോഴത്തെക്കൊണ്ടൊരുനാളും
 നിഷ്കരമായി നിന്നയ്ക്കരുതല്ലോ
 വിഷ്ണുപതിയാം നന്ദസുതന്റെ

തുഷ്ടിവരുത്താനെന്തൊരുപാധം
 ഇപ്പോഴേക്കുട്ടാവിന്നുണ്ടായാൽ
 നഷ്ടമിതല്ലോനമ്മുടെവംശം
 വിഷ്ണുപതിയാംവിശ്വകർമ്മവന്റെ
 തുഷ്ടിവരുത്താനായിപ്പലതര-
 മിപ്പികൾകൊണ്ടുവിശിഷ്ടതയാടേ
 തുഷ്ടിവരുത്തിവസിപ്പിച്ചിട്ടു
 യുഷ്ടിജനങ്ങളിൽ മുത്തവനാണാൻ
 ദുഷ്ടതതന്നെനിനച്ചെയ്യൂള്ള;
 സകലമാന്മാജനഭൂഷണനായി-
 സ്സകലനിശാചരശോഷണനാകിയ
 യദുനായകനെക്കൊണ്ടിറങ്ങാനും
 മോഷണമെന്നൊരുദുഷണമെല്ലാം
 ശങ്കിച്ചുനതി കഷ്ടംകഷ്ടം
 ഇതഥംമനസിവിഷാദംപൂണ്ടതി-
 പാചാത്താപവിഷ്ണുതയോടെ
 സത്യാജിത്തുവണങ്ങിവണങ്ങിയു-
 ണത്തിച്ചാനിതുഭഗവാന്റെടെ
 അടിയൻചെയ്തപരായമിതെല്ലാം
 വടിയൊടുപോറ്റിസഹിച്ചീടേണം
 അടിമലരുന്നിയെമാറുമൊരാത്രയ-
 മടിയന്നില്ലതണുത്തിക്കുന്നേൻ;
 അനുജവിനാശവിഷാദംകൊണ്ടുട-
 നനുചിതമായിനിന്നപ്പോഴായി
 അനുഗ്രഹമാകിന ചിലരുടെവാക്കുക-
 ളനമതമെന്നുനടിച്ചുപോയി;
 ഇത്തരമുള്ളൊരുവചനംകേട്ടി-
 ടുത്തരമരുളിച്ചെയ്തു മുകുന്ദൻ
 അത്തൽകളഞ്ഞുതെളിഞ്ഞാലുംനി
 ചിത്തവിഷാദമിതൊട്ടുംവേണ്ടാ
 തത്ത്വമറിഞ്ഞീടാഞ്ഞാലനുഭിന-
 മിത്തരമെല്ലാമുണ്ടായിടും
 ചിത്തവികാരമിനിക്കില്ലേതും
 സത്യംതന്നെപറഞ്ഞീടുന്നു
 യത്നംവളരെച്ചെയ്തലഭിച്ചൊരു
 രത്നംപോയതിളച്ചിടാമോ?
 എന്നരുൾചെയ്തുകൊടുത്തൊരുരത്നം
 വാങ്ങിവണങ്ങിസ്സത്യാജിത്തും

ദാനവസുദനനായിക്കൊണ്ടു

ദാനവൈക്യാൻ തന്നെക്കൊണ്ടു

കന്യാനഗ്നമോം നല്ലതൃപ്തമാം യ-
ന്നല്ലായി വരുന്നതാമം ഉല്ലാസത്തോടെകണ്ടു
മല്ലാരിമനതാരിൽനല്ലാരുമോദംപുണ്ടു
മെല്ലനിരൂപിക്കുന്നല്ലാരിൽമണിയോടു
തുല്യമായ് പാരിലെങ്ങും ഇല്ലാത്തതണികൾ
കിലേതു മില്ലതിന്നു നല്ലിത്താർബ്ബാണനുടെ
വില്ലിനമിനിമേലിൽമുല്ല പിശിഖങ്ങൾക്കു-
മില്ലാരുനേരംപോലും നല്ലാരുവിത്രമെ-
ന്നല്ലാമമതാന്നന്നു, വില്ലുംകലച്ചുകൊണ്ടു
മല്ലിശരംതൊടുത്തുകൊല്ലാനണഞ്ഞിടുന്നു
മെല്ലമലർവിശിഖൻ, നല്ലാരുവദനവും
വില്ലീലതകൾരണ്ടും സ്ഫുല്ലാരവിഭാത്തയും
വെല്ലം നയനങ്ങളും ചൊല്ലേറുമധരവും
പല്ലം മന്ദസ്വിതവും മെല്ലയഴിഞ്ഞുലഞ്ഞ
നല്ലതലമുടിയും പകർച്ചകളത്തോ-
ടകംപൊരുതീടുന്നകൊക്കുഗളമതും
കക്കേളിദളങ്ങളോടൊത്തകെവിരലുകൾ
കാഞ്ചീഗുണങ്ങളെക്കൊണ്ടുവിതമായിടുന്ന
കാഞ്ചീസദനംമനെയ്തിൽവിളയാടുന്നു
നാട്ടിൽമികവാടിടുംമട്ടലർമിഴിയാളെ
കിട്ടുംമമസുകൃതമാട്ടല്ലനിനയ്ക്കുപോൾ
ഏവംനിരൂപിക്കുന്നദേവോനായിക്കൊണ്ടു
സത്രാജിത്തതനേരം സത്യഭാമയനല്ലി
വിന്നെസ്സമന്തകവും കന്യാദാനമായ്നല്ലി
ബാലജനങ്ങളുടെ ശീലക്കേടുകളെല്ലാം
ചാലേസഹിച്ചീടേണം നീലനയനാപോരീ!

ഇത്തരമുരചെയ്യുവണങ്ങളും
സത്രാജിത്തിൽപാണിവിടിച്ചു
ഗാത്രത്തേലുമണച്ചുകുറുൻ;
ചിത്താനന്ദംതടവിക്കനിവൊടു
ചിത്രതരംമണിയവനായ്തന്നെ
സതപരമങ്ങളൊക്കട്ടെ മുകുന്ദൻ;
യാത്രയുമുരചെയ്യവനൊടുമുടനേ
മിത്രജനങ്ങളുമായെഴുന്നള്ളി
കളമൊഴിമാരുടെ കരതലയുഗളം
കനിവൊടുക്കൊത്തുവിടിച്ചെഴുന്നള്ളി

കളികളുമരുളിച്ചെയ്തതിമധുരം
കളിയൊളിവിലസും ലളിതകടാക്ഷം
യദുവരനളവേതുകീട്ടവനുടെ
കരളിൽതെളിവുവരുത്താനായി
തെളുതെളവിലസും മന്ദസ്വിതമാം
കളർ ചന്ദ്രികയെക്കൊണ്ടുവിതടം,
വെളുവെളയാക്കിനടന്നാൻ കൃഷ്ണൻ
ലളിതവപുജനലീലായുണ്ണൻ
അപ്പോഴങ്ങുപാറകതന്നിൽ
കെല്ലാടുടനേപൗരന്മാരും
ചിൽപുരുഷോത്തമനെഴുന്നള്ളത്തു-
ണ്ടിപ്പോഴെന്നതുകേട്ടൊരുനേരം
തല്ലരമാക്കയടിച്ചുകടഞ്ഞുട-
നത്തുതമായൊരലങ്കാരത്തിന്നു
കോപ്പുകൾകൂട്ടിപ്പാത്തുടങ്ങി
കല്ലനചിലരുവൊത്തുടങ്ങി
നമ്മുടെഭഗവാനെഴുന്നള്ളുന്ന
പെൺമണിമാരുണ്ടിതവരുപോലും
പെൺമയിലിവിടെവിവാഹോത്സവമതി
രമ്യതയായിഗ്ലോഷിപ്പിക്കണം
പൊന്മയമാം ചിലമണിമാളികയും
പെൺമാടങ്ങളുമുളവാക്കണം
ഹർമ്മ്യങ്ങളുമഥമണ്ഡിപ്പനങ്ങളും-
മിനിയും പലതു ചമച്ചീടേണം
പന്തലുമുയരെത്തിർത്തിടേണം
ചന്ദ്രത്തൊടുവിതാനിക്കേണം
രണ്ടതുവേണം മുല്ലപ്പന്തലു
രണ്ടുവിവാഹംകൂടിട്ടല്ലോ
കാഴ്ചക്കൊക്കുവസിപ്പാൻ ചുറ്റും
കാഴ്ചത്തട്ടുകളിട്ടീടേണം
തട്ടുകളെല്ലാമൊട്ടൊഴിയാതെ
പട്ടുകൾകൊണ്ടുവിതാനിക്കേണം
കെട്ടീടേണം പലകുടിലുകളും
വെട്ടീടേണം കാടുകളെല്ലാം;
നാട്ടീടേണം കൊടിമരനികരം
കൂട്ടീടേണംകൊടിയൊളം
കൂറുകൾപലതും തൂക്കീടേണം
കൂറുണ്ടെങ്കിലിതിപ്പോൾവേണം

അടികളതുപലവകവേണം
 ചങ്ങാതികളേ കാലംപോയി
 കോടിസഹസ്രംപിടികവേണം
 കോടുകളിൽചിലതൂണുകൾവേണം
 കോടികൾ പട്ടുകൾ തൂക്കിടുമ്പോൾ
 കോടിപ്പോമിത്തുണിപ്പാഞ്ഞാൽ
 കോടുകളീനജനങ്ങൾനിറഞ്ഞഴ-
 കോടുചമഞ്ഞുവരുണൊരുനേരം
 കോടരുതേതുംസ്ഥലമില്ലാതെ
 കോടുകളധികം കരുതീടേണം
 കൊട്ടിലുപലതും കെട്ടീടേണം
 കോട്ടത്തളവും തീർത്തിടേണം
 കൊട്ടുകൾ വട്ടികൾ തൊട്ടികളെല്ലാം
 കോട്ടമകുന്ന്ചമച്ചീടേണം
 പന്തിപ്പലകകൾപലതുംവേണം
 മന്തുകഴലമരക്കോരികയും
 കലവറവേണം നിലവറവേണം
 കലവറയിൽ ചില നിലവറവേണം
 നിലവറയിൽ ചില കലവറവേണം
 എലകണ്ടിപ്പാൻ പലതുംവേണം
 കലകണ്ടിപ്പാൻഒന്നെതന്നെ
 പാലും തൈരും നെയ്യും മോരും
 ചാലപ്പൊരികെവരുത്തിടേണം
 അരിയും പെരികെ വരുത്തിടേണം
 പൊരിയും മലരവിലിവയും വേണം
 ചന്ദ്രക്കാരൻ മുഴുക്കാരും .
 ചന്ദ്രം നോക്കി നടന്നാൽ പോര
 സന്തതമോരേ കോപ്പുകൾ കൂട്ടാ-
 നന്തരമാൻ നിവന്നീടേണം
 അന്തരനവധി വരുമെന്നാലവർ
 ചെന്തളിരടിമലരുടനേ കൂപ്പി
 പന്തിനിറത്തിയിരുത്തിട്ടവരെ
 ചിന്തതെളിഞ്ഞു ഭൂജിപ്പിക്കേണം;
 എന്തിന പലതു പറഞ്ഞീടുന്നു?
 ചെന്താർമാനിനി വല്ലനോകിയ
 തന്തിരുവടിയുടെ വേളിയതെന്നതു
 ചിന്തിച്ചെല്ലാമുസാഹിപ്പിൻ
 ഇത്തരമോരോ വാക്കു പറഞ്ഞും

സതപരമവിടെ നടന്നു ശ്രമിച്ചും
 ചിന്താനന്ദത്തോടേ പുരജന-
 മൊത്തു സമസ്തം കോപ്പുകൾ കൂട്ടി.
 അനവധി ജനമഥകളുകമോടെ
 ദാജമഥന പുരമണഞ്ഞുവാടേ.
 പുനരപിപുനരവിജലധിതടേ
 ചന്തരസമോടുടൻ നിറഞ്ഞവിടേ
 ചിന്തന്നിലിടഞ്ഞിടഞ്ഞുടൻ നടന്നു
 വിറകിൽ നിന്നുന്തിത്തളിച്ചിലർ കടന്നു
 പുരങ്ങളിലകം പൂക്കു ചിലരിരുന്നു
 വരിചൊടു ക്കിടുകളൊക്കെപ്പറന്നു
 ഭേജനമൊരുവക നടന്നീടുന്നു
 ചടചടവരിചകൾ തുടക്കിടുന്നു
 പൊട്ടുപൊട്ടെവെടി ചിലർ മുഴക്കിടുന്നു
 ഒരുദിശിമുനിജനമെഴുന്നള്ളുന്നു
 വരിയാസം പറഞ്ഞെടു ചിരിച്ചീടുന്നു
 വരിചൊട്ടവരെച്ചിലർ വണങ്ങീടുന്നു
 ഒരു ദിശിവിപ്രന്മാരും വസിച്ചീടുന്നു
 വരമപൂർവ്വനുടെ വരവു കാൺമാൻ
 തരണികളൊരുമിച്ചു പുറപ്പെടുന്നു;
 തരിവളകടകങ്ങൾ ഉടഞ്ഞാണകൾ
 തരമായ കുരലാരമരഞ്ഞാണകൾ
 കരയുള്ള പട്ടവകൾ കുറുമുണ്ടുകൾ
 തെരുതെരെയെടുത്തുടനണിഞ്ഞീടുന്നു
 തിലകങ്ങൾ പലതരം ചമച്ചീടുന്നു
 തലമുടിവടിവൊടു തിരുകീടുന്നു
 വിലസിനമധുഗണം പൊഴിഞ്ഞീടുന്നു
 മലർശരനവരോടു പിണങ്ങീടുന്നു
 കളമൊഴി ജനങ്ങളും തെളിവിനോടേ
 കളികളും പറഞ്ഞെടു കളിച്ചുമെല്ലേ
 വളഭികൾ മുക്കുളേറിയിരുന്നീടുന്നു
 കളകളുമോരോവാക്കു പറഞ്ഞീടുന്നു
 ചെണ്ണായിട്ടു പിറന്നവരാരും
 പെണ്ണെന്നേതും ഭാവിക്കേണ്ടാ
 കണ്ണൻ തിരുവടി തന്നൊടു ചേരും
 പെണ്ണത്രേയൊരു പെണ്ണായുള്ള
 എണ്ണില്ലാത്ത ഗുണങ്ങളിണങ്ങും
 കണ്ണൻ തിരുവടി തന്നൊടുചേരാൻ

പുണ്യം കൂടാതിങ്ങനെ നമ്മെ
 തിണ്ണം തീർത്തവനെത്തൊരു പാഴൻ
 നമ്മൊത്തരങ്ങളെ രണ്ടു വശത്തും
 സുന്ദരിമാരെക്കാണാകുന്നു;
 ധന്യകളാമാക്കപ്പെകമാരെ-
 തന്നോമന്നിലിവണ്ണം കാണും
 അന്യജനത്തിനു ഭാഗ്യം പോരാ
 ധന്യജനത്തെപ്പോഴും കൂടി വസിപ്പാൻ
 മൂന്നും ചെല്ലൊരു സുകൃതം കൊണ്ടേ
 നന്നായിട്ടൊരു വരനുണ്ടാവൂ
 നോക്കിത്തൊഴുതൊരു നായരവന്റെ
 വാക്കുകൾ കേട്ടാലെന്നൊരു കാഴ്ച!
 മൂക്കോളം ബത കള്ളുകുടിച്ചി-
 ട്ടുകൾ കാട്ടണമത്രേ വേണ്ട
 ചെന്നന്നായരുവന്നാനിനലെ
 നമ്മുടെ വീട്ടിൽച്ചെരിവാനായി-
 ട്ടെന്നാവുന്നതെന്തൊരുവന്നൊരു
 പായുമെടുത്തു പുറത്തു കൊടുത്തു;
 ആയതുമേലും നമ്മുടെ നായരു
 വന്നിട്ടെന്നോടൊന്നു കലമ്പി
 കള്ളച്ചെരമീയാരാണിന്നീ
 കള്ളപ്പാഴനു പറയുകിയതു്?
 കൊള്ളാമെന്നു പറഞ്ഞു കൊണ്ടുവ-
 നുള്ളകലങ്ങളുൾക്കൊണ്ടു
 കൊച്ചിനെ വന്നു പിടിച്ചുപറിച്ചാ
 ട്ടുനിന്നിരിക്കിട്ടൊന്നു മടച്ചു
 ഇങ്ങനെയുള്ളൊരു കള്ളന്മാരേ
 ഇങ്ങു നമുക്കുണ്ടാകത്തക്കതു്;
 കററാരു നാരി പറഞ്ഞാനപ്പോൾ
 ഉറവരെകിലിവണ്ണം വേണം
 വല്ലവിമാരെപ്പരിപാലിപ്പാൻ
 മല്ലാരിക്കൊരു കൈശലമേം
 നല്ലജനത്തെപ്പോഴും കൂടി വസിപ്പാൻ
 നല്ലൊരു ഭാഗ്യം വേണം തോഴി
 അണ്ണൻ പട്ടുകൂടിനടന്നാൽ
 എണ്ണയ്ക്കേതും ഞാനറിയേണ്ടു
 കാഴ്ചകൾ കാണാൻ കൊണ്ടു നടപ്പാൻ
 കൊച്ചു പണിക്കരു താനേ പോരും
 താച്ചൻനായരു കച്ചയെടുത്തു

ഇപ്പോഴൊക്കെ പണ്ടൊരു കാലം
 പണ്ടു സുഖിച്ചു വളർന്നവർ ഞാനെ-
 ന്നൊക്കേണം മാനിനിമാരേ!
 തരുണികളിത്തരമുരചെയ്തതേ
 പരിചൊടു കണ്ടു രസിക്കുന്നേരം
 സരസിജനയനനകം ചുക്കുടനേ
 സരസമാരാലയമതിലൊഴുനുള്ളി
 വിവാഹമാകിയ മഹോത്സവത്തിനു
 മുഹൂർത്തമൊന്നാടു വിധിച്ചുനേരം
 മഹാജനങ്ങളുമണഞ്ഞു പാരം
 മഹാപുരങ്ങളിൽ നിറഞ്ഞിരുന്നു
 മഹീതലങ്ങളിൽ വിളങ്ങിമേപ്പും
 മഹീസുരേശ്വരശേഷമപ്പോൾ
 വിഹീനസംഭ്രമമകന്നു യാദവ
 മഹീശമന്ദിരമലങ്കരിച്ചു;
 തനിച്ചു മാനുഷജനത്തിനപ്പോൾ
 അനേകമുണ്ടെന്തോരഥങ്ങൾ
 വിനോദനങ്ങളെ നിനയ്ക്കയാലഗ-
 മനസ്സിലുണ്ടതികൂറാലങ്ങൾ
 മുരാരിതൻ പദസരോരുഹങ്ങളെ
 നിരാകലം കില വണങ്ങുവാനായ്
 തരം വരേണമതിരുന്ന കാണണ-
 മതൊക്കെയെന്നവർ നിനച്ചീടുന്നു
 കെട്ടുകൾ പലതുണ്ടതിനുടെ മുറും
 കൊട്ടിലുപലതും കെട്ടിത്തീർത്തു
 ട്ടല്ലയരമാനത്തൊന്നാടു
 മുട്ടുമതെന്നേ കണ്ടാൽ തോന്നു
 പന്തവിടപികൾ കൊണ്ടു ചമച്ചോ-
 രുന്നതമാകിന തുണകളെല്ലാം;
 അകിലുമരംകൊണ്ടുവിലം തീർത്തു
 അകലം നീളവുമുളവില്ലേതും
 അപ്പോളുണ്ടൊരു മന്ത്രിപ്രവരൻ
 കല്പനകൊണ്ടു പറഞ്ഞു തുടങ്ങി;
 പത്തും രണ്ടും മന്ത്രികളുള്ളവ-
 റൊത്തു പ്രയത്നം ചെയ്തിടേണം
 ഉത്തമമാം ജനമിവടെപ്പലവക-
 യെത്തുമതെന്നതു ബോധിച്ചാലും
 സത്രത്തിന്നു കൊഴുപ്പുവരാതെ
 ചിത്തമുറച്ചു ശ്രമിച്ചിടേണം;

മനോഭൂമി വരുന്ന ജനത്തെ
പരിവർത്തിപ്പാൻ പലരും വേണം
നവരമന്ത്രികൾ വന്നാലവരെ-
പ്പുറമറിതന്നിൽ പാർപ്പിക്കേണം
മേളം കൂടി നവരാം വന്നാൽ
മളികതന്നിലിരുത്തിക്കേണം;
അക്കിത്തിരിമാർ ചോരാതിരിമാർ
ചൊൽക്കൊണ്ടിടുന്ന ഭട്ടേരികളും
ആശ്വനാതം മന്ത്രികൾ മന്ത്രികൾ
മൗഢ്യമിയന്നൊരു നമ്പൂരും
സകലമനുഷ്ഠനുള്ള നേരം
തേവരികൾ പരിവർത്തിക്കേണം
വെളുക്കാതം ഗണിതക്കാതം
വന്നാലവരെപ്പാർപ്പിക്കേണം
ആട്ടക്കാരുടെ പെട്ടികൾ വല്ലാൻ
കൊട്ടിലുവേറേ കെട്ടിക്കേണം;
ശാസ്ത്രപ്പിള്ളേക്കുറിയും കോപ്പും
പാത്രവുമുണ്ടുകൊടുത്തിക്കേണം
കള്ളുകടിക്കും കള്ളന്മാരുടെ
തൊള്ളയിലുടനേ മുളളിക്കേണം
വായുക്കളിൽ കാടുകൾ കാട്ടും
ചേടന്മാരെത്താഡിക്കേണം
ഞൊട്ടസ്മനത്തിനടുത്താൽ
വെട്ടം നീളെ നിരത്തിക്കേണം
വായുക്കളേ മുളളുന്നവരെ
വടിയിട്ടങ്ങു മറിച്ചിക്കേണം
കല്ലനകേൾപ്പാനെടുത്തല്ലെന്നാൽ
കല്ലിതമാക്കുമൊഴിക്കാവല്ലാ
കുണ്ഡൽ തിരുവടി ശാസനമെന്നതു
വൃത്തികളെല്ലാം ബോധിക്കേണം.

ഗംഭീരമിങ്ങനെ പറഞ്ഞനേരം
സമാജനങ്ങളെ മനംതെളിഞ്ഞു
മഹാത്മവങ്ങളുമുടൻ തുടങ്ങി
മുഹൂർത്തവും പുനരടുത്തുവന്നു;
കുമാരിമാരെയുമലങ്കരിപ്പാൻ
പ്രമോദമോടിനമുഗാക്ഷിമാരും;
കുളിച്ചവന്നുടനീളച്ചിടാതെ
കുളിച്ച കൈകളിൽ പിടിച്ചു മനു-

ജന്മങ്ങളു നീണ്ടതി ചുരുങ്ങു തലമുടി
കരങ്ങളൊക്കെ അവർ വിടിച്ചു തിരുകി
കരണ്ഡമാലകളണിഞ്ഞുമെല്ലെ-
പ്പുറന്ന കുമാരി നിരക്കുവെട്ടി-
ത്തരത്തിൽ നല്ലൊരു തിലകം ചേർത്തു
വിലോലചക്രങ്ങളെക്കൊണ്ടുപാലെ
വിലാസമുള്ളൊരു വിലോലനങ്ങളിൽ
വിലാസമാകിനശലാകുചേർത്തു
വിലാസിനിജനമുദാരഭാവം
തെളിഞ്ഞ കണ്ഡലമണിഞ്ഞു കാതിൽ
ഗളത്തിൽ മാലകളെടുത്തണിഞ്ഞു
കരങ്ങളിൽ തരിവളകളുമിട്ടു
വിരൾക്കുമോതിരനികരമണിഞ്ഞു
അവർണ്ണമാകിന പദതളിരുകളിൽ
സുവർണ്ണരൂപുരനികരമണിഞ്ഞു
സുവർണ്ണകൗതുകമവരു ചമഞ്ഞു
കുമാരിമാരെടുമിടചേർന്നങ്ങനെ
പ്രമോദമോടിന സഖികളുമെല്ലാം.

മല്ലവിലോലനനായമുകുന്ദൻ
മുല്ലപ്പന്തലിലണെഴുന്നള്ളി
കല്യാണികളാം കന്യകമാരുടെ
കല്യാണോത്സവസമയത്തിങ്കൽ
ഉല്ലാസത്തൊടു വേണ്ടുവിധികളു-
മെല്ലാമങ്ങു കഴിഞ്ഞദശായാം
ഭൂമിസുരന്മാർക്കുനവധിധനവും
കാർമുകിൽ വണ്ണൻ ദാനംചെയ്തു;
ആമോദത്തൊടു മംഗലസമയേ
ഭാമാപാണിഗ്രഹണംചെയ്തു
ജാംബുനദവും പട്ടം വളയും
താംബൂലങ്ങളുമവനിസുരന്മാ-
ർക്കുജനയനൻദാനംചെയ്തുമ
ജാംബവതിയെയും വേട്ടാനുടനേ
പാവകസാക്ഷികമാകിയകമം
പാചനമാത്രകഴിച്ചമുകുന്ദൻ
ദേവകിവസുദേവാദികളോടും
ദേവിയതാകിയരക്തമിണിയോടും
സേവകരാകിയവൃഷ്ണികളോടും
കേവലമൊരുമിച്ചുണ്ടെഴുന്നള്ളി

പള്ളിമാറാമണിസൊധംപുക്കതി-
 നള്ളിൽപരിചൊടുവാണിടനം.
 സൂര്യനദിച്ചൊവഴുക്കുന്നേരം
 കായ്ക്കാർപലരെണ്ണയെപ്പാൻ
 എണ്ണത്തട്ടേലോറിയിരുന്ന്
 എണ്ണയെടുത്തുകൊടുത്തുതുടങ്ങി
 കെട്ടൊരുദിക്കിലുറക്കിട്ടവധി
 പട്ടന്മാർവന്നാത്തുവിളിച്ചു
 തട്ടിനതാഴേനിന്നശിരസ്സുകൾ
 കാട്ടിപ്പരിചൊടുതേച്ചുതുടങ്ങി;
 ചടപടനെന്നവർ മുടിയിലടിച്ചും
 വടിവൊടുതേച്ചുങ്ങടിയിലൊലിച്ചും
 താളിത്തട്ടിനതാഴെച്ചെന്ന-
 ത്താളിക്കാരൊടുമുള്ളപറഞ്ഞും
 താളിപിഴിഞ്ഞവർ കണ്ണിലൊഴിച്ചും
 താളിച്ചെളിയിൽതെറ്റിവിടിച്ചും
 ഇഞ്ചകളൊടുപിടിച്ചുപറിച്ചും
 സഞ്ചികളിൽചിലരാക്കിയൊളിച്ചും
 വഞ്ചിച്ചവരുടെസഞ്ചിപിടിച്ചും
 വഞ്ചിയിലേറിക്കരപറിച്ചും
 കടവിലിടഞ്ഞുതടഞ്ഞുകടഞ്ഞും
 ചിലരവതച്ചും ചിലരുകളിച്ചും
 സോമൻപുടവകൾ നാർപ്പട്ടുകളും
 കെട്ടിയുടുത്തൊരുപാളത്താരും
 കൂട്ടിഞ്ഞരുതെരെയോടിയടുക്കും
 കൊട്ടിലുപുക്കുംരെടുപിരിച്ചും
 വട്ടംകൂട്ടുംപട്ടന്മാരുടെ
 ചട്ടംകണ്ടാലെത്രവിചിത്രം!
 അപ്പൊളുക്കളതന്നിൽവിളങ്ങുമൊ-
 രത്തമെങ്ങനെവാഴ്ത്തിടേണ്ടു
 കൊള്ളിയടുപ്പിൽ തള്ളുന്നചിലർ
 വെള്ളംകോരിനിറയ്ക്കുന്നചിലർ
 മുള്ളനടിച്ചുനടക്കുന്നചിലർ
 പൊള്ളപറഞ്ഞുചിരിക്കുന്നചിലർ
 ആത്രശ്ശേരിചിത്രവഞ്ചി
 പാത്രമെടുത്തിരുപാപ്പാരായി
 പാത്രത്തണ്ടുപിടിപ്പാൻ നല്ലൊരു
 പാത്രംതന്നേനിക്കുളിതെന്നും

തൊട്ടാശ്ശേരി എരിശ്ശേരിക്ക-
 ചട്ടുകമായികൂടിടേണം
 കട്ടുകശ്ശേരികട്ടുകവറക്കു
 വേങ്ങിശ്ശേരിതേങ്ങവറക്കു
 ചക്കപ്രഥമൻ വെക്കണമെന്നാൽ
 തെക്കത്തിന്നൊരുതക്കവുമേറും
 ചീരക്കാറിനു സരസതയേറും
 ചീരക്കറികൾചമപ്പാനെന്നും
 വഴുതക്കാടും വഴുതിപ്പോമേ
 വഴുതിനങ്ങാക്കറിവെക്കുന്നേരം
 നെല്ലിക്കാടമന്തൻമുന്നാമൻ
 നെല്ലിക്കാക്കറിവയ്യാൻകൊള്ളാം;
 ഉപ്പുകൾനോക്കാനപ്ഫൻവേണം
 വമ്പന്മാരിൽമികച്ചൊരാമ്പൻ
 ഉപ്പേരികളുടെ പാകംനോക്കാ-
 നയ്ക്കുള്ളിക്കു ശരിയല്ലാതും
 വെള്ളംപോരാ വെള്ളമൊഴിപ്പാൻ
 കള്ളന്മാരവരെങ്ങിററുപോയി
 ചെമ്പുകളിനിയുമൊരമ്പതുവേണം
 ചെമ്പുകിടാരം മുമ്പിൽവരേണം
 ഉഴകാരോ പാഴന്മാരോ!
 വാഴക്കായിതുമതിയാകില്ല
 മുപ്പാകൊള്ളും കൊട്ടറിയാച്ചിനി
 ഉപ്പേരിക്കു നറുക്കിടേണം
 മാങ്ങാക്കാടിചമയ്ക്കണമെന്നാൽ
 തേങ്ങയരച്ചതുമതിയായില്ല
 ഇങ്ങനെപലതുപറഞ്ഞുംകൊണ്ടു
 ഭംഗിയൊടങ്ങുചമിച്ചുതുടങ്ങി
 അഞ്ചെട്ടാളുകൾകൂടിട്ടങ്ങൊരു
 സഞ്ചിയഴിച്ചുമുറക്കുതുടങ്ങി
 തുക്കപുകയിലതരിമ്പില്ലാത്താൽ
 നമുക്കുമുറക്കിനസുഖമില്ലേതും
 പാക്കംവെറിലയുണ്ടെന്നാകിൽ
 തുക്കംനോക്കണമെന്നടെകഴലിൽ
 തന്നടെകഴലിൽ പുകയിലയെന്നതു
 മുന്നംഞാനോ കണ്ടിട്ടില്ല
 വെറിലപറാനുള്ളൊരുപായം
 മുറുമതേതും നമ്മൊടുകൂടം

ഒന്നുമുതലോ സാമ്പ്രതമായി
 സാപ്പാടുകൊയ് വേണ്ടെന്നു
 പഞ്ചാരപ്പൊടി പോതുപോരും
 വേപ്പിലചിത്തേ പോടെ ചെടവാ
 സാരംകീറം വെട്ടുകിട്ടിട്ടി
 പട്ടവും കിട്ടാലും പോടെന്നൊരുവൻ
 കത്തിരിക്കാക്കിയുണ്ടൊരാൽ
 ചെത്തവിളമ്പണമെന്നൊരുവൻ
 റെടനാറണ്ണാമണിയാ സ്വാമി
 അഞ്ചു സുബ്ബാ ചെങ്കിടാമ
 സീതാരാമ കൊളുത്തുരാനും
 ആനവിടുകൻ മണിയൻ ഞാഞ്ഞാൽ
 അപ്പപ്പാ ചില മുഷുകളൊന്നും
 അപ്പന്മാരുടെ മുതലോഎന്നും
 പോടികല പോടികലപോട്ട്
 പോറാറിടുകഴിയികപോട്ട്
 ഇത്തരമോരോ വിപ്രന്മാരുടെ
 ഭക്തിമഹോത്സവമത്ര വിചിത്രം
 വാലുകുറുക്കിയെടുക്കുന്നു ചിലർ
 വാരിച്ചുടുക്കുന്നു ചിലർ
 നാരങ്ങാക്കറി മാങ്ങാക്കറിയും
 മോരും ഞെരുമെടുക്കുന്നു ചിലർ
 വെല്ലുപ്പായസമുണ്ടുവരുന്നു
 മെല്ലെയിരുന്നു ചെലുത്തണമെന്നും
 കുന്നംഞെരുക്കിപ്പതിനിന്നീ
 വന്നജനങ്ങളിൽ മുമ്പിടാണെന്നും
 കൊണ്ടാരണ്ടുകുലപ്പഴമെന്നും
 കൊണ്ടാപപ്പട്ടമിവിടെയെന്നും
 കൊണ്ടാറ്റുന്ന ജനങ്ങളിൽനിന്നു-
 ങ്ങളായിടിനകൗതുകമോത്താൽ
 കണ്ടാലെത്രമനോഹരമതിനെ
 കൊണ്ടുപുകൾത്തൊന്നെല്ലെത്രം
 ഗോസായികളുണ്ടെങ്ങൊരു ദിക്കിൽ
 തങ്ങളിലോരോന്നുരചെയ്യുന്നു,
 വമ്പന്മാരെ വിളിക്കയുമുണ്ടവ-
 റൊപ്പമിരുന്നു ഭൂജിക്കുന്നേരം
 ജയജേറാളാം സീതാരാളാം
 ജേജേറാളാം കോദണ്ഡരാളാം
 തുമാറുമുലക്കു കോറുമുലക്കു

അമാറുമുലക്കു കാശിമുലക്കു
 തുമാറട്ടിക്കാണിക്കാഹരൈബാവാ
 അമാറട്ടിക്കാണിസീതാരാളാം
 ബ്രഹ്മദേവോദാവൻ ദാരോ
 നല്ലവന്നീധാലോധാലോ
 പത്താലാവോക്കാരിലാവോ
 ചെസ്തലാവോകേലിലാവോ
 തുഹിലാവോദുരദേലാവോ
 സുപാരിലാവോസക്കരിലാവോ
 പൂരിയാറോദസ്തുലാവോ
 ധിക്രയാറോതമാക്കയാറോ
 സുണ്ടേയാറോകുലാലാവോ
 റേവോധാരോഭാജിക്കാബ്
 വാനീപിയോമേരാവെടബം
 ഉടുട്ടുമായികും കുറുകും കുറുകും കുറുകും
 ജാറെഹറജാമുറജാഹറജാറെ.

ഇത്തരമോരോ കോലാഹലമു-
 ണ്ടത്തമപുരുഷപുരങ്ങളിലെല്ലാം
 വാണിയർഗോംകണി വെട്ടികളൊരുവക
 വാണിഭൂവും വെച്ചുവസിച്ച്
 വാണീടുന്നതു വാഴ്ത്താൻ നമ്മുടെ
 വാണിക്കേതും പ്രൗഢതപോര
 ഇത്തരമോരോ ഘോഷത്തോടെ
 രാത്രികഴിച്ചും വകലുകഴിച്ചും
 മികവേറുന്ന വിവാഹമഹോത്സവ-
 മഴകോടങ്ങു കഴിഞ്ഞ ദശായാം
 വന്നമഹാജനമൊക്കെയുമടനെ
 നന്ദികലൻവർ ഗമനംചെയ്തു
 നന്ദതന്ത്രജൻ സുന്ദരവദനൻ
 സുന്ദരിമാരെടു കൂടിസ്സുഖമേ
 കന്ദപ്പോസവകേളികളാടി
 നന്ദികലൻ സുഖിച്ചു വസിച്ച്
 എന്നതുകാണ പരഞ്ഞിതു ഞാനും
 യത്നംചെയ്തു വരുത്താമെല്ലാം
 ഇക്കഥകേൾക്കണമെന്നതും ചെയ്തു
 മിക്കതുമടിയനുണർത്തിച്ചേനെ
 ഉലകുടെ പെരുമാളോടൊരു സചിവൻ
 വലതുമുണർത്തിച്ചവിടെ വസിച്ചു.

ഇതി സ്തമനകം ഓട്ടൽതൃശ്ശൂർ സമാപ്തം.

രമന ചരിതം

കാട്ടൻതുളുത്.

കാരണപുരുഷനാകിയ ഗോവാൻ
വാണവരദൻ വാരിജനയനൻ
ലാഭാവതി പുരിതന്നിലുദാരം
ലാഭങ്ങളുടെ സമുദ്രത്തോടും
ബന്ധം വാണരുളീടിന കാലം
താരമ്യനിവരനൊരുദിനമെമ്പാടു
താരയണനെക്കാണുമതിനവിടെ
പാതാങ്ങെഴുന്നള്ളിനിഗൂഢം
പതിനാറായിരമെട്ടും സ്ത്രീകളെ
പതിയാകുന്ന പരമ്പുരുഷൻ താൻ
അതിമാനുഷനിവനെങ്കിലുമനവധി
മതിമുഖിമാരെടു കൂടിരമിപ്പാൻ
മതിയായുരുമോ താനൊരുവൻ പുന-
രതിനുടെ കൌശലമുണ്ടറിയേണം
പ്രതിദിനമോരോ നാരികളോടും
രതിസുഖമനുഭവമെന്നു വരുമ്പോൾ
ഉഴവില്ലാതൊരു പുല്ലുകിളിത്തൊരു
പഴുനിലമെന്നകണക്കേ സ്ത്രീകൾ
കൂഴംവരുവാൻ വളരെക്കാലം
പാഴിലിരുന്നേ സംഗതികൂടു
മുപ്പതുമെട്ടുമൊരഞ്ചും വഷം
മാസംപത്തും ദിവസമൊരൊട്ടും
അങ്ങുകഴിഞ്ഞാലൊരു ദിനമവനൊടു
സംഗമംഗനമാക്കുലഭിക്കും;
രണ്ടാംകുറിവരുമളവേ നാരികൾ
കണ്ടാലാകാതായുരുമപ്പോൾ.
തണ്ടാർമാതിൻകണവരുമായവർ
വണ്ടാതായുരുമക്കാലത്തു
തലമുടിയൊക്കെ വെട്ടത്തുനരച്ചും
മുഖയിണതുങ്ങിയുലഞ്ഞു ചമഞ്ഞും
ചില പല്ലിന്നുമിളക്കം വരുമൊരു
വിലപിടിയാത്തവളായുരുമപ്പോൾ

ആയവർ പൊറാവർ പെണ്ണെന്നാൽ പുന-
രവളും പൊറ തുടങ്ങുമതങ്ങിനെ
മകളും മകനും മരുമകൾ മകനും
വകവലതിങ്ങനെ തീർന്നാലവിടെ
സുഖമില്ലെന്നും വന്നു വേിക്കും
കാളിയമനനൻ വളരെസ്ത്രീകളെ
വേളികഴിച്ചതുചിതമായില്ല;
കേളിക്കും സുഖമില്ലിസ്ത്രീകളെ
ലാളിക്കുന്നതു മെങ്ങനെ കൃഷ്ണൻ
മുറുമൊരുത്തിയെലാളിക്കുമ്പോൾ
മററപ്പെണ്ണിനു മുഞ്ഞികുറക്കും
തെററന്നവളെസ്സമ്മാനിച്ചാൽ
കററംമറവളൊന്നുണ്ടാക്കും
അറമതില്പാതംഗനമാക്കിഹ
കൊററകൊടുത്തും കോപ്പുകൾ തീർത്തും
പേറാറിനു കുടും മഞ്ഞെടുമുള്ളിയു-
മേറും പലവക ചിലവുകളിട്ടും
വളരെ സ്ത്രീകളെ വച്ചു പുലർത്തും
ജളപുരുഷൻ മുതലുള്ളതശേഷം
കളവാറുള്ളൊരു സംഗതിയാകും
കളവാണികളിൽകാക്കുമുഴുത്താൽ,
നളിനവിലോചനനാകിയ കൃഷ്ണൻ
നാരികളനവധിയുണ്ടായതിനാൽ
കളിപറകല്ലൊരു നേരവുമുള്ളിൽ
തെളിവില്ലെന്നും വന്നുവേിക്കും
വാഴ്ത്തുമസ്തനമുക്കെന്തതിനാൽ
ഈശ്വരവിലസിതമാക്കറിയാവു
നന്ദകുമാരൻ ബോധിക്കാതെ
പെണ്ണുപതുക്കെയൊളിച്ചൊരു ദിക്കിൽ
നിന്നുടനൊന്നു വിശേഷമറിഞ്ഞു-
ങ്ങിന്നനമുക്കു ഗമിച്ചീടേണം.
ഇമ്മം നാരദമാമുനി തന്നുടെ
ചിത്തം തന്നിൽ വിചാരിച്ചുങ്ങൊരു

പുത്തൻമണിമാളികമുകുളേരി
 പുരുഷോത്തമന്റെ ശയനഗൃഹത്തിൽ
 ജാലകവാതിൽ പഴുതിൽ കൂടെ
 പാലെയൊളിച്ചുമനോക്കുന്നേരം
 ഉത്തമപുരുഷൻ വെറിലായും തി-
 ന്നത്തമകാമിനിമണിയൊടു ചേർന്നു
 മെത്തകരേരിമനോഭവലിലകൾ
 ചിത്തസുഖനകഴിച്ചതു കണ്ടു
 ഇന്നുമുരാന്തകനിവളൊടു കൂടി
 ചേർന്നശയിക്കും ദിവസമതല്ലോ
 എന്നതറിഞ്ഞു മുനീന്ദ്രൻ മറ്റൊരു
 മന്ദിരസീമനി ചെല്ലുന്നേരം
 അവിടത്തിൽ പുനരുംബുജനേത്രം-
 മവികലസുന്ദരിയായൊരു പെണ്ണും
 പകിടകളിലും കൊണ്ടു രസിച്ചും
 വികടവിനോദം വാണരുളുന്നു;
 മറ്റൊരു ഭവനേ ചെന്നുമുനീന്ദ്രൻ
 പറ്റിയൊളിച്ചുമനോക്കുന്നേരം
 കറക്കുഴൽ മണിയൊരുവരും മുകുളനും
 വെററതെരുന്നൂ കൊടുപ്പതു കണ്ടു
 എതിർഗേഹത്തേ ചെന്നുമുനീന്ദ്രൻ
 കതകിൽ നികടേ നോക്കുന്നേരം
 ചതുരൻ കൃഷ്ണനൊരുസുന്ദരിയും
 ചതുരംഗം വയ്ക്കുന്നതു കണ്ടു
 വീണാധരമുനിമറ്റൊരു ഭവനേ
 കാണാതവിടെയൊളിച്ചുമനോക്കി;
 ചേണാൻീടിനമധുസുദനനും
 ഏണായതമിഴിയാകിനപെണ്ണും
 വീണാവേണവിനോദത്തോടെ
 കാണായവിടെ രമിക്കുന്നതുമ്മ
 പരഭവനാത്തേ ചെന്നുമുനീന്ദ്രൻ
 പരമപുമാനെയുമവിടെക്കണ്ടു;
 പരിമളമിളകിനമലയജമൊഴുകും
 പരഭൃതമൊഴിയുടെ കചഭരയുഗളം
 പരിചൊടുതിരുമാവീടമിടചേർത്തു
 പരമസുഖേനപുണർന്നിടുന്നു;
 പ്രാണാധിപനാം മായവനങ്ങിനെ
 ഏണമിഴിയുടെ പാദസരോഭം

വീണാശ്രവണങ്ങീടുന്നതുമ്മ
 കാണായുന്നിതു മറ്റൊരുഭവനേ
 നലമൊടുമറ്റൊരുഗേഹേകൃഷ്ണൻ
 പലമിഴിയേനിജമടിയിലിരുത്തി
 തലമുടിചിരിക്കിവിടുത്തിടുന്നതു
 സുലളിതമവിടെക്കാണായുന്നു;
 കലിതകുതുഹലമന്യഗൃഹത്തിൽ
 കലിമുനി ചെന്നു കരേറും നേരം
 ജലജലേക്ഷണനേവം നല്ലൊരു
 പലമിഴിയേ നിജമടിയിലിരുത്തി
 മലയജപകിലകങ്കമകളോ
 മുലകളിലണിയിക്കുന്നതു കണ്ടു
 കലഹപ്രിയമുനിതാനമമറ്റൊരു
 നിലയം തന്നിൽ ചെല്ലുന്നേരം
 വലരിപുസഹജനാരംഗനതന്നുടെ
 മുലയിണമെല്ലെത്തൊട്ടുതലോടി
 കലഹിക്കരുതെ കാമിനി! നിന്നുടെ
 മുലയിണയാണമറ്റൊരു നാരിയെ
 വലനം ചെയ്തില്ലാത്ത സുശീലേ!
 കലുഷതകളകളകളൊഴിമൗലേ!
 കലദൈവതമേ വരികസമീപേ
 ബലഭദ്രാനജനിങ്ങനെയവളൊടു
 പലമൊഴിഹന്തകനിഞ്ഞു പറഞ്ഞു
 കലഹം തീർത്തുടനവടെലലാടെ
 തിലകുക്കുറിചേർക്കുന്നതു കണ്ടു;
 തദ്ദിശിമറ്റൊരുഗേഹേകൃഷ്ണൻ
 മറ്റൊരുമൊത്തിപ്പദവും പാടി
 പദ്യംചൊല്ലിപ്പൊതുളളിടിന
 വിദ്യവിനോദവിലീനൻ കണ്ടാൻ
 ദോഷമകന്നമമറ്റൊരു ഭവനവി-
 ശേഷമതറിവാൻ ചെല്ലുന്നേരം.

മല്ലാരിഭവനൊരു മല്ലാക്ഷിയോടുകൂടി
 മുല്ലായുധകേളിയിലുല്ലാസത്തോടുകൂടി
 മെല്ലെവരികതടവില്ലേതു മിന്നമലർ
 വില്ലേന്തിവരുണൊരു മറ്റു മദനനെനെ
 കൊല്ലുന്നതിനുവേണ്ടതല്ല മടികൂടാതെ
 വെല്ലും പഞ്ചസാരയും വെല്ലുമധരമതും
 മെല്ലെന്നു തരിക നീകില്ലെന്നുമിന്നുവേണ്ട;
 നല്ലന്തിനേരമൊരു വല്ലന്തിയുണ്ടാക്കാതെ

തില്ലതികേമനസികില്ലന്തിയുഴലുനാ?
മുല്ലവിശിഖനടെ മല്ലാടന്തിനകാമ-
വല്ലി നീയെന്ത്യേശതിയില്ലല്ലോ നമുക്കിന്ന

ഇങ്ങനെയൊരു പുരിതനാൽ മുക്കുന്തൊ-
രംഗനയോടരുൾ ചെയ്തു കേട്ടഥ
തിങ്ങിനമോദാൽ നാരദമാമുനി
യെങ്ങുമൊരേടമിളച്ചിടാതെ
ഉഷ്ണേരം ഹരിവരിതം കണ്ടഥ
മുക്കൽ വിരലും വെച്ചു നടന്നു;
നിരക്കെപ്പതിനാരായിരമെട്ടു
മിതൊക്കെക്കണ്ടു സുപണ്ണഗൃഹത്തിൽ
എല്ലാശയനഗൃഹങ്ങളിലും ബത
മല്ലാത്തകനും മഹിഷിയുമായി
സല്ലാപാദി സുനൈശയിട്ടുതു-
മല്ലാസാലിഹകണ്ടു മുനീന്ദ്രൻ;
കൃഷ്ണഹരേമധു സുദനായ വ!
വൃഷ്ടികലേശ്വര! വിശ്വപംഭരജയ
വിസ്മയമീശ്വരതവമാമിയം
തസ്മിൻ സ്വാമിൻനാഥനമസ്തേ
സുസ്മിതനാകിയ നാരദനീങ്ങനെ
വിസ്മിതനായി വണങ്ങിട്ടടനേ
രക്തമിണിതാനഥവാണരുളിടിന
രക്തമനികേതേ ചെന്നു മുനീന്ദ്രൻ
ഒട്ടും മടിയാതേപ്പണി പറവാൻ
വട്ടം കൂട്ടിവസിച്ചുരുൾചെയ്തു.

വരികവിരവാടു വിഭക്തന്ത്രജേ
വരഗുണശാലിനി വാരണഗമനേ!
ഹരിവല്ലഭമാർ പതിനാരായിര-
മരുണായരിമാരതി സുന്ദരിമാർ
അതിലധികം പുനരെട്ടനതാംഗിക-
ളതിലും സുന്ദരിനീയും ഭാമയും
അതിശയമാകിന ഹരികാമിനിമാ-
രതിനൊരു സംശയമില്ല സുശീലേ!
അതിലും ഹന്ത നിനക്കു വിശേഷി-
ച്ചതിസൗഭാഗ്യമിതെന്നു പ്രസിദ്ധം;
എന്നിഹ പലരും പറയുന്നതു കേട്ട-
ങ്ങിനെ തന്നെ നമുക്കും ബോധം.

സത്യഭാഷിണീ രക്തമിണി നീയും
സത്യഭാമയുംസംപ്രതിതുല്യം

സത്യസന്ധനാം കൃഷ്ണനീങ്ങളിൽ
നിത്യരാഗമൊരു നീക്കുമില്ലാ;
എങ്കിലും കിമപിസംശയമില്ലോ-
ളെങ്കലുള്ളതിഹ ഞാനുരചെയ്താം
മങ്കമാർമണേനികലുറച്ചൊരു
വങ്കജാക്ഷനെതങ്കലതാക്കാൻ
സത്യഭാമതാനൊന്നു മുതിർന്നിതു
സത്യബുദ്ധിയാം നീയറിയുന്നോ
ഗുഡമന്ത്രമോകിമപിയവർക്കൊരു
ഗുഡതന്ത്രമോ ഉണ്ടതുന്താനും;
പ്രൗഢനാകിയഹരിക്കവർതങ്കൽ
ഗാഢരാഗമുളവായിതു കാലം;
പാരിനീശനമരേന്ദ്രബലത്തെ
പോരിലൻപൊടു ജയിച്ചു മുക്കുന്തൻ
പാരിജാതമപിഹന്തഹരിച്ചു
പാരിടത്തിലതു കൊണ്ടിഹപോന്നു
ആരുമാരുമറിയാതൊരു ദിക്കിൽ
പേരുമാറി വിധമൊന്നു പകർത്തി
തന്ത്രമുളമിട്ടു നന്നച്ചു
ചിത്രരത്നശിലകൊണ്ടു പടുത്തു
പത്മരാഗതണിപ്പും മണവും ബഹു
പത്മനാഭനുടെ ഭാമിനിയാകും
സത്യഭാമയുടെ മന്ദിരമില്ലോർ
സത്യലോക സുരലോകസമാനം.

ഇരിക്കുന്നജനങ്ങൾക്കു നിരക്കുന്നദ്രവ്യമെല്ലാം
തെരികെന്നു ദാനം ചെയ്യാനൊരിക്കലും കുറ-
വില്ലാ,
ഉരിക്കഞ്ഞിരണ്ടുവറുമാരിക്കൽഭുജിച്ചുകൊണ്ടു
മരിപ്പാരായ്ക്കിടക്കുന്നോരിരപ്പാളിക്രൂട്ടമെല്ലാം
നിരപ്പോടെ പാരിജാതത്തരുപ്രൗഢനോടും
ചെന്ന-
ങ്ങിരക്കുന്നേരമേതങ്കൻ പരക്കുന്നകൊമ്പുകളി-
ലിരിക്കുന്ന പട്ടം പൊന്നും
പെരക്കുന്ന നെല്ലും വിത്തും
കൊതിക്കുന്നതെല്ലാം താഴെ
പതിക്കുന്നതാശു കാണാം.
ഉടുപ്പാനില്ലാത്തവൻ പ-
ട്ടുടുത്തു കങ്കണം കൈയിൽ
തൊടുത്തു കാതുരണ്ടിലും
കടുക്കൻ പോട്ടുകൊണ്ടോരോ

മിടുക്കന്മാർ നെല്ലരിയും
 പൊട്ടിക്കൊന്നു ചാക്കിൽ കെട്ടി
 നടക്കുന്നു വീട്ടിൽ കൊണ്ടെ
 കിടക്കുന്ന നാരിമാർക്കും
 കൊടുക്കുന്നു വേണ്ടതെല്ലാം;
 കടക്കാരും പോന്നു വന്നു
 തടുക്കാതെ ദ്രവ്യം വാങ്ങി
 അടക്കം പുണ്ടങ്ങു മാറി
 നടക്കുന്നു സന്തോഷിച്ചു
 കൊടുക്കുന്ന വേലയെല്ലാം-
 മെടുക്കുന്നവർക്കും കൂലി
 കൊടുക്കുന്നതിനുമേലും
 മടിക്കുന്നോരില്ലിക്കാലം.

തരുണീകലമണിഭാമവസിക്കും
 പുരമതിൽ മരുവിനൊരുതരസുരതരു
 ധനവസനാദികളെല്ലാം കരുതും
 തെരുതെരയെഴു കൊടുക്കും താനും
 തെരുവുകൾ വീടുകൾ നാടുകളെല്ലാം
 പെരികിനധനധാന്യാദികൾ കൊണ്ടിഹ
 പരിപൂർണ്ണാമൃതമായ് വന്നിതുബതി
 നരവരസുന്ദരിതുക്മിണിബാലേ!
 ഇത്തരമുരുതമസുരവൃക്ഷത്തെ
 സതപരമിങ്ങിഹ കൊണ്ടുപന്നിപ്പോൾ
 പത്തുസാഹസ്രവൃമാരസഹസ്രവൃ-
 മുത്തമകാമിനിമണികളിലാക്കും
 ഉത്തമപുരുഷൻ ഭാനം ചെയ്തി-
 ല്ലത്തൊഴിൽ കൊള്ളാമായതുപോട്ടെ;
 എട്ടുവയുക്കളിലേറാം മുരഹര-
 നിഷ്ഠയതായൊരുതുക്മിണിനിന്നുടെ
 വീട്ടിലെമുറഞ്ഞമരദൃമമതു
 നട്ടുനന്നപ്പാൻ നിന്നുടെ വല്ലഭ-
 നൊട്ടുംകുടിവില്ലാഞ്ഞതുകഷ്ടം!
 ഹന്തനിനക്കുതരാഞ്ഞതിനേക്കാ-
 ലുത്തസാപമവർക്കു കൊടുത്തതു;
 കൊന്നതിനേക്കാൾ കോതപിറക്കൽ
 പെണ്ണവിളിക്കുന്നതു ബാഹുദുഃഖം.
 ഇത്തരമേവണി കൂട്ടിമുന്നീറ്റൻ
 സതപരമെഴു ഗമിപ്പൊരുതശേഷം

ബുദ്ധിക്ഷയവും പുണ്ടമരുക്മിണി
 കൂലിച്ചുവിടെത്തന്നുടെവേണേ
 കരുതുമെട്ടു കിടക്കുന്നോരും
 കടൽ നിറമുടയവനങ്ങെഴുന്നള്ളി.

(പദം)

ബന്ധുകാധരിമാർ കൂപ്പുംബന്ധുരാംഗി! വാത
 ബന്ധിച്ചു കിടപ്പാനൊരുബന്ധം ബാലേ! [ത
 അന്തിനേരവുമിരുട്ടും വന്നുകൂടിനിന്റെ
 അന്തികേശയിപ്പാനല്ലോ വന്നു ഞാനും;
 എന്തിനുകലഹിക്കുന്നു കല്യാണംഗി! കൃഷ്ണൻ
 എന്തൊരു വിഴിപ്പെയ്തിപ്പോളെന്നു ചൊൽകാ
 മാറന്റെ ശരങ്ങളേറ. മാഴ്കുന്നെന്നുടെ ചി-
 ത്തരന്റെമാലാറിയുന്നു നീയല്ലാതെ [ത
 പന്തിടഞ്ഞുപോർമുലകൾ പുൽകാനല്ലോവന്നു
 ഭന്തിഗാമിനി! നിൻകാന്തൻവാസുഭോവർ
 മറയ്ക്കുമാനിനിമാരെ കൈവെടിഞ്ഞു ഞാനും
 മുറും നിന്നോടു രമിപ്പാനല്ലോ വന്നു
 കുറമെന്തെന്നിക്കുബാലേ! കൂറില്ലാതായ് വന്നു
 തെറ്റൊന്നു കരുതുകുപ്പാനെന്തുമുലം?
 വാരമുണ്ടുപരിതാപം വകജാക്ഷിബാലേ
 വാരാതെ വാതൽ തുറക്കു തുക്മിണീ നീ

ഇങ്ങനെ മധുരിപുതന്നുടെ വചനം
 തിങ്ങിനകലഹത്തോടേ കേട്ടു
 മങ്ങിനമുഖവും താഴ്ന്നിയിരുന്നു
 കലങ്ങിനവചസാ തുക്മിണി ചൊന്നാൾ

(പദം)

“വണ്ടാർ കുഴലിമാരെക്കൊണ്ടാടിവിനോടി-
 പ്പാൻ
 പണ്ടാരുമേവമില്ലല്ലോ പണ്ടാരുമേവമില്ലല്ലോ
 അംബുജമധുപാനമാദരിക്കുന്നഭംഗം
 നിംബത്തെ കാംക്ഷിച്ചീടുമോ?
 നിമ്മലാകാരനിംബത്തെ കാംക്ഷിച്ചീടുമോ?
 പാരാതെതന്നെ പതിനാറായിരം നാരിമാർ
 വേറായ് നിനക്കുമുണ്ടല്ലോ
 വേദാന്തമുന്തേ! വേറായ് നിനക്കുമുണ്ടല്ലോ
 വാരിജാതത്തെ നൽകിപ്പാലിച്ചു വെച്ചിരിക്കും
 വാരിജാക്ഷി ഞാനല്ലല്ലോ
 വാരിധിവണ്ണ! വാരിജാക്ഷി ഞാനല്ലല്ലോ;

വിരകംപരത്തിക്കൊണ്ടുണ്ടായൊരുതവന-
മിയന്നുഗഗനത്തിങ്കൽ പാമ്പടക്കുനോക്കി .
പ്പറന്നാടുകൾ കാട്ടുകടന്നു ഗന്ധമാദന-
മണഞ്ഞുകീഴ് വോട്ടുനോക്കിയറിഞ്ഞൊരുതവന

വീരൻ

ഇരിക്കുകദളികൊണ്ടുല്ലസിക്കുംപ്രദേശത്തു ചെ-
ന്നിറങ്ങിയരികേയങ്ങുനിറഞ്ഞ വാഴക്കൂട്ടത്തിൽ
നിറംമേൽ മണ്ഡപത്തിലിരിക്കും ശ്രീഹരൻ
മാനെ
സൂരിക്കും മാനുഷക്കുളിലിരിക്കും പാവങ്ങളെ
ല്ലാം
തെരികൊണ്ടുനാട്ടുമാക്കുംദരിക്കലേതന്നെനാനും.

ഇങ്ങനെയുള്ളൊരു ശ്രീഹരൻമാനെ
തിങ്ങിനമോദാൽ കണ്ടൊരുനേരം
പതംഗപുംഗവനാകിയ ഗരുഡൻ
കവികലപുംഗവനോടരുൾചെയ്തു:—
ജനകസുതാപതി ദൂതസഖേ! മണി
കനകസുകുണ്ഡലമണ്ഡിതഗണ്ഡ!
അനലമതേ! ശുഭ മാമകവചനം
വിനതാസുതനഹമണ്ഡജവീരൻ
അരുണസഹോദരനധികവിനീതൻ
കരുണാകരന്റെ വാഹനഭൂതൻ
അരുണാംബുജഭളലോചനനാകിയ
ഹരിയുടെഭൂതൻ ഞാനിഹവന്നു
അരുളിച്ചെയ്തനിയോഗിച്ചിതുമാം
കരളിൽ കനിവാടു കാർമുകിൽവണ്ണൻ
സുരപുരിസമമാം ഭാരകതന്നിൽ
സുരചിരവാസംചെയ്തരുളുന്ന
യദുകലനാഥൻ കൃഷ്ണൻ തിരുവടി
സദുവാംശ്രീമദ്വരണസഹോജൻ
അങ്ങനതന്റെ മകനാകുന്നനി-
രങ്ങനൊഴയനതായ ഭവാനെ
അങ്ങനവണ്ണൻ കാണാനാഗ്രഹ-
മധികമതുണ്ടെന്നറികയിദാനീം
തൻതിരുവടിതാനെന്നെയയച്ചു
ചിന്തിതമെന്തെന്നാക്കറിയാവു
പണ്ടു്കുതിമുഖാലയദഹകനെദൂത-
മണികസിമനികൂട്ടിക്കൊണ്ടിഹ
വരികെന്നെന്നനിയോഗിച്ചിതുമഹരി

വെരികൊണ്ടുതുകമോടിയുകാലം
വിരവാടുപോന്നീടുകനി കവിവര!
ഹരിവരമരുളും ഹന്തനിനക്കും.

അരുണന്റെ സഹജന്റെവചനമുതുകേട്ടുടൻ
ആജ്ഞേയൻ കവിശ്രേഷ്ഠൻ പറഞ്ഞിതു—
പശുപകലമതിൽമരുവുമഗ്നമേണിയാമവൻ
പാതംനേതർതെളിപ്പാനിരിക്കുന്നവൻ
തെളിവുമൊരുവെളിവുമവനകമലരിലില്ല
വെണ്ണയും പാലും കവൻഭൂജിപ്പവൻ [ഭോ]
അവനടയഭവനമതിൽവരികചിതമല്ലഭോ
അങ്ങനാപുത്രനാമിക്കവിശ്രേഷ്ഠൻ
വൃഷലികടെവികൃതിബത ശിവശിവനമുക്ക
വീക്ഷണംചെയ്താൻ മനസ്സിലുതെല്ലമേ [ഭോ]
പടുലമിഴിവടലികടെവിടുവണികൾചെയ്യുമ-
ച്ചങ്ങാതിയെച്ചെന്നു കാണാൻചിതംനന്ദി
രാല.ഗുപതികലതിലകനലാല.ഭൂജവിക്രമൻ
രാമഭദ്രസാമിഭേവൻസദൈവതം
അവനടയചരണമുകമലയുഗമാശ്രയം
അന്യനേസ്സേവിക്കയില്ലൊനണ്ഡജ!

മക്കടവരന്റെ വാക്കുകൾകേട്ടുട-
നൽക്കടരോഷമിയന്നഥ ഗരുഡൻ
നോക്കെടുത്തകുരങ്ങുച്ചാരേ!
ധിക്കാരം മമ കേൾക്കരുതിപ്പോൾ
ശക്രാദികളും വന്നുവണങ്ങും
ചക്രായുധനെക്കൊണ്ടു ദുഷിക്കും
വക്രാത്മാവേ നിന്നൊടുകിഞ്ചന
വക്കാണിപ്പമതിയാവിപ്പോൾ
അക്കുന്തുലുമശേഷജഗത്തിലി-
തൊക്കെപ്പൊലിമ വരുത്തിയിരിക്കും
വിക്രമജലനധി വിശ്വജനേശ്വര-
നക്കടൽവണ്ണൻ കണ്ണാരിസ ഖി
മൽകലദൈവതമദ്വേഹത്തെ നി-
നക്കുദുഷിപ്പാൻ യോഗ്യതയുണ്ടോ?
മക്കടകീടാ നില്ലെടനിന്നുടെ
മസ്കമിന്നതകന്തേപൊകൂ
ഉജ്ജമരങ്ങളെ കായും കനിയും
തൊങ്ങയിലിടുകടിച്ചുഭൂജിച്ചഥ
പജ്ജനിറച്ചുരമത്തേലേറി
പല്ലമിളിച്ചുപുളയുന്നടക്കും

കളുട്ടം കവിചപലന്മാർ
 മുളപറഞ്ഞാലതുപൊഴുതുടന്നടി
 കൊള്ളുമെടമതികലഹം നിന്റെ
 തള്ളുമുടനേതീരുമശേഷം
 കൊള്ളിവലിച്ചുതലയ്ക്കിട്ടുടന്നടി
 കൊള്ളിക്കും ഞാൻ വാലുവിടിച്ചിഹ
 തുളിക്കുന്നുണ്ടത്രയുമല്ലിനി
 വളികൾകൊണ്ടു വരിഞ്ഞുകിണറിൽ
 തള്ളിമറിച്ചൊരു തടികൊണ്ടുടലുകൾ
 തല്ലിത്തരിച്ചു തടിച്ചു കരങ്ങിനെ
 യെളിനതുലും പൊടിയാക്കാതെ-
 നുള്ളിൽകോപമടങ്ങുകയില്ല
 തന്നത്താനറിയാതെ ദുഷിക്കും
 നിന്നത്താമസിയാതെ ചധിപ്പേ
 പനഗരിപുവിനുമതിയാകുള്ള
 പനഗദൃഷണഭാദത്താണ്.

എന്നതുകേട്ടുൾചെയ്തു ഹരതമാ-
 ന്നങ്ങനെയനം ചെയ്തുതിനിപ്പോൾ
 നീലൊത്തത്തമില്ലിഹവിനെ
 പനഗലോകം തന്നിലുമില്ല
 വിണ്ണിലുമില്ലെന്നറിയാമെന്നുടെ
 ഉണ്ണികയക്കുന്നന്തിനുപഴുതേ
 കണ്ണവേണ്ടിക്കലഹിച്ചാൽനി-
 ന്നൊതുലുപതാകം നീയും
 ഞ്ഞുജമുഡാ! നിന്നുടെ ജ്യേഷ്ഠനെ-
 ഞ്ഞുജനല്ലേ സുയ്യനുസാരമി?
 പൊണ്ണുതുടയിണയിലകൾ മുറിച്ചൊരു
 വണ്ണൻവാഴകണക്കേ രവിയുടെ
 തേരുതെളിച്ചുനടക്കുന്നിപ്പോ-
 ളാരുമിതറിയാതില്ലിഹ ഗരുഡ!
 ഉരുവിഹിനൻ തന്നുതെമ്പി-
 കൂരുമുറിഞ്ഞുനടപ്പാരയി
 തരുതിയോടുമുറത്തുവരുന്നവ-
 ഞ്ഞുതോറുമടങ്ങാതില്ല
 പോരുന്നിന്നുടെ പൊരുഷവാക്കുകൾ
 ചേരുന്നില്ലിഹചെറുമിദാനീം
 പോരുതൂടൻ ജയിപ്പാൻമാത്രം
 പോരുംഞാനെന്നാഗ്രഹമെങ്കിൽ

ആരംഭിക്കണമഹവമെന്നാടു
 സാരംപെച്ചുപറഞ്ഞതു മതി മതി!
 കൊക്കും മുഖവും നഖവും ചിറകുമി-
 നിക്കണ്ടായുമമർചെയ്തുവതിനെ-
 ന്നരക്കമലത്തിൽ നിന്നൊരാളൊക്കുതി
 നില്ക്കുംരണ്ടടികൊള്ളുന്നേരം
 മുഷ്ടശമിച്ചുടനീയൽക്കണക്കെ
 പാക്കംനീപടയേറാനാകിൽ
 ദിക്കജയിച്ചൊരു രാവണവീരനി-
 രിക്കും ലങ്കാനഗരം ചുട്ടുക-
 റിച്ചൊരുകരുമനകേട്ടവരാരും
 ഇക്കവിവീരമെതിക്കയുമില്ലാ
 ഒക്കെയറിഞ്ഞൊരു പക്ഷിക്കെന്നെയ
 മക്കാമെന്നുമുതിന്നുകൊള്ളാം
 നിന്നൊക്കൊല്ലുകയില്ലേ ഹനമാൻ
 പിന്നെദ്രോഷം വരുമതുമുഖം
 കിന്നരപാരണസന്നതനീശപര-
 നെന്തെന്താമൻ ശ്രീനാരായണ-
 ദേവൻതന്നുടെ വാഹനമാകിയ
 തപദ്രോഹത്തെനശിപ്പിച്ചെന്നാ-
 ലദ്രോഷം മമ തീരുകയില്ലേ-
 ന്നദ്രോശിച്ചുപറഞ്ഞിതു ഞാനും
 സല്പാശനനായുള്ളൊരു നിന്നുടെ
 ദുഷ്ടമടക്കിയയപ്പാനല്ലം
 സംഗരമിവിടെച്ചെയ്യാംചുനര-
 ഞ്ഞുപുറമേതും ഭാവവുമില്ലാ.

ഇങ്ങനെയുള്ളൊരു പവനാത്മജനുടെ
 ഭംഗികലർന്നൊരുമൊഴികേട്ടിട്ടും
 സംഗരമെഴുതല്ലെന്നതുഹന്തവി-
 ഹംഗമരാജനതോന്നിലേതും
 കരുതിക്കൊള്ളട കവികലകീടാ!
 പൊരുതിക്കൊള്ളട പൊണ്ണത്തടിയാ
 തരുമഗമാകിയ നിന്നുതെടിയൊരു
 പെരുമലപോലെ തടിച്ചുതുടിച്ചു-
 തടിച്ചുതുലച്ചുവിടിച്ചുമിഴിച്ചുമെ-
 തിത്തുവരുന്ന സമർത്ഥൻ ഗരുഡൻ;
 ഭൂതപ്രഭുവെത്ത കരങ്ങച്ചാരോ!
 ഭൂതപ്രഭുവെത്തൊരു കൊക്കിൻമുകളിൽ

കോത്തുകൊണ്ടുപറന്നതിരിച്ചു -
 കാർത്ത്യായനിയുടെ സോദനാകിയ
 കീർത്യാവിലസിന സുലളിതകോമള
 മുത്താനന്ദജനാന്ത്യാദിഹരൻ
 മുരരിച്ചുഭഗവാൻ വാണരുളുന്ന
 പുരത്തിൽകൊണ്ടു താഴ്വരാതിഹ
 തത്തിരുമമ്പിൽ കാഴ്ചയതായ് വ-
 ചുന്തരമെന്യേ തൊഴുതീടുനേൻ.

ഇതഥംപറഞ്ഞുചെന്ന യുദ്ധമുടങ്ങിപാർ
 ശുദ്ധൻഗരുഡനതിശുദ്ധൻതാനെന്നേവേണ്ട
 ശക്തനാരായണന്റെ നക്തഞ്ചരേന്ദ്രനാരദ
 കത്തിക്കൊലചെയ്യാത ശക്തിയിൽപാരി-

വേണ്ട

മരുത്തിന്റെപുത്രനാകും കരുത്തൻ ഹനുമന്തെ
 പരമാർത്ഥമറിയാതെ ഗരുഡൻ പടതുടങ്ങി
 ചൊടിച്ചും ചിറകുകൾകൊണ്ടടിച്ചും
 കൊക്കുകൾകൊണ്ടു കടിച്ചും
 വട്ടത്തിൽപാഞ്ഞങ്ങണഞ്ഞും
 വല്ലാത്തവാക്കുപറഞ്ഞും
 തങ്ങളിൽകെട്ടിപ്പിണഞ്ഞും
 ഭൃഷണംചൊല്ലിപ്പഴിച്ചും
 ചോഷിച്ചുതുണികടിച്ചും
 ചോരാട്ടുന്നേരംകുലങ്ങി
 ഗന്ധമാദനംകുലങ്ങി
 വാരിധിനാലുംമുടങ്ങി
 മൃഗസഞ്ചാരംനടുങ്ങി
 ഭൂപ്രകൃവാളംമടങ്ങിടാതെ
 തങ്ങളിൽതുടങ്ങിമുഷ്ടിയുദ്ധങ്ങൾ.

അടികളുമിടികളുമടന്നുടനെ
 കടിപിടികലശലുമിഹഘടനെ
 വടിതടിയൊക്കെയുമടവുകളും
 പൊടുപൊടൊടിതവും വിരതുകളും
 കടനവിധങ്ങളൊന്നുപകർന്നിടുന്നു
 കടളിവിവിനമാക്കത്തകർന്നിടുന്നു :
 മലകൾ ഗുഹകളും മുഴങ്ങിടുന്നു
 കലചുലികളുമൊന്നും കഴങ്ങിടുന്നു
 കലഹരസികൻ മുനിസ്സിച്ചിടുന്നു
 കവിതകളുമിഹവസിച്ചിടുന്നു

ഭയമുടയവരൊക്കെത്തിരിച്ചിടുന്നു
 ഭയമില്ലാത്തവർകണ്ടുരസിച്ചിടുന്നു
 വരഗിരിസമമൊന്നുവളർന്നിടുന്നു
 പരിചൊടുക്കെയുംകാലും തളർന്നിടുന്നു
 ഗരുഡനമദമൊന്നുകുറഞ്ഞിടുന്നു
 ഗഹനഭൂവതിൽനിന്നുപറന്നിടുന്നു.

തെല്ലുകയഞ്ഞാരു മാരുതസുതനുടെ
 തല്ലുകൾകൊണ്ടുതളൻശരീരം
 അല്ലൽമുഴുത്തുടനരുണസഹോദര-
 ന ശുപറന്നതിരിച്ചുതുടങ്ങി
 ഒന്നുവിളിച്ചുരുൾചെയ്തു ഹനുമ-
 നെനുടെ ഗരുഡൻ വേദിപ്പേക്കുണ്ട
 എന്നെപ്പൊതുജയിപ്പാനിപ്പോൾ
 മന്നിലൊരുത്തരുമതിയാകില്ലാ
 എന്നതുകാരണമെന്നൊടുതോറതി
 നെന്നുടെഗരുഡനാമവമതിവേണ്ടാ
 അങ്ങുപരാക്രമമില്ലാഞ്ഞല്ലിഹ
 ഭംഗംവന്നുഭവിയ്ക്കുസഖേ തവ
 തുംഗപരാക്രമനാകിയമനുക്കല
 പുംഗവരാമസ്വാമികടാക്ഷം
 കൊണ്ടുനമുക്കുവിശേഷതയുള്ളതു
 കൊണ്ടുവോ നമറിഞ്ഞീടേണം
 രണ്ടുവിധം വാക്കില്ലനമുക്കു
 പണ്ടുമിദാനീമപിനഹിദേഭം
 ഗുരുവാമനന്റെ രാജകുലനാഥൻ
 ഒരുവാക്കിപ്പോൾ ചൊല്ലിയയച്ചാൽ
 വരുവാൻ സംശയമില്ലിങ്ങാവതു
 മൊരുവാക്കുണ്ടുധരിപ്പിക്കേണം
 സജ്ജനസഭയിലിരുന്നരുളുകിലു
 ദുജ്ജനസഭയിലിരുന്നരുളുകിലും
 അജ്ജനകസുതാപതിയരുൾചെയ്തും-
 ലവിടെനമുക്കുവരാൻ കുറവില്ലാ
 ഇത്തരമുള്ളൊരു മാരുതിചചനം
 ചിത്തരസത്തൊടുകേട്ടഥ ഗരുഡൻ
 സതപർമങ്ങളുപറന്നു തിരിച്ചു-
 ങ്ങത്തരമുറിയാതെഗമിച്ചു
 കാരണപുരുഷൻവാണരുളിടിന
 പാരാവതീപുരിപുക്കഥ ഗരുഡൻ

വന്ദനംചെയ്തിറ നിന്നൊരുസമയേ
 നന്ദകുമാരൻ ചോദ്യംചെയ്തു
 എന്തെ ഗരുഡൻവന്നോ ബത പുന-
 ഞ്ഞൊറ്റൊരാൾ വിനയവരനോ?
 നിന്നൊടുക്കുടിവരാതെയിരിപ്പാൻ
 സംഗതിയില്ലിവന്നെന്തിനവൈകി
 മക്കുവരനിന്ദ ഗോപുരസീമനി
 പാർക്കുന്നതിനു പഴുതിലിദാനീം;
 വെക്കുവരുവാൻ ചൊല്ലിടവനെ
 അക്കുപി വരവസരമറിയേണ്ടാ
 അമ്മനസഖിയുടെ വചനംകേട്ടിറ
 ലജ്ജിതനാകിയ വിനതാതന്ത്രയൻ
 അഞ്ചുകുപ്പിയുണർത്തിച്ചാനുട-
 നഞ്ചനതന്ത്രയുടെ മകനുടെ വചനം
 ഉൽപ്പലലോചന നിന്തിരുവടിയുടെ
 കല്പനത്താൻ ചെന്നവനൊടു ചൊന്നേൻ
 അല്പംബഹുമാനിച്ചിലെന്ന-
 ല്ലപ്രിയവചനമുരച്ചു. ഹനമാൻ
 നിന്തിരുവടിയെക്കൊണ്ടുദൂഷിച്ചു
 ചിന്തിച്ചാലതി കാറിനും കുറിനും
 ഹനനമുക്കുണർത്തിപ്പാനെളു-
 തല്ലമുകുന്ദ മുകുന്ദ നമസ്കേ!
 ഇടയില്ലാത്തഭേദമാരാകുമൊ-
 രിടയന്മാരുടെ നടുവിൽവസിക്കും
 മുടിയൻചൊല്ലിയച്ചിറവന്നൊരു
 തടിയൻ നീയെന്തറിയും? മൂഢാ!
 മടവാൻചൊല്ലിയ വിടുപണിയെല്ലാം
 മടികൂടാതെയെടുത്തുപൊരുകും
 പിടിയാത്തവരൊടുപരിയപ്പെട്ടോ
 രടിയാനല്ലിക്കപിക്വവീരൻ
 കടിയാപ്പട്ടികരയ്ക്കുമ്പോളൊരു
 വടിയാൽനില്ക്കുമതല്ലാതെന്തിന
 വടുവാരവനെപ്പേടിയുമില്ലി-
 പ്പടുവാ പവനതന്ത്രജനമിപ്പോൾ
 കടുതായ് ശബ്ദിക്കും കുറുനറിയെ-
 കടുവായുണ്ടോ പേടിക്കുന്നു?
 ചൊല്ലേറും രചനായകനല്ലാ-
 തില്ലൊരു ദൈവമിനിക്കിന്ദ ഭൂവനേ

കല്യാണാകൃതി സീതാരമണൻ
 ചൊല്ലിയച്ചെന്നാലവിടത്തിൽ
 ചെല്ലവതിന്നൊരു സംശയവും പുന-
 രില്ലനമുക്കുതുബോധിച്ചാലും!
 വല്ലതുമെങ്കിലുമസ്തനമുക്കൊരു
 വല്ലവശിശുവെശ്ശുകയുമില്ല
 പുല്ലുനിന്നുടെ സ്വാമിയുമൊക്കും
 ചൊല്ലുകനീചെന്നവനൊടിതെല്ലാം
 വെണ്ണകവൻഭൂമിമുനടക്കും
 കണ്ണൻചൊല്ലിയച്ചവിശേഷം
 കണ്ണംകൊണ്ടുശ്രവിക്കുകയുമില്ലി-
 യണ്ണവതരണംചെയ്തൊരു ഹനമാൻ
 അക്കുപിയിങ്ങനെ നിന്തിരുവടിയെ
 ധിക്കാരണപറഞ്ഞൊരുവാക്കുസ-
 ഹരിക്കാഞ്ഞടിയൻ തടിയൻ കവിയൊടു
 വക്കാണത്തിനുവട്ടംകൂട്ടി
 കൊക്കും ചിറകുമുയർത്തിച്ചെന്നു
 കൊത്തും തള്ളലുമടികളുമിടികളു-
 മിത്തരമഖിലവിധങ്ങളിലവനൊടു
 യുദ്ധംചെയ്തു കുറഞ്ഞൊരുനേരം
 ഉദ്ധതനാകിയമാരുതസുതനൊടു
 കുത്തും തള്ളലുമിടിയും കടിയും
 തൊഴിയും പൊഴിയുംകൊണ്ടുടനടി
 മണ്ടിപ്പോന്നിറ ഭവനംപുക്കേൻ.
 പണ്ടൊരുനാളുമിവണ്ണമൊരവമതി-
 യുണ്ടായിട്ടറിവില്ലടിയന്നു
 പണ്ടൊരുമുതൽതിന്നുമടിക്കും
 പണ്ടങ്ങരക്കിതുകേട്ടാൽ പരിവേ-
 മുണ്ടെന്നാകിൽ തഴയുംകൈയിൽ
 കൊണ്ടുപുറപ്പെട്ടീടുകവേണം
 യജമാനന്മാരെങ്ങു? നിന്നുടെ
 യജമാനത്വമിതെന്തിനൊക്കോളാം?
 തങ്ങളുടെസ്വാമിയെയിന്നൊരുമുത്തക-
 രങ്ങളുൻ ഭൂമിവാക്കുപറഞ്ഞാൽ
 എങ്ങനെകേട്ടുപൊരുന്നീടുന്നു?
 ചങ്ങാതിക്കുതുചിതമായ് വരുമോ?
 ലന്തക്കുഴലും വില്ലുംകണയും
 കുന്തവുമേന്തിനടക്കും നിങ്ങളെ
 ചന്തംകാണാനല്ലെജമാനൻ

ചോരത്തന്നുപൊരുപ്പിക്കുന്നു
 എന്തെങ്കിലുമൊരുപടയിൽപെന്ന്
 നന്നംവരികിലതല്ലേ നല്ല
 അന്തരമില്ലെന്നിട്ടപ്പോഴേ
 അന്തവുമുണ്ടുധരിച്ചിടേണം
 കഷ്ടതയെല്ലാമുസൃണിക്കളെന്നിവ
 യൊക്കെയെടുത്തുപടയ്ക്കുപുറപ്പെ-
 ട്ടുൽക്കടരോഷം മലമുകുളേറി
 ദിക്കുകളൊക്കെമുഴക്കിച്ചെന്നാൽ
 അക്കവിടെങ്ങനെന്നിന്നുപൊരുപ്പി?
 ചുറ്റുംനിന്നുശരങ്ങളയയ്ക്കാം
 എറുംവിടിയും കലശലുകൂട്ടാം
 കൊട്ടുകൊടുക്കാം കൊറുമുടക്കാം
 മുറുമവൻപരാക്രമമപ്പോൾ
 ചെറുംസംശയമതിനിന്നിപ്പോൾ
 കുറുംകൂടാതവനെച്ചെന്നിഹ
 കുത്തിക്കൊന്നുമുക്കിഹപോരാം.

ഗരുഡൻഭരണിതംകേട്ടുമുസൃതിതം
 മുഴുവനപങ്കുജേ ജാതമായിമുദാ
 മുരമനനന്ദാപിവാണെന്തേടോ നിന്നുടെ
 കരളിലൊരുസാഹസമിങ്ങനെ തോന്നുവാൻ
 അസുരസുരസംഘവും മന്ത്രിസംഘങ്ങളും
 അഖിലമൊരുമിച്ചുചെന്നാഹവംചെയ്തില്ല-
 മഖിലബലവീർച്ചനാമജനാപുത്രന്റെ
 വധമിതെളുത്തല്ലേടോ! വൈനതേയാസഭേ!
 മതിമതിമനോഹരമെന്നൊഴികേൾക്കനി
 മതിവിഭവശാലിയാം മാരുതീവാനരൻ
 രജനിപരജ്ജനൻ രാമചന്ദ്രപ്രിയൻ
 സഖിലനിധിലംഘനൻ സാരതേജോമയൻ
 സുഖദതവിഭീഷണൻ സുക്തിസംഭാഷണൻ
 അവനൊടുമുത്തുനീയാഹവംചെയ്തതും
 അധികമവിവേകമെന്നോത്തുകൊൾകസഖേ-
 ഇനിയുമൊരൊട്ടപ്പുനീചെന്നുപോന്നീടണം
 വിരവിനൊടുവീരനെക്കണ്ടുചൊല്ലീടണം
 രജനിപരവൈരിയാം രാമചന്ദ്രൻമുദാ
 രജിതസുഖമെന്നൊടുചൊല്ലിവിട്ടു യിതം
 ജനഹൃദയരഞ്ജനൻ ജാനകീവല്ലഭൻ
 മനസിജമനോഹരൻ മാനഗാഭീർച്ചവാൻ

ഭഗവദനാണ്ഡനൻ ദ്വാരകാമന്ദിരേ
 വിശദമഴ്ചനുള്ളിമേവുണുഹേമാരുതേ!
 ഇതികിമപിചൊല്ലിയാലിന്നതന്നേവരും
 മതിഗുണമനോഹരൻ മാരുതന്റെ മകൻ.

എപം കനിഞ്ഞു വാസുദേവനരുളിച്ചെയ്ത
 ഭാഗത്തെളിഞ്ഞുവൈനതേയൻ വണങ്ങിമെല്ലെ
 പക്ഷിപറന്നു പലവൃക്ഷത്തിന്മീതേകൂടി
 വിക്ഷിപ്തവേഗമോടെ വീരൻ ഗമനം ചെയ്തു
 മാരുതിവസിക്കുന്ന ചാരുകുളിക്കാട്ടിൽ
 പാരാതിറങ്ങിച്ചെന്നു പാരം കനിവിനോടെ
 ശ്രീരാമഭക്തൻ തന്റെശ്രീ പാദസന്നിധിയി-
 ലാരോമൽ ഭക്തിയോടെ നിന്നുപറഞ്ഞിവണ്ണം:
 വീരവിജയ ഗുണധീര പവനസുത!
 ശ്രീരാമദേവനുണ്ടു ദ്വാരാവതിപുരിയിൽ
 വീരാവസിച്ചിടുന്നു പാരാതെഴുന്നള്ളേണം!

എന്നതുകേട്ടുരുചെയ്തു ഹനമാ-
 നെന്നുടെനാഥൻ രഘുകുലചരനെ-
 നിന്നടെകൺകൊണ്ടിക്ഷിതനായോ?
 മുന്നമയോദ്ധ്യയിൽ വാണൊരുനാഥൻ
 പിന്നെയുമിങ്ങവതിപ്പുറത്തായോ?
 ലക്ഷ്മണനുണ്ടോ ഭരതനുമുണ്ടോ?
 ലക്ഷ്മണനാം ശത്രുഘ്നനുണ്ടോ?
 ലക്ഷ്മീഭഗവതിയാകിയ സീതയു-
 മക്ഷിതിപന്റെ സമീപത്തുണ്ടോ
 പക്ഷികലോത്തമനിദമരുൾ ചെയ്തു
 ലക്ഷ്മണനിലും ഭരതനുമില്ലാ
 ലക്ഷ്മണനാം ശത്രുഘ്നനുമില്ലാ
 ലക്ഷ്മീഭഗവതിയാകിയസീതയു-
 മക്ഷിതിപന്റെ സമീപത്തില്ലാ.
 ജാനകിയില്ല സമീപത്തെങ്കിൽ
 ഞാനങ്ങോട്ടു വരുത്തില്ലിപ്പോൾ
 നീയങ്ങോട്ടു നടന്നാലും ഹന-
 മാനങ്ങോട്ടു വരുന്നില്ലണ്ണീ!
 ഹനമാനിക്കണെയുരചെയ്തെന്നതു
 മനുക്ലവരനോടറിയിച്ചാലും.
 എന്നതുകേട്ടു ഗരുഡൻ താനും
 പോന്നു പറന്നു തിരിച്ചുവിടുന്നു
 കാരണപുരുഷൻ വാണരുളീടിന
 ദ്വാരാവതിപുരിപുക്കുലമെല്ലെ

വന്നുചെയ്തിഹനീനൊരു സമയേ
 നന്ദകുമാരൻ ചോദ്യംചെയ്തു;
 ഹനുമാനങ്ങുവിഹംഗമവിരാ!
 ഹനുമാനങ്ങുമഹാഗിരിമുകളിൽ
 ഇങ്ങോട്ടെത്തു വരാഞ്ഞു ഹനുമാൻ
 ഇങ്ങോട്ടു വരത്തില്ല ഹനുമാൻ
 എന്തൊരു സംഗതിയിങ്ങനെ പറവാൻ
 എന്തെന്നടിയനറിഞ്ഞുമില്ല
 പരമാർത്ഥം നീയറിയിച്ചില്ലേ?
 പരമാർത്ഥം ഞാനറിയിച്ചതെ
 രഘുപതിയെബ്രഹ്മമാനമതില്ലേ?
 രഘുപതിയെബ്രഹ്മമാനമതുണ്ടു
 കല്പിച്ചാലതു കേൾക്കരുതായോ
 കല്പിച്ചാലതു കേൾക്കരുതാനും
 അതിനെന്തൊരു വൈഷമ്യമിദാനിം
 അതിനൊരു വൈഷമ്യം കുറയുണ്ടു്
 ആയതു മനോടറിയിച്ചാലും
 ആയതു മടിയനുണർത്തിച്ചിടാം
 ആയതമിഴിയാളാകിയ ജാനകി
 ലക്ഷ്മീഭഗവതിയാകിയ സീതാ
 രക്ഷോവരരിപുവാകിയ ഹനുമാൻ
 അന്തികഭാഗത്തില്ലെന്നാകിൽ
 നിന്തിരുവടിയെക്കാണുകയില്ലെ-
 ന്നന്തരഹീനമുരച്ചിതു ഹനുമാൻ
 എന്നതുകേട്ടു മുക്കുന്ദൻ താനും
 വന്നിതുകൊള്ളാമവനുടെഭാവം
 എന്നാലിനിയുമൊരിക്കൽ കൂടെ
 ചെന്നുവരേണം ഭാനുകലേന്ദ്രാ
 മാരുതയാജനകാത്മജയോടും
 ചാരകേതനിൽ വസിച്ചിടുന്നു
 ശ്രീരാമനായകനെന്നതുമുണ്ടു
 രാജതീയോടു പറഞ്ഞീടുകപോയു്
 കല്പനകേൾക്കാൻ മടിയില്ലടിയനു്
 ചിൽപുരുഷോത്തമകൃഷ്ണമുരാരേ!
 രാജപദപങ്കജമല്ലാത്തൊരുഗതി
 തിപ്പരിഷ്കൃതില്ലവിവരജനേശാ!
 എന്നു പറഞ്ഞു പറന്നു തിരിച്ചു
 പന്നഗദൂഷണപക്ഷിശ്രോഷുൻ.

പങ്കജാക്ഷനതുനേരം തന്നുടെ
 മകുമാർകളെ വിളിച്ചുരുൾചെയ്തു
 ലങ്കചുട്ടുപൊടിയാക്കിനിശാചര
 സംഘമെമ്പാടു മുടിച്ചൊരു ഹനുമാൻ
 ശങ്കരപ്രിയനശേഷജനങ്ങളുടെ
 സങ്കടങ്ങളെയൊഴിച്ചു സുഖത്തെ
 സംഘടിപ്പതിനു നല്ലസമർത്ഥൻ
 ശങ്കവേണ്ടശശിനേർമുഖിമാരേ!
 കല്പനാമവനെയിങ്ങുവരുത്താൻ
 ചൊല്ലിവിട്ടുവിനതാത്മജനേ ഞാൻ
 നല്ലവീര്യബലശാലിഹനുമാ-
 നില്ലകില്ലിഹവരം വിരവോടെ
 രാമഭദ്രനുടെ നല്ലൊരു മേല-
 ശ്യാമകോമമുദാരശരീരം
 ഞാനുമൻപൊടുധരിച്ചിടുന്നേൻ
 ഭാഗ്യമുള്ള പതിനാറുസഹസ്രം
 ഭായുമാരിലൊരുപങ്കജഗാത്രി
 വേഗമിന്നു ജനകാത്മജതന്നുടെ
 വേഷമെമ്പാടു ധരിക്കണമിപ്പോൾ.
 നാരായണനുടെ കല്പനകേട്ടു
 നാരികൾ പതിനാറായിരമുള്ളതി-
 ലൊരുനാരിക്കും ജനകാത്മജയുടെ
 തിരുമേനിക്കു സമാനശരീരം
 വിരവൊടുഹന്ത ധരിപ്പാൻ കൈശല-
 മൊരുതെല്ലും പുനരുണ്ടായില്ലാ;
 പരവശമവരുടെ ഭാവമതിങ്ങനെ
 മുരരിപുഭഗവാൻ കണ്ടുചിരിച്ചു
 എട്ടുനതാംഗികൾ പിന്നെവിശേഷി-
 ച്ചൊട്ടുമവക്കൊരു താഴ്ചയുമില്ലാ
 എന്നതിലാറുവിലാസിനിമാരെടു
 നന്ദകുമാരനുമളിച്ചെയ്തു:—
 കാളിന്ദീജാംബവതീസത്യാ
 കേളിയേറിനഭാമതക്മിണി
 മിത്രവിന്ദയെന്നുള്ളൊരു ഭായുമാൻ
 തത്രവന്നുവണങ്ങുവിനേവരം
 നേത്രരാഗമിനിക്കിഹനീങ്ങളുടെ
 ഗാത്രരാത്മമുകണ്ടു സുഖിപ്പാൻ
 ജാനകീതന്നുടെ വേഷമെടുപ്പാൻ
 മാനിനിമാക്കിഹകൈശലമുണ്ടോ?

ഞാനതുകാരണമിങ്ങുവിളിച്ചു
 ആനനമെന്തേതാഴ്ന്നിട്ടുണ്ട്?
 അംഗനമാരവരാമം ചെന്നോർ
 ഞങ്ങൾ നിനച്ചാലിന്നിതു മാത്രം
 സാധിച്ചാണെങ്കിൽല്ലമുക്തൻ!
 ബോധച്ചിട്ടുകുതിരുന്നതാരിൽ
 മന്ദസ്മിതവും ചെയ്തുമടീഷ്ടക-
 നന്ദിനിയോടുകൂടി ചെയ്തുകൂടാൻ
 രക്തമിണിബാലേ! മൈമിലിതന്നുടെ
 വേഷമിതാശ്രയരിക്കണമിപ്പോൾ
 രാജനായകന്റെ വേഷം ഞാനും
 ലാലുതരമങ്ങു ധരിച്ചിട്ടുനേൻ
 വൈദർഭീ! ശുഭം നീയും വിരവൊടു
 വൈദർഭീവടിവാശ്രയരിക്ക
 ധനമാനിക്കു വരുന്നതിനുള്ളിൽ
 തന്നമാറിസ്ഥിതി ചെയ്യണമിപ്പോൾ
 എന്നതു കേട്ടുപുരമുറിതന്നിൽ
 ചെന്നുകരേറിയിരുന്നു പതുക്കെ
 കരകുമ്പട്ടുകണ്ണമടച്ചു
 മാനമിയന്ന മനസ്സുമാറ്റി
 ജാനകിതന്നുടെ തടമുലയുടെയിണ
 കടിതടമുലയുടെ തടമുലയുടെ
 ഗുണഗണമഹിമാവതുമടനോത്തും
 പേയ്ക്കുശരീരം പാത്തുദമത്തിൽ
 പണിപലതും ചെയ്യാതുകരാഗ്രേ
 മണിദണ്ഡവുമെടുത്തമനോക്കി
 കനിഞ്ഞുനിവൻ പിരിഞ്ഞു വലഞ്ഞും
 എടുത്തല്ലെന്ന് മനസ്സിലാച്ചു
 കളമൊഴികൾകിണി കരകുതറന്ന
 വെളിയിൽ പോന്ന മുക്കുസമീപേ
 തെളിവില്ലാതവൾ മുഖവും താഴ്ന്നി
 ക്കിണമിയന്ന വണങ്ങിപ്പോന്നാൾ
 നാണക്കേടുകൾക്കു വേിച്ചു
 രാമൻ തന്റെ കളത്രമതാകിയ
 കാമിനിമണിയുടെ വേഷമെടുപ്പാൻ
 പലപലയണം ചെയ്തുന്നതിനൊരു
 ഫലമുണ്ടായതുമില്ലമുതൽ
 ഞാനമാത്രം കൃപയുണ്ടെന്നാകിൽ

ഇതുമാത്രം കല്പിച്ചിടരുതേ!
 രക്തമിണിയിങ്ങനെ ചൊന്നതുകേട്ടാരു
 വിശ്വരൂപനാമംബുജനേത്രൻ
 സത്യഭാമയ വിളിച്ചുതരുംചെയ്തു
 സത്യഭാഷിണി! നിനക്കു നിനച്ചാൽ
 ജാനകിതന്നുടെ വേഷമെടുപ്പാൻ
 മാനിനീ! തവഹിതകൗശലമുണ്ടോ
 ആമിതെങ്കിലതിസുന്ദരിതെല്ലം
 താമസിക്കരുതു കാമിനിമൗലേ!
 സത്യഭാമയതു കേട്ടാരുനേരം
 സത്യസന്ധനെ വണങ്ങിനടന്നു
 അങ്ങുചെന്ന ജനകാത്മജതന്നുടെ
 അംഗഭംഗി വഴിപോലെ ചമഞ്ഞു
 അങ്ങുചെന്ന മുകിൽവണ്ണസമീപേ
 ഇടുബിംബമുഖിനിന്നു വണങ്ങി
 കാർമുകിൽ വണ്ണമപ്പോൾ തന്നെ
 കാർമുകവും തുക്കച്ചിലെടുത്തു
 അമ്പുമെടുത്തു പിടിച്ചു കരാഗ്രേ
 വന്ദുപെരുത്തദശാനനവീരനെ
 അന്തകപുരിയിലയച്ചുചുമാനുടെ
 ചന്തമിയന്നശരീരവുമപ്പോൾ.

വക്ഷീന്ദ്രനങ്ങുചെന്നു പവനാത്മജനെക്കണ്ടു
 വക്ഷമിളക്കിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു സന്തോഷത്തോ
 ശ്രീരാമദേവനങ്ങു സീതാദേവിയും കൂടി [ടെ
 വീരാവസിച്ച്കൂടി ദ്വാരാവതീപുരിയിൽ
 പാരാതെ പോകനമുക്കാരോമൽകേതിയോടെ
 നാരായണവാഹനനേവം പറഞ്ഞനേരം
 പാരം പ്രസാദിച്ചുതരുംചെയ്തു ധന്വമാനപ്പോൾ
 പോരുന്നതുമുണ്ടാണമേയും സംശയംവേണ്ടോ
 അഗ്രേനടന്നാലും നീയധുനാപക്ഷികൾപ്പോ
 വ്യഗ്രേതരം ഞാനഥ പിറകേ വരുന്നുണ്ടല്ലോ
 ചിറകുള്ള നീനക്കുണ്ടു പറന്നുഗമിക്കാമല്ലോ
 ചിറകില്ലാത്ത ഞാനങ്ങുനടന്നുബഹു
 കൂടുംമലയും കുന്ദംതോടും കടന്നുദേഹം
 വാടിവലഞ്ഞു ബഹുനേരം കൂടിയേപററ
 മുന്നേനീയങ്ങുചെന്നുരാമനോടറിയിക്ക
 പിന്നാലെവരുന്നുണ്ടു പിംഗാക്ഷനെനീവണ്ണം.

ധനമാൻ തന്നുടെവാക്കുകൾ കേട്ടു
 വിഹംഗമരാജൻ പോന്നൊരുശേഷം

ശ്രീഹനുമാനൊരുനൊടീനേരംകൈ-
 സിതീവേഗാലപാരകപാറി
 സീതാസമ്മിതനതാകിയ രാഘുക്കു
 താമസ്തന്നുടെ ചരണസരോജേ
 വീണതമസ്കൃതിചെയ്തുപതുക്കെ
 പാണികൾ മൌലിയിൽ വച്ചു മൂപ്പി
 പാണികൾക്കൊണ്ടു ബഹുസ്തുതിചെയ്തു
 താണമൌഴിച്ചിതി മാരുതപുത്രൻ
 ഓമ ഹരേ ജയ രാഘുക്കുലനായക!
 ഓവണനാശന! രാഘവ! ജയജയ
 ജനകതന്ത്രജേ ദേവി! നമസ്സേ
 കനകമനോഹർ കോമളകായേ!
 മനകലപുംഗവമാനിനിമായേ!
 ജ്ഞതരമവധിനതിഗിരമോതി
 ചിത്രവിചിത്രചരിത്രനതാകിയ
 സീതാപതിയൊടു യാത്രയുമോതി
 പ്രിയായാതനതായ ഹനുമാനും
 പവനജനങ്ങളുഗമിച്ചൊരുശേഷം

പതഗകുലേന്ദ്രൻ വസുവണങ്ങി
 ഹനുമാനെങ്ങുവിഹംഗമവീര
 ഹനുമാനുണ്ടിഹ വിറകെവരുന്ന
 തായ്തോളോപ്പം നീയറിയാതെ
 ചാങ്ങനതന്നുടെ തനയനിദാനീം
 കണ്ടുപാഞ്ഞുമാഞ്ഞിട്ടിപ്പോൾ
 രണ്ടരനാഴികയങ്ങുകഴിഞ്ഞു
 മാരുതനേക്കാൾ വേഗമുള്ളൊരു
 മാരുതപുത്രനേ ജയിപ്പാനിപ്പോൾ
 പാരിലൊരുത്തരുമതിയാകില്ലാ
 പോരുന്നിന്നുടെ ഗർവ്വകളല്ലാം
 എന്നരുൾചെയ്തു മുഖമുഖം ഭഗവാൻ
 രാഘവരൂപമുപേക്ഷിച്ചുടന
 ഉന്നതമായൊരു മണിഭവനാനേ
 ചെന്നുവസിച്ചിതു വാസവസഹജൻ
 ഗരുഡനുമേറും വിസ്മയമോടെ
 മാരുതസുതനെബുദ്ധാനിച്ചു
 ഹരിഹരമുരഹരചരണകൂപ്പി-
 ത്തിരുവൈകുണ്ഠത്തങ്ങുഗമിച്ചു.

രാമാനുചരിതം ഓട്ടൻതുളുൽ സമാപ്തം.

ഐരാവതപുജ

ഓട്ടൻ തുളുൽ.

വെള്ളിക്കുന്നിൽ പള്ളിവസിക്കും
 പള്ളിപ്പരമേശ്വരനും തന്നുടെ
 പിള്ളഗണേശനുമരുമുഖനമ്മയ്ക്കു-
 മുള്ളതെളിഞ്ഞുവസിച്ചിട്ടുവോൾ
 ഉള്ളിലഹമ്മതി തള്ളിനിറഞ്ഞഥ
 ജ്ഞേതടിച്ചുതിരിച്ചു ധനേശൻ
 വെള്ളംമുട്ടും പരമേശ്വരനുടെ
 പള്ളിക്കാലിണതൊഴുതറിയിച്ചു
 കള്ളമെല്ലിഹനമ്മുടെനഗരേ
 പള്ളിവിരുന്നിനെഴുന്നരുളേണം

ഉണ്ണികൾഭൂതാദികളുംവന്നാൽ
 ദണ്ഡനേഹിനഹിവിരവൊടു വരണം;
 ഉണ്ണിഗണേശനുവയർനിറവോളം
 കണ്ണമടച്ചുതേത്തുകഴിക്കാം
 ധനപതിതന്നുടെ വചനംകേട്ടു
 പനിമതിച്ചുടും പരമേശ്വരനും
 കനിയൊടിവെൻറയഹമ്മതിതീർപ്പൻ
 പണിചെയ്യേണമിതെന്നുമറച്ചു
 വേണമിതെന്നാൽ വരുവൻനാമിഹ
 കാണിയുമില്ലിഹമടിയെന്നരുളി

ഗണപതിതന്നുടെ കമ്പതലാടി
 ക്ഷണമൊടുമുന്നിലയച്ചുമാറാൻ
 ഗണപതിയും ധനപതിയുംകൂടി
 കുന്നിവാട്ടത്തൊഴുതിപ്പാതു നടന്നു;
 ഗുണഗണമിയലും പുരമതിലെത്തി
 ഗണപതിപൂജയ്ക്കുമാണുതിന്നു,
 വലുതായുള്ളൊരു പലകയതിന്മേൽ
 വടിവൊടിയുത്തിഗുണനാമനെയും
 വിരചൊടുധനപതി വിശദിയെടുത്തു
 വിരതൻഗണപതിയേയഥവിശി
 തെളിവോടും പൊൻകിണ്ണത്തിൽ
 തെളുതെളെനല്ലോരണ്ണയെടുത്തു
 വിളേർവന്നിഹമെല്ലത്തേപ്പി-
 മുള്ളൊരുതുകമെന്തൊരപയ്യം
 വലിയൊരുക്കുണ്ഡലവും മൂക്കും
 വെളുവെളുമുഖവും കമ്പയുമെല്ലാം
 എണ്ണയൊലിപ്പിച്ചയ്യോ ശിവശിവ
 കണ്ണംചിമ്മിപ്പിച്ചതനേരം
 താളിയുമീഞ്ചകൾ യോജിപ്പിച്ചി
 ടാളികളാൽബതസ്സാനപെയ്യ
 കാലംകഴുകിച്ചാരവോടെ
 നാലിനകത്തൊരൊട്ടത്തളിച്ചു
 മണ്ഡലവും തേച്ചിലയും വച്ചുക-
 മണ്ഡലജലമതിടത്തുവച്ചു
 പൊന്നുവിളക്കുകൊടുത്തിപ്പരിചൊടു
 മുന്നിൽവച്ചിട്ടാരവോടെ
 ഇലയുടെയരികേ പലകയുമിട്ടു
 വലിയൊരുഗണനാമനെയുമിരുത്തി
 ജലഗന്ധാക്ഷതധുപം ദീപം
 കസുമം ചന്ദനമിവകളണിഞ്ഞു
 മെല്ലെയിലയ്ക്കു ജലാദികൊടുത്തു
 നല്ലൊരുചോരം കദളിമുളവും
 നറുണയ്ക്കിവകയൊക്കെവിളമ്പി
 കൂടിനീർവീഴ്ത്തിക്കുന്നിവാട്ടുകൂപ്പി
 അമ്പൊട്ടുഗണപതി തന്നുടെമടിയിൽ
 കമ്പയൊതുക്കിട്ടുണുതുടങ്ങി;
 സ്വദിതിവിളമ്പിന വിഭവമൊരുലും
 അടയടന്നെന്നമുതേത്തുകഴിഞ്ഞു

തെരുതെരുയായതുകണ്ടുവിളമ്പി-
 ടുരുതരുതെന്നതളാത്തുതുടങ്ങി
 കോരികവച്ചുവർ വട്ടിയെടുത്തു
 ചോരകൾകൊണ്ടുവിളമ്പുതുടങ്ങി
 ചട്ടമിതൊന്നുപകന്നുകണ്ടവർ
 ചട്ടമൊഴുവരിച്ചുവിളമ്പി
 തുമ്പിക്കരവുപൊക്കിപ്പരിചൊടു
 വൻപൻവായിവിളമ്പുവശായി;
 ചെല്ലുന്നവരവർ ചോരകുറികളും
 മെല്ലാംതൊള്ളയിലിട്ടുതുടങ്ങി;
 ചോരതൊടുങ്ങി കറിയതൊടുങ്ങി
 വീരൻധനപതിയൊന്നുനടുങ്ങി;
 വെച്ചൊരുചോരം കുറികളുമെല്ലാം
 കൊച്ചുഗണേശൻ കൊരുകഴിച്ചു;
 കലയതെടുത്തുകുടന്തരുപഴങ്ങൾ
 കലയുടെകൂടെയതൊക്കെയൊടുങ്ങി
 പച്ചക്കായും പപ്പടവുംപല
 പച്ചക്കോപ്പുകളൊക്കെയൊടുങ്ങി;
 തെരുതൊടുങ്ങി മോരതൊടുങ്ങി
 സൈപരംകുംഭവുമൊക്കെത്തിന്നു
 ഉപ്പുംമുളകും ചപ്പുംചിപ്പും
 ക്ഷിപ്രംഗണപതിയപ്പടിതിന്ന
 ഉള്ളതശേഷമൊടുങ്ങിട്ടവനാട-
 യുള്ളിലൊരായിവിളമ്പുവശായി;
 ഒരൊക്കൊമ്പനുകൊരുകുഴിക്കാ-
 ണത്തൊരംകോപിച്ചുഴുന്നേറുടനെ
 മുൻപിലിരുന്ന വിളക്കുവിഴുങ്ങി,
 ചെമ്പുകുളങ്ങമുതേത്തുതുടങ്ങി
 ചട്ടകവും പല കുട്ടകവും ചില
 വട്ടികളെന്നിവയൊക്കെവിഴുങ്ങി
 മുരളിനടന്നങ്ങുരളിവിഴുങ്ങി-
 ടുതിരുചിയോടുകല്പവിഴുങ്ങി
 കട്ടോടങ്ങുലക്കയുമീവക-
 വാത്രംശാലയുമൊക്കെവിഴുങ്ങി
 ആത്തിപെരുത്തുസഹിക്കരുതാഞ്ഞി-
 ടുൻപിനൊടൊത്തൊരുതൂണുവിഴുങ്ങി
 സതപരമങ്ങനെടുമ്പുരയുണ്ടു
 തുമ്പിവരാഞ്ഞുഗണേശസ്വാമി;

കണ്ഠശേഷവുമുണ്ടിട്ടും ഞാൻ-
 കൊണ്ടുകൊണ്ടായെന്നരുൾ പയ്യം
 ഗണപതിതാനുമാരാധിച്ചുത്തു
 മനമതിലോത്തുഗിരീശനെ യുടനെ
 തരമര! ശിവശിവയെന്നുവിളിച്ചു
 പരവശനായിനടന്നുതുടങ്ങി
 റെക്കൊമ്പൻ പിമ്പേ പാടി
 തെറ്റൊന്നോടിച്ചെന്നു മരേശൻ
 തന്നെയടിമലർവീണവണങ്ങി
 ചിന്തവന്നതുതൊഴുതറിയിച്ചു:—
 “ഗണപതിയടിയനെയുണ്ണുമുൻപേ
 ഗിരിമകൾ പതിനീ രക്ഷിക്കേണം
 പാത്രപാത്രമിതോക്കാഞ്ഞെന്നുടെ
 പാത്രാദികളും തിന്നുഗണേശൻ
 ജന്മതന്നെവിവർക്കീട്ടങ്ങിനെ
 ഭൂപിടിമലരുകൊടുത്തു മരേശൻ
 മതിമതിയെന്നരുൾപെയ്തുകേട്ടു
 തുരുതയെല്ലാം ഹർദ്ദിൽതുടങ്ങി
 നെടുതായുള്ളനെടുമ്പുരമുൻപിൽ
 സടസടയങ്ങുതെറിഞ്ഞഥവീണ
 ഉണ്ടതുപോലെ ക്രമത്താൽതൂണും
 തണ്ടെന്നീവകകണ്ടുതുടങ്ങി
 ചെമ്പുംവാപ്പുവിളക്കും പലവക
 വൻപരമാശുവമിച്ചാനചിലം
 എണ്ണവുമോരടന്നാനങ്ങൊരു-
 വണ്ണധനപതി തലയുന്താഴ്ത്തി;
 ഇത്തരമുള്ളൊരുഗണപതിഭഗവാ-
 തിനിതിനൊന്നുതണച്ചിടേണം

കുളഭാസ്യൻ ഗണനായകനെന്നുടെ
 കുളഭാഷ്യത്തിനുതണയായ്പുറണം
 കുളഭാഷിണിവാണിയുമെൻനാവിൽ
 കുളഭാവണ്ണം വിളയാടേണം,
 പ്രളയപയോധിയിലിളകിമറിഞ്ഞഥ
 തെളുതളവരുമൊരുതിരമാലകൾപോൽ
 ഇളകിവരേണംവാക്കുപടുതയിൽ
 ഇളകാതൊരുഗുരുപയൊടുക്കൂടെ;
 തെളിയണമാന്മജ്ഞാനമതിനായ്
 തെളിവൊടുത്താനിത വന്ദിക്കുന്നേൻ.

കന്തിയിരിക്കമിടത്തുപടിയേ
 സന്തോഷത്തെത്താടുവിളിച്ചുമാരും
 ഗാന്ധാരിയെമാനിച്ചിവണ്ണം
 ഹന്തപറഞ്ഞുരസിപ്പുനടന്നാൻ
 സദ്യാലോഷമുരന്തന്നെ ഭൂത-
 രാഷ്ട്രക്കീല്ലൊരു ലുബ്ധനാനിനും
 സുപട്ടെട്ട ലഭിച്ചതു സുബലഭ-
 പോവട്ടസുനിമുലന്തന്നെ
 പേവട്ടച്ചാറൻ ശുകനിക്കും
 ഈവട്ടംപേർനിട്ടില്ലൊട്ടും
 നാലും രണ്ടും മതിയെന്നവനും,
 ചേലൊടുഗാന്ധാരിയുമുരചെയ്തു
 എട്ടുപത്തും ചെയ്യണമായതി
 നൊട്ടും സംശയമില്ലെന്നവരുടെ
 നെഷ്ടികൾ കൊണ്ടിട്ടൊട്ടു ലഭിച്ചതു
 മിഷ്ടമാരെ! ബോധിച്ചാലും
 ഭാഗ്യവതിഗാന്ധാരിയവരുടെ
 യോഗ്യതമറാക്കുള്ള നിനച്ചാൽ
 അല്ലേ നമ്മുടെ കന്തികണക്കിനി-
 യില്ലെന്നാളയുമിങ്ങനെ പൂജാ!
 അല്ലേപാണ്ഡുരഹിപതിതന്നുടെ
 വല്ലഭയെന്നിവളെന്നറിയേണം
 പാതിരാജ്യത്തിന്നവകാശികൾ
 ബോധിച്ചാലും ധർമ്മസുതാദികൾ
 നാളെത്തന്നെ പൂജയുടങ്ങും
 നാമെല്ലാം പോയിടരുതിന്നു
 കോളപ്പുറവും കോശ്യപ്പള്ളി;
 വാളക്കോടും വള്ളിക്കാടും
 കൂടെക്കേറിച്ചെന്നിട്ടില്ലോരും
 കന്തിയൊട്ടും ചോദിച്ചറിയേണം
 ആരെല്ലാം സദ്യയ്ക്കു ത്രമിപ്പാൻ
 സംഘക്കാരനിന്നിടേണ്ടു
 നാളെത്തന്നെയുണ്ടോയെന്നും
 നല്ലപ്പോഴേയാവോയെന്നും
 സുപട്ടെട്ടുലഭിക്കുമിരുന്നും
 ബോധിച്ചല്ലോ ചേരുകണമെന്നും.
 അന്തണഭാഷിതമേവം കേട്ടഥ
 ചിന്താപരവശയായിവണ്ണം

നിശ്ശബ്ദമായിരിക്കട്ടെ കണ്മണിപ്പാത്രത്തിന്നു
ഇവർക്കെതിരിൽ കണ്മണിപ്പാത്രം
കൊടുക്കുന്നതു തന്നെ കിടക്കേണ്ടവർക്കിപ്പോ
നാക്കും നാട്ടുപാടി നമുക്കിപ്പോകുമായിട്ടു
വിധിക്കും നേരില്ലാത്തയിരിക്കുംകാലത്തിൽ
ഇരിക്കേക്കാളും നല്ലതരികസകലക്കും;
ഭജിക്കും നല്ലതരികമേ മരിക്കും പിന്നെയും
വിടക്കും മുന്നേക്കും ഭജിക്കുമിപ്രകാരം
വചിക്കുന്നതും നേരായിരിക്കിലിനിക്കിതു
വരുവാൻ സംഗതിയും വരികയില്ലാഞ്ഞല്ലോ.

എന്തിശ്ശാ! ഞാൻ മുന്നേജ്ജനനി
ഹന്തമരവാപാപം ചെയ്തിട്ടോ
കാന്തൻമൃതനായിക്കൊന്നുയള്ളാരു
സന്താപങ്ങൾ ഭജിച്ചീടുന്നു?
ഭന്താവുള്ളനിങ്ങിനെയൊരുവൻ
വൃത്താന്തം പോലും ചൊല്ലിടാ;
വൃദ്ധൻ പൂവ്ജനം പേടിക്കും!
പൃഥ്വിപതികളുമെന്തുചെയ്തു!
അവകയെന്തുപറഞ്ഞിട്ടിപ്പോ-
ളീവിധമായുന്നതു വിധിവിഹിതം
ഹാവിധിയോമകമ്ഫലം കിമു
ദൈവത്തിന്നു തകിലാതായോ?
ഇവിധമപവാദം കേട്ടാലി-
ജ്ജീവസുധാരണമെങ്ങനെ ശിവ ശിവ!
നാരായണനരകാന്തക! വിജ്ഞാ
നീരദസന്നിഭ! വാരിജന്മാദാ!
നേരിന്നാധാരം നീയല്ലാ-
താഴെ മഹിനരസിംഹരശ്മിരാ!
എകാദശിരിഭവോണം ഭോഹിണി
തിരുവാതിര കാത്തികവൃതമിങ്ങനെ
ശിവരത്നപ്രാദികളുപവാസിച്ചതു
വിഫലമതാജ്ഞോയോമുകിൽ വണ്ണാ!
കരുണാകരകമലാവല്ലഭ! ജയ
ധരണീധരഭരണാ! സർവ്വേശ്വര!
തിരുമലരടിയെന്തേമഹാരാഗഗതി
കരുവക്കും നന്ദിസുരമുനിവന്ദ്യ!
സുഷാസ്താഴിച്ചതു നിൻകരുണാ-
പഷ്പാതന്നെ സന്ദേഹം നന്ദി

മട്ടലർശരവെരിയുമിന്നിപ്പോൾ
മാറ്റേണു മരത്തുകൾ വാവു-
പുഷ്പതലോവിച്ചുരേന്ദ്രൻ ദിവി
പുഷ്പാടോപമെന്തയ്യതലോവി-
ച്ചിട്ടുനളിഞ്ഞിടുന്നതു നിന്നുടെ
പുഷ്പകുവാബലമല്ലോപോരാടി!
വിധിയിക്കുവയാച്ചാർ കുമ്പേരൻ
മെന്തയ്യതയും നിൻതിരുവുള്ളമത്രേ
അന്തകനും തവകരുണാശക്ത്യാ
ഹന്തകഴിച്ചീടുന്നതിതാനും
എന്തികന്തിവിഴിച്ചതു നിന്നൊടു
ചെന്തമരനയനാനരകാരോ!
അവളുടെ മക്കളുമെന്നുടെ മക്കളു-
മവകാശം കൊണ്ടൊരുപോലിവിടെ
ഇവരുടെ യച്ചൻ മൃതനായതിനാൽ
അഹമിതിപിടിയാത്തവളായ്ക്കുന്നു
അതിബാലന്മാർമിറികിൽ മുട്ടുക-
ളവരുടെ ഭാഗ്യം പോരാത്തത്രേ
അവനിശൻ മൃതനായതിനെന്തിന്നു
പഴുതേ ഞാൻ ദുഃഖിച്ചീടുന്നു!
മായാമാനുഷനാകിയ കൃഷ്ണൻ
ആയവനുടെകൃപയുണ്ടെന്നാകിൽ
ആയതു സാധിപ്പാൻ ഞാനോമതി
യാതേക്കാമിക്കാലം തന്നെ
വണവും ഭണ്ഡാരം കരിക്കോലം
പടയും നാടും പാടെയവക്കാത്
ദടികടാപമോട്ടുപുതുവു-
മുട്ടുണിപഴയതുമായി നമുക്കു
കൊട്ടണമു നോട്ടേപാഡവരും
കൊട്ടണമതുവേണ്ടൊയെന്നാലും
ഇപ്പോൾ ദുഷ്ടാധനനനുഭവങ്ങൾ
എട്ടനുഭവവയേക്കുവേണ്ടു
കൊട്ടുവതിന്നിമ്മക്കളെയെല്ലാം
യച്ചിയുമായി നടക്കും ശകുനി
വിദൂരഗംഗാദത്തിനുമൊഴികെ
വിരുദ്ധക്കാരെയുള്ളിവിടത്തിൽ
ദരുവരുമില്ലനമുക്കെന്നായി
അരുമയിതെന്നിവിടെസ്സാധിപ്പാൻ

ഇത്തിരിയെല്ലാമുണ്ടു നമുക്കു-

പ്പൊന്നും പൊടിയുമെടുപ്പാർന്നും

കിഫലമിതു സാധിച്ചാൻ ഞാനും

എൻപിള്ളകളും മതിയാകാതായ്

ശരണാഗതവത്സല! ജയ! ശരാരേ!

ശാർങ്ങായുധശാശ്വതഗോവിന്ദ!

എന്തുകൊണ്ടാധാരം നാരി-

ല്ലിമ്മയിയികലതിനിതതൊഴുതേൻ!

നിനച്ചിവണ്ണം പിന്തിട്ടുഴുകുന്നീയപ്പോൾ

ഗമിച്ച ധർമ്മജനമജനാരുമായി

എടുത്ത ഭീമനൊരു കരത്തിൽ ചൊരമെപ്പു-

കരത്തിൽ പ്രഥമനും കലത്തിൽ പകർന്നിട്ടു

കടത്തിൽ ഒധിതുകി എടുത്തു കിരീടിയും

എടുത്തു മറുഭീമനും കരത്തിലിവരും

നിരത്തിവച്ചുമയെ വിളിച്ചുമാനായപ്പോൾ

മരുത്തിൻ മകനതി കരുത്തനായ ഭീമൻ.

അമ്മേ! അമ്മേ! വന്നാലും തവ

ഉമ്മാനെന്തേ വൈകിക്കുന്നു?

ചെമ്മേ ചൊരും കുറികളുമെല്ലാം

ചെലൊടു കൊണ്ടെന്നിട്ടുണ്ടല്ലോ

ഉമ്മിണിയല്ലമ്മേ പരമാനും

തിമ്മാൻ പട്ടർ വിളമ്പുകമൂലം

അമ്മേയുൺമാൻ വരുവാനായെ-

ന്നമ്മാരുതനയൻ പറയുമ്പോൾ

അമ്മാൻമിഴിയാളാകിയ്കുന്നിയ-

മയ്യുപൊഴിച്ചു മൂക്കുവിഴിഞ്ഞു

അമ്മുഴുമതിമുഖവും ബന്ധുക്കും

ചെമ്മേകുന്ദിമയരോഷങ്ങളും

അച്ചുദിച്ചിതു കരകലത്താൻ

ദീക്ഷാപാസത്തോടും കൂടെ;

അമ്മയെയിവണ്ണം കണ്ടപ്പോൾ

അന്തകസുതനും ചിന്തയുടങ്ങി;

അന്നേരം ഭീമനുമമ്മനും

ആദരവോടു പറഞ്ഞാനേവം

എന്താണമ്മയും ജ്യേഷ്ഠനമിങ്ങനെ

യന്തയുടങ്ങീടുന്നതു കഷ്ടം!

അയ്യതഗജാധികബലവാദായ്ഞാ-

നനജനമായിങ്ങനെ ജീവിക്കിൽ

അവരിലുമധികമെശസ്സൊടു വാഴുവ-

നച്ചൻ പാണ്ഡുനവധിപനാണു

അച്ചൻറ കാലത്തിൽ സുബലജ-

യിച്ചുകൊണ്ടും സാധിച്ചിലാ

ആശ്രിതഭാവമുണ്ടായില്ല-

നയശസ്സുകൾ കേൾപ്പാനായില്ലാ

അച്ചൻ സ്വതന്ത്രനായെന്നാലു-

മാഗ്രഹമൊണ്ടെന്നാലീ ഞങ്ങൾ

അച്ചൻറ പാതിക്കവകാശിക-

ളിജ്ജനമെന്നതു സംശയമില്ലാ;

തുച്ഛമാക്കതൊഴിഞ്ഞു കൊടുപ്പാ-

നിജ്ജനം മുളകയില്ലിഹ ഞാൻ;

അച്ചൻറ ശീലം നന്നല്ലേ

അജ്ഞാഗാന്ധാരിവഞ്ചം

ഇച്ചിച്ചതു സാധിക്കട്ടിപ്പോ-

ളിജ്ജനമിശ്ശിപ്രായം വരുവേളം

നറ്ററിനെയും കൊട്ടിക്കൊന്നെൻറ

ഉററമതാംകരകരിശനതിന്തു

കൊറ്റിനുകനാം ഞാനും ജ്യേഷ്ഠനെ

വെറിയൊടേരാജ്യം വാഴിപ്പൻ!

കൊറ്റവനസ്സൻ മുതുപ്രാണിയെന്നും

കൊല്ലേണ്ടാ അതുമാനവിരോധം

ഇല്ലൊരു കഥയിനവനാലേതും

സൊല്ലയുമില്ലൊരെടത്തു കിടക്കും;

കൊറ്റനികഴൽ ഗാന്ധാരിയെ ഇന്നൊരു

പറ കൂടിപ്പിച്ചിടുകയില്ല;

കൊറ്റിനു മുട്ടിപ്പട്ടിണിയിട്ടു

ദുഷ്ടതയെന്നു നിനച്ചു കരഞ്ഞേ

തുഷ്ടിവരൂമമചിത്തതയെന്നതു

ജ്യേഷ്ഠനമ്മയും ബോധിച്ചാലും

ഹരിസമഭൂബലവിക്രമിയാകിയ

ഹരിസുതഗിരമിതു കേട്ടദശായാം

ഹരിഹരിവിക്രമിയാകിയ പാർത്ഥൻ

ഹരിഹയ സുന്ദരത്താനേവം:

ഒടുക്കി നറ്ററവേറെ താടക്കും രാജ്യംവാഴ്ത്താൻ

മിടുക്കില്ലാഞ്ഞിട്ടല്ലേകിടക്കുന്നീവണ്ണം നാം

താടിക്കീഴ്പ്പൊടിയേറ കിടക്കുന്നെന്നാവാം

നടിക്കുമവരിപ്പോൾ ക്ഷമിക്കുകറഞ്ഞൊന്നും

അടൽക്കയോഗമെത്തി യടപ്തളത്തിലെത്തി
നാടുക്കുന്നേരം കാട്ടിക്കൊടുപ്പൻ ഭൂമിബലം
മുടിച്ചുകള്ളനാരെ മുടിച്ചു ചിലത്തട
മുടിക്കുംഗമേരിപ്പിടിച്ചു കെട്ടിനന്നാ-
യടിച്ചു കൊല്ലുവാൻമസഹ്യമഗ്രജനം
പടുതപമോടു ഞാനും മുടിച്ചുപുറുപ്പിക്കളെ.
മക്കളുടെ ഗിരമേവം കേട്ടുകുന്തിതാനും
വിക്കനെമോദാശ്രുപൊഴിച്ചുറക്കുന്നിവോടെ
ഭൂഖവുമടക്കിപെണ്ണയക്കൈകൾകൊണ്ടപ്പോൾ
മക്കളെയനുഗ്രഹിച്ചു ഗദഗദവണ്ണേന
ഭൂഖകാരണങ്ങളൊക്കെ അക്കരിനടുയാൾ
തൽക്കുണമൊന്നതുകേട്ടു ഫൽഗുനനും പൊ-
ധിക്കരിച്ചുപൂജയിതുടുക്കുമിതല്ലോ; [ന്നാൻ
മുക്കുരമായൊരുകമ്മം അമ്മ ബോധിക്കേണം
അക്കരീശനെയിവടെയിക്കിരീടിനൊണ്ട-
ന്നിക്രിയകഴിപ്പനഹംമൽഗിരീശനാണേ
പുഷ്പരലോപനനുടെ ഉൾക്കൂപയാൽവ്യോമ
പുഷ്പരചാരികളോടും ശക്രനെവരുത്തി
സ്വർഗ്ഗവിലാസിനികളാലീഗ്രഹമലംകൃത്യ
അഗ്രഭൂക്കളെയമുതുളക്കുകളാക്കി
സ്വർഗ്ഗാസികളെക്കൊണ്ടു ഭക്തവുമുണ്ടാക്കി-
ച്ചിത്രരേകഴിപ്പൻസദ്യുക്കിരീടിനൊള;
അപ്പനമരേശൻ പാണ്ഡുവാകമച്ഛനോടും
ഇച്ഛയിൽവന്നിവിടിരുന്നിജ്ജനപുമായി
മജ്ജനമോജനനിദ്രാസക്തരായിമോദാൽ
മാനമോടുമൈരാവതപൂജകഴിപ്പിച്ചു
വേണ്ടുവോളംധനംവാരിക്കോരിവിപ്രന്മാർക്കും
കൊണ്ടുപോവാൻകൊടുപ്പിച്ചൊണ്ടിനിക്ക-
ശക്തി

ശബ്ദികൾമണ്ണുകൊണ്ടുള്ളൊരാനയല്ലോപൂജി-
ച്ചുണ്ടർകോനെയുമാനയുമിങ്ങുവരുത്തിട്ടു
രണ്ടുനാലുദിനംകഴിയുന്നതിനുമുൻപേ
ഇങ്ങലെന്യസാധിപ്പൻ ഞാൻ
കണ്ടുകൊൾകെൻറമ്മ
ഉണ്ടുകൊണ്ടാലുമിതുകൊണ്ടുണ്ടാകേണ്ടതാപം
കുഞ്ഞുകൈവടികമ്മേ! ദണ്ഡനമസ്കാരം;
ഫൽഗുനഗിരമീവണ്ണംകേട്ടു കുന്തിതാനും
ഫൽഗുപരിതാപതായി സൽഗുണിനിവേഗൽ

കേപ്പുംഭോജ്യൊദ്യപേയദ്വേജങ്ങളെല്ലാമൻവാൽ
കേക്കണ്ശിക്ഷയിൽത്തന്നെ തദ്ദിനംകഴിച്ചു;
ദേക്കനാമണ്ണൻ സാമന്ത്രാക്ഷനായിക്കൊണ്ടു
ശിക്ഷയിലൊരു സന്ദേശപത്രികയെഴുതി
തൽക്കുണമൊരമ്പുംകോലേകെട്ടിവില്ലംപുട്ടി-
ത്തൊടു
ത്തിക്കിതിയിൽനിന്നുമേൽഭാഗത്തയച്ചുതളി;
ബാണവുമനേരം ജഗൽപ്രാണവേഗംഗമിച്ചുഗീ
വാണലോകംപ്രവേശിച്ചനേരമരായിപനം
ഊണമെല്ലാംകഴിച്ചുടനേണശാബാക്ഷികളോടു
വേണവിളിച്ചീടുകയും വീണവായിച്ചീടുകയും
തിത്തിയിൽസ്വരംവിളിക്കുകയുംമറ്റുള്ളൊരൊ-
ത്ത
നൽകീജനംവിവിധനൽക്കൈകളുകത്തൊടു
ഉത്തമനാം നാരദനും തുംബുരുവും കൈവിടിച്ചു
രുദ്രവിണതംബുരുതോളത്തുവച്ചതികതുകം
കുത്തുകണ്ടുരസിച്ചും മൂലാപുകൊണ്ടുസമ്മാനിച്ചും
തത്രമദ്ധ്യമദ്ധ്യസുതാമാവിനെനോക്കിച്ചി
രിച്ചും
പുത്രവൈരിതാനമോംസുപ്രമോദംകലർത്തി
സ്വസ്ഥനായിസിംഹാസനേ ഇത്തിരിനേരമി
രുന്ന
പുത്രനാമണ്ണനെയാരസ്യവും പത്രികയുമായ്
സുതാമാവിൻറമടിയിൽവന്നിരുന്നനേരം
ചിത്രമിതെന്തെന്നതൻറതുകരങ്ങൾകൊണ്ടു
പത്രികനോക്കിവായിച്ചുവാചകവുധരി-
ച്ചേവം;
പുത്രവാസല്യാതിരേകാലൈത്രയംമുഖത്തുകൊട്ട്
പത്രികമാവ്ത്തണച്ചുനിസ്സുലകുതുകത്തൊടു
പുഞ്ചിരിതുകിമഹേന്ദ്രനമപ്പോൾ
കണ്ടുവോത്ഥജനോടിദമരുളി
ഹേഹേനാരദ! വരികരിക്കേയി-
സ്സാധനമധുനാവായിച്ചാലും
ഉവ്ശ്വാദികളിശ്ശിയിരിപ്പിൻ
ഇശ്ശിയിരിപ്പിൻ വാദ്യക്കാരും
അപ്പോൾനാരദനരായിപനൊടു
പത്രികവാങ്ങിയുടൻവായിച്ചു
അഗ്രജനായ ജയന്തൻവായി-
ച്ചുപുണ്യനെയറിയിക്കേണ്ടമവസ്ഥ

സുഖലസുതാതനയന്മാരിപ്പോൾ
 പ്രബലംവിദ്യാഭ്യാസേവരുവാൻ
 പ്രബലകരീശ്വരപൂജകഴിച്ചു
 പ്രബലതയവിടെക്കൊട്ടീതവരും,
 ഉസവഘോഷമിവണ്ണത്തന്നെ
 ഉവിയിലെങ്ങുംകേട്ടിട്ടില്ലാ
 കസയതിന്നുണ്ടായിട്ടില്ലത
 ട്സുഹമായ് വന്നിതുണ്ടാർക്കും;
 സദ്യകഴിഞ്ഞാഭൂസുര പരദം
 സദ്യോത്തങ്ങളെപ്പടിയേപോവോൾ
 പരിഹാസോക്തികളിഹവിപ്രന്മാർ
 പഥിവിവരിച്ചുനടന്നാരോരും;
 കന്തികണക്കിനിയുണ്ടെന്നാലേ
 ഒന്തിശ്വരപൂജാ ദൃസുരവേ
 ഹന്തപണം വിംശതികിട്ടിട്ടും
 പന്തിയിതിന്നിഹെണ്ണംകേചിൽ
 ഹന്തപൻ ഉതന്നാകാഞ്ഞെങ്കിൽ
 അങ്ങിനെതന്നേസംശയമില്ല,
 ഇതമംമാർഗ്ഗികൾപായു നതുകേ-
 ട്ടുത്താപം ജനനിക്കും ചേ്യഷ്ഠനും
 അക്കായ്ത്തിന്ന പൂർത്തന്നെ
 അമരവരന്മാരേയുക്തേ
 അക്കരിവരനെയുമിങ്ങുപരത്തി
 ട്ടിജപമാഹുതുടങ്ങിക്കേണം;
 പിന്നെവിശേഷിച്ചും താമസിയാ-
 തൊന്നിനുപേക്ഷവരാതേകണ്ടു്
 വന്നീടണമല്ലന്തന്നേയി
 തൊന്നൊഴിയാതെവഹിപ്പിക്കേണം;
 ഇപ്പടികൈയെഴുതിയയസ്ത്രവാൽ
 ഇന്ദുകലേശൻ പാത്മനെഴുത്തു;
 കുറിവാചകമതുകേട്ടമരേശൻ
 കുറവിയലാഞ്ഞൊരു പ്രണയത്തോടും
 മരവാചകമുരചെയ്താതേ തൻ
 മന്ത്രികളോടിദമരളിച്ചെയ്തു
 എല്ലാതുംകേട്ടല്ലോയിതുകൊ
 ണ്ടങ്ങിനെവേണ്ടു എന്നുതുപറവിൻ
 ചെല്ലാത്തൊരുമുണ്ടേപോരയ്ക്കുകൾ
 ചെന്നാലുംപുനരങ്ങിനെതന്നെ;

എല്ലാതുംകൂടിശ്ലേശിച്ചു
 ചൊല്ലണമെങ്ങിനെവേണ്ടുവതെന്നും
 അമരായിപഗിരമേവംകേട്ടി-
 ട്ടമരന്മാരും ചിന്തിച്ചേവം
 കമതികൾപലർകൂടിക്കൊണ്ടിരുന്നെ
 നമനംചെയ്തീവണ്ണമുരത്താർ
 ഉന്മാണീവല്ലഭേ! ദേവേന്ദ്ര!
 വന്ദാരോർമന്ദാരാ! ജയജയ!
 സന്ദേശത്തിൽകണ്ടൊരുകായ്തും
 സന്ദേശംതന്നേയാകുന്നു
 തന്ദേശംഗണ്യംനഹിയോഗ്യം
 മന്ദേശംമാരല്ലല്ലോനാം;
 വൃന്ദാരായിവ! നമ്മളിലാശ-
 നിന്നേതിൽകീഴിൽ ഭൂലോകേ
 ചെന്നൊരുമന്ത്രിനുമായിപ്പുഖ്യം
 വന്നിട്ടില്ലതു ബോധിച്ചാലും
 ഇന്ദ്രന്മാർപലരുണ്ടായിവിടെ
 അന്നിങ്ങിനെയിതുകേട്ടിട്ടില്ല
 എന്നമരന്മാർചൊന്നതുകേട്ടി-
 ട്ടിന്ദ്രനമളിച്ചെയ്താനപ്പോൾ
 എന്നല്ലത്തരകോസലമായൊര-
 യോദ്ധ്യാവാസികളാകും നൃപരെടു
 വൃന്ദാരകന്മാരന്മാർ സപ്രമി-
 രുന്നാവഴിപലതും പറയാമേ!
 അതുമിതുമെന്തിനുപറയുന്നിങ്ങിനെ?
 ഇതുകൊണ്ടിപ്പോൾ വന്നതുപറവിൻ
 അതുകേട്ടവർ പിന്നെയുമുരചെയ്തു
 ഇതുതങ്ങളെക്കൊട്ടുംചെന്ന്മില്ല;
 കണ്ടവരുടെകുറികണ്ടിടുമ്പോൾ
 മണ്ടിത്തക്കവരല്ലല്ലോ
 അണ്ടർചുരാനങ്ങെന്നന്തിങ്ങനെ
 ചെണ്ടത്തരമായിട്ടുതടങ്ങി?
 പണ്ടേയീകല്പനകൾക്കല്ലാ-
 തൊണ്ടെങ്ങെങ്ങെക്കൊന്നിൽ കാത്ത്?
 കല്പിക്കുന്നതുകേൾക്കാറിനും
 കല്പിക്കും വേലകളുംചെയ്യാം;
 കല്പിച്ചൊരുകായ്ത്തിന്നിപ്പോൾ
 ഇപ്പടിയെന്നേതോന്നുന്നുമില്ല

എന്നമന്മാർചൊന്നതുകേട്ടു
 മന്ദസ്തിതമൊടുശചിയുചൊന്നാർ
 വല്ലായ്കൾപറയായ്വിൻ! നിങ്ങൾ
 വല്ലായ്ക്കാരായ്വന്നിടം
 സ്വർല്ലോകാധിപനുടെ അന്തർഗ്ഗത-
 മല്ലോയിക്കുറിവനതുമിവിടെ;
 എല്ലാഭംവിപരീതിച്ചാലും
 വല്ലഭനിതിനായങ്ങുമിടം
 കന്തി! കന്തി! യെന്നനിശായാം
 ഹന്യ കിനാവിൽ വിളിച്ചീടുന്നു
 എന്തെന്നതുഞാൻചെവിപാത്തപ്പോൾ
 എന്തൊരുപുതുമകൾ പറയാവല്ലേ
 എല്ലാംകൊണ്ടും പോകേയാവൂ
 അല്ലാത്തൊരുമരശൻ മരണം
 വല്ലാതേപ്രാപിക്കും നമ്മൾ-
 കൈല്ലാക്കും സകടമുണ്ടാമേ,
 പണ്ടുണ്ടോ ഇന്ദ്രമാക്കാക്കാ-
 നങ്ങിളയിൽകാമിനിമാരാൽ
 നുണ്ടായിട്ടുമിണ്ടേണ്ടോ ചില
 ശൃംഗകുണ്ടാമതുകൊണ്ടിവിടെ
 ഇങ്ങിനെശചിയുരചെയ്തുകേട്ടി-
 ടിന്ദ്രനമവരോടരുളിച്ചെയ്തു
 ഇന്നിതുനിങ്ങൾക്കെല്ലാവേക്കും
 ചേർന്നിരിക്കും ചേർന്നിരിക്കുക,
 എന്നാൽപോകുന്നില്ലെന്നപ്പോൾ
 ഇന്ദ്രാദികൾപറയുന്നതുകേട്ടു
 മന്ദസ്തിതമൊടു നാരദമുനിയും
 മന്ദേതരമവിടുന്നുനടന്നു;
 ഇന്നെന്നൊരുകൾക്രമേണമു-
 നിന്ദ്രനമിന്നുനന്നുതങ്ങളിലൊരു
 ശൃംഗകുറഞ്ഞൊന്നുണ്ടാവാതൊരു
 സംഗതിയുണ്ടാമോ എന്നിങ്ങനെ
 ചിന്തപൊറഞ്ഞുടനേ നാരദനും
 കന്തിസുതരെക്കാണെതിനായി
 ഹസ്തിനപുരമതിലസ്സായാസം
 യുദ്ധകുതുഹലിചെന്നെന്നപ്പോൾ;
 കൊക്കരിവിണയുമക്കാരാൽ
 ഉൾക്കക്കലഹരിപദസ്തൃതിയും

തെക്കുവടക്കിടയിടനോക്കുകയും
 കൊക്കുകണക്കുഗളംനീട്ടുകയും
 മൗക്തികമണിനിഭേന്ദ്രപ്രഭയും
 മുക്തസ്തംഹടികൾരീരപ്രഭയും
 അക്കാലോജിതമായികിരീടേ
 ബിഭ്രന്തകമണിയുടെ പ്രഭയും
 തിക്കിത്തള്ളിയടുത്തുവരുന്നതു
 ശിവശിവകുതുകം പറയാവല്ലേ;
 ഏണാകാനപയജാതന്മാരും
 വീണാപാണിയെയിങ്ങിനെകണ്ടു
 വീണാദരവിൽകൃപിനിവൻ
 പേണിപ്പയസാകാൽ കഴുകിച്ചു;
 പ്രീണിച്ചു തത്തിത്ഥചുമാടി
 അച്ഛാദികളാമുപചാരത്താൽ
 അക്കാത്മജസുതനാദരവോടെ
 അക്കമലോൽഭവസുതനെപ്പൂജി-
 ത്വർകൃപയോടരുൾ ചെയ്തീവണ്ണം
 ഇന്ദ്രീവരസുന്ദരനയനകഥാ
 നന്ദാമൃതപാനാനന്ദാത്മൻ
 വന്ദേ തവ ചരണാംബുജയുഗളം
 വന്ദാരോമ്മന്ദാര! മുനീന്ദ്ര!
 എന്തിപ്പോളിവിടെ നിന്തിരുവടി
 ചെന്താർമലരടികൊണ്ടിഹ ഞങ്ങളുടെ
 മന്ദിരമൊക്കെയലംകൃതമാക്കിയ-
 തന്തമ്മോദാഖരളിടേണം;
 സ്വഗ്ഗാവനിപാതാളങ്ങളിലെ-
 ന്തിക്കാലത്തൊരു പുതുമകളുള്ള;
 നിഷ്കൈതവമരുളിടുകിൽഞങ്ങൾ-
 കാഗ്രഹമേറീടുന്നതു കേൾപ്പാൻ
 ധർമ്മജനുടെ ഗിരമേവം കേട്ടു
 നിമ്മലമാനസനാകിയ മുനിയും
 അമ്മഹിപാലകബാലകമുലനി
 ചെമ്മേതുക്കൈവച്ചുരുൾ;ചെയ്തു
 സ്വസ്തുസ്തുയുഷ്ടാകം സുഖസം-
 സിദ്ധിർഭവതു ധരേന്ദ്രം സരസം
 അന്തഗ്രഹിച്ചവരെ മുനിപ്രവരനിതം
 കലുകുളജടാമുടി ചെറുപുഞ്ചിരിപൂണ്ടു
 അന്തമപ്രയുക്തം വചിച്ചു ഗുപ്തനാദു
 നിനച്ചു ദേവാദികളാമുക്തായ്മെല്ലാം.

ഇന്ദ്രവംശാജരവാദേ ഇന്നു കാൽക്കൊമ്പുകൾ
നിന്നുവേഗാലമരേന്ദ്രനന്നിയിൽ വന്നു
സുന്ദരിമാരോടുമുപർന്നായ മനോരമൻ
മണിരനികടേയാടി പൂടിയിരിക്കുമ്പോൾ
അസ്രവുപന്ത്രികരുമായ് ഗോ തുളിത്തിൻ കരകേ
മനയും താമസിക്കാതെ വന്നിരുന്നതേരം
പൂത്രവൈരിതാനെടുത്താദരവാടൊന്നു
തന്നേ തന്നു ഞാനതു വാരിച്ചുപിരിച്ചുപോ
സത്രഭുക്കുകളുമായിത്തന്നിരൂപിച്ചു
മുപ്പടയ്ക്കു ന്വായുരികയില്ലെന്നൊച്ച
മുപ്പടിയിരിച്ചുവിടുന്നപ്പോഴേ പാപ്പു-
ടിപ്പിരിയിൽ വന്നു വിരയപ്പാവതിനാൽ
ഖലയെഴുതിയയച്ചുകാരിയത്തിനിന്നിന്ദ്രൻ
നാളെ വരുമെന്നു ഭാവിച്ചിങ്ങിരിക്കുമ്പോൾ
ആമൃതം കണ്ടു ചേടിക്കേണ്ടവനല്ലിന്ദ്രൻ
വീളയാമക്കറിയിലെ വാടകങ്ങൾ കേട്ടു
ഇമ്മമോരോർത്തനവും കർത്തവ്യഗീഷം
സുത്രമാവും കൂടിക്കൊണ്ടിട്ടതിദശമാരും
വസനെന്നഗീതകേട്ടു മത്സരിച്ചിന്ദ്രാണി
കുസയുചെയ്തതെന്നും ഹന്തപായാമോ!
ആയവസ്ഥകണ്ടും കേട്ടും ഞാനുമതിൽകൂടി
ആയബലന്മാർ പാഞ്ഞതാകവേ ധരിച്ചു
ആയവസ്ഥനിങ്ങളോടു ബോധിപ്പിച്ചുനാനായി
മയാഹീനം ഞാനിവിടെ വന്നതു നരേന്ദ്ര!
ആയതിനെന്തിനിവേണ്ടു എന്നു നിരൂപിച്ചി-
ട്ടായുധപാണികൾ നിങ്ങളെവരുമൊഴ്ത്തും.

നാരദഗിരമതുകേട്ടദശായാമം
നലമൊടു ധർമ്മാത്മജനരഹചയ്യ
ഞാനൊരു പന്നീരണ്ടേക്കിന്ദ്രനെ
നലമൊടു സേവിച്ചിട്ടുനാകിൽ
നമിസംശയമിവിടേക്കു വരുത്തി
ഞാനീകമം സാധിക്കുന്നേൻ
ഇമ്മം ധർമ്മഗീതകൾ കേട്ടതി
ബലാഭോപം മാരുതനായൻ
കുലിച്ചുബ്ധിയിൽ വരുമുന്മീകളെ
സുന്ദരിമാലാലജ്ജിപ്പിക്കും
കുലിതഭാവം കാട്ടി ഭൃഷ്ടികൾ
വട്ടത്തിൽ ചുറ്റിച്ചുരുൾ ചെയ്തു

മത്തേത്തലവന്മാർ തങ്ങളെ
മസ്കമസ്തായാസമടിച്ചു
ഭിത്തപാറക്കും പാനം ചെയ്തതി
കുലിച്ചുലവം കേസരി തന്നെ
മസ്കപാടനപട്ടവാം മൽഗദ
ഹസ്തേധൃതപാ ഞാൻ സുരലോകേ
ഗതപാതത്രസ്ഥാമമരാവതി
സുത്രാമ് ഞാവൈരാവതസഹിതം
ഏതപാ താനേതും ശങ്കേതാഹം
തത്രഗമിപ്പതുമായമസാദ്ധ്യം
എന്നെയെടുത്താരാനും വാസവ-
വാസേ വെച്ചേച്ചു എന്നാകിൽ
ഇന്ദ്രൻ തന്നെക്കൊണ്ടിക്കാതും
ഇന്നേളിവസംസാധിക്കും ഞാൻ
അന്തകമാരുതനന്ദനഗീതക-
ളന്തസ്സാരവിഹീനമിവണ്ണം
കേരന്തേയൻ വിജയൻ കേട്ടടനേ
അന്തസ്സാരസമേതൻ ചൊന്നാൻ.

ക്ഷമിക്കുകറഞ്ഞൊന്നു വരുത്തുന്നൊണ്ടിന്ദ്ര-
രേരിക്കലിനിച്ചെന്നു പറകനാരദനും [നെ
ചതുർദ്ദന്തിയേയും കൊണ്ടിവിടെ വന്നിക്രിയ
തരത്തിൽ കഴിപ്പിക്കതരമെന്നറിഞ്ഞാലും
കരുത്തനാകുമെന്റെ ഉരത്തബാണംകൊണ്ടു
കരുത്തുകേടുന്നനായ് വരുത്തുമരരേ
കനക്കേടുകൾ വരും മരുതപാനതുനേരം
ഇനി കൊണ്ടുപമാനം കനക്കെയതുകൊണ്ടു.

തന്നത്താനറിയാതൊരുഡംഭുകൾ
നന്നല്ലെന്നു പറഞ്ഞേച്ചാലും
തന്നത്താനറിയാത്താലുടനെ
പിന്നെത്താനറിയും പുനരെന്നും
ഇന്നത്തേതും മുന്നത്തേതും
പിന്നത്തേതും ചിന്തിക്കേണം;
ഇന്നത്തേ ദിവസം തന്നെ ചെ-
ന്നിന്ദ്രനൊടിക്കുനെ ബോധിപ്പിക്കു;
എന്നുനന്നരഹചയ്യ കേട്ടു
മന്ദസ്തിതമൊടു നാരദമുനിയും
മന്ദേതരമാശിസ്സും ചെല്ലി
മംഗലധർമ്മാവരളിച്ചെഴുതു;

ഇന്നിവണ്ണം ചെന്നു പാഞ്ഞാ-
 ലിന്ദൻ ചെമ്മുമാനിച്ചുവെങ്കിൽ
 വന്നീടുവനരമിനേ തന്നപ-
 മാന്യതയാകിലിതന്ത്രേ തന്നെ,
 എന്ന് പറഞ്ഞമരാലയഗതനായ
 ഇന്ദ്രിയാവസ്തുതസ്തുതനാം മുനിയും
 ഒന്നൊഴിയാതമരേന്ദ്രനെയജ്ഞന
 സന്ദേശങ്ങളുണർത്തിച്ചുരുളി.
 ഒന്നും മിണ്ടിലാവാസവനും
 നിന്നു കാഞ്ഞൊന്നവിടെ മുനീന്ദ്രൻ,
 അക്കമ അവിടെ ഇരിക്കട്ടേ പുന-
 രജ്ഞനന്ദിനമിംഗിതമോടും
 നിജ്ജരനിശ്ചയമറിയണമെന്നതി
 നിശ്ചലനായി വസിച്ചു ഗഭീരൻ;
 പിറൊന്നൊളതിരേഖലഗുനനും
 തൊന്നാമ നിയമങ്ങൾ കഴിച്ചു
 ഉറാരതായൊരു വില്ലുകലച്ചു
 കാറ്റിൻ ജവജിതബാണവരങ്ങളെ
 മുറുത്തെളികടയിച്ചു വെട്ടുപ്പി-
 ചുററംകൂടാത്തുള്ളൊരുപവഴിയിൽ
 ഒറ്റാൽ കുത്തും പോലേ തന്നെ
 ചുററം കുത്തിനിറത്തി കിരീടി;
 വെറിയൊട്ടേ തലകോർത്തുവലിച്ചു
 ചുററിക്കെട്ടി മുറുക്കിതടാനും
 നെറാപ്പട്ടം പെന്തകടാലൊരു
 കുററംകൂടാത്തുള്ളതു കെട്ടി;
 മാറും ചട്ടകൾ തോൽമെത്തകളും
 മംഗലധാമാഭംഗീകൃതപാ
 തൊന്നാമ ചെറുത്തൊണാലിയിട്ടുട-
 നൊറൊക്കൊമ്പനായിക്കൊണ്ടു്
 ബാണവരം ചെവികഴിയെ വലിച്ചു
 പിന്നെയൊരമ്പും ഭൂമിയിലെഴു
 ഗുരുഭൂതന്മാരെയുമപിതന്മാരെ
 ഭരദേവതന്മാരെയുമപിചിന്തി-
 ചുരുതരശൌർയ്യപ്രകടിതയാമാ
 വരശരനിരസുരവരലോകത്തിൽ
 തെരുതെരയെങ്ങനെ വൃഷ്ടിക്കുന്നതു
 കരിമുകിൽ നിരവെരു ചരിഷംപോലെ;

അഭ്യൂഹമേദംക്ഷിപ്രം
 ശപഥോയോജനാമാഭ്യ
 വഭ്രേവജുധാനി വിഭ്രമൊടു
 തൽപ്രതിമാജ്ഞസിംഹാലാപനിഭിഃ
 ക്ഷിപ്രംബ്രഹ്മാണുങ്ങളുമിളകി,
 അഭ്യുവല്ലഭനേരമേമുറക്കൊ-
 ണ്ടതേലേ പരവശനായുണ്ടി;
 നിഭ്രതേതര ചെറുത്തൊണാലികൊണ്ടും
 നിഭ്രകുതുകംഘമുഘമുനിനഭം
 കിമിഭമിതിസ്തൃതി ചേന്നമരകളും
 സമരകുതാഹലിനാരമുമനിയും
 മേമൊടുകീഴ് പെട്ടമനോക്കമ്പോരും
 മേണശരാവലി വന്നു തുടങ്ങി,
 അമരാധിപനും നാടകശാലയി-
 ലമിതാഭോഗമിരുന്നീടുമ്പോരും
 ധിമിനെന്നോരോപതികളാലേ
 സദനസ്തംഭേക്ഷാഭം കൊണ്ടു.
 കടച്ചിത്തുണകൾക്കു കടക്കുന്നാനുകൊണ്ടു
 നടുക്കുംപുറുവാറും നടുക്കുമായിന്ദ്രനും
 കടക്കുകത്തോട്ടു നടുക്കു വാതിലൊക്കെ
 മിടുക്കന്മാരെക്കൂട്ടുപോയ് തെടുക്കുകമെന്നു
 മിടുക്കുള്ളവരോടിയവസ്ഥമുന്നേചൊന്നേൻ
 തടുക്കാമകിലമ്പുതട്ടുപ്പിൻ കയ്യന്മാരേ!
 ഒടുക്കമിവരും നടുക്കെന്നതു ഞാന-
 ന്നരച്ചതന്നെചെമ്മേ നിരസിച്ചിതുരിവർ
 മടക്കിവാക്കാവെന്നാത്തടസ്സം ചെയ്തുകൊണ്ടു
 മുടിക്കുമിപ്പോഴെന്താ മിടുക്കനായമകൻ
 അടക്കമരരെ അതിനകില്ലില്ലേതും
 ഇതിന്ദ്രിഭശരോഭേവലിച്ചിടുന്നനേരം
 പത്ത്വീപതികയാലടച്ചു കരകുകൾ
 അമരന്മാരെല്ലാക്കും ശത്രുര
 ധിമിധിമിനെന്നിടകൊണ്ടു തുടങ്ങി
 വരുണാമ്പും ചെന്നഗ്നിക്കേറ
 പരവശനായതുകൊണ്ടു ജപലനൻ
 ചൊരുപൊരയങ്ങളുപൊരിഞ്ഞമമങ്ങി
 പരവശനായമ പാഞ്ഞു നടന്നു.
 അന്തകനുടെ ഭംഷ്ടത്തിനുകൊണ്ടു
 ഹന്തവിശാചകബാണം; തരസാ

എന്താരുതുകും ചുണ്ടു ചതഞ്ഞു
സന്തപത്തൊടു ചോരയൊലിച്ചു
തീലമൊലെയുടെ മുകളിന്നു
കോലാഹലമൊടു മരുവിവരംപടി.
കോലവുമുണ്ടു നിന്നാംബുവിൽ ചുഴുകി
ചുലോലത്തൊടുമണ്ടി നടന്നു;
ധൂഷിക്കുവയറുചുരക്കിയ
വെട്ടുവണന്നൊരു ചെണ്ടപിന്നെത്തു
ചട്ടൊരു മുടിയും കടകാശമുലി
പട്ടക്കൈവളവട്ടപ്പാലം
വട്ടമിടിപ്രഭുപോൽ വിലസുന്നൊരു
പട്ടത്തൊന്നുകൊണ്ടൊക്കെയുമാറ.
നട്ടിപ്പേപോൽ നഗ്നനതായി
ധൂഷിം തുള്ളിച്ചോടുന്നേരം
എട്ടൊമ്പതുബാണം ധനദന്തം
ധൂഷിക്കിട്ടുഥടിസ്ഥനങ്ങിനെ
മിട്ടേൽക്കൊണ്ടുതടങ്ങിക്കുമ്പോൾ
മുട്ടുകത്തിനടന്നുതടങ്ങി
മുട്ടുശ്വാദികളായിടുന്നൊരു
പാർവ്വതശിമുഖിമാർക്കുപിന്നെത്തൊരു
ദുഷ്ടമുഖമുറയ്ക്കാവല്ലതു
ദുഷ്ടകായ് വരുമെന്നൊരുശങ്ക
അസ്രകൊണ്ടു വസ്ത്രംപോയി
വിശുതരാകിന ദേവസ്ത്രീകൾ
അസ്രകൊണ്ടുവർ മദ്ധ്യംപൊത്തി
പേർത്തുപരവശരായ് മണ്ടുമ്പോൾ
പാർവ്വതശിമുഖമേകംചെന്നവ-
സ്ത്രംഗുലിയുടെമുടയിൽകൂടെ
പുതുമീമണ്ഡലമതിന്നുതൊഴെ
അസ്രകൊണ്ടുപതിഞ്ഞുനന്നിന്ന
ബാണകൊണ്ടുതറച്ചിട്ടേതും
പേണിസൂക്ഷിച്ചാൽ മുറിവില്ലാ;
പ്രാണതാണപരായണമാരാം
ദേവസ്ത്രീജനമിങ്ങനെയോരോ
ബാക്കുകൾകാട്ടിയതോരോ-
ന്നുമിനിക്കോ പറയാവല്ലേ.
കുടീരപരകുടുംബനിയാകിയ
രണ്ടുപുറിയൊരുമളിപിന്നെത്തു;

കുടീരപരകുടുംബപ്രതിമസു-
സംഭോഗോരുഗഭീരനിതംബാ-
ധംബരസംവൃതഭാരംകൊണ്ടും
കുടുംബനയുഗളങ്ങളുതങ്ങടെ
സംഭാരങ്ങളെ ഭാരംകൊണ്ടും
കമ്പപ്പെട്ടുവിറച്ചുവിറച്ചുവരും
കുടീരപരഗന്മാരൊരുമ്പോൾ
കുല്ലത്തല്ലിക്കുവിണിട്ടുനേ
പല്ലവതുല്യാംഗിവിണപ്പോൾ
പല്ലൊന്നുംപോയില്ലവരതന്നുടെ
പല്ലവതുല്യാധരമതസാരം
എല്ലാവരെയും ചുംബിച്ചിട്ടുവരും
പൊല്ലാതുളളതഴുകുളപ്പോൾ
നല്ലതുപല്ലി നന്ദുകിയമുഖം
മെല്ലേമാനിച്ചുപല്ലതിനെ
എന്നുപമിക്കാമവരവിണപ്പോൾ
തന്നുടെപല്ലുകിറിക്കിണകണ്ടാൽ;
തുമ്പികളെക്കണ്ടാരുകുടികളുഥ
കമ്പപ്പെട്ടുണ്ടാത്തതുപോലെ
കുടുംബനികളുമായോരോവഴി
അംബരചാരികളോടിനടന്നു
ശലഭംപോയുപോലെയുമപ്പോൾ
ശരതതികൊണ്ടുവിരണ്ടോടുകയും
ശശവൽച്ചാടുകകാചനയോടുക
ശശിമുഖിമാരെത്തോടുകൂടുക
കൃശഗാത്രികളെയെടുത്തോടുകയും
വിശുനന്മാരിട്ടേച്ചോടുകയും
ആകെവിരണ്ടും മാലുവിരണ്ടും
ശോകംപൂണ്ടും മാനസകണ്ഠിത
ബാണംകൊണ്ടും നാണംപൂണ്ടും
വീണമുരുണ്ടും കേണുവിരണ്ടും
ഗുഹകൾകണ്ടുകൊലുവതുകൊണ്ടു
ഒന്നുംരണ്ടുമൊരോഗുഹതന്നിൽ
നിന്നുംകണ്ടുമിരുന്നുമൊളിച്ചും
വിബുധാംഗനമാർ വിബുധന്മാരും
അമളികൾവിവിധം കാട്ടിയതെല്ലാം
വിവിധമുഖൻഫണിപതിയുരചെയ്തിലു-
മവധിവരാ എന്നല്ലേവേണ്ട.

ഉണ്ണിത്തമ്പുരാനെക്കണ്ടതിലുണ്ടായവൻ
 ഭിന്നനായിപ്പോയൊന്നുകൊണ്ടിരിക്കട്ടെ-
 സുതൻ
 വെണ്മീരിൽനിന്നു വീണു
 നേരം
 ചെണ്ടക്കൊമ്പൻചെന്നതാണുവോഴവർക്കിട്ട
 കൊണ്ടുവന്നുണ്ടുതുക്കൊണ്ടുകൂട്ടിക്കൊത്തവർ
 ഉപർക്കോൻസുതനെയുംകൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്-
 മുമ്പിൽ
 ഉണ്ടായസന്താപത്താലുണ്ടർക്കോൻനില്ക്കുന്നേരം
 ഉണ്ടോരോദികപാലന്മാർ മണ്ടിമണ്ടിവരുന്നു.

അഗ്നിക്കുനിരൂപിതവരുണാദികൾ
 ഭഗവതാഗ്നിയായി
 മഹാശക്തിമാസന്താപാബ്ധിയെ
 മാത്രംസാധനഗതരാജാക്കൾ
 ഏകാദശഭൂതമാരശ്വിനി
 ദേവകളുടേവസുക്കൾ പിതൃക്കൾ
 വേദാംഗായമുഷിമരുത്തുകൾ
 ഭാദശസൂര്യൻ ദേവസ്ത്രീകൾ
 ഭാഗവതന്മാരും സുരമുനികൾ
 കിന്നരകിംപുരുഷന്മാരഗ്നിയെ
 വിദ്യാധരയക്ഷാദികളെല്ലാം
 തന്നെക്കൊലിക്കുന്നതായ്-
 നന്നൊന്നുംനോക്കാതെയുമായി
 ഒക്കെയായോമുഖരായ്നിന്നിങ്ങനെ
 സ്വർഗ്ഗനിവാസികൾ ചിത്തമുടങ്ങി
 ചിത്തംചിത്തമിതോത്താപത്തെ
 മർത്യന്റേറ്റഭുവിക്രമമയ്യോ!
 മർത്യൻതന്നെയുമല്ല പാതകൻ
 മഹാഭക്തിയൊന്നുകൾ ബാധിക്ക
 കൃത്യംഗുരുവെട്ടു ചാടിപ്പൊന്നാൽ
 സത്യമിതിന്നൊഴിവുണ്ടാമെന്നും
 അമരശാപഗുരുവിന്റെമുമ്പി-
 ലമംഗലവേഷത്തോടേ ചാൽവാൻ
 ഭ്രമമേതൊന്നാണ്ടോ എന്നുംചിലർ
 ഭ്രമമല്ലെന്നതന്നെവേണം
 എന്തപറഞ്ഞമരന്മാർഗീർജ്ജിതി
 തന്നെവരുത്തിയിതിന്നുടെ ഒഴിവുകൾ
 ഒന്നൊഴിയാതെ ചോദിച്ചപ്പോൾ
 ഇന്ദ്രാദികളോടരുളീതുവു.

അങ്ങുസുരന്മാരേ! കേട്ടാലും
 ഭംഗിയൊടുമുട്ടുന്നതൊക്കെ
 ഗംഗാധരസ്തപിതപരണൻമറ്റി
 സംഗാസംഗൻ സ്കന്ധാധിപൻ
 തുംഗസന്തപസ്തപനീശാപര
 ഭംഗംകുത്തുതിരുമെന്താവേ
 ഭംഗിയൊടേരണ്ടായിവിഭജി-
 ചിംഗിതമാരുപോലരണ്ടും
 നരനെന്നും നാരായണനെന്നും
 പരബോധത്തെവരുത്തിക്കൊണ്ടു-
 നരിയനിശാപരനെക്കൊലചെയ്തിതു
 നരനാകുന്നതുഫലഗുണനെന്നറി
 നരനെന്നാലവനാകുന്നതു
 പരമാർത്ഥബോധിച്ചിട്ടിടാം.
 വാമാംഗംവിഷ്ണുദക്ഷിണമാ-
 മംഗംശങ്കരനെന്നുംകേൾപ്പൂ
 സോമാകൻശങ്കരനാകുന്നതു
 കാമ്യംഗംദക്ഷിണമാംഭാഗം
 ആയംഗംതന്നേയാകുന്നതു
 വീര്യപുമാനാഫലഗുണനെന്നറി
 കൃഷ്ണൻ ശ്രീനാരായണനെന്നും
 പ്രത്യേകംപറയേണ്ടായല്ലോ
 വണ്ണകൊണ്ടും ചിന്തിച്ചാലീ
 വണ്ണത്തന്നെഎന്നുധരിക്കാം;
 ശുദ്ധസ്തംഭികവിരാജിതഗാത്രൻ
 മുക്തശശാങ്കവിരാജിതമൗലീ
 ഇന്ദ്രോലാകൃഷ്ടരൂപം കർത്താ
 ഇന്ദ്രിദശന്മാർകൾക്കും കർത്താ
 ശത്രുജനാനാംപേരുംകർത്താ
 സത്വഭുജാമുപചാരംകുത്തും
 അസ്സുസ്യാഗ്നർമുഖമാകാരം
 വൃഷ്ടികലേശ്വരീകൃഷ്ണതായി
 ഉഷ്ണതരകരകലേജിഷ്ണുതപ-
 മന്ത്രമുക്താംശംതാൻ വിജയൻ
 തസ്യശരങ്ങൾനിരോധംലോകേ
 കോസ്മി! വേദോപ്യയേന്ദ്രേ?
 പോരിമയുദ്ധജനങ്ങൾമുത്താൽ
 പോരായുകൾവന്നിട്ടുമുൻപേ

ചേരുകതന്നെ അതുകൊണ്ടിലൊരു
 മാനവിരോധം വാനവവരരേ,
 മാനവനെന്നൊരുനിന്ദബലാലിത
 മാനവിരോധത്തിന്നൊരുവഴിയായ്
 ആമാമെന്നു പറഞ്ഞവരല്ലാം
 ഉത്തമമുളീടുന്നതുപോലെ
 ഭീമശരാവലികളുടെയെപ്പു
 ട്വായമോടമ മണ്ടിനടന്നു;
 ഇണ്ടൽനമുക്കുണ്ടായതുതീർപ്പാൻ
 വേണ്ടുന്നതുപറയാം കേട്ടാലും
 ചെണ്ടക്കാരന്മാരേ! ഇനിയും
 മണ്ടിപ്പിൻ! നാരദനെബ്ദ്രമൗ
 വേണ്ടുവണ്ണംകല്പിച്ചെന്നതു
 കണ്ടുപറഞ്ഞയസുകൾനിൽപ്പു;
 കൊണ്ടതിലാക്കാന്നാണ്ടോമുറിവി-
 കണ്ടമരമാക്കൊന്നതുപറവാൻ
 രണ്ടുകരത്തിലുമുള്ളൊരുമുടുവുകൾ
 ചങ്ങലകിങ്ങിണിമണിമാലകളും
 കണ്ഡലകവചകിരീടാദികളും
 ഖണ്ഡിച്ചൊക്കെശ്ശരനിരകൊണ്ടു
 മണ്ഡനഹീനതവന്നതുമോത്താൽ
 കണ്ണുജവരരേ! അറിയേണ്ടേ?
 കൊല്ലണമെങ്കിൽകൊൽവാനവനൊരു
 തെല്ലംവേലയുമില്ലെന്നറിവിൻ!
 വില്ലാളികൾബഹുമാനിക്കട്ടി
 വില്ലിന്റെരൈവദഗ്ദ്ധ്യംകണ്ടാൽ
 ഭൂമിയിൽനിന്നുപ്രയോഗിച്ചതുകൊ-
 ണ്ഡായമെത്രലഭിച്ചുനമുക്കു്
 ഭീമസരോദരബാഹുബലൈരതി
 ഭീമതിശാലികളായെല്ലാം.
 എന്തിനവളരെപ്പറയുന്നിങ്ങിനെ
 കന്തിസുതസന്ദേശംകുറുത്തും
 ഇന്ദ്രാദികളേ! കോപ്പുകൾമുതിരുക്ക
 ചെന്നീടുകമുന്നേനാരദനെ-
 നന്നശ്ശരവരൾചെയ്തുകേട്ടും
 തിന്നമഹാമുനിനാരദനരുളി
 മുന്നേതന്നെഞാനവയെല്ലാം
 ചൊന്നതുബഹുമാനിച്ചതുമില്ലാ

ഓടേണ്ടുന്നവനോടാം നിങ്ങളു-
 മോടാതേകണ്ടിശ്ശിയിരിപ്പിൻ!
 മേടുകുളിനിയുണ്ടാകരുതെന്നവ-
 നോടുപറഞ്ഞുശമിപ്പിച്ചുൻ ഞാൻ
 ഓടുകദേവാദികളും പുറകേ
 മാടുകണക്കെല്ലാതംകൂടി
 പേടകപെട്ടിതുറന്നുജവത്തോ-
 ടാടകളാഭരണാദികളെല്ലാം
 കൂടെയണിഞ്ഞതിമോടികലന്നി-
 ട്വാദരവായ് വന്നാലും നിങ്ങൾ;
 നാരദഗിരീശവണ്ണകേട്ടു
 നയവാനായബുഹുസ്വതിചൊന്നാൻ
 താനിനിഹസ്തിനപുരിയിൽചെന്നാൽ
 ആനന്ദാശികൾചെയ്തവനോടേ
 ഞാനുരചെയ്തീടുംപടിപറകതു
 മൂന്നംകൂടാതേ കേട്ടാലും!
 ആനകൾ, സേനകൾമാനനിനീമാരും
 ജ്ഞാനികളാകിയ മാമുനിമാരും
 വാനവരെല്ലാവരെയും കൂട്ടി
 വാനവർകോനീവാനിൽകൂടെ
 ദീനം തന്നെ വരുവാനെന്നതു
 താനവനോടു പറഞ്ഞീടേണം;
 ഇതഥം ഗീഷ്ണുതിവാക്കുകൾ കേട്ടി-
 ട്വത്യാദരനാം നാരദമുനിയും
 പൃഥ്വീതലമതിലാഗതനായി
 പാത്ഥനോടിക്കുടനെയരുളിച്ചെയ്തു:—
 അരുതരുതസുകുളെയ്തിടരുതി-
 നമരാലയമതിലമളികൾ പലതും
 അമരധിപനും ത്രിദശന്മാരും
 മേഘമാട്ടു യാത്രമുതിർന്നിട്ടുണ്ടു്.
 അവർകൾക്കൊരു വഴിവരുവാനില്ലാ-
 ണ്തവിടെത്തന്നെ പാത്ഥീടുനു
 അതിനേതാനും കശലുണ്ടെങ്കിൽ
 ത്രിദശന്മാരിഹ വന്നെന്നറിക
 മതിമാനാകിയ പാത്ഥനുമപ്പോ-
 ളിതിനാരദഗിരമൻപിൽകേട്ടു
 ചതുരൻ ശരതതികൊണ്ടോരായത
 സുഖകരസോപാനങ്ങൾ ചമച്ചു

സുരലോകത്തെത്താളം വീണങ്ങിനെ
സുരചിരമെന്ന പാവാൻമുള

പാവാകാലം നക്കുക പിട്ടനർകലമുമ്പൻ
തുംബുരുപ്പുമുഖിമാരുമർപ്പിടാട്ടുകൾ
തുംബുരുമുളി കാമ്പും ഉവ്വികരതാളം
തമ്മിട്ടമുളിക്കിടയ്ക്കുതപ്പുതകിൽ ചിന്തം
മട്ടളം പടറം രാളം തിത്തിയും മിഴാപം
ഒത്തുകൂടി മേളമിട്ട കാട്ടുക യുദ്ധം
കേട്ടനോരമരമാർ ചുറ്റുകൊതുക്കത്തോ-
ടൊട്ടൊഴിയാതെ ശമരപട്ടണത്തിൽ പാപ
പട്ടമോരോന്നെയൊക്കെങ്ങിയാരുമുടിച്ചു
അപ്പുവസുക്കളുമന്നംകൊടുത്തു
പ്രാധപിവാകന്മാരെപ്പോലെപിന്നിതോരോവാ
നാശപിനിദേവകൾകളങ്ങുളൊട്ടുപി- [ഭിത്
ച്ചുച്ചുവേനത്തോട്ടമിറ്റൻ പാർപ്പട്ടവിവന
ദോദശഭാസ്കരരരിശുഗണം കരിവക
ജാതവേദംസ്സുട്ടുപിച്ചു ഹോമപാതാദികളെല്ലാം
ഇന്ധനക്കെട്ടുകളെല്ലാമന്തകഭേന്മാർ ചുമി-
ഭിന്ദനം ചെയ്തുതിന്നോരോകോടാലിയുംതോര-

മേൽവച്ചു
അന്ത്യഗായസ്സിനെ വന്നു ഭൃഷ്ടികളുന്തിച്ചുക
സിംഹനാദലാപിനീപോലെ ഗർജനവും ചെയ്തു
കൊണ്ടു
ഇരംകൃതികലത്തും യമകിംകരസംഘങ്ങൾവന്നു
ശങ്കരാനഗാമികളാം ഭൂതവൃന്ദങ്ങളുമപ്പോൾ
പൊൻകലശശരാവങ്ങൾവൻ ചരക്കുകമണ്ഡല
പഞ്ജരാദികളിലൊക്കെ മഞ്ജുളവിഭവത്തോടേ
കുഞ്ജരത്തെക്കൊണ്ടു വന്ന കുഞ്ജരപാലകന്മാര-
മഞ്ജസാക്ഷിജരോപരിഇപ്രസമമന്ദന്ദളി
പൊന്നുകൊണ്ടു ചമച്ചോറുമുന്നതമാകിയതേ-
രിൽ
കിന്നരേശനും കരേരിത്തന്നുടെ പദവിയോടേ
എന്നുടെപൗരസ്വത്തെയിമ്മന്നിടത്തിൽകാട്ട
ണമെ
ന്നുനിയൊരോപാരണക്കൂട്ടന്മാരെയകമ്പടിയും
പൊന്നുമാണ്ടു പലമാലപൊന്നിനൊട്ടുള്ളവാള
കൾ
മിന്നുമിടിപോലെമിന്നുപൊന്നിന്മുടിമകുടവും
കണ്ഡലമണ്ഡിതഗണ്ഡമണ്ഡലമണ്ഡിതനായി
പണ്ഡശാസ്ത്രതുന്ദിലതപം എന്തൊരു പുതുമക-
ണ്ടാൽ

ക്ഷീരമാജ്യം ദധികളും പാരമായ മാറുകളിൽ
ചാരതരമെടുപ്പിച്ചു ദേവർകോനകമ്പടിയായ്
ശക്തരവഞ്ചതാരതും പറ്റും പഴക്കലയും
ദക്കെയോരോതരവഴിമിക്കളും ചുമന്നിട്ടൊണ്ടു
പെട്ടകങ്ങൾപെട്ടിനെ പരംകുട്ടേന്ധാരക്കെട്ടകൾ
കൊട്ടുവടിമാട്ടുകൾ പട്ടുരുളിതരംപക
കുട്ടുകുഴുക്കിയിട്ടുള്ള പൊന്നുങ്ങാരോവക
കുട്ടിയാച്ചാളങ്ങൾനിട്ടിയിട്ടുകിടന്നപൊന്നുകൾ
എട്ടുപത്തൊട്ടുകത്തിന്റെ പൂഷ്ടഭാഗത്തിട്ടും

കൊണ്ടു
ധൃഷ്ടരായഗുഹ്യകന്മാരെട്ടൊഴിയാതെ വന്നപ്പോ
വിക്കനയസ്സരദികാത്തനോട്ടുകുടിവന്നു [ഭ
ശക്രന്റെ പുരാട്ടവിപിറ്റതരായതിമോദാൽ
ഉവശിയാദിയാരളം വിപരീതനായി
ആടുകയും പാടുകയും പാടാം കൊട്ടുകയും
മന്ദമന്ദങ്ങളു നടന്നിടുകയും കന്നാരമാർ
തുംബുരുവും നാരദനും തുംബുരുനായിച്ചുകൊണ്ടു
ഉമ്പർകോൻ ചുമ്പിൻകൂടിപ്പുളേമിയാതെ

നടന്നു
വിശ്വകർമ്മാവപ്പോൾവന്നാരശപമോട്ടുതരസം
വിശ്വദേവവിതക്കളുപൊണ്ഡുവാകുന്നരേന്ദ്രനും
ഒക്കെയൊത്തമിച്ചു ദേവലോകവാസിജനമെല്ലാം
നിറ്റതരായതിൻമുമ്പേ വിശ്വകർമ്മാനടകൊണ്ടു
ഹസ്തിനപുരിയിൽ വന്നു പാതംഗോരാംകണ്ടു
നിന്നു
തത്രദേവരാജധാവിനെന്നപോലെനിമ്നിച്ചവൻ

ഹാടകനിമിത്തനാടകശാലക-
ളോടനപ്പുരകൃത്തവലവും
ഘോടകശാലകൾ പാകശാലകൾ
വാടവുകൾ ചില പാവടിമാടം
ആട്ടക്കൊട്ടിലരങ്ങറപ്പട്ടം
ഊട്ടുപുരാദികൾ കിണറും കുളവും
പാട്ടക്കൊട്ടിലുചിന്തകൾ തെരുവുകൾ
കോട്ടപ്പടികൾ പടിപ്പുരമാളിക
നാട്ടിപ്പൊൻകൊടിമരമതിലൊക്കെ
തൂക്കിക്കൊടിക്കുകൾ നിരനിരവേ,
മിന്നുമിനെയങ്ങിനെ തെറ്റിടുന്നൊരു
മുറാം കണ്ടാലെന്തൊരുക്കുതുകും
ഘനകനകത്തറുളസിത്തറകളു
ഘനപീനസ്സനിമാരുടെ സദനം

ചന്ദ്രപിതം മണികാന്തികൾകൊണ്ടു
 ദിനകരണഭയംപോലെ ചിലേടം.
 ഇമ്മം പാതംഗുഹം കണ്ടാല-
 ണ്ടിദശാലയമെന്നാകണക്കെ
 ചിത്രതരംസ്തൃഷ്ടിച്ചു പാവൻ
 ബുദ്ധിബലം പോരാത്തമരക്ക
 സുതാമാദികളും ദേവകളും
 എത്രയുമാലോചിച്ചിതിതരസാ
 ബലാഭാവം വരുത്താതുകൊടുപ്പാൻ
 പൂർണ്ണപിയിലുള്ള ജനങ്ങളെക്ക
 വിസ്മയശാലികളുൾപാ പാലി-
 ട്തിത്തിരിയങ്ങിനെ നിൽക്കുന്നോരും
 തീക്കിടിമിന്നൽ കണ്ടാകാതെ പക്
 സ്വസ്തത്രേനികളെ പാലാത്ത
 നാൽക്കാമ്പൻ കഴുത്തീയ ഭക്തി
 ശൂൺപാമരവും വീശിച്ചു
 പൊൽക്കടകാടി രഴുത്തുവെച്ചിട്ടേളം
 തിരിക്കുകിട്ടെത്താതലോലം
 ഉഷ്ണവാഹനമേരിത്തരസാ
 തൃക്ഷണാലംബദന്മാരും
 യക്ഷാധിപനും തേരതിലേറി
 ശിക്ഷയിൽ വരുത്താതമേളംകുതുകം
 തൽക്ഷണമപ്പോളിക്കിതിത നീൽ
 തൽക്ഷണമെത്തി പിറഞ്ഞു സുരന്മാർ
 ധർമ്മനാദികളെ പാലായി
 സ്തംഭാനിച്ഛവരെല്ലാവരെയും
 ചെമ്മേ ദാശാദാഭവനങ്ങളിൽ
 പെൺമതി മുഖിമാരെ യമവരാക്കി;
 മണ്മണ്ഡപമദ്ധ്യശക്രനായും
 പ്രണമനാ രാജ്യാണ്ടയിരുത്തി
 പ്രണമനമെമ്പാടു ചെല്ലപ്പോഴേ
 ഘൃണയൊടു പാണ്ഡുവിനെയുമവർകളു
 പ്രണമനമെമ്പാടു ചെല്ലപ്പോഴതി
 പ്രണയത്തോടെ നരപാലകനും
 ഗുണവാന്മാരെയണച്ചു പുണൻ
 പ്രണയത്തോടത്രക്കൾപൊഴിച്ചു;
 കന്റിയമൻപൊടുകാരനും ദ്രൗപാ
 സന്മാപത്തൊടുവെച്ചിട്ടപ്പോൾ
 ഇന്ദ്രാണിയുടെ സവിധേമാദിയെ

സാഗ്രാമോദത്തോടേ കണ്ടു
 ഇന്ദ്രാണിയെയും മാദിയെയും പത
 കന്റിയണച്ചാലിംഗനമേടും
 നിന്നീടുമ്പോൾ പാണ്ഡുസുതന്മാർ
 ചെന്നുവരിവരെയും കൈകൂപ്പി
 ശചിപ്പും മാദിയുമൊത്തമക്കളെ
 വിശദസ്തിതമാടുപരിരഭിച്ചു;
 കപകലശങ്ങളിൽ നിന്നു ചുരന്നിതു
 വിശദായസ്തപ്പോൾ മാദിക്കും
 ഇന്ദ്രാമപ്പോൾ മകനെവിളിച്ചു
 തന്നെയൊക്ക തന്നെയിരുത്തി;
 മന്ദസ്മിതമാടുശിരസിനുകൻ
 മോദതരമിങ്ങനെ യാതൊരു ചയ്യ
 “എന്തുണ്ണി! മകന് വിജയം ഞാൻ
 ഹന്തപരാൻ വൈകിയമൂലത്താൽ
 സന്താപം കൈയുണ്ടായതു നി
 സന്ത്യജ തൽക്കാരണവും പറയാം
 നിന്റോബാറ്റുപരാക്രമമാറിയാൻ
 നിന്നാനേയിനാലവാരാത്തു
 ഇന്നുപ്രസാദിച്ചിട്ടുതേ ഞാൻ
 വന്നതുമിവിടെസ്സുദാശാഗ്രാ
 എന്നാലിവിടെ വകികാതേക
 ഞ്ഞൊന്നൊഴിയാതെയൊക്കുകാരോനോ
 എന്നമരധിപന പളിച്ചെഴു
 നിന്നൊരുദേവകളോടും തരസാ
 വന്നിടുകവാദ്യക്കാരെല്ലാം
 നന്നായാലോചിപ്പിൻ വിരയേ
 ദേവകളുഷികൾ കുളിച്ചുവരട്ടേ
 ദേവസ്ത്രീകൾ നടിച്ചിട്ടെട്ടെ
 ഒട്ടൊഴിയാതുള്ളമരകളെല്ലാ-
 മുസവലോലം കൂട്ടിട്ടേ
 ദ്രൗപാർ ചിലരരിവയ്ക്കട്ടേ!
 പട്ടന്മാരെക്കൂട്ടിക്കൊൾവിൻ;
 ഒട്ടംവൈകാതേവൈശ്രവണൻ
 പട്ടംകൂട്ടുകവഴയരിപകപം
 അഷ്ടവസുക്കൾകാരിക്കുന്നരക്കുക
 വട്ടികളീനരിതട്ടുകദിനകരൻ
 കൊട്ടിലിലൊക്കെ അടുപ്പേലേറ
 കുട്ടകമാദിപരക്കുകളൊക്കെ

ഇട്ടിടുകവെള്ളംവെകാതരി
 വട്ടികളിൽക്കുത്തിക്കൊണ്ടുവീൻ
 അമരായിപറക്ക കപ്പനകേട്ടതി
 ശമദമാരാം ദേവകദംബം
 അകമേനല്ലസ്വഭാവത്തോടും
 ശ്രമമോരോന്നവതരതൂടങ്ങി;
 മുഴുലതരംവാദ്യലാപനികേട്ടതി
 ശമദമാനസനാകിയ ഭീഷ്മം
 അമിതമനോഹരനാകിയവിദ്യര
 മമിതപരാക്രമനാകിയ കൃപയും
 അമിതാനന്ദം പാണ്ഡവവാസേ
 സുമനസ്സുകളായ് നിന്നുതദാനീം
 സുമനോജനകരഘടിതസുരദൃമ
 സുമഗന്ധാദികൾകൊണ്ടവിടത്തിൽ
 ക്ഷമയെല്ലാമാഹ്ളാദകമായി
 വിസ്മയമെന്നോപാചാരങ്ങളു
 ദേവാദികളാലപ്പരമെല്ലാം
 കേവലമങ്ങുനിറഞ്ഞിടതിങ്ങി
 ആമല്ലാക്മകത്തുകടപ്പാൻ
 ആഘോഷംകേട്ടീടാത്താനും
 ദുരിയോധനനാദികൾ മതിൽചുറ്റും
 വിരയപ്പാഞ്ഞുനടന്നുഴലുന്ന
 ഒരുവാതിലും കേറിക്കൂടാ
 സുരസംഘങ്ങളുടേമുലത്താൽ
 താപസരാത്തുകളിപ്പൊതുവത
 പൂജതൂടങ്ങി മഹോത്സവവഹിതം
 ധാടകമാദിപുരങ്ങളിലൊക്കെ
 പ്ലാടേരക്കല്ലുകൾവെച്ചുത
 കോടിദിവാകരകാന്തിപ്രഭാജിത
 കല്ലുകളായവിളക്കുകൾവച്ചു
 നല്ലമുഹൂർത്തത്തോടിഹതന്നെ
 മെല്ലെജ്വലസ്തതിപൂജതൂടങ്ങി
 ജലഗന്ധാക്ഷതധുപാദികളാൽ
 കലിശായുധനെപ്പൂജിച്ചുതന്നേ
 കൊലയാണത്തലവനെയുംകൂടേ
 പുരകേന്ദ്രാപൂജിച്ചുതൂടങ്ങി;
 അഷ്ടാംഗകസംയുക്തംവിരവൊടു
 ചഞ്ച്ഡപാഗന്ധം കളവേമിത്രം

കളഭാധിപനെക്കളഭോരേപ്പി-
 ചച്ചാളിതിരട്ടുനെറ്റിപ്പട്ടമിട്ടു
 ഗളഭവികിംകിണിസംഘംകെട്ടി
 ചണ്ഡചണ്ഡസ്വസ്വസ്വസ്വം
 ശംഖലാപനിവാദ്യലാപനീഘോഷം
 സിംഹലാപനീപോലാപ്പും കുരവകൾ
 ഭംഗിയൊടേജയജയശബ്ദലാപനി
 ഭാഗവതന്മാരേറെമുഴക്കി
 കുങ്കുമപങ്കാങ്കിതകൊങ്കയർസുര-
 മങ്കയർസംഗീതലാപനീഘോഷം,
 തുംബുരുനാരദർപാടുകഘോഷം;
 അംബുജമുഖിമാരാടുകഘോഷം
 എട്ടാശാധിശന്മാർതങ്ങളുടെ
 പൂജാദോഷത്തോടുംകൂടെ
 കെട്ടിച്ചുറ്റിനടന്നുശ്രമിക്കുക
 മെഴുകിയുമായിനടന്നീടുകയും
 അഷ്ടികഴിക്കുകയുമിടയിടെകൂടെ
 തുഷ്ടപ്രാഭുമിയിലുള്ളതണയും
 സൗരഭ്യകരദ്രവ്യംകൊണ്ടു
 സൗരഭ്യോത്ഥംധൂപിക്കുകയുമിട-
 ഘോഷിക്കുകയുമുണ്ടോരോഗണ്ഡുക
 മർഘ്യാദിക്രമമരാംഗനകടെ
 നൃത്തംഗായകവൈണികൾപറ്റും
 നർത്തനവംവിബുധൗലസുഘോഷം
 ദിഗ്ഗജവരനാംകുണ്ടിവരോസ്വവം
 ദികുപാലകരുക്ഷിച്ചീവണ്ണം
 ദിവസംമൂന്നുകഴിഞ്ഞിതുപൂജ
 യുവസാനാർഘ്യം നൽകിനശേഷം
 ത്രിദശാധിപനൊരുസിംഹാസനമതി-
 ലമിതാഭോഗമിരുന്നുകൊണ്ടു്
 ത്രിദശന്മാരോടുകൂടിപ്പോയ്ക്കൂ
 പണമെല്ലാമെങ്ങു കൊണ്ടുവീൻ
 അപ്പോൾത്രിദശന്മാരെല്ലാം
 മുപ്പറപ്പാൻപറകെട്ടിയപട്ടുക-
 ളൊപ്പാരത്തൊടഴിച്ചുകുടഞ്ഞു-
 മപ്പാ! വലിയൊരുകലമലപോലെ
 അപ്പോഴുലനദൻകൊണ്ടെന്നൊരു
 കട്ടിപ്പൊന്നുകുളരികേകൂടെ

പെട്ടികളീനുകടഞ്ഞിട്ടപ്പോ-
 ഷാട്ടല്ലതുമൊരുമലപോലെ
 ഭൂസുരവരൈല്ലാത്തവരുവിൻ
 ഭൂതികൾവേണ്ടപുകൊണ്ടുപൊയ്ക്കാവിൻ
 ഏതെന്നാണിങ്ങേണ്ടാവരുവിൻ
 ധരിക്കേരിത്തരുവൻ ഞങ്ങൾ
 കുത്തരോവമിതില്ലമരുതെ-
 നരുളിച്ചെയ്തിനുമതുനേരം
 രാപസരപ്പോൾ മുണ്ടും പുടവക-
 ളകെവിരിച്ചുതുടങ്ങിപതുക്കെ;
 രാസുരധാമാവിന്റെ നിയോഗാൽ
 ധരിക്കേരിപ്പൊന്നും പണവും
 മറ്റുലംവിളാപ്പണവും ചെയ്തിതു
 തിമാന്മാരാപോഷധവരപ്പോൾ
 കൊണ്ടുപോകാനൊരുക്കശലില്ലാഞ്ഞതി-
 കണ്ണിതരായിവിപ്രസമൃദ്ധം
 കൊണ്ടുപോകാഞ്ഞരിശപ്പെട്ടവരും

കൂടദ്രവ്യംവാരിയൊറിഞ്ഞു
 ഭാഷ്യങ്ങളിൽവാരിക്കെട്ടിട്ടു
 പാണ്ടുസുതന്മാർദാനംചെയ്തു,
 പാണ്ടുരയശസ്സുവെളിപ്പിച്ചു
 പാണ്ടുവിനും ഏദികൊതുകമേറി
 ആശിസ്സുചൊല്ലിബിഭൂസുരരും
 ആകപ്പോയിത്തങ്ങളെദിക്കിതു;
 ആശാപാലകരോടും ശക്രൻ
 നാരശൻപാണ്ടുനരപതിയോടും
 ഐരാവതഗജപുഷ്പകഴിപ്പി-
 ച്ചാദരവോടുചേർന്നിട്ടിവെട്ടും.
 കന്തിയൊടും തനയന്മാരോടും
 ശന്തനജൻ വിദൂരൻ കൃപരോടും
 അന്തമോദംപൂണ്ടസുരന്മാർ
 സുമന്ത്രിച്ചുനിജാലയഗതരായ്
 അജ്ഞാനങ്ങളെകീർത്തികൾവാഴ്ത്തിദപിജ
 നിജ്ജരസംഖ്യം സുഖമയ്ക്കുന്നു.

ഐരാവതപുഷ്പ ഓട്ടൻ തുള്ളൽസമാപ്തം.

നളചരിതം

ഓട്ടൻ തുള്ളൽ.

പുരരിപുവാകിയ ഭഗവാൻതന്നുടെ
 തിരുമടിതന്നിൽവസിക്കും പാവതി
 തിരുമുടിജടയിൽ സുരവാഹിനിയുടെ
 തിരുമുഖവും കുളർകൊങ്കടവയും
 പരിചൊടുകണ്ടുസഹിക്കരുതാഞ്ഞു
 പുരഹരനോടമചൊല്ലുംചെയ്തു:
 തിരുമുടിജടയുടെനടുവിൽവിളങ്ങി-
 പ്പരിചൊടുകാണെന്നെന്തൊരുവസ്തു?
 ഞാനെന്താചെയ്തിതുന്നമുടേജടയിൽ
 പെരുകിനവെള്ളം വേർപെടുകില്ല.
 കള്ളകഥിക്കരുതെന്നൊടുനാഥ!

സരസംമുഖമിഹകാണാകുന്നു
 മുഖമല്ലതഹോജലമതിലുള്ളവാം
 വികസസരോജമിതെന്നുവരേണം;
 വികസസരോജേകുറുനീരനികരം
 പരിചൊടുകാണൊന്നെന്തവകാശം?
 കുറുനീരയല്ലതുമധുപാനത്തിനു
 വരിവണ്ടുകൾവന്നിണകൂടുന്നു;
 പുരികക്കൊടിയുനയുഗളമിദാന്ധീം
 പരിചൊടുകാണൊന്നെന്തവകാശം;
 പുരികക്കൊടിയല്ലവിരളമിളകും
 ചെറുതിരയത്രേ അചലതന്ത്രജേ!

സരസമതാകിനലോചനയുഗളം
 പരിപൊടുകാൺമാനന്തപകാശം
 ഗിരിവരതപയേ ലോചനകുലമു
 കരിമിന്നിനകളിയാടുകയം. ൧
 കരികംഭാകൃതികുളർമുലയുഗളം
 പരിപൊടുകാൺമാനന്തപകാശം
 കുളർമുലയല്ലതുകോകപ്രഭം
 നളിനസമീപേവിളയാടുന്നു;
 കളിപഥനംവാകാർച്ചമിദംവാ
 കരളിലെനിക്കുവിവാദമിദാനീം.

ഇങ്ങനെകപടഗിരാഗിരിവരസുത
 തന്നെടമാനസവഞ്ചനചെയ്യും
 ഗംഗാധരനാംകിള്ളികുറിശിയ-
 മൻമഹേശൻകാത്തരുളേണം.

ഉലകുടപെരുമാൾ മന്ത്രികളോടും
 കലിയുടെകടുതവിചാരിക്കുമ്പോൾ
 വലിയൊരു പൂലൻതൊഴുതരെയ്യിതു
 കലിയുടെശക്തികറയ്ക്കുമ്പായം;
 നളചരിതാമൃതമുരചെയ്താലും
 തെളിവൊടുക്കേട്ടുസിപ്പെന്നാലും
 പൊളിയല്ലവരുടെകലിമലഭോഷം
 ജളനെന്നാകിലുമാതുനശിക്കും;
 കലിയുഗശക്തിമുഴുത്തുജനാനാം
 തലയിൽകേറിമനസ്സുംമുട്ടി
 പാപികൾ പകിടകൾ പൊരുവതിനായി
 ഗോപികൾകൊണ്ടു വരച്ചുതൂടങ്ങും
 കഷ്ടം! സാളഗ്രാമസ്ഥാനേ
 കുട്ടിച്ചാത്തനമൻതൂടങ്ങും
 വിളവുകളൊന്നു കുറഞ്ഞുതൂടങ്ങും
 കളവുകളൊന്നുമുഴുത്തുതൂടങ്ങും
 വിലയുപാരമിടിഞ്ഞുതൂടങ്ങും
 മലയുങ്കാടുമുരത്തുതൂടങ്ങും
 നിലയുവിട്ടുനൂഷ്പരശേഷം
 വലയു കലിയുഗമേറെമുഴുത്താൽ;
 കളമൊഴിമാരുടെ തലയു മുലയു
 വളയു തളയു കളിയു ചിരിയു
 വളയുപുരികക്കൊടിയുങ്കണ്ടിഹ
 വലയു വലയതിൽ മൗനപ്പരലും

യജമാനനൊരുചകുതിപിണപ്പാൻ
 പ്രജകൾക്കൊക്കെമനസ്സുതൂടങ്ങും
 യജനംചെയ്തുകുറുപ്പുലത്തും
 ദ്വിജവരവൃതതികൾചെയ്തുതൂടങ്ങും
 രാജസമീപേചെന്നാരുക്രൂരം
 ഏവണിപറവാന്മാളുകളേറും
 ഭോജനമാത്രംകിട്ടുനവനാരു
 രാജാവെന്നുനടിച്ചുതൂടങ്ങും;
 ഭൃഷണമുളളൊരുവനെക്കണ്ടാൽ
 ഭോഷിപ്പാനങ്ങാത്തുതൂടങ്ങും
 ഭൃഷണമണിവാൻ വകയില്ലാഞ്ഞാൽ
 മോഷണമൊരുവകചെയ്തുതൂടങ്ങും;
 വല്ലഭമാരുടെവിട്ടുപുലർത്താൻ
 ഇല്ലംപണയംവച്ചുതൂടങ്ങും
 തെല്ലം പണവും പൊന്നും പാത്രവു-
 മില്ലെന്നാമിനി ദിവസേ ദിവസേ
 ചൊല്ലുംപലവിധമപരാധം പലർ
 കൊല്ലുംപത്രവിനെ മടികൂടാതെ
 തെല്ലുംനല്ലൊരുസാധുജനത്തെ
 തെല്ലുംഭയവും മൗനപ്പനിലു;
 പല്ലും പഴുവും ഭൂമിയിലിങ്ങു
 മെല്ലെന്നങ്ങുനടന്നുതൂടങ്ങും;
 ചൊല്ലുന്നതിനെക്കേട്ടുനടപ്പാൻ
 വല്ലഭമുള്ളവരില്ലെന്നാമേ;
 മുത്തുതൂടങ്ങുംകപടതയിനിമേ-
 ലോത്തുതൂടങ്ങും തുദാദികളും
 ഓത്തുതൂടങ്ങും വിപ്രന്മാരു
 പേത്തുതൂടങ്ങും മറവുള്ളവരും
 ചേത്തുതൂടങ്ങുംവികസരസപതി
 കൂത്തുതൂടങ്ങും മോഹാദികളും
 ചേത്തുതൂടങ്ങും ദ്രവ്യത്തിൽകൊതി
 ചാത്തുതൂടങ്ങും വരവും ചിലവും
 പാത്തുതൂടങ്ങും ഏ.ല്ലും പണവും
 ആത്തുതൂടങ്ങും പലരുംകൂടി-
 പ്പാത്തുതൂടങ്ങുംകത്തിക്കുവരാൻ
 ചിത്തുതൂടങ്ങും ഭൃഷ്ടവികെട്ടി-
 ത്തിത്തുതൂടങ്ങും ഭൃഷ്ടജനങ്ങൾ.

ആത്തിവളനും പുത്തിതളനും
 കീത്തികുറഞ്ഞും പൂത്തിമെറിഞ്ഞും

പൂർണ്ണപ്രഭം കർമ്മയുഗ്മം
 ത്രൈലോകവിജയകയം
 കൃത്യവരനൊരുജാതികളിനിമേൽ
 ചാരിവിടിച്ചുകിടന്നു ചിലയുടെ
 നായിവിടിച്ചുനടക്കുംപലരും
 സായിക്കത്താളജ്ഞിമോഹം
 ധ്വനിക്കുംചിലമത്ത്യാനാനാം;
 പലമൃത്യുക്കളുമവതാളങ്ങളും -
 മലനങ്ങളുമുണ്ടായുതമ
 വിശ്വജനത്തിനുമിശ്വരനെനൊരു
 വിശ്വാസത്തിനുകറവുതുടങ്ങും
 കടലനാരും ജടിലനാരും
 കരുനാരും ജരാനാരും
 കരയനാരും കനയനാരും
 പലവിധമുണ്ടായ വരുമിനിമേലിൽ;
 ഈശ്വരകോപമറിഞ്ഞാൽപിന്നെ
 ധർമ്മമെന്നൊരുപേക്ഷയുടേയും
 വരവും തരവും ജനവും ധനവും
 അജ്ഞയിൽവെച്ചുതിനീചന്മാരും
 അജപുഷ്പക്കുറുപ്പിച്ചുമയം
 മതിയും കൊതിയും അതികപടങ്ങളും -
 തീയായിട്ടുബുധന്മാർക്കുളവാം;
 ഗതിയില്ലാത്തജനങ്ങളിലൊരുക്രൂപ
 മതിമാന്മാർക്കിനിവരികില്ലരച!
 അമ്പലമെന്നൊന്നതിനുള്ളിൽ
 രമ്പലമിടുമിനിമടികൂടാതെ
 ചെമ്പുപൊളിച്ചുവെറുതുടങ്ങും
 അമ്പലമുടയവർപുകയിലതിമാൻ;
 ഹരപരകിയുമിനിമടിയേസും
 ബന്ധവതാമിനിയരചന്മാർക്കും
 ഗുണമിളക്കംകൊണ്ടതുടങ്ങും
 ഗുണമെഴുത്താ നാസ്തിയതാമേ
 അസ്തികളെന്നൊരുഭാവത്തോടെ
 അസ്തമെടുക്കും പകർക്കഴിവോളം
 അതിയടുത്താലവരെപ്പിന്നെ
 കേരളംതന്നിലൊരോടംകാണാം
 മറ്റൊന്നിപ്പോലൊന്നുപ്രകാശമില്ല -
 മറ്റൊന്നുണ്ടാണിതിച്ചിടാം;

ഉലകടെപെരുമാളൊന്നറിയേണം
 കലിയുടെഭോഷംതീരണമെങ്കിൽ
 വലിയൊരുകഥയിൽ നളനടെചരിതം
 കലിതകൃതഫലമുരപെയ്യിടാം;
 ഫലിതംകുറയുമിതെങ്കിലുമോർത്താൽ
 കലിമലഹരമെന്നൊരുഗുണമധികം
 പലമിനിക്കുസാധായിച്ചിടീടീ
 പലദിക്കൊട്ടുമുരക്കിപ്പറയാം.
 കരുണാമൃതമുചിവദനനുഭവൻ
 തരുണാരുണഗണഗുരുകരസാരൻ
 തരുണാംബുജഭജനയനൻസുരവര
 തരുണാസമധനവിതരണശീലൻ
 കരുണാമലജലവരുണാവസൻ
 ഹരിണാൻതകബലഹരിണാവസൻ
 ഹരിണാകാടകചരിണീശോഭിത
 ഭരണായാമുവിഹരിണാസദൃശൻ
 ചരണാംബുജയുഗശരണാഗതജന
 ശരണായിതനവകരുണാധരണൻ
 കരുണാഭവജയഹരണാദികരൻ
 കരുണാകരഗുരുകരുണാശരണൻ
 ധരണീപതികലധരണീയാരുടെ
 ധരണീധരിച്ചൊരു ധരണീബാലൻ
 ധരണീവിലസിതതരുണീമാനസ
 ഹരണീകൃതതരുണാധരണീമദനൻ;
 അളകാപതിസമാലനതരവിഭവൻ;
 അളകാഞ്ചിതസംഹൃതനിദിലകലാപൻ
 നളകൃബുരനെക്കാളതിസുശ്രേണ
 നളനെന്നൊരുപുരുഷവായുന;
 നളിനകലാരികൃപാലംകരണൻ
 കളമധുരകൃതിനിഷധനരേന്ദ്രൻ
 കളകളതരധനദാംബരഭൂഷണ-
 വളിതകളേബരതാതിസുകമാരൻ
 കളിയൊടുനിഷധപുര പുരുമോദാൽ
 കളിരചിതേടിവളന്നുകാലം
 കളമൊഴിമാരുടെ കരളിൽപരിചൊടു
 കമലശരത്തിവളന്നുതുടങ്ങി;
 തെളുതളെവിലസിനവനിമതിരചിയൻ
 വെളുതളെവിലയോടീടിനഗാത്രേ

തളവളമെടുമെന്നിതതു നാരായണൻ
കളികളുമാടിനടക്കുമേനരം;
നളിനസരസ്സിനാലിങ്കേനല്ലൊരു
പുളിനത്തണിയിൽ ചെല്ലുന്നേരം
നളിനത്തണിപ്പൊങ്ങിടുണൊരു
കളഹരസത്തെക്കണ്ടാനരചന്ദ്രൻ;
പകരുന്നൊരുതങ്കംപൊന്നിനൊ-
ടകുറവൊരുതുമാരംഗപ്രഭയും
കംകുമാറിനൊ ചിറകുകൊക്കും
പകരുന്ന പരമപരമപരമവും
കണ്ടതുമേനരം നൃപനകുതുമല-
മുണ്ടായെന്നു മനതാരീകത്;
കൊണ്ടൊടിത്തൻ കരകമലത്തെ
കൊണ്ടുപിടിച്ചു മുറുകിക്കൊണ്ടൊൻ
അരചൻപെന്നിഹതൊട്ടതുമേനരം
അരയന്നംതാൻയടിതിയുണൻ
അരുതരുതെന്നെക്കൊല്ലരുതെന്നും
തെരുതെരുതെരുപറഞ്ഞുതുടങ്ങി;
അപരാധത്തെച്ചെയ്യാത്തവനെ
കൃപകൂടാതെവധിച്ചെന്നാകിൽ
നൃപതേ! നിന്നുടെ നാടുധനവും
സപദിനശിക്ഷമതോർത്തിടേണം
പക്ഷികളെക്കൊല ചെയ്തൊരുമാംസം
ക്ഷേപ്താനൊരു ചിയുണ്ടാകിൽ
ഇക്ഷിതിയിൽപലകുടമുണ്ടതു
ക്ഷേപ്താലും മതിവരുവോളം
മാനത്തങ്ങുപറന്നുനടക്കും
അങ്ങനെയൊരുപിഴച്ചൊരു നാരികൽ?
മാനഷകുലവരമെങ്കിലേ! നീ
ഹാനിനമുക്കുവരുത്തിടൊല്ല
എല്ലാംതോലുംചിരകം കൊക്കുമി-
തെല്ലാംനീക്കിനരക്കിക്കണ്ടാൽ
തെല്ലുളളിപ്പറന്നുണ്ടെന്നും വരു-
മിപ്പൊന്നുംവരുമെന്നുടെമാംസം
എന്നുടെമാതാവിനു വയസ്സൊരു
മുത്തൊരുപതിലിപ്പൊരുല്ല
എന്നുവരുമ്പോളുവളുടെ ദുഃഖമ-
തെന്നുശരിക്കും നീയുധനമേറ്റു-

നിന്നുടെകയ്യാൽ മരണംവരുമിനി
എന്നുശിരസ്സിൽനമുക്കുണ്ടെങ്കിൽ
എന്നൊരുത്തനൊരുമാവതുമില്ലതു
വന്നുവെച്ചാൽ ചേരവുമില്ലാ;
എന്നുടെവിടയും തനയനാരം
നമുക്കുലവും ബന്ധുജനങ്ങളും
അമ്മയുമച്ഛനമ്മജനാരം
കുടുംബലാലിതുകാലമൊഴുങ്ങും;
അന്നത്തരുണികൾ പണിയുംനമുക്കു
കുന്നൽകുളർമൊഴികാത്തുമിപ്പോൾ
എന്നുടെവരവുംനോക്കിപ്പരിചിനൊ-
ടുന്നതടിക്കിലിരുന്നീടുന്നു;

അയ്യോ! നരവര! സാധസമിങ്ങിനെ
ചെയ്യരുതേദുരിതംവരുമെന്നാൽ
പൊയ്യല്ലൊരുപൊഴുതരുതിതുപരിവേ-
മിയുൽക്കണക്കെനടക്കുമൊരുകൽ
കൊന്നാൽപാപം തിന്നാൽപോമുട-
നെന്നൊരുവലുതാം ദുഃഖതയുണ്ടേ
നിന്നുടെകരളിലതഴുകല്ലേതും
മന്നിൽമികച്ചൊരുബുധനല്ലേനീ?

അവനുടവാക്കുകളിങ്ങനെകേട്ടു
കുവലയനയനൻ നളനരപാലൻ
ശിവശിവയെന്നുടനരയന്നത്തെ
ജവമൊഴുവിട്ടുരചെയ്തപതുക്കെ
കനകമയാകൃതിയാകിയനിനെ
കനിവൊടുക്കുണ്ടുകൊണ്ടുകുതാരിൽ
ചന്ദനതരമായൊരുകൈയുകമുളവായ്
മനസാവാചാസത്യംതന്നെ;
ക്ഷോണിതലങ്ങളിലിങ്ങിനെത്തവക-
കാണുന്നില്ലിതുകൊണ്ടുവേറെ
പാണിതലത്തിലെടുപ്പാൻബന്ധം
പ്രാണിവധത്തിനുഭാവിച്ചല്ലേ.

മനവനിങ്ങനെയുരചെയ്തപ്പോ-
ളന്നംധരണിയിൽനിന്നെഴുന്നീറ്റ;
കുന്നുകടഞ്ഞുശരീരമശേഷം
തന്നുടെചിറകുവീശിയിരുന്നു
ചിറകിനകത്തുകടിച്ചുകിടക്കും
ചെറുപേൻകൊതുക്കുകൾതുമ്പുകൾപറ്റുവു

നിറവിയകൊക്കുകൾകൊണ്ടുകടിച്ചതു
കൊറുകൊറയെക്കൊറിച്ചുതുടങ്ങി;
തെക്കുകൊണ്ടുശിരസ്സിൽപരിചൊടു
പൊരികിത്തത്തിനടന്നുതുടങ്ങി.
നരവരനാകിയ നളനടമുമ്പിൽ
തന്യാനിന്നുപറഞ്ഞുതുടങ്ങി:

“ശ്രീമൻ! നൈഷധഭൂപതി! തവ യശോ
ഗായന്തി ദേവാംഗനാഃ
ഘോരമാംഭോജരജോവിരാജിതഗന്ധൈ -
രാകാശഗംഗാതടേ
യാവത്താവസാവമാദവിലസ -
ന്മന്ദാക്ഷമന്ദീകൃതാ
മന്ദാരദൃമവാടികാ ഹിമവതഃ
കാരണ്യവാരാനിയേ!”

പാർത്ഥിവ! നിന്നുടെവാക്കുകൾകേട്ടു
കൃതാർത്ഥതയിങ്ങുവരുത്തിടേണം
ആത്തിജനത്തിനു മതിയാംവണ്ണം
അർത്ഥമെടുത്തു കൊടുക്കണമിന്നുടെ
കീർത്തിവളൻ വളൻപതുക്കെ
പാർത്തലമൊക്കെ നിറഞ്ഞു സഭാരേത
പാർത്തിരിയാതെ വളൻ സുരോത്തമ -
തീർത്ഥമതാകിനഗംഗാപുളിനേ
വാർത്തകളീവകകീർത്തിനമാക്കി
തീർത്തുതുടങ്ങിസുരനാരികളും
പാർത്തലവാസികൾ മറയ്ക്കു പരുടെ
കീർത്തികളെല്ലാം നേർത്തു ചമഞ്ഞു
ധൂർത്തല്ലതു പൊഴുതമരതരുക്കൾ
ക്കാർത്തിവിടിച്ചു തുടങ്ങിപതുക്കെ
ചീർത്തൊരുനാണം കൊണ്ടു ശിരസ്സുകൾ
താഴ്ന്നിമ്മമവിവാണീടുന്നു;
പൂർത്തിപെരുത്തൊരു ചാരുദയാമല -
മുരത്തി ജയജയ! നളനരപാല
ജയസ്തുതിയുടെ പൊരുളീവണ്ണം
യോജിപ്പിച്ചു പറഞ്ഞരയനം
രാജമനസ്സുകുളപ്പാൻ പുനർവിര
വ്യാജവിതീനം കഥനം ചെയ്തു.

നിഷധകലകമലവനദിനകാശരാപതി!
നീതിശാസ്ത്രാംബുധേകേൾക്കുമെവാക്കുകൾ

വിഭവമൊടു വിലസിനവിദർഭമണ്ഡലേ
വീരനാംഭൂമിപാലൻ തന്റെ പുത്രിയായ്
സുമുഖിദമയന്തിയെന്നുണ്ടൊരു കന്യകാ
സുന്ദരികളിന്നവളെ വന്ദിക്കുകവേ
നിറമുടയതലമുടി ചുരുണ്ടുനീണ്ടങ്ങിനെ
നീലമേഘങ്ങൾക്കു തോലിനൽകുന്നിതേ
കുന്ദനിരയുമൊരുകറിയുമൊരുനിടിലഭംഗിയും
കൂത്താടുമോമനച്ചില്ലിവില്ലാട്ടവും
കമലദളവിമല ചലലോ ചനലപദപവും
കാമാസ്പൃതുല്യകടാക്ഷചീക്ഷങ്ങളും
തിലകസുമസമസുഷമനാസികാശരേയും
തികളോടൊക്കും കപോലസ്ഥലങ്ങളും
മധുമധുരമുദലതരമധരസൗഭാഗ്യവും
മാലതീമൊട്ടിനോടൊത്തദന്തങ്ങളും
വലയകലകിലുകിലിതകരയുഗളകേളിയും
വാഴ്ന്നിസ്തുതിപ്പാൻ നമുക്കെഴുതല്ലെടോ!
കൊടിനടുപുരതിവിടകടകിതടവിലാസവും
കോമളാധംബരം കാഞ്ചീകലാപവും
കദളിയൊടുമുട്ടതയൊടുകദനമിടകൂട്ടുന്ന
കാലുരണ്ടും വിഭോ! കണ്ടാൽ മനോഹരം
ശശിയൊടെതിർപൊരുതുവിരുതേരുന്നവകുത്ര
ശംഖിടനാടൊക്കുന്നകണ്ഠപ്രദേശവും [വു
മലകളൊടുപലപൊഴുതുകലഹതചിതേടുന്ന
മാവത്തുതിങ്ങും കഥയുടെ ഭംഗിയും
കിളികളൊടുകളിവചനമിളിയുമൊരുവാണി
കീർത്തിപ്പതിന്നുഞാൻസപ്തേന്ദ്രനല്ലെടോ! [യു
പലവടിയും വന്നു ചമഞ്ഞു
തലമുടിയും വന്നു തികഞ്ഞു
മുലയിണയും മാറുകവിഞ്ഞു
മലർശരണം മെല്ലെയണഞ്ഞു
ശിശുതകഴിഞ്ഞു വശതകഴിഞ്ഞു
മറവുമൊഴിഞ്ഞു മനമതഴിഞ്ഞു
കിളിമൊഴിതാനൊന്നു പകർന്നു
കളിച്ചുതുമയ്ക്കാശവളൻ
കളിവചനപ്രൗഢിമുതിർന്നു
നളനൃപതേ! കാമമുയൻ
മിഴികൾ വിടറിൻ വഴിയിലമൻ
അഴകുകലൻ കഴലിണമേ ചൻ

പ്രിയസഖിമാരോടുമിണങ്ങി
 പ്രിയതമനെച്ചിന്തയുടങ്ങി
 പ്രിയമധുരം വാക്കിലിണങ്ങി;
 പ്രിയമിദമെന്നതുവണങ്ങി;
 കഥകൾ തുടങ്ങികുടമടങ്ങി
 കളികൾ തുടങ്ങി കമനിവിളങ്ങി
 പലപരിതം കേട്ടുനീയും
 പലകതുകം വന്നു ഭവിയും
 പലപദവും കേട്ടു രസിയും
 പലഗുണവും ചേർന്നുവസിയും
 മനസ്സിലുമമതിഭയ്യ
 മനസിരസിയു അവിടെ മറച്ചു.

ഭമനുടെ സോദരിയാകിയ കന്യക
 ഭമയന്തിക്കു വിവാഹമടുത്തു
 കമലവിലോപനയാണെന്നിനച്ചൽ
 ഭൂവിയിലതിന്നൊരു പുരുഷന്മരില്ല
 മലർശരപരവശരായുന്നീടിന
 പലപലതൃപതികളവളെ ലഭിപ്പാൻ
 പലതരമങ്ങു പ്രയത്നംചെയ്തു
 ഫലമതുപിന്നെക്കണ്ടാലറിയാം;
 ഒരുവൻകൊണ്ടുതിരികും മുമ്പേ
 തരസാചെന്നുവശത്താക്കേണം;
 തരുണിമണിക്കിഹതരമായിട്ടൊരു
 പുരുഷൻ ധരണിയിലില്ല ചുരുക്കം
 മന്നിൽ പലപലമന്നവരുണ്ടതി-
 ലൊന്നുമവർക്കിഹസമ്മതമല്ല;
 തിന്നൊടുക്കുടിരമിപ്പാനൊരുഗതി-
 വന്നുഭവിക്കിലതവളുടെ ഭാഗ്യം.
 ഇത്തരമുരചെയ്യുന്നതൊട്ടു
 ഉത്തരമരുളിനളനരപാലൻ
 ഉത്തമനാകിയകളഹംസസഖോ
 ചിത്തസുഖംമെന്നിന്നുടെ വാർത്താ
 കനകസമാനകളേബരനാംനീ
 കനിവൊടതികലിറങ്ങീടണം
 പനിമതിമുഖിയെന്നമുക്കു ലഭിപ്പാൻ
 മനമതഴിഞ്ഞിഹപണിചെയ്യാലും;
 നിന്നുടെകൃപയുണ്ടെന്നുവരുമ്പോൾ
 ഞ്ഞമിനിക്കുവരാത്തതുമില്ല

എന്നുടെ വാർത്തകളിന്നവളോടു
 ചെന്നു പറഞ്ഞു ധരിപ്പിക്കേണം
 നിന്നുമാസ്സു തെളിഞ്ഞരയന്നം
 മന്നവനോടുകൂടെ തുടങ്ങി
 നിന്നുടെ വചനം കേട്ടു നടപ്പു-
 നെന്നമിനിക്കൊരു സംശയമില്ല.
 അറിയാം നാലുദിനത്തിലതപ്പുറ-
 മറിവുള്ളരചാപൊളിയല്ലേതും;
 കരനാൾ കഴികേക്കാണാമെന്നൊരു
 കുറിയും വെച്ചുതിരിച്ചിതു ഹംസം
 കണ്ഡിനനഗരം നോക്കിപ്പരിചിന്ത-
 ടണ്ഡജനാതു പറന്നു തുടങ്ങി
 അണ്ഡജഗമനം കണ്ടാലൊരുശശി
 മണ്ഡലമെന്നിഹ തോന്നംഗഗതേ.

ചരിച്ചുഗഗനത്തിൽ തിരിച്ചു കളഹംസം
 സ്മരിച്ചു നളനെയും ധരിച്ചു ഹൃദയത്തിൽ;
 കടന്നു പലദിക്കും നടന്നു വിരവോടേ
 എടങ്ങൾ നഗരങ്ങൾ മാങ്ങൾ കിടങ്ങുകൾ
 പടങ്ങൾ വിവിനങ്ങൾ തടങ്ങൾ തടാകങ്ങൾ
 തുടങ്ങിപ്പലവസ്തു കടന്നു പാക്കുമ്പോൾ.

നാടുകൾകണ്ടു വീടുകൾ കണ്ടു
 കൂടുകൾ കണ്ടു കോടുകൾകണ്ടു
 ചാടുകൾകണ്ടു പോടുകൾ കണ്ടു
 ചോടുകൾകണ്ടു വീടുകൾകണ്ടു
 വീടുകളിൽ ചില നായന്മാരുടെ
 മൂലതകൊണ്ടൊരുഘോഷംകണ്ടു;
 അച്ചികളോടുകലമ്പിച്ചിലകല-
 മെച്ചിലിലിട്ടു തകർന്നിടകണ്ടു;
 കച്ചുകൾ പൂട്ടവകൾ ഒരുവൻചെന്നു
 വലിച്ചു കരിച്ചു തിരിച്ചുകണ്ടു;
 ഇല്ലംകൊണ്ടൊന്നവളെത്തല്ലി
 പല്ലതകെന്തൊരു പങ്ങച്ചാരുടെ
 തള്ളുകയെന്തൊരുലക്കയെടുത്തു
 ചെള്ളിക്കൊന്നു ചിമുക്കിണകണ്ടു;
 മറെറാരിടത്തൊരുഘോഷംകണ്ടു
 തെറ്റൊന്നവിടെച്ചെന്നരയന്നം
 മുററത്തുള്ളൊരു തെങ്ങിൻ മുകളിൽ
 പററിപ്പൊലിയുംപാഞ്ഞുവസിച്ചു;

നായർവിശ്വസവലയ്ക്കു വരവേവാരം
 കയക്കഞ്ഞിക്കരിയിട്ടില്ല;
 ആയുരകേട്ട കലമ്പിച്ചുന-
 ഞായുയമുടനേ കാട്ടിലാറിഞ്ഞു
 ചുട്ടിളയ്ക്കും വെള്ളമുടന്നും
 കട്ടികൾ തന്നുടെ തലയിലൊഴിച്ചു
 കെട്ടിയവെണ്ണിനെ മടികൂടാതെ
 കിട്ടിയവടികൊണ്ടൊന്നു കിടച്ചു
 ഉരുളികൾ കിണ്ടികളൊക്കെയുടച്ചു
 ഉരുളവലിച്ചു കിണാറിൽ മറിച്ചു
 ചിരവയടുത്തമതിയിലൊരിച്ചു
 ഞരകല്ലുക്കുളത്തിലൊരിഞ്ഞു
 ഞതുകൊണ്ടരിശം തീരാഞ്ഞവന-
 പ്പരയുടെ ചുറ്റും മണ്ടിനടന്നു,
 ഞരയന്നം പുനരുകുന്ദനേ
 ഞരഹരി ശിവശിവയെന്നു പാഞ്ഞു
 ഞരനാഴികവഴിപെല്ലുനേര-
 ഞരരികേനല്ലൊരു പെരുവഴികണ്ടു;
 ഞരയാലുകളും ചേരാലുകളും
 ഞരമനതെരുവുകളുണ്ടാടികളും
 മരവും നല്ലനടക്കാവുകളും
 പുരയും പുഴയും വഴിയമ്പലവും
 നരമലർവിലസിനാപുകാലുകളും
 തരകുളമന്തണമത്താണികളും
 കിണറുംതളവും തളവും കുളവും
 തണലും മണലും മണിഗോപുരവും
 ഞണയുംതോരും തുളസിദളങ്ങളുടെ
 മണവും ഗുണപുരിതെന്തുമനോജ്ഞം
 ഞമ്പലമവിടെക്കണ്ടുതുടങ്ങി
 വൻപടഹലപനി കേട്ടുതുടങ്ങി
 കമ്പവിളക്കുകൊടുത്തിവിളങ്ങി
 വമ്പുരപലതും കണ്ടുതുടങ്ങി;
 കൊടിയേറൊണ്ടിഹവിണ്ണുകേൾക്കേത്ര
 കൊടിമരമുയരെക്കാണാകുന്നു
 രുടിയന്മാർ പലരുണ്ടുവരുന്നു
 കൊടിയമരോത്സവഘോഷംകാണാൻ
 ഏതുമനസ്സിലുറച്ചുരയന്നം
 ചെന്നരയാലിൻ മുകളിലിരുന്നു

നന്നേരം പലദിക്കിന്നും ചിലർ
 വന്നുതുടങ്ങിനിന്നുതുടങ്ങി;
 ആൽത്താമൽ ചിലർ വന്നുകരേറി
 പാർത്തുതുടങ്ങിഘോഷം കാണാൻ;
 ആത്തുവിളിച്ചുകുളിച്ചു പുളച്ചിഹ
 പാർത്തലവാരാമികൾ വന്നുനിറഞ്ഞു.

ഇളകിനനരവരപടയുംചില
 വെളുവെളുവിലസിനകടയും പല
 കളമൊഴിമാരുടെനടയും ചെറു
 കിളികളുമുയരുടെ പിടയും ചില
 കരികളുമുയരുടെ പിടിയും പല
 പരിമളമിളകിനമുടിയും ചില
 കലഹവുമുടനടനടിയും ചില
 പുരികളിലനവധികൊടിയും പല
 പലദിശിപൊടുപൊടെവെടിയുംനര
 മലരതിലതിമുട്ടുപൊടിയും പുന-
 ഞരവകതടവടിപിടയും.

കൊട്ടുംകഴൽവിളിയുമൊട്ടുകറവില്ലയാ -
 ഞതിട്ടുമാജർ ചെവിപൊട്ടുംപരിചിനോടെ
 തട്ടുംകളിൽകൊതികിട്ടും പ്രയോഗംകണ്ടി
 ഞൊട്ടുംവിരുതുചിലരിട്ടുംവഴുതുകില്ലം;
 പട്ടുംപുടവമലർമൊട്ടുംതരിവളയും-
 മിട്ടുംകൊണ്ടൊരുക്രട്ടുംവാട്ടുംകലരുമാല-
 വട്ടുംകടതഴയും : ട്ടുംപടവടികൾ
 ചട്ടുംപലതരങ്ങൾവട്ടുംതെളിഞ്ഞതരിയും
 വെട്ടുങ്ങുടനല്ലുവട്ടുങ്ങുളൊരുദിശി
 പട്ടുന്മാരുടെപലക്രട്ടുങ്ങുളൊരോദിശി;
 ബാലത്തരുണികടനീലത്തലമുടിയും
 ചേലൊത്തമുലകളുംഫാലതിലകങ്ങളും
 ചേലത്തരുങ്ങുളുത്താലോലമിഴികളും
 ആലാപവടിവുകളും മേലേകണ്ടൊരുക്രട്ടും
 ബാലപ്പുരുഷൻചെന്നനാലുവശത്തുംനിന്നു
 ആലോകിച്ചോരോകേളിജാലങ്ങളോരോദി
 ആനക്കഴുത്തിൽഭഗവാനെഏഴുന്നള്ളിച്ചു [ശി
 നാനാപടഹങ്ങളും സേനാപടജനവും
 ആനരംവരുത്തുന്നഗാനങ്ങളോരോദിശി.

ഇങ്ങനെപലവിധമുസവഘോഷം
 തിങ്ങിനമോദാൽകണ്ടുരയന്നം

അംഗനമാരും പുരുഷന്മാരും
 നാണോരുദിക്കിൽ ചെന്നുകൊണ്ടാൻ
 നെടുതായുള്ളമണപ്പാടൻമു-
 ണ്ടികവിയോളം ഞാത്തറിയുടുത്തൊരു
 വടിയുംകുതിലൊടുത്തുവരുന്നൊരു
 തടിയൻപുറകേക്കുരുത്തിയുമുണ്ടു്
 ചെണ്ടക്കാരൊടു കല്പനപറകയും-
 മുണ്ടോരുദിക്കിൽകേൾക്കാകുന്നു;
 മാരായവാരൊന്നറിയിേണം
 നാരായണനടകൊടിയേറുന്നാൾ
 നേരായുള്ളൊരുവാണിവിഴച്ചാൽ
 തീരാതുള്ളൊരുകുറുംവരുമേ
 ശണ്ണിപ്പരിഷകൾ പലരുംകൂടി
 ശണ്ണുതടങ്ങിമുടങ്ങിപ്പോയാൽ
 ചെണ്ടക്കാരോ! നിങ്ങളടൈകവിരൽ
 കണ്ടിപ്പൊരിവാൻകല്പനവരുമേ!
 തിമിലയെടുത്തുനടപ്പാൻനമ്മുടെ
 കൊമരിക്കിന്നിഹശരിയല്ലാതും
 കഴലുവിളിച്ചുഫലിപ്പിക്കുന്നതു
 കിഴവച്ചാരതുമതിയാക്കേണം
 നമ്പൻവേണം കൊമ്പുവിളിപ്പാൻ
 വമ്പനതിന്നൊരുമുൻപൻതന്നെ
 കാളമെടുത്തുവിളിക്കണമെന്നാൽ
 കേളനെവച്ചിട്ടൊരുവനുമില്ല
 മേളംകൂട്ടുകിലങ്ങവനല്ലം
 താളംതെറ്റുമതുണ്ടൊരുദോഷം
 ചേങ്ങലകൊണ്ടൊരുവട്ടംനില്പാൻ
 ചങ്ങാതിക്കൊരുവാസനയില്ലാ;
 സകലജനങ്ങളെനടുവിൽചെന്നഥ
 തകിലുതകത്തുതടങ്ങുന്നേരം
 അകലെപ്പോമവർത്തങ്ങളെചവിയിൽ
 തുകിലുംതുറുവിറച്ചുതടങ്ങും
 പുതുവാളെന്നൊരുവിദഗ്ദ്ധനാണു്
 പുതുതായുള്ളവിധങ്ങളെടുപ്പാൻ
 പുതുവന്മാരുടെയാളായതിനാൽ
 പുതുവാളെന്നൊരുപേരവനുളവാതു്;
 അതിയായിട്ടവനിവിടെവരേണ്ടാ
 തതിയാമവനുടവിരുതുകളെല്ലാം

കൊച്ചൻനിന്നിഹശംഖുവിളിച്ചാൽ
 അതിനുംപിന്നെവിരോധംവേണ്ട
 വാട്ടിനുംചരമിടയ്ക്കൊരെ
 കൂട്ടിക്കൊള്ളണമവരേവേണ്ട
 ഉറട്ടിനവന്നുകിടക്കുന്നവരുടെ
 കൂട്ടക്കാരെച്ചാത്തുകയില്ല;
 മട്ടുളമെന്നതു മുന്നോ നാലോ
 തപ്പുംവേണമതെട്ടോപത്തോ
 അപ്പൊമുള്ളതുതിരിയെനടക്കാം;
 തുടിയുംപറയുമുടുക്കുംവേണം
 തടിയനതിങ്കൽമിടുക്കുംവേണം
 ചെണ്ടക്കാരെ ടക്കുംവേണം
 കൊട്ടിനനല്ലൊരുടുക്കുംവേണം
 ഇങ്ങിനെപലവിധമുസവചോഷം
 ഭംഗിയൊടവിടെക്കണ്ടരയന്നം
 തിങ്ങിനകതുകമിയന്നു പറന്ന
 അങ്ങുതിരിച്ചുപുനരരിവേഗം.

വിദഗ്ദ്ധനാകിയ നളന്റെടുത്തൻ
 വിദഗ്ദ്ധൻപുരമടുത്തുകണ്ടു;
 മദിച്ചുദന്തികൾനിറഞ്ഞുകണ്ടു;
 കുതിച്ചുചാടും കുതിരകൾകണ്ടു;
 മണിപ്പുരങ്ങളുമുയന്നുകണ്ടു;
 മണിഗൃഹങ്ങളുമണഞ്ഞുകണ്ടു;
 തണുത്ത പന്ദനമരങ്ങൾകണ്ടു;
 മണത്തമേറിനവനങ്ങൾകണ്ടു;
 സ്ഥലങ്ങളും തരുഫലങ്ങളും
 മലങ്ങളും മണിനിലങ്ങളും
 വിലങ്ങളും പല കലങ്ങളും
 ധനങ്ങളും മുന്നിജനങ്ങളും
 മൃഗങ്ങളും ചില നഗങ്ങളും
 ശുഭങ്ങളും ചില വികങ്ങളും
 അറങ്ങളും പല നിറങ്ങളും
 പാങ്ങളും മണിപീഠങ്ങളും
 അഖണ്ഡിതായുധമുഖങ്ങളും
 പറന്നുചെന്നടനനേകവസ്തു
 നിറഞ്ഞുക്കണ്ഡിനവിഭൂതികണ്ടു.

ഭമനടൈസോദരി സഖിമാരോടും
 കമലസരസ്സിന്നരികേനല്ലൊരു

രണീയാകണമണിശിലകളിൽ
കമനികളിച്ചുപസിക്കുന്നേരം
കളമംസംപെമ്പവഴുതുമ്പിൽ
കളമധരാകൃതിമെല്ലയിറങ്ങി;
കളമൊഴിയോടുകളിച്ചുപസിച്ചുന
കിളിയെപ്പോലെപറഞ്ഞുതുടങ്ങി:

പദം എരിക്കിലകാമോദരി.

കല്യാണശീലേ! ബാലേ! നല്ലാരിൽമൊലി-
പൊല്ലരും മീനനന്ദനേ! [മാലേ]

മല്ലിശരാസനവില്ലിനെപെല്ലിന
മില്ലി! നിസ്സല്യാകൃതേ! മൂണ
നല്ലവിശേഷം ധന്യേ നൃപതിവരകന്യേ!
നളനെന്നൊരു സുന്ദരനടുത്തുതലേ
മന്നരിലവനോടുസദൃശനാമൊരു
മന്നവനില്ല സുശീലേ (കല്യാ)

ഈരേഴുലോകങ്ങളിലീ രാജാവിനെപ്പോലെ
വീരനായാരുമില്ലടോ!

നാരികളവനുടേതല്ല ഗണരസം കേട്ടു
പാരം മയങ്ങീട്ടുള്ളു

വില്ലാളിവിരനാകും നല്ലൊരുനളനുടെ
സല്ലാപം പാക മോഹം

പല്ലവമുട്ടുതരമധരമധുരതയും
അധരിതവിധുരിതവിധുവാമുഖവും (കല്യാ)

മട്ടോലുംമിഴിയാളേ! ഞാനേററവുംചിന്തിക്കുന്നു
മാനിയാംനൈഷധേശ്വരൻ

മാനിനി! നിന്നടയ വരനായിവരികി-
മുത്തരസുകൃതമപനം നിനക്കും (കല്യാ)

പന്തോലുംമുലമാക്കു സന്താപം വളക്കുന്ന
കാന്തികൾപൊല്ലാവല്ലടോ!

സന്തതംപരിമളമിളകിനതലമുടി
ബന്ധനമതിലുനബന്ധുരമല്ലോ (കല്യാ)

കാമൻ രതിപോലെ രാമൻ സീതപോലെ
സോമൻ രോഹിണിപോലെ

കോമളപദനനാം നളനരപാലൻ
മീമസുതേ! നിപ്രിയയാജ്ഞരേണം. (കല്യാ)

കളമംസം ഞാനുംബരപാരി
നളനടേട്ടുതനതോർത്തിടേണം,

കളമൊഴിനിന്നുടേചരിതംകേട്ടിഹ

പൊളിയല്ലരവൻ പരവശനായി;

കാമശരാത്തിവിടിച്ചുഭവിച്ചൊരു

കോമളതനയാം നളനരപാലൻ

താമരയിലകൾവിരിച്ചുശയിച്ചുമ

ഭൂമിയിലനിശ്ചുരങ്ങീടുന്നു;

മടുമലർ പരിമളമേപ്പുനോരം

കിടുകിടേമേനിവിറച്ചീടുന്നു;

ഉടലിൽപാദനമണിയുന്നേരം

മുടുകുന്നലെന്നവനോർത്തിടുന്നു:

ശശിയുടെകാന്തികളാൻതിവരുമ്പോൾ

വിശറിയിടുത്തഥ വീശീടുന്നു;

ആശ്രയനിധിയാം സുന്ദരനൃപനെ

ശരീവദനേ! നീയോർത്തിടേണം;

അയ്യോകഷ്ടമവസ്ഥയീതൊന്നും

നീയറിയാത്തതിനെന്തിഹബന്ധം?

അപരരുടേതൃപതണങ്ങൾനിനച്ചാൽ

ശിവശിഖ! എന്നതുമത്രാപരയാം;

ഭൂവനംമൂന്നിലുമോത്തുവരുമ്പോൾ

അവനൊടുസമമിന്നവനേയുള്ള;

ആണല്ലാഞ്ഞൊരുമലർശരനിപ്പോൾ

നാണക്കെട്ടൊരുകോണിലൊളിക്കും

എണാകൻപുനരംബുദപടലേ

നൂണനടപ്പതു കാണുന്നീലേ?

നളനടേമുഖവുംപന്ത്രനമോർത്താൽ

വളരെവിശേഷംകാണൊരുണ്ടു്

അളിനിറമായകളങ്കംകൊണ്ടൊരു

വെളിവാരുനേരവുമിന്ദുവിനില്ല;

ഒളിമിന്നീടുമൊരധരപ്രഭയാൽ

നളനടേവദനമിതെത്രമനോജ്ഞം!

പഞ്ചൽപുരികഴൽതഞ്ചുംനളനടേ

കൊഞ്ചൽ പുതുമയൊടഞ്ചിതമാകിന

പുഞ്ചിരികണ്ടുടനഞ്ചിമയങ്ങിന

പഞ്ചലമിഴികടൈനഞ്ചിൽപരിപൊടു

പഞ്ചായുധനടേപഞ്ചൽക്കണകളു

തഞ്ചുംകൊണ്ടുടനഞ്ചുംവിവരസ

സഞ്ചിതപാപകുപഞ്ചനയാലേരി-

യാഞ്ചിതയും ചിലർ വാഞ്ചരിക്കുന്നു;

എന്നെ വെടിഞ്ഞിടരുതെന്നാലോ-
ടിന്നുളവാൻ ഒരു നരകപാശ്യണം
ശരണം നീ മന നളനെ വരുത്തി-
ത്തരണം വിരവൊടു മടികൂടാതെ
മരണമിനിക്കു വരുത്തും മുൻപേ
വരണം നരപതിവരണം ഒരല്ലാൻ;
കരുണപെരുകിനകാമക്കുളന
കുളിലൊരല്പം കരുണയുമില്ല
നരപതി വിരവിൽ വരവില്ലെങ്കിൽ
മരണമനംഗനിനിക്കു വരുത്തും.

പദം.

കളഹംസകാശ്വരാശേ!
ലളിതാകൃതേ കളങ്കമല്ലാഹമാഴിക്കുനീ
നളങ്കലെന്നക്കൊടുക്കുനീ
വിളംബിതത്തെക്കുറയ്ക്കുനീ
തെളിഞ്ഞുനമ്മെത്തുണയ്ക്കുനീ (കളഹംസ)
നേക്കരുണവെത്തുകീടുന്നു
നളനെത്തന്നെ നിനയ്ക്കുകമൂലം
മാൽപെരുകീടുന്നു പിരിഞ്ഞിരിപ്പാൻ
ഇനിക്കു ധൈര്യംപാരം നേർത്തിടുന്നുമനസിമമ
(കളഹംസ)
നിനച്ചതെല്ലാം വരുത്തുവാൻ
നിനക്കുപായം പെരക്കയാൽ
തനിച്ചു നിന്നോടിരുന്നു ഞാ-
നിനിച്ചിതം നീ വരുത്തുക (കളഹംസ)
അടുത്തുവന്നു നിന്നു കാമദേവൻകുസുമബാണം
തൊടുത്തു കൊണ്ടൊന്നെന്നു തോന്നുന്നു
അതിനെയിന്നു തടുത്തു നിന്താ-
നാളല്ല ഞാൻ പരമബന്ധുവേ! (കളഹംസ)
പടുതപമേവം നരേന്ദ്രദനാ-
ടുത്തിവണ്ണം പറഞ്ഞു നീ
അടുത്തനാളേയ്ക്കുകമ്പരം
കടുത്തതാപം കുറയ്ക്കുനീ (കളഹംസ)
നിറഞ്ഞകാന്തി കോലും കാന്തൻ തന്റെ
[രൂപസൗന്ദര്യം
പാഞ്ഞു കേട്ടതുടനരം തന്നെ ഞാൻ കണ്ടതു
അറിഞ്ഞിതെല്ലാമിന്നു രാജഹംസമേ! [പോലെ
(കളഹംസ)

നവന്റെ ചിത്തം മറിഞ്ഞുപോവാ-
തറിഞ്ഞുവണ്ണം തുണയ്ക്കുനീ
പാഞ്ഞുവാക്കിലൊരോടാലും
പാഞ്ഞുപോകാതെയ്ക്കുനീ
കളഹംസകാശ്വരാശേ! ലളിതാകൃതേ
കളങ്കമല്ലാഹമാഴിക്കുനീ.

ഭീമാത്മജയുടെ വചനം കേട്ടതി
ധീമാനാമയരണം ചെയ്യാൻ;
ദ്രുമീപതിവരായനളങ്കൽ
പ്രേമമുദാത്തോ! ശശധരവദനേ!
നികലുറപ്പുണ്ടെന്നതു വന്നാൽ
സങ്കടമഖിലഹമാഴിക്കുന്നേൻ ഞാൻ
പങ്കജനയനേ! നളനരപാലന
നികൽ കനിവിനു കുറവിലേയ്ക്കും
സ്ത്രീപുരുഷന്മാർക്കുസ്പ്രോഹം ഭൂവി
രൂപഗുണങ്ങൾ തികഞ്ഞു വരുമ്പോൾ
സ്ഥിതിപറഞ്ഞിഹ ചേർച്ച വരുത്തും
ബന്ധുക്കൾക്കൊരു ക്ലേശവുമില്ല;
നീറാലിരിരിയും വള്ളങ്ങൾക്കൊരു
കാര്യ കണക്കെ പിടിച്ചെന്നാകിൽ
തെടുവലിക്കുന്നാളുകാളല്ലാം
മിണ്ടാതവിടെയിരുന്നാൽ പോരും
നമരക്കാരുൻ തലതൊറാതെ
കിമപിസാഹായം ചെയ്താൽകൊള്ളാം
ഭമയന്തിനളയുഗളം ചേർപ്പാൻ
ശ്രമമില്ലതുമിനിക്കു വിശേഷാൽ
മുട്ടുപഴുപ്പിച്ചീടിനകനകം
കൂട്ടിവിളക്കാമെന്നു വരുമ്പോൾ
തട്ടാനരികിലിരുന്നതു തമ്മിൽ
കൂട്ടുകമാത്രം ചെയ്താൽ പോരും;
എന്നതുപോലേ ഞാനുമിതികൽ
സുന്ദരവദനേ പണിചെയ്യുന്നേൻ
ഇങ്ങിനെ നിന്നുടെ ഹൃദയമാിഞ്ഞാൽ
പങ്ങാതിക്കിനിയില്ലാത്ത വികൃതി
ഇത്തരമുരചെയ്യരയണം താൻ
സതപരമജാ പാന്നു തിരിച്ചു
ഉത്തമനാകിയ നളനുടെ മുമ്പിൽ
എത്തിക്കഥകൾ പാഞ്ഞറിയിച്ചു.
ചൊൽക്കൊണ്ടീടിനഭീമനരധിപ
നക്കാലം നിജകന്യകതന്നുടെ

യോഗ്യമായ സ്വയംവരചോഷം
 ചാഗ്രഗുണോത്തമം ചരഭിച്ചു;
 പത്തുമാനരും ദ്വീപുകുളജാത
 ധാത്രികോണകൾ വാനവസിക്കും
 ധാത്രിപതികൾക്കല്ലാം വിരവൊടു
 പത്രികാഴ്ചതീയയച്ചു തുടങ്ങി;
 നാരായണന്റെ കൈരിൽ മുമ്പാർ
 നാരദമുനിയും പശുതമുനിയും
 പാരിടമഖിലം പുനരതുകാലം
 പോരതിരിഞ്ഞു നടക്കും സമയേ
 കടലിടതടവിനധരണിയിലെക്കും
 പടയുടെനാമം കേൾപ്പാനില്ല
 ഉടനേമുനിവരംഭിതവരമങ്ങിനെ
 ഞടുവില്പിട്ടു തിരിച്ചു നടന്നു
 ഇരുവരുതമ്മിൽ കലഹിക്കാഞ്ഞാൽ
 ഒരുസമെന്നതു നാരദനിലു;
 ഒരുവിധമേഷണികൂട്ടുപതിന്നൊരു
 പെരുവഴി നോക്കിനടക്കുന്നേരം
 സരസിജമുഖികമയന്തിനിമിത്തം
 പരപശരാമിനിമനവരെല്ലാം
 തരമിതുകൊള്ളാമിവിടെ വരുത്തി
 സ്തംഭപതിയെക്കൊണ്ടൊന്നുമാറിക്കാം
 പലപലനൃപതികൾ തമ്മിൽ പെരുക്കിന
 കലശലുമിവിടെ വരുത്തിടാം ഞാൻ
 ഫലമിനിയ പറ്റുടെ മാരിതമിതെല്ലാം
 പലരിപുതന്നോടായിക്കേണം
 എന്നു മനസ്സിൽ കരുതി മുനിമാർ
 ചെന്നു സുരേശപരനഗരം ചുക്ക
 ഇന്ദ്രനീരനരുളുന്നൊരു സഭയിൽ
 നന്ദികലഹ്നശ്ശനുള്ളിമുനിമാർ
 ത്വടിതിസുരോത്തമനൈഴ്നേറാവരുടെ
 അടിമലർ തൊഴുതുവണക്കത്തോടെ
 അടിമലർപൊടിനിജമുടിയിലണിഞ്ഞു
 പടുതരപൂജകളുടനേചെയ്തു
 കനകാസനമതിലവരെയിരുത്തി
 കനിവൊടുവിശദിയെടുത്തമചിശി
 മുനിയുടെ വചസാ താരമിരുന്ന
 മനസിതെളിഞ്ഞുപറഞ്ഞു മഹേന്ദ്രൻ,

നിങ്ങളെയിവിടെക്കാണാനുപാ
 സംഗതി പരമമെന്നാത്തില്ലേയ്യം
 ഞങ്ങളുടെ സുകൃതം കൊണ്ടിനിമേലിൽ
 മംഗലമനവധി വരുമിരുന്നതും
 കണ്ണുകളായിരമുള്ളതുമിപ്പോൾ
 നിസ്സായമഖിലം സഫലമതായി
 ചുറ്റുന്നതും മനാധിഭവിച്ചു
 കണ്ണാനന്ദം പരകൃമല്ല;
 നന്തകരിപുവദേകതാണേ! ഞാ-
 നസ്ഥതകൊണ്ടൊന്നുരചെയ്യുന്നേൻ
 നിന്തിരുവടിഞ്ഞു ചോദിച്ചെന്നാ-
 ലത്തരമില്ലതുബോധിച്ചിടും
 മനിലിരിക്കും മനവാദിപ്പോ-
 ളെന്നുടെനഗരേ പരമാദില്ലാ;
 മൂന്നപലതും ഭൂമിയിൽ നിന്നിഹ
 വന്നുസുഖിച്ചു വസിച്ചാരുണ്ടു്;
 പെരുവഴിപോക്കുനട പരമതായി
 പെരുക്കി പാധാനസമ്പന്നുളളാൽ
 ഒരുഫലമില്ലനമുക്കിതുകാലം
 ഒരുപാമില്ലതുകൊണ്ടുസുഖിച്ചാൻ
 നന്തം പളരെയ്യമ്പാദിച്ചു-
 തനതർത്തിന്നൊരുപെരുവഴിയായി
 നന്തികളൊരുപാമിങ്ങുപരാഞ്ഞാൽ
 പുത്രിമിതെന്തിനു രക്ഷിക്കുന്നു?
 ദാനവരിപുതൻതുകാലാണെ
 ദാനമെല്ലാം മടിയില്ലടിയനു
 മേനിക്കാഗ്രഹമുണ്ടായാൽ ചില
 ദാനം ചെയ്യുമിനിക്കുതമില്ല
 ചുക്കമെട്ടുതും വിഴമെല്ലിച്ചും
 ശങ്കവടിഞ്ഞു ഗുഹങ്ങൾകവൻം
 പകരമേന്മതപുന്നജനത്തിനു
 സകടമെന്നനുളവാക്കിച്ചും
 കന്മോളത്തിലിരിക്കുന്നവരെൊടു
 വൻപുവെണ്ടുവിടിച്ചുപറിച്ചും
 വെമ്പഴുതിച്ചും വിരൽമുക്കിച്ചും
 മുമ്പിൽപരുത്തിച്ചുണമൊപ്പിച്ചും
 കയ്യാണത്തിനുകൺമുനയിട്ടും
 കയ്യാൽപരുത്തിയതല്ലുപയൊന്നും

കല്പകൃഷ്ണതന്നിൽവിളഞ്ഞൊ-
 നല്ലയനങ്ങൾമുന്നീന്ദ്രമാരോ
 യജമാനൻവിളക്കുണ്ടായാൽ
 പൂജകൾപൊഴുപ്പൊന്നെടുത്തല്ലേതും,
 സ്വജനങ്ങൾക്കൊക്കെത്തുകൊണ്ടും
 സുജനങ്ങൾക്കിഹമതിയാകിലു;
 കൂറുജവരവിളിച്ചുവരുത്തി
 ചൊറുകൊടുത്തുപുലർത്തിടുകയും
 ചുവതിരിക്കുമ്പോഴൊത്തൊ-
 മാറുകയും ചിലവിടപാമ്പാർ
 ഓടുകെന്നൊരു സുയാദികളും
 കെടുവരുനോക്കുവാനും
 വിദ്യപാിച്ചതുവിറക്കുജീക്കയും
 ഇട്ടിക്കളിക്കിലൊരോടവുമില്ല
 ആശ്രിതപാലകനിഹത്താനുമിഹ
 വിശ്രുതവിദാമ്പാക്കുംബോധം;
 കായ്മശേഷംബോധിച്ചൊന്നാൽ
 കായ്ക്കാരനെത്താൻകല്പിക്കും
 വൈരമവകലൊത്തനമില്ലാ
 വൈരികളുവനെശ്ശുകിക്കേണം
 ശേഷംപ്രജകളിലൊരുവനവന്നൊടു
 ദൂഷണമുള്ളതുപറകയില്ലാ;
 ഏഷണികൊണ്ടുദിനങ്ങൾകഴിക്കും
 ഭോഷജനങ്ങളുമില്ലിഹനാട്ടിൽ
 ഔതാമ്യമുഖിതങ്ങളിലൊന്നും
 സുരലോകങ്ങളിലില്ലമുന്നീന്ദ്ര!
 എന്നായിട്ടുസുഖിച്ചൊന്നാളുകൾ
 പോന്നുവരുന്നില്ലെന്തൊരുകഷ്ടം
 പടയുടനടുവിലണഞ്ഞുപിണങ്ങി
 കടകം ഓതിരമെന്നിവപലതര-
 മേവുകൾകൊണ്ടുതടുത്തുവെട്ടി
 സ്വദിതികടുത്തുമാറിക്കുന്നേരം
 തടികൾമാറിത്തരും പൊടികളണിഞ്ഞവ-
 രുടനേരവകളായിവരുമ്പോൾ
 മേവാർമണികളുമിന്നിഹത്താൻതൊ-
 നിടണംമാലകഴുത്തിലിതെന്നോ-
 ത്തൂടലുകൾതമ്മിലിടഞ്ഞുതടഞ്ഞും
 തടുലയിണപുനരൊന്നുകൂടും

ചൊടുപൊടമാലകൾപൊട്ടിയതിന്റ
 മുടികളഴിഞ്ഞുകിഴിഞ്ഞുമുതിന്റ
 പരിചൊടുചിട്ടുചെഴുത്തൊരുപുരുഷനെ
 വിരവിൽപെന്ന്വരിച്ചുവരുത്തൊരു
 വടികളെമ്പാടുകൂടെരസിപ്പോ-
 നടിയനുകളെകളിനിയുമൊരായിര
 മിടുകുകിലേമതിയാവുള്ള
 സമരമതികൽമരിച്ചുനന്നാ-
 രമരമാരാമുടനേതന്ന
 നമരവകൾക്കുവരവിപ്പോ-
 നമിതമാരാഗ്രഹമുണ്ടുവിശേഷാൽ
 പുതുപുരുഷന്മാരോടുകൂടിച്ചാൻ
 മതിമുഖിമാക്കിഹകൊതുകമേറും
 മുതുപുരുഷന്മാരായിസുരന്മാ-
 രതുകൊണ്ടുവരും ദൂഷിക്കുന്നു;
 നാളെച്ചെയ്യുകേൾക്കണമല്ലോ
 കരളിലിനിനിക്കൊരുവളിവിലേതും
 ചണ്ടേപ്പോലത്തെങ്ങെലിലകൾ
 കണ്ടുരസിക്കണമെന്നില്ലാക്കും
 മന്നിൽവസിക്കുമയജമാനന്മാ-
 ക്കിന്നുവതുകയുപേക്ഷതടങ്ങി,
 എന്തെങ്കൊമിതെങ്കിൽപലതട
 മുന്നിലുടൻപരമാർത്ഥംപെയ്യാം.
 ഇത്രവചസ്സുകൾകേട്ടുമുന്നീന്ദ്രൻ
 മന്ദസ്മിതമുഖനാളെച്ചെയ്തു.
 സകലസുധാശനമകടമണേ! നീ
 സകലമഹിതലപരിതംകേൾക്ക.
 സകലവിദന്തരേന്ദ്രൻ ഭീമൻ
 സുഖമൊടുനഗരവാഴുംകാലം
 സന്തതിയില്ലാത്തവനുമുറ്റമുറ്റ-
 രത്തസ്താപംപെരുതായ്വന്നു,
 സന്തതമോരോസൽകൃതിയുപേ-
 യ്ക്കുത്തവരരെവണങ്ങിവസിച്ചു
 ദമനമുന്നീശപരവരവചനത്താൽ
 ദമനെന്നൊരുസുതനളവായ്വന്നു
 കമലശരാസനജയലക്ഷ്മിയതാം
 ദമയന്തികുമാരിയുമുളവായി
 ഈരേഴുലകിനമവളേപ്പോലൊരു
 നാരിമണിയെക്കാണൊന്നില്ലാ;

വാരിജവേലിനഖിലചരാചര
വാരിജമുത്തുവാരിജത്തിന്തു,
കുരിശുകൊണ്ടുവാരിജത്തിന്തു;
വാരിജാറകൊണ്ടുക്കുകിൽതിന്തു
വാരിജസായകവാരിജകൊ

വാരിജമമിഴിതൻ പുരികത്തിന്തു
കാമരരേണകടാക്കത്തിന്തു
വേദാനന്ദവല്ലഭവേദനപുമാക്കി,
ബലബലവകൊണ്ടുധരത്തിന്തു
കണ്ഡുവിനാൽഗളതലപുത്തിന്തു
കനകപയോരഹമുകുളകൊണ്ടുട-
നനവമകുളർമുഖയുഗളത്തിന്തു;
നാരയാലിലകൊണ്ടുദരത്തിന്തു
നവമാലികയാൽകരപുത്തിന്തു
പുളിനകൊണ്ടുവർജ്ജവനത്തിന്തു
നളിനകൊണ്ടുവർതുടകൾചമച്ചു
മനരസേനമനസ്സുചമച്ചു
ചെമ്പകമാട്ടിന്നിരളാളികൊണ്ടുട-
നിമ്പമാടംഗപ്രഭയുത്തിന്തു
രംഭതിലോത്തമയെന്നിവരെല്ലാം
കമ്പിടമവളക്കാണുന്നേരം
ഇത്രാ നിന്നുടവല്ലഭയാകം
ഇത്രാണിക്കമിളപ്പുത്തും;
കണ്ടുനങ്ങളുടെകണ്ണമനപും
വണ്ടാർകഴലികവന്നിടുന്നു
ഏഴുസമുദ്രാപികളധുനാ
വാഴുംനൃപതികളിവികടവിശേഷം
ചാരന്മാരുപറഞ്ഞുധരിച്ചും
മാരശരതൂരമാനസരായി;
ദമയന്തിയുടെവിശേഷമൊന്നേ
ദേശാദികളിൽകേൾപ്പാനുള്ള
ഇങ്ങുലഭിക്കണമിങ്ങുലഭിക്കണ
മെന്നിഹസർവ്വജനത്തിനമാഗ്രഹം
എങ്ങുമൊരോടമങ്ങിയിരിപ്പാ-
നംഗജനിപ്പോളവസരമില്ല;
വില്ലവലിച്ചുകലച്ചുവിടിച്ചവ-
നെല്ലാദിക്കിലുമോടിടുന്നു
അമ്പുകൾപോരാഞ്ഞിരവുപകലും

ചെമ്പകബാണനഴിനിടുന്നു
നായോധനകലാരാദികൾതങ്ങളിൽ
നായതുമൊന്നിഹകേൾപ്പാനില്ല;
നായതമിഴിയെന്നിനമുതുപമാർ
നായുധവിദ്യകളൊക്കെമനസ്സോടെ;
വടയെന്നുള്ളവിധങ്ങളിതൊന്നും
തടിയന്മാർക്കുസമ്മതമില്ല;
തടിയുടെംഗീവരത്തിത്തന്നെ
മുടിവാണുള്ളതെപരുവഴികൂട്ടി,
ചലമിഴിയാർക്കുമെന്തിലിണങ്ങും
ചലതരമോരോകേൾപ്പുകൾതിന്തും
എന്തൊരുവസ്തുവിലഭിലാഷംദമ-
യന്തിക്കുള്ളിലതറിവാനായി
സന്തതമാരുംബോധിക്കാതെ
ബന്ധുജനങ്ങളെയൊതുയുമാക്കി;
ഒരുവനവർക്കുതരത്തിനുചേരും
തരിവളതീർപ്പിച്ചുങ്ങിനെപാത്തു
ഗ്രന്ഥികളെല്ലാമൊന്നുമവർക്കു-
ണ്ടന്തർമിപ്പെന്നറിയുന്നേരം
ഗ്രന്ഥാഴിച്ചുപാിച്ചുതുടങ്ങും
ചിന്തിച്ചുതീർച്ചയുടങ്ങും
സ്വരമുള്ളവനിൽകൊതുക്കമെന്നാൽ
സരിഗമപധനിസ എന്നുതുടങ്ങും;
ആട്ടക്കാരിൽകനിവുണ്ടതുകേ-
ട്ടാട്ടപുരുഷതുടങ്ങുംതാനും;
പത്രാംഗപ്പെരുമുള്ളൊരുപുരുഷൻ
ഹിതമെന്നിവിടെമനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ
ചതുരംഗത്തിനുവിരുതുണ്ടാവാൻ
കൊതിയനിരുന്നപ്രയത്നംചെയ്യും;
മാലയിലാഗ്രഹമെന്നതുകേട്ടാൽ
മാലകൾതിന്തുകൊടുക്കുമൊരുത്തൻ
നാലുദിഗന്തരവാസികളാർക്കിതി-
പാലന്മാരുടെതൊഴിലീവണ്ണം.
സംഗരമെന്നതുഭൂമിയിലെങ്ങും
സംഗതിവരുവാനിനിയെഴുതല്ല
എടുക്കുതലയിൽ പുലിവിണാലും
പൊഴുകോടാലിവച്ചെന്നാലും
വിഴയുള്ളവനെക്കണ്ടെന്നാലും

വഴിയിൽവിരോധംചെയ്തന്നാലും
 നാടാരുദിക്കുകെന്തെന്നാലും
 വാഴയിടിച്ചുമുടിചെയ്തന്നാലും
 മുന്മാക്കുമാരിളക്കുമിള
 കൂലരോടുപിണക്കവുമില്ല
 പാൽപവാസികളാകിയതവരുടെ
 പാൽകളെല്ലാമങ്ങിനെതന്നെ
 ചുത്തനതാകിയമദനൻതന്നുടെ
 കൂത്തരംകൊണ്ടാതുരരായി;
 മതിമുഖിമാരിലുമതിപടുവാകിയ
 മതിമുഖിമാരുടെമടിയിലിരിപ്പാൻ
 മതിയാവണ്ണംപുണ്യംചെയ്താരു
 മതിമാനുണ്ടാരുദിക്കിലിദാനീം
 വിശ്വത്തിങ്കലൊരോടത്തുണ്ടു്
 ഈശ്വരനറിയാമാരെനുള്ളതു
 പശ്ചാത്താപമെന്തിനിദാനീം
 വേശ്യകൾപൂത്തിനമുക്കറിയേണ്ടാ
 യുദ്ധംകാണാൻവകയില്ലാഞ്ഞു
 ബുദ്ധിക്കൊരുതെളിവിലിഹയിട്ടേപ്പാൾ
 ഭൂതമാകിനദേവാസുരമാം
 യുദ്ധമിദാനീമുണ്ടായ്തമോ?
 എന്നതുകേട്ടസുരേന്ദ്രൻചൊന്നാൻ
 എന്നൊടുമുനിയതുശ്ലേശിക്കേണ്ടാ
 എന്തെയനുജൻകമലാകാന്തൻ
 തന്നുടെചോരസുദൾനചക്രം
 നിന്നമരാപുരിരക്ഷിക്കുമ്പോൾ
 എന്തൊന്നവർവരികയുമില്ല
 നമുക്കുവല്ലംനിഷ്ഠലമാക്കി
 അംബുജലോചനനെനുടെസഹജൻ
 ചണ്ഡമതാകിനകോദണ്ഡംമമ
 ധ്വജനമാക്കിമേഘങ്ങൾക്കു
 ദേവാസുരരണമില്ലമുനീന്ദ്ര!
 കേവലമമ്മമോഹിക്കേണ്ടാ
 ദേവായിവരുടെവചനംകേട്ടു
 ദേവമുനീന്ദ്രൻ പുനരരുൾചെയ്തു
 ഉണ്ണു ഗ്രഹപ്പിഴയുള്ളൊരുകാലം
 നിങ്ങളെ കുറമതല്ല സുരേന്ദ്ര!
 തങ്ങളിദാനീം പോകുന്നു തവ

മാഗലമസ്തു! സമീഹിതമസ്തു!
 നാരദപവ്തരേവചൊല്ലി
 ധീരതയോടു ഗമിച്ചൊരുശേഷം
 സ്വപ്നതിയാകിയ വാസവനുടനെ
 ദിക്പതിമാരെ വിളിച്ചുരുൾചെയ്തു
 ഭീമാരുജയുടെ കല്യാണത്തെ-
 ക്കാൺമാനഭീരുചി നിങ്ങൾക്കുണ്ടോ
 നാമിനിയവിടെച്ചെല്ലുന്നേരം
 കാമിനിനമ്മെ വരിക്കില്ലല്ലീ?
 എന്നതുകേട്ടനഗ്നിയുമിളകി
 പിന്നെക്കാലനമൊന്നുവകൻ!
 തരുണീമണിയെക്കേട്ടതുന്നേരം
 വരുണൻ വിരുണൻ മുമ്പിൽനടന്നു
 ധനദനുപോവതിനാഗ്രഹമുണ്ടു
 ഖനിവിട്ടേച്ചു ഗമിപ്പാൻമേലാ
 പവനനൊരിക്കലുമവസരമില്ല
 ഭൂവനതലത്തിൽ നടക്കനിമിത്തം
 ദനുജന്മാരിൽ ചേരുകയില്ല
 മനുജന്മാരിൽ നിരൂതിയടങ്ങി,
 ഗിരിമകൾതന്നെശ്ശങ്കിച്ചിട്ടു
 ഗിരിശന്നമങ്ങു പുറപ്പെട്ടില്ലാ;
 ഇന്ദ്രനുമഗ്നിയുമന്തകനപ്പതി
 നന്ദികലൻവർ നാൽവരുമുടനേ
 ഒന്നിച്ചുനവധി കൈതുകമോടെ
 മന്ദമിറങ്ങി നടന്നുതുടങ്ങി
 ഉവ്ശിമേനകരംഭതിലോത്തമ
 സർവ്വരാഗനമാരതുനേരം
 പവ്തശാസനഗമനംകണ്ടവർ
 ഭുവ്വനങ്ങൾ പരഞ്ഞുതുടങ്ങി:
 സുരപതി പിതൃപതി ജലപതി വഹ്നിയു-
 മൊരുനരതരുണിയിലാഗ്രഹമോടേ
 തെരുതെയെങ്ങു തിരിച്ചുകാൺമാൻ
 വരുവിൻ വരുവിൻ സുരനാരികളെ!
 വിണ്ണവർനാട്ടിൽ തരമായിട്ടൊരു
 പെണ്ണില്ലാഞ്ഞവരങ്ങുഗമിച്ചു
 തന്നുടെ നാട്ടിലെയംഗനമാരെ-
 ചെങ്ങാതിക്കു തരംപോരഞ്ഞി-
 ട്ടങ്ങൊരുദിക്കിൽ ചെന്നൊരു പെണ്ണിനെ

ഇങ്ങനെത്തന്നെ നാടുകാലം;
ഇത്രനവീനമായ വാക്കുകളുപോൾ
ഇന്നുതുടങ്ങിയ ചിലവുമായ
സുഭാഷിതമാനവ്യയിലഭിരുചി
ധനവെട്ടിയൊരു ശോഷികൾക്കൊണ്ടു-
നന്നപിണ്ണങ്ങളെപ്പോലോത്താൽ

ഇനിതിന്നൊട്ടം സംഗതിയില്ല;
മുറയെടുത്തവർക്കുണ്ടെന്നുള്ള
മാമ്പരത്തിന് കൂടെപ്പോയി?
കാർക്കുപിടിയതൊന്നെയുള്ള
തൊന്നവളിതിലൊന്നവരിട്ടു?
താവളതുകേട്ടൊന്നാമയ്ക്കു;
കാമ്പരമവർ കേട്ടൊന്നാകിൽ
മുറയെടുത്തവർ സുയമുഴുത്തി-
ട്ടൊന്നവരെക്കൊണ്ടിയൊന്നുപോൾ
തൊന്നവെട്ടിയൊന്നാകിൽ
തൊന്നവെട്ടിയൊന്നാകിൽ;
നാടുകാലിയുടെ കവടത്തൊഴിലുക-
ളൊന്നിയാത്തതു ബോധിച്ചുള്ളിൽ
നേരെനോക്കുതിരിച്ചുനടന്നു;
ധീരതയുള്ളിലവർക്കില്ലെന്നതു
പാരാതിന്നതികച്ചുമെച്ചൊ.
കാണാമുടനേ നമുക്കൊക്കുകൾ
ഏണാപാംഗിയെ ലഭിയാഞ്ഞിട്ടു
വീണാധനേ മുഷിപ്പൊലൊല്ലി
നാണക്കെട്ടു തിരിച്ചുവരുന്നതു
ഏണവിലോപനയായ തിലോത്തമ
നാണമില്ലവഴുതെയെപ്പോൾ
നല്ലൊരു തരണികൾ നമുക്കൊട്ടിലു-
മില്ലാഞ്ഞിട്ടവർ ഭണ്ഡിക്കുന്നു
യജമാനന്മാരെ നിന്നുപോയി
നിന്നു ദൂതന്മാരില്ലാഞ്ഞിട്ടോ
മാനക്കേടുവരുത്തിക്കൊൾവാൻ
താനേചെന്നെ മതിയാവുള്ള
മാനവായിശന്നാരിൽവിശേഷ-
ജ്ഞാനമുള്ളവനവളെ ലഭിക്കും
വാനോക്കിശൻ മുതലായുള്ളവർ
മാനമുപേക്ഷിച്ചിട്ടുഗമിക്കും

ഇങ്ങനെ യോഗവിധമനുസ്മരിക്കട്ടെ
രീങ്ങിനവീനാസങ്ങൾവേിച്ചു
തൊങ്ങാതുകാലം ഭീമനരേന്ദ്രൻ
മംഗലസമയമുത്തൊത്തസമയേ
നളനവതിക്കുണ്ടൊരു കവിതയുൾ
തെളിവൊട്ടു ദൂതനയൊതുയുമാക്കി
നളനവതിൽ ചെന്നാമുതൻ
നളനവതിക്കുണ്ടൊരു കവിതയുൾ
നാറിപ്പോലൊത്തൊരു മേനവനാപ്പോൾ
കവിയിലെ വാചകമെങ്ങിയില്ല
ഭീമനരേന്ദ്രനെയുൾക്കൊണ്ടു
സോമകുലേശ്വരനായണമെന്നാൽ—
ധനുമാസം പതിനാറാമതീയതി
ശനിവാഴ്ചത്തേ മകംശാശി
നമുക്കൊക്കൾ ഭയന്നിയതാകിയ
കന്യകതന്റെ വിവാഹമുഹൂർത്തം
താതിനുംവേണം മന്ത്രികൾനാലും
പുരസ്കാരിണിയും സേനയുമായി
നിഷധപരേ! പതിനഞ്ചാമതീയതി
ഉഷ്ണിയിലുണ്ടാവിടെ വരേണം
ശേഷമവസ്ഥകളെല്ലാം നമുക്കു
ദൂതൻപറയുമിതേവമെഴുത്തു്.

വാചകമിങ്ങനെ കേട്ടനരേന്ദ്രൻ
വാഞ്ചിതമഖിലംവരുമെന്നായി
ദൂതൻപട്ടംവളയുന്നെൽക്കി
പ്രീതിവരുത്തിയയച്ചുപുരത്തിൽ;
കളമൊഴിയാളെക്കാണാമെന്നാ
വളരെമനസ്സിൽ കെറുതുകമോടെ
നളനരപാലൻ തെളിവൊട്ടുചെന്നു
കളിയുംഭക്ഷണമാണുകഴിച്ചു
പുരുഷാരത്തെ വരുത്താനായൊരു
പുരുഷനെനിഷധനരേന്ദ്രനയച്ചു
പാലൊട്ടു പെരുക്കിന നായന്മാ വർ
പുരമതിൽവന്നുനിറഞ്ഞൊരുസമയേ

ഭേദനമുടനീളകിന മദമൊട്ടുപട്ടംവരവു
തുടങ്ങി
കടലിടെ നടുക്കുമുടനീടിപൊടിപൊടികൾ
പറന്നുതുടങ്ങി

തളിവാഴ പലവാളുകൾ കർക്കശത്തോക്കുകൾ
 വില്ലുകൾ ശൂലം
 വെളുവള വിളസുന്ന കുത്തിലശക്തികൾ
 പത്രികുവാണം
 തലികൾ പലപരശുമാധുണ്യങ്ങൾ വില്ലുകൾ
 ചൂരികൾകുന്ദം
 പരിചകൾ ഗുരുപരിചം തോമപട്ടസ-
 മിട്ടികൾ പോള-
 മ്ലികൾ എമതാടകൾ വെണ്മഴ കത്തികൾ
 വെളുകൾമാറം
 പെരുകിനപലകാളംതോക്കുകൾ ചക്രപു-
 മുൽക്കാടകന്തം
 ദുഃഖാളുകൾ പടവാളുകളി പായാടുവാളുകളിവ
 പലതും
 പഴയളികൾ വടിവോടാതുവിടിച്ചവരവിടെ
 നിറഞ്ഞു
 നല്ലവന്റെ പുരമതിൽ വിരവൊടു പെരുകിന
 പുരഞ്ചസമൃദ്ധം
 കളകളൊടുപലതൊരുവക മന്ത്രികൾ
 മാടമ്പികളും
 പലപല കൊലയാനകൾകുതിരകൾതേരുകൾ
 കാലാളുകളും
 പലതരമണിമാരകുടതഴി പൂക്കൊടി
 വെള്ളക്കൊടിയും
 പരിചൊടുപലനായന്മാര ചർ ചന്നാ ന
 ടിക്കിലിത്തന
 നവരപുരസ്സീമനിക്രമിതനാവാൻമുട്ടങ്ങി:

കണ്ഡിനനരപതിതനാടെ മകളാം
 പെണ്ണിനെ വേർപറ്റാൻമുട്ടമുള്ളനാ
 നമ്മുടെ സ്വാമി ജഗത്തുയവിരൻ
 സമ്മതമായി നായന്മാരേ!
 സ്വരിയപടജ്ജനസഞ്ചയമാനസ-
 റിയണമെന്നിട്ടുരചെയ്യുന്നു
 രേവതസമ്മതമല്ലെന്നാലതു
 ശരിയേ കേൾക്കണമെന്നരുൾചെയ്തു
 തന്മിരുവടിയുടെ കല്പനയെന്നാ-
 ണ്ണാനിരമാരുവനു സംശയമില്ലം;
 മന്ത്രികളൊന്നിനുമുതിരുന്നേര-
 ണ്ണേന്തികളൊന്നുമുടിപ്പാൻനോക്കും

തങ്ങളെകാഴ്ചനോക്കിനടക്കും
 ചങ്ങാതികൾ പലതണ്ടിമറന്നട്ടിൽ
 ഇങ്ങൊരുക്രട്ടം വന്നുരചെയ്യും
 അങ്ങുരചെയ്യും മറൊരുക്രട്ടം
 ഇരുവരുതമ്മിൽ കടിപിടിക്രട്ടി
 പരിചൊടുകണ്ടുരസിക്കുമാരുതൻ
 കരളുപറഞ്ഞു നടക്കണമൊരുതൻ
 പരിമാസങ്ങൾ നടത്തുമൊരുതൻ;
 ചോരകൊടുത്തൊരു കൈക്കൊടിങ്ങ-
 ന്നോരും പലവിധമേറിവരുന്ത;
 തോണികടന്നാൽ തൊഴുകൊരുപറഞ്ഞ
 നാണയമുണ്ടതുപോലെ സ്വമന്തം
 ആണിനപേരുമവസ്ഥകളല്ലേ
 കാണുന്നൊചില വസ്തുതകൾ
 സന്ധിച്ചവനെത്തന്നെവിടിച്ചു
 ബന്ധിച്ചൊന്നൊരു മടിയില്ലേറ്റം
 ബന്ധുതചെയ്യും മതിമാന്മാർക്കാര-
 വന്തിവിണപ്പാൻ വഴിയുണ്ടൊരു;
 പടയെന്നുള്ളതു കേൾക്കുമ്പോൾ ചർ
 പടലിൽചാടിയൊട്ടിച്ചുനീടൊരു
 ഇടയില്ലാഞ്ഞൊരുക്രട്ടംപോലൊരു
 തടിയന്മാരവനെന്തിനൊക്കൊരു
 മരണാട്ടിനു ഗമിക്കുന്നേരം
 കൊടുവരാതെയിരിപ്പാനിവക
 പറയുന്നൊന്നൊന്നുടെ വാർത്ത-
 ഉറിച്ചുള്ളാളുകളരിയുമേവേലം
 വൻപുപെരുത്ത കരക്കാണല്ലോ
 മുമ്പിലകമ്പടി കൂടിക്കേണം
 കൊമ്പുംകഴലും തകിലും പൂരം
 വൻപടയങ്ങളുമുറവധിപേലം.

കരങ്ങൾവീശിക്കൊണ്ടു പലനാദത്തെക്കേൾ
 മരങ്ങൾമുമ്പാണോ? മരണാദമുമ്പാണോ? പ്ര
 കരത്തിലായുധങ്ങൾ തരത്തിരിക കരപര
 ഗുരുതപമില്ലാത്ത നീ പുരത്തിൽ വന്നൊക്കിൽ
 അടിച്ചുചെപ്പുറണ്ടും പൊടിച്ചു മതിയാവു
 കടിച്ചു ബോധമില്ലാതടിച്ചുനീകുടിച്ചോൾ
 കുടുത്തിലയും തോക്കും കൊടുത്തു വണയം നീ
 നാടുത്ത നാളിലതു തടുത്തു മേടിച്ചേക്കും;

ഭക്തപം വരയാതെ നടക്കേണ്ടതല്ലെന്ന്
മിടുക്കു പറഞ്ഞെന്നാലൊക്കെ തടിക്കിട്ടു
കുറുപ്പു സഞ്ചിയിൽ കുറുപ്പു വെട്ടുന്ന്
കുറുത്തുകയ്യിലൊക്കെ വീടിട്ടുകൊ-
ണ്ടുറച്ചു തുക്കിയുകി വിട്ടുവെക്കുന്നത
നരച്ചുകിഴവനെ താച്ചു മാറ്റിയല്ലേ!

ഇന്നങ്ങരാരും തമ്മിൽ പിണങ്ങിത്തുടങ്ങല്ലേ
പണത്തൊക്കെതിക്കല്ലേ ഗുണത്തൊക്കെതിക്കല്ലേ
സ്വയംവരത്തിൽ ചെന്നങ്ങരാരെക്കൊണ്ടുനോ-
ക്കിൽ

മയംവരുത്തുവാൻ ഞാൻ മാറിപ്പോകുന്നതിനാലും
കോയിക്കൽ മെല്ലെന്നേരും വരയിൽ കൈപുത
യ്ക്കുന്നു

അവിടൊക്കെതിരുന്നെന്ന് സേവയും മതിയല്ലേ.

അവിടെവരും മലയകുമാരന്മാ-

രവരപ്പരിചൊടു കൈക്കൊണ്ടും

അവസരമായിത്തന്നെ വരുന്നവരും

മവതാളങ്ങൾ തുടങ്ങിയിട്ടില്ല;

ഗണിതക്കാരും കവിതകാരും

ഗണികാജനവും പൈദ്യന്മാരും

മണികാരന്മാരെന്നു തുടങ്ങി

ഗുണമുള്ളവരും വട്ടം വരുന്നവരും

നമ്മുടെയൊക്കളാണിപ്പോൾ

സമുഖമവിടെ പ്രാർത്ഥിക്കണം

നന്നിപ്പരന്നതു വന്നുവന്നതിനെ

തോന്നിക്കണം നായന്മാരും

പട്ടം മുണ്ടും പണവും പട്ടവ-

ക്കെട്ടും പലപിടമവിടെക്കൊണ്ട്

ഒട്ടുകൊതിയതിലുണ്ടാകൊല്ല

കിട്ടുന്നതിലേ മോഹമിതാലും

കട്ടനടക്കുതിരുവാളികളുടെ

പട്ടമതിൽ ചിലരറിയുന്നില്ല!

കൂട്ടക്കാർ ചിലരതിനെ തുറന്നൊന്ന്

കിട്ടും വെട്ടും ബോധിച്ചാലും

ഭക്തൻ ചെന്നൊരവധം കാട്ടി-

ട്ടരപനറിഞ്ഞു വീടിട്ടു വരിഞ്ഞാൽ

വിരൊധാഭിമുഖം വരുത്തിക്കൊൾവാൻ

വികൃതമുക്കിപ്പോകുകയായില്ല;

മാമതിൽ നല്ലൊരൊരവധം

കുറിപ്പൊടു മേന്മിട്ടൊരവധം

ധനികളിലവിടെ വന്നൊരവധം

കുറിപ്പൊടു തമ്മിലിടനൊരവധം

സരസതവേണം ധിരതവേണം

തരസാസമയോചിതവും വേണം

കളിമൊഴിമാറൊത്തൊന്നിടത്തൊ

കളിവിരിയുന്നതുകൊണ്ടുവന്ന

കളിവാൻ കാഴ്ചയൊന്നുമായി

തളയിലിട്ടുനൊക്കുന്നതു മറിവിൽ?

ഇങ്ങനെയൊത്തുവൻ കല്പനയൊരപ-

യ്ക്കുണ്ടെന്നു തുടങ്ങിത്തന്നി

തിങ്ങിനപടയും പരിചൊടുനൊക്കവ-

ങ്ങങ്ങിനിന്നുവന്നൊരു സമയം.

നളനൂപനതുപൊഴുതതികയുകാൽ

പട്ടമെക്കെടമണിഞ്ഞു തൊ,

തെളിവാട്ടുവലിയൊരു കരിവരന്റെ

നളിതിലൊഴുന്നള്ളിയിരുന്നതളി,

കടക്കൊട്ടി തഴെ പൺചമരിക്കുകൊട്ടി

പടനങ്ങൾകിട്ടുമുടി തുടിമുഖങ്ങൾ

തുടിയൊടു പടപാതയിലൊക്കി

പൊട്ടുപൊട്ട പൊട്ടുകുമുടയിടയിൽ

പടമുഖപടലപുമിടവകയും

നടവിടപടമടരടിതങ്ങും

തെളുത്തടിപിന്തങ്ങുന്നിടും

മുമ്പുതടയൊരു പരിമളവും

നടകളിലിളകിനകരിച്ചടയും

പടക്കട കലശവും നിലവിളിയും

പട്ടതവടിവുകളി പലപട്ടം

ഇങ്ങിങ്ങിപ്പൊട്ടു നടനൊക്കെയ്ക്കു

ഭയഭയ! നരവരനളനൂപര!

ഭയഭയ! വിഹാരണപതുരമാര!

ഭയഭയ! ഗുരുതരനളനൂപര!

ഭയഭയ! കരിവരനരസഗര!

ഇങ്ങനെ പാടിപ്പോയിപ്പോയെന്നൊ

രംഗികളൊന്നൊരു വിപ്രന്മാരിട-

തിങ്ങിനപടയൊട്ടുകിടന്നരേണുൻ

രംഗലമ്പലം താഴെക്കിടക്കി

സുഖതിവരണനമരകനഗ്നിയി-
 ശാശ്വതിയുടെ ക്ഷിപ്രതീവ്വിഷ്ണി
 കരളിപ്പൈതൃകിനകമൃതിതമോദ
 രസതേജിപുരമൃതദണ്ഡി
 ഭവനമനോഹരസുന്ദരവരതാ-
 ത്വനൈക്കന്യകകണൈനാകിൽ
 മിവനെത്തന്നെവരികയാകട്ടെ
 ശിവശിവ കണ്ടാലതുമോശമന്ത്രി
 ഞ്ഞുകാമംനിത പിച്ഛാലം
 കണ്ടാർമിഴിയെ നമുക്കിഹവെണ്ടാ
 കണ്ടാലഴകളിവിനെവരിച്ചാ-
 ലുണ്ടാപിന്നെനമുക്കുവരുന്ന?
 പ്രണയിനിയിവനെ വരിച്ചില്ലകിൽ
 ഗുണമറിയാത്തവളുവാളു നാ വരും
 ഗുണമറിയാത്തനിതംബിനിമാരും
 ഞ്ഞവും സമമെന്നെന്നാടവർക്കും,
 ഞ്ഞുകൊണ്ടിവിടെവിധാ പിങ്ങമ്പാർ
 പതികൊണ്ടിവിടെയെടുത്തുമാറിക്കാം
 അതിനുപദേശം ഞാനാലെയ്യാം
 മരിച്ചുവിയൊളക്കാട്ടുതവിവാന
 ഭൂതപ്രായനവനെതയയ്ക്കുന്ന-
 മേതുമതിനൊരു സാധാരണമിട്ട,
 കാതരമിഴിയെ ലഭിക്കുന്നെന്നാൽ
 ഹകതവെമാട്ടു തുടങ്ങുന്നതിവരും
 പഞ്ചശരേപമനാം നളഭൂപാന
 വഞ്ചിപ്പതിനവർനാലുപമുടന
 ഞ്ഞിലുറച്ചു നരേന്ദ്രാഗമനം
 കിഞ്ചിൽ പാത്തു വസിക്കുന്നതും
 നളനംപടയും കടയും തഴയും
 പരിപൊഴുപൈതൃകിതന്നിവിഷ്ണി
 കളവുമനസ്സിൽ കരുതിനദേവകൾ
 തെളിവിൽച്ചെന്നവർ മന്നിവിഷ്ണി
 ദിവ്യന്മാരെക്കണ്ടതുടനരം
 വ്യേനതാകിതനളനരപാലൻ
 കവിവരഗളമതിൽ നിന്നനിതാതം
 പരിതമിറങ്ങിച്ചെന്നുവണങ്ങി;
 തെളിച്ചെഴുത്തുസുരവരപോരും
 തവരപുംഗവനളനല്ലേനി?

പൈതൃകിതന്നിവിഷ്ണി
 പരിപൊഴുതന്നെ. ഭഗവതന്ന
 നളനാൽ ഞാൻ നിന്നാടിരുന്നാൽ
 തവതന്നെടുത്താണുളനരപാല
 വിരവൊരുതന്നെ മടികൂടാതെ
 അതന്നെകിലും കേൾക്കണം
 കളവുപൊളിച്ചുമാറിത്തീടാത്തതാരു
 നളനരപാലൻ തൊഴുതാമയ്ക്കു.
 അടിയന നിങ്ങളെ കല്പനകൾപ്പാൻ,
 മടിയല്ലറിയണമരവാരേ
 തിരുമനതാരിൽനിന്നു തുപോലി-
 ന്നളിപ്പിച്ചുയ്ക്കാലതു പിപാദം?
 വാനവരാകിയ നിങ്ങളെക്കുന്തിന
 മാനവരാകിയ ഞാനതുകണ്ടു?
 ഞാനതുപയ്ക്കാൻ മതിയാകിൽ
 ഞാനും പെട്ടാൻ മടിയല്ലറിയുന്നു.
 ക്ഷിതിവതിവപനം കേട്ടതരപെട്ട
 പതികരുതീടിനദേവശ്രേഷ്ഠൻ;
 മതിച്ചുവിയാം ദായന്തിയിലധികം
 പ്രതിഭിമാശവളന്നിടുന്നു.
 അതുകാണമിഹങ്ങളിലൊന്നിം
 ക്ഷിതിയിലിറങ്ങിനടന്നിടുന്നു
 അതിയായിട്ടു പ്രയത്നം പയ്ക്കാൻ
 മതിയായിട്ടാണുസുവുമില്ല
 ആതുരാകിയങ്ങളുടെ വചസാ
 ദൂതപാഞ്ഞുതോദരിയുടെ
 മേതസിങ്ങളിലുരരാഗപരി-
 മോടവിളംബിതമുളവാക്കണം
 നാലുജനങ്ങളിലൊരുവനെയിന്നവരും
 മാലയ്ക്കേണം മടികൂടാതെ
 നീലക്കാർക്കുലാളൊടിയെല്ലാം
 ചാലേപെന്നുപാഞ്ഞിടുകനി.
 വലരിച്ചുപവനംകേട്ടു നരേന്ദ്രൻ
 വലിയ പിപാദം പൂണ്ടതരപെട്ടു:—
 മടുമലർമിഴിയെ വിവരഹരപെട്ടാ-
 നടിയനമധുനാവിടുകാലമേനൻ;
 പത്തന്നിമുഖയാളാമ പാളനെ
 മൂന്നുധിയാക്കിവരിച്ചുതുപോലും

നന്നത്താനറിയുന്നതിനേക്കാരും
വിന്നവിശേഷിച്ചൊരുതണമില്ലാ?
നിന്നുടെ വൃത്തികൾ ഞാനറിയുന്നു
എന്നുടെ വൃത്തികൾ നീയറിവില്ലാ
താങ്കിനാകിയധരണിപതിക്കിഹ
തർത്തിന്നൊരു നീക്കം വന്നാൽ
കർത്തികിയവിപ്രന്മാരുടെ
കർത്തിനും കറവുവേദിക്കും.

കണ്ണുകൾ രണ്ടു മുതലിഴിച്ചു
സ്നേഹകയറുമെടുത്തുവിടിച്ചു
ചണ്ഡമതാകിനമീശവിറച്ചു
സ്നേഹരൻയമനരളിച്ചുയ്ക്കു;
എതുപറഞ്ഞെടമനുജപ്പുഴവേ
വന്ധുതെ ചയ്യാനെടുതല്ലേനോ?
അതുകനാകിയനമ്മുടെ ചാർത്തകൾ
ചിന്തിക്കാതെ പറഞ്ഞിടുകയോ
ചെമ്പുകിടാരം ചുട്ടുപഴുപ്പി-
ച്ചവയുപോതനെയുതിളപ്പി-
ച്ചവയുലക്ഷംകിരണമു-
ണ്ടൻ പുരിതന്നിൽ വസിച്ചിടുന്നു
ദൃഷ്ടകാട്ടുമനുജരെയിനാതി-
ലിട്ടുവരുത്തുപാരിച്ചിടുന്നു
ചേട്ടത്തങ്ങരപറഞ്ഞന്നാൽതവ
പെട്ടീടു മിലസങ്കടമിപ്പോൾ
പലപലദൂരിതചെയ്യുന്നവരുടെ
തലയിലടിച്ചുവിളപ്പാനുള്ളൊരു
വലിയൊരുദണ്ഡിതുകണ്ടാലും നി
നളദർശ്യലോ പാശവുമുടനേ
കണ്ടുനങ്ങളെ കണ്ണുതന്നിൽ
കണ്ണുതരമായ് കെട്ടിമുറക്കി
കണ്ടങ്ങിലും കണ്ടുകമതിലും
കണ്ടിലുമിട്ടുവലിച്ചുപലേടം
കൊണ്ടുനടന്നും കരചരണാദികൾ
കണ്ടിച്ചും കടുചോരപുരണ്ടും
നീണ്ടുതടിച്ചൊരുനെടുപാശത്തെ
കണ്ടുകൊണ്ടൊരുമയില്ലല്ലി?
ഇഴുകിക്കടന്നമ്മെക്കൊണ്ടൊരു
ശൃംഗിയിടിച്ചാൻവകയുണ്ടാക്കിയ

ചെണ്ടക്കാരാ ശാത പാഞ്ഞാ-
ലിണ്ടൽവിണച്ചാൻ ഞാൻമതിയാകും.

വരണനണഞ്ഞുപറഞ്ഞുതുടങ്ങി;
കുരുണനമുക്കുതരിമ്പിലൊട്ടും
തരുണീമണിയ ക്കൊതികൊണ്ടല്ലേ
വരണൻനമ്മെപ്പൊളിപറയുന്നു
കോപമിനിപ്രമുഖ്യിലുദിച്ചാൽ
ശാപംതരുവാൻ സംശയമില്ല
ആവത്തൊന്നു വരുത്തിക്കൊണ്ടാൽ
താപമൊഴിച്ചൊരുമുതാലും
ഘാനീയമരുളി-ച്ചുയ്ക്കുതരുണിയിൽ
മന്നതകൊണ്ടുകണക്കില്ലാമാ
കശുലവൃത്തിപാഞ്ഞാൽനിന്ന
സ്മേദിതാക്കും ഞാനമിമാനീം.

ഇത്തരമവരുടെ ചാക്കുകൾകേട്ടുട
നത്തൽമുഴുത്തൊരുനളനരലെയ്ക്കു:
കേതനതാകുമൊടിയനില്പിവക
യുക്തമതല്ല സുരേന്ദ്രന്മാരേ
നിങ്ങളുടെ ശാസനമെന്തെന്നാലതു
മംഗലമായ് വരുമായികുറന്നൊരം
കല്പിക്കുന്നതുകൾക്കൊമതിനവി-
കല്പച്ചുമില്ലിഹ കവിവരുളണം

എന്നതുകേട്ടു മനസ്സുതെളിഞ്ഞുസ-
മനുസ്മിതമരുൾപെയ്തു സുരേന്ദ്രൻ
നല്ലതുവരികനിനക്കുനരേന്ദ്ര
ചൊല്ലിയവണ്ണം ദണ്ഡിച്ചാലും
സാധിക്കുതവകായ്ക്കുമശേഷം
മോഡിക്കയുമില്ലാതും നിന്നെ
ദമനാടസോദമിയന്ത്രേ മഹറാജ
സുമുഖികൾപോലുംനിന്നെക്കാണാ
കളഭാഷിണിയും നിന്നെക്കണ്ടാൽ
നളനെനുള്ളതുബോധിച്ചിടം;
നിങ്ങളുതമ്മിൽ പറയുവാക്കുക-
ളങ്ങുമൊരുത്തരുകേൾക്കയുമില്ല
എന്നാൽഞങ്ങളെകായ്ക്കുമശേഷം
നിന്നുടെപക്കലുറപ്പിക്കുന്നേൻ;
ചെന്നുപറഞ്ഞു മനസ്സുമിളക്കി
സുരേന്ദ്രിതങ്ങളെപാട്ടിൽവരേണം;

എന്നുവെളാരുമെന്നി ചിന്തിക്കുന്നതും
 അകത്തുകിയിരുന്നതിനാലാകാം
 തിരുവിതാംകൂറുകൾക്കു പുറത്തും
 വിശദമറിഞ്ഞുപറഞ്ഞാകുമ്പോൾ,
 അസമാനശരീര ഭവാനു ചൂന്ന-
 അന്നുള്ളതു പൊഴിഞ്ഞു
 കാരണമെന്തിന്നു വരുവാനെന്നും
 അതൊന്നും തവ കലാശിക്കുന്നതും
 ജ്ഞാന നിന്നാടെ ജനകന്തിക്കുന്നതും
 പാതിലെങ്ങുമിവാസമാകുന്നതും
 പെറഞ്ഞെന്നും കാര്യമിഹാത്മന്തി
 പരക്കെതുകമിങ്ങുമായി,
 കളമാഴിയാളുടെ വാക്കുകൾ കേട്ടു
 മന്ദരപാലൻ പുനരന്തിക്കുമ്പോൾ;
 നളിനദളായതനയം ചി കാമിനി
 കളിയല്ലിതു കേൾ അന്നൊരു ദൂതൻ;
 കലനാമാദികളൊന്നുമില്ലാത്ത
 പലമില്ലല്ലോ കുലപയനയനേ
 മലർശര പരവശനായിട്ടുണ്ടിഹ
 ചിലയജമാനന്മാരികൾക്കും
 നിന്നാടെ ഭാഗ്യമിതരിശയമേതു
 മന്നിലൊരംഗനമാക്കിയവരേയോ;
 ഇന്ദ്രാനിരൽകാംക്ഷയുടക്കി
 സുന്ദരിനിന്നാടെ സുതരന്തെന്നു;
 എന്നതുമല്ലാ പ്പ്രതാപിപനം
 ചിന്നെളാനനനമേകോരിയിലും
 എന്നിവർനാലുമൊന്നു പുരുഷന്മാർ
 നിന്നെതിനച്ചു മരിപ്പാറായി;
 ഇന്നിതിലൊത്തവനെ മാലയിടേണം
 നിന്നാടെമനമതിലൊത്തതുപോലെ
 സുപതിപാശ്ഠ; പരവശനായി
 വരുന്നതുമനിയുടക്കിത്തന്നു;
 അനുകരതിയായിട്ടുനാഗം
 അന്നമെത്തു കിടന്നൊരുതാപാൽ
 അലാവതിയിലിതന്നു മരിപ്പാൻ
 പാതിവകൈതുകമിപ്പോ?
 അലായിപനെ വരിച്ചെന്നാകി-
 അപ്പോഴുകുമ്മക്കുന്നിൻ

ഗംഗാസഖിലേ സ്നാനമെന്തും
ഗംഗാപുളിനേകളിങ്കുമൊടാം
തുംഗാരാജിമുസങ്ങർ നടിച്ചു-
തുംഗനമാരുടെ നൃത്തം കാണാം;
തല്ലികുപ്പുക്കൊണ്ടു ചമച്ചൊരു
തപ്പം തന്നിൽ നിനക്കു ശയിക്കാം;
തല്ലമിതല്ല സുഖങ്ങൾ നിനച്ചു-
ലുപ്പലനയനേ! ഹരിയെവരിക്കാം
പുഷ്പനയോർത്താലുപനത്തന്നെ
പരണം ചെയ്യണമെന്നും തോന്നും
തരണംവളരെ ദ്രവ്യമിതെന്നാൽ
പുഷ്പനയൊരും സംശയമില്ല;
തരണിമണിക്കിമയമൊവരിപ്പാൽ
കുടന്നമനസ്സിപ്പുദിച്ചെന്നാകിൽ
മാണയംപുനരാട്ടുപേണ്ടോ
പെരിയബ്രഹ്മൻ കാലമിരിക്കാം.
മതജന്മമുണ്ടു ജനങ്ങളിലത്രേ
മതൻമൊഴിമാർന്നരാഗമിരിപ്പു
എന്നാലഗ്നിയെ മാലയിടേണം
നന്നായിട്ടവനുണ്ടുപ്രകാശം.

പൂരേൻ മുദുവാണി! മേയന്തി
ചിന്തിതമെന്തിനതേ?
ചിന്താമണിയാകും സുരേന്ദ്രന്റെ
കാന്തയായിടണം നീ! കൃശോദരി!
പൂരേൻമുദുവാണിദായന്തി!
ചിന്തിതമെന്തിനതേ?
പകർന്നുവന്നെൻ ബാണങ്ങളേററവ-
നംഗംതളന്നിടുന്നുപിന്നെ
തികളുദിച്ചുവരുന്നേരം സങ്കടം
പാരംവളന്നിടുന്നു, നവ
കു കുമ്പകം പനിനീരുപദനം
മമനിദാമിച്ച്ചിറ്റുന്നഇനി
നിൻകുപയില്ലെങ്കിലെങ്ങനെവാസവൻ
പ്രാണൻവഹിച്ചിടുന്നു കൃശോദരി! (പൂരേൻ)
നന്ദനകാനനം തന്നിലിതന്നാലു -
മില്ലാരുപിത്തസുഖം ഹരി
പദനവൃക്ഷത്തണലിൽ കിടന്നാലു -
മുത്തമൊല്ലുപുനരേനി

മന്ദിരംതന്നിവിരിപ്പാനുമേലു
 പുരത്തന്നെത്തന്നു സുര
 സുന്ദരിമാരുടെ കൂത്തിലുംപാട്ടിലുംകൊതുക്-
 കിളിപ്പോലും കൂശോദരി (പൂന്തേൻ)
 നിന്നുടെ നാമം ജപിക്കും കളിക്കും
 ചിരിക്കും തിരിക്കും മുടൻപിന്നെ
 നിന്നുടെ രൂപം സ്മരിക്കും ചിരിക്കും
 ഇരിക്കും മരിക്കുംപോലെ നല്ല
 മന്ദിരം തോരം നടക്കും കിടക്കും
 ഭക്ഷണം മനോമദനൻ
 സുരൻതന്നുടെ ബാണം താഴ്ന്നു വിറയ്ക്കും
 കുറയ്ക്കും മറക്കുമുടൻകൂശോദരി (പൂന്തേൻ)
 അങ്ങിനെതന്നെ പരണമഗ്നിയിൽ
 മന്ദകമേവൻ താനും അവർ
 തങ്ങളുടെ സങ്കടമിങ്ങനെ പൊലുകിൽ
 ഇല്ലെടുത്തുക്കമനോഹരം
 പുംഗവനന്ദിനിസുരഭിമാനിയായ
 നന്ദിച്ചയക്കുന്നമേ പല
 ഭംഗിപറഞ്ഞു മയക്കിച്ചയക്കും-
 തന്നെയുമിന്നിഹ നി കൂശോദരി
 പൂന്തേൻ ഉടുവാണി മേയന്തി
 ചിന്തിതമെന്തിയതേ?

നമുക്കു വെറുംകട്ടുരായാം
 കളമാഴിച്ചുവെപ്പും താഴ്ന്നുചൊന്നാൽ
 വളരെപ്പറയരുതെന്നൊടു കൂടി
 കളിവെപ്പാക്കും കാച്ചാലും നി
 ഏതൊക്കെക്കൊണ്ടൊരു പുരുഷനെമുന്നും
 സദയം ഞാനിഹവരണം ചെയ്തു
 അവനല്ലാതൊരുപുരുഷനെ ഞാനിബ്
 ഭവനം മുന്നിലുമിച്ഛിച്ചിടാ;
 ദൂരമതിയായ പതിവുതന്നാൻ ദൂര-
 വതി വൃഥാപലരെക്കാർക്കിച്ചിടാ;
 പട്ടമതിയാക്കമവല്ലഭനീപ്പോൾ
 തടികിടവരും മമവേളികഴിപ്പാൻ!
 എന്നുടെ രമണം ശരിയായിട്ടൊരു
 സുന്ദരനില്ല ഭഗവതായവാടേ
 കിന്നുടെ പെവിയിൽ കേളാഞ്ഞെന്തേ?
 കേളാഞ്ഞെന്തേ? നിന്ദയേശ്വരനെ

കളമധുരാകൃതിനമുരപാലൻ
 നളിനവിലോചനനളിതചികേശൻ
 തെളിവൊടു മുന്നിൽ വരുന്നാളവനുടെ
 ഗളമതിൽ മാലകരോറിവരിക്കും;
 ഇന്ദ്രാദികളും പന്ദ്രാദികളും
 പന്ദ്രമുഖന്മാർ മാറുള്ളവരും
 കുന്നിച്ചീടിനപണമുള്ളവരും
 സുന്ദരനെത്തന്നടിക്കുന്നവരും
 ഇതരേഴുലകിലുമമരം പുരുഷനി-
 ലാതമെന്തിക്കിഹ വരനാകേണ്ടാ;
 വിരശിരോമണിനളഭുവാലൻ
 വാഴുന്നാകരനെത്തന്നുടെ കാന്തൻ
 നളനുടെ രൂപം വഴിയൊമ്പണ്ണ
 നളിനദലത്തിൽ നഖംകൊണ്ടെഴുതി
 തെളിവൊടുതന്നുകുളഹരം മമ
 കളിയല്ലതു ഏദി മരുവീടുന്നു;
 നിന്നുടെ രൂപവുമെഴുതിയരൂപവു-
 മിന്നൊരുപോലെ തോന്നീടുന്നു,
 എന്തൊരുകാരണമതിനൊന്നുള്ളതു
 ചിന്തിച്ചിട്ടു കാണുന്നില്ലാ;
 കോടിസഹസ്രം മദനന്മാരുടെ
 മോടികളെന്ന് വോദന ഭൂതിന
 പാടിച്ചവരുടെ മാതാരികളെ
 ദൂരതയോർത്താൽ ചിരിയാകുന്നു;
 വാഴുന്നമതുകൊണ്ടെന്തിന വളരെ
 ദൂശാപ്രങ്ങൾ കമിച്ചിടുന്നു?
 ഇതരപരകൃപയുണ്ടെങ്കിലുടൻനിഷ-
 ധേശ്വരവരനെ വരണം ചെയ്യാം
 നളനവനെത്തന്നേ വരനായ്ക്കുവാൻ
 തെളിവൊടു ദേവവരന്മാരവർമ്മ
 പെരുകിനകൃപയൊടുവരമരുളേണം
 വരമിദമേവഹിദേവന്മാരേ!
 സുരവധുമാരുടെ നടുവിലിദാനിം
 നരവധുപേരുകയില്ലേ
 ഉഹ്വരകാഞ്ചനവളയുടെ നടുവിൽ
 വിച്ചുളവളയതുപോലെ
 പൊന്മയഹംസികൾ തന്നെയെട്ടയിൽ
 പൊന്മയ പീടയതുപോലെ

ഹിമാൻ വിടകൾ തന്നെയെട്ടയിൽ
 കനരിതൻ വിടപോലെ
 അഴകിയ ധരിണികൾ അരികിൽപെല്ലും
 കഴുതപ്പുഞ്ചൊടിപോലെ
 നിഷധനരായിവന്നെന്നുടെ രമണൻ
 ഇഷ്ടധരബാഹു മനോജ്ഞൻ
 മനമനോഹരസുന്ദരവദനൻ
 ഒഴുകുകൊള്ളലിലൻ
 സരസശരീരീശശരീരാരാധനൻ
 സരസിജലോപനനല്ലോ
 സുരവരസേവകനായവോനും
 നരവരനളനമിദാനീം
 ഇതവതമൊരുവൻ തന്നുടെ സുതരാം
 കരളിൽ വിചാരമിദം മേ
 ഉതിലധികം മമ നിന്നൊടുവരവാൻ
 മതിബലമില്ലിഹദൂതം

ഞാനു കേട്ടുടനേനളനരുൾപെയ്തു
 നാനുമതിയായില്ലുംബുജനയനേ
 അതിസുന്ദരനാമിദ്രകൽ തവ
 കൊത്യില്ലെന്നു പറഞ്ഞിതു ദോഷ്യം
 ഇന്ദ്രൻതന്നുടെ രസമുണ്ടുവാൻ
 സുന്ദരിമാർ പലരിച്ചിക്കുന്നു
 ഇന്നതുസാധിക്കില്ലെന്നോത്തവ-
 ഞാനെന്നെങ്ങുന്നില്ലെന്നത്രേ
 നാണ്ടർകലത്തിൽ മികച്ചൊരുവമ്പനെ
 വേണ്ടനിനക്കെന്നുരചെയ്യാമോ?
 കൊണ്ടൽക്കഴൽമണിയാളേ! നിന്നുടെ
 ചെണ്ടത്തം പുനരധികം തന്നെ
 നളനെന്നുള്ളൊരു പുരുഷൻ ദോഷൻ
 ജ്ഞനെന്നുള്ളതു ബോധിച്ചാലും!
 പൊളിയല്ലവനെക്കാണുന്നേരം
 തെളികയുമില്ലനിനക്കുസുശരീലേ!
 നേസിനളൻ നളനെന്നുനിനച്ചി-
 ട്താടിനമിങ്ങുവസിപ്പുനിനക്കും
 അവനെക്കണ്ണിൽകാണുന്നേരം
 ഇപനോ' എന്നൊരു നിന്ദയുമുണ്ടാം
 കയ്യിൽ കിട്ടിയകനകമുപേക്ഷി-
 ച്ചീയകൊൾവാനിച്ഛിക്കുന്നു

ഞായോഭോധിനീയെന്തിങ്ങനെ
 കായ്കാകായ്കം തിരിയാത്തവളോ
 മഹാലശീല ഗനിയും നളനം
 തങ്ങളിലൊട്ടും വേർകെയില്ലാ;
 നല്ലമനസ്സാക്കുവെങ്കിലാമൻ
 മുല്ലപ്പൂമലർ പൂടിയപോലെ
 കുന്നിങ്ങുവും വെവിഴുവതിങ്ങുമാ-
 ന്നുണതമുലകളിലണിയുംപോലെ
 കൊന്നപ്പൂവും മാറാത്തൊരുതൻ
 പൊന്നും തമ്മിൽ മേൽത്തോപോലെ?
 കാഞ്ഞനുമുറ്റകിൽ നട്ടുവിലണിഞ്ഞൊരു
 മഞ്ഞാടിങ്ങുവെന്നളപോലെ
 കോപമെന്തിക്കു മനപ്പില്ലഭിച്ചാൽ
 മാവത്തുവൻ സംശയമില്ല;
 പഞ്ചലനയനേ സുന്ദരിനിന്നുടെ
 ഞെഞ്ചിൽ നിനച്ചതുചിതമല്ലൊട്ടും
 സകലകലാമലശരീലാശയയാം
 ശുക്കമൊഴിനിന്നുടെ ലീലകളറിവാൻ
 വികൃതിജ്ഞൻ നളനാളാജ്ഞമോ?
 വികൃതികളെന്തിനു ചിന്തിക്കുന്നു!
 കവലയമലയുടെ പരിമളസാരം
 തവളകളറിവാൻ സംഗതിവരുമോ?
 പെണ്ണിൻഭാവവിശേഷമശേഷം
 കണ്ണില്ലാത്തവനനുഭവമാമോ?
 നല്ലൊരുവാട്ടും കൊട്ടും കേട്ടാൽ
 കല്ലിൻഭാവവികാരമതുണ്ടോ?
 ശ്ലോകം പൊല്ലിപ്പൊരുൾ വറയുമ്പോൾ
 കാകനതികളൊരിടയുണ്ടാമോ!
 മാടണിമുലമാർമധുരതയറിവാൻ
 മാടപ്രാവീന സംഗതി വരുമോ?
 മൂശനതാകിനനളനിവകയിൽ
 പ്രൗഢതയില്ലതു ബോധിച്ചാലും!
 സുരപതിവിരുതൻ നല്ലൊരു രസികൻ
 സുരതരസങ്ങളറിഞ്ഞൊരുവിരുതൻ!
 ഭരതവനമാലയിടേണമിതെന്നാൽ
 പുരുഷോത്തമനാമിദ്രനെ വേണം;
 തതണീമണിയുള്ളതു കേട്ടപ്പോൾ
 പെവിഴയും പെണ്ണിട്ടെന്നു ചൊല്ലു

മതി! മതി! നിനക്കു കടുവപൊരികൾ
 മതിയാവം മമ പെരുകിപ്പൂ;
 മതിമുഖനാകിയനളനരവെഴുത
 അതിയായിട്ടു ചുവച്ചു മതിമരപ
 തിരിയെനടക്കാതിനിയുമൊക്കെ-
 മുറിയാട്ടുകിൽ ഞാനങ്ങാമിക്കും;
 പരിമാസദിക്കും പറയുന്നവരും
 പാരികിലിടുന്നതു കേൾക്കുന്നവരും
 ഭരിതാരൂപം സമാപ്തമെ-
 ന്നൊപയുഗം മുനിതിലകമാർ;
 തരണിതരണന്മാരേ പൂമ്പും
 തരമാപ്തവാൻ ദുഷ്ടമാന;
 ഒരുവനിലാഗ്രഹമാതനാരികയു
 പരാമുദയത്തെ യുമാപ്പിക്കേണ്ട
 ഇരുവരുതമ്മിൽ പേർപെരുമ്പോൾ
 പരമാനന്ദമെങ്കിലും;
 മാതൃജ്വലപാഞ്ഞാലും ഏടി
 പാറുകയില്ല ചെങ്കുരുമിട്ടു
 കാരണമന്യപുറപ്പെടുന്നകേൾ-
 മോമാവകൽ നടുക്കിലൊഴും
 മഹാത്തിര വളരെപ്പായുനാ
 പൊരുപിറന്നൊരു ജനനിയുമെന്ന്
 പോറ്റിവളഞ്ഞൊരു ജനകൻതാനും
 മഹാദൂതപുരുഷനെമാലയിട്ടിപ്പാൻ
 മുറുവനുപ്രയത്നപെയ്യാൻ
 തെറ്റൊന്നവിടെമരിക്കും ഞാനതി-
 ലോരംമറൊരുപായുമില്ല.

ഇത്തരമവളുടെ വാക്കുകൾ കേട്ടതി-
 നത്തരമില്ലെന്നോത്തു നരേന്ദ്രൻ
 സ്വസ്തിനിനക്കെന്നരും ചെയ്യവളെ
 പത്തനമതിൽ നിന്നാതുഗമിച്ചു
 നിജ്ജരവരരുടെ മുൻപിൽ പെനതി-
 ലജ്ജിതനായിത്തൊഴുതുരപെയ്തു
 ജ്ജ്ഞാനമോത്താലിതിനെഴുതല്ലേ
 സജ്ജനനികരശിരോമണിമരരേ
 ഭൂതരമവളുടെ ചിത്തമിളക്കാ-
 നദിയനമതിലഖമില്ലെന്നറിവിൻ!
 പതിവുപറഞ്ഞു മനസ്സുമാറിപ്പാൻ

പട്ടുതവയെത്തൊരു പെൺകൊടിയൊളവർ
 മതിമുഖിതാനൊരു പുരുഷനെ മനസാ
 പതിയായിട്ടു വരിച്ചിതുപോലും
 അതിയായിട്ടിഹമേ ശിശുവേ
 സതിയാമവളൊടു കൂടുകയില്ല;
 അടിയൻ വളരെ ശ്ലേഷപെയ്തു
 മടിയെന്നുള്ളതു ബോധിക്കേണ്ട
 മരിച്ചുണ്ടെങ്കിലിതെല്ലാം നീക്കം-
 ക്കറിയാമല്ലോ വിബുധന്മാരേ
 സകലജനങ്ങളെ ഹൃദയമരേണം
 മുകുതലത്തിൽ കാണുമ്പോലെ
 അകതാരികൾ വിചാരിച്ചറിവാൻ
 മികപുടവാന്മാക്കുന്നു പ്രസിദ്ധം
 ഭക്തമഹാനിധിയാകിയ നളന്റെ
 യുക്തികൾ കേട്ടു തെളിഞ്ഞാരന്മാർ
 യുക്തമിതവാനുടെ ദോഷമതല്ലേ-
 ന്നോത്തു ഭവന മറഞ്ഞാരവരും.

നളനമതുനേരം കളവേണന്റെ
 ഗളമതികലേറിത്തളിഞ്ഞു പുറപ്പെട്ടു
 കളിച്ചു പടയ്ക്കനും വിളിച്ചു പുറപ്പെട്ടു
 വളച്ചുവഴി വെട്ടിത്തളിച്ചു; ജലംകൊണ്ടു
 തളിച്ചു പടകളും വിളിച്ചു കഴൽകൊമ്പും
 വിളിച്ചു പടാരങ്ങൾ താടിച്ചു വിരതന്മാർ
 പിടിച്ചു കളിച്ചൊക്കെ നടിച്ചു നടക്കൊണ്ടു.

ഭൂപതിരോമണി നളനും പടയും
 താപമകന്നഥ കണ്ഡിനപുരിയുടെ
 സവിധേ ചെന്നുടനവിടെനിറഞ്ഞു
 രൂപം നൃപനെ വണങ്ങിക്കേന്മാൻ
 പരിപൊട്ടു നിഷധനരേന്ദ്രൻതരസാ
 കരിവരഗളമതിൽനിന്നു പതുക്കെ
 പരിജനകൗതലമവലംബിച്ചുട-
 നത്തരകുതുകംകിതിയിലിറങ്ങി-
 മുപ്പതുനാലുനായന്മാരും
 കെല്ലൊട്ടനാലെജമനന്മാരും
 ഉൽപ്പലനയനൻ നളഭൂപാലൻ
 അപ്പരിപുക്കഥ നൃപനെക്കണ്ടു.
 മീമനരേന്ദ്രൻ വിരവൊട്ടനളനെ
 പ്രേമമുയർന്നു പിടിച്ചു മഴുകി

കോമളമാകിനമണിമാളികമേൽ
 ആമോദന കരോറിയിരുത്തി;
 പാൽപസീമനി മരുവീടുനൊരത
 പാർമ്മിവവരതം വന്നു തുടങ്ങി
 തങ്ങളെതങ്ങളെ പരിവാരത്തൊടു-
 മണിനെനൂപകലവിന്ദനം
 ഭംഗിവരുത്തിയണിഞ്ഞു തുനിഞ്ഞു മ
 രംഗമെന്തെല്ലാഗാമിനിയാളുടെ
 ശോണാധരസുഖപാനാമലനി-
 ധാണനന്ദമനസ്സമഹിരൻ
 താനാരാൽ മുന്നണിയായ്ക്കു ധീന
 ലിനാത്താവായ് യാത്രതിരിച്ചു
 ധ്യാനമണിനെ വാണൊഴുകീടിന
 മധുരധരിയുടെ മടിയിലിരിപ്പാൻ
 മധുരകൃതി ഞാൻ മതിയാംഭ്രവിന-
 മിരട്ടാണെൻ സമതവഹിപ്പാൻ
 പാൽപമതിലാരുള്ളെന്നിങ്ങനെ
 പുത്തുമോത്തു ഗമിച്ചു തുടങ്ങി
 പിൻപിൽ നടക്കും നൂപനതുനേരം
 തുമ്പികണക്കെ പറന്നുതുടങ്ങി
 പടയും വേണ്ടാ കടയും വേണ്ടാ
 മുമ്പർമിഴിയെ ലഭിച്ചാൽപോരും
 ഉടുമുറിഞ്ഞാലന്തരമുണ്ടോ?
 തടുലപുൽക്കാൻ സൗഖ്യംകൊയും;
 നന്നവർ പലതും പോരുന്നെന്തിന
 കന്യക നമുക്കു കയ്ക്കൽപോരും
 എന്തെപ്പോലേ സുന്ദരനായി
 പിന്നെയൊരുത്തൻ ഭൂമിയിലില്ല;
 താളല്ലെന്നുടെ കോപ്പുകളിട്ടാ-
 ലതിലൊരുശോഭ നമുക്കേയുള്ള
 ചോദ്യംകൊണ്ടു പരീക്ഷിച്ചെന്നാ-
 ലായതുനമ്മൊടു പോരെന്നില്ല
 വിരതന്മാരിൽ കൈതുകമേറും
 നാരിമണിമാക്കുന്നു പ്രസിദ്ധം
 ഭാതിശ്രേഷ്ഠതയുള്ളതെന്തെ
 കാതമ്മിഴിമാർകാമിച്ചീടും;
 തമ്മിവലിപ്പം നിരവിച്ചെന്നാൽ-
 ചേതുകാവനമുക്കില്ലിപ്പോൾ;

ഇട്ടിക്കിൽ പുനരെന്നിൽ മിക്കച്ചൊര
 വിഭാഗിപ്പു തികച്ചുചെയ്യാം
 വിചാനാകിയ വരണവരിപ്പാ-
 നല്ലൊഗിക്കും മമസോദരിയും
 കവികളിലേറാം കൈതുകമേറും
 കവലയമിഴിമാർകിലുവിവാദം;
 കവിതക്കാരിഹവലയങ്ങളെകിൽ
 അവരിൽമികച്ചു ഞാനിഹതന്നെ;
 അംഗനമാർക്കുനല്ലു തണുപ്പാൻ
 സംഗീതത്തിനു ശരിയല്ലൊന്നും
 സംഗീതങ്ങളെഭംഗിവരുത്താ-
 നിങ്ങളൊരുകൂട്ടം വാസനയേറും
 ഇങ്ങിനെയോരോന്നൊത്തു നൂപന്മാ-
 രംഗമുണ്ടാം കൊണ്ടു മയങ്ങി
 തങ്ങളെ തങ്ങളെപ്പൊരുത്തുപിന്നു തു-
 ങ്ങിക്കിതിപതിഭവനംചുക്കാർ;
 ഇന്ദ്രാദികളവർ നാലുജനനേള-
 പന്ത്രണ്ടു നാലുവരങ്ങൾ കൊടുപ്പാൻ
 സാദ്രകതുഹലസരസന്മാർവർ
 സവിധേവനുരവെഴുതുടങ്ങി;
 ഇന്ദുബിംബമുഖിയാം ദമയന്തി-
 ക്കിന്നു നി രമണനായതുമുലം
 നന്നനന്നസുകൃതം പരിപൂർണ്ണം
 പൂർണ്ണചന്ദ്രസുമുഖം നരവീര
 നിന്നുടേറ്റാമനല്ലാറിവാനായ്
 വന്നുങ്ങളിഹ നാൽവരുമായി
 മന്നിടത്തിൽ മഹിളാമണിയാകിയ
 കന്യയേ താടിതി കൈക്കലതാക്കാൻ
 മോഹമില്ല ദമയന്തിയിലേറാം
 സ്നേഹമുണ്ടതിനുമില്ല വിവാദം
 മുഖാഗാമിനികലോത്തമതന്നുടെ
 പിത്തസാരമറിയുന്നതിനായി
 അത്രമാത്രമിഹ ചെയ്തിതു ഞങ്ങളും-
 മത്രതന്നെപോകുന്നതരേന്ദ്രി

ശ്ലോകം.

കല്യാണീ കമലാ യഥാ ഭഗവതി
 കാന്തം പ്രവേദേ ഹരിം
 കല്യാ സാപലബ്ധാലികാ ഭഗവതി
 ചാമുണ്ഡാ ചുഡാം യഥാ

മല്ലിപുഷ്പസുന്ദരനീതിരതിരവി
പാപം തഥാ ചിത്തമം
മല്ലാക്ഷി ദമോദരേണ പ്രതപതി
കാഞ്ചനം ചന്ദനം തഥാ.

പദ്യമതിങ്ങനെ കേട്ടാമുടനേ
വിദ്യാനാർക്കിന ചൊരളുണ്ടാകും
വിദ്യാരണിതന്മാർ ഗ്രാമീപ്പാൻ
വിരവൊടു പൊരളുരപെയ്തിടുനേൻ
നളനൃപതേ! നി നമ്മുടെ ചമനം
നലമൊടു കേട്ടുരസിച്ചീടേണം
നളിനന്തേനിൽപണ്ടുപിറന്നൊരു
കളമൊഴികലമണിലക്ഷ്മീഭഗവതി
നരകാർക്കനാംനാരായണനെ
തരസാചെന്നുവരിച്ചതുപോലെ
വരവണ്ണിനിമയത്തിലേത്തം
വരനാലുരണംപെയ്തിട്ടു ഭദ്രം;
യമനിയമാദിഗുണങ്ങൾനിറഞ്ഞൊരു
സുമശരരിപുവാം പരമേശ്വരനെ
ഹിമഗിരിവരസുത വരണം പെയ്തൊരു
സുമന്ദിതമംഗലകർമ്മപോലെ
കമിതാവായി ശ്രീരതിയും പുന-
രമിതരസാനപിതനാകിയ മദനം
രമണനതാക്കിവരിച്ചതുപോലെ
ഭമയന്ത്യാ സഹ നിഷധപതേ! നി
നിഷധപതേ! കേൾ നിന്നുടെ യാഗം
നിഖില സുരന്മാരോടുംകൂടെ
നിജനിജരൂപത്തോടുവന്നു
നൃപവരസഭയിലിറങ്ങിക്കൊണ്ടു
മന്ത്രിപ്പരിഷകൾ കാണുകെത്തന്നെ
പ്രത്യക്ഷേണ ഹവിർഗന്തെ
ഭക്തികഴിക്കുന്നുണ്ടിഹ ഞാൻ തവ
ഭക്തിമഹത്തുകൾബോധിക്കേണം
വരണൻഭഗവാനരുളിച്ചെയ്തു
വരികസഖേ! നളനൃപതികുലേന്ദ്ര!
പുരുഗുണരാശേ! മരുഭൂമിയിലും
പെരിയമാമാമലയുടെതടമതിലും
ഒന്നൊളൊരുദിശിചെന്നുവേണം
മരുവുന്നേരം നമ്മെക്കുനിവൊടു

നിരുപിക്കുമ്പോളവിടെവരുനേൻ
പുരയിൽകിഴിമിഹജലമില്ലെന്നു
പരവശഭാവം വേണ്ടനിനക്കു
പെരുകിനവാപ്പും ചെമ്പുമരക്കുകൾ
പരിചൊടുപ്പിൽകേറിക്കൊണ്ടതിൽ
അരിയുംപോട്ടാലധികമവറ്റിൽ
പെരികെജ്ജലവും തനിയേ നിറയും
എരിയുംതീയെന്നഗ്നിയുമരുളി.
അരിയും കറികളുമതുതിരുസമമ-
ന്നരുളിച്ചെയ്താനന്തകഭഗവാൻ;
പെരുകിനസുഖമിനി ഭമയന്ത്യാ സഹ
പുരിയിൽച്ചെന്നുവസിച്ചീടുക നി.

എവമരുളിച്ചെയ്തപ്പോൾ നാലുപേരും
ദേവലോകത്തെനോക്കിപ്പോവാൻമുതിന്നുംത
മാഞ്ഞുമഞ്ചങ്ങൾതോറും നിറഞ്ഞ മോളം നൃപ-
ന്മാർ
പറഞ്ഞതുടങ്ങിഭാഗ്യംകരണം സംസാരവായ്ക്കു
മറിഞ്ഞുകൂടാതെദൈവം ചതിച്ചുപെണ്ണിനെ
വേർപോൻ
കൊതിച്ചുവന്നൊരുനമ്മെത്യജിച്ചുവൈരസേ-
നിയെ
വരിച്ചുമയന്തിയുംധരിച്ചുവിപ്രന്മാരെല്ലാം
തിരിച്ചുസപ്തപുഷ്പകെട്ടിത്തിരിച്ചുകൊണ്ടു
മിഷ്ടം
ഭമിച്ചുവന്നൊരുനമ്മൾശ്രമിച്ചുനിലയോവേണ്ട
ഗമിച്ചുകൊൾകയോവേണ്ടുനടപ്പിൻഭൂപാല-
ന്മാരേ
കടപ്പിൻകണ്ഡിനന്തേനിൽകടപ്പിൻഭീമനെ-
ച്ചെന്നു
വിടിപ്പിൻ! കന്യകേപ്പാഞ്ഞങ്ങളുപ്പിൻകാർമ്മ
കംകൈയിൽ
എടുപ്പിൻ ചോരബാണങ്ങൾതൊടുപ്പിൻ ഞാൻ
കൊണ്ടെല്ലാ-
മടുപ്പിൻപത്തനംകുത്തിത്തകർപ്പിൻ സർവ്വ
ചെന്ത
ഹരിപ്പിൻ! പേടിയുജ്ജോരിങ്ങിരിപ്പിൻ
പെണ്ണിനെച്ചൊല്ലി
മരിപ്പിൻ മന്നവന്മാരേ! സുരിപ്പിൻ നാണക്കേ
ണ്ടല്ലാം.

പദനമെഴുപടകളെഴു നമുക്കെ
 കൊടികളെഴു കടകളെഴുസംഗര
 ഖടനഖോഷമുടനെവേണം പാരികല-
 മടിപെടുക്കുവാടിപൊടിക്കു നല്ലൊരു
 മിടുമിടുക്കുനടക്കുവിരവോടു
 നഖമൊടുവിലധിന ചലമിഴിമണിയുടെ
 തലമുടിവടിവൊടു വിടിപെടുവതിന്നൊരു
 മടിയുടരത്തിന് പടുതരനരവര
 പരിഷകളുടെയൊരു പുരിയതിൽവിരവൊടു
 ഉരുതരിയു ബത കരുതിയപുരുഷരെ
 വിരവൊടുശരവരനിരകൾക്കിരയാ-
 ക്കിടവേണമാടലെന്നുസംഗ്രതി
 ദൃഢാവുശമായതെന്തിന്
 മൃഗമല്ല ഗൗരവൈരമിന്നതി
 മൃഗമായി രൂപമായി ശിവശിഖ
 ഇതമംഗുപതിസമുഹമശേഷം
 യുദ്ധമതായിതു കണ്ഡിനനൂപനൊടു
 യുദ്ധമെയ്യതിനെത്തിനിറഞ്ഞവ-
 രുലതകളുകളുപോഷത്തൊടു
 രംഗൻ നൂപതി കലിംഗൻ നരപതി
 പംഗൻ വരഗുണതുംഗൻ ദ്രമിളൻ
 കന്തനരപതികുരുകലഭൂപതി
 കന്തിമഹീപതി വിന്ധ്യനരേന്ദ്രൻ
 പുണ്ണകനരപതി പുഷ്പനരപതി
 പാണ്ഡ്യമഹീപതി പാണ്ഡ്യാലനൂപൻ
 ചോളക്ഷിതിപതി ലാടനരേന്ദ്രൻ
 സിന്ധ്യമഹീപതി സിംഹമുദ്രപതി
 കണ്ണാടപ്രഭ കാശ്മീരപ്രഭ
 കാശ്മീരപതി കാമപുരപ്രഭ
 ദ്രേമഹീപതി ഭദ്രപുരേശൻ
 ഇങ്ങിനെയുള്ളനൂപന്മാരനവധി
 തിങ്ങിനപുരുഷാരങ്ങളുമിളകി
 രങ്ങളെത്തങ്ങളെ നായന്മാരെയു-
 മങ്ങുസ്വരൂപിച്ചിങ്ങുതുടങ്ങി
 ചന്ദ്രക്കാരൻരാമച്ചാരൊരു
 കന്തമെടുത്തുവിടിച്ചുകരത്തിൽ
 ചാഴമെടുത്തുതാളത്തിൽച്ചില
 മേളംകൂട്ടിച്ചൊടുകൾവെച്ചു

കാക്കരനായർ കുടുത്തലകെയി-
 ലെടുത്തുവിടിച്ചുനടന്നുതുടങ്ങി;
 ചന്തങ്ങളുലും തോളിലെടുത്തൊരു
 കന്തക്കാരണിയിട്ടുതുടങ്ങി;
 കാപ്പിറന്നൊരു ഭാഷ പാണ്ടു
 കലശലൊരേടത്തങ്ങളുതുടങ്ങി;
 കണ്ടച്ചാരേ? കൂവാ തന്നുടെ
 കെയിലൊരായുധമില്ലാത്തതേ
 വെണ്ടക്കായ്മിനിക്കു പിണഞ്ഞതു
 ചേപ്പോ താനതുബോധിച്ചില്ലേ
 നമുക്കെ വീട്ടിൽ പത്തുപണത്തിനു
 പൊയ്യു. ജ്ഞമില്ലെക്കേനശിച്ചു
 അമ്മമരിച്ചേപ്പിന്നെക്കായും
 അമ്മാവൻ കേൾച്ചുതുടങ്ങി;
 അമ്മായിക്കും മക്കൾക്കും പുന-
 തമ്മാനമുടുപ്പാനും വെററില
 തിമ്മാനും തേപ്പാനും പുനര-
 ങ്ങമ്മാനുംചിലതില്ലിപ്പാനും
 അമ്മുതലെയ്ലാം ചിലവിട്ടിപ്പോൾ
 ഉമ്മാനുംവകയില്ലാതാക്കി
 അമ്മാവപികടംകൊണ്ടുമിഹ
 നമ്മാലോത്താൽ പോക്കുകവിഷമം;
 ഗണപതിപട്ടക്കമ്പതുപണവും
 പലിശയുമെഴുകൊടുപ്പാനുണ്ടു;
 പണമില്ലാഞ്ഞിട്ടെന്നുടെകന്തം
 പണയംവെച്ചു പലിശകൊടുപ്പാൻ
 കേളിപെരുത്തൊരു കന്യകമണിയുടെ
 വേളിക്കോളമെഴുന്നള്ളുന്നു
 ആയതു കേട്ടവർ കേട്ടവരെല്ലാ-
 മായുധമേന്തിനടന്നുതുടങ്ങി:
 ആയുധമില്ലനമുക്കെന്നുള്ളതു
 നായന്മാർ പാഞ്ഞിടാമോ;
 ആയതു മുഖം മിണ്ടാതേത്താൻ
 കെയുംവിശിക്കാണ്ടതിരിച്ചു
 കേട്ടോ താനാകന്യകയെപ്പോയ്
 വേട്ടാനമുക്കെ സ്വാമിയുമിപ്പോൾ?
 നമുക്കെസ്വാമിക്കവളെ ലഭിച്ചാൻ
 കർമ്മതില്ലതന്നിക്കേന്തറിയാം

നമ്മുടെ രാജാവെത്തൊരുക്കായും
നമ്മുടെയൊക്കെ സ്വരൂപിക്കുന്നു
മാലകഴുത്തേലൊരു ഇവന്റെ
മുഖവിനാശം ചെയ്തിനില്പോൾ
നാലംബുധിയുടെ നടുവിലിരിക്കുന്നു
നായന്മാരവരൊക്കെയുതിന്നു
ആയതുപാദം നിർമ്മിതം
ആയവനെപ്പിഴച്ചുനരേന്ദ്ര-
ക്കായവർതന്നെവരിപ്പാൻ ചെന്നാൽ-
ആയതുപേക്ഷിച്ചിടുകയുണ്ടോ?
ആയിരമൻപതുക്കോടിനവന്മാർ
ആയവളൊരുവളുമോഹിച്ചെന്നാൽ
ആയവളെങ്ങിനെവേണ്ടു ദേഹം
കണ്ടിപ്പൊഴും വിരജിക്കുന്നോ?
മെല്ലെപ്പറകു ഇവന്മാർകേട്ടാൽ
കൊല്ലംതന്നെത്താമസിയാതെ
മല്ലവില്ലോ പനമാരെക്കൊരി-
ച്ചുക്കുമലിഞ്ഞുഴലുന്നഇവന്മാ-
ർക്കുള്ളിൽവിചാരം ചെയ്യുകയില്ല
അല്ലെതാനന്തരിഞ്ഞിട്ടില്ലേ
വല്ലതുമവിടെതപായമതുണ്ടോ
ചെയ്യണമീനമെന്നവേണ്ട
പടയിൽചെന്നുമാറിപ്പാഞ്ഞൊട്ടും
മടിയില്ലിങ്ങതുബോധിച്ചാലും
ഇടയില്ലാതെകുടിക്കുകയുമല്ലി-
പ്പടോവിച്ചതുചിതമല്ലിപ്പോൾ;
ഒരുപെൺകൊടിയിൽ കൊതികൊണ്ടൊരുവക
നിരപണമില്ലാത്തഇവന്മാർ
നരപതിഭീമൻ കുറുമതാക്കിയ
തൊരുവൻ കേട്ടുമാനകളിക്കും;
അങ്ങാടികളിൽതോലിവിണഞ്ഞാൽ
അമ്മയൊടപ്രിയമെന്നതുപോലെ;
ചെങ്ങാതികളെല്ലതപതിങ്ങനെ
എങ്ങാനുണ്ടോപണ്ടുളവായി.
ഇത്തരമോരോവാക്കുപറഞ്ഞവ-
രെത്തിനിറഞ്ഞിതുനായന്മാരും
സത്വരമനവധിഇവതികൾ കണ്ഡിന-
പത്തനമൊക്കെയടിച്ചുകുറ്റാൻ

വട്ടുകൂടിയവർത്തകളൻപൊട്ടു
കേട്ടുമഹീപതി ഭീമൻ നളനും
എന്തിനാലുചിതമെന്നമനസ്സിൽ
ചിന്തിച്ചുവെടവസിച്ച്ഭവനം
ഭാരതവംശാധിപനും നളനൊട്ടു
ഭാരതിഭാവതിയരുളിച്ചെയ്തു;

വീരാ ഇവകലമകുടമണി തവ
ധീരതകൊണ്ടുശമിക്കുമനതർം
ഇവതിജനങ്ങളെ കലഹാരംഭം
സ്വദി ശമിപ്പാനുണ്ടൊരുപായം
വിവരമൊഴിപ്പാനിന്ദ്രാണിക്കൊരു
വിരുതുണ്ടുവളുണ്ണുവിരക്കണം.

“ഇന്ദ്രന്റെഭാര്യയാകുമിന്ദ്രാണിദേവിയെ-
രേന്ദ്രന്മാർ മനസ്സിൽ നന്നായി ഭരിച്ചാലും;
എന്നാലുതന്നെതന്നെയിവരും ഭവൻ”
എന്നങ്ങളിപ്പൊഴുമുദമന്ദമൊത്തുദേവി
എന്നങ്ങളുപ്പൊട്ടുകേട്ടുനരേന്ദ്രൻതന്നും
ചെന്നുകുളിച്ചുവേഗംവന്നുപുലോമയെ
പുല്ലങ്ങൾകൊണ്ടുവന്നുപൂജിച്ചുവിധിയേടെ
നിഷ്കന്ദാവത്തൊടൊന്നിനു സ്മരിച്ചുടങ്ങി.

വന്ദനം ദേവി വന്ദനം ദേവി
സന്ദനംകൂടാതെ എന്നെ
സന്തോഷിപ്പിക്കണം
ദേവി സങ്കടം ദേവി സങ്കടം നമുക്കിത
ശങ്കയാഴിച്ചനിൻകടാക്ഷമേ ഗതി (വന്ദനം)
ഭൂപന്മാർ ബഹുഭാവന്മാർ
ഭൂപാലൻ ഭീമന്റെ നാട്ടിൽ
ആപത്തു വരുത്തിടാതെ
കലഹഭാവകലുഷഭാവമൻപൊട്ടുശമയുവേ
ശതമഖപ്രിയേതവകരുണപേണം (വന്ദനം)
ദുർല്ലഭേ ശത്രുവല്ലഭേ!
വല്ലാതെഇവന്മാർ നമ്മെ
വെല്ലാതെ ശമിപ്പതിനു
കല്യാണം ദിശ കല്യാണം
കല്യാണം മുടങ്ങിടാതെ
കല്പനീകാത്തരുളേണം
കമലലോപനേ ശമലമോപനേ!
തവ കരുണ വേണം അരുണപല്ലവധരി

കല്യാണം ദിശി ദിശി കല്യാണി
 വന്ദനം ദേവി വന്ദനംദേവി!
 ജ്ഞാനകന്യയുടെ വല്ലഭതന്മയം
 സംഭാവനകൊണ്ടുവിലനൂപാണാം
 ജ്ഞാനകോപവികാരമശേഷം
 സാമ്പ്രതമൻപൊഴു സന്ദൃതമോദാൽ
 സംഭരണശരിച്ചുനൂപനാർ
 സംപ്രതിവന്നസുഖേനപാദങ്ങൾ;
 എന്തുവിഴിച്ചു, ഭീമനരേന്ദ്രൻ?
 എന്തുവിഴിച്ചു, മാരാതിനളനാ?
 എന്തിന്നുവലയഭളമിഴിയും ദമ-
 യന്തിക്കും പുനരവരാധനമോടി
 മച്ചിലനമുണ്ട നിർഭാഗ്യത്താ
 മാറിപ്പോകും പാദാർപ്പണത്താ;
 ചോറിക്കും കൂവയില്ലിനിനക്കെ
 മാറികളകിനരൂപതിമാരിൽ
 നൂറിലൊത്തതരതാനീയതില്ലി
 നേഴ്ചികൾ കാട്ടുതന്നെനമസ്സിൽ
 നീറിൽനടക്കും മുതലകൾ പോലെ
 ചീറിയപ്പോന്നെന്തവകാരം?
 നളിനശരീമുഖസന്നിഭമുഖനാകിയ
 നളനൂപപരണക്കൊണ്ടാൽനല്ലൊരു
 കളമൊഴികലമണിമൊരാളനൂപനുടെ
 മുമ്പിൽമാലനിബന്ധിപ്പവളോ
 ഷഡ്വരന്മാരുണ്ടെങ്കിലുമിവ
 നളനോടുമുഖ്യമാരുത്തരമില്ല;
 തെളിവൊടുമവനെവരിച്ചില്ലെങ്കിൽ
 കളമൊഴിയാൾക്കൊരുവകതിരുവി-
 ള്ലെന്നൊരു കുറവുദേവിമേലുനെ അതു
 വന്നില്ലവളുടെ ഭാഗ്യവിശേഷാൽ
 തളനേത്തന്നെയസംഗതമിങ്ങിനെ

നരവരപുരുഷമശേഷവുമപ്പോൾ
 തെളിവൊടുവാഴ്ന്നിസ്തുതിപെയ്യുന്നതു
 നരപതിഭീമൻകേട്ടതിമോദാൽ
 പെരുലോമിയുടെ കൂവായലമൽഭൂതം
 ആലോകിതമിതിമനസ്സിലാച്ചു
 കാലോചിതമാമുപവാദത്തെ
 കനിവൊടുപെയ്തുതുടങ്ങിനരേന്ദ്രൻ!
 സ്വസ്തരേണമേ രത്നാരണം
 കണ്ഡലവും കക്കണവുംതോർവള
 കാഞ്ചിപ്പൂക്കൾതരിവളവിരിവള
 കാഞ്ചിപങ്കുരുകനകച്ചുതും
 പൂഞ്ചലകളും കുപ്പായം ബഹു
 വാഞ്ചരിതൊക്കും വല്ലക്കുകളും
 അമ്പയിവണവും മണിനണവും ബഹു
 കനകപ്പാടിയും വാരികോരി
 ധനപതിസകലനരേന്ദ്രന്മാർക്കും
 കനിവൊടുയടിതികൊടുത്തു തുടങ്ങി;
 ദമയന്തിയുടെ സഖിമാരുണ്ടവർ
 കുമനീയാംഗികൾ കോടിസഹസ്രം
 ഓരോരോനരവീരന്മാർക്കിൽ
 ഓരോസഖിമാരെപ്രത്യക്ഷം;
 ആരോമൽകനിവൊടുകൊടുത്താൻ
 ധീരോദാത്തൻ ഭീമനരേന്ദ്രൻ;
 ദമയന്തിക്കുസമാനമതാകിയ
 കന്യാരത്നം കിട്ടുകമുഖം
 പ്രമുദിതഹൃദയന്മാരായ് റൂപതികൾ
 സമമയാത്രപാഞ്ഞു തിരിച്ചു;
 കല്യാണിയതാംദമസോദരിയുടെ
 കല്യാണേന്ദ്രവകോലാഹലമഥ
 നല്ലമുഹൂർത്തനഖമൊടുപെയ്യാൻ
 ഉല്ലാസേനതുടങ്ങിനരേന്ദ്രൻ.

നളചരിതം ഓട്ടൻതുളുൽ സമാപ്തം.

ലക്ഷ്മദൂതനം.

കാട്ടൻതുളുത്ത.

പത്തലോലനംഭരണോപാധിമോഹനം ഭരണ-
 പവനതനയഹൃദയകമലഖീനരസപതം ഭരണ-
 പാവനാശനംഭരണോപരാപരംഹരിംഭരണ-
 ഭവനരണദൂരിതഹരണചരണപങ്കജംഭരണ-
 സപ്തരാജതല്പശയനമുല്ലലോഭംഭവദിസേവ്യ-
 മുൽപ്രയസ്തമഭംഭുതാംഗമബ്ജരോചിഷംഭരണ-
 രാമരാഘവം ഭരണ രമാവരം ഹരിം ഭരണ-
 രഘുപുരോഹിതീശിമരേശഭവിതമനപരംഭരണ-
 നാമലമജിതമഖിലനാഥമചലമമൃതരതുലാസ-
 കസല്പശംപരംസംഭവദശരമാന്തജംഭരണ-
 ഭുവനാധിപകരലോകവര
 ഭുതേശനിരഞ്ജവിതപദവര
 ശോകരവഹംപരപരപരഹരി
 ലോകേശമുക്തരമാതാവഹരി
 സീതാവരപാഹികരുണാകുപ
 രണസുരവാചരപാപഹരി
 ശ്രീരാഘവദേവഭവോബ്ധിഹര
 നാരായണനാഥ നരധിവര
 കല്യാണമുദിക്കുഭിനം പ്രതിഭേ
 വിലാസചലനായകപാലയമം.

വേദങ്ങൾക്കൊരുക്കാരണനാകിയ
 നാഥൻ ഗോപതിവന്ദിതനജിതൻ
 ഭക്തങ്ങൾക്കുവാദംജഗദഭി-
 രോധങ്ങൾക്കുവിശേഷണമുന്തി
 ഭൂതങ്ങൾക്കു വിശേഷിച്ചധിപതി
 ലോകങ്ങൾക്കു സദാഗതിഗേവാൻ
 പാവങ്ങൾക്കു വിനാശകരൻപരി-
 താവങ്ങൾക്കൊരരാതിപുരരി
 ജ്ഞാധങ്ങൾക്കു ഗുണപ്രദനം ഹര-
 നാതംകാപഹനംബികയോടു
 മാതംഗാഞ്ചിതപെരുവടിവഴകിന
 മാതംഗാകൃതിയായു മിടിയാതം
 ജ്ഞാധങ്ങൾക്കുതീർപ്പിവരുത്തിയു-

ഭാഹുതൃതിയൊടുമരുവിനകാലം
 സാരംഗാഞ്ചിതപാണികൃപാനിധി
 ശ്രീഗംഗാവരദേവനുസൃതനായം
 മാതംഗിനിവടിവായഭവാനിധി-
 ലേഹംഗുണമൊടുവന്നുചിറന്നൊരു
 ദേവൻഗണപതിനാമാഗുണപതി
 ശ്രീമദ്ഗജവക്ത്രാസുരവദനൻ
 മാതംഗാനന്ദനായനണേശ്വര
 പാദങ്ങൾക്കുഹൃദയാൻപണിയുന്നേൻ-

പരദോരതീയാദിചരിതേസകലലോക
 ഭരിതേ കവിതയ്ക്കുതിവിശതേസന്താപം പര
 പെരുതെന്നിലേവംഭാഷാതെരുതെരൊരുന്നാ-
 ഭരണലോകനാണിയതെരുതെരൊരവേർവിടക്ക
 ഇരിതേരിലെന്നപോലെന്നകമേ കവിമോ-
 ഖേ
 ഹഖതിസകലംസാരമലയേദൂർജ്ജ്വലയേശ
 രഹിതേസൽജ്വലയരൂപലസിതേ എന്നും
 വിടത്തിൽ
 പരിരോപിച്ചീടേണമേ ഗുരുദേവീനിൽക്കാ-

കടൽവണ്ണൻലോക ധൂതപരിപൂർണ്ണൻകാളമേ
 കടൽവണ്ണൻകൃഷ്ണനെന്നിൽ മരുനമോഹം മെ-
 രേ
 ഔചിന്നന്ധകാരമാലിഴുകുന്നതോയരശി
 രൂഴയുന്നോക്കത്തഞ്ചസ്സുപുഴകുന്നഗോവർധ
 മമരുനദേവനെന്നിൽ പെരുക്കുന്നതാപംതീർ
 മിടത്തൊന്നമാമിതുമിടതെന്തേമന്റനീലാൻ
 അരവിന്ദമന്ദിരാദിസുരവ്യഭവദിതനം-
 മരവിന്ദസുന്ദരാക്ഷൻ ശരദിന്ദുബിംബനൻ
 മുചുകുന്ദനന്ദനീയൻ ഗുരുനന്ദിതാശയനം
 വരനിന്ദിരമണൻ കനിവിനരുളേണമേ.
 ഗുരുപവനാഞ്ചിതപുരവരനം മമ
 ഗുരുവരനം സുരമുനിവരനം

മുഖവരായ മഹത്തുക്കളും ബത
മാവഴിപോട്ടു പകുത്തവനും
സുരതായാഞ്ചിതപുരവരനും മത
മരിഗീതാലയപതിഗുഹനും
കണ്ണതരേണം പിഴകൾ വിടേണം
മോദത്തോടനുവാസരമനനുടെ
ചേതസ്സിൽകുടിട കാണ്ടതളിടിന
ശ്രീതപാഞ്ചിതമാപ്തമാഹീപര
പാദപയബലമാശ്രയമായി
ശ്രീരാമായണമായ മഹാകവ
സാമൃദ്ധമതിലിടൊമാതഭാദ
ലക്ഷ്മിദൂതനാമകഥാഗുണ
സംഘാടയമിദമൊട്ടുരചെയ്താം
തമൻ ജഗദഭിരാമൻ ഭൂശവരി-
യമൻ തനുജിതകാമൻ ക്ഷിതിസുതാ
മമൻ ശുഭപരധാമൻ ജലധര
യമൻ രിപുകുലഭ്യാമൻ ശുഭപഥ
യമൻ ബുധപതികാമൻ ജിതഭൂ
മമൻ സുകുലിതചേമൻ രണ്ടുപി
കേമൻ ലലകുലവാമൻ വിരഹിത-
മിമൻ ഗതപരിണാമൻ ബഹുവിധ-
നാമൻ രവികുലസോമൻ ദശരഥ-
മമൻ മഹ ഏദി രാമൻ

ശ്രീരാമൻ സുകൃതാരാമൻ നിജ
താരാർമകളാം ജാനകിയോടും
സോദനാകിയ ലക്ഷ്മണനോടും
താനിയോഗം കാരണമായി-
ക്കാനനസിമനി മേവ്നകാല-
ത്താനനമൈരണ്ടാമമരാരി
ബലനായനി രാഹുരാനാരുനാൾ
പാപനയാകിയ ജാനകിതന്നെ
മേഴ്ച്ചിച്ചുകൊണ്ടുപറക്കുമ
കാട്ടിൽ ശിംശിപ ഭൂതന്മുഖേ
ഫല്പിച്ചാനന്ദ ശ്രീരാഘവനു-
മാസ്യതി പുത്രനെ മിത്രവുമാക്കി
രണ്ടാർമകളെക്കണ്ടുപരേണ്ടതി-
നണ്ടർകലായിപെൺ ത്രാദികളും
തെക്കേക്കടലിനടുക്കൽ ചെന്നുവ-

ടക്കേക്കരമേൽ ചന്ദ്രിപ്പുരാജശേഷം
മക്കടസഞ്ചയമക്കടൽക്കണ്ടഥ
മുൽക്കടലിയിലേ പിച്ഛിതനേരകം
ദുർഘടമിടകടലക്കൽ പുക
നമുക്കുപിടയ്ക്കിലക്കുകുമാരകൃപ
പീരതയും ധനുരതയും പരി
ഘോരതയും സാതിസാരതയും
സാതിധീരതയും ഭയഭൂതതയും
തനുമാരതയും ബലപൂരതയും
ബഹുമാടികൾ പട്ടൻ പലാദിക-
ളാടലെയ്ക്കുന്ന ശരീരികളായി
ഏകസാമന്തം പാപരവരാം
തുംഗശരീരപിളവഗമലാധിപ-
നംഗനപരിലിടയ്ക്കു മചീശൻ
നാൽമുഖ സുന്ദരരാക പിമ്പീരൻ
ജാംബവന്തുവയസ്സൻ വിവിഭൻ
ബലപതികുമുദൻ ശതബലിപനസൻ
ഗുണപതിവിനതൻ മദവരസഹിതൻ
സുഹിതൻ സുഭേദൻ വിശഭൻ വികടൻ
പൃഷ്ഠഭൻ ശരഭൻ പിമുഖൻ സുമുഖൻ
വിപുലൻ സുബലൻ ബഹുലൻ പ്രബലൻ
ജ്യോതിർമുഖനും ദുർമുഖനും ബലി
ശ്ലോതൻ ബലിമുഖനാഗിമുഖാഖ്യൻ
നിലൻ നളനും തദന സുഷേണൻ
കാലരസമനാം സുതനുഗപാക്ഷൻ
കേസരിതാരൻ ഗവയൻ തൂരൻ
സുമതിപ്രമഥിവിശാലൻ ശ്ലോതൻ
മാരുതസുതനാം ശ്രീമാനമാനതി
മേഘസമാനശരീരികൾ പലരും

പരന്നവാരീധിതന്നുടൈതീരേ
വിരന്നിരുന്നനിരൂപണമാൻ
അംഭോഹിധിയുടെ ഗഭീരാരവ
വൻഭാവാകൃതികളുദശായാം
വമ്പനാലാം വാനരവരരുടെ
ഡംഭോദരചാമുദപിണ്ടനാരിച്ചു:-

കായപട്ടൻ പിഞ്ചുപാട്ടു പിറ്റുൻ ചമ്പ-
ച്ചായംകുലൻ പാഴ്ച്ചായംകുലൻ നീളേ
മേയ്ക്കുതല ശുഭാഭായനിധിയിൽകളി-
പാഴുനാമ്പേമുളംപാഴുയേപ്പെട്ടുകും

അറിഞ്ഞെന്നതു മറ്റൊരു വിഷയം. അതുകൊണ്ട്
പുഴുപം പിടുതിക്കുറവായിട്ടു വന്നു. പുഴുക്കൾ
കരത്തിൽനിന്നു പുറത്തു വന്നു. അങ്ങി-
നെ പുഴുക്കൾ
ജഗത്തിലാക്കിയില്ല. പക്ഷെ വിട്ടുപോയവർ മാത്രം
കമലാവല്ലഭൻ ശംഭു കമലസംഭവർത്തമാ-
നമാണെന്നു തോന്നിയിരിക്കാം. തുടർന്നു വന്ന
തലയിൽ പാണികൾ വെച്ചിട്ടുള്ളതിനെക്കുറിച്ചു-
പ്രളയകാലമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നതാണ്.
ശിവനാലുരുവിച്ചു. അന്നുതന്നെ നീയെക്കുറിച്ചു
ഭവനം മുന്നിലും നിന്നു. ജയിച്ചു. നാലു പല്ലാലും,
അതിലും കേവലമിപ്പോളയിൽ വിസ്തൃതമല്ലാ-
ത്തതിനാലായി കേട്ടു. തളിഞ്ഞു. സമ്മതിച്ചാലും.

ആദരവോടു തുറക്കുമോതിരം രാമദേവൻ
വാതജനീർകലാപ്ലാമോദനത്തെയും
ഒട്ടംവിഷാദംവേണ്ട പെട്ടെന്നു മോറാലും
മുട്ടംസമയത്തിങ്കലാട്ടം സംശയിക്കാതെ
പാടിത്തീർത്തുകൊണ്ടിരിക്കാൻ കാരണവും
കൂടിത്തീർക്കുന്നതാണ്. പെട്ടെന്നുതന്നെ വീര-
ത്തെയും യാജനം ചെയ്ത പാടിയിരിക്ക-
ക്കുന്ന സാവാന്തുകൾക്കു ലിനീതിനെത്തുടങ്ങും
ഭാസുരനായിരായ ദൃസുതസ്തീതന്റെ
പാസുരനായതെയും ചേർത്തു. ലിനീതിക്കുണ്ടു
ത്രീരാമപാദത്തെയും ധ്യാനിച്ചു. പാടിയിരിക്കാൻ ക-
മാതൻ കൂടെപ്പോരും. ഭാരത്തിനാലാലായ്
സർവ്വഭാരം പിടിക്കും. മർദ്ദം പരിവർത്തി-
സർവ്വഭാരം പ്ലോനിയും. മേൽപ്പറഞ്ഞവയാണെന്നും.

ഇതിപ്രവനനന്ദൻ വിക്രമാംശോനിധി
വിചിത്രമായോഷിരം മേൽപ്പറഞ്ഞതായ്
ഹരിപരണമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കും. യുഗമം
തലയിൽ മേൽപ്പറഞ്ഞവയിൽ യുഗമാണെന്നും
ഉപകിരമിപ്പതിന്നുണ്ണിയായ് മായവൻ
വിലയരഹിതൻ പട്ടണിടുമാണ്. മേ-
കലാപിരിസമാനനായ് സിംഹനാദംപോഴി-
ച്ചുകിടന്നു. മേൽപ്പറഞ്ഞവയാണെന്നും
ഉടയമതന്മാർ രാജവസാമിര-
ന്നുടയകത്തുണ്ടാകുന്നു. അന്നിക്ഷണം
ജലധിയിൽ പാട്ടുപെർലകുപ്പിക്കീടുവൻ
രാജകുലവരപ്രിയായേവിയേതേടുവൻ

അറിവനടിപങ്കുക്കളെകൂപ്പീടുവൻ
വിരവിലടയാളവും മുദ്രയും നൽകുവൻ;
അവനിസുതപോരണത്തെയും കൊന്നിടുവൻ
അവനട പുരത്തെയും ഭൂസമാക്കീടുവൻ
രജനിവരവംശവും നഷ്ടമാക്കീടുവൻ
ജനകസുതതന്നെയും കൊണ്ടുപോന്നിടുവൻ
അനിശമവനിസുതാവല്ലഭൻ പാതുമാം
മനസിമമലഞ്ചലംനാസ്തികീശേശശരേ-
നാതുപൊഴുതു ചൊല്ലിനാൻ ജംബവൻ
വിന്നെയും

നാതിനൊരിടവന്നുകൂട്ടുന്നതാളാമടോ!
ശേഷമുഖനരാലവൻ കൊല്ലമായോധനേ
ഭൂശബലപരാക്രമമനു കാട്ടാമടോ!
അബലമണിസിതയെക്കണ്ടു വന്നിടുക
പ്രബലതകൾ കാട്ടുവാനിന്നുവേണ്ടാസരേ!
വചനമിവകേട്ടുമാനിച്ചുവാതാത്തുജൻ
പ്രചുരതരവിക്രമൻ വീച്ചുവാണിധി
പ്രജപതവരരേപോയുരുനേനനരം
ഇവിടെമരുവീടുവിൻനിങ്ങളെല്ലാവരും
വിരവിലിതിയാത്രയും ചൊല്ലിമാരേന്ദ്രമാം
ഗിരിമുകുളിലേറിനാൻ വായുപുത്രൻരദാ,

സൂരിച്ചു. രാജവരംപ്രതിഷ്ഠാചരണമിട്ടു
ധരിച്ചുകൂടെയുള്ളിൽ ധരിച്ചിരിക്കുന്നിവാദം
ശിരസ്സിൽസ്വാമിതൻനാമംവരച്ചു. മുദ്രയും മേൽ
കരുത്തൻമാരുതിലകാപുരത്തിൽ ചിത്തവും
മേൽ
ചരത്തിപാണികൾ രണ്ടുമുയർത്തി. ദീർഘമായും
വായും

കനത്തകൈവടിഞ്ഞു നിന്നു. മേൽപ്പറഞ്ഞവയാണെന്നും
രണ്ടും
ചിരയ്ക്കുകൈകൾക്കു കൈകൾക്കു മാർദ്ദവം
പുറിക്കുന്നേന്ദ്രമാണ്. ഇവിടെപ്പോലും പാതു
നിന്നു. മരുതിക്കേട്ടാനിന്നു ചിരയ്ക്കുകൈകൾ
വിധിച്ചുകൂട്ടിനാൻ കൂടക്കുറിച്ചു. മോടിനാൻ ഞ-
ദിശിക്കുളിച്ചും മേൽപ്പറഞ്ഞവയാണെന്നും
മസ്തമിപ്പാണെന്നുപോലെ.

മരിച്ചു. മിപ്രകാരത്തെ ഗ്രഹിച്ചു. നിർമ്മലരായ്
വരുത്തി. ഗീർജ്ജിതവംശരേശേഷോത്തമ
നാമം

നിമച്ചിതേവതന്നായ് വിധിച്ചുതൽപരി
ശമിച്ചിടേണമിന്നെന്നേമനസ്സിൽ സമുപ്ലവ
ജവൻ വിക്രമശക്തിയറിഞ്ഞു കൂടുവാനായി
ജവപോയ് നില്ക്കണം വിഭവൻ വരും മാർഗ്ഗ-
ത്തിനുമദ്ധ്യേ
സുന്ദരയെന്നുപേരായോരുരഗകാമിനിതന്നെ
സുരലോകാധിപൻ കല്പിച്ചുയച്ചു പോന്നവർ
വേഗാൽ

പവനനന്ദൻ പോന്നു വരുന്നമാർഗ്ഗമുൾപ്പക്ക
ഭവനമുന്നിലും ജീതിവരുന്നഗാത്രവും ചൂണ്ട
സന്ദേശമരുപുത്രൻവരുന്നഭാവവുംനോക്കി
സുന്ദകാമിനിനിന്നാളധികം ധീരതയോടും.

നിയമപ്പെടുത്തുവാനാത്തജ-
നത്തവേഗാലപ്പമി ളുടെ
തടവുവരാതെ ഗമിച്ചിടുന്നതി-
നിടയിലൊരുത്തി ഭയകരഗാത്രീ
പടുതരഗൗരവമൊച്ചപൊഴിച്ചു
പ്പവനനോടുതടുത്തുരചെയ്താർ
മാമിഹലംഘിപ്പുവെന്നൊരുത്തൻ
പ്രോമനീപോവതിനിച്ഛിക്കുന്നു
നിൽക്കുമിരിക്കയില്ലരക്കൊതിവേണ്ടനി-
നക്കിഹനുകൂടുകുടവിച്ചു;
മാവാൻവന്നാത്തനീയിനിയിട്ടുപ്രാർ
പോവാൻനിന്ദമോഹിക്കുന്നു?
വഴിയതിലൂടെ നടക്കുന്നവരെ
പ്പുതിൽപിടാതെ ഭുജിക്കുന്നവരും
വിധികല്പനയാൽ നിന്നെഭുജിച്ചു-
തയികച്ചിയൊമാനംഗതിവന്നു
ജീവനിലുജ്ജ്വലമോഹത്താല
ജ്വലിച്ചൊരുപോകത്തിറ്റാ
ജ്വലിക്കാലം കൂടിലഭിച്ചൊരു
കാൽമിതിനിതൊഴിക്കുമില്ലാ
വിശപ്പുകൊണ്ടും ദാഹംകൊണ്ടും
സമിപ്പുതിന്നും പാത്രമല്ലാ
എന്നൊഴിയിൽ ചുക്കൊണ്ടൊട്ടി
നിന്നൊഴിയിന്നൊത്തൊണ്ടൊട്ടെ

നീയിനിമോഹമൊഴിപ്പിച്ചൊട്ടെ
വായിനനേരേകുതിപ്പിച്ചൊട്ടെ
അഹസാസുരസാസുരസവപുസ്സുതി
സഹസാസുരസം കേട്ടുകവിത്രൻ
ഹന്തവിധിതും വഴിതടയുന്നവ-
ളെത്തൊരുവേദമിതെത്തൊരുജാതി
പെരുവഴിപോകുന്നവരെവിലക്കി
കരക്കലമോടുഭുജിക്കുന്നവളിവ-
ളെങ്കിലുമിവളൊടുസംഗതിപൊൽവന-
തികലൊഴിക്കിലിതങ്ങിനെപോട്ടെ
ഇതിമനതാരിൽ നിന്നുമുതൽസുത-
നതിനയമോടുവളൊടുരചെയ്താൻ:—

ശ്രീരാമസ്വാമിതന്റെദൂതൻഞാൻവായുപുത്രൻ
താരാർമകളാസീതാദേവിയെയന്നെപക്ഷിപ്പാൻ
രാക്ഷസരാജ്യത്തിനായ് ശീലുംഗമിക്കുന്നനി-
ന്നഗ്രഹം സാധിപ്പിപ്പെന്ന്ഞാനങ്ങുപോയ്ക്കുരട്ടേ
ലകാപുരിയിൽ പുകുശകാരഹിതമലർ-
മകയാം ജാനകിയെ പകവിന്ദീനകുണ്ടു
സങ്കടതീർത്തു പോന്നു പകുജനേത്രൻരമൻ
തകഴൽ കൂപ്പിവാർത്തസച്ചമറിയിച്ചാൽ ഞാൻ,
താമസിക്കാതെ നിന്റെവായിൽ പുകിടുന്നുണ്ടു
താമസിപ്പിടുകനീയേവമിവിടെത്തന്നെ
വ്യാജം ഞാൻചെയ്തയില്ല ചതസ്സിലോക്കായില്ല
വ്യാജംപറകയില്ലവേഗം വഴിതരേണം
ആശുപാശമെന്റെ പരസ്വാമകുണ്ടരുകേട്ടു-
സുരസ
ആശുവാശമേ വീതശംകുളമൊല്ലിനാർ
ഹണിപരൻ വായിൽ വന്നതവളതന്റെനിന
വുപോലെ
പട്ടതിലായിവന്ന നിന്റെമോഹമലിലമിതെ-
ന്നോടോ
അന്തിമിഹമാത്രമതിനെരരിടതരികയില്ല ഞാനും
മതുനിന്നുപുറപ്പെട്ടു കാൽമില്ലോടോ
നിന്നടുക്കൽ ഞാൻ വരുമ്പോൾ നിന്റെശാസ്ത്ര
മായിരിക്കാം
എന്നടുക്കുന്നീവരുമ്പോളെന്റെ ശാസ്ത്രവും
മരണവിമോ നിന്നക്കുപെരുപാരമെങ്കിലതിന്ന
വിരവില്ലച്ചരിച്ചുകൊൾകരാമനാമകീർത്തനം

തപരിതമെന്റെ വായിൽ ചന്ദ്ര ചൂകനീമടിച്ചിട്ടേണ്ട
 യെരിപൊരിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു പൊരികെകുഴുതു-
 ധാരാശയാലഹരം
 ഉരന്നാരിതന്റെ ചോലാരമൊഴികൾകേട്ടുവായു-
 സുന
 രാഖകുലേശമോത്തുമൊല്ലിവിരവില്ലത്തരം-
 നിരം
 നന്നചിതമിവകുട്ടുതുറന്നൊഴുത-
 നതിരമിതമിന്നിനക്കെന്നാകിൽ
 എന്നുടെ കർമ്മതിങ്ങനെയൊട്ടെ
 നിന്നുടെ വയറുനിറഞ്ഞുപോട്ടെ
 എന്നെത്തിന്നുരസിപ്പതിനായ്ക്കൊതി-
 യുന്നിച്ചതു ഞാൻ തീർത്തതന്നേൻ
 തെക്കുകനേമനേരേനിന്നിര
 തുറക്കുവായ് നിതാമസിയാതെ
 ഉടൽക്കുപാകംനോക്കിക്കൊണ്ടു
 വിളക്കുവക്ത്രം മീയണഗാത്രേ
 എന്നു പറഞ്ഞൊരുമാരുതിയോജന
 വണ്ണവുമായിവളർന്നനിന്നാൻ
 ഹനമാൻതന്നുടെ ഗീരംഭാവവു-
 മനമോജഞ്ഞൊടറിഞ്ഞിഹനാരി
 നിന്നുടെഗാത്രംതിന്നിറപ്പതി-
 നെന്നുടെവക്ത്രംമതിയായിട്ടും
 വണ്ണപെരുകിനനിന്നുടെയുടലി-
 നണ്ണാക്കിൽതടയാതെളളിപ്പെൻ
 വിണ്ണാക്കാൽബലി പുജകൊടുത്താൽ
 പൊണ്ണ! ദേവതമാറുകയില്ലാ;
 ചാല്പ്രജ്ഞാ ദുർബ്ബലജാത!
 ദുർബ്ബലനിന്നുടെയാർച്ചുചമിതെല്ലാം
 എന്നുടെനേരേ കാണ്ടുപരേണ്ടോ
 നിന്നുടെപകിടകളെന്നൊടുക്കുടാ;
 ഇമ്മമുരച്ചുവൾ രണ്ടും മൂന്നും
 വിസ്തൃതയോജനവക്ത്രവുമായി
 നേരേനിന്നുളവജനാനന്ദന-
 നിരഞ്ചായിതയോജനവണ്ണം;
 ഭൂപതുയോജനവണ്ണം കണ്ടുവ-
 ഭിരുപതുയോജനവായിവിളൻ;
 അപ്പോളുകുണ്ടുവനജനം
 മുപ്പതുയോജനയാക്കിശരീരം

വൻപരിൽമുമ്പനിവൻബഹുധീര-
 നിദമേയഹീനനകംപരിലാശ്യർ
 കിംപായാചതുരമലമലമെന്നവ-
 ഉൻപതുയോജനവായ് വിളരുമ്പോൾ
 ചുരുക്കിമാരുതിദേഹവുമുടൽമെ-
 വിരല്ലുസമമായ് സംശയാഹീനം
 ക്ഷണത്തിലുവളയവായിൽപുക്കമ
 പുറത്തുപോന്നാൻശ്രവണദാശാൽ
 അഹിമാതാവോ ശരണവിരവൊടു
 വഴി മേ ദേഹിവിളംബനമരുതേ!
 ഭൂയോ ഭൂയോ വന്ദേഹമതേവ
 പാദേ ദേവീ! ഹേ! സുരസാഖ്യേ
 എന്നുപറഞ്ഞുവണങ്ങിയമാരുത-
 നന്ദനനോടുപറഞ്ഞിതുസുരസാ;
 വീരാപവനകുമാരാഭുശമരി
 ധീരാ ശൂൺ ശൂരാ! മേ വചനം
 താവകവീര്യബലങ്ങളെയറിവാൻ
 ദേവകുൾനായകനായ മഹേന്ദ്രൻ
 സംശയമാത്മനിതീർപ്പതിനായി-
 ട്വാണുനിയോഗിച്ചെന്നെയയച്ചു;
 ബോധംവന്നു ചോദന്തീർന്നു
 മോദംപെന്ന് തവ ബലമതുലം;
 സുഖമേ പോക നിശാചരാപുരിയതി-
 ലകമേപോകുവിദോരാജതൻ
 ചരിതമറിഞ്ഞതുമങ്ങറിയിച്ചു
 ത്വദിതിരഹിതമനിങ്ങഴുനള്ളി;
 രക്ഷാവംശമൊട്ടുക്കമശേഷവു-
 മക്ഷകുലേശ! ചോനിതിനാഭ്യൻ;
 വൃന്ദാരകവരനീഷലൊഴിപ്പാൻ
 മോളതരമിഹപോകുന്നേൻ ഞാൻ
 ജയിക്ക സർവ്വം പവനതന്ത്രേ നി
 ഗമിക്കയെന്നവൾ യാത്രപറഞ്ഞു
 സുരേശനാദികളോടുരചെയ്തു
 സുഖംതിനച്ചുവരങ്ങുരസിച്ചു;
 മാരുതമണ്ഡലമാഗ്നത്തുടേ
 മാരുതസുതനാം ശ്രീഹനമനം
 വിരവിമണിൻ ചപലവിഹീനൻ
 ഗരുഡസമനൻ പോകുന്നേരം.

സുനന്ദമന്തനെപ്പേടി-
 ചുങ്കനിധിയിൽവാഴും
 ഗിരിനാഥൻമൈനാകത്തോ-
 ടരമെല്ലൊന്നാഴിനാഥൻ;
 തുമിനാലധരധിനാഥ
 തന്മേനകാസുരോ
 കപിനാഥൻ ശ്രീഹരനാഥൻ
 പവനാചന്ദ്രനിപ്പോൾ
 രഘുനാഥസ്തോജയായാലേ
 ദശകണ്ഠരാജ്യത്തിനായ്
 ഹനനാഥൻയാനംപോടല
 പത്മിജ്ജ്വലമിപ്പോൾ;
 വിരോധാഭയെന്നപനെ
 കനിവോടെ സമ്മാനിച്ചു
 പരിവോടെ യാത്രയാക്കി
 വരിക മൈനാകമേനി;
 സഗരഭൂപാലകന്മാർ
 വധുതാക്കി നമ്മെ മൂന്നും
 അതിനാലെ സാഗരമെ-
 ന്നളവായി നാമധേയം;
 സഗരകുലത്തിലല്ലോ
 സകലൈകനാഥൻ വിഷ്ണു
 ഖഗവൈകാത്രശൻ ദാശ-
 രഥിയായവതരിച്ചു
 രഘുനാഥൻകാൽത്തിനായ്
 കപിനാഥൻപോകുന്നിപ്പോൾ
 അനന്തരയോജനയ്ക്കു-
 ണ്ടകലം ലകയിൽചെലവാൻ;
 ഇപ്പൊഴൊരേടമില്ല
 കതിപ്പാനൊന്നുമില്ല
 ഭൂമിപ്പാനമില്ല ദാഹം
 കെട്ടുപ്പാനമേതുമില്ല
 ഭടിക്കാതെ ചെന്നവന്റെ
 തേക്ക ചേരുന്നതെല്ലാം
 കൊടുത്തുസന്തോഷിപ്പിച്ചു
 സുഖത്തോടയച്ചിടേണം.
 ഭവധീശവാക്യ കേട്ടു
 മുമ്പിതാണുദ്യമി

ജലധേർമൈനാകമേല്ലോ-
 ട്ടുടനേ പൊങ്ങിനാൻ നേരെ
 അമിതമധുരസഫലപക്ഷണ്ടു-
 മമൃതസമാനമായ വിമലസുഖോദകവും
 നിറയപ്പെട്ടൊരുതേജ-
 സ്സിംഹകംശ്രീമൈനാകവും
 പിരവിൽപവനജന്ത-
 നരികിൽപ്രത്യക്ഷനായാൻ;
 അനല്പസന്തോഷത്തോടു
 കമിച്ച്മൈനാകമേവം.

പദം.

പാതകമാരപീഠ പാദോന്നിധി പരന്റെ
 ശാസനയാലെ പന്നുത്തൊന്നോ കപിപീഠ
 എന്തലിത്തന്നുകൊണ്ടു നിന്മയ്ക്കു ചുറ്റിത്തൂ
 സമ്മോദം പൂണ്ടുപോയൊരു
 മാതൃസുന്ദരി സമ്മോദം പൂണ്ടുപോയൊരു
 വികപമധുരഫലങ്ങൾ കേഴിച്ചുദാഹംതീർത്തു
 സൊന്മുഖംകൊൾകസാദരം
 വാനരവീരൻ സൊന്മുഖംകൊൾകസാദരം,
 ഇപ്പോഴുമുളളതെല്ലാം ഉഷ്മായജ്വലപയസ്സു
 തുഷ്ടനായ് പോയിടേണമേ! രാമചന്ദ്രോഷാ
 തുഷ്ടനായ് പോയിടേണമേ.

തുമിനഗിരിപുത്രനാഥദിസംഭാഷിതം
 സുഖസഹിതമാളുകേട്ടാതുഗേയൻ തദാ
 കുതുകരമാടുചഞ്ചിരിച്ചുണ്ടു സംഘ്വിതനായ്
 ഗിരിവരനൊടുത്തരം സത്പരം ചൊല്ലിനാൻ: —
 അയ്യ! ഏന്ത ധരാധരാധീശ രാമാജ്ഞയാ-
 ലബലാമണിസീതയെക്കണ്ടുവന്നീടുവാൻ
 ദശമുഖചുരിക്കുഞ്ഞാനിനുപോകുന്നിതു
 വഴിയിലെന്തൊരുതാമസം യോഗ്യമല്ലൊട്ടുമേ
 ഒരുവകഭൂജിക്കത്താനോർക്കുവന്നതാ-
 നൊരുദിശികിടക്കുതാനിനിതൊന്നും സഭേ!
 അരുതരുതുരാഘവസ്വാമികാർത്തരേ
 അലമലമലംകലാദീദ്ര പൃഥ്വീമണേ!
 ഇതികരുണയാ ചോൻ ചെയ്തസൽക്കാരമി-
 നന്താണുവീച്ചുസന്തുഷ്ടനായേൻതുലോം
 മെച്ചമെഴുമിച്ഛയൊടുമച്ഛനെനമിച്ചുടനേ-
 റിച്ചയെവാച്ചു പൂജിച്ചുതിരുച്ചുധിക-

മുക്കുമാതിമാരുതിനിരീശപരമണമുടൽപി-
ടിച്ചുതഴുകിപ്പരിശയിച്ചുസുഖയാത്രയു-
മച്ചുവിരവിൽ ബത തിരിച്ച രജനി
പരപുരിക പവനാഞ്ജൻ.

പവനമണ്ഡലമാഗ്നേഗന്ധസന്നിഭൻ

വേഗാൽ

പവനനന്ദനൻ ചാടിശ്ശമനം ചെയ്യുന്നേരം
കുറഞ്ഞ ഗാത്രവുമോരം തുടുത്തനേത്രവുമായ്ക്കൊ
ണ്ടൊരുത്തിഭീഷണഗാത്രികുരുത്തിമായികാര-

ത്തി

പരുത്തവന്മലപോലെജലത്തിൽ വാണിനി

നിത്യം

പരിതൃഷ്ണണിപരയാഗ്രഹണിസിംഹികാ

നദി

ഈവർക്കുമിതിലേപോലോപാർന്നിഴുമർദ്ദനം

ചെയ്യ

പിടിച്ചുക്കുണയെ പയ്യവസിപ്പുവാരിധിമദ്ധ്യേ;
ഈവർക്കുമിതിലായപ്പോൾനിഴല്ലു മർദ്ദനം

ചെയ്യ

നിഴലൊക്കെപ്പിടിപെടുപിടിച്ചുനിർത്തിയ

നേരം

ചൊടിച്ചുമാരുതികീഴേ ചൂഴിച്ചുനോക്കിയനേരം
ഗ്രഹിച്ചുസിംഹികതന്നെ പവിട്ടിടുഷ്ടയെ

പെട്ടെ-

നയച്ചിതന്നകരാജ്യമരുസംഭൂതനാംവീരൻ
വരിഷ്ഠൻ രാമചന്ദ്രേഷ്ഠൻ ബലിഷ്ഠൻ മാരുത

സുന്ദ

കുതിച്ചിതാശരാധീശപുരിക്കുനേർവഴിനോക്കി
യുദിച്ചുരാജ്ഞനുമസ്സമിച്ചുനേരമായപ്പോൾ
മിടുക്കൻശ്രീഹരനുമാനംഭശഗ്രീവാലയത്തി

ന്റെ

വടക്കേശ്വപുരവാതിൽക്കടുത്തദേശമുൾപ്പക്ക
അവിടെനിന്നുടൻനോക്കിയറിഞ്ഞീതസ്ഥലാ-

വസ്ഥ

ഇങ്ങില്ലാദിശിസർവ്വനവരേതോജ്ജ്വലാഭാസം
ഉയന്നുശ്വപുരംനാലുംവിളങ്ങുചൊന്മതിലേഴും
അതിനു ചൂഴമായേഴുകിടങ്ങുണ്ടുഗ്രാധമായ്;

കനകനിർമ്മിതംസർവ്വഭഗദേകാത്തദോവം

ഘനകരതൂണലയേന്തുപ്പണികൾവിസൃത

നേരം

നാടച്ചുശ്വപുരമല്ലാമകത്തുപോവതിനേരം
തടച്ചുതടയ്ക്കുതന്നേരംനിനച്ചുമാരുതപുത്രൻ;

ഒളിച്ചുപെൽകയുമില്ലവതിച്ചുപെൽകയുമില്ല
വഴിക്കുവാതപുടനെയകത്തുകേറുകവേണം;

നമസ്കരാലവസപാമിനമസ്കരാഹിമാനാഥ
നമസ്കരാലമിലി ദേവി! തുണയ്ക്കലോകമാതാ

വേ

ഇപണ്ണപ്രാർത്ഥനയെ പയ്യനിവന്നുനോക്കിയനേരം
ഉയന്നുശ്വപുരഗ്രാഹണേതന്നവാതിൽകാഴ്ച

കുശമാംവാതിലുൾപുവാൻകുശനായജനാസുന്ദ
വിജനമണ്ഡലംപ്രാവിച്ചുനില്പനന്ദനവീരൻ

ഇടത്തുപാദവുമുള്ളിൽ കമത്തിദക്ഷിണപാദ-
മെടുത്തുവെപ്പതിൻ മുന്മേതടുത്തിതേകലോ-

രാഗി

ഇംകാരത്തൊടുക്കുകാഹരിതം

ലകാലകുളിയേകഗാത്രീ

സംഘോരാഭവരൂപിണിഭീഷണി

സംഘോഷാഭവരോഷിണിതരസാ;

എട്ടലകംഖലുണ്ടെട്ടുടൻതട-

പൊട്ടുവരാതിടിവെട്ടിനന്ദമവ-

ളട്ടറസിച്ച്മറ്റുഷിമാിച്ചതി

നിഷ്ഠാരോവമൊടിമമുരച്ചാൾ;

ആരാഭടകുശ! ചോരാശാനിശി

വാഹനിഹമതിപോരാതവനേ!

ഘോരാകാരമാഹാരേഷസവര-

രോരനുകണ്ടകിലിനിക്കൊരു

പോരാച്ചുക്കൊരു പേരായനേ

ദേവമർക്കട! ദൂരേനില്ലെട

മാറെടുപ്പാ! മരുഗകീടാ!

വാനരപശുഹണിഭാനവഖഗമഗ

മാനവരിവകജാതികളാരും -

ഞാനറിയാതെ കടന്നുവരാബഹു-

മാനമെഴും ദശകണ്ഠപുരാനേ

കടക്കുമോ നി ഞാൻ പറയാതെ?

വിടപ്രവീണ! പഞ്ചലബുലോ!

കടക്കിൽ നിന്നെസ്സമ്മതമേറും

മിടുക്കനത്രേ സംശയമില്ല

അടിച്ചു നിന്നുടെ മസ്കമിപ്പോൾ

ചൊടിച്ചുവാരിധിതന്നുടെമദ്ധ്യേ

കലക്കവൻ ഞാനില്ല വിവാഹം
നിയ്ക്കു നിന്നോന്നിയതു നല്ല
നിയ്ക്കുമല്ലെന്നാകിലിദാനിം
കൊല്ലു ചേരും കശ്ശലഹയം
ചൊടിച്ചിലും നിൻ ധാർ പൂവുചൊല്ലാ
മിടിച്ചിലാകും സംശയമില്ല.

എന്നിവചോഷം കേട്ടുക പീശര-
ന്നാണമിളക്കാതെങ്ങിനെനിന്നാൻ;
പുതപമോടമ ലക്ഷാലക്ഷിയ-
മുത്തുചെന്നമമാരുതസുതനടെ
മുത്തു ചെവിതടമുടയുപരിമടി
കൊടുത്തിതപ്പോൾ ശ്രീഹനുമാനും
തട്ടു തല്ലതിടത്തുളജത്താൽ
കൊടുത്തു നല്ലൊരു താഡനമുടനേ
നടിയുകൊണ്ടവർ വീണിതു ഭൂമിയി-
ലുടനേ ചോരയുമൊട്ടു വമിച്ചു;
തപിതമഴുന്നവർ മരുഭാഗമജനൊടു
തത്സാ പുഞ്ചിരി പുണ്ടു പറഞ്ഞു
അത്തരമുള്ളതുമയിൽ തവ കരബല-
മിബ്ബവനത്രയവിശ്രുതവീര!
കേട്ടാലും മമചരിതമശേഷം
കേട്ടുനസ്സിലുറച്ചീടേണം;
പണ്ടു ജനങ്ങൾ കലാത്തകനാം ദശ-
കണ്ഠവേണ്ടി ദയാനപിതാമൃദയൻ
ലക്ഷാനഗരകവാടം 'കുപ്പാൻ
പങ്കേതമവനെനെയയച്ചു;
ഞാനിപ്പരിയിൽ വസിക്കുന്നാളൊരു
മാനിവരാനഗരകവിവീര!
സന്തപിത്തിച്ചുരുളിച്ചെയ്തിതു
സർവ്വീരമവനെനൊടു ശൂന്യം;
സീതാനേപഷണകാരണമായി
ശ്രീരാമജ്ഞയൊടൊരുകവി രന്ത്രം;
ചെലവുപരിയതിൽ വന്നുകടക്കും
കലഹം നിങ്ങളിലിവിടെയുദിക്കും
മുൻ കൊള്ളുപരിചവനൊടുനീയുമൊ-
ടിക്കൊള്ളും പുനരതിനടനേ നീ
നേക്കുന്നതിലാദരപൂർവ്വക-
ശൗഹൃദിക്കണമവനെ ഭവേന;

ജാനകീദേവിവസിച്ചുരുളുന്നൊരു
സ്ഥാനവുമവിടെച്ചെൽവതിനുള്ളൊരു
വഴികളുമാത്ര പാഞ്ഞുകൊടുത്തുട-
നൊഴികവിടന്നു വിളംബരത്തിനും
അതു വസിപ്പേൻ ബഹുകാലം ശത-
പത്രസമുൽഭവകല്പനയാലേ
അടിക്കൊണ്ടിങ്ങൊരു സങ്കടമില്ലാ
നടകൊണ്ടാലുതരകമശേഷം
സമവിസ്താരമെഴുത്തുറണ്ടിതു
സുമതേ യോജന ലക്ഷാനഗരം
ഏഴുണ്ടേ മതിൽ വൃഴും ചുറ്റും
ഏഴിനുമുണ്ടു കിടങ്ങുകൾ ചുറ്റും
ഉന്നതഗോപുരമോരോമതിലിന
നന്നാലുണ്ടിഹ നട നാലിനമായ്
ചെറികെപ്പുഴുലുസൽചരിനിമിതം
മിരുപത്തേട്ടേഗോപുരമെങ്കിലും
ഒത്തനടയ്ക്കു നിറഞ്ഞൊടു കാണാം
പത്തുമുഖൻ മരുവും മണിഭവനം;
കാൺകന്നീനീളെ നടന്നു പുരാകേൾ
ചുക്കാവുണ്ടതിനോടു സമീപേ
ഉദ്യാനാടവിമലേച്ചു നില്പിതു-
മത്യുന്നതമാം ശിംശപച്ചക്കും
അതിനടെ കീഴേ മരുവീടുന്നിതു
മതിമുഖി ജാനകീയതിദുഃഖിതയായ്
അവിടെച്ചെന്നു കണ്ടാലും നീ
അവനിതന്ത്രജാമനിലതന്ത്രജ!
രാക്ഷസനാദികൾ കാവലുമുണ്ടു
രാക്ഷസരുദ്യാനത്തിലുമുണ്ടു
കണ്ടനിശാചരർ മണ്ടിയണഞ്ഞാൽ
ശണ്ഠയിലവരെയാടുകിജയിക്കും
വിശദമതേനീ ചെല്ലുതു സകലവു-
മുപിതമതെന്നേ വന്നുഭവിച്ചു
സർവ്വം ജയമാസ്തരിക ഭവാനപ-
ഗർവ്വം പാവനപവാ തന്ത്രജ!
നന്നാസ്തരിക നിനക്കിനി മേവേൽ
നിന്നാലേ ജിതകാണഗർവ്വം
സീതാവസ്ഥകളങ്ങറിയിച്ചു
ശ്രീരാമദികളിങ്ങു കടന്നു

ആശരവംശമൊഴുകുമതിദ്വരം

മാതൃഗന്ധനോ! ഹേ കവിവിര!

എന്നാലോ ഞാൻ വേരയിടുനോൻ

എന്നു മാഞ്ഞിതു ലങ്കാലക്ഷ്മി.

തദനു കവികലതിലകനഞ്ജനാനന്ദനൻ
തദഭാരതീമരരിനെക്കണ്ടറിഞ്ഞീടുവാൻ
പാരിപുരിയിലഖിലദിശി തിരവതിനവാതജ-
നസ്താമലക്രോധസന്നിഭഗാന്തനായ്
അവിടവിടെയിടെയതാടിതി നടമാടിനാ-
നാലോകനും ചെയ്തു ചാരുലങ്കാപുരം
സകരപുരനികരജിതമിരുപതുളജാലയം
സാനന്ദമാമ്മാറുകണ്ടു വാതാത്തജൻ.

അപ്പൂരിതന്നിൽ വസിച്ചൊരു ഭാവണ-
നപ്പൊഴുതൊരു ദുർല്ലക്ഷണമുണ്ടായ്
ഇടത്തുകാഗംഭേരമാഹരതോ-
രെടുത്തു തട്ടിവിറച്ചുതരിച്ചു
നിമിത്തമാകും പുരുഷനാകുതു-
മമിതപുഷ്പം വന്നുകരേരം
ബലത്തിനും നിജഹാനി ഭവിക്കും
കലത്തിനും ബത നാശമുദിക്കും
അനന്തമേവം വരുമിതു സുദൃഢം
മനസ്സിലാക്കി നിശാചരനാഥൻ
തഥാ വിറച്ചിതു ജാനകീതന്നട-
ലതിവ വിസ്മയമതുമിടഭാഗം;
സ്വാമിരാജ്യത്തമനച്ചുളവിൽത്ത-
വാമേതരമുടനൊന്നുവിറച്ചു;
ദക്ഷിണഭാഗം പുരുഷനാകുതു
സുക്ഷ്മം ദൃഢമതിവിജയനിമിത്തം;
അനന്തരം പുനരനിലതരജൻ
മനം തണുപ്പിച്ചതിഹരിഭക്ത്യാ
അനന്തഭാസുരമപ്പൂരമഖിലം
ഗുണാന്തരങ്ങൾ പാത്തു ലഭിച്ചാൻ;
മണിയാമച്ചുകൾ മാളികയും പല
മണികളുൽഭുതഗോപാനസിയും
നികരനികേതനപാളികളും ചില
സുരപരിലാഞ്ചിതതുണകളും
സുരശയനോന്നതമേടകളും പല
ബലപതിക്കരുടെ വീടുകളും

ബഹുവിധമൽഭുതമോടികളും പുന-
രിടയിടയിൽ ചിലതോടുകളും
വടിവൊടു കിണറുകൾ വാവികളും
സ്പർശികമയാഞ്ചിതഭീത്തികൾ മണിയറ
കളിയിലഴുകിയ മേത്തളവും
കനകമണിത്തറപൊന്മതിലും പല
ലനകുതുകോജ്ജ്വലവെൺമകളും
നിരമണിഗോപുരനിലകളെയും
നൂവരസഭാതലനിരകളെയും
നടവഴിയിടവഴിതെരുവുകളും
വടിവൊടുനെടുക്കൊടിക്കൊടിമരവും
തോരണപാദപ്രതിസുകോണികളും
വാണപന്തികൾ കോണുകളും
നാകശാലനടപ്പുരയും ചില
ഘോടകശാലപടിപ്പുരയും
മോടികലൻ കുളപ്പുരയും ബഹു-
മാടുകൾശാലപണിപ്പുരയും ചില
വീടുകളാദികളുപുരയും ബഹു
നാണിശാലമുടിപ്പുരയും ബഹു
ഭോജനശാലമണിപ്പുരയും ബത
ഭോജനശാലഭേപ്പുരയും
നാഴികമണിയുടെ ചാരുനിനാദം
നാഴികലേശസമൃദ്ധവിലാസം
മദിരാപാനം ചെയ്തതിനനവധി
ചതുരാകാരസമുന്നതഭവനം
പലലംവെട്ടിപ്പുരിശകളിപ്പാൻ
പലവകപലദിശിപടുചേനങ്ങൾ
പത്താനനുടെപത്തനശോഭ-
കഴ്ത്തത്തു സമീപ്രാനനനം
വൻപച്ചാരാം കുംഭോച്ചവിയൻ
തൂങ്ങിച്ചനിശമുറക്കും ചേനം
ഉത്തമനായ വിഭീഷണഭവനം
തത്സവിധേ സുമഹസ്ഥലമേററം
രാവണസുതനാം മേഘനിനാദൻ
ദേവകുലാധിപജിത്തിൻഭവനം
തസ്യ സമോദരനാമതികായൻ
തത്സമജൻ തലമുന്നുള്ളവനും
നാലാംനന്ദനനക്ഷകമാരൻ

ആലയമിവരുടെ ബഹുലവിലാസം;
 കണ്ടുവിയൻ തൻപുത്രന്മാർ
 കണ്ടു തദനു നികുഭനുമേവം
 ലംസുതനാം മകരാക്ഷനമിവരുടെ
 പുരശാഭകൾ പാവൻ പണി പാത്താൽ
 യുവേക്ഷണ ഭദ്രേക്ഷണ നമുവി-
 രൂപേക്ഷണകലശേക്ഷണ പുരാ-
 ഘലേക്ഷണനും കാലേക്ഷണനും
 ധാരേക്ഷണനും സ്വഭലേക്ഷണനും
 ദൂരേക്ഷണനും ഭൂതേക്ഷണനും
 ശോണേക്ഷണനും തദനുനരാന്തക-
 നേവം വജ്രസമുന്നതമുദ്യൻ
 മത്തൊന്മത്തന്മാരുടെ ഭവനം
 സുപ്തജ്ഞവവിന്നരകാപ്യൻ
 ജ്ഞൻ കമ്പസുപാർപ്പമഹോദരൻ
 ജ്ഞമാലിപ്രജംഘവിശങ്കൻ
 എന്നിവരദികൾ മന്ദിരമനവധി
 ഒന്നൊഴിയാതെകവിന്രനമപ്പോൾ
 കടന്നുസകലംനോക്കിക്കൊണ്ടു
 നടന്നുപിന്നെയുമോരോദിശിയിൽ
 ജനകിദേവിവസിപ്പിച്ചവിടം പവ-
 മനതന്ത്രജൻ കണ്ടതുമില്ല;
 ദശമുഖനാകിയ രാവണനനിശം
 ഭൂസുഖമോടേ ശയനംചെയ്യും
 ജ്ഞിയറുന്നിൽ വസിപ്പതിനല്ലോ
 മതിമുഖിജാനകിസംഗതിയാവൂ;
 പുകാവിൽസ്ഥിതിയെന്നുപറഞ്ഞൊരു
 ലക്ഷാവചനം നിശ്ചയമാമോ?
 ജ്ഞമുറച്ചുഭഗവാനുറങ്ങും
 വിസ്തൃതമണിമയപത്തനമഖിലം
 പാർക്കുന്നളവിൽ പതിനൊന്നുവിധം
 കൂടുംവലിയെക്കേട്ടുകവിന്രൻ;
 ജ്ഞനാലുംമുക്കുണ്ടൊരുവനു
 വേറെയറികേമറെറാരുപെണ്ണം
 ജ്ഞിനെവകപതിനൊന്നുവിധത്തിൽ
 സംഗതിയായതുശാസപ്രകൃതി;
 ദിഗ്ബലപ്രിസ്നിപ്ലവോത്സനി
 ജ്ഞമോരോങ്ങയമംസജനം

വിമൃതംശാസപ്രകൃതികരുകേട്ടിതു
 രഹ്യതിലകപ്രിയജാനകിയിതിരിവി-
 ള്ലൊന്നമനസ്സിലൊത്തുതിരിച്ചു
 കല്പുകാധിപസംഘവരിഷ്ഠൻ;
 ലക്ഷാനാപിപാശാശങ്കകൊടുത്തൊരു
 പുകാവായുരിരിഞ്ഞതുകൂടി;
 മലർമയമഴകിനപരിമളമിളകിനൊ-
 രിളമുളപചനനമവിപനിഗൃഹം
 തടഞ്ഞുകൂടെപ്പുറവഴി മുടെ
 ക്ഷണംജഗാമസുമാടവിമലോ
 ബഹുലഫലാലസകസുമദലാഞ്ചിത
 വിപുലതലേ വിമലേതിമനോജ്ഞം
 വളർച്ചമരനിരവരിമലോ
 ഉയർന്നശിംശപനാമകച്ചക്ഷം
 നതിനുടെമുരടിനനികടേമേവിന
 മതിമുഖിമായാഭഗവതിസീതാ
 ദുഃഖിതയായിമുഖിഞ്ഞുമെലിഞ്ഞുട-
 നക്ഷിജലേനനനഞ്ഞുശരീരം
 ഉണ്ണുംകളിയുറക്കുമൊഴിച്ചു
 ക്ഷീണംപൂണ്ടു തളർത്തളർ
 രാമസുരണയൊടനിശം രഘുവര
 നാമൊരിക്കലുപേക്ഷിക്കാതെ
 രക്ഷാമാനിനിമണ്ഡലമല്ലാ-
 ടുക്ഷുക്കലേശൻ കണ്ടദശായാം
 മനസാ ചിന്തിച്ചുമരമുകുളതി-
 ലലസാതെകണ്ടല്ലമിരുന്നു.
 രാമുത്തമപ്രിയമിഥിലതന്ത്രജാ
 ജഗത്പരൂപിണി ഭഗവതിമായാ
 ജഗത്തുയേശ്വരി തന്നടൽകണ്ടേൻ
 കൃതാർത്ഥനായേൻഞാനമിദാനിം;
 അമിതച്ചന്ദ്രംകണ്ടീലമാമിതി
 പരിത്രമാരുമറിഞ്ഞുമില്ല;
 ക്ഷമിക്കവേണമൊരപ്പനേരം
 ഗ്രഹിക്കവേണമിതത്രവിശേഷം
 നിശാ പരാഗ്ഗന്മാരുടെവാക്കും
 കോരനാക്കും പല്ലകൾമുക്കും
 ദയാനയാദിവിചഞ്ജിതഭാവ-
 മനേകഗോഷ്ടികൾ കണ്ടറിവാനായ്

പുവംഗപുഗംഗാകിയ നന്മമാൻ
ചുട്ടങ്ങനാത്തടൻ ചന്ദനത്തൻ
ചുരുങ്ങിവാണാനകിമമൊക്കളിൽ
പ്രമാണ്ഡവിളാപവിനരദാനീം.

നളിമാസംപൂർണ്ണചിത്രപരശക്രമ-
സാരമാനേനഭനേന ധനേന
നളിമോദനേ സുഖേനമനേന
മാളിമോദനേ സാരായഞ്ചലന
സുഖമായഴകിനവംകാ പുരിയതി-
ലകുമാ മരുവിന കൈകുസിതനയൻ
നന്മമാൻ ചിട്ടെച്ചെട്ടുംമുന്ദേ
ദശാസ്ത്രനന്നൊരുസപ്തംകണ്ടു;
രവികലനാഥൻ രാജനാഥൻ
ദശരഥനയൻ നരിചനവാസൻ
നരപതിരാമൻ തൻനാനിയോഗാൽ
ഒരുകവിവരുമിഹരാ ത്രിയിലിവിടെ
പേടിവിഹീനം വാരിധിയും ബത
മാടി ജപേന കടന്നു പുരാതേ.

ഇപ്പുരിനീളവേനാക്കിനടക്കും
പുഷ്പനത്തിൽ പൂക്കുവസിക്കും
പുതുമ്പിസുതയെക്കണ്ടുമിടക്കും
മുദ്രാമോതിരമെടുക്കൊടുക്കും
ശുദ്ധം ചാസ്സുവെളിലുരുപ്പും
പൂധാരണാമവനുകൊടുക്കും
അല്പംനാശാശ്ചിവിടെചിതും
ക്ഷിപ്രംജലനിധിമാടിഗമിക്കും
സംശയമില്ലിവനങ്ങുസമീപേ
ശിംശപദകളിൽവസിച്ചീടുന്നു;
സ്വപ്നമാവസ്ഥകളാലോചിപ്പൻ
സുഷ്ണിയുണർന്നിപ്പൊരിയനു
താവാദ്രാവണരജനിപരേന്ദ്രനു
പൂർവ്വസുരണയമുണ്ടാജ്ഞു;
ശ്രീപരപുരമാം ശ്രീവൈകുണ്ഠേ
ഗോപുരസീമനികാപത്വസിക്കും
ജയവിജയനാദപരിതവരിലിഹ
ജയനാമതിനിഹ സംശയമില്ലാ;
സഹജൻ വിനയൻ ഘടകണ്ഠൻ മമ
സഹജൻ വികലൻ വിഗതവിഷാദൻ

നീരണ്യനയനമവനുടെ സഹജൻ
നീരണ്യകശിപുവുമിങ്ങനെയെന്നും
കഴിഞ്ഞെന്നവർ മൂന്നിഹമനയിൽ
ചുഴിഞ്ഞുപിന്നെയുമൊതുപിറന്നു;
മോക്ഷപ്രദനാം ഭഗവാൻ ഞങ്ങളെ
മോക്ഷപ്രാപ്തിവരുത്തുവതിനായ്
അവനിപസുതനായ് രാഘവനായിഹ
വിവിനതലേപയമാറിടുന്നു
അതിനടനേതുവരുത്തുവതിനാ-
യവനീമകളാമവനടമഹീഷിയെ
മോഷണമാശ്രയിച്ചിതുഞാനതി
ദൃഷ്ടനെന്നതുരാവണനിലു;
ഒരുപുരുഷന്റെകുടുംബിനിയേമ-
ഹൊരുപുരുഷന്റെകൊണ്ടുദഗമിച്ചാൽ
ഒന്നുംകൂട്ടാക്കാതെയിരിപ്പാ-
നിന്നാക്കുംതോന്നീടുകയില്ല;
അജ്ഞനമോചനസമയമതുപുന-
രിജ്ജനമിങ്ങിനെനിശ്ചയമാമോ?
എങ്കിലുമിന്നൊരുപണിചെയ്യണം
സകടമവനിൽ വളർത്തിടേണം
സ്വപ്നംകണ്ടാൽ ചിലകാലങ്ങളി-
ലൊക്കുമതെന്നൊരു ശാസ്ത്രമുണ്ടു്;
അപ്പാനരനുണ്ടിച്ഛയിലിപ്പോൾ
പൂവാടിയതിൽ വസിച്ചീടുന്നു
ഇപ്പോൾചെന്നഹമവളൊടുസുഖതര
പുഷ്പായുധരണമർമ്മിക്കേണം
വാദ്യനീകരംകൊണ്ടുവളുടെഛായം
ശിശുവരോപരിഭേദിപ്പെൻ ഞാൻ
എന്നുടെഗീതം നിർബന്ധങ്ങളു-
മൊന്നൊഴിയാതവനിന്നുധരിക്കും
ചെന്നവനക്കഥ രാഘവനോടഥ
ചൊന്നതിനടനേ വരുമിഹരാമൻ;
മോക്ഷംവരുവാനുള്ളൊരുപായം
സാക്ഷാദിദമിഹകരുതി ദശാസ്ത്രൻ
സീതാദേവിവസിപ്പേടത്തേ-
ക്കാദരവോടുപറപ്പാടായി.

അധികംസുന്ദരമാരിലഴകും സുന്ദരമാരെ
രതിശൃംഗാരമാംവേഷംധരിച്ചു രാക്ഷസരാജൻ

കനകമണ്ണുളരണകലിതമോഹനാനാര
ചുരുസന്തോഷതഗ്നാകസുമമാലികാജാലം
വളകൾമോതിരം പാശതിലകപാളികൾമെയ്യി
ലിളകുംകാഞ്ചനമാലവില്വസുംമോഹനാനാരം
വിളങ്ങുപൊന്നരത്തോണോടിണക്കും ദിവ്യര-

തങ്ങൾ

നിറങ്ങുകൊണ്ടുദ്ദേശംനിറഞ്ഞകാണിയുംപൂ :
നിറമേറിടിനവട്ടിൽപുറമേവിസ്മയം യോ[ണ്ടു
മുമാൽഭംഗിയിൽകെട്ടിതുടർമാലാവലിമീതേ
ഇളയഭാസുരബിംബമുദയംപെയ്യുമ്പുണ്ണം
വിളങ്ങുഭാസുരപാശമകുടമണ്ഡലത്തോടും
അടുത്തസേവകന്മാരാരമമന്ത്രിവൈരികൾ

കൈയി

ഖടുത്തിതായുധജാലംനടത്തിതാരവലോഷൽ
തരത്തിൽകാമിനീപുനംകരത്തിൽപൊന്നണി
ത്താലം
നിരത്തിച്ചുതുടൻമന്ദംനിറത്തിൽകാഞ്ചന-

ദീപം

കൊടുത്തികൊതുക്കംപാരംനിരത്തിദീപമാ
ലാഭം
മുയർത്തികോമളംപൂരംവരുത്തിവായ്ക്കുരാശാവ-
മുത്തത്തിൽകീർത്തനംചൊല്ലിപ്പുകഴിഞ്ഞിശാസ്ര-
സൗന്ദര്യം

വളർത്തികാമുകന്മാരെത്തളർത്തികാമനെനിന്ദി-
ച്ചുകത്തിഭൂഷണജാലമുദയത്തിൽപ്രകാശം

ലം

തരത്തിൽസുന്ദരീപുനംനിരപ്പിൽനല്ലവരെല്ലാം
ഇടക്കമട്ടുളതാളമുദക്കും പാഞ്ചിമേളത്തോ-
ടിണക്കംതേടിനനാഗസപരവുരോളസംഗീതം
സുഖവീണാരവമോടക്കഴലുംതിത്തികനാനം
മുഖവീണാവലിശംഖലാപനിയുംമാറമീവണ്ണം
അമരധീരപ്രഭവനചരവിചോലാലവും

പൂണ്ടോ

അരാതികൾമുമ്പാഴകൾ രാവണവിശൻ
ഞെളിഞ്ഞുനിന്നുടൻനോക്കി;

പാഞ്ചിതേവതനെന്നായാണിങ്ങുകൊള്ളവിൻ
നാനാ

വിധങ്ങൾകാട്ടുതാരം ഏഴപ്പിൻ പെട്ടികൾ
വിളർ

കുടപ്പിൻപെട്ടകുകെട്ടിൻ വെടിപ്പിലായിരം
പെട്ടി

നിറപ്പിൻകാഞ്ചനരത്നംചമപ്പിനാരണങ്ങൾ
ശ്രമിപ്പിൻ മന്ത്രിമുഖ്യന്മാർ നമിപ്പിനെപ്പൊഴു
സ്തുതിപ്പിൻ സേവകവൃന്ദം; [നമ്മെ
മുഷിപ്പിൻശീലകൾകണ്ടാൽതൊഴുപ്പിൻസംഗ്ര
യംവേണ്ട;

മുട്ടപ്പുഞ്ചേലകളഞ്ഞുപുറപ്പെട്ടുപുണ്ണമാക്കേണം
വളപ്പിൻമോടികൾമെയ്യിൽ ധരിപ്പിൻഭൂഷ-
കൊടുപ്പിൻവേണ്ടവെങ്കല്ലാം; [ണമെല്ലാം
ഗമിപ്പിൻതാമസമില്ലാ ഇളിപ്പിൻനോക്കുകൾ-

കണ്ടാൽ

കൊടുപ്പിൻതാഡനനെന്നായ", നടപ്പിൻകൂടാവ
മുറം

കൊടുപ്പിൻദാഹവുംക്ഷത്തുതടുപ്പിൻ ദുശ്ശകന-
ങ്ങൾ

തകപ്പിൻമോഹനമേളം പൊഴിപ്പിൻവേണ-
വിൻനാദം

ഒഴിപ്പിൻദിക്കുകൾമുമ്പിനെഴിപ്പിൻ കശുല-
ന്മാരെ

ചരിപ്പിൻനല്ലവർമുമ്പിൽനിരപ്പിൻകാനസ-
മൊത്തു

രമിപ്പിൻനാരിമാർമുമ്പിൽ കളിപ്പിൻമോഹി
നിയാട്ടം

രസിപ്പിൻദാഖമെല്ലാം വെടിപ്പിൻവട്ടണി-
യിട്ട

നടുപ്പിൻമന്ദമന്ദനകറപ്പിൻകാടമുശ്ശതപം
അടിപ്പിൻഭൂതലമെല്ലാം തളിപ്പിൻകാമിനി-

വൃന്ദം

വാനിപ്പിനാലവട്ടംകൈവിളക്കും ചാമരജാലം
മണപ്പുരാഞ്ചിത പാശമലർപ്പുസഞ്ചയംവാരീ
വിതപ്പിനെന്തെമെയ്യിൽപനിപ്പാനീയ സംയു
ക്തമാനാനിനീമാരുമസുരമാനീനീമാരു- [ക്രതം
മപരമാനുഷനാഗാസ്തരസാരം മാനിനീമാരു
വളകൾകാതിലമാലാതളുകൾ പൂമലർമാലാ
വലികൾനാസികാരണമിളകുമെങ്കതികാ-

നാരം

ഇളക്കത്താലിയുംമിന്നുമടക്കത്താലിയുംനാലും
പതക്കംതോരവളമുത്തുവിരല്ലുമോതിരജാലം

ധരിപ്പിനീവകമാനം മഹാദിവ്യാഭരണങ്ങൾ
ചരിപ്പിൻ കുറുമുണ്ടാക്കാരിരിപ്പിൻ മാനിനി

മാരെ

വെട്ടുകുടപ്പുകൾതേച്ചു മുറക്കിക്കുടപ്പിച്ചു
കുറിക്കുട്ടാദികൾപൂശിനിരക്കെവാല്യുറപ്പുണ്ടു

കുളിർമാനസത്തോടും പുറപ്പെട്ടിടയിൽ വേഗം
ചിലർ താമസംകണ്ടാലെയും പൂർത്തകാലം
ഞാൻ

മുഴുപമോറിനവസ്ത്രംധരിച്ചിടേണമല്ലോ
മഹത്വമുള്ളവരിന്നിങ്ങനത്തെപ്പോലെയിരിക്കണം
മാറിക്കുന്തന്നീതന്റെമതിക്കുകയെന്നും പാര
മുദിക്കുമ്പോലാണതാൽ ദുഷിക്കുംസംശയമില്ലാ
ഇവസ്ത്രംകല്പനചെയ്താണു രാക്ഷസരാജൻ
സുവസ്ത്രദ്രവണാകാരൻ തുടങ്ങിയാത്രയുംമനം.

മധുപാണീജനം കണ്ടുമയങ്ങുവെപ്പും
മലരമ്പൻനാണംപൂണ്ടുവണങ്ങുവെപ്പും
മുഖംപത്തുതെളിഞ്ഞൊരം വിളങ്ങുവെപ്പും
സുഖംപിത്തംനിറയുമുള്ളികുറുവെപ്പും
നയനങ്ങളിരുപതുമിളക്കിക്കൊണ്ടു
നവരസമവരിൽചേർത്തിണക്കിക്കൊണ്ടു
നയസുഖരസഗിരമുരച്ചുകൊണ്ടു
നരമലർപരിമളംധരിച്ചുകൊണ്ടു
ശതമഖമുഖസുഖവിഗതകരൻ
ദശമുഖനഴുകിയപുരുഷവരൻ
വളകൾമോതിരംപൂണ്ടു കരനികരൻ
വനിതമാർകളികണ്ടു കുതുകധരൻ
മുറക്കിക്കൊല്ലികൾപത്തും മുഴുപ്പിക്കുന്നു
കുറക്കുകാൽവച്ചു മനം ഗമിപ്പിക്കുന്നു
മനസ്സിൽദേവിയേയ്യാനിശ്ചയിക്കുന്നു
മദത്തെമന്ദമനുള്ളിൽ കുറുപ്പിക്കുന്നു
ദശമുഖനേവം വേഷംധരിച്ചുകൊണ്ടു
ദശമുഖനെന്നിച്ചുതൻ ഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടു
നിറഞ്ഞപൂലുകൊവിലടുത്തുമനം
ബഹുതപമാജനത്തെയാടുകൊണ്ടുനായ്
ജഗന്മാതാവായദേവിയെമന്ദീടുന്ന
പുകഴ്ന്നപൂമലക്കാവിൽനികർന്നീടുന്ന
നിറന്തേമകിൽമരമണിത്തായ്ക്കൽ
സുഖംതേടിരാവണൻചെന്നടുക്കുകക്ക
നിശിദ്ധരവരൻതന്റെവരവീവണ്ണം
ശശിമുഖിസീതകേട്ടുവിറച്ചുതുണ്ണം
മുഖരണ്ടും തുടകളാൽ മാച്ചുണച്ചു
മുഖപങ്കേതംകമ്പിട്ടിരുന്നിരുണ്ട
തലമുടിയടിക്കീഴെവിരിച്ചുഴിച്ചു

സുലളിതമാരുഗാതും മറച്ചുവെച്ചു
മഞ്ജുളതരനേനുമെടുത്തു
മനസ്സിൽ ശ്രീരാമചൂതമാച്ചു
മരത്തിൻകീഴെഴാതിക്കിക്കൊമ്പിരിക്കുന്നേരേ.

പത്തുകഴുത്തനുമത്തൽമുഴുവൻ
ചിത്തഭവസ്ത്ര ശരഭാഭൂതവിദ്യയെ
നിർത്തരുതാതമതിഭൂമോടു
മടിച്ചുവില്ലേശപരിയോടും മയ്ക്കുവൻ.
നാലേ നരവരജാതേഗുണമയ
ഭൂതേ! മതിമുഖി! സിന്ധോ! ദുരവരി-
വേദേതരസുഖബോധേതരമവ
മോദേതരമിദമരുതരുതമലേ
ബാലേ സുമുഖി സുശീലേ! ശിശുശാശി
ഹാലേ മുദലകപോലേ! സുമര
മാലേറീടുകയാലേ നന്ദ കഥ-
നീലേ ദ്രുമമിതു കാലേ വരിദ്രു
തുലേനലഗതിപോലേവരുമിതി
നാലേ ദ്രുമമിദമലമലബാല
ലോകൈകാധിപനായ ദശാസ്ത്രൻ
കൈകസിസുതനും രാവണനിഹന്തൻ
കോകിലഭാഷിണിനിന്നുടെ കാണേ-
മാകലനായി ഭവിച്ചിതനേകം
നിന്നുടെ മാണസരോജനയുഗളേ
വനിഹശരണം പ്രാപിക്കുന്നേൻ
കണ്ടാലും നീ എന്നുടെ ഗാത്രം
തണ്ടാരാലജിതം ദശവക്ത്രം
സുന്ദരപാദശരീരമിവണ്ണം
മന്നിലൊരുത്തനുമില്ലസുവണ്ണം
രക്ഷോഭനവരനെനറികെണ
പക്ഷുഗസായകനെഴ്ന്നീടുന്നേ
ഹൃതനാക്കും കാമാകലയത്തേ
അതിനൊരു സംശയമില്ലമനോഭേദ
മകരക്കുതമിഴിമുനകൾക്കഴുകിയ
രവിരപ്രപലിതപുരികക്കൊടിയിണ
ഇളക്കിക്കുനീവിനൊടൊരു ചീക്കണമതു
മയിസത്തനരുചിയറികക്കുതുകമാ-
ടധികക്കരുണയൊടകമാത്തഴുകിയ
കണിപത്തനമതിലതിസുന്ദരലഭവി

സുഖമെത്തയിലാദിനമുത്തമുണ്-
 ണമത്തനതവപരിസിദ്ധിയിൽ മലർ
 ശരവീദ്യകളുടെ വിവിധപ്രകൃതിയി-
 ലധികപ്രിയമൊഴു മതിപുരഭൂമൊഴു-
 മതിവിദ്യതമാറിപോകാപരാന്തേ
 മാനയെന്തിനു മോഹിക്കുന്നു?
 മാനവൻ ഭൂവനെകനിതാന്തൻ
 മുമ്പിമാതളം കുടിപുകൾ തോറം
 നമുപ്രമോതി നടന്നമിരുത്തം
 മുമ്പിച്ചിലായാൽ മറ്റൊരു കാട്ടിൽ
 കഴിച്ചിലുടനേ പിന്നൊരു കാട്ടിൽ
 ഒരിക്കലും പിരിയാതെ വസിക്കണം
 ഞങ്ങളെപ്പോലെ സാമൂഹ്യമുള്ള
 ഞങ്ങളിൽ പിന്നൊന്നവനുള്ള
 നമ്മളിൽ പിന്നൊന്നൊന്നും
 ഞിനമില്ലാതെ കാംക്ഷാവിരോധി-
 യ്യാനില്ലമില്ലാതെ കാംക്ഷയുമനിശം
 നീയുമൊന്നൊരു കാട്ടാളിയുമിഹ
 പൊയ്യല്ലവനൊരു ഭേദമില്ലാ
 മായവർകലയവർ വിണ്ണവരുംബത
 പായനമിലെ സാംകുലേഭം
 ശാലുംഗോലും ഭേദം നാറി നാറി
 ശാലും പകലുമെന്തുമഭേദം
 അങ്ങിനെയുള്ളൊരു ഹമനൈവരതേ
 മംഗലശീലേ മോഹിക്കേണ്ടതാ
 ഞമചിതമയിതവവനഭൂവിവാസവു-
 മേവമസുലളിത പരിമുദഗാത്രേ
 സ്വർഗ്ഗത്തെക്കാളിരിക്കെതുകപരി-
 മുഖ്യത്തെപ്പുലരിക്കുകൾ തോറം
 പൊയ്യല്ലാളും മലങ്കാനഗരം
 കിടക്കത്തൊരു പുരി നന്നിനനരിലോകേ
 അങ്ങിനെയുള്ള പുരപ്രകേരണമതി-
 നംഗനാർമുടിമകടമണി നീ
 തിങ്ങിനകെതുകമൊഴു പുറപ്പെട്ടു-
 കിങ്ങിനിയിങ്ങനെയതതുനിവാസം
 നാടുവിടും കാടും വേടും
 മലവും തേടും ഗുണവും തേടും
 പുണ്യവുമൊഴും പാപവുമൊഴും

ജഗദിവഭേദവിഹീനം തേടും
 തേടുന്നോക്ക പ്രയാസം കാണാൻ
 തേടാതവരെച്ചെന്നമകാണം
 പേടിയുമില്ല പുസാദവുമില്ലാതെ
 മോടിയുമില്ല ശരീരത്തിന്മേൽ
 ആശയ്ക്കൊത്തതു സാധിപ്പിപ്പൊരു
 മാണിക്കും മണിക്കെയിലിരിക്കെ
 വിശത്തിന്നും വിലപിടിയാതൊരു
 കാലത്തെപ്പരികാമിക്കാമോ?
 മോശത്തെച്ചെയ്യിടുകരാമനൊ-
 ഭേദത്തെക്കാരു മാനസമോഹം
 തികക്കത്തൊന്നിനും കലരും മുഖി
 തകൽപ്പെട്ടു വിളങ്ങിയിരിപ്പൊരു
 തകൽപ്പെട്ടൊരിങ്ങു കളഞ്ഞൊരു
 മെകല്ലിനെയോ മോഹിക്കുന്നു?
 മകക്കലമണിമകടമനോഹരി
 ശകിക്കത്തൊരുതെല്ല മിദാനീം
 ലങ്കയുധിപതിയായ് മരുവീടിനൊ
 റെങ്കൽ പേർവസിപ്പതിനോത്താൽ
 കിംകിം സംശയമുള്ളതഗാത്രേ!
 പങ്കേരുഹസുമസന്നിഭനേത്രേ!
 കല്പകൃഷ്ണക്കസുമമുപേക്ഷി-
 യുല്പക്കസുമമുപേക്ഷിക്കാമോ?
 നീയാവതുഭൂവിനാശിരത്നം
 പൊയ്യല്ലഹമിഹപുരുഷനേതം
 കെയിലിരിക്കും കനകമുപേക്ഷി-
 യുിയുമിരപ്പാനിച്ചിക്കാമോ?
 നിന്നുടെ രമണൻത്താനായിനിമേൽ
 എന്തുടെ രമണിമനോഹരിനീയും
 അങ്ങിനെയായാചിജ്ജന്മംമമ
 തിങ്ങിനസുസുഖം സഹലംസതതം
 കൂടുകമൽതനുവോടകമെത്തഴ
 കോടതിൽ സതപരമീദുമുഴഞ്ഞഴ-
 മേടലർതൽക്കലബാണരസക്കളി
 നാടകവിദ്യകളാടുകമെത്തക-
 രേകബുദ്ധിയിലോടുകമൽഗ്നിര-
 മുഖഹിതത്തെത്താടുന്നേടുകനൽസുഖ-
 മാടകൾ വേണ്ടവമോടികളോടിട

കൂടി വിളങ്ങിനല്ലെങ്കിലും
 മുട്ടുകൊണ്ടു മുട്ടിയ
 മുട്ടുകൊണ്ടു മുട്ടിയ
 പ്രീതിയുമാക്കുവിക്കു
 സുഖിക്കുവിക്കു മരിക്കുക
 വിളിപ്പണിസകലം ചെയ്യുവാൻ
 കളിപ്പണിപ്പണി വിനോദിപ്പണി
 സുരസുരപ്പോലോന്നിനിമിത്തം
 ഞ്ഞവധിയവർ വിരിയാതെ വസിക്കും
 കല്യാണത്തോളം ലോഭത്തോളം
 സല്യാപാദിവിനോദത്തോളം
 മല്ലായതമിഴി! പോകപുരാണം
 നീയല്ലെങ്കിൽ ശരണമിനിക്ക്
 വിശ്വധാരാതിദശാസ്വനിവണ്ണം
 വസുധാനന്ദിനി ജാനകി തന്റെ
 സവിധേ ചെന്നുനമസ്കൃതിചെയ്തിട-
 മവിധം പാദമന്ദാമധ്യരോക്കം
 ഹീയമുപേക്ഷിച്ചുചെയ്യുന്നത-
 വഹിതരം പ്രതിനോക്കിടാതെ
 ഉല്ക്കടകോപമാടത്രപുരോളവി
 പുല്ലോടിപൊട്ടിച്ചിട്ടവിളംബം
 തത്തുണശകലം സാക്ഷികൃത്യ
 ജഗത്തുയനായിക ചൊന്നാളേവം.

ഖലപ്രൊപ്പോത്തമനിന്റെ
 വലിപ്പംകേളിയുണ്ടെന്നും
 ജലപ്രൊപ്പോത്തമൻനിന്റെ-
 ന്നമപ്പാൻ സംശയംവേണ്ടാ
 കരുത്തൻ കാത്തവിയുടെ
 പുരത്തിൽ ശ്രംഖലംപൂണ്ടു
 പരുത്തുണിനോടിട്ടു
 തളച്ചുവാത്തകളോത്തൽ
 വിചിത്രമെത്രയുമാത്തു
 സിപ്പാൻ വേണ്ടമറ്റൊന്നും
 ചരിത്രം വിസ്മയം മൂലം
 പ്രപഞ്ചകശുഖസുഖം
 തന്നെയാലിതൻ വാൽമേൽ
 സ്ഥിതനായ് ലോകശവനം
 കഥനം ചെയ്തിരിക്കാത്തു-
 മനിശംകേണം വേണം;

പ്രഖലപ്രൊപ്പോത്തമനിമാംകവടകുവായ്ക്കു
 പപലപിത്തനായ്ക്കുട്ടവിരവിൽ കൊണ്ടുപോ-
 മതിയായുജ്വലനൻപതിയും ദേവൻതാനും
 അറിയാതല്ലയോ നീമാംധടിതികൊണ്ടിര-
 അവരിലേക്കുള്ളപ്പോൾ വരികിൽ നിന്നുട-
 വിവിനേക്കുട്ടുപുറങ്ങുകക്കരനായിവന്നിട്ടും
 മിഥിലാനന്ദിനിർത്തുവതയാംമാനിനി
 പതിയാകുന്നതു ലോകപതിയാംകോസലഭൂപൻ
 ജലധിലം പനചെയ്തു കടന്നുവന്നുടൻ നിന്റെ
 കലവും കോട്ടയും വീടുംബലവുംനഷ്ടമാക്കിട്ടും
 ചെന്നാന്നിന്നുട പത്തുതലയുമസ്സുസംഹത്തൽ
 കളയുകൊണ്ടും വീഴുംവിതയും മസ്കംപത്തും
 ജയവുമെന്നയും കൈക്കൊണ്ടുവെല്ലതിരമൻ
 ജഗദേകാഞ്ചിതരൂപൻമനവം ശാധിപൻവീൽ
 അതിന്നതാമസമില്ലെന്നറികതസ്തം! നീച
 അതിലോഭനവന്നിട്ടുമധികം നാശവും നൂനം
 വസുന്ധരാസുതാഗിരം ദശാനനൻ
 ജവം ധരിച്ചുതിരുഷാസ്വസംഭ്രമ-
 മദനനരംഗമോടിദം തദാപരി-
 ഭവം ധരിച്ചുടന്നെടുത്തു ഖഡ്ഗവു-
 മടുത്തു സീതയെക്കഴുത്തിനോങ്ങിയോ-
 രവസ്ഥകണ്ടതിവടുതപമോടതി
 ജവത്തിലൻപൊട്ടുമയസ്സുനന്ദിനി
 പിടിച്ചു ഖഡ്ഗവുമിടിച്ചുമാനവു-
 മിളച്ചുപേവിധമൊഴിച്ചുമൊന്നത
 വന്ദിച്ചുമാനവുമാച്ചു സീതയി-
 ലുദിച്ചുലജയുമിളിച്ചു പല്ലകൾ
 വിറച്ചു മാനസമറച്ചുപോവതി-
 നരച്ചു രാക്ഷസിജനത്തെത്തടിക്കരം
 രേണുനീപരനാരികളേ! വരുവിൻ
 രേണുനീപരഭാസുരപാദമുഖി
 ജനകാത്മജയാമിവർ മാനസതാ-
 രിരേകമമപല്പതിനോപ്പിനിനീ
 കൊടുവാക്കുകൾ നല്ലനയോക്കികളും
 പട്ടഭീഷണസൈന്യസന്ദളെയും
 സരസോക്തിവിനോദവിധങ്ങളെയും
 സമയോചിതമോത്തിരചെയ്തതേ

മുസന്നിധിതന്നിവിണ്ണപ്പിന്നെടോ
 കുമരമരുവിടുവന്നിന്നുമുതൽ
 ഒരു മാസമതിന്നകമെന്നരികിൽ
 ഇവർ വന്നു വസിക്കണമായതിനായ്
 ഖഴിവോലെ തുമിച്ചുവരുത്തിടുവിൻ!"
 ഇമ്മമുരച്ചു ദശാസ്ത്രനരക്കം-
 പുക്കതിമോദരസേനശയിച്ചു.

ദശകണ്ഠൻപോയശേഷം ജനകഭൂവാലാപുത്രി
 ജാതികണ്ഠമാനസയായഴൽപൂണ്ടുഭൂയോഭൂയോ
 കറഞ്ഞും കണ്ണനീരാലെന്നനഞ്ഞു സന്താപമു-
 ജ്ജിൽ
 നിറഞ്ഞും ശരീരമെല്ലാം കഴുഞ്ഞും സേവദാംബു
 മെയ്യിൽ
 ഖാഴിഞ്ഞും ഭീതിയോടായിവഴിഞ്ഞും ഇത്തര
 മോത്തും
 പറഞ്ഞുംടുവിച്ചു പാരംപലഞ്ഞുമുൾക്കാമ്പിൽ-
 ധൈര്യം
 നിറഞ്ഞു വ്യഗ്രിച്ചും ചിത്തമഴിഞ്ഞും കോമള-
 പൂമെ
 ളലിഞ്ഞും മുഷിഞ്ഞും സുഖമൊഴിഞ്ഞും മൈ-
 മിലിദേവി
 ഞ്ജകാംപൂമരക്കാവിൽപുകഴേറംശിംശപാഖ്യ
 കരുവിന്റെ ശാഖകളിലൊരു കൊമ്പുമന്ദമന്ദം
 കരംകൊണ്ടു വിടിച്ചുതു മറച്ചിരുന്നുടനോരോ
 തിരയോ പറഞ്ഞുകേണുധരണിനന്ദിനിസിതാ
 ഹൃന്മാ! ലോകനാഥ! മമമാനസാധിനാഥ!
 കൃപയില്ലാത്തവാനുള്ളോരവകാശം തോന്നുന്നി-
 ല്ലേ
 പരുത്തരാക്ഷസീജാലംവിടിച്ചുക്ഷേണം ചെയ്യ
 ഞ്ജത്തനില്ലല്ലോ ചിത്രം ചരിത്രം രക്ഷിതാ-
 വായി
 വിഗതകാരണ്യനായി മമജീവനാഥൻരാമൻ
 പിഴകൾ ഞാൻ മെയ്യിട്ടില്ല വെടിയായ്ക്കുന്തോ-
 വേയെ-
 ന്നഞ്ജകാരണ്യരാശേ പരിചാരമിയേവംചൊ-
 ല്ലി
 വിവിധവിലാപഃ ചെയ്താളവനീനന്ദിനിസി-
 പവരണപുത്രനേവമഖിലംമനസ്സിലാക്കി ത്രാ;
 ബഹുമാനംപൂണ്ടുസീതാഹൃദയയെയ്യെത്തക്കണ്ട
 ഞ്ജവിടെതിരുന്നരാമചരിതംകീർത്തനംചെയ്തി-
 ന്നേവനന്ദനന്ദജിലധികം ഭക്തിയോടേവം.

ആയുർകലജാതനഖിലാധിപതിരാമൻ
 വീച്ചുപുരുഷൻ ഹരിവിശേഷപരിധാമൻ
 കോസലഗുപാലസുതനാമമലഭീമൻ
 ഭൂതലാഹരൽക്കുട മായമുഖസോമൻ
 മേദിനിസുതാമിഥിലമേദിനിപപുത്രി
 സീതയിതിനാമമുമാമുദുലഗാത്രീ
 യാമിനിവരാനസുഭാമിനിസമേതം
 രാമന രജേനസഹതാതഗിരഹേതോദ
 ലോരവിവിനന്ധിരിയിലാശയുമുരച്ചു
 ചാരുതെയ്യായ ഗുഹനാധിയുമൊഴിച്ചു
 ചിത്രവരകുടഗിഹിപാർവതചിതപാ
 രാമരതോദപിചതാതമതംശ്രുതപാ
 വേദാമമന്തുവിതുകർമ്മവിധിക്രതപാ
 പാദുകകുളം ഭരതനാശുപരിഭതപാ
 ദണ്ഡകുപേത്ര്യ ചവിരായമവിരതപാ
 മണ്ഡലമാമാമുനിവരാനവിചനതപാ
 പഞ്ചവടിപുക്കതിസുഖിച്ചുധിപസിച്ചു
 പഞ്ചയുഗകന്ധരസമോദരിധരിച്ചു;
 പഞ്ചമലർസായകരസാസതഭേവിച്ചു
 പഞ്ചമതിലാശുലളിതാതനവഹിച്ചു;
 ശുക്ലബലവന്നു ചിലവാക്കുകുളച്ചു
 പേപ്രകൃതികണ്ടുജനീഷ്യതവിടിച്ചു
 വാളമുറ മുരിമുലനാസികമുറിച്ചു
 കാളനിശപോലെ രജനിചരിതിരിച്ചു
 അക്ഷമകൾകേട്ടു ഖരനാദികൾചൊടിച്ചു
 വിഗ്രഹമതികലവരൊക്കവെനശിച്ചു;
 രാവണനുംവന്നവനിപുത്രിയെഹരിച്ചു
 പാരിടസുതേത്തിരവതിന്നടനെയച്ചു
 നാലുദിശിവാനരരുഴറൊടുഗമിച്ചു
 ബാലിസുതനാദികവിസേനയൊരുമിച്ചു
 ചാലെയമതെക്കുദിശിനോക്കിനതിരിച്ചു
 ചോരതരവാരിനിധികണ്ടുവിഷമിച്ചു
 രാജതനയം വസതിയോത്തു വിമലിച്ചു
 വാജിവരവാചമതുകൊണ്ടുയരിച്ചു
 ആകുലമകന്നൊരു കുരങ്ങമകുതിച്ചു
 വേഗമൊടു ചാടിമലർവാടിയിൽ വസിച്ചു
 ശിംശപതരൂപരിയിരുന്നുദരിശിച്ചു
 സംശയവുമില്ലമഹാഗുപുരുഷിച്ചു

വിശ്വജനനിംസപദികണ്ടതിസുഖിച്ചു
 വിസ്മയമിവണ്ണമനിലാത്തജനരമ്യ
 രഘു.കലനായക ചരിതരസാലാപ-
 മിഹസുഖദായകമിതമനോജ്ഞം
 അത്രപവിത്രവിചിത്ര ചരിത്രമി-
 തിത്രദയാനപിതമുദിതസമേതം
 യാചനാരത്നൻ കീർത്തിച്ചതുമതി
 പാവനപാദസുമാനസനേവൻ!
 മായാവികളാം ദേവരികളുടെ
 മായാകവ്യതിപ്രകൃതികളോവാൻ?
 മാരുതനെന്റെ മാനസതോഷദ-
 കാരണമായിദമുരചയ്ക്കാനോ?
 കഥയഗുണാശയസർവ്വമഹോമമ
 ഹൃദയസുഖോദയകരമനുവാദം
 നൃപവാനാകിയമവരനുംബത
 കപിവനോകിയരവിസ്മയനും
 മനമൊരുമിച്ചു സുഹൃത്തുക്കളാവതി-
 നനുപമസുമതേകിംകാരണവും?
 പുഞ്ചിരിപൂണ്ടിതുകേട്ടമരുത്സുത-
 നഞ്ചിതരൂപിണിയോടുരചെയ്താൻ;
 പഞ്ചംപടിസ്ഥലമതിൽമരുവുനള-
 വഞ്ചുമാരഞ്ചുന്തലയുള്ളവനാൽ
 വഞ്ചിതയായിതുഭവതിയുമുടനമ
 സഞ്ചിതപാപമൊടവനിശന്മാർ
 ദുഃഖിച്ചുകൊണ്ടൊക്കെനടന്നും
 പക്ഷിമൃഗാദിയൊടനേപഷിച്ചും
 ഒട്ടകരഞ്ഞുമുഷിഞ്ഞുമുഴന്നഴൽ
 പെട്ടതിരിഞ്ഞുനടന്നീടുമ്പോൾ;
 വെട്ടുകൊണ്ടുപിളർത്തുനഴൽ
 വെട്ടുകൊണ്ടുകിടന്ന ജടായുവി-
 നിഷ്ഠംപൂണ്ടുകൊടുത്തിതുമോക്ഷവു-
 മൊട്ടുപിന്നെവിഗതവിളംബം
 വികൃതാകൃതിയായുന്നകഞ്ചന്ധന
 സുകൃതാനന്ദപദത്തെയുമരുളി;
 അപരിമേയമിസുകേതിഭരിച്ചൊരു
 ശബ്ദരിക്ഷംഗതിയരുളിജവേന
 പമ്പാനദിയെചിമ്പാക്കിപ്പോ-
 നമ്പൊട്ടുമൃഗ്യമുകാദികരേറി

ബാലിയേത്താലമ്മലതൻമുക-
 ളാലയമായദിവാകരതനയൻ
 നീലൻഗവയഗവാക്ഷനമടിയൻ
 നാലിങ്ങിനെ നിജമന്ത്രികളോടും
 നിവസിക്കുമ്പോളിവരെക്കണ്ടതി-
 ഭയമുൾക്കൊണ്ട ദിവാകരതനയൻ
 എന്നെയയച്ചുചെന്നനമിച്ചു
 എന്നുടെചുമലതിലവരെവഹിച്ചു;
 സുഗ്രീവനെയുംകണ്ടുപറഞ്ഞു
 വ്യഗ്രമശേഷവുമകലെവെടിഞ്ഞു
 അഗ്നിയെവിരവാടു സാക്ഷിയുമാക്കി
 സഖ്യവുമുടനിഹചെയ്യിച്ചേൻ ഞാൻ;
 ഒരുബാണേനവധിച്ചിതുബാലിയെ
 വിരവോടൊരു മമഥരഘുനാഥൻ;
 കിഷ്കിന്ധാപുരിപാലനമതിനായ്
 സുഗ്രീവനെയും വാഴിച്ചവനും,
 ദിക്കുകൾനാലിലുമനേപഷിച്ചാൻ
 മർക്കടസഞ്ചയമോരോലക്ഷം
 ദിശിദിശിപോയതിലഹമിഹതേക്കേ
 ദിശിതിരവാൻ പോന്നവരിലൊരുത്തൻ
 അടയാളോക്തിയുമുണ്ടിതുനൽത്തിരു
 വടയാളാഹ്വയമുദ്രയുമുണ്ടു്;
 തണ്ടാർമാനനി രണ്ടായുവതനു
 പൂണ്ടാശ്രമമതിലൊന്നഗ്നിയിലും
 വടിവൊടുമരുവിനതടയാളോദിത-
 മുടനിഹചിഹ്നം പശ്യസ്വശീലേ!
 താഹർമകളോടേവമുരച്ചു
 ശ്രീരാമാകിതമോതിരമുദ്രാ
 ജാനകീദേവിക്കാജികൊടുത്തിതു
 വാനരവീരൻ പവനതന്ത്രജൻ.

വരൻതന്റെന്നാമംപൂണ്ടനിറംതേടുമഗ്ന

ലീതം

കരതന്നിൽവാങ്ങിസീതാജവംതോഷപൂര-

ത്തോടും

ശിരസ്സിലമുഴുത്തിമിഴിയുഗത്തിലണച്ചുമുഖ

ത്തടത്തിലുംതന്തിരുമാറിടത്തിലും ഭൂതോഭൂത

ബഹുലാപാലഴകോടുമലാവിലാപംചെയ്തും

ഉപലാനന്ദിനീസീതാമിമിലഭൂപാലപുത്രീ

പാഞ്ഞുനന്നിയിൽമമനിറഞ്ഞുനിന്നൊരുദൂരം
കുഞ്ഞുനിൻവാക്കുകേട്ടുമാറിഞ്ഞുപതിചരിതം
വരവിശ്വാസമായിമോതിരംമേലഭിച്ചുതുലം
മുഖീവനാഥൻതന്റെ ചരിതമുരച്ചൊരുനി
മുഖീവരാതാവെന്നുമാനസാനിശ്ചയിച്ചുൻ-

ഞാൻ.

ഇനിയൊട്ടുതാമസിയാതെ
വനിഷ്ടമാമിളയാതെ
കനിവാട്ടം കൈവെടിയാതെ
വനിഷ്ടമാനസമോടെ
തലയെട്ടുണ്ടുമോറം
കരമട്ടമൊരേഴുമഞ്ചും
രൂതദൃഷ്ടമാമതികഷ്ടം
വരകുട്ടാരനിഷ്ടവരിഷ്ടം
യുതിനഷ്ടതപെയ്തുജവതോടു
പരിയുഷ്ടിയൊടങ്ങുമിപ്പതി-
യായിഷ്ടമതേശ്രുണസംഗതി
ജീവിട്ടുവരുത്തുകനിപോയ്.

അവനിസുതാഗിരമധികശുചാബത
പവനതന്ത്രജൻകേട്ടുരചെയ്താൻ;
കലായതലസുരചിരനയനേ
കളമൊഴികളകഴലകമതിലധികം
ഘൃനായകനും നിജസോഭനം
പൂവഗാധിപനാമരുണാത്മജനും
പ്രബലതപെരുകിന കവികലബലയുത
മേഖലമണിവരുമിവിടെബലേന;
അതിതബലൈഃഘൃമശേഷമൊടുക്കും
മേതിയെയുംകൊണ്ടുങ്ങുമിഷ്ടം
സാഗരമെന്നൊരുദുർഗ്ഘാടമുള്ളതി-
നാകലമില്ലവേൽകുപയാഞാൻ
സുവകലതിലകവരന്മാരെയുമഥ
കവികലബലമുഖമിരുപതുമാനം
മുഖിലെടുത്തുവേനകടത്തുവെ
നമലതനോനഹിസംശയമല്ലം.

യദിത്രിനന്ദിനികൗതുകമോടിതി
അർസുതോക്കുകിരുകേട്ടരുചെയ്താൻ;
അതികൂശനല്ലോനീയിനിയുള്ളവ-
രികിലുംകൂശരോനിന്നൊടുസരോ

തത്രസമീരണപുത്രനതിവ
ഭയത്തെജനത്തിനവർഗ്ഗിതമാംവടി
കുശുകലോത്തമനൊത്തമഹത്തന
ബലമുദാപരിയുതപാനതപാ
അതിസതപരമുടനഖിലേശപരിയൊടു
ഗിരമുത്തരമുരചെയ്തുകവിനാൻ;
ഇതിനൊത്തവരുണ്ടതിവിക്രമമൊടു
മിരുപത്തൊന്നുജലംകവിസൈന്യം
ഇവിടെവരുബതയവിളംബിതമിനി
വിബുധരിപുക്കളമൊക്കെനശിക്കും;
അടയാളോക്തിയുമടയാളവുമിതി
സ്ഥിതിതരണം വിടയരുളേണം;
വടിവൊടുചിന്തിച്ചുവനിസുതാനീജ
മുടിയിൽവിളങ്ങും ചുഡാരണം
മാരുതസുതനടെപാണിയിൽനൽകി
ച്ചാരുഗിരത്തെയുമരുളിച്ചെയ്തു.

ഉത്തമപിത്രകൂടെപുത്ഥപീസുരോത്തമന്റെ
വിസ്തൃതതാഴ്വരയിൽതത്രവാണീടുംകാലം
ആമിഷംശോഷിപ്പിച്ചാൻഭൂമൗ നിരത്തിവച്ചു
സാമോദംഞാനതിങ്കൽ കാവലുമായിരുന്നു
എന്മടിതന്നിൽ ചത്തുതൻമുടിജീവനാഥൻ
സമോദംപുണ്ടുസുഖമാമ്മാറുണ്ടുനേരം
പാകാസുരാരിതന്റെ സുനജയനെന്നൊരു
കാകാകൃതിയായുന്നിട്ടാമിഷം ഭൂജിക്കുമ്പോൾ
പാരാതെകല്ലെടുത്തുനാലഞ്ചെറിഞ്ഞുഞാനും
ശുരതഭാവിച്ചെന്റെനേരേയടുത്തുകാകൻ;
കൂഞ്ഞാരുകൊക്കുകൊണ്ടും മൂത്തനഖങ്ങൾകൊ
ഗാത്രമുറിച്ചിട്ടാത്തയായ്യിണഞ്ഞാനും [ണ്ടും
നന്മനണന്നിതപ്പോൾവേദനകണ്ടിതെന്നെ
ക്രോധേനപുൽമുറിച്ചുസാരമനുജവിച്ചു
വരയസംതന്നെനോക്കിനേരേപ്രയോഗിച്ചു-

പ്പോൾ

പോയവൻജീതികൈക്കൊണ്ടോരോരോദിശി-

യെല്ലാം

ഈശ്വരാഗീശവിബുധേശശതേശനാദി
യാശാപതികളാദിയാമവരവരെല്ലാം
ദാശരഥിവിശിഖമോചനംചെയ്തതിനു-
ള്ളാശയശക്തികാണാഞ്ഞാശുസുരേശസുന

ക്ഷീണിച്ചുഭീതിപ്പെട്ടുനാണിച്ചുപോന്നുവ-

ന്നെൻ

പ്രാണേശ്വരംപ്രിയഗംഗാമേവീണാശ്രയിച്ച-

നേരം

കണ്ണണമേരുന്നോൻനന്ദനനായവന്റെ

കണ്ണാനുകത്തിച്ചോർത്തുതിണ്ണമെടുത്തുബാണം;

അന്നേവംപാലിച്ചവനിന്നേവംമോചിച്ചതു-

മിന്നംനിരൂപിക്കുമ്പോളെന്നുകൊടുക്കാലം

ഇവളുത്തുത്താനെന്നീചവിയിലുപദേശിക്ക

മമജീവനാഥൻ കൈയിൽ മണിയുംകൊടുത്തു

കൊൾക;

മടിയാതെവിന്നെക്കീഴ്പ്പടയോടും തമ്പി

യോടും

ഉടനെവരേണന്നാഥനതിനായ് ശ്രമിച്ചാലും നീ

സുഖമായ് ഭവിക്കുന്നിനക്കൊത്തനാളും ദുഃഖമില്ലെ

ന്നുനമോദംപൂണ്ടുഭവിക്കനിവോടനുഗ്രഹിച്ചു

ജനകനന്ദനിതന്നെത്തൊഴുതുയാത്രയും വീണ്ടോ

രനിചനന്ദനഭാരതനയസചിവശ്രേഷ്ഠൻ;

ഉപവനമതിൽകടന്നാത്മസന്തുഷ്ടനും-

യൊരുമരമതിൻറെകൊമ്പത്തിരുനോന്തിരും

നിശിയിലിഹവന്നവൈദേഹിയെക്കണ്ടുഞാൻ

നിശികഴിവതിന്നുമുന്പാഴ്ചപോയാകിലോ

സമുചിതവിഹീനനാളുതന്നെയായ്തും

സുമഹിതയശസ്സിനും ശോഭകേടായ്തും

അരിപുരിയിലേക്കുനേളുതയച്ചീടുകിൽ

പരിചൊടുഗുരുത്വമാം കാര്യസാധ്യംപരം;

സ്വയമുദയവൈഭവാൽപിന്നെയൊന്നന്യരും

യുചിതമൊടുമെയ്യിലോ ഭൂതനത്യുത്തമൻ;

ദശവദനമീക്ഷണം വീക്ഷണംചെയ്യണം

ചിലവചനമായവൻ താനമാശ്വേശണം

അതിനവഴിപൂമലക്കാവുണ്ടെങ്കിലും

തദനുവരമാഹവത്തിന്നുരക്ഷോഗണം

അവരാടുപിണങ്ങണം കൊന്നൊടുക്കീടണം

അപരമരാരിയെക്കണ്ടുചൊല്ലായ്തും;

ഇതിമനസിചിന്ത ചയ്ക്കുജനാനന്ദനൻ

ക്ഷിതിധരവരോപമൻക്ഷീണഹീനൻതൊ

ലകാമർദ്ദനം ഓട്ടൻതുളുൽ സമാപ്തം.

അ ഹല്യാമോക്ഷം

ഓട്ടൻതുളുൽ.

വണ്ടുമാറ്റാളുവിശ്രമനാം ഭർ-
കണ്ണനതെന്നൊരു അക്ഷസരാജൻ
ഉണ്ടായ്തന്നധരിത്രിയിലവനെ-
ക്കണ്ടാലുണ്ടെന്നശൈലസമാനൻ
കണ്ണ തപെരുകിനരാക്ഷസരെക്കൊ-
ന്നിടുന്നതുടങ്ങിസുരന്മാരെല്ലാം;
തൽക്ഷണമായവരെക്കൊക്കട്ടെ
ലക്ഷ്മീപതിയെച്ചെന്നുവണങ്ങി
രക്ഷോവനാലുള്ളതൊന്നായ്തും
ശിക്ഷയിലങ്ങിയില്ലെന്നുമൊ
പക്ഷിലപനാമീശ്വരനൊ

രക്ഷിപ്പതിന്നുമുതിന്നുരുചെയ്തു:-
'ഇക്ഷുശരാസന്ധരിപുതൻകൃപയാൽ
രക്ഷോവനതിബലവാനെങ്കിലു-
മക്ഷയഭുജബലനാകുമൊരവനെ
ശിക്ഷിച്ചിനിഞാൻ നിങ്ങളെയെല്ലാം
രക്ഷിച്ചീടുവെന്നുതരമെയ്തു
മോക്ഷപ്രദനവിദ്യത്തിൽമറഞ്ഞു;
ഉത്തരകോസലരാജ്യയെത്രയും-
മുത്തമമായൊരയോദ്ധ്യപുരിയിൽ
കീർത്തിപെരുത്തൊരു ദശരഥനാകും
പാർഥിവമകുടശിരോമണിത്തന്റെ

പുനരതം രാജധീയോടും
 പൂർവ്വികവന്നവതാമരചെയ്തി-
 ഭൂവസിക്കുകാലേ കൈശിക
 സതുവിരോധികളെക്കൊലചെയ്താൻ
 പ്രാർത്ഥനായതു കാരണമറിവൻ
 ദുഷ്ടംഗമനാം ലക്ഷ്മണനോടും
 സുഗ്രീവരക്ഷകനാകിയ ഭഗവാൻ
 വിശ്വതമാകിന സിദ്ധാശ്രമഭൂമി
 പാർത്ഥവപേരുകൾക്കൊലചെയ്ത-
 യാതികളെത്തുമുന്നീന്ദ്രനാടും
 ഭൂപകമരന്മാരുടെനേരം-
 ചരപകാശമതിനാഗ്രഹമോടെ
 വിശ്വാമിത്രമുന്നീശ്വരവചനാൽ
 വിശ്വസത്തോടുപോയൊരുശേഷം.

വിരൽശീരമചന്ദ്രൻധീരൻതരുണീജന
 ഛായ്വതരുണഗുണശീഖൻ സരസീരഹ
 നേത്രമുദയതരശാത്രൻ ചരിപാലിത
 സമുപരിപാതശാസ്ത്രൻപ്രചലിതകു-
 മസ്ത്രൻപൂർണ്ണനീളവക്ത്രൻകശികതപ-
 പുനരതനോടു കൂടിയസിദ്ധപോകുകൊലം.

അഗ്രേകളെക്കൊന്നനമെത്രയും-

മുഗ്ദ്ധരതപൂരംവിമലം
 സർഗ്ഗസ്ഥിതിലയകാരണനാം നൃപ-
 വർഗ്ഗശീരമണിപോലിച്ചുടനേ
 ഛായ്വതകാനനമിന്നു പുരോഭൂമി-
 ചേതോഹരമിതുകാണാകുന്നു?
 പാതകനാശനമായതപോവന-
 മേതാമുന്നിയുടെയെന്നരുപെയ്ത
 ഹരികരിനരിമരമഗ്രനടക്കും
 തരികുനരിഹരിണങ്ങളുമീവക
 ഖങ്കിനമോദാലിടേ പന്നങ്ങിനെ-
 ധരിവരഹിതം കാണാകുന്നു
 ഇങ്ങിനെയുള്ള മഹാസ്ഥലദർശന-
 സംഗതിവരികയുമില്ലനരാണാം
 പുണ്യവിശേഷംകൊണ്ടല്ലാതിതു
 ഛായ്വതേ! യിടുകുകയില്ലാ!
 ഛായ്വഗിരമേവംകേട്ടൊരു
 ഛായ്വനിന്നുകോടരുപെയ്ത

ശ്യാമകേമളകളേബര! നിന്നുടെ
 കാമിനുംചിരമിന്നനമുക്കു
 വാമദേവപദകേതനതാകിയ-
 സാമവേദനിധിഗൗതമനെനൈതേ
 മാമുനീശ്വരവരനളവായി
 ഭൂമിതന്നിലൊരുകാലംപണ്ടു്
 സോമബിംബമുഖിയായൊരഹർവ്വ
 കോമളാംഗി മുദാഷിണിയോടും
 ശ്യാമകോമളകളേബരവളരെ
 ഭീമമായതപമായവർചെയ്തൊരു
 പുണ്യദേശമിതുകാണുകരൂപുത്തമ
 പുണ്യരീകവിമലായതനേത്ര!

രാവസവരന്ദ്രന്റെ വാക്കുകൾകേട്ടു
 ഭൂപകമരന്മാരുളിച്ചെയ്ത
 ശപഥമായിപൗരതമുന്നിയുടെ
 പാപവിമോചനവാസസ്ഥലമിതു
 കണ്ടുവണങ്ങിഗമിക്കുന്നാഗ്രഹ-
 മുണ്ടനമുക്കുനസ്സിഖിരാനീം
 ഇണ്ടലകനുശമിച്ചെന്നാലതു-
 കൊണ്ടനമുക്കൊരുമംഗലമുണ്ടാം
 എന്നരുപെയ്തമുന്നീശ്വരസഹിതം
 ചെന്നമഹാവനദേശംപുക്കു
 അന്നേരത്തൊരു മോഹനമാംശീല
 മുന്നിൽപരിചൊടുകാണായ്വന്നു
 അതിമേദേനപറഞ്ഞാൻ മാമുനി
 ഇതുകണ്ടിടുക രാജകുമാര!
 മതിമുഖിയായൊരഹർവ്വദേവിതേ
 ഇതുകാലത്തൊരു ശീലയാജ്ഞാങ്കി!
 തവപദകമലംകൊണ്ടുചവിട്ടുക
 ഇവളുടെപാപവിമോചനമല്ലേ
 അവരംബമുകാലം ദുഃഖിച്ചിങ്ങിനെ
 അവനിയിലൊരുശീലയായിസ്സതതം
 ഹന്തദേവന്ദ്രന്റെ പാദസരോരുഹ
 ചിന്തനകൊണ്ടതിവിമലാഞ്ചാരം
 ചിന്തിതവിതരണസന്താനദൃമ
 നിന്തിരുവടിയുടെ വരവുപാർത്തു
 പൂന്തൻമൊഴിയവരതന്റെരമ്യമ-
 തെന്തിഹത്താനരചെയ്തതിരാനീം

രാമരമാവരോഃപവവിര!
 കാമപലപ്രഭ! കാരുണികോത്തമ!
 മരകടാലനിവാരണമതിഭാരത-
 താമസമരുതിനിയരവിന്ദാക്ഷ!
 ഇങ്ങിനെവളരെപ്രാർത്ഥിച്ചുകൊ-
 ണ്ടംഗരമണിയവരം വാണീടുന്നു
 മംഗലനിലയം വർഷിനിവേഗാൽ
 മംഗലമരുതുക കരുണാസിന്ധോ!
 മൗനവിചലനം കേട്ടശോഭാം
 മനസിതളിഞ്ഞിരുന്നിട്ടിപ്പോഴും
 കനിവൊടുമാമുനിച്ചുവേഗവേഗാൽ
 ഇതിനുകാരണമരുൾ ചെയ്താലും
 മതിമുഖിതാലോഹനപ്രാദേവി
 സന്ദിഗ്ദ്ധവംശശിരോമണിരത്നം
 അകീസുഖമോടുതപസ്സുചെയ്ത
 പതിയൊടുക്കുടിവസിക്കുംകാലം
 സംഗതിയിങ്ങനെവരുവാൻ മുനികള-
 പുംഗവകുരണമരുൾ ചെയ്താലും;
 മംഗലമുന്തിരച്ചുത്തമവചനം
 ഭംഗിയൊടിക്കണകേട്ടശോഭാം
 തിങ്ങിനമോദമോടതിനുകാരണ-
 മിങ്ങിനെമുനിവർനരുളിച്ചെയ്തു.
 അമരായിപണെതന്നാളിൽകുതുകാൽ
 അണിതലമുക്കുണ്മതിനായി
 പരിചെയ്തല്ലവിമാനവുമേവീ
 സ്തരപതിരിക്കുകൾ കണ്ടുസീച്ച
 അരികലകാലനനേകം ദിക്കുകൾ
 തരണമെഴുഗമിക്കുംകാലം
 ലോകമഹാമണിദീപമതയൊരു-
 ഭാനവുബ്ബിയിലാശ്രമത്തെ
 അഗണ അടുദിച്ചുവിളങ്ങി
 സാരസജാലവുമജ്ജമജ്ജി
 ചന്ദ്രനദിച്ചുകോടമപൊങ്ങി
 പന്ദികയലകിലശേഷംതിങ്ങി
 അംഗനക്കൊടുക്കുടിച്ചിലജന-
 മംഗലനാടകമുദ്രവതിനായ്
 മൃഗികുലംനായകുളിൽവരണവർ
 ശ്രംഗരങ്ങനടിച്ചുതുടങ്ങ

തിങ്ങിനമോദമോടമരേശൻതാൻ
 ഇങ്ങിനെയാളൊരു രാത്രിയിൽവേഗാ-
 ലങ്ങുഗമിക്കുന്നേരമയോഭവി
 ഭംഗിയിലൊരുവനമവിടെക്കണ്ടു
 ഗൗരമമുനിയുടെയാശ്രമഭേദം
 കൗതുകമോടമകണ്ടുമഹേന്ദ്രൻ
 അതിശയമോടൊരു ചുകാവുചുന-
 രതിലൊരുമതിമുഖിവിവസീടുവതും
 പ്രതിമുഖമവിടെക്കണ്ടു സുരേശപര-
 നതിമോദത്തൊടുനോക്കും സമയേ.

അതികുടിലാലനസദൃശനിറമുടയവേണിയും
 അത്തമാകും നിടിലപ്രദേശവും
 മതിശമണകരകമല ചാപത്തിനേറവും
 ആതകമേകുന്ന ചില്ലിവില്ലാട്ടവും
 കമലദളവിമലത ചികണ്ണിണഭംഗിയും
 കാമതുണിരമോടൊത്തകണ്ണങ്ങളും,
 തിലകസുമസമുടയ നാസികാഭംഗിയും
 തികൾക്കുതുല്യംനിരകമാംവക്ത്രവും
 വര ജസമുഖനസുഷമക ചകലശകട്മളം
 വക്ഷപ്രദേശംനിറഞ്ഞുതിങ്ങിത്തരാ
 ഭൂമതരകരയുഗളവടിവുമതിമോഹനം
 ആനന്ദമുണ്ടാംവലിത്രയശോഭയും
 പുളിനമൊടുസമജ്ജാലനമതികൃശസുമല്ലവും
 പുന്തുകിൽചാത്തുമക്കാഞ്ചിതൻ ശോഭയും
 കടളിയൊടുകലഹമനുദിനവുമലെയിടും;
 കാമിനീമൗലിതന്നുരുപ്രദേശവും
 കമലകലമനിശമവർച്ചവടികൾ കാഞ്ചനാൽ
 കാമഭംഗനജലംപുക്കുമേവിനാർ
 അരുതരുതുപാവതിനു നാഗായിരാജനും
 അത്തുതസൗന്ദര്യമോഹനാധംബരം
 സുരതരുണിജനമഖിലമപ്സരസ്ത്രീകളും
 പരിചിനൊടുകാഞ്ചിലോ നാണമായേർപ്പിടും

കമലാക്ഷിയെയിങ്ങിനെകണ്ടു
 കാമാസ്രവുമ്പൊഴുകൊണ്ടു
 വലശാസനനൊന്നുവിരണ്ടു
 പലനാശയനായതുകൊണ്ടു
 തലമുടികളും മുഖിയിണകളും
 കളിതചികളും മനമതുമാണ്ടും

പരിപൊഴുപൊഴിക്കമനോജ്ഞി നീതിൻ
 പരമാർത്ഥങ്ങളുൾക്കൊള്ളുന്നവുമിപ്പോൾ
 സുരക്ഷയുണ്ടാക്കി ഗിരമതുൾക്കൊള്ള
 സരസിജലമിഴിപൊന്നാളേവം
 മനികുലകൾക്കിരുന്നോണിരണം
 മേവതിഗൗരവമുനിയെന്നറിക
 നാമമഹാപുരുഷനായിപരമാർത്ഥം
 മാനുഷമെന്നറിയേണമിതിപ്പോൾ
 കാമസമാനകളേവനോരൂവ
 നാമമഹാമഹത്തമനായപയ്യോലും!
 ഇത്തരമവളുടെ വാക്കുകളെവിടേ
 ചിത്തരസത്തൊടു കേട്ടമരംശൻ
 സത്പരമത്തരണാംഗിയൊടപ്പോൾ
 ഉത്തമമരുൾ ചെയ്യാനതിദമദാൽ
 അമരായിപറഞ്ഞെന്നെന്നപ്പരിപൊഴു
 കമലാനനയാംനീയറിയേണും
 വിമലമതേ! തവകൊങ്കൾക്കുണ്ടി-
 ട്ടമിതകുതുഹലമുള്ളവാകുന്നു
 മട്ടോലും മൊഴിയാളേ! നിൻമുഖ
 മൊട്ടുകൾ രണ്ടും നമ്മുടെ മാറിൽ
 പുഷ്പാനന്ദം ചേർത്തു പുണർന്നി-
 ട്ടൊട്ടു ശമിപ്പിച്ചീടുകതാപം
 കഷ്ടമടുമഖർ ശരണയെ ഓണം
 പെട്ടെന്നുവയ്ക്കുകൊണ്ടിട്ടെന്നടൽ
 നഷ്ടംവന്നുവേദിക്കും മുന്ദ
 തുഷ്ടിയൊടൊപ്പുണർന്നേയും നീ
 തിരഞ്ഞൊന്നുമാതാവിവിവശാൽ
 മതിയും കെട്ടുകുറിക്കുന്നെന്നെ
 മതിമുഖിയാളേയൊന്നുപുണർന്ന-
 ലതിയായിട്ടൊരുശോഭവുമില്ല
 എന്നതുകേട്ടമനോർമ്മരോഷിണി
 മുട്ടുമുട്ടിതമൊഴുപൊഴുതോളേവം
 ഉത്തമനായവോന്നുടെ ഹൃദയേ
 ഇത്തരമുള്ളതുതോന്നിടുന്നതു
 യുക്തമല്ലെന്നറികമഹാമുനി
 നന്തമതിന്നിതുമോയിച്ചെന്നാൽ
 കേവലമുനിവരണിയന്തരമേ
 ശുപവചസ്സുകൾക്കും നിയതം

പാപവുമുണ്ടതിനെത്രയുമോർത്താൻ
 താപവുമതിനാൽവന്നുവേദിക്കും
 ധാരിവില്ലാത്തജനത്തോടീവക
 പരമണമറിവുള്ളാളുകളെല്ലാം
 പാവംമാത്രമൊരിവുന്നമുക്കി-
 ല്ലറിയണമല്ലോസകലവുമോർത്താൽ
 മറിമായങ്ങളെയറിയാതുള്ളൊരു
 മറിമാൻമിഴിയുടെ വചനമിതേവ
 സുരശരവിവശനതായിടുനെന്നും
 സുരകലനാഥൻ കേട്ടൊരുനേരം
 പെരുകിനപരവശമാനസനായി-
 പ്പനരപിസരസിജമുഖിയൊടുചെന്നാൻ;
 ഉരുതരഗുണഗണനിലയെന്നിന്നുടെ
 ഗിരമതുടുസ്സഹമെത്രയുമോർത്താൻ;
 ഒരുഗതിയില്ലിഹനീയല്ലാതെ
 പെരുകിനമലർശരതാപമൊഴിപ്പാൻ
 ഏന്താടെ ജീവനൊരക്ഷിച്ചീടുക
 സുന്ദരിമാർകലമകടമണേ! നി
 ലാമതിയാക്കൊരു മാടപ്രാവിൻ
 ചരിതമതിന്നിഹചൊല്ലിടാം ഞാൻ;
 കരുണമൊരുവനതരുവിൻമുകളിൽ
 പരിചൊടുതാനും പിടയുൾകൂടി
 മനസിജതാപമൊടാവഗമിധനം
 മനമതഴിഞ്ഞുമാമിക്കും സമയേ
 വന്നൊരുവ്യാധനമത്തരുമുഖേ
 നിന്നൊരുശരമെയ്താനതുമുഖം
 പക്ഷിണിതന്നുടെ വക്ഷസ്ഥലമതു
 ലക്ഷിതമാക്കിത്തീർത്തുശരത്തിനു
 പക്ഷവുമൊരവിലാപിച്ചുവളും
 തൽക്ഷണമവനിയിലാശുപതിച്ചു
 ചെന്നതെടുത്തക്കാട്ടാളൻതാൻ
 പിന്നെയുമവിടെച്ചെന്നുവസിച്ചു;
 തന്നുടെ പിടയേ തരിയുടെ മദ്ധ്യേ
 കൊന്നൊരുതാപം സന്ധിയാഞ്ഞിട്ടതി-
 നന്നതമാകിനതരുശാലായാം
 ലിനതപുണ്ടുവസിക്കുന്നേരം
 പരവശനായകിരാതൻ ഞ്ഞ
 പരിചൊടുകണ്ടപ്പൊരാവതവും

പെരുകിനകൃപയവനുജ്ജിദ്യുദിച്ചു
 പരിഭവമേതും തോന്നീലപ്പോൾ;
 പട്ടിണിയിട്ടുകിടന്നീടുനൊരു
 കാട്ടാളനുലഭിച്ചൊരുമാംസം
 ചുട്ടുജ്ജിപ്പാനഗ്നീജ്വലമേ
 പെട്ടെന്നുവിടെക്കൊത്തിക്കൊണ്ട-
 നിട്ടുകൊടുത്തവനാദരവോടെ
 ഇഷ്ടനതായകിരാതനുമടനെ
 ചുട്ടുജ്ജിച്ചുകപോതിയവേഗം-
 ലൊട്ടും തൃപ്തിവരാഞ്ഞിട്ടവനും
 ഭൃഷ്ടിമിഴിച്ചുമനോക്കുന്നേരം
 ശിഷ്ടനതായൊരുപാദാവതവും
 കഷ്ടമിതെന്നുമനസ്സിലുറച്ചു
 തന്നുടെദേഹവുമവനുജ്ജിപ്പാൻ
 ചിന്നതയെന്നിയൊന്നാംചെയ്യ,
 വാണിയിൽ വീണമരിച്ചാരുടനെ
 ധന്യനതായകപോതപ്പക്ഷി
 ചെന്നതെടുത്തു ഭുജിച്ചൊരുസമയേ
 വന്നിതുതൃപ്തിയുമായവനേറും
 ഉന്നതമതിയായുള്ളജനങ്ങൾ
 കിന്നതു ചെയ്തൊമെന്നില്ലല്ലോ

സുരകലവരനുടെ ഗിരമഖിലം
 പരിചൊടു ശ്രവിച്ചൊരു ചലമിഴിയും
 സുരശരവിവശയായവളുമേറും
 വിരവാടു നിരൂപിച്ചു ശശിവദനം
 മരതകങ്ങിമയതനുലലനാ
 സരസിജമിഴികളൊടികലൻ
 വരസുമതതികൊണ്ടു ചമച്ചതല്ലേ
 പെരുകിന സുഖമൊടുമരിച്ചുവാഴും
 ഹരിയുടെ മൃതനതനുസംഗമം
 തരുണിമാർക്കു പാർത്താലതി ഭർല്ലോ;
 കരമതിലിഹവന്നതതിസുകൃതം
 തരുണിമാർ സുഖലിലവെടിഞ്ഞിടുമോ?
 കരമതിലകപ്പെടു കനകക്കുട്ട
 പരിചൊടുകളയുന്നതു ചിതമല്ല;
 ഇതിനാലൊരുദോഷം വന്നാലുടനെ
 വിധിയെന്നോർത്താളഥ ശശിമുഖിയും.

സുന്ദരനായ സുരേശൻ തന്നോടു
 തരികവൻ പറഞ്ഞാളേവം;
 വരികനോഹരരൂപം നിന്നുടെ
 കാളിമുദ്രിച്ചൊരു കാമിതമല്ലാം
 വിരവാടു സാധിച്ചീടുകവേഗം-
 ചരകിനിയതിനൊരു താമസമൊട്ടും
 മരിമുഖിയാളുടെ വചനമിതേവം
 കിതളിർതെളിവാടു കേട്ടൊരുനേരം
 സുതസവതായൊരഹമുയെ വേഗം.
 മരിവേഗത്തെടു പ്രാപിച്ചിറുൻ;
 പലവിധലീലകൾ ചെയ്തതുടങ്ങി
 രീപതികരമതിൽ ബാണമൊടുങ്ങി;
 കരിവനുദയത്തിന്നു തുടങ്ങി
 പരിമതിബിംബപുമങ്ങമമങ്ങി
 സുഖമൊടുക്കിരമിച്ച സുരേശൻ
 മരിമുഖിമണിയൊടു കൂടിയശേഷം
 രീയുടെ വിരതിഭവിച്ചൊരു സമയേ
 കിരമണോപമനായ സുരേശൻ
 അസ്തിതവും ചെയ്തുപുണർന്നു
 അനന്തരമവളോടുരചെയ്തു;
 'എന്നാലങ്ങുഗമിക്കുന്നിഹ ഞാൻ
 രിന്നാലതിനൊരു വിഷമമയുണ്ടാം
 നിന്നുടെ വല്ലഭനിവിടെവരുമ്പോൾ
 എന്നെയുമവിടെക്കണ്ടെന്നാകിൽ
 ഉന്നതമതിയാമവനുടെ ഹൃദയേ
 നേരിനൊന്നു ധരിക്കും നിയതം
 യുതതിനൊന്നിനുമിടകൂടാതെ
 യുതമിഴി! ഞാൻ പോയിടുന്നേൻ;
 മനം രാത്രിയിലിവിടെവരുംഞാൻ
 നേം തൂപ്പിഭവിച്ചതുമില്ല
 എന്നവളോടുരചെയ്തതിമോദാൽ
 നേപുണൻ നടന്നുമഹേന്ദ്രൻ;
 സുന്ദരിമാർകലമെഴുലിയുമുടനേ
 പെൺകുളിച്ചുടനാശ്രമദേശേ
 വന്നുവസിച്ചുമുനീന്ദ്രനുവേണ്ടുവ-
 ഞ്ഞൊഴിയാതെയൊരുക്കിയിരുന്നു
 അന്നുടങ്ങിട്ടമരായിപനിൽ
 സുന്ദരാത്രികൾമുഴുത്തു;

എന്നതു തന്നെയുമല്ലമുനീന്ദ്രനിൽ
 നിന്ദയുമന്നുമുതൽക്കു തുടങ്ങി;
 അന്നംരാത്രിയിലമരായിശൻ
 സുന്ദരിമണിയുടെ സവിധേ ചെന്നു
 നന്ദിച്ചതിസുഖമൊടു വസിച്ചു
 പിന്നെയുടങ്ങിനെ നിത്യമതായി
 പലനാളിങ്ങിനെ പുരുത്തുതൻതാ-
 നലസാക്ഷീസമനായിരസിച്ചു;
 പലകാലംവലയാനൊരുസംഗതി
 പലമിഴിയാർക്കുതുകൊണ്ടുഭവിച്ചു
 അമരായിപനിൽകാംകുളുഴുത്തു
 കമലവിഭോപനയാർക്കുഭിന്നപ്രതി
 വിമലാത്മാവാം മാമുനിതന്നൊരു
 കുമതിയതെന്നുമനസ്സിലുറച്ചു.

നേരംവെളുപ്പാറാകും നേരമവേരൻ
 പാരത്തുചെന്നുപരിഭോക്താക്കൾക്കു
 പാരംപുറപ്പെടിക്കുംനേരംവഴുകിതെന്ന-
 ത്തിരംഗമിക്കുമുനി സാരംഗാക്ഷിയുമപ്പോൾ
 പാരതെചെന്നുസുരവീരനോടൊത്തുപല-
 നേരംപോക്കുരയ്ക്കു യുമാരമലോടെപരി
 പോടെരമിച്ചുമുനിവിരൻനിയമംതീൻ
 പാരത്തുവരുനേരം ഭൂതതുഗമിക്കയും.

കേഴക്കണ്ണീസംഗമമേരന്തവ-
 രേഴരനാഴികരാവുളപ്പോൾ
 കോഴികരഞ്ഞുതുടങ്ങിമഹേന്ദ്രൻ
 മോഴകളഞ്ഞുമുനീന്ദ്രനുമപ്പോൾ
 പ്രീതനതായെഴുന്നേറ്റങ്ങുടനേ
 പ്രാതസ്സാനത്തിന്നുഗമിക്കും
 മാമുനിപോയതറിഞ്ഞാലുടനേ
 വാമവിഭോപനയാളൊടുക്കൂടി
 കാമമഹോത്സവമാടിട്ടധികം
 പ്രേമമിയന്നുരമിക്കും നിത്യം
 ഇങ്ങിനെപലനാൾ പുരുത്തുതൻതാൻ
 മംഗലഗാത്രിയൊടൊത്തുരമിച്ചു
 തിങ്ങിനമോദാൽ വാണൊരുകാലം
 പങ്ങച്ചാക്കൊരു ചെണ്ടവിണഞ്ഞു
 രാത്രിയിലൊരുനാൾകുക്കടശബ്ദം

പാർത്തിരിയാതെ ശ്രവിച്ചു മഹാമുനി
മാർത്താണ്ഡാദയസമയമിതെന്നു-
ങ്ങോത്തു നടന്നു കളിപ്പാൻ വേഗം
ഗംഗാപുളിനേ ചെന്നൊരുനേരം
ഗംഗയുണർന്നുമില്ലസ്സമയേ
സംഗതിയെന്തെന്നോത്തു മഹാമുനി
പുംഗവനത്രതപോവിഭവത്താൽ
ഒന്നൊഴിയാതെയറിഞ്ഞു ചരിത്രം
നന്നിത്തൊഴിലെന്നോത്തു ഗമിച്ചു
അനേകം പുരുഷന്മാരുമവളോ-
ടൊന്നിപ്പോരോ കഥകൾ പറഞ്ഞു
നന്ദിച്ചവരു രമിക്കുന്നേരം
ചെന്നുകരേരി മുനീന്ദ്രനുമവിടെ
സുന്ദരിയോടൊരുമിച്ചു രമിക്കും
സുന്ദരനായ സുരേശൻ തന്നെ
ഓഷ്ഠനതായൊരു നേരത്തവനടെ
ദൃഷ്ടികളൊന്നു കലങ്ങി മറിഞ്ഞു
മാമുനിവരണക്കണ്ടൊരുനേരം-
ത്താമയമോടുസുരാധിപനടന്നേ
ഭാമിനിയാമവളെയുപേക്ഷിച്ചൊരു
താമസമെന്നിയെയോടിക്കയേന
വന്നൊരുകോപാദ്രവധിപനോ-
ടൊന്നുവിളിച്ചുതരും ചെയ്തു മുനീന്ദ്രൻ
സുകൃതിയായ സുരേശാ നിന്നുടെ
വികൃതികൾ കണ്ടു രസിപ്പേനിന്ന ഞാൻ
യാഗം ചെയ്തു ഫലങ്ങളായിനൊരു
ഭോഗംകൊണ്ടു നിവൃത്തിയതാക്കി
വേഗം പോകുന്നെന്തിൻ നിന്നവി-
വേകം കൊണ്ടൊരു കോപപുരില്ല
എന്നെക്കണ്ടതിനാലൊരു സമ്പ-
ത്തിന്നുഭവാൻലഭിച്ചിടേണം
പത്തുശതം സുന്ദരികളോട-
ങ്ങൊത്തു രമിപ്പാനായി നിനക്കു
പുത്തനതായൊരു ലിംഗസഹസ്രം
ഉത്തമനാകിയ നിന്റെ ശരീരേ
ഒത്തുമുളയ്ക്കണമെന്റെ തപസ്സൊരു
സത്യമെന്നൊലെന്നുടെ ശാപാൽ
എന്നു ശപിച്ചു പുരന്ദരനെപ്പുന-
രെന്നു പറഞ്ഞിതഹല്യയെടപ്പേരും

“കഷ്ടം മാനിനിമെഴുലോ നിന്നുടെ
ചേഷ്ഠിതമെത്ര ജുഗുപ്സിതമോത്താൽ
ഇഷ്ടനതായൊരു വരനില്ലാഞ്ഞി-
ട്ടൊട്ടു കൊതിച്ചു മരുവും സമയേ
കിട്ടിയവരൊരു കൂടിപ്പരിചിന്നെ-
ടിപ്പുസുഖങ്ങൾ ഭുജിച്ചാലും നീ!
കവലയനയനേ! നിന്റെ മനസ്സിൽ
കവടമതിങ്ങനെ തോന്നുകമൂലം
കവികളുമംഗനമാരും സമമ-
നുപമിക്കുന്നതു സുകൃതമോത്താൽ
കുടിലവധുജനമകുടമണേനിൻ
കുടിലതകാരണമിന്നു മുതൽക്കു
കാനമതായൊരു ശിലയാശ്ചോക
കാനമതിങ്ങിനെ കാടുകമൂലം
താപസവരനതി കോപമിയന്നു
പാവകെന്നതു പോലെ ജപിച്ചു
ശാപമതിങ്ങനെ കൂട്ടിയനേരം
താപമിയന്നു വിറച്ചിതഹല്യ
എന്നൊരു മോചനമതിന്നെന്നോത്തതി-
വിന്നതപൂണ്ടു വിലാപിച്ചവളും
തന്നുടെ പതിയുടെ ചരണസരോജേ
വിന്നതപൂണ്ടു കരഞ്ഞുവസിച്ചു.

കരുണാജലരാശിയാം മാമുനീന്ദ്ര വിഭോ!
കരുണമയിതോന്നുവാനാത്തുനമിക്കുന്നേൻ
ശരണമിഹതപൽകൃപയെന്നിയേ മററില്ല
ശരണമിഹശാപമോക്ഷം വേദാനിന്നു മേ
കരളിൽ മരുവുന്നു മേ താപമിന്നേററവും
കരള പാവല്ല ഞാൻ മാമുനിരത്നമേ!
തരുണിമണിയിങ്ങനെ കേണതൻ നാമനെ
പരിചിന്നൊടു വീണു കൈകൂപ്പിനമിക്കയാൽ

പ്രീതനതായി മഹാമുനിതാനും
കാതരമിഴിയോടരൾ ചെയ്തേവം
ഇതിനൊരു മോക്ഷം തരുവെൻ ഞാനിഹ
മതിമുഖിയാളേ കേട്ടാലും നീ
പാരാവാരസുതാരമണൻ ഭൂ-
ഭാരമശേഷം തീർപ്പിനായി
ഉത്തരകോസലരാജ്യഭഗരഥ-
പുത്രശിരോമണിയായുളവാകും

അക്കാലത്തിലേക്കു തന്നെ
 കൈക്കൊണ്ടു പവിത്രം നിന്നു
 നിന്നതിന്നു ഭോഷവുമ്പോൾ
 ഭോഷയിടുകയില്ലെൻ വചനം.
 ഇക്കലത്തിതു തീരുകയില്ല
 തിന്നും നി കാട്ടുകുലം
 അക്കണ്ണമേ! യെന്തിനു നിന്നുടെ
 ഭുക്കുവിൽ പരിതാപം പഴുതേ?
 എന്നൊരു മോക്ഷവുമുണ്ടിനടന്നു
 ന്യായമായ മഹാമുനിതാനും
 കന്നൽമിഴിയാളായൊരഹല്യയു-
 ഭന്നൊരു ശിഖയായിത്തീർന്നു
 പിന്നീട്സ്തനാഥൻ തന്നുടെ
 പിന്നതൊന്നുമൊത്തതിലേദാൽ.

ജിതദേവനു ശാപം ഭവിച്ചുതാപവുമുണ്ടു
 യതിച്ചു സങ്കടമേറെ നിറച്ചു മേനിയിലൊക്കെ
 തിരിച്ചു ലിംഗവും വന്നു മുളച്ചു താൻ തന്നെ
 നോക്കി
 ബിരിച്ചു വേഗത്തിലുണ്ടു ഗമിച്ചു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ-
 പോയി
 വിരിച്ചു കട്ടിലേൽ കേറി ശയിച്ചു മുണ്ടുകൾ-
 കൊണ്ടു
 പുതു ശിഖകൾകൊണ്ടു മറച്ചു വാതലുമൊ-
 രച്ചുതിദ്രയുംമന്ദമിളച്ചുതന്നത്താനോത്തു [കൈ
 ബിരിച്ചു വസിച്ചു.

ഗീർവാണശനെ വന്ദിപ്പാനും-
 യുദ്ധിചെന്നു വെളുപ്പാനേരും
 ധർമ്മം തുറന്നു കടന്നൊരു സമയേ
 ശാതാദിയിൊടു ചെന്നൊന്നേവം:
 അന്നിതംബിനിമരയെപ്പോൾ
 നമ്മളതില്ലിഹ കരണമൊന്നൊട്ടും
 പരിമതിവദനേ! ഇന്നു നമുക്കൊരു
 പരിയുടെ ദിനമിതെന്നേവേണ്ടു
 ആകയാലൊരു കിടക്കുന്നേൻ ഞാൻ
 മരുമരുള പാഞ്ഞിടുന്നു
 പേരായും സുഖമില്ലനമുക്കിഹ
 നൃപമറിഞ്ഞവളല്ലോ നീയും
 അല്ലേ ദേവം വന്നാലുടനേ
 ഉപപന്നയനേ! ആളയയയ്ക്കും

കെല്ലൊടു നിന്നുടെ ഭവനേ ചെന്നി-
 ട്വേതരസുഖമൊടു വസിക്ക
 എന്നതുകേട്ടുചെയ്തു സുഭാഷിണി
 നന്നഭവാന്റെ വാക്കുകളല്ലാം
 മുന്നൊരിക്കലുമുരചെയ്യാത്തതു
 മിന്നുരചെയ്യാനെന്നൊരു മൂലം?
 നന്നായ് ബോധിച്ചില്ല നമുക്കതു
 വന്നിടും ഞാനരികിലിദാനീം
 ഇത്തരമുരചെയ്യാവതം ചെന്ന-
 സ്സത്തമനത്രപുതച്ചുപുതപ്പതു
 സത്പരമജ്ഞുവലിച്ചു കളഞ്ഞു
 ചിത്തരസത്തൊടു നോക്കുന്നേരം
 അഭിനവമായൊരുലിംഗസഹസ്രം
 സുഗതയായവർ കണ്ടൊരുനേരം
 അതികൂതുകും പുനരുണ്ടായ് വന്നു
 മതിമുഖിയാളുടെ മനതാരികൽ.

നിജ്ജനനാഥ സുമതേ അതി-
 ലജ്ജയാകുന്നിതു കണ്ടാൽ
 സജ്ജനങ്ങൾക്കേവമുണ്ടാവാനെന്നതോരം
 മുജ്ജനവാസനകൊണ്ടോ കഥിച്ചാലും (നി)

എന്തൊരുബലത്തിൽ ചാടി എന്നു-
 മെന്തൊരു കാരണമെന്നും
 എന്തിനിന്നല്ലൊരുപായം എന്നുള്ളതും
 ചിന്തിച്ചുരുളുക ധന്ത ഭവാനിഹ (നി)

ഇങ്ങിനെയുള്ളവനെ ഞാൻ മുമ്പിൽ
 എങ്ങുമേകുണ്ടിട്ടുമില്ല
 തൽക്കാലശാന്തി വരുത്താനിനി
 ഞങ്ങൾക്കർക്കാമ്പിലൊത്താൽ
 കഴിയുമറിഞ്ഞാലും (നി)

എങ്കിലുമുണ്ടു വിഷമം കിഞ്ചിൽ
 മകുമാരായിരം വേണം
 ശങ്കുടാതെയതിന്നുമതിന്നാലും
 പങ്കജനാഭസന്ദേശവിശി (നി)

പത്തുശതം വല്ലഭോരും വ-
 ന്നൊത്തു വിനോദിക്കുന്നേരം
 ചിത്തത്തിലേററവും നാണമുണ്ടായ് വരും
 മത്തേഗാമിനിമർക്കമസംശയം (നി)

ഞാനിതപോകുന്നെന്നും ചൊല്ലി
മാനിനിതാൻ നടകൊണ്ടൊരു സമയേ
ഒന്നു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു മഹേശൻ
വന്നാലും നീ ഉൾശിഖാലേ!
നിന്നോടിതിനുടെ മൂലമശേഷം
ഒന്നൊഴിയാതെ പറഞ്ഞറിയിക്കാം;
നാരീമണിയായുജ്ജ്വലാർഹപ്രായ
ആരോമൽക്കണ്ടിനലെ ഞാനും
മാരശരാത്തിയൊടവളൊടു കൂടി
സൈപരമതായി രമിക്കും സമയേ
പാരാതവളുടെ കണവൻ കണ്ടു
പാരംകോപിച്ചാശു ശവിച്ചു
സാരംഗാക്ഷി! നീയിനിയിക്കുമ
യാരോടും പറയരുതേ ഖാലേ!
ഒരുവനറിഞ്ഞാലപ്പോൾതന്നെ
പരിചിന്താടറിയും മററുള്ളവരും
പരിഹാസങ്ങളുമാരംഭിക്കും
വിരുതന്മാർ ചിലന്നേരത്തു
നാണക്കെടുവസിക്കുന്നതിലും
പ്രാണൻകളുകയതോരൊന്നല്ല,
ഏണാകാനനയാളേ ഞാനൊരു
കോണിലൊളിച്ചു വസിക്കെന്നായി
നിന്നോടാരാൻ ചോദിച്ചെങ്കിൽ
എന്നെക്കണ്ടില്ലെന്നുരചെയ്തു
സുന്ദരനാ നീ! നീയിനിവേഗാൽ
നിന്നുടെ ചേര ചെന്നു വസിക്ക
എന്നതു കേട്ടവൾ പുഞ്ചിരിയോടെ
മന്ദമീറാടി നടന്നുതുടങ്ങി;
ചെന്നവളുക്കുമ തന്നുടെ ചേരേ
വണ്ണിച്ചുൻപൊടു വാണിടുന്നാൾ
മേനക ഉൾശി തന്നുടെ ചേരേ
ആനന്ദനഗമിച്ചൊരുനേരം
ആയവൾ മേനകതന്നോടു സരസം
മാതാമഹിഞ്ഞു പറഞ്ഞു തുടങ്ങി:-

വൃന്ദാകനാഥൻ തന്നുടെ വാൽകളൊക്കെ-
യറങ്ങേൻ
പെണ്ണായിരമൊരുമിച്ചുകിടന്നു ചെല്ലണമെ-
ന്നുരുചെയ്തു

ആയതിനൊരു കാരണമുണ്ടതു കേൾക്ക മതേ-
ഹരശിഖേ
ആയതമിഴിയൊരൊരഹപ്രയയിലാശുദൃശ്യത്തു-
മൂലം
പോയവനവർസവിയേ ചെന്നു രമിച്ചുരീതി-
വരുമരി
ആയതുകണ്ടവളുടെ കണവനൊന്നുകയറ്റു-
ശവിച്ചു
തുംഗമതായുജ്ജ്വലാർഹമൊരായിരമിപ്പോൾ
വിശേഷം-
ലഭ്യുന്നതമായോരേണിക്കുമുകൾപോലെ-
ചവിച്ചു
ആയതുകേട്ടാശുപറഞ്ഞു മേനകയതിനുടെ
ശേഷം
ആയതുവരണം മോഷണമതു നന്നിരുന്നതെ-
ശേഷം
നിന്ദിച്ചുത്തതിനാൽ വന്നതുമിന്നുമുക്കതി-
ശേഷം
പോയവന്റെ സവിയേ ചെന്നുഭിന്നവമായു-
ജ്ജ്വലാർഹവേഷം
കണ്ടീടണമെന്നുപറഞ്ഞവളൊന്നു ചിരിച്ചു
നന്നേ,

അരയന്നപ്പിടതന്നോടിടയും
തരുണീമണിയുടെ നടയുപിന്നെ
കുരിവരതുസ്വിക്കരമതിനഖിലം
പരിവേമുളവാക്കീടിനതുകയും
അടിമുടിയിടയിലെ അഴകുകളെല്ലാം
വടിവാടുപാവതിനിന്നുമുക്കൊരു
പടുതയതില്ലൊരു പുരുഷൻകണ്ടാൽ
ഉടനേകാമളാത്തുപിടിക്കും;
അത്രമനോഹരയാകിയപങ്ക-
പത്രവിലോപനമേനകതാനും
സുതാമാവുപുരുഷകിടക്കും
ചിത്രമതായൊരു ഭവനപൂക്കു
കുതകുതുറന്നൊരുസമയേവാസവ-
നതിപരുഷപൂണ്ടിതമൊഹൊന്നാൻ:
ആരുവരുനിയുചൊല്ലുകവേഗാൽ
നേരനോക്കിന സമയമിതല്ല;
ഭൂതപ്പോകെന്നമല്ലെന്നാൽചില-
സൈപരക്കേടുവേദിക്കുമിരുന്നിം;

കാണാൻനമുടയരികത്തിൽ
 ജനിനിമാത്വരണായിപ്പോൾ
 ജനക്കേടുവേിക്കേണ്ടായിൽ
 ജനിനിമാരേ പൊയ്ക്കൊണ്ടാലും
 തരിയുടെവാക്കുകൾ കേട്ടവളടനേ
 പരിമാസത്തൊടുമവനൊടുചെന്നാർ
 മൃതകലമ്പുന്നതിനുപാഴിൽ
 തത്രവരുന്നതുമില്ലിറയീപ്പോൾ
 പൂതനീഷ്ടദന നിന്ദിതവടിയുടെ
 പൂത്തമേശെമറിഞ്ഞെന്നിറഞ്ഞാൻ;
 അമ്മനിശാപംകൂടിയതിന്നു
 താമരത്തൊന്നുപിഴച്ചുവോകൽ
 അങ്ങാടിനൊരു തോലിപിണഞ്ഞാൽ-
 തങ്ങളെത്തമ്മയൊന്നെങ്ങല്ലോ
 ചക്കണമുള്ളൊരുനാരികളിന്നു
 ചക്കമതല്ല വോണടൊട്ടിൽ
 ചക്കനതായവോനതിലൊന്നും
 ചക്കുമതായില്ലായതുപോട്ടെ
 സുരവര നിന്നുടേയ്ക്കുയതാകും
 പരളതൊഴിയൊമിളാണിയെയും
 പരിചിനൊടൊന്നുമാനതിമോദാൽ
 തരണിയിലൊക്കെനടന്നതിരഞ്ഞു
 പെരുകിനനിയമമൊന്നിധിയായൊരു
 പരമനിപതിയിലാശമുഴുത്തു;
 പലനാളതിനെയുദ്യോഗിച്ചു
 ചലമിഴിയാളൊടുകൂടിരമിച്ചു
 സതിയാമവളുടെ ഹൃദയെയിത്തൊഴിൽ
 ചിതമല്ലെന്നതുതോന്നീലപ്പോൾ
 പതിവുതമാരുടെയമ്മൊഴിച്ചും-
 ചതിനൊരുപാപം വരുവാനുള്ളതു
 വധുതായിന്നു വോണടേദേവേ
 തലമൊടുവന്നുമുളച്ചുന്നറിക;
 മേടമാതിയിലൊരുവനുപണ്ടൊരു
 മുഖമിങ്ങിനെവന്നതുകേൾക്ക
 പെരിയൊരുവുക്കുമാറ്റത്തിനുള്ളിൽ
 പരിചിനൊടൊപ്പമടിച്ചുകരേററി.
 ഈച്ചുവാളുമുടന്തരികൊണ്ട-
 അച്ചനങ്ങനടകൊണ്ടൊരുസമയേ

മൊച്ചവന്നുവിരവോടത്തടിമേൽ
 ഇച്ചയോടുകരയേറിയിരുന്നു.
 അണ്ഡംരണ്ടും തടിയുടെഇടയിൽ
 പൊണ്ണക്കുപിയവനിട്ടുകൊണ്ടു്
 ചെപ്പുപിടിങ്ങിയെറിഞ്ഞൊരുസമയേ
 കെല്ലൊടുവന്നിടേ പന്നിതുതടിയും
 എണ്ണയരിക്കുംപോലേയവനുടെ
 അണ്ഡംപെട്ടമരത്തിനുള്ളിൽ
 ഭണ്ഡപ്പെട്ടുവിലാപിച്ചുവന്നും
 ഭണ്ഡധരന്നുടെ ഭവനംപുക്കൾ;
 എന്നതുപോലേയിന്നുവോന്നും
 വന്നുവെച്ചൊരനത്ഥമതോത്താൽ
 തന്നുടെദോഷംകാരണമിന്നതു-
 ധന്യമതേ! മനതാരിലുറയ്ക്ക
 ന്തനംകണ്ടുനങ്ങൾക്കെല്ലാം-
 മാനകളിപ്പൊന്നൊരുവകയായി
 സ്ഥാനത്തുള്ള മനങ്ങൾക്കെല്ലാം
 മാനക്കേടുവെച്ചുവെച്ചിടമം;
 മുറുന്നിന്റെറതിതെത്തച്ചുയ്ക്കൻ
 നോറുംകൊണ്ടുവസിക്കും ഞങ്ങളെ
 ഏറുന്നിന്ദുമുഴുത്തതിനെയൊരു-
 നേററിക്കാക്കുവരാത്തതുവന്നു.
 ഇങ്ങിനെപരിഹാസോക്തികൾചെല്ലി
 അംഗനാമണിയവർ പൊയൊരുശേഷം;
 തിങ്ങിനശോകാൽവാണുപുരന്ദര-
 നെങ്ങുംപ്രതിവിധികുറഞ്ഞതെന്നാൽ;
 ഭണ്ഡംകാണാൻമാനായിപ്പലപല-
 പെണ്ണങ്ങളുമയൊത്രയുടങ്ങി;
 വിണ്ണവർനാമനുക്കുളവരെത-
 വണ്ണപലവകസമ്പന്നിച്ചു
 വെററിലപുകയിലമരതിക്കായും
 മറുപലവക കുഴുവുവു
 തെററന്നീവകകൈയിലെടുത്തു
 കുററക്കഴൽമണിമാരുനടന്നു
 സുരപതിതാനേവാണരുളിടും
 പെരിയൊരുമണിയറതന്നിൽചെന്നു
 സരസിമുഖിമാർ പുരവാതുക്കൽ
 പരിചൊടു ചെന്നുകടന്നൊരുസമയേ

അംഗമരശവും തിങ്ങിമുളച്ചതി
 ഭംഗികലണാരുലിംഗസന്ദേശം
 അംഗനമാരവർകണ്ടൊരുനേരം
 തിങ്ങിനലഞ്ഞുകലൻവസിച്ചു
 മൂക്കൽവിരലുംവച്ചുപതുക്കെ
 ചിരിക്കുന്നങ്ങുപുറത്തുകടന്നു
 കളമൊഴിമാരവർ പലരുംകൂടി
 കളിവചനങ്ങൾപറഞ്ഞുതുടങ്ങി.

ഗീട്ടാണനാരിമാർ കേട്ടുകൊൾവിൻ
 ഗീട്ടാണരാജന്റെ പൂത്തമെല്ലാം
 സർവ്വമറിഞ്ഞുഞാനവരിൽ പാൽകയ്യാൽ
 ഗർഭമതിന്നുനിദാനമല്ലോ
 വൃന്ദാരകാധിപൻമോദമോടെ
 ഞ്ഞൊപ്പുജ്ജ്വലംകുരിച്ചു
 സുന്ദരരൂപം ധരിച്ചുവനേകരാ
 മന്നിടത്തേന്നിൽ ഗമിക്കുംനേരം
 മാമുനിയൊക്കുന്നഗൗരവന്റെ
 മോമിനിയൊക്കുമഹവൃതനെ
 യാമിനിയിൽ തത്രകണ്ടുമിട്ടുവൻ
 കാമിനിതന്നുടെ മുഖിൽചെന്നു
 വണങ്ങുകഴലിയെപ്പാട്ടിലാക്കി
 തണുൽശരലിലയാദിമോദൻ
 ഇങ്ങലതിനാലകപ്പെട്ടുചെന്നതു
 രണ്ടുനാളായ് ശ്രവിച്ചിടുന്നുഞാൻ
 ഭംഗലഗാത്രിയഹവ്യയോദം
 സംഗമംചെയ്യാനടനേതനെ
 ഇങ്ങിനെവന്നുചെിച്ചതിനെത്തൊരു
 സംഗതിയെന്നുപറകയാലേ
 ഇങ്ങിനെപണ്ടുഞാൻകേട്ടിട്ടില്ല
 എങ്ങുമൊരോടത്തും നിണ്ണയംതാൻ
 അംഗനമാരോടുകൂടിവിനോദിച്ചാൽ
 ലിംഗംവളരെവിടുംപോലും
 അല്പമൊരുമോദമുണ്ടതിന്നു
 ഉൽപ്പലനേത്രയെപുല്ലുനേരം
 തൽപ്പതിയായമുനിവരൻകണ്ടു
 കെല്ലൊടനുഗ്രഹിച്ചെന്നുകേട്ടു.

ഇങ്ങിനെപലപല പരിയാസം പുന-
 രംഗനമാർകളഞ്ഞുതുടങ്ങി

അങ്ങയുകട്ടസുരന്മാരുംസുര
 പുംഗവനെ ചരിച്ചുനായി
 തക്കത്തിൽചെന്നുവേദമേനിയി-
 ലൊക്കിക്കൊണ്ടായെന്നുചേണ്ടു
 ആലുംമുകളിലണഞ്ഞുകിടക്കും
 വാവലതെന്നതുപോലെനിരക്കെ
 ശക്തൻതന്നുടെദേഹത്തിങ്കൽ
 ഒക്കെനിറഞ്ഞമകാണുകുന്നു;
 ആയതുകണ്ടൊരുവിബുധന്മാരവർ
 വായുചെലത്തിക്കൊണ്ടുചിരിച്ചു
 പോയവരോരോകോണിൽചെന്നി-
 ക്കൊല്ലംകൊണ്ടുപറഞ്ഞുതുടങ്ങി;
 നമ്മുടെസ്വാമിക്കിങ്ങിനെവരുവാൻ
 സംഗതിയെന്തിതുവിബുധന്മാരേ!
 ഇന്നലെയാളും ഇങ്ങിനെയില്ല
 ഇന്നിതുവരുവാനെന്തൊരുമുഖം
 ഇന്നുവെളുപ്പിന്നു ഞാനെഴുന്നേറും
 ഇന്നുവെളുപ്പാൻചെന്നപ്പോൾ
 എന്തെന്നതുനിർത്തിലവനുടെ
 ചന്തമിയന്നശരീരത്തിന്മേൽ
 അവയവമൊന്നും കൺമുന്നില്ല
 അവയവമായുന്നല്ലോകൊല്ലം
 കണ്ണും കാലും കൈയും ചുണ്ടും
 കണ്ണും ദന്തം താടിയുമെല്ലാം
 സൂക്ഷിച്ചുങ്ങിനെനോക്കിക്കണ്ടും-
 ലംസകലം കോശാകൃതിയത്രേ
 തുക്കോശാകൃതികണ്ടതുതന്നെ
 ചിരിക്കുന്നിങ്ങുവണങ്ങിപ്പോന്നു
 ശക്തനിവണ്ണം വരുവാനെന്തൊ-
 രതിക്രമമേതാൻ ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ
 വിക്രമമെന്നുനിനച്ചെന്നല്ലോ
 വിക്രമനണ്ണുടുവാണിടുന്നു;
 നമ്മുടെപദമേകുന്നതാകിയ
 നാമമൊമുനിയിക്കഥയെല്ലാം
 പാരംകൊയുകമോദമകേട്ടു
 പാരിടമൊക്കുന്നടത്തിപരിതം
 കേട്ടവർകേട്ടവരൊക്കെകൂടി
 ശുട്ടുകൂടിവസിച്ചുതുടങ്ങി

ഉദ്യമം ദേവധിപനൊരു
 വിധിത്തംവന്നതുകേട്ടോ
 കേട്ടില്ലനോ! അങ്ങിനെയൊരു
 കേട്ടംവന്നുവെച്ചതിനാണി?
 പെട്ടെന്നതോരവന്റെ ചരിതം
 കേട്ടാൽ ചിരിയാമെന്നുവേണ്ട?
 കറക്കൽമണിയാരൊരുപ്രയത്നം-
 ചെറുതൊരു ചിരിയുണ്ടായതിനാൽ
 മുറിക്കുടിനടന്നൊരുകാരും
 പരിവർത്തനപലകറിയവളേ
 കഷ്ടമുനിവരന്റെവടന
 മുട്ടാതവനും കുരിശുപിടിക്കും
 മട്ടാൽ മൊഴിയെക്കട്ട രാമിപ്പാൻ
 പെട്ടെന്നവനലകിൽ നടക്കും
 കിട്ടിയ സമയമതിന്നായവനും
 മട്ടാൽ ബാണവിനോദം ചെയ്തോൻ
 ഇങ്ങിനെ പലനാൾ ചെയ്തൊരുശേഷം
 മഗ്ദ്ധശീലനതായമുനിനാൽ
 ഇങ്ങിയെക്കൊരു തൊഴിലുഗ്രാമിയി-
 ട്ടങ്ങാൻ നല്ലൊരുഗ്രാമമുള്ളി
 അഗ്നത്തൊലൊരു പത്തുസഹസ്രം
 മിംഗംവന്നു മുളച്ചിതുപോലും
 എങ്ങനും പുനരിങ്ങനെയൊരുക്രമ
 ചങ്ങാതികളേ കേട്ടിട്ടുണ്ടോ
 ഇങ്ങിയെക്കൊരുവതാളനും-
 അങ്ങിനെവെളിവിൽ നടന്നിടുന്നു
 കട്ടുതാത്തതു കാട്ടിനടന്നാൽ
 കട്ടം പരിയാസം പലരപ്പോൾ
 ചാട്ടമതിന്നില്ലെന്നതു വന്നാൽ
 കട്ടം വന്നു ഭവിക്കും നാനും
 ഇത്ര തന്നെനാകിലുമിന്നി
 ദൂർവ്വമിങ്ങിനെ കാട്ടിയാമോ?
 അതിനൊരു കോണിലിരുന്നാൽ
 വല്ലതെന്നു നടിച്ചു വസിക്കാം
 ശങ്ക ശിവ ശിവ യിങ്ങിനെ പണ്ടൊരു
 വെങ്കലകാതിയമ്മാർ തീർന്നിട്ടില്ല;
 എങ്കിലുമിന്നു ചേരും പണ്ടൊരു
 മർദ്ദപടത്തൊഴിൽ കൂട്ടിയതോൽത്താൽ

സൂര്യൻ തന്നുടെ തേരുതെളിപ്പാൻ
 സാരമിയായോരരുണൻമുന്നം
 വാതവനുടെ മുമ്പിൽ ചെന്നൊരു
 വാരിജലോചനയെന്നതുപോലെ
 സൂര്യന്റെ വേഷം കണ്ടപ്പോളും-
 സൂര്യൻ കരളാണു വിടിച്ചു
 റാരിയതെന്നതു തന്നെ നിനച്ചു-
 ക്കാച്ചുപ്പാടു കഴിച്ചിതുപോലും
 പുരുഷന്മാരൊടു കൂടിരമിക്കും
 പുരുഷനെയെങ്ങാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ടോ
 വെള്ളന്മാരുടെപ്പോഴിലുകൾ ചെയ്താൽ
 വെള്ളായിട്ടു ഭവിക്കുകയുള്ള.
 ഇങ്ങിനെ പലവകമനുജന്മാരുടെ
 തിങ്ങിനപരിയാസങ്ങൾ ഭവിച്ചു
 മങ്ങിനമുഖമൊടു വാണ പുരന്ദര-
 നെങ്ങും പ്രതിവിധി കാണാത്തതിനാൽ
 അക്കാലത്തു ബ്രഹ്മസ്തതിയാകിയ
 ചൊൽക്കൊണ്ടിട്ടും ദേവാചാര്യൻ
 ഇക്കഥയഖിലം കേട്ടൊരു നേര
 തുറക്കമലത്തിൽ വളൻ വിഷാദം
 വെക്കും ചെന്നു സുധർമ്മതരം സഭ
 പുക്കുസുരന്മാരോടൊരുമിച്ചു
 വല്ലാതിങ്ങിനെ നമ്മുടെ സ്വാമി-
 കല്ലൽ പിണഞ്ഞതു തീർപ്പാൻ ചൊല്ലിൻ!
 നല്ലൊരു മാറ്റം ചിന്തിച്ചിടേണ-
 മെല്ലാവരുമിനി ദേവന്മാരേ
 ധർമ്മവിരോധമതായിട്ടുള്ളൊരു-
 കർമ്മമുഴിച്ചിടുകമുഖം
 ദുഷ്ടതിയാമിവനോൽത്താലിതിനൊരു
 ശർമ്മം വന്നു ഭവിപ്പാൻ വിഷമം
 എങ്കിലുമിതിനൊരുപായമിദാനി
 മെകലുദിച്ചതു ഞാനൊരചെയ്യും
 ശങ്കവടിഞ്ഞിനിനമ്മളുശേഷം
 ശങ്കരമേക്കനതാകും മുനിപദ-
 പകരമതിൽ വീണാളു നമിപ്പാൻ
 തൻകൃപകൊണ്ടു നമുക്കിനിമേലിൽ
 സകടമൊഴിവൻ കഴിവുണ്ടാകും
 എങ്കിൽനമുക്കു ഗമിക്കല്ലല്ല!

ശക്തനായിട്ട് തോന്നിപ്പോയ
 ഇങ്ങിനെ ഗുരുഗിരമേവം കേട്ടവ-
 ഞ്ഞൊക്കെ നമുക്കു മുനിശ്ശിരസമീപേ
 മംഗലശീലനാരവർ മുനികുല-
 പുംഗവനാകിയ ഗൗരതമുമുനിയുടെ
 പാദസരോജം വന്ദിച്ചുതന്നവ-
 രാദഃപോഴു നമസ്കൃതിപെയ്തു
 ഇരുപതുമണ്ഡലമൊരൊട്ടും കോടി
 പെരുകിനശോഭകേവൻകിരീടം
 വിരവൊടു തന്നുടെ പാദസരോജേ
 തെരിച്ചുങ്ങിനെ കണ്ടദശായാം
 പരമഭയാലുവതായ മുനിശ്ശിര-
 സതരതമവരോടരുളിച്ചെയ്തു
 സുരവരരഖിലതമെന്നുടെ സവിധേ
 പരിപൊടു വരുവാനെന്തൊരു മൂലം
 പെരുതായിട്ടൊരു കാരണമുണ്ടതു-
 മുൻപയ്യമതിനില്ലവിധാഭം
 കരണീയം പുനഃനാലെന്നോ-
 ന്നരപഞ്ചാൽ കഴിയുന്നതുപെയ്യും
 എന്നതുകേട്ട സുരന്മാരല്ലോം
 വന്ദനപെയ്തു പാഞ്ഞാരേവം
 നിജ്ജരാരാജൻ തന്നെക്കണ്ടതി-
 ലജ്ജിതരായിവ വന്നു ഞങ്ങൾ
 സജ്ജനമാനിതനായഭവാനാൽ
 വജ്ജിതനായവനവന്റെ ദോഷാൽ
 ഉജ്ജിതഭൂജബലനാമവനപ്പോ-
 ളാജ്ജിതമായിതുലിംഗസഹസ്രം
 ധൃതുക്കളൊക്കെ വെടിഞ്ഞരനിമിഷാ-
 ലാത്തിവളൻ തളൻ ശരീരം
 ചടുലവിഭോധനയോളാംശചിയുടെ
 നടുവുമുറിഞ്ഞു കിടപ്പാനുള്ളൊരു
 ഇടയെന്നെന്നു തന്നെ നിനച്ചു
 വിടകൊണ്ടേനിഹ കരുണാസിന്ധോ
 ജ്ഞാനിയതായ വേണമെന്നുള്ളിൽ
 ജ്ഞാനമുദിച്ചതു കുറവുമല്ല;
 ജലമതിൽ നില്ക്കും കമലദലത്തിന-
 വലിയൊരു അസുഖതല്ലോ പാഞ്ഞാൽ
 ജലപതിതാനും സൂര്യനെന്നതു-
 പലപലശാസ്രം ചോഷിക്കുന്നു;

സ്ഥാനഭംഗം വന്നു വേിച്ചാൽ-
 ഞ്ഞമിളക്കിക്കളയും സൂര്യൻ
 വരുണൻ താനതു ചോഷിപ്പിക്കും
 കരുണയവർക്കുതരിമ്പില്ലിപ്പോൾ
 ഗോപകൾ വളരെ ചോഷിച്ചാലതു
 സേവയ്ക്കുന്ന നടിക്കും ചിലത്
 ഭാവിയതെങ്കിൽ വിഷാദിക്കേണ്ട.
 എന്തായതൊഴിപ്പാൻ മേലാ
 അടിമലരികൾ നമിച്ചു കിടക്കും
 അടിയങ്ങൾക്കൊരു വരമരുളേണം
 കുടിലതപെരുകിന ഞങ്ങളുടെ സ്വാമി-
 ക്കടലിൽ മുളച്ചൊരു ലിംഗസഹസ്രം
 വടിവൊടു പോവതിനായിക്കൂപയൽ
 ഉടനൊരു കല്പനയുണ്ടാകേണം
 സുരവരരഖിലപുമഴകൊടുപൊല്ലിയ
 ഗിരമതു സകലം കേട്ടൊരു നേരം
 പരമഭയാലുവതായ മുനിശ്ശിര-
 സൊരുഗിരമവരോടരുൾ പെയ്തേവം
 എന്തുടെ ശാപം നിജ്ജലമെന്നതു
 വന്നുവേിക്കയുമില്ലെന്നറിക
 ലിംഗസഹസ്രം മറൊന്നാക്കാം
 നിങ്ങളിലുള്ളൊരു വാസപുത്രാൽ
 അംഗങ്ങളിലൊന്നാക്കണമവനിനി
 എങ്ങും കാട്ടരുതിത്തൊഴിൽ മേലിൽ
 വിണ്ണുപരഖിലതമരൾ ചെയ്തപ്പോൾ
 കണ്ണുകളാക്കണമെങ്കിലതെല്ലാം
 അങ്ങിനെയെങ്കിലതങ്ങിനെതന്നെ
 നിങ്ങളുടെ അഭിരുചിപോലെ വേിക്കും
 മംഗലനിലയനതായ മുനിശ്ശിര
 ഇങ്ങിനെ മോക്ഷപുരുഷിയശോഭം
 തിങ്ങിനമോദമൊടൊതു സുരന്മാ-
 രങ്ങുസുരോത്തമസവിധേചെന്നു
 ലിംഗസഹസ്രം പോയിട്ടവന്റെ
 അംഗം തന്നിൽ നിറഞ്ഞിതു നയനം
 തുംഗമനസ്സൊടു വാണിതുസുരകുല
 പുംഗവനഖിലസുരന്മാരോടും
 ദേവധിപന്റെ ശാപാൻഗ്രാമ-
 മേവമിതെന്നു ധരിക്കുകമാരാ

[illegible]

கனிவாய்மொழிநெய்தல் உவமை
உயர்வற்றதொருநாள் "கனிவாய்"
கனிவாய்நாள்நாள் குழிநெய்தல்
நெய்தல்நாள் நெய்தல்நாள்

[illegible]

പേനയെങ്കിൽ കൂവതിനാക്കിപ്പറയുന്നതും
 പുണ്യധർമ്മകാരണത്തിന് പുണ്യമാണിതിയെന്ന്
 ബ്രഹ്മതത്വവിജ്ഞാനം കണ്ടെത്താൻ
 മനോഹരമായതും മറ്റും ആകട്ടെ അത്
 മറ്റൊരുതരത്തിലാണ് മറ്റൊരുതരം.

[illegible]

അതുതന്നെപ്പോലെയുള്ളതും
 പതിയെപ്പോലെയുള്ളതും
 വിശ്വകർമ്മൻ വെച്ചതും
 വിശ്വകർമ്മൻ വെച്ചതും
 ഉത്തമനായാക്കിയ ഹിന്ദുവായ്ക്കു
 പാർവ്വതീദേവിയായ്ക്കു

ഭർത്തൃപദത്തെച്ചേർന്നു നമിച്ചി-
 ട്തുവെച്ചിട്ടുവെച്ചു സമേതം
 അതിമാനന്ദനാം രാമൻ തിരുവടി
 മതിമാനകിയ കൗശികനോടും
 അതിമോദനം ഗമിച്ചിട്ടു തരസാ
 മതിയായനാടെ ചാപം കാണുമാൻ.

അഹല്യാദോഷം ഓട്ടൻതുളുക്ക് സമാപ്തം.

ബ റ്റ ന യ ല

ഓട്ടൻതുളുക്ക്.

പണ്ടുമാവാവെവി തന്നുടെ സുതരാ-
 യുണ്ടായ് ഏകമാരന്മാരിൽ
 കണ്ടാലധികമേകരഗാത്രൻ
 കണ്ണൻ ബാണാസുരനെനൊരുവൻ
 കണ്ടകനെകിലുമതിശക്തൻതാൻ
 കണ്ണേതരദൂഷയാറ്റുസഹസ്രൻ
 കണ്ണീരവഗുഹപടലികൾ പോലും
 രണ്ടടികൊൾവാൻ മതിയാകില്ലാ
 അങ്ങർ വരൻ മുതലഖില ജനങ്ങളു-
 മിനടലൊടവനെ വന്നങ്ങീടുന്നു
 അതുമാഹാഭൂജവിക്രമമുള്ളവ-
 നത്തൽവെടിഞ്ഞു മഹേശ്വരനേതേ
 ചിത്തകുതുഹലമോടു മിഴാവും
 ശക്തനടിച്ചു സഹസ്രകരത്താൽ
 മുല്ലശരാനുകൂളമിട്ടെളിഞ്ഞി-
 ട്ടല്ലാസേന പറഞ്ഞീവണ്ണം
 നല്ലസമർത്ഥഹോനീയതിനെതേ
 തെല്ലം സംശയമില്ല നിനച്ചാൽ
 ചൊല്ലിക്കൊൾകവരം വേണ്ടെന്നതു
 കില്ലില്ലതിൻ തന്നുണ്ടിഹ ഞാൻ
 എന്നതു കേട്ടതെളിഞ്ഞമബാണൻ
 മന്ദസ്മിതവും തുകിച്ചാന്നാൻ

എന്നോ! വിസ്മയമെന്നൊരു വരമിതു
 നിന്നോടിക്കൂ വരിച്ചിടേണ്ട?
 മൂന്നും ഞാനോ കരുതിയതില്ലേ
 നിന്നോടൊന്നു വരിക്കണമെന്നും
 ഇംഗിതമിങ്ങു വരേണ്ടതു ചൊല്ലാം
 ഇന്നു ഭവാനും പാവതിതാനും
 ഭഗീയൊടെൻ ഗോപുരവാതുക്കൽ
 പുംഗവവാഹന! പുതുരുമൊത്തു
 പേർത്തു നിതാന്തമുറക്കമിട്ടച്ചിഹ
 പാർത്തിടേണമിതെല്ലാനാളും
 ശങ്കവെടിഞ്ഞു നേരം ബാണൻ
 ഇംകൃതിയോടീവണ്ണം ചൊന്നിതു
 പങ്കജശരരിപുകേട്ടിവരുളി-
 ലഹകാരം പെരുതുള്ളതിനിപ്പോൾ
 നീക്കവതിനൊരു കഴിവുണ്ടാമതു
 നീക്കുകയും പുനരില്ല നിനച്ചാൽ
 നിരജശരരിപുതാനമിവണ്ണം
 നീതിയൊടും മനത്തരിൽക്കരുതി
 നിരജരിപുധരനുളിൽ വളന്നൊരു
 നിരസമേതും കാട്ടീടാതെ
 ശങ്കരശങ്കരിമാർ സുതരോടും
 ശങ്കവെ-ത്തെമ ബാണാസുരനാടെ

കിരോവമിയന്നു നടന്നു-
 കോമകിന ഗോപുരവാതിൽ
 ശക്തനും കാത്തുനിൽക്കും
 തിരുധാരാദികൾ വാണിതു പലനാൾ
 പലദിനമിങ്ങിനെ ചെന്നൊക്കെകാലം
 നഖമൊടു ബാണാസുരനുമതപ്പോൾ
 കലിതകുതുഹലമൊട്ടും ശിവപദ-
 കമലംകൂപ്പി ഉണർത്തിച്ചിങ്ങിനെ;—
 പാണിസമസ്രമിനിക്കുണ്ടതിനാൽ
 ക്ഷണിയുമില്ലവകാരം പാർത്താൽ
 ബാണസമരമൊഴിഞ്ഞാലുള്ളൊരു
 നന്നക്കേടേതാണെന്തെന്നു?
 ചിത്തമൊരുവിക്രമനാരുവൻ
 നേർത്തുവന്നീലൊന്നൊരുക്കും?
 പാർത്താലെന്നൊടു തുല്യനൊരുത്തൻ
 പാർത്തലമതിലില്ലാഞ്ഞൊരുമക-
 യുത്തുകുളോത്തു ഭയപ്പെട്ടൊരു ദിശി
 പാർത്തുവിറച്ചുവസിച്ചിടുകയോ?
 നേർത്തൊരു വിക്രമനോടുകൂടെ
 പാർത്തുകൊതിച്ചു വസിക്കുന്നിഹ ഞാൻ
 നേർത്തിനിനമ്മിലുമിത്തിരിനേരം
 കൂർത്തശരണ കളിച്ചിടേണം
 എന്നിവചനം കേട്ടു മഹേശ്വര-
 നന്നതമാകിയ കോപമടക്കി
 പന്നഗഭൂഷണനന്ന വനോടഥ
 തന്നായിട്ടുൾ ചെയ്തീവണ്ണം,
 ഉന്നതമാകിയ കേതുവിതൊരുനാൾ
 പണ്ഡിതാശ്രമം നിലത്തുപതിക്കും
 ഞ്ഞൊരു പുരുഷമകുടമഹാമണി
 വന്നിഹനിന്നൊടു സമരംചെയ്യും
 എന്നല്ലവനിഹ നിന്നുടെഹൃദ്രൂപി
 തന്നായിട്ടു ശമിച്ചിപ്പിച്ചിടും
 എന്നതു കേട്ടു തെളിഞ്ഞിതു ബാണൻ
 ന്നുടെ പുരമതു പൂക്കുവസിച്ചാൻ
 കോടിമരമെന്തു മുറിഞ്ഞീടാത്തതു
 കോടിയരണത്തിന്നു വൈകുന്നല്ലോ
 ത്വടിതീയടിച്ച് മുറിച്ചിടുകയോ
 പാടുപൊടെയങ്ങു പൊടിച്ചിടുകയോ

കുടതായുള്ളൊരു സഗേരമതിനിഹ
 പടുവാം പുരുഷനെന്തു വരാത്തു?
 വിരുതനെന്ന വിരോധനൊരുതൻ
 തെരുതെരുവീവകയുള്ളിൽ നിനച്ചു
 മരുവും കാലത്തൊന്നൊരുവനുടെ
 മകളായുഷയെന്നുള്ളൊരുതരുണി
 ശീതളമായൊരു മാളികകളിൽ
 കോമളയാമപളാളികളോടും
 കേളിവിനോദം ചെയ്തുസുഖിച്ചവർ
 മേളമിയന്നൊരു നിദ്രാവേളയിൽ
 നാളികായയോടു സമാനൻ
 കോമളരൂപൻ ശ്രോമള പണ്ണൻ
 നാളികായതലോപനയാമവ-
 ളോടിടേ പൻ ശയിച്ചൊരു പുരുഷൻ
 പലമിഴിതന്നെയണച്ചുമാവിൽ
 നഖമൊടു ഗാഢാശ്ലേഷംചെയ്തു
 കലിതസുഖനമുകുന്ധരാമൻ
 രസമവളുടെ ഹൃദയത്തിന്നു നൽകി
 അരുണാധരിയുമുണർന്നുനേരം
 കണ്ണവനെയൊലിംഗനമിച്ചിച്ചു
 അണയുന്നേരം കാണാഞ്ഞവളും
 അണയെത്തങ്ങും തപ്പികരഞ്ഞാൽ
 ഗുണവാതാമവനയത്തില്ലാ
 ഞ്ഞകമതിലൊല്ലാമാറൊണ്ടുടന
 തരുണീമണിയാമവളുടെയുള്ളിൽ
 ക്ഷണനേരംകൊണ്ടുളവാമഴലതു
 ഫണമായിരമുള്ളവനമിതേന്തൊൽ
 പണിപണിപാവാതെന്നോടേ പണ്ടു
 സരസിജശരണമമുറ്റുരവിമുറ്റുരവി
 ശരണികരങ്ങൾ പൊഴിച്ചുതുടങ്ങി
 പരദതമൊഴിയുകൊണ്ടുമയങ്ങി
 പരവശഭാവമിയന്നു തളൻ
 പരിചൊടു തല്ലേ വീണുകരഞ്ഞി-
 ടുരുവൻ മണിയാമുഷയതുനേരം.

എന്തയ്യോ? ചെയ്തു ദോഷം ഞാൻ
 ചിന്തിക്കിലീ പണ്ണമാക്കും
 സന്താപമുണ്ടായിട്ടുണ്ടോ
 ധന്തകാഴ്ചമെന്തിവണ്ണമനുഭവ
 ബന്ധമിന്നിനിക്കു വന്നു ശിവ! ശിവ! (എന്ത.)

എന്തെന്താ കാന്താ വീയനെ
 സന്താപിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടോ
 കായ്ക്കുമെന്തു ന്യായമെന്തു നിന്നുടെ
 മോഹമെന്തു സാഹസങ്ങളിട്രം (എന്ത)

മായകൊണ്ടു മറഞ്ഞവം
 ന്യായമോ ദുഃഖിപ്പിച്ചതു
 മായമാത്ര കൈവെടിഞ്ഞു മാമക
 കായമാത്ര ചുൽവതിനു വരികിന് (എന്ത)

യോഗ്യനാം വേണീവണ്ണം
 യോഗ്യമാ ചെയ്തിട്ടുനാനും
 യോഗ്യമിന്നുമാരതാപമെന്നൊടു തീർപ്പതിനു
 ഭാഗ്യവാരിയോ ശുഭം (എന്ത)

ദുഷ്ടതയോടെന്തീവണ്ണം
 കഷ്ടമിന്നുചെയ്തിട്ടുനാനും!
 ദുഷ്ടനായീടുന്നതിന്റെ
 ചോഷിതമിതെന്തുകഷ്ടം! (എന്ത)

കേൾക്കട്ടോ കസുമേഷോ നീ
 വീരനെന്നഭാവംകൊണ്ടോ!
 നാരിയാമെന്നെയെന്നു
 വീരനാകിൽ നേരെവന്നുമാനസ
 ചോരനോടുബാണമെന്തുകൊൾകിന് (എന്ത)

നാണമില്ലേനാരിതന്നെ
 ബാണമെന്തീടുവാനിപ്പോൾ
 കാണേ പണമിന്നുഞാനതും തവ
 പാണിവിക്രമങ്ങളെക്കൈവിരവാടു (എന്ത)

അങ്ങോരുഹദളലോപനയമേവം
 ജ്വംഭിച്ചിടുന്നതാപത്തോടെ
 സംഭോഗാദിനിനച്ചുകരഞ്ഞതു
 കുംഭാഗ്ധാത്ത ജകേട്ടുടനപ്പോൾ
 തെരുതെരയവിടെ സമീപേചെന്നി-
 ട്ടവയർമണിയുമിവണ്ണംചൊന്നാൾ
 എന്തൊരുകാരണമിന്നീവണ്ണം
 സന്താപത്തിനു സംഗതിയെന്നും
 എന്തെങ്കിലുമുരചെയ്യണമെന്നൊടു
 ചെന്താമരദളലോപനയാളെ
 ചിന്തിതം മന്തുനിനക്കെന്നാലതി-
 നന്തെമില്ലയസാധിപ്പിച്ചു

ഉണ്ടാകണ്ടുകിനാവിൽ പുരുഷനെ
 ഉണ്ടെന്നാലതുപാകസുശീലേ!
 വേണ്ടവീഷാദംചെറുമിദാനീം
 ഉണ്ടാക്കാമതിനുള്ളൊരുപായം
 കണ്ണിതമെല്ലാമകലെവെടിഞ്ഞി-
 ട്ടുണ്ടായൊരുവൃത്താന്തമശേഷം
 വണ്ടാർക്കഴലാളേ! പറകുന്നോ-
 ട്ടുണ്ടാകരുതേമടിയതിനേതും
 കന്ദശരക്ഷതമാനസയാകം
 സുദൂരിയാമുഷ്താനതുനേരം
 ഇന്ദുമുഖീഗിരമേവംകേട്ടു
 മന്ദാക്ഷിണിമന്ദാക്ഷരമുപേ.
 ചിത്രലേഖോ സഖീ! കേൾക്ക
 അത്രഎൻദുഃഖകാരണം
 എത്രചിത്രമൊരുസ്വപ്നംകണ്ടുഞാനിപ്പോൾ
 സുന്ദരപുരുഷനേകൻപന്നിവിടെഎന്നരികിൽ
 മന്ദമന്ദംതല്പതെന്നിൽചേർന്നുകൊണ്ടവൻ
 ഗാഢഗാഢംപുണർന്നിതുരൂപമോദമവനെ
 പ്രൗഢനാകമവൻപിന്നെഗൂഢനായ്ക്ക
 പാരമ്യപരിതാപമോരബാണഗണമോര
 നാരിമൗലേ! സഖീ ഞാനും എന്തയോ-
 ചെയ്തു
 ഭേദമെല്ലാമതെളുത്തു മോഹമുള്ളിൽവളുത്തു
 അഹവ്യംവളർന്നിടുന്നു ആഹന്ത! കഷ്ടം!
 എന്തുവേണ്ടെന്നറിഞ്ഞിലപിന്തകൊണ്ടുവല
 ഞയ്ക്കൊൻ
 സിന്ധുരാമനോ തോഴി! ബന്ധുരഗാത്രി
 ഇത്തരംപറയുന്നതിനത്തരമായ് ചിത്രലേഖ
 സത്പരംചൊന്നതുകേട്ടാലെന്തയുംചിത്രം!
 കളകവിഷാദം കളമൊഴിമൗലേ,
 കഴിവുണ്ടാക്കുവനഹമിതിനിപ്പോൾ
 കളിയല്ലിഹനിൻവരനെയിദാനീം
 ഒളിവിൽവരുത്തുവനരികേഞാനും
 കളഭാഷിണിനീ ദുഃഖിക്കരുതേ
 കളകളമോഹനകന്ദളജാലേ!
 തെളിവിന്നൊട്ടിങ്ങിനെചൊന്നു ഞാൻ
 കളിപറകല്ലേ തൂലികകൊണ്ടു്
 സുഖളിതകോമളനാം സുരവരനെ
 സരസിജലോപനഎഴുതുന്നേരം

ഇന്ദ്രാകൃതികളുടെ സുന്ദരി
 നിന്ദിച്ചവനല്ലെന്നു ചൊല്ലാം
 ചന്ദ്രന്റെയടുതിയതല്ലെന്നു ചൊല്ലാം
 സുന്ദരനാകും വരണനെയെഴുതി
 ഓവകൊണ്ടല്ലെന്നവർകാട്ടി
 ഓമിനിയുടനേ നിരൂപിയെയെഴുതി
 ഓസുരഗാത്രിയതല്ലെന്നു ചൊല്ലാം
 ഓന്നവിനെ ദൂതമെഴുതിമനോഹരരി
 സരസിജസംഭവനെപ്പറയെഴുതി
 സരസിജമിഴിയാളതുമല്ലെന്നാർ
 സുരലോകത്തെയശേഷവുമുപോൾ
 സരസപ്പുണ്യകൊടിയാളെഴുതിട്ടും
 അനുസരണപുനഃപിപ്ലാഞ്ഞുടനേ
 സുരരിപുവരെയെശേഷവുമെഴുതി
 ബുദ്ധിയവർക്കുവാറിലുമുപോൾ
 മദ്ധ്യതല്ലാഞ്ഞുടനേതന്നെ
 സിദ്ധന്മാരെവരച്ചുകിന്നരം
 കിംപുരുഷന്മാരെ മുമതുനേരം
 ഗന്ധർവന്മാർ പലരെയുമുപോൾ
 മദ്ധ്യഗാത്രിയുമെഴുതിട്ടുടനേ
 സിന്ധുഗമനയ്ക്കുതുകൊണ്ടുളളി
 ഭന്ധതതിന്നില്ലെന്നതുകണ്ടു
 മദ്ധ്യഗാത്രിയുമുടനേമാനുഷം
 വരരെവരച്ചുതുടങ്ങിതദാനീം
 കന്തളാഖ്യേന്ദ്രപവീരനുടേയുടം
 ഖത്തരംഗകുതുകേതവരച്ചു
 ഞ്ഠിവാരികൾപെരുത്തൊരുമാഗധ
 ഭൂമിപാലനെവച്ചു മകാട്ടി
 ചന്ദ്രമേറെയുളവാഴൊരുചോളൻ
 കേരളൻഗുണമിയന്നകലിംഗൻ
 കൊങ്കണേശനെവരച്ചു മകാട്ടി
 പുകണേശനെയുമങ്ങിനെതന്നെ
 പാണ്ഡ്യഭൂപനെവരച്ചുമനോഹരരി
 പാണ്ഡ്യപുത്രനെയുമാതുവരച്ചു
 കണ്ഡിനാഖ്യേന്ദ്രപവീരശരീരം
 മണ്ഡമെന്നിയെവരച്ചു മകാട്ടി
 നേകൊണ്ടു മവർതന്നുടെതാപം
 മിന്നതില്ലുപറന്നെന്നതുകണ്ടു

സുന്ദരാംഗിയവർ തൂലികകൊണ്ടു
 തീർത്തുമെല്ലയടുവ ശതമുപോൾ
 കൃഷ്ണമായമഹികൊണ്ടതിവേദൻ
 വൃഷ്ണിവാംശകലനായകനാർ
 ജിഹ്വതന്ത്രസാഹിത്യമുദയമേ
 തുഷ്ടയോടവർ പരച്ചുമനോഹരരി
 മോഹിതുമെഴിവനാകൃതികിഞ്ചിത്
 തീർത്തുയ്ക്കിലവനല്ലിതുനേരം
 ഞ്ഠിവില്ലാമിന്നിടം വിലരൂപം
 തീർക്കുവാൻ തുശിശ്രമിദാനീം;
 എന്നുകേട്ടുപ്രഭു മന്നനുടേതനം
 സുന്ദരാകൃതിവരച്ചുമനോഹരരി
 ഇന്ദുബിംബമുഖിയാളാമുഖയും
 സുന്ദരാശമതുപാർത്തുപറഞ്ഞു
 കന്ദബാണനിവന്നെന്നതു ചൊല്ലാം
 ഇന്നതിന്നുവിവദില്ലനിനച്ചാൽ
 കാന്തിയേറെയുളവാമിവന്നെന്തെ
 കാന്തനോടുസമനാകിലുമിപ്പോൾ
 ഭാതു കൊണ്ടുപറകല്ലൊരു കിഞ്ചന
 പ്രാപ്തിദേവനങ്ങളുനേരം
 ബുദ്ധിശാലിയതുകേട്ടുടനേയനി-
 രുദ്ധനെജ്ഞാസിതീർത്തതുകണ്ടു
 ബുദ്ധിതന്നിലുടനേയുളവാഴൊരു
 ലജ്ജകാരണമധോമുഖിയായി
 ദൂതനിന്നുവിരൽകൊണ്ടുവരച്ചു
 ചിത്രമെന്നതുമനനുടനേമദ-
 നാൻതികൊണ്ടവർമതിഭൂമമോദേ
 ചിത്രമായപതിതന്നുടെരൂപം
 ചിത്രമൻപിന്നൊടുത്തിരുപുൽക്കാൻ
 ചിത്രലേഖയുടനേയുരചെയ്താർ
 ചിത്രമെന്നതുധരിക്കമനോരഞ്ജന
 രാഗതോതിപരിതാപമതപ്പോൾ
 നാരിമാർമണിതനിക്കുളവായി
 ദോഗവാഞ്ചലിലഴിഞ്ഞമനസ്സൊടു
 രാസുരാംഗിമരുവുന്നതുകണ്ടു
 ചിത്രലേഖയുടനേയു നഖീതവ
 ദുഃഖമൊക്കെയകലത്തുകുളഞ്ഞതി-
 സൗഖ്യമോടുമരുവീടാൻ സംഗതി

ഇങ്ങിനെ യുദ്ധജാതലാഞ്ചനം കാണാൻ വാൾ
എങ്ങിനെ കന്യകയെന്ന പറയുന്നു? (ബാലി)
ഇന്നിവൾ തന്നുടെ കാമുകനായി-
സ്തവനാരുത്തനകത്തുണ്ടിപ്പോൾ;
എന്ന വിസ്മയമെങ്ങിനെ വന്നി-
ന്നതമതിലുകടന്നിതിനുള്ളിൽ?
തമ്മളിതൊരുവരൊടും പറയാഞ്ഞാൽ
ചൊമ്മവന്നു ഭവിക്കുമെങ്കിലും;
പക്ഷമുലോചനമാരിവണ്ണം
മക്ഷണമോത്തു നിരൂപിച്ചിട്ട്
അക്ഷതരാകിയ രക്ഷികളോടെ
തർക്കണമുദരമെഴുതുന്നേരം
രക്ഷികളിവകബാണനൊടപ്പോൾ
ശിക്ഷയിലങ്ങു പറഞ്ഞാരേവം;
കന്യകുടയകനായൊരു കാമുക-
സ്തവനാരുത്തനകത്തുണ്ടിപ്പോൾ,
സ്തവൻ കേട്ടുകയർത്തതിവേഗം
കന്യാവേന ചെന്നു കരേറി,
മൃതേലും മൃലയാളതുപേരം
മൃതും പടവുമെടുത്തു നിരത്തി
മൃതായുധസുതനോടുംകൂടി
മൃതപൊതുവുവസിച്ചിരുന്നു;
കണ്ടുകയർത്തിയബാണൻ സുരജനൊ-
ടയൊരു കോപത്തോടപ്പോൾ
തൂങ്ങിച്ചുടനെ ശരങ്ങൾ പൊഴിച്ചതു
കണ്ടുകയർത്തുമനോഭവപുത്രൻ
തന്നായിട്ടു ശരങ്ങൾ പൊഴിച്ചുവ
ന്നൊന്നാഴിയാതെ കുറഞ്ഞൊരുനേരം;
പന്നഗപാശംകൊണ്ടു മുറുക്കി
ലിന്നനതാമനിരുദ്ധനെയപ്പോൾ
അന്നൊരു പുരമുറിതന്നിലടുത്തു
ലിന്നതബാഹുസഹസ്രൻപോന്നാൻ
അങ്ങിനെ വേനേ പുകുതിവേഗം
തന്നായിട്ടു സുഖിച്ചുവസിച്ചാൻ.

യുദ്ധനായുദ്ധജാതനിരുദ്ധനെയെക്കണ്ടനേരം
മുഖവിഭോചനയാൾ ദുഃഖനദ്രുതലത്തിൽ
വിണമുരുങ്ങും പാണിമറത്തുചെത്തിട്ടു
എന്നവിഭോചനയാളാതു കേണതുനേരം

തൈലത്തിൽ കുത്തിയ വന്നിതന്നിലപ്പം
സലിലം തളിക്കുംപോലെ വന്നിതപ്പോൾ
പലപലപാശ പൊന്നതെല്ലാമപ്പോൾ
ഫലമില്ലാതായി വന്നു വാരിധിയിൽ മോലം
വരിമ്പിടിക്കും മാരിപോലെയെന്നോടാ
നാണിച്ചുമാതാവൾ വന്നെന്നയുമാങ്ങാറോരോ
വാണിവിശേഷങ്ങളെ ഓതിയോതി
എന്നാകാനതന്റെ വേദ പുമെടുമാറി
വാണൊരു കോണിൽ നാണിച്ചുണന്നേത്രം
പണ്ടും തന്നിൽ അനിരുദ്ധനായൊരുനല്ല
കുണ്ടുരവൈരി എന്നപോലെതന്നെ
അന്ധനായുദ്ധജാതനിരുദ്ധൻ കോപിച്ചു
ബന്ധുവിരോധനായ് നിനകാലം
മോജനാലുവരും നിരൂപിഞ്ഞുകൊണ്ടു
രാജകുമാരൻ തന്നെക്കാണാഞ്ഞിട്ടു
എങ്ങുപോൽ ഗമിച്ചുവനെതുകുഷ്ഠമാരു
മെങ്ങും ഗ്രാമിച്ചിടാതെ പോവാഞ്ഞു?
ഇന്നുവന്നിടുമവനിനുവരുമുണ്ണി
ഇന്നുവരുമെന്നേവം ചിന്തചെയ്തു.
സുരജനാമവനെക്കാണാഞ്ഞിട്ടുനല്ല
സുരജിമാരും ദുഃഖസാഗരത്തിൽ
മങ്ങിയയങ്ങിമുങ്ങിപൊങ്ങവിണ്ണം കൊണ്ടു
തുംഗസ്തനങ്ങൾ നോക്കി സന്താപിച്ചും
നാലുമാസമീപണ്ണം ചെന്നൊരയുമെങ്ങും
ബാലകനെക്കാണാഞ്ഞെങ്ങു ലോകമെല്ലാം
മാലുമുഴുത്തു മധുരപേഷിതൊടങ്ങുചെന്നു
ബാലകന്റെ വാർത്തചൊല്ലി വാഴുംകാലം.

നാരദമാമുനിവീണയുമായി
പാദകുതന്നിൽ പുക്കൊരു നാളിൽ
നാരായണനും വന്നുവണങ്ങി
സാരമപ്പോദികളുംചെയ്തു
പാദകുവാസികളെല്ലാം നാരദ
പാദസരോജേ വീണവണങ്ങി
ശ്രീനാരദമുനിയപ്പോൾ തന്നെ
ശ്രീമാധവനൊടു കല്പിച്ചുവേ
ശ്രീപതിനിന്തിരുവടിയുടെ പെരുന്ന
ശ്രീപാദകയതിലില്ലാഞ്ഞല്ലി

ചേരും ചൂണ്ടു ജഗദാസികളതി
 മോദം കൂടാതെ മദ്ധ്യസ്ഥൻ
 ബാണൻ സമാധാനമതിലവനെ
 ഓടുകോട്ടു കവിപ്പിച്ചുവധി
 ക്ഷിണിപ്പിച്ചുവെങ്കോണിലിരുത്തി
 പ്രാണൻ പോകാഞ്ഞതു തൽഭര്യം
 ആദ്യമതാ മൃത്യുക്കുഹരിപന
 താക്കിക്കമാരംഗമേ ബാണൻ
 അപ്പുകൊത്തു വസിച്ചിടനാമു
 മുപ്പുവൈറിയതെന്നറിയേണം
 നാരദനിങ്ങളെ കല്പിച്ചുനേ
 യാദാവോടേ വീണതൊഴിച്ചു
 നാരായണശിവയെന്നു ജപിച്ചു;
 നേരേമീതെ കിളൻ നടന്നു
 വൃണികളെല്ലാവരുമൊരുമിച്ചു
 കൃഷ്ണൻ തിരുവടിയോടും കൂടി
 ജ്ഞിച്ചുസുരനെ ചെൽ ചാനായി
 കൃഷ്ണൻ തിരുവടിയായു തുടങ്ങി.
 നരകാപിചനളിനദളലോചനൻ മാധവൻ
 നരകഭൂമിതെ ചുശാന്തിപ്രദൻകേശവൻ
 നരകരകളാദിമല്യാന്തമില്ലാത്തവൻ
 കരിമുകിലൊടിടയുമൊരുചികരമൊരുമിച്ചുടൻ
 വിരവിനൊടു നെറുകയിൽ കൂടിബന്ധിച്ചുടൻ
 സരസമൊടു നിറമധികമുള്ള പീലിത്തരം
 സരസിജവിലോചനൻ ചേർത്തു പിലപുഷ്പം
 മധുമനനതു പൊഴുതു നെററിത്തടമതിൽ
 മാമിമയൊടു ഗോപിയും ചേർത്തു തിലകവും
 ഗളമതിലണിഞ്ഞു തൻമാലഹാരങ്ങളും
 തുളസിക്രതമാലജാലങ്ങളണിഞ്ഞുടൻ
 കരമതിലെടുത്തു ശരചാപവധ്ഗാദിയും
 കരുണാകരനമിതകുതുകേനപിതാംബരം
 തിരുവുടയുമരയിലതി കയ്യകൊടുചേർത്തുടൻ
 പരിചിനൊടു പൊന്നരഞ്ഞാണമിട്ടങ്ങസാ
 അരുണനെടു സാമതരുണതരണിയുവരുന്ന-

ചോൽ

കരുണാനിധിമാധവൻ തേരിൽക്കരേറിനാൻ
 മുനികളുടെ മനമതിലും വനിതകളുടെ മാവിലും
 കനിവിനൊടുമമതീയിലും വിളങ്ങീടുന്ന

ആനന്ദമുന്തിയെക്കണ്ടു ചീരതം
 ആനന്ദമൊടു കൊണ്ടാടിപ്പറപ്പുട്ടു
 ആനന്ദേൻ കാലാർ കതിരപ്പടകളും
 അമിതകരബലമുടയയടുവരരുമാക്കയും
 മാനം നടിച്ചവർ തേരിൽക്കരേറിനാൻ
 മാമിമകളൊടുതുപൊഴുതു തെരുതെരുമദിച്ചുടൻ
 ആലവട്ടങ്ങളും വെൺചാമരങ്ങളും
 നാഴുകിനൊടു കൊടിതഴുകൾ പടലമിവയൊ-

ക്കെയും

മുറും പിടിപ്പിച്ചു കുറുങ്ങൾ കൂടാതെ
 പാലാരാടേറു പടവെട്ടുപതിനയീട്ടു
 കോട്ടങ്ങൾ കൂടാതെ കണ്ടങ്ങുതാനരം
 എട്ടുദിശിപ്പൊട്ടുമളവിട്ടു പെര അണൊലികൾ
 ആരവാരങ്ങളും സിംഹനാദങ്ങളും
 അമിതകരബലമുടയയടുവരനിനാദവും
 മറു ശൃംഗങ്ങൾ ചക്രങ്ങൾ തമ്മിട്ടവും
 മധുരതരമുദലരസം പൂങ്കുഴൽ കറുന്മളം;
 പെരുമദെത്തൊടു കൂടികൾ നാദവും
 പെരിയരഥമലറിയുടനീളകമതിശോഷവും
 നാരദവിണാമനോഹരനാദവും
 നരകാപിചനഗളിതമുണനിനദശോഷവും
 അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടു മുന്തിയും തള്ളിയും
 ഹരിയുടയപടകളുടെ പടുതരനിനാദവും.

അംബുധിശയനോത്തമപുരുഷൻ അഖില-

ജനേശൻകൃഷ്ണൻ

തുംബുരുസനകാദികൾ സേവിതനമിതന-

ന്തൻതരം

തംബുരുക്കരന്തന്നിലെടുത്തു; കളിച്ചു പിരിച്ചുവി-

ദിച്ചു-

പടുതപെരുത്തൊരു പടനായകരുടെ പടവ-

നിങ്ങറിയേണം

പടയതിനൊരു കുറുവുവരാതെരേറ്റുപഹിച്ചി-

ടേണം

നെടുതാകിനകൊടിമരമുകളിൽ കൊടികളു-

ശോഭിക്കേണം

പടയങ്ങളടിപ്പിക്കേണംമതിപടുതകൾ കാട്ടി

ടേണം

പടയുടയീടകണ്ടമഘോടകവാളിനിരത്തി-

ടേണം

കാനിതരമുരൂത്തടിയുള്ളൊരുകരിക്കുകനിര-

ത്തിരേണം

കല്പകർ കവിണത്തരമെന്നിവകെയിലെ -
 ഞ്ഞാരുകാലാർ

തല്ലം യെമില്ലാതനവധിവന്നുപരന്നീടേണം
 പള്ളത്തിരതളിവരുന്നതുപോലെപക്ഷേ -
 മിട്ടുപ്പാർ

കള്ളമാഴിഞ്ഞുളളാത പെള്ളക്കുതിരകളുളളത -
 ശേഷം

കള്ളത്താളളാത പുളിപ്പടകളുകാറീടേണം
 കളികിച്ചാനകളിക്കും പൊന്നുവാരിവരാതം
 കള്ളതള പടയ്ക്കിന്നിവരുടെ ചെമ്മയ്ക്കടി -
 കൊള്ളേണം

ഇത്തരമിലേശൻ തന്നുടെ കല്പനകേട്ടവ -
 റെല്ലാം
 സ്വപഥവൃണ്ണ പലപലകോപ്പുകൾകൂട്ടിത -
 ദാനീം

തിത്തിയിടക്കയുടക്കം തിമിലകൾ
 ഞ്ഞുമട്ടുളളമെത്രവിയത്തിൽ
 കാളപെകിലപെണ്ടകൾ തിമിലകൾ
 നീളം കുറയും കൊമ്പും കുഴലും
 തമ്പിളിവളയും തമ്പെറന്നിവ -
 മേളംകൊണ്ടു ജഗത്തു മുഴക്കി
 ശക്തിപെരുത്തജനങ്ങളെടുക്കും
 ശക്തികുത്തിലമുരത്തടിവാളും
 പലും വെൺമഴു ഗഭയും കുന്തം
 ശുദ്ധപരശുപരാധവട്ടക
 ചക്രനല്ലശതശ്ലികളനവധി
 ചക്രതരംചിലശസ്ത്രസമൂഹം
 ചെട്ടകൾനല്ലകുത്തില ചുരികക -
 ദീടികളോട്ടുളിചാട്ടുളിയെന്നിവ
 ശൈക്കയെടുത്തുതിരിച്ചുവർത്തന്നുടെ
 ചെക്കൻമാരെടുക്കൂടിട്ടൊരുവക
 ചെക്കംചാരകനഗരിയിൽനിന്നഥ
 ചിക്കെന്നങ്ങുകടന്നുനടന്നു
 ചൊടിപടലങ്ങൾകിളൻദിഗന്തം
 ചെടിപെടുമാറടന്നുതുവിളിച്ചു
 ചട്ടപ്പരിശതയ്ക്കിടമേപ്പാർ
 ചെട്ടിജഗത്തുകൾതെട്ടിടുന്നു
 ചെട്ടിടിക്കുസമാനംചോരം
 ചിപ്പുത്തുളളകളിച്ചുപുളച്ചും

ദുഷ്ടന്മാരുടെന്നീടുമ്പോ -
 ഞ്ഞാട്ടംപൊളിയല്ലവനികൾക്കും
 അഷ്ടനജങ്ങളുടെചവികളുശേഷം
 പൊട്ടിയണഞ്ഞുവലഞ്ഞുചമഞ്ഞു.

കളിച്ചും വിരവാഭയം മുമ്മോരോജനം
 വിളിച്ചും പുളച്ചനങ്കരിച്ചുമദിച്ചുൻ
 കഥിച്ചുമോരോകഥരസിച്ചുതുടുകട്ട
 ഭമിച്ചുചിലർപടഭരിച്ചുസംതാഷിച്ചും
 തടിച്ചുഗജത്തിന്റെ കഴുത്തിൽകരയേറി
 ചൊടിച്ചുവില്ലുമ്പും ധരിച്ചുവിരതന്മാർ
 ചിരിച്ചുരാഗഭവേഷം ജപലിച്ചുമനന്മാരിൽ
 സുരിക്കുകുന്ദനകഴിച്ചുബാണയുദ്ധം
 തരത്തിലോരോവാജിവരുത്തിത്തരംകുണ്ട
 പരത്തിക്കരുത്തന്മാരെരാതരരാഴിയതെ
 തരത്തിൽവില്ലുമ്പുംകുത്തിലെടുത്തോരോ
 രഥത്തിൽകരയേറിയരത്തിലാവനാഴി
 ധരിച്ചുവിരതന്മാർ മരിപ്പാൻമടിയെമ്പെ
 തരക്കേടായുള്ളൊരതിരിച്ചുനിർത്തിപ്പട
 തിരിച്ചുനേരം ബാണനിരിക്കും രാജ്യമെല്ലാം
 വിറച്ചുപടകളുളളമിച്ചുനാടുവാസികൾ [തര
 തിരിച്ചുംസംഗരമുളളിൽകെതീച്ചുംചിലർകൂ
 വിളിച്ചുംകാടുകൾതേടി ചരിച്ചുകാട്ടിൽകേറി
 ഞ്ഞിച്ചുംകൂട്ടുപിരിഞ്ഞുവിളിച്ചും കൂട്ടുകാർ ചിലർ
 ചൊരിച്ചുംകഷ്ടമിതെങ്ങവദിച്ചുംഒട്ടേടമോടി
 തിരിച്ചുംകൂട്ടുകൾതട്ടിപ്പതിച്ചുംകൂട്ടുകാരങ്ങൾ
 തറച്ചുംഒട്ടുപേർകണ്ടുചിരിച്ചുംദുഷ്ടന്മാർശെനയും
 ജപലിച്ചുംഒട്ടല്ലോരോജനങ്ങൾവലഞ്ഞതോർത്തം -
 പടവന്നിങ്ങുകരേറീനമ്മുടെ [ൽ

വടിയിങ്ങോട്ടെടുക്കുത്തിപ്പൊണ്ണ
 വടിഞ്ഞനിവിടെക്കണ്ടില്ലെന്നും
 പിടലിക്കൊന്നുതരുണങ്ങളെന്നും
 പൂടവയുടുത്തുഞെളിഞ്ഞുനടന്നാ -
 ലുടലുമുറിഞ്ഞുമരിക്കുമിതെന്നും
 പാളയമവിടെക്കണ്ടൊരുതടിയൻ
 വാളുകളഞ്ഞുതിരിച്ചുനടന്നു
 കേളച്ചുരതുനേരംനമ്മുടെ
 കാളിപ്പൊണ്ണകൂടിനടന്നു
 ഇട്ടിക്കാളിയുമിട്ടിശ്ചരണം

ചെട്ടെന്നൊരുദിശിനോക്കിനടന്നു
 കഷ്ടമിതെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു
 മറ്റൊരുമൊഴിമാർ ചിലരപ്പോൾ
 കെട്ടിയ പരുവംകൊണ്ടാഞ്ഞിട്ടു
 ഒട്ടുവിളിച്ചുകൊണ്ടു പലത്തും
 കുട്ടികളെച്ചിലരെളിയിലെടുത്തും
 കുട്ടിപ്പെണ്ണ! ഡാ പറയട്ടേ
 കുട്ടച്ചാരയെങ്ങുഗമിച്ചു
 ഒട്ടുവെട്ടുതൊന്നോന്നിത്തം
 കഷ്ടമിതെന്നു പറയാനുള്ള
 കൊച്ചിളയച്ചി! കേട്ടില്ലേനി
 അച്ചുതണ്ടുവെട്ടവന്നുകരേറി
 കൊച്ചുകുളുക്കളിക്കാംപിന്നെ
 നിച്ചിരിയത്തിവെക്കംവാനീ
 കുഞ്ഞച്ചാരെക്കണ്ടില്ലല്ലോ
 പൊങ്ങച്ചാരയെങ്ങുഗമിച്ചു
 കുഞ്ഞിപ്പെണ്ണിനുള്ളരഹസ്യം
 പെണ്ണിനെയന്വേഷിച്ചുനടന്നു
 നിത്യപൂമിങ്ങിനെ യിവിടെച്ചെന്നു
 നിച്ചിരിയതാം പുണരമെന്നും
 കൊച്ചുക്കാളിപറഞ്ഞതുനമ്മോ-
 ടിച്ചുയതില്ലെന്നിപ്പോൾതോന്നി
 മാടച്ചാരെന്നുള്ളൊരുവിരുതൻ
 മാടണിമുഖമാരോടുംകൂടി
 പടിമേലേറിപ്പായുന്നേരം
 പടയുടെവിരുതേകേൾപ്പാനുള്ള
 പടവന്നപ്പോഴൊടിയൊളിച്ചൊരു
 വിടുവോഷച്ചാരെന്നേവേണ്ടു
 കുടിലാപാംഗികൾതന്നുടെവിട്ടിൽ
 വിടുചണിചെയ്തുവസിപ്പാനല്ലേ-
 തൊരുഫലമില്ലാത്തടിയന്മാരുടെ
 തടികൊണ്ടെന്നുധരിക്കേവേണ്ടു
 കെട്ടിയപന്തലിൽവന്നൊരുടുക്കൻ
 കുട്ടിക്കവണിമുറിച്ചുനമുക്കു
 കഷ്ടമൊരുത്തനെക്കൊന്നു പറഞ്ഞാൽ
 ചെട്ടെന്നടികൂട്ടിടുംതടിയൻ
 വീട്ടിനകത്തൊരുപുരുഷൻവന്നാൽ
 പെ വതിന്നും മടിയില്ലെന്നും

ഒട്ടല്ലിങ്ങനെവാടുവെട്ടുന്നതി-
 നററമതില്ലുപറഞ്ഞെന്നാകിൽ
 കുട്ടികൾനാലഞ്ചുണ്ടായിട്ടും
 ഒട്ടുംമുഖമറിയുന്നില്ല
 അങ്ങിനെയുള്ളസമർത്ഥനിതാപട
 വന്നെന്നുള്ളതുകേട്ടൊരുനേരം
 തിങ്ങിനഭിത്യാതെരുതെരെമണ്ടി-
 ടെങ്ങാൻപോയതുകേണ്ടാനിങ്ങൾ
 കൊച്ചുകിടങ്ങുനാലഞ്ചുണ്ടതി-
 ലായ്യാകൊച്ചുകരഞ്ഞിടുന്നു
 ഒന്നിനെയെളിയിലെടുക്കാംപിന്നെ
 ഒന്നിനെക്കൈക്കവിടിച്ചുനടത്താം
 പിന്നുള്ളതിനെക്കൊണ്ടൊരുപായം
 കണ്ടില്ലേഞ്ഞാനെങ്ങിനെവേണ്ടു
 ഇങ്ങിനെപലപലതുംഗസ്സനിമാ-
 രങ്ങുപറഞ്ഞുനടന്നുതുടങ്ങി
 മങ്ങാടാ! താനെവിടെപ്പോന്നു?
 ഇങ്ങോട്ടേക്കുനടന്നിടുകേടാ!
 അങ്ങോട്ടിവഴികാടിച്ചെന്നാൽ
 തിങ്ങിനപടയിൽപെട്ടുമാരിക്കാം
 കാലിനൊരേത്തുമുക്കണ്ടതിനാൽ
 ഓടുവതിന്നും വശമില്ലാത്തയ്
 പീലിക്കുന്തമെടുത്തൊരുവൻഗുരു
 കാലിണവന്ദിച്ചുണ്ടുനടന്നു
 തെക്കൻകത്തിയെടുത്തൊരുവിടാൻ
 വെക്കുംതോളിലതേറ്റിരിക്കാണ്ടു
 ചെക്കനെയങ്ങുമാറിത്തമനോക്കി
 ചിക്കെന്നങ്ങുകടന്നുനടന്നു
 വില്ലുംശാവുമെടുത്തവരമിയെ-
 കൊല്ലാമെന്നുനിനച്ചിട്ടൊരുവൻ
 നല്ലൊരുവിരുതുകൾപലതുംചൊല്ലി
 ചെല്ലുന്നേരം പടകുണ്ടായാൾ
 വില്ലൊരുകാട്ടിലെറിഞ്ഞൊരുവണ്ണം
 മെല്ലെപ്പോന്നിഹവേനപുക്കു
 നരായണനും പടകുളുമെല്ലാം
 പരമാതവിടെച്ചെന്നുനിറഞ്ഞു
 ധീരന്മാരവർബ്ബാണപുരത്തിൻ
 ഗോപുരസീമനിചെന്നുകരേറി

കണ്ണന്തിരുവടിയൊരുബാണംകൊ-
 ന്നതമാകിനകൊടിമരമെയ്തു
 മണ്ണിൽമുറിച്ചുമരിച്ചതുനേരം
 പൊണ്ണൻബാണനുമൊന്നുവിറച്ചു
 മരിച്ചുകൾഗോപുരമെന്നിവയെല്ലാ
 തിരുവലവാന്മാർകത്തിയുടച്ചതു
 തികലച്ചുദമരൻകണ്ടുടനേ
 കേന്ദ്രംശരജന്മാവേദോമൊന്നാൻ
 ഭട്ടിനന്നാമിവിടെപ്പുത്തതി-
 മുഴുതയോടുളളിച്ചീടുന്നു
 ഭട്ടുന്മാരൊമ്പുക്കുകൾമൂലം
 ക്ഷൗരപാദമുടക്കുകയുളള
 യോഗ്യതയല്ലിനിനോക്കിയിരിപ്പതു-
 ജ്ഞാതാദേവപിണങ്ങിടേണം
 ഇങ്ങിനെകല്പിച്ചുടനേതന്നുടെ
 പുഗവകണ്ഠകേറിശിവൻഹരി
 തന്നൊടുപന്നപിണങ്ങിത്തങ്ങളിൽ
 ജ്ഞാനിനെന്നു കുറഞ്ഞൊരുനേരം
 ആൺമയിലേറിപ്പുണ്മുഖനും പ്ര-
 ഭുഷണാദേവശരങ്ങൾപൊഴിച്ചു
 ഹെറുവലഞ്ഞിതുരക്തമിണിനരന-
 നേരതുണച്ചാരുലവരപ്പോൾ
 സിന്ധുരദാനവരിച്ചുവായുളളോ-
 ണ്ണകവെറിയുമന്ധകനാഥനും-
 മന്ധകനെവിട്ടുടനേതന്നെ
 മന്ധുരമോദമിയന്നതുനേരം
 സന്ധ്യകൊണ്ടുകളിച്ചുതങ്ങളി-
 ലസ്യവിശാരദരാമവർതമ്മിൽ
 ഈശ്വരകിനകാരണരാകും
 വിരോധവർനേരിട്ടപ്പോ-
 ളീശ്വരകം ഞെട്ടിച്ചിറച്ചു
 വരിധിച്ചുവുമൊന്നുകലങ്ങി.

ബാണനണഞ്ഞുടൻസാത്യകിതന്നൊടു
 ബാണഗണപൈഴിച്ചു ഒരു-
 ക്കിണകൂടാതവൻതാനും-
 മേനേരപ്രത്യസ്യമെയ്തെന്നിന്ന
 പൊല്ലിനൻബാണനോ-
 ള്ലുസമോടവൻനല്ലസമത്വനെടാതട-

വില്ലാതടിതകർത്തിടുന്നതുണ്ടതിനില്ലവികച്ചമേ
 നില്ലെടുവില്ലെടുത്താഹവംചെയ്തിൽനി [തു
 ഇല്ലെന്നുവന്നുകൂടുംദൃഢം-
 മില്ലതിനിങ്ങൊരുവല്ലന്തിതെല്ലമേ കല്പാ കരോ
 മുല്ലബാണാരിരൻഭക്തനെനുള്ളൊരു [രാശാ
 ഡംഭകൊണ്ടല്ലേപാൻ മമ
 മല്ലവില്ലോചനൻതന്നുടെപുത്രന്റെ
 പുത്രനെബന്ധിച്ചതും
 പൊല്ലിയനോരനിരുലനെയിന്നനി
 മല്ലാക്ഷിമെഴുലിയോടുകൂടെ
 മല്ലാരിതൻമുമ്പിൽവച്ചുവണങ്ങുകിൽ
 കൊല്ലാതയയ്ക്കുന്നിനെ.
 ഇപ്രകാരംപറയുന്നൊരുസാത്യകി
 തന്നോടതിരോഷത്താൽബാണൻ
 ക്കിപ്രംശരങ്ങൾപൊഴിച്ചതുകണ്ടവ-
 നപ്രിയംപുണ്ടതിനാൽ
 ബലരോഷത്തോടുണ്ടുപരിഷയം
 ക്രൂരന്മാരായിനിന്നുകൊണ്ടു
 ബുദ്ധിമാന്മാരവർതങ്ങളിലുണ്ടായയുദ്ധമതെത്ര-
 ചിത്രം

പലരുംപലവിധത്തിൽരണ്ണുടങ്ങി
 മലയ്ക്കുനചത്തുരണ്ടുപുറത്തുമുള്ളോർ
 പലിക്കുന്നുചിത്തകോണം ജനങ്ങൾക്കെല്ലാം
 ഒലിക്കുന്നുചോരപ്പഴുപലവഴിക്കും
 കരുത്തന്മാർഗദകൈയിലെടുത്തുകൊണ്ടു്
 കരുത്തേറും കരികളെ പൊരിച്ചീടുന്നു
 കരത്തിൽ വാളിളക്കിക്കൊണ്ടുത്തീടുന്നു ചിലർ
 കഴുത്തു മുറിച്ചുകലക്കളഞ്ഞീടുന്നു
 ശരങ്ങൾ ഗളങ്ങളുടേ നടന്നീടുന്നു ചില
 റൊതുക്കും നോക്കിപ്പോരിൽ കയർത്തിടുന്നു
 സമരേ വീണമരിക്കും ജനങ്ങളെല്ലാം-
 മമരസ്രീകളോടൊത്തു രസിച്ചീടുന്നു
 കലഹം ഭയങ്കരമായ് ചമഞ്ഞിതപ്പോൾ
 കലഹപ്രിയമുനിയും രസിച്ചീടുന്നു
 മലകളുലഞ്ഞിളകിച്ചുമഞ്ഞീടുന്നു
 കടൽകലങ്ങീടുന്നു പാരുക്കുലങ്ങീടുന്നു
 ചിലർ ചിലരോടേറു പിണങ്ങീടുന്നു
 ചിലരൊഴിച്ചീടുന്നു ചിലർ മരിച്ചീടുന്നു

കടകാടിതഴകളും മുറിച്ചിട്ടു
താഴെ നിർമ്മിച്ചു നാശമേ ചെയ്തിട്ടു
കാളികുളിരകൾ കണ്ടു മടിച്ചിട്ടു
പോരുകിച്ചിട്ടു അറക്കിച്ചിട്ടു
യേമുടയവരോടിത്തിരിച്ചിട്ടു
പാരംയേമില്ലാത്തവർ കണ്ടു രസിച്ച്
മിടുക്കുള്ളവർക്കു പാഞ്ഞടുത്തിട്ടു
ബാണപൊഴിച്ചിട്ടു കാണെക്കഴിച്ചിട്ടു;

വേലായുധനും പ്രച്ഛന്നനുമായ്
കോലാഹലമാടു സംഗമമുണ്ടായ്
വേലുമുറിഞ്ഞു നേരം സരസം
മേലാസംഗമെന്നഥവാങ്ങി
പോറ്റിനു വേലയെടുത്തിങ്ങാനും
കൂറാനല്ലിവെന്നതു തന്നെ
കൂറാനാം ശ്രീ നാരായണനോ
ദേവപിണ്ഡങ്ങളെന്നതാവശ്യം?
അച്ഛനമാനസതാരതിലിപ്പോ-
ളിച്ചാലേംഗം വന്നിട്ടെന്ന
സ്വച്ഛമതാം മമ ദേഹം കീറി-
ട്ടയ്യോ വേദനസമ്മിയായല്ലോ
എന്നു നിനച്ചു സുന്ദരഗാത്രൻ
പോന്നൊരു ദിക്കിലിരിക്കും നേരം

കടവയറേന്തി നഗ്നനായകനും
കടവയറും കൊണ്ടൊരിയണഞ്ഞു
അടലിട പുകൾക്കുൾ താച്ചി-
ട്ടുതരുതെന്നു തിരിച്ചു നടന്നു
കളിക്കയും ചിലരെളിക്കയും ചിലർ
വിളിക്കയും ചിലർ ചുട്ടയ്ക്കയും
ചിലർ വന്ദിക്കയും മോദമിളയ്ക്കയും
ഖേദം പെരുകയും പാരം ഹസിക്കയും
അട്ടഹസിക്കയും രണംസ്തുതിക്കയും
ചിലരെഴിക്കയും ചിലർപഴിക്കയും
പടുതമുള്ളവർ പിടിക്കയും പട-
ഭരിക്കയും മേരിക്കുകയും
അടൽക്കളമൊക്കെപ്പൊടിക്കയും വെട്ടി-
നടക്കയും ചിലർ തിരിക്കയും
കുത്തുകുരിയടുക്കയും വടി-
യെടുത്തു ചിലർ തട്ടുകകളയും

ശരങ്ങൾ പലവിധമയ്ക്കയും
തലാതരിക്കയും ഉടൽ മുറിക്കയും
വരുന്നവടകേട്ടു തിരിക്കയും പോര
വരുന്ന പലാഴിയൊലിക്കയും
പരന്നകുതിരകൾ മരിക്കയും ശരം
നിരന്നു ജനമൊക്കെ മറക്കയും വില്ല
മുറിച്ചുരഥികളും മടിക്കയും
വടയ്ക്കുനാശം കണ്ടു കുത്തു കോപംപൂണ്ടു
മിടുക്കുണ്ടെന്നു ബാണനടുത്തു കൂപ്പുനോടു
കടക്കണ്ണും ചുവത്തിക്കൊണ്ടുതു ദാമോദരൻ
എടുത്തു ശരം വില്ലിൽ തൊടുത്തു പ്രയാഗിച്ചു
കുത്തു മാവിടത്തിൽ കൊടുത്താനുനേരം
തൊടുത്തു ചില ബാണം തടുത്തിതസുരരും
മടുത്താരമ്പൻ തന്നെക്കെടുത്തദേവന്റെഭക്തൻ
തടിച്ചബാണനെ നീനച്ചിടാതെ കൂപ്പൻ
പൊടിച്ച ബാണങ്ങളെ പാടുക്കുന്നയയ്ക്ക-
വടയ്ക്കു മിടുക്കുണ്ടെന്നടുത്തങ്ങസുരനും [ബോൾ
കുത്തുദോഷത്തോടും മടിക്കാതെയ്ക്കു ബാണം
തടിച്ചുപുത്രൻ താനും അമർത്യാനാഥൻ താനും
നടിച്ചു പണ്ടുണ്ടായ സമരം കണക്കെയും
ശ്രീപതിനാരായണൻ ശ്രീഭഗവതപുത്രൻ
ശ്രീരാമദേവൻ താനും വീരനാം രാവണനും
ദാരുണതരം നേർത്തുമ്മിൽ പൊരുമ്പോലെയും
പോലാതരം സമരമുണ്ടായിരുന്നേരം
പൊല്ലോറു പുരവൈരിപൊല്ലിക്കൊണ്ടെയ്യ
ശരനികരമുൾത്തടിവാരം

കുന്തങ്ങൾ കൽപ്പരശാധവിശിഖം
ഒക്കെയെടുത്തതുനേരം
തക്കംനോക്കിപ്പൊരിഞ്ഞ സുരശാപൻ
ബാണങ്ങൾ വെച്ചിച്ചു
നാരായണനും പുനരതു ഖണ്ഡിച്ചു
ഖണ്ഡിച്ചു ഖണ്ഡിച്ചു
ഖണ്ഡലസഹജനടുത്തിതു നേരം
തേരെയ്ക്കുപൊടിയാക്കി
വാരിജനയ നൻ സനാതനൻ കൂപ്പൻ
അശ്വങ്ങൾ കൊലപെടുത്തു
വിശപ്പുമാളമേയനവൃത്തൻ
പൊല്ലിക്കൊണ്ടതുനേരം
വില്ലുകടയും മുറിച്ചു തഴപലതും

കൊല്ലനായതുനേരം
 വില്ലം കഴിയെക്കലച്ചുമാറി
 ചെല്ലമ്പാർ ബാണൻ
 മാതാപുത്രിഭീതിപൂണ്ടു വന്നോടി
 അഞ്ചുജനയന്മാർ തന്നുടെ മുമ്പിൽ
 ബാണമംബമാക്കിപ്പട്ടം
 നിന്നതുകണ്ടു മുക്കുന്മാർ തിരുവടി
 നിന്ദിച്ചുടനേ പിന്നുതിരിഞ്ഞു
 അന്നേരത്തുടനോടിച്ചാടി
 ചെന്നാരു മുറിയിലൊളിച്ചിട്ടു ബാണൻ
 പുനോശനഭഗവാനതുനേരം
 പരിചൊടുക്കു പനി നിർമ്മിച്ചുടനേ
 തെരുതെരെ വീണുവിറച്ചു തുടങ്ങി
 കരിക്കാലം കൂതിരുപ്പടയല്ലാം
 വൃത്തികളെല്ലാം പനിപൂണ്ടുടനേ
 വീണുവിറച്ചിടുന്നതു കണ്ടു
 കൂട്ടിച്ചുടനേവൻപനിതന്നെ
 കൂട്ടൻ തിരുവടിയും നിർമ്മിച്ചു
 വിഷ്ണുജപരമതു വന്നു തുടങ്ങി
 വൻപനിതന്നൊടു സംഗരമപ്പോൾ
 തോറു തുടങ്ങി ശിവജപരമപ്പോ-
 ളേറു തടുപ്പതിനെളുതല്ലാഞ്ഞു
 പോറുവതിന്നൊരുവരുമില്ലാഞ്ഞു
 പോറിവിളിച്ചു കരഞ്ഞതിവേഗം
 നായനന്മാരെ പാദസരോജം
 അതിനതിചെയ്യുണ്ടതിഭയമോടേ
 അമാമുക്കുക്കൾക്കു പരിപാഹിനാഥ
 മുക്കുക്കൾക്കു നാഥാനിയല്ലാതില്ലേ
 പരാശ്രയം പാമോജനേത്രം ചോൻ
 ഭീതിയൊഴിച്ചു പരിപാലിച്ചിടണം
 ഭൂപതേ പുരുഷോത്തമ! കൃഷ്ണ (നാഥാ)
 അപ്പുതാനന്തജയജയ ജയ!
 സരസീരഹലോചനസച്ചിന്ദ്രപരവ
 സനാതനകൃഷ്ണ
 യയ്യസപരവ വിഭോ! (നാഥാ)
 രാവകപാദയുഗം ഗതി മമ
 ധവനകീല! വിഭോ മായവ!
 തിന്ദ്രപാദവൈഭവംകൊണ്ടെൻ
 മെയ്യും വ്യായിയും നീക്കിരക്ഷിക്കണം (നാ

സർവ്വലോകേശ പരാപരേശ
 ദുഷ്ടികരായന! നവ്വസ്ഥിതികരാ
 സർവ്വഭൂതാത്മക! സർവ്വഭാ പാഹി മാം
 പാഹി ദയാലോ (നാഥാ)
 ഇങ്ങിനെത്തുളളൊരുതീർക്കട്ടേനാ
 മംഗലമുന്തിരിയുരിപ്പട്ടം ചോൻ
 തിങ്ങിന പരവശഭാവമിയന്നൊരു
 ചൻപനിതന്നഭയത്തെത്തുടങ്ങി
 നിന്നിടുന്നതു നേരത്തിങ്കൽ
 വന്നിതു പോരിനു വിണ്ടുപൊങ്ങൻ
 നീ പതടിച്ച ഭൂക്കുണ്ടൊരായിര-
 മുക്കുതിൽ വില്ലം ശരാശരമുത്തു
 കുഞ്ഞയെപ്പോൾക്കുണ്ണൻപെ-
 കുണ്ണൻതന്നൊടു നേർത്തതുപാലെ
 ആത്തുതിമിത്തു കളിച്ചുപുളച്ചുട-
 നാർത്തിപെടിഞ്ഞു പടഞ്ഞനമോടും
 നേർത്തിതു പട്ടുപാകൃഷ്ണൻ പാഞ്ഞത
 ഗുന്തൻ പേർത്തു മുത്തതുനേരം
 രേരേരേഗോകലകീടാ നില്ലെട
 നേരേനമ്മൊടു ചാടാപാരിനു
 കൂടാ നിന്നുടെ വികൃതികളെന്നൊടു
 രൂപാമോദം പോരാടീടുക
 നരകനല്ല മുരുന്നല്ല വാരണ-
 മുഖമല്ല കംസനല്ലിതതിബലാ
 വേറെയുള്ളവീരന്മാണുകരുതുക
 വിരുതുകളൊരുവകത്തെയെരെവളമ-
 തവിലമൊഴിപ്പാൻ ശരനിരതുരുതരെ
 വരുമതുവീരനേകിൽ നേരേനിനുസംഗര
 ശൂരനാകുമെന്നൊടയ്യവിക്രമ-
 മെക്കെയിനു നികലുകിലപ്തം
 കരുതിനിന്നുപൊരുതുകൊൾകമായവ!
 കൊടിയും കടയും വിരുതുകൾ വടിവിലെടുത്തു
 നിന്നടനടലിൽ പൊടിപെടുത്തു
 നിന്നടൈതടിതകുത്തു നിന്നമന്തി
 വെക്കമിന്ദ്രധടിതികഴച്ചൊരു
 പിണ്ഡമതാക്കിവയ്ക്കുമീ ഞ്ഞൊരു
 ഭണ്ഡമെന്നിയെ വെണ്ണതിന്ന
 പൊണ്ണനായ നിന്നുടെ ചണ്ഡ-
 ബാഹുവിക്രമങ്ങളൊക്കെയും

മുന്നിൽനില്ക്കിലോർത്തിന്ന സങ്കടം
പന്നുകൂടാമെന്നു മുൻതയാദവ!

എന്നു പറഞ്ഞുടനെയ്തിതു ബാണൻ
കുന്നിമേൽ മഴപെയ്യുംപോലെ
പന്നഗശായിയുമൊ കണ്ടപ്പോൾ
സന്നാഹത്തെടുത്തസുരൻമെ-
യ്യാണൊഴിയാതെ താച്ചിതുബാണം
വന്നൊരുക്കോപം സഹിയാഞ്ഞപ്പോൾ
പേരാൽ തന്നുടെ വേദുകൾ പോലെ
പെരുതായുള്ള കരങ്ങളശേഷം
നാരായണാഖിലേശൻ കൃഷ്ണൻ
നേരേനിന്നു മുറിച്ചു തുടങ്ങി
പുരരിപുരോഗവാനതുകണ്ടുനേ
മുരരിപുതന്റെ സമീപം പുക്ക
അരുതരുതെന്നൊക്കൊല്ലരുതെന്നു
തെരുതരുതെയ്തളിച്ചെഴുന്നപ്പോൾ
കരുണാകരന്റെ പാദസരോജ
ശരണം ചൊല്ലിവണങ്ങിമാരാഗുണ-
നിധിയായിടിനഭഗവാൻ ഗണപതി
ജനകൻസ്തുതിചെയ്തിദമതുനേരം

കൃഷ്ണ മുക്കുടി മുരാന്തക! മാധവ!
ജിഹ്വമുഖമരവന്ദിതകേശവ!
ജിഹ്വസഖോ! ജഗദീശ മനോഹര!
വൃഷ്ടികുലോത്തമ! വിശ്വപംഭര ജയ!
കൃഷ്ണ പയോദനീഭാബ്ജവിഭോപന!
തൃക്കാതരളിതചിത്തമുനീനാം
തൃക്കാശാന്തിദവിഗ്രഹഭഗവൻ!
വിഷ്ണോജയജയ! വിശ്വസ്ഥിതികര
തപച്ചണ്ണോംസുജചിത്താപരിപൂത
നിശ്ചലബുദ്ധിമാരാബലിതനയൻ
മച്ചരണാർച്ചനകാരണതോഹദി
തൽകൃതഭോഷമശേഷമിദാനീം
വിസ്മയം ചെയ്തിപ്പരിപാലയ;
ഭക്തപരയണ ദീനദയാലോ!
കാലാന്തകന്റെ കല്പനയിങ്ങിനെ
കോലാഹലമൊടുക്കട്ടെന്നപ്പോൾ
നീലക്കാർ നിറമാത്തമുകുന്ദൻ
കാലോചിതമെരുളിച്ചെയ്യ;

തപൽഭക്തനതാമിവനിനിമേലിൽ
മൽഭക്തനതാപ്തനീടട്ടേ!
മിഞ്ചിനവാണികൾ നാലും കൊണ്ടു
നിൻചരണങ്ങൾ പണിഞ്ഞിഹവാശ്വേപ
കിഞ്ചനഭീതിഭീഷിക്കാതനിശം
സഞ്ചിതമോരം വാണീടട്ടേ
നാരായണന്റെ കല്പനയിങ്ങിനെ
മാരാന്തകനും കേട്ടുതെളിഞ്ഞു
പാതാടിമലർ വീണവണങ്ങി
നേരേ പുരിപുക്കുടനേവാണു
ശുദ്ധനതാമനിരുദ്ധൻതന്നെ
ബലാനന്ദം ഉഷയെടുക്കൂടി
മുഗ്ദ്ധവിലോചനഹസ്തേ നൽകി
ബുദ്ധിയിൽ മോദമിയന്നു വണങ്ങി
ദേവദേവദയാനിയോ! ദനുജാന്തകാ പരി-
വാഹിമാം
വേദസാമനോഹരനന! മോദശീലന-
മോസ്തതേ
ആദിയിൽ മകരാകൃതീമഴകോടുപൂണ്ടുനിരമയം
പാതകൃമ്കളേബരധര! ലോകനാഥാനമോ-
സ്തതേ
കോലകോലമിയന്നകേശവനീലലോല-
വിലോചന!
മാലശേഷമൊഴിച്ചുപാലയ! പത്മനാഭി-
നമോസ്തതേ
നരകനാശനടുതിതഹരമൃതിഭവഹര കരുണ-
നിയോ
നരസിംഹമഹാകൃതീധര! ദേവപാഹി-
നമേസ്തതേ
പണ്ടുമുവടിയായളന്നഭയകരംഭവനത്രയം
ഭൂമികാന്തമനോഹരഭവനൈകനാഥനമോ-
സ്തതേ
പരശുരാവടിവായതും ദശരഥനന്ദനനായതും
പരമപുരുഷതയായതും ബലദേവനായുളവാ-
യതും
വൃഷ്ടിവംശകുലോത്തമപുരുഷോത്തമയ-
നമോസ്തതേ
ദുഷ്ടകർമ്മമഹാവോണെടുക്കുന്നായിഹചെയ്തും
കഷ്ടവാക്കുപറഞ്ഞതും ശരമിട്ടടക്കിയയച്ചതും
ഒക്കെന്നിന്തിരുമേനിതന്നെക്കുമാരിലേഗതി-
യുള്ളതേ

മിഷ്ടമിതിരമയാ നിഖിലേശ നിമി
നിമലാ
മുളിൽ നാളിൽ വരുംവിപത്തുകൾക്കൊക്കെയങ്ങു-
കളഞ്ഞുടൻ
തളികേക്കുന്നനിത്യവും വരമേകണംകരുണാ-
നിയേ
നിസ്വരിൽ പ്രിയ നിരജാനന സത്യവൃ-
ന്ദമോസ്തതേ
ജയവ! മധുരധരാ! മധുരകൈടലോന്മഥാ!
വിഭോ!

ഇവണ്ണം സ്തുതിചെയ്താണനോടതുനേരം
ഈരേഴുകിന്നീശൻ കാവണ്ണനന്ദമെയ്തു
ബാണ! വരിക നല്ലവണ്ണം നിനക്കു
പൊണ്ണന്മാർ വൈരികളാൽ ഭണ്ഡമുണ്ടാകയില്ല
ശ്രീമഹാദേവൻ തന്റെ ശ്രീപാദങ്ങളുക്തപ്രീ
ശ്രീമാനായിവിടത്തിൽ ശോഭയിൽവർജ്ജനീയും
ശ്രീപതിയേവം കല്പിച്ചാമേദത്തോടുകൂടെ
ശ്രീസുതാത്മജനോടും ശ്രീസമയുഷ്മയോടും
ശ്രീമദ്വാരകാപുക്കനേരം ജനങ്ങൾ ജയ
ശ്രീയോടുമൊരുമിച്ചു വാണസുഖിച്ചിതല്ലോ

ബാണയുദ്ധം ഓട്ടൻതുളുൽ സമാപ്തം.

പാത്രചരിതം

ഓട്ടൻതുളുൽ.

മഹാപരാജയമനുസനാകിന
മഹാത്മജനും പവനാത്മജനും
അജ്ഞാനം നക്ഷത്രൻ സഹദേവനും.
ജ്ഞാനമൈവതമവരുടെ ഭാര്യയും
സമ്പത്തികലുമാപത്തികലു-
മൻപൊടുക്ടിവസിച്ചിട്ടുനൊന്ത
എമ്പത്തട്ടു സഹസ്രം വിപ്രത-
മിമ്പമിയന്നു വനത്തിൽ പുക്കു
കളും പെരുകിനശകനി ശാൻ ബത
കളച്ചുകളിച്ചു ചതിച്ചുട-
നജ്ഞാനങ്ങൾ പിടിച്ചു പറിച്ച്
ജ്ഞിയച്ചിതു കന്തിസുതരും
മുനമുട്ടത്തൊരു വസ്ത്രമതല്ലം-
കൊന്നമവർ ലഭിച്ചതുമില്ലം
ലിന്നതപുണ്ടു വിശന്നു തളന്നൊരു
ന്നവർ നാഥനമനുജനാരും
നാഥഗീർണിപരഞ്ചാലിയുമവ-
ന്നമ്മഹാകിനമലയുടെ നികടേ

ചെന്നുവസിച്ചു മഹാവിപിനേപുന-
രെന്നും പണ്ടറിയാത്തതൃപന്മാർ!
കൊടുവെയിൽ കൊണ്ടുവിയർത്തുതളന്നൊരു
കടയും കൂടെക്കിടയാതങ്ങിനെ
പെട്ടതായുള്ളൊരു കാട്ടിൽ പുക്കു
നട്ടപ്പുറമുള്ളൊരു സംഗതിവന്നു
കിഴവന്മാർ കഷ്ടമിറപ്പുറൻ
പഴതായുള്ളൊരു മുണ്ടുംനരസി
മഴപെയ്തുകിൽ നനഞ്ഞു നനഞ്ഞി-
ക്കിഴവന്മാർ ചിലർ ചാകുകയുള്ള
കന്തിസുതരെയെക്കൂശിപ്പിപ്പം-
നെയ്തിനു തന്നിരുകൂടെപ്പോന്നു
നിങ്ങളശേഷം പോരുന്നേര-
ത്തങ്ങനമുക്കുവസിപ്പുതുപിതമോ?
അങ്ങിനെയോർത്തു പുറപ്പെട്ടെന്നാ-
ലിങ്ങിനെ പട്ടിണിയിടുകയുള്ള
കൊററിനു വകയില്ലാവിയിലെന്നതു
മുറവും ഞാനതു ചിന്തിച്ചില്ലം

തൂവൽപെറ്റൊരുകൾ മൃതിൽ
തോവനത്തിലിരിക്കുന്ന വരകട
കാണുവാനിഷ്ടമുണ്ടാകുന്നതു
മാറിത്തൊഴിലിൻമൊത്തപാ
ലുണമെന്നുമുണ്ടെന്നമെന്നും
വണ്ണങ്ങളാളാറ്റു സിക്കണമെന്നും
കണ്ണിൽക്കണ്ടുനങ്ങളെയല്ലാം
എണ്ണിക്കൊണ്ടുദൃഷ്ടിക്കുന്നമെന്നും
മുത്താഴിലല്ലാതിപ്പരിചയക്കോ
മണ്ണുവിചാരമൊരിക്കലുമില്ലാ
കൊറുകഴിഞ്ഞുവരുമ്പോഴുടന
ബറിലപുകയ്ക്കുകൊണ്ടുവരാത്താൽ
മുറന്നമുടൈചന്ദ്രക്കാരന
കാ.വാഴ്ത്തുമൊന്നുണ്ടാക്കും
മാജുവരുടെസങ്കടമെന്നതു
മുറന്നമ്മരവിചാരിക്കില്ലാ
പൊരിക്കളെന്നൊരുപേരറിവേണം
മാറികളായതുകാരണമറിവാൻ
രങ്ങിനെതിന്നതിമുതുകിട്ടപ്പവ-
രിങ്ങിനെപട്ടിണിയിട്ടുകിട്ടപ്പിൻ
രങ്ങുകൊററിനുവകയില്ലാത്തവ-
രങ്ങിനെനമ്മരക്ഷിക്കേണ്ടു?
രങ്ങുസുധായനനാദികളാതും
മിക്കടൈചാരവിലക്കുകയില്ല
വെങ്ങതികളിഹകാട്ടിൽനടന്നു-
മങ്ങാത്തങ്ങനാലും പുന-
രങ്ങാത്തുട്ടേക്കുടത്തത്തിമു-
ങ്ങാത്തപ്പികഴിച്ചുപസിപ്പിൻ
തിങ്ങവെസ്സുവിലക്കുകയില്ല-
ഭോഗലഭനതുബോധിച്ചാലും
തീർത്തിങ്ങടൈസ്സാമത്ത്യാ
തീയില്ലാത്തവരായിഹത്തെങ്ങരം
തെങ്ങരക്കൊണ്ടാനകളിച്ചു-
തെങ്ങുണ്ടാമഖിലനാക്കും
മുതൽവകയില്ലാത്തതിട്ടല്ലി
തെങ്ങുകൂട്ടുന്നസ്വതീരിമാർ
തെങ്ങുണ്ടാമപുറകേപോന്നതു
കൊധിനമെന്നെധരിപ്പിൻ

ദഹരംവസ്തുവുമണ്ണുമെല്ലാം
നാളുകൾതൊറും തന്നുപുലർത്തും
ദുപതിവരരാം പാണ്ഡുവാര്യന്മാ-
രാചത്തികൾക്കുപാക്ഷിക്കാമോ?
ഗുണവാന്മാരാദിവരവെടിഞ്ഞൊരു
ക്ഷണമുറവൈവസ്വമിരിപ്പാൻ
മനമുണ്ടൊരുമനുമങ്ങു തിരഞ്ഞി-
ട്ടുണയുന്നിദ്വേവയുക്കളല്ലാം?
ഇവരാദുപേന്മാൽ ദുഃഖം സുഖമാ-
മിഹവെടിഞ്ഞാൽ സർവ്വദുഃഖം
ആയതു കൊള്ളാമല്ലൊക്കെന്നാൽ -
പായമിതെന്നു മുക്കവിഷാദം
ഉണ്ടെന്നുള്ളതുപേക്ഷിച്ചാലി-
പാണനെയെങ്ങനെരക്ഷിക്കുന്നു ;
ഫലമുലാദികളെപ്പികഴിച്ചാൽ
മലമുത്രാദികളൊഴികയുതിരാ
മലവുംകടിയാതീങ്ങിനെപാൽതാൽ
ബലവുക്കുട്ടമരിക്കേയുള്ള
താടിക്കാക്കുവനത്തിൽപോതും
മോടിക്കാക്കുതുമേകുകയില്ല
മരടിക്കടികൂടുംകടുവായെ
പേടിച്ചിട്ടിഹപാല്പാൻമല
താനിങ്ങിനെപായുന്നതിനർത്ഥം
ഞാനിങ്ങാക്കെയറിഞ്ഞിതുവിദ്വാ
ഇപ്പോളൊരുചെലക്കുപ്പെണ്ണിനു-
ടുപ്പാൻപാതിപ്പട്ടവകൊടുപ്പാൻ
ഭാവിച്ചുൻപതുചക്രസുപ്പൻ
നപൂതിരിയൊടുവാങ്ങി ഉപ്പോരം
അപ്പരമാർത്ഥംകേട്ടുകലമ്പി-
ട്ടപ്പൻനപൂയുച്ചുൻതന്നെയ-
ടിപ്പാൻറരവുണ്ടെന്നതുകേട്ടു-
യപ്പെട്ടോടിനൊളിച്ചില്ലേതാൻ
പിന്നെപ്പലരംസംസാരിച്ചൊരു
വണ്ണമുപ്പിലെയരിശമൊഴിച്ചു
പെണ്ണിനുപട്ടവകൊടുത്തെന്നുള്ളതു-
മുണ്ണിക്കിട്ടൻപോറിപറഞ്ഞു
അങ്ങിനെയുള്ളൊരുബാലപ്പെണ്ണിനെ
ഒന്നൊന്നിഹകാണാതെവിയിൽ
മു-82

വാസമെ ജ്ഞാനമല്ല? വന
വാസവിരക്തതെന്നിക്കിമവിപ്ലവം!
ഇങ്ങനെ പലതും പലപലയാക്കി പ
റഞ്ഞു വിശ്വസ്യതളർച്ചയാണേ
തിങ്ങിനപരവശഭാവം പുണ്ടു
മങ്ങിനമുഖമൊടുവാഴുംകാലം
ധർമ്മമുഖമനുജന്മാരും
കർമ്മബ്രഹ്മണ പരമേശ്വരകട -
മൊന്നൊഴിയ തെയറിഞ്ഞുമുക്കുഭൻ
തൻ കഴലിഞ്ഞുണയെ നമസ്സിൽ
ചേർത്തു കർമ്മപ്രാപനം കളിച്ചുട -
നോത്തിന നാലിനാശ്രയമാകിന
മാർത്താണ്ഡനെ വഴിപോലെ മനസ്സിൽ
ചേർത്ത മനീഷതപസ്സു തുടങ്ങി.

മുറകിയ അടന്ത.

നാഥദിനേശ നമോ നമോ നാഥാ ദിനേശ
നാഥാ വിഭാകർ നാഥാ വിഭാകർ!
നമസ്സഹിത പുരണത്തിനകാരണം! ചലനാഥം
കാരുണ്യമുത്തേകരംബിതതാരുണ്യമുത്തേ!
ആരുനീനച്ചാലൊഴിച്ചു കൂട്ടാതൊരു
പോലാ പാപനിവാരണത്തിന്ന
പോരുമിങ്ങു വാനതിശ്ചര (നാഥ)
പാർത്ഥനാർക്കു അർപ്പരായീനപാർത്ഥനാർ -
ഞങ്ങൾ

പാർത്ഥവിഭാവവൈദിത്തുവന്നുപുക്കു
പാർത്ഥനിൽ പദമൊത്തു ചേതസി
മുഖിൽ വീണിതാകമ്പിടുന്നേൻ (നാഥാ)
ഉത്തമ നാരാധനീസുരസത്തമനാരം
അത്രവനന്തേനീൽ വന്നു വിശ്വസ്യത -
നന്തരം പുണ്ടു വശംകെട്ടുന്ന മഹത്വമുള്ള
മഹാജനങ്ങൾ (നാഥാ)

നന്നിതാവഷം മഹാവിപ്ര
വൃദ്ധമശേഷം
നന്ദിപ്പിച്ചിട്ടു കനാഥ ദിവാകര
സുരനാർക്കും നരനാർക്കും പരനാർക്കും (നാഥാ)

പാർത്ഥനാരുടെ മനസിമിതപര -
മാർത്ഥമറിഞ്ഞൊരു പാവനമുത്തി
മാർത്താണ്ഡൻ പുനരവതരനികടേ
പുത്യാപനപ്രസാദിച്ചുരുളി

ധർമ്മമുഖമനുജന്മാരും
നിർദ്ധനകലസഃഖസന്തരഭവാ
കന്മഷരഹിതേ കൃഷ്ണ നിങ്ങളെ
നന്മപരാഞ്ഞൊരുവരമേകുന്നേൻ
ഭിപ്രമതാകിനപാത്രമിതത്ത
മപ്രയമഹമിദമൊഴുതരുനേൻ
എന്തൊരു വസ്തുലഭിക്കണമെന്നാൽ
ചിന്തിക്കുന്നവകിട്ടുമവറിൽ
സന്തതമുളവാം ചോരകുറികളു -
മന്തണവരരുടെയുഷ്ടിവരുത്തുക
എമ്പത്തട്ടു സഹസ്രാദിജരുടെ
സമ്പത്തൊക്കെ വരുത്തിക്കൊൾവിൻ
അല്ലതുകൊണ്ടിടങ്ങാതിവിടെ
സല്ലതുകൊണ്ടിടങ്ങാതിവിടെ
പഥികന്മാർക്കും ചോരകുറികളു -
നാധികം പ്രീതിവരുത്തിക്കൊൾവിൻ
പാഞ്ചാലീ നീ വിദ്യനാർക്കിഹ
പഞ്ചാർപ്പാൽ പായസമധുനാ
അഞ്ചാതജുവിളമ്പിടുക ബഹു
പഞ്ചാമൃതവും ഗുളവും ദധിയും
നീന്നടെയഷ്ടികഴിഞ്ഞാൽ പാത്രം
അന്നം പാൽ പഴമെന്നിത്യാദികൾ
ആദിവസം പുനരുണ്ടാകില്ലെ -
ന്നറിയണമര ചന്ദ്രാഭം നിങ്ങൾ
പഥികന്മാരുടെ വരവുനിഖമു
പാഷ്ഠിനീയും ഭക്ഷിക്കുവു
ചതിയന്മാർ ചിലർ കസൃതിവിണ്യം -
മുനീകരുതിപ്പാത്തിടേണം
ഉത്തരമരുൾ ചെയ്തിടീനസ്യൂൻ
സത്പരമുത്തമപാത്രം നൽകി -
അത്രമറിഞ്ഞൊരു സമയേ പാണ്ഡവ -
രത്രവനത്തിലുറങ്ങിടുന്നൊരു
ധാത്രിസുരരെച്ചെന്നു പതുക്കെ
യുറക്കുമുണർത്തിത്തൊഴുതുര ചെല്ല
കുന്നനദിയിൽ ബ്രാഹ്മണരെല്ലാം
സ്നാനം ചെയ്താനാശുഗതിക്കു
മുണ്ടുപുട്ടവയുമെല്ലാം കടവിൽ
കൊണ്ടുവരുക്കൊച്ചുനരന്മാരും

കണ്ണയമവിടെത്താളിയുമിഞ്ചെയ്യും
 ഞ്ഞുവടക്കും വട്ടംകുട്ടി
 കുമ്പവയ് പ്പാനമടുത്തുവനത്തിൽ
 സ്ഥലപുറവെച്ചുകുളിപ്പാൻപോയി
 ക്കനതുകൊട്ടാരുവിപ്പൻമൊന്നാ-
 ന്നൊരുവാക്കിയു പിപ്രമാം
 കൊത്തയറ്റനമനുജമാക്കും
 ഞ്ഞുവിടിച്ചോ? പരിഹാസം നിതോ?
 ഞ്ഞു ശിവ ശിവ! കാട്ടിൻനടുവിൽ
 കീഴ്പുകയും കാണാനില്ല
 സ്വപ്നാസ്മിമടപ്പള്ളിക്കാ
 ന്നുകൊട്ടാപ്പാനിട്ടില്ല
 തരികഴുന്നതുകാണാനില്ലാ
 കിവയ്ക്കുന്നതുകാണാനില്ലാ
 ക്കൊക്കുണ്ടിയ്ക്കുന്നൊരുശബ്ദപു-
 ക്കൊന്നൊരുദിശിക്കേൾപ്പാനില്ലാ
 വേലയ്ക്കൊരുമടുത്തെന്നിങ്ങനെ
 ക്കവിതപറയുന്നൊരുനരേന്ദ്ര!
 ചന്ദ്രമൊന്നുകുളിച്ചുപരം പുന-
 ദിശപരിവർത്തിതമാക്കിയില്ലാ?
 ക്കുറവറഞ്ഞ പർ കാണുന്നതിയിൽ
 പെണ്ണിറഞ്ഞൊരുനേരത്തിൽ
 തന്നെത്തൊരുവാപ്പുനിറച്ചുട-
 ന്നയ്യുമവിടെത്താളിയുമിഞ്ചെയ്യും-
 ഞ്ഞോ! വിസ്മയ വിസ്മയമെന്നാവ-
 ഞ്ഞൊടുത്തമതച്ചുതുടങ്ങി
 ക്കുളിവാലിപ്പും കാതിലൊലിപ്പും
 ക്കുകുലിപ്പുകയത്തുവിളിപ്പും
 ക്കുളവടക്കുമിശക്കാരാ!
 വയ്ക്കതാളിപതിച്ചുവരുകൊണ്ടുപോ
 ക്കുനവരവിടെഗ്ലോഷിക്കുമ്പോൾ
 പെണ്ണമനകലൻ താളിവിഴിഞ്ഞു
 ക്കുണ്ണസപദികളിച്ചുമാറാജന-
 ഞ്ഞുവനത്തിൽ വരുന്നൊരുനേരം

നീച്ച പാത്രത്തിൽ നിന്ന ജനിയോച്ചാരില-
 കൈട്ടുകൊ-
 ന്നാരിക്കാല വിപ്രമാർന്നിരക്കെയിലയും
 വച്ചു

കുറ്റമുണ്ടാകാത്ത കോരികൊടുത്തു മാത്രമേ
 കൈയിൽ
 പെട്ടെന്നു ചൊരിയ കോരികയിൽ നിറച്ചുപാഞ്ഞാ-
 ലിമെല്ല
 വിളമ്പിത്തുടങ്ങി ചൊറു വിളംബംകൊണ്ടു
 തന്നെ
 ഇളഞ്ഞ് വാഴയ്ക്കായും ഇളവൻ പെട്ടെന്ന് കൊണ്ടും
 ഇട ചൊന്നാറെരിശ്ശേര ഇലയ്ക്കൊക്കെവിള-
 ന്ന
 വെള്ളനേത്രവാഴയ്ക്കുകൾ ചുണ്ടയ്ക്കൊക്കെ-
 ചുളയ്ക്കുപ്പെരികൂട്ടം വളരെ വിളമ്പിത്തന്നു
 ചൊരിയ പല്ലം പിന്നെ പലിയ പല്ലങ്ങളും
 കായാതെ പഞ്ചസാരയ്ക്കും പായസം തേനും
 പരിപ്പുപച്ചടിച്ചുവെക്കുന്നതിൽ നല്ല
 പാലും
 ചൊരിയ വെള്ളംകൊണ്ടുപൊതിച്ചു പേപ്പിലക്കട്ടി
 തടിച്ചു കണ്ണമ്പഴം തടിച്ചു വണ്ണമ്പഴം
 പരിപ്പുപ്രമമൻ ചക്കപ്രമമനടപ്രമമൻ
 നിറപ്പിൽ വിളമ്പിമാങ്ങാ ചുളിശ്ശേരിതൈരും-
 മോരും

മുക്കും ജീരകമിടപേന്ന് ആകും -
 രക്ഷിയമോരും കോരിവിളമ്പി
 തൽക്ഷണമനവധി വിപ്രനാരുടെ
 ഭക്ഷണലോഷമിതെന്തുവിചിത്രം
 കൊണ്ടാപപ്പമെന്നൊരു വിപ്രൻ
 കൊണ്ടാപഴമെന്നങ്ങൊരവിപ്രൻ
 കോരിക്കകുണ്ടുടനുമധുക്കറി
 കോരിവിളമ്പണമെന്നൊരുവിപ്രൻ
 ഇന്ത്യയിത്തെയും മാങ്ങാക്കറിയും
 കിഞ്ചിൽ പോടണമെന്നൊരു വിപ്രൻ
 പഞ്ചപ്രസ്ഥം പഞ്ചാരപ്പൊടി
 പാലായനമതിലിട്ടു കലന്ദ-
 നഞ്ചാതിലയിൽ വിളമ്പുകിലെന്നുടെ
 നെഞ്ചുകുളിർമതെന്നൊരുവിപ്രൻ
 പെണ്ടമുറിക്കുസമാനമതാക്കി
 കണ്ടിച്ചിടുന്നനേത്രപ്പഴമതു
 കണ്ടംകണ്ടമിനിക്കു വിളമ്പുകിൽ
 ഉണ്ടൊരുകൊതുക്കമെന്നൊരു വിപ്രൻ,
 ആലങ്ങാടൻ ശർക്കരയുണ്ടകൾ
 നാലഞ്ചിട്ടു വിളമ്പീടുകിലതി

കോലാഹലമാണെന്നു കേൾ-
 ലിലാവിധിദമെന്നാരുവിപ്രൻ
 ഭയനരായണൻ കമ്പമൊഴും
 മത്തനൊന്നു പാടിപ്പോയ കവി-
 ചെത്തുമിട്ടു മിന്നിക്കുതന്നാൽ
 സതം വിസ്മയമെന്നാരു വിപ്രൻ
 ഓലോലക്കവി ചിതമാപ്പിച്ചാൽ
 പാലോടൊക്കമിതെന്നു വടക്കൻ
 മാലോക്കൊരു പക്ഷമതിവിടെ
 കാലോചിതമെന്നാരു വിപ്രൻ
 പച്ചടികൊണ്ടു കിച്ചടികൊണ്ടു
 കച്ചുതു കൊണ്ടു പുളിച്ചുതു കൊണ്ടു
 എരിച്ചുതു മധുരച്ചുതു മെല്ലാം
 വച്ചുതരേണം ഹരിതമെന്നാരുവൻ;
 വെളകിൽ കടയും ചെറുകടലാടിയു-
 മയമോദകവും കൂട്ടിയരച്ചൊരു
 മുക്കടിവച്ചുതരണമെന്നിക്കരി-
 ശസ്സശമിച്ചാണെന്നാരു വിപ്രൻ-
 പിത്തം കൊണ്ടുവലഞ്ഞു നമുക്കതി-
 നൊത്തൊരു മുക്കടികൊടുവരുമിങ്ങിയു-
 മുത്തമമായതു മോരിലരച്ചുത-
 ന്തിജ്ജീരകമിട്ടു കലണൊരു
 കുത്തിലകുത്തിയവറിലൊഴിച്ചുത-
 രത്തിൽ ചൂടുശമിച്ചിച്ചെന്റെക-
 രത്തിൽ തന്നാലായതു മങ്ങുച-
 ലുത്തിക്കൊള്ളാമെന്നാരുവൻ
 പുളിയാമിലയും മാവിൻ തളിരും
 പുളിവേർ മാതളനാരങ്ങയും
 പൊളിയല്ലീപക കൊണ്ടൊരുമുക്കടി-
 തെളിവൊടു പേണമെന്നിക്കെന്നാരുവൻ;
 കാച്ചിയമോളിൽ നവായസഗുളികപൊ-
 ടിച്ചുകലക്കിത്തരണമിതങ്ങുക-
 ടിച്ചെന്നുലിരുനാഴിമേലേള-
 ജിച്ചിടാമിനിയെന്നാരുവിപ്രൻ;
 ഇത്തരമൊന്നു വിപ്രന്മാരുടെ
 ചിത്തരസത്തെപ്പോയിപ്പിപ്പാൻ
 പാത്രമായതു പാഞ്ചതിനല്ലൊരു
 പാത്രമവർക്കു ലഭിക്കാമിത്തം

മുക്കടിയും പല പൊടിയും ഗുളികയു-
 ഹൊക്കെയുമോക്കുന്നേരത്തുണ്ടാം;
 നന്തന്നുവരുടെ കേക്കുമിങ്ങിനെ
 ഹന്ത് സുഖനെ കഴിഞ്ഞൊരു സമയേ
 ഭേതാക്കമാരെ വരെയും പുന-
 രത്യാദരവോടുകൂടിപ്പി-
 ചുത്തമനാമിനിയൊരുവർ താനും
 സതപരമങ്ങളുളളിച്ചുവസിച്ചു
 മിത്രവരുത്തക്കൊണ്ടു ലഭിച്ചൊരു-
 പാത്രത്തിന്റെ മഹത്വമിതെന്നു,
 വിപ്രന്മാരുമറിഞ്ഞുപതുക്കെ
 തത്ത്വപ്രിയസുഖമൊടുതത്രവസിച്ചു.

ഹസ്തിരഥാദിനാമതത്ത്വവെക്കുമൊ-
 രസ്സിനപുരിയിൽ പരിപൊടുചാഴും
 ദുഷ്ടോധനനും ദുശ്ശാസനനും
 ദുർവ്വാരീഷനും ദുർബ്ബാരീഷനും
 ദുർമ്മേധവും ദുർമ്മോദനനും
 ദുർബ്ബലകനും ദുർഗുരൂപനും
 മിത്രങ്ങളുമായവരുടെ നല്ലക-
 ളത്തങ്ങളുമായതി സുഖമോടെ
 പിത്തവിനോദത്തോടും പലപല
 രാത്രിദിനങ്ങൾ കഴിഞ്ഞൊരു സമയേ
 പെരുവഴി യൂട്ടിനു വന്നുകിടക്കും
 പെരുവഴിപോക്കർ പറഞ്ഞുതുടങ്ങി;
 താനെങ്ങുന്നു വരുന്നതുവ്വേ!
 ഞാനെന്നുടെ ദിശയിന്നു വരുന്നു
 തന്നുടെ ദിശിപുനരെന്നുവിശേഷം
 എന്നുടെ പുരി ബന്ധ നല്ലവിശേഷം
 ഇതുകാലം താനെവിടെവസിച്ചു
 ഇതുകാലം ഞാൻ കാട്ടിൽ വസിച്ചു
 കാട്ടിലിരുന്നാൽ കേക്കുമെങ്ങിനെ
 നാട്ടിലിരുന്നാൽ കേക്കുമെങ്ങിനെ
 നാട്ടിൽ പലടവു മുട്ടണ്ടല്ലോ
 കാട്ടിലുമില്ലാമുട്ടുതുടങ്ങി;
 എന്തിനപ്പുറമിതാരുടെ ധർമ്മം
 കന്തിതനായന്മാരുടെ ധർമ്മം
 അയ്യോ! മോഷ്ട പറഞ്ഞുമതി മതി!
 ദുഷ്ടോധനനൊടു ചൂതിൽതോറും

നാദം നഗരാമകം ചൂകം
വീടും കുടികളുമെന്നിവയെല്ലാം
പാടേയുപേക്ഷിച്ചുങ്ങുവസിപ്പവ-
രിന്നനിനച്ചുപുട്ടുകഴിപ്പം-
ഞാഞ്ഞു മുതലവർ പക്കലിരിപ്പൂ
ഹൃദയാനന്ദം കരളപരഞ്ഞതു
പിന്തിച്ചാലിന ചിരിയാംവിവിധം
കരള പാഞ്ഞു ഫലിപ്പിക്കുന്നൊരു
പുരുഷൻ ഞാനല്ലെന്നുടെ വിദ്വാ
കന്തിതനയനമെൻ പത്നിയായിര-
മ്മണവരതം കൂടിച്ചേർന്നൊരു
കാന്താരത്തിലകം പുകയികം
സന്താപപ്പെട്ടുഴലുംനേരം
കന്തിതനയന്മാർ ദിനക നെ
ചിന്തിച്ചൊതു തപസ്സുതുടങ്ങി,
കാന്ത്യാമോഹനനാകിയ സുയ്യന്ത-
മ്മനികസീമനിവന്നുവിളങ്ങി
ശാസ്ത്രംകൊണ്ടും ദർശനമാകിന
ഗാതം പൂണ്ടദിനേശനവെക്കാത
പാതം ദാനം ചെയ്തുവിശേഷം
മാതൃംകുട്ടമഹിസുരവരേ
എന്നാവസ്ഥലഭിക്കണമെന്നാൽ
കന്തികുമാരന്മാർക്കതു സഖം
പന്തമിയന്ന ചരകിൽ കാണാം
എന്തൊരുവിസ്മയമസ്സാദികളെ
ചോരം കുറിയും ചോരം പുളിയും
തൂറുസഹസ്രം ജനമെന്നാലും
ചോരകൊടുപ്പാൻ തടവില്ലേതും
ഭൂപതിമാരുടെ വല്ലഭയാകും
ദൃഢപദിവേണമതൊക്കെ വിളമ്പാൻ
കോര കഴിഞ്ഞവരും ദവാനാൽ പിന്നൊരു
വരമവരരിൽ കാണുകയില്ല
പോരികളന്തിക്കവിടെച്ചെന്നാൽ
ജനികളെന്നൊരു പേരംകിട്ടും
തൂറവർ ചെയ്തൊരു കള്ളച്ചുംതിൽ
തോരവനത്തിലിരിക്കുന്നവരുടെ
കുറിയപറകല്പിനുമതിലി-
ന്നേരം വിരള വിശേഷിച്ചില്ല;

പെരുവഴിവേക്കുതൊരുദിശിശുലം
മിരുന്നപാഞ്ഞൊരുവാക്കുകുകേട്ട
കുരുപതി പുനസുയോഗനാളിൽ
ഒരുതരമധികനായ ചൂതും
നമ്മാമ്പൻ പൂരിപ്പിച്ചുപേരും
ധർമ്മത്തലാം സാരജനമെന്തും
നമ്മേക്കാൾ സുമായിപ്പുവിയിൽ
ധർമ്മം ചെയ്തിയല്ലുന്നതുപോലും
സുയ്യനവെക്കാത പാതം നൽകി
കാച്ചുമവർ കണക്കിനു കൂടി
നിരപമമാകിനപാതേ മനസ്സിൽ
നിരൂപിക്കുന്നതശേഷവുമുണ്ടാം
കണ്ണാ. നിന്നുടെ താതൻ സുയ്യനി-
വണ്ണമവർക്കുസഹായം ചെയ്തും-
നൊന്തപകാരം മകനെപ്പുറ-
പ്പെടുകിലതങ്ങിനെ ചെയ്തും മില്ല
പട്ടികൾ പോലവർ കാട്ടിൽ നടുവിൽ
പട്ടിണിയിട്ടുകിടന്നുഴൽവാനായ്
പെട്ടെന്നിങ്ങിനെ മനസിവിചാരി-
ച്ചിട്ടിഹചെയ്തൊരു കൈതപകമ്മം
ഒട്ടുംഹനനഫലിച്ചതുമില്ല
പെട്ടെന്നിനിയും വന്നവർ ചാടും
രാജ്യം പാതികൊടുക്കണമെന്നാ-
പൂജ്യമാരു വിധിച്ചു തുടങ്ങും
യോഗ്യമിതെന്നുമയോഗ്യമിതെന്നും
പൂജ്യന്മാർ വിചാരവുമില്ല
നമ്മുടെ ചോരണ്ണുന്നജനത്തിനു
നമ്മെക്കുറുതരിമ്പില്ലിപ്പോൾ
ധർമ്മത്തലാമെ പക്ഷക്കാരിവർ
നമ്മെപ്പേടിച്ചുരിയാടാതെ
ചുമ്മാപാർക്കുന്നതു കള്ളന്മാർ
ജ്ഞാപനമിതരിഞ്ഞിട്ടില്ലേ
നമ്മുടെ കാച്ചുകാരന്മാരില-
ഹമ്മതികൂടാത്തുള്ളവരില്ലാ;
ഉമ്മാൻവകയില്ലാത്തവർമുന്നം
ധർമ്മക്കത്തികൂടിച്ചുകിടന്നു
നമ്മുടെ ശുദ്ധതകൊണ്ടുവരുത്തി
സ്തമ്മാനിച്ച സമീപത്താക്കി

പൊന്നോടുകൂടിയൊന്നിനെ
 നമ്മുടെയൊന്നു പൊന്നോടുകൂടി
 എന്തിനപലപഴി പൊന്നോടുകൂടി
 വിന്ദിക്കു നീതു സമഗ്രമായി
 കന്തിസുതയുടെ നല്ലപ്രകാരം
 പൊന്നോടുകൂടിയൊന്നു പൊന്നോടുകൂടി
 കേരളനാഥനുമുണ്ടാകുന്നതെ
 ഭാഗ്യമാത്രം നശിച്ചൊന്നു പൊന്നോടുകൂടി
 ഉണ്ടായ വർഷമാത്രമേയെന്നാൽ-
 ലുപിതമായിപ്പോകും പൊന്നോടുകൂടി.

ആന ഭാഗ്യം പി-- മമ്പ.

ഇതിനാൽ സിദ്ധി നൽകുന്നതും
 കൃതികൾക്കിടയിൽ തന്നെയും വിവിധ
 സ്വഭാവത്തിനായിരും ശിഷ്യരും തന്നെയും
 സകലദർശിസഞ്ചരിക്കുന്നതും നീശ്വരൻ
 ദൂരിതനരദർശനൻ പാണ്ഡിതാപസൻ
 തരിതമിഹമെങ്കിലേവന്നു കേറീടിനാൻ
 സകലകനകാസനം നീട്ടിയിടത്തിനാൻ
 വലനമിദമോതിനാൻ വാരിജ്ജരീപിയൻ
 ഹരിഹരസർവ്വപാത്രഗമിക്കയാൽ
 കരിപുരമിതെന്നും ഇല്ലാമായിട്ടും
 വിരവൊടു പൊന്നിനിസ്സാനകു ചാദിയും
 വിധിവിഹരിതമാക്കയും ചെയ്തപന്നാദരൻ
 സരസമിഹദിക്കു മയ്യിട്ടു പായിടുവാൻ,
 ഇതിനു പതിക്കുന്നിതും കേട്ടുയാഗീശ്വരൻ
 മതിതളിർത്തളിഞ്ഞു തർശിപ്പൂരേടുമുദാ
 വിരവൊടു കളിച്ചുതൻദേവകാഴ്ചക്കും
 പരമശിവപൂജയും ചെയ്ത പന്നീടിനാൻ.

പൊന്നോടുകൂടിയൊന്നു പൊന്നോടുകൂടി
 മൊന്നു പിശേപ്പിച്ചതിരമനീയം
 സ്വപ്നക്കോരിക്കൊണ്ടതിലെല്ലാം
 അന്നുവെളുപ്പെയെടുവിളമ്പി;
 കേൾക്കുന്ന പദാർത്ഥമേശ്വരം
 ശിക്ഷയിൽ വട്ടം കൂട്ടിമുനീശൻ
 തൽക്കണമനവധിശിഷ്യരുമായി
 കേൾക്കുമെടു കഴിഞ്ഞൊരുസമയം
 ത്രി, വാസമുനീശ്വരനപ്പോൾ
 പ്രീതിമുഴുത്തുനടക്കിപ്പോയി

ദേവപുത്ര സുയോഗനനമുട
 കേൾക്കുന്നതും മോഹമോയി;
 സമ്മാനിച്ചാൻ നിന്നെപ്പോലെത
 ധർമ്മികളിലിതു ബോധിച്ചാലും
 എന്നാലിവിടാൻ പോകുന്നതുപ
 നന്നായ് വർഷമെന്നു കളിച്ചു
 കേട്ടുവന്നങ്ങിടത്തോടനും
 കേവലമാത്രമൊന്നായിട്ടു
 ജ്യേഷ്ഠൻ നമ്മുടെ ധർമ്മനേരൻ
 കാട്ടിവിടുന്നു തപസ്സെന്നു
 നാട്ടിവിടുന്നാൻ നാടുഭരിപ്പാൻ
 നമ്മുടെ ജ്യേഷ്ഠനാഗ്രാഹമില്ല,
 അഞ്ചുവെട്ടുപ്പിന്നെറുകളിക്കണ്-
 മഞ്ചാതൊരു വിജനത്തിലിരിക്കണ്-
 മുച്ചയ്ക്കൊരു കളി അന്തിക്കൊരു കളി
 നിത്യപ്രമിടുന്ന ജ്യേഷ്ഠനേരം
 ഹോമം ജലവും പുഷ്പാഞ്ജലിയും
 നാമജപങ്ങൾ നമസ്കാരങ്ങളും
 മിങ്ങിക്കൊഴിയും രാവും പകലും
 എങ്ങിനെ കാര്യം കേൾക്കുന്നു?
 ബോധമാരെക്കണ്ടാൽദേവമ-
 ത്രാമതൊന്നു കളിച്ചുപോവു
 തുറുപ്പരിഷകളകളെപ്പോന്നും
 ത്രാധിവർത്തിവർത്തിത്തന്നുടെ
 ബുദ്ധിക്കൊരു പെട്ടിവില്ലാതായതു
 വർഷിക്കുന്നതുള്ളമുനീശ്വരൻ!
 എന്നതുകാരണമിവിടെ വസിച്ചാൻ
 തന്നുടെ ദിനകൃത്യങ്ങൾ മുടങ്ങും
 ഉണ്ണീ പരിക സുയോഗന നീയും
 കണ്ണമമ്മാവനായ് നമ്മുടെ
 നാടും നഗരവുമകം ചുക്കും
 ചീടും കുടികളുമെന്നിവയെല്ലാം
 കേൾച്ചിവിടെ വസിക്കുമെങ്കിലും
 കേൾപ്പാതെടുതല്ലെന്നിങ്ങിനെ
 നമ്മുടെ ജ്യേഷ്ഠൻ നമ്മോടു കല്പി-
 ത്വങ്ങളുപനത്തിനു യാത്രയുമായി
 അങ്ങിനെ ജ്യേഷ്ഠൻ കല്പിച്ചാൻ ചന്ദ-
 രങ്ങിനെ അടിയനുപക്ഷിക്കേണ്ട

മിമേഷ്ഠനമമൃതല്ലിപ്പോരും
 ഭൂമിയ ഭക്ഷിപ്പാനതുകൊണ്ടു
 രാമിതെല്ലാമിങ്ങു പിണഞ്ഞു
 നേരംപോക്കിപ്പിത പരമാത്മം
 ജ്യേഷ്ഠനമനുമാരവർനാൽവർ
 ജ്യേഷ്ഠത്തിയുമായ് കാട്ടിൽപോയി
 ശാശ്വതിവിനോദത്തിന്നെ തപന്തി
 രാസ്രിബ്രഹ്മണർ കൂടെപ്പോയി
 കാട്ടിലിരിക്കും പരിഷ്കാക്കല്ലാ-
 ളുട്ടിനു വേണ്ടും സാധനമെല്ലാം
 അരിയുംമോരും തൈരും പഴവും
 കുറിവസ്ത്രങ്ങളിലകലയെല്ലാം
 മടികൂടാതെ സകലവുമവിടെ-
 ക്കടിയൻ തന്നെകൊടുത്തുവിടുന്നു
 നിന്തിരുവടിയും ശിഷ്യരുമായി
 കുന്തികുമാരർ വസിക്കും വനമതിൽ
 വെക്കുമഴുന്നള്ളണമിതവരുടെ
 സൽക്കാരം ബഹുമാനിക്കേണം
 നിൽക്കമാകിന സോമകലത്തിനു
 ധർമ്മനല്ലോ നായകനായതു
 അദ്ദേഹത്തെ യൗഗാധിയാഞ്ഞാ-
 ലടിയങ്ങൾക്കു മതിയാകില്ല
 അവിടെപ്പുരസ്സമഴുന്നള്ളിപ്പുന-
 പെരുടെ സമ്മാനത്തെ ലഭിച്ചുട-
 നവരെയൗഗാധമേകവതിനവ-
 കാശം വരുമെന്നാകിലിദാനീം
 ഹരിയവിപ്രജനങ്ങൾക്കെല്ലാം
 പോരവിളമ്പിദണ്ഡിപ്പുന്നതു
 ഏകപദിതാനെന്തെങ്കിലും
 ഭൂപതികല്പനയങ്ങിനെപോലും
 എന്നാലവരുടെ ഭക്ഷണമങ്ങുക-
 ഴിഞ്ഞെയവിടെയഴുന്നള്ളാവു
 അല്ലെന്നാകിൽ വിശന്നു വലഞ്ഞവ-
 ളെല്ലാവർക്കും വേണ്ടും വണ്ണം
 വെച്ചുവിളമ്പിദണ്ഡിപ്പാനും
 കൊച്ചുകുടുംബിനിയാളാവില്ല
 കളിതേവാരം മറെറരു ദിക്കിൽ
 തെളിവൊടു നിങ്ങൾകഴിച്ചുകൊണ്ടു

കിളിനാഴിയാളുടെ കൊറവ കഴിഞ്ഞെ
 നളവകണ്ടാലവിടെയെല്ലാം.

ഇതഥം ചാണുക്ഷതപു തുണർന്നെകതവത്താൽ
 തുടൻ മുനീന്ദ്രനപ്പോരും തത്പവിപാരിച്ചിപ്പു;
 സത്യമെന്നോത്തുകൊണ്ടങ്ങത്യന്തമോദത്തോടും
 യാത്രയും ചൊല്ലിമെളയൊതു തുടങ്ങിത്തന്റെ
 ശിഷ്യന്മാരോടുകൂടിത്തുച്ഛാനന്ദനാല
 കാടും മലയും കുന്നും തോടും കടന്നു സുഖ-
 മാടുംമയിലുകളും പാടും കുയിലുകളും
 ഓടും മുയലുകളും പാടും മിക്കടങ്ങളും
 ഓടുംവരാഹങ്ങളും മാന്നം മാമിന്ദുങ്ങൾചെ-
 ന്നായും നൽസിംഹങ്ങളും രാപും പകലുമിരു-
 ടായുള്ളദിക്കുകളും;

ഇങ്ങിനെയുള്ള പ്രദേശമശേഷവു-
 മങ്ങുടന്നു കുന്നുമുനീന്ദ്രൻ
 കുന്തികുമാരർ വസിക്കും വനമതി-
 ലന്തികസിമനിചെന്നുപതുക്കെ
 ദിവ്യൻ മുനികലവയ്ക്കൻ തന്നുടെ
 ദിവ്യമതാകിനനേതുകൊണ്ടു
 സൂക്ഷിച്ചപ്പോരും ഏകപദിതന്നുടെ
 ഭക്ഷണമങ്ങു കഴിഞ്ഞതറിഞ്ഞു
 ലക്ഷണമുള്ള ജനത്തിനു തത്പ
 നിരീക്ഷണമെന്നതിതെന്തൊരു ഭണ്ഡം
 പത്തുസഹസ്രം ശിഷ്യന്മാരോടു
 മൊത്തുമാമാമുനിദുർവ്വാസാവും
 മന്നവവരനരം ധർമ്മജനരുടെ
 മുനിലെഴുന്നള്ളിടുന്ന സമയേ
 ശിലും നരപതിധർമ്മതന്ത്രജൻ
 ദീപ്തനമസ്കൃതിചെയ്തുവണങ്ങി
 അന്തണരും പുനരവതിനായിര-
 മന്തികസിമനി ചെന്നുവണങ്ങി
 നിൽക്കമാനസനാകിനഭൂപതി
 ധർമ്മതന്ത്രജൻ തെഴുതുരചെയ്തു
 ആനന്ദമലമുറേന്ത! ഭവതഃ
 സ്താനംചെയ്തുവരാന്തെഴുന്നള്ളാം
 പാനംഭോജനമെന്നിവകൊണ്ടൊരു
 ഭീനമശേഷമൊഴിഞ്ഞല്ലാതെ
 കശലപ്രശ്നം തരമല്ലിപ്പോ-
 ഉന്നാനന്തരമല്ലോ ഉപിതം

നരപതിമാക്കുക കേട്ടു മുനിശ്രീ
 പിരവട്ടരിപ്പു നൂറ്റാണ്ടത്തോളം
 നിരിപരനായിട്ട് സ്കാൻ ഹെക്ടാൻ
 പരിവിപാദിച്ചു മഹാമുദ്രാജ്ഞാൻ
 ദ്രവതിപരനും മഹാജ്ഞാൻ
 ഏതാപിതോ? വിളിച്ചു മഹാപയ്യ
 പാതാലാധിപതന്ത്രം! നമ്മുടെ
 പാഞ്ചരത്നമിട്ടു മുള്ളിലെ പാൻ
 ശ്രീദയാനാഥനും മൃഗീയാൻ
 ശ്രീപതിഭക്തന്മാരുളിൽ മുൻപൻ
 പത്തു സഹസ്രം ശിഷ്യന്മാർക്കും
 ക്ഷുത്തും ഭാഗ്യമധികമെങ്കിൽ
 നമ്മുടെ സുകൃതം കാരണമവരെ
 സമ്മാനിപ്പാൻ സംഗതിപന്ന
 സ്നാനം ചെയ്തിററൊക്കും വരുവാൻ
 ഞാനങ്ങവർക്കെഴുതുന്ന യൗയമാക്കി
 തേവാരത്തിന് പൂവും പാദനും-
 മിവകയൊക്കെയൊരു കീടേണം
 നൈവേദ്യത്തിന് പാലായസവും
 നെയ്യും ശർക്കരകളിപ്പഴവും
 മീക്കയുള്ള പദാർത്ഥമേതൊന്നും
 ശിക്ഷയിൽ വട്ടം കൂടിടേണം
 നഖമാടു ശിഷ്യന്മാർക്കും സാദരം-
 മിലയും വച്ചിറ പാർത്തിടേണം
 കല്പനയിപ്പടി കേട്ടു മനസ്സിൽ
 തീർപ്പിടിപെട്ടു കണക്കേ ഏതാപി
 തന്നുടെ പതിയേഞ്ഞാഴ്ചയും കൊണ്ടു
 നിന്നുവിറ്റു പരഞ്ഞു തുടങ്ങി
 അയ്യോ കഷ്ടമാരമളിവിണഞ്ഞു
 പൊയ്യല്ലെന്നുടെ ഭക്തികഴിഞ്ഞു
 ഇനിയൊരു വസ്തുവുമിട്ടിവസംമമ
 ജനിയംശിവശിവ! കിംകരണീയം
 കോപശരീരനതാകിയമാമുനി
 ശാപമഹാഗ്നിയിൽ നമ്മുടെ വംശം
 സപരിശുദ്ധിച്ചിറ സ്മേദതാക്കും
 വ്യവസിതമേയ്യും സർവ്വിനാശം
 ഭുവ്വസാവു ശുദ്ധിച്ചാൽ പിന്നൊരു
 നിർവ്വഹവുമില്ലെന്നുടെ കാന്തം!
 തരസാപഞ്ചഭാഗമാവനിമിത്തം

സുസംഖ്യത്തസ്തുപദിശവിച്ചു
 ജന്മം നന്മയും പൂർവ്വപരലോം
 നരകഭഴിയിൽ ബഹുബഹു കാലം.
 ഇങ്ങിനെ യുക്തമാരുടാസാവിനെ
 ഇങ്ങിനെയാക്കിത്തീർത്തതിനിട്ടേപ്പോ-
 ളെങ്ങിനെയിനിതാൻ വേദവിദാനിം
 ഇങ്ങിനെ കണ്ണമടച്ചു കൂശാദരി
 തിങ്ങിനവേദനയോടുകൂടി
 മംഗലമുന്തിമുകുടനെയങ്ങവര
 മങ്ങാതൻപൊടുസേവയുടങ്ങി.

ദുഃഖകണ്ഠാരം— ചമ്പ

ആഹാരമുക്തമോഹാമോഹാശ്രിയുടെ
 മാഹാത്മ്യത്തെ തവ ദീനബന്ധോ!
 ദുഷ്ടാസനൻപണ്ടു ദുഃഖം ചെയ്തൊഴിൽ
 വിശ്വാസം! ബത കാനം അതികാനം
 ഭരണവകുലനകൊണ്ടുനിന്നുപൊരുത്തടിമൻ
 ഇന്നുമതിലധികമല്ലെന്നവല്ലോ
 രാധാപിതേ! നിരാധാരയാകുമെന്റെ
 ബാധയൊഴിച്ചുതരുകവാസുദേവ!

മുറിയടന്ത.

പാഹിപാഹിപകജരക്കു
 പാഹിപാഹിപത്തേ ക്ഷണാ
 പാഹിപാഹിപത്താകാത്ത പാലയശൗരേ!
 ഇങ്ങിനെ കണ്ണമടച്ചു കൂശാദരി
 തിങ്ങിനവേദനയോടുകൂടി
 മംഗലമുന്തിമുകുടനെയങ്ങവര
 മങ്ങാതൻപൊടുസേവിച്ചപ്പോൾ
 നന്ദാത്മജനായുള്ളമുകുടൻ
 വന്നവളോടിടമരുളിച്ചെയ്തു.

വേകടരാഗം—മുറിയടന്തതാളം.

വാരണഗാമിനി! ഭാമിനി! പാഞ്ചാലീ!
 വാരിജപാരുമുഖീ! മമ
 പാരം വിശക്കുന്ന പാത്രത്തിലേതാനം-
 മുണ്ടെങ്കിൽതന്നാലും നീ:
 ക്ഷുത്തശമിപ്പിച്ചയയ്ക്കേണമെന്ന നീ
 യുത്തമരാജസുതേ! ഇനി-
 കഞ്ഞാഴ്ചമുമാൻകഴിവനില്ലെന്നലെ
 സത്യം പറയുന്നു ഞാൻ.

വെള്ളംകുടിയാഞ്ഞെൻറുള്ളമുതുകൻ
കള്ളംപറകല്ലെടോ ഇനി-
ക്കള്ളംചൊരുന്നാൽമതിപിന്നെശേഷംഞാൻ
വെള്ളംകുടിച്ചുകൊള്ളാം
നന്ദകുമാരക! ഇന്ദ്രിയരക്ഷണ!
യിന്നുഞാൻകുടിച്ചുപോയിയിനി
അന്നമിപ്പാത്രത്തല്ലെടോയ്വരികയി-
ല്ലെന്നുദിനേശപാത്രം
പാത്രമെടുത്തിങ്ങുകൊണ്ടുവരികനി
പാഷ്ഠീ വൈകീടാതെ
അത്രമാത്രമെന്നാകിലുമന്നമ-
വറിലുണ്ടായ്തന്നമനിശ്ചയം
പാത്രമെടുത്തവരനോക്കുന്നനേരത്തു
പറിക്കിടന്നിടുന്നശാകപാത്രമെടുത്തു
ഭുജിച്ചുലവകുടിച്ചുഗമിച്ചുതന്നു
പാത്രപറിയ ചീരയിലക്കറി
മാത്രമെടുത്തുഭുജിച്ചുകുന്ദൻ
യാത്രയുരുൾപെയ്യാതെഗമിച്ചതു-
മോത്താലെന്നുടെ ദുരിതംതന്നെ;
അന്താവവരസ്സാനപെയ്യാൻ
യാത്രയയച്ചുതന്നോത്താലു ചിതം
ക്ഷേത്രാപാസികളിവിടെവരുമ്പോൾ
പാത്രമോജനമൊന്നുംനാസ്തി
ശോഭാരിപ്രതിമൻ മുകിൽവണ്ണൻ
മാത്രംരക്ഷണമിവിടെയുനാ
ഏവംചിന്തിച്ചുടനേ ഞ്ഞുപദി
തപംപൂണ്ടുവസിക്കുംസമയം.

കാനക്കുറഞ്ഞി- ചമ്പ.

തന്നുമുനിച്ചുഗവൻ ശിഷ്യരോടുംമുദാ
വനനദിയിൽനിന്നുകളിച്ചുപൊങ്ങുവിധം
സപദിബഹുഭക്തികൊണ്ടുതൃപ്തനായ്
മാമുനീന്ദ്രനാർക്കിതെത്തുവിസ്മയം

മധുരസമനവും ചുവൻപഴങ്ങളും
മതിതളിർന്ന ഉത്തമൻപാപായസങ്ങളും
കാപലയുമഥദധി യുമധികമവർകക്ഷിയിൽ
മാനസാനന്ദംവിളമ്പിത്തുടങ്ങിനാർ
അതിചാലപുരത്താതിട്ടല്ലാമാനന്തൻ
കൈതവാഴമതുവൻ മായവ മായകൾ
അതികംഭട്ടമുരാരാധാത്തരാവ്ദാദികൾ
നാലുമാകുന്നുശവിച്ചുചിത്രനും
അതുപൊഴുതുമനിയമാന നമുത്തിയും
പാണ്ഡവന്മാർ പണ്ണശാലാഗതരായി

പാർത്ഥിവമകുടശിരോമണിധർമ്മജ-
നാത്തിയൊടും നിജസോദരരോടും
ഭാമിനിയോടും മാമുനീതന്നുടെ
കഴലിണഭൂമിയിൽവീണുവണങ്ങി
കാരുണ്യംബുധിയായ് മൂനിവരനും
ഭരതഭൂപതിതന്നുടെമുടിയിൽ
പരമാനന്ദമനുഗ്രഹമേകി-
പ്പാമേശോഭവനിഭമരുപെയ്തു
തുംഗപരാക്രമരാശി നൃപവര
മംഗലമാശുഭവികന്നിനക്കു്
മംഗലമുത്തിമുകുന്ദനനിങ്ങളി-
ലങ്ങുളവാകിയവാസലൃത്താൽ
ഇംഗിതമൊക്കെലഭിച്ചുനുള്ളതു-
മിങ്ങുധരിച്ചേൻ ധർമ്മതന്ത്രജ!
പതിവുതയാളേ! പാഞ്ചാലി? യവർ
മതിവുപറഞ്ഞതറിഞ്ഞില്ലാ ഞാൻ
സോമകുലാവനിരമണന്മാരുടെ
കാമവിലോചിതമാശു ലഭിക്കെ-
ന്നാമോഭം വരുമാറരുൾപെയ്തു
താമസമന്യേയാത്രപറഞ്ഞു
ശിഷ്യന്മാരെടുമൊരുമിച്ചുമുനി
തുഷ്പൻമെല്ലെമാഞ്ഞുനേപ്പോൾ.

ഇതിപാത്രചരിതം ഓട്ടൻതുള്ളൽ സമാപ്തം.

സന്താന ശോപാലം

കാട്ടൻതുളുർ.

വെള്ളിക്കന്നിലമണ്ണുനഗേപാൽ
വെള്ളപ്പുഴകാലേം
വെള്ളം നല്ലൊരു വെള്ളത്തക്കിവരുട-
യ്ക്കുള്ളിൽ സദാ ചുറ്റേ പാൻ
എങ്ങോളം തിരുവുള്ളമെന്നിവധനം-
തുളക്കുമയ്യേകുവാൻ
കിള്ളിക്കർശ്ശിയമൻദേവമനിശം
കുളം വിനാഭാവയേ.

സന്തതിധനധാന്യാദിസമസ്തം
ചിന്തിച്ചു പോലാതുകൊടുക്കും
സന്താനദ്രുമമാകിയ സന്തതി
ശോപാലം കുമയതു കുമനീയം
അതിമോദത്തോടുകൂടെയൊരു
മതിമാന്മാർ കേട്ടുളുകുവേണം
മൽകൃതികൾക്കൊരു വിഴവന്നാലും
സൽകൃതിയെന്നിഹ വരുവതിനായി
സുകൃതികളാകിയ കൃതികളെയിന്നു
നമസ്കൃതിചെയ്തേനെല്ലാവരെയും
വികൃതിപറഞ്ഞു നടക്കും ദുഷ്ജന
നികൃതികൾക്കൊണ്ടൊരു ക്രൂരമില്ല
നാരായണന്റെ കഥപറയുമ്പോ-
ളോരോരൂഷ്യം വന്നെന്നാലും
പോരായ് മകളില്ലെന്നതു കൊണ്ടൊ-
ധീരതയുള്ളിൽ വളർന്നു
കാരണപുരുഷനാകിയ ഭഗവാ-
നാരണപുജിതനതിസുകുമാരൻ
കാരണ്യോലയനംപുതനുള്ളൂന
സാമീകേതപ്രിയനാം കൃഷ്ണൻ
ഈരണോയിരവും പുനരെട്ടം
ഓരോളതാം തരണികളോടും
പാലകയെന്നമാമപുരിതനീൽ
സൈധര വാണതളീടിനകാലം

ശതമുഖസുരവപുൻ കൃഷ്ണൻ
വിരവാദായമേധം ചെയ്യാനായ്
ചിതമാഴയജനപുരാദികൾ തീർത്തി-
ട്ടതിനു പ്രയത്നം ചെയ്തു തുടങ്ങി
ഭ്രൂഷ്ണതാം ബലഭദ്രനാടും പരി
തുഷ്ണനാരാം വൃഷ്ണികളോടും
ഇന്ദുനാരിൽ ശ്രോഷ്ണതായയു-
ധിഷ്ഠിരസോദരനാം സഖിയോടും
എട്ടം നിജപതിനാരായിരവും
മാട്ടാൽ മിഴിമാർ പെറുളവാകും
എട്ടുസഹസ്രം മക്കളോടും പരി-
തുഷ്ണഗേഹം ചുക്കരിമോദാൽ.
സദ്യശ്രമിച്ചാനനിരുദ്ധാദികൾ
തട്ടിശിപോകെന്നവരെയച്ചു
ശ്ലാഘ്യതപെരുകിനമാമുനിവരനടെ
യോഗ്യതപോലെയിരുത്തിയമാവൽ
യാഗത്തിനായ് വന്നെരുന്നരവര
യോഗത്തോടു മിരുത്തിമുക്കുൻ
അന്നുവരരുമസംഖ്യം വന്നി-
ട്ടതികസീമ്നിയിരുന്നു തുടങ്ങി
അടിതിരിയക്കിത്തിരിചോമാതിരി-
പട്ടേച്ചുംപ്രാൻ നംചുതിരിയും
പട്ടന്മാരും കുട്ടികളൊരുവക
വട്ടം പറവാൻ കാലം പോര
മററം പല പല സാധുജനങ്ങളും
മററം കൂടാതസ്സുതന്നുടെ.
മുററം വന്നു നിറഞ്ഞു ശശിയുടെ
മുററം നക്ഷത്രങ്ങൾ കണക്കേ.
എററം ചോഷിച്ചുങ്ങിനെ ജഗതി-
പോറിയുമവിടെയിരുന്നരുളുമ്പോൾ
തത്രസമീപത്തുള്ളൊരു ഭൂസുര-
സത്തമനും പുനരേജ്ജനവും
എതുകെതിച്ചിട്ടുണ്ടായ് വന്നൊരു

പുത്രൻ പത്തു പിറന്നു യാത്രയാം
 അത്തലാഭപിജവരണം തന്നുടെ
 അസുതലത്തിലെടുത്തു കുമാരം
 ഉത്തമപുരുഷപദാംബുജസേവക-
 നത്തമാകിനവക്ഷസിതാധി-
 ചുരുച്ചത്തലിവണ്ണം ശിവ ശിവ!
 പത്തിരനൂറുവിലാപിച്ചിട്ടു
 പിത്തവിഷാദാൽചൊന്നാനന്ദപ്പോരും

പദം.

അന്താരത മുരാനുകമ്പസുരാംഗദയാരാശി
 തന്യമെന്തെന്നിരിക്കിവണ്ണം സംഭവിപ്പാനും
 വിപ്രകർമ്മം പിഴയാതെകിൽബിഷാംഗമണയാ
 ചിൽപുരുഷാർച്ചനസേവയുണ്ടുമാക്കാതെ [ത
 കണ്ണുകൾ! എന്നല്ലാതെ തൃപ്തിയെന്തെന്നാസ്സി
 പൂജിതംശശിഖാമണേ! ചിന്തയില്ലമേ [ത്
 പാലയകുപാലയലോകാലയഗുണാലയമാം
 വേലയില്ലവാനോത്താൽപാലനമുൽ
 ഇതമുദുഖിച്ചുപുനരത്നാനന്ദം യുവിപ്രൻ
 പുത്രനെയുമെടുത്തുപ്രസ്ഥാനം യുഗീശ്രം
 പേർത്തശയിച്ചുദുഃഖമോത്തുശരീരംപാരം
 നേർത്തുത്തനംപാരംവീർത്തുകണ്ണനോടുക-
 യത്തുകണ്ണനീരാട്ടുവാത്തുകൈകൊണ്ടുകൂടേ
 തോർത്തുകോയ്മുടെദുഃഖമോത്തും പാരായെയാത്ര
 പേർത്തുപറഞ്ഞുശീശ്രംത്തന്തനായ് പരപ്പെട്ടു
 സത്യസ്വരൂപനാം ശ്രീകൃഷ്ണൻറമുമ്പിൽകൊ
 സത്പരംവെച്ചുനിജപുത്രനെയുമാദ്രോഹം [ണ്ടായ്
 നിരക്കുംപന്തിയിൽചെന്നങ്ങിരിക്കും നിമ്ബ
 നാരാ-
 തിരിക്കുംമാലോകക്കുള്ളമെരിക്കുംകുമ്പസാരത്തെ
 സം-
 തരിക്കുംമാലോകർ മറുജ്ജ്വലംഗുഹമാനസ-
 മിരിക്കുംശോകവഹിയിൽ ദഹിക്കുംബ്രാഹ്മണ
 നെ
 തടിക്കുമാറല്ലാവരുംഅടിക്കുംകൈകൊണ്ടുമാർ-
 തടിക്കുംപൊടിയാംവണ്ണമിരിക്കും ഒരുകൾ
 കൊണ്ടും
 തടുത്തുപാഞ്ഞങ്ങുമിടുംനടക്കുംഉണ്ണിയെമാർച്ച-
 തെടുക്കുംകണ്ണനുകൊണ്ടുകൊടുക്കും കാൽത്തറ
 മിൽവിടുന്നു

കിടക്കുംകാലിണകെട്ടിപ്പിടിക്കും ഉണ്ണിയെ
 ജീവൻ
 കിടയ്ക്കുംഎന്നുള്ളതാലംകിടക്കുംഭൂസുരൻതൻതാ
 തിടുക്കമിങ്ങനെകഷ്ടം!
 തൃഷ്ണമാനസരാകും ഭൂസുരനെല്ലാവരും
 ഞെട്ടുമാറുമെവയ്യിടിവെട്ടും നാദംപോലെ.

പാരംപരവശമാമൻപീഡകൾ
 നേരംപോക്കായ് തീർന്നിനക്കും
 മരണമടുത്തപുമാനശൈലാസവി-
 കാരംകണ്ടുരസിക്കുംപോലെ
 നാരികൾനാലഞ്ചുണ്ടല്ലോതവ-
 പുത്രന്മാരുംമൂന്നാലില്ല
 കർക്കശമാനസങ്ങളുമിങ്ങനെ
 ദുഃഖിച്ചിട്ടുകിടപ്പാറോന്നോ?
 എണ്ണകിലെത്താതുള്ളാതനീന്തടെ
 പെണ്ണങ്ങൾക്കുപ്രതിപ്രതിയനവധി
 യുണ്ണികളുംപെണ്ണങ്ങളുമുള്ളതി-
 ലൊന്നിനമില്ലാതസെപ്രേക്ഷേടു
 കണ്ടാലമ്പതുമാവതുമാതദിന-
 മുണ്ടാകുന്നനിനക്കസുതന്മാർ
 കൊണ്ടാടിക്കൊണ്ടവരെപ്പരിചൊടു
 കണ്ടുരസിച്ചും കൈകളിലാക്കി
 കണ്ണുതതീൻവസിച്ചിടുംവെ-
 കണ്ണാ! നിന്തടെ നാപ്പുകൊള്ളാം
 വിപ്രന്മാരുടെ ദുഃഖംകണ്ടാൽ
 ഉൾപ്പൂവിൽ കൃപയില്ലാതൊരു
 ദുഷ്പ്രഭുവേനീയേറെങ്ങെളിഞ്ഞാൽ
 ക്ഷിപ്രംനിന്നെശവിക്കും ഞാനോ?
 കഴലുവിളിച്ചുരസിപ്പാൻകൊള്ളാം
 തോഴിയെവിളിച്ചുനടപ്പാൻകൊള്ളാം
 ചേലകൾകടന്നടപ്പാൻകൊള്ളാം
 പാലുകുവൻഭൂജിപ്പാൻകൊള്ളാം
 അംഗനമാരെയൊളിപ്പാൻകൊള്ളാം
 ഇങ്ങിനെയുള്ളതിനൊക്കെക്കൊള്ളാം
 പാത്മിവധർമ്മംതിരിയാതുള്ളാത
 ധൃതമദതി യീവണ്ണരാജ-
 ത്താത്തിവളൻതുകാത്തുവസിച്ചാൽ
 കീർത്തികളും തിറമായിത്തീരും.

നാട്ടിലിരിക്കുന്നൊരുനാണത്തിന്റെയും
പാട്ടിലിരിക്കുവാനുപാദേശസ്ഥമാക്കി
വിട്ടിലിരുന്നൊരോരോഗോഷ്ടികൾകാട്ടുംനി-
ശ്ചയിക്കുവാൻനാട്ടിലാരുമില്ലല്ലോ. [ഒന്നു

പ്രസ്താവംപലതിങ്ങനെ ബ്രാഹ്മണ-

നസ്തായംപച്ചരവയ്ക്കിട്ടും
മന്നവരനതിനത്തൊഴി-
ട്ടെന്നുതന്നെയുമുറിയാടീലാ
ഖന്നതപുണ്ടുവെണ്ണുനാരായ്
നിന്നുചമഞ്ഞു മഹാജനമെല്ലാം
എന്ന! വിസ്മയമനുവിചാരി-
ച്ചുനോമ്പും ചിലവാക്കുതുടങ്ങി
ഇരരേഴുകിനുവേരായ് മരുവിന
നാരായണനും നരനകൂടി
പാരതിവിടെയിരുന്നുതളുമ്പാർ
ദേവനൊരുമുസുരന്മാരിനെ
മോരായുള്ളതുചൊന്നുതൊല്ലാരു
നേരായ് വരുംമോ യന്നുംചിലർ
നിരസമതാൻ കാട്ടിട്ടുണ്ടോ
സാസനഭേനാടനും ചിലർ
മാരണദേവതകൊല്ലുക യാപല
ബലകമണമിതെന്നും ചിലർ
മാരണദേവതകൊല്ലുന്നതിനു
നിവാരണമുണ്ടോ എന്നും ചിലർ
കുട്ടികൾചത്താലിവിടേക്കോബത
കെട്ടിക്കൊണ്ടുവരേണ്ടുശുവത്തെ
ഭൃഗുവരരുടെ ചുടലക്കളമോ
ഭാസ്വരമാമിദ്രാകനഗരം
അതുമല്ലിതു മല്ലങ്ങിനെയല്ല
ഊതിസംശയമതുനിശ്ചയമാക്കാം
ആരുംരണ്ടും പത്തുസുതന്മാ-
രാക്കൊട്ടിപ്പുറയമാറി
ബലഭദ്രാജ്ഞാനാദികളാലൊരു
ഫലമില്ലാതായ് വെന്നെന്നും ചിലർ
പലരുംപലവിധമുറച്ചയ്യുന്നതു
ബലരുംകുട്ടിട്ടരിയാടീലാ
കലിശയുധസമനാകിയകൂപതി
കലമണിമകമഹാമണിവിജയൻ

കലിശംപോലെകരോരവചസ്സുകൾ
കലശലാടിങ്ങനെകേട്ടദശായാം
വളരുംകോപമടക്കുതാഞ്ഞക-
തളിരുമുണ്ടവിറച്ചുതുടങ്ങി
വളരുംതോട്ടിയുമടരിയതൊരു
കളമേനിന്നുദരിക്കുംപോലെ
ബലവിദ്യാബുധിവിജയൻനിജകല
ചിലയുറക്കെയിലെടുത്തുപതുക്കെ
പലപലവിരുതുകളവിടെനടിച്ചു
ഖനജനമദഹനാകിയവിജയൻ
ദുഃഖംപൂണ്ടുകിടക്കുദപിജനെ
കൈക്കുപിടിചെഴുതേല്പിച്ചുടനേ
ഭക്തിയൊടേദപിജവരനെത്തൊഴുതു
സ്വശക്തിനടിച്ചുപറഞ്ഞുതുടങ്ങി

ദുഃഖംകൊണ്ടുള്ളതുപോരും മേലിൽ
സൗഖ്യംവരുത്താൻ ഞാൻപോരും
ഇക്കഥകേട്ടിട്ടുമാരുമില്ലാതെ
നിൽക്കുന്നതെന്തിനായിക്കാരമല്ലയോ (ദുഃഖം)
ഇന്നിയൊരുണ്ണിയുണ്ടാകുമകിൽ
പന്നരക്ഷിച്ചുതരുന്നേൻ
പന്നഗളുഷണകാരണ്യംകൊണ്ടിപ്പോൾ
ഒന്നുനമുക്കുകഴിയാത്തതില്ലേവോ! (ദുഃഖം)
പാരമ്പരിതാപത്തോടേയുള്ള
ഗീതകളിങ്ങനെകേട്ടാൽ
പൂതകുലത്തിൽപിറന്നുവളന്നൊരു
പൂതന്മനേതുംസഹിക്കയില്ലേതുമേ! (ദുഃഖം)
പാർത്ഥലമാക്കുന്നിറഞ്ഞൊരൊൻ
കീർത്തികൾകേട്ടിട്ടില്ലയോ
കീർത്തികൾമൂന്നുംമറവകുത്തായാലും
രക്ഷിപ്പാൻബാലമൻറമൃതനരണൊൻ (ദുഃഖം)

ഇത്തരമുള്ള രരുവാക്കുകൾകേട്ടു
കയ്തുപറഞ്ഞുടനകുനരോദ
മതിമതിനിന്നുടൈഗർവ്വകളെല്ലാം
പതിവുകുടുംബാനരിയും മൂലാ!
ക്ഷിതിപതിാരടെടുസ്സാമന്ത്രി
ക്ഷിതിസുരപരമൊടുക്കുകയില്ല
അക്കടൽവണ്ണമഗ്രജനും പുന-
രിക്കണ്ടാളുകൾമററുള്ളവരും

ദർശനമകിയകൗതുമത്തെ
 നിനച്ചിട്ടവരാൽ സാധ്യവമല്ല
 ആനവിടിച്ചാലിളകാഞ്ഞൊരുതടി
 ശാവിനുകാണ്ടുഗമിക്കായ് വരുമേ
 ഉറക്കാരന്മാരെന്നിങ്ങല്ല
 നൂറുവരാട്ടിപ്പായിച്ചു
 ഉറക്കുകൊണ്ടൊരുപലമില്ലാതെ
 തോരമടങ്ങാതെത്തൊരുബന്ധം
 ഏണവിലോപനയോളം നീണ്ട
 മാനിനിയെപ്പിടിച്ചുപട്ടുനായോരം
 മീനതെയെന്നിയെ ശൃംഗസനനവ-
 മാനമതോരോന്നേ ചെയ്യുമ്പോൾ
 നാണകൂടാതവിടെവസിച്ചു
 ആണങ്ങൾക്കിറയോഗ്യമതാമോ
 അക്കോണീസുരനാഥനിവസ്തമ-
 ധീക്ഷേപിച്ചുപറഞ്ഞുകേട്ടു
 വീച്ചുപരാക്രമശാലിയതായ
 കിരീടിയുമപ്പോളേവംചൊന്നാൻ
 കഷ്ടംഭൂസുരനിത്ഥമുരപ്പാ-
 നെട്ടുംമടിയില്ലാത്തതുമേന്തെ
 കേട്ടിട്ടില്ലേഭൂസുരനെൻ
 വിചേഷിതമൊട്ടുമാറിഞ്ഞിട്ടില്ലേ
 മാരുതനന്ദനസോദനയ
 മന്ദാരമനജ്ജനനെന്നറിയേണം
 കാട്ടാളാകൃതിപുണ്ടൊരുവരനെ
 കാട്ടിയപ്പോൾപരാക്രമമല്ലാം
 കിട്ടിനമുക്കിഹപാശുപതാസ്ത്രം
 ഒട്ടുംപിജവരകേട്ടിട്ടില്ലേ?
 പാഞ്ചാലഭൂപാലനേടേറു ര-
 ണചെയ്താശ്ചയിച്ചുപിടിച്ചു
 കെട്ടിയെടുപ്പിച്ചെന്നുതെളുരുവിനു
 പുഷ്പകുന്ദലഭക്ഷിണചെയ്തു
 വമ്പന്മാരാംഭൂപതിമാരവർ
 ഡംഭംകാട്ടിത്തെളിഞ്ഞങ്ങവരുടെ
 ഡംഭത്തരവും വമ്പത്തരവും
 കൊമ്പത്തരവും മുമ്പത്തരവും
 പിമ്പിട്ടാശ്ചര്യമെക്കിട്രുപദി
 തൽപാണിഗ്രഹണേന്ദ്രവകാലേ

യന്ത്രംഭീതപാവേളികഴിച്ചു
 മന്തണനാഥാ കേട്ടിട്ടില്ലേ
 യാദവകേളിയെന്നുമാറാവിധി
 നായവീരരണകേട്ടിട്ടില്ലേ
 സുരലോകമെന്നമാലികളാം
 അരിയനിവാതകകവചന്മാരേ
 വിരവിൽവയിച്ചുപവരവരിച്ചു
 വിവരമാഴിച്ചുപുരിയിലയച്ചു
 കേൾക്കുപിടേണ്ടു വിരാടനൃപന്റെ
 പശുക്കളെയൊക്കെഹരിച്ചുതുളും
 ഭീഷ്മദ്രോണകൃപാചാർജ്വരൻ
 ഭീഷ്മപരാക്രമരാമവർ പലരും
 പോരിനവനാവരോടു പിണങ്ങി
 ധീരതയോടനവരുടെങ്ങി
 അപ്പുതുപ്പുനമരേണം വീണ്ടി-
 ടുപുലിമിവിവരനാശകാട്ടുതു
 ഭാരതമാകിനപോരതിലേറാം
 ധീരതപുണ്ടുമാറിപതിമാരെ
 തേരതിലോറിയെതിർത്തു ജയിച്ചൊരു
 വീരൻ വിജയൻ ഞാനറിയേണം
 ലോകാധീശപരനാകിയ ഭഗവാൻ
 ശ്രീകൃഷ്ണപ്രിയനഹമറിയേണം
 തന്റെ വലിപ്പം താൻപായത്തതു
 കൊണ്ടുമിതിങ്ങറിയാഞ്ഞിട്ടല്ലാ
 ധാന്വീസുരരുടെ ദുരംകാൺമതു
 ക്ഷത്രിയഭൂപർക്കുചിതവുമല്ല
 അതിനു ശ്രമിച്ചാലവനെ ദുഃഖിപ്പുതു-
 മഹചിതമയിതവഭവനസുരേശാ
 സംശയമൊട്ടുംവേണ്ടമഹേശ്വര
 വംശപരാക്രമപൊയ്ക്കാണൊലും
 പത്താംതനയനെരക്ഷിപ്പാൻ ഞാ-
 നിത്ഥം ചൊല്ലിയ സത്യശിരോമ
 വൃതമതാകിലരക്ഷണാശ്ച ബത
 പാർത്ഥിരിയാതതിനടനേങ്ങനാം
 കയ്യിലിരിക്കും ഗാഢധിപമാടും
 തിയിൽ ചാടി ദാമിച്ചീടുനേൻ
 സത്യം ഗുരുവരപരണത്താണ
 സത്യം പൂർവ്വജപാദത്താണ

ശ്രീഗാന്ധിധരം ചാപത്താണ
 ശ്രീകൃഷ്ണൻ ശ്രീപാദത്താണ
 നിശ്ചയമായിട്ടുണ്ടെന്നുണ്ടാലും
 സജ്ജനനാമപൊയ്ക്കൊണ്ടാലും
 മേലോരജ്ജനവാക്കുളിഞ്ഞാണെ
 ഞ്ഞോരോടൊക്കെട്ടുതവിപ്പൻ
 ദുഷ്ജനരിപുചാംപാതർത്തന്നൊടു
 വിപ്രൻതാൻചുരുതളിളെഴുതു:—

അറിവില്ലാതെ ഞാൻ വല്ലതുംപറഞ്ഞുപോ-
 യെന്നിരിക്കിലും
 അറിവുള്ളൊരുവോളത്തിങ്കൽ വെക്കല്ലേ
 സജ്ജനവന്ദിതനായൊരു ജ്ഞാനിയെന്തേമര
 ഇജ്ജനത്തിന്നുതരമൊരുഗണപുരില്ലേ
 പുത്രന്മാരെമ്പതുംക്ഷിപ്രം ചത്തുപോയേദേവം-
 കൊണ്ടു
 ഇപ്രകാരംദുർഭാഷണമെഴുതാപായേൻഞാൻ
 എന്നതുകൊണ്ടൊന്നുമിന്നുമനവനിന്നകതാരി
 കവചങ്ങൾ തോന്നുതന്തിമ്മലമുദർത്ത! [ൽ
 ക്ഷീണവെപ്പുകുളോഃഘോഷനിങ്ങിനെ
 കേണുപറഞ്ഞതു കേട്ടു കിരീടി
 വാണിതലം കൊണ്ടൊട്ടാറത്തെ
 താണതലോടിപ്പുറത്തിസദയം
 പോണംദൃസുനിയെന്നുണ്ടാത
 വാണപുരുഷൻപൊട്ടു യാത്ര പറഞ്ഞു
 മുന്നിൽ മരിച്ചു മലൻ കിടക്കുമൊ-
 രുണ്ണിയെവേഗം കോരിയെടുത്തൊരു
 വണ്ണയായ പറഞ്ഞല്ലാതം
 ഉന്നതമുണനിധിയാത്ര തിരിച്ചു
 വില്ലാനായിക്കൊണ്ടു ഗമിച്ചു-
 രപ്പാവക്കിന്ദ വില്വമരങ്ങളാൽ
 അപ്പൊഴുതുന്നെ തിരിയെക്കൊണ്ടു-
 ഗമിച്ചാൻ ഭാവിച്ചെന്നു കണ്ടുകൊ
 അരനാഴികകൊണ്ടില്ലത്തത്തി
 തെരുതെരുവേഗമകായിൽ പുക്കു
 ഉദകക്രിയവിധിയെല്ലാം ചെയ്തി-
 ട്ടുനേ തന്നുടെ കാന്തസമീപേ
 പരിതാപേനവിമുർച്ഛിതയായി-
 ട്ടറിയാതാതെ കിടക്കും പതിനെ

തരസാകോരിയെടുത്തു മനോഹര-
 ഹിലാമന്ത്രപുമാനുള്ളുടങ്ങി
 ഖേദം മതിമതി മതിമുഖി! നീതിനി
 മോദിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുനീറാലും
 നാഥോ! നമ്മുടെ കായ്മിതെല്ലാം
 സാധിച്ചാണൊരുയോഗംവന്നു
 പൊയ്ക്കൊല്ലുന്നടെ ദുഃഖം കണ്ടി-
 ട്ടായ്യാ കഷ്ടമിതെന്നുപറഞ്ഞു
 കയ്യോറാനിക്കായ്ക്കും നമ്മുടെ
 കയ്യു കണ്ടൊരു പാതർത്തമിപ്പോൾ
 ചൊന്നതിനിന്നൊരു നീക്കം വന്നാൽ
 മനവചരനതിങ്ങനേ തന്നേ
 കയ്യിലിരിക്കും ഗാന്ധിധരമാഴും
 തീയിൽ ചാടി ദഹിക്കുമിദാനീം
 നമ്മുടെ സുകൃതവിശേഷംകൊണ്ടു
 മനവചരനടനിക്കുണ്ടൊചെയ്തു
 നന്നായവിടെ വസിച്ചാലും നീ
 മരുതപുഴതെ വൃഥാഫലമല്ലോ
 ഗാന്ധിധരക്കു കേട്ടൊരുനേരം
 കാന്തയുമായു തെളിഞ്ഞെന്നീറ
 കാന്തനുമായിട്ടോരോരോപ്പു-
 ത്താത്തം തമ്മിലുറച്ചുതുടങ്ങി
 കണ്ണനെയുണ്ടോ കണ്ടുണ്ടാന്നം?
 കണ്ണനെയും ഞാനവിടെക്കണ്ടു
 ഉണ്ണിയെയുണ്ടോ കണ്ടു മുകുന്ദൻ?
 ഉണ്ണിയെയും ഞാൻ കാട്ടിമുകുന്ദം
 കല്പനയെന്തെല്ലാമുണ്ടായി?
 കല്പനയൊന്നുണ്ടാൻ കേട്ടില്ലാ
 കാരണപുരുഷൻ മിണ്ടാത്തതിനുടെ
 കാരണമെന്തെന്നുണ്ടോ കാന്താ!
 കാരണപുരുഷൻ മിണ്ടാത്തതിനുടെ
 കാരണമെന്തെന്നാക്കറിയാവു?
 ബലഭദ്രാദികളെന്തുപറഞ്ഞു?
 ബലഭദ്രാദികളറിയാടീലാ
 പാതർത്തമെ ചരിതം കേൾക്കട്ടേ!
 പാതർത്തമെ ചരിതം കേട്ടാലും
 ഓരോരോ പാതർത്തമിതെന്നുതാമോ?
 ഓരോരോ പാതർത്തമെ പൊരുമതിന്നു

കന്തിസുതനുടെ സത്യത്തിന്നു-
 ഞ്ഞരുമുണ്ടായ്ക്കുമോ നാമ!
 കന്തിസുതന മരിപ്പാനുണ്ടോ
 ഭാതുപിടിച്ചു ശിരസ്സിനെപ്പോലും
 നിശ്ചലാഗ്രയന്മാരായിട്ടവ-
 രച്ചുതച്ചുകൾ ചെയ്തുവസിച്ചും
 ഞ്ഞരുടെ നാമവിശേഷമുരച്ചും
 അവരുടെവരികെ വസിച്ചുസുഖേന.

ഏവം കഴിഞ്ഞല്ലാതും മേവുന്നകാലമുണ്ടു
 ഭാവത്തെളിഞ്ഞു തത്രസുരൻ പതിയോടും
 തോഷമിയന്നോരോവിശേഷങ്ങൾ പോരിച്ചു-
 യോഷമാർമൗലിതാനും ശേഷമരുളിച്ചെയ്തു.

അങ്ങിനെവളരെദിവസംചെന്നു-
 ഞ്ഞംഗനമണിമാർ മൗലിക്കുണ്ടു
 പത്താംഗമുണ്ടായ്ക്കുന്നു
 പത്താംമാസവുമുണ്ടുതികഞ്ഞു
 ഭൂസുരവരനും താപമിയന്നു
 കന്തിസുതനെക്കൊണ്ടിഹവരുവാൻ
 സത്പരമുണ്ടു ഗമിച്ചു നരവര-
 പത്തനസിമനിലെന്നിഹകുണ്ടു

പദം

ഇന്ദ്രാണമു! ഇതുകേൾക്കമനോഹര
 സാമ്പ്രവചനമിദംഇന്നു-
 ചന്ദ്രാനപയോൽഭൂതി പോരികവൈകാതെ-
 മന്ദിരേ മോദമോദം നീടുകപി
 സുതിസമയമടത്തവിടെ എന്റെ കൂടെപ്പോ-
 കൂടലർകാലനാം കൂട്ടന്റെ മുഖീന്നു
 പെരുസമയമിപ്പോൾ
 അതിശൂര! മനനിതോപോകനാവൈകാതെ
 മാനസേ മോദമോദെ
 അയ്യോ എൻ മാനിനിതാനേവസിക്കുന്നു
 പൊയ്യല്ലേ പാതംവേട്ടാ! ഒരു
 കഷ്ടംകൊണ്ടുവളരും പരിതാപം
 നന്ദസുതപ്രിയകേൾ
 കൂടലർകാലനാം കൂട്ടനോടും നിന്റെ
 കൂടിവിറന്നോരോടും ഇന്നു
 കൂടിപ്പറഞ്ഞുനീതേരിൽ കരേക
 പാദവശാലിൽവിരോ!

എന്നുള്ള വാക്യകേട്ടുന്നാസ്തെളിഞ്ഞു
 അഗ്രജപാദം ബുദ്ധം വ്യഗ്രതവിട്ടു കൂപ്പിപ്പിരൻ
 ഭീമപാദാവിനും ഭീമമാ. കേതിയോടും
 താണതാഴ്ചനിമിത്തമാവാദംബുദ്ധം
 സോദരന്മാരെനന്നായാശ്ശേഖരംചെയ്തു കൊണ്ടു
 വേദംകൂടാതെവാഴ്ചസോദരന്മാരോടൊന്നിങ്ങി
 പാഞ്ചാലരാജകന്യേ വന്നാലുമരികത്തു
 ചാഞ്ചല്യം കൂടാതെനീയാതാവോടൊത്തുവാക്കാ
 ഭേദംവരികത്തുഭേ ഭേദം ഭവിച്ചീടുക
 ഭേദം ഞാൻ ഭൂസുരന്റെ പത്തനഗമിക്കുന്നു
 നിന്നുടെ സോദരന്മാരകാരുണ്യമുണ്ടെന്നുകിൽ
 കണ്ടീടാമല്ലെന്നാകിൽ കണ്ടുകൊള്ളുന്നേന.

എന്നുപറഞ്ഞു പുറപ്പെട്ടുനീള
 മന്ദതവിട്ടു പരാക്രമശാലി
 പോരികവിപ്രാപക്ഷേ നമ്മുടെ
 പോരുകൾ കിഞ്ചനകാട്ടുന്നുണ്ടു
 എന്നുപറഞ്ഞുരഥമതിലേറി-
 ടുന്നതഗ്നനീധിയാത്രതിരിച്ചു
 പൂച്ചവിലങ്ങുച്ചാടുകയും പല-
 ദുശ്ശക്തപുനരങ്ങിടനകുണ്ടു
 വാഴ്ചതുമങ്ങുഗമിച്ചീടാപുന-
 രീശ്വരവിധിപോലൊത്തുവരാട്ടു
 എന്നുപറഞ്ഞുനടന്നുകടന്നു
 മന്ദിരസിമനിലെന്നുകരേറി
 ഗർവിലാപവുമങ്ങുതുടങ്ങി
 വിപ്രാംഗനമാർവരവുതുടങ്ങി
 ഈശ്വരസേവകർ ചെയ്യുന്നുജഗ
 ദീശ്വരനാമംചൊല്ലുന്ന ചിലർ
 സതതാത്രയമാകെന്നോതുന
 വിഷുധേശാദിയെവാഴ്ചുന്ന ചിലർ
 തത്ഗ്രഹനീലഗതിപാക്കുന്ന ചിലർ
 നിഴലടിനോക്കിയുളങ്ങുന്ന ചിലർ
 വിരലുകൾകൊണ്ടുപിടിക്കുന്ന ചിലർ
 മാറിടമാത്തുതലോടുന്ന ചിലർ
 ആമയഹരരെത്തേടുന്ന ചിലർ
 വേരുമുറിപ്പാനോടുന്ന ചിലർ
 ചോഷമതിങ്ങാനകേട്ടുതദാദമ-
 ചോഷസുതാമിസഖൻവിജയൻതാൻ

ശാസ്ത്രവചനമുടൻകലച്ചി
 തൂണിയിലമ്പുനിറച്ചുകെട്ടി
 തൂണുകെട്ടു കെട്ടുകെട്ടി
 പാസ്തവനം ശാസ്ത്രകെട്ടി
 ഭൂതലധാസികളാകുവെണ്ടി
 ഭൂമിയുമാനാ വിരട്ടുമെങ്ങി
 ഉമ്പരിമുഖ ദാമോളീട്ടാബുധി
 ഉമ്പർകലാധിപതായൻ വിജയൻ
 ഉടനടനേപാഞ്ഞൊന്നാലിയിടും
 ഇറിനിനദങ്ങൾവിരട്ടുമെങ്ങി
 ഇററില്ലത്തിനകത്തു പുറത്തൊരേ-
 ടത്തുകരത്തിൽ ധനുസ്സുമെട്ടുവ
 ലത്തുകരത്തിലുരുത മുരത്തക-
 തത്തുപെരുത്തശരത്തെയുമേന്തി
 അന്തകളേടറെവിരോധിച്ചുകാ-
 ടത്തണബാലനെരക്ഷിക്കേണം
 ഏവമുറച്ചുകിരീടിവസിച്ച്
 മഹീസുരമാനിനിയം പ്രസവിച്ച്
 അതിശയമാദയാസുതനങ്ങായതു
 വധുകലമണിമാർ നോക്കിയിരിക്കെ
 ഹാഹാ! കഷ്ടം! കഷ്ടം! ശിവശിവ!
 ദേവത്തൊടുമറഞ്ഞുകൊണ്ട്
 ഹന്തഹന്ത! മരിച്ചുകൊണ്ട്
 എന്തുചെയ്യുതൊന്നെന്റെ ദൈവമേ!
 കന്തിനന്ദനൻ തന്നുടെസത്യവും
 ഹന്തപാഴിലായ് വന്നുപമഞ്ഞല്ലോ
 പാതമനല്ലയോ ഇല്ലത്തിരിക്കുന്നു
 വാത്തയേതുമാറിഞ്ഞുമില്ലയോ?
 കർമ്മദോഷമിതെന്നുടെജാതകം
 നിർമ്മലൻ പാതമൻ തന്റെപരാക്രമം
 നേമിപ്പോൾഫലിക്കാഞ്ഞതെന്നുടെ
 കർമ്മദോഷമതെന്നേപറയാവൂ
 മുന്നൊന്നുമേയീവണ്ണം കണ്ടതി-
 ല്ലെന്നവഞ്ചിച്ചുപോയാനോ ബാലകൻ
 ഹായോ ബാലക! എന്തുനീയിങ്ങനെ
 മെയ്യൊടൊരയുന്നു കമാരക!
 മേയ്യെങ്കിലും കേൾപ്പാനില്ലയിതു
 നിശ്ചയംകൃഷ്ണൻ തന്നുടെമൊഴി

കൃഷ്ണനങ്ങുവയേതുമാറില്ലാഞ്ഞാൽ
 ജിജ്ഞാസുവില്ലാൽ സാധിക്കുമോ കാര്യം?
 കൃഷ്ണ! കൃഷ്ണ! മുകുന്ദ! മുരാനുക!
 പത്തനാപുരൻപുരവോത്തമ!
 മാതിനിമാരുടെ മുറവിളികേട്ടി-
 മാതിനിമാരുടെ മുറവിളികേട്ടി-
 എന്തിതിചാത്തകൾചെവിചാക്കുമ്പോൾ
 അന്തണനേടിവരുന്ന തുകണ്ടാൻ
 നിർദ്വയമാനസനാകിയഭസുര-
 ന്നങ്ങനോടുപറഞ്ഞവയെല്ലാം
 ഇജ്ജനമെങ്ങിനെചൊല്ലിപ്പോയ
 ലജ്ജയുമുണ്ടിപ്പോയയിൽപറവാൻ
 പാതമാ! ശ്രദ്ധപടുത്താ! നിന്നുടെ
 വാത്താലൈവമതിശയമോത്താൽ
 ശശികലജാതസുപൻഞാനെന്നും
 ശചിമണന്റെസുതൻഞാനെന്നും
 ചൊല്ലിത്തെളിഞ്ഞുപറഞ്ഞതുമേ-
 നെന്നുള്ളത്തിൽനിന്നുതബദ്ധം
 അതിമാനവമതിവൻപും മുൻപും
 തവമാനസമതിലമ്പുംധംഭം
 ചൊന്നവലിപ്പമതെവിടെപ്പോയി?
 മന്നവരിൽജള! ഹീനജളാധ്യ
 തണ്ടുതെപ്പിനടക്കുന്നിന്നൊടു
 പണ്ടൊന്നവന്നുരചെയ്തിട്ടോ?
 എന്തൊക്കൾമരിച്ചൊരുദുഃഖം
 നിന്നൊടുത്തൊന്നവന്നുരചെയ്തിട്ടോ?
 സത്യംചെയ്തതുമെന്തിനൊടാ! നീ
 മദ്യംസേവയുടങ്ങിട്ടുണ്ടോ?
 പേയോമീവകടുപ്പിവചനംപല
 ഭയോഭയോഭവനസുരേശൻ
 വായിൽതോന്നിയതഖിലമുറച്ചു
 കായത്തിൽകൊതിവിജയനൊഴിച്ചു
 ചെതസ്സിൽപുനരേവമുറച്ചു
 ശ്രീകൃഷ്ണൻദ്രവമെന്നൊഴിച്ചു!
 ഹാ! കഷ്ടം! പൊരായുചെയ്തു
 കേട്ടിട്ടില്ലാത്തവമാനോക്കുകൾ
 കേട്ടുസഹിപ്പാനെളുതല്ലേതും
 കായത്തൊക്കെപിളവരബാലക-
 മായത്തൊക്കെകൊണ്ടുതിരിച്ചു

ഞായത്താലല്ലെന്നുതന്നെ-
 മുഖത്താലെന്നാകിലുമുടനേ
 പോയെത്തിടിനദേശത്തോളം
 പോയിത്തിരവൻകൊണ്ടിഹവരുവൻ
 ഏവമുറച്ചുകിരീടിവസിച്ച്
 ദേവവരാത്തമനതിനശ്രമിച്ചു
 ഞംബരായണമഹാജ്ഞതവിദ്യാ
 ഡംബാരണകവികേതനവിരൻ
 യമരാജപുരിനോക്കിനടന്നു
 യമജാനമനമിഷലകന്നു
 കണ്ണടച്ചുമമിഴിക്കമിടയ്ക്കാ-
 ലണ്ഡലാത്തമനമനകദേശ
 ചെന്നടുത്തളവുകാലഭേദമാർ
 നിന്നതങ്ങളിലിവണ്ണമുറച്ചാർ
 ഏവനിന്നൊരുനരൻപടുധീരൻ
 ഏവനായധികചാരശരീരൻ
 പ്രേതയായകുപുരിക്കുവരുന്ന
 ഭീതിഭാവമവനുളിലകന്നു
 ചെന്നുകൊണ്ടിഹവരാതെയൊരുത്തൻ
 ഇന്നവനുമതീവവിചിത്രം?
 ഐയുധങ്ങളൊടുമത്രമമിപ്പോൾ
 ഞയവൻവരുവതാതുതടുപ്പൻ
 എന്നുറച്ചുബതകാലഭേദമാർ
 നിന്നുചാപവിശിഖാദികളോടും.

അടുത്തുഗോചരഭവാരമത്ത്വനായകസുന്ദര
 എടുത്തുഗാഢധീവചാപകലച്ചുപൂണിയുമേന്തി
 തിമുന്തിംധിംധിമന്തിദംതകത്തുത്തൊണൊലി

പാർവ്വതീ

അമൻസംഭ്രമപൂർണ്ണങ്ങളൊന്നാരുന്തകളുതർ
 ഇകോശഭയചെറുത്തൊണൊലിയും
 ശംഖാരവവ്യംകേട്ടുകൃതാന്തൻ
 നമ്മുടെതനയസഹോദരനാകിയ
 വെണ്മതികലമണിശക്രതന്ത്രജൻ
 അവനുദേശംഖലപനിയുന്നിണ്ണയ-
 വേണവിരോധിയ്ക്കുപ്പിൻവെറുതേ
 ഞെപ്പിക്കവെന്നൊടുക്കലഹിക്കാര
 കൂട്ടിക്കൊണ്ടിഹവരുവിൻവിരവിൽ
 അനുകൂലസന്തകേട്ടുനവരം

കന്തിസുതനെക്കൊണ്ടിഹവരുവാൻ
 നരനോടവരരുൾചെയ്തിതുദന്തം
 സുരനാമജനം കൂപ്പികൃതാന്തം
 വിരവിലനുഗ്രഹമരുളിമുദായമ-
 നരുളിച്ചെയ്തുകവിലപജനോടു
 കിമാതാമുണ്ണിധനമുണ്ണയ! വരുവതി-
 നെന്തൊരുകാരണമു: ചെല്ലാലും
 മരപുവനാകിയവര സുതനപ്പോൾ
 യമചവനംകേട്ടി: മുരചെയ്തു:-
 മരിച്ചതിമഹ: മതേ! മ: പുതുവാക്കുകൾ
 ചരികളിനചെയ്തതുതോർക്കിലോ
 ധരണീസുരവരനടംബാലകന്തന്നെത്താൻ
 ധരണീസുരാലയേകാത്തുനിലുംവിധൗ
 മമചരതശരാധികരകൂടങ്ങുഭേദിച്ചു
 ചാരത്തുബാലനെക്കൊണ്ടിങ്ങുപോന്നതും
 അമരവരതനയനഹമെന്നയോക്കാത്തുപല-
 ന്റഗ്രജൻതന്നെനീചിന്തചെയ്തീലയോ?
 മധുമനനഖിലജഗദീശനാം കൃഷ്ണൻറ
 കാതണ്ഡ്യചിതൃഷ്ടമുണ്ടനമുക്കുമോ!
 തരികമകരതളിരിലഴുകൊടുക്കുമാരനെ
 താല്പ്യമാമൻറഗംഭീരസത്യവും
 ഞാത്തുകൊള്ളല്ലായ്യിലന്തകനെന്നുള്ള
 പുത്തുപോക്കീടുവാൻ പാർത്ഥൻമടിക്കുമോ!

ചാരകാതിരത്തൊരുഭൂസുരബാലനാലെ
 വാരാതൊൻചതുരപരെചാരനീകൊണ്ടു

പോന്നു

പത്താതനയനെത്താൻരക്ഷിച്ചുകൊടുപ്പാനായ്
 സത്യവുചെയ്തുകൊണ്ടുപത്തനേവസിക്കുമ്പോ
 ചിത്തയയക്രോധൈപുഥാപിസുരസുതനെ
 ധ്രുവത്തനീകൊണ്ടുപോന്നതെത്രയുധിക്കാ:മായ്-
 ഞയതിനിന്നുനീൻറനാശംവരുത്തുവാനായ്
 ഞയുത്താൻവന്നതെന്നുകൂശാതെകേട്ടുകാൾകേ
 ശുദ്ധനരപോൽമെന്നുഞാനുനീശകിക്കേണ്ട
 വരേക്ഷരണത്തിന്നായിപക്ഷങ്ങൾകൂട്ടുന്നതായ്
 കന്തിനന്ദനെന്നുകേട്ടിട്ടില്ലയോ ഭൂവാ
 ഞന്നകവൈരിത്താനംഅന്തരമെന്നവേണു
 കൂത്തുള്ളശരംകൊണ്ടുപോക്കുള:തന്നിൽനിൻറ
 പുത്തുകുളവാനിന്നുപാർത്ഥൻമടിക്കയില്ലം

ഇത്തരമുള്ളൊരു വിജയൻതന്നുടെ
അത്തൽമുഴുത്തൊരുവാക്കുകൾകേട്ടു
ആധിപിടിച്ചുവിയത്തുകുതാത്തന-
മാദരവോടങ്ങുളിച്ചുയ്ക്ക:--
എന്തൊരുഭൂസുരനെന്നൊരുബാലക-
നെന്നൊരുദിക്കിനുകൊണ്ടുതിരിച്ചു
മേതുവെന്തെന്തിതുവരുചാനെന്നും
ഏതുമാറിഞ്ചിട്ടില്ലേത്താനും;
മരുദരാകുംപോയിട്ടില്ലാ
മൽപുരിയിൽകൊണ്ടുപിന്നിട്ടില്ലാ
നിന്നെക്കുളിച്ചിപ്പിച്ചാരാണ്ടതി
നെന്നൊടുകോപിച്ചുൽഫലമുണ്ടോ?
അങ്ങാടിത്തൊറൊന്നാലിങ്ങിതി
നമ്മയൊടൊന്നപഴഞ്ചൊല്ലൊത്തു;
സംശയമുണ്ടെന്നാകിലമോരീപു
വംശപരംതപപോരികളുടെ
എന്നുപറഞ്ഞുതുറന്നിയുയമനം
തന്നുടെവൻനരകൗലകവാടം
പാപംചെയ്തൊരുജീവനെയങ്ങനെ
ദുഃഖിപ്പിച്ചുയകുണ്ടുകിരീടി;

കണ്ടാലുമോരോമഹാചാപികൾകിടക്കുന്നു
കണ്ണമറയ്ക്കുകൊണ്ടു കണ്ണിതംപ്രാപിക്കുന്നു
ദേവസംബ്രഹ്മസപും കേവലമടക്കിക്കൊ-
ണ്ടാമോമൽപുരമേനിയായുള്ളൊരുകന്തയോടും
സാദരംപുലർത്തുന്നമുഖമാരുടെതന്നെ
താഡനംചെയ്തുകൊണ്ടുവാട്ടിവലിച്ചീടുന്നു.

കുളുക്കുടിക്കുന്നായന്മാരുടെ
പള്ളിയ്ക്കിട്ടുകൊടുക്കണകുണ്ടു;
വള്ളികൾകൊണ്ടുവരിഞ്ഞുകുണ്ടു;
പാശംകൊണ്ടുമുറക്കണകുണ്ടു;
പിന്നെപ്പലപലജീവനെയിങ്ങിനെ
ദണ്ഡിപ്പിച്ചുകുണ്ടുനന്നും
അസ്ഥമഖിലംപാർത്തുകിരീടി
നാസ്തികമാനതോത്തഴൽതേടി;
താതൻപാദപുരാണമിട്ടു
വേദാദികളുഖിലങ്ങളെഴിച്ചു
അവിടെയുമില്ലത്തനെയിവിട്ടു
ദീപ്തപാശാപകളുവനംപുക്കു

തത്രതിരഞ്ഞുകൊണ്ടാഞ്ഞതിനാൽ
നാണകെട്ടുമനസ്സുമടങ്ങി
മാനകെട്ടുമഹീന്ദ്രതന്ത്രജൻ
നിശ്ചയമായിമനസ്സിലുറച്ചു
അപൂതനെന്നെയുപേക്ഷിച്ചെന്നു
മൽപരിതംപുനരഗ്നിയിൽവീണ്ട-
ഹിച്ചൊരുവസ്ഥഗ്രഹിച്ചീടേണം
ഏവംനിജമനതാരിലുറച്ചു
ദേവവരാജനതിനശ്രമിച്ചു;
അനവധിവിറകുവരുത്തിനിറച്ചു
മനമതിലതിശയഭക്തിയുറച്ചു;
ആശുക്കളിച്ചുവിളുതിധരിച്ചുവി-
ലേശപദേനിജഭക്തിയുറച്ചു
ഇന്ധനമാശുവരുത്തിയുയർത്തി
ഘനഘടയുപുനരത്നീശയമോടെ
അഗ്രജജനകസഹായനതായോ-
രഗ്നിയെവിടെവാടുവിറകിൻനടുവേ
കുത്തിയെടുത്തു മുഴുനൂപിളന്നഘ-
നാശ്രയമാഗ്നത്തോളമുയർത്തി
ദീപ്തപതിമൊരെയുമൊരായിച്ചു-
ങ്ങുഗ്നിയെമൂന്നുവലത്തുവച്ചു
ശരവംശരധിശരാസനസമയുഗ-
കരതലപരിചോ:ങ്ങുലിചെയ്തു
ദേവകദംബവരിഷ്ഠാധികനാം
പാവകദേവനെദോധിയിച്ചു.

പാഹിധനങ്ങളെ പാതമടന്നപയ
പാഹിധനങ്ങളെമയമിഹഭഗവൻ
തപദുത്തായതപാപസമേതം
തപദ്രേഹത്തെത്താടുപരുനേന്തൻതൻ;
എന്നൊട്ടെകുണ്ണായെന്നുവിളിച്ചു
വഹ്നിടനടുവേചെന്നുപതിപ്പാൻ
ആങ്ങിത്തുങ്ങിയമുൻകുതിച്ചു
ജനങ്ങൾക്കുനവധിയേവുമുറച്ചു
കുണ്ണസമേതജനനിനീകേതേ
കുണ്ണനിത്താൽകിണ്ണജസമയം
അയ്യോ! കഷ്ടം നമ്മുടെപാർത്ഥൻ
രീയിൽച്ചുട്ടിടഹിങ്ങിമിങ്ങിനിം;
പേടിമുഴുത്തൊരുദോഷത്തോടെ

മോടിജനാർദ്ദനനതിമതിമോദാൽ
 മഞ്ഞപ്പട്ടക്കുത്തുകിഴിഞ്ഞും
 മഞ്ജിരലാപനിതത്രപൊഴിഞ്ഞും
 ഓടിവലഞ്ഞും നാടികഴഞ്ഞും
 വാടിയുലഞ്ഞും മോടിവിളിച്ചും
 വിജയാ വിജയാ യെന്നുവിളിച്ചും
 അരുതേസാഹസമെന്നു പറഞ്ഞും
 വിജയൻവന്നിയിൽവീഴുമുൻപേ
 തരസാചെന്നുപിടിച്ചു മുക്കുൻ
 മുൻനോക്കീട്ടുകുതിച്ചൊരു പാർത്ഥൻ
 പിൻനോക്കീട്ടുമാറിഞ്ഞുവീണു
 അപ്പോഴത്തെവസ്ഥനിനച്ചു-
 ലത്തുമെന്നുപറവാൻള്ള
 വിളമമോടമനോക്കുന്നേരം
 രക്തമീണിവരനെക്കാൺമാറായി
 വീളാവിവശതപൂണ്ടുകിരീടി
 കാളാഭാംഗനെവീണുവണങ്ങി
 തൊണ്ടവിറച്ചും നെഞ്ചുവിറച്ചും
 മിണ്ടരുതാതെവിയത്തുതളന്നും;
 അഞ്ചർവരാത്തജനിണ്ടൽമുഴുത്തതു
 കണ്ടുദയാനിധി കാർമുകിൽവണ്ണൻ
 പുഞ്ചിരിപൂണ്ടിദമരുളിച്ചെയ്തു
 നിഞ്ചരിതംബഹുവിസ്മയമോർത്താൽ
 കന്തികുമാരകാ! നീ എന്തിനൊക്കോണ്ടീവണ്ണം
 ധന്തനിനച്ചുപെയ്തസുകാരോദയമോ?
 ചെന്തിയിൽവീണുദേഹംവെത്തുമരിപ്പാണൊരു-
 ബന്ധംഭവിച്ചിടുവാൻകാരണമെന്നുപാർത്ഥ!
 ബുദ്ധിത്തളിഞ്ഞുകേൾക്കാതാദധിമയയെല്ലാം
 സിദ്ധിദമാക്കിയതൊൻപ്രസ്താപകാരിയായോ
 രോതായോധനത്തിൽതേരതിലേറിനിന്റെ
 'വീര്യംപൂരിപ്പിപ്പാൻസാരമിയരയില്ലേ ഞാൻ
 പോരിനായാരംഭിച്ചുവീരന്മാരുമായ്നേരേ
 ഘോഷിച്ചുനേരത്തുനീതേരിൽപരിപതിച്ച്
 അന്നേരംമോഹംതീർത്തന്നായുപദേശിച്ചു
 തന്നൊരുപനിഷത്തുമിന്നുമാറുപോയോ
 ലോകങ്ങളുണ്ടുണ്ടുകീഴ്മേൽമറിപ്പതിനു
 മകലമില്ലചിത്തമേവിപാരിച്ചിടുമ്പോൾ,
 ധൃസുംബാവപരിപാലനവീരവാദ-

ഹേതുവതെന്നാടുപറയാഞ്ഞതെന്തുപാർത്ഥ!
 പൃഥ്വിസുരേശൻതന്റെപത്തുകുമാരന്മാരിൽ
 പത്തിലൊരുത്തനെനീകാത്തുതരുന്നെന്നു
 സത്യവചനമിന്നുവ്യക്തമായെന്നിതിപ്പോൾ
 ബുദ്ധിക്കുയവുംവേണ്ടാചിത്തമേഖലവുംവേ-
 പത്തുകുമാരന്മാരുമൊത്തുധരിത്രിദേവ [ണ്ടു
 സന്തമനാശ്ലോകങ്ങളൊടുത്താലുമെന്ത! നീ
 ദാഹകർമ്മത്തിന്നിന്നുമോഹമുണ്ടായതുന്നിൻ
 സാഹസമെന്നല്ലാതെ ധാരി ധാരി പറഞ്ഞീടാ-
 ഇതിമാധവഗിരമമരാധിപസുത- [മോ
 നതിമാധുര്യസമേതംശ്രുതപാ
 നതപാമുരരിചുപരണസരോരുഹ-
 മുക്തപാഭീമസരോദാരനേവം
 കരുണാകരതവതരുണാരുണസമ-
 ചരണാംബുജയുഗമാധാരമമ
 വിഴികളംശേഷമൊഴിച്ചുരുളേണം
 അടിയനെയാത്തുക്കുചിച്ഛിദേണം
 മുട്ടീടുന്നിയഗ്നിജപാലയിൽ
 പെട്ടീടുന്നഹരേപരിതാപം
 മുട്ടീടുന്നവിവേകവുമകമേ
 വൃഷ്ടിവംശജ! ജഗദീശമുരാദേ
 ഇതിനരപതിഗിരമഖിലംകേട്ടു
 അതിമോദനചിരിച്ചുകുന്ദൻ
 അഗ്നിജപാലയിലുണ്ണമകനു
 ശക്രതന്ത്രജന ദുഃഖമകനു
 ഭാരകനാം നിജസുതനെമാനസ
 താരകമേ കരുതി ജഗദീശൻ
 രഥവും കൊണ്ടുവന്നവനും നിജ
 പദവും വന്ദിച്ചുളവുതദാനം
 നരനൊടു സന്ധിതം നാരായണനും
 വിരവിനൊടൽഭൂതരഥമതിലേറി-
 ടുംബരമാർഗ്ഗേയാത്രതുടങ്ങി
 ജവംബഹുദൂരമകനു തുടങ്ങി
 രവിമണ്ഡലവും ശശിമണ്ഡലവും
 ധ്രുവമണ്ഡലവും താഴെക്കാണായി
 വിബുധാധിപപുരിനിശാനായകപുരി
 നവഭവ ചരഗതി സുരദീപികയും
 കല്പകൃഷ്ണം പുഷ്പാഭ്യാനവും-
 മണ്ഡികളും കന്യാകാചലശിവരം

ഏറെത്താഴത്തേറെത്താഴെ
 ഭൂമേ ഭൂമേ കാണായ്ക്ക
 ലോകാലോകപുഷ്പങ്ങളു കടന്നു
 മാഹ കൃഷിഭൂമിയിലുത്തു
 കണ്കാണാഞ്ഞുമുടൻ കമലേശ
 മുഖം കാണാഞ്ഞു വലഞ്ഞു കിരീടി
 ശക്രതന്ത്രജനം ചേർന്നൊഴിച്ചാൻ
 വക്ത്രശാലി ജഗൽമുഖകുണ്ഡൻ
 ചക്രവരായണനരകമലേനിമ
 ചക്രത്തെപ്പരിശീലിച്ചുസ്മൃതമാ
 ലോകകാഞ്ചിതദീപാകൃതി ജഗ-
 ദേകാശീതസുദർശനചക്രം
 തുണ്ണുമുദിച്ചു കോപമൊഴിച്ചു
 വാസ്യവനത്തിൽ വിഷാദമൊഴിച്ചു
 വൃതവിരാഗനപുത്രനൊക്കെയും
 ഗൗരവപരനായിരുന്നതിനാൽ
 എന്തുകൊണ്ടുപോലായി ഭൂമി
 തൽത്രിഭുഗാലമേന്തിക്കൊള്ളു
 യോജിതമാണുപരിപാധിമ-
 മനവചിതപിടിച്ചുവായിതു

ഓരോതരമിടമരുളിയനര-
 തേന്ദ്രിയ ഭൂമകന്നിതുതേരം
 ശ്രീപാശ്കാലുടതിരയടിനാഭം
 താപാൽകേട്ടുമാന്ദ്യതപാതം
 വൈഷ്ണവരൂപമാന്ദ്യതപുണ്ണ
 സുഖസ്ഥലമാനന്തമാർത്തുട
 മെന്നണയുവോളമ്പാടുകണ്ടു
 സുന്ദരമണ്ണുളുടതജോനിലയം
 ശ്രീകണ്ഠാഭിനിരൂപിതമാഹരി
 വൈകുണ്ഠ ജഗദേകമാനാജ്ഞം
 ക്ഷീരാസ്തപമതിൽ നാഗാധിപനുടെ
 ചാരുമണാഞ്ചിതമണിവരതല്ലേ
 നാരായണനാധിവാസം കണ്ടു-
 രാരികിരീടിയൊടരുളിച്ചെയ്തു
 കണ്ഠതന്മിതു കണ്ടിടുകുവെ-
 കണ്ഠപുരം പുഷ്പാഞ്ചലവസം,
 ഏനുപാഞ്ചലമനസുതോവിപു-
 രാജാജനാനാദ സമേതം

സ്വന്ദനമതിൽ നിന്നൊമ്പാടിറങ്ങി
 ജഗന്നിലയസ്ഥലമാശുവണങ്ങി;
 അതിമോദത്തോടുകൂടാക്കുന്നരം
 അതിശയമനവധികമു തുടങ്ങി;
 കനകക്കൊടിമുദയരക്കണ്ടു
 ചന്ദ്രസത്തമസുനിവാസംകണ്ടു;
 മോമസമാനശയ്യപ്രഭകണ്ടു
 സോമസമാനമതിൽ പ്രഭകണ്ടു
 നവരത്നജപലപരമാസുരമാം
 സുരവൽ താസാപാനംകണ്ടു
 ഹരിപദഭക്തജനത്തെക്കണ്ടു
 സുരമുനിമാരെയുമഴകൊടുകണ്ടു
 ഓരോതരമവർ സേവകൾ കണ്ടു
 നാരദമുനിയെ വിശേഷാൽകണ്ടു
 മേരുസമാനകിരീടകണ്ടു
 ചാരുഗളോന്നതമാലകൾകണ്ടു
 പുഷ്പാഭ്യാനവിശേഷംകണ്ടു
 ഞരൂപ്പുജാലവിപാസംകണ്ടു
 വിതാംബരമാമുദുപുകണ്ടു
 പാദാബ്ജയുഗമഴകാടുകണ്ടു
 ലക്ഷ്മീദവിനെയെരികേകണ്ടു
 അക്ഷാപതിയുടെ വാസംകണ്ടു
 ശ്രീവൈകുണ്ഠവിശേഷമുരപ്പാൻ
 ആകാക്ഷിതമെന്നാകിലുമിപ്പോൾ
 ആപുനതിനേ മോഹിക്കാവു
 ഭാവിമുഖമുതലുതലുരപ്പാൻ
 നരനാദ സഹിതൻ നാരായണനും
 ഹരിചരണാംബുജമാശുവണങ്ങി
 ഭൂമാഗേവതിമാരെടുകൂടി
 ആമോദോവസിച്ചുരുളുന്നാര
 ഗേവരൂപവിലാസംകണ്ടു
 പെരുകിനകേന്ദ്രാഹരിസ്തുതിചെയ്തു
 മുരാരനരനതിഗിരീമിതിവിവരം
 ഹരികുണ്ഠാകരജഗദ്വിലേശൻ
 ശ്രുതപാത്രപാദശ്യാസുരമഭ-
 ദുക്തപാമധുരനോഹരവാക്യം
 രാമസഹോദര! ഭീമസഹോദര!
 മോഹമാലകമാനന്ദരേ!

ശുദ്ധവാസം സുഖമല്ലേതവ?
 സാധുജനത്തിനുമിഹനിങ്ങളർക്കും
 കൃഷ്ണനമ്മുടെ ശുഭസുരാദികൾ
 തുല്യസുഖമൊടുചാഴുന്നില്ലേ!
 മുസലിക്കും തവജനനിക്കും മന-
 മൊരുമിക്കുന്നയടുപ്പവർക്കും
 ഉപജനകനുചമാതാവെന്നും
 തവസുഖവാസമതല്ലേ കൃഷ്ണ
 നിങ്കലാട്ടയാ! വാജയാ! നമ്മുടെ
 തമ്മത്തുജന സുഖമാ വാസം?
 മാരുതസുതനും മാദ്രിസുതനും
 ശുഭസോദരി തവമാതാവും
 കശലസമേതനിവാസതല്ലേ?
 വിശദമതേശതമസ്തുതന്തേ!
 ശത്രുഹരായുധചിത്തരസോദയ
 നിത്യസുഖനവസിക്കുന്നില്ലേ?
 ഇതിമധു സുദനനതിമധുരോദയ-
 മുചിതകുതുമലമകൾചെയ്യുമ്പോൾ
 കേതിനിറഞ്ഞു വഴിഞ്ഞു പൊഴിഞ്ഞു-
 സുക്കമുവാചജഗല്പതികൃഷ്ണൻ;
 കശലം സകലം കരുണാജലധോ
 കശലമതില്ല മറിയുന്നില്ലേ
 നിന്നിരുവടിയറിയാതവിചാശയ
 കിഞ്ചിദുദന്തം നന്മിനന്മിഭൂവനേ
 ഒന്നും പറവാൻ തോന്നാതേജത
 നിന്നുകിരീടികുന്ദസമീപേ;
 ജനനേരം മധുകൈടകനാശൻ
 അന്യോന്യോദരമരുളിച്ചെയ്തു;
 ഉച്ഛിതലപരിതാപഹരം തവ
 ദർശനംബലപരിതവുമപരം
 സർവ്വവിശേഷമശേഷമറിഞ്ഞെൻ
 വസുദേവശ്വജപിജയന്മാരേ
 നിങ്ങളെയുള്ളൊരു വാത്സല്യം പുന-
 റിങ്ങുമഴുത്തു വേിച്ചതുമുഖം,
 ഇതുവരമെന്നുടെ മുഖിൽവരേണം
 ലരിവേംഹിതം കഷ്ടിഭേണം
 അതിനൊരു പെരുവഴി ഞാനിഹകരുതി
 ക്ഷിതിസുരസുതരെക്കൊണ്ടിഹപോന്ന

ഇന്നുവരംബതനിങ്ങളതും പുന-
 രെന്നു നിനച്ചു വസിച്ചതു ഞാനും
 പത്തുകുമാരരെയാത്തചന്ദീസുര
 സത്തമനാളി കൊടുത്ത സുഖന
 ദമ്പതിമാരെടനുഗ്രഹവും ബഹു
 സംപ്രതിവംബി വസിച്ചിടുകാപായം
 അതുചുട്ടളവഥ തൊഴുതുനിവർള-
 വതികൊഴുകമിഹകാനാപ്തനും;
 പുതുമിസുന്ദര പത്തുകുമാര-
 മതുകളിച്ചുവസിച്ചിടുന്നു;
 അച്ഛൻമക്കളെയെന്നകണക്കെ
 ആചെയ്തും ബഹുമായാസാനിതം
 വാഞ്ചാസാകമാരുണ്ണിയ ഭഗവാൻ
 പാഞ്ചാടിച്ചു കളിപ്പിക്കുന്നു
 പോക്കാക്കക്കെയെന്നു പറഞ്ഞു
 വിരേലപിടിച്ചു നിശ്ചന്തികുമാരൻ
 ഇതിലിതിലതിലിതിലെന്നു പറഞ്ഞു
 വിരേലകൾ ചെന്നു പിടിച്ചുനിവർത്തും
 കൈസ്സമാതു പിടിച്ചുവലിച്ചു
 കഴുത്തിലുടൻ കരയൊരിയിരുന്നു
 മടിയിൽപുക്കുസുഖംശയിച്ചും
 മകരക്കാതിലകണ്ടുരസിച്ച്
 വിടുവിട മുട്ടുകൾ കത്തിനടന്നും
 ഫണിവരതല്ലേ വീണമാറിത്തും
 വലുസാധികമാം വചനമുരത്തും
 കലിതരസേനകളിച്ചു രസിച്ചും
 തുറക്കുകൊണ്ടുപിടിച്ചു മുറക്കി
 ശീലും നിരുകയിലാശ്രുണിച്ചും
 ലക്ഷ്മീഭഗവതിപത്താൻനയനെ-
 യാശ്ലേഷിച്ചു കവങ്ങുകൊടുത്തും
 അചന്ദീദേവിയുമവനുടെപൂർവ്വജ-
 കാദരവാടമതാലോലിച്ചും
 ബാലകലിലാവിചസിതമഥപത്ര
 പാലകിരീടികൾ കണ്ടുരസിച്ച്
 പുഞ്ചിരിപൂണ്ടു പരൻ പുരുഷൻ പുന-
 രഞ്ചിതരൂപൻ കിഞ്ചിത്ബഭാഷേ
 വിശ്രുതവിപ്രകുമാരന്മാരേ
 പശ്യമഹാമരവിജയന്മാരേ!

പത്തുശിശുക്കൾ ക്രമത്തെയുമവരുടെ
നിത്യവളർച്ചയ്ക്കു കഴും ബത
ഉണ്ണിക്കളപ്പതി പരിപാലിച്ചുട-
നപ്പോഴാക്കുന്നമിദമരുപെയ്തു;
സുഖമായങ്ങുമിച്ഛവസിപ്പിൻ.
സുകുമാരകൃതിമാരേ! നിങ്ങൾ
നിങ്ങൾക്കു ചുരുമമ്മയുമുണ്ടു
നിങ്ങളെയോർത്തു വിലാപിക്കുന്നു;
എന്നതുകൊണ്ടിനി പൈകാതവരെ
ചെന്നമകളുവരേണമിദാനിം.

മധുകൈടലോരീതന്റെ മധുരമാംവാക്കുകേട്ടു
അധികസന്താപത്തോടും കരയുന്ന ബാലകന്മാർ
പൊഴിയുന്നു കണ്ണനീരും കരയുന്നമാനസവും
പതറുന്നുവെദത്തോടേ പറയുന്നിതോരോതരം
വിയർന്നു ദീപ്തവിപ്പും പിടുത്തുന്നു ചുണ്ടരണ്ടും
തളരുന്നു പാദവശ്യം പറയുന്നിതോരോതരം
ജനകജനനിമാരും ഇവിടെയുണ്ടല്ലോ ഞങ്ങൾ-
ക്കിനിയേതൊ ചുരുമ്മി റെറിയുന്നില്ലല്ലോ-

ഞങ്ങൾ;

ഒരനാളുംപോകയില്ലെന്നു രവയ്ക്കനാഥൻതന്റെ
തിരുമുഖം നോക്കിനോക്കിക്കരയുന്ന ബാലക
ന്മാർ.

മാമിമാഭഗവതിമാരതുകണ്ടുട-
നാമോദനസമാശ്ലേഷിച്ചു
ദുഃഖമൊഴിച്ചിദമരുളിച്ചെയ്തു
മക്കളെ! യങ്ങുമിച്ഛസുഖേന,
നിങ്ങൾക്കു ചുരുമമ്മയുമുണ്ടു
നിങ്ങളെയോർത്തു വിലാപിക്കുന്നു
പിതൃമാതാക്കളെ ദുഃഖിപ്പിക്കരു-
തതിദോഷം വരുമതിനണ്ണിക്കളെ!
എന്നതുകേട്ടു കുമാരന്മാർക്കുട-
നൊന്നപകൻ പമഞ്ഞു സ്വഭാവം;
അങ്ങുളവരെക്കണ്ടിദേണം
ഞങ്ങൾക്കു ഗമിച്ചിദേണം
അച്ചുരുമമ്മയുമുള്ളടത്തേ-
ക്കിക്കണമിപ്പൊളയച്ചിദേണം
മായാമയനാം നാരായണന്റെ
മായാവേവതീശയമോർത്താൻ

നിശ്ചലമാനസനാകിയ ഭഗവാൻ
കുട്ടികളോടിദമരുളിച്ചെയ്തു-
എങ്കിൽ സുഖമായങ്ങുമിച്ഛിൽ
സങ്കടമുള്ളിലശേഷമൊഴിപ്പിൽ
ഓജസ്സോടേ ചെന്നടനവരുടെ
തേജസ്സോടു ലയിക്കുക നിങ്ങൾ;
ഇദമരുൾ ചെയ്തഥ ഭൂതോഭൂതോ
വിരവൊടുതഴുകിയനഗ്രഹമേകി;
യാത്രയയച്ചു മുക്കുന്തൻ കൃഷ്ണൻ-
മാസ്ഥയൊടപിജബാലന്മാരെ
തേരതിലേററിയുഴറെറാടുവേഗാൽ
പാരകതന്നിലിറങ്ങിവിളങ്ങി
ധരണീസുരന്റെ ഭവനേചെന്ന-
ക്കരുണാകരന്റെ വചസാവിജയൻ
പൃഥ്വീദേവനെയൊതുവിളിച്ചു
അപ്പൊഴുതുംകൃതമായി ശങ്കാരം
വേണ്ടാപരിഭവഗിരമിനിഭൂസുര-
നിണ്ടലശേഷമൊഴിപ്പതിനായി
പകജനയനൻ ശ്രീകൃഷ്ണൻ വ-
ന്നാക്കണസീമനിമരുവീടുന്നു;
മുറഞ്ഞൊളംവരികഭവാനിഹ
കുറും പാവൊൻപിന്നെയുമൊമേ;
എന്നതുകേട്ടു പുറത്തുനിറങ്ങി
മന്നിടദേവൻ മഹിഷാസുരനിതൻ
ശ്രീധരദേവനമിദമരുൾപെയ്തു
ഭൂസുരനാഥനൊടയിഗുണരാശോ!
മൃത്യുവേച്ചിപ്പുതന്മാരെത്തവ
പത്തിനെയും ബതപശ്യമഹാത്മൻ!
ഒന്നിനെവിജയൻ രക്ഷിച്ചതുമതിൻ.
മുന്നേപോയവരൊമ്പതുപേരും
കയ്ക്കൊള്ളുകതവപുത്രയെതിസുഖ-
മൊയ്ക്കൊള്ളുകതവനിത്യനിവാസം;
എന്നരുൾപെയ്തഥനന്ദനാശു
പുരന്ദരാതൻ തന്നുടെ കയ്യാൽ
നന്ദിച്ചൻപൊടു നന്ദനദശകം
മന്നിടദേവൻ നൽകിപ്പിച്ചു
മടിനിദേവൻ മാനിനിയോടും
മോദമുദിച്ചതു ചൊല്ലുവല്ലേ

അർജുനമർദ്ദമെന്നു മഹാജന-
മുല്ലഖനേത്രനെ വാഴ്ത്തിടുന്നു;
ആവിംഗനമവർ ചുംബനമങ്ങവ-
രാവാളമവർ ചെയ്തിടുന്നു
അവനീസുരനും രമണീസഹിതം
കമലാകാമകവിജയനാരദ!
മക്കൾ മരിച്ചൊരു ദുഃഖനിമിത്തമി-
നിക്കുവെച്ചൊരതിഭൂമമൂലം

ദുഷ്ടിതവചനമുത്തരചയറ്റാം
സൽകൃതമെന്നുചൊല്ലിക്കൊടു
ഭൂസുരവരരുടെ ശിലമിത്തൊന്ന
ചേതസിനിങ്ങർനിരൂപിക്കാവി;
ആത്തകുതുമലമോടവനപ്പോർ
വാഴ്ത്തിമുരാന്തകവിജയനാരദ
മേദിനിതന്നിൽ രാനിനിയോടു
സാദരമത്ര സുഖിച്ചു വസിച്ചു;

സന്താനഗോപാലം കുട്ടൻതുളുൽ സമാപ്തം.

സീതാസ്തവം

കുട്ടൻ തുളുൽ.

വിശ്വാനന്ദകരാകൃതിയാകിയ
വിശ്വായീശൻ വീരശിരോമണി
വിശ്വാമിത്രമാരാമുനിയോടു
വിശ്വാസേനഗമിപ്പാനായി
വീല്ലം ശരവുമെടുത്തും കൊണ്ടു
തെല്ലം മടികൂടാതെ മഹാമതി
ചൊല്ലേറീടിനരാമനമനുജന-
മുല്ലാസേന പുറപ്പെട്ടുടനെ
ഭരതമനന്ദനനാകിനരാമൻ
ശേമുഖരാവണകിങ്കരരാകിയ
നിശിചരരെക്കൊലചെയ്താനുള്ളൊരു
വിശിഖം കയ്യിലെടുത്തൊരു സമയെ
ത്രിശിരസ്സും ഖരനും ദുഷ്ണനും
നിശിചരവരനും ഭഗകണ്ഠനമഥ
ഭൂതരഥാധിപനസ്സിൽ വളൺ
വിശദമറിഞ്ഞുമില്ലവരാരും
ലക്ഷണസഹിതൻ ശ്രീരാമൻ ശുഭ
ലക്ഷണസമയേ മുനിയാടുകൂടെ
രക്തകുലമടവിയിൽ നടനും ചെറു
താടകയെക്കൊലചെയ്തതാനീ
സിലാശുഭമൂവിചെന്ന് വസിച്ചുട-

നിലാടോപം മുനിവരയാഗ
പ്രലംസത്തിനു വന്നനിശാചര
വിലംസത്തെ ചെയ്തുമഹീപതി
യാഗംരക്ഷിച്ചുടനെന്നടന്നഥ
വേഗം ഗംഗകടന്നുനടന്നവി-
ദേഹമഹീപതിജനകൻ തന്നുടെ
ഗേഹസമീപേ ചെന്നുപതുക്കെ
തപരിതമഹദ്യോമോക്ഷവുമേകി-
പ്പരിചൊടുപമിപമിപരമാനന്ദം
പെരികസുഖേനരമിച്ചും കൊണ്ടു
പുരിയുടെ നികടം തന്നിലുണഞ്ഞു
അഥജനകനൃപന്റെ പുരത്തിൽ
പൂമുകനകംഘടങ്ങർ നിരത്തി
ബഹുജനമവിടത്തിൽവരുത്തി
ബഹുമതിയൊടു സാകമിരുത്തി
പുനരണിയറമണിയറകലവറ
നിലവറപണിയറതുണിയറയും
നിലമൊക്കെയടിച്ചു തളിച്ചു
ചിലശിപ്പിജനത്തെ വിളിച്ചു
നൃപകല്പനയവരൊടുമു
നഖമേറിനകല്പപൊളിച്ചു

പലതരകളാകുമിറകളും
 മുകൾമതിബഹുതിലുകളും
 കൊടിമര മന്ദ പന്തിനിറച്ചു
 പടികളുമിവിടത്തിലുറച്ചു
 പെട്ടി പടല പുഞ്ചക്കൊരിച്ചു
 പട്ടുചിലവുകൾക്കൊട്ടുറച്ചു
 പടകളികളുമുണ്ടായിടയിടെ
 വടിവിനൊടുങ്ങുന്ന കലശം
 മണിമേടകൾ പലവകതിന്നു
 മണികാഞ്ചനമാലകൾ കോത്തു
 പണിതട്ടുകളിട്ടമര ചത്തു
 പലകുണ്ടുകളുണ്ഡാത്തു
 നരവരന്മാരുടെ പുരമതുസുരവര
 പുരിയൊടുപരിഭവതരമതുലം
 കട്ടിലുകൊട്ടിലുകൊട്ടത്തളവും
 തടവുകളെടവുകൾ കിണറും കുളവും
 കെട്ടുകൾ തട്ടുകൾ പലകൊത്തളവും
 ഘനമൊടുവില സിനകനകത്തളവും
 മാട്ടപ്പരകളുമാങ്ങാടികളും
 മതിലും ഗോപുരമതിലും വിസ്മയം
 ആട്ടിൻകുടികളുമാണ്ണിക-
 ഉതിരമണിയും കുതിരപ്പന്തികൾ
 അണിതഞ്ചും പലമണിമഞ്ചങ്ങളും
 മണിമതിമുഖികളെമണിയൊതുണിയൊ-
 മാങ്ങയും പുനരിടങ്ങളും പര-
 തങ്ങളും തരുപടങ്ങളും
 ബഹുതരമിഹവിരവൊടുനരവര
 പുരവരമതിലനവധിജനതതി
 മനതളിരിളകിനഘനതരമനുപമ-
 മുത്തരമിത്തരമുത്തമുത്തമ
 പത്തനപംക്തികൾ തത്രതത്രവിത്രമെത്രയും-
 ചിരം

ജനകമാഹിപതിതന്നുടെ മകളുടെ
 ഘനതരകളൊന്നോസുവഘോഷം
 കനിവൊടുതത്ര തുടങ്ങുന്ന സമതേ
 മനസിക്തയാലമഖിലജനനാനം
 വിപ്രകുതിയവൈശ്വനാഥം
 വിവിധതരംബഹുതരജനങ്ങളും
 ഹൃദ്യതരമനാനന്ദമാതിക-

ഏപ്രേരം ബതമിമിലാപുരമതിൽ
 വന്നനിറഞ്ഞു തുടങ്ങിപതുക്കെ
 തങ്ങളെ തങ്ങളെ വിഭവത്തോടെ
 ആനകൾ തേരകളനവധിജനതതി
 മാനികളാമെജമാനനാഥം
 മോനാക്കികളും സേനാപതികളും
 മധിപനാമമാത്മനാഥം
 മാനിനിമാരും വൃഷലികളും ബഹു-
 മാനിക്കേണ്ടും രാജസ്രീകൾ
 ആനന്ദിച്ചു കളിച്ചു ചിരിച്ചുട-
 ന്നനമകന്നു പരന്നു വരുന്നൊരു
 മാനുഷഘോഷവിശേഷമതെങ്ങിനെ
 ഞാനരചെയ്തു ധരിപ്പിക്കേണ്ട?
 ആനനമായിരമുള്ള ഫണീന്ദ്രൻ
 താനരചെയ്തിലുമില്ലവസാനം

അങ്ങാടിഞ്ഞരുവുകൾക്കൊട്ടു കെട്ടിത്തീർത്തു
 മങ്ങാതെകൊണ്ടുണികൾചെങ്ങാതിമാരുംവന്നു
 കെട്ടും മുച്ചുകുളും ഒട്ടും കുറുകുടാതെ
 കെട്ടിച്ചുമാനു വച്ചുചെട്ടിപ്പരിഷകൾകോ-
 മട്ടിപ്പരിഷകളും ചെട്ടിച്ചിമാരും കൊച്ചു-
 കുട്ടികളേയും ചില ചട്ടികലങ്ങൾ പല
 വട്ടിയും കുട്ടകളും കുട്ടിക്കവണിതെറുത്തു
 കെട്ടിപ്പുടവസോമൻ കോട്ടക്കുച്ചുകൾ പല
 കൂട്ടങ്ങളെന്നുവേണ്ടാ
 കുപ്പായകൂട്ടങ്ങൾ മണപ്പാടൻ മുണ്ടവക
 തുപ്പട്ടുമാൽ ചെത്തിപ്പുട്ടും വിരവാളിയും
 തൊപ്പിപകലാസുകൾ കുപ്പികണ്ണാടികളും
 ചെപ്പും ചിമിഴികൾ കുറുപ്പും കരിമ്പടവും
 തപ്പുകുണ്ടകികൾവിരിപ്പുംകോസടികൾ ചെ-
 റിപ്പും പലവിധം പരിപ്പുപയറുപ്പണം

ഇത്തരമനവധിവാണിമേവിടെ-
 സ്തുതപരമജു തുടങ്ങിപലേടവു-
 മെത്രമനോഹരമരചപുരത്തിൽ
 വിചിത്രവിശേഷമതോബഹുഘോഷം
 പട്ടുനാളുടെ വാണിമൊരുവക
 പട്ടുകൾരട്ടുകൾ തിച്ചുമച്ചുടി
 തട്ടുകൾ തോരം തെക്കൻ പുരവ-
 കെട്ടുകൾ പലതുമഴിച്ചു നിറഞ്ഞി

പത്തുപണത്തിനെടുത്തൊരുമുണ്ടിന
പതിനഞ്ചു പണം വില പറയും ചില
പുത്തൻ കവണി പണത്തിന്നു പതു
പുത്തൻവിലവയ്ക്കാമെന്നൊരുവൻ
പോടാലടുവായപ്പടിനമ്മൊടു
കൂടാഹോഹോ എന്നൊരു വിരപ്പൻ
അറത്തുകെട്ടിപ്പട്ടവകളൊരുവക
തെരുത്തുകെട്ടിത്തെരുവുകളിരുചുര-
മുരുത്തിരിങ്ങച്ചൊരു ദിശിവിരവൊടു
നിരിത്തിവച്ചും മുറിച്ചുവിരും
തരത്തിലതംകുറസ്സമാക്കി-
ച്ചുരക്കുവാങ്ങിപ്പുരക്കുവാണിട
ത്തിരക്കുവെച്ചിപ്പിരിക്കുമനവധി
പരദേശികളുടെ പല പലചോരയും
നന്നാകിക്കളയെ വരവും കലശലു-
മൊരുവകകുശുപിശപറയുകവാണിട-
മെടുക്കയും ചിലർ കെടുക്കയും ചില-
രുടക്കയും ചിലർ നടക്കയും ചില-
രുടകയും ചിലർ പാടുകയും ചില-
രോടുകയും ചിലർ ചാടുകയും ചിലർ
മടിച്ചു വദിച്ചു നടിച്ചു രസിച്ചു
പലവിധമിഹനലമൊടു നരവം
പുരമതിലതിശയമിതിജാതം

ജനകനരവരനടയ കനകമണിമന്ദിരേ
ജാനകീകല്യാണചോരയും മനോഹരം
അരവർവരുവാരുവഴികൾ തെരുവുകളൊക്ക-
ത്തുകൾകൊണ്ടു വിതാനിച്ചു ഭംഗിയിൽ ദ്രവ
മണികനകാജതശതമണിയുമണിപ്പന്തലിൽ
മാലകൾ തൂക്കി വിളക്കുവച്ചുദാരാൽ
നിറമുടയകനകമണിനിറപറകൾ വച്ചുതൻ
നീളവേലനച്ചാരം കളഭവും
കനിവിനൊടു പനിജലമുതലിശുരഭീകുങ്കമം
കുസ്മുദിയും തളിച്ചേറും പരിമളം
നടനടികളുടെ നടനപടുരവവിലാസവും
നല്ലൊരു വേണുവീണാദിനാദങ്ങളും
കിടുമുടികളുടെ ചടുലചടപടരവങ്ങളും
കിങ്കരന്മാരുടെ ഹുകാരചോരയും
കളികൾനില വിളികളുകിളികളുടെ ലീലയും

കുസ്മുദികളൊക്കുമോദസംഭാരവും
നവപതികളുടെ വരാമുചിരതമതങ്ങിനെ
നാലുദിക്കിന്നും തിരക്കും പരക്കുവേ
കടത്തുകൾകൊടികൾബഹുതൂട് പടാരം
കൊമ്പും കുഴൽ വിളികളും താളവും [വം
തകിൽ മുരളിമുളളംതപ്പും തിരിലയും
ചെണ്ടപ്പായംഗങ്ങൾ പാണ്ടിതേളങ്ങളും

ഇത്തരമനവധികോലാരവമിഹ
ചതപരവാദികൾ തോരുമുദാരം
പത്തരമാറുള്ളാഭരണങ്ങൾമ-
നത്തരമുടലിലണിഞ്ഞു വരുനൊരു
പെണ്ണങ്ങളെയും കൊണ്ടുവരുനൊരു
പെണ്ണന്മാർ പല കാൽക്കാരം
ഔവുണ്ണം പല പട്ടന്മാരമി-
വണ്ണം വിശുദ്ധമെങ്ങാനുണ്ടോ
അച്ചികളൊരുവക മുതുവേശ്യകളും
മച്ചികൾ കഴുവികൾ മക്കളുമൊക്കെ
കാഴ്ചകൾ കാണാൻ വട്ടം കൂട്ടി-
ത്താഴ്ചരാതെ ചമഞ്ഞു തുടങ്ങി
കച്ചുത്തൊരിഞ്ഞുമുറ്റത്തും വിരലിൽ
പിച്ചുളമോതിരമിച്ചുൻമോതിരം
ഇത്തരമോരോകൊച്ചുകളിട്ടുക-
ഴുത്തിൽ പൊങ്ങണി താലികൾകെട്ടി
കണ്ണിൽ കറിയും തേച്ചു മിനുക്കി-
ക്കണ്ണാടിയെടുത്തായതിൽ നോക്കി
കറിയും തിലകപുമിട്ടുവെടുത്തൊരു
മുറുമുണ്ടങ്ങിനെ തോളിലുമിട്ട്
വൊറിലപാക്കും പുകയിലറുവ-
മിവാറായതെല്ലാം മടിയിലുമാക്കി
കൂട്ടി കമ്മിണി കഞ്ഞിപ്പൊണ്ണ
ഇട്ടിളയച്ചുകോതേ ചിതതേ
ചക്കീമായവികാളിനീലി
ചക്കച്ചാരുടെ മകളേ നിന്നുടെ
പന്തംനോക്കി ഞെളിഞ്ഞു ചമഞ്ഞു-
മണിഞ്ഞുകുനിഞ്ഞുമലഞ്ഞുമുലഞ്ഞും
കാലംപോയതു കാണുന്നീലേ
കാഴ്ചകളെല്ലാം കഴിയും മുന്നേ
വെക്കും ചെന്നൊരു ദിക്കിൽ പററിയി-

രിക്കാണതാലക്കായ്ക്കൽ പല
തീക്കും വലിയ തിരക്കും വലയുടെ
മുഷ്ടം കലാതത്ത്വത്തെക്കുറിച്ചൊരു
ദിനമുണ്ടു വലിക്കുമിടവ
സ്വിക്കണമെങ്കിലിതൊക്കെ ധരിപ്പിൻ
മുഞ്ഞിനമുഴുവെടുത്തൊരു നല്ലൊരു
പണികണക്കിനെ മുതുകിഴവച്ചാൽ
കഞ്ഞിപ്പെണ്ണിനു കാഴ്ചകൾ കാണാൻ
കൂട്ടിക്കൊണ്ടു തിരിച്ചു തുടങ്ങി
കഞ്ഞികുടിപ്പാനില്ലെന്നാലും
കണ്ടാൽ വെക്കുന്നതുവെന്നോ-
ലിക്കണമെങ്കിലൊരുമിറ്റാഞ്ഞോ-
ലെങ്ങിനെ വെണ്ണിനു തലവെറുങ്ങേണ്ട
നിക്കളിതാതും ബോധിപ്പിച്ചേ
സംഗതിവെന്നൊരു നാരിപറഞ്ഞു.
മരൊരുനാരി പറഞ്ഞാനപ്പോൾ
മാക്കോച്ചാരുടെ മകളോടു കൂടെ
കാക്കരനായരു പെട്ടുതുടങ്ങി
പോക്കിരിയവെന്നൊരു ചെണ്ടവിണങ്ങി
പത്തുപണത്തിനു പൊതിപ്പുവയെ-
ടുത്തുകൊടുത്തുപടയ്ക്കും പായി
പത്താംതീയതിപണമുണ്ടാക്കി-
പ്പട്ടക്കുണ്ടുകൊടുത്തില്ലെങ്കിൽ
പത്തിനുറുണ്ടുപുലിശപ്പണമെ-
ന്നൊത്തുപറഞ്ഞുപിരിഞ്ഞിതുപോലും
പത്താംതീയതിപുലയന്നേരം
പട്ടർത്തത്തിൽ പാടുകിടന്നു
കാക്കരനായവനെക്കുറിച്ചൊന്നാൻ
കച്ചയെടുത്തുപണഞ്ഞത്താതും
പണമില്ലാട്ടുപുണ്യംതാതും
പട്ടുകിട്ടേവാതംവെണ്ണ
ഒക്കത്തൊന്നൊരുപണയെന്നോ-
ലൊരുകുറിപാൽതുവാക്കിക്കൊൾവാൻ
ഇങ്ങനെപട്ടുപട്ടിണിയിട്ടു
പാടുകിടക്കുന്നെന്നുകേട്ടു
കൊച്ചുനടുത്തിയൊളിച്ചുപതുക്കെ-
ക്കച്ചയെടുത്തുപുതുക്കുകൊണ്ടു
താഴ്ന്നതായമുമ്പിൽനടുത്തി

കാഴ്ചകൾകാണുമാനങ്ങളുതിരിച്ചു
കാഴ്ചപ്പുറലിലെത്തുമ്പോളൊരു
താഴ്ചവരാനുണ്ടിങ്ങനെയ്തതി
നല്ലവെടുത്തൊരുപുതുവെടുപ്പോ-
നിലതുക്കൊണ്ടുനമുക്കുവിപാരം
മണിയും താലിയുമെന്തിനനല്ലൊരു
തുണിയുണ്ടെന്നാലായതുപോതം
കണികാണുമാനൊരുപണമില്ലാത്തവ-
ളണിവാന്തൊത്തൊരുതൊരുകാഴ്ച
മുത്താൽവകയില്ലാത്തൊരുതൊരു
സമോന്ദിപ്പാനാളായ്ക്കുമോ
നമ്മുടെവിട്ടിൽപണ്ടൊരുതൊരു
വമ്മാനംമുതൽതേടിയതെല്ലാം
അമ്മാവിയ്ക്കുകൊടുത്തുകൊടുത്തുട-
നമ്മാവൻതൊന്നൊക്കുമുടിച്ചു
അമ്മാമക്കളൊരുതൊരുട്ടെട്ടവ-
തമ്മാനല്ലാത്തൊന്നിനുപോരാ
അമ്മാവപിറകു രാവു പകലും
ഉമ്മാനിലയംവച്ചുനിരക്ക
കോലൊരുത്തുമുക്കളയിലുമൊരു
കോലൊരുതൊരുതൊരുപ്പാനുള്ള
പോലവിളമ്പുകൊരതാ ചിതതേ
മോരുവിളമ്പുകൊരതാ ചിതതേ
വെണ്ണല്ലാംചിതമയ്യോ കറികളി-
ലപ്പുംമുളകും പെന്തിട്ടില്ലാ
കയ്പുണ്ണുംചിതമൊരുപുളിയെങ്ങൊ
കയ്പുണ്ടാവാൻ സംഗതിവന്നു
കൂട്ടികളിക്കൊന്നുപിശകിപ്പിശകി-
ക്കിട്ടിയതൊന്നും മതിയില്ലിനിയും
പട്ടിയീലുള്ളൊരു പോലകറിയും
കൊട്ടിവിളമ്പണമല്ലെന്നാകിൽ
പട്ടികൾപോലവർപാഞ്ഞുകരറി-
ച്ചട്ടികളെടുപ്പാനുംമതി
മുട്ടിനമുക്കുമെന്തും പലപല
മുട്ടികണക്കിനുതിന്നുതടിച്ചൊരു
കൂട്ടക്കാരുടെമുമ്പാകെ
വിട്ടിലിരുന്നുപൊറുപ്പാൻമേലാ
പെട്ടക്കാക്കുറിവച്ചുവിളമ്പി

ചെട്ടത്തിക്കമിനി യുംഭാരം
 കോട്ടമാരിക്കൽ കഞ്ഞികുടിപ്പാൻ
 കൂട്ടുകയില്ലൊരുപോലും
 കോയിക്കൽപോയ്ക്കു കൂടുകൊണ്ടാൻ
 സ്ഥായിക്കാർ ചിലരുണ്ടെന്നാകിൽ
 പോയിക്കൊണ്ടുവരേണിമിനിക്കതി-
 നായിക്കൊണ്ടുപുറപ്പെട്ടപ്പോൾ
 അമ്മാവിക്കതുസമ്മതമല്ല
 അമ്മാവനൊട്ടങ്ങിനെതന്നെ
 അമ്മയ്ക്കു പ്ലാതിട്ടിക്കിലഭടോ
 നമ്മെക്കുറുതരിമ്പില്ലാക്കും
 മോദിച്ചീടിനനാരികൾതമ്മിൽ
 ചോദിച്ചുണ്ടുപാഞ്ഞു തുടങ്ങി
 കല്യാണാംഗിവിദേഹാത്മജയുടെ
 കല്യാണോസവാചാഷംകൊണ്ടാൻ
 ഉല്ലാസനയരിത്രീയിലുള്ളവ-
 ളെല്ലാവരുമിഹപോയിടുന്നു
 എല്ലാവരുമിഹപോയതുകൊള്ളാം
 തെല്ലവിരോധംകൾപ്പാനുണ്ടു
 വില്ലാളികളാം വിരഗുപന്മാ-
 ക്കല്ലാതവളെക്കിട്ടുകയില്ലാ
 വില്ലവലിച്ചുകലച്ചുമുറിച്ചു
 വേളികഴിപ്പാൻസംഗതികൂടു
 വില്ലെന്നുള്ളതേപണയംചൊന്നതു
 വില്ലകമതായ്ക്കുന്നുവേച്ചി
 നല്ലസമത്വന്മാരായുള്ളൊരു
 നരപതിവിരുതന്മാർപലർവന്നു
 വില്ലമെടുത്തുവീണമുറിഞ്ഞു
 പല്ലതകർന്നു എല്ലത്തെരിഞ്ഞവ-
 ളെല്ലാംപരവശരെന്നുവേണ്ടു
 പെണ്ണിനെമോഹിച്ചയ്യോ ശിവശിവ
 പൊണ്ണമാക്കുങ്ങമളിവിണഞ്ഞതി-
 വണ്ണമിതെന്നുപറഞ്ഞറിയിപ്പാൻ
 ഭണ്ഡമിനിനെയ്ക്കൻ കൊച്ചുനജത്തി
 ജങ്ങനെപണയംപറവാണെന്നൊരു
 സംഗതിയായതുകേട്ടോതാനും
 നിങ്ങളെപെവിയിൽപുകാലവിടെയ-
 ടങ്ങുകയില്ലപാക്കുന്നാട്ടിൽ

നിന്നാണെന്നുകെട്ടുന്നോണൊ-
 നിന്നിയൊത്തത്തെയറിയിക്കില്ല
 എന്നാൽപരയാമച്ചുനമ്മയ-
 മെന്നുതുടങ്ങിപ്പലതൊക്കെ
 മുഖ്യാമാമൊരുപണയംചൊല്ലി
 ദുർലഭമാക്കിത്തീർത്തുവിചാരം
 പെണ്ണിനെച്ചുനുകൂറിലെന്നോ
 പെണ്ണിന്നുണ്ടോ അച്ഛനമ്മയ്ക്കും
 അച്ചുനമ്മയുമില്ലാത്തങ്ങിനെ
 കൊച്ചുകുമാരിപിറന്നുണ്ടായി?
 എങ്ങിനെയുണ്ടായെന്നുതറിഞ്ഞി-
 ല്ലങ്ങിനെകിട്ടിയതെന്നുവേണ്ടു
 കഞ്ഞികുടിപ്പാൻവകയില്ലാത്താൽ
 കഞ്ഞിനെവില്ലും പാവകളുണ്ടോ?
 വിളേളവിരും പണമുണ്ടാക്കി-
 പ്പുള്ളപൊറുപ്പിപ്പാൻമുതിരുന്നൊരു
 തള്ളയിരിക്കും നാടുനശിക്കും
 കൊള്ളരുതീവകജാതികളൊന്നും
 അങ്ങിനെയെങ്ങാൻകിട്ടിയവിള-
 യ്ക്കിങ്ങനെയനുഭവമെന്നായ്ക്കുമോ
 കണ്ടുതന്നിക്കില്ലാത്താൽമറുകി-
 ഴിഞ്ഞൊരുജാതിയിലുള്ളൊരുശിതപ
 കഴിയതിൽവച്ചുമെടുക്കാമെന്നൊരു
 പഴമൊഴിയുണ്ടു തെക്കൻദിക്കിൽ
 വലിയതന്മൂലനിങ്ങനെവെന്നൊരു
 വഴിയിൽപുനവെദോമിയതാകിയ
 മകളെവളർന്നു നന്നുകൊണ്ടൊരു
 മകളെക്കുറിച്ചൊരുപിശു
 എന്തൊരുകുഴപ്പം സ്ഥായിക്കാണാം
 പത്തിവിട്ടിച്ചൊരുപത്തിറുപന്മാർ
 പന്തമിയന്നിഹവനവരല്ലാം
 ഭന്തമാടിത്തുമടങ്ങിപ്പോയി
 എന്തൊരുജാതി തെളൊന്നായി-
 യെന്നിനിയവളുടെവേളികഴിപ്പു
 മതിയായിട്ടൊരുമനവവിമൻ
 അതിയായിട്ടുപ്രയത്നംചെയ്താൻ
 പതിയായിട്ടുവരാനുംവിഷാം
 പൂതിയായിട്ടൊരുപണയംകൂലാ

അങ്ങിനെ അതകമയോജാനകി-
യിങ്ങനെതന്നെയിരുന്നതരയും
വല്ലാത്തജാതരാശിയിലെയും
വന്നുപിറന്നൊരുവെദേഹിക്കു
കല്യാണത്തിനുവേണ്ടും ഭാഗ്യമ-
തില്ലാത്തതാൽപുറത്തുനിന്നുവെച്ചും.

എന്നോ! നിമ്മരിയാദമനോഹരവാനുള്ള
എന്നവേണകിലെന്റകന്തംവിഴുങ്ങേണം

താൻ

എന്നുള്ളസംസാരംപോൽവന്നുകാഴ്ചക്കുള്ളല്ലാം-
ഒന്നുംകണക്കിലാകില്ലെന്നുമുക്കുപക്ഷം
വില്ലുകലയുന്നോക്കു വേളിലഭിക്കവെന്നു
തെല്ലംമഹിമുദാതൈചാല്പന്നതന്മുദാതെ
കല്യാണിസീതയുടെ കല്യാണംവേണ്ടമന-
തെക്കോളമാശയില്ലെന്നല്ലോതോന്നിക്കുകയും
നല്ലൊരുപെണ്ണിരുന്നതുമ്പോഴേയ്ക്കുള്ള
വല്ലാത്തവന്നുവേട്ടുകൊണ്ടുപോയില്ലെന്നാ
നല്ലതലമുടിയും കാതും മുഖവും നല്ല [കിൽ
പല്ലംചൊടിയുംകണ്ണുംകണ്ടാലെത്രമനോജ്ഞം
മാലേപകിടച്ചുതുപോലെ മുഖകൾരണ്ടും
ബാലയാംവെദേഹിയ്ക്കുവന്നുകുത്തിടുന്നു
ആലാപഭംഗികളും ലീലാകടാക്ഷങ്ങളും
പ്രാലേയത ചിബിംബംപോലെചന്ദനംചിന്നെ
നീലേ ദിവരംപോലെനീണ്ടുള്ളനേത്രങ്ങളും
മല്ലീശരംപോലെവില്ലിന്റെ വൈഭവത്തെ
തല്ലിമണ്ടിക്കുന്നൊരുചില്ലിയുഗവുമല്ല
മുല്ലമുക്കളുപോലെചല്ലംമന്ദസ്ഥിതവും
ബാലോദുകലപോലെഫാലതിലകങ്ങളും
എല്ലാമിവണ്ണുംകണ്ണുംകേട്ടുപ്രേപവരന്മാർ
എല്ലാമലരമ്പാൻമുല്ലക്കണകളേറു
വല്ലാത്തജാതമെല്ലാംതളൻവേദ-
മല്ലാത്തതനേരവുമില്ലാത്തതാടംവിട്ടു-
മെല്ലാംവെടിഞ്ഞുവെക്കുമെല്ലാംകൂടിസ്സീത
കല്യാണപ്പന്തൽകളിൽചെല്ലുന്നതേരംകേട്ടു
വില്ലുകലയ്ക്കുമെന്നുവില്ലുമാഹാത്തുചെന്നു
വില്ലാമടുത്തുവീണുപല്ലംതകൻപാരം
അല്ലൽപിണഞ്ഞുസായിക്കില്ലെന്നുമുണ്ടി
നല്ലാർമണിയുടെകല്യാണമുൾപാശായി

വല്ലാത്തകലമെന്നെചൊല്ലാവുന്നിവണ്ണം
എല്ലാസ്ത്രീകളുംതമ്മിൽസല്ലാപംചെയ്യുന്നേരം.

മണ്ടിവന്നൊരുമനോഹരരൂപിണി
കണ്ടിവാർകഴലിതാനുരചയ്ക്കാം
കണ്ണിതംകളകാമിനിമാരേ
കണ്ടുകൊൾവിനിഹവേളിമയോസവം
രണ്ടുപക്ഷമതിനില്ലവിചാരം
രണ്ടുനളിലകമാണുഭവിക്കും
രണ്ടുസുന്ദരനരേന്ദ്രസുതന്മാ-
രണ്ടുപേന്നിഹപുരേമരുവുന്നു
കണ്ടുതാനുചരെയിന്നിഹകണ്ടാൽ
രണ്ടുപേരുമതിവിന്മയരൂപികൾ
പണ്ടുശംഭുഗോവാനതികോപം
കൊണ്ടുമാലമിഴിതന്നിലെരിച്ചൊരു
വണ്ടുതാണുടയമന്ദമനിപ്പോൾ
രണ്ടുവിഗ്രഹമിയന്നിഹവന്നു
കണ്ടിവാർകഴലിസീതയെവേട്ടും-
കൊണ്ടുപോകവതിനെനീഹതോന്നം
രണ്ടുപേരിജ്ഞാരുവൻവിരവോടാ
കുഞ്ഞാകിയനൂപന്മാർപലരും
കണ്ടിരിക്കവേ വില്ലുകലച്ചും-
കൊണ്ടുമാനകിയെരേളികഴിച്ചിഹ
കൊണ്ടുപോയിടുമതായതുന്നിശ്ചയ-
മുണ്ടിനിക്കുമകൊച്ചുനന്തീ
തണ്ടുതപ്പികടെ കണ്ണിക്കുറവം
കണ്ടിരുന്നിഹ നമുക്കു ചിരിക്കാം
രാമനെന്നുമലക്ഷണനെന്നും
നാമയേയവുമെങ്കിൽനമുക്കേട്ടു
കാമദേവന്റെ കാന്തിയെചെല്ലും
കോമളാകൃതിമനോഹരനാകിയ
രാമനെന്ന ശിശു വില്ലുകലാപ്പൻ
മാമുനിന്ദനരും ചെയ്തിതുപോലും.

അയ്യോ ശിവ ശിവ കൊച്ചുകുമാരൻ
കയ്യോകാലോ പോകാൻജ്ഞാത
യ്യോഗത്തെ കല്പിച്ചൊരുമുനി-
വയ്ക്കുമിപ്പോൾ ഭാതുചിടിപ്പോ
വണ്ണൻ വാഴകണക്കു തടിച്ചൊരു
പൊണ്ണന്മാർ ചിലർ വന്നവിടേയ്ക്കു

ഭണ്ഡമെടുത്തു കലപ്പാൻ വളരെ-
 ദൃഷ്ടിച്ചു. പാപമതായെന്നല്ലീ
 കണ്ണുപൊടിഞ്ഞു കാലുമൊടിഞ്ഞു
 മണ്ണിൽ മറിഞ്ഞുമുറിഞ്ഞു ശരീരം
 മണിലിരിക്കും മനവരനവധി
 ചിന്നതപൂണ്ടിഹമാറിപ്പോന്നു
 അങ്ങിനെയുള്ളൊരു വില്പകലപ്പാ-
 നിങ്ങിനെ ശിശുവാം ദശരഥനായൻ
 എങ്ങിനെ മതിയാകുന്നതികാറിനമി-
 തംഗനമാരോ! നിങ്ങൾ ധരിപ്പിൻ
 ആനവലിക്കാത്തുള്ളമൊത്തടി
 പുനവലിപ്പാനാളായ് വരുമോ?
 ജാനകീമൂലം മനകലഞ്ചാലന
 മാനക്കേടു വരുത്തും മാമുനി
 വിശ്വാമിത്രൻ കല്പിച്ചുപെട്ട
 വിശ്വാസമിനിക്കില്ലനജത്തി
 വിശ്വംഭൂനിലുമെത്രയുമേറും
 വിശ്വതമാകിയ സൂര്യകലത്തിൽ
 വന്നുപിറന്ന ഹൃപമാക്കൊരുവിഴ
 വന്നെന്നുള്ളതു കേൾപ്പാനില്ലാ
 ഇന്നിതുകേൾക്കാനാകില്ലല്ലീ-
 യെന്നു നമുക്കിഹ തോന്നീടുന്നു
 നമ്മുടെ സ്വാമിവിദേഹനരേന്ദ്രൻ
 നല്ലതു ഞാനിഹ ചൊല്ലാമിപ്പോൾ
 വില്ലെന്നുള്ളൊരു പണയം ചൊന്നതു
 വില്പകത്തെ വെടിഞ്ഞു പൊടിക്കനെ
 നല്ലകുമാരകനാകിയ രാമനെ
 മെല്ലെവിളിച്ചു വരുത്തിക്കുനിവൊടു
 കല്യാണാംഗിയതാകിയ മകളുടെ
 കല്യാണം വഴിപോലെ കഴിച്ചു
 ആരും വളരെ ഗ്രഹിയാതെങ്ങൊരു
 തേരിൻ മുകളിൽ കേറിയയോദ്ധ്യ-
 പുരിയിലയയ്ക്കുന്നമിരുവരെയും പുന-
 രരുതൊരു തരമസമായതിനിപ്പോൾ
 നാമിഹ ചൊന്നാനതു ചെല്ലെന്നാൽ
 സ്വാമിക്കേതും ഭൂഷണമില്ലാ
 രാമനമകളെല്ലാനും ചെയ്യാൽ
 ഭൂമിയിൽ നല്ലൊരു കീർത്തിനടക്കും

ചാച്ചുയുമുണ്ടാം ചേച്ചുയുമുണ്ടാം
 താഴ്വയുമെങ്ങും വരികയുമില്ലാ
 കാഴ്ചനരേശ്വരനാണെന്നാകിൽ
 വാഴ്ത്തുമിങ്ങനെ ചെയ്യണമിപ്പോൾ
 പോടി നിന്നുടെ സംസാരമതി
 പോകാം വിരൊധാടു കാഴ്ചകൾ കാണാൻ.
 കൊപ്പച്ചാരു നിറുക്കണ്ടാക്കിയ
 കേരപ്പകളെല്ലാമെങ്ങടിപെണ്ണേ
 കേരപ്പകളെല്ലാം പണയംവെച്ചു
 കുറപ്പും കള്ളും കൊണ്ടു മുടിച്ചൊരു
 മുടിയൻ നായർ നമുക്കൊരു മുണ്ടും
 പുടവയുമിപ്പോൾ തരുമാറില്ല
 കടമെന്നുള്ളതു തലയിൽ കേറി
 കാട്ടിലൊളിച്ചു നടക്കുന്നിപ്പോൾ
 ഉമ്മിനിയച്ചിവാടിനിന്നുടെ
 പൊന്മണിയിന്നു നമുക്കുതരാംമോ
 പൊന്മണിവിറ്റു കടഞ്ഞപ്പോക്കി
 പൊളിയില്ലിങ്ങനെ സംഗതിവന്നു
 പൊന്നും വെള്ളിയുമെന്നുടെ വീട്ടിലി-
 തൊന്നും കണികാൺമാനമതില്ലാ
 രാമച്ചാരുടെ മകടെ കഴുത്തിലൊ-
 രാമത്താലികിടക്കുന്നുണ്ടു്
 ആയതു കിട്ടും ചോദിച്ചെന്നു-
 ലായവരും തരുമെന്നെന്നുടെ പക്ഷം
 അവരും ചോന്നില്ലേ കാഴ്ചകൾ കാണാൻ
 അവരും ചോന്നില്ലേ തൊടുവാൻമേലാ
 ഇങ്ങനെയോരോ വാക്കുപറഞ്ഞും
 തങ്ങളുടെ മോടിവരുത്തിക്കൊണ്ടും
 പെട്ടിതുറന്നു കേരപ്പകളെല്ലാം
 കെട്ടിയണിഞ്ഞും പുടവഞ്ഞൊരിഞ്ഞും
 കണ്ണുകളെഴുതിത്തിലകം തൊട്ടാ
 മോതിരമിട്ടും കൈവളയിട്ടും
 താലിയണിഞ്ഞും മാലയണഞ്ഞും
 നാടൻ പുഴുവുമുഖത്തു മിനുക്കി
 കൂടെത്തലമുടിചിക്കിവിടത്തു
 വെററതെറത്തും കയ്യിലെടുത്തും
 മററുജവർകളെമോടിവിളിച്ചും
 കൊച്ചിനെയിളിയിലെടുത്തും പലരും-
 മച്ചികളെടു നടന്നുതുടങ്ങി

തെക്കുവടക്കുകിഴക്കുപടഞ്ഞാ-
 റാക്കെനിഞ്ഞുകുടിഞ്ഞുവരുന്നത
 വിപ്രമുക്കുടതിക്കുതിരക്കുനി-
 രപ്പൊടതത്രവിവിതമിതല്ലോ
 ധരഃധരതന്നൊടു ചോദിക്കുന്നുവി-
 ദേഹേശന്റെ മകൾക്കുസംഭവം
 ചോലമിതങ്ങുതുടങ്ങിജനങ്ങളു-
 ശേഷവുമവിടെച്ചെന്നു നിറഞ്ഞു
 തന്നമുക്കുപ്രതിഗ്രഹമവിടെ-
 ട്ടത്രലഭിക്കുമതുണ്ടോ കേട്ടു
 നംപുതിരിമാർക്കുവതു മരപതു-
 മാർക്കുതൂങ്ങുന്നങ്ങിനെകേട്ടു
 ഓരോപാതിപ്പട്ടം കിട്ടും
 നേരോപൊളിയോ കണ്ടാലറിയാം
 ധീരത്വം പുനരുജ്ജ്വലിപ്പതി
 പാരിൽ ധനവന്മരേലധീശൻ
 ഭൂരിദ്രവ്യമുള്ളതശേഷം
 വാരിക്കോരിച്ചിലവിട്ടപ്പോൾ
 ഓരിദ്രം കാണികൾമാനില്ലാ.
 തായുതന്നൊലിപ്പരിഷയ്ക്കു
 പോരികവിപ്രാസഭ്യയടുത്തു
 കോരികകൊണ്ടു വിളമ്പും പ്രഥമൻ
 പപ്പടവും പഴവും പഞ്ചാരയു-
 മപ്പുറംപടകളുമ്പ്പേരികളും
 നെയ്യും നല്ല പരിപ്പും പാലും
 പച്ചടികിച്ചുടിവേപ്പിലമാങ്ങാ
 നന്നങ്ങാക്കുറിപ്പളിയിഞ്ചികളും
 ചക്കപ്രഥമനടപ്രഥമൻ പുന-
 റാക്കയുമാലാലക്കുറിയിങ്ങിനെ
 ശർക്കരപാളു വരത്തപദാർത്ഥം
 മുഷ്കർമാകിനനേത്രപ്പഴവും
 കണ്ണൻ പഴവും വണ്ണൻപഴവും
 കാളിപ്പഴവും കടളിപ്പഴവും
 കുന്നിൽതെരു കാച്ചിയമോതമി-
 തെന്നും കുറവില്ലെത്രചെലുത്താം
 എന്നാലായതിലൊരവിളമ്പും
 ഇലയിലിടം പോരാതെയ്ക്കുമേ
 എല്ലാമിലയിൽ ശേഷിപ്പവരൊടു
 വല്ലതെങ്ങു ശകാരിക്കുന്നു

രേറ്റുനടത്തും പരദേശികളെ
 വലുപ്പവുമവിടെക്കാണുകയില്ല
 വണ്ണിനനല്ലമടപ്പുള്ളിക്കാ-
 രല്ലമതല്ലാത പത്തുസഹസ്രം
 കല്ലനകേട്ടു നടക്കാത്തവരുടെ
 കൈക്കവിടിച്ചു പുറത്തുതള്ളും
 ചന്ദ്രക്കാരനുമേറെതെളിഞ്ഞാൽ
 ചന്തക്കേടുവരുത്തിയയ്യും
 കൊല്ലാവുന്ന ജനങ്ങൾ പിഴച്ചാൽ
 കൊല്ലാൻകല്ലനവരുമെന്നറിക
 കൊല്ലുതാത്തവരക്കുട്ടത്തിൽ
 കൊള്ളുതാത്തവഴിക്കും കൂട്ടം
 വമ്പുളോരെജമാനൻമീശ-
 കൊമ്പുള്ളവനെന്നാകിലുടനേ
 സംഭാരങ്ങൾവരുത്താത്തവരെ
 സ്കന്ദത്തോടുവരിഞ്ഞിഹകെട്ടും
 നംപുതിരിമാർ ചോമാതിരിമാ-
 റെമ്പ്രാത്തിരിമാർ പരദേശികളും
 നമ്പിബ്രഹ്മണനെനുള്ളവരുടെ
 മുമ്പിൽ വരുമ്പോൾ വഴിതിരിയാഞ്ഞാൽ
 വമ്പന്മാരവധികാരികളെയു-
 മമ്പൊടു നരപതി പിഴചെയ്യിക്കും
 സംപ്രതിജനകപുരത്തിലൊരുത്തന
 സംഭരണമെന്നതു കാൺമാനില്ലാ

ഇതരം നാലുദിക്കിന്നുമെത്തും മഹീസുരന്മാർ
 ചിത്തം തെളിഞ്ഞുപലവൃത്തം പറഞ്ഞുകൊണ്ടു
 മരതംവിശരിയുമായത്രനഗരിതന്നിൽ
 ചിത്രമായുള്ള ബഹുസത്രങ്ങൾ കണ്ടുകണ്ടു-
 ണ്ടത്രയും മോദമോദേ ധാത്രിശൻ ജനകന്റെ
 പുത്രിവിവാഹഘോഷം തത്രസുഖിച്ചുവാണു.

ഇത്തരമവധിഘോഷം ദിശിദിശി
 ചിത്തരസങ്ങളനേകമനേകം
 പത്തനമൊക്കെ നിറഞ്ഞു ജനങ്ങളുടെ
 പലപലവിദ്യകളങ്ങുതുടങ്ങി
 ആട്ടംപല ദിശിപാട്ടുംകളികളും
 മോടുംതുളളുകൊമ്പും കഴൽവിളി
 തട്ടുമേൽകളിതറയിൽ ചാട്ടവു-
 മൊട്ടും കുറയാതമ്മാനാട്ടം

കമ്പകുന്തുക്കൾ ഞാനിന്മേൽക്കളി
കമ്പമകന്നൊരു ദണ്ഡിപ്പുകുളം
കൊമ്പുകുളം കിട്ടമുടിയുതകിലുമൊ-
രമ്പതുലക്ഷം തിമിലക്കാരം
പാണ്ടിവിധം മലയാളവിധങ്ങളും-
മാണ്ടിക്കളികളുമായുധവിദ്യകൾ
ചെണ്ടകുറ്റുതിമളള ചാപ്പവു-
മുണ്ടിന്മേലിരിക്കുകൾക്കൊക്കുന്നു
ശാസ്ത്രിബ്രാഹ്മണവരുടെ കളിയും
മാത്രക്കോളം വാളും വടിയും
ചെപ്പടിവിദ്യകൾതപ്പടികോലടി
കൈപ്പാടുംപാടുംവെടികളുടിയുടെ-
യിപ്പടിബഹുവിധമത്രയുതമുളത
മുപ്പവേരമതിലാശ്വനിറഞ്ഞും
വിശ്വാമിത്രമഹാമുനിതാനം
വിരവാദുരപുസുതരോടുസമേതം
വിശ്വാസം ബഹുമാനം ഭക്തിയും-
മാശ്വാസവുമിയലും ജനകേന്ദ്രനെ
വേറെവിളിച്ചുവരുത്തിസ്സാര-
മേറെത്തളിവൊടുഗിരമുരചെയ്തു.
വീരപുംഗവധീരമഹീപാല
ശൗര്യവാരിധേകേൾക്കഗിരംമേ
സൂര്യവംശതിലകൻ ദശരഥൻ
ഭായ്മാരുതായ മേവുന്നകാലം
പുത്രരില്ലാഞ്ഞു ദുഃഖമുഴുകയാൽ
പുത്രകാമമഖവും തുടങ്ങിച്ചു
ഋഗ്യജുരംഗമുനിയുടെ വൈഭവം
വിശ്രുതന്മാരാം പുത്രന്മാരുണ്ടായി
കോസലനൃപൻതന്റെമകളായ
കൗസല്യയ്ക്കു പിറന്നിതുരാമനും
കേകയനൃപൻതന്റെമകളായ
കൈകേയിയ്ക്കു പിറന്നു ഭരതനും
മാഗധന്റെകുമാരിയായുള്ളൊരു
യന്ത്രശീലസുമിത്രയ്ക്കു മപ്പോൾ
ലക്ഷണശതശ്ലനാരെന്നിങ്ങിനെ
ലക്ഷണമുള്ളപുത്രന്മാരുണ്ടായി
നാലുവേദപുരാണശാസ്ത്രങ്ങളും
നാലുനന്ദനന്മാരുംഗ്രഹിച്ചു

ആയുധവിദ്യയാദികളൊക്കെയും-
മായവണ്ണഗ്രഹിച്ചാരവരും
മുത്തവനായരാമൻമനോഹരൻ
മുന്നാമൻബതലകളുന്നതവനും
നമ്മോടൊന്നിച്ചുപോന്നിതുഗാഥാ-
ചെമ്മേരക്കുറിച്ചുതിമളളവർ
വാടവമുള്ളരാമൻവഴിതന്നിൽ
താടകയെക്കൊലചെയ്തുവനം
പ്രേംശരകിയരാക്ഷസവീരരെ
താഡനം ചെയ്തുബാണങ്ങൾകൊണ്ടു
ഭൂപാലബാലൻതന്നെയഹവൃത്യം
ശാപമോക്ഷവുമൊരുമുദാർപ്പി
ഭൂപവയ്യയാണിന്റെപുരേശിവ
ചാപമുണ്ടെന്നു കേട്ടുകാണാൻ
ജാതമോദമിവിഭേദവന്നിവർ
ഏതുംവൈകാതെകാണിക്കുമാവം.

ജന്മമുരചെയ്തിടിനമുനിയോ-
ടുത്തമുരചെയ്താനഥ ജാകൻ
അയ്യോ ശിവശിവശിശുവാമിവനി-
ത്രയുംബകമാംവില്ലകലപ്പാൻ
കയ്യുക്കുണ്ടോസാഹസമാമിതു
ചെയ്യിപ്പിക്കനമുക്കിതുചിതമോ
അയ്യായിരമവനീശന്മാരിതു
ചെയ്യാമെന്നുനടിച്ചിറവന്നി-
ത്രയുംബകമൊടുതോറുമടങ്ങി
കയ്യുംകാലുമൊടിഞ്ഞുചിലർക്കിറ
മെയ്യുവളഞ്ഞു കണ്ണുകളഞ്ഞു
പൊയ്യല്ലത്രതരംകെട്ടാരവർ
ആയാളുകളിലൊരുത്തരുമോത്താൽ
വയ്യാരുള്ളൊരുദുർഘടകാര്യം
ചെയ്യാമെന്നിങ്ങുണ്ടുണ്ടാക്കും
ചെയ്യിപ്പിക്കാമെന്നുമുക്കും
ദുര്മോഹംകൊണ്ടതിന്നുനീഞ്ഞാൽ
ധർമ്മപക്ഷമെന്നിഹതീരം
ത്രിപുരന്മരമുട്ടുമുടിപ്പാൻ
ത്രിദശന്മാരുണ്ടാക്കിയവില്ലിതു
നവരന്മാർക്കും സൂര്യകലത്തിനി
അപരന്മാർക്കുമെടുത്തുകലപ്പാൻ

സാധിക്കാഞ്ഞൊരു കാര്യമിതടിയൻ
ബോധിക്കാഞ്ഞൊരു പണയം ചാനതു
സാധിക്കുകയും മരണജനത്തിനും
മാധിക്കാഞ്ഞൊരു ശീലായ്ക്കുന്നു.

സുഖമേകുവാൻ മെൻമകൾക്കു വയസ്സു വ
ത്തായം
പൊക്കിക്കൊന്നു ക്രമത്തിനും കൊടുക്കുന്ന പട്ടതി-
നൊരു
മുടക്കമീകല്പാണത്തിനുമുടക്കം വരുന്നതാകിൽ
പുറം-
റെടുക്കുന്നതെക്കു വടക്കുംകിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും
വഴി
നടക്കും ജനങ്ങൾ നമ്മെ പഴിക്കുന്നുണ്ടെന്നു പല
വഴിക്കും കേൾപ്പാനുമുണ്ടാഴിക്കും പ്രകാരം
കാര്യം
കഴിക്കുന്നാകിലോ സൗഖ്യം ഉപേക്ഷിക്കും നമുക്കും-
പിന്നെ
ചെവി കെട്ടുത്തരിയായിട്ടു നല്ലൊരു ജീവിതം കേട്ട
ങ്ങിരിക്കുന്നതിനെക്കാട്ടിൽ മരിക്കുന്നതേ നല്ല
തെരിക്കുന്ന കാരിക്കാണു തിരിക്കാമെന്നതേ വരു
ദരിക്കൽ പാക്കുമുണ്ടല്ലോ ധരിയ്ക്കേണ്ട വിശ്വാ
മിത്രം
തരക്കെടുവന്നു നമ്മെ പരക്കെ ദുഷിപ്പിക്കുക
ഉറയ്ക്കുന്നിതു പോൽ നാട്ടിലിരിക്കും മാനുഷ
മെല്ലാം
ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു തൽപെരുക്കുന്നതിന്നു
ക്കെല്ലാം
നിരക്കുന്നതു പോൽ പെല്ലാൻ ഇനിക്കും മോഹമു
ണ്ടതു
മുന്നിക്കു സമ്മതമെങ്കിൽ കനക്കേടു പിന്തിയായെ
കനക്കു ഗുണമുള്ളൊരു പുരുഷനെക്കൊണ്ടു വേളി
പരിചിൽ കഴിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു മിയാടാതെ പോ
യാലും.

വൈരാഗ്യം കൊണ്ടിങ്ങിനെ പലമൊഴി
വൈദേഹൻ പറയുന്നതുകേട്ടു
ഗൗരമനായ ശത്രുനന്ദൻ മുനി
വിതവിശങ്കം പുനരതം ചെയ്തു
സീരധാജനരപാലസഖേതവ
ധീതപം പുനരെങ്ങുമിട്ടു
വിരപരിക്ഷയം ഉള്ളൊരു പണയം
വിരവൊടു പണ്ടു വാനരൻ ചെയ്തു

ഭംഗം വരികയും മില്ലവിവാഹം
സംഗതി വരുമതിനീല്ലവിവാദം
പുണ്യവകേതന ചാപം ദൂതമഥ
രംഗതലത്തിൽ വരുത്തി ഭടനും
രാമൻ വില്ലകലയ്ക്കു മതിനൊരു
താമസമില്ലതരിസുമിദാനീം
മാമുനി വിശ്വാമിത്രൻ തിരുവടി
രാമനു ഗുരുവെന്നറികുമഹീശാ
ജംഭകമാദിമഹാസ്രമശേഷം
സംഭൂതമോദം കൗശികമാമുനി
സംപ്രതിരാമനു ദനം ചെയ്തു
സരസമതേനീ ബോധിച്ചിലാ
താടകയെക്കൊല ചെയ്തു സുഖാഹ്ലാ
നിശാടനമുപ്രവയത്തെച്ചെയ്തു
നാടകമല്ലിതു സകലത്രിഭുവന
നാടകമഖിലം പാലിച്ചീടാൻ
പാടവമുള്ളൊരു രാമനുകാർമുക
പാടനമതിനിന്നെന്തൊരു ദണ്ഡം
മുഖജനങ്ങൾക്കെന്തറിയാമിതു
ഗൗരപരാക്രമനേഷകമാരൻ
ശിശിരേതരകരകലമതിലുള്ളവാം
ശിശുവെന്നാലും കവരികലത്തെ
പ്രശമിതമാക്കാൻ മതിയെന്നതു
വിശദമതേ! നീ ബോധിച്ചാലും
പൊക്കമിയുന്ന മരങ്ങൾ നിറഞ്ഞതി
ദുഷ്കരമാകിയ കാടുകളെല്ലാം
ക്കൈച്ചുട്ടുമുടിപ്പാനല്ലം
തീക്കനൽ മാത്രം മതിയാകില്ലേ
തെല്ലവിഷാദം വേണ്ട സഖേതവ
നല്ലൊരു ചാമുക്കാരനിവൻതട
വില്ലിന്മവിരവൊടു പരമേശ്വരന്റെ
വില്ലവലിയുകലച്ചുമരിച്ചു
ഉല്ലാസത്തൊടു ജനകാത്മജയുടെ
കല്പാണോസവമാശു കഴിച്ചു
കല്പനതാകിയ തവ ഹൃദി പെരുകിയ
ശല്യമൊഴിക്കും ദശരഥനായൻ.

മുനിവരഗിരം മുദാ കേട്ടു സീരധാജൻ
മനതളിർതെളിഞ്ഞുടൻ മാനശാലീനവൻ

പുരഹരശരസനംകൊണ്ടുവന്നീടുവാൻ
പുരുഷജനമായിടം യാത്രയാക്കീടിനാൻ
തദനുപനരായിരംകിരണാർചന
മനരിപുകാർമുകുചെന്നുകണ്ടീടിനാൻ
പെരിയൊരുമഹാമലയ്ക്കൊക്കമിക്കാർമുകു
വിരവൊടുചുമന്നുകൊണ്ടുണ്ടുചെൽവാൻപണി
തൂനിയുമുടനായിരംനായകുണ്ടെങ്കിലേ
തൂതലയിലേററവാനാളാവുന്നമെടോ
വലിയമലയെച്ചുമന്നീടുവാനെങ്കിലും
വലിയജനമിങ്ങുകൂട്ടിച്ചുയച്ചാലതും
ഒരുദശയിലിന്നനരംചെയ്യയെന്നവരു
കുറവുപറയുംവിയെനുകുറമുണ്ടായ്ക്കും
അരചനയെചമ്പിലെച്ചുരതിന്നുംനമു-
ക്കൊരുശരണമില്ലേടോതന്മുരാണെന്നിയേ
തിരുമനസിക്ലിച്ചുവേലയെല്ലാംനമു-
ക്കൊരുകുറവുകൂടാതെചെയ്യയെന്നവരൂ.
വരികവിശ്വോടുനാംവില്ലെടുത്തീടുക
വരുവതുവരംഫലംവാഗ്ദത്തനാകിലും
ചലമിഴികൾകൂപ്പുമാജനകിപ്പെണ്ണിന്റെ
മുഖയിണകൊതിച്ചുവന്നീടുന്നവക്കുമോ
മലകളെമറിപ്പതിന്നും മടിയില്ലേറോ
ഫലമിനിവരുന്നതാക്കെന്നറിഞ്ഞീലത്താൻ
ദശമനരായിപൻതന്നെപുത്രനായ്
ശിശുപതിരാമനെനീങ്ങിനെപേരായ
പുരുഷനക്കൊച്ചുപാലനിക്കാർമുകു
വിരവൊടുകലപ്പതിന്നായ്തുടങ്ങുന്നുപോൽ
ശിവശിവമഹാകൃഷ്ണമക്കുഞ്ഞുരാമനീ
ശിവനുടെശരസനത്തെക്കലച്ചീടുമോ
ഒരുശിശുവധത്തിനായ്നമ്മുടെതന്മുരാൻ
തിരുമനസിക്ലിച്ചതയ്യോ ശിവശിവ.

ഇത്തരമോരോന്നുചെയ്തതനെ
മഹത്തരമാകിയകാർമുകുമ്പൊടു
സത്പരമായിരമാളുകൾകൂടിയെ-
ടുത്തുപിടിച്ചിഹകൊണ്ടുനടന്നേ
തുംഗമതാകിയരംഗത്തിന്നൊരു
ഗേഹകൂടാതുകൊടുവച്ചു
മംഗലസമയമനുക്ലമനരവര
പുംഗവനന്ദനനാകിയരാമൻ

കുശികാത്തജനശരസനകൊണ്ടതി-
കുശലമതാകിനകൽചെയ്താൻ
ഭൂകുതുക്കേനപുറപ്പെട്ടപ്പോൾ
സുശകനമഖിലവുമങ്ങുളവായി.
ദക്ഷിണലോചനമിളകിതദാ ശുഭ-
ലക്ഷണമാമതുപുരുഷന്മാർ
ദക്ഷിണബാഹുപ്രചലനവും പുന-
രക്ഷണമേവദേവിച്ചുവിശേഷാൽ
വക്ഷികൾനല്ല ചകോരാദികളും
ദക്ഷിണദിശിശബ്ദിച്ചുതുടങ്ങി
ലക്ഷ്മണപുവജനാകിയരാമൻ
തൽക്കുഞ്ഞുരുവാംകുശികാത്തജനെ
പ്രദക്ഷിണവുംവച്ചുതുവണങ്ങി
ദക്ഷിണനാകിയജനകാധിപനാ-
മക്ഷിതിപതിയെന്നമിച്ചുസുഖേന വി-
ചക്ഷണനാകിയലക്ഷ്മണസന്ധിതന-
രക്ഷണമിടെതാമസിയാതെ-
നക്ഷിതിപതിസുതനാശുനടന്നു
ഖണ്ഡാമൃതകരമണ്ഡനനുകേര-
ദണ്ഡമിരിക്കുംമണ്ഡപസീമനി
മനകലബാലൻചെന്നുകരേറി
ഘനമേറീടിനകേദണ്ഡത്തിനു
കനിവെടുമുനുവലംവച്ചുടനേ
മനസാവാചാമദനാത്തകനെ
പുനരപിപുനരവിതൊഴുതുവണങ്ങി
ഘനതരകാിനമതാകിയ ചാപം
വിവശതയെന്മുയെടുത്തമപൊക്കി
അനവധിനൃപതികൾനോക്കിയിരിക്കെ
ധനുരാരോപണമരംഭിച്ചു
വില്ലിൽമുനപുനരവനിയിലുനി
തെല്ലം താമസിയാതെ വളച്ചു
നല്ലൊരുത്താണു പിടിച്ചുമുറക്കി
പാണിതലംകൊണ്ടുവുപിടിച്ചു
പതുക്കെത്താഴ്ന്നു തടിക്കലച്ചു
പടുതരമാകിന ചെറുത്തൊണാലിയും
പൊടുപൊടെ വഴിവൊടു സപദിച്ചുകൂടി
കുളുക്കുട്ടിയമെന്നൊരു നിലയുമു-
റച്ചുനന്നിനു വലിച്ചുകരേറി

പറഞ്ഞാണു വലഞ്ചെയ്യിക്കും
പറിച്ചാടിന സായത്തിൽ
ചട്ടാറിടിന ചാപം നടുവെ
പൊട്ടിമുറിഞ്ഞുമാിഞ്ഞുപതിച്ചു
പൊട്ടുന്നേരമുദിച്ചൊരുശബ്ദം
കട്ടംകുറവല്ലാഴിയുമുഴിയു-
മെട്ടുദിഗന്തരമൊന്നുകലുങ്ങി
അച്ചുദിഗന്തരദന്തികളുടെ ചെവി
പൊട്ടിയലഞ്ഞവർ ഞെട്ടിയുഴന്നു
സപ്തകലാചലകാരരേ മരുവിന
സുപ്തമതാകിന സിംഹസമൃദ്ധം
സതപരമഖിലമുണ നന്തിപേഗ
ഖലാപ്പെട്ടു മേിച്ചുനടന്നു.

നരചിരശിഖരമണിരാമൻ
പരകാമിയിമാക്കൊരുകാമൻ
രേതിസു മരനാകിയ ഖാലൻ
അരിച്ചു ദകലത്തിനകാലൻ
അതിചതുരൻ മധുരൻ മഹിതൻ
സുഭഗൻ സുതചിരസരസതരൻ
ഹരചാപമടുത്തുകുലച്ചു
പരിചലച്ചു പിടിച്ചുപലിച്ചു
ധരണീതലമെന്നു പറിച്ചു
ധരണീതമദങ്ങൾ നിലച്ചു
സുഖമുദിച്ചുരസിച്ചിതുസാധുജനം.
അഥകാർമ്മ്യകമായ തുപൊട്ടി
അതുകേട്ടവരമ്പൊട്ടുഞെട്ടി
ജനകന്ദന നല്ലൊരു തൃഷ്ണി സു-
വനിതയ്ക്കു സുമഞ്ചലപുഷ്പി
അതിതു ഗമംഗലംസപദിസമാപതിതം
വരവാനിയരുകിയ സീതാ
വനമാലികയോടുസമേതാ
വരനാകിയ രാമമുദേ പതാ
വരവണിമണീസുപനിതം-
വരനുടെ ഗളഭുവിവീരവെടുമോവ
വച്ചുരാലാഴിച്ചുവാണുസുഖം.

നരവീരസുരനഥവില്ലകുലച്ചു
വരതനഗളഭുവിമലയുമിട്ടു

ധരണീസുരരതു കണ്ടുരസിച്ചു
പെരുകിനസഭകളിലവിടെവസിച്ചു
ജനകമാറി പതിഗൗരമമുനിയൊടു
ജനിതകതുറലമിദമുരചെയ്തു
മുനികലപുംഗവനിന്തിരുവടിതാൻ
കനിവൊടുമമൊഴി കേട്ടരുളേണം
ഇന്നിഹവിരവിലയോദ്ധ്യാനഗരേ
ചെന്നിഹ വിരവൊടു ദശരഥനേയും
നന്ദനഭരതൻ ശത്രുഘ്നനെയും
നന്ദിച്ചിങ്ങു വരുത്തിടേണം
കൌസല്യാകൈകകേയിസുമിത്രാ
ദേവികൾ മൂവരുമവരുടെസഖിമാർ
ദാസികളെന്നിവർ സകലജനത്തൊടും
ദശരഥനരവരനാതുവരേണം
തരണികുലത്തിലുപാധ്യായൻമുനി
ധരണീസുരനാത്തമനായവസിഷ്ഠൻ
തിരുവടിതാൻമെഴുത്തുരുളേണം
ഇരുഭൂതന്മാരപരന്മാരും
ശ്രീരാമൻഖരവില്ലകുലച്ചു
സീതാ മമകൾ മാലയുമിട്ടു
പത്തുദിനത്തിനകത്തുവിവാഹമു-
മ്മുത്തവുമവിടെക്കല്പിച്ചുനതി-
നെത്തുകവേണം ജനനികൾ ജനകനു-
മിതമംചെന്നധരിപ്പിക്കേണം
കുറിയെഴുതീട്ടൊരു പുരുഷനെവിട്ടാൽ
കരയത്താമസമുണ്ടാമായതു
ത മില്ലിപ്പോൾ നിന്തിരുവടിതാൻ
കനിവൊടു ഭണ്ഡിപ്പേ മതിയൊപ്പു
തേരും കുതിരയുമാതുവരുത്താം
പേരുമകമ്പടി കൂടെയയയ്ക്കാം
പേരുപുകഴ്ന്നൊരു മേനോകൃച്ചു-
ന്മാരും നാലു പണിക്കന്മാരും
പോരുന്നാളുകൾ പലരുംകൂടെ
പോരും നിന്തിരുവടിയുടെകൂടെ
കാരുണ്യംബുധിയായവോനപ-
കാരം ചെയ്യണമിന്നിതുമാത്രം.

എന്നുള്ളവാക്കുകേട്ടുനന്നായ്തെളിഞ്ഞുശതം-
നന്ദൻമുനിഗ്രന്ഥശു സുന്ദനമേറിക്കൊണ്ടു

കായകേശംകൂടാതെ രായുപകലംവീട്ടിൽ
വായുവിരിച്ചുകൊണ്ടു വായുവിളിപ്പാൻ
നായന്മാർ കുറുപ്പുശ്ശൻ കായ്സ്ഥനാതം വെക്ക-
മായുധതപ്പിയെടുത്താതു കണ്ണന്തിരമ്പി
തിരിച്ചു തേരിന്റെ വിന്ധേ ചരിച്ചുകാണി

കൾ കണ്ടു

തിരിച്ചുതോക്കുകന്തവുംഭരിച്ചുകൊണ്ടൊരു
കാടുംമലയും കുന്നും തോടും പുഴകൾ മല- [30
മുറ്റം കടന്നയോദ്ധ്യംപുരിയിലകത്തുപുക്ക

ജനകമഹീപതിനഗരംതന്നിൽ
ജനിതമതാകിന വൃത്താന്തത്തെ
മുനിവരനാകിയ ഗൗതമനവിലം
കുനിവെടുത്തു പറഞ്ഞറിയിച്ചു
തന്നുടെ തനയൻ വില്ലുകലച്ചതു
വസുപറഞ്ഞ ഭടന്മാക്കെല്ലാം
പൊന്നും പണവും പട്ടുംവളയും
മന്നവനവധി സമ്മാനിച്ചു
വീഴ്ചമുള്ള യജമാനന്മാക്കും
വീരപഞ്ചല കൊടുത്തുനരേന്ദ്രൻ
കായ്കമിങ്ങനെ ശ്രവിച്ചതുതന്നുടെ
ഭായുമാരെടു പറഞ്ഞറിയിച്ചു
മിത്രന്മാർക്കു മണി ദശരഥനരപതി
മിത്രബന്ധുജനമൊക്കെവരുത്തി
തന്നിന്നുഷ്ണി യാത്രപുറപ്പെ-
ട്ടത്രയും കയ്യകമോടുനടന്നു
ആനപ്പടയും കുതിരപ്പടയും
സേനാപതികളുമാത്രന്മാരും
മാനത്തോളമുയർന്നുറമങ്ങും
മാനകൾ ഭുജിവാദ്യക്കാരും
നായന്മാരെക്കോടിസഹസ്രം
കായ്സ്ഥനാരജമാനന്മാരും
ആയുധപാണികളായിരമായിര-
മായതിനോരോ യജമാനന്മാരും
കൊട്ടംവെടിയും കൊമ്പുംകുഴലും
തട്ടുംമുട്ടും തിങ്ങിതിരങ്ങും
ചട്ടറിടിന കുടതഴചാമര-
മൊട്ടല്ലനവധിയോഗംകൂടി
കേളച്ചുംരേ കൂവാനമ്മുടെ

വാഴുംപരിചയമുണ്ടുതരമോ
ആയതുതൊക്കും നിന്നുടെ കയ്യിലെ
രായുധമിപ്പോൾ മെച്ചേപ്പോ
എന്നുടെ കണ്മ പണയംവെച്ചു
എന്തിനു താനതു പണയംവെച്ചു
വെറാല ചുകയില കൊൾവാനിങ്ങൊരു
വകയില്ലാഞ്ഞു പണയംവെച്ചു
അയ്യോ താനിന്നകമ്പടികൂടാൻ
കയ്യിലിരിക്കുവാനേയുള്ള
അമാവാമെന്നുമായിയുമായ്
ചുമ്മാവീട്ടിലിരിക്കുന്നുണ്ടു
അങ്ങേയടുത്തു പീലിക്കുന്തം
എങ്ങുംനമ്മെക്കാട്ടുകയില്ല
ചുമട്ടുചുമ്പാൻ പോരുംപോലെ
കുമാരിച്ചേട്ടനമങ്ങുനടന്നു
നായന്മാരായ് വന്നു ചിറന്നാ-
ലായുധമെല്ലാം കയ്യിലിരിക്കണ-
മായതുകൂടാത്തുള്ളൊരുനമ്മെ
നായിനമില്ലാത്ത ബഹുമാനമെടോ
നാട്ടിലിറന്നു പൊറുക്കണമെന്നാൽ
നരവരകല്പനകേട്ടേതിരൂ
വീട്ടിലിറന്നു കടക്കൊണ്ടാലതു
വീട്ടിക്കൊൾവാൻ വകയുന്നാസ്തി
ആട്ടക്കാരുടെ വെട്ടിച്ചുമ്പാൻ
ചേട്ടക്കാക്കൊരു നാണവുമില്ല
കൂട്ടക്കാരജമാനന്മാരെടു
കൂടിനടപ്പാനായുധവുംകൊ-
ണ്ടെത്തിസ്വരൂപിടുന്നതുകണ്ടാൽ
ഇത്തിരി ഉൾക്കുതരിമ്പിലോത്താൽ
ചത്തക്കണക്കേ വിലപിടിത്തത്ത സ-
മർത്ഥന്മാരിവരെന്നിനൊക്കളാം
ഇപ്പോഴൊന്നൊരു സംഗതിചേട്ടം
ഇപ്പോഴൊന്നൊരു സ്വരൂപിപ്പാൻ
ഭോഷന്മാരു കേട്ടിലേബഹു
ചോഷിച്ചുള്ളൊരു വേളിമഹോത്സവം
ഞാനതുകേട്ടില്ലാത്തവേളി
താനല്ലാത്തവരാക്കേക്കട്ട
മക്കളിൽ മുപ്പിലെ വേളിമഹോത്സവ-

മക്കരയെക്കുറിച്ചുവേദപുരത്തിൽ
ജാനകിയെന്നൊരു കന്യാമണിയുടെ
പാണിഗ്രഹണം ചെയ്താൻ നമ്മുടെ
രാമസ്വാമിയെന്നുജനമെങ്ങൊരു
മാമുനിവരനുമതായെഴുന്നള്ളി
ഹരനുടെവില്ലുകൾച്ചുറ്റിച്ചതു
കേട്ടില്ലേ പടനായനാരോ
വില്ലുകൾച്ചുറ്റിച്ചുമാഹാരം-
നല്ലൊരുവനു വരുവാനല്ല
നല്ലാർക്കുലിജനകാത്മജയുടെ
കല്യാണോത്സവമാഗ്രഹിച്ചാൻ

അച്ഛൻതമ്പുരാൻതന്റെകൊച്ചുകുമാരന്മാരിൽ
വെച്ചു മുപ്പീന്നു വിൽക്കുറിച്ച് സീതയും മാല
വെച്ചു വേളിയും വസ്ത്രാവശ്യതമ്പുരാൻതാനുംഗ്ര-
ഹിച്ചുനന്നായി സന്തോഷിച്ചു
എഴുന്നള്ളത്തുമാറ്റു എല്ലാദിക്കിലും
അറിവിച്ചു എല്ലാവരുമൊത്തുതിരിച്ചു
എങ്ങങ്ങതാഴുധരിച്ചുകൊണ്ടാലും നിങ്ങൾ.

പള്ളിക്കെട്ടറിയിക്കണമെന്നും-
പള്ളിശ്രാമ്പികൊടുത്തു നൃപാലൻ
ഉള്ളിൽ തള്ളിന കൌതുകമോടും
പൊല്ലിയയച്ചിട്ടു ഭൂതന്മാരെ

സന്തോഷം പുണ്ടുചെന്നുകല്യാണകന്യകയെ
മരന്തോളംതന്നിലേറിക്കൊണ്ടിങ്ങുപോന്നിടേ
പന്തത്തിലകമ്പടിക്കാരായുധക്കാരും [ണം
ചന്ദ്രമോടെത്തമിച്ചു മുമ്പിട്ടുപോയിടേണം

ഒന്നിപ്പടകുതിരപ്പടയെന്നിവ
പന്തി നിരന്നു നടന്നിടേണം
ഇങ്ങിനെതങ്ങളിലോരോവാങ്ങുക-
ഉണ്ടുചെയ്തൊന്നായനാരും
ഭംഗിയിലധികമയോദ്ധ്യപുരിയിൽ
തിങ്ങിനപടയൊടുവന്നുനിറഞ്ഞു
ഭരണമനരപതിരഥവരമേറി
ഭരണിക്കുകളിൽ നിറഞ്ഞുകവിഞ്ഞൊരു
പുരുഷാരങ്ങളുമംഗനമാരും
പരിവാരങ്ങളുമുണ്ണവരും
ഭരതൻ ശത്രുക്കളുമനുഗമനം
പരിപൊടുചെയ്താനായിമുതിർ

കോസലപതിയുടെ പത്നികളാകിയ
കൌസല്യാകൈകേയിസുമിത്രയും-
മാത്ര നിരന്തരമന്തോളങ്ങളി-
ലധിരോഹിതഗമിച്ചുതുടങ്ങി
അനവധിവിപ്രസമൂഹത്തോടും
കനിവേറിടിന ഗൌതമുമനിയും
മനകലവരനുടെ മുമ്പിൽനടന്നു
വേളിക്കാത്തുവിളിച്ചുവരുമ്പോൾ
പടലിപടിപ്പുറ കയ്യാലകളും
മതിലുകൾകത്തിയിടിച്ചുതകുതും
അതിനൊരുദൃഷ്ടിമില്ലതരിന്നും
തെങ്ങുകുടും മരവും പൂവും
എങ്ങുമടികൂടാതെന്നശിപ്പി-
ച്ചുണ്ടുകടന്നുപുരത്തിൽ നിറഞ്ഞിതു
തിങ്ങിനബഹുപുരുഷാരമസംഖ്യം
ജനകമഹീപതിയെതിരേല്ലാനഥ
കനകത്തളികകൾ വെള്ളിത്തളികകൾ
മണിദീപങ്ങളുമവിലരിപ്പുകൾ
മണമിയലും കസുമങ്ങളുമിങ്ങനെ
മംഗല്യങ്ങളെടുത്തുകൊണ്ടുട-
നംഗനമാരെ നിയോഗിച്ചവരുടെ
കരവകളെത്രമനോഹരമതിനൊരു
കുറവുവരാതെ നിരപ്പുതുടങ്ങി
നിറമൊടു രണ്ടും പുറത്തും പെരുകിന
നിറപറവെച്ചു കനകപ്പൊടികൾ
നിറച്ചുചൊരിഞ്ഞു വിളക്കുകൾതൂക്കി
താകളിൽമീതെ പട്ടുവിതാനി-
ച്ചുകളിലുരുതരമതിരമണിയും
അരിന്തുകൾകൊണ്ടങ്ങണിയിച്ചു
അങ്കണസീമനി കലവഴികളും
കുങ്കുമകളും കസ്തുരികളും
കെടുത്തളിച്ചു മനോഹരമാകിന
പകുജമാലകൾ മാലതിവിച്ചുക
കുറുമാഴി മല്ലികകേതകിചെമ്പക
നരമലരല്ലികളെന്നിവ ഞെല്ലിൻകുതിരും
എല്ലാമനവധി സമ്പാദിച്ചു
വല്ലാത്തുള്ളൊരു വേളിമഹോത്സവം
സീതപാദനരപാലനുമങ്ങു

കൾപാജനപനംകൂടെച്ചെന്നു
 ദശമമുഹൂർത്തം കൾപാജനം -
 മുഖമുഖംകൊടുമണിപീഠത്തിലിരുത്തിവണ
 പ്രണയിനിമാരും കൗസല്യാദികൾ [അി
 രാജസ്രീകളെയെല്ലാംതന്നുടെ
 രാജസ്രീവേനങ്ങളിലാക്കി
 സ്നാനശനമുടനെല്ലാപ്പരിഷ്കൃ-
 മനന്ദന കഴിപ്പിച്ചുടനേ
 നായനരുടെ സദ്യകഴിപ്പാൻ
 കാൽസ്ഥനാരധികാരികളും
 കാൽസ്ഥനാരങ്ങളെശ്രമിച്ചു
 പന്തൽനിറഞ്ഞുകൊട്ടിൽനിറഞ്ഞു
 നെടുമ്പുരകെട്ടിയതൊക്കെനിറഞ്ഞു
 പന്തിനിറക്കെയിരുന്നൊരുശേഷം
 ഒരുപന്തിക്കിലവയ്യുതുടങ്ങി
 കുറിയരി വെളുവെളുത്തുളളതുമോരും
 കുറിയരും പപ്പടവുംപഴവും
 ഇഞ്ചിപ്പച്ചടി നാരങ്ങാകറി
 പെഞ്ചീരക്കറിചേനക്കറിയും
 കന്നംതൈരും കാച്ചിയമോരും
 ഒന്നുകൂടാതെവിളമ്പി
 മതിമതിയേയെന്നോളുവിളിച്ചു
 ചോഷിച്ചുടനേ സദ്യകഴിച്ചു
 അത്താഴത്തിനു നായനാർക്കു പു-
 റത്താരു കൊട്ടിലിലവയ്യേണം
 മറ്റൊരുകൂട്ടം കുറികൂടാതെ
 കൊററിനു മോടിവരുത്തിക്കൂടാ
 കാട്ടിലുമുണ്ടു കടലിലുമുണ്ടു
 കായലിലുണ്ടു കളത്തിലുമുണ്ടു
 കുറിയെപ്പൊന്നുണ്ടാരുവകസാധന-
 മരിയപ്പോകാതവരുമിതറിയാ
 കൂട്ടംനൽക്കുകൂട്ടാത്താലൊരു
 കൂട്ടക്കാക്കുണക്കിനകൂടാ
 കക്കടമെന്നൊരുസാധനമുണ്ടുതു
 ദുർലഭമില്ലവരുത്തിക്കൂട്ടാൻ
 പന്നിത്തടിയനെവെട്ടിക്കൊന്നി-
 ല്ലുകൊണ്ടൊരുകുറിയെപ്പൊന്നുണ്ടു
 ഇത്തിരിവിഷമം നായർക്കിന്നു സ-

മന്ദനാർക്കേയതുസാധിപ്പു
 നായാട്ടിന്നൊരു പത്തുസഹസ്രം
 നായനാറെ നിയോഗിച്ചതുപൻ
 ആയവർചെന്നിഹ പന്നികൾ മാനക-
 ലാവകവളരെ വരുത്തിടേണം
 കുറിയെപ്പൊന്നായ് നായനാരില-
 ട്ടുള്ളവെപ്പാൻ തടവില്ലാത്തവർ
 അക്കരെയുള്ളവരിക്കരെയുള്ള വ-
 റൊക്കെയടുക്കുളപുക്കുപയ്യക്കെ
 ചട്ടകവും പല കലവുംകടവും
 കുട്ടകവും തവിചട്ടകമീവിധ-
 മെല്ലാം പരിചൊടു വട്ടംകൂട്ടി
 കുറിയുംചൊറും വയ്യവിളമ്പി
 ഭക്ഷണമാത്ര കഴിപ്പിച്ചുവരും
 പട്ടംമുണ്ടും വാങ്ങിക്കൊണ്ടൊർ.
 ഇങ്ങിനെയാരുദിശിക്കോലാഹലമിഹ
 യെങ്ങിനെ ഞാനതു വണ്ണിക്കേണ്ട
 ഗണിതക്കാരുത ഭിക്ഷിൽ ഗണിതം
 പരിചിൽ ഗണേശഗണായനമസു
 എന്തഗണിച്ചു വേളിമുത്തം
 അമ്പൊട്ടുകല്പിച്ചാശുവസിച്ചു.

സീതാജനമപ്പോൾ മകളെകൊടുപ്പാൻവേ
 സകലസംഭാരങ്ങളെ സമ്പാദിച്ചുടനേ [ണ്ടും
 ജനകന്റെ പുരോഹിതൻശതാനന്ദനാമനിയും
 മനനാഥപുരോഹിതവർത്തുൻ വസിഷ്ഠൻതാനും
 വൈവരാഹകൃിയയെല്ലാംവാദംകൂടാതെചെയ്തു
 വിദേഹൻപുത്രിസീതേ വിരവോടുമനംചെയ്തു
 എണക്കോടിപ്പുടവയും ഉടുത്തു കോപ്പുകുളിട്ടു
 മണപ്പാടൻമുണ്ടുകൊണ്ടു പുതയ്ക്കശരീരംമുടി
 ശരവും കണ്ണാടിയുംതാൻകരത്തിലെടുത്തും
 കൊണ്ടു
 വരപുതുടങ്ങിവേളിമണിപ്പന്തൽ പുക്കുവിനേ.

ശ്രീരാമനാഥദശമമുഹൂർത്തം
 പരിചൊടുവിണവണങ്ങിപദാന്തേ
 വിശ്വാമിത്രമുനീന്ദ്രനെയും ബഹു
 വിശ്വാസേന നമസ്കൃതിചെയ്തു
 ക്ഷമഗുരുവായ വസിഷ്ഠമഹാമുനി
 തിലകനെ നമമാദനമനംചെയ്തു

ഗൗതമകാശ്യപനാമമുനിവര
 വർണ്ണനാമ വണങ്ങിത്തന്നുടെ
 മാതൃജനത്തെയുമുഷിപതികളെയും-
 മാദരവോടനമിമെച്ചുനേര
 ദാനമുഹൂർത്താദികളുംചെയ്തു
 ആനന്ദനവിവാഹോചിതമം
 നാനാകർമ്മവിശേഷമശേഷം
 ഉന്നംകൂടാതെമ്പൊഴുചെയ്തു
 നാളികാക്ഷിവിദേഹാത്മജയുടെ
 വേളികഴിച്ചു രംഭുത്തമവിരൻ
 മേളിതമാംവിധിയാമാദികളും
 മേളമിയന്നു കഴിഞ്ഞു ദശായം
 വിപ്രനാഷ് പ്രതിഗ്രഹമവിടെ
 ക്ഷിപ്രംചെയ്തു ദശരഥനവരൻ
 ഇരുകൈകൊണ്ടും വാരിക്കോരി
 കുറുമുണ്ടവിരിച്ചായതിലാക്കി
 തെരുതെരുതെങ്ങുകൊടുത്തുതുടങ്ങി
 കുറികൂടാതെതുകെട്ടിപ്പേറി
 വിരകേപിരകേപുനരവിപുനരവി
 തിക്കിയിടഞ്ഞുതടഞ്ഞുകടഞ്ഞു

തിരക്കിത്തിരിക്കിനടന്നുഗമിച്ചു
 ധരണിസുരോത്തമരനേവേണ്ട
 ധാർമികനാകിയ ജനകൻപിന്നെ
 ഉമ്മിളയെന്നൊരു മകളുണ്ടവളെ
 തൽക്ഷണമേവമഹീപതിജനകൻ
 ലക്ഷ്മണനെക്കൊണ്ടുവേർപിരിച്ചു
 ഇളമയതായ കുശലാപജനപതി-
 ക്കിരുവർകുമാരികളുണ്ടതിലഗ്രജ
 മാന്ധവിധെന്നു ജളവളെബ്ഭരതന
 മന്നവവിരൻ ദാനംചെയ്തു
 അവളുടെയനുജത്തി ശ്രുതകീർത്തി
 അവളെശ്ശതൃപ്തനമനനൽകി
 നാലുകുമാരികളൊരെയുമിങ്ങിനെ
 നാലുകുമാരന്മാരവർവേട്ട
 നാലുവിവാഹോത്സവമതികതുകം
 നാലുപരമങ്ങളുകഴിച്ചുതന്നീം
 മിഥിലാപുരമതിൽനിന്നുമാഹീപതി
 ദശരഥകൗസല്യാദിയുമുടനെ
 ജ്ഞിതനായവസിഷ്ഠൻതാനും
 ദേവിയരുന്ധതിജനകിയോടും
 തേരിൽകേറി യാത്രതുടങ്ങി.

സീതാസ്വയംവരം കാട്ടുതുളുളൽ സമാപ്തം.

ശീലാവതീചരിതം

കാട്ടുതുളുളൽ.

സരസിജഭവസുതനന്ദിമുനീന്ദ്രൻ
 പരിചെട്ട ഭക്ഷകുമാരിയതാകും
 തരുണീമണിയാമനസുയയവേ-
 ളുതതസുഖമൊട്ടുമേവംകാലം
 സുമഹിതമാകിന ഭൂതവംശത്തിൽ
 സുതപണ്ണനൊരു മൂനിയുണ്ടായി
 സുതപണ്ണിനൊരു സുതനുമായി
 സുതനും കോപനനതിദുഷ്ടീലൻ

ഉഗ്രതപെരുകിന മൂനീതനയനു വേ-
 രുഗ്രതപണ്ണനരികുമുനീന്ദ്ര
 വിഗ്രഹംഗിയുമില്ലകുറഞ്ഞൊരു
 ദർഗ്ഗാപിധിതനെന്നുക്കണ്ടു
 വളരെവയസ്സുചെന്നുനരച്ചൊരു
 വെളിവില്ലാതൊരു വേഷമതായി
 കളിവചനങ്ങളുറിയപ്പോകും
 തെളിവില്ലാതെ കറുത്തൊരുമുഖം

കാർക്കുലണികഴലാളുടെ പുറവടി
കൂർത്തേക്കാളധികമനോജ്ഞം
വാർമേലവളൊടു സമമായിട്ടൊരു
വാൽമൊഴിമാരെക്കാൺമാനില്ല
അങ്ങിനെയുള്ളൊരു ശിലവതിക്കിന്
സംഗതിവന്നതു വൃദ്ധൻ കൂലൻ
എങ്ങാനൊരു വിഴകിട്ടാഞ്ഞാലും
പങ്ങാതിക്കൊരു തെളിവില്ലൊട്ടും
വാണ്ടു വിടിച്ചു വെള്ളത്തു ശരീരം
നീണ്ടു കഴുത്തും മുഞ്ഞിച്ചുളിഞ്ഞു
കോലുകൾപോലെമെലിഞ്ഞു കഴഞ്ഞൊരു
കാലും കയ്യും കണ്ടാൽ വികൃതം
എല്ലമികച്ചു പല്ലവമിച്ചു
കണ്ണുകഴിഞ്ഞു കാഴ്ചകാഞ്ഞു
കണ്ണമടച്ചു കാലു പിടിച്ചു
മുക്കും താടിയുമൊന്നിച്ചിട്ടും
വാക്കിനു മൂച്ചുകറഞ്ഞില്ലൊട്ടും
താടിയുമൊട്ടുകൊഴിഞ്ഞുതുടങ്ങി
തലയിൽ കാൺമാനില്ലൊരുരോമം
കണ്ണാടിക്കു സമാനം നല്ല
കുപ്പുണ്ടിപിടിച്ചു മിന്നത്തു ശിരസ്സും
കണ്ണിൽ പീളനിറഞ്ഞുനിറഞ്ഞൊരു
വെണ്ണകണക്കിനു കാണാം വെളിയിൽ
പൊയ്യല്ലിവന്റെ വാനാററുകൊ-
ണ്ടയ്യോ! ശിവ ശിവ! പാരമസംഗം
ചോരം കുറിയും വച്ചുകൊടുത്താൽ
നൂറുവിധത്തിൽ കുററം പറയും
ആറിപ്പോയാലീരയ്ക്കും പു-
ട്ടേറിപ്പോയാൽ നിന്നു ശുവിടും
മാറിപ്പോയാലൊട്ടുതല്ലിവനെ-
പ്പേറിക്കൊണ്ടു നടന്നേപോരൂ
ചോരം വിരവിൽ പുളിയും മുളകും
ചാരംകൊണ്ടിന് ചെല്ലന്നേരം
ചീരം നില്ലെടി! നിച്ചിരിയത്തി!
കൂറിലാത്തവിളക്കുണമിപ്പോൾ
ചോരം കൊണ്ടു വരുന്നതുകൊള്ളാം
ചോരൊരുപാറമിറക്കുകയില്ല
ഭാമിക്കുമ്പോൾ കഞ്ഞികുടിപ്പാൻ

മോഹമിനിക്കു സാധിക്കില്ല
 സ്നേഹിച്ചിട്ടാരുപെണ്ണെങ്കിലെ
 മോഹിക്കുന്നതു സാധിച്ചിട്ടു
 കറുവച്ചാലതിനപ്പുറം മുളകും
 കണിക്കാണാനില്ലാത ദിനമിങ്ങിനെ
 കളിയല്ലെന്തൊക്കെപ്പുകിലുമാം
 മുളകെങ്കിലുമാമത്രകുടും
 കയ്പുണ്ണത്തിനു ശീലവതിക്കെതി-
 രിപ്പൊഴുതൊരു പെണ്ണുണ്ടുമില്ല
 കയ്പുള്ളതു മധുരം മധുനിച്ചതു
 കണ്ണെണ്ണും വരുമിയവർവെച്ചാൽ
 കററിയായിട്ടൊരു ദിനമെന്നും
 കററം പറകല്ലിതു പരമ തമം
 പിറന്നൊളമുപറ്റിപ്പിളയങ്ങിനെ
 പാറം വെള്ളാറൊന്നായ് കാണാം
 മറ്റൊരു പെണ്ണിനെവേർക്കാതിവിടെ
 കൊററിനു സൗഖ്യമിനിക്കില്ലിനിമേൽ
 അന്തകവിട്ടിനു യാത്രയടുത്തൊരു
 തന്തക്കിഴവനു വേളികഴിപ്പാൻ
 എന്തൊരുമോഹം പെണ്ണുകൊടുപ്പാൻ
 ബന്ധുജനങ്ങളുമൊക്കെമടിക്കും
 പത്തുപണത്തിനു മുതലുണ്ടെന്നാൽ
 പൂലന്മാർക്കും പെണ്ണുകിടയ്ക്കും
 നാത്തൊഴിലിനെമുതലു നമുക്കൊരു
 പുത്തൻവെലയും നാസികരത്തിൽ
 പട്ടിണിതന്നെ കിടപ്പാനിന്നൊരു
 വട്ടംകൂടി നമുക്കൊരുവസ്തു
 കിട്ടുകയില്ല വിശക്കുന്നേരം
 കിട്ടുകിലതിനൊരുരുചിതുമില്ല
 തലമുടി പലകുറി ചിക്കിവിടത്തും
 തിലകംതൊട്ടും പുടകഞ്ഞാറിങ്ങനും
 കണ്ണുഴുതിക്കണ്ണാടിയിൽ നോക്കി
 തുണ്ഡം പല്ലം ചന്ദനം പാത്തും
 എണ്ണയെടുത്തും മേച്ചു കളിച്ചും
 പെണ്ണുണ്ടുമായ് നിന്നു കളിക്കും
 നമ്മുടെ ശീലവതിക്കൊരുനേരം
 നമ്മളെന്നോക്കാനവസമിപ്പേ
 ക്ഷിപ്താനിവർ കൊള്ളുതൊട്ടും

ക്ഷിപ്താനിവർ കൊള്ളാം താനും
 ലക്ഷണമില്ലാത്തുള്ളൊരിവർക്കിഹ
 ക്ഷണമെന്നാൽ പഞ്ചപ്രസ്ഥം
 ദിക്കുമേറു ലഭിച്ചതശേഷം
 ശിക്ഷയിൽ വച്ചിവളപ്പുകഴിക്കും
 നിത്യവുമിങ്ങിനെ പട്ടമെനിക്കറി-
 വച്ചുകരിച്ചു പൊരിച്ചു പുകച്ചുട-
 നച്ചയ്ക്കിത്തിരികൊണ്ടപനിലയും
 വച്ചതിലിട്ടേച്ചുങ്ങുതിരിക്കും
 കാച്ചിയമോരും നീരാവേണം
 വെഴുതുമൊരു കൂട്ടാനുംവേണം
 അത്രയുള്ള നമുക്കൊരു പത്നും
 അതിനു മിവർക്കിഹദുഷ്ടമിപ്പോൾ
 എന്തൊരു തൊഴിലെന്നതുമറിഞ്ഞി-
 ല്ലെന്നുടെ മുമ്പിൽ വരുന്നതു കുറയും
 പന്തം നോക്കി ഞെളിഞ്ഞു പിരിഞ്ഞുമെ-
 രത്തസ്സാരമവർക്കില്ലേതും
 എന്തിനുകൊള്ളാം കഷ്ടമെനിക്കി
 ജന്തുവിനെക്കടിവയ്ക്കാൻതോന്നി
 താനോന്നിത്തം പാഠം പെണ്ണിനു
 താനൊരെന്നൊരു ദേവമില്ല
 വലിയവരിത്തിരിലാളിക്കുമ്പോൾ
 തലയിൽ കേരം തരണികളളവേ
 തലയും മുഖയും കണ്ണും കാതും
 ഹിലയും നിറവും കണ്ടു മേച്ചിഹ
 വലയും നല്ലജമാനപ്പരിഷ്കര
 മലയാളത്തും പരദേശത്തും
 വിവരയറുന്നൊരു ശീലത്തർവഴി
 കലിയൻ ചിലവിട്ടിങ്ങുവരുത്തി
 കലിതാനന്ദമവർക്കു കൊടുക്കും
 പൊളിയല്ലിങ്ങിനെ ചൊല്ലുന്നാലും
 തെളിയിപ്പാനെളുതല്ലെന്തൊക്കും
 ദളിശയനക്കാരുടെ സുഖമൊന്നും
 വെളിശയനക്കാക്കത്തുകയില്ല
 കളമൊഴിമാരുടെ കളവറിയാതെ
 വളരെ ദ്രവ്യമവർക്കുകൊടുക്കും
 ജളനക്കൾ ഗുണമോക്കുണ്ടങ്ങളിൽ
 വിളവിനു വിത്തു വിതയ്ക്കും മോഷൻ

വളമതിൽ നിന്നു വളന്നൊരു വാഴകൾ
 വളരെക്കിളരം പുണ്ടുകുലച്ചാൽ
 അളവേകുലയിലൊരൊട്ടോപത്തോ
 ഫലമുണ്ടാമതു പുഷ്പിയുമില്ല
 കളവേറിടിന കാമിനിമാരെ
 കളയും പുരുഷൻ ചെട്ടിക്കൊൻ
 കളപറിയാഞ്ഞാൽ കണ്ടങ്ങളിലൊരു
 വിളവില്ലാതാമെന്നറിയേണം
 എന്നതുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു നമുക്കു
 പെണ്ണിനു നമ്മെക്കൂറിലൊട്ടും
 കണ്ണു തിരിയാ കാതും കേളാ
 ഭണ്ഡം പലതു നമുക്കു ഭവിച്ചു
 കിണ്ണം പോലെ ശിരസ്സു മിന്നത്തൊരു
 ഭണ്ഡം കത്തിനടക്കും കിഴവനി
 വണ്ണം നിന്നു ശകാരിച്ചെന്നാൽ
 പെണ്ണുങ്ങൾക്കൊരു കൂറുണ്ടാമോ?
 മുഞ്ഞിച്ചുളിഞ്ഞമുതുകൊണ്ടൊര
 കഞ്ഞിപ്പെണ്ണിനു കുശലുണ്ടാമോ?
 പഞ്ഞികുഞ്ഞിനെ താടിവെട്ടുത്താൽ
 പരിയാസത്തിന്നുകൊള്ളാംപുരുഷൻ
 മയ്യുണ്ണികളൊടു സംസാരിപ്പാ-
 നാക്കിഴവച്ചാൽ ചെല്ലരുതെങ്ങും
 അക്കമ്മന്ദിയാഞ്ഞല്ല പറഞ്ഞുന-
 മുകുലസകടമെന്നേ വേണ്ടു
 ശീഖവതിക്കു ചെറുപ്പമവർക്കൊരു
 യാലപ്പരുഷനെതല്ലലഭിച്ചു
 ശീഖക്കേടുകൾ കാട്ടുന്നതുമ
 കാലക്കേടെന്നേ പറയാവൂ
 ജാതകദോഷമിനിക്കിതുവന്നതു
 പാതകദോഷമവർക്കിതുവന്നതു
 ഏതുജാതത്തന്നെക്കുറം പറവാൻ
 യോതുവുമില്ലിതുതലയിലെഴുത്തു്.

ഇതരം പലപ്രകാരം കൂലാൻ പറഞ്ഞിട്ടുന
 വൃദ്ധൻമുനിയോടൊരമ്പലം പറകയില്ല
 ചിത്തേവിനയത്തോടെമത്തേഗാമിനിതൻ
 തേങ്ങവേ ശുശ്രൂഷിച്ചുപാത്താൾകുറിവിനേടേ
 മുറുമെൻതേങ്ങാവിന്റെ കുറമല്ലിവയൊന്നും
 പൊറമ്മയാകുന്നതും കൂറുകാരാകുന്നതും

മറന്നമല്ലെനിക്കെൻതേങ്ങാപുതന്നെ സഖം
 ഉള്ളം തന്നിലെനിക്കുള്ളതരിമ്പുമില്ല
 ഉള്ളന്നീനാഥൻ തിരുവുള്ളം പ്രകാശിപ്പിച്ചാൻ
 ഉള്ളപ്രയത്നത്തിന്നെങ്കോളമുപേക്ഷയില്ല
 ഉള്ളിലഹങ്കാരവും ഭേദം നമുക്കില്ലേതും
 വേഗമെൻതേങ്ങാവിന്റെ രോഗം ശമിപ്പാനുള്ള
 യോഗം വരുമോദൈവയോഗമാക്കറിയാവൂ?
 നല്ലകഷായങ്ങളും നല്ലമുക്കടികളും
 എല്ലാം കൊടുക്കുന്നു ഞാനെല്ലാമേരവുമിപ്പോൾ
 തെല്ലംവിശേഷംകാണാമനില്ലുപോരാരുപറും
 ചെല്ലുന്നതില്ലുശോഗം വെല്ലുന്നൗഷധജാലം
 തെല്ലം നമുക്കു കഴിവില്ലെന്നു വന്നു കാന്ത-
 നല്ലം പകലും കഴിവില്ലാതെ വലയുന്നു
 നില്ലാതെ വിഷമങ്ങൾ വല്ലാതെ വന്നനമു-
 ക്കെല്ലാമോത്താലാരോടൊചാല്പന്നുഞാനിഷ്ടേശം
 ഇല്ലങ്ങളിൽ നടന്നു നെല്ലമരിയും തെണ്ടി
 ചൊല്ലുന്നപോലെ കത്തിക്കുല്ലുകളുണ്ടുവച്ചു
 നല്ലചോരം കുറിയുമെല്ലാമുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടു
 ചെല്ലുന്നനേരമങ്ങു തെല്ലം തുചിയുമില്ല
 കൊല്ലുന്നതിനെക്കാളും ശല്യമായിട്ടുള്ളാത
 കൊള്ളിവർക്കല്ലാതൊന്നും ചൊല്ലുകയില്ലദ്രോഹം
 എടുത്തെന്നാലതും കുറം എടുക്കാഞ്ഞാലതും..
 കുറം
 കൊടുത്തെന്നാലതുംകുറം കൊടുക്കാഞ്ഞാലതും
 കുറം
 അടുത്തെന്നാലതും കുറം അടുക്കാഞ്ഞാലതും
 കുറം
 കുളിച്ചെങ്കിലതുംകുറംകുളിക്കാഞ്ഞാലതുംകുറം
 പറഞ്ഞെങ്കിലതുംകുറംപറയാഞ്ഞാലതും കുറം
 എരിച്ചെങ്കിലതും കുറം എരിക്കാഞ്ഞാലതും-
 കുറം

കുറവല്ലാതെ നമുക്കൊരുവസ്തു
 പറവാനില്ല ജനിച്ചേപ്പിനെ
 മറിമായങ്ങളുമവിനയവും ഞാൻ
 അറിയുന്നവളല്ല പൂത കൃഷ്ണ!
 വിറവീലുള്ളൊരു ജാതകദോഷം
 കുറയല്ലതുകൊണ്ടിങ്ങിനെനമ്മ-
 കുറവുപറഞ്ഞു നശിപ്പിക്കുന്നു
 കുറവറിടിനമുനികുലനാഥൻ.

പാദം.

പത്താടി വാസുദേവ പരമേശ്വരസ്വാഭേവ
 പത്മപുത്രിജീവനാഥ പാഥിമാം കൃഷ്ണ (ദേവ)
 അമൃതാനന്ദ ഗോവിന്ദ സച്ചിദാനന്ദ ഗേ-
 പാല
 നിശ്ചലാനുഭവാനിന്ദനൈകൈതാഴ്ന്നേൻ ഞാൻ
 വേഗമെൻ ഭർത്താവിന്റെ രോഗശാന്തിവന്നീടു
 വാൻ
 യോഗമാവേരിച്ചിടേണം യോഗമായേശി
 ദൈവമാകുന്നതും ലോകഭേദമാകുന്നതുംനാഥ
 ജീവനാകുന്നതുമെന്റെ ജീവനാഥൻതാൻ
 ആധികൊണ്ടുനീടുന്നു വ്യാധികൊണ്ടുമെന്റെ
 നാഥൻ
 വ്യാധിതങ്ങളെല്ലാം നീക്കിക്കാത്തതല്ലേണം
 ജന്മജന്മങ്ങളിൽ ചെയ്യും കല്പങ്ങളെല്ലാം കൂടി
 ജന്മികൾക്കു രോഗമായി സംഭവിക്കുന്നു
 കർമ്മപാശംകൊണ്ടു കെട്ടിക്കളിപ്പിക്കുന്നമന്ത്രി-
 നാരേ
 നിമ്മലാകാര! നീയല്ലോ നിഖിലലോകേശി
 പെന്തിടുന്നു; സംസാരാംബുശാശിതനിഖലല്ലാ-
 റെയും
 നിന്തിക്കുന്നു നീതാനല്ലോ നീലക്കാർപ്പസ്സി
 വാസുദേവ! നിരാനെന്റെ പാതിവ്രത്യത്തി-
 ന്റെ ഭംഗം
 വനിടാതെ പാലിക്കേണം വന്ദിച്ചീടുന്നേൻ
 ഇ ദിരാവ്യഭുനാഥ! ഇന്ദുബിംബാനന്ദശരോ
 ഇന്നാമനം നിൻ കാരുണ്യമിങ്ങൊരധാരം!

ശീലമാന്മാളുണശാലിനിയാകിയ
 ശീലവതി പുനരിങ്ങിനെമനസാ
 ധ്യാനം ചെയ്തുപസിക്കുകാലം
 ജ്ഞാനം പെരുകിനമുനികുലവരരുടെ
 ദിനംകിമപിശമിച്ചുതുടങ്ങി
 മൂലംമുഹൂർത്തകരുണാമൂലം
 ഉഗ്രതപസ്സിനകിമപിളഭിച്ചാൻ
 ആഗ്രാമമുണ്ടെന്നുള്ള കേട്ടഥ
 സർഗ്ഗമാമകിമമീ സുരരെല്ലാം
 സർക്കുതിപ്പുവ്വം വന്നുക്കുനിച്ചു
 നമ്മുടെ ഇല്ലത്തിൻ പുനാർ
 ഉമ്മാനവിടെവരേണമാമുനി

സമ്മാനിപ്പാൻ മാത്രമതില്ലാത
 സംഗതിമാത്രമതെന്നെയുള്ള
 എന്നൊരു വിപ്രൻ വന്നു ക്ഷണിച്ചു
 നന്നായ്ക്കുമെന്നുഗ്രതപസ്സും
 എന്നാലെന്നെയെടുത്തും കൊണ്ടുട-
 നെന്നുടെ ഭായ്യയുമങ്ങുവരുന്നു
 പോയൊളം താനെന്നു മുനിരപര-
 നായാളെ ദൂതമങ്ങുവിട്ടു
 ആയതമിഴിമണിയാകിയതന്നുടെ
 ജായയെ വിരവിൽ വിളിച്ചുവരുത്തി
 അവടെ കഴുത്തേലേറിയിരുന്നാ-
 നവികലമുഗ്രതപോമുനിവർത്തൻ
 അവയവമൊന്നു മനങ്ങാതെക-
 ളുപറ്റുകൊണ്ടു തിരിച്ചു പതുക്കെ
 ചൊല്ലിയസരസബ്രാഹ്മണവരരുടെ
 യില്ലംപുകുല പടിമേൽതന്നുടെ
 വല്ലഭമുനിയെയിറക്കിപ്പണങ്ങി
 പല്ലവമുനീജപാണികൾ കൊണ്ടുവർ
 ചൊല്ലുപുതിയുടെ കാലതലേടി-
 ക്കല്പതയോടമതേച്ചുകളിപ്പി-
 ചുല്ലൽ പരാതൊരു ദിക്കിലിരുത്തി
 നല്ലൊരു ചാറം നെയ്യും തൈരുമി-
 തെല്ലാമങ്ങുളഭിച്ചുടനേ
 വല്ലഭനുടെ രോജനശേഷംകൊ-
 ണ്ടല്ല: സദമൃത സമംനിജരോജനം
 എല്ലാമാത്രകഴിച്ചുകഴുത്തേൽ
 വല്ലഭനെയുമെടുത്തുകരോറി
 കല്യാണീമണിവിരവാടുതെരുവിൽ
 ചെല്ലുന്നേരം പെരുവഴിമദ്ധ്യേ
 പെള്ളമാലിച്ചു വരുന്നതുകണ്ടു്
 കൊള്ളരുതിവഴി തെല്ലവലത്തു
 വളച്ചുഗമിച്ചേ ഗുണമാവുള്ള
 നിശ്ചയമേവമുറച്ചു തിരിച്ചുവ-
 ളിച്ചുനടന്നുടനാശമവം പ്രാ-
 വിച്ചു സുഖിച്ചു വസിച്ചുതദാനിം
 ചോദിച്ചാനന്ദ പിററന്നാർ മുനി
 ചോദിച്ചുപൊരു പരകസുശീലേ
 വേദിച്ചെന്നെയെടുത്തൊരുതെരുവിൽ
 പാതിവഴിക്കിഹ ചെല്ലുന്നേരം

എന്തിനവഴിവിട്ടൊരു കന്യാ-
 ഭക്ത വളച്ചു ഗമിച്ചിതുന്നീയും
 ബന്ധമെന്തെങ്കിലും കേൾക്കാൻ കെട്ടുക-
 മുണ്ടു നമുക്കുതെ ചൊല്ലീടുകനി.
 എന്നതിനത്തരമെന്തെ ചൊല്ലാൻ
 ഉന്നതമൊക്കിന മണിഗ്രന്ഥമവിടെ
 സന്നിധിതന്നിൽ കണ്ടു വേഗ്യാ
 മന്ദിരമെന്നു ധരിക്കുമുന്നീട്ടാ!
 “മണിമാണിക്ക” മതിങ്ങനെനല്ലൊരു
 ഗണികാരത്നമുണ്ടുവിടത്തിൽ
 കണവന്മാരൊരു മുപ്പതു നാലുതു
 ഗുണവാന്മാരുണ്ടുവെട്ടെ സമീപേ
 കിണറും കുളവും തെങ്ങും കുളവും
 മണമിയലും പല പൂമലർ വാടികൾ
 തണലും മണലും നല്ല പ്രദേശം
 പണമുണ്ടെന്നാലെന്തെന്തൊരു
 മണിമാണിക്കപ്പെണ്ണിനപാർത്താൽ
 പണവും തുണവും ദേവമതില്ല
 പണിചെയ്യുന്ന ജനത്തിനു നെല്ലും:
 പണവും വരരിക്കോറിവിതയ്ക്കും
 അൻപതു രാശിയെടുത്തുകൊടുത്താ-
 ലവളെക്കാണാൻ സംഗതികൂടാ
 അവളെയൊരിക്കൽ പുണരണമെങ്കിൽ
 ഭവനമവർക്കു ദകം ചെയ്യേണം
 വർഷനതാകിന വൈശ്വവണൻ താൻ
 ഒൻപതു നിധിയുമെടുത്തു കൊടുത്താൽ
 ഒൻപതുദിവസം കുളർമുഖപുണരാൻ
 ഭക്തശിവരികിലതവനുടെ ഭാഗ്യം!
 പണമുള്ളവനും ഗുണമുള്ളവനും
 ഗണികാഭവനം പൂക്കുവസിച്ച്യാൽ
 പണമുള്ളവനെയകത്തുകരേറും
 ഗുണമുള്ളവനെത്തള്ളിയയയ്ക്കും
 യാദികന്മാർ പലരവളുടെ വീട്ടിൽ
 പനിയുംകൊണ്ടു കുളിർ വിറച്ചിഹ
 പുറമുറത്തു കിടക്കുന്നുണ്ടവർ
 കനിവും പാർത്തിഹ പത്തും നൂറും
 മണിമാണിക്കപ്പെണ്ണുകൊടുത്തൊടുക്കെ

മണവാളന്മാർക്കില്ലാത്ത നാണം
 കണികാഞ്ചനമുഖമെ വിഴുപ്പും
 തുണിയുമെടുപ്പാനവർ വേണം പോൽ
 അങ്ങിനെയുള്ളൊരു വേഗ്യാകളിപ്പാ-
 നങ്ങളുടങ്ങുന്നേരം വൃദ്ധലിങ്കൾ
 വെള്ളമനത്തിച്ചെപ്പുനിറച്ചതി-
 നുള്ളിൽ കങ്കമകസ്തുരിപ്പൊടി
 ഇടുക്കലെന്നൊരു പരിമളശബളം
 കളമൊഴിമണിയുടെ മെയ്യിലൊഴിച്ചു
 കുളർമുഖയിണയും കയ്യുംകാലും
 തെളിവൊടു തേച്ചു കളിപ്പിക്കുന്നൊരു
 കലശലുനിച്ചലുമിങ്ങനെതന്നെ
 പെരുകിനവെള്ളമൊഴുകിപ്പുറിപൊടു
 പെരുവഴി തന്നിൽ നിറഞ്ഞിടുന്നു
 പെരുവഴിപോക്കർ പവിടീനടന്നതു
 പെരുകിപ്പലവഴിവന്നു പരന്നു.
 അതുപിയതാകിയ വെള്ളംതൊട്ടാൽ
 ആശുക്കളിച്ചാലും മതിയല്ല
 പുണ്യാഹം ചെയ്തിടുകയോഗ്യം
 പുണ്യക്ഷയമതു തൊട്ടജനാനാം
 എന്നതു മൂലം ഞാനതു കണ്ടു-
 നന്യപഥമെന്തെന്തെന്തൊരു
 എന്തൊരു സുകൃതമുണ്ടു സുകൃതപു-
 മിന്നു നശിക്കും ജലമതുതൊട്ടാൽ
 ഈശ്വരകൃപയാലതു കൂടാതെ
 വാഗ്ദത്തമൊരുവഴിപോന്നിഹപററി
 വേഗ്യാജനസമ്പർക്കമുള്ളവർ
 ശാശ്വതദുഷ്ടകൃതജനമല്ലോ!

നല്ലൊരിൽമണിയുടെ സദ്ഭാവം കേട്ടുമുന്നി
 വല്ലാതെ കാമബാണശല്യം മനസ്സിലേറ
 മല്ലാക്ഷിഗർഭിതന്റെ ഉല്ലാസമോത്തു നിദ്ര
 യില്ലാതെ ജനികളിൽ തെല്ലൊരുമിപ്പു
 ഉഗ്രതപസ്സിന്റെ വ്യഗ്രതകണ്ടുപാരം
 ചേരിച്ച ശീലവതി പോരിച്ചുതോർത്തോ
 ഇന്നെന്തൊരുതോവിന്നു സന്താപമാകുന്നിപ്പോൾ
 ചിന്താവിഷാദങ്ങൾക്കുമെന്തൊന്നു മൂലം നാഥ
 എന്നൊരുതരം ചെയ്യേണമേതും മടിക്കവേണ്ട
 എന്നൊരുവഴിക്കൊന്നെങ്കിലല്ലൊരുമൊഴിക്കുന്നുണ്ടു

കഷണമില്ലാതായിപ്പോയൊരു ദൈവം
 ലക്ഷണം കണ്ടാൽ കാമസന്താപമെന്നു വേണ്ടു
 സംഗതിയില്ലതിന്നുമെങ്ങും നിനച്ചാൽസവ്-
 സംഗതിച്ചത്തിവന്നദൈവമല്ലോ ഭവാനും
 കഷ്ടംപിടിച്ചുദൈവമൊട്ടും വിധേയമല്ല
 കഷ്ടംവയസ്സു പിന്നെയൊട്ടുവളരെച്ചെന്നു
 എട്ടുദിനത്തിനുള്ളിൽ ചട്ടംപകർന്നുപോയി
 പെട്ടെന്നുദിനമെല്ലാമൊട്ടുശമിച്ചിരുന്നു
 ഇഷ്ടമെന്നുപറഞ്ഞുമാട്ടും മറയ്ക്കുവേണ്ടോ
 ചുഷ്പിവരുത്താമെങ്കിലാശുവരുത്തുന്നുണ്ടു്
 പത്നീവചനമതുകേട്ടുമനീശ്വരന്താനും
 പരോതകണ്ഠതന്റെ മാരാത്തിയറിയിച്ചു.

ശീലഗുണോഭയശീലനശാലിനി
 ശീലവതീ! ഗുണ! വചനമിദമേ
 ബാലജനങ്ങളെകൂട്ടുന്നമുക്കോരു;
 മാലകതാരിലിയന്നീടുന്നു
 ആലസ്യങ്ങളുമരുചിയുമാരതിയു-
 മാലോലതപരധീരതയുമേ
 ശീലവിഭംഗവുമെന്നിവ ശിവ ശിവ!
 നീലസരോരുതനായനേ ബാലേ!
 ഞ്ഞ ചിതമാകുമൊരഭിലാഷമേ
 മനതളിരകമേവനിടകൂടി
 മനസിജസായകപാവകശിഖയാ
 ലനവരതംമമഹൃദയമിദാനീം
 വെന്തുരുകുന്നിതു ബന്ധുവദനേ!
 ബന്ധുതനീമമപയ്ക്കീടേണം
 അന്ധതമുപ്പിലകപ്പെട്ടഴലും
 ബന്ധുജനത്തെപ്പറ്റിചൊഴുനല്ലൊരു
 പന്തമൊഴിച്ചുപറിച്ചുപറഞ്ഞു
 പ്പനമാവോടിടകൂട്ടിക്കൂട്ടി
 ചിന്തിതദേശംപ്രാപിപ്പിച്ചതി-
 നരമില്ലാത്തവർബന്ധുക്കൾ
 നിന്നൊടുപറയരുതൊത്തൊരുപോഷികൾ
 നിന്നൊടുതന്നെപറയരുതുളള
 പിന്നെയൊക്കിഹമൊരൊരുഗതിയി-
 ല്ലെന്നുധരിക്കുന്നില്ലെന്നീയും
 ഒരുദിനമെന്നെയെടുത്തുകൊണ്ടൊരു
 പെരുവഴിതന്നിൽപെല്ലനേരം
 നിരപമാകിനവേശ്യഭവനം

പരിചൊടുനീമകൊട്ടിത്തന്നതു
 നിരപമാകിനമുക്കവിടത്തിൽ
 സരസംമേവിനഗണികാമണിയുടെ
 കരികുംഭാകൃതികളർമുഖയുഗളം
 ഒരുക്കിപ്പുണരൻസംഗതിവരുമോ
 കരളിലിനിക്കതിമോഹം ബാലേ!
 അവളുടെ തലയും മുഖയും മുഖവും
 കവളിണപേരും കണ്ണാഭരണവും
 അവയവഭംഗിയുമധരമുദയപവു-
 മവയവപലതും ചിലവകവിന്നെയും
 അവികലമൊത്തും നെടുവീർപ്പിട്ടും
 ഭൂവിഞ്ചയവീണമുരുണ്ടും ദിശിദിശി
 രവിത പിസമമാംചന്ദ്രപ്രഭയാൽ
 അവശതാപുണ്ടുവിയത്തുശരീരം
 നയനമുഖങ്ങൾപൊഴിഞ്ഞുമഴിഞ്ഞും
 ശയനാശനനിദ്രാദിപവടിഞ്ഞും
 നിയമത്തിനുബാഹുഭംഗമിയനും
 നിയതിബലേനവലഞ്ഞിതുഞാനും
 മണിമാണിക്കുപ്പുണ്കൊടിയാളുടെ
 മണിമാളികമേഖലെന്നെക്കൊണ്ടു്
 അണിമതിമുഖിയുടെമുന്നിൽപെല്ലുക
 പണിപെട്ടെങ്കിലുമിന്നുനിശായം
 വാഴ്ത്തുകക്കുലുമെന്നെക്കൊണ്ടോ-
 വേശ്യാസംഗമപരമാനന്ദം
 സാധിപ്പിക്കുന്നിനക്കതുകൊണ്ടു
 സന്ധ്യഗുണങ്ങൾഭവിക്കുംമേലിൽ
 ഭർത്താവെന്തുപറഞ്ഞു നാലതു
 ഭാഷ്യാജനമുടനേകേകൾക്കേണം
 ഗുണദോഷങ്ങൾ വിചാരിക്കേണ്ടോ
 ഗുരുജനമാണുനിയോഗിക്കുമ്പോൾ
 മരണമടുത്തുകിടക്കുകിഴവനു
 തരുണന്മാരെപ്പോലെബാല-
 ത്തരുണികളോടുമിപ്പാൻമോഹം
 തരമില്ലാത്തവിസ്മൃതിയെന്നും
 വരുമിവണ്ണമൊരാശുതന്നാൽ
 പരിഹസണത്തിന്നല്ലൊരുമാറ്റം
 അറുപതിലരേൻചുരികപയററ
 തുടങ്ങാറുണ്ടു ശിവശിവ കഷ്ടം!

ഇങ്ങിനെയുള്ളവിചാരം ഗുണമ-
 ല്ലങ്ങിനെ ഭർത്താവിന്റെ നിയോഗം
 ഞങ്ങളെ ചെയ്തപതിവുതമാരാ-
 മംഗനമാക്കുവാകുന്നധർമ്മം
 ഇഹലോകസുഖം പരലോകസുഖം
 ഗൃഹിണിനിനക്കുവേദിക്കണമെങ്കിൽ
 ഗൃഹമേധിയതാമെന്നെഴുണിക-
 ഗൃഹമതിലാക്കുകസന്ധ്യകഴിഞ്ഞാൽ
 ഇത്തമമുള്ളൊരുഭർത്തൃഗിരംകേ-
 ടുത്തമതാപസിചിന്തയുടങ്ങി
 വൃദ്ധനതാകിനഭർത്താവിന്റെ
 ബുദ്ധിമറിഞ്ഞതുപാഠം കഷ്ടം
 നിശ്ചലലീലമഹാബ്രാഹ്മണരേ
 പുംശ്ചലിവിട്ടിൽകയ്യാളിപ്പാൻ
 ഇങ്ങനെയെങ്ങിനെകയ്യേൽക്കേണ്ട
 സജ്ജനമെന്തുപറഞ്ഞാലും ശിവ
 ഭജ്ജനമെന്നതുപോലെനമുക്കതി
 ഭൂഷണമായ് വരുമിങ്ങിനെചെയ്താൽ
 എങ്കിലതിങ്ങനെചെയ്തിടാഞ്ഞാൽ
 ലംഘിതമാമമേൽ നിയോഗം
 സംഘടിതംബഹുപാതകമതിനാൽ
 സകടമെന്നുപറവാൻഉള്ള
 കപരിതകാംക്ഷനിപുത്തിവരുത്താൻ
 ചിതമിതൊന്നുപറഞ്ഞുപോരൂ
 അതിനൊരുദേദംവന്നില്ലെങ്കിൽ
 പതിയുകെല്ലനകേരംകാംപിനെ
 സുന്ദരിയിങ്ങനെചിന്തിച്ചുടനേ
 വന്ദനചെയ്തുപറഞ്ഞുതുടങ്ങി
 നിന്ദിതമാകിയവൃഷലീസംഗമ-
 മെന്നതുപരം ഭൂഷണമയ്യോ
 അന്തോവാസികൾഗുരുവരനെയും
 കാന്താജനമഭർത്താവിനെയും
 ശാന്തിപരുത്താൻശാസിക്കുന്നതു
 ശാസ്ത്രചിന്തയും വേദചിന്തയും
 ശ്രുതിയും സ്മൃതികളുമാഗമവിധികളും
 ഇതിഹാസങ്ങൾ പുരാണാദികളും
 ഭക്തിയിലശേഷം ധാരണയുള്ളൊരു
 മതിമാനല്ലോ നിന്ദിതവദിതാൻ

ധർമ്മധർമ്മനിന്ദാവിധി
 ധർമ്മവരനാം നിന്ദിതവദിയും
 ധർമ്മനിന്ദാപുറപ്പെട്ടാലി
 ഭക്തികർമ്മനിന്ദാപുറപ്പെട്ടാലും
 വൻപൻമാരെതവതവഴിയിട്ടാൽ
 വിൻപിൻവരുന്നവരതിലിടകൂടും
 കൊമ്പൻപോയതുതമോഴയ്ക്കുംവഴി
 കോലാഹലമിനിവേണ്ടതുകൂടും
 ആശാനക്ഷരമൊന്നുപിഴച്ചാൽ
 അമ്പത്തെത്താൻപിഴയ്ക്കുംശിഷ്യന
 കളരിക്കാരനാചാടുപിഴച്ചാൽ
 കണികളൊക്കെപ്പഴുതിൽചാടും
 ഒരതിക്കോനൊരുമന്ത്രമിളച്ചാൽ
 ഒരുപന്തിക്കാരൊക്കെയിളയ്ക്കും
 എംപ്രാനപ്പംകുട്ടുളളിച്ചാൽ
 അമ്പലവാസികളൊക്കെക്കക്കം
 പടനായകനൊരുപട്ടയിൽതെറ്റാൻ
 ഭേദനകെല്ലാമോടിയാളിക്കും
 അമരക്കാരനൊരുതലതെറ്റുമ്പോൾ
 അണിയക്കാരനെ തണ്ടുകൾതെറ്റും
 കായ്ക്കാരൻ കളവുതുടർന്നാൽ
 കരമേലുള്ളവർകുറ്റമുടിക്കും
 താളക്കാരനൊരുവിഴച്ചാൽ
 തകിലറയുന്നവനവതളത്തിൽ
 കരം ക്രോധം ലോഭം മോഹം
 പ്രേമം പ്രവൃണ്ണം രോഗം ദേഷ്യം
 മാമുനികലവരാകുന്നനിങ്ങളെ
 മനസതാരിലിതൊന്നും നന്നിനന്നി
 ആചാരത്തിൽമിക്കളൊരുസാധന-
 മചെയ്താൻപറയുന്നല്ലോ
 നീപന്മാരുടെസംഗത്തെക്കൊരും
 നിന്ദിതമാകിട്ടില്ലൊരുവസ്തു
 പലഗുണമുള്ളൊരുവെശ്വാശ്വീക
 വക്ത്രാംബുജവും രജകന്മാരുടെ
 വസ്ത്രമലക്കാരനുള്ളൊരുകല്ലും
 വളരെബ്ദേദമതില്ലമുരീന്ദ്ര
 നരപതിമാരുടെനന്മപെരുത്തൊരു
 തിരുവുടയുടെകളേറുമതിനേൽ

നായനാരുടെകൈക്കോണകവും
 നാർപ്പട്ടംചുനരേരമതിന്മേൽ
 പട്ടനാരുടെനാറിക്കീറിയ
 രട്ടംസോമനമോരമതിന്മേൽ
 നംപൂരാരുടെമുണ്ടും തോരം-
 കോണകവുംചുനരേരമതിന്മേൽ
 അച്ചികളുടെയമവുണ്ടുകുറഞ്ഞാരു
 കച്ചുതുണികളുമോരമതിന്മേൽ
 എംപ്രാരുടെചുകനാറിപ്പട്ടവ-
 കൈരപിനങ്ങളുമോരമതിന്മേൽ
 നല്ലതുകാത്തതുമോരവോരം
 കല്ലിനോവവിശേഷമതുണ്ടോ!
 എന്ന കണക്കിനുവെശ്ശാമുഖമതു
 മെന്നുധരിക്കണമെല്ലാജനവും
 ഒരുപുരുഷൻ മുഞ്ചീച്ചുതിരിച്ചാൽ
 വരുമെന്നും മറ്റൊരുപുരുഷൻ
 അവനുമതിന്മേൽത്തന്നെപ്രയോഗം
 അവയവമതുതന്നെല്ലാവർക്കും
 ഉററാക്കാരെന്നൊരുത്തനൊരുനാരും
 വിററന്നാളൊരുവാല്യക്കാരൻ
 വിപ്രൻവനുശയിക്കുമൊരുനാരും
 വൃഷലൻവനുശയിക്കുമൊരുനാരും
 വിപ്രനാരും വൃഷലനാരും
 വൃദ്ധനാരും വികലനാരും
 ബലഹീനനാരും ബാലനാരും-
 മൊരുത്തരുമില്ലാരു ഭേദമവർക്കു
 മുടിയനതാമരപുരുഷൻതന്നുടെ
 മടിയിൽകാലിണകേറും മറ്റൊരു
 തടിയൻതന്നുടെമടിയിൽതന്നുടെ
 മുടിയുംവച്ചുകിടക്കുംവെശ്ശാ
 മടിയില്ലെന്നിന്നുതന്നെക്കൾ
 കടിയനാരുമവർക്കൊരുപോലെ
 തടമുലയിണയും പല്ലം പൊടിയും
 തടിയുടെവടിയും തലമുടിയുടെയും
 കടിയകടാക്ഷവുമൊത്തുനന്നാർ
 ഉദയമെവിഞ്ഞും നെടുവില്പിട്ടും
 വിടുവുളിക്കുവിടനാരുവർ
 കടവുംകൊണ്ടുകുഞ്ഞിലകക്കില

കടകമോതിരമെന്നിവകോപ്പുകൾ
 ഉടനേതീർത്തുകൊടുത്തുപറത്തേ
 പട്ടിമേൽകൊതുക്കുകടിച്ചുകിടക്കും
 വിടുഭോഷനാരെത്രതരത്തിൽ
 ശുദ്ധമിതെന്നുമശുദ്ധമിതെന്നും
 കൃത്യമിതെന്നുമകൃത്യമിതെന്നും
 സത്യമിതെന്നുമസത്യമിതെന്നും
 യുക്തമിതെന്നുമയുക്തമിതെന്നും
 നിത്യമിതെന്നുമനിത്യമിതെന്നും
 ബലമിതെന്നുമബലമിതെന്നും
 ഒരുവകുനീനവില്ലാഞ്ഞാരുവെശ്ശാകൾ
 മരുവുംദിക്കുകൾക്കൊക്കെയുശുദ്ധം
 ദുരിതസൂയമശേഷമെടുത്തിഹ
 തരുണീരൂപംതീർത്തുവിരിഞ്ചൻ
 തരുണനാരെദുരിതക്കഴിയിൽ
 തരസാതള്ളിമറിപ്പാനുള്ളൊരു
 പെരുവഴിയായിതു തരുണീരൂപം
 അരുവയർമിതേ രാമാവലിയെ-
 ന്നൊരുതണലുള്ള നടുക്കാവിടയിൽ
 സരസമതാകിനനാഭീരൂപം
 മലരണ്ടുണ്ടുവഴിക്കിരുപുറവും
 മുലയെന്നുള്ളൊരു പേരുമതിനു്
 മുഞ്ഞിയതാകിനൊരമ്പലമവിടെ
 കഞ്ഞിയുമുണ്ടുധാരാമൃതസംജ്ഞം
 നാസികയരകിന ചിറമേൽകൂടെ
 നയനമതാകിനതോടുകൂടനു്
 തലമുടിയകിനകാട്ടിൽപുക്കും-
 നഖസതതീൻ തണുപ്പിവിരിക്കാൻ
 അക്കാടങ്ങു കടന്നാൽ കാണാം
 അക്കാത്തമുനുടെ വിടുമടുക്കൽ
 അങ്ങിനെയുള്ളൊരു പെരുവഴിപോവാൻ
 സംഗതിവരുവാനാഗ്രഹമെങ്കിൽ
 എങ്ങിനെ ഞാനിതു നിന്തിടേണ്ട
 നിങ്ങളുടെ നീതി നമുക്കറിയാമോ
 കലഗുണമുള്ളൊരു വിപ്രനാർക്കു്
 കലദംസംഗമൊരുകുറിചെയ്താൽ
 കലനാൾം ധനനാൾം ഔവന
 ബലനാൾം ഇണനാൾം സന്തതി

ബലനാശം പലനാശം വരുമിവ
 തപസ്സിനും യശസ്സിനും തന്നുടെ
 വചസ്സിനും വയസ്സിനും ധ്യാനികൾ
 പശ്യിയെ പരിഗ്രഹിച്ചിടീന
 ഗൃഹസ്ഥനാണെന്തെന്നുള്ളതു്
 നിവൃത്തിയില്ലാത്തതി തന്നെന്നതു്
 മനസ്സിലോത്തനക്കമില്ലാതിഹ
 തപസ്സുചെയ്തിരിക്കുന്നി മുനിവര
 മൃതമലാടിധരിപ്പാനുള്ളൊരു
 പാത്രമതാകിന വേശ്വാസ്യീകടെ
 ഗാത്രംകണ്ടു കൊതിപ്പാനേതൊരു
 ശാസ്ത്രംകൊണ്ടു സമർത്ഥിക്കുന്നു?
 മണ്ണുകൾകൊണ്ടൊരു വിണ്ഡമുരുട്ടി
 കണ്ണും മൂക്കും വായും ചെവിയും-
 മിവണ്ണം ചിലതുളയങ്ങുതുളച്ചുതു
 പെണ്ണെന്നങ്ങിനെ ചേരുമതാക്കി
 പൊണ്ണന്മാരുടെ ചിത്തമിളക്കാൻ
 അന്ധജവാഹനഭഗവാൻ പല പല
 ലംഘനമതാക്കിത്തീർത്തിഹവിട്ടുതു
 പണ്ഡിതരാകിയ നിങ്ങളുടെ ചേതസി
 നന്നെന്നുള്ളൊരു വ്യാമോഹത്തെ
 തേജാനിക്കുന്നതു വിസ്മയമോർത്താൻ
 എന്നല്ലവരുടെ ധൂളിതപങ്ങളി-
 ലൊന്നു നിനച്ചു വിരക്തിവരുത്താൻ
 കലഗുണമുള്ളൊരു വിപ്രന്മാർക്കിഹ
 കലദാസംഗമമൊരു കുറിയെത്താൻ
 പലജന്മങ്ങളിലുള്ളൊരു സുചരിത
 ഫലസമ്പത്തു നശിക്കുമശേഷം
 നാലും മൂന്നും ജന്മം മുഴുവൻ
 നരകാനുഭവം വേണ്ടിവരും നിജ-
 നാരിയെയങ്ങു പെടിഞ്ഞു പരസ്ത്രീ
 മാരിൽ രമിക്കും വിപ്രന്മാർക്കു്
 എന്നതു കൊണ്ടീദർവ്വവസായം
 നന്നല്ലെന്നു നമുക്കിഹ തോന്നി
 എന്തെടേത്താവോടിതിലപ്പുറ-
 മൊന്നുമിനിക്കിഹ പാവാനില്ലാ
 അരുളിച്ചെയ്താനഗ്രതപോമുനി
 പരമാർത്ഥം നിപെന്തെന്നതശേഷം

പരനാരിജനസംഗം ചെയ്താൽ
 ഭൂരിതം പെരുതുഗൃഹസ്ഥനന്തനം
 അറിയാഞ്ഞല്ല പാഞ്ഞിതു ഞാനും
 മറിമാൻകണ്ണിധരിച്ചീടേണം
 പരയാമെങ്കിൽ മനുഷ്യജനങ്ങൾ
 ക്ഷുഭപതുമരപതുമായുസ്സല്ലേ!
 ആയതിലുപതുറക്കുകൊണ്ടും
 പോയാലുപതു പിന്നെശ്ശിഷ്ടം
 വൃദ്ധതകൊണ്ടും ബാലതകൊണ്ടുമൊ-
 രദ്ധംകുറവുപതിലുപകാരം
 മുപ്പതുവർഷം മുഴുവൻകിട്ടു-
 മതിൽപ്പനരൊട്ടും പോവതുമില്ലാ
 അപ്പോൾവേണം സുകൃതസമാർപ്പന-
 തല്പരമാകിനകർമ്മം ചെയ്യാൻ
 അക്കാലങ്ങളിലംഗനമാരുടെ
 പൊൽക്കീഴായി വിഴുപ്പം കെട്ടുത-
 ലയ്ക്കും വച്ചുകിടക്കയുമവരുടെ
 മക്കളെയെളിയിലെടുത്തു നടക്കയും
 ഇക്കഥകൊണ്ടു പിരിഞ്ഞെന്നാകിൽ
 പാക്കമവർക്കൊരുസൽഗതിമാറ്റം
 ദുഃഖമതാം ഭൂരിതാംബുധിതന്നുടെ
 യക്കരപററാൻ കൂടുകയില്ല
 അപ്പരമാർത്ഥമെനിക്കുണ്ടെങ്കിലു-
 മിപ്പോൾ നമുക്കൊരുമോഹംതോന്നിത
 തിപ്പോൾ തന്നതു സാധിക്കാതെയൊ-
 ശിപ്പാൻ മാത്രം ക്ഷമയില്ലുള്ളിൽ
 കായത്തിന്നൊരു ദോഷംവന്നാൽ
 പ്രായശ്ചിത്തം കൊണ്ടു നീക്കം
 ആയതുമെഴുതല്ലെന്നാലെന്നിന-
 പ്രായശ്ചിത്തസ്മൃതിയുണ്ടാക്കി
 ആയിരമക്ഷികളുള്ളമഹേന്ദ്രന
 മായതമിഴിയാളുകമഹാലയയെ
 മായംകൊണ്ടു ലഭിച്ചു രസിച്ചൊര-
 പായംവളരെ വരാതെരമിച്ചു
 മിത്രാവരണന്മാരുവ്ശിയെ
 കുത്രചിൽനിന്നു പുണൻ നിഗൂഢം
 ആയവരെല്ലാമുടനേതന്നെ
 പ്രായശ്ചിത്തംചെയ്തതെളിഞ്ഞു

ആയതുപോലെ അമൃതംപിന്നെ
പ്രായാചിത്തം ചെയ്യാമുടനെ
പലമിഴിയാളേ! പാശ്രായണവിധി
നലമൊടുചെയ്ത് വിശുദ്ധിവരുത്താം
നലമൊടുനമ്മെയെടുത്തു കഴുത്തിൽ
കലിതാനന്ദമിരുത്തുകൊണ്ടു്
ആരംഗമായിത്തീർന്നിടത്താൽ
വാസുദേവനിലേവനംതന്നിൽ
കൊണ്ടിറവെണെന്നാഗ്രഹമെവളെ
കൊണ്ടു ലഭിച്ചിട്ടിരിക്കുവേണം.

ഏവം മുനിന്ദ്രന്റെ ഭാവമെന്നാകിലേതു
ആവതില്ലെന്നൊണ്ടു പോവൻ മടിക്കരുതു്
എന്നങ്ങുവെളുമ്പമനുരജനീതന്നിൽ
ചന്ദ്രനഭിക്കുമ്പോൾ മനം മുനിവരനെ
കണ്ണത്തിലെടുത്തൊരിക്കലൊന്നു പുറപ്പെട്ടു
വണ്ടനിറഞ്ഞപ്പോലിരിക്കുതു തിമിരങ്ങൾ
കൊണ്ടനിറഞ്ഞവഴികളു കൂടാഞ്ഞു പാദം
കൊണ്ടുപയക്കെത്തപ്പിക്കൊണ്ടു നന്മനമെന്ന
കാട്ടിൽ മരങ്ങളുടെ മൂട്ടിൽ വഴിപിഴച്ചു
കല്ലിൻറിടയിൽ കാലം തല്ലിയലച്ചുകാട്ടു
വള്ളികളിൽ തടഞ്ഞു വല്ലാതെ പോകുന്നേരം
കൊല്ലാതെ കഴുവേറിക്കുള്ളുമാർ കിടക്കുന്ന
കുളപ്പറമ്പിൽ ചെന്നുകേൾക്കിലാവതീരൻ

അക്കഥ കിമപിച്ചുതക്കിപ്പൊഴും
തസ്തരജാതികളുണ്ടൊരുക്രൂരം
തെക്കുവടക്കുവർകുപ്പാനുള്ള
തക്കംനേക്കിനടക്കുന്നേരം
രാത്രിയിലെത നാളരമാതന്നില-
കത്തുകരേറിക്കടുത്തുടങ്ങി
കത്തുകിടക്കും കാവൽക്കാക്കു്
കുളുകുടിയിലൊരു ബോധവുമില്ല
ചത്തശവത്തെപ്പോലെതൊട്ടും
തത്രനിറക്കെയുഴങ്ങിപ്പോ
കുളുനാരായണാഭി-
ലുള്ളതശേഷം മോഷ്ടിച്ചാർ പല
വെള്ളിക്കുടവും പൊന്നും കുടവും
വെള്ളപ്പട്ടികൾ ചകലസൂകളും
പൊന്നരങ്ങൊണ് മുടുകുകുടാൻ

പൊന്നും കിണ്ടികൾ ചങ്ങലവട്ടക
ഇത്തരമെല്ലാം കുട്ടം കൊണ്ടവർ
സത്പരമങ്ങളുഗമിച്ചൊരുശേഷം
ഭൂതന്മാർ ചിലർ ബോധിച്ചുടനെ
പ്രത്യാപിപതിയൊടു ചെന്നറിയിച്ചു
കേട്ടവർ കേട്ടവർ ചൂട്ടമെരിച്ചു
മോഷ്ടാക്കന്മാർ വന്നു സമസ്തം
മോഷ്ടിച്ചും കൊണ്ടു തിരിച്ചു
പട്ടക്കാർവർ ബോധിച്ചില്ല
കുട്ടനത്തെപ്പരിചൊടുചെന്നിറ
കെട്ടിക്കൊണ്ടു വരാത്താൽ നിങ്ങളെ
അപ്പിമുടക്കും ചന്ദ്രക്കാരൻ
വീട്ടിലുമുള്ളതു കത്തിക്കുവരും
പെട്ടെന്നിങ്ങനെ ചോഷിച്ചുകൊ-
ണ്ടൊട്ടുവഴിക്കിറമണ്ടിടേന്മാർ
തെക്കും ദിക്കിനുമണ്ടിവനത്തിൽ
പുക്കിതുതസ്തരതിലേമോടെ
അക്കുടിച്ചു വെളിച്ചവുമായിന-
മുക്കുതരക്കേടായ് വരുമെന്നിവ-
രൊക്കെക്കൂടെയുഴന്നവിടത്തിൽ
നിൽക്കുന്നേരം കാണായ്മുനീൽ
കണ്ണമെടുത്തുപൊയെന്നൊരു
മണ്ഡപവുമുനി തന്നുടനീകടെ
സ്വപ്നംകെട്ടിയെടുത്തു വലഞ്ഞൊരു
വണ്ണമിറക്കിക്കാട്ടിലെറിഞ്ഞു
തങ്ങളെ പ്രാണനെയും കൊണ്ടൊടി
ത്തരസംപലപല കോട്ടിലൊളിച്ചു
പാടവമേറിന നൂവടേരെല്ലാം
പേടിവെടിഞ്ഞവർ സന്നാഹത്തെടു
കൂടിപ്പലവകത്തോടുകൾ വേലികൾ
പാടിക്കുക്കുവിളിച്ചും കൊണ്ടുട-
നോടിയടുത്തു പുറകേകൂടി
ക്കാടുകൾ പൂക്കു തിരഞ്ഞൊരുനേരം.

കനകമഹാമണിഭൂഷണജാലവു-
മനവതിഭാജനവസനാദികളും
വനഭവിനിന്നു തപം ചെയ്തിട്ടും
മുനിവരനികടേ കാണായ്മവന്നു
എല്ലാമൊത്തു കെട്ടിയെടുത്തവ-
രുല്ലാസത്തെടു ചൊല്ലിപ്പോ

നല്ലവനല്ലിത്താടിക്കാരാ-
 തെല്ലാമവന്റെ കപടമതായ് വ-
 മില്ലൊരു സാശയമിവന്റെ ഭജ്ജക-
 ളെല്ലാമിന്ന ശമിപ്പിക്കേണം
 എല്ലാരുടെത്തല്പിക്കേണം
 പല്ലകൾ തച്ചുകൾതിടേണം
 കൊല്ലാതിവനെക്കൂട പാറാനമി-
 നെല്ലാംപുനരങ്ങായിച്ചിടാം
 കല്ലനകൂടാതെതരിതലാണാം
 സ്വപ്നം നിങ്ങൾ ക്ഷമിച്ചിടേണം
 കൊല്ലാത്തതിരയണമിന്നിയുമാതെന്നാൽ
 തൽപരമാർമ്മമെല്ലാമാറിയാം
 കൗതവിട്ട തിരഞ്ഞമപുനരവി
 മന്ദിനടന്നമകളമ്മാറെ
 കണ്ടുപിടിച്ചു മകോട്ടയ്ക്കുള്ളിൽ
 കൊണ്ടുപന്നവിടെ വിലങ്ങിലുമിട്ടു
 തിരുവുള്ളക്കാർക്കുക്കാരന്മാർ
 തിരുമുമ്പിൽപെന്നങ്ങറിവിച്ചു
 തിരുപണ്ടാരപ്പെട്ടികളെല്ലാം
 തിരുടിക്കൊണ്ടു തിരിച്ചുനാന്നാർ
 തിരുക്കളന്മാർ പലരുടെപാർ
 തരസാപെന്ന് തിരഞ്ഞുപിടിച്ചു
 തിരിയാത്താളുകളടിയങ്ങൾക്കൊരു
 തിരിവുള്ളകൊണ്ടിവരെക്കിട്ടി
 ചോരന്മാരെക്കഴുവേറാനാട-
 നാരാച്ചരയിൽകയ്യാളിപ്പിൻ
 പാറാതിങ്ങിനെകല്പിച്ചു നൃപ-
 നാരോഹണവും തീർത്തുടേന്മാർ
 ഞാനെന്തൊരുകിരണവിടെ
 ചെന്നുവണങ്ങിയുണർത്തിക്കുന്നു
 കണ്ണമടച്ചൊരുതാടിക്കാരൻ
 കാട്ടിൽനടുവിലിരിക്കുന്നുണ്ടു്
 ഞങ്ങളേനകം ചാദിച്ചിട്ടും
 പാറാതിക്കൊരനക്കവുമില്ല
 ഞങ്ങൾകൂടെമനസ്സറിയാത-
 ല്ലിങ്ങനെകളന്മാരിതുപെയ്ത
 എന്നതുകേട്ടരുൾമെയ്ത നരേന്ദ്രൻ
 വന്നതുവന്നുവാർത്തിലിരിപ്പു

മരണതാമവനറിയാതല്ലിതു
 വന്നതു മന്നാലവനെക്കൂടെ
 കൊന്നില്ലെന്നാലിനിയും രസ്ത-
 വുദംവന്നിഹമോഷണമുണ്ടാം
 ഒന്നുമറിഞ്ഞീലാ നാം നിങ്ങളെ
 സന്നാഹംപോലെല്ലാംപെയ്യിൻ
 മന്നവനിങ്ങിനെമൗനംകൊണ്ടുപ-
 പന്നമിതെന്നനുവാദംപെയ്യാൻ
 മന്നിൽമഹാപതിഭാവത്തോടെ
 വന്നുപിറന്നുവളന്നുജനത്തിനു-
 മിന്നിഹകാർത്താകാർത്ത്യവിചാരമി-
 യന്നമഹാപതിപാരംതുല്യം
 എന്നതുകൊണ്ടുവിവേകമൊല്ലുവ-
 മന്നുള്ളരപന്നുണ്ടായില്ല.
 തല്പംനൃപനിഹകൊല്ലംസചിവൻ
 കൊല്ലംനൃപനിഹതിന്നും സചിവൻ
 ഒന്നുംചോഷിക്കേണ്ടമുനിയെ
 കൊന്നാൽമതിയെന്നരപനുപക്ഷം
 കൊല്ലാതേകഴുവേറാനുപരാദ
 പൊല്ലിയയച്ചിതു കാർത്തുക്കാരൻ
 ഉപ്പിലിട്ടുനപദാർത്ഥങ്ങൾക്കട-
 നപ്പിലിരട്ടിപ്പുളിപ്പുണ്ടാകും
 കല്പിച്ചതിലൊരുപത്തുമടങ്ങു
 കവിഞ്ഞുനടക്കും കാർത്തുക്കാരം
 വന്ദുപറഞ്ഞുപിടിച്ചുപറിച്ചുത-
 രിസുമടിക്കാതൊരുസാധുവൊട-
 ഞവതൂരാശിപിടിച്ചുപറിച്ചുതി-
 ലൊമ്പതുരാശിനൃപനു കൊടുക്കും
 ഇതഥംനൃപനൊടുഭോഷ്ടരിയിക്കും
 ശ്രദ്ധൻനൃപനതുയോധിച്ചിട്ടും
 രണ്ടുജനങ്ങളുതമ്മിൽകാർത്ത്യം
 കൊണ്ടുവിവാദിച്ചുരമനപുക്കാൽ
 രണ്ടുജനത്തിനുമൊപനെയെത്തി-
 കണ്ടറിയിപ്പാൻ സംഗതികൂടാ
 കാർത്തുക്കാരടെമുമ്പിൽചെന്നവർ
 കാർത്തുമാതല്ലാമങ്ങറിയിച്ചു
 കയ്യാണത്തിനുകൊടുവാൻവേദം
 പകാരുത്തിനുപട്ടുകൂട്ടം

നേരില്ലാത്തതാൽ കാഴ്ചക്കാർ
 ചേരുംവെട്ടുപുഴയ്ക്കു കരകാട്ടത്താൽ
 നേരമുള്ളവനെ ശ്ലാഘിക്കുന്നതല്ലാതെ
 ചേരുന്നതാൽ കിഴക്കിയയ്യും
 അക്കമയൊന്നാ നൃപനെ ബോധി
 പ്പിക്കരുമില്ല വരിങ്ങനെ മാത്രം
 താഴെത്താറാണിരുവർ വരുന്ന
 താഴത്തെ നൃപനങ്ങൾ വരുന്ന
 രണ്ടുകടക്കാർ നാലുരാജരേ-
 കണ്ടുപടിപ്പുരകേറുന്ന തുങ്ങാൻ
 രണ്ടുകടക്കാരുട്ടിറവന്നവ-
 തണ്ടുംകൊണ്ടുവരങ്ങനടന്നു
 ഇങ്ങിനെ പലവകഭോഷ്ടരിയിടും
 തങ്ങളെ നായകനാക്കിയ നൃപനെ
 അങ്ങിനെ യുജ്ജ്വലനിരവചനീതല-
 മെങ്ങുമൊരോടവുമില്ലെന്നാലും
 ഇങ്ങിനെ മാധവ്യൻ മുനിതിലകൻ
 സംഗതിവന്നുവതെന്നുവേണ്ട
 അതിനൊരു കാരണമുണ്ടു മിഥിയിടെ
 ക്കമനംചെയ്തിട്ടെന്തൊരു കാര്യം
 മതിയാൻ മാമുനിതിലകൻ കഴിവേ-
 ലതില്ലെന്നു കാലമലയൊന്നു കിടന്നു
 മതിയുഖിയാമവളാൻ നിയായം
 അതിനൊരോരോതപ്പിത്തപ്പി
 വരിയെന്തൊളിലെടുത്തുകൊണ്ടവ-
 ളതിലേതെന്നൊന്നു കേൾക്കാറി
 ഉഗ്രതപോമുനിതന്നു ചെമ്മുക-
 മഗ്രസ്ഥിതമാ യുജ്ജ്വലരത്നാല
 വ്യഗ്രതപുഷ്ടകിടക്കും വിപ്രക-
 ലാചരസംഭാരം മാധവ്യൻ
 കാലേലവെന്തെടുത്തീയാനരം
 ശുദ്ധമുഖമാനുകുലുങ്ങിക്കൊക്കെ
 മുറിയിളകിട്ടൊരുവേദവന്നുതു
 കറയല്ലാത്ത പൊങ്ങമുനിനാൻ
 കഷ്ടനേരുടെ പാദവനിനാൻ
 മുട്ടുന്നവനിവരേന്തൊരുമുഖൻ
 പെട്ടെന്നൊതുരുന്നേകിന്നൊമ്മെ
 തെറ്റുന്നല്ലകുലുക്കിശ്ശുഖം

ഒട്ടുശരീരച്ചൊരുവദനയില്ലേറ്റും
 ഏറ്റുടങ്ങുകൊണ്ടുകൊരും
 ഉഗ്രതപസ്സല്ലെനി? നിന്നുടെ
 വിഗ്രഹനാശമടുത്തുമുതുകി
 നിന്നുടെ ചപലതത്താനറിയുന്നു
 നന്നിയുവിശ്വയമെന്നതുപായം
 വേളികഴിച്ചു പതിവുതന്നുടെ
 തോളിൽകേറിയിരുന്നുകൊണ്ടതി
 ളുളിയതാകും വേശ്വയിരിക്കും
 മാളികകേറാനല്ലേഗമനം
 അയ്യോകിഴവച്ചാരേതന്നുടെ
 കയ്യോ കാലോ കയ്യോ മുക്കോ
 മെയ്യോ മുഖമോ നല്ലതുവേശ്വ
 സംയോഗത്തിന്നുസാധനമില്ലേറ്റും
 മണിമാണിക്കത്തിന്നിഹ നല്ലൊരു
 മണിയായുള്ള രഹസ്യക്കാരൻ
 ഇത്രമനോഹരനായൊരു പുരുഷനെ
 യെത്രകൊതിച്ചുലഭിച്ചിതവർക്കും
 തഴുകീടുവതിന്നുതപ്പിത്തപ്പി
 ക്കിഴവൻമെല്ലെച്ചല്ലെന്നേരും
 ഒഴുകീടും ചലമവളുടെമുഖമേൽ
 വിഴുകീടുംമണമേറുന്നനാടൻ
 പുഴുവിന്നുള്ളൊരു പാരിമളമാക്കെ
 വിഴുകീടുവതിന്നും സംഗതിവന്നു
 കഴുവറിടിനനാമിനിയെന്തിന്നു
 പഴുതെയവളെയുപേക്ഷിക്കുന്നു
 നമ്മെത്തൊളിലെടുപ്പാനിന്നൊരു
 നമ്മൊഴിയാളില്ലായതുദേദം
 ധാർമികനായി വയോധികനായി
 കാർമികനാകിനതൊന്നൊരു കലടാ
 കാമുകനായ തുകേട്ടാൽമററി
 മാമുനിമാർക്കുലഘുതപശേഷം
 ഭായ്യയിലാശ്വഹമുണ്ടെന്നല്ലവർ
 ഭാരംപോലെ ചുമന്നൊരുവുലി
 വീട്ടിലിറക്കിത്തന്നോടവളെ
 കൂട്ടിയിണക്കിക്കുസ്ഥിതമാകിന
 ഗോഷ്ടിക്കുള്ള പടങ്ങളുംകാട്ടി
 ചുട്ടണമെന്നൊരു ശ്ലീലത്തെ

ക്ഷേമനങ്ങൾ മിരിക്കും നമ്മുടെ
 കൂട്ടക്കാരെക്കൂടെ, ധീരർ
 പുതുപ്പാൻ കൂടി വേദമേനമ-
 മ്പ്പുകൊണ്ടിന് തന്നിതിനെല്ലാൽ
 കാഴ്ചക്കാരുടെ പരിഹാസത്തിന്
 താഴ്ന്നു വരുത്താൻ താമതിയാമോ?
 കായ്കൂടാതെ നീന്തി പാഴിൽ
 കലഹിക്കുന്ന നീയിനിനാളെ
 സൂര്യനടിക്കുമ്പോൾ
 പ്രാപിക്കാൻ ധൈര്യമെന്നു ശപിച്ചു
 കൊപിതനാകി നമാന്ധവ്യക്തി
 ശാപമേറ്റു നോക്കുതവോടുനി
 താപം പൂണ്ടു പാഞ്ഞു പതുക്കെ
 ശാപം ധരിത്ത് ഫലിച്ചു സുശീലേ!
 നിന്നുടെ വാക്കിനെ ലംഘിച്ചിട്ടിഹ
 വന്നു വെച്ചു നമുക്കു വിനാശം
 നിന്നുടെ പാതിവ്രത്യബലം കൊ-
 ണ്ടെന്നുടെ ജീവനരക്കിട്ടെങ്കിൽ
 നമ്മുടെ ഗൃഹമതല്ലെന്നാൽ മമ
 കർമ്മത്തെ നേപറവാൻ ഞങ്ങളു
 ഇന്നിനിഗണിക്കാതെ ഗംഗം വേണ്ടു ന-
 ണ്ണാലും പുറകോട്ടിനിവേഗാൽ
 ഉത്തമയൊക്കി നശീലവതിപുന-
 തത്തരമേ വംകിമചിപറഞ്ഞു
 ഭർത്താവേയും വേദിക്കേണ്ടാ
 പാത്താലിതിന്നൊരു പാപമുണ്ടാ
 ഭർത്താസ്വന്തമവൈയവ്യത്തെ വ-
 തത്തരമേ പരിപാലിക്കേണം
 അർക്കൻ നാളെയുദിക്കരുതെന്നു ചി-
 ലക്കാൻ ഭാവമിനിക്കുണ്ടു നാ
 തൽകൃപ വരുവാൻ കൈമിന്നു ന-
 മിക്കൊരു നിയമമെടുക്കണമുഗ്രം
 ആശ്രമവാടം തന്നിൽ ചെന്നാൽ
 വാഴ്ത്തുമൊരു കഴിപ്പുണ്ടായിട്ടും
 വിശ്വാസം വരുമെന്നു തവ
 വിശ്വാസം വരുമെന്നു തവ
 എന്നു പറഞ്ഞു തിരിച്ചു നോക്കി
 ചെന്നു നിന്നാശ്രമവാടം ചുറ്റും

തന്നുടെ പതിയെത്തന്നുകിടത്തി
 ചെന്നു കളിച്ചു പതിവുതവോൾ
 തന്നുടെ നടുമംഗല്യവിഭംഗം
 വന്നീടരുതെന്നാദരവോടെ
 വന്ദ്യന്മാരായി നമുക്കു സുര-
 മന്ദ്രവിരിഞ്ചമഹേന്ദ്രാദികളുടെ
 വന്ദ്യനാൽ പൊട്ടുമെത്തുമിച്ഛിതി
 വന്ദ്യനാൽ തുടങ്ങി കൃശാംഗി.

പദം.

വന്ദ്യനാം ഭാനോ വന്ദ്യനാം
 സന്ദ്യനാം കൂടാതെ നമ്മുടെ
 സന്ദ്യനാം ശമിച്ചിരിക്കേണം
 സങ്കടം വിശങ്കടം നിരാകര
 നിൻകടാക്ഷമെങ്കൽ വേണമൻ ചൊടു—വന്ദ്യ
 മാർത്താണ്ഡൻ പാഹി ഭർത്താരം
 ആർത്തി കളകർമ്മികാമിത
 പൂർത്തികൾ വരുത്തിടേണം
 കീർത്തിയ മുത്തിയായ നിൻ പദ-
 മോർത്തുകൊണ്ടു പാർത്തുകൊൾകുമഗതി—വന്ദ്യ
 താവസേനാന്റെ ശാപമേ
 താവത്തിനു മൂലമുടൻ
 ആപത്തിനു മേതുവാൻ
 പാപജാതപാതമായി വന്നിതു
 പാവനാംഗി പാഹി! പാഹി! ഭിന്നകരാ—വന്ദ്യ
 ഉദിക്കാതെ നാളെ വസിക്കേണം
 ഉദിക്കുമ്പോളെന്നുടെ നാമൻ
 പതിക്കും പാലെന്നു മാന്ധവ്യൻ
 വിധിച്ചു ധരിത്ത് പതിച്ചു നമ്മെ മാമുനി
 വധിച്ചു വെങ്കിലതിനു വേദമിച്ഛിത—വന്ദ്യ
 വൈഷ്ണവമവൈയവ്യം
 വാരാതെ ലോകേശാനന്ദേ
 പരാതെ പാലിച്ചിടേണം
 പരമയോഗി വരണമിന്നു വന്നൊരു
 മരണവേദമൊന്നു മജ്ജസം വിഭോ—വന്ദ്യ
 കല്യാണൻ പാഹി! കല്യാണം
 ഉല്യാസമിയന്നമ്മ
 ശല്യങ്ങളെ ഹരിച്ചിടേണം
 ഉദയശൈലമുപരി വന്നിരിക്കിലും
 ഉദയഭാവമുള്ള ദേവ! ഭാസ്കര വന്ദ്യനാം.

ശീലവതി നതിവചനമതിങ്ങനെ
തിങ്ങിനര സമാദൃകേട്ടദിനേശൻ
കാലവിധായകനെങ്കിലുമെല്ലാമെ
ശീലഗുണാദികൾമുഖമവർക്കും-
കുലമതാകിന കാലവിളംബന-
ലോലനായാദയശൈലവരൻറവി-
ശാലമതാകിനശീലഭരണത്തിൽ
ബാലദീപാകരഭാവത്തോടെ
ശുദ്ധസ്ഥിതനാം മുനിയുടെശാപാൽ
കാലവശംഗതനാകിയമുനിയുടെ
പാലനമൻപൊടുവെപ്പതിനായി
ശീലവതി ഹിതപൂരണനിരതൻ
തത്രമാണുവ സിച്ചുരുളീതു
മാതൃപരിത്രൻ മിത്രൻ ഗോരൻ
അക്കാലമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു
ജഗത്തുയരമാക്കുപ്രവശമപ്പോൾ
ധാത്രിയിലുള്ളജനങ്ങളാശം
രത്നീവിരാമംകാണാഞ്ഞൊരു-
മാന്തികലൻ മുറക്കുമുണൻപു-
രന്തിനകത്തുകിടന്നുഴലുന്നു
പുത്തു പുറപ്പുട്ടു പാൽമേയോ-
ളാത്തുകുത്തുപരക്കമിട്ടുകൾ
കൊണ്ടുവിരണ്ടുതങ്ങളിലാർക്കും
കണ്ടുകൂടമാറാവെപ്പോലും
കണ്ടുകുന്നമറിഞ്ഞുകൂടതു
കൊണ്ടുമിറങ്ങിനടപ്പുറൻമേലാ
ഭൂമിയിലുള്ളമഹാബ്രാഹ്മണരും
മാമുനിമാരും മാരജവരും
യാമിനിവിരതിവരാഞ്ഞതുമൂലം
കാമിതവിധിയുമിടച്ചുവസിച്ചു
നാമിനിനിയമമുപേക്ഷിച്ചതിനാൽ
നരകക്കുഴിയിൽ പാടുകയായി
കാമിനിമാർക്കും പുരുഷന്മാർക്കും
കാമപിലാസംകൊണ്ടുമുഷിഞ്ഞു
ഭൂരിമനോഹരമുതെന്നാലും
കോരികോരിയൊഴിച്ചുപോൽമുഷിയും
അർക്കുദിക്കാത്തപ്പോൾപത്രം-
പത്രംകൊണ്ടുവെട്ടിയെന്നാണി

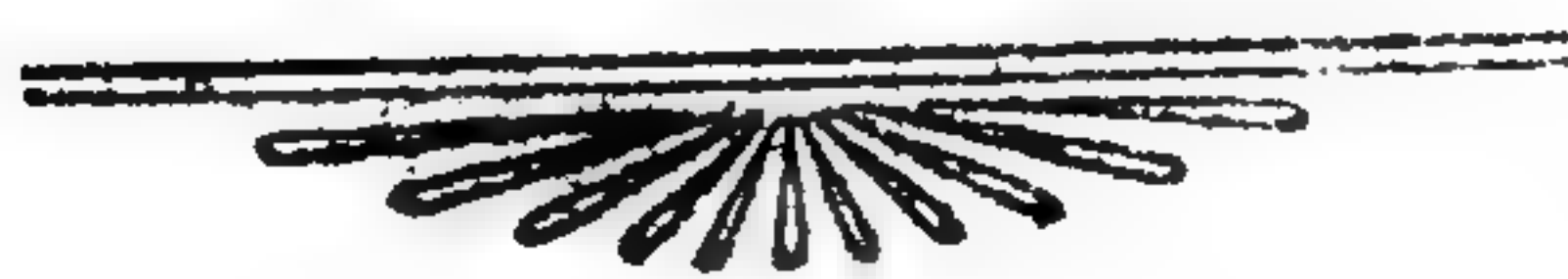
നക്ഷത്രങ്ങളുടെനാഗമാം
തൽക്കണ്ണമില്ലാതായിതുകാലം
ഭൂതപ്രേതചിശാലാദികളും
ഭുവനത്തേന്നിൽനിറഞ്ഞു പമഞ്ഞു
കള്ളന്മാർക്കിനകത്തുടിച്ചു-
നുള്ളപരാക്രമത്തെയുമധികം
വേദിയപരയുടെയമ്മാലം
വേദാഭ്യയനം സമ്പ്രദായനം
ദാദനപാകം ശാസ്ത്രംതപ്പി
മാദിസമസ്തം നാസ്തിയതായി
ദേവക്ഷേത്രപുരകളീശപര-
സമ്പാവിധികൾ നമസ്കാരാദികൾ
നൈഃപദ്യങ്ങൾ ഉപജ്ഞാമനിവ
കവലമാക്കുകുടങ്ങിതാനി
ധരണീ സുരയുടെയാദികളാ
കരണീയങ്ങൾനശിച്ചതുമൂലം
സുരപുരങ്ങൾക്കു ജീവുടങ്ങി
പരവശര പരുഷനുള്ളങ്ങി
അപൂർവ്വങ്ങളുൾഗാമികളുൾ-
ശ്രേഷ്ഠന്മാരുംകിം പുരുഷാദികൾ
അജ്ഞാതീശന്മാരുംകൂടി
കൃഷ്ണപുണ്ഡരീകാഭസരിവേ
പെന്തമയോഗംകൂടിവിവാരി-
ക്കുന്നാതസന്ധ്യ നാദമുനിയും
മദസ്തിതപുത്തുകിപുരിപാട-
വനുവിശേഷംബോധിച്ചിട്ടു
ഉഗ്രതപസ്സുനുള്ളാതമുനിയുടെ
സൽഗുണിമണിശീലവതിനിജ-
ഭർത്തൃവിനശയംകൊണ്ടവർതൻ
ഭർത്തൃപ്രീതിപരത്താർത്ഥപരിതമു-
ദിക്കരുതെന്നുവിലക്കുകാരണ-
മർക്കുദിക്കുന്നില്ലതുമൂലം
സപ്തർഷിമാർക്കുശേഷമുട്ടി
സ്വർഗ്ഗജനങ്ങൾക്കുഷ്ടിയുമൂലം
അർക്കുദിച്ചാലവളാഭത്തേ-
വർക്കുവീട്ടിൽപോകുന്നതുമുനി
കർക്കുദകിയശാപംനൽകി
ഭർത്തൃമല്ലാമായതുമൂലം

താടിക്കാരുടെകൃത്യതികൾകണ്ടാൽ
താഡിക്കാത്തവർവിട്ടുഭോഷന്മാർ
പേടിക്കാതെവനങ്ങളിലെല്ലാം
കൂടിക്കൊണ്ടവർകണ്ടജനത്തെ
ശാപംകൊണ്ടുനശിപ്പിക്കുന്നു
കോപംകൊണ്ടൊരുചൊരുതിയുമില്ല
താപസവരരുടെമുഷ്ടപൊരാഞ്ഞൊരു
ഭൂവൻകല്പിച്ചൊരുതാപസനെ-
ക്കഴുവോറിച്ചുപിന്നെയുമാമുനി
കഴുവെലങ്ങുമലർന്നുകിടന്നിഹ
വഴിപോകുന്നജനത്തെത്തൊന്നൊരു
പിഴകൂടാതെശപിച്ചുതുടങ്ങി
നമ്മുടെകൂട്ടക്കാരുടൊട്ടാലെയെ
ദുർബ്ബലാഭംകൊണ്ടൊളളി?
തനിയേമരണമടുത്തമുതുകൻ
മുനിയേസ്സുപദിശപിക്കനിമിത്തം
മനുജസുരാസുരമുനിച്ചുനത്തിനു-
മനുഭവമിങ്ങൊവന്നുചെയ്തു
നാരദവചനംകേട്ടമഹേന്ദ്രൻ
നമ്മാലെയെല്ലെണ്ണരചെയ്തു
നീജഭവനെക്കൊണ്ടാൻതന്നുടെ
വാണവരഗളമേറിനടന്നു
കുടതഴിചാമരമെന്നിവചിന്നം
പടുപടന്തലാപനികൊന്നും കഴുലും
തുടികകിൽതിമിലയിടയ്ക്കു യുട്ടുക്കുകൾ
സ്വസ്ഥരവരമാടുവാൻവർസേനാ-
ഭേജനം മാക്കെനടന്നിതു മുൻപിൽ

ചൊല്ലൊണ്ടീടിനമുപ്പയുകോടികൾ
മുക്കോടിയുമമന്മാരുടെ കല
മൊക്കെ കൂടിവിവിഞ്ചനികേതം
ചുക്കവിരിഞ്ചനെവന്ദനംചെയ്തു
ജംഭനീഷ്ടനന്തൻപൊടുവകജ
സംഭവനോടുവിശേഷമശേഷം
സംഭ്രമപാരിതം ശിലവതീവൃത-
സംഭ്രതംബതബോധിച്ചിട്ടു
ഇങ്ങനെയുള്ളൊരുസങ്കടമെങ്കില-
തിങ്ങുനിനച്ചാലെയെല്ലെത്തും
അംഗജനാശനനോടിയിച്ചാൽ
സംഗതിവരുമീദുർബ്ബലമൊഴിയൻ
വിരമ്പാടുത്താനുംപൊരാമെന്നുട-
നരവിന്ദാസനമളിച്ചെയ്തു
അരയന്നപ്പുറമറിനടന്നു-
നരനാഴികവൈകാതേതരസാ
നാലാനനം നാരദമുനിയും
കാലാനിലവരുണേശാദികളും
ബാലാമൃതശരവരനമതം
കൈലാസാപലമൻപൊടണഞ്ഞു
കോലാഹലമൊടുമണിമയഗോപുര
ശാലാനികടേനിനദശായാം
ഛൈലാധീശപരനീശപരനോടനു-
ക്രൂലാചാരംതൊഴുതറിയിച്ചു
മംഗലദൈവതമെങ്കുണ്ടിച്ചുവി-
ളങ്ങിയസമയം സപദിവേദിച്ചു.

ശിലാവതിപരിതം ഓട്ടൻതുളുൽ സമാപ്തം.

രവണേന്ദ്രവം

കെട്ടുതുളുത.

പണ്ടുനിശാചരവംശേവിചുല
രണ്ടുനിശാചരതണ്ടായ് വന്നു
കൊണ്ടാടിടിനരോതിപ്രഭതിക-
ളിങ്ങൽകലൻവളന്നാരുകാലം
കണ്ണതരനാംരേന്ദ്രതിക്കൊരുമക
നണ്ടായ് വന്നിതുവില്ലൽക്കേൾ
കണ്ടാലധികഭയകരനവനെ
ക്കൊണ്ടുജഗത്തിനമിണ്ടൽതുടങ്ങി
കാലസഹോദരിമകളാമവളമ
സാലകടംകടയെന്നൊരുരാക്ഷസി
ചാലേവല്ലഭയായിട്ടവളൊടു
ലീലകളാടിവളന്നുതകാലം
ബാലനുമുണ്ടായവനെയുപേക്ഷി
ച്ചാലസരാചരങ്ങളുടന്നു
കാലാന്തകനടൈകുപകൊണ്ടുടന്ന
ബാലനെയുവാമുണ്ടായ്വന്നു
ശീലഗുണാകരനായസുകേശൻ
ലീലാപരനായ് ചാഴംകാലം
ദക്ഷമരൊമുനിതന്നുടമകളെ
രാക്ഷസരാജാജനാപെയ്തു
തൽക്ഷണമവനുംവേട്ടനതിശ്രമ
ലക്ഷണയാകിയദക്ഷാത്മജയെ
യൌവനശാലികളായിട്ടവനഥ
മുച്ചതമക്കളുമുണ്ടായ്വന്നു
മാല്യവദാഖ്യൻ പ്രഥമതന്ത്രജൻ
മാലിസുമാലികളനജനാരം
സ്രഷ്ടാവിനെയവരവിടെവരുത്തി
തുഷ്ണനൊരൊരുപുരമുളവരക്കി
പുഷ്പിപെരുത്തൊരുലക്ഷപുരമതു
വിഷ്ണുപസിമനിവിശ്രുതമായി
തുഷ്ണനാചർമുവരുമവിടെ
പുഷ്പാനന്ദമരുവുകേലം

നമ്മുടെയെന്നൊരുഗന്ധർവിയുടെ
ശർമ്മദമാരാകന്യകമാരെ
ധർമ്മത്തോടുവിവാഹമെചെയ്തു
ദുർമ്മദരാമവർമുവരുമുടനേ
ഗവേഷാലതരാംമക്കളനേകം
മുചക്കുംപുനരുണ്ടായ്വന്നു
പുഷ്പാൽക്കടയും കൈകസിയുംകീല
കുടീനസിയും മൂന്നുകമാരികൾ
ദർപ്പാൽക്കടനായുള്ളസുമാലി
ക്കുപ്പേളുണ്ടായെന്നുവേണ്ട
രാക്ഷസരവരതിരൂക്ഷതയോടെ
തൽക്ഷണമീശ്രപുരത്തിലടുത്തുട-
നക്ഷതമാകിനവുക്ഷാദികളുടെ
പ്രക്ഷേപണമണദക്ഷതയോടെ
യക്ഷജനത്തെയടിച്ചമിടിച്ചു
കാക്ഷികളൊക്കെയടുത്തുടുടിച്ചും
തൽക്ഷണമുദയാമരരാവതിയെ -
ത്തൽക്ഷണമങ്ങനശിപ്പിക്കുമ്പോൾ
പക്ഷിവാസനനായ മുകുന്ദൻ
സാക്ഷാലവിടെയഴുന്നള്ളിപ്പുന-
രക്ഷയമാകിനപത്രംകൊണ്ടു
രാക്ഷസരെക്കൊലപെയ്തുടങ്ങി
ശക്രപുരത്തിൽ കരുമനകാട്ടം
വിക്രമിയാകിയമാലിയുടേഗള-
മക്രമുടനേപത്രംകൊണ്ടു
പത്രായുധനും ഡാടിതിമുറിച്ചു
മാലിനിശാചരവിരുന്നമപ്പോൾ
കാലപുരത്തിനകത്തുകടന്നു
ഭീതന്മാരാരോറലൊല്ലാം
പാതാളംപുക്കവിടെയൊളിച്ചു
അക്കാലത്തുപുലസ്സുപ്രാത്മജനാ-
മർക്കസമാനമഹാമതിയാകിയ

വിശ്വസസ്തതനാംദ്രവിണേശൻ
 വൈശ്രവണൻതാനീശപരകൃപയാൽ
 വിശ്വതമാകിനലങ്കാനഗരം
 വിശ്വതനായിവസിച്ഛൂസുചിരം
 വിശ്വപാൽക്കർഷമഹാനിധിയാകിയ
 വൈശ്രവണൻറവിശ്വേഷംകേട്ടതി-
 ശോകത്തൊടുസുമാലിയുമപ്പോൾ
 കൈകുസിയരംകളോടുപറഞ്ഞു
 ഇന്നുപുലസ്തപ്തജനാം മുനിയെ-
 ചെന്നുജീക്കണമെന്നാലുടനേ
 നന്നായിട്ടൊരുനന്ദനനുടൊ-
 മെന്നതുകേട്ടവളനമതിയോടും
 അമ്മുനിവരനെച്ചെന്നുജീച്ചും
 ഉണ്ണുജമുഖിയാൾകൈകുസിയുടനേ
 ഉണ്ണായിസുതനക്കാലം ദശ-
 കണ്ഠൻവിംശതിബാഹുസമേതൻ
 പണ്ടൊരുപുരുഷനുമവനെപ്പോലെ
 കണ്ടില്ലുഖിലജഗത്രയവാടേ
 നീണ്ടുവളഞ്ഞതിഭീഷണമാകിന
 ഭരണങ്ങളുമൊരുപന്തിനിരക്കെ
 ചന്ദ്രാതടവിനപംക്തിമുഖങ്ങളു-
 മെന്തൊരുവിസ്മയമോർക്കുനേരം
 വട്ടം ചന്ദ്രകലങ്ങിമറിഞ്ഞതി-
 നിയുംരമാകിനകണ്ണുകളിരുപതു-
 മെട്ടദിഗന്തരവംസിജനത്തിനു
 ഞെട്ടൽകൊടുപ്പാൻപുഷ്പതപോരം
 ചെമ്പിച്ചീടിനതലമുടികണ്ടാൽ
 വൻപന്മാർക്കുഭീതിമുഴക്കം
 തുംഗതപെരുക്കുമൊരഞ്ജനഗിരിയുടെ
 ശ്രംഗത്തെന്നൊടുപടപൊരുതീടും
 അംഗത്തൊടുക്രൂടനിശാചര-
 പുംഗവനുടനേവനുപിറന്നാൻ.

ജംഭവൈരിയുടെവാഹനമാകും
 കുംഭിരാജനുദയംമേടക്കൻ
 ജംഭമാണഭൂവിശ്രമനാകിന
 കുംഭകണ്ഠനളവായിതദാനീം
 അന്ധകാരപടലത്തിനുചെമ്മേ
 ബന്ധവാകിയകളേബാരമാടേ

സിന്ധുരാജതമരാരാഖലരാക്ഷസി
 ഹന്ത! ശുക്ലബവനുപിറന്നാർ
 വിഷ്ണുപാദസരസ്വീതരസേവനൊ
 രിഷ്ടമാകിനവിഭീഷണനാമം
 വിഷ്ണുപത്രീതയഭൂഷണരത്നം
 പുഷ്പമോദമുളവായികുമാരൻ
 തരുണന്മാര തനയന്മാരോടും
 മൊത്തമിച്ചനവധികൊതുക്കുമോടേ
 തരുണീമണിയാൾകൈകുസിയുടനേ
 ചിരതരമവിടെവസിച്ചുസുഖിച്ചു
 ഒരുനാളവളമശുകന്ധരനേ
 പരിചൊടുമടിയിലെടുത്തുകിടത്തി
 തലമുടിവടിവൊടുതടവിയുറക്കി-
 പ്പലതരസുഖമൊടുമരുവുംകാലം
 എട്ടദിഗന്തംപൊട്ടുപടിചില
 തട്ടംവിളിയുംകൊട്ടുംവെടിയും
 വട്ടംപുടവകൾവട്ടുമാലും
 കെട്ടിയുടുത്തൊരുക്രൂടംചരിഷകൾ
 ചട്ടറീടിനവട്ടപ്പരിചകൾ
 ഒട്ടുതടയ്ക്കുന്നീട്ടുപരിചൊടു
 വട്ടത്തിൽചിലർവട്ടംപാഞ്ഞും
 വാട്ടമകനുപിടിച്ചുകളിച്ചും
 വെള്ളക്കടതഴിവെള്ളക്കൊടിയും
 വെള്ളക്കുതിരകൾവെള്ളാനകളും
 പള്ളിത്തണ്ടിനുള്ളിൽപരിചൊടു
 തുള്ളിച്ചാടിനവെള്ളച്ചുരകൾ
 പള്ളിക്കുട്ടിലുപള്ളിവിരിപ്പും
 പള്ളിക്കിണ്ടികൾപള്ളിത്തുകിലും
 പള്ളിപ്പടയംപല്ലക്കുംപല
 വെള്ളത്തൊളവുമുള്ളത ശേഷം
 പൊന്നുംകടമണിപൊന്നുംപരിചകൾ
 മിന്നുംചലവകപൊന്നുംകൊടികൾ-
 മെന്തുംവിളസിനപൊന്നുംവാളും
 പൊന്നുംചുരികകൾപൊന്നുംവാളും
 തപ്പുതകിലുകളൊപ്പമടിച്ചുട-
 നൊപ്പംവെരുകിനകോപ്പംപലവക
 കൊമ്പുംകഴലുകളമ്പിളിവളയം
 അൻപെട്ടെണ്ണയികമ്പംതടിന

കൊമ്പൻകുറിക്കുമാർപട്ടലക്കു
 വമ്പമുനിലകവടികൂടിന
 വമ്പനാരവരായുവള്ളി
 ജംഭിപ്പിടിനകുടികളനവയി
 ഏതിരില്ലാത്തതുകുതിരകളെനിവ
 വടുതരമിളകിനപടകൊളാടിടവ-
 ന്നടനട തികടുമാവാജതേതരദ
 വടനമടിപ്പിച്ചവടെപ്പരിചമാ
 വടുവായന തിവരായുടങ്ങി.

[illegible]

ഉണ്ണി! നിന്നുചെച്ചുവളനില്പോൾ
വിണ്ണുകുപതിയൊടുസമനായ് വന്നു
കണ്ണുകുദിരുവതുക്കൊണ്ടിരവരിചൊടു
കണ്ടൊലുന്നീധനവതിവിഭവം

കൊണ്ടാടിയിരുന്നവരുടെനടുവേ
 തണ്ടിലിറങ്ങാനൊളിഞ്ഞുപോയവ
 വണ്ണി മാകേണമെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ
 ചെയ്യാനിയതുകൊണ്ടിപ്പോൾ?
 ദാധംമനസിനിനക്കെങ്കിൽ
 കണ്ണുകൾക്കൊക്കെയുമാണ്
 നിന്നുടെനകമെന്തൊക്കെ
 മൊഴിഞ്ഞുള്ളതുവെച്ചിപ്പോൾ
 യക്ഷകവ മലകൾക്കൊന്നി
 രാക്ഷസന്മാരെക്കീഴ്ത്ത
 ശിക്ഷാരക്ഷകർക്കെന്താണി
 ദക്ഷിണമെന്നുചിട്ടിടേണം
 രാക്ഷസകലപതിയാതെന്നീയും
 പൂജയ്ക്കൊക്കെയുമാണിപ്പോൾ
 ക്ഷേപിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നിപ്പോൾ
 ദക്ഷതയുണ്ടെന്നാക്കുകനേ
 ഉരഗംപോലെന്നിങ്ങുതടിച്ചു-
 ബിരുദപട്ടംകൊടുക്കുന്നവർക്കി
 പരിപാടിയില്ലാമിന്നുദരിപ്പാൻ
 ദുരിതത്തെന്തെന്നിരൂപിച്ചാലു
 വന്നുപോയൊഴിയില്ലാത്ത
 മത്തമെന്തെന്നൊത്തൊത്തടിയും
 പിത്തത്തിൽഭയമുള്ളനിനക്കണി-
 യത്തിനൊന്നും ചേരുംമൂലം
 കാതരനാകിയനീയിറക്കൊള്ളാം
 പാതാളത്തിലിടങ്ങുകൊടുക്കാൻ
 നിന്നുടെദോഷമിതല്ലെന്നു
 എന്തൊക്കെയൊന്നിതന്നെവേണ്ട
 നന്നായിട്ടൊരുമകനുണ്ടാവാ-
 ന്നതതരമാം സുകൃതംവേണം
 രാക്ഷസജാതിയിൽവന്നുപിറന്നാൽ
 രൂപതവേണമറിഞ്ഞാലുംനി-
 നാരായണനെക്കേരേണിന്ന
 പോരാടുന്നൊരുക്രമിതത്രേ
 ഇക്കലജാതമാരെപ്പലരും
 ധിക്കരിയാതെയിരിക്കണമെങ്കിൽ
 വിശ്വമോഹംവേണമിതല്ലേ-
 മോക്ഷമെന്നെന്നുതന്നെതന്നെ

വിശ്വമുഖജനമേത്തൊടൊരുവൻ
നേക്കുമില്ലതു ബോധിച്ചാലും
അർക്കനദിക്കുംനേ മിരുട്ടുക-
ജ്ഞാക്കേയസിതിയൊളിക്കുന്നില്ലേ?
വല്ലഭനത്തിനു പൂഷ്പകരത്തൊ-
ലിപ്പൊരുനേരം സുഖമിഹമേലേകേ
മന്ദനതാകിയ ചന്ദ്രനെയാറ്റുവ-
മെന്നാതുവിഴങ്ങീടുന്നു
പെരികെക്കാലം പണിപെട്ടെന്നും-
ഖാരദിനമെത്തും വിയെവിഴങ്ങാൻ
എന്നതുകൊണ്ടിഹ സ്വലവാന്മാരെടു
നിന്നുപിണങ്ങുന്നവരുമുരുക്കം
ഏതയുമുള്ള ജനങ്ങളെമുൻപിൽ
ധൃതയൊരുവൻ കാട്ടുകയില്ല
കണ്ടുകുമുണ്ടൊരുവളികൾകണ്ടാൽ
മണ്ടും നല്ല സമർത്ഥന്മാരും
കണ്ടുകമില്ലെന്നാകിലതെല്ലാം
കണ്ടവർ ചെന്നു പിടിച്ചു വലിക്കും
കണ്ഠകാട്ടാതൊരുപൊഴുതും ദശ-
കണ്ഠാനീയിതു ബോധിച്ചാലും
കണ്ടുവിഷാദം കൂട്ടുന്നവനെ
ക്കണ്ടാൽകൂടെ പ്പാതകമുണ്ടാം
തൊണ്ടൻ രാവണനെനൊരു നാണിയ-
മുണ്ടാമിനി ലോകങ്ങളിലെങ്ങും
ദുഷ്ടീർത്തികളിഹ വന്നു ഭവിച്ചാൽ
നീക്കിക്കൊൾവാനെളുതല്ലേതും
നല്ലപരശ്വരമില്ലെന്നുകിൽ
ചെല്ലാമെന്തുകനല്ലേ പാനം
വല്ലാമക്കളിലില്ലാമക്കളി-
തെല്ലാജനവും ചൊല്ലുന്നല്ലോ
മല്ലേറിടിന വില്ലാളികളെ-
ക്കൊല്ലാൻ തക്കൊരു വിരുതുണ്ടാവാൻ
മുല്ലാസത്തൊടു നല്ലജനത്തെ-
ക്കല്ലാ നി ഭജ കില്ലതതേതും
തെല്ലാജനാകിയ പുണ്യജനേശ്വര-
നഗ്രമതാകിന പുണ്യംചെയ്തു
ശങ്കവെടിഞ്ഞുവന്നതു കൊണ്ടധുനാ
ലകാനഗരേ മരുവീടുന്നു

പുഷ്പകരമെന്നൊരു നല്ലവികാരം
കൈപ്പാടൊരുവനവന്നുകൊള്ളു
അൽഭുതമാകിയ നമ്മുടെ നഗരേ
ശില്പമാടവനം വാണീടുന്നു.
മുത്തടിമിരനിരന്തരമാകിന
സപ്തകലത്തിൽ നമുക്കധിവാസം
ദുഷ്ടകൊണ്ടൊരു ഫലമില്ലീശ്വരം
കുല്പനയൊരുവനൊഴിച്ചീടാമാ
രക്ഷമതായിജ്ജനനീതുമീവിധ-
മാക്കേ പരക്കികളുരചെയ്തപ്പോൾ
അക്ഷയരോഷനമാകുലനാകിയ
രാക്ഷസരാജൻ തൊഴുതുരചെയ്തു
ആക്ഷേപാക്ഷരവചം കൊണ്ടിന
മുക്കേഭിതമിന്നെന്നുടെ ഹൃദയം
ഇക്ഷിതിതന്നിൽ ഭിക്ഷയുമാറ്റതു
ഭക്ഷിച്ചങ്ങിനെ കക്ഷിനിറപ്പാൻ
കാൽക്കണനേരം കാക്കിക്കില്ലിനി
യക്ഷേപരനെശ്ശിക്കിക്കാതെ
വൃക്ഷം പാലെ വളഞ്ഞൊരു ഞരണം
പാക്ഷയിവിടെ നശിച്ചീടട്ടെ!
രാക്ഷസനഗരമടക്കിപ്പലവക
നിക്ഷേപം വച്ചുവിടെയിരിക്കും
യക്ഷശ്വരനേത്തച്ചു പറിച്ച്-
ങ്ങക്ഷിതിതന്നിൽ നമുക്കവസിക്കാം
ഭിക്ഷാപാത്രം കയ്യിലെടുത്തിനി
യക്ഷന്മാരുനടന്നിടേണം
എട്ടടിഗന്തപാലന്മാരുടെ
തട്ടിപ്പെന്നൊടു കൂടുകയില്ല
എട്ടടിനത്തിനകത്തങ്ങവരെ
പ്പട്ടിപിടിച്ചു നടത്തിപ്പൻ ഞാൻ
കെട്ടിയിരുന്ന പണങ്ങളശേഷം
പെട്ടികളോടെയടിച്ചു പറിച്ച്-
ങ്ങപ്പൂകളാകിയയക്ഷന്മാരവ-
പ്പൂക്കില്ലാത്തങ്ങോരേദിശി
പട്ടികളെന്നതുപോലെപരിചൊടു
പട്ടിണിയിട്ടു നടക്കേയുള്ളൂ
ശങ്കവെടിഞ്ഞുവരുന്നൊരു കഷ്ടം
ലകയടക്കിവസിപ്പാറായോ

എങ്കിലതറിയണമവനെക്കൊണ്ടു
 ശിക്ഷകളിപ്പിക്കും ഞാനടനെ
 നമ്മുടെ പുവ്വജനവനെനാകിലു-
 മിമ്മദൊട്ടു ശിക്ഷിക്കേണം
 അമ്മനിവരനെക്കാണുമാനായി-
 ധ്വജമൊട്ടെത്താട്ടു പോകുമ്പോളു-
 നമ്മുടെ വന്നു വന്നങ്ങിടത്തെ
 നിമ്മട്ടാദമതന്നേവേണ്ടു.
 നമ്മുടെ ജാതിക്കുപിതമെന്നൊ-
 ധമതികൊണ്ടുവന്നിവിടെവരാഞ്ഞു
 ജാതികൾ കൊണ്ടുനിരൂപിച്ചെന്നാ-
 ലേതുംകൊണ്ടു നമുക്കില്ലിപ്പോൾ
 ബ്രഹ്മകുലത്തിൽജനനം നമ്മുടെ
 ജിഹ്വമാരുതുബോധിച്ചാലും
 രൂക്ഷമതാകിനകമുണ്ടൊക്കുന്നു
 രക്ഷസരെണു പറഞ്ഞിടുന്നു
 ഭക്ഷമാറുമുനിതന്നുടെ മകളെ
 ഭക്ഷിണനായ സുകേശൻവേട്ടാൻ
 മാലുപദാദികൾ മാലിസുമാലികൾ
 പൊല്ലെഴുമവളുടെ പുത്രരതല്ലോ.
 അമ്മേ! നിന്തിരുവടിയുടെ ജനകൻ
 നിമ്മലനായ സുമാലിയുമല്ലേ?
 എന്തിനുവളരെയുണർത്തിക്കുന്നു
 നിന്തിരുവടിയാട്ടു പരീലിലതെല്ലാം
 സന്തതകലാമമാക തുകീദശ-
 കന്ധരനെനതുബോധിക്കേണം
 നിന്തിരുവടിയിനിവളരെക്കാലം
 സന്താപത്തെ വാമിച്ചിടേണ്ടാ
 സിന്ധുതരബലനാകുമെനിക്കൊരു
 ബന്ധുവിശേഷിച്ചാതും വേണ്ടാ
 അനുജന്മാരിവരിവരുമെങ്കിൽ
 കനിവൊടുക്കിപ്പരിചരിച്ചാൽപോതും
 മനുജന്മാരും ദനുജന്മാരും
 മുനികളുമഖിലനരേന്ദ്രന്മാരും
 കിന്നര ചാരണസീലന്മാരും
 പിന്നെപ്പലവിധമുപദേവകളും
 ഇന്ദ്രാക്ഷരമരന്മാരും
 ചന്ദ്രന്മാശാപാലന്മാരും

പന്നഗഗണവും പക്ഷിമൃഗാദിയും-
 മെന്നത്തന്നെ വണങ്ങിടേണം
 ഐന്ദ്രം പദമതെനിക്കെന്നോത്തി-
 ടിന്ദ്രം മേഘാ ഞെളിഞ്ഞിടേണ്ടാ
 ഇന്നീട്ടുന്നു ജഗത്തിലുമോത്താ-
 ലെന്നിൽ മികച്ചുവന്നൊരുവൻ വരുമോ?
 മന്നിൽ പല പല മന്നവരുടെവ-
 രനെക്കണ്ടാലോടിയൊളിക്കും
 മുന്നിൽ പരിചൊട്ടു നിന്നു പിന്നങ്ങാ-
 നിന്നിയൊത്തൻ മതിയാകില്ല;
 ഇതുവണ്ണം ചിലമ്പുപറഞ്ഞൊരു
 രാവണനോടേകകസിചൊന്നാൾ
 ദൈവാനുഗ്രഹമുണ്ടെന്നാലതു
 പെണ്ണനുഗ്രതയുണ്ടായിടും
 ദേവകളൊക്കെ വിരോധികളെന്നതു
 കേവലമുണ്ണികൾ ബോധിക്കേണം
 ദേവതമാരിലൊരേത്തനവധി
 സേവകർ കൊണ്ടു സാധിക്കേണം
 ഇവകൊണ്ടിഹ വിബുധന്മാരുടെ
 ഭാവാനുമതിബോധിക്കേണം
 ഭൂവലയത്തിൽ വസിക്കുന്നവരുടെ
 നിയാമകത്തെ നിരോധിക്കേണം
 നാരായണനെച്ചെന്നു ഭജിപ്പതു
 നേരാസ്തരികയുമില്ല നമുക്കു
 വൈരികളായ ജനത്തിനുമഖിലം
 വേരായതു നാരായണനെത്ര
 മാരാന്തകനെച്ചെന്നു ഭജിച്ചാൽ
 ചേരുമതെങ്കിലുമുണ്ടൊരു ദോഷം
 കൂരതയേറും ഭഗവാനെന്നാ-
 ലാശ്വതിപ്പാനെളുതല്ലേതും
 പിന്നെയുമുണ്ടൊരു വൈഷമ്യം ഖേത
 പന്നഗഭൂഷണ സേവയിലവനെ
 സേവിക്കുന്ന ജനത്തെത്തന്നെ
 കൊൽവാൻ മടിയില്ലവനേതും
 ധന്യന്മാരും ത്രിപുരന്മാർ പ-
 ണ്ണനതിവരുവാൻ വളരെക്കാലം
 ഗംഗാപതിയും ഭഗവാൻ തന്നുടെ
 ഖിംഗംശ്ചിതി ധരിച്ചു നടന്നാൻ

ഭാസുരജടയും തദ്രാക്ഷാജടയും -
 മസുരന്മാരവരാത്ര ധരിച്ചാർ
 ശിവനാമങ്ങൾ ജപിക്കുതുടങ്ങി -
 ദ്രവധാരിതവിധി പലതും ചെയ്തു
 ഭവനം തന്നിലക്കിവിനച്ചാൽ
 ശിവനല്ലാതൊരു ദൈവപുരില്ല-
 നമ്പരയെച്ചിലുറയ്ക്ക നിമിത്തം
 ഭവനമെങ്കിലുത്തൊന്നു
 മാരാന്തകന്മാരെ ഭക്തന്മാരവ-
 രീരേഴുലകിലുമാക്കെ നടന്നാർ
 പരമേശ്വരൻ താനൊരു നാളവരെ
 പ്പരിചൊടു ചുട്ടുകരിച്ചാണെന്നതേ
 ശ്രുതിയുമുലകിൽ നടന്നു വാസ്തവ-
 മതമെന്നാവിൻ തനയന്മാരേ?
 എന്നതുകൊണ്ടു പുരത്രയന്മാരനെ
 ചെന്നു ഭജിപ്പതു വിഷമമെന്നെ
 പങ്കജഭവനെ സ്നേഹിക്കുകിലോ
 സങ്കടമൊഴിയുമൊരന്താമില്ല
 തൻകൃപകൊണ്ടു നമുക്കിനിമേലിൽ
 ഭക്തപുരിയിലിരിപ്പാറാകും.
 എന്നാലുണ്ണികൾ മൃഗമധുനാ
 ചെന്നൊരു കോട്ടിലുറച്ചിടേണം
 സ്രജാവിനെ വഴിപോലോസവി-
 ച്ചിട്ടുവരങ്ങൾ വാച്ചിടേണം
 അല്പദയങ്ങൾ നമുക്കു ലഭിപ്പാ-
 നിത്യപദേശം കരുതീടേണം
 ആത്മാദയമേ ചിന്തിക്കാവു പ-
 രമ്യാനിക്കുതുടങ്ങിടരുതു്;
 പരമാത്മവനെസ്നേഹിച്ചുനവധി
 പരമേശ്വരപ്രീതി വരുത്തിടേണം
 സൗഖ്യാദികളുടെ സൗഖ്യപുരമിമത-
 മാത്മജസുഖപുരമേ പക്ഷിക്കേണം
 ഉചിതമതാകിയ ജനനീതന്മാരെ
 വചനമിതെല്ലാം കേട്ടുദശാസ്ത്രൻ
 തുടയിലടിച്ചു ചിരച്ചു്കൊണ്ടു
 കടുതമൊകിന വചനം ചൊന്നാൻ
 ഉദ്ധതകൊണ്ടുനമ്മുപറഞ്ഞതു
 ബുദ്ധിയിലിങ്ങതു പറവിലേതും

ഉദ്ധതാകിയ വിബുധന്മാരെ
 യുദ്ധം ചെയ്യണമെന്നൊരു പക്ഷം
 പാണ്ഡന്മാരെ വധിച്ചിടാഞ്ഞാൻ
 സൗഖ്യപുരില്ലിഹ സുഖസഞ്ചാരം
 പരപീഡകളെക്കരുതീടാഞ്ഞാ-
 ലൊരുവന്മാരേ പരമാനന്ദം
 നമ്മുടെകലഗുരുവാകിയശ്രീകൃ-
 ധൻവിചാരപരായണനല്ലീ
 സമ്മതനായ പരമജ്ഞാനിക്കൊരു
 കല്പമഷ്ടമില്ലതു ബോധിച്ചാലും
 ശത്രുജനത്തൊടു പടപൊരുവാനഹ
 മെത്രകൊതിച്ചു വസിച്ചിടുന്നു
 മത്തഗജങ്ങളുടെ മസ്കകതതികളി-
 ചെത്തിപ്പരിചൊടു കത്തിയമന്തും
 ആത്മവിളിച്ചും നേർത്തു കടന്നും
 പത്തമ്പതുമാർജ്ജിതവലിച്ചുട-
 നെത്തും പടിചിലപത്തികളൊരുവക
 ചത്തും പടകളുരത്തും ധരണിത-
 ടത്തുംകുഹലനകൊട്ടും വെടികളു-
 മൊട്ടുങ്ങൊരുദിശിവെട്ടും മനമതു
 പൊട്ടുന്നൊരു ചില മാക്കുംമുറികളും
 മാക്കുംപെരുകിനതോക്കും ചാളി-
 മന്തുംപെരുകിനകുന്തങ്ങളുട-
 നന്തകളെക്കടന്നുടങ്ങിക്കൊരു
 ബന്ധുതതേടിന ചന്ദ്രത്തിൽപല
 ലന്തപ്പരശ്ശുകൾതമ്മിലിടഞ്ഞുത-
 ണ്ണുവരുണൊരുപൊലിപടലങ്ങളു-
 മുടന്തിടതിങ്ങിനനടുതരമാം ചില
 ചോരപ്പഴകളിലളവേകളികളി-
 ലിളകിമറിഞ്ഞും കാളികൾകളികൾ
 തധിരശവങ്ങൾകുടിച്ചുകുടിച്ചു-
 സിച്ചുനടുപ്പാനടിയ നവടിചൊടു
 തചിയുണ്ടുമേ!

എന്തിനവളരെയുണർത്തിക്കുന്നു
 നിന്മിതപടിതൊടുപാഴിലിതെല്ലാം
 സന്ദർശനമെല്ലാതിനേതുമൊ-
 മന്തമില്ലതുബോധിച്ചാലും!
 എങ്കിൽപരമൊടുങ്ങുളിദാനീം
 പങ്കജഭവനെസ്നേഹിച്ചാനായ്

പരിപാകങ്ങളുമനവധിവന്നു
 പരിശോഭിതനായ് ദേഹവൃന്ദം
 നല്ലവശത്തുപരിപാദനമല്ലാതെ
 രിമലരക്തദ്രവനമരിച്ചു
 പാലകണ്ണുകളിൽ പതു മുദയ-
 ബാലാഭിത്യാതകലുരച്ചു
 ആനാരാദികളിലുവന്നതിലൊരു
 ദോഷസ്വഭാവമില്ലാത്തതല്ല
 ദോഷികളെപ്പരിപാലിച്ചാൽ
 മോഹമില്ലവന്നതുവിധിതം
 സോമദോഷമനുസരിച്ചാൽ
 ദോഷമെന്നതു പുല്ലോടൊക്കെ
 ഇപ്പാരിടമതിലുള്ളതെന്നതിനു
 മൂപ്പാവളരെമാസ്സംമുട്ടി
 കല്ലാമ്പലനാടുതുല്യമായതി-
 ടിപ്പോളനവധിപുഴതുടങ്ങും
 എന്തപറഞ്ഞമവാളുമെടുത്തവ-
 നെന്നുപതുക്കെയിളക്കിക്കൊണ്ടു
 വാമകരംകൊണ്ടൊരുതലമുററി-
 ത്താമസമറുപിടിച്ചുനിവർത്തി
 ചട്ടറീടിനവാർ കൊണ്ടവനമ
 പെട്ടിയറത്തുകരത്തിലെടുത്തു
 നെയ്യിൽപുനരുമുക്കിപ്പരിപൊടു
 തീയിൽത്തരസാഹോമംചെയ്തു
 കണ്ഡംതന്നിൽതീവിടിച്ചെടു
 മുണ്ഡംചടപടനെന്നുപൊടിഞ്ഞു
 പൊട്ടിച്ചിതറിയതലയോടുകളിൽ
 പാട്ടാലപ്പടിയിലിരിക്കുകണ്ടു
 ഉത്തമനാകിയരാമൻകൈയാൽ
 ഭൂതൃനിനക്കെന്നതുവായിച്ചു
 കൊട്ടിക്കരതലമൊന്നു ചിരിച്ചു
 കൂട്ടാക്കിലവനതുകൊണ്ടും
 പിന്നെയുമവനൊരുവർണ്ണസംഗ്രം
 ചെന്നതുമേരമിവണ്ണതെന്ന
 രേപതുതലകളിലൊന്നുമുറിച്ചു
 വർണ്ണപരത്തൊരുരാക്ഷസാജൻ
 രേപതുവർണ്ണസംഗ്രംചെന്ന
 രേപതുതലകളുമൊറ്റതിലൊത്തു

പത്താംവർഷസാഹസ്യവുമായി
 പൊഴുത്താർമകനെക്കണ്ടുമില്ലാ
 നക്കത്തുവരനിങ്ങനെതന്നെ
 ചത്തെന്നാകിൽവരംതന്നെകൊണ്ടു
 ഇത്തരമോരോവാർത്തപെരുത്തൊരു
 രത്നമാർചനാനുഷ്ഠാനംകൂട്ടി
 ശുദ്ധാത്മാവാണെന്നുചെയ്തപ്പോൾ
 കത്തൊരുകോട്ടിലൊളിച്ചിടുന്നു
 ചെണ്ടക്കാരൻതന്നെനില്പാൻ
 ഉണ്ടൊരുഭാവമിവെക്കല്ലാക്കും
 കണ്ടാലറിയുമെങ്കിൽവിടെ
 കണ്ടതെന്നതെന്നതൊണ്ടൊരോ
 വണ്ടാർകഴലികൾതലമുടിമുററി
 കണ്ടനിശ്ചലരെന്നുചെയ്തപ്പോൾ
 കൊണ്ടന്നാശുപിരട്ടിയുരുട്ടി
 കണ്ടൊരേണത്തമുവറിക്കിണ
 കണ്ടാലറിയാനമുണ്ടൊരോ
 വേണ്ടതുള്ളൊരുകപടംകാട്ടി
 കൊണ്ടാൽവരുമതിനാവതുമില്ലാ
 ബാലനാരെപ്പോലെനമുണ്ടു
 നാലാമച്ചനുമെന്തിനതോന്നാൻ
 ഈലോകങ്ങളിൽതപസ്സാമാന്യം
 പാലതുപോലവെറോമാക്കുന്നേൻ
 നാലാംഗമുചനീങ്ങെഴുന്നള്ളി
 ചാലേവണ്ടവരംതന്നിലാ
 തോലിപിന്നെയുംതൊന്നല്ലാത്താൽ
 ഇത്തരമോരോവാർക്കുപറഞ്ഞവ-
 നത്തലകന്നുകൂപാണമെടുത്തു
 പത്താംതലമുടികെട്ടിമുറക്കി
 ഞ്ഞാനന്ദംധ്യാനമുറച്ചു
 വെട്ടാനായിത്തുടങ്ങുന്നേരം
 സൂക്ഷ്മവിനെയുംകാണായ്വന്നു
 ഓടിനടന്നുവിതർത്തുവലഞ്ഞും
 താടിയിൽനിന്നുജലങ്ങൾപൊഴിഞ്ഞും
 കോശങ്ങളുഴിഞ്ഞതിനുള്ളിൽ
 കൂടിയുള്ളസിദ്ധങ്ങൾപൊഴിഞ്ഞും
 പാളത്താഴുകിഴിഞ്ഞുംപരിപൊടു
 തോളിലണിഞ്ഞൊരുവസനമുലഞ്ഞും

സംഭ്രമം വെടിഞ്ഞൊഴു കുംഭകണ്ഠ! നീ ചൊൽക
എന്തൊരുവരമിച്ഛാമോ ചിന്തിതമന്തരംഗേ
ഹന്ത! നീ പറഞ്ഞാലുമന്തരമില്ലതരാം;
ചെന്താരിന്മകനെയങ്ങന്തികേകുണ്ടനേരം
ചിന്തിച്ചു കുംഭകണ്ഠനേന്തിനമോദമോടെ
ചന്തത്തിലൊരുവരമെന്തു ഞാൻ മേടിക്കേണ്ട
ചിന്തിച്ചില്ലിത്രനാളുമെന്തൊരുകഷ്ടമിദം
ദേവകളെല്ലാം മമകേവലം വിരോധിക-
ളേവരും നശിപ്പാനായേവം ഞാൻ പറയുന്നു
ഈവണ്ണം കുംഭകണ്ഠൻ ഭാവിച്ചുതറിഞ്ഞൊഴു
ദേവകൾ ഭയപ്പെട്ടു സേവിച്ചാർ വാണിതന്നെ
ദൃഷ്ടാം നിശാചരർ ശിഷ്ടനാംവിരിഞ്ഞ്നോ-
ടിപ്പമായ് യാചിക്കുന്നു കഷ്ടംദേവേന്ദ്രപ്പട്ടം
ശിഷ്ടരാഞ്ഞങ്ങളെല്ലാം നഷ്ടമായിടുമിച്ഛാമോ
തുഷ്ടിയോടൊരുമാഗ്നികൂട്ടണംമടിയാതെ
ഭാരതിയതു കേട്ടുപാരായതെയെന്നുള്ളി
വിരന്റെ രസനമേൽ ചേരുന്നനേരംതന്നെ
മുന്നമേനിർദ്ദേവതപമെന്നെല്ലാമുറപ്പിച്ചു
ചെന്നപ്പോൾ നിദ്രാവതപമെന്നത്രേപുറപ്പെട്ടു
അനേരം വാണീനാഥൻ നന്നായിപ്രസാദിച്ചു
മന്ദഹാസവും തുകിമന്ദമൊന്നരുൾചെയ്തു
ഉണ്ണീ! നീമടിക്കാതെകണ്ഠിപ്പൊയടച്ചാലും
നന്നായിട്ടൊരു ദിക്കിൽ ചെന്നുടൻറങ്ങുക
പന്തിരണ്ടുറങ്ങുകസന്തോഷത്തോടുംകൂടി
യെന്തിനുപാഴിലോരോചിന്തകൾ തേടിടുന്നു
മൂന്നുനാഴികനേരം മുക്കാലും കൂടെക്കൊള്ളാം
സാനന്ദമുണർന്നിരുന്നാലും നീ കുംഭകണ്ഠ!
ഖിന്നതവെടിഞ്ഞൊഴു പിന്നെയുമുറങ്ങുക
അന്തരം ഉണർന്നാകിൽ അന്തകൻവീടുപുകാം
ഈത്തരംവരംനൽകിസ്വതപമെഴുന്നള്ളി
ഈത്തമൻ വിഭീഷണൻമുമ്പിലേകാണായ്ക്കുന്നു.

ഗുണഗണനായ വിഭീഷണനോടുട-
നരുളിച്ചെയ്താനംബുജഭവനൻ
വരികവിഭീഷണ! പുരുഗുണരംഗേ!
വരമതുവേണ്ടതു തരുവേണ്ടതേ
കാളിൽ നിനച്ചതു പറകേവേണ്ടു
തരുവാനിന്നൊരു മടിയില്ലുണ്ണീ!
അരുളിച്ചെയ്ത കേട്ടതെളിഞ്ഞവ-
നാരവോടറിവിച്ചുതുടങ്ങി

അടിയനുവേണ്ടം വരമതുനിന്തിരു
വടിയാട്ടുവടിവിലുണർത്തിക്കുന്നു
അടിമലരിണുണയായിഹവരുവാൻ
വടുതമൊരുക്രവവിളയാടേണം
മനസാവാചാകുടുംകൊണ്ടും
നനുപുനരടിയൻചെയ്യുമവസ്ഥക
ളനുദിനമെന്നുടെകമലാകാന്തൻ
കനിവുണ്ടാവാനരുളീടേണം.
അമലകളായ കളേബരമധുരൻ
കമലദളായതലോപന ഭഗവാൻ
കമനീയാകൃതിയായ മുകുന്ദൻ
കരുണാകരനാം ഭഗവാനെന്നുടെ
കരളിൽ പരിചൊടു വിലസിടണം,
ഈനുമുരാന്തകഭക്തന്മാരി-
ലൊന്നായടിയനെയരുളീടേണം
എന്നതു കേട്ടു തെളിഞ്ഞു വിരിഞ്ഞ്
മന്ദസ്മിതമൊടുമൊന്നരുൾചെയ്തു
നന്നുവിഭീഷണ! നിന്നുടെ ഹൃദയം
പോന്നുഭവിക്കും തവതപിയെല്ലാം
സംപ്രതിമുരഹരഭക്തന്മാരിൽ
മുമ്പുനിന്നക്കെന്നായ് വരവേണം
സമ്പത്തനവധിമേലിൽനിനക്കു
സമ്പാദിതമാമെന്നരുൾചെയ്തു
അരംഭോജാലയനവിടെ മറഞ്ഞു
സംഭ്രതബലനായ് രാവണനപ്പോൾ
ഡംഭമനസ്സിൽ മുഴുത്തുചമഞ്ഞു
ഗംഭീരധ്വാനിയവിടെ മുഴക്കി
ജംഭാരുക്കരുടെ വാഹനമാകും
കുംഭീശ്വരന്റെ നീണ്ടുതടിച്ചൊരു
തുമ്പിക്കയ്യു പിടിച്ചു വലിക്കാം
കൈപ്പുകൾനാലും സ്ഥിതിയൊടിക്കാം
അമ്പൊടിവണ്ണം പലതുമെനിക്കൊരു
സംഭ്രമമിനിയൊട്ടുംചേതസി
ബലൻമെല്ലെനടന്നു തുടങ്ങി
അപ്പൊഴുതിളമയുറക്കുംതുങ്ങി
തപ്പിത്തപ്പിവരുന്നതു കാണാം
അപ്പൊഴൊണ്ണു കണ്ണുകൾ കാണാം -
ഞെപ്പടിനല്ലകഴുപ്പുതന്നെ

ഒട്ടനടക്കം പഴികാണാത്തതാക
കോട്ടിലലയും കണ്ണുനാക്കം
പെട്ടന്നവിടെ മാഞ്ഞൊരമ്പിണ-
മുട്ടുകൾപെട്ടെന്നും ഞെട്ടും
പട്ടിണിയിട്ടുപൊയൊഴുത്തൊരു
പട്ടമിത്തന്ന ഭരണപുനാച്ച
യഷ്ടിഎന്തൊരുഗോഷ്ടികൾതന്നുടെ
സ്രഷ്ടയെപ്പോലെ വിടയൊളിച്ചു
കഷ്ടംകഷ്ടമിതിങ്ങൊന്നതന്നുടെ
ജ്യേഷ്ഠൻതളപ്പാടുകൂട്ടവ-
നൊട്ടുസമീപമെന്തെന്നുവണങ്ങി
പ്പെട്ടജ്ജതപുരമങ്ങറിവിച്ചു
പൊട്ടിപ്പരിചിന്നൊടൊന്നുചിരിച്ചു
അട്ടാസിച്ചു നടന്ന ഭരണപുൻ
പുഷ്പമെന്തെന്നു വിഭീഷണനപ്പോൾ
പുഷ്പമെന്തെന്നൊട്ടുതന്നെ
എന്തെന്നിന്നെ ലഭിച്ചു വന്നെ
ന്നതളിച്ചെയ്ത കേട്ടൊരെയ്ത
നശായെന്നുടെ പദസരോജം
മേലൊന്നൊരു ഭക്തിലഭിച്ചു
ഇതാമഴുകിനു മേലൊമ്പൊരു
മേലൊന്നവയിലൊന്നുവേണം
എന്നുടനവിടെക്കേട്ടതുനേര-
ത്തൊന്നു പകർന്നു രാവണരോപം
കൊള്ളാമനുജമാരിപർരണ്ടും
കള്ളനൊന്നൊന്നു തുപന്ന
ഉള്ളിൽകപടതയുജ്ജവനെക്കാ-
ണ്ടെങ്കിലും ഫലമുണ്ടായതുമോ
മൃഷണമേറെ നിറച്ചിട്ടുനവി-
ഭീഷണനീയതിട്ടുപ്പുൻതന്നെ
വിരവൊട്ടുനിന്നുടെ ജ്യേഷ്ഠനൊന്നാൻ
പുരമുറിഞ്ഞൊന്നു ചമച്ചുകൊടുക്കാം
ദേവതയുജ്ജ നിനക്കും പിന്നെ
തേവാരപ്പുറ പണിയിച്ചതൊന്നും
അഷ്ടികഴിപ്പാൻ തന്നെയിരുപത-
മെഷ്ടികളിങ്ങിനെ വന്നുണ്ടായി
കണ്ണികൊവകന്നീടും ഭര-
കണ്ണനമെന്ന സന്ദർശനവേണ്ട

വേണ്ടതിനിക്കിഹ സാധിപ്പിച്ചാൻ
വേണ്ട നമുക്കിനി മറ്റൊരുബന്ധ
ഇത്തരമോരോ വാക്കു പറഞ്ഞവ-
നാത്തു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു തുടങ്ങി.
പ്രഥമസ്തൻ വിരൂപാക്ഷൻ മുദ്രാക്ഷൻ മഹാ-
വാക്യൻ
സദാശിവജ്ഞാതാപൻ ദുർമ്മുഖൻവജ്രമുഷ്ടി
മഞ്ഞമുന്മത്തനും കമ്പനകമ്പനനും
സംപ്രതിപാദകനും ജ്യേഷ്ഠൻ കുമാരനും
താമ്രാക്ഷൻ താമ്രകേതുചിംഗലൻകവിംഗലൻ
തുംഗനനതൻ മന്ദൻവജ്രദംഷ്ട്രനുംവിന്ന
രൂക്ഷതപെരുകിനരാക്ഷസപ്രധാനികൾ
തന്നുടെ പടയോട്ടം വരിച്ചുതുടങ്ങിനാൻ
രൂക്ഷതപെരുകുന്ന രാക്ഷസരാജൻതന്നെ.
ഇത്തരമോരോകാട്ടീന്നനവധി
നക്കത്തുരവരോടിയടുത്തു
ചിത്തസുഖത്തൊടുധടിതിവണങ്ങി
ചിത്തകുതാലമവിടെ നിറഞ്ഞു
കാഴ്ചകളൊരുവകവന്നുതുടങ്ങി
പച്ചക്കടലഴ പട്ടംപണവും
കുച്ചുകോസടിനല്ലതലേണകൾ
കുച്ചുകൾ പൂടുകൾ മെത്തകൾമീതേ
ചെമ്പുകുളുളികൾ കിണ്ടികിടരും.
ചെമ്പുകുടങ്ങുമുൻപതുക്രട്ടം
കമ്പിളിയൊരുവകനല്ലകരിമ്പട
മമ്പതുലക്ഷം കുഞ്ചുപടലം
വെററക്കെട്ടമെല്ലാക്കലയും
കുറമകുന്നൊരു ചുകലക്കെട്ടം
മഹാ പലവകനല്ലപദാർത്ഥം
കൊററിന്നൊരുവകവന്നുതുടങ്ങി
നിറഞ്ഞൊരുവടിയുടെരണ്ടുവശത്തും
വാഴയ്ക്കുക്കലകെട്ടിത്തൂക്കി
കണ്ടനിശാ പർവതോളിലെടുത്തും
കൊണ്ടിഹവന്നു. കണ്ടും തൊഴുതും
കുച്ചിലുമേലനകീഴെക്കൾമെത്തൻ
മെച്ചമിയന്നൊരുജ്വാതീകൂട്ടം
അച്ചിങ്ങാപലമകൾകൂശൻ
പച്ചക്കലകൾപഴക്കലയെന്നിവ

കാഴ്ചകൾവെച്ചും തൊഴുതുമെടുത്തും
കാഴ്ചക്കാരെത്തള്ളിയൊഴിച്ചും
പാട്ടോലക്കാരെങ്ങൊരുക്കുട്ടം
പാഴിൽവരുമ്പക ചാത്തിവരച്ചും
പെട്ടികളൊരുവകപട്ടാണികളും
ഒട്ടകലത്തിന്നാനകൾകുതിരകൾ
പെട്ടികൾപെട്ടകമൊക്കെയെടുപ്പി-
ച്ചുവിയെയണഞ്ഞുവണങ്ങിപ്പുറം
കുതിരച്ചുവകമെങ്ങൊരുക്കുട്ടം
പൊതിരെച്ചുനന്നിറഞ്ഞുതുടങ്ങി
പതുരംഗപ്പട്ടയിളകിനടന്നുട-
നതിരേകംപലാലാങ്ങുവെച്ചു
ഒട്ടനൂറുംപാർശ്വപടനാർ
കോട്ടമകന്നൊരുതരമിളകും
വാട്ടമകന്നൊരുസേനാപതികളും
മുട്ടിയവാളുംപരിശയുമായി
കൂട്ടിവീളിച്ചൊരുക്കുട്ടംരാക്ഷസൻ
പാട്ടിൽനടന്നുകമ്പടികൂട്ടി
എട്ടടിഗന്തവുമായുമുഴങ്ങി
പൊട്ടമിതെന്നതുംപാലേതൊന്നും
ചട്ടമിതെല്ലാംകൂട്ടിപ്പുരിപൊട്ട
ഏഴനൂറുംമന്ത്രിഭടനാർ
ചാരത്തന്നവാൻമുണ്ടുതിനാൽ
മുരത്തമ്പൊട്ടനിന്നുവണങ്ങി
പെമ്പിച്ചിടിനതലമുടിതോടും
വമ്പിച്ചിടിനമുഴികളോടും
ലംബിച്ചിടിനകടവയരോടും
മുംചിച്ചിടിനകുടവരോടും
വൻപനതായദശാസ്ത്രൻതന്നുടെ
മുമ്പിൽപെമ്പവരാദരവോടും
കമ്പിട്ടമ്പൊട്ടനില്ലെന്നരം
സംപ്രതികളുമൊക്കെശാസ്ത്രൻ
ഗംഭീരംപുനരെന്നരുപെച്ചു
കുരുകൾകുരുകൾകളൊട്ടമെന്നുടെ
ലകയടക്കിവമ്പിച്ചിട്ടെന്നൊരു
ശകരസഖിയായിമിളിയിളതനയൻ
സകലമുക്കൊക്കെമേളാളവുമിത

നിങ്ങളിലൊരുവനുമുണ്ടായില്ല
എങ്കിൽനമുക്കതുസാധിപ്പാനെന്തേ
ശകരസ്സിൽതോന്നുന്നില്ല
പകരവനൊരുവനും ലോകം-
യകരനാകിയനമ്മുടെബലവും
മന്ത്രികളാകിയനിങ്ങളെനല്ലൊരു
മന്ത്രഗുണങ്ങളുമുപദേശങ്ങളും
ഒന്നിച്ചുവിയെയെടുത്തുനാൽപുന-
രെന്നിനരില്ലനമുക്കൊരുദണ്ഡം
അപ്പോൾതൊഴുതുമെടുത്തുപൊന്നാൻ
കല്ലനപലതരംബോധിച്ചില്ലേ
കല്ലിച്ചൊന്നൊരുപുളവില്ലാഞ്ഞാൽ
കല്ലനംകൊണ്ടൊരുഫലമില്ലേതും
ആനമരിച്ചുപുറംനരഞ്ഞൊരു
കൂനനിറന്നുതട്ടുപ്പൊന്നെടുത്തോ
ങ്ങനെനിട്ടുപിറപ്പെടുവാനൊരു
മാനിയതിൽകീഴുണ്ടായില്ല
അടിയങ്ങളുമിതുവാശ്ശുതുമെന്നൊരു
മടികൊണ്ടുതകഴിപ്പുറംവന്നു
പട്ടവാണല്ലൊരുനായകനില്ല-
ത്തടികൊണ്ടുതപൊരതിയുമില്ല
നാണക്കെട്ടുവസിപ്പതിനേക്കരം
പ്രാണൻകളകയശസ്സിനാ.ല്ല
ആണല്ലൊതെകഴിഞ്ഞുതകര-
ലാണനിശാചരവംശമശേഷം
എന്തിനവളരെയുണർത്തിക്കുന്നു
നിന്തിരുവടിയുടെകല്ലനംകേൾപ്പാൻ
അന്തരമില്ലടിയങ്ങൾക്കെന്നതു
പിന്തയിലായതുംബോധിച്ചുതളുക
ഇങ്ങിനെയാരുവകരാക്ഷസച്ചന്ദ്രം
ഇംഗിതമാശുപറഞ്ഞുകൊണ്ടു
തിങ്ങിനപടയംസന്നാഹത്തോ-
ടങ്ങളടന്നുദശാനനവിരൻ
കണ്ഠംമുരികകുറ്റത്തിലകൽട
ചന്തത്തിൽപലവില്ലംശരവും
ചന്തമിയെന്നൊരുശക്തികൾചവളം
പെന്തിക്കനൽപിതംമുസലാദികൾ
ഒക്കെയെടുത്തുതകർത്തുനടന്നു
മുരക്കുപെരുത്തൊരക്കരശേഷം

[illegible]

രക്ഷിപ്പാനുജാളുകൾപോയീ
തൽക്കുണമങ്ങൊരുകോണിലൂയ്യ
രക്ഷിക്കണ ജനങ്ങളിൽവേണം
പക്ഷപെണ്ണിനുപൊളിയല്ലേയും
കണ്ടുനത്തെക്കണ്ടുകൊതിച്ചു
കണ്ടിൽചാറ്റം മാനിനിമാരേ
തൊണ്ടനാരാംകണവനാകെ
ക്കൊണ്ടൊരുനേരംഫലമില്ലറിവിൽ
കണ്ടിട്ടുള്ളവരെനൊരുഭാവവ -
മുണ്ടാകയുമില്ലനാറിയേണം
വണ്ടവനവിടെത്തന്നെയിരുന്നു
കണ്ടൽമതിയെന്നിട്ടുകിടന്നു
ഇണ്ടൽപിടിച്ചിറമണ്ടിടുന്നതു
കണ്ടിട്ടെന്തിനുള്ളതുമിപ്പോൾ
ഈവണ്ണംപലപോലാഷംപലദിശി
രവണവരവതുകേട്ടതനേരം
ദേവകളൊക്കെക്കൂടിപ്പലവഴി
ധാവനമാശുതുടങ്ങിതദാനീം
നിസ്സഖവിവേനാരവരല്ലാം
പുണ്യകമായവിമാനത്തിൽ
തല്പംകൂടെയുപേക്ഷിയ്ക്കതെ
എപ്പോഴെപ്പട്ടതുമെങ്കുകരേറി
ഇരുമുടികെട്ടിത്തലയിലുടുത്തി
ഛായവഴിമണ്ടിനടന്നുതുടങ്ങി
യക്ഷന്മാർ വിലർത്തുടങ്ങേണ്ടം
കുക്കംതന്നിലെടുത്തു നടന്നാർ
ലങ്കാനഗരമുപേക്ഷിച്ചുങ്ങിനെ
സകടമോടുനേശ്വരനടന്നെ
ശങ്കരനെച്ചെന്നങ്ങുവണങ്ങി
തൽകൃപകൊണ്ടുലഭിച്ചൊരുമരീഭം
മളകപുരമെന്നവിടെച്ചെന്നു-
ങ്ങിളകത്തങ്ങുസുഖിച്ചുവസിച്ചു
അളവില്ലാത്തുള്ളക്ഷന്മാരും
വളഭികൾതോരമിരുന്നുരസിപ്പൂർ
ദശാനന്ദ പുനരനേകയോജന
വിശാലമന്ദിരമകത്തുപുക്ക
ശശാകനോടുനിടഞ്ഞുമേവിന
തശോവിശേഷവുമവൻലഭിച്ചു

നിശാചരപ്പടകടന്നുമന്ദിരം-
മരണമെമ്പൊട്ടു നിരന്നനിന്ന
അശോകവാടികളാകുമൊണ്ടതി-
ലാശോകമോടവർ നടന്നുകൊണ്ടു
സുശീതമാകിയ ജലംനിറഞ്ഞരി
വിശാലമാം പല സന്ദർശകളു
അശേഷമപ്പുറവിട്ടതിലൊൽവതി-
നു ശേഷനും ബത പടുതചമില്ലാ
വെട്ടുത്തതാമരകിളിച്ചുമേവിന
കുളുത്തവാപികൾ പെരുതുകുണ്ടു
തളങ്ങളും പല കുളങ്ങളുംപിഡ
വിളങ്ങി മേവിനകളങ്ങളും
കുളകമെന്നിയെ തെളിഞ്ഞു ചെമ്പക
കടംബമംബുജാളങ്ങളും
ഇടങ്ങളും പല മാങ്ങളുംനവ
തടങ്ങളുംബഹുപടങ്ങളും
പടന്നമാലതിപ്പടങ്ങളും ചില
തടിച്ചു കാഞ്ചന ചുടങ്ങളും
മരങ്ങളുംകൊടിമരങ്ങളുംമണി
പുരങ്ങളുംബഹുധനങ്ങളും
വരാംഗനരജനപുരങ്ങളുപല
തരങ്ങളായ പുരവരങ്ങളും
ഫലങ്ങളുംവനഭലങ്ങളും മൃദ
മണങ്ങളും ഹരിമുഖങ്ങളും
വിലങ്ങളും പടനിലങ്ങളും കര-
ഫലങ്ങളും മരുതലങ്ങളും
കരിമ്പുചെമ്പകമിലത്തിമെങ്കൂട്ട-
ലേഞ്ഞുകാഞ്ചനലവകമകണ
കരണ്ഡവണ്ണവകുഷീതചന്ദന
കുരുണമെന്നിവകുരുത്തുപുത്തതി-
ലിരുണ്ടവണ്ടുകൾമുരണ്ടു മൊട്ടുകൾ
കരണ്ടുപുകൊടി പിറണ്ടുതേറിന
തിരണ്ടനന്ദധൂമണങ്ങളോടുകൂട-
നിണങ്ങിമേവിനസുഖങ്ങളും.
ഉദ്യാനം പല വിദ്യാഭവനം
അഭ്യംഗംലയമദ്യാലയവും
സദ്യക്കൊട്ടിലുവാദ്യാലയവും
ആടുംകൂടുകൾമോടണിവന്തികൾ

പുനഃകവതിതന്നെയുമാ-
മനുഷ്ഠിമരങ്ങളുൾക്കൊ-
ന്നെഴിയാതെ പരിച്ചിലക-
മന്ദിരമെന്നതില്ലുളവാക്കണം
നന്ദനവനമിന്നവനിതലേമമ
നന്ദനനാക്കിയതെന്നുവരണം
എന്നതിന്നിന്നവിളംബനമരുതയി
മന്ദതരഗുണമന്ദിരസുമതേ
ലണ്ടാരനാളമനാരായണനെ-
ക്കൊണ്ടിന്നനമ്മുടെ വംശോത്ഭവനാം
കണ്ഠതരനാം മാലിനിശാപര
കണ്ഠയടിതിമുറിപ്പിച്ചിടീനൊ-
രണ്ടർകാലശനൈനാകാൽതമ്യം
മണ്ടിച്ചിടണമത്രയുമല്ലതി
കണ്ഠനെയങ്ങുപിടിച്ചുകെട്ടി-
ക്കൊണ്ടിന്നപോണമിപ്പരിതന്നിൽ
തുംഗപശാകമനയഭവാന്നൊടു
സംഗമസീമനി നിന്നമർചെയ്തും-
നെങ്ങുംസുരവരനാളാകില്ലാ
സംഗതിയൊണ്ടാം ബന്ധിപ്പാനും
മംഗലമേലും നമ്മുടെ നാട്ടിൽ
പാലുകൊണ്ടിന്നു ചൂട്ടിമുറുക്കി
തുംഗമതായൊരു തൂണുംചോട്ടില-
നങ്ങാതെകിടത്തീടണമവനെ;
ഇങ്ങിനെയുള്ള പിതാവിൻവചനം
കിങ്ങിയമോദാൽകേട്ടുപതുക്കെ
ഭംഗികലൻ പിതാവിനെയങ്ങുവ-
ണങ്ങിക്കൊണ്ടവനിമുരപെയ്തു
പാക്കികണ്ഠ ധേര ജനകഭവാൻപുന-
രെയിന്നിത്രവളരെപ്പറയുന്നു
ചിന്തിതങ്ങളുഖിലങ്ങളുമേതുമൊ-
ന്നോവിനാസാധിച്ചിടാം
എന്തുഭണ്ഡമിന്നമോധിപന്റെ
ബന്ധനത്തിന്നു നമുക്കുനിന്നുമുൽ
സിന്ധുരേന്ദ്രബലനാകമിന്നിക്കൊരു
ബന്ധുപോലുമിന്നാരുംവേണ്ട
സന്തതംതവപദംബുജയുഗളം
ചിന്തപെയ്തൻ നിന്തിരുവടിയെ

പത്തമോട്ടുസേവിച്ചിട്ടുമടിയന്ന
ചിന്തിതം സഫലമെന്നുധരിക്ക
വൃത്രവൈരിയെജയിച്ചുമ ബന്ധി-
ച്ചുതന്നമ്മുടെ പത്തനസീമനി
ചേർത്തുകൊണ്ടുറോ ഞാനിന്നവന്റെ
ഗാത്രമൻപൊടുവരിഞ്ഞുമുറുക്കി-
ട്ടുതാലകനാക്കുകുളിപ്പാൽ
പാത്രമാക്കിയൊരു പാവകുണക്കേ
കുത്രചിൽപുരേസുരപരിച്ചുപാണെ
ചിത്രമാകിയൊരു തൂണൊടുക്കുട്ടി-
ച്ചിൽതകോപമൊടുചെത്തിലെന്നും-
ലെത്രയുംബഹുപരാക്രമിയാംഭൾ-
വക്ത്രരാക്കുസകലേന്ദ്രി ഭവാനുടെ
പുത്രനല്ലടിയെന്നുവരണം
ശത്രുക്കുന്നസമർത്ഥനതാമെൻ
ശക്തിയിന്നിന്നതടുപ്പതിന്നൊരുവൻ
പാർത്തലത്തിലുമമത്ത്വപുരത്തിലു-
മോത്തുകാൺകിലിന്ന നാസുപിതാവാ-
തത്രചെന്നുമടിയൊരുടിയൻശക്ത-
പത്രനേത്രന്റെ സോഭനാകിയ
ഗോത്രവൈരിയെക്കൊണ്ടിന്നവന്നുട-
തത്രവച്ചതൊഴുവൻതവമുമ്പിൽ.
എവരപറഞ്ഞമോലനാദന്റെവാക്കുകേട്ടു
ഭാവംതെളിഞ്ഞുഭൾഗ്രീവനമുരപെയ്തു
ഉണ്ണിനിൻവാക്കുകേട്ടു നന്നായ് പ്രസാദിച്ചതൊ
വന്നാലുമന്തികേയൻനന്ദനാമോലനാദാ [ൻ
രാക്കുസനെനാകിലോ രൂക്ഷതവേണമേററം
ഭക്ഷനാംഭവാകൽസുഭീക്ഷരൂക്ഷതാഭാവം
ഇക്ഷണംപോകനാമിന്നിപ്പരിതന്നിൽനിന്നു
ശിക്ഷിപ്പാനോരായിരമക്ഷികളുള്ളവനെ
ഇമ്മംപറഞ്ഞുകൊണ്ടു നക്കത്തൊരായിനാമൻ
സത്പരം പുറപ്പെട്ടുപുത്രനുംതാനുമായി
സുഗ്രാമാവിരിക്കുന്നപത്തനമതിൽപെ പന്ന
വൃത്രവൈരിയോടായിട്ടിത്തരമുരപെയ്തു:--
രേരേ! ചപല! വലാരേ! നി മമ
നേരേനിന്നിന്ന പൊരുതുകസമരേ
വീരമാക്കുമാനൻനീയിന്ന
പോമെന്നുള്ളതുമകലവെടിഞ്ഞി

നാരിമണികടനടുവിൽസതതം
 മരക്രീഡാതൽപരനായി
 ക്രീഡിക്കുന്നൊരു നിന്നുടെ മുടിയിൽ
 താഡിക്കും പുനഃനയമല്ലയ
 മോടിക്കും പുനരവിഭേനയിതവ
 മോടിക്കുംകുറവാശുഭവിഷം
 താടിക്കുരഞ്ഞച്ചിറപമ്പിരി
 പാടിക്കുന്നൊരു നമ്മുടെനാമം
 കൂടിക്കേൾക്കുന്നൊരുസമയേയ്ക്കുത
 പേടിക്കാതിന്നൊരുവരുമില്ലാ
 ശക്തനതാകിയനീപണ്ടൊരുനാൾ
 പശ്രായുധനെക്കൊണ്ടിറനമ്മുടെ
 വിശ്രമിയാകിയതാവിടെവിരവിൽ
 പശ്രംകൊണ്ടുവധിപ്പിച്ചിട്ടില്ലേ?
 കൊൽക്കടങ്ങുനിശാചരനുമ-
 ളോൽക്കടയെപ്പുറയോധികളാൽ-
 ടക്കാരംനിജപാതാളത്തിൽ
 പൂക്കുസുഖിച്ചുമരിച്ചുവസിച്ചു
 തത്രസമാധിനിശാചരപുംഗവ
 പുത്രിയതാകിയകൈകുസുന്ദരന്റെ
 പുത്രനന്ദമേശവക്ത്രൻനിന്നുടെ
 ശത്രുവെന്നുയരിച്ചിടേണം
 മൃത്യുഞ്ജയനുടെപത്തനമാക്കുക-
 രത്തുന്നതഗിരികുന്തരിയിളക്കിന
 പത്തരി പവതുകൾക്കൊണ്ടുനമുക്കിറ
 വിരത്തനീയതുകുതുകകമതേ!
 ഇവകവിശ്രമമുള്ളതമുക്കി
 ദേവകളുംപുല്ലംശരിയല്ലോ
 പാകനിന്ദുനെന്നിന്നുടെമമമു
 പാകംവരുവാനുണ്ടുപദേശം
 നമുക്കധിപനാംനിന്നെസ്സമരേ
 ശൈകാകുലനാക്കിപ്പുറനിപ്പോൾ
 ലോകമുന്നിലുമുള്ളജനങ്ങളി-
 ലേകൻപോലുംനമ്മോടുനേർക്കാൽ
 പാകാതെകണ്ടൊരുവൻപോലും
 പോകുന്നില്ലതുഞ്ചോധിച്ചാലും
 വൈകാതെകണ്ടെന്നൊടുപോരിന
 വന്നാലുംനീരിപുകുലകിടാ

ഇതഥംഘോഷിക്കുന്നൊരുബലവചനങ്ങളുടെ
 സിദ്ധാന്തമറിഞ്ഞുടനീച്ചുപ്രഭുവസ്തുനേരം
 ബുദ്ധിയില്ലാത്തുർബുദ്ധിരാവണന്റെ
 ബുദ്ധിയില്ലാത്തകാരംവർഷിക്കുകൊണ്ടുവില
 സ്തംഭിതാശ്ചീനപരമാർത്ഥിയാമെന്നോടിപ്പോൾ
 യുദ്ധസന്നദ്ധനായ് വന്നാലുംവിളിക്കുന്നു
 അസ്സവെങ്കിലും ചിലവസ്തുനേരക്കണമെന്നും
 ചിത്തത്തില്ലാത്തതൻമത്തേതഗളമേറി
 അസ്സരസ്സാദികൾസമസ്തകേരസ്ഥമാക്കി-
 ടാത്തിങ്ങുവരുണൊരുമന്ത്രിപ്പുറത്തോടൊത്തു
 യാനതുടങ്ങിതത്രഗോത്രാരിദേവൻദശ-
 വക്ത്രൻമുന്നിൽചെന്നിട്ടിമ്മരയെളിപ്പെയ്ക്ക

രാക്ഷസകീടനിനക്കിന്നുസഹ
 സ്രാക്ഷൻതന്നെയിക്കൊണ്ടെന്നൊരു
 പക്ഷമതൊണ്ടെന്നാകിലതൊന്നുപ-
 രിക്കിച്ചിടമിപ്പോൾത്തന്നെ
 ആക്ഷേപദികൾകൊണ്ടുനിനക്കുപ-
 രോക്ഷകിംഫലമിന്നിറനമ്മുടെ
 ഭക്ഷതയെല്ലാമറിയാമിനിയുമൊ-
 രക്ഷമുരചെയ്തെന്നാലുടനെ
 മോക്ഷാവേഷികളായജനത്തെ
 ഭക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുവികരനീണ്ട
 കക്ഷിനിറച്ചുനടക്കുന്നിന്നുടെ
 രൂക്ഷതയെല്ലാമതിമതികമതേ!
 യക്ഷാധിപനെജയിക്കുകൊണ്ടും
 ത്ര്യക്ഷാ പലമതിളക്കുകൊണ്ടും
 ദക്ഷൻതാനെന്നുള്ളൊരുതണ്ടുകൾ
 പക്ഷ ഇവിടെയുണ്ടെന്നാണു്
 രാക്ഷസരിൽചിലരിക്കണമനവധി
 കക്ഷ്യകടന്നുടനിക്കിതിതന്നിൽ
 ദക്ഷതയോടുവന്നാലവരെ
 ശിക്ഷിച്ചതിനൊരുപക്ഷയുമില്ല.

ഇതഥംപറഞ്ഞുതത്രയുദ്ധംതുടങ്ങിപ്പുതു-
 ശത്രുവുംരാവണനുമെത്രയുംമഹാഘോരം
 കൂർത്തുത്തുള്ളശരംകോത്തുമുന്തികളെല്ലാം
 വീർത്തുവിതത്തുമതിൽനേർത്തുപിന്നെയുമവർ
 ആത്തുവിളിച്ചുപാശംധൂത്തുള്ളപംക്തികണ്ഠൻ
 പത്തുകൈകളിൽവില്ലമെടുത്തു ശരങ്ങൾവശി

ഞൊടുത്തു സംഗമമാണകുറ്റതു സത്വരമോടി
യടുത്തു സുതങ്ങൾ നോക്കിക്കൊടുത്തു സുതമാ-
വിന്ന
പടുതപംവെളിച്ചു പാപംവരുത്തത്തങ്ങല്ലിരുള
വിതലംവിന്നയുണ്ടാരുടുത്തു പമഞ്ഞുതത്ര
ഇതിസമരംകണ്ടുവെച്ചു
പമിതയിരംകുത്തിയൊലിച്ചു
വിധിതനയൻതളവെച്ചു
ഏടികളകം പൂർണ്ണമെച്ചു
യുധിസാഹസമോടപപദം വെട്ടെ
അടികളും പുറംപിടികളും വിവരമുള്ളകുടകിള
കലഗിരികളുമാണകുടങ്ങി [കളം
ജലനിധികളുമെന്നാകലങ്ങി
പലപലവിധമങ്ങുതുടങ്ങി
ലലമരിയുടെഗർവ്വമടങ്ങി
കലഹിച്ചുപറഞ്ഞിതുപോലെന്നാഥമ
ഫലധരൻഭൂജബലധരൻ പരിചോദിനദവ-
അരുതരുടെ പതിച്ചുകൊണ്ടും [വരൻ
പെരുതിരുമമവിതകളെന്നും
കരുതരുതിരിതവെട്ടെപ്പിന്നും
പൊരുതീടുകരണഭൂവിനിന്നും
ഇനിനമനിനക്കുവരുന്നതുനമ്മുടെ
സമ്മതേത്തീട്ടുമാത്ര മതികുഞ്ഞിതമെന്തിനതേ
പലവാക്കുകളിതമുരത്തു
നഖമോടമവജമെടുത്തു
വലശാസനത്തെത്തിയടുത്തു
കലഹാനിനിനക്കുമടുത്തു
കലപത്തുപറഞ്ഞിട്ടു മത്തലകുന്നനടസ്ഥലെ
അതിനിന്നുപോയുധിനിൽക്കുകപാർത്തകലെ
ശതമഖഗിരമിങ്ങിനെകെട്ടു
ദശമുഖനമനാണകെട്ടു
ദശമുഖതതിയതുകമ്പിട്ടു
നിശിപരനമനെടുവിളിട്ടു
അതുഭാഷകനാകിയദശമുഖമുഖതതി
വാടിയുപുനരാടിയുസുതനെബതതേടുകയും.
ഇങ്ങിനെയാളൊരുവന്നനരിയെടു
സംഗരസിമനിബുദ്ധിമടങ്ങി
കിങ്ങിനസങ്കടമോടവനേററം
കിങ്ങിനമുഖമായ് മരുവുന്നേരം

മോലനാദായുകുടകയത്ത്
മോലചാനനനെടെത്തിയടുത്തു
ലാലവേനബ്രാഹ്മണമെടുത്തു
വേഗമോടുപുനരങ്ങുതൊടുത്തു
ഏകനായിമദമൊന്നകുറ്റതു
നാകനാമനെചെന്നുതടുത്തു
വാകവൈരിതാൻബുദ്ധിമടുത്തു
വാകമാവതിരുകാലമടുത്തു
രാക്കുന്നവനതിരുകുപരാക്രമി
തൽക്കണമിത്രനവക്കുസിതാഡി-
ച്ചുക്കുതവിര പരക്കണമതുകൊ-
ടക്കുതിരിതനിൽപുറംപവിച്ചു
അക്കുകാരനുമുപിറന്നൊരു
ദക്ഷൻതേക്കനായകപുത്രൻ
ശക്തനായങ്ങുപിടിച്ചുകൊണ്ടുരി-
പക്രങ്ങളവിരവോടുജയിച്ചു-
വക്രത്താവാശാവണിതാൻദശ-
വക്ത്രൻതന്നുടെമുമ്പിൽചെന്നു
വിക്രമമുള്ളതുകാരനെയുംഗത
വിക്രമനാകിനശക്തനെയുംക-
ണ്ടത്രയുമാനന്ദിച്ചുചിരിച്ചു-
പുത്രനെമാവിലണച്ചുപുണൻ
കുടാവികൽതൊട്ടുമുറ്റർമ്മുറ്റ-
രാത്താനദമനഗ്രഹമേകി
വത്സജയിക്കജയിക്കുവാൻബഹു
വത്സരമെമ്പാടുജീവിച്ചിടുക
മത്സരമുള്ളജനത്തെയുമ്പ്പാൻ
ത്വത്വമനില്ലൊരുദിക്കിലുമധുനാ
മത്സരമനുരണിനകൊള്ളാം
നിസ്സാരന്മാരിതവരുമവരുടെ
ദുസ്സാമത്വത്തെഴീലുകൾകണ്ടാൻ
ദുസ്സമതാക്കണമെന്നതേത്ത
മത്സാഹായുചെയ്യണമെന്നാൽ
മത്സുതനല്ലാതൊരുവനമില്ല-
ന്നുസംഗേമരുവീടുകനിബഹു
വത്സലനായിതുകലിദാനിം
ഇത്രനെയുലാചെയ്യജയിച്ചൊരു
നന്ദനനാനിഹവോധിക്കേണം

എന്നിവയുടെ കവാടങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന
ഏകദേശ 10 ലക്ഷത്തോളം രൂപകൾ.

[illegible]

ഉന്നിതനായുടെ പക്ഷത്തെ വരും -
 കണ്ടു. കേൾവാനായി ലോണം
 ഇന്ദ്രൻമാരെ പറ്റിയിട്ടില്ല -
 നല്ലൊരു കവിനും ഒരു യുഗം
 പന്തഗവരന്റെ ചോരവിഷത്തെ
 പന്തഗവരന്റെ കൈപ്പിടിയിൽ
 എന്നിവയൊക്കെ വിചാരിക്കുമ്പോൾ
 മിത്രൻതന്നെ കൊല്ലപ്പെടുന്നു
 പെണ്ണുങ്ങൾക്കെല്ലാമാണ് താമി
 വിണ്ണവവരന്റെ കയ്യിൽ കൈ
 മണ്ഡാലിയുടെ നന്മ നാമെ
 ന്റുള്ളിയിൽ തന്നെ മാറിത്തീർത്തിട്ടില്ല
 നാപ്പാലാഴിയിൽ നിന്നു മറിഞ്ഞതി-
 രിലെത്തുകയ്ക്കു കല്പകൃഷ്ണമ-
 തിപ്പരിയിന്നുടനിപ്പോളിങ്ങ
 പരിപ്പാതിന്നു വികൃതം വേണം
 കല്പമെന്നാൽ നമ്മുടെ ചേതസി
 രാജപരിയം കരയൊണ്ടെന്നരിക
 സ്വപ്നത്തിന്റെ പുരത്തിനകത്തുട-
 ന്നുള്ളൊരു മുദിക്കണമെന്നു

ഇതിവിവിധമാഴികൾ നിജ സുതനാദം-

ചെപ്പുകൾ

അഭിപ്രായമനുസരിച്ചു കേരളീടിനാൽ
 മതിതളിരിടപാടികൊണ്ടുണ്ടായതാവണമെന്ന
 മനോഭാവത്തിനൊത്തുള്ള ശക്തിമാൻ
 നാമധരനമുഖമൊരു പുരിയുടെ വിശേഷം
 ലോകവേകിട്ടു കണ്ടുതൃന്തുകോപനൻ
 തടിയനമസ്വദിതിയൊരു തടിയെടുത്താകവ
 തട്ടിത്തകർന്നു തുടങ്ങി സുരാലയം
 പൊടിപടലമതിനടയനടുവിളികളുടിയും
 പൊട്ടും മരങ്ങളെ ശബ്ദങ്ങളിങ്ങനെ
 ഞടിയകൊടിമറവുമിന്നതവിടുപൊടിയംകീ-
 യനെന്നതു നേരിട്ടു വന്നിതെരാവതം
 വമ്പനടകൊമ്പുപുനരമ്പൊടുവിടിച്ചുപ-
 ത്തമ്പതു ചുഴറ്റിയൊരിങ്ങു ദൂരത്തവൻ
 മംഗലിപുകുടീവരധംഭകൾ ശമിച്ചനാ-
 ല്ലൊമ്പനും ദൂരപ്പെട്ടിയിട്ടു കേണീടിനാൻ
 നഗരിയതു സരസ്വതൊടവനമനശിപ്പിച്ചു
 നന്ദനാലോനമണഞ്ഞു ഒശാനനൻ

കരകഥനമാണിനവുമാവയിരുന്നിരുന്ന
കല്പയുക്താദിയും മന്ത്രിമാരായിട്ടിറങ്ങി
അവനെയെന്തെങ്കിലും കളിമുതലാക്കി
മാവതില്ലെന്നുണ്ടാക്കി പാത്തിട്ടിറങ്ങി
അതുമേതിലൊരു ചെറുതായിട്ടിറങ്ങി
ഓരോവശമായിട്ടു ചോദിച്ചു ചെവിനാൽ.

നകത്തുപരിരാവണങ്ങളെ
ശക്തനാക്കി നിജനാമനോടും
സുത്രമാവിനെ ബന്ധിച്ചും കൊ-
ണ്ടുവിവിധം യാത്ര തുടങ്ങി
സത്രാസന്മാരായമരന്മാ-
രെയുവിളിച്ചു കരഞ്ഞുതുടങ്ങി
രാത്രിയുപരിതാനും തന്നുടെ
പുത്രനായതു രസിച്ചുതുടങ്ങി
ഗോത്രാശാതിയുമാശരവരന്റെ
തേന്തടമല്ലെ ബാധനതായ്നിജ
നേത്രങ്ങളിൽ നിന്നശ്രദ്ധയോടെ
വായ്ക്കുകൊണ്ടുവിടത്തിലിരുന്നു
വിസ്തൃതമായനേരമൊഴും
തത്രകടന്നു കടന്നിതുതേരം
എത്രയുമധികം വേഗത്തോടെ
പുതുമ്പിലും തന്നിലിറങ്ങി
ലകാനായകനങ്ങളുടനേരം-
മഹാകാരുണ്യം പുത്രസമേതൻ
സംഗ്രഹനനേക്കട്ടിക്കൊണ്ടു
ലകാപുരിയിൽ ചെന്നുകടന്നു
ശങ്കരഹിതം സുരപതിതനെ
അക്കൊടിമരമുലത്തിൽ
ശ്രദ്ധയോടെ തളച്ചുകൊണ്ടു
കിങ്കാവരെ വിളിച്ചുചെയ്തു
ത്രേണാവരിങ്ങിനെ യാപെ-
ലസ്തൃൽ തന്നുടെ കല്പനയുടേ-
ട്ടുജ്ഞാപിച്ചു പുറപ്പെട്ടാമ
സദ്യോബ്ധതരമമത്തന്മാർ
വില്ലാമാലാബാണാസനന-
മാളയത്തെബന്ധിച്ചുപാതി
എഴുതാമത പണ്ടുവെക്ക-
ണ്ടതുമോചമുതു ചിട്ടിച്ചു

വരവചനമെല്ലാമെല്ലാം
വരവചനമെല്ലാമെല്ലാം
മാനികളാമ പാക്കുതിരിച്ചു-
ശാന്തനോടും ചെന്നറിയിച്ചു
മാനസതാമിൻ പ്രീതികലർത്തി-
മാനിയതും ദശകണ്ഠൻതന്നുടെ
മാനനിടയോടും മക്കളുമായ്ച-
മാനിച്ചുടനവിടെ വസിച്ചു.

അത്താൽവിവിധമെല്ലാംഗോത്രാരിഭവനം
വാത്സാവിശേഷമതിമാത്രം കാണുന്നതെന്ന
ഗാത്രങ്ങളെല്ലാം മെല്ലാമെല്ലാംകൊണ്ടു
ധാത്രിയിൽ കിടന്നതോടൊത്തു കഴിക്കുന്ന
രത്നിയരന്മാരുടെ ചീതെവെക്കുന്നതില്ലാൻ
പാതയായിത്തീർന്നുവെക്കുന്നതില്ലാൻ
സ്നാനപുരിച്ചു ലലപാനപുരിച്ചുകൊണ്ടും
മേനിയും മെലിഞ്ഞുതിരിഞ്ഞിരുന്നതായ്-
ധാരാമാർപെയ്യിക്കുന്നതായിടങ്ങളെക്കൊണ്ടു
വാനവകലപതിതാനും മനസ്സുടിച്ചി
ആശരന്മാരിൽചിലമീശക്കൊണ്ടുവന്നി-
ക്കിശായമാനനോടും പേശിത്തുടങ്ങിമേരം
ദേവായിരാനിന്റെ സേവനാരിന്നു ഞങ്ങൾ
കേവലം നിന്നെക്കാണുമാനോവെന്നിതെ -

നോക്ക
കേട്ടാലുമെങ്ങാനിന്റെ ഭൂഷികൾ സച്ചാംഗമി-
ശുഭത്തിലൊരുത്തനോക്കട്ടെക്കൊണ്ടുയരുന്നോ
കഷ്ടമിങ്ങിനെയുള്ളഗോഷ്ടികൾത്തങ്ങളുടെ
നാട്ടിനകത്തുമുന്നും കേട്ടുകണ്ടറിവില്ല
ഒട്ടും കുറവുമില്ലകിട്ടേണമിവസ്സുകൾ
വിഷ്ണുപാധിപന വിശിഷ്ടവസ്തുക്കൾമേരം
വിഷ്ണുവസ്തുക്കൾ നിൽക്കുന്നതൊഴിപ്പോൾ
പെട്ടെന്നുനിന്നുടയിലട്ടങ്ങൾഗ്രാമിച്ചിലെ
എത്രനാളായിലമുത്രാദികളിൽത്തന്നെ
മുതലുപുക്കൾ പോലിലാത്രയിൽ കിടക്കുന്ന
ചിത്തത്തിൽ സ്നേഹമുള്ളൊരുത്തനെകിട-

കിന്ന
മിത്രമായിട്ടില്ല നിന്റഗോത്രത്തിലൊരാളേറ്റും
ശക്തനും നിന്നക്കിന്ന വിശ്വകർമ്മയ്ക്കുപി
മക്കളുണ്ടെന്നുതന്നെ മക്കൾപണ്ടുപണ്ടെന്ന

പെണ്ണത്തപംപിണയും തവ മുതലും
വിഷ്ണുവനായകനായിട്ടെന്നൊരു
സുതാപനമെന്നിരിക്കുന്നതും
ഒട്ടുംമേലിതാകയാലാണെന്ന
പെണ്ണത്തെപ്പറ്റി ബന്ധമെഴിച്ചു
വിട്ടിടണമതുകൊണ്ടു നിനക്കും
പുഷ്പിതവിജയം ലഭിക്കാൻ പരമം
ഇത്തരമുള്ളവിതാമരവചനം
ചിത്തമേന്മയൊക്കെപ്പറ്റിത്തന്നതും
കാൽത്തളിരിണയത്തിൽ ചിങ്ങ പന്തളം
ഒത്തരമിമ്മമുരളുദശാസ്ത്രം:
നിന്തിതവദിയുടെകല്പനയെന്നും-
പെണ്ണനമുക്കിററപെയ്യരുതാത്തു
പെന്തിക്കുലതിൽപെണ്ണാരിപ്പാ-
നത്തമില്ലാ പാനതരം പെയ്യാൻ
എന്തിനപഴുതെകലഹിപ്പണ
ഇത്തരവന്നീ സുരനായകന്റെ
ബന്ധനകർമ്മമിതിനെ നമുക്കുണ്ടെ
താണെന്നിത്തമിതെന്നാലിരുന്നോ
നിയ്യുമിവനുടെതൊഴിലുകൾ പക
ടുത്തിലത്തിനൊര പധിയുമില്ലാ
കൊച്ചുകിടാക്കളുടെ പിതൃതികളെല്ലാം-
മച്ചൻകൊമനെന്നും പൊല്ലം
വാഴ്ത്തുമ്പു നമുക്കൊരു നന്മ-
നിശ്ചിതപ്രകാരമുള്ള പാതയല്ലേ
വിശ്വപ്രഭുവാകുന്ന പരമന്റെ
പെണ്ണപട്ടംമെഴിച്ചിവിതമല്ലാം
അരികളൊടമർപെയ്തുവരുടെ ബന്ധന-
മരുതെന്നിനമു പാനതരം പെയ്തു
പാതാർത്ഥമെന്നൊക്കിലുമുപേക്ഷ
കളിലതടിയനപററിപ്പേരും
എങ്കിലുമടിയൻമടികൂടാതെ
പകർപ്പോ തവശാസനമുഖം
ശൈവദിത്തീസുരനായകനെ
ശ്രദ്ധപൂർവ്വമായിപ്പരിചരിച്ചുവിട്ടെന്നു
ശത്രുക്കളിൽനിന്നപമാനംദിക-
ളുവരെയായിരിപ്പാനിന്നതി
ചിത്രമതായാതവരമിന്നനമുക്കു
പുത്രനാകുകിടുകനലുമൊണ്ടെ

രാവണനിങ്ങളെനമോർത്താലോ
രാവണനേതുമുണ്ടാവിട്ടില്ല
മടവാൾ പല ബന്ധമെഴിച്ചു
പോവാൻ അപരമായതായല്ല
സുതാപനപദാർത്ഥംപിണമ
സാക്ഷാദനുഭവമുതിർന്നതല്ല
ഇത്രയൊരിവിവിഞ്ഞുമാറ്റുവാൻ
തൊട്ടറിഞ്ഞുപിന്നാലാണമേലി
രാവണിതെന്നവിട്ടില്ല പാതളിനമൻ
രാവണനെന്ന നിനക്കുവെണ്ണെല്ലാമൊക്കെ
താവകവ ക്രമംകണ്ടുപോളംപ്രസാദിതേച്ചൻ
കേവലം പരമാനുഭവിച്ചിട്ടൊന്നു താനും
ആയതു മേടിച്ചാലുമാരൊരൊരമുഖം
റോമുണ്ടൊര വിധമൊരകീട് മ ജ്ഞകാരക-
എന്നതു മുടങ്ങാതെയിന്നുസംധിപ്പെട്ടുവരകിൽ
പിന്നാലുള്ള കളാലെന്നെന്നക്കുറയുമില്ല
മന്ത്രിമാരിന്നാഹാരം സാധിക്കും പെണ്ണയര
അന്തർവർത്തികിളനകൻ വിട്ടു കാ
ഇത്രയെല്ലാം കൈകളാടിയുളിഞ്ഞെന്നാ-
മൊന്ന വിശേഷിച്ചിത്തന്നെന്നെന്നിണമാലും
എന്നെല്ലാമതരം ജ്ഞാനായനഗ്രഹിച്ചു
ഇത്രയെത്തിനെ എന്തൊരു വിധാതാമം
പംക്തികളെ നെയ്ത നിതരമനുഭവിച്ചു,
സദാജ്ഞാതാഴ്ത്തു മഹാ നന്മാനാഴ്ത്ത
പങ്കായകടനൊന്നു കൊണ്ടൊട്ടാകൂടി
ശങ്കാഹരിതമെന്തെല്ലാകയിൽ സൈവരവോള
പാകനെ പരിത്യാഗ്താകരാകുത്തിതെ മന്നപൻ
മാകലമാനസം പാതാർത്ഥം പട്ടംനർ
നാഭമുനി പാൻനീഭ പാതാർത്ഥം
മാരത്തുകടന്നുപെടുന്നാമെന്നിവണ്ണം
പൊന്നാൻ
പല മുറിയടന്നു
ഉമ്പർകലാധിപവമ്പസംഖ്യ കൂടാ
കേരളപാല മാല പൻ
പോന്നുക്കേരളസംഭവനന്ദനനകരൻ
സംഭാവണങ്ങളെല്ലാം
ഇങ്ങിനെ സംഗതിയെന്നതുകൊണ്ടുട-
നിഷ്ഠവിഷാദിതകണ്ടാനിങ്ങര

വിന്നാപാണിയാമുനികാണിനേരുകൊണ്ടു
പൊന്നാൻപൊലപുരപൊന്നുകൊന്നാൻപൊല
നക്കഞ്ചരേന്ദ്രാപ്പൊരുകേതിനടിച്ചുപരേ
മേനാമുനിയെന്നുപുൽക്കരിച്ചിരുന്നതിനാൽ
ധിക്കാമമരദേശവക്ത്രാമമുനിയൊടു
തക്കത്തിലുറവെത്തുൽക്കാലാപിതമല്ലം.

നാരദമുനിവരനിരീയവടിതാ -
നേതൊരുദിശിനിനിപ്പൊരവരുന്ന?
ആദരവോടരുടെവെഴുതിടുക.പ-
ഭാഗമനത്തിനൊക്കത്താമുലം?
പുത്രാധിയുടെചരിത്രപിപിതം
ശ്രോത്രഗതങ്ങളതല്ല സുമതേ
എത്രസമർത്ഥനതാകുന്നതാരുടെ
പുത്രൻമിപുകുലമർദ്ദനശീലൻ
വാസോഷ്പതിയെസ്സമരതേനി-
ലമർത്ഥബന്ധിച്ചാത്തതാമുലം
പെട്ടുകിടത്തിയിരുന്നിങ്ങിനെചില
വാർത്തകൾനീളനടക്കുന്നില്ല
പകേരാരവനായപിരിഞ്ചൻ
ലകാപുരിയിൽവന്നിറുന്നമൊടു
സങ്കടമേകയകാരണമപനേ
ശ്രീമലയിന്നിന്നമോചിച്ചിരുന്നു
ലകാനായകനാകുന്നമേ
ശങ്കിക്കാതിന്നൊരുവൻപേരല്ല-
മരകാരങ്ങൾതൂടങ്ങിപ്പൊങ്ങ-
നെകിൽനമുക്കുതുകൾക്കണമിപ്പൊരം
തൃട്ടുവനവാസികളെല്ലാംമുണ്ടെ
പ്രഭുതകൾകേട്ടുപൊതുനില്ലേ?
വിമതജനങ്ങളൊക്കെങ്ങാനുമേ
സമതനടിച്ചുനടക്കുന്നൊണ്ടോ
തണ്ടുൾശനെപ്പൊങ്ങൊരുനാൾശിരി
കണ്ണൻമുട്ടുകരിച്ചൊരുശേഷം
രണ്ടാംകാമൻതന്നെമുനിദശ-
കണ്ണനിതെന്നുധരിച്ചിടേണം
കണ്ടാലഴകേരുന്നൊരുനമുണ്ടെ
തൊങ്ങിതൊഴുന്നൊരു മുണ്ടുംമുഖവും
കണ്ടാലാഗ്രഹമൊണ്ടാവാത്തൊരു
വണ്ടാർക്കഴലികളൊണ്ടൊരുവനേ

പഞ്ചലമിഴിമാനൊന്നിനമുവർ
പഞ്ചശരാർത്തികൾപുണ്ടുമയങ്ങി
പഞ്ചവരമാരായിക്കിമപിപ
പാഞ്ചലുത്തൊടുമുനിയല്ല
തൂരേഴുലകിലുമിന്നനിനമു-
ലീരാവണനെക്കൊണ്ടുദൃഷ്ടിപ്പവ-
രാറാന്നപുനരുണ്ടെന്നാലതു
നേരോടുപാഞ്ഞിടുക ഭഗവൻ
പങ്ക്തിഗളൻറവമസ്സമരകേട്ടതി
സന്തോഷണപരത്തുമുനിനൻ
യന്തഭവാൻകരബലപിതയുകൾ
മിന്തിച്ചാൽബഹുവിസ്മയമല്ലോ
സിന്ധുരബലനിൽസുരസുരേന്ദ്രനെ
ബന്ധിക്കുന്നതുകണ്ടുസുരന്മാ
രന്ധന്മാരവരാടിയൊളിപ്പൊരു
ഭരതമിതിന്നാരിയാതൊളു
രാവണനെന്നതുകൾക്കേനരം
ദേവകുളാക്കുവിറച്ചിടുന്നു
കേവലമിഹൊൻഭദ്രംപറക-
ല്ലവക്കുടയമുണ്ടഹനിനൊ
എങ്കിലുമുണ്ടൊരുവാർത്തകളിപ്പൊരം
ലകാധിപതേ നിന്നൊടുണർത്താൻ
ശങ്കയുമുണ്ടതുപറവതിനും ശിവ
ശങ്കമയെന്നതുമത്രപറയാം
വാനവർവരന്റെമകനായിട്ടൊരു
വാറരണ്ടിട്ടുപനതലത്തിൽ
നാനാജനവുമൊന്നിക്കുന്നേ-
വാണെക്കൊണ്ടുദൃഷ്ടിച്ചിടുന്നു
ആശംവരനാണെന്നൊക്കൊണ്ടൊരു
കിശൻപളരെറസിപ്പിച്ചിടുന്നു
നാശമവനുവരുത്തിടത്തൊരു
മോശനെന്നൊക്കെയുംമശേരം
കല്പനവൻപറയുംമൊഴിനിന്നൊടു
പെല്ലുവതിന്നുതോകുമുണ്ടു
പല്ലമിനിക്കുശാസ്ത്രമൊക്കമി-
തെല്ലാമവനുമുറച്ചിടുന്നു
തെല്ലാവടികൊണ്ടുവനെത്തല്ലി
പല്ലകളൊക്കെയുതിർന്നുടനവനുണ്ടെ

കിഴനൊട്ടേല്ലാനായുമായതു
പാശകൈതന്നധരിച്ചിടേണം
കാശിനാലോപാധിപവിടിതാത്തവ-
രാത്രനരികാലിമുഖമെല്ലാം
തായന്നൊക്കിപ്പെന്നങ്ങവനാടെ
കയമതിക്കുപിടിക്കണമതിനെത്ത-
പായമെത്തൊമതിനതിനിക്ക-
നായത്തൊന്നു കൂടെപ്പുറം
അല്ലാതെകണ്ടവനാടെനേരേ
എല്ലാമൊരുമിച്ചങ്ങിനെചെന്നാൽ
പ്രേമകുലംതന്നെകണ്ടാൽ
പല്ലമിളിപ്പൊഴൊവകോട്ടി
ത്തല്ലംതാമസിയാതെയാവതി
ചെയ്യുംസംശയമില്ലതിനേരും
ചെല്ലാംപിന്നെമനോരാജ്യങ്ങള-
തെല്ലാമിന്നിഹപൊക്കത്തന്നെ.
ഇത്തരമുരചെയ്യാരുമുനിയുടെ
യുക്തികൾകേട്ടുശാസ്ത്രൻ
സർവ്വമൊരുതെന്തുമതിലുടനാത്തസുഖ-
ത്തൊടുക്കേറി
നാരദമുനിയീനെമതുപൊഴുതാശരവരൊടു
കൂടി
തെരതിലുടനങ്ങളുടനകരേറിയിരുന്നിതുമനം
മാവണനമഭേവമുനീശ്വരസേവകനാഥ
വശമൻ
മാവനമതുചെയ്തിതുസഭസേവകവതിധീരൻ-
ഭാരൻ
അവികൾപിലവിടപികട്ടുടനമകളുകടന്നു
തടന്നു
കടുതയെല്ലമുടയൊക്കവിവരനികടമണഞ്ഞു
പതുക്കെ
കേൾക്കുവാനിടിയുടെതഃഭൂവിതൃക്കുതയോടു
നിതാനം
തൽക്കുണകൃതമപ്പുണനവനെനിരീക്ഷ്യനിശ-
ചരവിരൽ
വല്ലതായൊക്കുവഗിഹിയെന്നിതിനിജ്ഞാദി-
കരുതിയസമയ
കരുതകൂടിതന്നെവനെമനമൊടുവചന-
മുരളു

കണ്ടാലുംനീബാലിയെവിടവാടു
വെങ്ങാനുനാശിയേ ഭരകണ്ഠ
നീങ്ങുതപിച്ചുവളങ്ങനാരുവാമു
കണ്ടാലധികമകമുമാവം
കണ്ടതുകൊണ്ടൊത്തസാരമില്ലാ
തൊണ്ടനവനകരുതികുറന്നാ-
ക്കണ്ടാൽവാലുംപൊക്കിക്കൊണ്ട
മണ്ടൊരണ്ടതിനാലിഹപക്ഷം
ഉണ്ടാരുപായമതിന്നിവിടെ
മിണ്ടാതവനാമികിഴകമതു
കൊണ്ടുപിടിക്കണമെന്നാലായതി-
നിങ്ങളകപ്പെട്ടുടുത്തേതന്നെ
എന്തിനാതാമസമതിനീഹവഴുത
ചിന്തിക്കേണ്ടുവാനൊത്തല്ല
ചന്തമാടിക്കിട ചെല്ലുംമുനിയൊടു
പട്ടികുലമുഖൻതാനിദമുചെയ്തു
അക്കവിവരനവനാങ്ങൻനരേ
ഭോജ്യപറഞ്ഞു ഫലിപ്പിച്ചങ്ങനാ
ഇക്കാനൊന്നാരുപവ്തമതിനാടെ
തെക്കുവശത്തൊബാലിപസിപ്പു
ചൊൽക്കൊള്ളും ഭരകണ്ഠൻപറയും
വാക്കുകളിങ്ങിനെകേട്ടുമുനീന്ദ്രൻ
ഉരക്കാമ്പികൽപുഞ്ചിരിതുനി
യരക്കൽതന്നൊടുചിന്നെരുമാതി
പവ്തമല്ലയിതയ്ക്കൊരുമുണ്ട
ഗവിതഹൃദയൻ ബാവിയതല്ലോ
ശവ്തപാധനനീയിനവനെ-
പ്പവ്തസമാനായ്ക്കാനുകയത്ര
മുമ്പതന്നെപറഞ്ഞില്ലൊന്ന
ജ്ഞിതകായൻബാലിയതെന്നം
സംഭമമേതുംവേണമെന്തിൽ
സംപ്രതിചെന്നുപിടിച്ചുച്ചാലും
അൻപൊടങ്ങിനെകണ്ടാലവനതി-
ഗംഭീരനതെന്നങ്ങിനെതോന്നം
വമ്പെന്നുവാനെക്കണ്ടാൽ
കമ്പമിയന്നൊരുകൊമ്പാലവം
സംപ്രതമതുകൊണ്ടുവനരിയും
മുമ്പെചെന്നാലുവുകടന്നിത

രണ്ടാമത്തെക്കൈകൊണ്ടുമാത്രം-
കണ്ണൻവാലു പിടിച്ചൊരു സമയേ
രണ്ടുകണ്ടു മുമ്പാരുമിച്ഛുവാൻ
കൊണ്ടു മുറുക്കി വരിഞ്ഞിതു ബാലി
രണ്ടുകരംപണയത്തിലായതു
കണ്ടില്ലേയിന്നെന്റെ മുന്നിന്ദ്രാ!
പെട്ടെന്ന് പിന്നെ തന്നെനമ്മെ
ക്കൊണ്ടിഹ പോന്നു വേറി ചിട്ടേയ്ക്കു
ഇങ്ങലാടിങ്ങനെ രാവണഭാവം
കണ്ടു സിദ്ധമുനി ശ്വപരന്തപേ
നിണ്ടു തടിച്ചൊരു കൈകളതിരപതു
കൊണ്ടു തെരുതെരുയെടു പിടിക്കാ
നാരുമുനിയുടെ വാക്കുകൾ കേട്ടതി
നിരസികൻ നിശിചാരികൾേന്ദ്രൻ
ഇരുപതുകയ്യകൾകൊണ്ടും പരിചൊടു
തെരുതെരുവാലു പിടിച്ചൊരു സമയേ
രാത്രിഞ്ചരന്റെ ഗാത്രമശേഷം
കോർത്തുവലിച്ചു വരിഞ്ഞിതു ചാലാൽ
തീർത്ഥസ്നാനം ചെയ്യിപ്പിച്ചു കി-
താർത്ഥനതായിതു ബാലിയു മപ്പോൾ
ചിത്താനന്ദം പുണ്ടുമുനിശ്വപര-
നിർമ്മിനിനു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു
രേരേരോ വണലകായിപതേ!
പേരുകുന്നേനമ്മെമ്പാടു ഹൃപതേ
ശോകമതേതും വേണ്ടു വാനു ചി-
വേകൊരല്ലാ വേണത്താനും
വൈകാതിഹത്തൻ ചെന്നു വാനുടെ
താകായിവനെ ജയിച്ചു കമാരനൊ-
ക്കെച്ചെന്നി വകണ്ടു പറഞ്ഞതി
വേഗം കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരുനേൻ
എന്നിങ്ങനെ പരിയാസമതായോ-
രേണു പറഞ്ഞു നടന്നു മുന്നിന്ദ്രൻ
തക്കഞ്ചെവരനക്കു ചിതന്നുടെ
സക്മിയതികൽ ബലനതായി
ബുദ്ധിക്കു യവും പുണ്ടു കിടന്നവ-
നത്തമുഴുത്തു കരച്ചിൽ തുടങ്ങി

പദം.

പാഹിപാഹിപരമേശ്വര! ദഹിദേഹിദയാ-
മകുത

സാഹസങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്ന സങ്കടം തീർക്കാ
ഇന്ദു ചുട്ടുംഭഗവാന്മാ! ഇന്നുതൊന്നിങ്ങങ്ങി
ന്റെ
പിന്നിൽ വന്നു കെട്ടുപോയ നാതേവേണ്ടു
ഇന്നിത്താനെത്ര നാളിഹ ചിന്നനായിക്കിടക്കേ-
യമ്പുശീല! പ്രസാദിക്കു കിന്നരപൂജാ [ണ്ടു
മുപ്പുവെള്ളം കുടിച്ചിട്ടും വീഴ്ന്നു തളുംപോവാ-
ല്ലാമല്ലെന്നുടെ ബേദമുപ്പുരാധതേ [ഞ്ഞിട്ടും
ധിക്കാരമോരമെന്നാലതൊക്കെയും നിപോദി-
മക! നെക്കൊണ്ടു തിരുമുട്ടിപ്പിക്കുന്നു [ക്കാതെ
നിന്തിരുവചിയല്ലാതെ പാദം തികഞ്ഞു നാരുമൊരു
ബന്ധുവില്ലെന്നറിഞ്ഞാലും ബന്ധുരമുതേ!

ഇങ്ങിനെ നിശിചരപുണ്യവനവരുടെ
അംഗമതിങ്ങു പ്രസംഗംപോലുമു-
നങ്ങാൻ മേലാഞ്ഞംഗജരിപുവിനെ
യങ്ങുവിളിച്ചു കരഞ്ഞുകൊണ്ടും
എങ്ങുമൊരല്ലം ദുഃഖത്തിന്നൊരു
മോഹംവരികയുമുണ്ടായില്ലാ
തുംഗമതായശരീരംവന്നിഹ
വീണ്ടുന്നിതു ദിവസം പ്രതിയധികം
ഉറക്കേരുന്നൊരു ബാലിയുമവനെ
തുറക്കിക്കൊണ്ടു മാലധിതന്നിൽ
തക്കംനോക്കിട്ടക്കടലിന്നുപൊ-
ടുകെന്നമ്പൊടു മാടിയസമയേ
പൊണ്ണൻ രാവണനവാന്റെ പിമ്പൊരു
ഭാഗ്യംതുക്കിയതെന്നകണക്കേ
കണ്ണുകളൊക്കെമിഴിച്ചുതുറച്ചതി
ദണ്ഡം പുണ്ടമകളെച്ചൊടി
പശ്ചിമജലനിധിതീരേ ചെന്നുവ-
സിച്ചിതു ബാലിയുമുടനേതനെ
നിശ്ചലഹൃദയൻ തപ്പണമവിടെയു-
മിച്ചു യാടങ്ങു തുടങ്ങി പതുക്കെ
പുല്ലം കൂടക്കൂടെ ജലത്തിൽ ന-
നച്ചുകൊണ്ടു കളിച്ചു രസിച്ചും
മെച്ചയ്ക്കല്ലാമധിപതിയാമവ-
നിച്ചയ്ക്കുത്തതു പോലെ നിതാനം
നാലു സമുദ്രങ്ങളിലുമിവണ്ണം
കോലാഹലമായ് തപ്പണമനവധി

കാലം ബാലിശമാവട്ടെ ചിരം വാ-
വാലേൽക്കട്ടിക്കൊണ്ടുകഴിച്ചു.
ഉപ്പുജലങ്ങൾ കുടിച്ചു കുടിച്ചു വി-
ശപ്പം ഭാരവുമായിവാൻ മേലാ-
ഞ്ഞപ്പൊഴുമവനൊരു പൊതുതുമില്ലാ-
ഞ്ഞപ്പിന്നല്ല കഴുപ്പം തന്നെ

പാക്കാലത്താലുക പുരിയിൽ
മൊൽക്കൊണ്ടിടുന്ന ശ്രമമിടാത്ത
നിഷ്കളങ്കരാജ്യത്തിശാചരൻ
നില്പും സഭയിലിരുന്നു കൊണ്ടു-
ണ്ടപ്പൻ രണ്ടു വാൽകളറിവാ-
നില്ക്കിപ്പൊതുവനെ ഇങ്ങുവിളിച്ചു
പച്ചമതഞ്ചുമടക്കിക്കൊണ്ടുവ-
നോപ്പാനിച്ച് പുരോട്ടവിചെന്നു
രാവണിയവനോടുരചെയ്തിതമ
സേവകനീയിഥ വരികുമവേ
രാവണപാക്കുകളറിയാഞ്ഞിട്ടിഥ
രാവും പകലുമൊരു സുമില്ലാ
നാരദമുനിയൊരു നാളിഥവനു
നന്ദനരിക്കെന്നൊരു ദിശിചെന്നു
സാരമതായ് വിലകഥകൾ പറഞ്ഞു
സാരമപ്പനെന്നൊരു ഞെളിഞ്ഞു
ഇതവനൊത്തു ചുറ്റപ്പട്ടെ
ഹരിയെജയിപ്പാനെന്നും കേട്ടു
പെരികെക്കാലമായിട്ടുംതാ
തിരിയെവരുന്നതുകാണുന്നില്ല
നാരദമുനിയുടെ കപടത്തൊഴിലിനു
നേരറിയാതെ ചുറ്റപ്പട്ടെന്നാ-
ലാരെകിലുമൊരു ചെണ്ടവിണ്ണയും
പോരാത്തവനീഥനാരദനല്ല
കണ്ണിൽക്കണ്ടെന്നങ്ങളെയല്ലാ-
മെണ്ണിക്കൊണ്ടു ചതിച്ചു നടക്കും
ബന്ധിച്ചുചെയ്താമിവയൊന്നും
വിണ്ണിലൊരുത്തരുമറിയാതില്ല
മുന്നമിവൻതാൻ യോദ്ധയെപ്പൊതു
ചെന്നൊരു ചിരമേഷണിക്രട്ടി-
പ്പോന്നിത്തന്നുടെ താതനിരിക്കും
മന്ദിരസീമനിവൺ പതുക്കെ

നൊമ്പരിഞ്ഞിടാത്തൊരു താതനെ
അന്ധിപ്പിച്ചുവ കൊണ്ടുതിരിച്ചു
മനവചനൊടു സന്നാഹത്തിനു
വിന്നൊത്താതനൊരു കിട്ടു
ആയോധനമതിലപ്പുനെമനവ-
നായുധവാണിയതാക്കിജയിച്ചു
കാരാഗൃഹമതിലാക്കിയവൻ ബഹു-
കാലം തനുകിടന്നിതുകാകൻ
ബന്ധനമാത്രമവിട്ടുപിന്ന-
ന്നപിരാവിനെ മടികൂടാതെ
ചാനിക്കണ്ടെന്നങ്ങളതില്ലാ-
ഞ്ഞങ്ങിനെയപ്പുനവന്നുവേിച്ചു.
അങ്ങിനെയുള്ളൊരു സംഗതിയിലിരുമി-
യുണ്ണിയിരിക്കുവരുന്നതുമല്ലാ
എന്നാലുംകരുതിടുകവേണ-
മെന്നൊല്ലൊന്നമസാധ്യവുമല്ലാ
വാനരവരനായിട്ടുമവനുടെ
വാല്യവിടിച്ചുതവനെക്കെട്ടി
ക്കോലാഹലമായൊത്തുവിളിച്ചിഥ
കൊണ്ടുവരനായ് പോയൊരുതാതൻ
അൻപിന്നൊടിന്നുഭവാൻചെന്നവിടെ
ബന്ധനമാത്രമകഴിഞ്ഞൊന്നും
എന്തൊരുതാമസമങ്ങതിനെന്നും-
ദന്തമതൊക്കെയറിഞ്ഞുവരണം
ചാലേചെന്നുവരനായ് വളരെ
ക്കാലവിളംബംവന്നാൽനിന്നെ-
ക്കാലപുരത്തിനയപ്പാനപ്പുന
കാലാണേതും സംശയമില്ലാ-

ഉണ്ണിത്തമ്പുരാനിതമം ബന്ധിച്ചുകല്പി-

ദണ്ഡത്തെക്കേട്ടപ്പൊണ്ണൻതിണ്ണന്നനകൈ-
പ്രാണമേംകൊണ്ടുവൻകാണിയും വൈകിടാ-
പാണികൾവിശിക്കൊണ്ടുവാഞ്ഞുനടക്കുന്നേരം
തൊക്കുമുദ്രത്തിന്റെവക്കത്തങ്ങൊരുദിക്കി
വിക്രമമോഡാലീമകുടംവസിക്കുന്നു [ൻ
അക്കവിവിമൻതന്നെനോക്കുമ്പോളവനുടെ
പിന്നിലാഹാരകണ്ടുതന്നുതെന്തെന്നു

വാലുകൊണ്ടു പെൻറകോലങ്ങളെല്ലാം മുറുപ്പി
കാലുകയുമനക്കാൻ മേലാതെവലയുന്നു
വീണാധരനമില്ലാകാണാനരികത്തങ്ങളും
പേണാൻ രാവണൻ നാണക്കേടേതു ചാല്ല്യ
രൂണമുറക്കമിവകാണിയുമില്ലാകാലും
പ്രാണക്ഷണമത്രവേണമെന്നാലുംകിട്ടും
രാവണവർത്തമാനമേവമറിഞ്ഞുകൊണ്ടു
രാവണിതൻറടുതൻരാത്രിഞ്ചമൻനടന്നു
ഇമ്പമോടവനുണ്ണിത്തമ്പുരാൻതൻറതിരു-
മുമ്പിലാമാറപെന്ന്കമ്പിട്ടുച്ചിനിന്നാൻ
ദൂതനെക്കണ്ടധികംപ്രീതനാംമോലനാദൻ
യാതുകാണുന്നേടോശ്ശു ചാടിപ്പുറത്താൻ അർ

രാവണനെങ്ങുനിശാപരവീര
രാവണനെങ്ങുപയോനിധിതീരെ
ആയവിടേപ്പനരെയുപിശേഷം
ആയവിടേബുതനല്ലവിശേഷം
ബന്ധനമാശ്ശുകഴിഞ്ഞോട്ടുതാ
ബന്ധനമാശ്ശുകഴിഞ്ഞ നാമാ
എന്തൊരുതാമസമിനിയവിടത്തിൽ
എന്തെന്നതുമറിഞ്ഞില്ലടിയൻ
അന്തികസീമനിനാരദനാഭോ
അന്തികസീമനിനാരദനില്ലാ
പന്തിയതല്ലെന്നാകീൽകാൽ
പന്തിയതല്ലെന്നടിയനുമുണ്ടു
പാമാതംബോധിച്ചിപ്പോ
പാമാതംബോധിച്ചുനടിയൻ
എന്നാലായതുകേൾക്കണമിപ്പോ-
ളെന്നാലടിയുന്നണത്തിച്ചിടാം
അന്തകതുല്യനതായിട്ടൊരുവന-
ജനുവവൻ നിജവാലതുകൊണ്ടു
പദംകുതിച്ചുവെപ്പരുമാളേപ്പോഴു
ബന്ധിച്ചുകൊണ്ടുഗമശേഷം
വരാനിധിയുടെതീരേട്ടരേ
പ്രാമാതടിയനമങ്ങിനെകണ്ടു
പാരംഭീതികലൻമനസ്സി-
ന്നാമാലടിയനമോടിപ്പോന്നു
വട്ടക്കണ്ണും വലിയെരുതുമുഖവും
ഭട്ടവളഞ്ഞൊരുദംഷ്ട്രാഭികളും

ചട്ടരീടിനവെരിയൊരുമുക്കും
നിഷ്ഠുരതരമായുള്ളൊരുനാക്കും
പെട്ടെന്നിങ്ങിനാകാണാനാലും
വിഷുപവാസകളെല്ലാംതെട്ടും
ഒട്ടല്ലവനുടവിക്രമമോർത്താ-
ലൊട്ടേയടിയുന്നണത്തിച്ചൊള്ള
ദുഷ്ടനവൻബഹുപുഷ്ടമദൻവിജ
പുഷ്ടതന്നിൽകെട്ടിച്ചുവക്കി
പ്പെട്ടുകിടക്കുന്നമുടൈമുപ്പരേ
ഒട്ടുവെന്നൊരുകരുണയുമില്ലാ
കെട്ടുപിണഞ്ഞുകിടന്നാൽവിപ്പും
മുട്ടുമതിന്നുംസംശയമില്ലാ
ഒട്ടടിനങ്ങൾകഴിഞ്ഞൊലച്ചുനെ
വിട്ടുഗമിക്കുംപ്രാണനമുടനേ
വട്ടംപന്തിയതല്ലവിതാവിന
കോട്ടംവരുവാൻകാലമടുത്തു.

നിശിപരദനുടെവചനമിദം
നിജാദികരുതീയസമയമതിൽ
ദശമുഖസുതനിദമരുളിഗിരം
ദശദിശിമുഴങ്ങുമാറധികതരം
ശതമഖസുതനുടെപതിവതിലും
ശതഗുണമധികമെൻപതുരുകൾ
സുരപതിവിതുപതിജലപതിയാ
ധനപതിയനവധിജനതതിയും
വിധിയുമാജലനിധിമകൾപതിയും
രതിപതിയെക്കരിച്ചുപശുപതിയും.

ഇങ്ങിനെരൂളുവരാക്കയുമിന്നാ-
ലൊങ്ങാതിക്കുസഹായമതെന്നാ-
ലിങ്ങതുക്കൊണ്ടൊരുകോട്ടവുമില്ലവി-
ധങ്ങളിലേയും കോട്ടവുമില്ലാ
സംഗതികൂടാതെത്തന്നെക്കനകന
ഭംഗമതിന്നിടകൂട്ടുകിലവനെ
സംഗരസീമനികൊല്ലുവതിന്നുപ്ര-
സംഗംസംശയമില്ലനമുക്കും
പേടിപെരുത്തുവനങ്ങളിലെല്ലാ-
മോടിപ്പാടിനടക്കുന്നമര
ബാടിയവനുടനേരേകൊണ്ടു-
ച്ചാടിപ്പിച്ചുതരാനേരേ

ഇങ്ങാത്തലയതുടൈതൃമാരും
 ഇങ്ങാത്തലയതമന്ത്രുമാരും
 രണ്ടുവശംനിന്നങ്ങുപിടിച്ചുവലി-
 ചുടനങ്ങുപലിച്ചുപലിച്ചുവ-
 റിങ്ങൽമുഴുത്തവരെല്ലാംപരിചൊടു
 കുഞ്ഞിരട്ടെയന്മാരായ്നിന്നു
 കണ്ണെതഞ്ചലനാകിയബാലി
 രണ്ടുകരംകൊണ്ടങ്ങുപിടിച്ചൊരു
 രണ്ടുവലിച്ചുതിരിച്ചുപനമ്പൊടു
 കുഞ്ഞുതരിന്നിഹനന്നൊരുസമയേ
 പമ്പാമെന്നകണ്ഠക്കുവവത-
 മമ്പൊടങ്ങുതിരിഞ്ഞതിരിച്ചിലൊ
 രമ്പതുനാഴികടനരംനന്നു
 അങ്ങേപ്പൊന്നുകലങ്ങുതറഞ്ഞുട
 നംഭാനിധിതമങ്ങുകവിഞ്ഞു
 ജലോരാതിപ്രഭൃതികളായതു
 സംഭാവനവും പെയ്തു തെളിഞ്ഞു
 അടിയിലടിഞ്ഞു കിടന്നവരെല്ലാ-
 മുടനടനങ്ങിനെ വന്നിഹപൊങ്ങി
 തടിയൻകുക്കശമിയ്ക്കാഞ്ഞിട്ട-
 കടകോൽ മുറ്റുപിന്നിന്നതിരിഞ്ഞു
 പാശമതാകിന വാസുകിവലിയൊരു
 കീശൽതന്നുടെ കരമർദ്ദനമതി-
 ലാത്രതളൻ മലമ്പനങ്ങൊരു
 കാശിനകൊള്ളുതൊതെ പമഞ്ഞു
 ചെലാവവിഞ്ചത്തെച്ചുർട്ടിച്ചു ചെലു
 ചൊരയുമതിനൊടു കൂടിത്തന്നെ
 നാരായണനും പരമേശ്വരനും
 നാൽമുഖനും നിജനാനാജനവും
 വാനരവരനുടെ വിരുതുകൾ കണ്ടുട-
 നാനങ്ങിച്ചു രസിച്ച്നീതാത്തം
 ദുശ്ശാംഭോധിയിൽ നിന്നുജനിച്ചൊരു
 മുശ്ശാംപാംഗിയതാകിയതാരയെ
 ദുശ്ശാംഭോധിശയൻമടിയാതെ
 വിദശ്ശാൻബാലിയ്ക്കുക്കൊടുത്തു
 അത്രമൊത്തബലനാകിയവാലിയൊ-
 ടത്രവോൻ പെനേററിടൊല്ലാ

ശത്രുതയെല്ലാം നികലഹോദ-
 വക്ത്രൻതന്നിലതല്ലറിയേണം
 പൂത്രാത്തകൊണ്ടുധിചൊരുവക
 യെത്രയുമുണ്ടവനുജിലിദാനീം
 പെരുതനിനക്കിന്നിവനൊടെതിപ്പാൻ
 മാത്രംശക്തിയുമുളവായില്ല
 വിണ്ണുവവരനെ ജയിക്കുകകൊണ്ടാ-
 ചൊല്ലാൻ കണ്ണിനു നിന്നെക്കണ്ടാൽ
 ദണ്ഡധരന്റെ പുരത്തിലയയ്ക്കും
 നിണ്ണയമതിനൊരു സംശയമില്ലാ
 ഉണ്ണീനിയ്യുന്നെന്നതിനു പഴുതേ
 ദണ്ഡിപ്പതിനു തുനിഞ്ഞിടുന്ന
 കണ്ണില്ലാത്തൊരുചൊല്ലാൻകാഴ്ചകൾ
 കാണാനിച്ഛിക്കുന്നതുപോലെ
 കതിപയദിവസപെല്ലെന്നരം
 മതിയിലൊരാർദ്രതബാലിക്കുണ്ടാം
 അതിനിടയിൽ ചില ഗോഷ്ടിതുടന്നാ-
 ലപജയമൊണ്ടതുമാർത്തിടേണം
 ശിതിഗളസേവകനാത്രേവജനകന-
 മതുവരെയുംപുനരവിടെത്തന്നെ
 പതിവുപിണഞ്ഞുകിടന്നീടട്ടെ
 ഗതികേടിനു പുനരരന്തിഹചെയ്യാം
 ഇങ്ങിനെപലപലയുക്തികൾകൊണ്ടുതു
 ടങ്ങിയയാത്രയുമവിടെമുടക്കി
 ഞങ്ങളുമുൻനടകൊണ്ടൊരുശേഷമ-
 ടങ്ങിയിരുന്നാൻ രാവണിതാനും.

അക്കാലംകിഷ്കിന്ധയിൽമുഷ്ടരന്മാരായുള്ള
 മക്കടത്താന്നാർ പലരുൾക്കടരവത്തൊടെ
 ശക്രസുതനാംബാലിമുക്കടാധിപൻപോയ-
 തക്കത്തിലവരാക്കെത്തക്കെയിരുന്നുകൊണ്ടു
 കുട്ടിക്കരങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തെവിളിച്ചിങ്ങു
 പാട്ടം പഠിപ്പിക്കുന്നു ഓട്ടം പഠിപ്പിക്കുന്നു.
 പാട്ടത്തിൽ വിഴിച്ചെന്നാൽ കൂട്ടത്തിലാരുപി-
 കൂട്ടുകയില്ലവന്നൊട്ടോടെയറിഞ്ഞാലും [നെ
 പെട്ടെന്നീജാതികൾക്കു പാട്ടങ്ങളുളവമല്ലാ
 കുട്ടികളാകും നിങ്ങൾകേട്ടുകൊള്ളവിനെല്ലാം
 പട്ടററോവം പലകൊട്ടേണം പല്ലിളിച്ചു
 കൂട്ടേണംകടി ചിലമെട്ടുകൂട്ടങ്ങളെയും

വെട്ടുവരും ചില പട്ടികളുമായ് ചില-
 രാട്ടിയടുക്കുന്നതും കാട്ടിയൊളിയും
 വാട്ടമകന്നു മരക്കൂട്ടത്തിൽ പാടുനേരം
 പൊട്ടിച്ചാടിയാലൊരു കോട്ടംകവിക്കരുത്
 ഇങ്ങനെ പല പല സംഗതിയുള്ളതെല്ലാം
 നിങ്ങളറിഞ്ഞു നല്ലഭംഗിയിൽ റാറിക്കേണം
 പൂജാക്കുറുത്തു നാരിതറംകട്ടികൾക്കോരോ
 ചുളിപ്പറഞ്ഞു സമാമദ്ധ്യവസിക്കുന്നേരം
 ചൊല്ലാത്തൊന്നൊരു ബാലിയുമതുനാൾ
 തപ്പുന്നമുഴു കഴിച്ചുപതുക്കെ
 കിഷ്കിന്ധാപുരഗോപുരസിമനി
 പൂക്കുടനടുക്കുടന്നൊരുസമയേ
 ചൊല്ലാത്തൊന്നൊരുമക്കുടവരരുടെ
 തിക്കുംമുഷ്ടയീക്കാരങ്ങളു-
 മൊക്കെയൊഴിച്ചു തെരികെന്നവരവർ
 ദിക്കിനപാറിവസിച്ചുതുടങ്ങി
 ദിക്കുകളൊക്കെയൊക്കെ വിക്രമി
 ശക്രസുതൻ ദശവക്ത്രനെവാലിൽ
 തൂക്കിക്കൊണ്ടുതന്നെപിവിരരി-
 രിയുംസമയത്ത് ചെന്നുകടന്നു
 ബലാനന്ദംപൂണ്ടവരപ്പോ-
 ടുതന്നെചെയ്യാശുവണങ്ങി
 ഉദ്ധതബലനാം ബാലിവസിച്ചാൻ
 മദ്ധ്യസമയമൊരു മണിപീഠത്തിൽ
 ധ്വജശാപനുടെ പൂജുതന്നിൽ
 രാക്ഷസരാജൻതന്നെക്കണ്ടതി-
 രൂക്ഷനാരായണീടുനൊരുവിം-
 ഗാക്ഷനാരവർ തമ്മിലുരത്തു
 നോക്കെടുത്തുകുറുത്തുതന്റെ
 കാല്പിടയിൽ പുനരൊത്തൊരുവസ്തു
 മക്കുടവരരേകാണവിനതുപുന-
 രക്കുടലിന്നുകിടച്ചതുപോലും
 അങ്ങോന്നിയിരുനെടുവിൽപലപല
 ഗംഭീരനാദൊണ്ടൊരുകൂട്ടം
 വമ്പിച്ചീടിനവായുപൊളിച്ചുട
 നംഭ്രൂകൽ പാഞ്ഞുനടക്കും
 അങ്ങിനെയുള്ളൊരുമലമുള്ളൊരു-
 മലത്തൊരുവൻപുനരിവന്നെന്നറികാ

ഭംഗികളെന്നൊരു തപ്പുന്നസമയേ
 ലാംഗുലത്തിന്നു വന്നുകടിച്ചു
 പെങ്ങാതികളേ വരുവിനിവന്നുമു-
 ഖങ്ങളൊന്നും കാണുമാനുണ്ടു
 നിങ്ങളതേതുമാറിഞ്ഞീടാതെ
 പൊത്തിടരുതേ പൊളിച്ചപനങ്ങൾ
 സിന്ധുവില്ലുള്ളൊരു ജന്തുവതല്ലിവ-
 നെന്തിന്നു പഴുതേ ചിന്തിക്കുന്നു
 സിന്ധുരവരനാം നമ്മുടെ ബാലി-
 ക്കന്തംവരുവാനുള്ളൊരു ബന്ധം
 വ്യാധിവിശേഷമതെന്നു മനസ്സിൽ
 ബോധിച്ചീടുകനിങ്ങളിരാനീം
 സാധുജനത്തേബോധിച്ചീടും
 വ്യാധിയിതചിലവിരോധിയതല്ലേ
 പത്തുമുഖങ്ങളുള്ളൊരുപരുവിയ
 വിത്തുപരുന്നിതുലാംഗുലാഗ്രേ
 തിത്തുരചെയ്യാമിന്നിപ്പുറവിന
 പത്തിരുപതുക്കണ്ണും പുനരുണ്ടു്
 ഈപക ചിലതു പറഞ്ഞിതൊരുത്തൻ
 രാവണനിവന്നെന്നപരനൊരുത്തൻ
 കേവലമിങ്ങനെകവികുടെ ഹൃദയേ
 ഭാവംപലതായൊരു സമയേ
 കട്ടികളായ കുരങ്ങന്മാർ പലർ
 കൂട്ടംകൂടിയടുത്തു പതുക്കെ
 നിഷ്പ്രഭതരനാം ബാലിവസിക്കും
 പുഷ്പിപെരുത്തൊരു വിഷ്ണുമതിനുടെ
 പൂഷ്പചെന്നമറഞ്ഞമനിക്കെന്നൊരു
 കൂട്ടംഗോഷ്ടികളുണ്ടുതുടങ്ങി
 പെട്ടെന്നായതുകണ്ടു ദശാസ്ത്ര-
 മേട്ടത്തങ്ങളുമാശുതുടങ്ങി
 പല്ലമിളിച്ചും തെല്ലുകടിച്ചും
 ചുല്ലവലിച്ചുമുഖങ്ങളിലിട്ടും
 കൊല്ലവന്നെന്നൊരു ചൊല്ലുകിടയ്ക്കിടെ
 നല്ലൊരുവടിയാൽതല്ലുകൊടുത്തും
 കിലുകളുണ്ടൊരുകുല്ലവലിച്ചുട-
 നെല്ലുകൾപൊടിയും മരടനീട്ടും
 ചുല്ലാമിന്നിന്നമൊല്ലാനതത
 ചുല്ലകളുടെവല്ലായ്മകളും

ചിലപാതക്കാരുൾക്കു-
 ചിലപാതക്കളതെന്നറിയേണം
 നല്ലാത്തതലവനാരോടും
 ചെല്ലാനേയും കൂസലുമില്ലാ
 ധിക്കാരികളവരുകേറുന്നഭംഗം-
 ഗ്രീവന്റെ സമീപചെയ്യണം-
 ഞിക്കിലുകയ്യിലെടുത്തങ്ങവനുടെ
 മുക്കിലുമുക്കുകടത്തിടുന്നു
 നിഷ്പന്നകരുടെ മുഷ്ടികൾകൊണ്ടുപൊ-
 രക്കുതാങ്ങത്താരക്കൻരാവണ-
 നക്കാലംതലപൊക്കാനുംപുന-
 ത്രക്കിലാതെ വലഞ്ഞു ചമഞ്ഞു
 ഉപ്പുജലത്തിൽ നനച്ചൊരുവേദന
 യല്ലവുമുണ്ടു പൊറക്കുതാങ്ങു
 ചൊല്ലൊക്കും ദശകുണ്ഡലപ്പതമം-
 ഉപ്പൊളാതു കരച്ചിൽ തുടങ്ങി
 രാവണമുറവിളി കേട്ടൊരുനേരം
 ഭാവമെതാനു പകൺ കവിളുൻ
 രാവണബന്ധമഴിച്ചുകുളഞ്ഞുട-
 നേവപുനരവനോടുചെയ്തു
 എത്രയുമുത്തമനാമമജനകൻ
 സുത്രാമാവാമദ്യേന്ദ്രത്തെ
 യുദ്ധംതന്നിലമയ്തു ജയിച്ചുസ-
 മർത്ഥന്റെ പിതാവോനീയീശ
 കൈലാസാചലമെമ്പാടികുടി-
 കയ്യിലെടുത്തൊരു വീരനതോനി
 എട്ടുദിഗന്തരപാലനാരം
 വിഷ്ണുപവാസികളൊക്കെയുമിന്നതി
 ശൃംഗതയുള്ളവോനുടെ ശബ്ദം
 കേട്ടാൽ ഞെട്ടുമതെന്നും കേട്ടു
 തുഗ്ഗപരാക്രമനായവോനി
 പിംഗാക്കനതാമെന്നുടെ പൂഷ്പ
 ലാംഗുലത്തിലകപ്പെടുവാനൊരു
 സംഗതിയെന്തെന്നു ചൊല്ലാമുൾ
 എങ്ങുമെന്തിവിഷാദംവേണ്ടാ
 ഭംഗംവരികയുമില്ലവാനും
 എത്രദിനങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു നീ പുന-
 രത്രഗമിച്ചിട്ടെന്നുടെ പൂഷ്പ

എത്രമഹാകവ്യം ഞാൻ നിന്നുടെ
 വാർത്തകൾ മുന്നമറിഞ്ഞില്ലല്ലോ
 ശത്രുതയൊന്നും കരുതരുതയിദം-
 വക്ത്രവേദന്റെ മനസ്സിലിദാനീം
 രാത്രിഞ്ചരവനായ നിനക്കിതു
 മാതൃംവരവാണെന്തെരുമുഖം
 ഇതരംബാലിപറഞ്ഞുകേട്ടതി
 ഇല്ലാൻ രാവണനെത്രവിനീതൻ
 ബുദ്ധിക്കുയവുപുണ്ടുപതുക്കെ നി-
 ബലാജ്ജലിയായ് നിന്നുചെയ്തു.

വാനരകുലചീരാവാനവേശ്വരനോ
 ദിനനാമെന്നുവോൻ മാനിച്ചയച്ചിടണം
 ഏതുംഗ്രാഹിയാതെഞാൻചെയ്തോരപരാധങ്ങൾ
 ചേതസിനിനയ്ക്കൊല്ല ചേതോഹരരക്തനീ
 സാധുവായുള്ളതാനസാധുവാരം; നാരദന്റെ
 സാരസ്വതോഗംകൊണ്ടുപാരാതെപോന്നുവന്നു
 ധീരനാകുന്ന വോനാരെന്നറിഞ്ഞീടാതെ
 ചാരത്തട്ടുവന്നനേരത്തേവംപിണഞ്ഞു
 കാലത്തുചെയ്തും സായങ്കാലത്തുമുടങ്ങാതെ
 നാലുസമുദ്ര ഒരുപോലെതപ്പിപ്പാനായി
 ബാലിയാടുന്നവോൻ ചാരലനടക്കുന്നേരം
 വാലേൽകിടന്നു ഞാനും താലോലംകളിക്കുന്നു
 തപ്പണത്തിൽ ഞാനിങ്ങപ്പൊവള്ളത്തിൽചാടു
 മ്പുറത്തതിലൊന്നുമല്ലം ബോധിക്കയില്ലാ
 അപ്പോൾ ദേഹത്തിൽ വന്നുകുടും ജലജന്തുക്ക-
 ല്ലാണസകടങ്ങളിപ്പോളാരിയുന്നു
 ആരുകളല്ലാം മറിക്കാറിക്കടിച്ചുകൊണ്ടു-
 ബോരവാസരമല്ലാ ഏറിയനാളിക്കിനെ
 ചോരചല്ലുന്ന ദിക്കിൽ ചേരചെന്നടിക്കയും
 നാറുന്ന ജന്തുക്കൾ മേലേറിക്കുത്താടുകയും
 ഏറക്കുത്ത ചില പാറമേൽത്തട്ടിത്തല
 കീറിപ്പൊളിഞ്ഞു പാരം നീറുന്നനേരത്തുപ്പു
 വെള്ളത്തിൽതട്ടിത്തിരതള്ളിത്തത്തുന്നനേരം-
 തുള്ളലോകങ്ങളെല്ലാമുള്ളത്തിൽ കാണാറാകും
 കള്ളംപറകയല്ലെൻറുള്ളം തകന്നിടുന്നു
 വെള്ളം കുടിച്ചുപാരം പള്ളയും വലുതായി
 മേളത്തിലങ്ങുകൊട്ടംതാളത്തിൽതുള്ളിക്കൊണ്ടു
 താളം ഞാൻ കഴിച്ചതിന്നാളല്ലൊമാല്ലവാനും

അത്രവന്നതെല്ലാമഞ്ചലംപിണഞ്ഞുമെ
ബുദ്ധിമോശത്താൽവന്നതത്രയും ക്ഷമിക്കണം
ഈവണ്ണം രാവണന്റെ ശ്രവലാധികരുകേട്ട
ബാലിയും വാനരേന്ദ്രൻ ചാലവേയുരപെയ്തു.

കേൾക്ക! സരേ ദശകണ്ഠി വേദനയെ
ധിക്കാരങ്ങൾ കാച്ചിടേണം
ശക്രാദികളൊട്ടു വക്കാനത്തിനു
പൊയ്ക്കൊള്ളുതു വോനിനിമേലാൽ
പൊൽക്കൊള്ളുന്നൊരു നിന്നടെവാക്കുകൾ
കയ്ക്കൊള്ളുന്നതുമുണ്ടാമധുനാ
പൊയ്ക്കൊള്ളുക നിന്നിന്നുടെ വേദന
നോക്കിനടക്കണമൊക്കെയുമിനിമേൽ
കാലം ദേശാവസ്ഥകൾ മൂന്നിവ
കാലേതന്നെയറിഞ്ഞീടേണം
ബാലകപുലാമ്പാരുമതിനൊരു
പോലെയതിനൊരു ദേവമില്ല
ഭൂലോകങ്ങളിലുള്ളജനങ്ങളുടെ
ശീലഗുണങ്ങളറിഞ്ഞീടേണം
നാലുജനങ്ങളുടെ നടുവിൽ പെന്നാൽ
നാനാവിധമതുകാട്ടരുതവിടെ
കാച്ചാകാച്ചുപിവേകംവേണം
മച്ചാടകളുടെ യറിപുംവേണം
ശൗര്യം വേണം ചതുരതവേണം
വീര്യംവേണംവിസുധതവേണം
അല്ലാത്ത ജനങ്ങൾക്കെല്ലാം
വല്ലാത്തതുവന്നുവേദിക്കും
കല്പതന്മാനിനോടിവരാരും
തുല്യന്മാരല്ലെന്നുനിയതം
സുന്ദരിമണിയാകുന്നൊരുകൈകുസി-
നന്ദന! നമ്മുടെ മനതാരികൽ
സന്ദേഹം പുനരൊന്നുണ്ടായതു
നിന്നോടിന്നിഹ ചോദിക്കുന്നു
അനുവേഷിക്കാമൊഴുതച്ച
ഗുണഗണാലക്ഷമറിഞ്ഞീടാവൂ
വനമൃഗവരണമെന്നുടെ പൂഷ്പ-
ത്തന്ദിനവാസമസത്യതയാമോ
കണ്ണിയിലുണ്ടു പെയ്തല്ലൊക്കൊണ്ടിഹ
മണ്ഡിപ്പിങ്ങു ചെലുത്താറില്ലാ

കണ്ണൻപഴവും തൈരും ചോരും
വെണ്ണയുമിവകയെണ്ണങ്ങളിലെ
വിണ്ണവവരന്ദെ മകനാമിനി
ഉണ്ണിയിനിക്കഭിലാഷമൊത്തൊള്ള
പിന്നെപ്പിന്നിലിരിപ്പാനൊത്തൊരു
ദണ്ഡം മണ്ഡാദരികമിതാവേ?
മക്കടജാതികളിന്നു നിനച്ചാൽ
ദുഷ്ടജാതികളൊക്കെത്തന്നെ
മൽക്കടകാദിപ്രമരകൊണ്ടുവ-
രുക്കടഗാറിനടക്കിപ്പുറം
ചുൽക്കടവോലയെ വർഷസമസൂചി-
മക്കടകോവംകളിപ്പുട്ടങ്ങളുടെ
മൽക്കഷ്ടങ്ങളൊത്തൊല്ലാമിനി
ചെല്ലാൽക്കൊള്ളുന്നൊരുവാലിനതത്രേ
ഇങ്ങിനെയുള്ള പൂവംഗമപൂംഗവ-
ലാംഗുലത്തിലണഞ്ഞുകിടപ്പാൻ
സംഗതിവന്നതുകൊണ്ടുവോന്നൊരു
ഭംഗിക്കേട്ടുവേദിക്കയുമില്ല
ബാലിയതാനമോട്ടുനിനക്കിഹ
തോലിപിണഞ്ഞുകൊണ്ടു മനസ്സിനു
മാലിന്യം കരുതീടുകവേണ്ടസു-
മാലിനിശാപരപുത്രീതനയാ

വാസവാത്മജപരിഹാസവാക്കുകളേവ-
മാസകലംകേട്ടുകൊണ്ടാസഭാമദ്ധ്യത്തിൽ
ഹാസഭാവവും ചുണ്ടങ്ങാടിങ്ങുകപികളെ
ഭാസഭാവേനനിരസയും വായുപൊത്തി
ലജ്ജിച്ചുപറഞ്ഞുകിണ്ണൻമജ്ജിച്ചുകണ്ണനീറ്റിൽ
വജ്ജിച്ചവൈരമെല്ലാംനിജ്ജരരിപ്രവിംശ്
ശക്രസുതനാകുന്നമക്കടാധിപൻമുമ്പിൽ
വക്രത്മാവായിനിരവക്ത്രവുതാഴ്ന്നിട്ടെല്ലാ-
ബാലിമഹാബലശാലിവോന്നൊട്ടു [ന്നാൻ
തോലിപിണഞ്ഞതിനാലിഹചെറു-
മലയുകികമില്ല സുശീലവോന്ന-
വേലമിനിയ്ക്കുന്നകൃലംവേണം
കാലാമതിവസിച്ചുരുളുന്നൊരു
കൈലാസത്തെയിളക്കിയനമ്മുടെ
ശീലമൊത്തൊക്കെയറിഞ്ഞുവോന്നുടെ
കാലുവിടിച്ചുപറഞ്ഞൊക്കൊത്താൻ

[illegible][illegible]

ബാലിവിജയം ഓട്ടൻതൂക്കൽ സമാപ്തം.

മതം സംബന്ധം.

ബാഗ്ഗേജ്

മത്തഗജാസുരവിരൻതന്നുടെ
 മസ്തകമാതൃവിളിണ്മോഹശൻ
 മത്തഗജാകൃതിപുണ്യദനമദ്-
 മത്തവിലാസരസനവനാരണ്യ-
 തത്തനുസഭശകഭജബരയാകീയ
 തത്തതണിമണിമലമകുളാഭ
 തത്തദുരവിഹാരചരൻമധു-
 മത്തമധുവൃതകോകിലവിലസിത-
 തത്തളിശിഖിലസുനദശായാ-
 തത്തതണാകൃതികുണ്ടരസിന്ധുത-
 ചിത്തജനവരൻ വിരകേകുടി

ചിത്തമിളക്കി മറിച്ചുനടന്നേ
യത്തർവ്വമുള്ള പതിതുസമയത്തെ
ഉത്തമമുള്ളിപ്പറച്ചുശരം പവി
സതപതനവധി പാരിയുന്നേരം
സതപതനത്തെ മറന്നു മഹേശൻ
ഉത്തമതനയാച്ചു യുക്തി
ചിത്ത സുഖം പുണർമിശ്രം
യത്തരവിമരണവിലസിതസമയേ
തത്രജനിച്ചുതെ തരണമൊക്കരി.
മസ്കനുകിടന്ന പതിഗേപൻ
മത്തനതാപമരണമൊഴിച്ചുസ-

മനുഷ്യമൃഗാദി വർത്തിയിൽനിന്നു
പത്തുകെത്തിയിട്ടുണ്ടാകുന്നതിനാൽ
മുക്കുനമുക്കുവെച്ചിട്ടുള്ളവ-
വിനയവിനയമുതലായവ-
തത്തുപെരുത്തമുതലായവ-
മിതലവലയവസുമിതലയവ-
പുതകളത്രസുവിതലമിതലയവ-
തത്തുകസതപരമത്തലകത്തുക
മാതൃതരതരം ഭഗവതിഭരത
കാത്തതളിടുകകഥകൾ കഥിപ്പാൻ
മാസ്തവിയാദം മനസിമനോരപരി
മടകളുകരിവശാനിനിവദന.

ശ്ലോകം.

മാനവ്യാലയമവലപ്പുഴവിളങ്ങി
നന്നോയിദനം
ഭഗവാനല്ലാതെ "കളർകോട"മതമ
ദേവൻ മനോദേവനം
മാനവ്യാലയവശായോ വിവസുനൻ
മാതൃതര മനോദേവിയും
രംഗത്തിൽ വിവസേനമെങ്കിലടിയൻ
തൃശ്ശൂർക്ക കൊള്ളാത്തനം.

മുക്കുലിനാതുതടങ്ങുവാളൊരു
തെങ്ങുലുമുളിളുട്ടിച്ചിടേണം
മുക്കുനങ്ങൾക്കെല്ലാമിതുകൊ-
ണ്ടുള്ളം സടിതകളുത്തിടേണം
പൊതുസുകിവിനയസരസ്വതി
വെള്ളത്തിൽ ശശിബിംബംപാലെ
മുക്കുനയിൽ പരിമോദവിളങ്ങുകി
വൃക്ഷധിയാളമേരണം തോന്നം
കളമകനുകവിതപവിശേഷം
തള്ളിത്തള്ളിവരുന്നദശായാം.
മുക്കുനയിൽക്കുപതയുള്ളനങ്ങൾ
മുക്കുനയിൽക്കുപതയുള്ളനങ്ങൾ
കൊള്ളാമിവനുടെ വിദ്യകളെന്നൊരു
കൊലണിവാത്തനത്തുനേരം
കളമൊരുടെ കൃത്യതികൾകൊണ്ടുമാ-
നൊള്ളാളം ഫലമില്ലെന്നറിവിൻ

മുക്കുനവെരമുള്ളസവശേഷം
നല്ലമൊഴുകാണതിനാദമവോടെ
വലിയൊരു കരിവശമതിലേറി-
ക്കലിതകളാലമവടിതോടെ
നിലവിളി കൊട്ടുകൊമ്പുകഴലും
വലവലമേളംകൂട്ടിനടന്നു-
നല്ലമരിലൊമ്പാഴെ ചെന്നുകരേറി
വൃക്ഷനേരം ശോപുരസീമനി
വലയകൂടി വസിക്കുകിനിൽ
കലയകൊട്ടുകൾ കണ്ടുരസിപ്പൂമ
വലവശമവിടെല്ലാലജാതികടെ
കലശലുക കണ്ടുരസിപ്പൂ മരേരൂൻ.

കൊട്ടുകൂട്ടാതെ ചിലർ വാട്ടംകൂട്ടിച്ചിലർ
കൂട്ടംകൂട്ടിക്കൊന്നു വാട്ടംകൂട്ടിച്ചിലർ
വാട്ടംകൂട്ടിക്കൊന്നു ചിലരോട്ടൻ തുളുലുനല്ല
വാട്ടംകൂട്ടിക്കൊന്നു വാട്ടംകൂട്ടിക്കൊന്നു.
കൊട്ടംകൂട്ടിച്ചിലികൾകൊട്ടം കറുപ്പമല്ല
തട്ടുകൂട്ടിൽ ചില കൊട്ടുതട്ടിന്റെ പേരായ്
വട്ടംകൂട്ടിക്കൊന്നു വാട്ടം സുവസ്തംകൊന്ന
വട്ടംകൂട്ടിയവാട്ടം വട്ടപ്പരിശകളും
വട്ടംകൂട്ടിക്കൊന്നു തട്ടുതട്ടേണ്ടിപ്പുകാരും
തട്ടുതട്ടേണ്ടി തട്ടുതട്ടേണ്ടി വാട്ടം പല്ലാരമ്മന-
യാട്ടം നാരിമാർവിളയാട്ടങ്ങളുംകൂട്ടിച്ചിലർ
ചരിയന്നുചിലർ വന്നങ്ങിരിക്കുന്നു ചിലർകണ്ടു
ചരിയന്നു ചിലർകൂട്ടംകൂട്ടിക്കൊന്നു ചിലരൊ-
ക്കരിക്കുന്നു ചിലരപ്പോൾതിരിക്കുന്നു ചിലർ
മിണ്ടു-
തിരിക്കുന്നു ചിലരങ്ങുവരിയെന്നുവിരവോടെ.

തട്ടിവടമൊട്ടിച്ചുതട്ടങ്ങി
കിട്ടുവടികൾതകുത്തുതട്ടങ്ങി
കുടതഴുകളുത്തുതട്ടങ്ങി
ഭേദവടമൊട്ടിച്ചുതട്ടങ്ങി
കൊടികൾവിളങ്ങിപൊടികളുടങ്ങി
വട്ടുവടമൊട്ടിച്ചുതട്ടങ്ങി
ചലവിഴികളുത്തുതട്ടങ്ങി
തലമുകൾ വിട്ടുത്തുതട്ടങ്ങി
വലവരിയകയത്തുതട്ടങ്ങി
മലകൾകുടങ്ങി നിലകൾ കലങ്ങി

പലമിണി കലശലുപൊങ്ങി
 പലപരിഷ്കരതമിലടിച്ചും
 തലമുടിയിലണഞ്ഞുപിടിച്ചും
 ചിലരിടെയിടെ കള്ളുകുടിച്ചും
 പലപൊടികളിൽ വീണുപിടിച്ചും
 കണ്ണുമടച്ചും മണ്ണുതൂടച്ചും
 കൈകൾപിടിച്ചുംകാലുപിടിച്ചും
 ബഹുവികൃതികളെങ്ങൊരുദിക്കിൽ
 ബഹുസൂകൃതികളെങ്ങൊരുദിക്കിൽ
 ബഹുസുലളിതമെങ്ങൊരുദിക്കിൽ
 ബഹുചിലസിതമിങ്ങൊരുദിക്കിൽ
 ബഹുവിധവാക്കും ബഹുദൂതവാഴ്ചയും
 മദ്യമുദവാക്കുംവിധമതിശ്ലേഷം
 ഉസവമത്തുമുലകടെപെരുമാൾ
 ഉൽസുകമനസാ കണ്ടുരസിച്ചു
 തൽസഭതന്നിന് വസിക്കുന്നേരം
 തൽസവിധത്തൊരുപാകവ പ്രസ്
 സരസിജനേന്ദ്രൻസത്യയെ വേട്ടൊരു
 സരസകഥാമൃതമെടുര പയ്ക്കൻ
 നാപതിനഗ്നജിദാഖ്യൻ കോസല
 പുരപതിവിരവൊടു സുഖമേ വാണു.

ചിത്തംതെളിഞ്ഞുനഗ്നജിത്തന്നുപോയുള്ള
 ശക്തൻഗുപതിഗുണയുക്തൻനാടുവാഴുന്നാൾ
 നെല്ലുംപണവുംപൊന്നുംതെല്ലുകറവുമില്ല
 ചുല്ലംതന്നിക്കരത്തക്കല്ലുംമേടമില്ലൊരു
 വല്ലത്തിയെന്നുള്ളതുമില്ലന്തിനേരമായാൽ
 നല്ലപരമാനന്ദംഎല്ലാപ്പുറീഷകൾക്കും
 രമിച്ചുമാനാജ്യങ്ങൾലഭിച്ചുകാലങ്ങളൊതു
 ഗമിച്ചീടുന്നതുമായും ഗണിച്ചീടുന്നതുമില്ല
 സുഖിച്ചുപ്രജകളെല്ലാംവസിച്ചുകോസലരാജ്യം
 ലഭിച്ചുസർവ്വസമ്പത്തുജ്വലിച്ചുവിളങ്ങുംകാലം

നഗ്നജിദാഖ്യൻനല്ലൊരു ശുഭഗുണ
 ലഗ്നവിശേഷം മകളുണ്ടായി
 നല്ലൊരുരൂപംനല്ലവിലാസം
 നല്ലസ്വഭാവം നല്ലവികാസം
 മുല്ലായുധപടവില്ലീനൈവല്ലം
 വില്ലീവല്ലീമതല്ലീയഗവ്യം
 കല്ലോലിതപടുകുടിലകടാക്ഷം

സല്ലാപാമൃതമതിരമണീയം
 പല്ലവകോമളപാണിപദങ്ങളു
 മുല്ലസിതാനനശശധരബിംബം
 കരണനവരുടെ കണ്ണിനരണ്ടിന
 മാനന്ദമൃതമുദയാക്കീടിന
 കന്യകതന്നുടെ യൌവനകാലം
 യ പ്രതയാസഹവനുഭവിച്ചു.

സത്യായനവർക്കുപേരത്യാശംപ്രസിദ്ധമായ്
 സത്യപ്രതിജ്ഞനായ പൂതമപീശനതുകാലം
 ഭൂതവാദോദാരനമാത്യന്ദരോദാരകൂടി
 കൃത്യത്തെവിചാരിച്ചുസത്യപ്രതിജ്ഞപെയ്തു
 ഉററും പിണക്കമുള്ളകുറന്മാരേഴിനേയും
 തെറ്റൊന്നുപിടിച്ചാശ്ചര്യകുട്ടനാപുരുഷൻ
 കുറക്കുഴൽമണിയരം കന്യകയെക്കെടുക്കരം
 മുററുംപണയമിതു കുറമില്ലെന്നുപൊല്ലി
 നീളെപ്രസിദ്ധമാക്കി നാളെ സ്വയംബരമെ-
 ന്നാളെയെച്ചുങ്ങല്ലുകാളയെക്കൊണ്ടുവന്നു
 കൂടുകുളുണ്ടാക്കി കുറന്മാരേഴിനേയും
 കൂടുകളിൽത്തളച്ചുകോലാഹലംതുടങ്ങി
 കൊട്ടിലുംപലപലകോട്ടിലുമുദവാക്കി
 കട്ടിലും പതിനെട്ടുകട്ടിലുംനിറച്ചിട്ടു
 കട്ടകൾതോറുംപീന്തിപ്പട്ടുകൾവിതാനിച്ചു
 പെട്ടികൾ പെട്ടകങ്ങൾ പെട്ടെന്നുകൊണ്ടുവന്നു
 പട്ടറാബാനിൻമണിത്തട്ടങ്ങൾസ്വരൂപിച്ചു
 പട്ടന്മാർനംപൂരിമാർമേടരിമാരുംവന്നു
 പട്ടങ്ങളോരോദിക്കിൽകൂട്ടിത്തുടങ്ങിവെക്കും.

ഇലകലപേനകിടങ്ങിത്യാദികൾ
 പലപലസാധനമവിടെവരുത്തി
 കലവറാക്കെ നിറച്ചുതുടങ്ങി
 നിലവറകെട്ടിമറച്ചുതുടങ്ങി
 പന്ത്രക്കാരെപുരമുറിയെല്ലാം
 നേന്ത്രക്കാകുലവന്നുനിറഞ്ഞു
 മന്ത്രികളും യജമാനന്മാരും
 യന്ത്രികളാകിയ മേനോന്മാരും
 കുന്തക്കാരമകമ്പടി കൂടിന
 ചന്തക്കാരും ചവളക്കാരും
 ലന്തക്കുഴലുകുളുന്തിനടക്കും
 തന്തപ്പടിപലനായന്മാരും

സത്യവേദപ്രാൻ വന്നതുപോലെ
പത്തുകിലുമിങ്ങിനെപ്പോലെ.

നമുക്കവിപ്രതൻ ചെന്നുകടക്കുന്നതായതി-
 ത്തിൽ
 അടക്കംകൂടാത്തതോടും എടുത്താതിരിക്കാല്ല
 മുടക്കം വേദിക്കു പന്നാലാടുക. ഭാഷിച്ചുകൊ-
 ള്ലാം
 കൊടുക്കും പ്രതിഗ്രഹവും കുടുക്കുന്നവർക്കി-
 കൊണ്ടു
 നടക്കുന്നവരായിപ്പോരും മിടുക്കം നന്നുവന്നിടും
 പൊടുക്കുന്നവർക്കു കത്തിക്കിടക്കുന്ന ഭോജനാ-
 ഭര
 പടിക്കൽ ചെന്നു നിന്നു വാലാടുകയാകുന്നവ-
 ണ്ണം
 പടിക്കൽ കാവൽക്കാരുവന്നു തടുക്കുമ്പോൾ തടി
 കൊണ്ടു
 കൊടുക്കും താവനമിടുമടക്കം തരിച്ചുമിടു
 യക്കു നീ സുന്ദരമാക്കിയതങ്ങി-
 ലുമെല്ലാം കൊണ്ടു പഠിതമാവാം
 സമയസമയത്ത് ചെന്നു സപതംബര-
 സന്ധാരംകും കണ്ടു വന്നിട്ടുവർ
 കോസലവനുടെ കല്പനകൊണ്ടു
 കൂസലുകൂടാതെ നരപാലൻ
 വൃദ്ധനോടൊപ്പമിരിക്കട്ടെ
 വിഷമമനിക്കിട്ടെന്നു തടിച്ചു
 ഏറ്റുപറഞ്ഞുട്ടെ യുക്തവരും
 കെട്ടിമുറക്കിത്തന്നു കളിച്ചുവ
 കൂറന്മാരുടെ കൂടുകാളയും
 മുററിവലം വെച്ചുവന്നു പണക്കി
 മൂടയ മാരുതാനരംകൂടുക -
 മൂടനെ ചെന്നു തന്നു താനരം
 തടിയന്മാരും കളകളേഴും
 സ്വദിതിപുറത്തു നിറഞ്ഞിട്ടുടേടി
 മുക്കുമിട്ടുകൊമ്പുതടവി-
 ത്തിക്കുന്നതിനൊരും കണ്ണുതറിച്ചു
 പക്കുന്നത്തിനു പട്ടുകൂട്ടിനി-
 കൊല്ല പന്നതുകൊണ്ടു തന്നെ പതി
 പേടിമുഴുത്തു പറ്റിച്ചു പിയറ്റുട-
 നോടിത്തന്നു കടമയെക്കേറി
 മറ്റൊരു നരപതി ചാടിയടുത്തു
 കൂറന്മാരിലൊരുത്തനെന്നേരേ

കയറുമെടുത്തെന്നു സോളവനുടെ
 വയറുപിളർന്നുകിടന്നാൻ കൂറൻ
 പാശമെടുത്താൻ മറ്റൊരു നരപതി
 നാശമെടുത്തു കയറുന്നമുടനെ
 തുളി വരുന്നമഹാപുഷ്പത്തെ
 തുളിമറിക്കാമെന്നൊരു മോഹം
 മൂളനടിച്ചു തടിപ്പൊരു മന്നൻ
 പള്ളിയെടുത്തു വലത്തു തിരിഞ്ഞു
 പൂജിപ്പുറത്തെ ബന്ധിപ്പാശം
 ഉള്ളിലുറച്ചു വരുന്ന നൂപന്റെ
 പാളയ്ക്കിട്ടു തൊഴിച്ചാൻ കൂറൻ
 തൊള്ളയ്ക്കിട്ടൊരു കുത്തും കുത്തി.
 കൂറന്മാരുടെ കുത്തുകേറുന്നരായിപ്രകാർ
 തോറ തിരിഞ്ഞു ചിലർ ഏറുന്നതന്നു ചിലർ
 കുത്തുകൾ കൊണ്ടു പൊഴു ചത്തു മറിഞ്ഞു ചിലർ
 പെണ്ണിന്റെ മൂലം തന്റെ കണ്ണിന്റെ മേഗം-
 വന്നു
 മൂക്കുന്നമോഹംകൊണ്ടു മൂക്കും ചിലർക്കുപോയി
 നാക്കുംകണ്ടിച്ചു വന്നു വാക്കും പുറപ്പെടാതായ്
 പാക്കും ചിലർക്കു വന്നു കാൽക്കുമടക്കം ചില-
 കാക്കും വശമില്ലിനിപാക്കുന്നതെന്നെ പാഴിൽ
 നേക്കുന്നവരെക്കൊമ്പാൽ കോക്കും വൃന്ദങ്ങളെ
 കാക്കുമ്പോൾ തന്നെ പേടിവായു നുവമ്പനാലെ
 പൊഴയ്ക്കാർകനല്ല പല്ലമെക്കണ്ണി താളെനിങ്ങൾ
 കാക്കും ലഭിക്കതില്ലെന്നിത്ഥം പരമാസത്തി-
 നെന്നതും ലഭിക്കുമാരുടെ നന്ദാവചനനംകേട്ടു
 മന്ദാക്ഷവും വാറിച്ചു വന്നതു പന്നാരെപ്പോൾ
 ചെന്നു പന്നം പുക്കു നന്നമിന്നരേന്ദ്രന്റെ
 നന്ദിനിയുടെ പേളിഗേയായ് വന്നു ലോക-
 ഭാഷണമായിത്തീർന്നു കന്യക കലാഭാസി
 തന്നുടെത മീമാന്ത കിന്നതാഭാവത്തൊടെ
 മരപ്പോലുമുരം മയ്യ
 മൂപ്പിലെപ്പക്കമെന്നോടേനും കേട്ടോനീങ്ങൾ
 പാപ്പിച്ചുലത്തുനാളും വാപ്പിക്കാകെ നൂപവിനെ
 വേർപ്പിച്ചാൻ വൈക യെന്നു കേൾപ്പിച്ചു-
 നാതമില്ല
 തോപ്പിച്ചാൻ തുടക്കുന്ന തടൽപൂമില്ലാതവർ
 കെട്ടാതെ തന്നെ പെണ്ണതെക്കൊണ്ടു വരുമെ-
 ന്നാൽ

ഒട്ടല്ലവരിനാസം ഒന്നാളും തീച്ചയില്ലാ
കണ്ടാലും കർമ്മദോഷം കനിയില്ലതന്മൂലം
പണ്ടാളും പായാത്തപണയത്തെപ്പാകയാൽ
കണ്ടിയാർക്കഴിവില്ല കണ്മനയായിട്ടൊത്തൻ
ഉണ്ടകയല്ല കഷ്ടം ഒരു ബന്ധക്കുളമില്ല.

വല്ലാത്തനേരംവന്നുപിറന്നൊരുപെൺകിടാ-
വേ

കൊലനതകൊലാനിപ്പോൾ തുടങ്ങുന്നതന്മൂല-
മാർ

പല്ലാത്ത പണയവും വലിച്ചിട്ടു തന്മൂലം
നൊല്ലാക്കും ശകരപ്പൊന്നുവഴിവീണു പഴിപോ-
ലെ

എന്നവേണകിലെന്റെ കരം വിഴുങ്ങണം
താൻ

എന്നുള്ള സംസാരമായ് വന്നല്ലോ രോഗിമാരെ
പെണ്ണിനെ തുറിച്ചാത്ത കൂട്ടത്തിൽ വന്നു മാടി-
പണ്ഡിച്ചു പറഞ്ഞിടാം കളിയല്ലകണ്ടുംകാർ-
വിൻ

ഇങ്ങനെ തന്നിരുന്നു നരയ്യേയുള്ളിക്കന്യക
എങ്ങനെത്തോവുണ്ടായ് വരവേണ്ടനാരിമാരെ
കാളകുളവും കൂട്ടികയർക്കൊണ്ടുബന്ധിപ്പാനി-
ന്നാളുണ്ടായ് വരത്തില്ലെന്നറിഞ്ഞാലുംപെണ്ണ-
ങ്ങളെ

താളംവിഴച്ചുപോയാൽ തരമാകയില്ലവിന്നെ
കൊളല്ലാത്ത മാറ്റുകൊടുതായി വന്നുവാനും.

മതികെട്ടിങ്ങിനെ മരുപുറംനേരം
മതിമുഖിവാഴ്ത്തുമൊരുദോഷത്തെ
പരിയാക്കിടുകതാഴെയായതു
നതികെട്ടാൻ ചുലിപ്പല്ലം തിന്നും
പതിപെട്ടാലതൊഴിച്ചാൻ മറ്റൊരു
ഗരിയെരുന്നതു തോന്നുന്നീല
നന്ദിയായിട്ടൊരു സങ്കടമിങ്ങനെ
മതിയാംവണ്ണമിവർക്കു ലഭിച്ചു.
വിധിയുടെ കല്പനനീക്കാവതിനി-
ക്കിതിയിലൊരുത്തൻ തിയാക്കുമോ
പെണ്ണിനൊത്തു വയസ്സു തികഞ്ഞു
കണ്ണിനവിടവും വന്നു തുടങ്ങി
തലമുടിവടിവില്ലുരുണ്ടു മുരുണ്ടു
മുഖവും വന്നു കരുത്തുതുടങ്ങി

നരപയറങ്ങു മുരുണ്ടുക്കിടീതട-
മുരുട്ടുമൊന്നു കനത്തുതുടങ്ങി
തുടക്കുതൊണ്ടുതടിച്ചു പതുതു
നാടിമലരിണുതുടരുടെവിലസുന്നു
രണ്ടു കരങ്ങളുമതിമുട്ടുസരസം
പണ്ടിവളെപ്പോൽ മറ്റൊരുകന്യക-
യുണ്ടായിലധരിത്രിയിലെങ്ങും
കണ്ടുംകേട്ടുംകാമശരംഘടി-
കൊടുത്താലു വിറച്ചു തുപന്മാർ
മണ്ടിപരുമ്പോൾ കൂറാമ്പാർ നില-
കണ്ടുചിരണ്ടു വിഷ്ണുതയോടെ
കണ്ണിതരും, ചിലകൂറാമ്പാർ
തൂണികൊണ്ടു പിടിച്ചിരുകെട്ടാൻ
ചുത്തിരിഭാവിച്ചുടനങ്ങവരുടെ
കുത്തുകൊണ്ടു മയങ്ങിപ്പോയി
ഇത്തരമാപത്തുണ്ടാകുന്നൊരു
ദുസ്ഥിതിസൃഷ്ടിച്ചുതുവെളുകയും
മറ്റൊരാളുടെ കല്പനകുടുതെ-
ന്നരിയടുക്ലിപ്ത കുറച്ചുമുണ്ടാം
കൂറാമ്പാരുടെ കുത്തുകൾകൊണ്ടുവർ
കുറച്ചുപറഞ്ഞാലുത്തരമുണ്ടോ.

പമ്പരങ്ങളും.

തങ്ങിനിലമവിചാരിച്ചവശതകാരണം
തങ്ങളിൽത്തങ്ങളിൽ പൊല്ലിനില്ലുംവിധേയ
സരസിതരനയനനമസ്കലപതിമായവൻ
സത്യാസ്വയംബരാധംബരംകേൾക്കയാൽ
പിച്വനാടു തിരുമനസി കുതുകമുദവാകയാൽ
പാർവതം താനും പുറപ്പെട്ടു മെല്ലവേ
തെളിവിനൊടു വിജയനുടെ കരമതുപിടിച്ചുടൻ
തേരിൽക്കരേറിത്തീരിച്ചു നാരായണൻ
കൊടികൾ കടതഴകളിടകലരുമൊരുമോഷേ
കോസലാധിശന്റെ രാജ്യം പ്രവേശിച്ചു [൫൩
നരകരിപുവരവുമവിടെവാഴുകയായിട്ടുടൻ
നഗ്നജിൻമന്നവൻനന്നായ് പ്രസാദിച്ചു
പുരിയുടയനികടഭൂവിമരുവുമവിഭലശനെ
പൂജിച്ചുവന്ദിച്ചുകൊണ്ടുപോന്നാദരാൽ
മണികനകമുണിപടലവിലസിതമതായൊരു
മഞ്ജുവസിപ്പിച്ചുകൂപ്പിനിന്നീടിനാൻ,

വിരവിന്റെ വിജയനഗരപതിയെ വന്ദിച്ചു
വില്ലാമ്പിള്ളിയിനിന്നാൻ മഹാരഥൻ
കുളകമൊടുമുരമന പരണയുഗളത്തിനെ
കൂപ്പിപ്പറഞ്ഞിതു കോസലാധിപൻ
മമസുകൃതമധികമിഹ ഫലിതമധുനാവിഭോ
മായവ! നിൻപാദപത്മസന്ദർശനാൽ
ദുരിതശതമഹിലമപിമമഖലുരമാപതേ
ദുരവേനീങ്ങ വിഗ്രഹനായേവ ധ്വജാൻ.

അടിയനൊരു പണയൻ ഹവഴുതിലുരചെയ്തു
ആയിമാത്രം ഹലം സാധിക്കട്ടെ. [യാൻ
മകളായ പത്മയെ നൽകി വാങ്ങമൊല്ലുന്ന
മനവചനം കൈമാറിത്തരിച്ചിട്ടു
പുതപ്പവരന കരമതിലോല പനമഹോന്നാദി
പുണ്യവന്മാരെപ്പിടിച്ചു കെട്ടിയാൻ
വശജയമുരമന വരമരുക്കാരൻ! ഞാൻ
വന്ധ്യപ്രതിജ്ഞനായാളാരമാപതേ
സംസിരഹനയനതവകരുണയരുളിടിനാൽ
സാധിക്കുമിന്നുതൻ സത്യാസ്വയംബരം
പരിവിനൊടുതവകരുണപരിണതിലഭിക്കയും
പാഞ്ചാലിയെപ്പുണ്ടിവൻ വേട്ടമന്ത്രിനാൻ. [ൽ

മന്ദിരീതാപുതു കിമാധവനരുൾ ചെയ്തു
മനവ! നിന്റെ കാൽവെട്ടി മുറിഞ്ഞാണെ
സപ്തപുഷ്പങ്ങളെ സതപരം പൂട്ടിക്കെട്ടി
സത്യയവേദപുഷ്പൻതന്നെ സത്യംതാനിറ
വന്നു

കുറന്മാരോടു നേർത്തോര പടങ്ങിപ്പോയോ-
രൂറക്കാരെല്ലാം വന്നു ചുറ്റും ഹില്ല വേതന്നെ
ഹെർമ്മം കൂടാതെ തെറ്റാൻ കാളകളെ
ചുറ്റിപ്പിടിച്ചുകെട്ടി മുറത്തുകുളിപ്പിക്കാം
മാറികൾ വന്നു പടയേറൊന്നാലവരെയി
കാറിൻ മകൻ തമ്പിവാററപോഴ് പര

പ്പിക്കും
നീറ്റിൽ കിടക്കുന്ന ക്രൂര ചീറ്റിയടുക്കുന്നേരം
ആറിനെക്കഴുനായ്ക്കുൾമാറുവാൻ മതിയാമോ
തടിച്ചുകാളകളെച്ചെന്നടിച്ചുകൊണ്ടുവരുവാൻ
മടിച്ചുനില്ക്കുവേണ്ടാത്താൻ പിടിച്ചുകെട്ടുന്നതുണ്ടു
മിടുക്കം ശൗർയ്യവുമേറൊന്നടിച്ചു ശത്രുക്കൾ വന്നു-
ങ്ങടുക്കുന്ന നേരമേറൊന്നെ പാടിക്കുന്നമുണ്ടു

പാതമൻ

കുടുംബക്കാണത്തിനായെടുക്കം ഗാണ്ടി വം
കയ്യിൽ
തെടുക്കും ബാണങ്ങൾ പാഞ്ഞുടുക്കും വൈരി-
കളെക്കൊ
ന്നൊടുക്കും വിശ്വഭയമെല്ലാം ഭയം നാടുകൾ-
വെട്ടി
പാടക്കും ഇവനെ. ആരുമടുക്കുവാൻ ഭാവിയിലേങ്ങോ.

ഇത്തരമുള്ളപ്പോഴെങ്കിലും
സതപരമര ചർകലോത്തമനേററം
ചിത്തമതാത്മകളർത്തസുഖത്തെത്താടെ
കൈതളിർകൂപ്പി വാണങ്ങൾ ചെുന്നമ
മുണക്കൊളതി കോലാഹലമൊടു
സന്നാഹങ്ങൾ തുടങ്ങി പുരങ്ങളിൽ
നിറപാലവര വലകളുപുപം
തറകളിലറകളിലണിമണിഭീവം
നിറമഴുമലർകലമൊരുമണികുംഭം
തിറവിയുലനതരകനകസുംഭം
കിടുപിടിച്ചുടികടെ മാടു പടരടിതം
നടക്കുവിടരുടെ നെടുപ്പുടികിതം
പൊട്ടുപൊട്ടുവെടികളുമിടിയൊടുതുലിതം
തടമുലതടവിനനടികളെലളിതം
അതവയർമണികടെ കരവകളൊരുദിശി
നരവരവടകടെ വിരുതകളൊരുദിശി
ധരണിസുരനികവരവകളൊരുദിശി
തരണിപുരുഷർ കലവിലസിതമൊരുദിശി
കുട്ടികളൊരുദിശി മുട്ടികളൊരുദിശി
പെട്ടികളൊരുദിശി പട്ടികളൊരുദിശി
തട്ടകളൊരുദിശി കൊട്ടകളൊരുദിശി
കൊട്ടിലുമകൊട്ടിലുമൊരു കലശലു
നാട്ടിലുമവീട്ടിലുമകലശലു
പുഷ്പിഞ്ചനമുഷ്പിഞ്ചന ശിവ ശിവ!

വിപ്രന്മാരുടെ വരവു തുടങ്ങി
വിരവാടുതമ്മിലുരത്തു തുടങ്ങി
ഓടുന്നെത്തി നതാനിഹ വിപ്രാ
“കൂടെ വരുന്നു ഞങ്ങളുമെല്ലാം”
“സത്രം വളരെ വരുന്നതിൽ മുൻപ
തരുകടന്നൊരുദിക്കിലിരിപ്പാൻ
ഓരോരംഗിപ്രതിഗ്രഹമുണ്ടാം

കൂറന്മാർ വസിക്കുന്ന കൂടുകൾ ഉഴുത്തു
തെറ്റാത്ത കോണുവന്നു മുറയ്ക്കപ്പെട്ടിട്ടു പൊ-
ലിക്കുന്ന കല്ലുകൾ വന്നെക്കുറേ പതുങ്ങിട്ടു
അക്കൂറാ മാതമു പാറ പാക്കത്തിൽ പാടി വന്നു
വക്കുന്നത്തിൽ പാഞ്ഞു കടന്നു നേരം കൂടുന്ന
സപ്തപുഷ്പങ്ങളെ സതപതം സെസിപ്പാനായ്
സപ്തവിഗ്രഹം പൂണ്ടു സതപതം ചെയ്യുന്ന ജി-
കൂറന്മാരേഴിനെയും കൂട്ടി ബന്ധിച്ചു നിൽപ്പി-
മറാത്ത ഗ്രാമീണർ ചായാപ്രയോഗം ചെയ്തും
ഏകസ്വരൂപനായി നിന്നു തളിനാൻ പിന്നെ
ലോകനാഥൻ ചായാ ലോകക്കാണിയിട്ടാ മാ-
ഗോപാലകൃഷ്ണൻ തന്റെ രൂപം സൗന്ദര്യം കണ്ടു
ഉപാലപുത്രിയെ ജീവിയായ സന്തോഷങ്ങൾ
വർണ്ണിച്ചു നന്നത്തന്നെ വെച്ചു മനോഹരവെണ്ടു
കണ്ണിന്റെ ഫലം വന്നു കണ്ണുകാരെ അന്തിനും.

പീലിക്കാറുന്ന കൂത്തലമഴകിന
നീലാംബുജത മിതിരുന്ന യാങ്ങു-
മാലാലാമല പീലിലതകളും-
ജ്ജികതടേഗോരോ ചന്തിലകു-
മിളകി നമകരാകൃതി മണികണ്ഡല-
കസുമാ പമതിരുന്ന സിംഹയും മു-
സുലളിത ബിംബമലാധരവടിപും
തേമണി പൂതമിദസ്മിതവും
ചന്ദ്രമഴുന്ന മുഖേന്ദു പിലാസപു-
മുതലന്തിനൊരതിരമാറിട്ടതി-
ലത്തമൊരണി കൗസ്തുഭവും ദൂ-
കരലളിതം പനമാലാഹാരവും-
മരണികിങ്ങിണി പാന്നുത്തൊന്നും
അയാലില പൊലുദം പ്രഭയും
തരളിതകുക്കുന കരകമലാഞ്ചിത
മുരളീശംഖവിശംകടയ വിധും
കുടിതടസിമനി പീതാംബരം-
ങ്ങടിയോളോമവലംബിതമങ്ങനെ
പറ്റുറ്റുതുത്തുടരും ചായുഗളവും
മടിലുർവടിവും മണിത്തൂപ്പവും
തിരുമുടിതൊട്ടങ്ങടിമലരോളം
തിരുവടൽ കണ്ഡമനരവനന്ദിനി
മനസിജശംശതമോരമയങ്ങി

കിനിയോടു സഖിമോടൊടു കൂടി
കനകാംബുജമലർമ ലയലേഖി
കഥമവിടെ നമുക്കു നന്മിപ്പോ-
രൂപകുടിതടമുടയോരു വിശ്വാസിനി
ലളിതമനോഹരനാകി നവരം
ഗളമതിൽ മോലയുമിട്ടു പണങ്ങി
പുളകിതതലയോരമേൽ നിന്നാർ
അളികലകളെ സുലളിതവേണി
കിളിമൊഴിമണി യുടെ കരകൾ ലത്ത-
രളിവൊടു സഖിമിട്ടിട്ടു നമുക്കു
കളിമുട്ടു പഞ്ചിരിയു കിപ്പിപ്പോലാ-
വടിവിവേഴുന്ന രളിടിന നമയ
രൂപമുടേ നന്മനാകി നവീരൻ
രഥവുകൊണ്ടു മഹാനുഭവങ്ങി
മതിമുഖിയോടു സമേതൻ ചായവ-
നതികളുകേ നന്മേത്തലേവി
കോസലഗുപ്തനോടു യാത്രയുതളി
ഉസുവേണി കരത്തൊടു കൂടി
ലാസുരവേണി വിശ്വമാനാഹര-
നാസുരകലപതിയാതുങ്ങി
കടയുതേഴുതുകൊടി പരമരവം
പടയുകേതിരകളാ കളാവധി
കടകാശമേണി വരകിരിടം
കുടർമണി തുടർ മണികനകാദികളും
പുടവകർ പട്ടമേണി തെക്കും
തടമുലതടവിന തതണികലവും
പറ്റുതമാകി നമോ സലമനവ-
നടനേ കൂടുന്ന നൽകിവണങ്ങി
സ്ത്രീധനമിങ്ങിനെ ചലപകുചാങ്ങി
മാധവനൻ ചൊടു പാൽമസമേതൻ
സാധുമാഹാത്മ്യ പാലാഞ്ചത്തൊടേ
സ പദിയെഴുന്നരുളുന്ന ദശാരം
പട്ടകൾ പൊന്നും പണവുമിതെല്ലാം
രണ്ടുകൾ കൊണ്ടുങ്ങി തമുടിയാക്കി
കെട്ടിത്തലയിലെടുത്തും കൊണ്ടൊരു
കൂട്ടപെരുവഴി ചോക്കുപ്രമേയൻ
നാട്ടിൽ നടന്നു പ്രശംസിക്കുന്നതു
കേട്ടുപൊൻ സന്തോഷത്തലയി

കൂട്ടംകൂടിക്കോസലഗുപ്തന്റെ
കോട്ടപ്പുറമേ ചെന്നു നിറഞ്ഞു
തങ്ങലിലങ്ങു പറഞ്ഞു തുടങ്ങി
നിങ്ങളിതൊന്നും കേൾക്കുന്നില്ല
എങ്ങിനെ നമ്മുടെ വംശമഹിമം
മംഗാധിപതികൾ മംഗാധിപതി
കന്തളപുറം കന്തളപുറം
കന്തളപുറം വന്നിരിക്കുന്നതിനെ
എങ്ങിനെ നിങ്ങളെപ്പറ്റി നോക്കി
പറഞ്ഞു കൊണ്ടു നോക്കി വന്നിരിക്കുന്നു
കേട്ടുപിറയുമ്പോൾ സത്യം
വെട്ടുനമിച്ചു തുടർന്നുപോലും
ആരാണവളെ വിവാഹം ചെയ്തു
നാരായണനെപ്പോലെ വഴികേട്ടു
നേരായണൻ പറവാൻ മടിയുണ്ടോ
പേരായണൻ പറഞ്ഞു കേൾപ്പാൻ
പലപേരുകളെ കൊല്ലാമുണ്ടോ
കലമേതെന്നിഹ കേട്ടോരാനിഹ
കലമേതെന്നു കേൾക്കുന്നതിൽ
കലവും തവിയും കളകേവേണ്ട
അതുകിഴിഞ്ഞവനെപ്പോലെ
പുതിയവേലം പുനർതയുണ്ടോ
എത്രപേർ നന്മകൾ പിറയുമ്പോൾ
തന്മകൾ വന്നിരിക്കുന്നില്ല
അതുകൊണ്ടിഹ തന്മകൾ വന്നിരിക്കുന്നു
നിപുരിഷകൾ തലയിൽകേൾ
ഉണ്ടിന പകയില്ല നാൽ ശുഭൻ
പുണ്യമെന്നു കഴുത്തൽപ്പോലും
എത്രാതിരിയായ് മരണാട്ടിൽ ചെ-
ന്നവർ മരിച്ചാൽ തുടങ്ങും
അക്കിത്തിരിമാർ ചോരാതിരിമാർ
കൈയെഴുന്നീട്ടു കിട്ടുടങ്ങും
ഇക്കാലങ്ങളിലുരിയാടത്തൊരു
ദിക്കിലിരിക്കിലനമ്മതില്ല;
വാഴ്ത്തുമിക്കുമതിയൊക്കെതി-
നിശ്ചയനെന്നു നോക്കുന്നതും
നോക്കുന്നതും നോക്കുന്നതും
കേൾപ്പാൻ കേൾപ്പാൻ

ഇടയന്മാരിലൊരുത്തൻ കരിവര
നടയൻ മണിയുടെ വേളികഴിച്ചു
ചെയ്തും കടയ്ക്കൊണ്ടു തിരിച്ചു-
നടന്നൊരുവാൻ നടക്കുന്നതും
കരയ്ക്കൊരുവാൻ കരയ്ക്കൊരുവാൻ
കേൾക്കുന്നതും കേൾക്കുന്നതും
മോഹമെന്നു പറയുന്നതും മൂലം
സാധനമെന്നു വെളിക്കുന്നു
എന്നുപോലെ ചെയ്തും കടയ്ക്കും
ചെയ്തപിടിച്ചുപൊടിച്ചു തകർത്തു.
കണ്യമണിയെ ഹരിച്ചതിനിപ്പോൾ
സന്നാഹനനടപ്പിനോടും
ഭൂപാലകന്റെ മകളായുള്ളവർ
ഗോപാലൻ കളനമതാമോ
മെച്ചമിയെന്നൊരു മണിമാണിക്യം
പിടിച്ചുവളമേൽ ചെപ്പുമുണ്ടോ
കാഞ്ചനമാലധരിപ്പാനിന്നമ-
രഞ്ചാടിക്കിന്ന സംഗതിവരുമോ
കല്പകലയായ്കൂടി വന്നിപ്പാൻ
കാഞ്ചനമാലയായ് വരുമോ
കെട്ടെഴു ചെന്നുഹരിച്ചതിനിന്നവി-
കല്പമാലയെന്നിരിക്കിലിവിൻ.

ഇങ്ങനെ വിവരങ്ങൾ തങ്ങളിലുണ്ടായ
തിങ്ങിനപടകളും തങ്ങളിൽ വട്ടംകൂടി
വില്ലും കലയ്ക്കൊണ്ടുതലമടിക്കാതെ
പല്ലംകടിച്ചുപലമല്ലംനടിച്ചു പുന-
രൊട്ടും കുറുകാതെകൊട്ടുംവെടിയുമല-
കെട്ടുംമുഴക്കിത്തുടങ്ങിപ്പരിചുപല
കൂട്ടംഗുപന്മാർ വന്നു കോട്ടപ്പുറംനിറഞ്ഞു
കടുത്തുകോപത്തോടുകൂടി കണ്ണുനേച്ചു
തടുത്തുദർശനങ്ങളെത്തുകിത്തുടങ്ങി
നില്ലെടുക്കുന്നിന്നുടെ കന്യതികൾ
നല്ലവല്ലിയവല്ലവനുകിലു-
മില്ലാതുകിലിമവല്ലവനിന്നുടെ;
വല്ലയേല്ലിവളെന്നുധരിക്ക
നല്ലയല്ലവനോ വന്നുപിറന്നതെ
നല്ലയല്ലവനോ വന്നുപിറന്നതെ
വല്ലയോതുകടിയൻ വന്നിങ്ങനെ

കല്യാണത്തിനകം ക്ഷീമിതരായ
 പലകളിരുപതു മെട്ടുനാലും
 എല്ലാമിങ്ങുതകർന്നിടുംതട
 വില്ലാതു ജ്ഞാതവിരുതന്മാർ പല
 വില്ലാളികളെത്തമിയ്ക്കുവരുമ്പോൾ
 മല്ലാടികളെക്കൊന്നു ചരാക്രമം
 അല്ലാതെ അവിരുതില്ല നിനക്കു
 മെല്ലാമറിയാമമ്മാലനെയും
 കൊല്ലാൻ മടിയില്ലാത്തൊരുമുഖ
 പൊല്ലാമിനിയും പുതനയെന്നൊരു
 മല്ലാക്കിയെയും വധമെന്തൊരുനി
 നല്ലവനോ ശിവ! നരപതിസഭയിൽ
 പെല്ലാക്കൊരു മിത്രമില്ല നിനക്കു;
 നോക്കെ നിന്നുനടപിടുക തോരം
 ഗോക്കളമേച്ച നടന്നവനല്ല
 ശാക്കളെ കൂട്ടുകൾക്കുടച്ചും
 പാൽക്കൊതിയൻ നീ പറഞ്ഞു നടന്നും
 വെണ്ണകവൻമാളില്ല തിരിച്ചും
 പെണ്ണക്കുട്ടെ മുണ്ടുകൾ മോഷ്ടിച്ചും
 കണ്ണിൽ കണ്ടു കട്ട മുടിപ്പൊരു
 കണ്ണാനിന്നുടെ കപടമിതെല്ലാം
 കണ്ടുകേട്ടും പെരുവഴിനിന്നെ
 കൊണ്ടുളളിക്കും ജനമേയുള്ള
 പെണ്ടക്കൊരൊരു കൂടും യഷ്ടികൾ
 ഉണ്ടിരുന്നിന്നെണ്ണമറിപ്പാൻ
 അണ്ടികൾ ചപ്പിയണ്ണുകഴിക്കും
 പണ്ടികളൊരു പകരോപാലന്മാർ;
 പണ്ടിവന്നെപ്പോൽ മറ്റൊരു മാനഷ-
 നന്ദനയീലെന്നിങ്ങിനെ വാഴ്ത്തി-
 കൊണ്ടുടനോരീടയന്മാരെ
 കണ്ടാലുടനടി കൂട്ടാൻതോന്നും
 വേണ്ടാസനമെന്നൊരു തൊഴിലേയിവ-
 നണ്ടായെന്നെയറിയുന്നുള്ള
 ഏതൊരു ജാതിയിലുള്ളവരെന്നതു
 മേളമൊരുത്തൻ പിടിപാടില്ല
 ആയുധവിദ്യയുമൊസങ്ങള-
 മായതിവർക്കറിവാൻ വശമില്ല
 വീട്ടുവുമില്ലൊരു ഹൈന്ദവമില്ലൊരു

കാൽകാൽവീചരവുമില്ല
 യനവുമില്ല ജനവുമില്ലവെങ്കിലും
 പലവുമില്ലനിനവുമില്ലതെല്ലാം
 ഗുണവുമില്ല പണവുമില്ല ഖരവ-
 ഗണവുമില്ലതന്നെ സമാനമിങ്ങനെ
 സമത്വമെന്നൊരു നടിപ്പമുണ്ടതി-
 ലനത്വമേവ വരത്തു മില്ലിഹ
 കിമത്വമിങ്ങനെ തിമർത്തവനാൽ
 തകർത്തവനതുതപ്പുതിന്നൊരു
 മിടുക്കമില്ലങ്ങുടപ്പിനമ്പൊടു
 പടുക്കളെ നല്ലകരുത്തനായവ-
 നൊരുത്തനില്ലതിന്നൊരുവന്നൊരു
 മരത്തിനല്ലവരുത്തുവാന്നൊരു
 പരുത്തിപോരുമേമരുത്തു തന്മക-
 നടുത്തസോദരനടുത്തു ഫൽഗുന-
 നടുത്തുവാ പുനരുത്തുനിന്നുടെ
 പടുതപോവുമെടുത്തവില്ലിന
 കൊടുത്തനിൻ കണമടുത്തുപോവതിനടുത്തുരണ്-
 ഭവി.

ജന്മംപറഞ്ഞുകൊണ്ടു യുദ്ധംതുടങ്ങിപ്പോൻ
 നേർത്തറുപന്മാരെ തെടുത്തു ഗംധീവവുമെ-
 ടുത്തുകോപവുമുള്ളിലടുത്തു വിരവിനോട-
 ടുത്തുപെന്നരത്തു പടുതമുള്ള ഫൽഗുനൻ.

കടിലന്മാരേ, മതിമതിനിങ്ങളുടെ
 ചടുലതപെരുകിന മരപലവാക്കുകൾ
 പിടിപിടിപിടിയെന്നെത്തിക്കൊണ്ടാൽ
 വിടുമുടനിവരിക്കുന്നുകയെപ്പുന-
 രെന്നൊരുമോഹംകൊണ്ടുളളന്മാർ
 വന്നുവളഞ്ഞുവളഞ്ഞുകൊള്ളാം
 നന്നിതു നിങ്ങളുടെ ദുരഹങ്കാര-
 തിന്നുശമിക്കമതോർത്തിടേണം
 ക്രൂരന്മാരുടെ കുത്തുകൾകൊണ്ടു
 തോറുമമിച്ചുസമത്വമാരുടെ
 മാനിതരും പുനരേവനമോർത്താൽ
 മരറിക്കൊണ്ടുവന്നെടുതല്ലേതും
 കുറന്നുപിടിക്കും വന്നുപിടിക്കുന്ന
 ചെറു പുലിയോടു പിണങ്ങാണെടുരോ
 മുറിയെന്തൊരുകിനനിങ്ങളെ
 മറിയായുകൊണ്ടു തുറന്നുപിടിക്കും

ഖോതികെട്ടുപാൻ മോഹിച്ചവരുടെ
 അതിവെട്ടുപാൻ നന്നിമത്താൽ
 തുരുതയൊന്നയെ യുഗനരം
 തെരുതെരുതെടുപ്പിച്ചാളിട നിങ്ങളും
 കണ്ണൻശകുനീസുരയായനരംപുന-
 രണ്ണപമിഹബഹു സഹജനാതം
 കണ്ണാടികളാകിന പലപല
 കണ്ണുപലതര വനാതം
 ദുഷ്ശിരസ്സാമരയെക്കണത്തിന
 ഗണ്ണനാലാലം ചെയ്തനിമിത്തം
 അർജ്ജുനന്റെരവനിയിൽ പിന്നിമ
 ഭജ മിന്നുചിപ്പാറായി
 ഇമ്മനമാനങ്ങളു പിപാറു-
 മിങ്ങളാകിനനിങ്ങളുക്കില്ലാ
 ലജ്ജയുമില്ലലാലുതപുമില്ലാ
 സജ്ജനദുഷ്ശിരസേദപുമില്ലാ
 വിടയാത്തവരുടെ വികൃതികൾകൊണ്ട്
 മടിയന്തവരുടെ തലമുടിപ്പാറി-
 പ്പിടിയത്തവനതിരേഞ്ചൻ പടിനകു-
 ണ്ടടിയത്തവനതിനേക്കാൾ ഭോഷൻ
 മുടിയന്നാതപകരനാക്കിട്ടാരു പക
 തടിയന്മാരി പർവനീമപാടി
 കടിയപ്പട്ടികൾ നിനക്കുച്ചാൽ
 വടിയന്മാനതിരിച്ചാൽമുണ്ടും
 പതിയന്മാരി പർവനീമപാടിയിൽ
 ഞ്ഞാതിയന്മാരാ പർവനമുദ്രം
 മതിയാം പണ്ണമാനരേക്കുക-
 ദതിയാമിട്ടുവടിയേച്ചുപോവു
 ദൃഷ്ടിമനവ മിത്തനാമേന പാരേ
 ദൃഷ്ടിപാകൃഷ്ടർ പരഞ്ഞാശാൻ
 കൃഷ്ടിയിൽകെട്ടുകാർപ്പുഷ്ടർ പിന്നെത്താ
 കൃഷ്ടികാരമാരെ നമുപോലെ
 കണ്ണാടികളാകിപ്പാൻ പകയില്ലാത്തവർ
 മുങ്ങിയെടുത്തുടങ്ങിയടങ്ങി
 പണ്ണികൾപോലൊരുപോലായില്ലാതെ
 പാഞ്ചമുതളുന്നടനിദേനം
 ആർക്കുപോലാ പീട മച്ചാത്താ
 വാക്കുകൾവന്നുപറഞ്ഞാ മതിങ്ങളെ

നാക്കുകൾകണ്ടിച്ചുതുപുനഗ്നീയി-
 ലാക്കിയെറിമുതതിയാവുള്ള
 ചാക്കുമുറിച്ചുതുപാലേനങ്ങളെ
 മുക്കുമുറിച്ചാനിന്നിഹഫലഗ്ന-
 ന്നങ്ങളെകിലതുംവരുമെന്നം
 മുർഖന്മാരേബോധിക്കേനം
 ആർക്കുപിറന്നവർനിങ്ങളോമാ കല-
 മോർക്കുവായുതുകഴുപ്പമിതല്ലാം
 പോക്കുവിളിച്ചുരിപ്പുകൾവരുമ്പോൾ
 പോക്കുക്കുക്കിനൊടിയെളിക്കും
 ഉരിതേളാർക്കുപിറന്നമക്കളു
 മുവിതസ്ഥാനേമേന്മമിപ്പു
 അതുനോക്കുവി കണിമിത്തം
 പതുവായ്പ്പാലാവസ്തു തിരിയം
 കിട്ടിയതെല്ലാംകുക്കിക്കൊരു
 പട്ടിക്കുംബഹുമാന പുമില്ലാ
 നാടുമുടിപ്പാൻവന്നുജനിച്ചവർ
 നാലഞ്ചല്ലാത്തൊപ്പതുലക്കും
 കാടുമുടിക്കുംപിടികൾകണക്ക
 നാടുകൾക്കുനിറഞ്ഞു പകഞ്ഞു
 ഇത്താഴ്ത്തു നപല മമിതപുരം
 സതപരമൻപൊടുകൂടുകയത്തമ
 പാത്ഥിവപിരമാർവിര പാടെ
 പാത്ഥനനേന്തൂര ചതുതുടങ്ങി
 ആർക്കുപിറന്ന പർവ്വത പാഞ്ഞാ
 വാക്കുനിനക്കുപിഴച്ചിതു പാത്ഥാ
 നിങ്ങളെകൂട്ടുപലർക്കു പിറന്നവർ
 ഞങ്ങളെകലമതിലില്ലിഹമുശാ
 കന്യകപൊറാതാമതെന്നുടെ
 തമ്പിവിവാഹംചെയ്താരുസുന്ദരി
 തന്നെപ്പൂണ്ടവ നന്നുജനിച്ചാരു
 തനയൻനിങ്ങളെതാതൻപാസ്യ
 രേഖട്ടൻകരുതവന്നു സുതമാർ
 ചിലരുണ്ടായതുമിങ്ങിനെകൊള്ളാം
 അനന്തൻപിന്നെവിവാഹംചെയ്തി-
 ട്തില്ലുണ്ടായവരെമർദ്ദപാമ്പാർ
 നിങ്ങളെതാതൻനല്ലൊരുസുന്ദരൻ
 നിങ്ങളെതനിയെത്തന്നെതന്നെ

കരിക്കുകയും ഹിതവുമലതിലിടിപൊടിപട
 പാത്തുകയകത്തമെത്തു പിടിച്ചുകളിച്ചുപളയും
 ദന്നിക്കുടദന്തമണമുപിടിച്ചുമടിച്ചുമാടിച്ചും
 തുതതുസവഞ്ചുനാരശരവർന്നിരകളുമാരുദിശി
 ബാർളം
 നരവരകലവിതതുകൾ ചിലരതുകരുതിനചാ-
 ണ്യതന്ത്രജൻ
 ഗാണധിപന്ത്രമവില്ലുമെത്തു കലച്ചുവലിച്ചുപി
 ടിച്ചും
 പാണധവന്നാടുപടപൊരുവാൻവിതതു-
 ജ്ജാദൈവക്കൈവരേണം
 പാണധവവനമമ്പൊടു മുട്ടുപൊടിച്ചുമിടുകനെ
 ടുകും
 താണധവനിദനരണമുവിവിരപൊടുകാണവി-
 നരചന്ദ്രാരേ
 കുംഭതാളം.

പലപലവിതതുകൾ പാകയും ചിലരുകയും
 ബഹുദുഷണഭാഷണവും പിന്നെ
 പരിഭവമുടയൊരുപടകളും പല കടകളും
 കൊടിയുംപടവില്ലകളുംതേരം
 കുതിരകളനവധികരികളും പുനരരികളും
 നിജപെരുത്തുവിതതുകൾ എല്ലാം
 മതിമതിയുടൈകൊതികളും ചില ചതികളും
 ഇടമൊക്കെയുമിന്ദുവിഹലം
 പോരിനുപരകരിങ്ങേരേ അതിമുഹൂർത്തം
 അവ്വേകികളാരുവരേഇനി
 പാരിടമതിലതിവിതച്ചും ഭൂഭൗര്യ്യവും
 രിപുനരചക്രമവിക്രമവും ഇപ്പോൾ
 മാരുതിസഹജനിമേക്കമോ ബതതോല്ലമോ
 രിപുഖണ്ഡനപണ്ഡനഹംഘ്രം
 ഭാരണശരവരകൊടിയും പരിപാടിയും
 പരിപൊടിനകാണമുളവം.

ഇത്തരമതികടഭാഷണവും
 ഇടിയൊടുസമഗ്രംപോഷണവും
 സത്വംമൊരുവകദുഷണവും
 സകലമിളകിമണിഭൂഷണവും
 ഉദ്ധതമൊരുദിശിവെട്ടകളും
 ഉദ്ധതമൊരുവകകൊട്ടകളും

ഉദ്ധതമൊരുദിശിവെട്ടകളും
 മുഹൂർത്തംപിതരതലതട്ടകളും
 തങ്ങളിലൊരുദിശിതലകളും
 തപുകളടവുകുളളകളും
 തിങ്ങിനശംപടവില്ലകളും
 തെരുതെരുതൊരുവഴികളകളും
 കുത്രവിദരികടപാക്കകളും
 കട ചനപലപലവാക്കകളും
 ക്ഷത്രിയവരരുടേനോക്കകളും
 ക്ഷണമുടനൊരുദിശിനീക്കകളും
 വിക്രമമൊടുപടകുടകയും
 വിരചൊടുചിലരുടേനോടുകയും
 അക്രമമൊരുവകപാടുകയും
 അതിശയമൊടുചിലർ ചർടുകയും
 തരധനമൊരുവകകൾക്കുകയും
 തടിമുടിപിടിയിൊടുതളുകയും
 പാടവമൊടുചിലർതളുകയും
 കടക്കുന്നച്ചിലരടുകയും
 കരത്തിലായുധമെടുകയും
 കുന്നവെട്ടുകൾകൊടുകയും
 കരങ്ങുകൊണ്ടുതടുകയും
 ഇടയ്ക്കിടെച്ചിലർനടുകയും
 ചിലരിരിക്കയും ചിലർ തിരിക്കയും
 ചിലർ മരിക്കയും ചിലരുരയ്ക്കയും
 ചിലർകളിക്കയും ചിലരെളിക്കയും
 ചിലരിളിക്കയും ചിലർ പുളയ്ക്കയും
 ചിലർതെളയ്ക്കയും ചിലർതളുകയും
 ചിലർതളിക്കയും ചിലരടിക്കയും
 ചിലർ പിടിക്കയും ചിലർ പൊടിക്കയും
 ചിലർകടിക്കയും ചിലർ മടിക്കയും
 ചിലർ മുടിക്കയും മധുകടിക്കയും
 ചിലർ മരിക്കയും ചിലർ തിരിക്കയും
 വമ്പുകൊണ്ടു നേർത്തടുത്തുവന്നവ-
 നമ്പുകൊണ്ടു കോത്തുവിത്തുവിടുക
 തമ്പുരാൻകമ്പടിക്കുവന്നവർ
 മുമ്പിൽവിണയങ്ങ മണ്ണുകുപ്പുക
 രണ്ടുകാലുരണ്ടുകൈകളുംകണ
 കൊണ്ടുകേരത്തുവണ്ടുപൊലുഴന്നൊരു

തണ്ടുതപ്പിരണ്ടുനാലുനാഴിക
 കൊണ്ടുകണ്ടുകണ്ടിൽവന്നു ചാടുക-
 വില്ലുകൊണ്ടുതല്ലുകൊണ്ടൊരുത്തനു
 പല്ലുപല്ലുമൊക്കെയെ തകന്നിതു
 കല്ലുകൊണ്ടൊടിഞ്ഞുകൊല്ലുക
 കില്ലുകന്നുമുഷ്ടികൊണ്ടു കത്തുക
 മുട്ടുകൊണ്ടു മുക്കുമോഡിവിഴുക
 പെട്ടുകൊണ്ടുവേഗമോട്ടുവെട്ടുക
 പെട്ടുപോയളമിവാലനെച്ചിലർ
 പട്ടുകൊണ്ടുമുടിയങ്ങൊടുത്തൊരു
 കട്ടിൽമീതിലിട്ടുകൊണ്ടുകെട്ടുക
 വട്ടമിട്ടുത്തു വന്നുകത്തുക
 താട്ടക്കുറവാളെടുത്തുപെട്ടുക
 കൂട്ടുമോടണഞ്ഞുടൻപിണങ്ങുക.

ഇങ്ങനെയുള്ളൊരു സമരാരംഭം
 തിങ്ങിനുകോപമിയന്നൊരുപാതമൻ
 തുംഗമതാകിനഗാധധിവലാവം
 ഭംഗിയിലാശുകുലച്ചുവലിച്ചു
 ഞാണമെടുത്തുതൊടുത്തുനേരിട്ടു-
 വണയുമിട്ടുരണങ്ങൾതുടങ്ങി
 സായകനീകരം കൊണ്ടൊരുവനുടെ
 ആയുധമമ്പതുനൂറുനൂറ്റി
 കയത്താലൊരു മുറിവെടുത്തു-
 മായവനെക്കുറുമുണ്ടായില്ല
 നായന്മാരുടെ പട്ടകൾ തെരുപ്പികൾ
 ആയിരശകലമതാക്കിമുറിച്ചു
 കാതിലണിഞ്ഞ കുടക്കൻപോയി
 കാതിനൊന്നിടവിച്ചതുമില്ല
 കടകംപോയികരംപോയില്ല
 കടിനൂത്രങ്ങളുശേഷംപോയി
 കടിതടഭംഗംവന്നതുമില്ല
 ഉടലിലൊരുമ്പുതറച്ചതുമില്ല
 വെൺമയിലവരുടെ കോപ്പുകളെല്ലാം
 എൺമണിപോലെനൂങ്ങിപ്പോയി
 അസൂയമുഹംകൊണ്ടങ്ങവരുടെ
 വസ്ത്രമുശേഷവുമാശുതകൻ
 ഗുഹമന്മാരവനീശന്മാർ
 നഗ്നന്മാരായ് നാണക്കിട്ടു

മോചനവും പുണ്യനവീലം
 യാവതിചെയ്ത യാണിതലാനേ

നഗ്നജിത് പുതി തന്നിൽ മഗ്നനാശായിവന്നു
 ഗോനാശായെന്നല്ല നഗ്നനാശയേ നിങ്ങൾ
 നാണയക്കേടു വന്നു നാണവും കെട്ടു. ജ്യോ-
 രാണിനും പുറന്നവരല്ലെന്നും വന്നു നിങ്ങൾ
 ഉറണിത്താത്രം കൊള്ളാമുഴിക്കുനഗ്നനാശായ്
 വാണിതെന്നതിനയ്യോ വല്ലാത്തഭോഷണമാരേ!
 പാണിയിലുള്ള വില്ലബ്ബാണവും കളഞ്ഞാറോ
 കോണിലൊളിച്ചുകൊണ്ടുവാണിതാമിനിമേലിൽ
 പ്രാണങ്ങൾവേദയെങ്കിലോപ്രാഭവംപോകയി
 ആണല്ലാതവക്കുണ്ടോ ആയതുസാധിക്കുന്നു [പ്ര
 കാളകളെണ്ണുന്ധിപ്പാനാളല്ലാതായ നിങ്ങൾ
 കോളല്ലാതെകണ്ടോരോഗോഷ്ടികൾഭാവിച്ചതു
 താളമല്ലാതൊരു മേളക്കാരൊപ്പാലെ
 നാളേക്കുമാകു നിങ്ങൾ നിമളക്കുമാകാനിങ്ങൾ
 വാശിക്കുവന്നു യുദ്ധം ഭാവിച്ചു തോറ്റനിങ്ങൾ
 കാശിക്കുപൊയ്ക്കൊണ്ടൊളം കശുലപ്പാഴ്ന്നാരോ
 ക്ലേശിക്കുന്നതേ നല്ലരാശിക്കു പിറക്കുഞ്ഞാൽ
 മിശ്രവിയ്ക്കുമൊരു വീരത്തിനില്ലാതാകും
 പെണ്ണിന്റെ രൂപം കണ്ടു കാക്കിച്ച് നിങ്ങൾ
 കിപ്പോൾ
 കണ്ണിന്റെമാറ്റിത്തത്താൽ കാണുനുംകൂടെക്കി
 പൊണ്ണനാക്കത്തുമൂലം പോരിന്നു വന്നതിന്നു [ദ്ര
 കണ്ണന്റെ വൈരിയുടെ കാഠിന്യമറിവാതോ
 ഔഷധവം ചുട്ടെരിച്ചു പാശ്യവവിരൽതന്റെ
 ഗാഢധീവചാപത്തിന്റെ താശ്യവംഗ്രഹി-
 പ്പാനോ
 അയ്യയ്യോ ഭോഷണമാരേ! അയ്യയ്യോ ദുഃഖനാരോ
 പൊയ്യല്ല നിങ്ങളുടെ മയ്യങ്ങളൊന്നുംകൂടാ.

ഇത്തരമുള്ളൊരു വിപ്രന്മാരുടെ
സത്പരപരിവാരസേനാക്കിരുകേട്ടു
ക്ഷത്രിയരെല്ലാം ചെവിയുംചൊത്തി
ക്ഷണമിഹയാവതിചെയ്തൊരുശേഷം
ഭീമസഹോദരനാകിയ വിജയൻ
രാമസഹോദര സഖിയേചെന്നു
താമസരഹിതം താണവണങ്ങി
താമരസേക്കുണനോട്ടമെഴുത്തൻ
ദേവമുകുന്ദജയജയദേവമുകുന്ദ
കേവലപൂരുഷകേട്ടരുളിടുക

കേവലമെന്തൊഴി കേശവശൗരോ—ദേവ-
പകരനയനമുപാസക കിരണദീപൻ [മുകുന്ദ
ശങ്കവിട്ടവരുന്ന നരവതി സംഘമാശു ജയിച്ചു
രണഭൂവി
നിൽകദാക്ഷബലേനവിജയന സങ്കടാദികൾ-
കിമപിനാനിനന്തി... (ദേവമുകുന്ദ
അസ്രുങ്ങൾ പോയിത്തവൽക്കുശസ്രുങ്ങൾപോ-
അത്രയല്ലുടക്കുന്ന വസ്രുങ്ങളും പോയി [ത്രി
ഗാത്രങ്ങൾ മുടങ്ങീലതു മാത്രമുഷ്ണമുഖ ലാം...
(ദേവമുകുന്ദ

സരസഘോരസനാതനസരസിജനാമ
ചരമചാരിയിതന്നിൽ പരിമലാഭേവിളങ്ങുന്ന
പുരിതന്നിലകം പൂക്കുമരുവുക... (ദേവമുകുന്ദ)
സത്യാവിവർത്തം കണ്മാൻ നമുക്കുതൃണം മോ
സത്യസാഗരനാഥ, നിത്യസ്മിതലാകാര [നരം
നരകമോചനനളിനലോചനാ
നന്ദനന്ദനസുന്ദരാനന ദേവമുകുന്ദ
വിരതസന്ദേശം ധാരകൃഷ്ണ
വരദ വന്ദനം തരണമേ ചുസമാക്രാന്തിവ
കരുണവേണമൊരതേമയി
ചരണപകരമേവതേമമ
ശരണമതുവാണമഴകൊടു... (ദേവമുകുന്ദ)

ലാഭവേതി പുരിതന്നിൽ വസിക്കും
പൗരജനങ്ങളുമംഗനമാരും
സീരവരായുധനരും ബലദേവനും-
മാരണപുരുഷമെന്നി പരലോം
കേളിപരായണനാകിനകൃഷ്ണൻ
വേളികഴിഞ്ഞൊരു സുന്ദരിയോടെ
മേളിതനായിയെഴുന്നരുളുന്നൊരു
കേളിനടനായ കേട്ടതിമോദാൽ
മാളികമണിഗുഹവാദികൾ മേടകൾ
കേളിമഹാമണിമണ്ഡപവിമികൾ
കാളിനികേതനമങ്ങാദികളുടെ
പാളികളെന്നിവമന്ദിരമെല്ലാം
വെള്ളികൾകൊണ്ടും കനകംകൊണ്ടും
വെള്ളപ്പുടവകൾ പട്ടുകൾകൊണ്ടും
വെള്ളരിമലരവലെന്നിവകൊണ്ടും
വെള്ളക്കുളികൊണ്ടികൊണ്ടികൾ കൊണ്ടും

സുതരമഖിലമലംകൃതമാക്കി
പ്പുഴവടനങ്ങളടിച്ചുശുക്കി
ഭേജനപടകളുമാടമേന്മാൻപൊടു
കുടലുടെ തടമതിൽ വന്നു നിറഞ്ഞു
പടവുകൾ വഞ്ചികൾ വള്ളം തോണികൾ
പടയേറംചിലകപ്പലുമെന്തിവ
കടലിലിറക്കിപ്പായുകെട്ടി
അടവുകൾ തണ്ടുകളും പുന-
രിട്ടയിൽ നെടുത്തകഴുക്കോലുകളും
വടിവിലെടുത്തു തുഴത്തൊകാണ്ടമ
ഭേജനമനവധികളുടെനടുവ
കടൽനടുക്കൊരു പുരുഷനകമ്പടി
കുടുവതിന്നുടനക്കരപററി
കാഴ്ചകൾവെട്ടിവെട്ടുപ്പിച്ചുനെ
കോട്ടകളൊക്കെ നിറഞ്ഞമണിനാർ
പാടപമാടുത്തുപുപരവാർ
കോടക്കാർമുകിൽവണ്ണൻമാധവ-
നതികളുകേന്ദ്രമാത്തലോ
കോസലനൃപനാടു യാത്രയുമരുളി
ഭൂസുരപരനികരത്തൊകൂടി
ഭാസുരവേഷവിശേഷമാനാഹരം
നാസുരകുലരിച്ചയാത്രയുടങ്ങി
കോടക്കാർമുകിൽവണ്ണൻതന്നുടെ
കൂടിവരുന്നൊരു കന്യാമണിയുടെ
മോദികൾ കാണാൻ പൗരസ്ത്രികളും-
മാടപിയിയത്തമ വാചു തുടങ്ങി
മാടണിമുലമാരുടനേവെൻകളി
മാടങ്ങളിലും മണിമേടകളിലും
മാടലകന്നുകരേറിയിരുന്നതു
പേടഗൃഹിമിഴിമണിയെക്കാണാൻ
താച്ചപ്പെൺകൊടിമാരവരപ്പോൾ
പൂച്ചക്കുതകുതന്നപനോക്കി-
മേച്ചുക്കാണൊടുമല്ലാതുളളൊരു
ചാച്ചക്കാണൊടുമുറൈയെന്നു
നല്ലൊരുപണ്ണിവർ കൊച്ചനരുത്തി
തെല്ലൊരു ദോഷം പറവാനില്ല
പല്ലമൊടിയും കണ്ണും മുഖവും
എല്ലാമെത്രയുമതിമേണിയും.

കാതുകൾ തലമുടിമുലയിണയുപേന -
 രേതുവർക്കൊരു കാവിലുറിവിൽ
 കാതിലാതിരമാമത്തലികൾ
 ഞദരവോടിയ കോപ്പുകളല്ലാം
 കെറുകുമുണ്ടിതുകൊൽ നല്ലൊരു
 ഭാതകമെന്ന പാവാൻള്ള
 മായവദവന മാമിവിധതാവാ-
 നേതുംകുറവില്ലെന്ന ധർപ്പിൻ
 തണ്ടാർശരണം രതിയും തങ്ങി-
 ലുണ്ടായെന്നൊരു ചേർപ്പുകണക്കിനെ
 വണ്ടാർകഴൽമണിയാളാമിവളെ
 കൊണ്ടാടിടിന മധു സുദനനെ
 കണ്ടാൽ നല്ലൊരു പരമാനന്ദമ-
 യുണ്ടാമവിലഭുന്നത്തിനമിപ്പോൾ
 പണ്ടുള്ള പരിപാലത്തനമിക്കഥ
 കണ്ടുസുവിപ്പാൻ കഴിവനിലും
 തലയിലുഴത്തിനമുണ്ടെങ്കിൽ
 തരമായുള്ളൊരു പുരുഷനുമുണ്ടാം
 തലയുംമുലയുംനന്നകിലുമൊരു
 വിഖപിടിയാത്തവർന്നാമല്ലാത്ത
 നമുടനെയക്കൊത്തരളിവില്ലാ
 ഭക്തമല്ലാതില്ലൊരുനേരം
 മററൊരു പുരുഷൻവിട്ടിൽവരുമ്പോൾ
 ഞററിച്ചുളിച്ചുപിളിച്ചുളയും
 കുറവതമതുപെടിച്ചുവനമ
 വെററകൊട്ടുപാനിങ്ങുതുപ്പു
 കണ്ണനവൻമുതലുള്ളതശേഷം
 കളികുടിച്ചുകുടിച്ചുടിച്ചു
 പച്ചപൊട്ടുപാനില്ലാഞ്ഞ പനയെ
 തള്ളയിരുന്നതന്നീടുന്നു
 കാളകൃഷിക്കവനാളല്ലേതും
 വാളല്ലാംപണയത്തിലുമാക്കി;
 പാളപിടിച്ചുനക്കെന്നുപുണ്ണി
 നാളക്കൊരുവഴികാണുന്നില്ല
 എന്നതുകേട്ടുപറഞ്ഞൊരുനാരി
 എന്നുടെസകടമാരറിയുന്നു
 മൃതിനേമുടനെയർ പിണച്ചൊരു
 വയ്യാവലികൾവളരെവിശേഷം

അങ്ങനീപ്പോളെന്നൊടാതല്ലം
 ചങ്ങാതിത്തമതില്ലെന്നല്ല
 എങ്ങാനൊന്നുചോയിമുടിഞ്ഞാൽ
 മംഗലമെന്നൊരുതാവായി
 വിട്ടുരിയച്ചാലെന്നാളെന്നടെ
 മച്ചിനകത്തുകടന്നമവന്ന
 കച്ചവലിച്ചുതുതിയിലേരിച്ചും
 കൊച്ചിനെവന്നപിടിച്ചുവലിച്ചും
 കൊക്കുവിടിച്ചും രതിലടിച്ചു-
 ട്കളുപുകുകലങ്ങളടച്ചും
 തക്കത്തിൽപിഖകടിവിടികൂടി
 ഒച്ചത്തിൽപിഖർകുക്കുവിളിച്ചും
 കോയിക്കൽപെനങ്ങറിയിച്ചും
 സ്വായിക്കാർപിലരെന്യവേണ്ടും
 കാച്ചുകാരതുകേട്ടുടനോ-
 ലാച്ചുപ്പട്ടമാരെയെച്ചു
 പട്ടമാർപന്നന്നാടവിട്ടിൽ
 തൊട്ടതശേഷംതച്ചുടക്കി
 അമാവവാർതുവകിളച്ചി-
 ട്ടമാത്രംമുതലുള്ളതശേഷം
 അമാപാചികൾകൊണ്ടുതിരിച്ചു
 ഉമ്മാനില്ലാതായിനമുക്കും
 ഉററക്കാരുവകെകിലുമാങ്ങ
 കുററുള്ളൊക്കൊരുബലംവന്ന
 പിരികണ്ടച്ചാർപെഴുതുകേട്ടാൽ
 പിരിയാമെന്നപറവാൻള്ള
 അങ്ങക്കുററൊക്കൊച്ചിളയച്ചി-
 ക്കാങ്ങൻപാത്രിപ്പുകകൊടുത്തു
 തിങ്ങളിലൊട്ടാപത്തൊപുത്തന
 മങ്ങനവിടെച്ചിലവുമിടീടാം
 അങ്ങനെവാഴുംകാലം നായ-
 ക്കാങ്ങരുകാച്ചുകുശമതായി-
 ട്ടിങ്ങുവരാറില്ലെന്നതുകേട്ടി-
 ട്ടിന്നലൊരൊരുമോടിക്കാൻ
 പൊളിയല്ലിതുമിളയച്ചിപ്പുണ്ണിന
 കളിശയനത്തിനുവട്ടംകൂട്ടി
 കരകമട്ടുവർത്തവതമായി
 പ്പരയിൽപുക്കുവിനോദിക്കുമ്പോൾ

ചിരികളെപ്പോലെ ചിരിയുമായി
 പൂമവാതുക്കൽ ചെന്നുകരോ
 ആയതു കേട്ടു നന്ദിപ്പോകാൻ
 നായർ കിടന്നു വിറച്ചു തുടങ്ങി
 പൂമുറിതന്നെ കോണിൽ കാണാം
 പെരുതായുള്ളൊരു മങ്ങലിയപ്പോൾ
 നായരെയെടുപ്പിടിച്ചു വലിച്ചു വ-
 ളായതിനുള്ളിലൊതുക്കിയിരുത്തി
 പായുത്തുണിയുകൊണ്ടു മുടി
 പൂവശരോപമടക്കിക്കൊണ്ടു വര
 കരകുതുറന്നാർ പെൺ കൊടിതാന-
 മകത്തുകരോ വെട്ടുമരിച്ചു വർ
 വെറിലതിനാൽ വട്ടംകുട്ടി
 വസിക്കുന്നേരം മങ്ങലിതന്നിൽ
 മടിഞ്ഞുകിടക്കും മങ്ങലിതന്നിൽ
 വലഞ്ഞു തുടങ്ങി വീഴ്ചമടങ്ങി
 വിയർത്തതിനുള്ളിൽ പാപ്പാൻ വശമ-
 ല്ലാഞ്ഞു പതുക്കെത്തലൊക്കുമ്പോൾ
 ഇളയച്ചി എടിമങ്ങലി ഇളകാ-
 നെത്തൊരുക്കാരണമെന്നിതു ചിരികളെൻ
 കാടൻ പൂച്ചകുലങ്ങളുടേതു [മേലേച്ചി
 പാടുപെടുത്തിപ്പറന്നു തുറീപ്പാൻ
 കൊരിയൻ പൂച്ചത്തടിയെന്നൊന്നൊരു
 മരിയായിന്നു പിടിച്ചു തിരിയുക
 എന്നൊരു പൊന്നൊന്നമിന്നെ-
 നന്നായ കുമ്പസ്പിരിയെച്ചൊരു
 തിരിയുകത്തിച്ചു പികേയെന്നുട-
 നൊരുക്കുകൊണ്ടു തുറന്നു മനോക്കി
 പൂച്ചക്കാടനുതലമുടിയുണ്ടോ
 പുതുലേർ ചൂടിനമോടിയുമുണ്ടോ
 വാഴ്ത്തുമെന്നത്തലമുടിച്ചുറി
 വലിച്ചു പുറത്തു മറിച്ചു നവനുടെ
 മറഞ്ഞൊന്നൊഴിച്ചു തുറക്കൊണ്ടു
 മാറിലവനുടെ കോപം പിന്നെ
 തിരികൊണ്ടു വന്നു മിശകരിച്ചു
 ചിരികളെപ്പോലെ നന്നു കണ്ട-
 ഞച്ചികയെത്തങ്ങിടയിൽ ചൂടി
 കച്ചുവലിച്ചു കഴുത്തേൽക്കെട്ടി

അച്ചിരികളെ നെയവിടെയിഴച്ചു മ-
 റിച്ചു മുടിച്ചു പിടിച്ചു മുടിച്ചു
 അങ്ങനെ യുള്ളൊരു കലശലുകൂട്ടി-
 ടങ്ങനെ നെയവിടെ പാകം വന്നു
 ഇളയച്ചി നീ ചൊന്നതു കേൾക്കാം
 പൊളിയല്ലെന്നൊക്കെല്ലരുതിതിനുടെ
 പരമാർത്ഥത്തെ ചൊല്ലുകയെന്ന-
 ചിരികളെപ്പോലെ യം പൂക്കാൻ
 ചൊല്ലാമിതിനുടെ പരമാർത്ഥം ഞാൻ
 വല്ലാത്തുള്ളൊരു പൂച്ചത്തടിയെന്നെ
 വല്ലക്കുക്കുന്നിയിൽ പെട്ടു വാ-
 നുള്ളൊരു കൗശലമിന്നുണ്ടാക്കി
 മങ്ങലിതന്നിൽ കുന്നിയും വെച്ചു-
 ചുരുക്കുളിപ്പാൻ പോയിത്തന്നോ
 ഇങ്ങു വരുമ്പോൾ കുന്നിയിൽ പെട്ടൊ
 എങ്ങനെ എന്നതറിഞ്ഞു മില്ലാ
 മങ്ങലിതന്നിലനക്കുകേട്ടു
 അപ്പോളുത്താൻ മുടിക്കെട്ടി
 ഇങ്ങിനെ യിതിനുടെ സംഗതിയെന്നവൾ
 ഭംഗിപറഞ്ഞറിയിച്ചു തുകേട്ടു മ
 പരമാർത്ഥം താനെന്നൊക്കെ തിരിയൻ
 ചിരികളെപ്പോലെ ചൂടും ബോധിച്ചു
 എങ്ങനെ കൂവാതാനും വന്നി
 മങ്ങലിതന്നിൽ സംഗതി വന്നു
 നായർ പറഞ്ഞറിയിച്ചു നപ്പോൾ
 മായമിനിക്കില്ലെന്നു ടെ പട്ടാ
 മുന്നൊന്നൊരു മുന്നിയുടെ മുന്നിൽ
 ചെന്നൊരു മാനിനെ വെട്ടിക്കൊന്നൊരു
 വേടനൊരു പ്പോലേനമുടൈ
 പേടമുഗത്തെക്കൊന്നു മുളം
 കാടൻ പൂച്ചയതായിപ്പോ നീ
 മുഴക്കുന്ന ശുപിച്ചു മുന്നിനാൻ-
 താവസേന നൊട്ടൊന്നമിരന്നു
 കോപമവെട്ടുകുളഞ്ഞു തുടേണം
 ശാപമോക്ഷമടിയെന്നു തരേണം
 പാവമുളമിരവന്നു വേവിച്ചു
 ചിരികളെപ്പോലെ നന്നൊരു സുന്ദര-
 പുരുഷൻ മുമ്പിയില്ല വാമിനിമേൽ

കൊച്ചിളയച്ചിയുമൊന്നത്തി
നച്ചിയരാപ്പുനമായയുകാലം
പൂച്ചത്തടിയൻനീയങ്ങവടു
മച്ചിലിരിക്കും മങ്ങലിതന്നിൽ
എന്നൊരുനാളിൽചെന്നുവതിക്കും
അന്നുനിനക്കുശമിക്കുംശാപം
തന്നുടെവേഷവുമനുലഭിക്കും
എന്നുമുനീശപരനരുളിച്ചെയ്തു
എന്നൊരുമാറ്റവുമരുളിമുനീശ്വരൻ
വന്നുകൊള്ളാമിന്നുമുക്കും
പിരികണ്ടച്ചാരായതുകെട്ടു

പിരിച്ചുപിടിച്ചുപണൻചെയ്തു
മുനിവരനിക്കൊന്നൊരുളിച്ചെയ്തു-
പിനിയെന്തിങ്ങൊരുസംശയമിപ്പോൾ
അന്നു നീയും ഞാനുകൂടി-
ട്ടിവളൊടുമേലിൽക്കൂടിനടക്കും
ഇങ്ങനെതമ്മിൽസമയംചെയ്തവർ
തങ്ങളിലവിടെച്ചുൻപിരിഞ്ഞു
ഇത്തരമൊരോകഥകൾപറഞ്ഞു
പിത്തരസേനമുകുന്ദാഗമനം
കണ്ടുസുഖിച്ചാരംഗനമാരവർ
രണ്ടുവശത്തുമൊളികമീതേ.

സത്യാന്വയംബം ഓട്ടൻതുളുൽ സമാപ്തം.

ചന്ദ്രാംഗദ ചരിതം. ഓട്ടൻതുളുൽ.

സുരാനന്തനയൻകരസ്തരദനൻ
കരിയുണ്ഡൻഗണനായകഭഗവാൻ
ഉത്തരകുന്തകുലനവധിതര
വരമരുളിടുകവേണമതിന്നൊരു
പടിമലരിടിയവിടെന്നീവകതിര-
വടിമലരികവചോബഹുക്കേഴ്വാ
പരിചൊടുവച്ചുപണങ്ങിടുന്നേൻ
അടിയൻമടികൂടാതിതുകാലം
കവിതാരസരേവിചാലനാമഹ-
മവിവേകംചിലചെയ്കിലുമൊരുപരി
ഭവമരുതരുതിനുവേണൊരു
ലവലേശംപരിപൂർണ്ണപാലോ
മംഗലമിങ്ങുവേിക്കണമതിനമ-
മാംഗളരിപുസുത നിൻകൃപതെല്ലാ
രംഗംകൂടാതെപ്പൊഴുമിവനിൽവി-
ളങ്ങണമധികംമംഗലമുതേൻ
വാണീഭഗവതിനാവിലിതന്നിര-
പാണീവളകൾകിലുക്കിപ്പുറമുട്ടു
വീണയിൽവായിച്ചെന്നുടെഏദിമ

വാണീഭൂഷണബോധമുണർത്തി
ത്തരണമെളുദിബഹുസുഖകരമാ-
യ്ക്കരണത്താനതിനുണ്ടുസദാതപ-
ചരണസരോജേവീഴുന്നമമ
ശരണസാരസവാസിനിദേഹി
ഉന്നതമുതേന്തിസ്തലസൽഗുണ
സുന്ദരമുതേൻ! മൽഗുരുവരണാൻ
ഇന്നുവോന്നുടെനല്ലൊരുകഴലിണ
വദിച്ചൊരു കഥയുരചെയ്യുന്നേൻ
ആയുവർത്തമിതിശ്രുതസുകൃതസു-
കായ്മതാകിന നിൻലഭദേശ
ത്രൈയംബകഭഗവാനുടെ സൽകൃപ
പെയ്യും വിധമതിവിസ്മയമോർത്താൻ
വെളുവെളുവിലസിനതടിനികളനവധി
കളകളുവൊമാടു പലപല ദിക്കിലു-
മിളകിമറിഞ്ഞു കളിച്ചു കുതാരല .
മുളവാങ്ങുപട്ടി കാണാകുന്നു
കന്ദശരാർത്തി വളക്കും രമണീ-
മന്ദസ്മിതയുതവദനമസംഖ്യം

നാരോത്തിലയുമുപ്പും കൂട്ടിയൊരുക്കിയസം-
ഭാരനേർന്ന പന്തലോരാരോദിക്കിലുണ്ടു്.
ഒട്ടന്നാരകത്തിലകൂട്ടാത്തതരംചെന്ന
പട്ടണക്കാക്കുവേറെപട്ടനെകട്ടിരിപ്പുണ്ടു്.

ഇപ്രകാരമവനാഭരണഞ്ചരൂ
സൽപ്രമോദമാടു മെ യൂനിമിത്തം
അപ്രദേശമഖിലാദൃതമേററം
സുപ്രസന്നതരമായ വിളങ്ങി
ഇന്ദുതുല്യമുഖിമാരുടെ നാസിക
തന്നിൽനിന്നു വിലസുന്നൊരു പെൺമണി
ഖിന്നമാനസമൊടങ്ങു മുദസ്തിത
വെണ്ണിലാപിൽ മറയുന്നതുചൊല്ല
ചന്ദ്രാക്ഷ പരിപണ്ഡതാജ്യതി
മന്നവാക്കുന്നയശശ്ശമപിലേശ
എന്നുമുണ്ടിഹ ലയിച്ചു കിടക്ക-
ന്നെന്നതെന്നമതിനില്പുചിവാദം
പാർമ്മിവാവലിശിഖാമണിതന്നുടെ
മസ്തകത്തിലുപനിസുരരരക്കെയും
ആത്തകെരുകമുദാരമൗഗ്രഹ-
മൊത്തുന്നിന്നു പലമെഴുതുടങ്ങി
ഇതുനല്ലമുണ്ടുമുള്ള മാഹിപതി
ധരത്രിതന്നിലൊരു ദിക്കു മുനില്ല-
ന്നെന്നത്രയും സകലസമ്മതമാക്കി-
ട്ടുതുപാണസുഖമായ് ചിരകാലം
മാരനപ്പൊഴുതുവന്നുടനിനര-
വീരമാനസമതികലിരുന്ന
പാരമൊന്നു നിലവിട്ടിടകും പടി
ചൊരമായതു പിടിച്ചു കലുക്കി
കീർത്തനീയ സുകൃതാംബുധിയാകിയ
പാർത്തലാധിപനുവേളികഴിപ്പാൻ
ആർത്തിവന്നു മനതാരിലുദിച്ചു
ചീർത്തമോദമുണ്ടുകഴിച്ചു
അല്ലൽവിട്ടുത്തീച്ചെഴുട്ടുചിൽ ഭഗ-
മില്ലിയായ സുതരങ്ങളുണ്ടിച്ചു
നല്ലപല്ലവസരം മുദലതന
പുറജ്ഞാതമജയുമൊന്നുവെച്ചു
പുഷ്പകൗതുകമിയന്നുവനപ്പെൺ
കുട്ടിയേജസ്ഥിതികയ്യിലെടുത്തു

ധൃഷ്ടമാനസമൊട്ട പവഗോഷ്ടികൾ
കുട്ടിഹർഷനയനാംബുചൊരിഞ്ഞു
ബന്ധുരാംഗിമണിയാർക്കു മുദാസി-
മന്തിനീയിതിയൊരാപ്രകാടുത്തു
സ്വാന്തരബാധ കളുത്തുതുടങ്ങിവ-
സുന്ധമേശനഭിനപ്രേതിപാത
പ്പുക്കിപിശമുതല യുവയും ചില
യക്കിബായയുമടുത്തുപരാജ്ഞ
അക്കിതിശനതിവേഗം മരേപല
രക്ഷയത്രമെഴുതിച്ചു പരുത്തി
കണ്ഡലം കടകമെന്നുതുടങ്ങിയ
മണ്ഡനങ്ങൾ പണിമെഴുതുടങ്ങി
വണ്ണമുള്ള പലപട്ടകളും നൃപ-
നെണ്ണമെന്നിയെ വരുത്തിവിശേഷാൽ
ആവലേശമുഖിയാർക്കിനിമേഖൽ
കീംഫലാനുഭവമെന്നറ യനായ്
സാംപ്രതംഗണിതശാസ്ത്രമതിൽക്കല-
കൊമ്പ രംഭപിളയെയെടു വരുത്തി
ജാതമോദമവനാത്മജതന്നുടെ
ജാതകുഞ്ഞ വിരവോടുകൊടുത്തു
ചോതിഷമുതലുപസുധാസുരാരാദിതി
വിതശകമവനൊന്നു മെഴു
പുത്രിയാകിയൊടിവർക്കു ചിരായു-
സ്സുതലാഭമിവയൊക്കെയുമുണ്ടു
മേത്തു പുത്രസുഖമെന്നയുമുണ്ടു
പാർത്തലാൽകവിരവോടുചൊന്മാൻ

ഏത്തടംകളുത്തു നൃപതിസത്തമോക്തികേട്ടു-
സപദി
ഉത്തമദപിരേന്ദ്രനേകനിത്ഥാമാതിനാൻ
പാർത്തലത്തിൽ നിൻറെവിലേകീർത്തിവന്നുദി-
മുസകല
വസ്തുവുവെളുത്തുവന്നു രാജവീര മോ
ഇന്നിനിക്കു നിൻറെ കരുണയൊന്നൊഴിഞ്ഞു-
മറുശരണ
മൊന്നുമില്ലയെന്നതോർക്കൊക്കുകൂവതേ
ജാനശീലമോത്തുമനസിഭീരുമാൻ മെണ്ണരഹ-
ലാനവദ്യം കിടന്നുരുണ്ടുകേണിട്ടു [സീ
സ്തുത്യമല്ലനേരമവനരിയ്ക്കു ചിത്ത തരരിയ്തവന
ചീർത്തമോദമുണ്ടിച്ചുവെച്ചുവിപ്രനും

ഒന്നരണ്ടുകാഴ്ചയിൽ വന്നുകൂടിനമുടിയിൽ
ജരംപുരിയുള്ളവന്റെ നാൽപ്പാലാൽ
എന്നൊച്ചവിപ്രനവിടെ മാനിടാമിപെൻനി-
ളുന്നിരുന്നു കെട്ടഴിച്ച നോക്കിക്കാതകം ക്രമേ-
വെക്കമെപ്പൊളൊന്ന തലകലുക്കിവിപ്രനേവമു-
ലകി-

ലൊക്കെമാന്യനാംക്ഷിതിരനോടു ചൊല്ലിനാൻ

ഓം ഓം ഏവതേ ശ്രീ തവസുതയുടെ
മഹിതഗുണാനുഭവാതിശയംപര-
മഹിവരണം പരവാൻ പണിപുനരതി-
നാമമെന്തിന്നു തുനിഞ്ഞീടുന്നു
യാത്രിയിലിത്ര മാനത്തരഭാഗ്യവി-
ചിത്രതയുള്ളൊരുസുസ്ത്രീജനനപ-
രിത്രമൊരുത്തനമിത്രവയസ്സിന-
കുത്തുരപെയ്യിണകേട്ടറിവില്ല
ആയതമിഴിയാളാകമിവരംകുടി-
രായുസ്സുണ്ടുമല്ലതികൊമട്ട-
നായിനളോപമനായൊരുവൻപതി-
യായിവരുന്നതുമുണ്ടറിവേണം
പത്തുസഹസ്രം വർഷമവില്ലും
ഭർത്തൃസുഖംതവ പുത്രിക്കുണ്ടു്
പുത്രമെട്ടമനിക്കുന്നിതപമ-
കീർത്തിയൊടില്ലതിന്നിന്നവിവാദം
സുന്ദരമുണ്ടെ സോദരിയേക്കാൾ
സൗന്ദര്യോടിജനിക്കുമിവരംകു
ഇന്നിവരം നിന്നുടെ പുത്രിയതായതു
മനവപെരിയൊരുഭാഗ്യംതന്നെ-
എന്നുടെ വാക്കിനൊരല്പംനീക്കം
വന്നാലെന്നുടെ കപടിസ്സഞ്ചി
അന്നൊരു കാട്ടിൽ കളയാമെന്നതി-
നിന്നിഹകയ്യിൽ നെയ്യുംമുക്കാം
ഇതഥംഭൂസുരവരവചനങ്ങൾ സ-
ന്ധ്യംകേട്ടുമായിപതിതിലകൻ
ചിത്തകുതുമലമോടുന്നവധി
വിത്തംവിപ്രനെടുത്തുകൊടുത്തു
പട്ടുകൾകട്ടിപ്പൊമൻ പലകുസ-
വിട്ടതലേക്കെട്ടം പകലാസും
കോട്ടകുന്നകുടാൻവളവിര-
ലെട്ടനിറവും പൊന്നോതിരവും

കടവടിവിശാലിമാലുതപമഴുംമെതി
യടിവിശതകലകളെന്നിവകുടുംമാരു
മടിക്രടാതെ കൊടുത്തുമാരാമതി
മടുമലർശരസമനാംക്ഷിതിനാഥൻ
സമ്മാനങ്ങളസംഗ്രഹിപ്പുമ-
വൻമാനത്തെടുവാങ്ങിദൂരമഥ
പെൺമാനിന്മിഴി തന്റെ ഗുണത്തിനു
സമ്മാനസമോടനഗ്രഹമേകി
യാത്രപറഞ്ഞു പിരിഞ്ഞുളവിൽപര
യാത്രീസുരവരഗണകനൊരുത്തൻ
പിരിഞ്ഞൊരുചിത്തവിഷാദത്തെടുത്തുപ
സത്തമനോടു തിരിച്ചു പറഞ്ഞു
കഷ്ടം ഏവനബ്ഭൂസുരനുടെ പല
പിട്ടുകൾ കേട്ടുമയങ്ങിപ്പോയോ
ധാർഷ്ട്യംകൊണ്ടുവന്നിന്നുഭവാനെ
പ്പറ്റിച്ചതു ബഹുകഷ്ടം കഷ്ടം
നർത്തിനധിപതിയായ ഭവാനെരു
പൊട്ടപ്പിട്ടിലകാപ്പൊളൊരുകഥ
നാട്ടാരിൽ ചിലർ കേൾക്കുമ്പോൾചിരി-
പൊട്ടിച്ചാടുമതൊന്തിടേണം
വാളുള്ളവരുവെളിച്ചപ്പാടുകൾ
കോലത്തുനവർ മാരാന്മാരും
മാലേകവടിയെടുക്കുന്നവരതി-
നാലേഗണകരുമെന്നുവരാമോ
ധാർഷ്ട്യംകാട്ടുകയെന്നതൊഴിഞ്ഞൊരു
കൂട്ടംപോലുമവന്നറിവില്ല
പിട്ടുകൾകൊണ്ടുപണം പലരോടും
തട്ടുകയാണവനുള്ളൊരു വിദ്വാ
ജാതകഫലമവനിന്നുപറഞ്ഞതു
യാതൊന്നും നേരല്ലറിയേണം
അതിലനമായവിപത്തുസുതസ്തംഹ-
മതിലിഹകാണുന്നുണ്ടുനരേന്ദ്രാ
വൈധവ്യത്തിനുലക്ഷണമുണ്ടതു
ബോധിച്ചാലും സുവിമലകീർത്തി
വേധാവിൽവിധിതന്റെ കരുത്തിന്മ
ബാധിക്കാതെയിരിപ്പാൻവിഷമം
പുത്രിക്കുണ്ടുവയസ്സുപതിന്നാ-
ലത്തും ദിനമവർ തന്നുടെ കരേൻ

പാർത്ഥവാസമുപേക്ഷിച്ചുനക-
 പത്തനമതിലേയ്ക്കു ഏകമിഷം
 തൽക്കാലത്തെ രസംനോക്കിപ്പല
 ഭോഷ്യമെചെയ്യുന്നവനല്ല ഹമൊരു
 ഭോഷ്യപറഞ്ഞിടുന്നതിനേക്കാൾ
 നാക്കുപലിച്ചു മരിക്കുകനല്ല
 ഏവം സംശയഭാവംകുടിതിതല
 ദേവൻ വിട്ടുപോയല്ലവേ മുഖ
 ഭാവം മാറിനരായിപനിശ്ചര-
 ദേവൻതന്നെ നിനച്ചു കരഞ്ഞു
 ഹന്തപുരാണകവന്തരമായഹ-
 ണസാപമിനിയ്ക്കു വരുത്താൻ
 എന്തൊരുബന്ധമഹം രവകാലടി
 ചിന്തയിലാക്കി വസിക്കുന്നിലേ
 കണ്ണിണകൾക്കു സുഖപ്രദയാമമ
 പെണ്ണിനു വൈധവ്യം വരുമെന്നാൽ
 ഭണ്ഡം ചെറുതല്ലീശ്ചരണാനിനി
 മണ്ണിലിരുന്നിട്ടെന്തൊരുകാഴ്ച
 കാണുന്നതിനു കൊതിച്ചുണ്ടായവ-
 ളാണിവളെന്റെ മഹേശ്വര ഞാൻമൽ
 പ്രാണത്യാഗം ചെയ്യും നിശ്ചയ-
 മാണൊരു ദോഷമിവർക്കുവേിച്ചാൽ
 പതിമത്തുള്ള പതിവുരമാക്കൊരു
 ഗതിയില്ലെന്നതു വിശ്രുതമല്ലോ
 അതുമില്ലീയ സുഖവും നന്മിപാർക്കി-
 ലിതിലധികം പുനരെന്തൊരു കഷ്ടം
 ലാഭിച്ചുണ്ടു വളർത്തിടും തളി-
 റൊളിതനുവല്ലിക്കിങ്ങനെ വരികിൽ
 കോളാമ്പിക്കിടത്തുകിയൊരോടിനു
 തുല്യം ജാത്യതയും വരുമല്ലോ
 ഇങ്ങിനെയുള്ളൊരുവസ്ഥയിലെന്തക-
 ളെങ്ങിനെകാലം കളയും ശിവശിവാ
 എങ്ങനെ ഞാനിതുകണ്ടു സമ്മിപ്പതു-
 മെങ്ങാനും പോയ് ചുവുകയുള്ള
 ഇതഥംപാർത്ഥിവനവധിസംഗതിഃ
 യോർത്തഴൽ പുണ്ടുകരഞ്ഞു വശായി
 പിത്താഹ്ലാദവുമനുമുതൽക്കൊരു
 വസ്തുവിനെകിലുമില്ലാതായി

ആത്മകരുഹലമുള്ളവാക്കും നിഭ
 ചുതിയുടേ ചിഹ്നകളികളിവയിൽ
 നേർത്തുടങ്ങിരസംഗ്രഹസത്തമ-
 നത്തത്പെരുത്തനിമിത്തത്താലേ
 ആഹാരാദിസമസ്തവുമെന്ന-
 ളെല്ലാഹികമായചിലത്തിലുമുള്ളൊരു
 മോഹമുപേക്ഷിച്ചുപ്പൊഴുമനക
 ഗാഹത്തിന്നഭിമുഖനാക്കാണ
 കായാമോഹമൊറ്റുവതിരുകളി-
 ലായാസേനകിടന്നലയും ലാലു
 വായമനുഷ്ടവിചാരശാശ്വത
 മായൊരു നിലയിൽ നിന്നിടുന്നോ
 കാലത്തെല്ലുകഴിഞ്ഞപ്പോളുക-
 മാലും നൂപവരൊന്നുകരഞ്ഞു
 ബാലികയേപ്പരലാളനവും നര-
 പാലനഹർന്നിശമങ്ങുടങ്ങി
 തൊട്ടിയിലിട്ടു കളിപ്പിച്ചും പല
 തട്ടിലുമാക്കിളിയാക്കിയുമധുനാ
 മുട്ടിലിരുത്തിച്ചാഞ്ഞാടിച്ചും
 കുട്ടിചിരിപ്പതു കണ്ടുരസിച്ചും
 തക്കവയസ്സായന്നുമുതൽക്കവ-
 നൊക്കത്താക്കിനടക്കുമറിയ -
 പ്പക്കനിരത്തിപ്പിച്ചുകൾ മാടി
 ചുക്കഞ്ഞിനു ചിരിയുളവാക്കുകയും
 കുപ്പിപ്പാവമരപ്പാവകൾ ചില
 പീപ്പിച്ചിരുചെറുചെണ്ടകളിക്കിങ്ങനെ
 കോപ്പുകൾ പലതും തൻപുത്രിക്കുക-
 ളിപ്പാനായിട്ടൊപ്പിക്കുകയും
 ഏതിലേതിൽ മോക്കാക്കായിതി
 ചോദിച്ചുണ്ടു കളിച്ചുചിരിക്കയു-
 മിതിപലദിനവും ഭൂതലത്തുരൻ
 പൈതലമെന്നിച്ചുണ്ടു കഴിച്ചു
 കട്ടിപ്രായം വിട്ടവർതാനേ
 മുറഞ്ഞൊക്കെ നടന്നുതുടങ്ങി
 മറുക്കുളാരവകുട്ടുതകുടി
 ചുട്ടുവുമാട്ടുവുമോട്ടുവുമായി
 എന്തിനതനയുമെന്തിനതജ്ജയ
 മെന്തിനറക്കവുമുണ്ണസന്തതം

പറയുക ഉദ്യമം മതംയെന്നോത്തവ-
 ഉന്നിത്ത ജിനടനമുടങ്ങി
 തലയെത്തവയെ നടുവീർത്താൻ ചുമ-
 തലയുജ്ജവളാണെന്നുനടിച്ചു
 പലകളികളിലും നിലവിളിയെന്നിയെ
 പലതരലനമുയർത്തിടുകയും
 ആളുകളിരുളാഗത്തും സമ-
 തിലെല്ലന്നുള്ളൊരുതക്കംവന്നാൽ
 കല്ലുപുല്ലംകൊണ്ടുവരാൻ വായി
 ചൊല്ലിപ്പുക തിരച്ചിടുകയും
 നീലാംബുദനീരോവണികളണ്ണയും
 യാലപ്പുണ്ണമണിയാളിരിസുഖമ-
 യാളികളോടൊന്നുനേർക്കുറങ്ങാതെ
 കാലംകളിച്ചുണ്ടുകഴിച്ചു
 ഇങ്ങിനെ യുള്ളൊരു കളികളാപക്കി-
 ലുംഗജലീലാരംഗംപ്രമമതിൽ
 ഭംഗിയോടൊപ്പമിന്നൊരു കാലംകളു-
 ടങ്ങാനുള്ളൊരു കാലമടുത്തു
 കിളിവാലൻ മുദ്രവെറിയുന്ന-
 ലിളനീറുമുടയകളിച്ചാക്കും പുന-
 രേഖത്തരികയോ പുവീപക-
 കളവേൾ സമ്പാദിച്ചുതുടങ്ങി
 കളഭാകംകമകകതരിവപല
 കളഭ സുഗമിനി കരിതൊടുവനക-
 തളിരതിൽ വളരും കെറയുകമോദ
 വളരും പരുത്തിയെക്കെവശമാക്കി
 ക. ണ്ടുതുന്നതിനുള്ളൊരു പട്ടവും
 മേണ്ണാക്കുക്കുണവിരവീർകൂട്ടി
 സ ണ്ടുപുയോ നവരങ്ങളുടെ
 വണ്ണങ്ങളുമിടമേൻ നിതാനം
 ഇളകിക്കൊണ്ടുകളിക്കും പലസുവി-
 മലതരമായ കലാപരവലിയും
 കളനംസാഞ്ചിതനടയാളൊരുപടി
 ചിലവിനേൽ പണിചെയ്തിപ്പിച്ചു
 പട്ടകൾ പുടവകൾ പാവടകൾ പല
 മട്ടിലുമുള്ള മുഖപ്പടങ്ങൾ
 മട്ടോലും മുട്ടോലിണിവേഗമ-
 റീപ്പുംപൊലംപൊലംപൊലം

ഇതരം സകല പദാർത്ഥം വരതൻ
 ചിത്തംതന്നൊരു ചേരം പടിനീള
 ഹസ്തം തന്നിൽ വരുത്തിയൊരുവതി-
 ലെത്തിയൊരുവനുമുതിത്തള്ളി.

അടിയിണയിലടിയുമൊരു മുടിവടിവുക-
 ലാടലുണ്ടാം മനോഹര തഴയ്ക്കുവോ [പ്രാകി-
 കടിവരുതുപദൈവാനുതവിട്ടു പൊടിയാക്കിടും
 നല്ലൊരു പഞ്ചമിച്ചുറുഞ്ചിംബത്തിനെ
 കമലനിധിയതിലനിശമിള കിമറിയുന്നതൽ
 കല്ലോലതുല്യമാം ചില്ലിവില്ലാട്ടവും
 കരളദളവിമലത ചികളമതിരോഹനം
 കൺമുനത്തല്ലിനാലാതം മയങ്ങിടും
 തിലകസുമതിനടയ സുദഗതകറച്ചിടാൻ
 തക്കോതഗർവ്വുള്ള നംസികാഭംഗിയും
 അതിമധുരമധുപെടിയുമധരമലർസായകൻ
 ആത്തുളളിക്കുന്നനല്ലുചെത്തിപ്പഴം
 മനശ്ശരയ സുദശരദനനിരമാലതി
 മൊട്ടിന്റെ ചന്ദ്രം കലർന്നു പതുക്കേവ
 തരിരണനടയ ബഹുമിനമിനസദപ്പണം
 രണ്ടിച്ചിടും നല്ല ഗണ്ഡപ്രദേശവും
 കമനിമണികനകമണി വിരവിലണിയുന്നതേ
 കണ്ണങ്ങൾ കാമന്റെ തൂണിരതുല്യമാം
 പലതുമിതിവിശദതരയാരമെന്നിവക
 പഞ്ചങ്ങൾകൊണ്ടു വിളങ്ങുന്ന കണ്ഠവും
 നിഖിലഗുണമുടയമുട്ടുകരയുഗളമോക്കിലോ
 നെന്മേനിവാകപ്രസുനമോലാനിടം
 മനരിപുസദനഗിരിയതിനെ ദമർചെത്തിടും
 മാധിദേതിക്കിത്തിരക്കുന്നകൊകകൾ
 അതിപതുമുദരമതിനെതിർനിലവിടിക്കയാ-
 ലാലിലകൂട്ടം വിറക്കുന്നു സർവ്വ
 സുനഗിരികളുടെ മുകൾലലർശരശരമുട്ട
 തട്ടിനടക്കുന്ന നേത്രഭംഗാവലി
 നടുവിലൊരുവരിചെറിയമരതകക്കല്ലിട്ട
 നീളെപ്പുറ്റത്തുള്ള സോപാനപംക്തികൾ
 നിമിഷമതിരസമോദവരോഹണം ചെയ്തുമോ
 നാഭിവാപീഭവേവണ്ണ മുങ്ങുന്നിതോ
 പെരിതംചനമുയേക ചയുഗളമുതരങ്ങളുവാൻ
 പോരാഞ്ഞു ദുഃഖിച്ചു ശോഷിച്ചു കണ്ണുവും

രതികണവനിലയമതിനിതപുരമലങ്കാര-
രംഭോരയുഗ്മം വിളങ്ങുന്ന ഭംഗിയിൽ
കയ്യകമഴുവെടുക്ക കണകാലുകാണുകിലോ
കണ്ണതകൈതമൊട്ടിനുവളത്തിടും
പരിമുഖതരകമൊമതിനുടെ പുറത്തുനിന്നും
പോരായുയുണ്ടാം പുറകാലുകാണുകിൽ.

തിങ്ങിനഭംഗിയിലിങ്ങനെ മുങ്ങിനൊ
രംഗനതന്നുടെ ദേഹപ്രഭയും
എങ്ങും മധുരിമപിന്നും നവമം
കുന്നലിഴിഞ്ഞൊരു കളമുഴുമൊഴിയും
ചന്ദ്രികപോലെ വെളുത്തുകുളുന്തൊരു
മന്ദസ്ഥിതവും നല്ല മനസ്സും
സുന്ദരരജരാളകീശോര-
ത്തിന്നുടെ ഗതിയൊടുപൊരുതും നടയിൽ
സംഗീതം സാഹിത്യം പുനരിതി
സംഗതി പലതിലുമുള്ളൊരുകോപ്പു
മങ്ങാതൊന്നിഹവണ്ണിപ്പാൻവിത-
തിങ്ങൊരുലേശവുമില്ലറിയേണം
സകലഗുണങ്ങളുമിങ്ങനെകരുക-
ളലിലംതിൻ തികഞ്ഞൊരു സമയം
സകലൻ മദനൻ കളമൊഴിയാളേ-
പ്പകലും രാവുമലട്ടു തുടങ്ങി
വിളികൊള്ളുന്നൊരു നിഷധകലത്തിൻ
തിലകനതാകിയ ചന്ദ്രാഗമനിൽ
നളിനദളായതമിഴിയാർക്കളിത വി
വളരെ വളൻ വശായതുകാലം
ചന്ദ്രികചന്ദനമിളമാരുതനര-
യനപ്പിടനഃയാർക്കുതുമുലം
ഉന്നതമുദുകലന്തൊരുചെന്തി-
യെന്നതുപോലെ വന്നുവെച്ചു
എങ്കിലുമുൾത്തളിരികലുദിച്ചൊരു
പകുജസായകസങ്കടമെല്ലാം
തക്കലായക്കിക്കൊണ്ടുവളർക്കും
ശങ്കജനിപ്പിക്കാതെ വസിച്ചു
അക്കാലത്തതിലുനതരമാതൊരു
ദുഷ്ടാചാര്യസംഗതിമുഴുവൻ
തൽക്കാലം ചിലസഖികൾ പറഞ്ഞുയ-
രിക്കുകയാലവളൊന്നുനടുങ്ങി

ചെറിയൊരുമരമിടിലവട്ടേറത്തടി
വരയുമെരിഞ്ഞുകുറിഞ്ഞതുപോലെ
നന്ദവയർക്കുറിയാർക്കു കളഞ്ചര-
മൊരുപോലൊന്ന കാത്തുവശായി
ദണ്ഡാസഹിയാഞ്ഞുവരിയിലമിതവി-
ഷണ്ണതപൂണ്ണമിങ്ങതിഹവിഷ്ണു
കണ്ണിണകളിൽനിന്നശ്രുചൊരിഞ്ഞവർ
മണ്ണിലുരുങ്ങുപിരങ്ങു തൊഴിച്ചു
ഭക്ഷണമിതിപലതികലുമാശബ-
ഇക്കണ്ണമൊന്നുകൊണ്ടുതുടങ്ങി
സാക്ഷാൽതൃപ്തക്കണ്ണൊഴിഞ്ഞൊരുവൻനിമ
രക്കണ്ണമതിലില്ലെന്നതുറച്ചു
പെൺകൊടിതൻറവിശകടസങ്കട-
വൻകടലിൻ കരകേറാൻവേണ്ടി
ശങ്കാഹീനം ശങ്കരപാദ-
ത്തിങ്കൽനമിച്ചിതിസങ്കടമോതി.

ശങ്കരശങ്കരശംഭോശരണം
വകുരുണമുതസിന്ധോ
നികഴൽനമിക്കുന്നോരടി-
യങ്കൽ കൃപചൊരിയേണം
ഇത്രചെറുപ്പത്തിങ്കൽതന്നെ
വിപത്തിൽ കുറിനമേ
എത്തുകിലെന്നുടെ പാർത്തലവാസസു-
ഖത്തിനു വഴിയെത്തുള്ള
ചത്തുമറിഞ്ഞൊരുദേഹത്തിൽ പല
മുത്തികൾകയറിയപോലെ
ധാത്രിയിലങ്ങുനടന്നുകഴിപ്പാ-
നോത്തൊലൊരു സുഖമുണ്ടോ
ഹന്തകൃതാന്തൻ താനോന്നിത്തമ-
തെന്തിതി പലചെയ്യുന്നു
നിന്തിരുവടിയുടെ ശാസനയിതനാ-
ളനുക്കനില്ലെന്നായോ
ലക്ഷ്യംകൂടാതവനിതചെയ്താൻ
പക്ഷേനീയുറവുണ്ടോ
ശിക്ഷയിലിങ്ങനെ ചെയ്താൻതവദഹ-
നേക്കണ്ണബഹുരസമെന്നോ
പൂച്ചയ്ക്കൊരുവിളയാട്ടംമുഷിക-
നൃജ്ജിതമായൊരുദണ്ഡം

മുത്തശ്ശി പാലയത്തിനിന്നിറങ്ങി-
ലച്ചിൽവെക്കുന്ന
പൊയ്യല്ലിവകുപ്പുനകാറിന-
ക്കയ്യകളെൻമേലൊന്നി-
പൊയ്യല്ലുപരിപൂരിനാള-
ല്ലയോനീയുറിയേണം
പാലയപാലയമല്ലികസാധക-
കാലയമാന്തകൾക്കോ!
പലനവിലോമനസലിലവിളങ്ങ
പാലയമാംബഹുകാലം.

ഉത്തമംദുഃഖിച്ചുപാലയത്തുടയനോടൊന്നും
ഏത്തായും പരിതാപത്തായും ചെയ്യപല
ആവലാധികളെല്ലാം കേവലം നിഷ്പലമെ-
ന്നാവലാഹനികുപ്യവേണിയുണ്ടുണ്ടു
നിൽക്കാതെമൊന്നുയാക്കുവൽകൃഷ്ണൻപണി
യായ
ചൊൽക്കൊള്ളുമെന്തെയ്യേത്തക്കത്തിൽ
കണ്ടു ചൊന്നാൾ
കൃത്തിവാസസ്സിനടക്കേതനാം താപസന്റെ
ഉത്തമം തീയായമേത്തഗോമിനി നീ
ശുദ്ധയോടെന്റെ പരമാർത്ഥം ഗ്രഹിച്ചാശു
കാത്തുകൊള്ളണമതിന്നാർത്താരിൽ കൃപ
വേണം
പത്തുനാലുംവയസ്സുണ്ടുണ്ടുനാളയോ വൈധ-
വൃത്തിലകപ്പെട്ട ഞാനെന്തുമരിപ്പിക്കും
എന്നെന്റെ ജാതകത്തിലൊന്നുപറഞ്ഞിരിപ്പു-
ണ്ടെന്നൊരു ഭൂമിദേവൻ എന്നോചൊല്ലിട്ടുണ്ടു-
പോൽ
കത്തിക്കുറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു ചിത്തംമേവിഷാദത്താൽ
എത്രജ്ഞാപ്രകാരം ധാത്രിയിൽ കഴിഞ്ഞുണ്ടു
കൊല്ലാക്കൊലചെയ്തിടാനല്ലോവിരിഞ്ചനി-
വല്ലാത്തവട്ടംകൂട്ടിമൈല്ലെന്നുവന്നിട്ടുണ്ടു പ്രേമം
ധാരാവെന്തിപ്രകാരം മാതാവിനോടുമുട്ടി
ചെയ്തിടാൻ ചോരകണ്ണിലേതുമില്ലതെപോ-
യോ
വേഗമിന്നെന്റെ ദോഷയോഗമൊഴിപ്പാനുള്ള
ദാഗ്ദ്ധംചിന്തിച്ചിടേണം യോഗിവല്ലമേ യന്ത്ര
മുള്ളനിറഞ്ഞു തിങ്ങിത്തള്ളിവന്നോരുദുഃഖം
എല്ലാമറിഞ്ഞു യോഗിവല്ലതേനുംചൊന്നാൾ

വേദങ്ങളൊഴിച്ചാലും പലനീലതീവേണിനി
മോദിച്ചുവഴുകുന്നിതും മദിരാക്ഷിസിമന്തിനി
വൈധവും പരമെന്നു വിധികല്പിച്ചിരുന്നാലും
ഉത്തമംദുഃഖിച്ചുകിലൊത്തൊഴും ബാധിക്കില്ല
വേഗംനിന്നോമവാസ്തവതമങ്ങനഷ്ടിക്കേണം
ദൂരെത്തരിച്ചുപോകും ദൂരിതസഞ്ചയമെല്ലാം
ശീതാശ്വാദരകാലമുണ്ടായ്സ്മരണം ചെയ്തു
മരണത്താവിനെയും മലമകളെയും ഭക്ത്യാ
ചേതസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടു ചിതമോടെ പട്ടുത്തു
പത്തായായിക്കമ്മംപതിവുള്ളതെല്ലാം ചെയ്തു
അദ്രാക്ഷസ്മരണമെന്നിമണിയാളേ നീ
ദ്രോമയ്യിക്കേണം ഫലമുണ്ടതിന്നുപാരം
ജ്ഞാപരൻ തന്നിക്കീശൻ ഉതിച്ചിത്തേ
സകല്പിച്ച
ജ്ഞാപരക്ഷേത്രമെന്നുനാതുവിതകേതിയോടെ
വാടാതെവഞ്ചാക്ഷരംവിരവിൽജപിച്ചിടേണം
പാടേനീബിംബത്തെയും പരിചിൽസംസ്കരി-
ക്കേണം
പുഷ്പങ്ങളൊരോന്നായി വിതതമങ്ങളിരിക്കേണം
ശംഖൊളിപ്പേകും പിന്നേശശിനേവദനമെയ്യ
ദീപംതെവേദ്യപുഷ്പംദിവസംപ്രതിയുംവേണം
സാക്ഷാഗംഭ്രദേവരേ സഹസൈവനമിച്ചുള്ളിൽ
ജാത്യന്തംകേതിയോടെ അഞ്ചലനീപൂജിക്കേ
ണം
സങ്കിത്തനങ്ങൾ പാടിസതതംപ്രദക്ഷിണങ്ങൾ
സംഖ്യപിടിച്ചു പലസപദിനീവച്ചിടേണം
വിപ്രഭോജനം പലവിഭവമായ്കഴിക്കേണം
വേണ്ടും ദക്ഷിണകളും വിധിപാലമെയ്യിടേ
ണം
അസ്മമിച്ചൊരുമുണ്ടും അരയുന്നാഴിക ചൊന്നാൽ
തന്നുടെ വീടുപുക്കുതപരിതം പാരണമെയ്യ.
ദേവസുകൃതസമുദ്രപുരയോ
അദ്രോമയ്യിക്കേതിയോടെനി
ചന്ദ്രമവാരമൊഴിവുതമെന്ന-
തതിദൂതമേവമുണ്ടിച്ചുകിൽ
അത്തലൊഴിഞ്ഞു വസിക്കാംതവപുത്ര-
ഷാത്ഥമതുഷ്ടയസിദ്ധി ഭവിക്കും
വാഞ്ഛതരകണ്ണിർത്തുതൃഗമിക്കുക
പാൽപലപാലകകൗതുകപുത്രീ

മാമുനിവരസന്ദയർമ്മിണി ചാലിത
കോമളവാക്കുകളിലൊക്കെട്ടു
യാമിനിവരവിനൈരല്പമുസിൽ
കാമിനിയാത്രപറഞ്ഞു തിരിച്ചു
ചാലേ ചെന്നു നിജാലയമതിലതി
കാലേശങ്കരസേവയ്ക്കായി
പ്രാലേയശ്ശേഖമാനന്തരാൽ പഴി
പോലേവേണ്ടതു സകലമൊരുക്കി
സുനായുധരിപുരഗവാണെണ്ണുറ്റു-
മാനിച്ചുവെട്ടു ചിത്തേചേർത്തു
മാനിനിപാരം ധ്യാനമുറപ്പി-
ച്ചു നമകുന്നമസേവയ്ക്കുടങ്ങി
ഇങ്ങിനെ പലദിനം ഗനമാർമണി
ഗംഗാധരന്റെ പാദസരോജേ
തിങ്ങിനക്കുഴപ്പാജനമിരുന്നുക-
ലുങ്ങാതെടുവസിപ്പിക്കുകയും
പാരിൽപാരംപേരുപറഞ്ഞാരു
പുരുഷവീരന്മാരൽസുതനെ
പാരാതെക്കൊടുക്കണമെന്നുക-
താരിലുറച്ചുമഹിപതിവീരൻ
എങ്ങുണ്ടങ്ങിനെ പൊങ്ങുറ്റമുത
തിങ്ങും പുരുഷപുരഗവനെന്നു
മംഗലശീലൻ നരപതിരാത്രിയു-
റങ്ങിപ്പൊതുവിചാരമെല്ല
അതുപൊഴുതവധി പുരുഷരക്ഷിതി-
പതിനിജമനസാകുണ്ടുതുടങ്ങി
ജാതിശ്രേഷ്ഠതയുള്ളവനൊരുവൻ
വ്യാധിവിടിച്ചവനായിക്കണ്ടു
ആകൃതിഗുണമുണ്ടൊരുവനുപക്ഷേ
പ്രകൃതിഗുണകുണികാണാതില്ലാ :
പ്രകൃതിയുമാകൃതിയും നിരുവിച്ഛാൽ
സുകൃതകൈട്ടൊരുവികൃതിയൊരുത്തൻ
നല്ലൊരുവിദപാണുണ്ടവനപ്പോൾ
തെല്ലംവിനയമതില്ലതുമല്ലാ
പല്ലകൾ നാലഞ്ചില്ലാശേഷി-
പ്പുള്ളവനല്ലൊരുശേഷ്യുമല്ല
നവനിങ്ങനെ ചിലരെക്കണ്ടു
തന്നെടുപ്പിച്ചു മൊന്നുമടുത്തു

വിന്നെയുമാലോചിച്ചുവിചാരം
ചന്ദ്രാഗ്രഭനിൽ ചെന്നുപതിച്ചു
ഇന്ദുകുലോത്തമനാമിവനുള്ളത-
സുന്ദരഗാന്തൻ നമുക്കുചെയ്തതൻ
ഇന്ദുകുലാധരസേവകനവനി-
യതിനു പുരന്ദരനന്നയീമാൻ
ഒമ്പതായിയുടയവനുജ്ജതിലും
സമ്പത്തുള്ളവനതിഗുണശീലൻ
അമ്പുംവില്ലമെടുത്തൊരുവില്ലയിൽ
മുമ്പൻവില്ലമിഗുണനെക്കൊട്ടും
ശാസ്ത്രങ്ങളിലതിനിപുണൻരിപുരന-
ഗോത്രമസ്സീനുവലിയൊരുമിത്രൻ
ആർത്തരാണനമെന്നതിനെപ്പൊഴു-
മാർത്യാകാത്തുവസിപ്പിക്കുന്നൊരുവൻ
പലപലഗുണമിതിനളകുലതിലകനിൽ
വിലസിടുന്നതുകണ്ടുനരേന്ദ്രൻ
കുളർമതിമുഖിയെവിവാഹമെചെയ്തും-
നഖമിവനെന്ന്മനസ്സിലുറച്ചു
ചന്ദ്രാഗ്രഭനെക്കണ്ടുമനോരഥം-
മൊന്നൊഴിയാതറിവിച്ചു മറിഞ്ഞും
വന്നിടുന്നതിനാജ്ഞാമഹിപതി
മന്നിടദേവന്മാർക്കൊടുത്തു
വിപ്രന്മാരുകുല്ലനാകട്ടുവി-
കുല്ലംകൂടാതെക്കുളിമിച്ചു
അല്പംകാലംകൊണ്ടുവർന്നെഷയ-
നല്ലരിതന്നിൽ ചെന്നുകരേറി
പുരപിപാലകസുതനെക്കണ്ടു
വസ്തുതസകലവുമങ്ങറിവിച്ചു
നൽത്തേൻമൊഴിയുടെസൗന്ദര്യംദിസ-
മസുവിശേഷമശേഷംവാഴ്ത്തി
കിത്തമഖിലംശ്രുതപാദനശ-
രാത്തിമഹിപതിസുതനെന്നിച്ചു
പാത്തിരിയതവനുത്തരമിത്തര-
മത്തലൊഴിഞ്ഞവരോടുചെയ്തു
വിപ്രശ്രേഷ്ഠന്മാരേ നിങ്ങളെ
നൽപ്രിയവചസാപരമാനന്ദര-
സപ്രളയാംബുധിതന്നിലകക്കര-
മ്പുപ്പിമുഴുകിമറിഞ്ഞീടുന്നു

ആർച്ചാവർത്തമാഹിപതികൾക്കു
 കാർച്ചമിനിക്കുസമ്മതമെന്നു
 ആർച്ചമാഹകാലവിളംബം
 ചെയ്യരുതെന്നറിവിച്ചാലും
 മംഗല്യക്രിയചെയ്യുന്നതിനൊരു
 മംഗലദിവസംകണ്ടറിവിച്ചാൽ
 അടുവരാതെന്നുസംശയമേതൊരു
 മിങ്ങിപ്പെന്നുമറിവികേണം
 എന്നാലങ്ങിനെയാട്ടേസകലവു-
 മെന്നുതോന്നുംപോലെവരുട്ടെ
 എന്നുപറഞ്ഞവനെഴുന്നേറ്റുവന്നു
 തന്നുമെച്ചിൽചെന്നുപതിച്ചു
 വിപ്രന്മാരുംതിരിയേപ്പോന്നു
 പലവരൻസമീപമെന്നു
 ക്ഷിപ്രംചന്ദ്രാഗമനമെന്നല്ലെ-
 രുപിപ്രായങ്ങൾപറഞ്ഞറിവിച്ചു
 ശ്രോത്രപ്രിയതരവാർത്തകൾകേട്ടു
 ധാത്രിപാലകനുള്ളകണ്ഠം
 ഓർത്തുസുതയ്യുവിവാഹത്തിന്നു
 ഹൃത്തംനോക്കിയുറച്ചുജപന
 മുഖംപിമ്പമകമ്പടിയേർഭവ-
 നമ്പൊഴുചന്ദ്രാഗമനവരത്തി
 നമ്പത്തഞ്ചുമഹീപതിമാരുപ-
 തമ്പടികത്തുകളെഴുതിമുറച്ചു
 കാർച്ചാനേപഷണമതിന്നുതോപല
 കർച്ചക്കാരെയുംനിയമിച്ചു
 വർച്ചാലകളും നൃപവരന്മാരും
 കാർച്ചാദികൾവിഭജിച്ചുകൊടുത്തു
 ആർച്ചാവർത്തമാഹിപതികൾക്കു
 വർച്ചാലകളൊക്കെയുലിപ്പെടുത്തു
 കാർച്ചസ്ഥന്മാർമീശപിരിച്ചുതി-
 ശ്ശെയുംകാട്ടിനടന്നുതുടങ്ങി
 പിരിപത്തലകളുമുതരപലവല
 പെരിയിൻപത്തുവീരന്മാരുടെ
 വാരണവരരെക്കൊടുത്തു
 ജ്ഞാതവകപന്തലുമിട്ടുതുടങ്ങി
 ചോരകൾക്കുതരം താളികവെകളി-
 മോംമതിലുകളെഴുതിലമം

ഗാഭിക്കൊത്തവിധത്തിലുമാവേ-
 മോടിയിലങ്ങുപണിച്ചുതുടങ്ങി
 വഴികളടിച്ചുതുടങ്ങിപ്പോ
 കഴിയുമശേഷംതുത്തുനിരത്തി
 വഴികളിലെല്ലാംതോരണമെത്രയും-
 മഴകിലസംബ്രംകെട്ടിത്തൂക്കി
 കള്ളക്കാരുംചെയ്തതിനതിവിരു-
 ത്തമുതലാക്കുകയുസാഹാരിങ്ങിനെ
 യുദ്ധതരത്തിൽതങ്ങളെമുട്ടുക-
 ജെല്ലാത്തിൽക്കൊന്നുമുറച്ചു
 ഉള്ളതിലെട്ടുപത്തുകൂട്ടി
 കള്ളക്കത്തുകണക്കുകൾക്കു
 ഉള്ളിലെമോഹംപോലേവു
 കള്ളവഴിക്കുകരസ്ഥമാക്കി
 നൂറുപണത്തിനുമൂല്യംപറവതി-
 നാറുപിന്നുപ്രതിപലിശവരുപടി
 കരയില്ലാത്തപണംപലിശയ്ക്കുവ-
 റൊരുമടികൂടാതൊരുപടിനൽകും
 മിച്ചംകൊണ്ടുവനച്ചിക്കുന്നിരു-
 കൊച്ചിനമാരണങ്ങളനേകം
 ഇല്ലാത്തവിധത്തിലുമാവേ-
 ദർച്ചിലവിട്ടുതന്നെപണിയിക്കും
 പൊള്ളരചെയ്യുകൊള്ളയടിക്കും
 കള്ളത്തങ്ങളിവണ്ണമെഴുതിപ്പു-
 മുളിതിനെനന്നടിച്ചുനരപതി
 തന്നുതെരിച്ചുമ്പിൽചെന്നിരുക്കര-
 വിരലുകൾമുക്കിത്തീരുകിക്കെട്ടി
 തന്നാണൊരുകല്ലുതാങ്ങ
 ചിരിയുംമുളലുമങ്ങുതുടങ്ങും
 ഏവണികൂട്ടംമറയ്ക്കുവരേ
 ദുഷണവചസംഭാരയകരം
 മീനണികാട്ടിയുതട്ടിപ്പുറം
 മോഹനമാരെപ്പുകയും രാവു
 ഇവകദുഷ്ടിതിമെയ്യും ദുഷ്ടി
 നേവകരക്കാലത്തു മുതക്കും
 പാപനാശനമാരല്ലാത്തവർ
 സേവകരല്ലാകോവിലകത്തു
 എന്നല്ലാർച്ചാവർത്തമാഹിപതി
 തന്നുമെന്തിനുള്ളതിമുണവാന്മാർ

പൊന്നും പണവും തൂണും സമമവ-
 റെന്നു മസത്യം കാട്ടുകയില്ല
 ഇങ്ങിനെയുള്ളവരെല്ലാം നമുവ-
 പുംഗവപൊതുൻതന്നുടെ പരിണയ-
 സംഗതി കൊണ്ടു പിടിച്ചു ധനസം
 തങ്ങളിലൊത്തു നടന്നു തുടങ്ങി
 കോപ്പുകളെല്ലാം കത്തുകയായി-
 ടേലിക്കുന്നതു ഗുണമെന്നോത്തു
 പൊൽപ്പൊങ്ങിടും വ്യാപാരികളേ
 ക്കിപ്രംകല്പനവിട്ടു വരുത്തി
 വേണ്ടതു സകലവുമെല്ലിച്ചു വില
 കൊണ്ടു പറഞ്ഞു കരാരം ചെയ്തു
 രണ്ടു ദിനത്തിനകത്തിവയെല്ലാം
 കൊണ്ടു വരുപടി വരുതി കൊടുത്തു
 തിരിയെപ്പോന്നു കച്ചവടക്കാർ
 സരഭസമെല്ലാം ചട്ടംകെട്ടി
 നരപതിതന്റെ ധർമ്മത്തിന്റേതേ
 പരിചൊടുയാത്രയുടേതുടങ്ങി
 ചെട്ടികൾ പട്ടുകൾ റട്ടുകൾ ശീട്ടികൾ
 കെട്ടിപ്പെരിയൊരു രാജാധം തോള-
 ത്തിട്ടു മുറുക്കിത്തലയിൽ
 കെട്ടും മുലത്താരും യുതിയൊടു
 വാരിവലിച്ചൊരു മാതിരി കെട്ടി
 പാരം നീണ്ടൊരു മീശ പിരിച്ചു
 ചേരുപൊട്ടുകൾ തൊട്ടു നൂപാലയ-
 മോരോന്നായ് ചെന്തുകരേറി
 മുണ്ടുകൾ കച്ചകളെന്നിവ പലവക
 തണ്ടുകളാക്കിക്കെട്ടി മുറുക്കി
 തണ്ടുകളിട്ടു ചുമപ്പിച്ചു നവധി
 പാണ്ടിപ്പട്ടന്മാരുടെ കൂട്ടം
 കുറിവിരിപ്പതിന്നുള്ള വിദഗ്ദ്ധത
 യേററം കൂട്ടിത്തട്ടിയുരുട്ടി
 സ്തംഭിച്ചൊരു വക പൊട്ടിപ്പൊരിയും
 കട്ടികൾ സമ്മിതമസംഖ്യവെന്നു
 തോളിലുമായി ലുമിവയുടെ യിടയിലും
 മോരോലേസ്സുകൾ കെട്ടി മുറുക്കി
 പാളത്താരമുടുത്തു ലലാഭേ
 പാളിടാതൊരു പൊട്ടുംതൊട്ടു

കൊങ്ങിണിമാരുമവസാരമവചന-
 ഭംഗിയിലേതാഞ്ഞെക്കിഞ്ഞെക്കി
 തങ്ങളിലൊരിക്കലുപിശകുട്ടി-
 ട്ടങ്ങിതിലേവഗമണത്തെയുടങ്ങി
 കുറികൾക്കുള്ള വടംകുടുംകുല
 വറമുറികളിലവരൊക്കെ നിറച്ചു
 ചെറുതേൻ ഗുളമിതിമധുരതരം മുട്ട
 ചെറുവകുപ്പങ്ങളുമൊരു വകവന്നു
 ഗോരോചനയും ചന്ദനവും പനി-
 നീരകിലത്തലിവണ്ണം ബഹുവിധ
 സുരഭിലവസ്ത്രമണമവിടങ്ങളി-
 ലൊരുപോലൊന്നു പരന്നു നിരന്നു
 സാമാനങ്ങളുനേകമിവണ്ണം
 സീമരഹിതവെന്നിഹ ചേർന്നു
 സോമകുലോത്തവനാം നൂപനാടന-
 ല്ലോമനമകളുടെ വേളിയടുത്തു
 നാലാഴികളാൽ ചുഴിപ്പട്ടവി-
 ശാലാവനിതയിൽ വാഴും നിർമ്മല-
 ശീലന്മാരാം ഭൂപതിമാർ ബഹു
 കോലാഹലമൊടുവന്നു തുടങ്ങി
 പടയംകടലിൽ തിരയൊടു പടുതയൊ-
 ടിടയുവെള്ളക്കുതിരപ്പടയും
 കുടയംകൊടിയും കുറിനശിലാദ്രിയ-
 മുടയം ചന്ദനവുമുടയൊരു വെടിയും
 ദുരൂഹിഭേരിവെരുമ്പറനശ്രമി-
 ടക്കയുടക്കുകൾ കഴലുകൾ കാളം
 എന്നിവക പല ബഹുരസവാദ്യമ-
 തീന്നു വരുണൊരു ചോരാരവവും
 ഇങ്ങിനെയുള്ളൊരു ചോഷത്തൊടു നൂപ-
 പുംഗവരെല്ലാം വന്നിഹ ചേർന്നു
 അംഗൻ വംഗൻ പാഞ്ചാലൻ വിക-
 ലാംഗൻ ചെരിമഹീപതി സാലാപൻ
 കന്തളമാഗധപുണ്ഡ്രനൂപന്മാർ
 ചെന്താർ ശരസമനൈഷധവീരൻ
 സിന്ധുരൂപൻ ചോളൻ പാണ്ഡ്യൻ
 സന്തോഷാശയകാശികരൂശൻ
 കേളിപരന്നൊരു കേരളകോസല
 മാളവമാദ്രവീരാടനൂപന്മാർ

കുറുപ്പൻകുറുപ്പൻകുറുപ്പൻ
 സുരഭിസുരഭിസുരഭിസുരഭി
 എന്നല്ലിതിബഹുവിശുദ്ധരായി
 മനവർപലതുംപുണ്യസ്ഥലഗുപ്തം
 മന്ദിരമായതിൽവന്നെത്തുമയം
 മതിസുരസ്സിനശരിയായ്ക്കു
 ഉദയപാലകരതമശേഷം
 പ്രാതൽകഴിച്ചിടാതിവിടേനിമ
 പൈതങ്ങളുമായ് വന്നുവിശന്നതി-
 സാദമിയന്നുവസിപ്പുകുറുപ്പൻ
 സമൃദ്ധമവുമുറുകിച്ചിലരതി-
 മുരളിഗിതനടന്നുതൂങ്ങി
 അതുപുത്തിലമാത്യന്മാരുമു-
 തത്തുതൂങ്ങികുലനപലതും
 പട്ടന്മാരെന്നിങ്ങവെട്ടമി-
 തൊട്ടമിനിക്കുവിടക്കുന്നീല
 കട്ടികൾപട്ടിണിമുഖംനിലവിളി-
 കട്ടകിലധുനാഭൂപതിമാരുടെ
 മട്ടകളൊന്നുവകന്നിടുംപല-
 നീട്ടകളുടേപ്പുറപ്പെട്ടമപ്പോൾ
 കെട്ടുകൾകെട്ടാറവും ഞങ്ങൾ -
 കഷ്ടിക്കുളൊരുക്കഴിവു മുട്ടം
 നിങ്ങൾക്കുള്ള ദേഹസ്ഥപുണ്യമതു
 പൊങ്ങും പിന്നെയുമുണ്ടാരുദോഷം
 നിങ്ങളിലൊരെയുമിങ്ങിനെയുള്ളൊരു
 സംഗതികൾക്കുവരുത്തുകയില്ല
 നേരംപോയതുകണ്ടില്ലേപുരു-
 ഷാക്കുവന്നുനിറഞ്ഞല്ലോക്കുണ്ഡ-
 ഹാരമിക്കണമിലവയ്ക്കാൻപണി-
 തിരഞ്ഞല്ലോനിമിഷംകൊണ്ടു
 തെങ്ങാപ്പണിയതിനുള്ളവരൊക്കെയു-
 റങ്ങിപ്പോയൊവെള്ളമെടുത്തു
 തെങ്ങന്മാരുടെതലയിലൊഴുകുണ്ഡ-
 മങ്ങിനെചെയ്യാലിങ്ങനെവേണം
 അപ്പംവാക്കുന്നിപ്പോൾപോകുണ്ഡ-
 മപ്പോങ്ങിപ്പട്ടനെനിങ്ങൾ
 ഉപ്പുകണക്കിനുചേർക്കണംശിവ-
 ഇപ്പുപലതുമുറുപ്പനികളിൽ

ലവണത്തിന്നുടൊകംതെരുകി-
 ലവണെന്നാലും മീശകളെല്ലാം
 ചവണകൾകൂടാതെപ്പിടങ്ങാ
 നിവന്നൊരുകല്ലനയുണ്ടറിവേണം
 വഞ്ചിപ്പട്ടനനിങ്ങടൈവെശ്വ
 സ്സഞ്ചിയുമായിട്ടിങ്ങവരേണം
 പാഞ്ചാലാധിപനെങ്ങോപദ്രവ
 മഞ്ചാരായിതൂങ്ങിട്ടിപ്പോൾ
 വല്ലാതെക്കിടന്നുരുക്കുന്നു
 പൊല്ലാപ്പോക്കുന്നമുക്കുവരുന്നു
 നല്ലൊരൊപ്പമുണ്ടാകാഞ്ഞാൽ
 വല്ലാതെക്കുഴങ്ങിടും ഞാൻ
 തൃക്കൂടംകുറുപ്പനതിന്നും നൃപ-
 നില്ലിനശക്തിയൊരല്ലംപോലും
 തൃക്കൂടംകുറുപ്പൻശത്രുഹന്മതി-
 നുള്ളിൽതള്ളലുമുതലുമാവും
 സുരഭിയാളാമമച്ചിക്കതിൽ
 നിന്നുവരുന്നൊരുനാറമുസംഗ്രം
 എന്നതുകൊണ്ടതിനങ്ങും മടിനൃപ
 നിന്നതിനാലതുവഞ്ചിക്കുണ്ഡം
 ഗ്രന്ഥംനോക്കിയിരുന്നുചിരംനീ
 ചിന്തിച്ചുക്കുറുപ്പിടല്ലേ
 ഹന്തമാറിപതിതാനവിടേക്കുതു-
 കന്തംമറിയുണന്നൊന്നുകിടന്നു
 ഇങ്ങിനെപലപലകല്ലനകൊണ്ടുകു-
 ലുങ്ങിനരവരസദനമശേഷം
 തിങ്ങിനെത്തുടങ്ങിപ്പുണ്ഡലവര
 മങ്ങനടത്തിസ്സമൃദ്ധമവു
 ചെറുമണിയരിയുടെചൊന്നവിടെ
 പ്പെരിയൊരുവെള്ളിക്കുണ്ഡംകുണ്ഡം
 തരസവച്ചുനീച്ചിനകൂട്ടി-
 ടുതരമംഗ്ലാപൊങ്ങിക്കുണ്ടു
 കുറികൾചമച്ചുപുനരുടനെരിപൊര
 പാറകളെന്നിവയെല്ലാംതീൻ
 അന്നിമിഷത്തിനകുത്തിലവയ്ക്കാൻ
 തരമയ്യന്നുനൃപശാസനയാൽ
 കാഞ്ചനരചിതവിശാലമെങ്ങു-
 മഞ്ചാതെങ്ങിനങ്ങിതൃക്കൂടം

വാഞ്ചെയ്ക്കാത്തപദാർത്ഥം പലതും
 പഞ്ചമകനവിളമ്പിനിറച്ചു
 പിന്നത്തെക്കമയെല്ലാം പറവാൻ
 നമ്മെക്കൊണ്ടുകണക്കാകില്ല
 അന്നത്തിന്നുടെവൈഭവശക്ത്യാ
 മന്നത്തംപലകാണുന്നതും
 ധരണീദേവരിഖാരവൻചോരം
 ചേരംകുറിയുംചേർത്തിരുക്കുകകളിൽ-
 വാരിഞ്ഞരുതെയെങ്ങുമെല്ലാത്തി
 പ്ലാകുണ്ണതൂരിച്ചുവശായി
 മനോരവിപ്രസാദപ്രമുഖം പല
 വട്ടവുമെങ്കഴിച്ചിട്ടുകൊരി-
 യറീടാഞ്ഞുകൊന്നുകിടന്നതു
 തട്ടംമട്ടുകടിച്ചുതുടങ്ങി
 അടയടൈവടുചടിയെന്നിടവായിൽ
 ഗുഡുഗുഡുവെന്റടനോൻറാകവെനീ
 വിടദാമായാതെയെന്നിയിലെ
 ഉടമയുമെന്നിടമാടുന്നതല്ല
 പാട്ടാതേടിനമുതലാന്നാൽനീ
 കാട്ടാമൻകൊണ്ടോടിപ്പോലാം
 നാട്ടാരെപ്പരിപഘിക്കിൻറവി-
 രാട്ടാകിയവൻതേടിനസൊത്തു
 എന്നിങ്ങിനെപലചൊല്ലിട്ടൊരുവൻ
 തന്നുടെതൊള്ളയളന്നുകൊണ്ടു
 മുന്നിൽപാലായസവും കൊണ്ടുന-
 ണ്ണൊരുവൻറവിറക്കേചെന്നു
 ഗോഷ്ടികൾപലതുമിവണ്ണകൂട്ടിയെ-
 മെട്ടുസഹസ്രംകോടിജനങ്ങൾ-
 ക്കിഷ്ടംപോലേക്കുണമനവധി
 വട്ടത്തൊട്ടുകൊടുത്തൊരുശേഷം
 നേരംപോക്കുകളുള്ളതുസകലവു-
 മാംഭരിച്ചിട്ടുന്നതിനായി
 വീരൻഭൂപതിവരുതികൊടുത്തതു-
 നേരംപലകളിയങ്ങുതുടങ്ങി
 കന്തേരംപാളേരംചിലചില
 പന്തേരം ഞാണന്തേരംകളിയും
 പന്തിരൻമുച്ചുണെന്നിവക
 പൊന്തിച്ചുജ്ജ്വലതപ്പും തടവും

പെപ്പടിവിദ്യകുറഞ്ഞുടമ്പല
 ചെപ്പയടിച്ചുപൊളിക്കും കളിയും
 അല്ലമാക്കുമെന്തിപ്പാൻനല്ലമെ-
 രുപ്പിക്കാരുടെമോഹിനിയാട്ടം
 ഓട്ടൻതുളുക്കൽവളത്തിച്ചാട്ടം
 ചാട്ടംവെണ്ടായുള്ളൊണ്ടാട്ടം
 ഓട്ടംകഴൽവിളിവിണ്ണമുദംഗ-
 കൊട്ടുകൾപാട്ടുകൾമനോരമിയിൽ
 അമ്പാടുകുളുകടിചെച്ചാരുക്രൂരം
 തുമ്പില്ലാത്തവരുടെചാഞ്ചാട്ടം
 അമ്പടത്തൊന്നൊന്നൊരുനാട്ടും
 കമ്പുകൾകൊണ്ടടികൊണ്ടുജ്ജ്വലം
 ഇത്തരംമോഹനരംഗംവെക്ക-
 കർത്തവ്യകൊണ്ടു സമസ്തജനങ്ങൾ
 ചിത്താനന്ദരസാപ്തിയിൽമുഴുകി-
 ട്റ്റൊത്തുനീരൊന്നൊത്തുതുടങ്ങി
 രാജാക്കന്മാർക്കുജ്ജ്വലസിപ്പാൻ
 രാജമരാളനോഹരനടമാർ
 യോജിച്ചുണ്ടുകളിക്കേണം നി-
 വ്യാജംകൈകൊട്ടിക്കളിപലതും
 എന്നതുഹൃദികരുതിടിനമന്ത്രിക-
 ളന്നരപീനപയോധരിമാരേ
 ചെപ്പുവിളിച്ചുവരുത്തിക്കൂട്ടി-
 ട്റ്റൊന്നുചെയ്തുമന്ദിവിണ്ണം
 നിങ്ങളടയാട്ടംകളിയുംകുറുപ്പാൻ
 അങ്ങുകുരുഹലമാൻമഹാപതി
 പുംഗവമെല്ലാമുണ്ടുവസിക്ക-
 ന്നങ്ങുഗമിക്കണമിനതിവേഗം
 മന്ത്രികൾതങ്ങളുടെവചനംകേട്ടു
 ചെന്താൻനവദലമിഴിമാർമോദികൾ
 ചന്തത്തിൽപലകൂട്ടുവതിനൊര-
 മാന്തംകൂടാതാരംഭിച്ച്

തലമുടിമനോഹരവടിവിൽകെട്ടിമുഴു
 മലർമാലയതിനടയടിയിൽമുട്ടി
 അളക്കങ്ങൾവിവസിമുളികത്തെന്നിൽചില
 തിലകങ്ങൾകുതുകമോടികിമിന്നി
 വിധിപോലെയനയനങ്ങളെഴുതിത്തീർത്തുപുന-
 രധരവുമധികമായ് ചുവന്നുവന്നു

കരകളുംകുറികളുംനിന്നുതരിങ്ങിപ്പോ
 തരംപുടവയുമായെരിയിണങ്ങി
 കനലൊത്തകനകത്തുപ്പുകളണിഞ്ഞു ബഹു
 ജനങ്ങളുമിതുകാണുന്നതിനണഞ്ഞു
 കസവിട്ടപെരുകുറിവസനത്താലേകുമാ
 കലശങ്ങൾപൂമുഖിമാർമാച്ചുപാലെ
 കരയെല്ലാംശരിയായിട്ടിരിക്കുന്നില്ലേയെന്നു
 തെരുതെരഞ്ഞോക്കിക്കൊണ്ടുനടന്നുമല്ലേ
 പാലർശരൻപലശരംതൊടുത്തുചെന്നുമന-
 മലസാതകമ്പടികൊടുത്തുനിന്നു
 കളർമുഖമുഖിപ്പിച്ചുപരമമിച്ചു
 തിരകളിലോലങ്ങളിലകംഭുകടിയുലച്ചും പല-
 രസംപുലരുന്നകടക്കണ്ണടികൊണ്ടു
 പലരെയുംവലച്ചിട്ടുതകുതിവാടി
 മതിമുഖികലമണിജനംഗമിക്കും വിധ-
 മതിശയമതിനാശംബലകൊടുക്കും
 ഇതിമതിയതിലതികളുകമോടേവനി-
 മതിമുഖിമണിമാരും ഏവതിയുടെ
 സദനത്തിലകംപൂക്കുവണക്കത്തോടേനിന്നു
 മദനസുന്ദരനരവരനികടേ
 ഏവതിയുമുരുതരസസഹിതംഹിതം
 സപദിയങ്ങുവരേടുപറഞ്ഞാനിദം

പദം ശങ്കരാഭരണം—ചെമ്പട.

പല്ലവി

സുന്ദരിമാർമണിമാരേ ശാരദ
 ചന്ദ്രസുന്ദരതരാസ്യമാരേ

അനുപല്ലവി

പൊന്നണിഞ്ഞമോടികൂടി
 ഇന്നുനിങ്ങളെല്ലാംകൂടി
 മുന്നിൽവന്നുകാണുകമുഖം
 വന്നുമേജനസാഹചര്യം (സുന്ദരിമാർ)

പരങ്ങളർ

സദ്യതകളുപൊടിച്ചുകഴിഞ്ഞില്ലേകണ്ണത്തി-
 പുത്തരിതാഴ്വലവട്ടവുമതിലില്ലേ [നേക
 ചിത്തസുഖത്തെടുക്കുകകിനിറച്ചില്ലേ
 മുല്ലപ്പൂമാലമേൽത്തരമത്തലിത്തൊക്കെലഭിച്ചി-
 തിങ്ങുംതരത്തിക്കണ്ണുവഴിയിൽകൂടി [ല്ലേ
 പൊങ്ങുപെയ്യിത്തട്ടിമുഖംകുറിഞ്ഞുവാടി

അംഗങ്ങളിൽനിന്നുവിയല്ലൊലിച്ചുപാടി
 നിങ്ങളർക്കെന്നിലേറാംഭയഭക്തിയുക്തടി
 ഇന്നിതുപൊഴുതിനവന്നതുമനമതി-
 ലെന്നുമിരിക്കമതറിയുകനിങ്ങൾ (സുന്ദരിമാർ)

2

നിങ്ങളടമഞ്ചൽപുരുകഴൽനന്തനവും
 പല്ലവമൊത്ത
 അംഗപ്രഭയുത്തലമുടിയുംസ്മിതവും
 ഭംഗികലനാദമൊടിയുംവലവടിയും
 കാണുകമുഖംഞങ്ങൾവലഞ്ഞുഴലുന്നു
 പലവിധവുംകേളിവിനോദംകാണാൻകൊതി-

[ച്ചിടുന്നു

നാളികശരശരമെയിൽപതിച്ചിടുന്നു
 മാളികതിരികത്തീടുന്നന്നുതോന്നുന്ന
 കോളല്ലാതരോമനംപററീടുന്നു
 കേളിനീകേളികളാടണമതിനൊരു
 കാലവിളംബനമരുതൊരുതെല്ലം (സുന്ദരിമാർ)

3

ആടലകുന്നുടനാടുകസംഗീതംപാടിക്കൈ-
 ചൊടുകളനവധിവയ്ക്കുകവിഴരഹിതം [ക്കൊട്ടി
 വടിവൊടുപുരുകക്കൊടികളുമിളക്കട്ടെ
 മാടൊക്കെകൊരുക

ഹാടകമാലയെടുത്തുകളിക്കട്ടെ
 കാലിലേലിലമ്പുകൾകിലുങ്ങീടേണം
 പാലവേതിലകങ്ങൾവിലസീടേണം
 നാലുമൊരഞ്ചുരസനേടിച്ചീടേണം
 മാലോകരതുനേരമയങ്ങീടേണം
 മട്ടകളിതിപലകണ്ടുലർശരനിന്ദ
 നട്ടംതിരിയണമവിരതമേറം (സുന്ദരിമാർ)

ശ്ലോകം.

ശുഭാ ഭൂപാലവർച്ചാവലിമകടലസ-
 ത്തകമാകുന്നൊരാൾ

വർത്തശ്രീരാജവീരേക്കുകളിതിപലതും
 ചിത്തസന്തോഷപൂർവ്വം
 ഭരതഭഗവതാദികൾത്തൊടുപടപൊരുതും
 കൊരകമാർഭൂപസമ്മോ-
 ദാത്ഥംവട്ടത്തിൽനിന്നങ്ങിനെസദസീമുദാ
 നന്മയിൽകമ്മിപാടി.

കമ്മി.

പുണ്യക്ഷിതിതലപാലകരോ ശശി-
 ഖണ്ഡധരപ്രിയവീരവിരോ
 വണ്ണനീയാംഗം-ഭവൽഗുണ
 മണ്ഡാലോടുങ്ങാ-തവകീർത്തി
 വണ്ണവുമങ്ങാ-സദാനേരം
 വിണ്ണിൽപലപെണ്ണുങ്ങവണ്ണതവവണ്ണങ്ങ
 കണ്ണങ്ങകാൺമാൻകൊതിച്ചീടുന്നുസുര
 ണ്യങ്ങരംകൊണ്ടുതവിച്ചീടുന്നു.

2

സുന്ദരരൂപിണീസിമന്തിനീചിരം
 ചന്ദ്രാഗമനമാശ്വേലിലിനി
 ന്നീച്ചുകൂടിപലപദം
 സന്നമായ് പാടിബഹുരസം
 മാന്വിതനാടിസുരരംഭം-
 ജന്യത്തിലമന്ദതാമിയന്നത്തലകുന്നുത്തളിർ
 തന്നിൽകുതുകംവളന്നിരിപ്പു ഹരി
 കന്നിക്കുംമോദമോദേചിരിക്കും

3

പഞ്ചിമുഗാക്ഷിക്കുമോദമേകം—നല്ലോ
 റിജുകിടാങ്ങളുംജാതരാകം
 തുള്ളിനടക്കുംരിപ്പുകുളേ
 യെല്ലാംമുടിക്കുംമഹേശ്വര-
 മുജ്ജിഖടക്കുംജനപ്രീതി-
 ജ്ജ്ജബഹുവല്ലവിധമുജ്ജപലതല്ലാം—ദൂത
 മെജ്ജോളംശങ്കിച്ചീടതൈചെയ്യും—കുവാ
 വെജ്ജവുധാരാളമായ്പ്പെയ്യും

4

കാലാരിപാദാരവിന്ദാർച്ചനം-ബഹു
 കാലമായ് ചെയ്യുംഭവാനന്തരം
 മേഖിലശേഷംവരപാപ-
 ജാലങ്ങൾതോഷംഫലതവ
 കാലാവശേഷംകുലുങ്ങതെ
 പാലിക്കുകശീലിച്ചതുമേഖാലുമിളംപാലക-
 പാലഭരണനമസ്കരണമിഷം- അതി
 നാലേഗുണവരംസന്തതിക്കും

അംഗനമാർമിന്നിമിനുങ്ങിയഗാംഗേയര-

യിൽമുങ്ങി

ഭംഗിയിൽതൃപ്തപുംഗവർത്തിങ്ങിവിളങ്ങുമരങ്ങ-

വണങ്ങി

ജ്ജ്ജിനെബഹുമംഗസുന്ദരവിതശ്രംഗരംഭി-

യിണങ്ങി

സംഗീതപാടണക്കുട്ടു-മാർത്തവകർകുണ്-

ങ്ങി

പെൺമണിമാർകുഞ്ചിയടിച്ച് പരമാനന്ദിവാട-

ണകുണ്ട

അംബരമതിലംബരചാരികൾപരമോദാ-

പ്രീതിലാണ്ട

അമരരൂപിപുരിതതിലമന്തംതാരസേക്കുന്ന-

മാരം

സമരവില്ലിവരോടുതലേവാരസമരംനോക്ക-

ങ്ങാരം

പലപലകളിതളിടരാളിടകുമമളുളുകുളബര

മാരം

കുഴർമുഖയിണഭംഗിയിലിട്ടുള്ളുമ്പിച്ചാടി-

നേരം

മുല്ലശരൻഭൂവല്ലഭരശ്ശുദ്ധംചെയ്തുകുടങ്ങി

വില്ലുകലച്ചുള്ളൊരുതല്ലകളോവരൊന്നുകഴങ്ങി

ഭൂപതിനിജമഹിതദയാബുധിയാമതി സഖ

ദിതെളിഞ്ഞു

ആ പനിമതിമുഖിമാരോടിനിമതികളിയെന്ന

പറഞ്ഞു

പിരിയൻവളരരിവളകുളശ്ശരമിതിനിര-

വധിപണ്ടം

നരപതിതാൻ വാരിക്കോരെയവൾ കൊടുത്തു

വികണ്ഠം

അംബുദനീസുരചിരവേണികൾപണികൾ

കുപ്പിവണങ്ങി

സമ്മാനംവാങ്ങിമുദാനിജമഹതിലേക്കുമടങ്ങി

ഘോഷംപലതുമിവണ്ണകുണ്ടത-

ശേഷംവാഴ്ത്താൻമോഹച്ചാലമി-

ലാഷംമാത്രംശേഷിച്ചീടുമൊ-

രീഷലിനിക്കതിനില്ലൊരുതെല്ലം

അത്രവിചിത്രതരംപലതുമ്പ

പുത്രീപരിണയസംഗതിതന്നിൽ

ധാത്രിപാലകവേനേകുണ്ടനി-

മിത്തംബഹുജനമോത്തുതുടങ്ങി

ഇതരപലപലകോലാഹലമൊട്ടു
താൻതൻമൊഴിയാൾ സീമന്തിനിടെ
കീർത്തിപ്പെട്ടൊരു പന്ത്രാഗദനൊട്ടു
പെട്ടുവിവാഹവുമെടുക്കഴിച്ചു
അന്നുവരതന്നെരവിവരമെ-
ന്നുജനങ്ങളുമൊരൊന്നായി

അന്നൊട്ടു ഏകത്തിൽ ചെന്നു
നന്നുമാറ്റത്തു ടിപ്പുവാണു
മന്ത്രാഗദനം തന്നെവെല്ലു
സുന്ദരിസീമന്തിനിയുമെന്നു
മൊന്നിച്ചുരടിയെഴുതുക
മുന്നതസുഖമൊട്ടുവെഴുതി.

പന്ത്രാഗദപരിതം ഓട്ടൻതൃശ്ശൂർ സമാപ്തം

സുന്ദരിയംബരം

ഓട്ടൻ തൃശ്ശൂർ.

കരുതലയുതന്നും കാവ്യമുദാഹരണവും
വിമതജനകൃതാനും വിശ്വലോകൈകകാന്താ
സകലദിശീലസന്തം സാഗ്രകാരുണ്യവന്തം
നമിത വിഷ്ണുകാന്തനൈമി വിഷ്ണുപാദംതം
അഖിലഭൂവനമുണ്ണി പെണ്ണുപോലുമുണ്ണി
തരുണികരമുമുണ്ണി സർവ്വലോകകൈതമുണ്ണി
പെരിയശേഷമുമുണ്ണി പെരുമുപ്പാലുമുണ്ണി
കരുതലയുമുണ്ണി കാരുണ്യകൈതയുമുണ്ണി
പഞ്ചബാണസുഭാഷിതം വിശ്വബന്ധിതം
പട്ടുതവടിവിളടിതന്നെന്തെങ്കിലും

ബി.കെ.

വിഷ്ണു പത്രയായിനാമോവിശ്വലോകപാലികേ
വിരവിവിന്നുകവിത പെരുവതിന്നുനീയുണ-
മേലുണ്ടാദിദൈവമുണ്ണിതേ മേന്മയെ [യു]ന്നം
ജനനമണമുണ്ണിതേകാരുണ്യകൈതകാരു-
നീലനീരോദിമോരനീയലോമേന്മയിവെ
നീലിവിളടിതന്നിടയമിന്നുഗേമാക്കിടന്നമേ
ശാരദേയ്യം ബസന്നിഭാനന്ത പരാപരം
ശാമപരമിയനീലനിൽപദാബ്ജമെ

നിയ

ശ്രീകരുണാധിപനീശ്വരകൃപാതല്പരം
ശിശിരകിരണമസികണ്ഠകേനീശം നമോ

സ്മരതേ

ശ്രീകരുണാധിപനീശ്വരകൃപാതല്പരം
ശിശിരകിരണമസികണ്ഠകേനീശം നമോ
അംഗം വിശ്വലോക ഗൗരീപതേ
മംഗല്യപ്രദായക നീലകണ്ഠാ
തുംഗവൃന്ദഭോധി മന്ദമോ
മംഗ്ലാഗിരിനന്ദിനിയോടുക്രൂരി
സംഗീതഗുണത്തെ പരത്തുവാനായി
രംഗേ ചന്നിനിഷ്ഠ ഗുണച്ചിടേണം

കരുണാമൃതനിധി കരിവരവദനൻ
ശരണാഗതജനപാലനശീലൻ
തരുണനൈമിഗോത്രനാഥൻ
സരസിഭവമുഖസുഗണസേവ്യൻ
പുരാമരബിജസമുത്ഭവനരതം
കാഞ്ചലദരിതനശേഷജനേയ്യൻ
പെരുമിനകകൃപാകൃപമാദിതന
വരമാരുവില്ലാമശേഷമൊഴിപ്പാൻ
നിരവധികൃപയാടുമമ്മാതാരിൽ
മരുവുകസതതമതിന്നായ് വരേ
ഭാരതീയം ഗുരുപരം വ്യാസന-
മരുണദികളാംഗ്രാമവരഗണവും
പരമാനന്ദമിയന്നുസദാ ഏദി
പിരിയാതിരുവസിപ്പിടേണം

അഗ്രയം കൈവണങ്ങുന്നേൻ
 മേയ്യുദ്ധമാമാഭാഗ!
 നന്ദിനിയാം സുന്ദരിക്ക
 തന്നെചെയിവാഹകരം
 വന്നുവല്ലാഭാഗ്യപരം നന്ദനീയരോ
 ഏതൊരുപുരുഷന്റെ
 ജാതകമിവരക്കുചേരും
 ജാതിയോഗ്യനായുള്ളഭൂമിപന്ദരിൽ
 വിദ്യാവണം ബുദ്ധിവേണം
 വിശ്വതകീർത്തിയുമാവണം
 മനമുള്ളുണങ്ങുകക്കേ-
 രറമില്ലാതിരിപ്പവൻ
 ഉറവസ്വപാതിദയാൻ
 മുറുമെൻമോഹം

കന്യകാശ്വരകല്യാണത്തിൽ
കാലംവെക്കുന്നതാണെന്നു
കാമംവിധിവിധിയിൽനിന്നു
കാട്ടിപ്പറഞ്ഞാൽ വെല്ല
കാമം തപനംതേറ്റുമാടികൾ
നമെന്തുവെന്ന് വിജയകാലം
എന്തെന്തുവെന്ന് വിജയകാലം
പേതസിക്തുകൾമൊട്ടുണ്ടിടേണം
മംഗ്യകൊണ്ടും യോഗ്യതകൊണ്ടും
ശ്ലാഘ്യതകൊണ്ടും പുഷ്യതകൊണ്ടും
യോഗ്യന്മാരായി സുന്ദരിയൊടു
പെട്ടുയിരുന്നതുമാണിടേണം
അഗ്നിയെന്നതുകേട്ടുമാരമൻ
വ്യഗ്രതകൈവിട്ടുനേതനെ
പേതസിക്തുകൾമൊട്ടുണ്ടിടേണം
പേതഗർഭമിടമെളിപ്പെട്ടു.

എരിക്കിലക്കംമോദരി—മുറിയടന്ത.

നന്ദകുമാരമുരരേ അം—
വിന്ദവിലോചന ശൗരഭം
സുന്ദരിതന്നെകല്യാണ ചോഷത്തെ
സുന്ദരലീലാചര്യണം നല്ലൊന്നാകേൾ(നന്ദ)
കന്തികുമാരന്മാരും നാലർ
നന്ദവനത്തിൽ പൊയല്ലോ
ചിന്തിക്കിലവരോട് കൂടുന്നപ്രകൃതിയും
സന്ധിപ്പാമ്പാകാശം അടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേൾ
കൂട്ടാളികളെപ്പോലും അങ്ങ
കാട്ടിൽകിടന്നുഴലുന്നവരും
കൂട്ടത്തിലിരിക്കുന്നവരെക്കൊണ്ടിവിള
വേർപിടിക്കുകയോ ചെയ്തിരിക്കുമ്പോഴേക്കും
ദുഷ്ടന്മാരെ കണ്ടാൽ
കരുതലുള്ളവർ കാണാൻ
അവനെപ്പോലെതീയുണ്ടിപറഞ്ഞുപോലല്ല
അപരം
അപരിമളാളികൾക്കകട്ടിവളാകട്ടവനുംകേ
പരിണയമിന്നിരു മെല്ലാത്തേ [നന്ദ]
പുഷ്പമേയുള്ള നിന്നുമുൾ
കരുതലമെല്ലാത്തവരുമിതിനില്ല
കരുതലുള്ളവരും മമ സന്തോഷവിജയസഖികൾ
(നന്ദ)

ബലദേവതയുടെ ഗിരമതുകേട്ട
വിജയസഖൻ ബഹുമാനിച്ചുരളി
അങ്ങിനെതന്നെ തരംപയ്യ കൂട്ടൻ
അങ്ങതിനുടെ സന്നാഹമൊക്കെ
പത്രികയെഴുതി ദൂതന്മാരുടെ
ഹസ്തത്തിങ്കൽ ദാനംപയ്യ
ഹസ്തിനമായപുരത്തിനയച്ചു
മത്തമഹീപതിദുഷ്ടന്മാരായ്
നീട്ടുകൊണ്ടുവർദുഷ്ടന്മാരായ്
കോട്ടയ്ക്കുള്ളിൽ ചെന്നുകേൾ
വാട്ടിൽക്കണ്ടതാസവകനപ്പേരും
പരിചെയ്തപോലിച്ചായവരോടു
എങ്ങുനില്പോൾവരുന്നിതുകൂവേ
ഞങ്ങൾദാനംകയ്യിന്നവരും
എന്തൊരുകാലം ദാനംകയ്യിന്നിൽ?
നിന്തിരുമേനിക്കുണ്ടൊരുനീട്ട്
കാണട്ടെന്നവർവാങ്ങിച്ചുടനെ
കാഴ്ചസ്ഥാനവെച്ചുവണങ്ങി
കാഴ്ചസ്ഥാനാക്കിപതിയപ്പോൾ
വായിച്ചുപറഞ്ഞെന്നുയർത്തി
വലരിപുസഹജൻ ബലദേവതകുറി-
ദുഷ്ടന്മാരനറിഞ്ഞുവെണ്മ
കരുളവിവരംപയ്യൻനിന്നുടെ
മകനെന്നുള്ളതുനിശ്ചയമാക്കി
വൃശ്ചികമാസംപത്താതീയതി
വിഷ്ണുകഴിഞ്ഞൊരുശേഷത്തിങ്കൽ
അപതിച്ചുപരിമിത്തിട്ടുവോൾ
കുടലുഗ്നംനല്ലമുറ്റത്തും
സന്നാഹങ്ങളുമൊക്കെയൊക്കെ
തന്നാൽവേണ്ടതൊക്കെയൊക്കെ
ലക്ഷണനോടുംതലയന്നാളേ
ലാല.തരമിവിടേക്കെത്തിടേണം
ഇപ്പടിതിരുവുളനിട്ടിന്നെഴുതി
മുത്തുസാമിമുകുന്ദനെഴുത്തു.

പുത്രനോട് കല്യാണോത്സവമതി
ചിത്രമിതെന്നുസയോധനമുപൻ
മിത്രങ്ങളുകനിപ്രമുഖാദികൾ
ഒത്തുവിചാരിച്ചുവെചൊന്നാൻ:—

ഇങ്ങിനെതന്നെസംഗതിവഴകിൽ
ഇങ്ങൊന്നൊന്നായെന്നറിക
കൊണ്ടൽക്കാർവണ്ണൻറൊട്ടെയം
കണ്ടവരില്ലിങ്ങൊത്തൊരുകാൽ
കൊണ്ടിങ്ങനെയനുവാദംചെയ്തു
കണ്ടാലറിയാമെന്നുചിലർ
കൃഷ്ണനൊടിങ്ങൊരുബന്ധുവതായാൽ
തൃഷ്ണയുമിനിനമ്മളിലായല്ലോ
ജിഷ്ണുവിനുബലമൊന്നാകുന്നു
കൃഷ്ണമിനിനമ്മൾക്കരികായി
കുട്ടിൽപോയൊരുപാണുസുതന്മാർ
കുട്ടിന്നിനിവന്നിങ്ങുപിണങ്ങുകിൽ
ആട്ടിക്കളയാമയ്യൊരുതവ
നാട്ടിൽവസിക്കാംചോധയൊഴിഞ്ഞു
നന്നായിങ്ങനെവന്നതുമുട്ടെ
സന്നാഹംസഫലംവരുമല്ലോ
എന്നിവരുചെയ്തതെന്ന
വെന്നിപ്പറയുമെന്തുതുടങ്ങി
ദുരിയോധനസുതനാം ലക്ഷ്മണനും
ഹരിയുടെമകളാം കന്യകതന്നെ
അരിയോഹകല്യാണംകല്പി-
ച്ചുകവെരുമ്പറയെന്നൊരുചോഷം
മാനിനിയെത്തിരുമാലയണപ്പാൻ
ആരെന്നാലതുലക്ഷ്മണനെെന്നൊരു
പോലെയൊക്കെക്കേട്ടുവിശേഷം
കോലാഹലമതികുതുകുതെന്ന
നാരിമണിയായുള്ളസുഭദ്രയു-
മാരാൽ മോഹവനംഗതയായ്
പരംപരിതാപത്തെറ്റുമേവും
മോഹയാടറിയിച്ചാർ മധുവാണി

പദം— ലിജാവന്തി— മുറിയടന്നു.

അംബികാപദയുഗളം
അമ്പിനോടുകമ്പിറ്റന്നൻ
ഓർത്തുനിന്നുടയവാക്ക
മിത്രനാളമിരുന്നുഞാൻ
യമമോ സത്യലംഘനം
സത്യമേയല്ലതേ നീ

അമ്മയുമിനിക്കുഭേദം
എൺമണിമാത്രംചോലുന്നതി
നമ്മൾതമ്മിൽവെയ്ക്കുന്നസത്യവും മറന്നുപോ
യോ
എന്തിവണ്ണംവരുവാണെന്നുഞാനറിഞ്ഞിലേയ്യം
കശുലനാംദുരിയോധനപുത്രനുകൊടുപ്പാണെന്നു
വിസ്മയമിങ്ങിനെതോന്നിയെന്നതേവേണ്ടു.

ദ്രോതായസുഭദ്രാഗിരമതു
മോമുട്ടമുട്ടനേകേട്ടതിതാപാൽ
ഭർത്താവിന്നുടയമികേയിരുവത-
മുൾത്താപത്തെറ്റതൊഴുതറിയിച്ചു
സത്യപരായണസുകലേശ്വര ഭയ
സത്യത്തെപ്പരിചാലിച്ചുതളുക
കൃത്യാകൃത്യാമിതറിയായോ തവ
ചിത്തമതിത്തരമിങ്ങിനെയെങ്ങേ
ഇവളുംഞാനുംകൂടിമെല്ലൊരു
സമയത്തെപ്പരിചാലിച്ചുതളുക
തവകരുണാലേശ്വരപുനെന്നിലു-
മിവളിലു മുണ്ടൊഴുകുകുവാലോ
ഇരുക്കൈതൊഴുതക്കാലുതലോടി
യിരുന്നാർദ്രമസുഭദ്രയുമായി
മധുമനൻമതിപരയുത്തോടെ
മധുമൊഴിമാരൊടിവണ്ണംചെന്നാൻ
സത്യത്തിന്നാരാണീഹസാക്ഷി
സത്യംഞാനെന്നൊരുവൻചൊൽകിൽ
സത്യംഞാനനുവാദംചെയ്തും
മിഥ്യാവാക്കുകൾനമ്മൊടുക്കും
സ്രീകൃഷ്ണകൃട്ടംതന്നെയി-
ങ്ങാകാനുശ്ചമിവരാലത്രെ
ഗുണഭോഷംതിരിയത്തൊരുകൂട്ടം
കണവൻറഗുണമൊത്തമതിയോ
കളമൊഴിമാരെയിതുകാലത്തു
കരുതുകവലുതായിട്ടൊരുബന്ധ
കരുപതിസുനുസുയോധനനായക-
ബോധൻതന്നെയെന്നിക്കാലം
അഗ്രജനാഗ്രഹമങ്ങിനെയായതി-
നിക്കുംമതമെന്നറികസുഭദ്രേ

പട്ടികളെക്കൊന്നെട്ടിവിളിപ്പുകാവ
 കെട്ടുകവലകളുംകൊട്ടകുന്നകേ
 വാളൻകാളൻ ചാത്തൻകുഞ്ഞൻ
 വെള്ളപെട്ടമ്പൽമേളമുട്ടലിടൻ
 ചെമ്മുക്കൻകുരിശുക്കൻചാണ്ടൻ
 ചാത്തൻമുറിവാലൻ മുതൽചാവിൽ
 വാലുവളഞ്ചൻ കോലുവളഞ്ചൻ
 മുക്കുമുകുന്നമുയ്യക്കൻനാഴ്വാ
 നെഴുനെഴുനെഴുനെഴുനെഴുനെഴു
 ബഹുവിധമങ്ങിനെകെട്ടിമുക്കട്ടിൽ
 വാഴ്ത്തുകയറിയിടറുകവിരയെ
 കൂട്ടത്തെഴുമിളകുംചിട്ടവരൻ
 കല്ലുകുളിപ്പിട്ടാക്കുകുന്നനെ
 എത്തുകകത്തുകടലിവിളിപ്പുക
 കടുവായതതാവരണകരവു
 കെടിയമരങ്ങളിലേറിക്കൊമ്പിൽ
 കടുവാപറയാതെവെടികെട്ടെട
 കടുവാകിടികെട്ടെടുമിളകി
 പുലിവലയിൽചാടികിടികത്തട
 കുന്നക്കാരചെണ്ടക്കാ
 പുലിയലരുന്നതുകട്ടോകരവു
 വലിയൊരുകകടകെയിലെടുത്തു
 തലകൊണ്ടാകലകൂടാനെന്നും
 തങ്ങളിലാത്തുവിളിച്ചുചറഞ്ഞും
 അങ്ങോടിക്കൊട്ടോടിനടന്നും

കാട്ടുപാത്തുകുളുടെകൂട്ടമിളകിയപ്പോൾ
 ഓട്ടംതുടങ്ങിനിന്നകാട്ടുപാത്തുകുളുകൾ
 കൂട്ടിവില്ലപ്പോളടിമമ്പുവിചാരത്തി
 കാട്ടുപാത്തുകുളുകൾക്കണ്ണിലുടൻതിറച്ചു
 കൂട്ടംപിരിഞ്ഞൊന്നൊരൊകാട്ടുപാത്തുകുളുകൾ
 കൂട്ടംമുഗ്ദ്ധമുളുകൂട്ടത്തിലിടുകൂടി
 കണ്ടുകിരീടിസുതനാടായകൃപയായെ
 ഇണ്ടൽശരണമൊക്കെണ്ടിട്ടുണ്ടാ . . . . .
 മരമൊളിപൊലെയുള്ളമേനുകൾകുളികൾ
 കണ്ടതെങ്ങളിലാലംബമുഖമുഖമായി
 വൃശ്ചികംവായുപിളർന്നശീതലംവരുമ്പോൾനര-
 വൃശ്ചികംശരണമിരിക്കുകശീതലംവായിൽനിന്നു
 വൃശ്ചികംമറ്റത്തുവീണതൊക്കിലസംപ്രദമേ

[illegible]

അത്തമുണ്ടാകരുതെന്നുതന്നെ
 ചിത്തമനനീയവ
 പത്തിനെപ്പത്തിമുണ്ടിച്ചവരേവരും
 തെളവന്നാലുമിങ്ങത്തലിപ്പേയമേ
 ചക്രപാണിസഹായത്തോടുകൂടവേ
 ശക്താദിവാതവർവന്നാലിങ്ങത്തളമേ (അത്ത)
 നാഗകേതനസുതൻതന്നോടിക്കമരിട്ട
 നാഗാസുരേയ്ക്കൊൻബന്ധിച്ചുകൊണ്ടു
 വന്നതെന്നതിനേലേബന്ധിച്ചുകല്പം
 ധന്യകഴിപ്പനെൻറൊഴുതാണുദയം (അത്ത)
 അഭിമന്യുവുമുദനിക്കൊന്നയരുളി-
 ള്ളഭിമതമൊഴുമെന്തൊന്നൊലിയിട്ട
 ശരമന്യുധനുർജ്യാപേക്ഷയോടേവോൻ
 ഉടനടന്നെന്നുമഴങ്ങിതദാനീം

ചരകയൊക്കെയുമൊന്നങ്ങിളകി
കാരണമാതകെന്തെത്തുമിട്ടു

മല്ലാകം

ഏതസ്മിന്നന്തരം തത്ര
സുന്ദരിവചസാമുദാ
കൃതികാഞ്ചനീമാഗത്യ
സത്യസന്ദേശമബ്രവീത്.

പദം പുനാഗവരഭി--ദുരിയടന്ത

സുന്ദരിയയച്ചുള്ളൊരുമുതിയംവന്നിരപ്പോളടി
മന്നുസന്നിധൗ
സുന്ദരംഗനോടൊന്നൊഴിയുതവരം
സന്ദേശങ്ങൾപാഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൾ
മന്നരിൽമണിയുകുന്നനീനൊങ്ങൻ
മുന്നമെന്മനസ്സാലവരിച്ചല്ലോ
വന്നനീയൊന്നമാലവെച്ചല്ലായികിൽ
വന്നിയിൽമാടിനാളെമരിച്ചുൻ ഞാൻ
എന്നുമുതിപാഞ്ഞുതുടർച്ചപ്പാൾ
മന്ദഹാസംകലൻമിമസ്യവും
മെഴുകുകമണിരേകാത്തുചെത്തുള്ളൊരു
നക്കരമാലകണ്ണത്തിൽനിന്നുരി
കൃതിതന്നടെകൈയിൽകൊടുത്തുട-
നാദരവാദിവണ്ണമരുപെഴു
നാളെയങ്ങുമുറ്റത്തുസമയത്തു
ഞാനവിടെവരുമെന്നുചൊൽകനി

ഇതഥംകൃതിയൊടുചെയ്തനിട
ഹസ്താംഗുലിയവുമാഗുകൊടുത്തു
താത്രയയച്ചുവളവിടുന്നപോൾ
ആസ്ഥയൊടേസുന്ദരിസവിധത്തിൽ
ഭർത്താപരിമന്യവതായ് വരുവാൻ
കാത്യായനിയൊഴുവതുടങ്ങി
വിജയത്തജനമവില്ലംപുട്ടി
വിജയശരങ്ങളെടുത്തുകരത്തിൽ
വീരവെട്ടുതാത്രയ്ക്കാരംഭിച്ചൊരു
വിധമതുകണ്ടുപറഞ്ഞുസുദ്രാ
സോദരരികവരുമക്കുരുവരം
ചെതസിപാഞ്ചാലരികൾനിനക്കു്
നേരവൊഴുപോരിന്നനീകാളോ
നിഷ്കരവൊഴുപാലിയാബാലാ

ബന്ധുബലംകൊണ്ടൊരുകാർ
വിന്തിച്ചുന്ത നാലിക്കയസാലും
എങ്കിൽനമുക്കൊക്കെബന്ധുവിരാജു്
എന്നാലവർവനവസരതന്നെ
മുതിയൊടുവർപെട്ടാലരിതാനെ
മുഴുവിട്വിതച്ചാൽമുളയുണ്ടാമോ
മാതാവിടുന്നതൊന്നതുകേട്ടതി
നത്തരമുരിയാടില്ലഭിമുഖ്യ
ചെതസിവിന്തിച്ചാനിതിനിനിറ
ചെന്നൊരുമിതുമിതാരുള്ളെന്നാൽ
ചാരത്തജസുതനായകൊൽക്കപ-
നാമവെന്നെങ്ങേജ്യോജൻ മന്ത്രജ്ഞൻ
ചെതാഗതമവനോടറിയിപ്പാൻ
ചെറുംതാമസിയാപോകെന്നായു്
അമ്മയുറക്കുപുക്കൊരുനേരം
അഭിമുഖമല്ലെന്നുനടന്നു
കടുവാപുലികരടികൾകാട്ടാനകൾ
കടിവാഴുന്നകൊടുംകൊടുക്ക
പടുവാമടിമന്യുപിടയാതെ
രടിനിമിരിതടമെവിടുന്നു
ചെന്നാവനെരവടവിടപിമുഖ
ഉന്നതമായൊരുപാറമെലറി
തന്നടെവില്ലംശരവുപെച്ചു-
ച്ചുവരുമുറങ്ങികുറഞ്ഞൊന്നവിടെ
അന്നേരത്തുചൊൽക്കപനടെവന-
പാലകനായനിരൂടെനവിരൻ
വനവനുടങ്ങിരുകേനിനിട്ട
ഒന്നകതാരിൽനിനച്ചാനേവം
പാരുരക്കംപുണ്ടുകിട്ടപ്പവ-
നാരിവനതിസുകുമാരൻകണ്ടാൽ
ആരെകീഴ്ചിപറ കൊന്നിട്ട-
മുരുകടിക്കണമിന്നുനമുക്ക
നേരംകളയരുതിനിയെന്നിട്ട-
പ്പാറയൊടുക്കുടവനെയെടുത്തു
ആ വിപരയാധിട്ടങ്ങളൊരു
വാചിതഭൂവിവച്ചുകുളിച്ചു
വില്ലംശരവുമെടുത്തങ്ങവനൊരു
കല്ലംകീഴിലൊളിച്ചുകുളഞ്ഞു

മല്ലയങ്ങമിമസ്സുകിടക്കം
കല്ലൽകേറിയിരുന്നുമാവൽ
പല്ലവതുല്യതമേന്മാതാഴ്വരമെ
തല്ലെയിവനെക്കാൽവാൽതോന്നാ
നല്ലൊരക്കുണമരികേകുണ്ടാ
ഖില്ലതുപേക്കുപ്പാറില്ലാതം
ജാരകൃശാനകറിനതന്നേ
അമ്മിവനെക്കാലമയ്കേയുള്ള
കിനതയുള്ളിലിവണ്ണമുറച്ചു
കിനകരംകൊണ്ടാതുപിടിച്ചു
ഉതറിവിടുത്തുകുളഞ്ഞമിമസ്സു
അതിപരപ്പംപൂണ്ടിതമംചൊന്നാൻ.
ദാരുകയിൽശ്രീകൃഷ്ണൻതന്നുടെ
ഭാരികയാകിയ.സുന്ദരിയോടും
മാരമഹോത്സവമാടും സമയം -
അങ്ങനെയെന്നുതീർത്തിയതിപ്പോൾ
സംഗതികളുവരാഞ്ഞാൽചെകിടിനു
സംഗതിയടിയെന്നും നീയറിക
അഭിമന്യുഗിരംകേട്ടനിശാചര-
നതിഹാസംപൂണ്ടുവന്നൊടുചൊന്നാൻ
ഫലിതംനിൻറവാക്കിനമിപ്പോൾ
ഫലിതംനിന്നെത്തിന്നേകൂട
എന്നുപറഞ്ഞാരസുരൻതന്നോ-
ടന്നേരത്തമിമസ്സുവുമരുളി
എന്നത്രേയെന്നാകിലിനിക്കു
ഇന്നത്തേക്കമ്മങ്ങരംകഴിഞ്ഞാൽ
വിന്നെത്തിന്നേയെന്നതുകേട്ടവ-
നങ്ങിനെയെന്നുവാദംചെയ്തു
വിയെയിറങ്ങിപ്പുറമിറക്കിപ്പിടിച്ചു
വിരുന്നമർച്ചക്കൈയിൽകോരി
പരദേവതയെപ്പരിചൊടുചിന്തി-
ച്ചുവന്നുതെല്ലാമൊഴികഴിച്ചു
കുത്സായനീയങ്ങവന്നടനികടേ
മുത്തുവന്നുപ്രകാശിച്ചരുളി
മമ്മിഷാൻകിയങ്ങപ്പോളവന്നൊരു
മമ്മിമവളെന്നൊരുവാളുംനൽകി
മായാഭഗവതിമെല്ലെമറഞ്ഞു
ആതവൻബോധിച്ചുമില്ല

ആശരവരനടയരികേവെന്നി-
ട്ടാശുസുഭദ്രാസുതന്നുചൊന്നാൻ
ഭക്ഷിക്കാമെന്നാകിൽവാടാ
രക്ഷസ്സേന്തിങ്ങയടയ്കനായ്നരി
ഭക്ഷിച്ചാറാക്കമരുപ്പന്നാൻ
ക്ഷത്രിയഭാതിജനിച്ചുവന്നല്ല
വാടാനീശിചരകീടാവേരരിനു
വാടൊന്നാമരമുറപ്പാതം
പോടാമുഗാതതിതേടാൻ. മൊഴി
കൂടാനിന്നടെത്തുകുതിമുഡാ
ഡാമോന്നുവഡിംഭാനിന്നടെ
ഡാമോരഭാവങ്ങളുമിവിടെ
സൂക്ഷിച്ചിപ്പെൻകണ്ടേയെന്നൊരു
പാരയടഞ്ഞാന്നങ്ങുകൊടുത്തു
അഭിമന്യുവുമന്നോരമുനി-
ട്ടമ്മകൊടുത്തൊരുവാളാൽവെട്ടി
അളവെപൊടിതായ്വൻപാരയുമുട-
നതിവിസ്മയമെന്നവന്നുമുറച്ചു
ആശരനാശകൃശാനപ്രതിമനെ
നാശംചെയ്വാൻജ്വലിച്ചു
കൃശപ്പെട്ടൊരുസാലംപിഴുതവ-
നീശൊടുവീശിയടിച്ചുകുമാരം
വീശിയടിച്ചൊരുമരവുവെത്തു
ആശുവി. ലുകൾപത്തുവെത്തു
നിശിചരഗർവ്വകളൊട്ടുകുറഞ്ഞു
ഇവനതിമാനവനെന്നതറിഞ്ഞു
ആയാൾപൊതുജയിക്കണമെന്നി-
ട്ടായുധമാകിനവ്വക്കുകൊണ്ടും
കുലകൾപാറകൾകൊടുമുടികൊണ്ടും
കുടുകയവന്നുടലിൽക്കുലവിട്ടു
കല്ലുംമരവുമതില്ലാതായി
വല്ലാതവിഷാദങ്ങൾതൂടങ്ങി
കർബുരനടയഗളനാളമുത്തു
നിർഭയകുതുകമൊടിത്തിരിനിന്നു

ശ്ലോകം.

ഘോരങ്ങളരംകേട്ടമാലതേൻകുലനും തദാനീം
രോഷം കലൻ കുടുകുന്നഴുന്നീറു ധീരൻ
അഷ്ടദശായുധവിപുഷ്കരങ്ങളോടും
പെട്ടെന്നു ചെന്നു വിജയാത്മമേവമുചേ.

ഏവനും അവനിവിടെ പൊങ്ങായിൽ
 ശ്രമേവനൊരുവനിവിടെ പൊങ്ങാ
 നേരെടാനിനക്കിതെന്ന്റച്ചു പകിൽവരികെട
 യീരശൂരനിന്നുകെട്ടത്തുപ്പുനഷ്ടത്താൻ
 നില്ലെടാനിശാപരായമാനീദൂരനില്ല
 കർമ്മരതിവരുവതല്ലായ് കിലുംയമ
 കർമ്മവർണ്ണവർമ്മകിരന്ത നില്ലനില്ല
 ധർമ്മജസവിധപുരിയിലാക്കുവർവലായമ (എ)
 നിയ്യയയ്യ മസ്തുതതികളൊക്കെയിന്നുസ്മയമാക്ക-
 മായതൊന്നുമേഫലിക്കയില്ലുദ്യമതേജളം (എ)
 ഇത്തരം പറഞ്ഞുനിന്നൊടുത്തരങ്ങളസ്തുതതിക
 ളുത്തരംപറയുകാകണടാശാ. (എപ)

ശക്തികുടുത്തിലകർക്കടകരും
 ശക്തിപെരുത്തശക്തികാമം
 പൊട്ടുകുളിട്ടികൾ പൊട്ടുളിവളുതടി
 മുൾത്തടിച്ചു സലച്ചു സുണികയല്ലാം
 നോക്കിക്കൊണ്ടുപ്രയോഗിച്ചിട്ടവ
 നൊക്കെ ഭൂതിപ്രായമതാക്കി
 ഇങ്ങിനെ യുദ്ധംപെട്ടുതളന്നവർ
 വരങ്ങിയിട്ടു നൂരണ്ടു പുറത്തും
 എന്തൊരതിശയമെന്തിവണ്ണം
 വിത്തുടങ്ങിപ്പോയ്ക്കു കലനുള്ളിൽ
 ബാലാർച്ചപോലോത്താനും
 ബാലർക്കുളൊളതുപെട്ടും
 നീലമാമാലപോലെകിടങ്ങും
 നിശിധനനൊക്കെലപെട്ടുതളങ്ങിനെ
 ആനത്തല പനെയണുവാ യുളങ്ങര
 കൂനനുവുപധിച്ചുതുപാലെ
 മാനിക്കണമിവൻപരിത്രം
 ആനെന്നുള്ളതറിഞ്ഞയുമില്ല
 പൊളിച്ചുലാറിതാമെന്തിട്ട
 പൊളിച്ചുനിയാരുണ്ണിപൊത്ത്
 പ്രമനാലെയുനേടത്തുറങ്ങ
 കഥകൾപ്പിറ്റുവെന്നൊരുങ്ങായം
 കഥയുണ്ടെങ്കിലിറങ്ങുകപോരിനു
 കാട്ടിത്തരുവൻകൈയുകിവിടെ
 പാർത്തരുമെന്നുഗീതകൾകേട്ടു
 ചിന്താജാകാപം പുണ്ടുവരേൽക്കുവൻ

കല്ലുകൾപാറകളിന്നിവകൊണ്ടും
 ചൊല്ലിക്കൊണ്ടവനുംപ്രഹരിച്ചു
 തെല്ലൊരാലാസം കൂടതേവ
 യെല്ലാം ഭൂമിച്ചാതുക്കുമാരൻ
 കല്ലും മരവുമതില്ലാതായി
 വല്ലാതവിഷാദങ്ങൾ തുടങ്ങി
 ആനത്തലവൻ മസ്തകമതിനെ
 കത്തിയമർക്കും സിംഹത്താണൊരു
 നമിയൊടു പൊരിൽ തോറാലവന
 മാനക്കടത്തുരചെയ്യണ്ടു
 ഞാനിശ്ശിശുവൊടു നിലയുമില്ലിവ-
 നാനെന്നുള്ളതു പറയുമില്ല
 കൈയുറക്കും തളരുന്നൊരുടെ
 മെയ്യുംകുടിഞ്ഞായാറീടുന്നു
 കൊച്ചുംഗളമിവനെനേതോന്ന
 മയ്യുംകുടാലറിയാമല്ലോ.

ഇതരം ചിന്തിച്ചുടനേമാരുത -
 പുത്രനുമെന്നും മായകൾകൊണ്ടു
 കാരകമഴയിടിമിന്നലുമെല്ലാ-
 മേററുപെയ്യിച്ചുനരനശിക
 ഏറില്ലഭീമസ്തവയെന്നും
 ചിററുമാനതിലുമാനനി
 കാത്യായനിയുടെ കരുണാപൈപേ-
 മോർത്തലാർക്കു തിരിച്ചറിയാവു
 ആത്മീയകത്തിയൊരുങ്ങുവിവണ്ണം
 കാത്തിടാമററരീയുലകിൽ
 ഭീമൻതന്നുടെ സുതനായുള്ളവ-
 ദോൽക്കുപനഭീമസ്തവിനൊടുപൊന്നാൻ
 നാമെന്തിനു പഴുതേകതെന്ന
 നമമോമകമുരചയ്യിടാം
 നമം നീചൊല്ലുന്നില്ലെങ്കിൽ
 നമംഞാൻ ചൊല്ലാം നീ കേൾക്ക
 ഭീമൻ തന്നുടെ സുതനായുള്ളവ-
 ദോൽക്കുപനെന്നല്ലേമേനമം
 എന്നതുകേട്ടഭീമസ്തവുമവനെ
 ചെല്ലുന്നമിട്ടിങ്ങനെയുരചയ്തു
 യന്ത്രോരം യന്ത്രോരം പാണ്ഡവ-
 നന്ദനതഭീമനെ വെണറിക

വന്നുവാനെക്കണ്ടൊരുകാരും
 ഇന്നേസായിക്കേണ്ടതുണ്ടു്.
 ഗന്ധാശ്വരം മെയ്തുസയമനെ
 ശുദ്ധാമോദംവന്നുപുക്കു
 മാതാവായശിശിംബിയെ യുതെപ്പു-
 താദാവാദമിരുന്നു യഥാർത്ഥം
 മധുപകപമധുപുപാദികൾബഹു
 മധുരശ്രീതമപരമിതെല്ലാം
 അതുവേണ്ടാളും നൽകിത്തക്കും-
 ക്കതിസുന്ദരികമലവല്ലിയുമഥ
 ക്കേച്ചുലസ്യങ്ങളെഴിച്ചു
 തിക്ഷയിലൊരുക്രമപരവാനെന്നാ-
 വുത്തരത്തക്കുംഖടോൽക്കമനസ്സു
 പുത്രനൊഴിവണ്ണമേമാരിച്ചു
 എന്തൊരുകാരും ചിന്തിച്ചിവിടെ
 എന്തൊരുനടൻ വന്നതുമിപ്പോൾ
 എന്നതു കേട്ടഭിമന്യുവുമവനൊടു
 ചെന്നൊൻവന്നതിനുടെ കരണവും
 ഇക്കാലത്തൊരു ദുഷ്ടനവശാ-
 ലക്കാകുകിൽ വണ്ണമഗ്രഭനും
 ചെൽക്കൊള്ളും ദുഷ്ടാധനതനയന
 മൈക്കണ്ണാൾ സുന്ദരിയെന്നതളി
 കൊക്കിൽ മുറപ്പെണ്ണല്ലൊനമുക്കുവർ
 യോഗ്യതയുണ്ടെന്നുണ്ടെ ഏതും
 ബലവാന്മാരത്ര ശത്രുക്കൾ
 ബന്ധുബലം പോലും ഇങ്ങില്ല
 നിലയുണ്ടോ നീരണ്ടോ എന്നി-
 ടുലയുന്നെന്നുടെ ഏതമാശയം
 നിലയും മാനത്തിനുവന്നുപി
 അഭിമാനികളുസഹിക്കുന്നങ്ങിനേ?
 അഭിമന്യുഗിരം കേട്ടനിശാചര-
 നതിയാസംപുണ്ടവനൊടുചെന്നാൻ
 പട്ടികളാകിന ദുഷ്ടാധനനുടെ
 കൂട്ടത്തെക്കൊട്ടിപ്പായിച്ചു
 വട്ടണിമുഖയാൾ സുന്ദരിതൻമുഖ
 മൊട്ടുകളിൽ കൂട്ടിച്ചെപ്പൻ ഞാൻ
 വാട്ടമകന്നിനിനാമിരുവരും-
 യൊട്ടുംതാമസിയാതെഗമിക്ക

കൂട്ടംവേണ്ടും വഴിദൈവം ഒരു
 കൂട്ടിനമാത്രംനരം മതിയാകും
 ജ്യേഷ്ഠനായോ ചാവതു കേട്ടനി-
 ഡിംബിയുമുടനേതന്നെ പട്ടകൾ
 നല്ലതിലൊരുക്രമവാനെന്നാസു
 നൽകിയിവണ്ണമേ ചെന്നാൾമന്ദം
 സുന്ദരിയാളുടെ കല്യാണത്തിനു
 മന്ദിരകോഴിയന്തെൻ കണക്കു
 അത്തമില്ലയുസായിക്കേതവ
 ചിന്തിതകാര്യം സഫലംതന്നെ
 ജനനീഗിരമതു കേട്ടു ഖടോൽക്ക ച-
 നനെന്നൊടു മെല്ലെന്നു നടന്നു
 നടന്നുചെന്നവരോരോവനഭൂവി
 കടന്നുഗിരിതടമടവിക്കടന്നു
 തുടൻവന്നുവിസിംഹാദികളെ
 ഏറ്റുനന്തെവിടിപെട്ടുകളിച്ചും
 മിടുക്കനായ ഖടോൽക്ക ചന്ദ്രപാർ
 വിടിച്ചുനാലഞ്ചിടുക്കികക്കേ
 തടിച്ചുകാടിടൊടിച്ചുവന്ദര-
 മടൽക്കരണനടന്നു തിമിത്തും
 പൊടുക്കുന്നെച്ചെന്നവരുമിരപാ-
 നിരിക്കമക്കാനനഭൂവിപുക്കു
 നടുക്കുമേവംകേട്ടാൽനീയും
 എടുക്കുകലചിലവല്ലയ്യേവഗാൽ
 തൊടുക്കുപവഴികളെടുക്കത്താനകൾ
 നടുക്കുകട്ടവഴിക്കെന്നവരും
 മിടുക്കനാമഭിമന്യുഖടോൽക്ക ച-
 രട്ടത്തുവരവതുകണ്ടൊരുനേരം
 നടുക്കുമാപടിസിംഹാലധനിചെ-
 യുടുത്തിവണ്ണമുത്താനേവം
 പെടിതൊഴിഞ്ഞിക്കാടിമിങ്ങിനെ
 ആദേവത്തെടുവരുമവരാന്റെ
 ഭൂശാനിശിചരകീടാനിന്നടൽ
 പാദേദേദിച്ചുണ്ടുക്രതാത്തൻ
 വിദേശതിയെന്നാകുമുവേ
 കോടാതാമെന്നുള്ളതു പറക
 എന്നതുകേട്ടഭിമന്യുവുമവനോ-
 ഞ്ഞുചെല്ലുന്നാരംഭിച്ചു

മുനേതന്നേയമിമസ്സവിനവ-
 ഒന്നൊരുസത്യവുമുണ്ടായിപേരേ
 മിത്രങ്ങളതാംപാണുസുതന്മാർ
 വസ്ത്രംപോലും കൂടാതിപ്പോൾ
 തത്രവനാനേവാസവുമായി
 ശത്രുക്കളുമിഹകൂടിവരുന്നു
 വാർത്തകളേവമിരവാൻകേട്ടു
 ചീന്തരുഷാപൊന്നാനീവണ്ണം
 മുത്തൻദുഷ്ടാധനനമവന്റെ
 മൂത്തച്ഛൻ മറയ്ക്കുവരുമായ്
 നേഞ്ഞൊരു പട്ടപൊതുവാണൊരുസംഗതി
 തീർത്തുദൈവാനുഗ്രഹമത്രേ
 കള്ളൻകള്ളച്ചുതിട്ടല്ലേ
 കാടതിലാക്കിപിതാക്കന്മാരേ
 കൊള്ളികൊടുത്തിയരക്കില്ലത്തിനു
 കൊള്ളാരമായിച്ചതികൾ പാർത്താൻ
 പണ്ടെയുള്ളകുടിപ്പുകയിപ്പോൾ
 വീണ്ടീടാനീകഴിവതുകൊള്ളാം
 കുഞ്ഞവേണ്ടാസോദരനിന്നെ
 കൊണ്ടൊപ്പണ്ണിനെവേൾപ്പിച്ചുകൊ
 രണ്ടുവിധംവാക്കില്ലെന്നവർകൈ-
 കൊണ്ടുകാർമുകൾധിശരാദികൾ
 മുത്തികൾമുവുതമെന്നകണക്കേ
 മുവുതമൊരുമിച്ചുണ്ടു തിരിച്ചു
 വാണിനിയുടെ തീരത്തവരൊരു
 അരയലിൻ തറതന്നിലിരുന്നു
 സൂര്യോദയഗിരികുവിളങ്ങി;
 നേരവുമൊട്ടു വെളുത്തുതുടങ്ങി
 താമരസങ്ങൾ വിടിനൂതുടങ്ങി
 സോമനമങ്ങുമറഞ്ഞുതുടങ്ങി
 വണ്ടുകൾമണ്ടി നടന്നുതുടങ്ങി
 തണ്ടലറിനധുവുണ്ടുതുടങ്ങി
 ശംഖിനുടെ നാദങ്ങൾ മുഴങ്ങി
 പന്ദികൾശ്ശികറഞ്ഞുതുടങ്ങി
 സംഗമശുരന്മാരവർമുവത-
 മങ്ങുപറഞ്ഞിവണ്ണമുറച്ചു
 ആനകളൊട്ടുചടക്കാൽക്കുപനം കുരളി-
 മാനിയിരവാൻസേനകളൊട്ടും

അഭിമന്യുകുതിരപ്പടയോട്ടം
അടൽപൊരുതവതിന്നെന്നവരമുറച്ചു
കരുവരരുടെ വരവുനോക്കിട്ടു
തരുവരമുലത്തികലിത്തന്ന
കരിപുരമതിലാഞ്ഞതിരേയോരോ
തരവഴിയാത്രാചോരണമൊവണി
ലക്ഷണനാകിയസുന്ദരവരനെ
ശിക്ഷയിലങ്ങുകുളിപ്പിച്ചുടനേ
വക്ഷസി കളമിഴുക്കിയവന്റെ
നെററിയിലങ്ങുതിലകവുമിട്ടു
പൊൻവീരാളിപ്പട്ടമുടുത്ത-
പ്പൊന്നമഞ്ഞണമരയിൽമുറക്കി
മുത്തുക്കലകത്തുകുളിലണിഞ്ഞു
മുടികടകാംഗുലിയാടിയിണിഞ്ഞു
കോപ്പിട്ടിങ്ങനെമാപ്പിള ചമയി-
ച്ചാപ്പിട്ടടനാലോലാലാപനിയും

പദം - എരിക്കില - ചെമ്പട.

പൊന്നണിഞ്ഞാനമേൽതത്രമഞ്ചംകെട്ടിപല
വണ്ണമാണുപട്ടകൾ വിതാനിച്ചമ്പാൽ
പന്നഗലാപജന്തന്റെ പുത്രരോടുകൂടി
ച്ചെന്നുശുഭമഞ്ചമാന്റിത്തന്നമോദാൽ
തന്നുജനാരോരോരോതേരിലേറിവന്നു
മന്ദമന്ദനടകൊണ്ടുസേനയോടും
ഉന്നതമായൊരുതേരിലേറിഭീഷ്മരനു
പിന്നെയൊരുതേരിലേറിദ്രോണപാർശ്വൻ
കണ്ണനംശകുനിതാനും ശല്യർതാനുംകൂടി
ഉന്നതമാംവാഹനങ്ങളേറിമോദാൽ
അംഗവംഗകലിംഗാവന്തിശന്മാരംവന്നു
തുംഗമതാംമാതംഗങ്ങളേറിമോദാൽ
അംഗനമാരോടുകൂടി പല്ലക്കുകളേറി
ംഗിയിലലങ്കരിച്ചുനടന്നുവാടേ.

കടകൊടിതഴചമരികളുനിറന്നു
പട്ടുരടിതഞ്ഞാടുപടകൾപരന്നു
മേവയരോടഗമോടികലന്നൊരു
പട്ടുസികന്മാർവന്നുനിറഞ്ഞു
ചുക്കുമാക്കെതക്കച്ചരതം
ചക്കിയുമാക്കെട്ടുംകോപ്പുകളും

മക്കൾകുട്ടികളൊക്കെക്കൂടി
തിക്കിത്തള്ളിവരുന്നൊരുചോരണം
പപ്പത്തിട്ടിപപ്പച്ചാരം
തച്ചുശ്ശരിയുമൊത്തുവരുന്ന
വെമ്മാപ്പള്ളിവെളുവച്ചാരം
വെള്ളരിമററംചുളിക്കുടും
കുളിപ്പാരെവിളിച്ചാത്തും
തള്ളിത്തിക്കിവരുന്നൊരുചോരണം
ഈച്ചപ്പച്ചാരിതമൊടുത്തന്നുടെ
ചുച്ചക്കണ്ണുണ്ണിച്ചിയുമായി
കുച്ചിപ്പിച്ചൊരുപുടവയുടുത്താ-
ത്താച്ചന്നായർവരവുതുടങ്ങി
കണ്ണക്കുടൈപൊണ്ണത്തികളും
കണ്ണങ്ങുടൈചക്കച്ചാരം
ഉണ്ണിക്കുളിപ്പെണ്ണുകൂടി
ക്കൊത്തുവറഞ്ഞുകുളിച്ചുരസിച്ച്
ചക്കച്ചാരംവരവുതുടങ്ങി
കുപ്പപ്പാരെയുപ്പച്ചാരം
കല്പമ്പാൽമാണിക്കുപ്പെണ്ണും
തപ്പിത്തന്നുടെവടിയുമെടുത്തവ-
രൊപ്പംകൂടിനടന്നുതുടങ്ങി
മന്നൻദുര്യോധനനുമതപ്പൊരും
തന്നുടെബന്ധുജനങ്ങളുമായി
സന്നാഹിച്ചുവിടുന്നുപുറപ്പെ-
ട്ടൊന്നായ്ക്കൂടിനടന്നുതുടങ്ങി
അന്നരംപലദുശ്ശകനങ്ങരും
മുന്നിൽപരിചൊടുകണ്ടുതുടങ്ങി
പ്രതിരോമത്തിനുചുഴികൊറുതി
പൊടിപടലങ്ങരുകണ്ണിൽനിറഞ്ഞു
കരകൻകഴുകുപരത്തുകുളിവക
ആകാശവന്നൊക്കെനിറഞ്ഞു
മാജ്ജാരങ്ങളുമൊത്തുകുടിച്ചുതു-
റിഞ്ഞെതിരിട്ടിതുനേരേതന്നെ
എന്നതുകണ്ടൊക്കുഷാരവിയും
ചെന്നീവണ്ണംതവന്നൊടുചെന്നാൻ
നന്നല്ലിക്കാണെന്നൊരുശകനും
നമ്മൾക്കുപത്തുണ്ടാമിടയിൽ
എന്നതുകേട്ടുസുയോധനഭൂപൻ
ഒന്നുംമാനിക്കരുതവിടുന്നു

[illegible][illegible]

ഉറങ്ങാത്തതിന്റെ ആദ്യത്തിനും
 വെളിച്ചം കാണാൻ മിണ്ടാതോടി
 മണമുന്നതും മുഴുവൻ വെളിച്ചം
 കണ്ടുകിണറ്റിൽ ചെന്നു പതിച്ചു
 മുക്കുന്നതും മൂത്ത പൂക്കളുടെ
 മൂക്കും വെളിച്ചം കണ്ടു വെളിച്ചം
 കാക്കുമ്പോൾ മൂത്ത പൂക്കളുടെ
 കാലമൊടിഞ്ഞു കലശലുപാദം
 നന്നായിട്ടുണ്ടാവാമല്ലോ
 പിന്നെപ്പണവും തൂണിയും കിട്ടും
 എന്നു നിനച്ചു ഞന്റെ മട്ടത്തു
 വന്നു നന്നായി കിട്ടിയതും
 മതിമതിമധുരക്കറിയും വെളിച്ചം
 വെളിച്ചം കണ്ടു വെളിച്ചം
 എതിരേവിന്നെൻ പല്ലം വെളിച്ചം
 തടവിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെത്തന്നെ
 പൂക്കളാൽ മുഴുവൻ വെളിച്ചം
 ഞങ്ങളിരിക്കാൻ നേർനില്പാനാമോ
 കതിരവന്റെ സുതന്ദ്രകിടപ്പിൽ
 കടലിൽ പൂക്കുകഴിഞ്ഞു വെളിച്ചം
 ദൂരെയായാ നന്നും മകനുമിരിക്കും
 കരിയുടെ കാൽക്കു ചിടിച്ചു മുഴുവി
 ചിടിക്കൊ എന്നിരവരുമായി
 പിടികൂടി വെളിച്ചം തൂണിൽ
 ഉടനേക്കെയും കെട്ടിയവന്റെ
 നടുവിൽ നല്ലൊരു കയറുകെട്ടി
 മുക്കുമ്പോൾ മൂത്ത പൂക്കളുടെ
 മുഴുവൻ വെളിച്ചം കെട്ടിയതും
 അതുകണ്ടതിവരുത്താമെന്നു വെളിച്ചം
 തടവിക്കൊ പത്തോടോടിയടുത്തു
 എളിയവനാണു മവാളും പൂക്കി-
 പൂക്കുകടന്നു പടയിട്ടെപ്പോൾ
 ഉറച്ചു സുരമലറിക്കൊണ്ടു വന്നും
 തച്ചുകുത്തി പാററി പൂവിളം
 വെച്ചു വെച്ചു വെച്ചു വെച്ചു വെച്ചു
 പ്രപന്നസ്ഥിതിനിന്തിലോടൊക്കെ ച-
 തച്ചു നാലോ വെളിച്ചം
 സ്വപ്നമാക്കിയൊക്കെണ്ടാമല്ലോ

കൊല്ലുന്നില്ലിപ്പോൾ നിങ്ങളെവര-
മല്ലെങ്കിൽ സമയത്തിനേറും
മെല്ലെപൊയ്ക്കൊണ്ടാലുമതിപ്പോൾ
കല്യാണത്തിനതിനാലൊരു സമയം
ദുരിയോധനനാദികളെല്ലാം
മരിയാതെമരിച്ചോടിപ്പോയി
ദുരിയോഗം തന്നെലക്ഷണമുണ്ടെ
അതിൽ കയറും കെട്ടിയിരാവാൻ
അരിയ പ്രഭാതക്കലാഭിമന്യുവിനെപ്പോ
മരയാലും തരുന്നില്ലിതന്നെ.

അക്കഥയവിടെയിരിക്കട്ടെ പുന-
രജ്ജനം പശുപതിയുടെയടുത്തു
പാശുപതാസ്ത്രം വാങ്ങിയശേഷം
ആഗ്രസുരേശൻ തന്റെ വചസാ
ആമോദം ദേവന്മാർക്കെങ്കി-
ട്ടുഗ്രജനാകിയ ധർമ്മാജനന്റെ
അരികേപെന്ന് നമിച്ചൊരുശേഷം
അഗ്രേകേട്ടാരുഗൗളിനിമിത്തമ-
തെന്തെന്നരുളി 'ധർമ്മാജനം
സഹദേവനുമതിനേരത്തുതിന്നുടെ
ഫലമഗ്രജനെ കേൾപ്പിച്ചുടനെ
പുത്രന്മാർ മൂവരുമായ് കുരുക്ഷേ-
ത്രം പുത്രൻ ദുര്യോധനനാദികളൊടു
യുദ്ധത്തിൽ ജയിച്ചവർ പലതി
മദ്ധ്യത്തിലിരിക്കുന്നിടത്തു
നന്ദാജനന്റെ നന്ദിനിയാകിയ
സുന്ദരിയെക്കല്യാണത്തിന്നു
ഒന്നൊഴിയൊരു ഒരുക്കുകൾതിന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു ഗൗളിയുമിപ്പോൾ
വിജയം കേൾക്കുണ്ടെന്നതു
വിജയം കേട്ടുതെളിഞ്ഞഗ്രജനെ
വീരവിൽ വണങ്ങിപ്പോവതിനായി
വിസ്താപിതപതിസുതനാലോളിച്ചു
ആയുധങ്ങളു ധർമ്മാജനൻ
അതുകൊണ്ടു സാധസമരതേ
നാട്ടിൽപെണ്ണൊന്നൊരുവനിത്താൽ
മുട്ടംമുട്ടംയെന്നൊരുപെണ്ണ
കാട്ടിൽ പിന്നെ പന്തിരണ്ടു

ചട്ടക്കൂട്ടിവരം നമ്മൾക്കു
എന്നതുകേട്ടു പറഞ്ഞുകിരീടി
ഒന്നൊരുപെണ്ണും ബോധിക്കേണം
ഉണ്ടെന്നു തിരുന്നേണിയതു
കൊണ്ടൊരുവൻ ബോധിക്കയുമില്ല
ശത്രുക്കളുമെക്കണ്ടിടാ
ശത്രുക്കളെ നമ്മൾക്കും കാണാം
മിത്രന്മാർക്കുവേണ്ടിയൊരു
ചിത്രമിതെന്നുതെളിവുവരുത്താൻ
പുത്രന്മാരുള്ളത്തിനിതാ-
നെന്നുനേന്നൊട്ടും വൈകാതെ
എന്നു പറഞ്ഞു നടന്നു കിരീടി
ചെന്നിതുവാരിധിതീരത്തു
ദൂരക്കണ്ടവർ മൂവരുമുള്ളിൽ
ആരെന്നവിടെച്ചിന്തയുടങ്ങി
ഏകധനുർന്നാകിയധീരൻ
ഏകനൊരുത്തൻ വന്നിടുന്നു
വാഗ്ദവനെകിലു മിവിടെവരട്ടെ
വന്നാലറിയാമെന്നഭിമന്യു
വൃന്ദാകപതിനന്ദനനപ്പോൾ
വന്നരികത്തായതുകണ്ടവരും
വന്നകുതുഹലചിത്തത്തോടും
നന്നായ് ഗാഢാശ്ലോഭികളും
ഒന്നൊഴിയായുണ്ടായൊരുവൃത്തം
അന്യോന്യം ബോധിപ്പിച്ചവരും
ഒന്നിച്ചവരതികുതുകത്തോടെ
നന്ദിച്ചവരും ലോകപുക്കു
അജ്ജനം പുത്രന്മാർമൂവരും
മൻപൊടുപെണ്ണുവണങ്ങി മുകുന്ദനെ
തുകുന്ദൻപാർത്തവരെക്കരുണാനിധി
സൽക്കാരം പൂണ്ടവരാടുപൊന്നാൻ
സമയത്തിന്നു കാണാമിങ്ങനെയി
സ്സമയംദൈവാനുഗ്രഹമത്രേ
സമയമടുത്തുമുഹൂർത്തത്തിന്നു
താമസിയാതെ കഴിക്കല്ലല്ലി
ഗർഭമഹാമുനിയും വാല്യാരും
സർഗ്ഗമൊരോന്നു തുടങ്ങിതവിടെ
മറ്റുമുരളിയിടക്കയുടുക്കുകൾ

ധ്വജനോത്തരവാജ്യാപനീയം
 തുഞ്ചനാരദതംബുരുവാനന്ദ
 അംബുജമുഖിമാർ കരവചാനീയം
 നന്മധുരമോഴിമാരുടെ നദനങ്ങളു-
 മംബരമോറ്റത്തിലുമതുപോലെ
 കല്പകവല്ലിപ്പുതുരമവർ നഖരമം-
 ടപ്പേരും വരിമ്പിച്ചിതുവാനവർ
 ഹൈന്ദവരക്ഷിച്ഛിതത്തിന്മേൽ
 മയ്യുന്നാളെയുമെഴുന്നള്ളിച്ചു
 അപ്പുരുഷോത്തമനും നിജമകളെ
 അഭിമന്യുവിന്നുകൊടുത്തിതുസുദൃഢം
 പരണിഗ്രാഹണവുമെങ്കഴിഞ്ഞു
 പരിപൊടു മണിയറച്ചുകൊരുശേഷം
 ഇഷ്ടമയൊന്നു മറിഞ്ഞുമില്ല
 മുഖ്യനതാംബുജദ്രുമമുദനേ
 വാരണിയെസ്സേവിച്ചതിനാലെ
 വന്നൊരുക്കും കടുതായിട്ട്
 വരദിജമുഖിയെ വിവാഹംപെയ്തു
 ആനെന്നറിയാതെ ബലദേവൻ

ദ്വാരകയിലെഴുന്നള്ളിയനേരം
 ചാരകാണായിതു ലക്ഷ്മണനെ
 വന്മതുണ്ണിൽ കയ്യും കാലും
 ബന്ധിച്ചവന്റെ നടുവിനകയറും
 മുക്കുതുളച്ചൊരു കയറും കോത്തു
 മുറ്റൊരാരുതൊണ്ടും കെട്ടിത്തുക്കി
 ദുഃഖിച്ചുക്കിനെ നില്ക്കുന്നവനെ
 തുക്കൺ ചാത്തുബലദേവരുമഥ
 തുറക്കുകൊണ്ടുകെട്ടമഴിച്ചു
 മുക്കിത്തുക്കിയതുകൊണ്ട് ചെത്തി
 ഉറക്കൊടു ബാലനെയും കോണ്ടവിടെ
 ചിത്തരുഷാരൻ ഭവനംചുക്കു
 മല്ലാരിയുമസ്സുമയേകമുണ്ടെ
 കല്യാണം ഷോഭിച്ചുകഴിച്ചു
 എല്ലാവരുമായമസുഖമോടെ
 ഉല്ലാസേനവസിച്ചിതുകുണ്ഡൻ
 മംഗലമിക്കമകഥനം ചെയ്താൽ
 മംഗലമായുരുമഖിലമനാനരം.

സുന്ദരിസ്വയംഭാരം ഓട്ടൻതുളുൽ സമാപ്തം.

അംബരീഷ ചരിതം

ഓട്ടൻ തുളുൽ.

സേനശീഖനാരകനക-
 യീസുരവരരുടെ കൃപകൊണ്ടിഹത്താൻ
 ആസുരനെകിലുമുരപെട്ടുരംഗമരി
 വാസരമോത്താജ്ഞാത്തിലൊരമേരം.

അംബുജാക്ഷപരണാംബുജസേവ-
 നംബുജപ്രിയകലാംബുധിപന്ത്രൻ
 അംബരീഷനിതിവിശ്വതനായോൻ
 സന്തതിപതിപിന്നയരാരം.
 അംബുജനശരതുല്യശരീരൻ
 ധർശിഖനയികം സുകമരൻ

അംബുജശിസമധീരഗഭീരൻ
 സ്വജ്വരകൊണ്ടുപരിഭ്രൂതകുഞ്ചേരൻ;
 നീൽമവൻ നിഖിലമുൽക്കത്തിനാശൻ
 കർമ്മനിർമ്മനയർവിഹീനൻ
 യർക്കരയനസേവകരോടും
 ശർമ്മണാപിമരുവുന്നൊരുകാലം.

വിശ്വവിശ്വതൻ മേരിനിവല്ല-
 നമ്പമേയരും യാഗസംഖ്യം
 വിശ്വസംക്ഷി ഗേവാനെ നിജതേനി
 വിശ്വസിച്ചു വിവേചനമെപെയ്തു

വിഷ്ണുപത്രയവിശിഷ്ടനയോക്താക്കൾ
 യജ്ഞിഹേതുരതിശൃംഗാദിദാർശനം
 എട്ടുദിക്കുമായുപോലെ പ്രസിദ്ധ-
 പ്പെട്ടുപനതുകാലമവന്റെ
 കഷ്ടകാലമാഴിവന്നൊരുമാറ്റം
 കിട്ടിട്ടുപറയെ നിഷ്ഠുവിശേഷം
 പ്രേഷ്യതാപസവരിഷ്ഠനായവ-
 സിഷ്ഠനാൽ സമുപദിഷ്ടമതാകം
 ശ്രേഷ്ഠമായഹരിവാസരനോൻപതി-
 നിഷ്ഠയോടുടനനുഷ്ഠയുടൻ
 നാട്ടിലുള്ള ധനപുഷ്ടികളുംബര-
 ലോഷ്ടവും നൃപൻ തുല്യമതായി
 നിഷ്ഠരഹരിതപസ്സുതപസ്സുപ-
 വിഷ്ഠനായ് മധുവനത്തിലിവണ്ണം
 സഞ്ചിതാഞ്ചിത മഹാത്മപദമ-
 മഞ്ച സഞ്ചയ ഹയാദികളുംബര-
 പഞ്ചസാരമധുപാനകമന്നിവ
 വാഞ്ചിതാസനപദാമന്യമെല്ലാം
 കീഞ്ചനാചിമടിയാതെ വെടിഞ്ഞവ-
 നഞ്ചെഴുത്തിലിലുഴുത്തികളേവം
 ചഞ്ചലംവിനാചെയ്തമരമുനി
 സഞ്ചയപരമുദഞ്ചിതയാതൊരു
 ഭക്തിമാൻദശമിനാളൊരുനേരം
 ഭക്തിചെയ്തുപവസിക്കുമേക്കം
 ഭക്തിനക്തമതിലില്ലാരുതെല്ലം
 യുക്തമേവനൃപഭക്തിവിശേഷം
 വാരിജാക്കുടിനമക്കിതിപാലന
 വാരിപാനമതുപേരുമഹാനന്തി
 നീരാദാനിവിചേശനിരാമയ
 നാദാദിനതനാമമുരാരേ!
 ചിശ്വാനന്ദപരമേശ്വരകേശവ
 വിശ്വവന്ദ്യമലഭേക്ഷണവിഷ്ണോ
 ആത്മിതാവിചരണാവനതൽപര
 ശാശ്വതരച്യതസരോജധരേതി
 നാമസഞ്ചയമാഹ്നീശരോതിയു-
 മാധാപഹാരമാണൊരുസാദി-
 ഗ്രാമസേവകളുമേവമിതൈന്യ-
 ഭൂമിപാലനൊരുചിന്തമില്ല

പാദശീസമയമാദരവോദമ
 മേടിനീന്ദാദൈവാദസരോജം
 ആദരണകഴുകിച്ചുഭൂമിപ്പി-
 ല്ലാദിനാമപദതിൽമശിക്കും
 അപ്രമേയനൃപകല്പനകൊണ്ട-
 നിപ്രപഞ്ചമതിമുള്ളവരെല്ലാം
 അപ്രകാരമഖിലംഹരിവാസര-
 മലിയിംവിനാനോറുതുടങ്ങി
 സല്പശായിഭഗവാനതുകാലം
 സുപ്രസന്നമതിയായി നൃപകൽ
 അത്തരംപരമജ്ഞതമോക്കിലി-
 തിൽപരംകിമിഹഭാഗ്യവിശേഷം
 അത്രയല്ലപുരുഷോത്തമനെത്രയു-
 മുത്തമതപമിയലുംനൃപസത്തമ
 ഗാത്രരക്ഷണമതിന്നുസുഭക്ത-
 മത്സ്യദാരവനാശകൊടുത്തു.
 അതിവിമലഭക്തിമാനേകമേകാദശി
 വൃതമതുതുടങ്ങിനാൻ ഭക്തിയോടും മുദാ
 വിധിവിദ്യപവാസവും പാദശീപാരണം
 വൃതനിയമശക്തിയും ചിത്രമത്രേയുലോം
 തിളവനവിരാജിതം വിഷ്ണുരൂപാമൃതം
 ത്രിപുരഹരസേവിതം കങ്കമാലംകൃതം
 ത്രിമുണനിലയം ബഹുശ്യാമളം കോമളം
 ത്രിദശപതിസന്നിഭൻ മേടിനീവല്ലഭൻ
 നിജമനസിചേർത്തുടൻ ചിന്തചെയ്തപ്പൊഴും
 ഭജനമതുചെയ്തുകയും ഭക്തിപൂണ്ടത്രയും
 ശിരസിവിലസിപ്പുറപ്പൊന്നുംകിരീടവും
 സരസിജദളോപമം ചാരനേത്രങ്ങളും
 നിരവധിമണിപ്രഭാമിന്നനകണ്ഡലം
 നീരാമാടുവിളങ്ങുന്നഗണ്ഡപ്രദേശവും
 സുഖഭിതസുധാമിളനന്ദനാസപ്രഭാ
 വിലസിനമുഖാഖ്യാവും നാസവിഖാസവും
 ഗളകുലിതകൗസ്തുഭം വന്ദ്യമാലുങ്ങളും
 തുളസിഭജമാലയും ത്രിവത്സവക്കണ്ഠം
 ഘനരണിതകുങ്കണശ്രേണിമിന്ന നന്നൽ
 ഫണിപതിനിങ്ങേളാം നാലുതൂണുകളും
 സുരചിരഗദാചക്രമുജ്ജ്വലമുഖവും
 കരതലസരോജവും ചാരരമോളിയും

കുടിതടസ്സശാഭിപിതാംബാപുഷിയും
പടുമണികാഞ്ചിയും ജംബുജാങ്കളം
ശുഭപദപത്മവും മണ്ണു മഞ്ജിരവും
ശുഭവരമിരിക്കണം മാമകേമാനസേ
അനുപമപദാംബുജേ വീണവാനിപ്പതി-
ന്നനുഗുണമിതസ്തതേപാണിയുഗ്ഗ് മഹരോ
മനമതുഭവത്തനുല്പാന്നമാനോപിതം
ജനയജഗതീപതേസവ്കാഖംവിഭോ
തവതുന്നിലയംവലംവസ്തുതിന്നൊപ്പൊഴും
ഭവതു പരണപായംഭക്തചിത്താമണേ
തവപരിതവസ്തനേതപൽകഥാകണ്ഠനോ
പെവിയുമമജിഹ്വയും സംഭവിക്കേണമേ
ക്ഷിതിപതികുലോത്തമൻ ഭക്തിചൂണ്ടെപ്പൊഴും
മിതിമൊഴികളോടിയും ഹന്തചിന്തിക്കയും
സതതമിപയെന്നിയേ നാസ്തിമറൊന്നിലും
ഇതരസുപദാത്മബുദ്ധിക്കുമില്ലാപ്രഥം
പലവകഫലങ്ങളും നല്ലമുഖങ്ങളും
കുലിതപലഹാരവും പാലിളന്നീരതും
ചിലരുളുളിക്കുമേകാദശീവാസരേ
ഫലമതു കുറഞ്ഞുപോമെന്നറിഞ്ഞീടണം
അരുതരുതഹോവരിച്ചോരമച്ചാമയും
ദുരിതകുരമെത്രയും ശാല്യനസന്നിഭം
പലതുമിതിഭൂതലംതന്നിലുണ്ടായതിൽ
ചലനമൊരുതെല്ലമില്ലാത്തഭൂവല്ലഭൻ
മധുമനവാസരംതന്നിലേവംവിധം
വിധിവിധിവദാപരിച്ചത്രവാഴുംചിന്യേ

ഏകാദശിയുടെനിയമചിശേഷമ-
നേകംഭിശിഭിശിഭകേട്ടുടങ്ങി
രകാശശികരസന്നിയേ ശസം
ലോകാലോകവൃക്ഷഭൂവെല്ലത്തു
പാകനിയ്യുദനലോകത്തിങ്കലു-
ക്കകച്ചെന്നുപരന്നുതദനീം
നാകാധീശനമതിരേകം ഏടി
ശോകാതുരനായ് ചിന്തയുടങ്ങി
ഇങ്ങിനെനിയമമനുഷ്ടിക്കും നൃപ-
പുംഗവനെന്നുടനാടുപദവിയു-
മങ്ങുയറിക്കും സംശയമില്ലതി
നെങ്ങിനെഭംഗംപെയ്യിടേണ്ടു

തുംഗഗുണങ്ങളിണങ്ങിവിളങ്ങുമ-
പാപംമുരഹരനങ്ങുകൊടുത്താൽ
സംഗതിവരുമീസ്വർഗ്ഗത്തിന്നുപ-
സംഗമനത്തിനെനിക്കിനിന്ദനം
കാലേകൃട്ടിക്കരുതണമെന്നോ
ചാലേപെന്നുകരയ്ക്കുന്നയുള്ള
കൈതവമാർഗ്ഗംകൊണ്ടിഹനൃപനുടെ
മായവജ്ജനവിരോധം ചെയ്വാൻ
പാടവമുള്ളവരാകും നമ്മുടെ
നാടതിലില്ലതുകൊണ്ടുനിനച്ചാണു
താടിക്കാരിലൊരുത്തനെയിതിനായ്
ചാടിക്കേണമതെന്നൊരുപക്ഷം
ശയാണീരമണാത്മജനാകം
ദുഃഖാസസ്സാമുനിയെക്കൊണ്ടു-
ങ്ങുവീവല്ലതേലകൽതന്നുടെ
ദുർവൃതഭംഗംപെയ്യിപ്പിക്കും
ശ്രീപത്മശ്രേയനാകം നൃപനട-
നാപത്താശുവരുത്തണമെന്നാൽ
ശാപത്തിന്നൊരുതടവില്ലമ്മനി-
കോപത്തിന്നും നിലയനമല്ലോ
എന്നിവപലതുംനിരുപിക്കുന്നാൾ
നന്നിവനെന്നതുരോണീടുന്നു
എന്നാലായതിനിനിയുംമന്ദത
വന്നീടാതെമുതിർന്നീടേണം
തൽക്കാലത്തതിനുസാഹിത്യമു-
ദിക്കാമെന്നുനിനച്ചുവസിച്ചാൽ
തിക്കെടുവോളംപനാചസിക്കി
ല്ലക്കരയെന്നൊരുചെല്ലുണ്ടല്ലോ
വാനവർനാഥനിവണ്ണമുറച്ചു-
മ്മാനസമതിലത്താപസചരനെ
ധ്യാനംചെയ്തൊരു സമയേമാമുനി
താനുംതത്രസമാഗതനായി
ആഗമനിധിയരം മാമുനികുലതില-
കാഗമനത്തെക്കണ്ടൊരുനേരം
ആഗതമാദോലമരധീവനതി-
വേഗമെടുത്തുനേറാശുവണങ്ങി
ശീശുക്കൾരസനമേകിയിരുത്തിയ-
നർവണ്ണാണാംബുധി ദേവശ്രേഷ്ഠൻ

ദീപ്തവിശ്വാകനകതുകസമപിത-
നക്പ്രാദികളുംപെയ്തപെയ്ത
കംഗവമുത്തേഴയാസോമനി
പുംഗവ! വേദയംഗേഗേവൻ!
കംഗവമല്ലാവേദാലോകന-
സംഗതിസംഗതമായതുപാത്താൽ
ഇങ്ങിനെയുള്ളവേദനെക്കാണാൻ
സംഗതിവരികനിമിത്തമിദാനിം
എങ്ങുമൊരോടംപാക്കിലെതിക്കുവ-
കംഗവ പസ്തുവേിക്കയുമില്ല
തിങ്ങിനയ്ക്കുചിഭവിച്ചുമടിയചു-
മങ്ങളിലെങ്ങുംസംശയമില്ല
ഇങ്ങിനെപലതുംപൊല്ലിത്താപസ
പുംഗവനുള്ളിൽതെളിച്ചവരുത്തി
തങ്ങളെമാനസതാരിഖികിക്കുമെ-
രിംഗിതമങ്ങുപറഞ്ഞുസുരേശൻ
എങ്കിൽപ്പറയാമൊരുകാൽക്കോ-
നകവുടിച്ചതുപോലെ മഹാത്മൻ!
നിൻകരുണാലപമുണ്ടെന്നുപതു
സങ്കടമെന്തേസാധിച്ചിടും
പകരജ്ഞാസ്യവചംശംതന്നില-
ലംകൃതനായനഭാഗതചന്ദ്രൻ
പരകരുണാഭജനയനൻ മുരരിച
തകവുറച്ചുരക്ഷേതിവിശേഷാൽ
മുകവുമകവുമാധംബവും
കരുമപകവിശ്വപനസുഖവും
തകത്തികലെതചിയും കിങ്കര-
സംഖവുമെന്നിവയൊക്കെവെടിഞ്ഞു
പകമരംതാരിവാസരനോമ്പത-
ശങ്കാനരവനെങ്ങുതുടങ്ങി
കാകാരാദികളെന്നിയെമററാര-
താകാരാദികളില്ലാതായി
സ്വപ്നതിരോവമടക്കാമെന്നൊരു
താൽപര്യുണനുപാത്തമനിപ്പോൾ
ഉജ്ജ്വലലോപനസേവതുടങ്ങിവി-
കല്പമതില്ലതരിക്കുമനിന്ദാ
എന്നതുചിന്തിച്ചുനടക്കേപതസി
വിന്നവെളുത്തവെളുത്തിടുന്നു

നന്ദിയൊഴൊതുന്നിന്നൊരുമാറ്റം
കേതയെന്തെന്നിരുപിക്കേണം
ഉന്നതികാണമന്ദിരനരംനി
മനവസവിധംതന്നിലണഞ്ഞു
വൈകാതവനങ്ങനിയമത്തിന്നൊരു
വൈകല്യത്തെവരുത്തിഭേദം
ലോകമുന്നിലുമാന്തിട്ടുവേദ-
മേകുന്മിന്നുവോനെപ്പോലെ
പാകതയുള്ളവരില്ലിഹപണ്ടേ
പാകാതകനാമങ്ങറിയുന്നു
ഏകതബുദ്ധിക്കുള്ളവരോടെ
ശോകസുഖാദികളുരചെയ്തവു
ആയതുകൊണ്ടുരചെയ്തനിന്ദാ-
നായതബുദ്ധേ! ബോധിച്ചാലും
മയമകുന്നതുചെയ്തമെങ്കി-
ലുപായംഞാനുരചെയ്തമിപ്പോൾ
പാദശിനാളതിലാഗതരംകം
മേദിനിവിബുധന്മാർക്കുവനയികം
സ്വാദുസമപിതമോദനവും ബഹു
ഗോദാനങ്ങളുമഴകൊടുചെയ്ത
മോദമനസിജനിപ്പിച്ചുതീ-
വാദവുമവരോടൊത്തുവെച്ചു
പാദശിസമയംപെററാളുടനെ
സാദമവനും പാരണചെയ്തും
മേദയൊതൊരുക്കേതിനുപോത്തത
നാദിപുമാനിലുദിക്കനിമിത്തം
മേദംകൂടാതങ്ങിനെയെന്നും
മേദിനിപാലനനുഷ്ഠിക്കുന്നു.
കാലനിയ്ക്കുന്നസമനാം നി നക-
പാലൻതന്നുടെ സവിധപെന്ത
കാലംകഴിയാതവനുടെ പാരണ
കാലം പരിചൊടുതെററിക്കേണം
എല്ലാം ചെയ്താം മഹതാമെന്നൊരു
ചെല്ലുണ്ടായതു നിരൂപിക്കുമ്പോൾ
തെല്ലുംകൂടമിതുകൊണ്ടുണ്ടാ-
കില്ലവോനതു നിഷ്ഠയമത്രേ.
ഇതും വൃതാരികൻ വിമനംകേളുമതി-
സത്തമതതിച്ചതൻ പ്രിയനാമരചെയ്തു

ഗോത്രമേവിയോരോളംതന്നെയുമുപേയ
സ്വസ്ഥാനത്തിങ്കൽനിന്നുസംസ്കാരാപ-

സേദ്രൻ

പ്രസ്ഥാനം ചെയ്തപിന്നെ സ്വസ്ഥാനംനോക്കി
മെല്ലെ

പത്തുദിവസം ചെന്നുചെത്തുമ്പോൾശിയെ
പാത്തുപാത്തൊരുകത്തിൽ പാത്തു മാമുനിതാനം
അത്തപ്പിപ്പന്ന നല്ലകാത്തികമാസത്തില-
ങ്ങത്തമപാൾക്കെയോത്തറിഞ്ഞാത്തമോടം
സ്വസ്ഥതപുണ്ടുമുനിസ്വപരം പുറപ്പെട്ട
പാൽമിവശ്രേഷ്ഠൻതന്റെപത്തനംപ്രവേശിച്ചു
പുരുഷീശൻ താനമപ്പോറ്റത്തുംഗപ്രഭിതിയോ
ടുമാനം ചെയ്തുവന്നിട്ടിത്തമമരുപെയ്തു
അത്രിനന്നുവോനത്രവന്നതു ചിന്തി-
ച്ചെത്രസന്തോഷംമെചിത്തേവളന്നീടുന്നു
അത്താലതിമിപുരുഷേന്ത്യയും പാത്രമാം നി
സ്വപരം കാളിന്ദിസരിത്തടം പുക്കുനിജ-
കൃത്യങ്ങളെല്ലാം കഴിച്ചെത്തേണമന്തൈവനി.

ഇതിരൂപതിയാത്രയയച്ചു

അതുപോലെതദനുവദിച്ചു

സുനൊമുനിയങ്ങുതിരിച്ചു

യമുനതടമാശുഗമിച്ചു

കനിവോടമൊമുനികാളിന്ദികരതന്നിൽക-

ലാൻകരൻ നിമത്തിനിവസിച്ചു

തൃശ്ശരധിപവാക്കു നിനച്ചും

മുദ്രാവനയോത്തുതിരിച്ചും

മേമുളിഖതീവവഹിച്ചും

വന്നുവദിവോടുതച്ചും

അതിമോടസനപികമഴകൊടുക്കുവീണക-

ഴുകിയുംഅപിമുഴുകിയും കരതന്നിലിരിക്കുകയും

കരവിൽ കനിവോടു വസിച്ചു

ഭദ്രംചെയ്തപ്പിന്നെ നനച്ചു

നിമുളൽനിവരുകിട്ടിച്ചു

നിമുളൽനിത്തരസിപ്പിച്ചു

പുനരെന്നാടുകിഞ്ചനപൊങ്ങൊതെപ്പഴകുന്നിൽ-

മുങ്ങിക്കിടന്നുചമന്നിൻ

ഇതികാലതൊട്ടുകഴിഞ്ഞു

വൃതപാലനകാലമുണ്ടു

മുതിച്ചുതന്നെത്തുവരണു

മനുജധിപനാകിവിണഞ്ഞു

അഥതന്നുടെ ചേതസിസ്തന്മാപം സന്തിതം

അതുസ്വാതന്ത്രേനിരൂപിച്ചു നരപാലൻ

ഗിരിശരംശരനേവമമാന്തം

വരുവാൻ പുനരെന്നൊരുജന്മാധം

ഉരുക്കുന്നമടിയൊടുങ്ങും

അറിയില്ലവനേതുമുദന്തം

അതുകൊണ്ടു നിനയ്ക്കുകിലെന്തിന്ത ചാരുകരം

മൃതം ദുരിതരൂപം നിമുളൽനിവൃത്തിവരം

ധർമ്മീയമരായവശംഭരം

ഗുരുപക്ഷശരംഖഗഭാരം

പരിവന്ദിതപഞ്ചശരംഭരം

പരിപാതിമുക്കുനമുരംഭരം

ഭഗവൻ മമസംപ്രതികാരം കരണീയംന-

രായണി തേനമോസ്തു നരകഭരം

ഇതിരൂപതിചിത്തതുടർന്നു

സ്ഥിതിചെയ്തൊരുനേരമവന്നു

സ്ഥിരമായൊരു മാർഗ്ഗമർന്നു

ഏകപരനൊരുതോഷകിയന്നു

നഖമൊടുമുഖകുലപാരണം വൃതചുരണംകര-

ണീയമതിവശുണ്ഠം

നരപാലകനേവമുറച്ചു

മുഖലേശമൊടുത്തുളളിച്ചു

മുനിനാഥനതാശുഗ്രഹിച്ചു

മുഹൂർത്താനികോപമുദിച്ചു

നരപാലകസിമനിചെന്നേവം ചരിതംഅ-

ചരണാനതിഘോരവാചമവനിതം

കേട്ടാലും റൂപകീടകി നിന്നുടെ

ചേഷ്ഠിതമോക്ഷിലയോജ്വലകും

പെട്ടെന്നുണ്ടുകളിപ്പാണെന്ന-

ച്ചുട്ടുകെട്ടിയതെല്ലാരുശേഷം

വാട്ടമകുന്നതിമുഴുതരംപുന-

രപ്പികഴിച്ചു വസിച്ചുതുമുചിതം

മട്ടാലും മൊഴിമൊഴൊടു ചേർന്നി-

യ്ക്കുകുലൻ വസിച്ചിട്ടും നി

കാട്ടം വികൃതികളറിയില്ലെന്നതേ

പൊട്ടുന്നിങ്കൽ പെട്ടിയുകമകേ

പട്ടം വളയും മോതിരമെന്നിവ

തിട്ടക്കളിഞ്ഞു മെല്ലെവരുന്നി

കൊട്ടതശേഷം സ്വദിതിമുടിപ്പാ-
 നൊട്ടം സംശയമില്ലാത്തതാൽ
 പുനരസംഭവനേവമുമാവും
 നിരവധികോപംപൂണ്ടുവിരച്ചും
 തിരുമിഴിവിരവിമുരളിമിഴിച്ചും
 കരതലമഴകൊടുമണ്ണിമുരച്ചും
 സുരചിരഭടമുടിധരണീതലമതി-
 മുരളതരരജസമടിക്കുന്നേരം
 പെരികളയകരിയരമൊരു കൃത്തിക
 പെരുകിനൊടുടനേതത്രജനിച്ചു
 തുടുത്തു വിലസുംനേത്രപയവും
 പടപടവികടപ്രകടപാനിയും
 ജടകളുമനവധിസടകളുമുന്നത
 തടിയും നഗവരകൊടുമുടിപൊലെ
 കടിവമതാകിനനേത്രം കണ്ടാൽ
 കിടുകിടെ നിന്നുവിരയ്ക്കുംലോകം
 നടനംകൊണ്ടമളമികമുകി
 തുടനും ചെയ്യും സംശയമില്ല
 കിനതചെയ്യാത യരണീപതിയെ
 സ്വദിതിയിലിടിപൊടിയാക്കിവരേണം
 ചെടിയിൊടുപോകുന്നജനീമരൻ
 വടിവൊടുചൊന്നതു കേട്ടതിരിച്ചു
 ഉൽകടംചൊരകൊളകുപാണം
 കൈക്കലെടുത്തൊരു മാരണഭേവത
 ഉറക്കൊട്ടടുത്തു വരുന്നതുകണ്ടൊര-
 നക്കും നരവരനങ്ങായില്ല
 ചക്രായുധനുടെ ചാതകളേമ്പര-
 മുറക്കമെത്തിമുറപ്പിച്ചായവ-
 നക്കികളമ്പൊടു ചിമ്മിക്കൊണ്ടൊര-
 രക്ഷണമവിടെ വസിപ്പൊരു സമയേ
 ഭക്തജനാവനകർമ്മണിപണ്ടനി-
 യുക്കമതാകിനചക്രം താനും
 തൂക്കതപെരുകിനതേജസ്സോടും
 തൽക്കണമവിടെക്കൊന്നൊരാതി
 തൽക്കാലത്തക്കൃത്തികതൻറമ-
 യൽക്കിണങ്ങുളശേഷമടക്കി :
 അർക്കമിച്ചു വീളത്തും പൊഴുതുവി-
 ളക്കിനയറമ്പിളക്കും വരുമോ?

പെരിയവതങ്ങളിലെപരിയും തിരുതി-
 പെരിയും വ്യാളികളെന്നകണക്കേ
 ഞര'കേവന്നൊരുകൃത്തികതന്നെയു-
 മരനിമിഷേണദവിപ്പിച്ചുടനേ
 കോടിദിവാകരയാടികളിങ്ങിട-
 കൂടിവിളങ്ങും തേജസ്സാദും
 കൈടരരിപുതൻ ചക്രമുടനേ
 മാമുനിയോടെതിരേറെറൊരുസമയേ.

ഇത്തരമഥകൃത്തികതന്നുടെ
 ഘോരശരീരമശേഷം
 ഉത്തമപുരുഷന്റെ മഹായുധ-
 മാശുഭാമിച്ഛാരശേഷം
 വാത്കളതിലപ്പറമുള്ള
 വാക്കിലെത്രവിചിത്രം
 സതപരമുഷിസത്തമനോഭവ-
 നെത്തിയടുത്തൊരുനേരം
 അത്യമഹിമവരുമിതിഹുത്തതി
 ഖോത്തുവിറച്ച തുടങ്ങി
 സതപരമുഷി സത്തമനദ്രിശി
 നിന്നഥചാഞ്ഞതുടങ്ങി
 കാടുകൾ പലനാടുകളുതര
 തോടുകളുദ്രിതടങ്ങൾ
 വാടികൾ പലവിടുകളിങ്ങിനെ
 യുളളൊരുദിക്കുകളല്ലാം
 ഓടിയുമഴൽതേടിയുമുത്തടി
 വാടിയുമാടിയുമുള്ളം
 നാടകമതിലാരമൊരാശ്രയ
 മില്ലമനീശ്വരപാർത്താൽ
 ചെമ്പണിനിറമുദയൊരുമുട്ടടി
 വടിവൊടഴിഞ്ഞുകിഴിഞ്ഞും
 സംഭുതഗളിമാലകൾചേലുക-
 ളെന്നിവയൊക്കെയഴിഞ്ഞും
 സംഭുതമൊടുകിഞ്ചനവരണിയെ-
 ടുകയുമൊട്ടുകളഞ്ഞും
 കമ്പികമതിയാകിനമുനിവര-
 നോടിവലഞ്ഞു ചുണ്ടു
 പതുങ്ങിക്കമതിങ്ങിനേന്മത
 മങ്ങിമങ്ങിമുനിശ്ചരൻ

കണ്ണുകൾക്കു കിരണങ്ങൾ
 ചന്ദ്രവും വിരകേരളം
 വേർതിരിച്ചു കിതയ്ക്കുകയും
 വീഴ്ത്തുകയും ചെയ്തു
 പാർത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ
 ലാസ്യമർന്നുവന്നു
 അംഗകേരളകാശിപാണിപുക-
 ലിംഗകേരളകോസലം
 വംഗമംഗലകന്തികന്തി
 ദേശകേരളകന്തികന്തി
 ഇങ്ങിനെപുനരവതരം
 മുളകിടക്കിയതെങ്ങും
 തുംഗതപനിവാരണത്തിനെ-
 ത്തരില്ലതുകാരണം
 ഐശികൻ മുനിപിന്നെയും പല
 ദേശമൊക്കെത്തന്നെ
 കൗശികാദിമുനിശസഞ്ചയ
 മാത്രയിട്ടു പലായനം
 ശംഭുസംഭവനംസംഗീതി
 തന്നിലാണകിടക്കിയും
 കമ്പമില്ലതരിന്നുമായും
 മാത്രതത്രഗമിച്ചിട്ടും
 സംഭവിച്ചൊരുസങ്കടംസമ്മി-
 യാഞ്ഞുതൻ മുനിപുംഗവൻ
 ജ്ഞൈവരിപുരം പ്രവിശ്യപ-
 ണ്ണസംഭവമേപതസം
 ദേവരാജധരിക്കുന്നിന്നുടെ
 വാക്കുകൾക്കുന്നിതിത്തമ്മയ്
 ആവശ്യമായിട്ടുള്ളവന്നു
 പിന്നെത്തന്നെവെണ്ണുതൻ
 സാവധാനമെന്നിക്കരചതസി
 ചെറുമില്ലവേദനയുടെ
 മോവമെന്നതറിഞ്ഞുവേണമെ-
 നിക്കയാവതിചെയ്യുവാൻ
 പിഴുപെടുന്നതുപ്രമല്ലൽപെ-
 ട്ത്തിട്ടു സുദർശനം
 വിട്ടുപോകയുമില്ലതല്ല-
 യാജ്ഞാജ്ഞമില്ലയോ

കഷ്ടമെന്നൊരുവിത്തുവിട്ടു-
 മിട്ടിടത്തൊടിഗന്തരം
 വട്ടമിട്ടുനടത്തിട്ടുനന്നു-
 മേൾകിന്നുകരോമുയരം
 ഇത്തരംമുനിസത്തമൻവ-
 ചസ്സുകെട്ടുവെണ്ണുകൻ
 ചിത്തമിതിയൊടൊഴുവീണ-
 ന്നേരിച്ചിട്ടു ചിത്തം
 അത്രനിന്നുഗമിക്കതാപസ
 താമസിക്കരുതെന്നും
 പത്തനംമമദ്രവമെന്നുവ-
 ത്തതിടൊല്ലമയമെന്നും
 ചക്രിചക്രവർത്തനം
 നവതല്ലനമുക്കുയോ
 അത്രിമാമുനിപുത്ര! അന്നൊരു
 പായമിന്നൊരുപായം
 സത്യലോകനിവാസിയാവ-
 താമയൻകമലാസനൻ
 പാർത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മുന്തികൾ
 മൂവരുള്ളതിലൊന്നവൻ
 തത്രചെന്നുചെയ്കിലൊന്ന-
 ശിക്കമാന്തികളാകവേ
 വൃത്രശത്രുനിരോധമിങ്ങിനെ
 കേട്ടുതൻമുനിപുംഗവൻ
 തത്രതത്രസുദർശനം നിജ
 പിന്നിലുണ്ടതികൾ
 അത്രമാത്രമല്ലസങ്കട-
 മന്ത്രിപുത്രനടിച്ചതും
 എത്രതന്നെമനോഹരം പുൽ-
 ചോത്തമൻവെണ്ണിത്തരം
 പാഞ്ഞുപാഞ്ഞുവെണ്ണുവെണ്ണു ച-
 മഞ്ഞുതാപസനങ്ങിസം
 കണ്ണവംസനിവാസഗേഹമ-
 ന്നഞ്ഞുവീണവെണ്ണിനാൻ
 പാഹിപാഹിപയോജസംഭവ
 സങ്കടങ്ങളൊഴിക്കുന്നി
 സാധാരണനമുക്കുവന്നുപി-
 ന്നൊരുമുൽക്കടം

ഇന്ദ്രസോരനായവിഷ്ണു-
 നാർദ്ദനൻമധുസൂദനൻ
 ഇന്ദിരാവരനേകനെന്നു-
 ഹിമാമുനിപുംഗവാ
 വിശ്വസാക്ഷിമുക്കുനീങ്ങിനെ
 വിശ്വമൊന്നു ചമച്ചതിൽ
 വിശ്വസിച്ച്കളിച്ചിടുന്നിതു
 ചാരുപാവകണക്കെത്തൻ
 മായയായ ചരട്ടിചിട്ടതി-
 രിച്ചിടുന്നിതുനമ്മെയും
 പ്രായമായവോനിതൊക്കെയും
 റിച്ചിരിപ്പവനല്ലയോ
 പോകപോകമഹാമുനേരജ-
 താദ്രിശൃംഗനിവാസിനും
 പാകശാസനഭവദാനവ
 സേവിതാംബ്രിസരോരുഹം
 ഖോകനാഥമുമാസഹായമു-
 പാത്രയിക്കമഹേശ്വരം
 ശോകസങ്കടമാശുതീർത്തരു-
 ളിച്ചമിശ ന സംശയം
 പത്മസംഭവവാക്കുകേട്ടു
 തിരിച്ചുമാമുനിപുംഗവൻ
 സത്ഥമുത്തമമീശ്വരന്റെ
 മഹാമഹീധരമാപ്തവാൻ
 ക്ഷമയീനമണഞ്ഞുവിസ്മയ-
 ണങ്ങിമാമുനിപുംഗവൻ
 ആദ്യസങ്കടമസ്സൗകമു-
 ണത്തിനാൻ മുനിപുംഗവൻ
 അംബുരാശികലാകലാപിയു-
 മിപ്രകാമമുരച്ചതേ
 അംബരിഷമഹീശരക്ഷണ
 ഭക്ഷമംഗ്രഭവക്ഷണം
 അംബുഭക്ഷണചക്രമേതദ-
 സരമല്ലനമുക്കേയോ
 കിംവദാമികരോമിത്താനിഹ
 സാധ്യമല്ലനമുക്കേയോ
 മൃഗമകിനചക്രവിക്രമ
 ശാന്തിതാമ്രവരത്തുവാൻ

വിഗ്രഹേണവികുണ്ഠലോകനി-
 വാസിതാനൈരുവൻ ക്ഷമൻ
 നിഗ്രഹത്തിനനുഗ്രഹത്തിനും-
 മീശ്വരൻ ധരണീധരൻ
 വ്യഗ്രമേന്തിനാമന്തസപ്രേതി
 തത്രചെന്നനമിക്കേടോ.

ശ്ലോകം.

മാരവൈരിഗിരമിപ്രകാരമേകോട്ട
 കേട്ടുമുനിപുംഗവൻ
 പാരമാന്പരിതാപമോടുമരിയോടു
 മൊത്തുനടകൊണ്ടുടൻ-
 ക്ഷീരവാരിനിധിതീരമെത്തിനരകാ
 ന്തകം ബതമുരാന്തകം-
 വാരിവാഹനീഭചാരശോഭമേപിവന്ദ്യ
 വന്ദ്യമിദമബ്രവീൽ
 പാഹിപാഹിപകുജാക്ഷപാഹിപാഹിപത്തേ
 പാഹിപാഹിപയോദനീഭപാലയശൗരേ!
 ദുർവാസ്സുമാമെന്നുടെയടുർവസനകൊണ്ടുതാനേ
 ഈവിധംവലയുമാറയുവീവല്ലഭേ!
 തപൽപ്രിയനാമംബരിഷനല്ലനെന്നുകല്പിച്ചപ്പും
 അപ്രിയംഞാൻചെയ്തപോയി ഉൽപ്പവനേത്ര!
 ശ്രോധംകൊണ്ടുചെയ്തോരപരധമൊക്കെക്ഷമി
 മായവാനിന്നായുധത്തിലായതീർക്കണം. [മുനി
 മുനിവസേകദവചനമിവണ്ണം
 കനിവെടുക്കേട്ടുരുമുകിലണിവണ്ണൻ
 വനനിധിശയനൻ വാരിഭവദനൻ
 തനുവരപുഞ്ചിരിപൂണ്ടരുൾചെയ്തു
 വരിക മഹാമുനിപുംഗവ സുമതേ
 വരഗുണവസതേ മാമകസവിധേ
 പരിചൊടറിഞ്ഞു ഭവാനുടെ ചേതസി
 പെരുക്കുന്നാരപരിതാപമശേഷം
 നിരപിച്ചുപതിനിന്നൊരു കഴിവി-
 ല്ലറിയിക്കാമതിനുള്ളൊരുവിഷമം
 നവരപരിവൃദ്ധനെകുറച്ചൊരു
 നിരപമേക്കിവിശേഷംകൊണ്ടു്
 നിത്യംകനകകുളത്രമുപേക്ഷി-
 ചുത്രരപസ്സുകൾ ചെയ്യിടുന്നൊരു

പാലിപതിയെടുക്കാരണമെന്നേ
പാതയും പലചെയ്താമിത്തം
പാരം സങ്കടമിങ്ങിനെ തവ ഏടി
പേരണമെന്നു നമുക്കും പക്ഷം
നിസ്സലയാതെ കേതികലനം
നിത്യവുമെന്നെപ്പേരുകൊണ്ടു
കേതനാരുടെ ഭൂതൻ ഞാനതി-
നിത്തിരിഭേദം വരികയുമില്ല
അത്രുമല്ലപുരത്രയമായതി-
ലോത്താലിനിഹനാഭാഗജനാം
ധാത്രീപതിയെടു തുല്യൻ നമുക്കു
കേതനാരിലൊരുത്തരുമില്ല
അസ്സ സമസ്തം പിന്നെയുമുണ്ടു
വസ്തുതത്തോരചെയ്തിടുന്നു
വൃത്രനിഷ്ഠനവചനം കേട്ടു
ധാത്രീപതിയുടെ നിയമങ്ങൾക്കു
പ്രത്യുത്തരവരുത്തുവതിന്നു സ-
മുദ്യോഗിപ്പറഞ്ഞുവകാരം
അത്തൊഴിലെല്ലാം ചെയ്തതോര തവ
ചിത്തവിശുദ്ധിവിശേഷംതന്നെ
സാധുജനത്തോടൊക്കിക്കുന്നത-
രായമനിവരങ്ങൾക്കു വസിപ്പാൻ
രോമകൂടാതനവധിനരകം
ബോധിച്ചിടുകവർത്തിക്കുന്നു
അതസുതസുതനായചോനിച്ചു
മനസാവാചാനിരവിച്ചാലും
അതകന്മാരിലസുയമുതിന്നാ-
ലനുഭവയോഗ്യമിതെന്നറിയേണം
പലവിധമിങ്ങിനെ ചൊല്ലുകകേണ്ടതാരു
ഫലമില്ലതി തവ സങ്കടമഖിലം
നലമൊടുതില്പിതിനിന്നുനിന്നും-
ലലമല്ലായതു തിന്മചെയ്തും
ഭൂതനത്രയമതിലുത്തമനാക-
നവനിവരവെന്നെന്റെ കേതൻ
അവനെശ്ശരണം പ്രാപിച്ചെന്നു
ലവനചെയ്തും സംശയമില്ല
മുന്നചെയ്തതവികൃതികളൊന്നും
മന്നവനുള്ളിൽ കരുതുകയില്ല

എന്നതുകേണ്ടിനിവൈകാതവന്റെ
സന്നിധിതന്നിൽ ചെന്നാലും നീ
ചന്ദ്രമിന്ദ്രമിന്ദ്രകലാധര-
നെന്നല്ലരവിന്ദാസനനും പുന-
രെന്നിവരാരും നിരവിച്ചാലതി-
നിന്നൊരു കഴിവിലായതുമുഖം
എന്തിനവളരെപ്പറയുന്നതാരു
സന്തോഷമൊഴിക്കണമെന്നാൽ
ബന്ധം നരവരനെന്ത്യമറ്റൊരു
ബന്ധനിനക്കുവേദിക്കുകയില്ല
പരമപുമാനുടെ വചനംകേട്ടു
പരമവിഷ്ണുതപുണ്ടുമുനീന്ദ്രൻ
തിരുമനതാരിൽ തെളിവിലായതു
തരമില്ലതുകൊണ്ടുവനിപതിയുടെ
പുരമതിലമ്പൊടുപോകെന്നോത്തവ-
നരുമകലൻ പുറപ്പെട്ടുടനേ
വിരമിക്കാതെ മുകൾമരംഗവു-
മൊരുമിച്ചവന്റെ പിറകേകൂടി
താമരസേക്കുണ ചക്രത്തിന്നൊരു
കോമരമായ തീർന്നുമുനീന്ദ്രൻ
താമസമെന്നുഭൂമിപുരന്ദര-
സിമനിമാമുനിച്ചെന്നൊരുശേഷം
മുന്നമുനിവരനോടിയസമയേ
മന്നവകടമന്മാരണിവീരൻ
നിന്നിടുന്നതിലയ്യൊരിളക്കം
വന്നില്ലവന്റെ കേതിവിശേഷം
മാമുനിതന്റെ വരവുനിന്നും
ദാമോദരന്റെ നാമമുരച്ചും
കാമാദികളിയലാതമനസ്സില-
മേയകാരം കരുതിയുറച്ചും
കരവുകൂപ്പിവിനീതനതായ് നി-
ല്ലൊരുധരണീപതിയെക്കണ്ടതിശയ-
മരവാഭേദകലാജാതൻമുനി
വരനും മനസാബ്ദമാനിച്ചു
ഭീതിമുഴുത്തു സുദർശനപാവക
മേതിയടക്കാനഭ്യർത്ഥിച്ചു
മേധാശരണീവര! മീവ ചിരം മമ
ബോധക്കേടു പൊറുത്തരുളിടുക!

യോഗികലാമലമാനസമധുവസ-
 രാജഹമായമുകുന്ദൻതിരുവടി
 കാരണികോത്തമനത്രഭവാനില-
 സാരതരംസന്തോഷിക്കുകയാൽ
 ഈരേഴുലകിടവാസികളായവ-
 രാരും നിന്നൊടു സമരായില്ല
 ചോരസുഭർന്നചക്രമടക്കി-
 പ്ലാരാതെനെപ്പുലിപ്പിപ്പതിനും
 വേദരും ചിന്തിച്ചാലതൃതി-
 രാറാകില്ലെന്നരുളീ മുരരിപു
 ഹേ! രാജാവേ! നിന്നുടെ കൃപയാ
 തീരേണം മമസങ്കടമധുനാ
 നാരായണ ചക്രത്തെയടക്കണം-
 മോരോവിഴകളറിഞ്ഞു ചൊറുക്കണം-

മേവംനിന്നുകരഞ്ഞു പറഞ്ഞൊരു
 താപസവാക്യം ബഹുമാനിച്ചു
 ഭൂപതിതാനും വൈഷ്ണവചക്രമ-
 താവാനിച്ചളികത്തിലടക്കി
 ആശീർവാദം ചെയ്തുമുറയ്ക്കട്ട-
 നായുമുനിന്ദ്രനമങ്ങുഗമിച്ചു
 കേശവഭക്തൻ നരവരസഞ്ചയ
 കേശാലംകൃതമുക്താരണം
 ഭാസപൽകുലമണിഭീപമതായമ-
 ഹാശയനാമംബർഷൻതാനും
 ഹരിവാസരവൃതവും പാലിച്ചു
 ഹരിചരണാംബുജവും ധ്യാനിച്ചു
 സുരവരമന്ദിരസമമാകും നിജ
 പുരിയതിലത്രസുഖിച്ചുവസിച്ചു.

അംബരീഷചരിതം കാട്ടുനുള്ളൽ സമാപ്തം.

നളചരിതം (രണ്ടാം സ്വയംബരം)

കാട്ടുനുള്ളൽ.

അക്കാലങ്ങളിലധികപരാക്രമ
 യുക്തനതാകിയ നരപതിഭീമൻ
 ചൊൽക്കൊണ്ടീടിനകുണ്ഡിനപുരമതിൽ
 വിഖ്യാതഗുണൻ വാണീടുമ്പോൾ
 മുഖ്യനതായ്ക്കുന്നളനരപാലൻ
 തൽക്കമനീമണിഭമമഗിനിയൊടും
 അക്കാലമലഭോഷത്താലടവിയി-
 ലത്രഗമിച്ചെന്നുള്ളൊരു വാൽകൾ
 ശ്രുതപാഭീമനമഴൽപിടിപെട്ടമ
 കൃതപാഭാമിനിയും പുനരധികം
 ഉക്തപാപലതരമവശതയോടും
 നക്തംകാമിനികമിതാവോടും
 എന്തെമകളെവിടെപ്പോയെന്നഥ
 ചെന്നറിവാൻനിഹ ദൂതഗണങ്ങളെ
 മനവാ! നിമിഷമയച്ചീടേണം-

മിന്നേളിവസിമടിക്കരുതേതും
 ഭാമിനിവചനംകേട്ടദശായരം
 ഭീമനരേന്ദ്രനമവധിദൂതരെ
 സാമോദത്തെടുചിലവിനനൽകി
 സ്നേഹകുലോത്തഭവനം; പറയുന്നു
 ഭൂമിസുരേന്ദ്രന്മാരേ നിങ്ങൾ
 കോമളരൂപയതാംമമപുത്രിയെ
 ഭൂമിയിലൊക്കെ നടന്നു തിരഞ്ഞഥ
 താമസമെന്നേകൊണ്ടുവരേണം
 നളനരപാലനെയും തിരയേണം
 തെളിവൊടുളസുരവരരേനിങ്ങൾ
 കളിപറകല്ലനവധികധനം ഞാൻ
 വിളഭൂമികളും തരുവെന്നിദാനീം
 ഇങ്ങിനെഭൂപതിചാരന്മാരെ
 സംഗതിപോലെത്തയച്ചുധാരായരം

തിങ്ങിനമോദത്തോടവരുടനേ
 അങ്ങനടന്നു നാലുദശായാം
 കോസലകേകയവംഗകലിംഗം
 ഭാസുരമാന്വിഷ്ണുതിപാഞ്ചാലം
 കേരളവും കൊങ്കണമനന്തം
 ചാരുതചേന്നാര ചോളം പാണ്ഡ്യം
 കശ്മീരം കരനാലം ഗൌഡം
 മാദ്രാസ് മാഗധവുമവന്തി
 ഇങ്ങിനെ പല പല ദേശം തേരം
 ചെന്നതിരഞ്ഞവർ ഭൈമിനളരെ
 എങ്ങമൊരുത്തരുകണ്ടവരില്ല
 കേട്ടവരും നമ്മി എന്നേവേണ്ട!

സുഭവനാകിയ ഭൂസുരനപ്പോൾ
 വിദേഹരാജ്യചെന്നതിരഞ്ഞു
 സുവേഷധാരിയതാകിയ രാജാ
 സുവിരഞ്ചാലുവിനെബുതകുണ്ടു
 നളന്റെ വാൽകളവനൊടുചൊല്ലി
 ദമന്റെ സോദരിതന്നുടെ താത്രയും
 തെളിഞ്ഞു കേട്ടമസുവിരഞ്ചാലു
 പറഞ്ഞഭൂസുരവരനൊടുമനം
 സുഭവ യോ നളഭൈമികളെന്നുടെ
 വിദേഹരാജ്യവന്നതുമില്ല
 അനംഗനാശനാപുജിതനാകിയ
 അനംഗതുല്യനതാമമജ്യേഷൻ
 ഗ്രാമങ്ങൾതന്നുടെ പിഴകൊണ്ടത്രേ
 ഇതിങ്ങി നേഞ്ചതസംഗതിവന്നു
 നളപ്രസംഗംകേട്ടുതേരം
 ഗളിച്ചനയനമലങ്ങൾ തുടച്ചു
 മന്ദീസുര! മമനന്ദനനാംനള-
 നയാഗമിച്ചതുമേതൊരുവിവിനേ
 അതില്ലരം ദമയന്തിയുമപ്പോൾ
 പതിച്ചുടുവാംസുതിയുടെ നടുവേ
 കൊതിക്കണം നരകിളിനവളെ-
 ചുതിച്ചുനൈഷധനെന്നേവേണ്ട
 വിധിക്കുമെന്തിന് കൃപയില്ലാത്തു?
 വിധിച്ചതിന്നെന്തേ നീക്കുമില്ല
 കൊതിച്ചിരുന്നിതു അനവധിവിടെ
 ഗുരിച്ചുകാണണമെന്നിനച്ചു

നവപ്രസുതാവചനമിദംകേ-
 ട്ടുത്തുചെന്നസുഭവനപ്പോൾ
 മടിക്കവേണമുപജനനിനി-
 നടുക്കൽനില്ക്കുന്നതു മേയന്തി
 അബലമെന്നേവറയുന്നതു താ-
 നബലമല്ലേയിതുമേയന്തി
 തനിക്കതെങ്ങിനെചോധംവന്നു
 സുവിപ്ലവശൃകൾകൊണ്ടെന്നരിക
 ഉദിച്ചുകാണുന്നില്ലാപ്രകേരം
 ഉദിച്ചുകാണാം കളിച്ചവന്നാൽ
 മറഞ്ഞകരണികളറിഞ്ഞതെങ്ങിനെ
 കുറഞ്ഞമേഘശശിയെപ്പോലെ
 സുവിപ്ലവചിഹ്നം നെററിയിലില്ല
 സുവിപ്ലവചിഹ്നം നെററിയിലുണ്ടു്
 സുഭവതന്നുടെമോഹമിതത്രേ
 സുഭവിതയുടെമോഹമിതല്ല
 മറഞ്ഞചിഹ്നമതറിഞ്ഞതെങ്ങിനെ
 കുറഞ്ഞവസനേദീപംപോലെ
 ചേരപിരണ്ടൊരുനെററിയിലെങ്ങിനെ
 വേരെയറിയുന്നിതുമമചിഹ്നം
 മാതാവുടനേജലമതുകൊണ്ട-
 ഗ്ഗതോദരിയുടനെററിയുടച്ചു
 ചേതോമാഹനമാകിയചിഹ്നം
 കാർമുകിൽനിങ്ങിയശശിയെപ്പോലെ
 കണ്ടതെളിഞ്ഞമമാതാവപ്പോൾ
 പുണ്ടുതുടങ്ങിസന്തോഷത്താൽ
 കണ്ണിതമെന്നുശിരസിനുകൻ
 കണ്ടു സുന്ദര്യമുത്താനന്ദം
 രണ്ടുകരംകൊണ്ടൊതുപുണൻ
 ദാസസഹോദരിതന്നെക്കനിവൊടു
 എന്തെന്തുകളേ ദമയന്തി! നീ
 എന്തിനു കൈതവമെന്നൊടുചൊല്ലി
 പുറത്തൊഴിയേ! നിന്നുടെകുറന്തൻ
 തന്നുടെമാതൃസഹോദരിയാംഞാൻ
 എന്തിനനീവേഷം ക്ലന്നയതായ്
 സന്തതമിങ്ങിനെടുചിച്ചതുമേ
 മാതൃവചസ്സുകൾകേട്ടമഭൈമി
 സംമോദത്തൊടുവീണവണങ്ങി

അമ്മേകുപിച്ചിടത്തുതോട്ടം
 ചെമ്മേപിഴകൾപൊരുത്തിടേണം
 നിൽക്കുകയോ മമജനനീഞ്ഞ്
 കല്പിച്ചൊരൊരോരോപ്പ് കപറഞ്ഞു
 അന്നേത്തങ്ങിനെതന്നെപ്പുന-
 റെന്നെയൊന്നുപറഞ്ഞിടാവു
 ചാലേവരികസുനന്ദേ! മതിമുഖി
 മാലേവകയാൽകൈതവവചനം
 ചാലേത്തൊന്നുചെയ്യുന്നിന്നുടെ
 ചേതസി കരുതിടരുതുസുശീലേ!
 നിങ്ങളുമൊരുമിച്ചിവിടെവസിച്ചു
 മംഗനമാർമണിയേസുഖമത്രേ
 രണ്ടുശിശുക്കളിനിക്കുണ്ടതുഖത
 കണ്ഡിനനഗരവോണിടുന്നു
 രണ്ടുവെങ്കുമതായിതവരെ
 കണ്ടിട്ടെന്നതുമറികമനോജ്ഞി
 എന്നൊലൊട്ടുതാമസിയാതെ
 അമ്മേയെന്നെയച്ചിടേണം
 സുന്ദരിയാദമസോദരിതന്നുടെ
 മന്ദസ്മിതരുചിതടവിനവാക്കുകൾ
 മന്ദമയന്നേകുട്ടമജനനി
 തന്നുടെതനയനെയവിടെവരുത്തി
 മന്നവമണിയും നളനുടെവാൽക-
 ളൊന്നൊഴിയതെപറഞ്ഞുകൊന്നൊടു
 വിരസേനജന്തനുടെഭാമിനി
 വിരഞ്ചാതുതവഭൃഷ്ണനയമിവ.
 ഭാരമാരുമറിയാതൊരുദിക്കിൽ
 പേരുമാറിമയങ്ങിവസിച്ചു
 ചക്രവർത്തിതന്മയിഷിയതായസു-
 വിപദ്യചിഹ്നവും കാൺകലലാദൈ
 ശക്രതുപ്രസംഗമതനയൻഭൂവി
 കുത്രവാണിടുന്നതുമറിയാതെ
 എത്രസകടംചേതസിമകനേ
 ചക്രപാണിയല്ലതൊരുഗതിനായി
 എത്രയുംവിരയമെന്നുടെഭഗിനിനെ
 അത്രമുടുപല്ലക്കിലെടുത്തു
 തത്രകണ്ഡിനചുരത്തിനയയ്ക്കു-
 മിത്രമത്രമുപകാരം കരുതി

പത്തുനൂറുപെരെയുമറികുത്തു
 തത്രകാവലിനുകൂടെയയയ്ക്കും
 വിപ്രവർത്തനാകുന്നസുഭേവന
 ക്ഷിപ്രമണ്ഡസമ്മാനവുമേകക
 ഇമ്മമയുടെഗീരുകൾകേട്ടു
 ഉത്തമോത്തമനതായസുഭേവന
 പിത്രവസ്തുവും നൽകികകുണ
 മിട്ടരണ്ടുകരതാരിലുമുടനെ
 വട്ടമേറിയകുടാൽകാതിൽ
 ഇട്ടമോതിരംപത്തുവിരലും
 പത്തുനൂറുതാങ്ങുപതിച്ചൊരു
 യസ്തികടകവും നൽകിക്കാതിൽ
 മുത്തുമാലചിലപൊന്നണിമാലക-
 ളെത്രവിസ്മയംകനകവുമനവധി
 കൈവാങ്ങിവിരവോടുസുഭേവൻ
 പൊക്കുമുക്കുകിരപ്പുറമേറി
 സ്വദിതിമുടുപല്ലക്കിലുടൻമെ-
 ഭഗിനിയെയുമമകേറിയയച്ചു
 അനവധിധനമാരോണമികളും
 ജനനികൊടുത്തിതുമെങ്ങിനിക്കു
 ഭാസികൾപലപലമോസന്മാരും
 കൂടിയകംപടിയായിനടന്നു
 കൊടുകൾപലപലതോടുകൾപുഴയും
 മേടുകൾനാടുകുളനീവയൊക്കെ
 പാടേയങ്ങുകടന്നുനടന്നു
 വിടായുള്ളൊരുകണ്ഡിനപുരിയിൽ
 തരുണിമണിയും നളനുടെഭാമിനി
 വിരവോടുചെന്നമകളെത്തന്നുകനെ
 ജനനിയെയുംകണ്ടൊല്ലേപ്പിച്ചു
 തനയന്മാരെക്കൊടുത്തുചുണന്നു
 ചന്ദ്രാനനനാം തനയമുഖാബ്ജം
 സാഗ്രാമോടുകണ്ടുകൂശോദരി
 ചന്ദ്രബിംബസമമുഖനളസദൃശത-
 കണ്ടുപൂണ്ടുപരിതാപവുമധികം
 സുഭേവനൻപൊടുമിമനരേന്ദ്രൻ
 മുരുകൊടുത്തിതുകനകവുമനവധി
 സദാകൊടുക്കണമുടമൊക്കെത്തുട-
 നന്നാമയംഗോഭുപുമാരപതു

ഭിന്നഭിന്നഭിന്നഭിന്നഭിന്നഭിന്നഭിന്ന
 സുവേദനകൊടുനൽകീടേണം
 നിരക്കവേകെട്ടുകൾപതിനെട്ടായ
 തരത്തിലില്ലവുമെപണിയിച്ചു
 കൊടുത്തുനല്ലൊരുവിളക്കുകളും
 തടിച്ചപാത്രാഭികളുമസംഖ്യം
 അത്തലകന്നമവസ്തുമുദപ്പാൻ
 നിത്യച്ചിലവിനമത്രകൊടുത്തു
 നവോത്തമനൊടുസമനായ് ഭൂസുരൻ
 നരപതിതന്നെയെറികേവാരം
 സരസിമുഖമിടമയന്തിയുമപ്പോൾ
 സുരനൊടുമുഖനതാകിയനളനെ-
 തരസാകാണാഞ്ഞകമലരുതകി
 പെരുകിനവേദംപൂണ്ടുകരഞ്ഞ
 ജ്ഞാനനിതാഴാശുപറഞ്ഞിതുമനം
 മനസിജസമനാം നളനരപാലൻ
 വിരവിനൊടിവിടെവരുത്തിലേകിൽ
 മരണമെന്നിടവരുത്തുമനംഗൻ
 പരിചൊടുതാനൊടിയിരുപറയേണം
 അതുകേട്ടയുമുടനേപതിയൊടു
 മതിലേക്കൊത്തൊടുമുറചെയ്യപ്പോൾ
 ഭൂതന്മാരെവരുത്തിനരപതി
 ചേതസിതുകാൽനളനെത്തിരവാൻ
 ചിലവിനുവേണ്ടും പണവുറക്കി
 പ്ലവരെയുമുടനേയാത്രയുമാക്കി
 ഭീമത്തെയുടനികടേപെന്നവർ
 സാരമൊക്കെവിടവാങ്ങിനസമയേ
 ഒരുവാചകമതുണാൻപറയാമേ
 മറവാചകമതുകേട്ടവരേണം
 കാട്ടിനകത്തുകിടത്തിയുറക്കി
 കാട്ടിയഗോഷികളാക്കുസമീപ്ത
 വസ്രംപാതിമുറിച്ചുകൊണ്ടു
 ക്ഷിപ്രമുപേക്ഷിച്ചാശുഗമിച്ചു
 അല്പപുരുഷനനാരിയതെന്നതു
 നിർഗ്ഗതനായാൽവേണ്ടായെന്നോ
 പാണിഗ്രന്ഥംപെയ്തുമന്ത്രം
 പ്രാണൻപോയാലും പിരിയരുതു
 ഇങ്ങിനെവെറികമെന്നുമെല്ലാം
 അങ്ങിനെയൊരിക്കലുമില്ല

മരിനിമ്ബനായുള്ളവോനി-
 ചുതിചെയ്യുമെന്തതുപറയേണം
 ഇങ്ങനെനീളനടന്നുപറഞ്ഞാ-
 ലങ്ങതിനടന്നുതരമായൊരുവൻ
 ചൊല്ലിടുന്നതുകേട്ടൊരുടനേ
 വല്ലവനെങ്കിലുമവനുടേപരം
 നല്ലൊരുനാടുംരൂപഗുണങ്ങളും-
 മൊക്കെവിചാരിച്ചാശുധരിച്ചു
 വെക്കുംവരുവിൻ ഭൂസുരവരരേ
 എന്നുടമൊഴികൾമറന്നീടാക്കെ
 നന്നായുരുവിട്ടാശുപരിപ്പിൻ
 പാടവമില്ലാത്തൊട്ടുകുളിപ്പോൾ
 ഗുഹയൊരോരെയിലെഴുതിക്കൊരവിൻ
 മരസോദരിയുടെവചനംകേട്ടു
 ഗമനംചെയ്തുഭൂസുരവരരേ
 ഓട്ടമികളായുള്ളവർ പലപല
 നാട്ടിൽനടന്നുതിരഞ്ഞുനടന്നവർ
 പാട്ടുകൾപോലേമൈമിപറഞ്ഞൊരു
 പാട്ടുകൾപാടിപ്പോണ്ടുനടന്നു
 കേട്ടില്ലത്തരമൊരുദിക്കീനും
 വാട്ടമകന്നവർവന്നുപറഞ്ഞു
 കേട്ടൊരുമയന്തിനിന്നുടേ
 വാക്കുകൾപാടിപ്പോണ്ടുനടന്നു
 കേട്ടില്ലത്തരമൊരുദിക്കീനും
 കേട്ടുചിരിച്ചിടുന്നിതുചിലരു
 പണ്ണാദാപുനതായൊരുവിപ്രൻ
 അണ്ണാദാക്ഷിയൊടുനറിയിച്ചു
 കണ്ണാമുതമായുള്ളൊരുവാക്കുകൾ
 മംഗലശീലേകേട്ടൊരുവനി
 ഉത്തരകോസലമൊരൊരയോ-
 പത്തണമതിൽത്താൻചെന്നൊരുദിവസം
 അലരണിപതിട്ടതുപണ്ണൻപോ-
 ലിത്തരമവനൊടുണത്തിച്ചാറെ
 ഉത്തരമൊന്നുപറഞ്ഞുമില്ലാ
 സതപമിങ്ങുഗമിപ്പതിനായി
 പലതിതന്നിവിറങ്ങുന്നേരം
 പുറകേവന്നൊരുപുരുഷൻഎന്നൊടു
 ചൊല്ലുംവാക്കുകൾകേൾക്കുസുരീലേ!

നാമിണികളുടെചാരിത്രശുദ്ധിക്കൊണ്ടു
നേരോടേജ്ഞാതവിനെക്കൂടേരക്ഷിച്ചുകൊള്ളാം
വല്ലാതെകലിദോഷാലല്ലുണ്ടായിപരം
നല്ലവെളിവുമപ്പോളില്ലെന്നുപറയാവൂ
നഗ്നനാകയാൽനിൻറവസ്ത്രംമുറിച്ചെടുത്തു
നഗ്നനായ് പോകുമപ്പോൾ വിപ്ലവഭരതീല്ലെ-
കിൽ
നിന്നെരക്ഷിച്ചാണെന്നാൽപ്രാപ്തിയില്ലാതെ-
വന്നു
നിന്നെനിതന്നെ രക്ഷിച്ചിടുവാൻ പോരുമല്ലോ
ചാരിത്രമായ ചട്ടയൊണ്ടു നിന്നുടെമെയിൽ
ആരിത്രപോന്നിട്ടുള്ള ചാരിത്രശുദ്ധിയോടെ
നിന്നുടെ ധർമ്മനിഷ്ഠതന്നെ ഞാൻ ജീവിച്ചതു
അന്നനടയാളേ നീയെന്നോടു കോപിക്കല്ലേ
ദുസ്സമയമേകെന്നെത്തന്നെ ബാധിച്ചുകലി-
മണ്ടിച്ചുകൊണ്ടുപോന്നുതനപംഗീകോപി
കല്ലേ
ഇങ്ങിനെയാരു പുരാൻചന്ദ്രപറഞ്ഞെന്നോടു
മംഗലശീലേമൈമിശംഗംകണക്കല്ലാട്ടും
ബാഹുക്കെന്നു പേരുമാഹന്തകേട്ടുബാലേ
ബാഹുക്കൾ നെടുതായിപ്പോകയാൽ നാമമിടം
ഏറ്റംകുറഞ്ഞുമുണ്ടൻതെറ്റമില്ലിവനൊട്ടും
പാറ്റംമുറമ്പോൽകണ്ണുംമുററെന്നതുപോല
നരപതിതന്നുടെ പാലകനെന്നു
നരപതികന്യേ കേട്ടിയു ഞാനും
വേഷം കണ്ടാൽ ചേരുകയില്ല
ശേഷം ചൊന്നതു ചേരത്താനും
തോഷമിയന്നു പറഞ്ഞൊരുവിപ്രനു
ഭൃഷണമൊന്നു കൊടുത്തിതു ഭൈമി
താതസമീപേ ചെന്നമമീമജ
കൃതൻചൊന്നതു മങ്ങറിയിച്ചു
ചേരതോമോഹനനാകിയകണ്ഡവൻ
സാകേതശ്ചൈവരേമരുവുന്നു
കപടംകിഞ്ചനവേണമെന്നൊ-
ലിവിടെവരുത്താനൊരു കഴിവുണ്ടാം
രണ്ടാമതുമിനിയുണ്ടു സ്വയംബര-
മെന്നൊരുകുറിയെഴുതിടണമിപ്പോൾ
മണ്ടിവരും ഋതുപണ്ണമപ്പോൾ
കണ്ടിടംനളമവനൊടുക്കുടെ

കണ്ഠതയെന്നുകുറിക്കണ്ടീടും
രണ്ടാംദിവസം വേളിയതെന്നും
ഇണ്ടലകന്നു പറഞ്ഞീടണം
ഇണ്ടാമതിനൊരു കൌശലമിപ്പോൾ
ഇത്തമനാകിയ നൃപനംതന്നുടെ
പുത്രിപറഞ്ഞതു കേട്ടദശായാം
അത്തലകന്നൊരു കുറിയുടനെയുതി
പുത്ഥപീസുമനാം പണ്ണമെന്നുടെ
ഹസ്തേനൽകിളപതിവരനും
ചിത്താനന്ദാത്താടരൂപെയ്യ
ഇത്തരകോസലമായൊരയോദ്ധ്യയി-
ലെത്തണമിങ്ങറിയും കൊണ്ടനിശം
വണ്ടാർകഴലാളാം ദമയന്തിയെ
രണ്ടാമതുമിനിയുണ്ടോവേളി
കണ്ടാലും കുറിയെന്നുതുപണ്ണൻ
തന്നോടു നിങ്ങൾ പറഞ്ഞീടേണം
വഴിയിൽ താമസമല്ലവന്നു
അഴകൊടുനാളെത്തന്നെവിവാഹം
എന്നു പറഞ്ഞുകൊടുത്തിടേണം
ഇങ്ങിനെഭൂമിനരേന്ദ്രൻ ചൊന്നാൻ
അങ്ങിനെതന്നെ പാരന്മാരെടു-
മങ്ങുകടന്നിതയോദ്ധ്യാപുരിയിൽ
മന്നവനാമുതുപണ്ണൻ കയ്യിൽ
അന്നവർ കുറിയും നൽകിച്ചൊന്നാൻ
നളിനാക്കിയതാം ദമയന്തിക്കു
നാളെത്തന്നെ രണ്ടാംവേളി
കളിപറകല്ലിയു കുറിയിൽ കാണാം
മാറ്റുകിഞ്ചനതാമസമാപ്പോ-
യ്യാഗ്നസുതയോകോപിക്കരുതെ
അവനീപതിയും കുറിയതെടുത്തമ
ജീവലനൊടുവായിപ്പാൻനൽകി
ജീവലനം കുറികയ്യിലെടുത്തു
കേവലമുടനേവായിക്കുന്നു
മംഗലനാമുതുപണ്ണമഹീപതി
തുംഗബലൻ അറിയേണ്ടമവസ്ഥ
നമ്മുടെ മകളാകും ദമയന്തിയെ
മുന്നംവേളികഴിച്ചുനളൻ പുന
രന്നപഹമവളെയുചേക്കു ചുവ-

മുന്നേപോയിതു നാദംവിട്ടു
 അന്വേഷിച്ചു നടന്നാരെയൊരു
 നാട്ടിലുമില്ലാതെ വീട്ടിലുമില്ലാതെ
 കാട്ടിലുമെങ്ങും കാണാഞ്ഞിട്ടു
 രണ്ടാംവേളികഴിക്കണമെന്നു
 വണ്ടാർകഴിവിപറഞ്ഞിടുന്നു
 പണ്ടുസ്വയംബരഘോഷത്തിന്നു
 തണ്ടാർശരണൊടു സമനായിട്ടു
 കണ്ടുതുപണ്ണമഹിപതിതന്നെ
 രണ്ടാണമെന്നവളുടെ പക്ഷം
 കണ്ണതയെന്നു വൃശ്ചികമാസം
 രണ്ടാംതീയതി ഉഷ്ണിയിട്ടുപ്രാ-
 നണ്ടർ പുരാതനാസനനാകും
 മന്നവർ മകമണവന്നിടുക
 വൃശ്ചികമാസം രണ്ടാംതീയതി
 അഷ്ടമിരോഹിണിയൊടു കൂട്ടുമ്പോൾ
 അബ്നിശിമിനികഴിയും മുൻപേ
 കർക്കടകം നല്ലമുഹൂർത്തം
 ഇപ്പടിനൈകയെഴുതിടുന്നിട്ടു
 കണ്ഡിനഭ്രപതിഭീമനെഴുത്തു
 കുറിവാചകമെഴുതുകേട്ടുതുപണ്ണൻ
 മറവാതെയൊക്കുന്നവരുത്തി
 കുറിവാചകവേനോടുമൊഴുത്തു
 വറകവോനിതിനെത്തൊരുക്കുവു?
 പത്തൊണ്ടെ ദിവസം കണ്ഡിനമതി-
 ലെത്തിട്ടുവതിന്നറികുസഖേനി
 ഇത്തൊഴിലെത്തൊരു കഷ്ടം മുപ്പതു
 നാഴികകൊണ്ടു സാധ്യമതാമോ
 നൽത്തൊന്നൊഴിയാൾ മമസോദരിയുടെ
 പുത്തൻ കുളർമുഖത്തൊട്ടുതലോടി
 പത്തൊന്നുപുണർന്നിട്ടുവതി-
 നെനുകൊതിച്ചു വസിക്കുന്നിത്തൊൻ
 അമ്മമ്മണിണിയും പുനതന്നെ
 മൂലത്തൊക്കെത്തൊട്ടുണ്ടെന്നുമി-
 ള്ളതികരണിൻ കിമപികമിച്ചുതു
 മുത്തമപുതയ്ക്കു കേട്ടിപ്പേനി?
 പശുതിരുന്നിൽ ദൂതനാമം
 പാഞ്ചുവെലാൻ കുറിക്കാമസമാപ്തം-

യെത്തുവതിന്നു പ്രയാസവുമായി-
 തട്ടത്തടിനത്തിൽ കല്യാണവുമഥ
 കത്തിടും മടനാത്തിപിടിച്ചു
 ചത്തിടും വെറുതെ ബാഹുകുത്തൻ
 മുന്നേയവളുടെ കല്യാണത്തിന്നു
 സന്നാഹത്തൊടു പോയിതു ഞാനും
 അന്നവർ നളനത്തന്നെവരിച്ചു
 എന്നതിന്നൊരു പരിഭവമില്ലേയും
 പെണ്ണിന്നു ചേരും പുരുഷനിതരേ
 നിസ്തുലമതിന്നു വിസമ്മതമില്ല
 എണ്ണമതില്ല നളന്റെ ഗുണങ്ങളെ
 എണ്ണവതിന്നായിരമുണ്ടുമെട്ടുതോ
 എന്തവനിങ്ങനെ സംഗതിവന്നതു
 ചിന്തിച്ചുപരികല്പനതന്നെ
 പുത്തൊന്നൊഴിയെ കാട്ടിലെറിഞ്ഞ-
 തണ്ടാർ ശരണമെന്നവിടെപ്പോയി?
 മരണമവനുഭവിച്ചല്ലാതെ
 സരസിജമുചിയിതു ഭാവിക്കില്ല
 തേരുതെളിപ്പാൻ വിരുതുണ്ടെന്നതു
 ചരതശരീരമൊല്ലിപ്പേനി
 നെപരിക്ഷിച്ചിടണമിപ്പോൾ
 നിന്നുടെ പട്ടുകൾ കാണാമല്ലോ
 മന്നവനിങ്ങനെ ചൊല്ലുന്നേരം
 മനുസ്മൃതിമൊട്ടുബാഹുകന്തുമേ

അർക്കലാധിപ കേൾക്കുമൊരുമതേ
 ദുഷ്ടരമല്ലിക്കാതും നാളെ
 അർക്കോദയത്തിന്നു മുൻപേ കണ്ഡിനത്തന്നി-
 ലാക്കുന്നുണ്ടു ഞാൻ നീക്കമില്ലേയും (അർക്ക)
 മിവലവാർഷ്വേയനാരോടുമൊന്നിച്ചു
 തേരിൽകയറുകവൈകാതെ (അർക്ക)
 മരുഭൂമിയിൽകയറുകവൈകാതെ
 പെണ്ണിനെക്കാട്ടുന്നതുണ്ടുമനോഹര! (അർക്ക)
 സേനകളൊക്കെയും മാനിനിയെക്കൂട്ടാൻ
 വൈകാതെസമയത്തൊക്കെത്തിക്കൊള്ളണമേ
 (അർക്ക)

ബാഹുകവാക്കുകുളിങ്ങനെകേട്ടു
 ബാഹുകവാക്കുകുളിങ്ങനെകേട്ടു

മോഹംകൊണ്ടു ചുറ്റപ്പെട്ടെന്നൊരു
 സാഹസമാക്കരുതേ ബാഹുക നീ
 ജീവലവാർഷ്ണേയന്മാരോടും
 തേരതിലാശു കരേറിപതുക്കെ
 ഉടനേ ബാഹുകനും വാജികളെ
 സ്വദിതിയടിച്ചു നടന്നു തുടങ്ങി
 തെറ്റൊന്നങ്ങു പറന്നു തിരിച്ചു
 കാരറിൻ വേഗം ചോലേ കുതിരകൾ
 കാടുംമേടും നാടും പാടം
 തോടും പുഴകളുമെന്നിവയൊക്കെ
 പാടേയങ്ങുതൊടാതെ ഗമിച്ചു
 പാടവമതിശയമെന്നേവേണ്ടു.
 മുന്നിൽകണ്ടീടുന്നമരങ്ങൾ
 പിന്നിൽക്കാണാമൊരു നൊടിയളവിൽ
 ള്ളരക്കാണം ഗിരികളുമെല്ലാം
 ചാരെക്കാണാമരനിമിഷത്താൽ
 നേരേയോടിമരങ്ങളുതങ്ങിനെ
 പാരായുടനേ തോന്നീടുന്നു
 തേരിലിരിപ്പാൻ പണിയായ്ക്കുന്നു
 ധീരതയേറും നരപാലകനും
 കൊടിമരമാശു പിടിച്ചു മുറക്കി-
 ത്തടിയന്മാരവർമേവീടുന്നു
 കടയും മുണ്ടും പേയ്യുതുപണ്ണ-
 മുടനേ ബാഹുകനോടുപറഞ്ഞു
 നിന്തുക്കതേർമമവസ്ത്രംപോയി
 ഛത്രവുമങ്ങിനെതന്നെവെച്ചു
 നിന്തുക്കജീവലചെന്നതെടുക്കുക
 നിന്തുക്കവിഷമം വസ്ത്രംപോയൊരു
 ദിക്കിന്നൊരു യോജനവഴിപോന്നു
 ഇങ്ങിനെവഴിയിൽ താമസമായാൽ
 അംഗനമാർമണിതന്നുടെ കചയുഗ-
 മംഗേപെത്തു പുണർനരമിപ്പാൻ
 സംഗതിവരികയുമില്ല നരേന്ദ്രാ!
 പൊങ്ങിനസന്തോഷത്തൊടുനരപതി
 ചെന്നുപുണർന്നു ബാഹുകനേയും
 ജീവലവാർഷ്ണേയന്മാർതമ്മിൽ
 ഇഴവിധമാശുപറഞ്ഞുതുടങ്ങി
 ഔരിവനിങ്ങിനെ തേരുതെളിപ്പാൻ

മാരാതകനുടെ മായമിതല്ലീ
 മാരുതനോമാതലീയോനളനോ
 ധീരനിവൻ മനുജാകൃതിപൂണ്ടു
 തേരുതെളിച്ചുകളിച്ചുനടക്കും
 പുരുഷനിവനൊരു ദിവ്യനിതത്രേ
 ഋതുപണ്ണമിതുനേരം ബാഹുക
 ചരിതംകണ്ടു പറഞ്ഞാനപ്പോൾ
 കേൾക്കസഭെയൊരു വിദ്യയിനിക്ക-
 ണ്ടോക്കുമ്പോളതിവി.ശ്ചയമത്രേ
 അക്ഷരദയമെന്നുണ്ടൊരുമന്ത്രം
 അക്ഷിഗോചരമതിൻഫലമിപ്പോൾ
 ശിക്ഷയോടതുവാക്കുംപുരുഷന
 തൽക്ഷണംമനസിശുദ്ധിഭവി ങ്ങും
 പക്ഷമല്ലപറയുന്ന ബാഹുക
 ഇക്ഷിതികലതുവശമല്ലാക്കും
 അശപ്രദയമതുനികലുമുണ്ടു
 വിശ്വസമതംമനുവിതരണ്ടും
 നീകലുള്ളമനുവിങ്ങുതരണം
 എങ്കലുള്ളതുനിനക്കമതങ്ങിനെ
 ശക്തിൻപുനരിരുവരുമപ്പോൾ
 മന്ത്രമങ്ങവർപകൻപറിച്ചു
 തന്നിതന്റെഫലവും ദലവും
 ഋതുപണ്ണനങ്ങുനകൊണ്ടുപറഞ്ഞു
 നന്നനനുതവവിദ്യയിതെന്നു
 എണ്ണിവനുപറയുന്നിളുടുതൻ
 അക്ഷരദയമതുവശമായപ്പോൾ
 തൽക്ഷണംകലിയൊഴിഞ്ഞമവാങ്ങി
 തന്നിവൃക്ഷമതിലേറിവസിച്ചു
 പോന്നു ബാഹുകനുമഴകൊടുതേരിൽ
 സാകേതധീപനോടും കണ്ഡിന
 ഗേഹമെചെന്നുവസിച്ചുനമോദാൽ
 തേരുകൾനാദംകേട്ടുമൈമി
 പാരംസന്തോഷത്തൊടുമിങ്ങിനെ
 തേരുവഹിപ്പാനാരിയുലകിൽ
 വീരസേനസുതനല്ലതീല്ലാ
 കണ്ഡിനനരപതിതാനും നളനുടെ
 സ്വന്തനഘോഷംകേട്ടുതെളിഞ്ഞു
 കാസലഭുപാലകനും തന്നുടെ

യാഹൂകനോടുപറഞ്ഞാനപ്പോൾ
 ഞായംവെളികഴിഞ്ഞാകൂവേ
 കണ്ടില്ലായെയുമിപ്പുരിതന്നിൽ
 ഞായംവെളികഴിഞ്ഞില്ലിപ്പോൾ
 വെളിപ്പോലെകാണുകയില്ല
 വെളിപ്പോലെകൾക്കുന്നില്ല
 വെളിപ്പോലെകിതിന്നില്ലല്ലോ
 ആരെയുമിവിടെക്കാണുന്നില്ല
 വലരെയുമെന്തിനാണെന്നിപ്പോൾ
 കർത്താശികഴിഞ്ഞില്ലല്ലി
 കർത്താശികഴിഞ്ഞില്ലിപ്പോൾ
 കവിവന്നതുകൾക്കറിയാനോ
 കവിവന്നതുകൾക്കറിയാല്ലോ
 ചാരന്മാരവർചാരന്മാരോ
 ചാരന്മാർചാരന്മാരല്ലോ
 പിറകോട്ടുഗമിക്കുവെണ്ട
 പിറകോട്ടുഗമിച്ചിട്ടേങ്ങ
 അകമ്പട്ടിട്ടാനാളില്ലല്ലോ
 അകമ്പട്ടിട്ടാനാളുണ്ടാക്കും
 പിള്ളെരാതാവുന്നില്ലല്ലോ
 വിള്ളെരായിവിട്ടുണ്ടാക്കിത്തര
 വെറിലപകയിലതിന്മാൻവെല്ലം
 ചക്രനമുടകരമതിലില്ല
 വെറിലപകയിലതിന്മാൻവെണ്ട
 ചക്രനാനിവിട്ടുണ്ടാക്കിത്തര
 നാടകശാലക്കാർവന്നില്ല
 നാടകശാലക്കാർവിട്ടോണ്
 മീമന്ത്രമെയെതിരാലതിയാതോ
 മീമന്ത്രമെയെതിരാലതിയാതോ
 മേവളക്കൊണ്ടാൻസംഗതിവരുമോ
 മേവളക്കൊണ്ടാൻസംഗതിവരുമോ
 ചെമ്പറഞ്ഞുവശത്താക്കിത്തര
 ചെമ്പറഞ്ഞുവശത്താക്കിത്തര
 ചുഞ്ചനമതിനുംസംഗതിവരുമോ
 ചുഞ്ചനമതിനുംസംഗതിവരുമോ
 ആലിംഗനമതിനോടൊന്നുസംഗതി
 ആലിംഗനമതിനുംസംഗതി
 ഇന്നേളിവസിനമുക്കുവെക്കുമോ

ഇന്നേളിവസിനമുക്കുവെക്കും
 ഇങ്ങിനെസാക്ഷികൾപൊതുക്കർ
 തങ്ങളിലുള്ളതെല്ലാംവിശേഷം
 മീമന്ത്രാധിപനപ്പോളുറി-
 സ്സാക്ഷികൾപമതിരേറുടനേ
 കണ്ടുനമുണ്ണിങ്ങാകൂവതിതമാകിത
 മഞ്ചംതന്നിവിരുത്തിവണങ്ങി
 സഞ്ചിതഗുണനാമമീമന്ത്രപ്പോൾ
 ചഞ്ചലഹിതംഗിരമുരചെയ്തു
 കമലാകാമകവംശതിലകസാക്ഷികനാഥ
 കമലാവല്ലഭപാദകമലയുഗളംചിത്ത-
 കമലകണ്ഠികതന്നിൽവിമലാനന്ദംചന്തിപ്പും
 കമലാഭേവിതൻകരകമലയുഗ്മത്തിൽമുഖ
 കമലാധരിച്ചുനിത്യംവിവസുത്തവഗേഹ
 കമലനേർമുഖിലീലാകമലപുസ്തകവതി
 കമലമുഖയാർനിമുഖലഭകചയാരിണി
 കലിയുഗക്രമമായകലുഷംവന്നാണതെ
 യെഴിക്കുകക്കരിക്കളറെപവിടും സുരലോ
 കമ്മ
 ഗമിക്കുംസുന്ദരനായകനിരിക്കുംജാസനത്തെ
 വടിക്കുംജാലപരമവതുകഴിക്കുംദിക്കുകൾക്കൊക്കെ
 ഇങ്ങിങ്ങുംവേണിവിടെഗ്രമിച്ചുതന്നെത്രകാലം
 കൊതിച്ചുജനസംഹാരംവെച്ചുതന്നെങ്ങേറെ
 ഇങ്ങിവിട്ടുവിട്ടുചുരുക്കംകഴിച്ചുശിവനെതന്നെയ്
 സ്തുതിച്ചുവേണിതന്നെങ്ങിച്ചുവേണെയിങ്ങ
 വെച്ചുതന്നെങ്ങേതിവിടെവസിക്കുംമരസം-
 ഞാനി-
 പ്പിരിക്കുംതെളിക്കുകകണ്ടുസിക്കുംമരസം
 അരകൂട്ടി
 ഭൂമിക്കുംപാട്ടുകളെററുവിടുംഭൂപാല
 മേവേ
 ധരിക്കുകുണ്ടാകുമായരിക്കുകുണ്ടാണെന്നീക്കി-
 യിരിക്കുമായുണ്ടാകും
 ഇങ്ങിനെമീമന്ത്രപുസ്തകമായ്
 ഭംഗിയിലേക്കുവെക്കുവെണ്ട
 അംഗനമാർക്കുണ്ടുവിയുമപ്പോൾ
 തിങ്ങിനമോദാൽപാലകവരരെ
 തന്നെമുമ്പിൽവരുത്തിപ്പോന്നാർ
 നിങ്ങളുടനീക്കംകൊട്ടുംവേണം

സാകേതാധിപനത്താഴത്തിന്ന
 വൈകാതങ്ങരിയും കോപ്പകളും
 പാദയങ്ങളുകൊടുത്തീടേണം
 കൂടെപ്പാലകർവന്നിട്ടൊണ്ടു
 പേടമുഗാക്ഷിപറഞ്ഞതുപോലെ
 സ്വദിതികൊടുത്തവരരിയും കോപ്പും
 ദൂതനതാകിയനൈഷധനപ്പോൾ
 ചേതസി കയ്യുകൊൽപുക്കിതടുക്കള
 ശാന്തയതാകിയദാസസ്വേതാദമി
 അമ്മണവരയെയച്ചിതുഗുഹം
 ചന്ദ്രമൊടവരുംവന്നുപറഞ്ഞു
 എന്തൊക്കെയുംകൊമതിമുഖിയോടേ
 പാത്രമുപ്പത്തൊട്ടുകരേറി
 നേത്രമടച്ചുപിടിച്ചുനാഴിക
 പാത്രമുഖമതുവന്നുനിറഞ്ഞു
 ചിത്രമിടമൊരുതൂണുലേശത്താൽ
 കത്തിയിതഗ്നിയുമുടനേവാങ്ങി
 എത്രവിചിത്രമതലാമൊരോല
 മിത്രനതാകിയദേവൻതാനോ
 അതുകൊള്ളാമപ്പുരുഷൻവെച്ചുതേ
 കുറികളിലല്ലുകൊണ്ടുവരേണം
 അതുകേട്ടുണരുന്നതേചെന്നു-
 മധുരക്കറികൊണ്ടുനുകൊടുത്തു
 അതുമേടിച്ചുഭജിച്ചതുനേരം
 മതിയിൽകൈതുകമുളവായ്വന്നു
 വിരകംതീയുംജലവുമെന്തെന്നു
 കുറിയുംമേരവുംവച്ചുചമച്ചി-
 ട്ടുതീന്നുതുല്യംസ്വാദുവരുത്താൻ
 നളനല്ലാതൊരുപുരുഷനുമില്ലാ
 കേശിനിതന്നെവിളിച്ചുവരുത്തി-
 ട്ടാശുശിശുക്കളെയവിടെക്കൊണ്ടു-
 പാലകവരനെക്കാണിച്ചിടുക
 പോകസഖീവൈകീടരുതൊട്ടും
 രണ്ടുശിശുക്കളെയുംകൊണ്ടുവളും
 കണ്ണതയെന്തേചെന്നിടുമ്പോൾ
 കണ്ടുകുമാരന്മാരെക്കൊടുത്തു-
 തെങ്ങുവിറച്ചുകൊണ്ടുപറഞ്ഞു
 രണ്ടിനെയുംമുറകെത്തഴുകിട്ടു

കൊണ്ടാടിക്കണ്ണിരുപൊഴിച്ചു
 അശ്രുജലംകൊണ്ടുഭീഷണകൈ-
 യാത്താനന്ദംശിരസിനുകൻ
 വിശ്രുതനാകിയനീഷധനരേന്ദ്രൻ
 പുത്രന്മാരെയുമങ്ങുകൊടുത്തു
 അക്കമനീമണിമക്കളെയുംകൊ-
 ണ്ടുകൊവേണിസമീപേചെന്നു
 ഇക്കമകിരേപികമിച്ചിടുമ്പോൾ
 ഭൂലമൊഴിഞ്ഞുദമയന്തിക്കു
 സംശയമില്ലേകേശിനിനമ്മുടെ
 അമ്മയെടിക്കഥയൊഴിപ്പിച്ചു
 നികലനാകിയജനകനിയോഗാൽ
 ചെമ്മമ്മാറ്റുകമിവ്ടെവരുത്താം
 ഇങ്ങനെകേട്ടുവളുപ്പോൾതന്നെ
 സ്വേതിമാരുടെസമതവരുത്തി
 കമ്പമൊഴിഞ്ഞുനിശായംബാറ്റുക-
 നിമ്പമൊടവളുടെപുരിയിലതരയി
 പീഠവുമങ്ങുകൊടുത്തുനമോദാൽ
 ഗുഹമതായ് ചിലവരക്കുപറഞ്ഞു.
 നരേന്ദ്രമന്ദിരമതിൽനിന്നെന്നുടെ
 ഗിരങ്ങളാരണർപറഞ്ഞുപോയ്
 ചന്ദ്രമതാരെന്നറിവതിനായി
 കന്നിത്തൂണിങ്ങളെയിവിടെചരുത്തി
 ചന്ദ്രമതാരേവരഞ്ഞുതാനെ-
 ന്നറിഞ്ഞുകൊള്ളുന്നരേന്ദ്രകന്യ
 ചന്ദ്രമതാരേവരഞ്ഞതെങ്ങിനെ
 നളൻതവാന്തികമതിൽവന്നായോ
 വൈരസേനീത്താനവരുടെചരന്തകൾ
 സാരസേനക്കേകേട്ടിയുമുന്നം
 വൈരസേനിയല്ലാതൊരുപുരുഷൻ
 സംരമൻവചനമറികയുമില്ലാ
 അതോരനളൻതാവനുഭവത്തകൾ
 മഹാനുഭവംപറഞ്ഞിടുന്നേൽ
 സുമന്ദരാനുപുണ്യവിഭർജ്ജ-
 ചന്ദ്രമതാരനൈഷധനെവിടെശമിച്ചു
 ദമയന്തിസോഭിതനുടെചേര
 ഇരുന്നിടുന്നിതുനളനപാലൻ
 വിശുദ്ധമെങ്ങിനെവന്നുചിട്ടു

വിരൂപമാഹിയാൽവന്നുഭവിച്ചു
സ്വരൂപമാവാൻതൊരുവഴിയിനി
സ്വരൂപമാവാൻകൊഴുശലമുണ്ടു്
കാക്കേ കോടെവസ്ത്രമെടുത്തു
പാക്കാതെടുത്തുതുനളനും
മാന്താണുധാരയെന്നതുപോലെ
പാർത്താലെത്രമെന്നൊക്കെശരീരം
മുന്നതിലുമതിശോഭകലൻ
മന്നവർമണിയൊന്നെന്യായനപ്പോൾ
പെൺമണിയോടുകൂടെമരിച്ചു
നിമ്ബമതിയാംനീഷധനരേന്ദ്രൻ
ഉണ്ടായൊരുമുഖങ്ങളുൾക്കൊണ്ടും
രണ്ടാലിംഗനമതിനാൽനീങ്ങി
വണ്ടാർകഴലിയൊട്ടെന്തെമിച്ചങ്ങിനെ
തണ്ടാർശനാടകമാടുമ്പോൾ
കണ്ടില്ലെന്നുനിശായാം നിദ്രയു-
മിണ്ടലകുന്നുദിനേശനുദിച്ചു.

മന്ദിരംതൊരമപ്പോളിനിന്ദിരങ്ങൾചെന്നു
സുന്ദരനായനളൻവന്നതറിയിക്കുന്നു
മന്ദിരപതിയായമിമനക്കൊന്നൊന്നപ്പോൾ
മന്ദാരബാണതുല്യൻമന്ദംപുറപ്പെട്ടപ്പോൾ
കൂപ്പിത്തുടങ്ങിസർവ്വലോകമതുനേരം
ആപ്പിട്ടുദൃശ്യരതംകൊപ്പിട്ടുനൈഷധനും
പൊന്നിൻകിരീടം നന്നായ്മിന്നുന കണ്ഡ

ലങ്ങൾ

പൊന്നണിമാലാമല്ലമുത്തുമാലകൾകേണു
കുങ്കുണത്തരിവളകുങ്കുമമാറിൽചെത്തു
പൊൻകുസുമകളിട്ടമുണ്ടുകൾ പാർത്തിനല്ല
പൊന്നരഞ്ഞാണമതിന്മീതമുറക്കിക്കൊണ്ടു
പട്ടക്കടവിടിപ്പിച്ചിപ്പിഴ്ന്നൊരോടുകൂടെ
പെട്ടെന്നുപെല്ലുന്നേരമൊട്ടെണ്ണം ജയഘോഷം
മീവലവാർപ്പേയന്മാർവന്നുകൈകൂപ്പിനിന്നു
മീമക്കുറുപ്പൊന്നിൻസിംഹാസനവും നൽകി
സാരമൊഴുതുപണ്ണൻപാണിവിടിച്ചിരുത്തി
ആമയെന്നതിന്റെകരണങ്ങളുംചൊല്ലി
സമ്മാനകൊടുത്തുതൻസാരകേതായിവെന്നയും
പൊന്നുപറഞ്ഞതുമ്പുകൾക്കുഹിനനപ്പോൾ

വിരസോത്തരനും ദമഗിനിയു -
മാരവണകാലാർപ്പടയോടും
പാരിജാതപുകൾപൊങ്ങിനനിഷധ-
പുര ഗമിച്ചു സുരരാജനതുല്യൻ
പുഷ്പരാ ചരിക ചുതിനസതതം
വയ്ക്കുണപണയമിന്നിയുമെന്നുടെ
കയ്ക്കുലായനമിത്തിരിയുണ്ടതു
മൊക്കെയങ്ങുതരുവാൻമടിയില്ലാ
ഇതഥമാത്രനളവചനംകേട്ടു
ബദ്ധമോദമൊടുപുഷ്പനപ്പോൾ
അക്ഷവുപടമെടുത്തുകരത്തിൽ
ചിത്തശോകമതിനില്ലനരയിപ
വയ്ക്കുളൈമിയെയുമഴകൊണ്ടുപണ്ടേ
ചിത്തമോഹമതിനണ്ടനമുക്കു
വയ്ക്കുപണയമതിനെത്തൊരുമേധതം
കുന്ദവാക്കുപറയുന്നതുമതിമതി
ദുഷ്ടബുദ്ധിയാംനീയുമഹാകൃതി
വെയ്ക്കുമഞ്ജുവരവയ്ക്കുന്നേരം
തമ്മിലിങ്ങനെപറഞ്ഞമദേവനും
മൂന്നുമെഴുത്തനയാന്യമശേഷം
പുഷ്പരൻ സ്വപദി നൽകി നളനാ-
യ്യസ്രമൊന്നുമാത്രംശേഷിച്ചു
പുതവിപാലനതാകിയനളനും
ഖഡ്ഗമത്രകരതാഴിലെടുത്തു
പുഷ്പരന്റെഗളമത്രമുറിപ്പാൻ
ക്ഷിപ്രമങ്ങുകേൾവിടിപെട്ടു
അക്ഷണ്ണമനസോദരിനളനുടെ
ഹസ്തപങ്കജംചെന്നുചിടിച്ചു
ദുഷ്ടബുദ്ധിയിവനെകിലുമിപ്പോൾ
നഷ്ടമാക്കുതതുവിഷ്ണുവനാഥാ

ഹരിണമതിനെതൊരുഹരിയെന്നതുപോ-
ലിവനെയിന്നുകൊൽവാൻപണിയില്ലാ
മൈത്രിന്റെഗീരമേവംകേട്ടു
ഭൂമിനാഥനുടെകോപമടങ്ങി
വിട്ടുപുഷ്പരനെവിരവൊടുനളനും
ദുഷ്ടബുദ്ധിയൊടുകിമവികമിച്ചു
ഖരികപുഷ്പരവിചാപരണമില്ലൊരൊ

തരുവൻ്റെ നീൻറ ധനം വരിവെരില്ല
 വരിക
 മരുവുകമുന്നേപ്പോലെ പരിചോടെസമ്മോദരാ
 ചിരകാലംവാണകൊരുകതരുവൻ്റെവേണ്ട
 തെല്ലാം
 ഉരുതരസുഖമൊടുവാഴ്കസുശീലം.

പുഷ്പകരനോടിക്കുനെയുരചെയ്തു
 ദുഷ്ടരഹിതമുന്നേപ്പോലെ
 സൽക്കാരംചെയ്തവനെയിരുത്തി
 ഉൾത്താരിൽകനിവോടഥ നളനം
 ചിത്താനന്ദം പൂണ്ടു സുഖിച്ചു
 ഉത്തമയാകിയമൈസരീതൻ.

നളചരിതം രണ്ടാംസ്ഥയംബരം ഓട്ടൻതുളുൽ സമാപ്തം.

ഹി ഡി . ബ വ ധ .

ഓട്ടൻതുളുൽ.

കുരകാണാതൊരുകുടലിനുസമമാം
 നരകവിനാശനപാണ്ഡവചരിതം
 പരിചോടുസജ്ജനസഭയിലിറങ്ങി-
 പ്പറവതിനായിത്തോവിക്കുന്നൻ.
 ധന്വീരമാദിസമുദ്ധതപെരുകും
 ധന്വിനപുരമതിലതിമതിസുഖമൊടു
 നിസ്തലധൃതിധൃതരാഷ്ട്രമഹീപതി
 നിസ്തലഭൂപതിചാഴ്കാലം
 ദുര്യോധനനും ദുശ്ശാസനനും
 ദുർഭാഷണനും ദുശ്ശേഷണനും
 ദുർമ്മധാവു ദുർമ്മതനും
 ദുശ്ശീലനും ദുർന്നീലനും
 ധൃഷ്ടതയധൃതരാഷ്ട്രസുതനും-
 റെട്ടുജനങ്ങളുമനുജന്മാരും
 അന്ധനതാകിയ ജനകൻതന്നെട-
 യന്തികസീമനി ചെന്നുവണങ്ങി
 പന്തിനിരക്കെയിരുന്നുപതുക്കെ-
 ച്ചിന്തിതമുണ്ടുപറഞ്ഞുതുടങ്ങി;
 അച്ഛൻ ഞങ്ങളിലുള്ളൊരു കനിവതു
 തുല്യമതാവാനെന്തവകാരം?
 കന്തി.സുതമെക്കുറങ്ങോവാ-
 നെന്തൊരുജന്മമതും കേൾക്കേണം

വണ്ണൻവാഴകുണക്കെ വളന്നൊരു
 പൊണ്ണത്തടിയനതാകിയ ഭീമൻ
 ഉണ്ണികളാകിയ ഞങ്ങളെ വളരെ
 ഭണ്ഡിപ്പിക്കുന്നിതു മമ താതാ!
 കണ്ണറിയാത്ത പിതാവിനിതൊന്നും
 കണ്ടറിവാനും വശമല്ലല്ലോ
 പൊണ്ണൻ ഭീമൻ പത്തുപറച്ചോ-
 റുണ്ണണമെന്നാലതുമതിയല്ലോ
 ഉണ്ണികളാകിയ നമ്മെക്കണ്ടാൽ
 കണ്ണുതറന്നൊരു രാവംകാട്ടും
 അതുകാണുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ യേപ്പെ-
 ടുതുവഴി മണ്ടിതൊളിക്കേയുള്ള
 ചെമ്പിൽ ചോര കടത്തീടുമ്പോൾ
 മുമ്പിൽകൊണ്ടിലവയ്ക്കുംഭീമൻ
 വമ്പുള്ളവനച്ചെമ്പിനിങ്ങുവി.
 ഉമ്പിയചോർ മതിയല്ലെന്നാകിൽ
 ചെമ്പുപിടിച്ചുങ്ങിലയിൽമറിപ്പാൻ
 ചങ്ങാതിക്കൊരു സംശയമില്ലാ
 ചക്കപ്പഴമൊരാൻകൊണ്ടുപന്നാ-
 ലൊക്കെമുറിച്ചുചെലുത്തുംഭീമൻ
 ഇക്കണ്ടുണ്ണികൾ ഞങ്ങൾക്കായതു
 വെക്കമൊരിത്തിരി കിട്ടുകയില്ലാ

വക്കച്ചോറം കാളൻകറിയും
 ചക്കച്ചുക്കണിയുമെന്നിവയല്ലം-
 തിങ്ങണമുങ്ങരക്കൊരു സുഖമോരന-
 മിക്കാലങ്ങളിലില്ലിഹതാതാ:
 എന്തിനുവളരെക്കീർത്തിക്കുന്നു
 കന്തിസുതരം ഞങ്ങളുമിവിടെ
 സന്ധിച്ചിനി മരുവിടുകയെന്നതു
 ചിന്തിച്ചാലെഴുതല്ലിനിമേലിൽ
 അവരിലെരമ്പിയമരുളിച്ചെയ്ത-
 നമ്മുടെയൊരം വശമല്ലം
 വേയനമുക്കെന്തിനുകൊണ്ടിപ്പോ-
 ളിവിടെനിവസമുപേക്ഷിക്കുന്നേൻ
 അടിയനുമനുജന്മാരും കണ്ണ-
 മടിയരരിൽച്ചിലനായന്മാരും
 മടിയരരിനിനി മറൊരുദിക്കിനു
 വിടകൊൾകെന്നു മനസ്സിലുറച്ചു.
 കത്തിവെളുത്തൊരു കുറിയരിവെച്ചു
 കന്തിതനയന്മാർക്കവിളമ്പും
 കണ്ണൻപഴവും കുറിയവയുപുതു
 വെണ്ണയുമൻപൊഴു പാലുംഭടിയും
 പൊണ്ണൻഭീമനുമനുജന്മാർക്കും
 കണ്ണമടച്ചുപിടിക്കുംഔഷ്ണം
 ഇളുട്ടത്തിനു കല്ലംനെല്ല-
 മിരിക്കും കുററി വെച്ചുവിളമ്പും
 ചട്ടമിവണ്ണമുക്കുളവയ്ക്കും
 പട്ടന്മാർക്കു മാറുകയില്ലാ
 തടിയൻഭീമൻ വടികൊണ്ടടിയനെ
 തടികൂട്ടുന്നതിൽ മുന്നേതന്നെ
 തടിയൻകൊണ്ടൊരു ദിക്കിനുമങ്ങി
 സ്ഥിതിഗമിപ്പാൻ കൂടുകിലുചിതം
 കൂട്ടിൽപെറു വളന്നൊരുകൂട്ടം
 കൂട്ടിറ്റെന്നൊരു ധിക്കാരം മമ
 കണ്ണംകേട്ടു വളരെമുഷിഞ്ഞും
 കൊണ്ടുവസിപ്പാനരുതിനിമേലിൽ
 പാൽനാരംമോങ്ങൊരുമിച്ചിവിടെ
 പാൽനീടുകയിനിയെഴുതല്ലേയ്യം
 തിന്തുപെച്ചാമിത്തനമെല്ലാം
 തീർത്തുവെച്ചി നടുക്കെയുള്ള

മേതലവനിഹ തലയിൽകേറി
 പൊരതികെടുക്കുന്നതു കണ്ടിങ്ങനെ
 വെറുതെ പാടുപെടുന്നതിനേക്കാൾ
 മനോദീന ഗമിക്കുകനല്ല
 അറുപതുമിന്നൊരുനാലുമൊരുവക
 ചെവുകണ്ണങ്ങളൊരോഷണികസുതീകൾ
 അറിയാത്തവരാടുവെരികളൊരുവക
 മറിമായങ്ങൾ തുടങ്ങിക്കൊണ്ടാൽ
 ആയതുനിന്താനടിയങ്ങൾക്കൊരു
 നാമനമില്ലമൊന്നനമില്ലാ
 കോയിക്കൽപുനരുളുവരവരുടെ
 സ്ഥായിക്കാരല്ലാതില്ലാതും
 ആക്കുംവേണ്ടാതിങ്ങിനെയിവിടെ-
 പ്ലാക്കുന്നതിനു ഞങ്ങളിദാനീം!
 ഭാക്കുന്നൊരമരിക്കൽനമുക്കും
 ചാക്കുണ്ടെന്നതു നിശ്ചയമല്ലേ;
 കേട്ടം കൃപയില്ലാത്ത ജനങ്ങളെ
 കൊട്ടംകൊണ്ടുകിടക്കേക്കായിൽ
 കെട്ടം ചുമടുമെടുത്തുനടന്നാൽ
 കിട്ടംമുതൽകൊണ്ടുചികഴിക്കാം
 പട്ടണമൊക്കെ നിരപ്പെനടന്നാൽ
 കോട്ടണമെങ്കിലുമപ്പികഴിക്കാം
 പട്ടന്മാരും ചുമടുചുമക്ക-
 തൊട്ടും ദുഷണമില്ലനമുക്കു
 ചതിപെട്ടാൽ പുനരെന്നരുതാത്തു
 ഗതികെട്ടാൽ പുലി പുല്ലംതിന്നും
 കുററിനകനും സഹജന്മാരും
 ഉററക്കൊന്നൊകിലുമൊരുപട്ട-
 യേറെന്നൊകിൽ മടങ്ങുമവർക്കി-
 ലേറും വിരുതുവിശേഷിച്ചില്ലാ
 എങ്കിൽ നമുക്കൊരു ചക്രംപോലും
 എങ്ങമൊരുത്തരു തരികയുചില്ലാ
 അകപ്പണമങ്ങിതറയുംചില
 വയ്പും തചിയുമൊട്ടെപ്പെട്ടെട്ടൊരു
 ചപ്പും ചിപ്പും പാണ്ഡുസുതനും-
 കൊപ്പിക്കുന്നു ജനങ്ങളുശേഷം
 പ്രാണസമൻ മമ കണ്ണൻതന്നുടെ
 പാണിതലത്തിലെടുത്തെ രുവില്ലം

ബാണവുമിന്നുമുഖം ഫലമല്ലോ
കാണാതവിവമടക്കുകിലെന്നാൽ
കേടുകൾ പലതും സംപ്രതിവന്നിട-
കൂടും ഭ്രമമിഹപടതുടരുമ്പോൾ
കൂട്ടനശിച്ചൊരു പക്ഷികൾപോലെ
കാടുകരേറും പുരവാസികളും

പോരുപാഞ്ഞാലിതുപേരുനവട്ടമല്ലാ,
പോരക്കു കൂട്ടമെന്ന തീരം പലരും കേട്ടാൽ
നേരുപറഞ്ഞാലതു നേരംപോക്കെന്നിരിക്ക-
മാരും നമുക്കൊരുപകാരം ചെയ്യയുമില്ലാ
നൂറുതനയന്മാരിൽ കൂറമൊരുത്തർക്കില്ലാ
ചോരും കുറിയുംകൂടി നേരം ലഭിക്കുന്നില്ലാ
ചേരപിരണ്ടു നാറിക്കീറത്തുണിയുംചുറ്റി-
ച്ചേരമാനങ്ങളുചെന്നുകേറുമ്പോൾ വസ്ത്രമരം
ചീരും കനത്ത കട്ടച്ചേരും പുളിച്ചുപുളി-
ഞ്ഞാലും വിളമ്പുമവർക്കും ദുർമ്മുഖത്തോടെ
ഞരും കാണാതെ നല്ല തൈരും പുളിശ്ശേരിയും
വംശിക്കാരിയെടുത്തങ്ങോരോതരങ്ങളവ
കൂട്ടിപ്പിരിപ്പുകാരൻകൂട്ടരുംകൂടിനന്നം-
യപ്പികഴിച്ചുകൊണ്ടുമിഷ്ടംപോലനഭിനം
കൂട്ടിപ്പട്ടന്മാർ ചോരകൂട്ടങ്ങളുകൊണ്ടുചെന്ന
കെട്ടിയ പെണ്ണങ്ങൾക്കുരുട്ടിക്കൊടുക്കുമവ-
രാട്ടിങ്ങുകാണാമോരോഗോഷ്ടികൾകണ്ടാൽ-

ഞങ്ങൾ-

കൊട്ടം സന്ദിക്കയില്ലാ കഷ്ടമിക്കേയിക്കലെ
ചട്ടവും വട്ടങ്ങളുമൊട്ടം ചിതമല്ലെന്ന
തിട്ടമായ്ക്കുണ്ടിതെല്ലാം പെട്ടെന്നുറച്ചുഞങ്ങൾ
കന്തിസുതന്മാരോടു സന്ധിതരമല്ലെന്ന
ചിന്തിച്ചു മററപ്പെല്ലാം ബന്ധിച്ചുപുറപ്പെട്ട
നിന്തിരുവടിയുടെയന്തികേവന്നുകൂപ്പി
അന്തിക്കുമ്പേ യാത്രകല്പിച്ചയച്ചിടേണം
ഇത്തരമുള്ളൊരു ദുഷ്ടോധനനടെ-
യത്തൽമുഴുത്തൊരു വാക്കുകൾകേട്ടു
വൃദ്ധനതാകിയ ഗുതരഷ്ടൻപുന-
രുത്തരമിത്തരമളിച്ചുയ്ക്ക: --

ഉണ്ണി വരിക സുയോധന നിങ്ങളി-
വണ്ണം വാശിപിടിച്ചുപറഞ്ഞി-
ക്കണ്ണിപ്പുറത്തൊരു നമുക്കൊരങ്ങിഹ
ഭണ്ഡിപ്പിക്കുന്നതിനപാഴിൽ

നിങ്ങളുമായുവരുപാൽമാരും
തങ്ങളിലേതും രസമില്ലെങ്കിൽ
പാൽമലതിലിനി മറെറൊരു ദിക്കിൽ
പാൽമാക്കൊരു ഭവനത്തിൽ
പാപ്പിച്ചിടുകവേണമിതെന്നൊരു
താൽപര്യംപുനരുണ്ടുമാത്രം
നമ്മുടെയിളയമ്മയ്ക്കുപിറന്നൊരു
നന്മകനല്ലോ പാണ്ഡുതന്ത്രജൻ
അവരും നമ്മുടെ മക്കളിതല്ലോ
അവരെ നമുക്കു വെടിഞ്ഞീടാമോ?
യമേശ്വരന്റെ നൃത്തനായുള്ളൊരു
ധർമ്മനും നാലനുമ്മാരും
ഭവനമവർക്കുവസിപ്പാണൊരിടം
നഖമൊടുതീർത്തു കൊടുക്കണമുണ്ണി!
വളരെദുർത്തരുതൊരുക്കാരും
വഴിയകുലത്തിഹ നല്ലൊരുദിക്കിൽ
വളരെത്തെങ്ങു കവുങ്ങും പ്ലാവും
കൊടിയും വാഴകളെന്നിവ പലതും
ഉളവാക്കിക്കൊണ്ടൊരു പുരമിങ്ങനെ-
യളവേ ഹസ്തിനപുരിയൊടുമൂലം
തെളിവൊടു തീർത്തു കൊടുക്കുമെങ്കിൽ
പൊളിയല്ലവതെയിറക്കിയയയ്ക്കും.

അന്ധൻ ഗുപതിതൻറയരുളപ്പാടുകേട്ടു
സന്തുഷ്ടൻ ദുഷ്ടോധനൻസപദിസന്തോഷംപൂണ്ടു
അമ്മാവനോടുചെന്നീയവസ്ഥകൾ ബോധിപ്പി
അമ്മാവൻശുകനിയുമതുക്കൊള്ളാമെന്നൊരു ചു
ഉണ്ണിമരുമകനെ ഉൾഗല്പനാവരിക
കണ്ണിപ്പുറത്ത ചൂനോടു കപടം ഗ്രഹിപ്പിക്കല്ലേ
പാണ്ഡുതനയന്മാരെപരിചൊടു വഞ്ചിക്കേണം
പാണ്ഡിത്യമുണ്ടെന്നിങ്ങ പരന്മാരെചതിപ്പാനും
വാങ്ങാവതെന്നവലിയൊരു ദേശമുണ്ടു
പാരം ദുരത്തമല്ല പാരമടുത്തമല്ല
പാരാതട്ടിക്കീലിലും പണിയിച്ചുകൊടുക്കേണം
സാരമൊന്നുണ്ടുതാനുംസപദിനീബോധിച്ചാലും
കണ്ണനും ഞാനും നിയുമെന്നു മറെറൊരുവരും
ബോധിക്കരുതിക്കപടസംസാരമൊന്നുംതന്നെ
ആശാരിപ്പണിക്കന്മാരവരെല്ലാമെങ്ങുപോയി
ആശയ്ക്കുതക്കുപോലെഅവരില്ലം തീർത്തിടേണം

ഇതഥംപരഞ്ഞാശാരിപ്പണിക്കന്മാർലേക്കേറാം
ചിത്രപ്പണിക്കരന്മാർ ചിലരുണ്ടുവിശ്വസി
പാശാതേമുത്താശാരിപ്പണിക്കനെവേദവിളി-
ച്ചാരോമലുരചെയ്തു സാതിദുഷ്ടൻ ശകുനിയും
പണിക്കവിരുളുണ്ടാരുപണിക്കനിങ്ങവന്നാലും
നിനക്കുശിപ്തിശാസ്ത്രത്തിൽകണക്കുകയുമുണ്ട
കുരുക്കൾക്കുപ്രായുജ്ജ്വലകുശ്യേന്ദ്രകല്പിക്കുന്നു
അരക്കുകൊണ്ടിലുമൊന്നു തെരികെന്നു തീർത്തി
കുരുക്കാരംമറംചിലമരക്കാരംബോധിക്കേ
പരക്കേബോധിച്ചെന്നാകിൽതരക്കേടുവന്നു -
ചുരുക്കിപ്പറയാമില്ലമിരിക്കേണ്ടുപ്രകാരങ്ങൾ
അരക്കും പഞ്ഞിയുമുള്ളിൽനിരക്കെ നിറച്ചുവച്ചു
പുറത്തു വെക്കളിയിട്ട നിരപ്പിൽ ചിത്രമെഴുതി
കുരുത്തവെടിമരുന്നുകൊണ്ടുചാരിഞ്ഞതിന്റെ
പുറത്തുഭാഗത്തുഭിത്തിമറച്ചുമാളികകൂട്ടം
തിറത്തിൽ പണിതുനല്ലനിറത്തിൽചായവുമിട്ട
പെട്ടെന്നുപതിനെട്ടുകെട്ടുപണിതുണ്ടാകർ
തട്ടംമതിലുകളുംചട്ടറപുരത്തിന്റെ
ചട്ടങ്ങളെല്ലാംകൂട്ടിക്കെട്ടിച്ചുമച്ചിവണ്ണം
എട്ടുദിനത്തിന്മുമ്പെ പുഷ്പിവരുത്തിടേണം.

ശാന്തയുള്ള ശകുനിപാഞ്ഞൊരു
കുറിനംകുവടത്തൊഴിലതുകേട്ടു
അടിയങ്ങൾക്കൊരു കുറുമതിപ്പോ-
ളിടുകൂടാതെ തുണച്ചുരുളേണം
ഉടനെ ഗുഡമരക്കിലുപണി-
തുടരാമെന്നു പണിക്കന്മാരും
അടിമഖർതൊഴുതുന്നടന്നളിക്കിൽ
ത്യാദിതിതുടങ്ങി...യത്നവുമുടനേ;
ശൌര്യവിധത്തിനുവിരുതുപെരുത്തൊരു
കാർഷ്വക്കാരിലൊരുത്തൻവേണം
ആരുള്ളെന്നുതിരഞ്ഞിതുശകുനി
അടിയനിന്നെന്തുചുരോചനനപ്പോൾ
അതുകൊള്ളാംമതിവിരചുരോചനി
ജതുഗുഹമമ്പൊഴു തീർപ്പിച്ചാലും

എന്നതുകേട്ടുചുരോചനനവിടെ
ചെന്നുശ്രമിച്ചുതുടങ്ങിപ്രയത്നം
ഉന്നതമാകിനജതുവേനപണി
യുന്നപണിക്കന്മാർക്കിററ ചെലവിനു
നെല്ലുപണവുംപുകയിലവെററില
തെല്ലുംമടികൂടാതെകൊടുത്തും
ചെല്ലുംചെലവുംകളെഴുതിച്ചാർത്തിയ -
തെല്ലാംശകുനിയെ വന്നറിയിച്ചും
നല്ലസമത്വനരക്കിലുപണി
നലമൊടു സാധിച്ചിങ്ങിനെസരസം
ഇട്ടുവിരവാടു ശിപ്തികളിൽപുന -
രിട്ടുവിരുതും മുത്തപണിക്കൻ
പട്ടംമുണ്ടുപണവുംവളയും
ഒട്ടുംമടികൂടാതെകൊടുത്തു
ദുഷ്ടോധനനതുനേരംകുരുക്കുല -
വയ്ക്കുതാകിയഗുരുരക്ഷാടനന്റെ
ചെവിയുഗളംചെന്നുവണങ്ങി-
സ്സാരമേവംഗിരമുരചെയ്തു.

പാരണാവതേ വലിയൊരുമന്ദിരം
ആരണാവലിസഞ്ചിതമഞ്ചിതം,
അഞ്ചുപാഞ്ചവന്മാർക്കുവസിപ്പാനാ-
യഞ്ചസാവിരോ! തീർത്തുമനോഹരം
എത്രവിസ്മയമണിഗൃഹംമണിഗൃഹം
അത്രമാത്രമല്ലനവധിജനതതി-
തത്രപാപ്തറിനതുമതിശിവശിവ
ചിത്രമെത്രയും ചിതമതുഹിതമതു.

ഇതഥംമകനുടെവാക്കുകൾകേട്ടതി
ശുദ്ധൻകുവടംമറിഞ്ഞില്ലേതും
വൃദ്ധൻനരപതിയർത്തമെന്നെ
തത്രവരുത്തിയിരുത്തിച്ചെന്നാൻ
ധർമ്മ! ഭീമ! ധനഞ്ജയ! നകുലം!
മന്മകനേ സഹദേവ! സുശീലം!
നന്മൊഴികേൾക്കണമുണ്ണികളൈവരു-
മെന്മക്കൾക്കുശുഭംവരുമെന്നാൽ
നമ്മുടെമക്കളിൽ മുത്തവനുളില-
ഹമ്മതിപാരമക്കുവുമില്ല
നമ്മെബുദ്ധമാനവുമില്ലാത്തതു
നമ്മുടെജാതകമെന്നവേണ്ടു

നിങ്ങൾക്കുള്ളിൽവിവേകവുമുണ്ടതി
 ഗംഗാമീശപരമേശ്വരനുമുണ്ടു്
 ജ്ഞാനവുമുണ്ടതുകാരണമിപ്പോൾ
 ഞാനെന്നുള്ളൊരഹമ്മതിയില്ലാ
 മക്കളെരഞ്ചെയ്തെടുത്തുകാവ-
 റൊക്കെക്കൊരപ്രാപ്തമാർതന്നെ
 അവരുന്നിങ്ങമൊരുമിച്ചിനിമേ-
 ലിവിടെവസിച്ചാൽ ഗുണമാകില്ല
 അക്കരയമ്പലമൊന്നില്ലാത്താൽ
 മക്കടെ കലശലു മാറുകയില്ലാ
 എന്നതുകാരണമിപ്പോഴങ്ങൊരു
 മന്ദിരമാശുപമച്ചിതുഞാനും
 അവിടത്തിൽചിലർചെന്നുവസിക്കേ
 വേനത്തിന്നൊരു ഭൂതിഭവിപ്പൂ
 ഇവരിൽചിലരെയെച്ചാലായവ-
 രവരാളങ്ങൾപിന്നെയുംപലതും
 ധർമ്മനിയും സഹജനാരം
 അമ്മയുപേക്ഷിതന്നിൽചെന്ന്
 നന്മയിലവിടെപ്പാലുംകൂട്ടി
 ചെമ്മേസുഖമായി വാണിടേണം
 ചെലവിന്നുണ്ടെല്ലാപണവുംഅരിയും
 ഇലകുലഭാരംനെയ്യുമിതെല്ലാം
 നിലകുതുകൾ ചെമ്പുകുളുളികൾ
 വലിയകിടാരം വാർപ്പവിളക്കുകൾ
 ചട്ടകവും പല കുട്ടിയുംചില
 പെട്ടികളും പല കുട്ടിയുമെല്ലാം
 ഇഷ്ടംപോലിന്നിവിടേനിന്നും
 കെട്ടിയെടുപ്പിച്ചുണ്ടുഗമിക്കാം
 അപ്പികഴിച്ചുവസിപ്പാനുംപുന-
 റിപ്പികൾചെയ്തതിന്നും സുഖമവിടം
 കണ്ടവർ വന്നു പറഞ്ഞതുകേട്ടു-
 കൊണ്ടിഹ ഞാനും ചോഷിക്കുന്നു
 കണ്ടറിയാതിക്കിഴവച്ചാക്കൊരു
 കണ്ണുതിക്കുകതില്ലെന്നുകേനേ
 താതന്റെ വാക്കുകേട്ടുസഹനംകൈക്കൊണ്ടുയീ
 താണവണങ്ങിക്കൊണ്ടു താനുമനുജനാരം [രൻ
 മാരാവുംമറുംചില മമതയുള്ളൊക്കളും
 ഏതാനും നായന്മാരുമൊരുമിച്ചുപറപ്പെട്ടു

വമ്പൻപുരോഹനനും വഴികാട്ടാനായിക്കൂടെ
 മുമ്പിൽനടന്നു ലാസചിതനെന്നുനടിച്ചു
 അഞ്ചുനാഴികകൊണ്ടങ്ങരക്കില്ലത്തന്നിൽ ചെ-
 അഞ്ചൊതെകണ്ടുകണ്ടങ്ങകംചുക്കുജനനിയും[ന്നു
 സഞ്ചാരംചെയ്തുമെല്ല സരസന്മാരഞ്ചുചേരം
 അഞ്ചൊതെ ചെന്നുമാണിമാളികമുകുളേറി
 പട്ടളിമാടങ്ങൾതന്നിൽപരിചോടെകാണായോ
 പട്ടളിമെത്തമലേറിപ്പരമാനന്ദശയിച്ചു, [രോ
 കുള്ളപ്രയോഗമെന്നു കരുതി മാനസാന്തരത്തിൽ
 കൊള്ളാമിങ്ങൊരു ചതംകുറഞ്ഞൊന്നു ചെല്ല
 നേരം
 ഉള്ളിൽ കപടമേറുമുഗലപജ്ഞർട്ടെപ്പൻ
 കൊള്ളിവച്ചീടുമതുമാറിയാതിരിക്കയില്ല
 ഉള്ളവണ്ണം ഞങ്ങളോടുകൂടെചെയ്തവിദൂരരെ..
 നുള്ളൊരുപ്പുകൊണ്ടുടമയോടൊത്തുവാണം.
 ജനകനതാകിയ വിദൂരമപ്പോൾ
 ചന്ദനനെ വിരവിലയച്ചിതുഗൃഹം
 ചന്ദനൻചെന്ന യുധിഷ്ഠിരനോടു
 കനിവൊടുകണ്ണ കിരവികുലിച്ചു
 ദുഷ്ടോധനന്റെ കപടമിതെല്ലാം
 അയ്യോ ശിവശിവ! ബോധിച്ചാലും
 കഷ്ടമിതൊക്കെയരക്കം പണിയു-
 മിട്ടനിറച്ചൊരു പുരമിതുസർപ്പം
 കള്ളനായ പുരോഹനനിവിടെ
 കൊള്ളികൊടുത്താൻ വരുമാരുദിവസം
 അതുബതകരുതിപ്പാത്തിടേണം
 ഇതുജഗദ്ഗുഹമെന്നോത്തിടേണം
 ഇതുബതജനകൻ വിദൂര നിങ്ങളെ
 ഹിതമുരചെയ്തൊന്നെന്നെയച്ചു
 പതിനെട്ടുംപുനരെട്ടും തുണകൾ
 മുതിലിനകത്തിഹ കാണുന്നിലേ
 അതിലൊരുതൂങ്ങിയൻപണിചെയ്തു
 അതിലൊരു വിസ്മയമുണ്ടതുകേൾപ്പിൻ
 തുണപിടിച്ചു തിരിച്ചാലായതു
 താണങ്ങിളകിപ്പോരുന്നിയതം
 കാണാമപ്പോളൊരുഗുഹപെരുവളി
 തുണിനു കീഴതി വിസ്തൃതമായി
 കൊള്ളിക്കാരൻ വരുമളവതിനുടെ
 ഉള്ളിലിറങ്ങിപ്പൊയ്ക്കൊണ്ടാലും

ഉജ്ജിഖിരിക്കോവുതിതെല്ലാം

ഉപദേശംമേ യാതൊരുജാ

നമുടെ തുണിന്നുദയമുണ്ടോ-

നന്മാക്കു പ്രണിപാതം നവച്ചു

പാപം മനസിവിഷാദമേ രാപ-

ശ്ശുണ്ടാകാതെ ഗമിക്കാമുദര.

ഇങ്ങിനെ ചന്ദ്രൻ വന്നുപറഞ്ഞു

അങ്ങുതിരിച്ചു പുനരതിവേഗാൽ

ഇംഗിതവേദികൾ പാണ്ഡുസുതനും-

രിങ്ങുമിരുന്നു സുഖിച്ചുവസിച്ചു

അക്കാലത്തെതാള കാട്ടാളസ്ത്രീ

അവിടെയിരിപ്പാൻ ചെന്നുകരേറി

മക്കളവർക്കുണ്ടു സുതനും-

റെക്കെത്തക്കുടന്നിടുന്നു

ലാക്കുഭവനംതന്നിവിരിക്കും

സാക്ഷാൽ പരമേശ്വരനൊടുമുഖ്യൻ

യമതന്ത്രജനമനുഭവനും

തന്മാതാവാം കന്തിദേവിയും

യമംചെയ്യും അവരെത്തള്ളു

ചേമ്മേ കേട്ടൊരു കാട്ടാളസ്ത്രീ

അന്തിയടുത്തൊരു സമയ വിരവൊടു

കന്തിവസിച്ചുതളും പുരമുറിയുടെ

അന്തികസിമനി ചെന്നുചതുക്കേ

തന്തിരുവടിയൊടു ഭിക്ഷയിരുന്നൾ.

ഭിക്ഷാംഭേദിനീശ്വരേ! നമുക്കിഹ

ഭിക്ഷുഭേദി ശ്വരേ!

ക്ഷേപ്താനേതും വകയില്ലാഞ്ഞിങ്ങിനെ

ഭിക്ഷയുദേഹ വിഷ്ണുതയോടെ

ഇക്കീതിതന്നിൽ നടന്നുകഴിക്കുന്നു

കക്ഷിപെരിഞ്ഞുദിനംപ്രതിഞങ്ങൾ(ഭിക്ഷാം)

ഐവർ ശിജക്കുളെത്താൻ

പൊറുപ്പിപ്പാനയ്യുമിരുന്നുകഴിക്കുന്നവസ്ത്രം

ദൈവത്തിനേതും കനിവില്ലാഞ്ഞാലെന്നു

ചെയ്യേണ്ടതെന്നറിഞ്ഞീലദേവി (ഭിക്ഷാം)

നഖഞ്ച ബാലനാക്കും മുതുകിക്ക-

അലംബനക്കുമില്ലല്ലോദേവി!

കാലനംകൂടെ വെടിഞ്ഞാനൊക്കെപ്പത്തു

നാലുംകഴിഞ്ഞുളള കാട്ടാളനാരിത്താൻ(ഭിക്ഷാം)

പാഴിൽകളഞ്ഞിടുന്ന പഴംകുഞ്ഞി

ശേഷിച്ചിരിപ്പതുണ്ടോ?

ആഴക്കുഴക്കരികിട്ടിയൽ ഞങ്ങൾ-

ക്കായിരം പൊൻകിട്ടംചോലെപ്രസാദം (ഭി)

എച്ചു ലിഖകളെല്ലാമെടുക്കുന്ന

അച്ചിമാരെങ്ങാപായി

വിച്ചയ്ക്കുവന്ന കിഴവിക്കൊരുവര

വെച്ചുക്കരുതാഞ്ഞോ നിങ്ങൾക്കവിനെ (ഭി)

ഇങ്ങനെ വന്നുപറഞ്ഞൊരു കാട്ടാ-

ളംഗനയോടരൾചെയ്തിതുകന്തി

നിങ്ങളെ സങ്കടമുടനേതീപ്പം-

നിങ്ങളൊരു ശാന്തതരിമ്പില്ലറിവിൽ

ബ്രാഹ്മണസദ്യകഴിഞ്ഞാലുടനേ

ബ്രാഹ്മണശേഷം ചേരുകേറിയും

നിങ്ങൾക്കമ്പൊടു നിറയെത്തരുവാൻ

നിങ്ങളെയൊരുവനെക്കരമേല്പിക്കാം

ശനിയും ബുധനും തേപ്പുറെണ്ണയും-

മിനിയുംവേണ്ടപുതുതയ്ക്കുവാൻചൊല്ലാം

തുണിയുംമുണ്ടും തരുവാൻനമുടെ

മണിയൻപട്ടമെവസ്ഥവരുത്താം

ചന്ദ്രമിയെന്നൊരു പുകെട്ടിപ്പാൻ

ചന്ദ്രക്കാരനെ എല്ലിച്ചീടാം

വനചരവൃദ്ധേ നീയുണ്ണാനും

പുനരൊരുപോലെ സംഗതിവന്നു

അഞ്ചുസുതന്മാരുണ്ടുനമുക്കും

നെഞ്ചിൽനിനച്ചുവെൽഭൂതമന്ത്ര

ജാതകമെന്നതിനിക്കുകഷ്ടം

പാതകദോഷംമേലിൽവരുത്താൻ

ഇപ്പരമിവിടെത്തീർത്തുചമച്ചു

സ്വപ്നംദിനമുണ്ടിഹമരുവുന്ന

ഇങ്ങിനെഞങ്ങളുടെ വാസവുമിപ്പോ-

ളെങ്ങിനെമേലാലനുഭവമെന്നും

ഇങ്ങറിയാവതുമല്ലവയെന്നും

സംഗതിപോലെ വന്നുഭവിക്കും.

ഏവംപറഞ്ഞുകന്തി ദേവികുമാരനാരും

ദേവംതെളിഞ്ഞുതത്ര മേവുന്ന കാലത്തിൽ

ഭാരതോജനികളിലോരോ പാണ്ഡുസുതനും-

രാഹുരമുറങ്ങാതെ നേരംപുലർത്തിടുന്നു

അക്കാലമങ്ങുബഹു ധിക്കാരി ഭയ്യോധനൻ
 വെക്കംപുരോധനന്റെ കൈക്കലിടിച്ചിത-
 സൽക്കാരംപുണ്ടുചൊന്നുനരകാമ്പിൽ മോഹം
 നില്ക്കാതെ പോകെടോതാനക്കാര്യം സാധി
 രാജാരിലങ്ങുചെന്നനങ്ങാതെനിന്നുകൊള്ളി
 വയ്ക്കാമരക്കില്ലമരിക്കാമുടനേതന്നെ
 വാടാതരക്കില്ലത്തെപ്പാടേദാമിപ്പിച്ചിങ്ങു
 വാടാപുരോധനനീപോടാതാമസിക്കാതെ
 ഒട്ടംമടിക്കാതില്ലം ചുട്ടുകരിച്ചവന്നുൽ
 കിട്ടുന്നിനങ്ങനല്ല പട്ടംവളയുമതു
 വെട്ടെന്തസാധിക്കാതെ പൊട്ടാ! നീ വന്നുവെ
 പട്ടല്ലകിട്ടുന്നതൊരു വെട്ടെന്നറിഞ്ഞുകൊൾകാ.

ഉള്ളിലുറച്ച പുരോധനനപ്പോൾ
 കൊള്ളിയെരിച്ചുപിടിച്ചുകരത്തിൽ
 കള്ളനൊളിച്ചുതിരിച്ചുനവനുടെ
 കാലനമവനുടെ പുറകേ കൂടി;
 ജതുവേനത്തിൽ ചെന്നുകരറി-
 ക്കതകിന്നനികടേ നിന്നുപതുക്ക
 ചെവിപാൽപ്പൊളവരുടെശബ്ദം
 അവികലമവിടെക്കേൾപ്പാനുണ്ടു
 ഒരുമയമിവിടെപ്പാർക്കണമെന്നു
 കരുതിക്കോലിറയത്തുകരറി
 കുറമുണ്ടവിടെ വിരിച്ചുശയിച്ചു
 കസ്യതിക്കാരനറക്കുവുമായി
 രാത്രിയിലങ്ങുകരുത്തുപെരുത്ത
 ഒരുത്തിൽമകനജ്ജതുവേനത്തെ
 കറുത്തുനിതാനമുറക്കമിട്ടച്ചിന്ദ
 പാൽതീറ്റുനപരാക്രമശാലി
 ഒണ്ടുപുറത്തൊരുക്ക്കംകേൾപ്പാൻ
 കണ്ടുകരാൻ വന്നിട്ടുണ്ടോ?
 ഇങ്ങനെ ശങ്കിച്ചുടനേദീമൻ
 ചങ്ങലവട്ടകകൃതിലെടുത്തു;
 കതകുറന്നുപുറത്തുമിറങ്ങി-
 ചുതിയനറങ്ങുണ്ടിക്കിൽചെന്നു
 നോക്കട്ടെ കള്ളൻകൊള്ളിയെരിച്ചു
 തലയ്ക്കുവെച്ചു കിടക്കുന്നോയി?

കൊള്ളാംനല്ലൊരു തൊഴിലെന്നൊത്തു
 കൊള്ളിവിടിച്ചുപറിച്ചുങ്ങവനുടെ
 വായിൽതിരുകിയുറക്കുമുണർത്തി-
 ക്കാൽകൊണ്ടൊന്നു കണക്കിനതന്നെ
 മുഞ്ഞി. ഭീട്ടംതാഴിച്ചതുനേരം
 പഞ്ഞികണക്കെടുത്തുതരഞ്ഞു
 പാശംകെട്ടിവലിച്ചുധതന്നുടെ
 ദേശംനോക്കിനടന്നുകൃതാന്തൻ
 ഭീമനമങ്ങമയുള്ളിൽജനിച്ചൊരു
 ഭീമമതാകിനകോപമടക്കി
 ധർമ്മമുണ്ടെന്നുമുണ്ടെന്നുമുണ്ടെന്നു-
 മമ്മയുമുണ്ടെന്നുമുണ്ടെന്നുമുണ്ടെന്നു-
 കൊള്ളിക്കാരൻവന്നവിശേഷം
 ഉള്ളിലവക്കുധരിപ്പിച്ചുമുഖം
 തരമല്ലിവിടെനമുക്കിനിവാസം
 തന്നോ പോകെന്നുള്ളിലുറച്ചു
 ജനകൻപണ്ടുപറഞ്ഞായിച്ചൊരു
 കനകസ്മരമിളക്കിയെടുത്തു
 തന്നോകണ്ടൊരു ഗുഹയിലിറങ്ങി-
 സ്സാനമുണ്ടെന്നുമുണ്ടെന്നുമുണ്ടെന്നു-
 കൈക്കലിടിച്ചുപതുക്കെജനനിയെ
 യഗ്നാതന്നിലിറക്കിയച്ചു
 കൊള്ളിയെടുത്തജ്ജതുവേനത്തെ
 കോലാതലമൊടു ചുട്ടുകരിച്ചു
 തള്ളക്കാട്ടാളത്തിയുമവളുടെ
 തനയന്മാരുംകൂടെദാമിച്ചു
 കൊള്ളാമവളുടെകർമ്മതിങ്ങിനെ
 യുജ്ജ്ഞാനനീനച്ചുമഭീമൻ
 ഗഭയുമെടുത്തഗ്നാതന്നിലിറങ്ങി
 ഗമനംചെയ്തവരുടെവിറകേ
 ഗംഗാതീരത്തോളമുണ്ടൊരു
 തുംഗമാറ്റമുള്ളിൽകൂടെ
 ഗംഗകടന്നുനടന്നുപതുക്കെ
 തുംഗമതാഗിരിവിവിനംപുക്കാർ.

ചിററന്നാർഭയ്യോധനൻമററുള്ളനമനം
 കൊറുകഴ്ച്ചുപാക്കുവെറിലപോട്ടംകൊണ്ടു
 മററുള്ളവരുമായിച്ചുറമിത്തന്നുകൊണ്ടു
 വൃത്താന്തംഗുഡമായ ഞെറുത്തുവിചാരംപുണ്ടു

കൊള്ളിക്കാരനിക്കാളും കൊള്ളിക്കാതിങ്ങവ-

നാൽ

കൊല്ലണമവനെയെന്നല്ലാതെ നിശ്ചയിച്ചു
കള്ളന്മാരെത്തൊതു? കള്ളകുടിച്ചെങ്ങാനും
കുഞ്ഞമ്മക്കുടിവിണ്ണമണ്ണുകുപ്പുകയല്ലി?
കുഞ്ഞമ്മ വരികയെന്നു കണ്ടിങ്ങുപോരുന്നമുട
ബന്ധക്കുടിപാഞ്ഞവന്മാർ ചെത്തുകരിഞ്ഞു ചത്തു
വെണ്ണിപ്പണിയാടുകിടക്കുന്നതുകണ്ടുപോരാം
കാണാമവിടെച്ചെന്നു കണ്ടിത്തമനം വേണ്ട
ജ്ഞാപരത്തെ വിടക്കുത്തിത്തറവരെല്ലാം
കുത്തിപ്പണാരക്കുല്ലത്തിന്നരികിൽ ചെന്നു
ചത്തുകുത്തുടൻ കരിഞ്ഞു കിടക്കുമണ്ണു
കാട്ടാളപ്പിള്ളരേയും കാട്ടാളത്തള്ളയേയും
കണ്ടു സുധോധനനും കുഞ്ഞനും മറുജ്ഞാതം
രണ്ടുപക്ഷമതില്ലാകണ്ടാലും പാണ്ടവന്മാർ
അങ്ങുപോരുമാതാവുമംഗം കരിഞ്ഞു ചത്തു
മുഴൻപുരോപനനും കൂടെ ചത്താനോരോവൻ
കുത്തിക്കുമക്കുടിമെത്തിങ്ങനെ കമ്മമായി
ചെത്തിയിൽ വിണ്ണുമാത്രം വെന്തിപ്പുവാൻ മി-

പ്പോൾ?

പിന്തിച്ചിട്ടവകാശമെന്നെ നറിഞ്ഞില്ലിതമം
ചന്തത്തിച്ചു ചെല്ല സന്തോഷവും മറച്ചു
ദന്തിച്ചു രത്തിൽ ചെന്നു അന്തിക്കുപ്പാനം ചെയ്തു
ഇല്ലം ഭാമിച്ചു പോലുമെങ്കിലുപ്പാണ്ടവന്മാർ
എല്ലാമതിൽ കിടന്നു വല്ലതെ ഭാമിച്ചു പോ-
യെന്നുള്ള വർത്തമാനം ചെന്നു വിതാവിടുന്ന
കേൾപ്പിച്ചു ഭാമിച്ചു പോലുമെങ്കിലുപ്പാണ്ടവന്മാർ
അങ്ങു പുലയം കൊണ്ടു വാനാകരുക്കളെല്ലാം
ആണത്തം നടിച്ച് വരോണം പോലെല്ലാ നാളും.

കൊത്തായനൂരമനുജന്മാരും
കാന്താരത്തിലകം പുക്കുകിടന്നു
ശാന്തതപെരുകിനമാതാവീനെ നീള-
സ്സന്ധതന്നിലെടുത്തു മടിമൻ
നേരം പാതിരയായൊരു സമയ
പാരമിതട്ടം വന്നിടകൂടി
മാരുതിഭീമൻ മാതാവീനെ യൊരു
ചാരുശീലാതലസീമനി കൊണ്ടു-
സ്സുറക്കുമെങ്കിലു കിടത്തിയുറക്കി

സ്റ്റോദരരേയും ചുവടുനേയും
കുരുശിസാധുശയിപ്പിച്ചു വരെ -
കുരുതിക്കൊത്തു വസിപ്പിച്ചു സമീപം
മരുതലർ ചെത്തുരവരായൊരു
മനസ്സിൽ നിന്നു കറുത്തൊരു കാവാൽ
കുഞ്ഞു ചുവന്നു കലങ്ങി കരത്തിൽ
ദണ്ഡുമെടുത്തു കൂതന്നെ നുല്പൻ
തെങ്ങുററങ്ങുമൊരങ്ങും ദുഷ്ടരി-
വണ്ണം വണ്ണം വഴുകണക്കെ
വന്നു പിറന്നു മുഖം നാടുക -
ഒളന്നൊഴിയാതെ നശിപ്പാറായി
ഇന്നി വർകാട്ടിയ ഗോഷ്ടികളോത്താ -
ലെന്നു മടങ്ങാതു ജ്ഞാതം വൈരം
എന്നു യെള്ളിൽ വളർന്നിടുന്നു
ഇന്നു മഹാപാകണമായ തുരീപ്പാൻ
ചെന്നു നവരമെടുത്തൊരു
ഒന്നൊഴിയാതെ കൊട്ടിക്കൊല്ലാൻ
നല്ലൊരു സമയമടങ്ങരുതേതും
ഇല്ലൊരു സംശയമൊക്കെ മനസ്സാൻ
എന്നു വിചാരിച്ചു ഗുരുപനെ
ചെന്നു പതുക്കെയുറക്കുമുണർത്തി
നിന്നു പറഞ്ഞു മാരുതിഭീമൻ
ഇന്നു വോണൊരു കനിവരുളേണം
അന്നു ജനതാകുമൊരടിയനിദാനീം
നദയുമെടുത്തു കുടുത്തൊരു കോവാൽ
വിരവിനൊട സിനപുരിയിൽ ചെന്നു
പരിഭവശാന്തി വരുത്തുവനധുനാ
സമയമതിപ്പോളതിശുഭമേത്ര
അധമവധത്തിനടങ്ങരുതെട്ടും
കള്ളക്കഴിയന്മാരാമവരുടെ
പള്ളയ്ക്കിട്ട കിട്ടണമവരുടെ
തള്ളയ്ക്കിട്ട തൊഴിക്കണമവരുടെ
തരക്കുരുടനെ യൊന്നു ചിട്ടക്കണം
എന്നു കേട്ടരുൾ ചെയ്ത യുധിഷ്ഠിര-
നെന്നു ധനമോ സാധനമരുതേ
മുറന്നു മുട്ടെടുപ്പാലത്തിന്നു
മറുജ്ഞാതം കുറുക്കുറുത്താൽ

ചെറുപലമില്ലിപ്പോളിത്തൊഴിൽ
പറുകയില്ലപരാക്രമശാലിൻ!
തെറ്റെന്നിയെ ഒരുസമയംതമതു
തെറ്റുകയും പുനരില്ലകുമാര
ശക്തനജനം ചക്രായുധനുടെ
തൂക്കാലിണയുണയൊണ്ടുനമുക്കു
അക്കാലടിയിണവെക്കാതനടിന-
മുറിക്കാമ്പികലുറപ്പിച്ചെന്നുൻ
ഇക്കാലങ്ങളിലിങ്ങുപിണഞ്ഞൊരു
ദുഷ്ടാലംബതനീങ്ങുമിദാനിം.

ഇത്തരമുജവചനം കേട്ടതി-
നത്തമൊന്നും പരവാതില്ലാ-
ത്തുലതഭാവമടക്കിവസിച്ചുട-
നലതധീമാനാകിയജീമൻ.

തത്രകാട്ടിലൊരുകോട്ടിലിരിക്കും
വൃത്രവൈരിയുടെ വൈരിഫിഡിംബൻ
ധാത്രിവാസികളിലതകതുലൂൻ
ധാത്രിവാസിജനമർദ്ദനശീലൻ
യായുധാനനതുനേരം തന്നുടെ
സോദരിഫിഡിംബിതന്നെടുചൊന്നാൻ,
മന്ത്രിഗന്ധമതിനെത്തൊരുബന്ധം
മൃത്യുവിക്തഗതനേതൊരുപുരുഷൻ?
യന്തമൃഗനവനെപ്പിടിപെടുവാൻ
ദന്തിവീരനടമസ്കകമേറി
ചെല്ലെടി! വിരവിനോടുഫിഡിംബി
നല്ലനല്ലകുണിയിന്നുനമുക്കു
കുളുമാല്ലപതിനെട്ടുവയസ്സും-
യുളുമ്പുരുടെപച്ചയിറച്ചി
പഞ്ചതാരയൊടുമുഖമവനിൽ
സഞ്ചിതംരധിരമങ്ങിനെതന്നെ
പല്ലകൊണ്ടമകടിച്ചുകടിച്ചു-
ങ്ങല്ലെടുത്തകലെന്നീക്കിയശേഷം
കണ്ടുകൊൾകുമമേക്ഷണസൗഖ്യം
കൊണ്ടുവാസപദിസോദരിവെക്കം
ലക്ഷണംഗുരേതിങ്ങനെകണ്ടാൽ
ക്ഷേണംമമകുണിക്കിനകൂടും
രണ്ടുപക്ഷമതിനില്ലനിനക്കും
വേണ്ടുവോളമതുതന്നെഭൂജിക്കാം

തണ്ടുതപ്പികുറുമനപ്പൂർവനത്തിൽ
പണ്ടുകണ്ടറിവിനിക്കിഹനാസ്തി;
ചെണ്ടകൊട്ടിയൊരുഭോഷനമായതു
കൊണ്ടിനിക്കുമൊരുഭാഗ്യമിദാനിം
സോദരൻറമൊഴികേട്ടഫിഡിംബി
സാദരംതൊഴുതുകൊണ്ടുനടന്നു
കൊണ്ടൽവേണിമണിമോഹനവേഷം
പൂണ്ടുകൊണ്ടുമധുരസ്മിതമോടെ
തത്രമേവിനവുകോദരരൂപം
ചിത്തമോഹനമിതവെറുകുണ്ടു
അന്തരറിയാരുതുകമോടെ
ചിത്തചയ്ക്കുരജനീചരനാറി
സുന്ദരാംഗനിവനേതൊരുപുരുഷൻ
ഇന്ദുബിംബമുഖനിന്ദുസമാനൻ
കുന്ദബാണനമിവന്നെതിരല്ല
നന്നനന്നമവല്ലഭനാവാൻ.

ഇങ്ങിനെയുള്ളിൽനിശ്ചപരിയാകിയ
മംഗലരൂപിണിമരുതസുതനെ
ഉന്നതമോദംകണ്ടുമയങ്ങി
നിന്നുപതുക്കെപ്പുലരിയുചൊന്നാൻ

വന്നാലും വാമലോചന! വൈകാതെവീര!
വന്നാലും വാമലോചന!
വന്ദനീയാകാര! നിന്നെ വന്ദനംചെയ്യിട്ടു
നേൻ ഞാൻ
മന്ദമന്ദംമാമഹേകീമേ (വന്നാലും)
മന്ദമശരങ്ങളേറ്റമനസമുരുക്കനമേ
നന്ദമേഖിൽവന്നുകൂട്ടുമെന്നാഥനീയെൻറ
ജന്മംപാഴിലാക്കിടൊല്ലം (വന്നാലും)
ചാലവേകിടന്നറങ്ങും നാലുപേർപുരുഷ-
നാരതം
നീലവേണിമൗഖിദേവിയുത്തേറെന്നെചൊക്ക
(വന്നാലും)

ശീലഗാംഭീർവ്വക്രമേതവോൻ
ശീലമേന്ദുശീലപാകമേദിയേമുകന്ദനേനി
വ്യാഘ്രചർമ്മധാരിദേവനോ മനസിജനോ?
അശ്വിനീദേവനോചൊന്നാലും" (വന്നാലും)

ചളിതപറഞ്ഞൊരുവാക്കുകളിങ്ങനെ
തെളിവൊടുകേട്ടുവുകോദരവീരൻ

കളമുദുപുഞ്ചിരിതുകിപ്പരിചൊടു
കളമൊഴിയാളൊടുഗിരമുരചെയ്തു;

“കേട്ടുകൊൾക നീ കേളിചിലാസിനി
കേവലമെൻവചനം
കേട്ടുലൈത്രലാലുപചമിപ്പട്ടങ്ങൾ
കൊട്ടിപ്പുറംവന്നുവന്നിപ്പതിനുകാരണം (കേട്ടുകൊ)
ഭീമസേനൻഞാനിട്ടേറ്റമൊക്കട്ടെ
സോമചംശാധിനാഥൻയുധിഷ്ഠിരൻ
മരമകയനമുമാരിവൻ പരമൻ
കോമളാംഗൻനകലൻസഹദേവൻ (കേട്ടുകൊ)
അന്തികേകാൺകുഞ്ഞുടൈമാതാവാം
കന്തിദേവി ശയിക്കുന്നുപാരമേൽ
എന്തിവണ്ണം ഭവിപ്പതിൻകാരണം
ഒന്തിഗാമിനിചിന്തിച്ചുകാൺകനി (കേട്ടുകൊ)
പട്ടമെത്തയും പട്ടതലേണയും
പുഷ്പിയോടെവിരിച്ചശയിക്കുന്ന
മട്ടേലുമൊഴിമാതാപും ജ്യേഷ്ഠനും
വട്ടപ്പാരമോലരിശയിക്കുന്നു (കേട്ടുകൊ)
ശത്രുവായുജ്ജ്വലൻ സുയോധനൻ
ചിത്രമായൊരരക്കില്ലമുണ്ടാക്കി
തത്രങ്ങളെ പരപ്പിച്ചുതൽപരേ
രാത്രിയിൽകൊള്ളിച്ചമുദവിപ്പിച്ചു (കേട്ടുകൊ)
ഒഴുക്കുട്ടത്തെച്ചെന്നിഗ്ഗുകൊണ്ടു
കൊട്ടിക്കൊല്ലുവാനൊട്ടും മടിക്കാതെ
വട്ടംകുട്ടിപ്പറപ്പട്ടത്താപ്പോൾ
ജ്യേഷ്ഠൻസമ്മതിച്ചില്ലിതുസാധാരണം (കേട്ടു)

ആയതുകൊണ്ടുസഹിച്ചുവസിപ്പിച്ചു
നായകമലവിഭോചനനോളം
നിയുരചെയ്തതിനുംപുനരല്ലം
ഞായക്കേടുവരാനുണ്ടരിക
ജ്യേഷ്ഠനുവേദികഴിഞ്ഞില്ലതുഞ്ചത
കോട്ടമിനിക്കതുബോധിച്ചാലും
ജ്യേഷ്ഠനിരിക്കെപ്പുറമുണ്ടൊരുത്തിയെ
വേട്ടാലവളെക്കൊള്ളരുതല്ലോ
പന്തണിമുഖയാളാകിയനിന്നുടെ
ചന്ദമിതന്ന ശരീരംകണ്ടു
ചിന്തിച്ചാശ നമുക്കുണ്ടല്ലോ
എന്തിനാലൊക്കെത്തീർത്തീനപ്പോൽ

എന്തിനാതിന്നുടെപേരെന്നുള്ളതു -
മേതുകലേതവജനനമിതേനും
എന്തിനവരുവാൻ കാരണമെന്നും
ബന്ധുരൂപിണിയേ! പറയണം
എന്നുടെപേരതുപിന്നെഹിഡുംബി
എന്നുടെസോദരനുണ്ടഹിഡുംബൻ
മനുജന്മാരെക്കൊന്നുതേിനും
അന്തിനമിഷ്ടപെരുകിനമുഷ്ടൻ
മനുജസുഗന്ധം കാരണമിപ്പോൾ
അനുജയതാകിയനമ്മെയതച്ചാൻ
മത്സ്യന്മാരിഹവന്നിട്ടുണ്ടെ-
ന്നതുന്താബഹുതക തുകമോടും
ചെല്ലടിസോദരി! അവരെച്ചെന്നു
തല്ലിക്കൊന്നു മനോഹരമാംസം
കൊണ്ടിഹവരികെന്നിങ്ങനെനമ്മൊടു
കണ്ടുകുർമ്മതിയാത്രയുമാക്കി
ഏണാകാനന! നിന്നുടെരൂപം
കാണാമെന്നതിനെതുകമോടും
ലളിതാവേഷംപൂണ്ടിതുഞാനും
ചൊല്ലിയല്ലിങ്ങിനെമമപരമാർത്ഥം
എന്നുടെ വരവതുകാണുന്നതാലവ-
നൊന്നുകലവും കശുലഭുഡൻ
രൂക്ഷതപെരുകിനരാക്ഷസദൂഷിതി
കാൽക്കുണമിവിടെത്താമസിയാതെ
മണ്ടിവരുമെച്ചത്തമതാറിവാൻ
തൂങ്ങികടിച്ചതിനെശൃംഗത്തോടെ
അഗ്രജനിങ്ങുവരുമ്പോളവരുടെ
നിഗ്രഹമങ്ങുവേൻചെയ്യണമ-
നഗ്രഹമായ് വരുമഖിലജനത്തിനു
മുഗ്ധനിശാചരനിയനചെയ്യാൽ.

ഇതിഞ്ചതപറഞ്ഞുകൊണ്ടാശരപ്പെൺകിടാ-
വതിരതിരസംകലൻതുമ്പുവിധൗ
കടുകുപിത പിത്തനാകഹിഡിംബാസുരൻ
കാിനമലറിദ്രതംകൊടുതല്ലിത്തക-
ത്തുടനൊരുമരാമരംകയ്യിലേന്തിശ്ശാൻ
താടിതി പവനാഞ്ജനൻ തന്നുടെ മുൻപിൽവ-
ന്നതിപരഷരോഷവാനിതമങ്ങു ചിവാൻ
എഴിയെടി ഹിഡിംബിനിയെത്തുരോവിച്ചെടി?

ബ ക വ ധ .

കോട്ടൻ തുള്ളൽ.

അക്കുണ്ടിപ്പൊരു സമയേ കുന്തിയു-
റക്കുമുണൻമപ്പുത്രന്മാരും
നോക്കുന്നേരത്തരികേ നല്ലൊരു
മയ്യുണ്ണാളെക്കണ്ടതിമോദാൽ
എന്തുനിനക്കിഹ പേരെന്നുള്ളതു-
മേതുകലേതവരുന്നമിതെന്നും
എന്തുമനോരഥമുള്ളതശേഷം
സന്തോഷേണപറഞ്ഞാലുംനി
കുന്തിദേവിപറഞ്ഞതുകേട്ടു
സന്തോഷത്തെ വെടിഞ്ഞിതു സുന്ദരി
തന്നുടെ കലവും തന്നുടെപേരും
തന്നുടെയുള്ളിൽ മനോരമകളും
ഉള്ളതശേഷവുമങ്ങറിയിച്ചു
ഉള്ളിൽകുനിവൊടു ലളിതാരൂപിണി
പുത്രിനിധിംബി നിനക്കിഹനമ്മുടെ
പുത്രനെ വരണംചെയ്യാനഗ്രഹം-
മെന്നുപറഞ്ഞതിനിന്നിഹകിഞ്ചന
തടവുണ്ടായതുയോധിച്ചാലും
നമ്മുടെ വല്ലുണ്ണിക്കുവിവാഹം
സംഗതിവന്നീലായതുമൂലം
രണ്ടാമ്മകുനുവിവാഹത്തിനുവിധി-
യുണ്ടായില്ലതുയോധിച്ചാലും
രണ്ടോ നാലോ; മാസത്തിനകം-
ത്തുണ്ടായുരുമഗ്രജനംവേളി
എന്നാലുടനേ നിന്നുടെവാഞ്ചിത-
മങ്ങുലഭിക്കും അംബുജനയനേ!
പോന്നാലുംനി നമ്മോടുള്ളി ന-
ടനാലാതതുമംഗലമതികം
എന്നുപറഞ്ഞാലും കൈക്കുപിടിച്ചു ച-
ങ്ങാൻതങ്ങു നടന്നുതടങ്ങി
കുളിപ്പൊലൈ ലാളനവുമ്പെ-
യ്യകളുംകാമലപ്പൊയ്കകുന്തി

ശാലിഹോത്രിയെന്നുള്ള മഹാപുത്ര-
ശാലിവാഴ്ചമുട്ടിക്കിനുചെന്നു
ഭിക്ഷയേറുന്നടമാടിനസമരേ
ഭിക്ഷുവാകിന പരാശരസുതമുനി
തൽക്കുണം വെളിയിൽവന്നുവിളങ്ങി
ഭിക്ഷനൽകിയുരുമചെയ്തസമോദം
ശോകമെന്നതുവൃഥാഫലമല്ലോ
പാകശാസനസമാനനരേന്ദ്രാ
ഏകചക്രയെന്നുണ്ടൊരുഗ്രാമമ
നേകഭൂസുരഗൃഹങ്ങളുമുണ്ടു്
തത്രചെന്നുചേതഭിക്ഷയുമേറ. പ-
വിത്രവൃത്തിസുഖമോടുകഴിപ്പിൻ
ശത്രുചെയ്ത പതിതനെഭയംനാ-
കെത്രയുംഗുണമതായുതമല്ലോ
ഭീമനേനനു ഹിന്ധിംബിയെവേർപ്പാൻ
താമസകിമപി ദോഷവുമില്ല
നാമവുംകലേലാലികയെന്നാ-
ക്കാമിനിക്കുപരികല്പിതമല്ലോ
ജാതതാപസുകലേശപരനിത്ഥം
ജാതമോദമരുമചെയ്തമറഞ്ഞു
ഭീമനും കമലബാലികതന്നുടെ
കാമമൽപൊടുചെയ്യാനതിമോദാൽ;
ചക്രായുധപ്രിയന്മാരുംകുപാർത്ഥന്മാരേക
ചക്രവൃട്ടേശത്തെപ്രവേശിച്ചോരനന്തരം
കുന്തിപുത്രന്മാർവിപ്രവേഷംയരിച്ചുകൊണ്ടു
സന്തോഷത്തോടെയവർ ഭിക്ഷയുമേറുകൊണ്ടു
നല്ലൊരു ലൌകികമതുജ്ജ്വര ഭൂസുരന്റെ
ഇല്ലത്തുവാസംചെയ്തപെല്ലുന്ന കാലത്തിങ്കൽ.
തത്രസമീപത്തുള്ളൊരു ഭൂസുര-
സത്തമനുടെഭവനത്തിലൊരുന്നാൾ
എത്രയുമേറുംവാച്ചൊരുനിഖവിളി
രാത്രിയിലിവിടെക്കേട്ടുതുടങ്ങി

എന്തിവണ്ണമൊരന്തണവരനും
 അന്തർജനവും ദാസികളും ബഹു
 സന്താപിച്ചുകരഞ്ഞീടുന്നൊരു
 ബന്ധമതെന്തെന്നു ഞായിലും
 കന്തിദേവിതിരഞ്ഞുതിരഞ്ഞഥ
 സന്ധ്യസമയമെന്നു കരേറി
 അന്തഃപുരമതിലാശ്ചകടന്നി-
 ട്തതികസിമനിചെല്ലുന്നേരം
 മുണ്ടുവിരിച്ചുശയിക്കും ദ്വിജനെ-
 കണ്ടുതന്നിരുകെചെന്നിതുകന്തി
 അന്തസ്സംപൂർണ്ണവയുക്കെ
 ചോദ്യംചെയ്തിതുകന്തിദേവി
 എന്തിവണ്ണമൊരന്തണവരനും
 അന്തർജനവും വൃഷഭീജനവും
 അന്തിക്കിങ്ങനെമുറയിട്ടുവാണൊരു
 ബന്ധമതെന്നൊടുക്കുറപ്പിക്കണം
 ഇണ്ണിക്കയ്യിച്ചുകൊണ്ടുകൊണ്ടും
 ചെപ്പണ്ണിനപായംവന്നതുകൊണ്ടും
 കള്ളൻവന്നുകടന്നുഗൃഹമുത-
 ലുള്ളതശേഷംകുട്ടുകൊണ്ടും
 ഉള്ളിലിവണ്ണമൊരായിരവിപ്പാൻ
 ഉടനേഴുമതരൾചെയ്യണം
 കന്തിദേവിപറഞ്ഞതുമിങ്ങനെ
 അന്തണവരനും കേട്ടൊരുനേരം
 സന്തതമങ്ങറിയിച്ചതുംങ്ങി
 രോദനകാരണസങ്കടമെല്ലാം
 ബകനെന്തെന്നൊരരക്ഷസനവനുടെ
 മകനാകുന്നു മടിക്കില്ലനകൽ
 അച്ചുതിയൻബഹുമുൻപുവെണുവി-
 ടിച്ചിന്ദമുഞ്ഞികടിച്ചും ഞങ്ങളെ
 ഇല്ലങ്ങളിൽവന്നല്ലൽപിണച്ചും
 നെല്ലംപണവും കട്ടുകവർണം
 തെല്ലംകൃപയില്ലംഗനമാരേ
 കൊല്ലുന്നതിനൊരു സംഖ്യയുമില്ലാ
 വല്ലായ്ക്കളിവചെയ്തനിമിത്തം
 എല്ലാവരമാണൊത്തൊരുദിവസം
 വൃസതത്തോമുക്കങ്ങളുൾക്കൊ-
 സമതചെയ്തുകൊടുത്താർക്കും

വേദംചൊല്ലും ബ്രഹ്മണർബകനുടെ
 വാദംചെന്നുവിടിച്ചുപറഞ്ഞു
 വേദിയർങ്ങങ്ങർബകസുരനിന്ന
 സാരമിന്നനമസ്കൃതിചെയ്യും
 ഓരോദിവസമൊരോഭൂസുരനട-
 നോദനദാനംചെയ്യിടുന്നേൻ
 പത്തുപിടിച്ചുപറഞ്ഞുങ്ങിരവ-
 തത്തബുപരമുരണ്ടാക്കീടും
 അതിനിഹമേവരംചാരസരള-
 ക്കറിയങ്ങൊരുവിധമുണ്ടാക്കീടും
 വെള്ളമൊഴിക്കാരങ്ങളുകുലക്കി-
 ട്തുള്ളൊരുതെരുതിളച്ചുകുറക്കി
 ശർക്കരമുളകുംചെന്തതിനിടയിൽ
 ചുക്കുംജീരകമിടംചെന്തങ്ങനെ
 വയ്ക്കുന്നൊരുപുളിമധുരക്കറിയും
 മിയ്ക്കുന്നമുക്കുരസാളക്കറിയും
 അന്നമതൊക്കെച്ചുട്ടേലററി-
 ക്കുന്നുകുറന്നുപുട്ടിടിക്കട്ടി
 കൊണ്ടുവരമിനിഭിവസംതോരം
 മണ്ടുവിധംവാക്കില്ലനമുക്കും
 ഇങ്ങനെങ്ങങ്ങസങ്കടമെല്ലാം
 മങ്ങറിയിച്ചിതുവൈവനിയോഗൽ
 ഇല്ലക്കാരെച്ചുറത്തിബ്രഹ്മണ-
 റെല്ലംകൂട്ടിപ്പുറമേചെയ്തു
 വച്ചുപിറിക്കൈതിനിട്ടിനമങ്ങള-
 ടിച്ചുമാറാസുരനശനംചെയ്താൻ
 വാഴ്ത്തുമിങ്ങനെവച്ചുകൊടുക്കും
 മീശപരകല്ലിതമല്ലേസകലം
 അന്നംനൽകണവനേക്കൂടി
 ത്തിന്നുന്നതുബഹുസങ്കടമേയ്യം
 ഞങ്ങളെജാതകഫലമിവണ്ണമേ
 നാൻമുഖനൊന്നുവെച്ചുവയ്ക്കൂ
 നിക്കുംവരമേ അന്തിനിയതു
 മായ്ക്കുന്നൊരുവകകുടീഴ്
 ധരണീദേവികേട്ടുവെന്നി
 ഭൂരിതമേയ്യം ഭൂതുംഗമേ
 മരണഭിതികൊണ്ടല്ലതെ-
 ന്നൊചെയ്യിടുന്നു

മെഴുത്തുതരിൽ അന്നമെന്റെ
 മന്ദിരീയം മന്ദിരമേയുള്ള
 മെവിനാശം വന്നു പോയാൽ
 വംശമേവോയി
 സന്തതിയില്ലാത്തു ലോകർ
 സന്താപം കൊണ്ടുണ്ടോരോകൾ
 അന്തണർകഴിച്ചിട്ടുണ്ടു
 കന്തിദേവീകേട്ടാലുംനി
 ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ ഭാഗ്യം
 ഗർഭമെടുമാസമായി
 അർക്കുണ്ടാണെന്നു രൂപകരണത്താ
 മകനുണ്ടായികാണുവോളം
 യകനുണ്ടോപത്തിരിയെന്നു
 ശകുന്തലിന്റെ ശബ്ദം പാർത്ത-
 ഞിരിയെന്നു മുമ്പാൽ
 അംബികേതാണെന്നു വെണ്ട
 ജന്മദോഷം കൊണ്ടുണ്ടോരോരോ
 കർമ്മദോഷം വന്നു പോയാൽ
 കരണമേൽമാറുമോ?

അന്തണവകുന്തേസന്താപമെല്ലാംകേട്ട
 ചിന്താവിഷമത്തോടെ കന്തിദേവിയും
 ചൊന്നാൾ
 വേദിയേഴും ഞ്ഞോൻ വേദികേതവെണ്ട
 ചൊന്നാൾ
 വേദിക്കണന്നതേവാഴിയിൽമോദിച്ചവാനുകൊൾ
 നാലഞ്ചുമെളിനിന്നു ഞ്ഞിപ്പോളതിലൊരു ക്ര
 യാലനേത്തതന്നുണ്ടു കരലനകാളവെപ്പാൻ
 പത്തുമാസം ചൂന്നുപെറുവളർത്തഫലം
 മുറുവമേണമെങ്കിൽ മറുളളജനങ്ങൾക്കു
 കററംവരാതെകണ്ടുകറവുകൾ തീർത്തതിരു
 മെളുണ്ടായിവന്നാൽ, മാതാക്കൾക്കു ജ്യോസുഖം.

അയ്യോശിവശിവജനനീനീയിതു
 ചെയ്യണമെന്നല്ല ചെയ്യുന്നതു്
 ശിവശിവനിന്നുമെളിയിലൊരുവനെ
 യകനീയതിന്മാൻ നൽകണമെന്നു
 അഭിരുചിയെന്നുടെ മന്ത്രിച്ചിരിക്കാനിം
 നന്ദിനന്ദിമന്ദിതമുണലയഭൂഷണി
 അച്ഛൻകണാണിങ്ങനെതൊരുവക
 യിച്ചിട്ടല്ലാ അൻ പറയുന്നതു

അങ്ങോൻ ജനനിക്കു അങ്ങോൻ പിന്നെ
 അന്യമൊരൊഴുതമില്ലിഹ ഭവനേ
 ഇങ്ങു സുതന്മാൻ നാലഞ്ചുണ്ടവർ
 തങ്ങളിച്ഛിശ്ചരകേതീയുമുണ്ടു്
 ഇങ്ങനെയുണ്ടു തുറകാണതാ-
 ലെങ്ങുമെങ്കിലും സുഖമാവില്ലാ
 മെളിയിലൊരുവനെതല്ലുകരുത്തു-
 ണ്വനെതയ്യും മെന്നൊരുവകും
 അവനെതയ്യും വെവനിഹാപിന്നെ
 യകനെക്കൊല്ല ചെപ്പുനും വേരും
 അല്ലെന്നുകീവവന്നുടെ മേതി-
 യ്ക്കല്ല വരാതെതിരിച്ചിഹ പോരും.
 എരിച്ചു മധുരക്കറിയും ചൊറും
 പരിചൊടുവെച്ചു ചമയ്ക്കുവേണ്ട
 ഇരുപത്തഞ്ചുപറച്ചാർവണ്ണ-
 നിരുവരകൂടാതെങ്ങുമുതാമോ
 ചെമ്പുവിട്ടിച്ചിഹ വണ്ണൻ നമ്മുടെ
 നപുച്ഛുച്ഛുൻതാനേമതിയോ
 അന്തർജ്ജനവും അന്നംകൂടി
 സന്ധിച്ചിങ്ങിനെ സരയിപ്പിക്കും
 അന്തണവരണം സന്തോഷിച്ചു
 കന്തിദേവിയെതാത്രയുമാക്കി
 അച്ഛനെഗവൻ തന്നുണ്ടസാക്ഷര-
 ലച്ഛൻപെങ്ങളതുകിയകന്തി
 വിട്ടതിരിച്ചു നേചെന്നാസുതനേ
 യാദിയിവിട്ടിച്ചു പറഞ്ഞിതുഗുഹം.

ഉണ്ണീവരികളീമാരൂമീസുരേന്ദ്രൻതന്റെ
 കണ്ണനീർകുണ്ടിനിക്കുകരച്ചിൽമാറുന്നില്ലയ്യോ
 ക്കിണയപവയത്തോരു ക്കിതിവനെവനാദേ
 ള്യാണനേക്കുകിയ്യോ ണംപവനനന്ദനാകേരനീ
 അങ്ങേക്കുറിച്ചുണ്ടതാരു അവനിസുരനേയുള്ള
 അങ്ങോൻ ജനനിയുമന്തർജ്ജനവുമുണ്ടു്
 അല്ലോ വേണമിന്നു അക്കുറു ചാർകൊട്ട-
 പ്പാൻ
 യന്യുക്കളാമെല്ലാം യകനു ചാർകൊണ്ടു പോ-
 വാൻ
 അന്തണനയ്ക്കുകണ്ടു വിവശനായ് മേവിട്ടുണ്ടു
 സന്താപമയ്യുകണ്ടു സന്ധിയാണു അന്നം ചെ-
 ന്നൻ

കന്തിയാകുമെനിക്കു കണ്ടുങ്ങരനാലഞ്ചുണ്ടു
ആയതിലൊരത്തൊരം അയയ്ക്കുന്നുണ്ടിപ്പോൾ-
തന്നെ

ആയവനരക്കു അന്നവംകൊണ്ടുപോകും
ഉഴിയില്ലെന്നൊരുക്കരുണ്ണുപെണ്ണവെങ്കിൽ
പാഴിലാകയുമില്ലാപരിചിദനഗ്രാമിക്കും
എങ്ങിനെയെങ്ങുമിമാ എഴുതാമോ നിനക്കതു.

അമ്മപറഞ്ഞതിനത്തരമൊന്നു
ചിരിച്ചുപറഞ്ഞുവൃകോദരവിരൻ
അമ്മേനിക്കുപറഞ്ഞതിനർത്ഥം
പെമ്മേണാനറിയുന്നിതുനന്നം
ഐവർസുതന്മാരുള്ളതിലിവനൊരു
ദൈവതയില്ലാത്തമനുഷ്യൻ
തിന്മാനല്ലാതെന്നിനകൊള്ളു-
തിമ്മാപാപിയെബകുനളജിപ്പാൻ
സമ്മാനിച്ചാലിന്നിതുകൊള്ളാം
നമ്മൾക്കൊരുക്കുകൊടുപ്പുമില്ല
കറുത്തുനമ്മൾനാലപകം
കൊററിനവീനെയെബവലുമില്ലാ
കറവുമല്ലിതുമൊതാവിനതാൻ
പെറകുമാരന്മാരിലൊട്ടക്കും
പെറവനിൽകനിവേരം മനകു
മുത്തവനിൽകനിവെന്നുപ്രസിദ്ധം
നടുവിൽപെറുപിറന്നൊരുപൊണ്ണ-
ത്തടിയനെയിപ്പോളാക്കുംവേണ്ടാ
അടിയനുകാലപുരത്തിനുപോവാൻ
മടികൊണ്ടല്ലാളാചെയ്യുന്നത്
പെറുവളഞ്ഞൊരുമാതാവിടക്കനേ
മുറുനമ്മെയുപേക്ഷിക്കുമ്പോൾ
കറുത്തുനമ്മൾക്കും ചേയ്ക്കുന്നു
മുറുകുപയുണ്ടെന്നറിയേണം
മലവുമുത്രവുമുറുവളഞ്ഞൊരു
മാതാവിനുടെ കല്പനകേൾപ്പാൻ
മടിയുണ്ടോയിനിവിരൊഴുചെന്നാ-
ബകുനടവായിൽപുക്കുവസിക്കാം
വലുതായിട്ടൊരുസല്പംവന്നു
പുരമുറിയുന്നിലകത്തുകടന്നു
പാലാല പാക്കുനവീതേക്കെത്തി

തരമിതുകൊള്ളാമിവനേക്കൊറി
പാമ്പിനെതണ്ടുവിടിച്ചിപ്പോണം
പാമ്പതു ചത്തെന്നാലുംകൊള്ളാം
പാമ്പൻ ചത്തെന്നാലുംകൊള്ളാം
പാപപെരുവഴിപോക്കനിരിക്കും
ഇങ്ങിനെയുള്ളൊരുകഴുശലമിപ്പോൾ
നിങ്ങളുമങ്ങുവിചാരിക്കുന്നു
കന്തിദേവിപറഞ്ഞിതുകൊന്നി
എന്തിവകപരിയാസമിദാനീം
എന്നുള്ളത്തിലുറപ്പുണ്ടായതു
എന്നുണ്ണിക്കറിവാനെളുതായോ?
ഉദ്ധതനായതിഡിംബാസുരനെ
യുദ്ധംചെയ്തതവനെജയിച്ചൊരു
വീരനീതിബുക്കനെവധിച്ചാൻ
പോരാത്തവനോ പവനതന്ത്രമോ
വിപ്രദ്രോഹിയതാകിയബകനെ
ക്കുപ്രംചെന്നുവധിച്ചിനിമേഖിൽ
വിപ്രന്മാരെപ്പരിപാലിച്ചു-
ഖല്ലവുമല്ലനമുക്കും സുകൃതം.

തന്നെനീജനനിയുടെ വചനമനുഭവിക്കേണ്ടത്
താണതൊഴുതുപറഞ്ഞു വൃകോദരൻ
കളിവചനമിതുജനനി കനിവെടുപ്പൊക്ക
കാൽപ്പോയൊന്നുമുക്കില്ലായ്ക്കുതല്ലേടോ [അം
കനിവിനൊടു ബകനടയവധമതുകഴിച്ചുണർ
വിപ്രദേശത്തിന്റെ രക്ഷവരുത്തുവൻ
ഇതിതൊഴുതുപവനസുതനഴകിനൊടുക്കുവേ
ഇല്ലത്തു ചത്തുകേറീപ്പാഞ്ഞിടീനാൻ
അതിചപലദുരിതമതിയാകും ബകനുണർ
അന്നവംകൊണ്ടുപോവാനിത്വത്തേ
അതിനിവിടെയു ചിതതരധവളമചിയന്നവം
നാലഞ്ചുക്കുംനീർച്ചുരസാളവും
പോത്തുനാലും നല്ലപാടുകണക്കിനേ
കൊണ്ടുവന്നീടുവിനരുണശ്രേഷ്ഠരേ
വിരവിനൊടുപവനസുതനാഷ്ടിതം കേളുടൽ
ആണശ്രേഷ്ഠനും കോപ്പുകുട്ടിടിനാൻ.

അന്നമതൊക്കെച്ചാടതിലേറി
ക്കുന്നകർന്നാലും പൂട്ടിക്കെട്ടി
അന്നവനൊടുതൊഴുതുമുതനെ
ആദരവോടുപറഞ്ഞുതിരിച്ചു.

കാട്ടംമലകളുടെമുറ്റംകടന്നുചെന്നു
 പാടുകൊടികളൊടിച്ചുവിരവോടെ
 പെട്ടികൂടാതെതല്ലിമണ്ടിച്ചുമിമസേനൻ
 വൻപുള്ള മിമസേനൻ കൊമ്പൻ കൊലയാ-
 നേടെ
 കൊമ്പുപിടിച്ചൊടിച്ചുകമ്പംവരുത്തുകയും
 എന്തൊരു ഘോഷമിന്നു അന്തികേ കേൾക്കാ-
 കുന്നു
 പിന്തിയ്ക്കുകയും സുരൻ പന്തത്തിൽവസിക്കു-
 വേരും
 അടിച്ചും ആനകൾ വാലുപിടിച്ചും ആടോപ-
 മഹകനിച്ചും
 ബകന്റെ ദിക്കിൽ ഗമിച്ചുവരുത്തുന്നേരം.

യജ്ഞാത്തമസഹജൻ പാടു-
 മുതട്ടി നടന്നതിവേഗാൽ
 കാറ്റിൻമകനുടെ വാവാതുകുളു മൃഗങ്ങളു-
 മെല്ലാം
 തെറ്റൊന്നുതെറ്റൊഴുട്ടോടിയൊളിച്ചിതുകൊടുക്കും
 തോരം
 ആനത്തലവനാർത്തങ്ങളെവാലുപിടിച്ചുമറിച്ചും
 ആനകളുടെകൊമ്പുപിടിച്ചുമടിച്ചുപൊടിച്ചു
 തകർത്തും
 കട്ടുപുഴുക്കളെയെല്ലാംകുത്തിക്കൊന്നു പുളച്ചും
 കേവശവുമതിവോരമെടുത്തുടൻഗമനാടുകടന്നു
 അങ്ങനത്തൊക്കെകിനമെന്തതിമിമൻ നാടുകടന്നു-
 കനാടുമണഞ്ഞു
 യജ്ഞാത്തമവന്റെ ചാരംകടന്നു മിമനടയ-
 ഗർവുകളേറെമുതിർന്നും

ചെന്നുകടന്നുചാടുമുറപ്പി-
 ചെന്നുകടന്നുചാടുമുറപ്പി-
 കാരോ ധീരന്ധമുതട്ടിയുമുണ്ടും
 കന്നിടയിട്ടങ്ങസുരനെതോർക്കി
 ഭക്തികഴിച്ചു മരുവുമുയർത്തി-
 ശ്ലത്രനിശാചാരമാടിവിളിച്ചും
 യജ്ഞാതകലനീരംചാലുമുൾം
 പോടാ നീണ്ടുതോ പോരുകറിയും
 ഭൂലം അന്തിയു കേടിക്കുന്നു
 കോടാറ്റംകൂതികീഴൽധിമൻ
 കോളല്ലത്ത തിരുത്തലമെടുത്തു
 സാമൂഹിപുനരേണിനകൊള്ളാം

ചോളച്ചോറ്റിനു തേനൊത്തിലകറി
 നീളക്കേളിപഴഞ്ചൊല്ലിങ്ങനേ
 നിച്ചിരിയാനീ നമ്മുടെയിലയിൽ
 എച്ചിലെടുപ്പാൻ വാടായിപ്പോരും
 അച്ചികൾവേണ്ടും വേലയെടുത്താ-
 ലെച്ചിപ്പോരുകൾതെല്ലുളളിക്കാം
 ആണല്ലാത്തവനാണവരന്റെ
 കാണാമുതലുകൾ തിന്നുമടിച്ചു
 പെണ്ണങ്ങളെയും ബ്രാഹ്മണരേയുമി-
 വണ്ണവന്നുംകൊന്നുതീർന്നും
 പൊണ്ണത്തടിയൻമനുജന്മാരെ-
 കൊന്നുതീർത്തുനടക്കുന്നിന്നുടെ
 ഉള്ളിലൊമ്മതിയുള്ളതുകുളവാൻ
 കൊള്ളാമേയീസ്സമയവുമിപ്പോരും
 മീമപിജനന്റെവാക്കുകൾകേട്ടതി
 രോഷത്തോടു പറഞ്ഞിതുചകനും "
 അന്നമെനിക്കല്ലേക്കെണ്ടെന്നതു
 പൊണ്ണാവാരിത്തിന്നാതേ നീ
 അന്നന്നിങ്ങിനെ പലപലമരുതല
 എന്നൊടുവന്നിഹ നേപ്പോരണ്ടു്
 എന്നതിലൊരുവരുമെന്നുടെമുമ്പിൽ
 നിന്നുപിണങ്ങീടുന്നവരില്ലാ
 ഇക്കിതിതലമതിൽനമ്മെക്കാളൊരു
 മുഷ്കരനാണായ് വന്നതുകൊള്ളാം
 അന്നത്തെയും തിന്നുമടിക്കും
 നിന്നെയെടുത്തു വിഴുങ്ങുന്നേരം
 എന്നുടെയുള്ളിൽ വിശപ്പുംതീരും
 നിന്നുടെ വിക്രമവിരുതുംതീരും
 എരിപുളി മധുക്കറിയുംകൂട്ടി-
 പ്പരിചിന്നൊടങ്ങളുമിച്ഛിയുമിമൻ
 ഉണ്ടിലെന്നൊരുകോപത്തോടെ
 പണ്ടതിലുമൊന്നൊരമുത്തു
 വൃക്കംവിഴുതുവിടിച്ചിരഞ്ചകനും
 തൽക്കണമെത്തിയടിച്ചുതടങ്ങി
 ഘോരതപെതകിന യുദ്ധംചെയ്തി-
 ട്വാദിനങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിതുപോലും
 മീമപിജനമടുത്തുപിടിച്ചുതി
 രോഷത്തോടെയടിച്ചിതുചകനെ

മാമഖപോലമരിച്ചുടനവനെ
ഭൂമിയിലുപോടിട്ടുതുപേന്ദ്രൻ
ബകനട ശവമതു നായുനരിയും
തരസാ വന്നുളളിച്ചുതുടങ്ങി
ഗ്രാമജനങ്ങൾ പഞ്ഞിതുനമ്മുടെ
ഭീമബ്രാഹ്മണനെങ്ങാനുണ്ടോ?
ഭീമബ്രാഹ്മണനെനുള്ളൂരുടെ
നാമമാത്രം ഭൂപിശേഷിച്ചു
അപ്പോൾതന്നെ തവിഴുൻപെറന്നുൻ
അപ്പോൾതൊട്ടിമരിച്ചുവരുന്നു

എന്നാലായാർ ബകനടമുമ്പിൽ
പെന്നിപ്പെന്നുകളിച്ചുംചൊല്ലും
എന്നല്ലായാർ ബകനടത്തല്ലി-
ക്കൊന്നെന്നും ചിലർപെല്ലുന്നുണ്ടു്
എന്നുപറഞ്ഞവർമേവെന്നേരും
വന്നിതുഭീമഭിജ്ഞമതപ്പോൾ
ഗ്രാമജനങ്ങൾ പ്രസാദിച്ചുവനെ
നഖമൊടുഗം ധാരാളേണം ചെയ്തു
ഏവം പെറന്നു മഹാബ്രാഹ്മണനെ-
വാദവുമേകി സുഖിച്ചുവസിച്ചു.

ബകവധം ഓട്ടൻതുളളൽ സമാപ്തം.

ശോവർദ്ധന ചരിതം

ഓട്ടൻതുളളൽ.

ധരണീഭാരമൊഴിച്ചാൻ ഭയകരം
കരുണാകരനും നാരായണനെടു
പരിതാപങ്ങളുണർത്തിയ മൂലം
പരമാനന്ദശരീരിമുകുന്ദൻ
പരിചൊടുഭവകിതന്നു ഭെസുതനായ്
ധരണിയിൽവന്നു വതാരം ചെയ്തു
പിരിയാതെ ഗുണനാകിയ രാമൻ
തിരുവട്ടിയോടും സഖിമാരോടും
പരിതോശോകലമതിൽവിളയാടി-
പ്പരിതോഷവുമുളവാക്കി ജനാനും
സുരജനകാർച്ചനിമിത്തം കൈതവ-
നരശിശുഭാവം വളരുംകാലം
ഉന്നതഭാഗ്യഗുണം ബുധിനന്ദനും
മന്നയശോഭാഭവിതനിക്കും
തന്നു ഭെസുതനെ നേർത്തു ഭിന്നം പ്രതി
വന്നൊരു സമ്മതമുള്ള ചെപ്പു
നന്ദാഭികളും ശോവകുമാരരും
ടൊന്നിപ്പോലും ചിലർ ചെയ്തും
സാഗ്രാനന്ദമുളളിച്ചുതുതി-

സ്തനമുളളി വസിച്ചു ഭവാനനരും
നന്ദാഭികളും പതുപാലനും-
രിദ്രപ്രീതിവരുത്തുവതിനും-
തൊന്നിപ്പോലും ചിലർ ചെയ്തും
നൊന്നെഴിയാതെ കേരപ്പകൾകൂട്ടി
പല്ലം ചമരകൾമേലരിവിറകും
നല്ലവെളുത്തരിപ്പുല്ലാഭികളും
ചൊല്ലേറുന്നത നരനൈശക്കും
എളുക്കുളളിപ്പഴവും നേരും
എല്ലാമിവകയോരോരോദിശി
മെല്ലവരുത്തി നിരക്കെക്കൂട്ടി
പല്ലാം ബുദ്ധനായ നന്ദാഭികളും
തെല്ലാം കണ്ടറിയാത്ത കണ്ണുകൾ
നല്ലൊരു സമയം നന്ദാഭികളോടു
മെല്ലയണഞ്ഞിതെളിപ്പെട്ടു
അന്നു വന്നാരു ചുരുക്കമി-
ച്ചൊന്നു കർച്ചനിമിത്തമിരുന്നി-
ന്നൊരു മന്ത്ര പലവകകളെപ്പോലും
സന്തതമിവിടെ വരുത്തിപ്പോ

ഹന്തകമിക്കാമെങ്കിൽ ചൊല്ലുക
ചിന്തിച്ചറിയാനുള്ളവിധത്താൽ
അന്ധനായൊരാളെക്കിടക്കത്തു-
ക്കെത്തിതറിഞ്ഞിട്ടെന്നമനസ്സിൽ
ചിന്തിക്കുന്നുവെന്നൊക്കെങ്കിൽ
ദുരന്തം നമ്മുടെ ചൊല്ലുംപഴുതേ-
തന്നുടെ മകനുടെ വാക്കുകളിങ്ങനെ
നന്ദൻകേട്ട മനസ്സുതെളിഞ്ഞു
മനംമടിച്ചിവിരുത്തിത്തഴുകി
മനസ്സിതരൊടിവണ്ണപൊന്നാൻ.

പുന്നഗവരാളി— മുറിയതെ.

കുടൽവണ്ണാ! തനയാകുണ്ഡലംകൊക്കുമെവരപം
കമനിയഗുണനിലയാ!
എന്നുണ്ണിക്കിടവാകുന്നിന്നോടുപറയാതെ
മന്നമിട്ടിനിനെക്കുന്നനന്നായിധരിച്ചാലും (കുട)
വൃഷ്ടിതാമസസ്പഷ്ടികൾവേിക്കൊക്ക
കഷ്ടമാനസ്സെല്ലാംനഷ്ടപ്പെട്ടഴയുന്നു (കുട)
പുല്ലുവെള്ളവുംനല്ലപല്ലുപാടികളൊന്നും-
മില്ലാതെപശുക്കുട്ടംവല്ലാതെവലയുന്നു (കുട)
എന്നതുകൊണ്ടുതന്നെനന്നായിതളിക്കേണം
ഇന്ദ്രനംപ്രസാദിച്ചതന്നിടവരമെല്ലാം (കുട)

അമ്മുനിക്കുറവെ പറഞ്ഞുകേട്ടുചി-
രിച്ചുകുണ്ണതരുമെപ്പതുപതുക്കെ
വാച്ചുതൂലനമെപ്പതുപോലെൻ-
പ്പുതിക്കുറവെ പറഞ്ഞുചിത്രം
ചെച്ചുതില്ലിതിനുപറമിനിനെക്ക
നിശ്ചയംതെസിഖന്നതുമില്ലാ
മന്നിടത്തിൽമഴപെയ്യിക്കുന്നതു-
മിന്ദ്രനെന്നിത കമിച്ചതുതൊക്കും
മനനായചന്ദമിക്കഥനേരം-
ബ്രഹ്മതന്നെതറിയംമനതാകിൽ
ഇന്നുകാടുകളിലും മലതോരം
തിന്നിടുന്നതെക്കെക്കുറേയം
ഇന്ദ്രനാത്ത്ത്വമിനെക്കുറേയം
മുന്നമെക്കൊക്കെ കേളിയുമില്ലാ
സാധുക്കളെക്കിഴിയിച്ചതാ-
മുക്തിവിന്നിൽമഴപെയ്യിപ്പു

ഗർവ്വകൊണ്ടുപറയുന്നതല്ലിതു
നിവിവാദമതുവേണ്ടതുചൊല്ലാം.

ഗോകുലമല്ലോകുലധനമായതു
ഗോപജനങ്ങൾ നമുക്കെല്ലാം
ആകുലമതിനുഭവിക്കുമ്പോൾനം-
മകെപ്പവശരായിത്തീരും
നല്ലൊരുമവുപുല്ലുതളിരുക-
ളില്ലെന്നാകിൽപശുക്കുടനെ
അല്ലമുഴക്കംജീവനകാരണം-
മെല്ലാവർക്കുംമോജനമല്ലോ
ചൊല്ലേറുന്നതഗോവൽനഗിരി-
തെല്ലാന്നാളും പശുവുണ്ടതിനു
തെല്ലാകുറവുവരാതെന്നാദിക-
ളല്ലോസേനകൊടുത്തിടുന്നു
അരുവുകൾതന്നിലെമലമൊരുടിവസം
പിരികിൽപരവശമീപശുവുനം
പെരുകിനടുത്തുഗങ്ങളിൽനിന്നൊരു
പരിവേവുപുനരില്ലിവിടത്തിൽ
ജീവനപുത്തികൊടുക്കുന്നവനെ
കേവലമേവനുമുച്ചിക്കേണം
സേവിക്കാതെടിനംപ്രതിഗോക്കൾ-
ക്കവശ്യപ്രദനാകനിമിത്തം
ഓവിക്കേണ്ടതിനേതുവിമുഖത
സേവിക്കേണ്ടതുമവനെത്തന്നെ
ഗോവൽനഗിരിയത്രേനമ്മുടെ
തൂവൽപ്പാൽ കാണരുതൻ
എന്നതുകൊണ്ടിപ്രവൃത്തമാണു
നന്നായിട്ടൊരു ബലിനൽകേണം
വന്നപദാർത്ഥംപഴുതാക്കിടാ-
തിന്നേ ഇതുകുപയുക്തമാം
തന്നുടെമുത്തുഗോവൽനഗിരി
വന്നാവാൻഗോവുമിതയാങ്ങും
മന്ദൻതന്നിപൊന്നതശേഷം
തന്നെത്തള്ളിൽ തോന്നുന്നെങ്കിൽ
സന്നാഹക്കർത്തുക്കുവിനതിനം-
തന്നെത്തറിയം പദാർത്ഥം
അന്ധനകണ്ടുതൂലപരിക്കൊന്ന-
നന്ദൻതൂലംവസവനുള്ളതു-

ഞ്ഞൊന്നെ കളവാണൊരുവഴി
 ചിത്തിച്ചുണ്ടുനോരേനിവണ്ണം
 സന്ധിച്ചുരുചെയ്തനവയിയുകുകൾ
 ഞ്ഞമുടക്കിവാസവതത്തം
 സന്തോഷിച്ചിട്ടുദിമുഖത്തിനും-
 ഞ്ഞൊരുചിത്രമുറപ്പിച്ചുവരും.

നന്നിപ്പറഞ്ഞതെന്നു നന്ദാദിഗോപവൃന്ദം
 നന്ദിച്ചുസംഭാരങ്ങളൊന്നിപ്പെടുപ്പിച്ചുടൻ
 ചെന്ന ഗോവർധനാദിസന്നിധൗമുഖത്തിന്റെ
 സന്നാഹപ്രവേശനമെന്നൊന്നാശംഭിച്ചു
 ഭരണാഭംകൊണ്ടുതുളു ഗിരിരമകുലംകാണാൻ
 രസാപോകേണമെന്നുകരുതിഗോപികളാരും
 നിരതരൂപണമണിഞ്ഞൊരുമിച്ചുപുറപ്പെട്ടു
 തസായശോഭയോടുംഗിരിസരണവികളത്തി
 കൊണ്ടൽതേയ്ക്കുന്നിപ്പോൾപണിറ്റതൊരു

അഗ-

മനുഷ്യയുടേതൊട്ടുനുകൾവർചൊല്ലിക്കേട്ടു
 കണ്ടുകൊള്ളുവിനുള്ളിലുണ്ടായസന്തോഷത്താ-
 ലിങ്ങലറിയാതൊതുങ്ങിത്തീർന്നുസന്ദർശനം
 കണ്ണതൊന്നുചെന്നുവേണ്ടത്രീയകളല്ലാം
 കൊണ്ടാടിക്കഴിപ്പാനൊക്കുംനേരമൊഗിച്ചു
 ഉത്തമപുരുഷന്റെ ചിത്തമറിയുമുനി-
 സത്തമന്ദാരം പലതെത്തിയവിടെതപ്പോൾ
 പാർത്തവയാസികളാമർത്യനാണവധി
 ചിത്തമോദനവനപാത്ര മലതെത്താണമൽ
 ആർത്തിനാശനൽമഗൽമുന്തികൃഷ്ണൻറതായ
 വിന്യാസാനിരൂപിച്ചാലെയുംചിത്രമേതും.

കുമാരോദം.

ചിമ്നനികൾ കളിച്ചുചിമ്നിച്ചു
 പലശ്രീയകളുമെങ്കഴിച്ചു
 നഖമൊടുമറയോതിര.സിമ്നിച്ചു
 കലശിരിവരമന്ത്രമുറച്ചു
 ബലിപൂജകളെന്നിവ
 ബഹുവിധവിധികൾതൂടങ്ങിയുംബത-
 യാങ്ങിയുംചിതമായവർ ചെയ്തചിരം
 ചലമിഴികളുശേഷമൊരുങ്ങി
 പലപുതുമകളോടുമിറങ്ങി

ബലിവിധിയതുകണ്ടുതൂടങ്ങി
 അലർശരണമെകിത്തിരിച്ചിട്ടങ്ങി
 അതിമോഹനമവരുടെഅനുപമഗുണഗണശീല
 ശുഭശീലവുംകടിയെക്കുണവിക്കണവും [വു-
 മലവിധിയതുകണ്ടമിരുന്നും
 സഖിമൊരുമസുപരിനടന്നും
 സുഖമിടയിടെചിലതുടന്നും
 പരിതോഷവിധങ്ങൾപകർന്നും.

ഗിരിനൃബലിയതുകണ്ടാപ്രഭുതികള-

മനുഷ്യമോഹമെന്നുവരിൽ
 മഹേന്ദ്രാലത്തിലുമിതുനന്ത-
 ഞപേന്ദ്രനവരോജോയിപ്പിച്ചാൽ
 നിനച്ചുമാനസതാരിലുപായവു-
 മുറച്ചുമാതാമുന്തിവസിപ്പിച്ചു
 ഉറച്ചുതൂപ്പുറസ്സുരമിറ്റിയെ
 വരിച്ചുബലിനൽകുന്നൊരുസമയം
 തരിച്ചതാനെ പയ്തവേഷം
 തരിച്ചുചെന്നാസഭസിസമയം
 ഗാഢിച്ചുമാടാൽതന്നെബലിയതു
 തിരിച്ചുപോന്നമസപരിമറഞ്ഞു
 കടുത്തൊരുമിത്തമിങ്ങനെകണ്ടു-
 വടുത്തുനിന്നമതാജനമെല്ലാം
 തടുത്തുമാരോരനൊടുചൊല്ലിയ
 പടുതപശാലികൾഗോപന്മാരും
 പെരുത്തവിശ്വാസേനവിചിത്രം
 വിചിത്രമിങ്ങിനെപണ്ടൊരുനാളും
 മേത്തരമുള്ളവികണ്ടിട്ടില്ലി-
 ത്തൊത്തിലുണ്ടൊരൊരുതരംഗം
 നമസ്കരിപ്പാൻ ഗോവർധനഗിരി
 നമുക്കുവെംസംശയമില്ലം
 മിടുക്കനണ്ണിക്കുണ്ണൻചൊല്ലിയ-
 തൊടുക്കമത്രേ യോധിച്ചുള്ള
 ഏടുത്തിവണ്ണംയാഴ്ത്തിബലിയതി-
 നടുത്തകുടിനയംബഹുചെയ്തു
 മുകുന്ദനംബലമേവൻനന്ദന-
 മനുഷ്യമോദൽ ഗോപന്മാരും
 പുരന്ദരന്ത്രിവിളയംഗോകവ-
 മന്ദനനിമിത്തമവനംപുക്കൾ.

അന്നമരോഹിതൻ ദേവകളോടും
വന്നുസുധമയയിൽ വാഴുംകാലം
തന്നെടയാഗത്തിന്നുവർത്തം
നന്മതന്ത്രജ്ഞൻചെയ്തതറിഞ്ഞു
വന്നൊരുകോപാൽ കണ്ണുകളായിരം
മൊന്നുകൊന്നു തുറന്നു മറിഞ്ഞു
ഒന്നുവിരച്ചുകുത്തുമ്പൊത്തൊടു
നിന്നൊരു ദേവകളോടരുൾചെയ്തു
കഷ്ടംകഷ്ടംഗോകുലവാത്സകൾ
കേട്ടറിയുന്നോ നിങ്ങളിടനിന്നും
ദുഷ്ടന്മാരും നന്ദാദികളെ
ദുഷ്ടൻകുണ്ഡൻചൊല്ലിയതുകൊണ്ട്
വട്ടംകുട്ടിയയാഗമശേഷം
മുട്ടിച്ചെന്നയുമവമാനിച്ചു
ദുഷ്ടാചാരംചെയ്യുമേക്കും
ഗോഷ്ടികൾചെയ്യുംകാട്ടിടുന്നു
കെട്ടിക്കൊണ്ടുവരുന്നതിൽനിന്നുവെ-
മിട്ടുകിടക്കുംമേലപ്പുറം
വിട്ടുവരുത്തുകവേഗമായിവിട
ഗോഷ്ടംമുഖമയമാക്കിത്തേണം
ഇപ്പിമുടക്കിയതിന്നുവേദകരം
വൃഷ്ടികൾകൊണ്ടിറ തിന്തിത്തേണം
നടക്കുംമേലക്കുറവെന്നും
അടുക്കമണ്ഡിയിൽവെക്കും
കുടിക്കുംഗോകുലവർത്തം
തൊടുക്കും ഗോമസപാത്രം
മുടിക്കും സസ്യങ്ങളെല്ലാം
മുടക്കുംസഞ്ചാരമുറ്റം
മുടക്കുംവിടുകളെല്ലാം
മടയ്ക്കുംമിന്നലുംചേന്നും
രിടിക്കും കുറവെന്നിയേ.

ലക്ഷ്മിതരളം.

അന്നമരോഹിതൻ
നന്ദാദികൾ പടയ്ക്കുവരുമെങ്കിൽ
വരുത്തി ഏതൊരുവരുത്തെ
ഇരുത്തിക്കൊന്നേറിയനും
കുറത്തിലെടുത്തുനല്ല
തരത്തിൽപൊതു മഹ-

പുരത്തിൽ നന്ദാദികൾ
ഉരുത്തി കോപശാന്തിയെ
വരുത്തി കീർത്തിയെ ചരയിൽ.
പരത്തിപ്പുറംനിയതം
കുണ്ഡമാക്കുവമാനംവന്നു
ബഹുമാനമെന്നതുളവാകൂ
തുടങ്ങിയോഗവുമുണ്ടുടങ്ങി അയ്യകുണ്ടിങ്ങ
മടങ്ങിനാമെല്ലാമപ്പോളുടങ്ങിപ്പറത്തിടീൽനമ്മെ
പണങ്ങിടാതരദിനം പണങ്ങിമാനയരെല്ലാം.
ഇണങ്ങിയോഗങ്ങൾമേലിട മുടങ്ങുമെന്നറിഞ്ഞാ
വിട്ടുവെ വിനതിപ്പിൻ
ഒട്ടുമെടിയതെമേലനിവഹത്തെ.

മമ്മതാളം.

സംഭവബഹുരോഷമിവണ്ണം
ഭംഭനിഷ്ടനവാക്യം
സംഭവമൊഴുകെട്ടുന്നതിലുന്മുഖം
മുമ്പെപ്പോലാകാശമതിൽശൃംഖലയിട്ടുകിട-
വമ്പനിനമേലപ്പുറം
യമ്പാടുവിട്ടാനുടനെ
ഉലകുലിലമഴിച്ചതിനേതുമൊ-
ലസതയില്ലാത്തവർപോയി
പലപലനദിജലധികളിൽ
ജലമനവധി സവദിക്കട്ടിപ്പും
കുലശിഖരികൾപോലെതടിച്ചു
കുറത്തുമിന്നത്തൊരുമുത്തു
പൊലിമയൊടുമനംബരസിമനി
പൊങ്ങിനിറക്കെക്കൊണ്ടതേ
അങ്ങനഗിരിപലതായ് മുകളിൽ
പറഞ്ഞുനടക്കുംചോലെ.
മണ്ണുളനിറമൊടുമുകളിൽമാലകൾ
വന്നനിറഞ്ഞൊരുനേരം.
പൊടിപലമൊട്ടൊത്തകൊറ്റം കര-
റാലിയുടെ കൊടുമകളെക്കിട
പൊടിയുംദൃഢമെങ്കിലുംചെയ്തിട്ടു-
മടയുപുനരദികളെക്കിട
പ്രളയാംബുനീവതേന്മേൽ
തൊളിവായതു കണ്ടപ്പോൾ.

കളിയല്ലതെസ്സുനിറഞ്ഞൊരു
 വെളിവില്ലാതെതിയതിൽ
 കിരമുക്കുരങ്ങുകൾക്കെ
 ചൊരിഞ്ഞൊരുധാരാവർഷം
 പരിതോദിശിഗോകലനീമാ
 വാരിഭനീകൾ ചൊരിഞ്ഞും
 തെരുതെരുന്നിറവധിചൊരിയും
 വാരികൾധരണിനിറഞ്ഞുകുവിഞ്ഞുവഴിഞ്ഞു
 അനമിഷത്തിൽപുരുകുമാഴികൾ
 പെരുകിഴ്ജലമരുമായിദിഗന്തം
 കരകനിപുതാൽകാലികളെല്ലാം
 കരപരണങ്ങൾമുറിഞ്ഞുവലഞ്ഞു
 അരണകളാലിപ്പുഴമതുതിന്നു
 മരണംപ്രാപിച്ചൊക്കെയൊടുങ്ങി
 ഗിരിവിവിനങ്ങളിൽമരുവിടുന്നെ
 കിരുകുമാനകൾകരടികൾപുലിയും
 തെരുതെരവാരീയിലൊഴുകിനശിച്ചും
 പുരകളശേഷംമുഴുകിനശിച്ചും
 പെരികെവളർത്തുകുളമെല്ലാം
 മുരട്ടുചറിഞ്ഞുപതിച്ചുനിറക്കെ
 കരുമനയിങ്ങൊപ്പലതുവന്നതു
 പാവാനുഗപതിക്കുവിഷമം
 അച്ചികൾനായന്മാരുപിടമൊ-
 ശിച്ചുടാനാടിക്കുന്നകൾതോരം
 കൊച്ചുകിടാങ്ങളെമടിയലിരുത്തി
 വിറച്ചുകയ്തൂ പാഞ്ഞുതുടങ്ങി
 കണ്ടച്ചുരവെരുതായ്ഞൊരു
 ചെണ്ടവിണഞ്ഞതറിഞ്ഞില്ലേതാൻ
 മണ്ടിപ്പോരുന്നതെത്തന്നുടെ
 പണ്ടയുള്ളൊരുതാലിപ്പട്ടം
 കൊണ്ടിരപോന്നില്ലായ്യാവിട്ടില
 തുണ്ടാകുള്ളൻകൊണ്ടുഗമിച്ചു
 ഇങ്ങലിറിക്കിനിയ്ക്കുന്താറം
 ഉണ്ടാക്കാൻതാനാളല്ലിനിമേൽ
 കണ്ടച്ചുരവറഞ്ഞതുനേരം
 വേണ്ടിനിമോരതാലിയിലേതു
 വെള്ളംകേറിപ്പോയില്ലെങ്കിൽ
 കള്ളൻകൊണ്ടുഗമിച്ചുതന്നും

കള്ളംകുട്ടിക്കണ്ടുന്നങ്ങളെ-
 ടുള്ളയനങ്ങർപിടിച്ചുപറിക്കും
 കള്ളികളുടെമുതലിങ്ങനെപോണം
 കള്ളത്തൊഴികളുടെഫലമത്രേ
 പരമതിനെന്തിനടുവിക്കുന്നു
 പുരുഷന്മാരിനിയുംപലതണ്ടാം
 തരുമവഴിയിൽപിളർപൊന്നുപണവും
 തരുമായിനിയുംതീർപ്പിച്ചീടും
 വാണാദികളാംവിങ്ങുകെല്ലാം
 പരധനജീവനമല്ലോധമം
 ചിരതരകുറുപ്പിക്കരുതെവെറുതേ
 പെരുതേനിനുടെയുളിത്തങ്ങൾ
 നിനുടെതൊഴിഇട്ടിക്കാളി-
 പ്പെണ്ണുന്നവളുടെപനേചരിവാൻ
 ഇന്നലൊരായിരമഴചൊരിയുമ്പോൾ
 ചെന്നുകരറിപട്ടച്ചയിൽത്താനും
 മച്ചയുമൊളിയുംകേൾക്കാതങ്ങ
 വിറച്ചുപുറത്തുകിടക്കുന്നേരം
 വന്നൊരുസരസനറക്കുവതിലു
 മന്ദമുട്ടിവിളിച്ചുതുടങ്ങി
 ഇട്ടിക്കാളിയുമ്പൊറ്റുങ്ങി-
 ട്കുമയേയുഞ്ചോധിച്ചീപ
 ടുച്ചുലത്താലുപളുടെഗുണഭോ-
 ഷക്കാൽകഞ്ഞിട്ടിയുണൻ
 തെരുതെരവാരീമുട്ടുന്നതുകേ-
 ടുരിയാടൊതെപതുക്കെയിരുട്ടിൽ
 ചരിചൊട്ടുകതകുറ്റന്നൊരുകോണിൽ
 തരവുപാർത്തമനീനിയുവിരുതൻ
 ഗരളംമഴയിൽനന്ദത്തതശേഷം
 തോത്തിയുണക്കിലുത്തൻകേളൻ
 പാർത്തിടാതെകട്ടിൽകരേറി-
 ടുത്തികളഞ്ഞുപുണൻയഥേഷം
 സരസിമുഖിതാൽമുന്നംചൊല്ലിയ-
 വിരിയൻചളയിതുമടിച്ചുപും
 ഉരിയാടൊതെകിടക്കുന്നെന്തിന
 പരിഭവമൊക്കെക്കളകുശ്ശിഭല
 ഇരുട്ടുകഞ്ഞിട്ടിക്കിയുപോലെ
 കരുമതിലില്ലാതെപൊന്നുപണവും

ദൂരക്കരളിൽ ബഹുഭീതി വളന്നും
 കൈജ്ജ്വലമയരായാറെടുത്തും
 നില്ക്കുതരണമുപകൃതനടന്നു
 ഗുഹാരണത്തിനകൂട്ടിയ വട്ടവും -
 മഹാഗുഹങ്ങളുമൊഴുകിനശിച്ചു
 ബഹുവിധമുള്ള പശുക്കൾ ജലത്തിൽ
 മുക്കുമ്പിടുത്തിപ്പൊങ്ങി വലത്തും
 വലുതായ നവീപത്തുപൊരാഞ്ഞൊര
 നിലവിളിയായിത്തീർന്നതനേരം
 അലസതാപുണ്ടപ്പതുപന്മാരുടെ
 കലവുന്നന്ദനമൊരുമിച്ചവിടെ
 ചലമിഴിമാരാടുക്കുടിയണഞ്ഞു
 ബലദേവാനുജനോടുമൊപ്പം.

ഇന്ദിഗ - മുറിയടന്ന

പാലയ പാലയ കൃഷ്ണ
 ബാലകിനീത്തങ്ങളെയും
 കാലികളെയും വൈകാതെ പാലിച്ചിടേണം
 കഷ്ടമിപ്പോളതിവൃഷ്ടാവിഷ്ണുവങ്ങൾ കഴങ്ങുന്നു
 ഗോഷ്ടവാസികളുമെല്ലാം നഷ്ടമാകുന്നു
 ഇടികൾ വന്നു വീണിട്ടുള്ള കെട്ടുതിനീയുൾകണ്ടി-
 ല്ലായം
 സ്ഥിതിചെയ്തവർക്കു നീയെന്നു കൈടിയ

സന്മാല

ഇന്നു നെത്തളിയിക്കാലമുതലായീടാനുത
 നന്നറിയാവതുമല്ലാവന്നു വെമ്പലും
 പശുക്കുലത്തിന്നെങ്ങൊക്കെ -
 മനുജമെല്ലാം കളഞ്ഞാൽ
 കശലമേകീടേണം കൃഷ്ണ പശുപാലകൻ
 പാഹിപാഹിദയാസിന്ധവ
 ദേഹിസൗഖ്യം ഭീനബാധാ
 സാധസംവേർപെടുത്താലും മോഹനകീരണം

പകരനേത്രൻ നന്ദാദികളുടെ
 സകടമിങ്ങിനെ കെട്ടുതെളിഞ്ഞു
 ശങ്കവടിഞ്ഞിമെരുളിച്ചെയ്തു
 ശങ്കരനാണിതു സത്യം കേൾപ്പിൽ
 ദുർമ്മമോടിനമരധീശൻ
 നിമ്ബരുംകോവിലാലും
 നമ്മോടുതരസാഖലിവാങ്ങിടീന
 വന്മലയൊണ്ടുനമുക്കു സഹായം

അമ്മയുമപ്പനമഖിലജനങ്ങളും -
 മുമ്പേയ്ക്കുത്താടാധികരുകുളവിൽ
 എന്നതരമെത്തുമുക്കുന്തിരുവാടി
 ചെന്നമഗോവർദ്ധനഗിരിവരനെ -
 തന്നുടെ കയ്യിലെടുത്തു സകിലം
 മനമുയർത്തി സ്സുപദിവിടിച്ചു
 അന്നേരം പശുപാലകതപശ്ശ
 വൃന്ദവുമതിനടെ കീഴേ ചെന്നു
 നന്ദാജനനെയുറവിവസിച്ചു
 മന്നപീഡകളൊക്കെ മനസ്സിൽ
 നിറഞ്ഞു കൈതുകമെല്ലാവർക്കും
 കണ്ണതയെന്നു ഗോവർദ്ധനഗിരി
 കൈക്കൊണ്ടു കടയുളവാക്കി മുക്കുന്തി
 ഇങ്ങലകുററി സ്സുകുലജനാനും
 പരേജതിലുമതിസുഖമായെന്നു
 വലുതായുള്ളൊരു ഗോവർദ്ധനഗിരി
 അലസതയെന്നു കയ്യിലെടുത്ത
 നിലയിട്ടുകാതെ വസിയ്ക്കുന്നതുക-
 ണ്ഡലസാക്ഷികളും പശുപന്മാരും
 ഇരുഗോപാലപ്രാകുശവനിൽ ബഹു-
 വിശ്വാസത്തോടുകൂടെച്ചേർന്നു
 വിദഗ്ദ്ധശാസ്ത്രമൊയയിൽ മുഴുകി -
 ട്ടല്ലൻ നന്ദനമ്മയുമപ്പോൾ
 കൊച്ചുകിടാവെന്ന പീഡപരസ്സതി-
 നീശാമനായ ബഹുനേർച്ചകൾ നേർന്നു
 കരകൈകൊണ്ടു ഗിരിയെയുയർത്തി
 ട്ടാകിൽ വരുണനാരദഗോക്കളമെല്ലെ
 മരകകൊക്കുണ്ടു ചൊരിഞ്ഞു തലോടി
 പ്പോമാനന്ദം നിന്നുമുക്കുന്തി
 ഇഷ്ടമാൽ ഗോപന്മാരെടു
 യുഷ്ടിവരുപദിവെടികൾ പറഞ്ഞു
 ഒട്ടിനിനിക്കുളെടുപ്പിൽത്താൻ പെര-
 യച്ചികഴിച്ചു വരാമിങ്ങടനെ
 ഇട്ടീടത്തേനമ്മളുശേഷം
 മൊട്ടുകൾ പോലെ ഞൊട്ടിപ്പോകും
 ഗുഹുവചസ്സുകൾ കെട്ടുശിശുക്കളെ
 കൂട്ടുകയുമുയർത്തിച്ചെന്നു
 കുപ്പതാങ്ങിയ നേരം കൃഷ്ണ -
 മല്ലം കയ്യിലുമെല്ലെയെച്ചു

ആമയമെന്നൊരു കഥയറിയാതെ
കാമിതലാഭം അനുഭവപ്പെട്ടു.

ശതമഖനതുപോഴുതധികയോൽ
പതറിയമനമൊടുപരവശനായ്
പരമചുരുക്കുനടപരിഭവത്തെ
പരിചൊടുകളയണമിതികരുതി
സുതചിരംകനകകലശനിയയിൽ
സുരനദിയിലെജലമരണിമിഷ്ണൽ
സുരകരികൾതന്നിലെടുപ്പിച്ചുടൻ
സുരഭിയെവിരവൊടുനടത്തിക്കൊണ്ടു
ധരണിയിൽവിരവൊടുവിറച്ചിറങ്ങി
ശരണമെന്നടിയിണപണിവതിന്നായ്
മനമതികമടുത്തുടനകന്നു
വിനയബഹു മതികളിടകലൻ
പിഴകൾപലതുമതിശയനംപ്രമതി
തൊഴുവതിനിന്നമമപ്പഴിവരുമാ
മുറ്റുരവിപലവകളുദിനിനച്ചു
യഥാസ്ഥാനയനജലമവിപൊഴിച്ചു
രത്നസിന്ധരിയുടയങ്ങരികിൽപെൺ
ബാഹുലയമൊടടിമലരിൽവീണു.

ലക്ഷ്മിതാളം.

നരണരംസരഭിമുദാപെന്ന്
പുരുഷോത്തമന്റെസവിധമതിൽ
നിന്നീടത്തു മേടംതന്നായ് ചെറിയും
ചുരന്നപാൽകൊണ്ടു
നന്ദിപ്പിച്ചുഭിഷേകംനന്ദാത്മജമ-
സുകത്തിലവർചെയ്തു
അന്നമുതൽക്കുണ്ടായിത്തീർന്നു
ഗോവിന്ദനെത്തുടങ്ങുന്നാമം
സുരതദിനീതീർത്താൽസുര-
കരിവരണംകഴിച്ചിരുഭിഷേകം
സുരപതിയുംപുനതടനോസുഖമൊ-
ടെഴുന്നേറ്റുനിന്നുസ്തുതിചെയ്തു.

മോഹനം-മുറിയടൻ.

ഏകസ്വരൂപനിനമഃസുകൃഷ്ണ
ലോകത്രയേശ്വരശാശ്വതഃ
നരകപ്രഭുതപനേടിച്ചുണ്ടിങ്ങു ഞാനാഗ്നി
ചെയ്തവയൊക്കെക്കുടിക്കണം (ഏകസ്വ)

മനമതിയാകുമുഖംബോധ-

മെന്നിയേണാൻപ്രതികൂലം

ഒന്നുചെയ്താലുംചൊറത്തുരക്ഷിപ്പതി-

നന്യനൊരുവനുമില്ലെന്നറിയണം (ഏകസ്വ)

ദാസനായിട്ടമിനിക്കുനിത്യ-

മാശയശുദ്ധിവരുത്തി

കേൾക്കുമഴിച്ചുരുളണംവരമതി-

നശ്ശേരുന്നതിനേക്കുതൊഴുന്നവൻ (ഏകസ്വ)

ശ്ലോകം.

പുത്രാരാതി വണക്കമോടടിയിൽ വി-

ണിതമം പുകഴ്ത്തിശരണ

ഉത്ഥായാഥ വലത്തുവച്ചു മുടിയിൽ

ബലാജലിംസാദരം

കേന്ദ്രം കാൽത്തട്ടിമോത്തു നിൽക്കുമളവിൽ

പിത്വം ജഗന്നാഥനെ

കേന്ദ്രതമം പൊഴിയും ഗിരം സുരഭിയും

സ്തോത്രങ്ങൾ ചെയ്താർ ചിരം.

മോഹനം-മുറിയടൻ.

നാഥാധരോക്തജ്ഞാനാഥാധരം

പാരംവളർന്നുമിരാരമൊഴിപ്പതിന്നായ്

നാരായണൻനീസാക്ഷാൽപാരിലവതരിച്ചു

(നാഥാ)

ഗർഭത്തിൽകിടക്കുന്നോരർക്കുൻ ചവിട്ടുമ്പോ-

ഴുപ്പിയിൽജനനിയ്ക്കു ഞ്ഞുവിക്കുമോകേരവം

(നാഥാ)

ഒന്നൊണ്ടു വിശേഷിച്ചുനിന്നോടപേക്ഷിക്കുന്നു

മനോരമയാകേതിവന്നീടേണംനിന്ദാദേ (നാ)

എന്നു മുഖംചൊല്ലുനോരകാധിപനെ

നന്നായനുഗ്രഹിച്ചുഎന്നെയുമയ്യേണം (നാ)

കുഞ്ഞാകുന്നമോധവനപ്പോൾ

സുരഭിയെമെല്ലത്തഴുകിക്കൊണ്ടു

ശരണാഗതനാമിന്ദ്രനെനോക്കി

ചൊല്ലിയിരയാടിമരുളിച്ചെയ്തു

വരികൊകേസുരനാഥാമഹേശ്വരം

നിരുപാശുണഗണമോഗ്യപയോധം

സുരജനബന്ധുതയോരമിനിക്കൊണ്ടു

പരിഭവമിന്നുഭവാൻതന്നെ

തട്ടത്തുംതൊഴനനെന്നാ
 യ്ക്കൊട്ടത്തുംതൊടിക്കരരോട്ട
 കട്ടത്തുംകൊന്നനതല്പി-
 തകത്തുംകുഴുലൻപാരം
 തിമത്തുംകണ്ടവരോട്ട
 കയത്തുംകുളുകടിച്ചു
 കയത്തുംകുളുവാക്കുക
 ഒരത്തുംകണ്ടകുമാനനം
 തിമത്തുംകമ്പുകമാധവ
 ടട്ടത്തുംവലച്ചുംകുലൻ

[illegible]

അനേകപ്രകാരമവീരധനങ്ങളെ
 ക്ഷണദാഹനമെവിധമതുകേട്ടോ
 മുനികണ്ടുകൊണ്ടൊക്കെ പയസ്സുറപ്പുന-
 തിനി യൊരുരാമസമതുകുമാരരി
 കണ്ണനതാകിനകടിലാധമനമെ
 കണ്ണമകണ്ണകോരമതാമര-
 കൊണ്ടൊന്നിച്ചുമുടിമുറിച്ചുട-
 നിന്നുലവ. 'അമിച്ഛിക്കേണം.

ഭൂമിപാലനടകല്ലനകേളം
 ഭീമസനനതിഭീമശരീരൻ
 തമസേനരഹിതംകരസീമനി
 ഭീമമാംഗയെടുത്തുപിടിച്ചു -
 ഭൂപൃഷ്ഠത്തെത്താഴ്ത്തുതാപസലോക-
 ശ്രേഷ്ഠരാടു സഹയാത്രയുടങ്ങി
 ദുഷ്ടനാകിനനിശാചരനെങ്ങട
 നഷ്ടമാക്കുവനരംഗവവിഗ്രഹം
 ഇതിമങ്ങിനെ പറഞ്ഞു തിരഞ്ഞുട-
 നെത്തിരാക്കു സനിരുണൊരുദിക്കിൽ
 ആശയേകപദമേറിനകീർമ്മി.
 രശ്മിയാനടുത്തുതടുത്തു
 മീശനിന്നപവിരച്ചുകരത്തിൽ
 പാശാണിനച്ചുതാഞ്ഞുവൃന്തം
 കണ്ണുനീർമരീകനൽപോലെ
 പണ്ഡിതപദമൊഴുകിയെടുത്താൻ
 പെരുപ്പനശേമനജായമനിനട
 മുണ്ഡമിന്നടങ്ങിച്ചുപൊട്ടിച്ചൊരു
 വണ്ഡമാക്കിവിരവോടതുവിനെ
 ഖണ്ഡഖണ്ഡതരമാക്കിവനങ്ങളിൽ
 മണ്ണിലിട്ടുനരുട്ടുവതിന്നൊരു
 ദണ്ഡമിളിന്നമുക്കനരയേക
 നില്ലെടാപിശിചരനരണേതട-
 വില്ലെടാവവധംചുനരിന്നിന്ദ
 നില്ലെടാസപദിപേക്ഷുവതിന്നൊരു
 കില്ലെടാനഹിനമുക്കമഹാശം!
 ഇരുമുളമുളനീചരവാക്കുക
 ള്ലാതംസപദിപേട്ടുപുകോദരൻ
 ഉത്തരംപരമിത്തമവനൊടു
 സതപരംപരമുരത്തുകരുത്തൻ

തടീയാനില്ലെടുമുടിയാനിന്നുടെ
തടിതടുത്തു മുടിപിടിച്ച് മിഥ
പൊടിപെടുത്തു പൊടിയിലിട്ടിഴച്ചു
തുടുത്തു കുനിഞ്ഞിരിച്ചിട്ടു -
നടിപെടുത്തു പൊടിപെടുത്തു വലിയൊരു
വടിയെടുത്തു തടിതടുത്തു കൊല്ലവൻ
അടിയിടിവടിവൊടുക്കി പിടിപൊടിവരു -
നടവുകൾക്കു തൊരുപതുതരക്കുമ്പല
ഭീമനായ ഭീമസേനനന്ദമിഥ
മാമുനിന്ദയുമാകേതുവാകിന
താമിനി പരാശരായമാവേൻ
നാമാശരണമാശരണകളെക.

ലക്ഷ്മിതാളം.

കിർമ്മീരാകൃതിസരംകിംമവിഷമംകുടാ
രതവനിയനേ
കുടുംപാദരിതേരപാദപാദരോൾ കലാഭാട
നിസ്സരാനിശിമരാനിന്നെക്കൊലപെയ്യേന-
ഷകുശലംതാൻ
വന്നാലുപൊരുതാലുവാന്തേനഗരവസി-
ക്കുമധുനാനി
ഗർവ്വംഗലയോലേതല്ലിത്താൻ തകർത്തുതടി-
യെല്ലാം

മമ്മതാളം.

ധർമ്മമുസന്ദർശനം വെക്കുകൾ
കേട്ടുതന്നേരം
കിർമ്മീരനിശാപരനാശകയത്തു പറഞ്ഞുതുടങ്ങി
ദുർമ്മനഷ്ടനില്ലെടുത്തിന്നു വികൃതികൾപോരും
പോരും
ദുർമ്മനഷ്ടവിധങ്ങളുണ്ടാത്തതുമതിമതി മാനുഷ
മൃഗാ
പിടിയാത്തൊരുതടിയൻവന്നിറകുവാക്ക
കൾ പായുമ്പോൾ
അടിയാത്തവനതിവിടുമോഷണതങ്ങിനെ
വരുമാറില്ല
കടിയൊത്തൊരുപട്ടികരച്ചാലാക്കുംതെമിപ്പുറം
മടിയാതിനിനിന്നെ വധിച്ചു മരിച്ചുതീയ-
വുള്ള
വനപ്പവി പലകായംകനിയുംതിന്നുപിശന്ന
നടക്കും
മുനികളെക്കൊഴികളെക്കളിഞ്ഞു പുറപ്പെട്ടവന-
തിരോഷൻ

മനുജകുലമടിച്ച് പൊടിച്ചു മുടിച്ച് നിശാപരവിര
ന്നതവനതാരിലുടിയെച്ചാരുമമതുവിശ.-

മതാക്കും

രാവണനെന്നൊരു നാക്കത്തെയും വന്നെക്കേട്ടി

ട്ടില്ലേ

കേവലമവനെക്കൊളുതിശയമൊണ്ടനമുക്കെന്ന -

റിക

രാവവശരമോരമരിച്ചു തുശവണനതിവിടുമോ

ഷൻ

ലാലവമിമവനെപ്പോലെ നമുക്കുഭവിയ്ക്കയ്യ

മില്ല

മന്ത്രിന്മേക്കുടന്നസാധനമാധികലമപനുട

കയ്യുൽ

മുച്ചുപരത്തില്ലനമുക്കയ്യ വിരവാദുബോധി-

ച്ചാലും

പത്തു മുഖപൂമിതപതുക്കുകൾക്കുണ്ടാത്തതടിയാൻ -

കക്കും

കത്തുമറിഞ്ഞല്ലോരാവണനെതയബലക്കാരൻ

അഞ്ഞാഴിയിൽ പുനരിവന്നെടുക്കുകയില്ലെ

നില്ലെടുതേര

സതപാർമ്മാരുമലപോൽ നിന്നുടലിന്നുടനിടി-

പൊടിയാക്കും

ഇത്തരമതിജ്ഞതപറഞ്ഞൊരുവന്മരമുടുവരിച്ചു

ചിത്തയെക്കൂടാതെനിഖരനോടുപയ്യുതുടന്നാൻ

രാവണനെക്കൊലബവവാൻനീയെന്നുപറഞ്ഞതു-

കൊള്ളാം

രാവണനെന്ത ചുലിയെപ്പോലെ നീ പുനരേഖി-

യെപ്പോലെ

ആദ്യപുനരാന്തല പന്മൊരുപിധമെന്നതു

വരുമോ

പാടുന്നകുളുവും സിംഹവുമൊരുപാലെണം

വരുമോ

നിശിപരകലകിടകനാകിനനിന്നുടടുപ്പാമ-

തമ്യം

ശശികലനൃപസേനാനാകിന മാരുതസുതനൊടു

കൂട

ബകരാക്കുസപയവൃന്ധേടിതിഹിധിംബനി-

ശാലവയവു

പുകടതരല പയ്യവനന്ദമിഥമൃഗമതിമാരുതി-

ഭീമൻ

മാമുനികളെപന്മപതിച്ചുവധിച്ചു മടിച്ച് നടുക്കും

താമിനി പരവിവൊടുപടപൊരുതിട്ടുകവാടു-

കവേണും

നാമിനിമുനികളെകൊണ്ടിനിന്നെവധിച്ചത-
ധനം

ഭൂമിതല സുഖത്തെ വെട്ടത്തുവെക്കത്തക്ക
വിഭവങ്ങൾ

തങ്ങളിലതിഭീഷണ ഭൂഷണഭാവണമോഷണ
മോടെ

സംഗമമവരങ്ങളുടങ്ങിനടുങ്ങിടിശ്ശിതമാശയം
തുഗ്ഗതമരങ്ങൾപിടിച്ചുപാടിപ്പോയിപ്പോയി

മുടിച്ചും
സംഗമമപിടിച്ചുവലിച്ചുതട്ടുപിടിച്ചുമുടിച്ചും

തല്ലുകപുനരുത്തുകമാത്തുകതളുകകിളുകതമ്മിൽ
പല്ലുകടിച്ചിടുകമാറുകതട്ടുകമുട്ടുകവിവിധം

കല്ലുകൾ വിവപല്ലുകൾകൊല്ലുകൾകൊല്ലുകൾകൊല്ലുകൾ
കുളുലും

തല്ലിയൊടിച്ചിടിപ്പൊടിയൊക്കുകതങ്ങളിലിങ്ങി
നെ യുദ്ധം

കുലുങ്ങിത്തലവുതോറ്റം
കുലങ്ങിട്ടുപത്രവാദ-

മടങ്ങിത്തലവുതോറ്റം
പുക്കുങ്ങുകുട്ടിലടിച്ചും

തങ്ങളിലെത്തിപ്പിടിച്ചും
കുസലിലെത്തുന്നടിച്ചും

പല്ലുകൾകൊല്ലുകടിച്ചും

പാറതെരച്ചൊക്കടിച്ചും
തൂങ്ങിയൊക്കുകതൂങ്ങിയും

കിർമ്മിത്തരത്തരത്തിൽതരത്തരംകൂട്ടി
വരുത്തിപ്പുകവരുത്തിനിരത്തിക്കളഞ്ഞു

കരത്താൽ പിടിച്ചിഴച്ചുമാത്താവടിച്ചുകൊന്നു
കരത്തിന്റെപുറത്തുതോങ്ങിയതാവസ-

കരത്തിന്റെപുറത്തുതോങ്ങിയതാവസ-

കരത്തിന്റെപുറത്തുതോങ്ങിയതാവസ-

കരത്തിന്റെപുറത്തുതോങ്ങിയതാവസ-

കരത്തിന്റെപുറത്തുതോങ്ങിയതാവസ-

കരത്തിന്റെപുറത്തുതോങ്ങിയതാവസ-

കരത്തിന്റെപുറത്തുതോങ്ങിയതാവസ-

കരത്തിന്റെപുറത്തുതോങ്ങിയതാവസ-

കരത്തിന്റെപുറത്തുതോങ്ങിയതാവസ-

കരത്തിന്റെപുറത്തുതോങ്ങിയതാവസ-

കിർമ്മിത്തരത്തരത്തിൽതരത്തരംകൂട്ടി

ഐശ്വര്യവഞ്ചന

കാട്ടൻതുളുർ

എങ്കിൽകിഞ്ചനകഥയുതൊഴുത
പകുത്തൊഴുതകിഞ്ചനകഥയുതൊഴുത
പകുത്തൊഴുതകിഞ്ചനകഥയുതൊഴുത
പകുത്തൊഴുതകിഞ്ചനകഥയുതൊഴുത
പകുത്തൊഴുതകിഞ്ചനകഥയുതൊഴുത
പകുത്തൊഴുതകിഞ്ചനകഥയുതൊഴുത
പകുത്തൊഴുതകിഞ്ചനകഥയുതൊഴുത
പകുത്തൊഴുതകിഞ്ചനകഥയുതൊഴുത
പകുത്തൊഴുതകിഞ്ചനകഥയുതൊഴുത
പകുത്തൊഴുതകിഞ്ചനകഥയുതൊഴുത

പകുത്തൊഴുതകിഞ്ചനകഥയുതൊഴുത
പകുത്തൊഴുതകിഞ്ചനകഥയുതൊഴുത
പകുത്തൊഴുതകിഞ്ചനകഥയുതൊഴുത
പകുത്തൊഴുതകിഞ്ചനകഥയുതൊഴുത
പകുത്തൊഴുതകിഞ്ചനകഥയുതൊഴുത
പകുത്തൊഴുതകിഞ്ചനകഥയുതൊഴുത
പകുത്തൊഴുതകിഞ്ചനകഥയുതൊഴുത
പകുത്തൊഴുതകിഞ്ചനകഥയുതൊഴുത
പകുത്തൊഴുതകിഞ്ചനകഥയുതൊഴുത
പകുത്തൊഴുതകിഞ്ചനകഥയുതൊഴുത

പെന്താമെറ്റിയനായനായവ-
 നന്താദികളിലുതകൾഗൾഗൾ
 പഞ്ചശരംരിപ്രിയനദിരാമൻ
 പഞ്ചമിപ്രകലാഞ്ചിതഹാലൻ
 പകരംയനിലുഭൂതിപരതന്നുടെ
 സകടമഖിലമെഴിപ്പാനായി
 പകരഞ്ചാസവഗോത്രതേനീൽ
 പദ്യത്തിലൊത്തമോവരതാഴും
 സന്തോഷണകനിലെത്താമൻ
 സന്താനദൃമസദൃശനഭാമൻ
 പെന്താമെറ്റിയനായനായവ-
 പെന്താമെറ്റിയനായനായവ-
 അവാമനാകിയലകുണ്ഡനോടും
 കവിവരനിവരത്തോടുംകൂടെ
 ലവണരംഭാനിധിലക്ഷ്മിപ്പുര-
 ഭവനമതാകിയലകുണ്ഡനയിൽ
 പെന്താമെറ്റിയനായനായവ-
 കൊണ്ടുഗന്ത്രയശാകമടക്കി
 തനപംഗീമണിയരംഭാനകിയെ
 വരണനിലപതിപ്പിച്ചിട്ടുവോരം
 രാവണനിലകുവാണെകിലുമതി
 പാവനയാണവളെന്നഖിലകും
 യോഗ്യമെഴുതിയിരിക്കുന്നതായി-
 ണീമിനിമകലനായകനോടും
 സോദനാകിയലകുണ്ഡനോടും
 മേട്രരംഭകവിനായകനോടും
 മേട്രരംഭകവിനായകനോടും
 മേട്രരംഭകവിനായകനോടും
 സീതാദേവിയെവാമകാവരി
 ഭാതാനന്ദമിരുത്തിത്തൻപുട
 ദേവനന്ദനവാൻപുഷ്പകരേ
 ശ്രീരാമൻതസോപായത്തന്നുടെ
 പുരാൻദൃഷ്ടയമൊരാജന
 കൊലാഹലനിസ്തപനമുക്കൊണ്ടി-
 ബ്ബ്ദ്രംലംകംസർവ്വമുഴങ്ങി
 രംഭവനമെന്തിയടിക്കളയുതക-
 ഭാസപരമാകിയകനകാസനമതിൽ
 ആതുസർപ്പിച്ചുഗുണനാനി-
 ഞാലയമതിലൊത്തനികസിമനി

കേന്ദ്രാസവിച്ചുനിശന്നിനക-
 നിഷ്ണാതാകിയഭരതനെരമൻ
 പുഷ്പാമോദമൂർദ്ധനിമുകുണ്ഡിത
 ശിഷ്ടാഭിഷിക്തനിൽലമരിതൻ
 പുരവാസികളൊടുക്കുടിത്താസാ
 വരമജീസുതനായവസിഷ്ണൻ
 വരമനന്ദസമേതൻരചുവര
 നദിഷ്ണകംശുലഭഗണമെയ്യ
 അതിമോദത്തൊടുസുരതരകസുമ-
 ഷലകൾപൊരിഞ്ഞുസുരന്മാരോപ്പാർ
 വലുതായുള്ളൊരുദുരിവവു
 നഖമാറ്റുഭവകളാശുശുക്കി
 ഹരിയോഹരിയെന്നഖിലമുരപ-
 യതൃഷ്ണികളുമാശിഷ്ണവധിനൽക്കി
 ക്ഷിതിസുരനികരത്തിന്നതനരം
 ക്ഷിതിവതിയടിതപിസകലംനൽക്കി
 വിബുധായപമുഖപരനേരല്ലാ-
 സ്തൃതിയുംചെയ്യമരവതിപുക്കാർ
 കനകവിദ്യഞ്ചമമിതമണിത
 ജനകരഞ്ചയൊടുസംയുതനായി
 രേതാദികളാമവരരംഭം
 നന്ദനാത്തമുഖഹരിവരരംഭം
 പരിസേവിതനരംപരമാനന്ദൻ
 കനകാസനമതിൽമരുവുനേരം
 കനിവൊടുപുനീവരർകൺമതിനായി
 പെരുകിനമോദാൽപരവുതുടങ്ങി
 അത്രിമഹാമുനിവിശ്വാമിത്രൻ
 ഉത്തമനായരഗസ്തൃൻകണ്ഡൻ
 ഉത്തമരിൽകുവയുജപുലസ്തൃൻ
 സതപതൃണാംബുധിയായവസിഷ്ണൻ
 വസൻകന്തൻഗൗരതമുവിയും
 ആപസ്തംബനവസ്തംഭൻതൻ
 ശതപുഷ്പലനംഭാംബാലിമുനി
 സവിരാകശ്ചപനായതചേയന-
 നമിതപന്ദവാകംശിശിഷ്ണം
 സർഗ്ഗുണനായശതാപന്ദവപ്രൻ
 മുകുന്ദയുത്തരരക്തിമഹാമുനി
 മുകുന്ദകരേണവനായൊരുപുണ്ഡൻ

സത്യപരായണനായ പരാശര-
നമ്പൂത്തമനാമുദ്യമി പരനം
ജ്ഞാനമുജ്ജ്വലനിഗ്രന്ഥാർത്തി
പുത്രരുമനവധിശിഷ്യന്മാരും
ഒത്തുസകളുകുവന്നു കരോരി
ഉത്തമപുരുഷരാജസഭയോം
ദിക്കുക ഏറ്റക്കെനിറഞ്ഞാരുതേജോ-
വ്യക്തികളങ്ങിനെ കണ്ടുപോന്നു -
മുത്തംസംഖംകാരമഹാമനി
മുക്തമാനാരംഭമന്തിരുവടി
ഉത്തമനംപെണ്ണതിരുവമോടെ
നർത്തകുമാരികളാൽ സംപൂജിച്ചു മ
നന്ദാനിജ്ജനകരണമയോടും
കേന്ദ്രാഗ്രഹാൻ നില്ക്കും സമയ
അത്യുഷ്ണതപസരണിധിയായൊര-
ഗസ്ത്യൻ സസ്മിതമുളിച്ചെഴു
സത്യപരായണസ്വസ്തിയന്തർഗ്ഗ-
മസ്സസമസ്തജഗൽപരിപാലക
സാത്യകമുഖ്യസ്വരംരധിരുവദ-
പഞ്ചവേൽപരപരമംസന്തത
മുക്തനാരംഭമനികൾക്കുക-
ണ്ടെത്താൻ കഴിയില്ലെന്നുള്ളപ്പോ
അല്ലന്മാരാരാമണാനികളുടെ
പത്തുകൾരധിപ്പെഴുന്നേറ്റിറ
നില്പുതുനിരുവിച്ചൊളമിനിക്കതി
ഖൽഭുതമുരുതമുണ്ടാകുന്നു
മാനഷഭാവം പുണ്യമെന്നു -
വാനിയുപദേശിപ്പെന്നാലും
മാനിനിയോടും സിംഹാസനമരി-
ഖാനന്മാരുകവാണരുളണം
മായാമാനഷനായവോൻതവ
മായയുമായി വസിച്ചുതന്നതു
മാംസേക്കണമതിനാലിഷ്ടിപ്പാൻ
മാംസംശനനാശനവിടകൊണ്ടൻ
കായംപുനിറമേറിപ്പോന്നു -
കായപ്രയോമനസ്വിതവും
ഭയോഭയോരതാനിടകമ
തോയനയനികാരേകരവേ

രാകാചന്ദ്രസമനനരായവര
രാജീവദപ്രമുഖനിഷേവിത
രോധിശ്ചരിരാമദയാധാ
രാജിതചാരകളേവരാഭ്രധര
മുഗ്ദ്ധരോഭാനിയിതന്നിൽനിതാരം
മുഗ്ദ്ധഭൂമിഗമതല്ലത്തിന്മേൽ
നിത്യസുഖനവസിച്ചുതളുന്നൊരു
സത്യപരായണനിന്തിരുവടിയുടെ
വിശ്രമമഖിലവുമോൽത്രിദംബാരം
വിസ്മയമെന്നപറവാനുള്ള
നക്തഞ്ചരവരനായിപ്പോൾ -
വക്ത്രൻതന്നുടെനിധനത്താലേ
വിശ്വാഭരമുതലായിപ്പോന്ന ച-
തുർഭുഗാലാകവുമതിസുഖമായി
വിഷ്ണുതാനായരുതജ്ഞമശേഷം
വിശ്വേശ്വരദിക്കിച്ചിതുതെങ്ങര
കേന്ദ്രാഗ്രഹതിസേവയുമുണ്ടു്
സ്വാഖ്യായങ്ങളുമിപ്പോളുണ്ടു്
ചട്ടമശേഷവുമൊന്നപകർ
ഒട്ടല്ലനവധിമുണമുളവായി
നഷ്ടദരിദ്രതതിങ്ങിപ്പോയവനെ
മുഷ്ടമാരുതമശേഷമൊടുങ്ങി
കഷ്ടവിചേച്ഛിതമില്ലാതായി
മൃഷ്ടതയുപനന്നതപരലൈ
പുഷ്ടിയുമങ്ങതിപ്പുഷ്ടിയുമില്ല
യുഷ്ടിയൊഴമതവന്നുജനങ്ങൾ
അഷ്ടിഖദിക്കുംവഴിപോക്കുകതി-
ന്നൊളംവദമൊരമെപ്പുമില്ല
മുർഗ്ഗരായിട്ടൊരുവരുമില്ല
കട്ടികളേറ്റതികൾപ്പോന്നില്ല
പുഷ്ടിദിവിഷ്ണുതാളുകളില്ല
നിഷ്ടരോഷണരില്ലാനീത കൾ
വിട്ടുനടക്കുംപുരുഷരുമില്ല
അപൂർവ്വതയുമുണ്ടഖിലകൾ
അപായനാമസുരണയുമുണ്ട
വിസ്മയമത്രേലോകധാരിത്രം
സസ്മിതവദനാസത്യമിതെല്ലാം
ആത്മീയവത്സലനായവോൻമമ

സുരസുന്ദരതലയ കവിശ്വര-

വീരരിൽ ഉജ്ജ്വലപാപകുലപല
പേരുമുണ്ടു പരമേശ്വരനെ പരാമതി
പേരുകൊണ്ടു പറയുമെന്താണാൻ.

അക്കാലം വെളി നിന്നുണ്ടെന്നുവിധേ
നില്ക്കും മർദ്ദപരിപൂർണ്ണനാകിയ
സുഗ്രീവൻ; രത്നപ്രിയഗന്ധയ ഭ-
രതഗ്രീവാപിധാനത്തിൽ പദ-
നഗ്രൻ പനസൻ ശരഭൻ ഗവയൻ
വിഗ്രഹപതുരതപുണ്ട സുരേഷൻ
രൗദ്രതയോം പൃഥ്വീരോമാവതി
ദീർഘകുളബന്ധനം കുമാരകുൻ
രൂക്ഷതപെരുകിയ ഹൈന്ദവ വിവിദൻ
രാക്ഷസനാശനായൊരു കേശരി
താരൻ നല്ലഗന്ധാക്ഷൻ ശതബലി
വീരനതാകിയ കുമുദൻതാനും
ഇരരിൽ വരനാണെന്നു ഗജനം
പാരംശക്തികളെന്ന് വലീമുഖ-
വീരന്മാരിവരെല്ലാം പേരും
സാരതരംഗകുടത്തിൽ പാർത്തിന-
നാരസമാനൻ പവമാനനും
ശക്തിപെരുത്തൊരു ശാഖാമൃഗതതി-
മെന്തുമന പധിനില്ല പരിൽ ബഹു
ശക്തികളെന്ന് സമീപനപുത്രനും-
ദൈവതവരാരിയൊരാളെങ്കിൽ
പശുവിദോപസുപതിയുടെയംശസ-
മുരുവനം കംഗ്രീനനമാനെ
യുദ്ധനേപ്പാൻ ശക്രജനാകിയ
മർദ്ദവരനും മതിയാകില്ല
അസ്തികൾ പത്തു സഹസ്രം പരിമല-
ദൈവതമിതിമിത്തമവന്നിടുകിലും
ശക്തിപെരുത്തമരുത്തിൽ മകനുടെ
അസ്തംഗലികളിലൊന്നിനുപോര
മത്തഗജങ്ങളിലൊരിക്കലൊത്തൊ
യുദ്ധപെയ്തതിനായ് വന്നിടുന്ന
നക്തഞ്ചരവരപദവിടെയെവിടെ
കൂലിച്ചുൻ പിടിച്ചുപൊടിച്ചു
മൃത്യുപുരത്തിനയച്ചൊരുമരുതി

മൃത്യുഞ്ജയനടൈവിരം നേ

വൃന്ദാനുകരിപുവായ ഭഗവാനുൻ
യുദ്ധമുഖനകരിൽ നിന്നിടുമ്പോൾ
പറ്റുകവിരുത്തം മുഴക്കമുട്ടിടി
പെട്ടിടം ദിനകിര്യം നിന്ന
ശക്തി മർദ്ദജ്വലയുഗന്ധൻ പാപ-
കുലൻ രത്നപുത്രൻതന്നും
നാസനാജകകുമരനാണും
അങ്ങലതിന്നില്ല അങ്ങലതിന്നും
മിത്രമരംഗ്രീവാകാൻതന്നുടെ
വൃത്തകിമപിത്രവിപ്ലാനിസം-
സത്തിലിതിക്കും സത്തുകുളതാ-
മിച്ഛിക്കുമതിനല്ല മുരളി
ഐശ്വര്യവർണ്ണന അങ്ങലതരക്ഷന-
നൈശ്വര്യവർണ്ണനായീകശക്തിൻ
നൈശ്വര്യകൃഷ്ണലിങ്ങനെയൊരാൾ
പ്രവാണകുളങ്ങളിൽനില്ക്കി
ദുർഗ്ഗാപാരത്തിന്നാസ്തമതി-
സർവ്വപദപരകരിദുരന്തം
പര്യതസന്നിതനതിയാവീ
ഗവിരമതിപാതാളനിധാനി
അങ്ങനെയൊക്കെ രക്ഷകവാരനെ
അക്കാലം മരുതരായൻതാനും
എന്നതും രക്ഷകവാരനാളി
നന്നമുരുകുലപുരങ്ങളിലൊന്നും
ജനനം ശരപ സുരനടൈവകും
ശ്രുതാവധിസുതാനിതിഗിരമുഖം.

എങ്കിൽകേൾക്കുക ശ്രീവരനുടെ
ലക്ഷ്യമുണ്ടു മർദ്ദയുഗന്ധിൽ
മുറകാത്തൊട്ടുമേഖലനിനാദൻ
ശംഭുപ്രീതിവരുത്താനായിനി-
കം ലിഖിച്ചുവെളിശേഷമറിഞ്ഞു-
വമ്പുറീടിനകപിപിരന്മാർ
ഗംഭീരപദമാടുകടന്നു
സംഭാരങ്ങളെടുത്തുകുളത്തു
വൻപൻമേഖലനിനാദൻ ചീറിവ
രുമ്പാർമതിലുകുളനിമറിഞ്ഞു
മുറകാത്തൊരാൾ പരിമല-
നാദകുളത്തിലുറച്ചുവന്നു.

തന്നെപ്പരിവാരമിരിക്കുമ്പോൾ
 ചെന്നിതുവകാനഗരിയിലപ്പോൾ
 വന്നതിരേറ്റിതുവകായി പരം
 കണ്ണിറഞ്ഞുകവിഞ്ഞൊഴുകിടിന -
 കണ്ണിറാടുകാലിത്തൊഴുതുട -
 തന്നെനാഴിയതെപറഞ്ഞുതുടങ്ങി
 പുറമേരിച്ചുപോയുണ്ണുതേരൻ
 അല്ലെങ്കിലുമൊപരിപാലത
 ചൊല്ലുന്നപരാക്രമസിന്ധോ!
 അല്ലെങ്കിലുണ്ടെന്നുതന്നെനിൽ
 തെല്ലൊക്കുന്നിവിന്നുളവാകണം
 വല്ലാതെകളിഞ്ഞല്ലോ പരം
 നല്ലൊരുമക്കളുമൊക്കെമരിച്ചു
 ഭല്ലുകാലിപരാമീട്ടെന്നൊരു
 വൈരികൾവന്നിപ്പുറ പട്ടത്തു
 വല്ലതുമൊന്നുതടങ്ങാനിനിയിന
 വല്ലമുളളവരില്ലതായി.
 വില്ലാളികൾകലമുടിമണിയാകിയ
 മുല്ലായുധസുകാരൻരാമൻ
 വില്ലകലച്ചുരണത്തിനടുത്തു -
 വല്ലൽപ്പട്ടുതളൻ പലത്തിന
 വല്ലംതൊടിപ്പോരതൊക്കഴി -
 വില്ലാതായി പല്ലാതായി
 വല്ലസന്ധ്യയെപെയ്തന്നുംകഴി -
 വല്ലസന്ധ്യയെകളിപ്പാതായി
 വല്ലതല്ലെപ്പിടിവാടുളളവ -
 റെല്ലായ്മപുരിയാത്രയുമായി
 കർമ്മാതിക്രമമെന്നുവെണ്ട
 കാലാരികാലപ്രീതികറഞ്ഞു
 അല്ലെങ്കിൽപട്ടവെന്നതുപോലെനി -
 ലത്തുകാലിപ്പൊഴുകാറായി
 ഭർത്താവുകിയമാനക്കരിപ്പോൾ
 കർമ്മപരരെക്കൊല്ലാറായി
 ഭക്ഷണമാകിയതവളതിരിഞ്ഞമ
 ചക്ഷുരവണനെപയിപ്പാറായി
 ശക്തിപെരുത്തൊരു കസരിവനെ
 ഗർഭമേറുന്നിപ്പാറായി
 കഴിയുന്നക്കഴിയൻമരമൊന്നൊരു
 കൊലയാണയൊടമർമെച്ചാറായി

പുത്രൻമേഖനിനാഭൻ ചത്തതു
 ശബ്ദമിരിക്കുമ്പോൾ
 അതുയമല്ലമരുത്സുതന്നെനൊരു
 മർദ്ദവരണമുപദേശമ -
 മർദ്ദയമനരംരാമൻതന്നെ
 പ്രത്യേകക്കാരൻപോലപരം
 നാമംശ്രീധനമെന്നിങ്ങനെ
 കാമംവിവർത്തമാപ്പിച്ചുതകൾക്കാം
 ആമയമെന്നുവന്നവനൊരുനാൾ
 യാമിനിതന്നിലകത്തുകടന്നിന
 ജാനകിതന്നെക്കണ്ടുവരത്തൊരു
 ദീനതയൊന്നുപോയിപ്പോവാൻ
 ആരുരക്കുസർകണ്ടിടത്തൊരു
 കാര്യമെന്നു കണ്ടുകൊണ്ടുതെ
 കേറിയവൻ ചുക്കാവുമഴിച്ചു -
 രാരികൾപലതെല്ലിക്കൊന്ന
 തൽക്കണ്ണമുക്കൊടുത്തുതടുത്തൊരു
 കഷിണനൊന്നെക്കുകാരനെ
 യക്ഷതവിയ്ക്കുമിന്നകംകണ്ട -
 രക്ഷണമാത്രംകൊണ്ടുവയിച്ചു
 കഷ്ടതകളിൽപലതെടുപ്പിച്ചു
 ലക്ഷണമുള്ളൊരുവകപോയിച്ചു
 ലക്ഷ്മീദേവതിതാകംലകാ -
 ലക്ഷ്മിയെവിരനടിപ്പോയിച്ചു
 ഇത്തരമവധികരുമനെചെയ്തു -
 പുത്രൻമേഖനിനാഭൻ
 അയ്യംകൊണ്ടുവെണമെന്നൊരുവനെ
 കെട്ടിയെടുത്ത നരികേവച്ചു
 നിർഭയമുടനേനിരവധിനമ്മയ -
 ധിക്ഷേപിച്ചുതുകെട്ടുവകച്ചു
 രക്ഷാവരതംവെളിവാൽതുണി
 ചുറ്റിത്തരസാതികത്തിച്ചു
 തൽക്കണ്ണമൊന്നുകുതിച്ചുപറപ്പാ -
 മെത്തിമുറയ്ക്കുമച്ചുറിയടിച്ചു
 അഗ്നിപരക്കെയലന്നുവിടിച്ചു
 പറ്റിക്കെറ്റിപ്പാഞ്ഞുതെയിച്ചു
 അപ്പിവിരനൊന്നുകുതിച്ചു
 അക്കരപറ്റിയിരുന്നരസിച്ച്

വിഷ്ണു പന്തമനാശയുജ്ജ്വര-
പുത്തമനാശമനരിട്ടെങ്കറി
യുദ്ധമെഴുതുകയൊപിച്ചാൻ
ഉത്പന്നനുമതിയുകിള
അതുമഹാബലനാകിയനമ്മുടെ
ശത്രുവിനെക്കാലമെല്ലാ നിട്ടുപാർ
പുഷ്പനരയവേദനീരൂപിച്ചൊരു
ബുദ്ധിപരന്റെതരണമെനം
ഉത്ഥാരവണനീരുകൾകെട്ടതി-
നത്തരമൊവണനൊലൊന്നാൻ.

ഭാഗ്യയെനിയിയയൊഗിര യിത്രവിട്ടുലും
ഭലാകനാഥരെയിടുന്നരാഖവൻ. നിന്ദുല
വീര്യൻ
നിരീമാനാദിരൂപശകലശാശോഭിയി
പ്രകാശൻ
ഭൂതിമാൻഭൂവതിരോയുൻ ഭൂതിഭൂവനരവാദൻ
തായുധനായിപനീന്റെരിപ്പുവെട്ടിയരണനേ
നായുധനകമിച്ചാലുരോടൊന്നാശോഭനീയേ-
വീര

ഭാഗീശായിയായിടുന്നഭഗവൻകേത
ഭാഗവൻഭോ-
കാധിദമൻമനാലക്ഷീവല്ലഭൻവാരിഭരനത്ര
യാതുമുഖ്യാമരണരമേവ ത്തിക്കയരലവം [൧൯
സൂര്യവംശനരനായിജ്ജനിച്ചെന്നുധരിച്ചാലും
രവണനീഗ്രഹമെഴുതാധുലോകാവനമെഴു
മേദിനീതപസംഹാരമെഴുവൻ വന്നുള
വായി

ആദിശേഷൻകണയല്ലാ ലക്ഷ്യൻശേഷ
ലക്ഷ്യൻ
സേനാനാർഭരതതത്രാപ്തനെന്നുധരിക്കണം
സിതയല്ലൊഹാലയാഭവിനീൽനിഗ്രഹ.

തിന്ന
തേരുളതയായിവന്നുപിറന്നരാജപംശത്തിൽ
ഭൂതനാഥവീരഭാതൻരൂപനാഥനായൊ
നിന്റെ
രജയനീചുട്ടെഴു വീര്യവാതകവിരോധൻ
വല്ലഭവനൊട്ടുനിത്യബ്രഹ്മഹരിയം
മുഗ്ദ്ധൻരൂപമേകെൻനിത്യൻനിത് ശാസ്ത്ര-
യൻ

ഉരുത്തരിഖിവയെല്ലാമേന്തുരാഖവപാദ-
പന്തമനാശമനരിട്ടെങ്കറി
യുദ്ധമെഴുതുകയൊപിച്ചാൻ
ഉത്പന്നനുമതിയുകിള
അതുമഹാബലനാകിയനമ്മുടെ
ശത്രുവിനെക്കാലമെല്ലാ നിട്ടുപാർ
പുഷ്പനരയവേദനീരൂപിച്ചൊരു
ബുദ്ധിപരന്റെതരണമെനം
ഉത്ഥാരവണനീരുകൾകെട്ടതി-
നത്തരമൊവണനൊലൊന്നാൻ.

കൽ
നായുധപ്രവർത്തനം കാകൽവേദനനാ-
കിലും

വിത്തത്തിലൊരുബഹുമാനം അറിയിപ്പി
നായുധസാദർഭ്യമുണ്ടാകുന്നതാർ
ഉഗ്രകാന്തങ്ങളിൽ ചുറ്റാപ്പുഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ
ലക്ഷ്യൻകണ്ടുശബ്ദമിട്ടുളളമുഖ്യ
മൊക്കെമെടിച്ചുപിട്ടുത്താൽമെടിച്ചുടൻ
മറവർകലകാലമരായവരാദിക-
ഉറമില്ലതെസൈന്യത്തോടൊരുമത്തിനായി
ബലാരോഷണമെന്നുനരംരാഖവൻപ്രഹ-
മെടുകൊണ്ടവർകളെയൊക്കെനിഗ്രഹം മെ
കാത്യന്തമേപ്പെട്ടമെടുകിനിയുമ്പോൾ [൧൯
ക്ഷിപ്രമിവിടെവന്നുവത്താൻമറിയിച്ചു
അപ്രിയംലയമെവിരപതിയെത്താനും
വിദൂരംകൊണ്ടുവന്നില്ലകാവിൽകുടിവച്ചു
കിഷ്കിന്ധായിപനായസുഗ്രീവൻതന്നെക്കണ്ടു
സഖ്യപുഷ്പകപംസനയം. കാരുമിച്ചു
അപ്പിമല്ലത്തിൽമറകെട്ടിലകയിലെത്തി
യുദ്ധക്കൊടിയുംതൂക്കിയുദ്ധത്തിന്നൊരുവെട്ടു
ശക്തനാരായപലനകഞ്ച നരെയും
നിഗ്രഹിച്ചിട്ടുപ്രാഴിരൂപിത്താംവിനേക്കൊന്ന

എന്നൊരു കഴിവിനെന്നു നിനച്ചിറ
നിന്ദിതവടിയെ വരുത്തിയതിട്ടുപാർ

[illegible]

പോയാലും നീമണിയറയിൽ പാ-
 മോദികളും വേണ്ടുന്നമുക്ക്
 രാത്രിയിൽ ഉപജനനം
 യാത്രാസമയമതെ നറിയേണം
 പാത്താൽ പിന്നീട് ചുറ്റും വരെ
 ഗോത്രാതലമതിലെങ്ങും കാണാം
 പാത്താലും നിശ്ചിതപരമായ് നി-
 താമസം നോക്കിയാം ജാനകിയോടും
 മനസ്സായ പരിണാമം പൊന്നു
 തൂവിലായ പണയം സാരവിൻ
 മനസ്സിലിരിക്കുമതന്നെ സപാമിയൊ-
 ള്ളതന്തിനാനവനുള്ള പേലൈ
 മനസ്സിലുരുതരസകടമോടമ
 മനസ്സിലായ വിളിപ്പണവിൻ
 കമിപ്പനമ്മോടൊരു പാപമെന്ന
 വിധിപ്രകാരമേ ശേഷമുമാറ്റം
 ഇരുട്ടിലും തുരുത്തുകളിൽ
 കരുത്തോടെ കാണുകാണിപ്പു
 നിരസം വേദനാമതിനേരം
 തെസ്സിലിന്നിതു സൂക്ഷിക്കേണം.

ജ്ഞാനവന്ദ്യീയനെന്നൊടു
 സംഗതിയൊക്കെയുമാകട്ടെ പാപം
 ജ്ഞാനയിതിനെനോക്കുകഴിഞ്ഞു
 ജ്ഞാനപിമാനാപുണ്യവസിച്ചു
 ജ്ഞാനപ്രകാശമിമാനാകിയ
 നാരായണനാരായണപ്രകാശനെ
 പ്രാപതിന്നു പതിച്ചുവരിപ്പതി-
 നാരായണജ്ഞാനവരദതന്നെവി-
 പാപദികളെന്നോർത്തിനെരപരി-
 പാപദികളും പിന്തിച്ചില്ല
 ജ്ഞാനവന്ദ്യീയനെന്നൊ-
 വന്നിതുമാത്രതന്നെയാണു
 വന്നിതുജ്ഞാനകാനന്ദമിനി
 യൊന്നാപദിക്കാനില്ലെന്നു
 നിസ്തമമുള്ളിപ്പറയെപ്പറയ-
 സന്നാഹജ്ഞാനശേഷമുള്ള
 ജ്ഞാനിമിമിന്നിന്നിപ്പറയെപ്പറ-
 വന്നുവെക്കുമർത്ഥനെന്നൊക്ക-

കേരളവർഷം ൧൯൫൭-൫൮ ലെ ചെറിയ വെള്ളപ്പൊക്കം
 കേരളത്തിലെ പല ഭാഗങ്ങളിലും
 ഉണ്ടായ വെള്ളപ്പൊക്കം
 കേരളത്തിലെ പല ഭാഗങ്ങളിലും
 ഉണ്ടായ വെള്ളപ്പൊക്കം

യന്ത്രനാമവർദ്ധിഷണവാക്കുക-
 ഭിഷണനേകേട്ടുപവനതന്ത്രമൻ
 മനുഷ്യാവരോഽപരണമു
 മനുതരമിയുകേട്ടാലുംനി
 സിന്ധുഗമിരൽരമൻകുതവദി
 സിന്ധുചമതിഖംഖിച്ഛിതവന
 വിന്ധുചമതാപമസന്നിഭരകിത
 ഭൂഭാണകരിപുനംഖമരശേഷം
 യന്ത്രികൃതസമീപേചമന്തഥ
 സന്ധ്യയുമുത്തശതീച്ഛിദസോര
 യന്ത്രികംവരികുന്മിദമുദത-
 മന്തകചുരിതിഖതച്ഛിദാതരി-
 കൃതനമയുതടങ്ങിദമോങ്ങ-
 ണന്തകിതിങ്ങാകുവുളിപ്പേര
 ചെന്താർമാതിൽകണവകൃവാകണ-
 മെകവുദിപ്പതുവകാണിക്കാലം
 ധന്തടിച്ചവതന്നരിപുക്കുട
 നെഞ്ചുപിളൻപധിപ്പാരേതുമെ-
 ണമമീല്ലവരിങ്ങുവരട്ടെനി-
 മന്തമൊവാവികൃതിപടുക്കർ
 എന്നതുകേട്ടുപരണമുവർദ്ധിഷണ-
 നിന്നിതുവാസുവമാണെന്നാലും
 മന്തമവൈധിയുടൊവാണനെടു
 സംഗരസിമനിനല്ലയുമില്ല
 മന്തമിമായാശകർകർകൊണ്ടുര-
 ത്തമതിയുമുവനല്ലോതാനം
 മന്തനെയിയാമഗുണനെടു
 മന്തനാമുദരിണമമീല്ല
 ശർമ്മവേണവരാദൃശാചകി-
 ണിത്തമുക്കുതുസൂക്ഷിക്കേണം
 റിക്കകളൊക്കെഞ്ചുന്ധിഭാണം
 റികപാലകളൊമ്മിഭാണം
 പൂജപിയുക്കുഞ്ചമുഗുവെല്ലം
 പ്രത്യേകിച്ചനിരൊയിഭാണം

[illegible]

ഇതിനെ സിവിൽ കൗൺസിലിലെ അംഗമാക്കി അതിന്റെ കീഴിൽ അന്വേഷണങ്ങൾ നടത്തുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു. പക്ഷെ അന്വേഷണങ്ങൾ പൂർണ്ണമായി പരാജയപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് ഇതിനെ സിവിൽ കൗൺസിൽ അംഗമാക്കിയത് തെറ്റായിരുന്നുവെന്നായിരുന്നു കണ്ടുവന്നത്.

പാപിയാപാതാദുരസിതൈരാവനൻ
 വരാമുണനിലയനനാചവീഴ്ചുണൻ
 പാവനന്തന്റെരൂപയെരിച്ചിടീനാൻ
 രഖ, കലരമാരാമേതിനാമെന്താഴും
 രാത്രിയിൽപെന്നാകാട്ടുയ്യരട്ടിടിനാൻ
 അമലമതിമസഖിവിഭീഷണൻരാണെന്ന-
 താതുഗ പുത്രൻവിചാരിച്ചുരൽക്കുണം
 അതുസമയമത്യായതസ്സുഖമാ, വരവു-
 മത്രാപാക്കിപ്പഴാതകിക്കടത്തിനാൻ
 രഖ, കലരമരിതവരെയുമലിവെടുത്തുരിച്ചിതു
 രക്ഷസാനാഥനതിമയിനാംവരൻ
 നിളാമമവളിയിലുരു-ൻകടന്നാൻവരം
 ദീപ്തിത്തനായ പ ഭീഷണനെന്നാവാൽ
 ജപമൊടമനിജ സദനമെത്തിവാനിടീനാൻ
 ജാനകീപാദന്റെപാദമണിക്കയൽ
 കമലഭവനനവിലാനന്ദപൂർണ്ണനാം
 കാരുണ്യശാലിയിക്കൊഴുവത്താലാചാരം
 അതിദൂരിതലരിതവന്നാക്കൊരുമാവണ-
 മാതുഗ പുത്രന്മാലാഗ്നികാലിക്കുപാൻ
 നിജഗൃഹണാദിനനപദിപ്പെന്നുല്ലാതെ
 നിത്യ നാമശ്ലോകൈകലാക്കാവതോ?
 തദനുഭവദനസമ്മജൻസരോജധാരിതാൻ
 തത്ത്വപഞ്ചരൂപമാകൃത്താൽഗ്രഹിച്ചുടൻ
 പവനസുതസവിധഭൂപിപെണ്ണൊഹൊന്നൊരൊതു
 പാപമെയ്യോപാപമിങ്ങിനെവന്നതും
 നിഖിലജഗദധിപതിസനാതനൻ ചിന്തയൻ
 നിത്യൻനിരഞ്ജനൻനിശ്ചഞ്ചലാത്മകൻ
 നിരവധികുലുണനിലയനിശ്ചരൻശാശ്വതൻ
 നിഃഭാറിഞ്ഞുമറഞ്ഞുനില്ക്കുന്നവൻ
 രഖ, കലരനദികതിനസന്ദേശമില്ലാതെ
 രക്ഷസ്സവരഗ്രാഹിപ്പുന്നമാളല്ല
 സുഭദ്രാചിരിമമനസിതാനുന്നിരെ കിലും
 സുഷിച്ഛരമോട്ടംഫലിച്ചില്ല പാപനേ
 ദശമമട്ടിലുപാമയുക്കുഗ്രഹിച്ചുടൻ
 ഭാവനമാതുവൻപേയനേരുകതം
 തപമുക്കുവെക്കുകൾകാൾവാനമെന്നല്ല
 താപകുശലി, കരയ്യനാചിങ്ങനെ
 ജഗതീപതരവെകിട്ടുവര. സുരനംശനൻ

ജാനകീവല്ലഭൻമെയ്യിച്ചുനിണ്ണയം
 ജുതിവിവിധമലമതിയാംരാക്ഷസന്മാന്റെ
 ഇന്ദ്രിതംകേട്ടുകലാപമുധാംഗജൻ
 മതിവുകഴുകുകുളിരിലോത്തറിഞ്ഞത്രയും
 മരഞ്ചലൂമുറക്കൊണ്ടുപറഞ്ഞാനരക്കുണം.
 ഭാവംകീമപിപകർന്നുരാവവ-
 സേവൻമാരുതിയങ്ങഴുന്നേറ
 കോപക്കൊണ്ടുചുവന്നുകുണ്ണകൾ
 ദിവംപോലെവിളങ്ങിപദനം
 ഭൂപല്ലികൾത്തെരിഞ്ഞുപിരിഞ്ഞ-
 ഖ ഭൂവഞ്ചുംപടിതമ്മിലിടഞ്ഞു
 കരദന്ധങ്ങളടിച്ചുത്തരിച്ചുമ
 പരിമണ്ഡാകൃതിനിന്നുപറഞ്ഞു
 അരിഷണ്ഡത്തെയടിച്ചുപാടിപ്പുറ-
 ണൊരുദന്ധംമാരുതസുതനില്ല
 തുരുതയങ്ങനെരാഷ്ട്രസചാളികൾ
 പൊരുതതിനായുധപാനികളായി
 വരികിലുമെത്തിയടിച്ചുടിച്ചിതി-
 ണൊരുകറപില്ലസമീഭണസുതൻ"
 കുന്നറിയായിമൊരുമിച്ചാലൊരു
 പെരുപുലിയോടുകയറ്റാൻമതിയോ
 കഴിയാനകളൊരുലക്ഷം? ചന്നാൽ
 മദയാനയെഹിംസിപ്പാൻമതിയോ
 വരികവിഭീഷണവൈകാതവനുടെ
 പുരമെത്താനൊരുവഴിയരുളേണം
 പുരവിസ്താരവുമവനുടെബലവും
 പരിവാങ്ങടെതാമസനിലവും
 പരിപോടെന്നൊടുവഴിയേചൊല്ലുകി-
 ലരനിമിഷത്താലവിടെച്ചെന്നാ-
 ശരവരകിടനെമുഴിമുരുട്ടി
 ഞ്ഞതെരെയങ്ങൊകാടുത്തുവിടിച്ചു-
 ക്കൊച്ചുംകാലംകൂട്ടിവരിഞ്ഞ-
 പ്പുറവുമെരിച്ചുതിലിട്ടുകുറിച്ചും-
 ബുദ്ധാഹക്ഷണനെയെടുത്തുകഴുത്തി-
 ലിരുത്തിപ്പുറമടിച്ചിട്ടിഹകൊ-
 ണ്ണുവാൻശക്തിനമുക്കുണ്ടതിനാ-
 മൊരുവൻമതിയൊരുസംശയമില്ല
 ആശ വരനടകുകുളശേഷമു-
 മാതുനമുക്കുപറഞ്ഞതരേണം

നാശമടുത്തവനെന്നതുകരുതുക
കീഴവരൻവീശത്തിനുവിടുമാ
മീശവിടിച്ചുവലിച്ചുധരിത്രിയി-
ലാശുമാറിച്ചുനിരപ്പെയ്തു-
നാശാവരണയടിച്ചുപൊടിക്കാം
ദാശമിരിക്കരുതുകുറവുവരാതെ
പുഴക്കനക്കൊണ്ടലിയെപ്പോലവ-
നാശകരണമുവ്വിട്ടുകടക്കിപ്പു
മാശുഗവേഗാലെയ്ത്തിയമർപ്പതി-
നാശുഗസുതനൊരുസംശയമില്ല.
ഏവമാരുതനന്ദനഗീതകൾ
രാവണസംജനകേട്ടൊരുനേരം
ശോകമകുസുപറഞ്ഞുതുടങ്ങി
പാതകിയാമൈരാവണചരിതം
വണ്ടൊരുകാലംകൊക്കുസവംശം
രണ്ടുനിശാചരങ്ങളായവനും
കണ്ടകരമവർദ്ധിച്ചുപന-
മിണ്ടൽകലൻവലഞ്ഞുവശായി
മേതിയുമെപ്പോഹതിയുമിങ്ങനെ
ജാതകതുഹലമമതംകാലം
അഗ്രജനാകിയമേതിയായാല-
നഗ്രൻകാലസഹോദരിയായി

കുന്ദാമണിയെക്കൊണ്ടതിനാൽ
നന്ദനനുപുനരുളപായ്വനും
ബാലാനാമവിപ്ലവം
പാലയങ്ങളുളന്നൊരുശേഷം
സാലകടംകടയെന്നൊരുരാക്ഷസം
ബാലാമണിയെവിവാഹംചെയ്തു
മന്ദേതമവരാന്ദത്തെത്താഴ
കുന്ദഗിരികാന്താരങ്ങളിലും
കുന്ദപ്പുഷ്പിയോടമരുന്നാൾ
നന്ദനനൊന്നുജനിച്ചുനവിടെ
കുട്ടിയെയെറുവളുത്താനുരുതര-
മിഷ്ടവിരോധംകരണമന്നവർ
മോട്ടമ്പാത്തിയിൽമുഴുകിക്കാനത-
ദൃഢമതിലങ്ങിട്ടുകളഞ്ഞു
പരമേശ്വരനുംപാവതിയുംസുര-
സരണെഴുകുടിപ്പോകുന്നേരം
അരുണോദയമെന്നാണകരണ
യെന്നിയ്ക്കലുളളിയതിനെക്കണ്ടു
കാരുണ്യത്താൽദേവിയുമുടനേ
തേരുതോഴ്ചിയിറങ്ങിയെടുത്തു
ആരംഭമായിവന്നില്ലെന്നവി-
പരത്താരലമുലകൾകൊടുത്തു

* * *

ഏതൊരുവനെയും ഓട്ടൻ തുളുൽ സമാപ്തം.

കൃഷ്ണൻ ജനവിജയം ഓട്ടൻ തുളുൽ.

മുനിജനപാലൻമനസിഭകാലൻ
മുരരിപുരഗവാൻഗിരിവരനിലയൻ
യിമഗിരിസുതയെ: ദുരപന്നോരുദിവസം
കമലശരോസുവകതുകവികരൻ
കുരിവരകമിണികളായിവനത്തിൽ
പരമേശ്വരനുംപാവതിതാനും
പെരുകിനമോദമൊക്കൊത്തുതിമയ്ക്കും

ഗിരിവരസവിയേപെരുകിനവിചിത്രേ
കുരികലനികരമൊക്കൊത്തുകുളിച്ചും
തരുനികരത്തിയടുത്തുപൊടിച്ചും
പ്രണയിനിയരകിയദേവിയെശ്വവാൻ
പ്രണയമിയന്നുപുണർന്നദനം
പലപലലിലകളോടൊപ്പം പർവ്വ
മലയുടെതട്ടുവിമേവംകാലം

മാതാമതനവനന്ദയങ്ങൾ പലമില്ല
 യുദ്ധമോഹശാന്തദോഷകുടുംബം കേട്ടു
 ജീവൻഗമിച്ചുകൊണ്ടു ഗന്ധർവ്വന്മാരെക്കൊണ്ടു.

പുരഹരകമലഭദ്രവന്മാരും
 അതതതന്നെ വെടിഞ്ഞു ദശായുധം
 ശരണമെന്തിനാഹിതവന്മാരെന്നിൽ
 മരണവരുപതുസത്യംതന്നെ
 ഇത്തരമാതൃഗമിക്കുംഗയനമ
 ബലവിമോഹവെരികെടയത്താൽ
 പലതിതന്നിൽ പരനമെഴുവ-
 നത്തമുഴുത്തുകരണീടുമ്പോൾ
 വിണ്ഡമമുനീനരമനപ്പോൾ
 ഏണംകാളതസേവയ്ക്കായി
 വിണ്ഡഗന്മാറ്റുസപരമാദേ
 കാണായവിടെവരുവമുപ്പോൾ
 പന്മാവതിലഥമകേണകിടക്കും
 ഗന്ധർവ്വശംകളുമുനീന്ദ്രൻ
 പുഞ്ചിരിപുഞ്ചിമതളിമെഴു
 ചഞ്ചലമെന്തുനീനക്കുവിപ്പാൻ
 ധൈര്യമോശയവുമെങ്ങുനമിച്ചു
 ഭീരുവതാവാനെന്തവകാശം-
 ചിന്തയെന്നിയെമെന്തെന്നാലും
 ചൊന്നൊലായതുതീർക്കാമല്ലോ
 എന്നതരമെന്തൊരുനരമുനിയെ
 വന്ദിച്ചാശുപറഞ്ഞിതുഗയനം
 സുരപതിതൊന്നൊരുമയഗളമേറി
 സുരപതിസവിധേപോകുന്നേരേ
 അമൃതകരഗതചാരീയിലെത്തുട
 അശപതന്നുടമെഴുപതിച്ചു
 ത്വക്തമെന്നെന്നിച്ചുകുടൻ
 ചക്രംകൊണ്ടുകഴുത്തുമുറിപ്പാൻ
 ഭൂതതതോടൊരുസത്യംമെഴു
 വൃത്രമതിനതുതന്നെമുനീന്ദ്ര
 സുരപതിതാനുംപിതൃപതിതാനും
 പുരഹരകമലഭദ്രവന്മാരും
 അതതതന്നെ വെടിഞ്ഞിതുദൂര
 കതന്നസംഗമമുനീതിലകി
 ഗന്ധർവ്വപിപാസകൾകേട്ടു

സന്തോഷിച്ചുചിരിച്ചുമുനീന്ദ്രൻ
 വില്ലാളികളിൽചതുരതപെരുകിന
 കല്യാണാലയനകീനപരമൻ
 മല്ലാരതിയുമായ് ട്ടിവിടെ
 നല്ലൊരുസംഗമമുണ്ടാക്കണം
 സംഗമചതുരതകണ്ടുസിപ്പാ-
 നിന്നൊരുസംഗതിയുണ്ടെന്നോത്തു
 യുദ്ധവിദഗ്ദ്ധതകാണാമിവനൊര-
 ബലംചെറുഭവിക്കുമില്ല
 ഇത്തരമാതൃമുനീന്ദ്രൻഗയനൊടു
 ചിത്തകുതുമലമോടതരമെഴു
 ഗന്ധർവ്വപിപനെന്നവരിക്കും
 കന്തിസുതനാമെന്നവീരൻ
 പരസ്യസുതനാരെവരുമെത്തിയ
 വാണരമുനീതുപൈതവനത്തിൽ
 ഭരവിടെച്ചെന്നുടനവരെജീച്ചു-
 ലവനമെഴുചക്രസാധു
 സത്യംമെഴുണമെന്നെന്നെന്ന
 വൃത്താന്തങ്ങൾപറഞ്ഞീടാവു
 പാശുപതാസ്ത്രശരമുണ്ടുപറഞ്ഞു
 കൂസലശേഷംകാണുകയില്ല
 എന്നാലെന്തിനതാമസമിവിടെ
 നന്നാശ്ചരികമിച്ചുലുംനീ
 എന്നതരമെഴുമുനീശ്വരനപ്പോൾ
 നന്നാമവിടെമറഞ്ഞൊരുശേഷം
 കണ്ണതനീക്കിയെഴുന്നൊരുഗയനം
 മന്ദീയണഞ്ഞിതുപൈതവനത്തിൽ
 പാശ്ചാത്യന്മാരുടെപാദസമീപ
 പൃഥ്വിയിൽപീണകുഞ്ഞുതുടങ്ങി.

വീരാവ് മലഗുണധീരാവിഭവം കേൾക്ക
 പാശ്ചാത്യന്മാരെപ്പൊലിച്ചുകൊണ്ടിങ്ങനും
 ഗന്ധർവ്വപരനായേരന്ധൻതൊറിയൊരു
 ഇന്ധ്യയെത്തീനെന്തൊരുനീനച്ചുതന്നെ
 ശിക്ഷിച്ചാൻശത്രുവന്നാൽ രക്ഷിച്ചുകൊള്ള
 ണെന്നി
 കേരളാർമറില്ലാതുംരക്ഷിച്ചാൻനീനെപ്പോലെ
 യർമ്മതാളിനീൻനീൽമമനപ്പോരേ
 നമ്മുടെജീവരക്ഷസമ്മാനമെഴുതേണം

ഭീമനകുലസന്ദർഭവഞ്ചനവഞ്ചനേന്ദ്രൻ
ഭീമയംകളവാൻഭൂപാലവീരന്മാരേ
പാണ്ഡുതനയവീരഗാർഡീവധരാജിഷ്ട്രം
ഖാണ്ഡവദാഹംചെയ്തപാണ്ഡവ! തമസ്തരം
ഏവംപറഞ്ഞുഗയൻദേവഗ്രസുതൻതന്റെ
പാദംപിടിച്ചുകൊണ്ടുവീണ്ടുണ്ടിടുന്നരം

ധർമ്മാത്മ ജനംവിജയനെന്നോക്കി
നിർമ്മലമാനസനെന്നരുൾചെയ്തു
വാഴ്ത്തുമിവനെപ്പാലിക്കേണം
സ്വാശ്രയധർമ്മമതങ്ങിനെയുള്ള
ദണ്ഡമൊഴിച്ചുപരിപാലിച്ചാ-
നണ്ണീവിജയമടിക്കരുതേയും
ഭീമനമിവനെപ്പാലിക്കാഞ്ഞാൽ
സോമകുലത്തിനുകുറവൊന്നായി
മാർഗ്ഗീതനയരുമിങ്ങിനെതന്നെ
ഭദ്രംകുലമെന്നരുൾചെയ്തു
വിജയൻഗയനെയെടുത്തുനേല്പി-
ച്ചുപിതമാറിത്തുപറഞ്ഞാനപ്പോൾ;
സന്തപംപുനരെത്തുകമിക്ക!
ബന്ധുഭവാനിറങ്ങാ നണ്ടല്ലോ
ശത്രുക്കളത്താലിക്കാലംതാ
മൃത്യുവെപ്പിറ്റേക്കുടയ്ക്കയാസം
ആരിഹനീണ്ടുടയ്ക്കു പന്തനം
നേരുചെയ്തുനിമിത്തമുചെയ്തും
പരിതാപനപറഞ്ഞിതുഗയനും
പരമാർത്ഥങ്ങൾകുലിക്കണമെങ്കിൽ
രക്ഷിച്ചിട്ടുവെന്നൊരുസത്യം;
തൽക്കുണമിങ്ങുതരണമുഖിൽ
എന്നാൽചിത്തമുറച്ചുകുലിക്കാ-
മെന്നുഭവാനിഹമേധാധിച്ചാലും
മനുഷ്ഠിതവുചെയ്തുകിരീടി
തന്നുദെവില്ലംശരപുമെടുത്തു
ശത്രു ജനാർദ്ദനനെനറിയതെ
സത്യംചെയ്തുസുരപതിതനയൻ
യമനിയമാദിഗുണസ്ഥിതനാകിയ
യമസുതനാമമപൂർവ്വജനാണ
ഗുരുപാദാംബുജയുഗ്മത്താണ
പുരഹരപാദസരോജത്താണ

ഖാണ്ഡവദാഹംചെയ്തുലഭിച്ചൊരു
ഗാർഡീവാഹപയ ചാവത്താണ
നിന്നുടേജീവനാരക്ഷിച്ചിട്ടുവ-
നിന്നതിനില്ലൊരുസംശയമേതും
മുൾക്കുലത്തിൽവിളങ്ങുന്നമുടൈ
ചക്രായുധനടെപാദത്താണ
അല്ലവുമീമ്പൽനമുക്കുതിനില്ലാ
കെല്ലൊടുസത്യമുരച്ചാലുംനീ
അതുകേട്ടവനതിമോദത്തോടും
ചതുരൻവിജയനൊടിക്കുറവൊന്നാൻ:—

വാജിയുമേറിവിയത്തിൽകൂടി
വാസവനഗരരേപോകുന്നേരം
അ ച്യുതകരഗതവാരിയിലെന്തൊ
അശ്വപത്തനടെമജ്ജപതിച്ചു
നിയമവിരോധംചെയ്തൊരുനമ്മേ
ശമനപുരത്തിലയപ്പാൻകൃഷ്ണൻ
കുതായങ്ങൊരുസത്യംചെയ്തു
സ്വദിതിവരംപുനരിവിടെയുമിപ്പോൾ
വിജയമഹാരഥവിവശതപോക്കി
നിരുകുലധർമ്മപാലിക്കേണം
എന്നുഗയോക്തികൾകേട്ടുകിരീടി
നൊന്നുണ്ടിവില്പത്തുപതിച്ചാൻ
വില്ലംശരപുരംപാരിമുട്ടരെ
മുളാസങ്ങളൊട്ടാകാഞ്ഞു
മേലുഴനതാക യധർമ്മാത്മജനം
തെട്ടിവിറച്ചുധരിതരിയിൽവീണാൻ
ഭീമനൊന്നൊ കർന്നിതുഭാവം
കോമളനമകിയനകുലൻതാനും
സാനദേവനമതിസാഹസമോടെ
മാറിമാറിയെന്നുതടങ്ങിനിനാദം
ഒരുപദിതാനുംമുറവിളികൂട്ടി
ദൈവവിരോധംവരുമെന്നോത്തു
ഗുലനതാകിയധർമ്മാത്മജനം
ബുദ്ധിപകൻകരഞ്ഞുതുടങ്ങി.

യമതനയരോദനംകേട്ടഭീമൻതദാ
ശമനസുതസന്നിധൗചെന്നുചൊല്ലിടിനാൻ
അരുതതു ചൂവ്ജലംയോഗ്യമല്ലിത്തരം
ശിരസിവിധിചേരാനുംപോലെവന്നിടുക!

ഗതനിലാങ്കുടയെന്തിനെയുതമനാത്മ
വയമിവനെബന്ധനമെന്തു പാശങ്ങളാൽ
മുരമനസന്നിയമകൊണ്ടുചെന്നീടുക
നരകരിപുകുണ്ണസന്തോഷമാപ്തം
പവനസുതരാഷിതംകേട്ടമാംഭരം
സവിതൃസുതനന്ദനൻപൊല്ലിനാനിത്തരം
ദുരിതഫലമതുസഹജനരകഗതിനിസ്തം
വിജയനംശപമമൊഴിയോർക്കാതാത്മഭം
വിഫലമുടനംകമോസത്യവാക്കേകിനാത്
ശപമമൊഴികൊണ്ടനാംകാട്ടിൽവാഴുന്നതും
നരകരിപുമായവൻശത്രുവായിടുകിൽ
രണ്ടുപിപപാവതുംയോഗ്യമാനവത്ര
ശമനസുതനീങ്ങിനൊപൊല്ലിമോംവിധേന
അമരമുനീനാഭൻപനംകേടിനൻ
മുനീവരസവിവുണ്ണൻകിവന്ദിച്ചുട-
നനീലസുതപൂർവ്വജൻപൊല്ലിനാനിത്തരം;

കമലോത്തമസുതനാകീയമുനീവര
വിമലഗുണാലയനാരദഗവൻ
സന്തപാതുരനാകീയസമയേ
നിന്തിരുവടിയെക്കണ്ടതുഗോപ്യം
ഗതനാമിവനംകുണ്ണന്തന്നുടെ
നിയമപിരോധംചെയ്തനിമിത്തം
ശമനപുരത്തിനയപ്പാൻമുരരിപു
ശപമംചെയ്തിഹവരവൃണ്ടിപ്പോൾ
ഭുവനംതന്നിലൊരുത്തനമിവനെ
അവനംചെയ്തതിനാളാകീല
അക്കമയൊന്നുംചൊല്ലാതിവിടെ
ഭുവതോദമപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ
കുത്രിയയമംചൊവിക്കതെ
രക്ഷിച്ചിടുവനെനൊരുസത്യം
സുവരതനയൻചെയ്തുകേട്ടു
പരമാർക്കംപറഞ്ഞതുപിന്നെ;
അപനയമെന്തിലധികമിരുന്നീം
കുപമലതിരിയാനംഭസുമാതി
സത്യമിളയുന്നവനോവിജയൻ
സത്യവീരോധംമായവനുണ്ടോ
ണ്ടുപറഞ്ഞുമാറ്റുപുളകിനാൻ
ശബ്ദവിണഞ്ഞുകുറിക്കുവിജയൻ;

ഉൽപ്പലനേത്രൻകുടയൊഴിഞ്ഞൊരു
സാലുസുഖപ്രദമെന്നുമുക്കി
വീണായരമുനിയരളിച്ചെയ്തു
ക്ഷോണിപതിന്ദ്രാക്ഷീണതവേണ്ടോ
ഈപുത്രനൊരുനാളാമരണം
അങ്ങനനങ്ങളുപിക്കുമില്ലം;
മായവവിജയനാവിവരോത്താൽ
ബോധിച്ചിടുകണ്ടല്ലരച!
പണ്ടൊരുദൈത്യൻദേവകുലത്തുക
നൊക്കുന്ന സന്ദേശംകവചൻ
കമലാസനന്റെപരബലമൂലം
സമന്താനവനെതിരില്ലാതം
പട്ടസന്ദേശംചൊക്കുതവനൊരു
നല്ലവന്നുപിക്കുമില്ലം;
പന്തിരണ്ടുതപസ്സുചെയ്തൊരു
പന്തിരണ്ടുതപസ്സുചെയ്താൽ
ഒരുപവംപുനരഭിവിരുത്തരം
ചെയ്തുകിന്വരബലമോത്താമുണി
പേരായിരമുള്ളരവിന്ദാക്ഷൻ
നാരാജനനംനേരമതായി
രണ്ടായവനിയിലുപതാരംപുന-
രണ്ടായവനെപധിപ്പാനപ്പോൾ
നരനംചെന്നുതപസ്സുതുടങ്ങി
നാരായണനംചൊരുതുടങ്ങി
പന്തിരണ്ടുകഴിഞ്ഞൊരുശേഷം
അന്തപന്നിതുകവചപുമാനം
നരനംപിന്നെപ്പോരുതുടങ്ങി
നാരായണനംതപസാമേവി.

ഏകദശിത്തുപലകരലംസമരചെയ്തു
ദേവാരികപലങ്ങളുംവെളംനാശചെയ്തു
തൊള്ളായിരവുംപിന്നെത്തൊണ്ണൂറൊമ്പതും
പോയി
കള്ളൊഴിഞ്ഞുപിന്നെയൊന്നുകവചമുള്ള
ബ്രഹ്മപ്രളയമപ്പോളുണ്ടായിലുണ്ടായ്തന്ന
ബ്രഹ്മമാംവിഷ്ണുപരംനീർമലനാരംചൻ
ദൈത്യൻപോതാദിത്യനോടെകുവുംപ്രാപി-
ച്ചിതു
മോഷ്ടുലകുണ്ണനായമാർത്താണ്ഡപുത്രനത്ര

നേരത്രേഫലംഗുനനംനരകരീകൃഷ്ണൻതാനം
ഇരുവരകൂടിവേണംരവിജനൈക്കൊന്നീടുവാൻ
വനവാസംപന്തിരണ്ടുതപസ്സായിവന്നുകൂടി
വനമാലിതൻറകളിയിവയെല്ലാമെന്നവേണ്ട
പരിതപമുണ്ടാകൊല്ലവരികൊല്ലംസത്യഭംഗം
പൊരുതാലും വേണ്ടതില്ലതരമല്ലെന്നാഴി

കേണ്ട

കരുവീരപരന്തരെയല്ലംപരിതപമുണ്ടാകേണ്ട
പരമേശ്വരനെന്നാരസ്യം പരിചോദകയ്യിലി-
ഇതഥംപറഞ്ഞുമുനിസത്തമനേഴുന്നള്ളി [പ്രേ?
പിത്തപ്രമോദമോദോദഹസ്സീനചുരംചുക്ക

ദുഷ്ടോന്മനനംമുനിയെവണങ്ങി-
പ്പെരിയൊരുപിറന്നെങ്കിയിരുത്തി
അർച്ചനാദികളാൽപൂജകഴിച്ചു
സൽക്കാരങ്ങൾപറഞ്ഞുതുടങ്ങി;
ഏതൊരുദിക്കീന്നിങ്ങേഴുന്നള്ളി
പരമോദജാതവനനന്ദഗേവൻ!
കാരിയമേതാനുണ്ടായിട്ടോ
പാരാതിങ്ങേഴുന്നള്ളിയതിപ്പോൾ
മനവകുലമണിവിരസ്യയോധന!
വനതിനുള്ളൊരുയോതുകമിക്കാം.

വനത്തിൽനിങ്ങളെപ്പോഴിപ്പൊളിച്ചുകയ്കേളം
തിന്ന
പുളയ്യംപാണഡവന്മാക്കൊരനന്തംസംഭവിച്ചി-
പ്പോൾ
കഴിക്കുന്നിത്യകർമ്മങ്ങൾമുടക്കീടാമെന്നുവെന്ന്
ഹയത്തിൻകണ്ണാലുമറിവിയതെന്തിൽപ്രമംഗ-
സ്ഥവൻ
വധിപ്പാൻസത്യവൃക്ഷൻനടിച്ചുപൊളിച്ചുപോ-
കാത
രേപ്പൊന്നുള്ളനന്താനംകഴിച്ചു സത്യമെന്നി-
പ്പോൾ
അറിഞ്ഞുമാധവനുള്ളിൽനിറഞ്ഞരോഷിച്ചു
പണ്ടു
പരന്നസൈന്യമോടുംപോയിണങ്ങുംപാർ-
നോടിപ്പോൾ
തൂണയ്ക്കുനിങ്ങളുംചെന്നുപിണക്കം വേണ്ടതല്ലി-
പ്പോൾ
ഇണക്കംയെങ്കിലുമോടുകനക്കത്താമസിക്കേണ്ട

യടുക്കർത്തനുടെ ഗവ്യം അടക്കിവെക്കണം
നിങ്ങൾ
പടുതപംനിങ്ങളിലേറുന്നവർക്കുണ്ടാമഹംഭാവം
തൂണപ്പാൻനിങ്ങളുംചെന്നാൽപിണക്കംകൃഷ്ണന-
മേരം
നശിച്ചുപാണഡവരെകിൽ നമുക്കു സെല്ലയും
തീർ
ജയിച്ചുഫലംഗുനനെകിൽതൂണയ്യവെന്നതുംവന്ന
കനക്കത്താമസംവേണ്ടവിളിക്കുസേദം-
നാരെ
അനന്തം വന്നിതുകണ്ണനിരന്തംസേദരന്മാർക്കു
കരസ്ഥംവിലമാപ്തഗരമത്തിൽ കേറുകനീയും
എടുപ്പിൻശസ്ത്രജാലങ്ങൾനടപ്പിൻ ഭ്രാന്തനും
ഭീഷ്മൻ
മിടുക്കൻകണ്ണനംനീയെന്നെടുപ്പിൻമുമ്പിനാൽ
തന്നെ
ഒക്കിൻ തേരകൾവിലം വരുത്തിപ്പോരണ
വൃന്ദം
നിരത്തിൻ വാജിപുറത്തെ മുഴക്കിൻ കാവളം
ശബ്ദം
ഉറക്കേമേരിയുതാക്കിനടപ്പിൻവേഗമോടി-
പ്പോൾ
കടപ്പിൻഗിരിമൃഗങ്ങൾഅടുപ്പിൻചൈതക-
ന്താരം
യടുക്കർകൂട്ടമേവന്നുപടയ്ക്കു മേച്ചുകാകുമ്പോൾ
അടുപ്പിൻതാമസഹിനംമെറുപ്പിൻനിങ്ങളും-
ചെന്നു
കാപ്പിൻശങ്കയുമെല്ലാമിടുക്കൻസാത്യകിതന്നെ
വധിപ്പിൻഭോജനെയൊന്നുവലപ്പിൻ സിരിയെ
കൊന്നു
കലപ്പിൻസായകംതുകിയൊടിപ്പിൻമാധവൻ
വിലം
വിടിപ്പിൻകയ്യകൾരണ്ടുംകൊടുപ്പിൻമുഷ്ടികൾ
കിടക്കുംതേരിലെന്നേരം [കൊണ്ടു
അടുക്കുംപുണ്ണികൾപാഞ്ഞെങ്ങാളിക്കു കാന്നനം-
തന്നിൽ
ഉറക്കേമേരിയുതാക്കിനടപ്പിൻനിങ്ങളുമി-
പ്പോൾ
ശകനിയെത്തുളളുളളാണുസകലംസമ്മതമല്ലേ?

ദേവീദേവി സുദേവീ നിന്നുടെ
തേവീനാശവുമുണ്ടാമിപ്പോൾ
നമ്മുടെ ശത്രുവതാകിയ ഗയനെ
സ്തമ്മാനിച്ചുവരിച്ചിതുവിജയൻ
തെല്ലം വൈകാതവനെവിടത്താൽ
കൊല്ലം വിജയനെവല്ലെന്നല്ലം,
തെല്ലം ശകനമുക്കുതിനില്ലാ
ചൊല്ലുകനിചെന്നവനെടിതെല്ലാം.

ഇതഥമുകുന്ദൻതന്റെ കൂലിച്ചുവാക്കുകേട്ടു
മത്തേഗോപിനിയുമതുന്തോടൊത്തോടെ
പേർത്തുനയനജലം വാർത്തുംകൊണ്ടതുകൊണ്ട
വാർത്തന്റെ ചിൽചെന്നങ്ങാത്തിയോടും
ഇപ്പോൾ നമുക്കി കാൽ പറ്റക്കലാമിരാം [ചെയ്താർ
നന്ദൻ വൈരിയാകും മന്ദനാംഗയൻതന്നെ
വാലിപ്പാണെന്നുവണ്ഡം; ശീലക്കേടല്ലേ-
നീന്റെ
നീലക്കാവ്ണ്ണനല്ലോ പാലിപ്പാൻ നമുക്കുള്ള
വേഗത്തിലവൻതന്നെടുത്തുവിട്ടിടത്താ-
ലാപത്തുവന്നുകൂടും വേഗത്തിലല്ലെന്നാകിൽ
കൊല്ലവാൻ നിന്നൊപ്പം തെല്ലമില്ലാമോവം
ചൊല്ലുവാൻ നിന്നോടിയമല്ലാത്തുണ്ടാന്നം
പാലിച്ചുപോകുന്നോരോ സവിച്ചാലെന്നു കറുത്ത
താലിക്കും വന്നാലായിക്കുപാത്രമാല്ലാ
എന്നു സുദേവന്റെ ദീനപ്രലാപം കേട്ടു
ദേവപ്രിയനായ മേവയ്ക്കേടൊക്കെയും

കുമാരവായനനാലികാലം
കമനി സുദേവന്റെ ചൊല്ലും
മധുരിപുരേ വാക്കെന്നവർപ്പാൻ
വിധിയുണ്ടെങ്കിലൊഴിക്കരുതാക്കും
ആശ്രിതദീനപരിത്യാഗത്തിൽ
ചെട്ടിയുമില്ല നമുക്കു സുശീല
കുത്രിയധർമ്മമുപേക്ഷിച്ചെന്തിന
ഇക്കിതിതന്നിലിരുന്നിട്ടു നീ?
സുന്ദരിമാർ മണിമകളാണീ നീ
ചിന്നതയെന്തിനു വൊയ്ക്കാങ്ങാലും?
എന്നു സത്യമിളക്കുമില്ല
നിന്നാണെന്നു ജലോചനനാണു
തേന്താവിൻ മൊഴികേട്ടു സുദേവ-
മത്തൽ മുഴുത്തു ഗമിച്ചുപതുക്കെ

ചാരാവതി പുരിപുക്കുസുദേവ
നാരായണനെ ഓടുന്നതിച്ചുവിലം.

അഞ്ചുജടനന്ദന! വാസുദേവ! കൃഷ്ണ!
നിർമ്മലഗുണനിലയ! കേട്ടാലും നീ?
സാരസാക്ഷിഗയൻതന്നെ നൽകയില്ലായിത്ത
നായകനാം പാർത്ഥനതു ശങ്കിക്കേണ്ടോ;
വിക്രമജലധിയാകും ചക്രവാണി കൃഷ്ണ!
ശക്രസുന്ദരനെ വധം ചെയ്തിടൊല്ല;
ഇങ്ങിനെ നീ കോപിച്ചാലിന്നെങ്ങിനെ യാമെ
മംഗല്യമാം സുഗ്രഹാനിഭംഗിയെന്നോ? [ന്റെ
ഉൽപ്പലാക്ഷിമാർതൊഴുന്നമൽഗേനീനീ ദൈവ-
കല്പിതമങ്ങിനെയെന്നു വെണ്ണുവെയ്യും?
മത്സരനാണെന്നു നന്നൊക്കെയുണ്ടു കേളി
ഇക്കാലമിതിങ്ങനെ യും വേണ്ടിവന്നു;
നാരായണനെ വമുക്കുമാരായി യോടും കൂടി
സീരയുധൻതന്റെ മുഖിൽ ചെന്ന നേരം;

നീലാംബരനോരമുനിയുടെ
കോലാഹലമാമേഷണികേട്ടു
തിമിഴിയൊന്നുമുന്തമറിഞ്ഞു
അരിയുമെടുത്തു പിടിച്ചു കരത്തിൽ
കൃഷ്ണനെ മുഖിൽ കണ്ടൊരു നേരം
ജ്ഞിച്ചെന്നു ചിരിച്ചുരുചെയ്യും;
ചിത്രം ചിത്രമിതെന്തിന കൃഷ്ണ!
പാർത്ഥൻതാസുകിപ്രാണസമാന
വക്കാണത്തിനുവന്നു കേട്ടോ
മുക്കിലൊളിച്ചുശയിക്കയുമല്ല;
നാരദമുനിയും സീരിയൊടൊപ്പം
പരമേശ്വരനരുചെയ്യുപതുക്കെ;
സാരസമെന്നിനമരുതിക്കാലം
ആഹവകുഞ്ചുംസുക്ഷിക്കേണം
കീമൻ വലിയൊരു ഗഭയുമെടുത്തു
ഭൂമികുക്കിച്ചു ഓടുന്നരം
നേരിടുവാനിതിലാരാകുന്നു
പോരതുടന്നു നീച്ചാൽപ്പോര
വല്ലതുമൊതുനില്ക്കട്ടെന്നാൽ
വിലാളികളിൽ മുടിമണിവിജയൻ
വിലകലച്ചുരണത്തിനടുത്താൽ
മല്ലാമാതിയുമിത്തിരിമണ്ടും;

നിഖാംബാനതനേരമുഴറെറാഴ്
 കോലാഹലമോടോടിയടുത്തു
 ഭീമനമൊതഗദകയ്യിലെടുത്തു
 ഭൂമികുലുക്കിയിളക്കിച്ചാടി,
 സീരിയമതിബലനനിഖാത്തജനം
 പോരതിപോലാരംഭെയ്യുന്നേരം
 കൃതവർദ്ധപുംഗവാത്തജനം
 ചതികൂടാതെകഴിച്ചിതുകലഹം
 പ്രല്ലഭനനമമപോരിനണഞ്ഞു
 ഉദ്യോഗത്തെടുത്തകലനമോര
 ഉദ്ധവരോടുസുരയായനഭൂപൻ
 യുദ്ധംപെയ്തുമരിച്ചുകണക്കായ്
 ലക്ഷണനോടമസാംബൻതാനം
 ലക്ഷ്മീപതിസുതരഖിലമമധുനാ
 മറുംതോടവസൈന്യാശേഷം
 നൂറുവരോടുരണങ്ങരുതുടങ്ങി;
 പാതമനമംബുജനേത്രൻതാനം
 പാത്ത്ലഗഗനമുടിശരത്താൽ
 ക്രമമറഞ്ഞുകുന്ദൻതിരുവടി
 നൂറുശരങ്ങളൊരിക്കലയച്ചു
 നൂറുഖണ്ഡിച്ചുത്തുനവിരൻ
 നൂറുശതംശരമൊന്നരല്ലിട്ടു
 അവയുഖണ്ഡിച്ചുചിമലമോരം
 അയ്യതംബുജനമധികവയച്ചു
 അയ്യതവുമെത്തുമരിച്ചുകിരീടം
 നിയുതംശരതോടവിടപെയ്തു
 പടുതയൊടവയുമെഴിപ്പിച്ചുതകോടി
 വിശിഖഗണത്താൽമുടിച്ചുകുന്ദൻ
 തൽക്കണ്ണമെത്തുനവയുപോക്കി
 ലക്ഷംകോടിശരങ്ങളയച്ചു
 ശക്തിക്കയവുപൂണ്ടുകുന്ദൻ
 രക്തമണിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞുവലഞ്ഞു;
 വില്ലുവെയ്ക്കുന്നതൊരുപനരം
 മെല്ലെത്തൊരിലിരുത്തുകുന്ദൻ
 സീരയുധനമോമതിതാനം
 പോരതിപോലാരംഭെയ്യുന്നേരം
 പെരുമലസമനാംകോതയിയപ്പോൾ
 പടയുടനടുവേപാച്ചിൽതുടങ്ങി;

കരീകളയനവധിതെരുതെരെ പപ്പോൾ
 പരിചൊടുതച്ചുമുറിച്ചുതുടങ്ങി;
 തുരഗഗണങ്ങളെ ചരണപിടിപെ-
 ട്ടുടയിയിലോളംഭൂമിയെറിഞ്ഞു;
 കാലാരൂപകളെപ്പുളിപ്പിച്ചിര
 പോരയണിഞ്ഞുകുടിച്ചുപുളിച്ചു
 സീരയുധനമൊത്തുരഗത്തെ-
 പ്പാരാരുങ്ങുന്നനിപ്പാനെ ചെന്നു;
 ഹലിയുംമുസലംകൊണ്ടുകുമച്ചു
 പെരുമലപോലെപതിച്ചിതുമിമൻ
 കൃഷ്ണൻതിരുവടിമോഹമകന്നഥ
 ജിഹ്വവിടനാടുരണങ്ങരുതുടങ്ങി
 പന്നഗജാലസമാനശരങ്ങളെ
 യെണ്ണമൊഴിച്ചുപൊഴിച്ചുകുന്ദൻ
 പൂതരാതിസുതൻറശരീരം
 അസ്രംകൊണ്ടുപിളർന്നുസമസ്തം;
 ശക്തികുറഞ്ഞുകിരീടിയുമപ്പോൾ
 ബലവിമോഹംവിണിയുതേരിൽ
 സാത്യകിതനോടഭിമുഖ്യമഥ
 ഏറ്റമയങ്ങിലറക്കുവുമായി
 ഗയനെവിടപ്പുനരണത്തരംചെയ്തു
 മുരരിച്ചുനാനംചെന്നുതുടങ്ങി
 ഗംഗാസുതനുംനാകാൻകനം
 സംഗമമാളതുടങ്ങിവിവിതം
 സീരിയമോടിയടുത്തിടുമ്പോൾ
 ഗുരുവരനാകിയഭ്രാന്തരുമോര
 തുരഗനതാകിയതുകുമിണിസുതനെടു-
 മാംഗേശപരനാംകുണ്ഠനമോര
 ദുഷ്ടാസനങ്ങളൊവർത്തനുടെ
 ദുഷ്ടാപ്തങ്ങളുകുളഞ്ഞാനപ്പോൾ
 ചെന്നുമാറ്റമനയനനുദാരൻ
 ശരണസുരനാടെവില്ലുമുറിച്ചു
 തെറ്റുന്നവരുടെതേരിലിരിക്കും
 മറ്റൊരുമാപമെടുത്തുകലച്ചു
 മുരരിച്ചുതന്നുടെതിരുവുടലെല്ലാം
 ശരനിരകൊണ്ടുമുറിച്ചുചമച്ചു
 അംബുജനയനൻകോപംസഹിയര-
 ണ്തംബുജസംഭവബാണമയച്ചു

ഭീഷ്മമതിനെ ബലമായിച്ചി
 ട്ടുയറാടങ്ങു പതിച്ചിതുതേരിൽ
 തുരുവന്നം വിള നെക്കരത്താൽ
 സിരിയെ യപ്പോൾ സമ്മാനിച്ചു;
 ക്രോധവുമൊന്നു ലഭിച്ചുതുകൾ
 ഞാനരുമിങ്ങുതിരിച്ചിതുപൊള
 ഫലം തന്നെപ്പോൾ മോഹകുന്നമ
 നിൽക്കുമുരാരെയെന്നുചെയ്തു
 വിരിവഗണംകൊണ്ടുവിനാശത്തെ
 വിധമല്ലാതെ പരമച്ചിരിപ്പി;
 ഭീമനമാപ്പാൾ മോഹമകുന്നമ
 രാമനെനോക്കിയുരച്ചുതുടങ്ങി
 അമ്മ നകുണ്ഡനാരുപരത
 ഗണ്ണിത മോടുപിണങ്ങുന്നരം

പലപലവിശിഖങ്ങളയച്ചിടുന്നു;
 ഫലമില്ലെന്നിരുവരുന്നിനച്ചിടുന്നു
 യുദ്ധതിമുഖമൊന്നുകുറത്തിടുന്നു
 അതുകണ്ടുവിജയനം ചെത്തിടുന്നു
 അനിഖജനൊരുമയൊടണഞ്ഞിടുന്നു
 അനവധിശരങ്ങളുപൊഴിച്ചിടുന്നു
 തരണിജനവയെല്ലാം മുറിച്ചിടുന്നു
 സരസിജശരനെയും വലച്ചിടുന്നു
 അനവധികബന്ധങ്ങൾ നിറഞ്ഞിടുന്നു
 കഴുക്കുപുറം നികളം നിറഞ്ഞിടുന്നു
 ജലധിയുംകുലത്തിട്ടമറിഞ്ഞിടുന്നു
 ഗിരികളും വടിവോടുകൂടിപ്പിടുന്നു
 വനതലമുഗമെല്ലാം കൂടിപ്പിടുന്നു
 പടയുടെ വിധമെല്ലാം പകർന്നിടുന്നു
 ഇടയിടെ വിജയനം വലഞ്ഞിടുന്നു
 കഠിനമായ മുകുന്ദനം വലഞ്ഞിടുന്നു;
 സാത്യകിയൊരുശക്തിയെ ചൂടിടുന്നു
 അഭിമന്യുവതുകണ്ടുപെഴിച്ചിടുന്നു
 കലയത്തിൽ മുനിതാനും രസിച്ചിടുന്നു.

കെല്ലും വിജയൻകരയാഞ്ഞുപോൾ
 മല്ലാരിയെ വളർന്നിതുകൊപം
 ഗന്ധർവാസ്യന്റെ മുമ്പാകെ
 കൈയെഴുത്തുവെക്കുവാൻ

മുമ്പുകമസ്യംകൊണ്ടുതടുത്തു
 വിഹ്വലമാനസനായകിരീടി;
 പവനവിശിഖമയച്ചു കൂട്ടു
 ഗന്ധർവാജരാരത്താൽ നീന്തി;
 പവനശരം പുനരീശശരത്താൽ
 രാമനും മെരുതുകണ്ടുരുദ്രവാരം;
 നാഗാസ്യത്തെ യെച്ചു കൂട്ടു
 ഗന്ധർവാസ്യനെ തടുത്തുകിടപ്പി;
 ആനയാസ്യമയച്ചു കൂട്ടു
 വരുണാസ്യനെ തടുത്തിരുവിയൻ;
 പലപലവിശിഖങ്ങളയച്ചിടുന്നു
 ഉപനതയൊടൊപ്പം വെച്ചിടുന്നു
 പലമോഹങ്ങളെ വെച്ചിടുന്നു
 വെച്ചിടുന്നു വെച്ചിടുന്നു
 കൂട്ടുനീതി വെച്ചിടുന്നു പമിയന്നമ
 വെച്ചിടുന്നു പലകൂട്ടു കരത്തിൽ;
 വിക്രമജലധി പാണ്ഡവനമ്മുടെ
 പകുതിത്താവണമുകൾക്കു
 വിക്രമമൊക്കെയുമിവിടെക്കാണാം
 പകുതിത്താവണമുകൾക്കു
 എന്നരുൾ ചെയ്തു സുദർശനപകു
 ന്നാശത്തു നോക്കിപ്പോന്നു
 കൊടിദിവാകർമ്മധലസദൃശം
 ശോഭകലൻ ജലിച്ചുതുടങ്ങി
 ദിവ്യിച്ചുനെയും ജലാലകരതന്നിൽ
 ദിവ്യപുക്കൊരുശലഭകൾപോലെ
 പടകളുശവം വെച്ചുതുടങ്ങി
 പടുതമൊന്നു പടുങ്ങി സുന്ദര;
 ഞെച്ചുപരാക്രമനാകിയവിജയൻ
 യെയ്തു പൂണ്ടുനമിച്ചു മോഹം
 പാശുപതാസ്യമെടുത്തുതെടുത്തു
 കൂസൽ വെടിഞ്ഞുപ്രായാഗിച്ചുപ്പോൾ
 തിളയനൊക്കെ ശിച്ചുതുടങ്ങി
 ദിനകരശോഭയുമില്ലാതായി
 പകുതിത്താവണമുകൾക്കു
 ലിക്കാണായ പ്രപഞ്ചനാസ്യ;
 അഞ്ചുപാരികളൊക്കെയുമൊടി
 നാൽമുഖനപ്പോൾ ഭീതിമുട്ടുതു;

യുദ്ധാകുലമതിലുണ്ടെഴുന്നള്ളി
സിദ്ധാന്തങ്ങൾപറഞ്ഞുതുടങ്ങി;
നന്ദാത്മജയമരിനാരായണന്മാരി
നരകമുരാരംപങ്കജനേത്ര!
ചക്രമടക്കുകവേണംഭഗവാൻ
ഒക്കെനശിക്കുംത്രീഭുവനമിപ്പോൾ
പാണ്ഡവവീരധനഞ്ജയനീയും
തുണ്ണശരമുടനാവാരാധിക്ക
ചക്രമടക്കിമഹേശപരനാൻമുഖ
മുഖ്യന്മാരെനമിച്ചിതുമവാൻ;
പാണ്ഡവനുംശരമാവാൻമി
തൽക്കുലങ്ങളുകുമ്പസാരം
മാരൊന്നകനെത്തൊഴുതുമിട്ടു
നീമജസംഭവപാദകൃഷ്ണ;
അംബുജഭവനംസന്ധിപറഞ്ഞു
നിൽപമാനസപിജയാകേരക്ക
ഗയനാമിവനെനമുക്കതരണം
അപജയമൊന്നുവരികയുമില്ല
ഞാനങ്ങാട്ടിഹനൽകാംഗയനെ
ഉന്നവരുമെന്നാധികരംവണ്ടാ
ഉൽപ്പലസംഭവനിന്തിരുവടിയുടെ
കല്പനകേരപ്പാനിഷമുമില്ല
എന്നരുൾചെയ്തുമാധവനേരം
ഒന്നരുൾചെയ്തുപാർത്ഥനേരം
നയനമടയ്ക്കാതെപാർത്ഥിക്ക
ഗയനെത്തരുവൻമിഹനിൽ
അജ്ഞാനാക്ഷിയെപ്പറ്റിയൊ
അപൂതനല്ലാതെമിഹനിൽ
തൂക്കിക്കൊണ്ടുവിടിച്ചുടുകൾ
ചക്രംകൊണ്ടുശിരസ്സുമിട്ടു.

പൃഥ്വിയിലിട്ടുവിരിച്ചിട്ടുഗേപൻ
സത്യംസഫലംവന്നുതുളുപം
ഉൽപ്പലസംഭവനവനഭകൃഷ്ണ
ഉൽക്കനിവോദംയോജിപ്പിച്ചു
പ്രാണബലങ്ങളുമാനുവരത്ത
ദീനതതിൻതെളിഞ്ഞിതുമനസ്സ
വീരധനഞ്ജയഗയനീതപാദേ
ആരംകൊല്ലുകയില്ലിനീയിവനെ

എന്നരുൾചെയ്തുമാധവനേരം
നന്ദാത്മജനടസപിധംപുക്ക
സന്ധിപറഞ്ഞുനിരത്തിപതുക്കെ
ചന്തമൊടാതുമാഞ്ഞാനപ്പോൾ
ശരണനന്ദനനാദികളൊക്കെ
സന്തോഷിച്ചുതെളിഞ്ഞുവിളങ്ങി
പാണ്ഡുസുതന്മാരംബുജനേത്രനെ
വീണുവണങ്ങിസ്തുതിയുംചെയ്തു.

മല്ലൂരിദേവദേവപാററിവല്ലോയുവന്നതെല്ലാം
മെല്ലെന്നുംബാധിക്കണംകല്പാണമുതൽ!കൃഷ്ണ
നിന്തിരുവടിയല്ലാതായാരംഞങ്ങൾക്കൊത്ത്
ബന്ധുവാരംബുജാക്ഷ!സന്തതംവണങ്ങുന്നേൻ
ചെന്താറിൽമാതുതൻറചന്തൊക്കെകൊക്കതം
നീൽ

തന്നകംകമംകൊണ്ടകിതമാറുള്ളാനേ!
കാരുണ്യമുതൽ!നിൻകൊരുണമുണ്ടാവാനായ്
പാരിച്ചുകേൽ!യോദംപുജിച്ചുവണങ്ങുന്നേൻ
കന്തിനയന്മാരോസന്തപമുണ്ടാകേണ്ട
ബന്ധുതന്നെത്തന്നിങ്ങരക്കന്തരംതെല്ലുമില്ല
വന്തവർനിങ്ങളാളാമത്വരംവേണ്ടതല്ല
ഉസാരംചെയ്തോളുസ്സഹമെന്നവേണ്ട
ധർമ്മതനയ!വിധവന്നാലുമരികത്തു
നിൽപമിഹനീയുംസമ്മാനിച്ചയക്കേണം
ഉന്നതസ്വഭാവീഭാവന്നാലുമരികത്തു
എന്നോടുശ്ശതെല്ലംനിന്നാണതെന്നീടേണ്ട
നാനാപ്രകാരംതെല്ല!പാരുഷ്യംനിന്നോടൊരു
കാലമുണ്ടാകുമെന്നാരേലസ്യംതാനീടേണ്ട
എന്നുകാലംതെല്ലാമവ!നമസ്തരാ
മഹാമഹിമർത്ത്യപങ്കാപ്പകുക്കീണങ്ങൾപോണം
നരഥ

ചെങ്കിനഭാജ്യപാണ്ഡുസുതന്മാർ
തെക്കതെരവീണനമിച്ചൊരുശേഷം
നാതികുതുകത്തൊടുഭഗവാനവരെ
അതിശയമായ്തന്നഗ്രഹമേകി
മലിനതപോവാൻസ്നാനചെയ്തു
മലിനമകന്നൊരുമുനസഖിപല
സ്നാനചെയ്തുവരരക്കെട്ടി-
ട്ടുചക്രംതുണകഴിച്ചു
മഹാമഹാമഹാമഹാമഹാമഹാ
ബഹുതരവിഭവാൽസദ്യകഴിച്ചു

പാഞ്ചവ്യഷ്ണികളൊന്നായപ്പോൾ
കണ്ണാടികൾമുണ്ടായിരുന്നു
കൂറയുന്നതുകൊണ്ടിവർക്കിട
പോലുംവേണ്ടുന്നമുക്കിനിയെന്ന്
വേറായുയ്ക്കുതിവിരുതമാരതി-
വേഗാൽപാങ്ങിനിന്നച്ചിതുപല്ലം
ബ്രഹ്മാണമനാനാരമുനിയുടെ
ഏഷ്വാനികെട്ടുതരമരമലം
കൃഷ്ണനശാവിശേഷിച്ചുണ്ടാം
തിക്കു്ണപരശുനായനമിഷം
ശതകൾക്കിടർപാത്രവുമായി
അത്തൽമുഴുത്തമവൈവുമായി
ഇത്തരമൊത്തുകൾക്കൊഴം
താതുകമിക്കാതങ്ങുമിട്ടു
തൽക്കനാടികളാടിയെ ചന്ദനം
നികലിക്കുന്നസനാകിയഗേപൻ

വെൺമതിശോഭയിച്ചൊരുബലനം
നന്മയിലർപ്പൊഴുതപറഞ്ഞു
പേരവതിനായമതു നീയുണ്ടാം
നാരദമുനിയുപന്ന കരോ
മുനിയെപണ്ടു് ഹലായുധനപ്പോ-
ളിനിയെത്തുളളതൊത്തുപാത്ത്
കന്ദോപനാരുവിങ്ങിലിങ്ങിനെ
കവിവല്ലാതായൊരുതകപ്പം
ഇങ്ങിനെകേട്ടൊരുമുനയപ്പോൾ
മംഗലവാക്കുകൾകൊണ്ടു പര
സംഗതിയവ്കൊണ്ടു മറ്റൊരു-
ട്ടങ്ങുമുണ്ടുന്നതൊരുനിയും
മംഗലദേവത കരുതുന്നതും
മങ്ങിടൊതൊരുസനകളോടും
മംഗലമാകിയപാദകചുരിയി-
ലങ്ങുമിട്ടുമരിയുമാലിയും.

കൃഷ്ണാജ്ഞാപിജയം കാട്ടുതുളളൽ സമാപ്തം.

നിവാരകവചവധം

കാട്ടുതുളളൽ.

ഹരിതമഹാമുണ്ഡരാശിധനഞ്ജയ-
തന്മിതനിയുടനരിതെനൊൻ
അമ്മിവരൂഷ്ണനോടുതപോബല-
ബഹുമതികൊണ്ടുനസ്രംപാങ്ങി
സന്ധിതമനോരഥനവനിഹചിലനരം
ഇന്ധിതമഹാഗിരിതന്നിൽവസിച്ചു
അക്കാലത്തുരായിപനൊരുനാ-
ളിക്കുമസർവ്വമറിഞ്ഞുതദാനിം
ഉൾക്കൊള്ളത്തിൽവളന്നൊരുമോദമ-
കൊത്തൊളല്ലൊതെചമഞ്ഞു
കൊണ്ടവിട്ടുപരശുമഹെല്ലാം
കൊൾക്കൊന്നൊരുനകനപിത്തേ
നില്ലാത്തുളവാക്കുകൊരുമെന്തപ-

രക്കണ്ണമതമൊത്താലും
വിക്രമജലനിധിമറകിയവിജയനെ
യിക്കലൊപ്പുനരിവിടെവരുത്തി
ഇക്കണ്മിഴികൾക്കൊന്നങ്ങത്തിനു
തക്കൊരുഭാജനമാക്കൊപിനെ
ഊക്കുന്നനീശാപരഭടരുടെ
മുഷ്ടമിപ്പിച്ചിടാമതിനവ
രാത്രമെന്നതുകുറവില്ലവന-
ച്ചക്രായുധസഖിയൊകനിമിത്തം
ചേതസിചിന്തിച്ചുടനേവപുത്ര
ഇതൻതന്നെസാരമിയാകും
മാതലിതന്നെവരുത്തിത്തരസ
പിതീമുഴുത്തിമരുളിചെയ്തു

പശുപതിതന്നെസ്സേവിച്ചുൻ പാദ
പാശുപതാസ്രംവാങ്ങിപ്പരിപിന്നാ-
ടാശുഗനനന്ദനസോദരജ്ജന-
നാശുവസിച്ചിടുന്നിതനിയതം
ആശയമതിലിന്നവനെക്കാണ്മാ-
നാശനമുക്കുചളന്റീടുന്നു
ആശുതരംനീവിജയനിരിക്കും
ദേശംനോക്കിനടന്നീടേണം.

തത്രപെന്താഭൂതമിന്നുപോയത്-
പുത്രനാകമവനോടുമദിയം
വർത്തമാനമുരചെയ്തീലവൻപുന-
രത്രപോരുമുടനെന്നതുതാനം
പാർത്ഥിവോത്തമകലാലംകരണൻ
പാർത്ഥനന്നഭവനങ്ങളിലെല്ലാം
കീർത്തിഹന്തവളുതന്നുപരമാ-
ക്കാർത്തിയുംബതവളുനൂതങ്ങളി-
പാർത്ഥലത്തിലവനോടുസമാനൻ
പാർത്ഥകുറുങ്കിലിന്നൊരുപാദിപ്പു.
ഇത്രിലോകപതിയായിടുന്നൊരു
ദൈത്യവൈരിപുരുഷോത്തമനോദുസ്-
ഖികപമുണ്ടവനിതെന്നുജഗത്തിലൊ-
രുത്തരുംബതധരിക്കാതില്ലാ
ഇത്തരംബലപരാക്രമനായമ-
രുത്തനുമുസഹജൻതാനിന്നുക-
രത്തിൽവില്ലാഭമുരങ്ങളുമേന്തിയ
രത്തുവന്നുപാർത്ഥത്തിലൊക്കെയും
മാതൃകൊണ്ടു കർമ്മം ചെയ്ത
പിന്തു പിന്തനാപാദുരപുരുഷ
കുത്തുമുത്തശസ്ത്രസഞ്ചാർത്ഥനി-
കുത്തമാക്കിയാത്രമെല്ലായിലൊ-
രത്തലില്ലപാർത്ഥനെന്നുമാറ്റം
പിത്തതാരിലോർത്തുകൊൾകുലാദരം
ഇത്തരംബഹുപരാക്രമനാകി
പുത്രനെസ്സുപദികാണാൻപാദനം
പിത്തതാരിൽവളുതന്നതിനാൽനി
തത്രപോയിവരണംബതശീലും
വിനോകമവനേക്കാണെന്നിഹ
കാഴ്ചമുണ്ടുപലതുംസാധിപ്പാൻ

പോരമിന്നതിന്നുവേണ്ടുവെരമോ, ബല
വീര്യവുമമകമാകുന്നുണ്ട്
സാരഥിക്രിമപിതാമസിതനെ
തേരിലേറിനടകൊൾകസമോദം

ഇത്രെൻറകല്പനകളിവണ്ണംകേട്ടുതൻ
സാസ്രാനന്ദംവണങ്ങീസുന്ദനംതന്നിൽകേറി
മന്ദേതരംനടന്നു സ്വർല്ലേകംതന്നിൽനിന്നു
ഉല്ലാസമോദഗിരിവല്ലഭൻതൻറപാർശ്വ
മെല്ലേമ്പാൾപലവിധമെല്ലാമവിടേക്കുണ്ടു
സിലന്മാരോടു ചില വിദ്യാധരന്മാർസുര-
സാധ്യന്മാരുമെന്തുശ്ലാക്കിമാരുപല
ഗന്ധർവന്മാരുംദൈത്യ ബന്ധുകുന്ദരിമാരും
സന്തോഷമോദമോരോടേതുവസിച്ചിടുന്നു
യക്ഷന്മാരോടുംചില ഭക്ഷന്മാർമുനിമാരും
അക്ഷികളുമടച്ചുങ്ങക്കുമാലവിടിച്ചു
ഭക്ഷവൈരിയെപ്പുറിച്ചുക്കീണകേരിമയോടും
തൽക്കണ്ഠമെപ്പുന്നതുംകണ്ടാനങ്ങൊരുദിക്കിൽ
വീണാലാപിനികട വീണാപ്രയോഗത്തിലും
വാണീഗുണങ്ങളിലും പ്രീണിച്ചുകൊണ്ടു ചിലർ
വാണീടുന്നതത്രേ കണ്ടാനങ്ങൊരുദിക്കിൽ
കന്തന്മാരോടുകലഹിച്ചുഗമിച്ചിടുന്ന
പുരന്തൻമൊഴിമാരേത്തിരഞ്ഞുടൻവല്ലഭന്മാർ
കന്താതേന്നിലുടനന്നുകണ്ടറിയാഞ്ഞു
സന്താപമായിവന്നു കൂടിസഭമുമ്പം
സ്വപ്നപ്രാദശങ്ങളിൽ പെണ്ണതിരയുമപ്പോൾ
സ്വപ്നപ്നത്തിൽകാണാമുള്ളവരാശങ്കവും
വെള്ളികൊണ്ടുള്ളദിക്കിൽപെണ്ണതിരയുമപ്പോ-
വെള്ളപ്നത്തിലവിടയുപലപരക്കാണാം [ര
നീലകല്പങ്ങളിൽ മാംബതിരയുമപ്പോൾ
നീലപ്നത്തിലവിടയുപലപരക്കാണാം
സാക്ഷാത്തന്നെടൊയ്യേകണ്ടറിയാഞ്ഞങ്ങൊറം
സൂക്ഷിച്ചുകാണുന്മാർനടന്നിടുന്നൊരുദിക്കിൽ
കാട്ടാളന്മാർകുറുത്ത ചട്ടകുടുമുടലി-
ലിട്ടമുരക്കിത്തൻറ കൂട്ടങ്ങളോടുമങ്ങ
വെട്ടിച്ചിരിച്ചുമിടി വെട്ടുംകണക്കെപരം
കാട്ടിൽവന്നുടനൊരുകാട്ടിൽവലകുറുന്നനായ്
കെട്ടിയുറപ്പിച്ചനായ്കൂട്ടങ്ങളോടുമങ്ങ
വെട്ടയ്ക്കിറങ്ങുന്നതുംകണ്ടാനങ്ങൊരുദിക്കിൽ

ആദ്യമായിലുകൾക്കും അടുക്കലിലുകൾക്കും
 കാഴ്ചമാർപിടകൾക്കും വേടിമുഴുത്തതന്റെ
 നാടുപെടിഞ്ഞശിശുവോടുന്നെങ്ങാരുദിക്കിൽ
 മത്തഗുണങ്ങളുടെമസ്കതലങ്ങളിൽ
 ശക്തിപെരുത്തിടുന്ന ഹസ്തങ്ങൾക്കൊണ്ടിട്ടു
 മേന്മാക്കിയുടനെ മെത്തിയൊഴുകുംപോര
 കത്തിക്കുടിച്ചുദര ചൂർത്തിവരുത്തിപ്പിന്നെ
 കൂർത്തുള്ളനൊക്കെക്കണ്ടു കത്തിപ്പിളന്നിതിലെ
 മുത്തുകൾക്കെവിടെലിലിട്ടുകുളിച്ചുസിംഹം-
 സത്തമന്മാർവനംതകത്തുനടക്കുന്നേരം
 പോരകൊണ്ടല്ല സിംഹം ചൂർത്തിയിട്ടെടുത്തേ
 വേദന്മാരായതിനെ താഡനം ചെയ്യാനായി
 കാഴ്ചതകത്തു വഴിതേടിനടന്നിടുമ്പോൾ
 മഞ്ഞുകൾക്കൊണ്ടുരക്തം മാഞ്ഞുവഴികളു-
 റിഞ്ഞുകൂടാഞ്ഞ പർക്കരിഞ്ഞുമുഖങ്ങളിട്ടു-
 മഞ്ഞുസാനിൽക്കുമ്പോൾതെളിഞ്ഞു കാണുമ്പോൾ
 വൃക്ഷങ്ങൾതോരംഗുഗ സത്തമന്മാരുടേതത്ര
 കൈത്തലങ്ങളിൽനിന്നു മുക്തങ്ങളായുജ്ജ്വല
 മുത്തുമണികൾക്കു ചിത്തംതെളിഞ്ഞുടനെ
 എത്തിവേദന്മാർചെന്നടുത്തുകുണമുണ്ടു-
 യോഗിപ്പുതുംകണ്ടാനെങ്ങാരുദിക്കിൽ.

പലവിധമിങ്ങനെപവതസിമം
 വലരിപു സുതൻകണ്ടുടനേരം
 കലിതകതു നഖമാശ്രയിക്കുന്നില്ല
 നഖമൊടുവിജയനിരീക്ഷിക്കുകിൽ
 തേരുവായിച്ചുകൊണ്ടിഹനമ്മുടെ
 നേരേയീങ്ങു പരന്നൊരുപീഠം
 ആരെനെന്നുമറിഞ്ഞില്ലവനൊരു
 വീരശിലാമണിയെന്നതുറന്നം
 കരുണാവാരിധിക്രമത്താണേ
 കരുണമുഴുത്തിനവന്നിടുകയോ
 അരുണൻതാനേവരികയോകുറുത്താൻ
 വരുണൻ പഴിതപ്പിടുകയല്ലി
 കരളിൽശക്തിമുങ്ങിനവനാർത്ഥം
 തന്നെത്തുറവുസ്പഷ്ടമുനരം
 സുരപതിസുതനരേകിലണഞ്ഞു
 പെരികിനകൊരുമുഖമൊടുപറഞ്ഞു.

ഭൂമിപാലകമെഴുതിക്കേണം! ശ്രീ
 ഭീമസേനസഹജാ ഗുണരാശോ
 ധീമതാംപര ധനഞ്ജയ നിന്നുടെ
 ഭീമമായഭജവൈചമതിനാൽ
 കാമവൈരിചരിതുപുനതായ്രണ-
 ഭൂമിതന്നിൽനിന്നാദരവോടെ
 കാമിതങ്ങൾബതനൽകിയതുസുര-
 ധാമസിംഹനിമഹേന്ദ്രൻതന്നുടെ
 കാമിനിമണികൾകീർത്തിക്കുന്നു
 രാജനീയകുട്ടുണാകരസിന്ധോ
 പണ്ടുവെത്തിയ നങ്ങളുൾക്കേ
 കുന്നനില്ല വെട്ടുശരമരം വിൽ-
 കൊണ്ടുപഞ്ചവിശിഖങ്ങൾതൊടുത്തുട-
 നിങ്ങളെ നിമയം കേസി ചലതപം
 പുണ്യനില്ല മൊരുലാക്കുമുറിച്ചു
 കൊണ്ടുവേണിയെരരിച്ചൊരുവീര
 പദം

ദേവധീപനന്ദനാകേരക്കുനീ
 കേവലമെൻവചനം
 ദേവദേവൻതൻറകേതശിരോമണേ!
 ദേവകീ സുന്ദരവേസാമോദം (ദേവ)
 ഇന്ദ്രൻമന്ത്രാണീദേവിക്കുന്നിൻമുഖ-
 ചന്ദ്രാനക്കുറുത്താൻമോദരംനിതാന്തം
 ഇന്ദ്രകുലമണിദീപമേമാനസേ
 നന്നായ്വളർന്നിടുന്നനിയതം (ദേവ)
 കൈതവമല്ലിതുകൾക്കുഭവാൻ തന്നെക്കു-
 ണ്ണതിനായിമുദാഭൂശന്തവ
 താതൻസന്ദേശംകൊണ്ടിങ്ങുവന്നുഞാൻ
 മാതലിഎന്നറികമന്മാർത്തൻ! (ദേവ)
 തരിൽകരയേറീട്ടെന്നൊടുക്കുവേ
 പോരണമിന്നു പിമോവിജയനീ
 മാതതരമോരോവസ്തുവിശേഷങ്ങൾ
 സൈപരമായിക്കാണാമല്ലോസുരാലയേ
 ദേവധീപനന്ദനാകേരക്കുനീ
 കേവലമെൻവചനം

മാതലിതന്നുടെവാക്കുകളിങ്ങനെ
 മതികലതിലകൻകേട്ടൊരുനേരം

മതിയിൽവളന്നൊരുക്കെതുകമോടെ
 ഇതിപുനരങ്ങുപറഞ്ഞുതുടങ്ങി
 ജനകൻതൻറനിയോഗംകൊണ്ടിഹ
 കനിവൊടുനിന്നെക്കണ്ടതുമുഖം
 ഭാനവധിസുഖമിന്നിപ്പോൾമരക
 മനരൂപികൾവളന്നിടുന്നു
 വരികസഖോനീതേരിൽകേരക
 സുരലോകത്തിനുപോയിടുകനാം
 പെരുവഴിതന്നിൽക്കുശലപ്രശ്നവു-
 മുരചെയ്തുകൊണ്ടുഗുഹമിക്കാം
 അച്ചുൻതന്നെക്കാണാൻപലനാ-
 ലിച്ചിപ്പിങ്ങനെമേവുണുണാൻ
 തുച്ഛംസംശയമില്ലിഹകണ്ടാ.
 ലിച്ചിക്കുന്നവരങ്ങൾലഭിക്കും
 ഇങ്ങനെചൊന്നമമാതലിയോടും
 തിങ്ങിനസുഖമൊടുതേരിൽകേറി
 മംഗലരൂപൻപാത്മനമൊന്നി-
 ച്ചുങ്ങുതിരിച്ചുപുനരതിവേഗം
 ചമ്പതാളം

സുരവരനസുതനംസുരവരകുമാരനും
 തപരിതഗതിയോടവർതേരുവഹിച്ചുടൻ
 സുരനഭികടന്നുടൻസ്വർഗ്ഗപ്രവേശിച്ചു
 സുരവരപദാന്തികേചെന്നുനിന്നിടിനാൻ
 സുരവരനുമതുപൊഴുതുസുരഗണസമേതനായ്
 സൈപരസഭാങ്ങരോമവുദശാങ്ങരേ
 വിരവിന്നൊടുവിജയനമസവിധഭൂവിചെന്നുടൻ
 വീണനമസ്തരിച്ചിവണ്ണമോതിനാൻ
 ജനകീജയ!ജഗദധിപ!ജയ!ജയ!നമോസ്തതേ
 ജംഭനീഷ്ടഭന! നിൻപാദദർശനാൽ
 ജനനഫലമടിയനിഹകരതലസമാഗതം
 ജാതമോദേനമംകൊത്തുകൊള്ളേണമേ
 ഗുരുജനകൃപാമൃതംകൊണ്ടുതന്നെറുണാം
 വഴുതഖിലമിതിവിബുധവാക്കുകൾക്കുണങ്ങാ-
 കരുണയൊടുമടിയനെയനുഗ്രഹിക്കേണമേ [ൻ
 കാരുണ്യമുത്ത്നനമസ്ത!നമോസ്തതേ.

ഇതഥംകേതിമുഴുത്തുടനേപല
 കീർത്തനമമ്പൊടുചെയ്തജയന്തനൊ-
 ടൊത്തുസമീപമേവുവിജയനി-

ലത്യന്തംകൃപാപുണ്ടമോഹനൻ
 സതപരമരികിലണച്ചുപുണൻ
 പുത്രസ്നേഹവശംഗതനായി
 അഖ്യാസനവുനേൽകിയിരുത്തി
 ബലാമോദമിതരുളിച്ചെയ്തു
 ഉണ്ണീകേരക്കുടനഞ്ജയമകനേ!
 ചുണ്ണയുണ്ണുനിനക്കലഭിക്കും
 ചണ്ഡരിപുക്കളെവെൽവാനുള്ളൊരു
 വാണധിത്വവുമുദവായുരമല്ലോ
 കണ്ണിൽപരിചൊടുനിന്നെക്കാണാൻ
 കൈതുകമോടുവസിക്കുന്നെൻഞാൻ
 കണ്ണായിരമുള്ളതുകൊണ്ടിന്നിഹ
 ചുണ്ണാനന്ദമെനിക്കുഭവിച്ചു
 ധർമ്മതന്ത്രജനസുഖമോ?തനയ!
 ധർമ്മതന്ത്രജനസൗഖ്യംതന്നെ
 ധർമ്മമൻപൊടുചെയ്യിടുന്നോ?
 ധർമ്മമൻപൊടുചെയ്യിടുന്നു
 അമ്മയ്ക്കുംസുഖമല്ലീ?തനയ?
 അമ്മയ്ക്കുംസുഖമെന്നവേണ്ട
 ഭീമനമനജനാക്ഷംസുഖമോ?
 ഭീമനമനജനാക്ഷംസൗഖ്യം
 കൃഷ്ണയുമമ്പൊടുമരുവീടുന്നോ?
 കൃഷ്ണയുമമ്പൊടുമരുവീടുന്നു
 കൃഷ്ണനെയുണ്ടോ?സേവിക്കുന്നു
 കൃഷ്ണനെഞങ്ങളുസേവിക്കുന്നു.
 ഭൃത്യന്മാരുംനീങ്ങളൊടനുദിന-
 മൊത്തുസുഖനവസിച്ചീടുന്നോ?
 ഭൃത്യന്മാരുംഞങ്ങളൊടനുദിന-
 മൊത്തുസുഖനവസിച്ചീടുന്നു
 കുരുടച്ചുരുടെമക്കൾകുറ്റിയ
 കുന്ധതികൾകൊണ്ടിഹനീങ്ങളുശേഷം
 കുറ്റിൽവസിച്ചീടുന്നെന്നുള്ളതു
 കേട്ടിതുഞാനകമകളുശേഷം
 കള്ളച്ചുരുകളിടുകളിച്ചുട-
 നുള്ളതശേഷംകൈക്കലതാക്കി
 തള്ളിവനത്തിലയച്ചുടനേററവു-
 മുള്ളിലഹമ്മതിയോടുംപലവക-
 ഭേദപറഞ്ഞുതെളിഞ്ഞുവസിക്കും

കള്ളനാരതനൊടുനഗരപു-
 മുളതരശ്ശനൊരവതവാ-
 നുള്ളൊരുകാലമടുത്തുകൊരോ!
 ചെന്താർമാനിനികണവൻതൻപദ-
 ചെന്താർമടിയിണയുണ്ടുസഹായം
 ചിന്തയിലായതുറപ്പിച്ചുങ്ങിനെ
 സന്തതമെമ്പാടുസേവിച്ചെന്നാൽ
 ചിന്തിതമഖിലംസാധിക്കുപുന-
 റെന്ത്യേമൊക്കുവുമൊളുഖകിക്കും
 ഭൂമിയിലവതാരമെന്തെന്നു
 ഭൂപാലാകൃതിപുണ്ടൊരുദേവൻ
 ഗോപാലാർത്ഥനെന്നറിയേണം
 ഇക്കമരപ്പകലെല്ലാമെന്നുവു
 മുറിക്കുമെത്തിൽവിചാരിച്ചെന്നാൽ
 ദുഃഖമൊഴിഞ്ഞുസുഖമെന്നവ-
 സിക്കാമരികടെമുഷ്ടംസകല-
 മടക്കമവരിലെതിക്കുമവരെയും-
 ടിക്കാമവവുമൊഴിക്കാമവനിമേ-
 ളിക്കാമവശതതീക്കമതിനൊരുനീക്കുവുമില്ല.
 നാരായണനെക്കല്പനയെന്ത്യേ
 പാരിലൊരാശ്രയമില്ലെന്നുള്ളതു
 നേരേകരുതീക്കൊള്ളണമേഹൃദി
 സാരമിതെന്നുധരിച്ചീടേണം
 നിന്നുടെസുകൃതവിശേഷംകൊണ്ടുട-
 നിങ്ങനെപുത്രസ്ഥാപനമായി
 യന്ത്രമേതെന്തൊരുവനുമിന്നിതു
 വന്നുവെളിപ്പതിനുംബഹുവിഷമം
 ഇവിടെവരാനായുള്ളൊരുമോഹാൽ
 ഭൂവിപലതണ്ടുതപംചെയ്യുന്നു
 അവിടെമുളിയിൽക്കേതിയൊടുംചിലർ
 ശിവരാമസ്തുതിചെയ്യിച്ചു
 ഹരിനാമജപംചെയ്യിച്ചു
 ഹരിപദപൂജകൾചെയ്യിച്ചു
 ഭക്തവകയോഗംസാധിക്കുന്നു
 പരിചൊടുതാഗംചെയ്യിച്ചു
 ഇങ്ങനെപലതുംചെയ്യുന്നാലും
 ഇങ്ങുവരുന്നവർദുർല്ലഭമേത്ര

മംഗലകർമ്മവിപാകംകൊണ്ടു
 സംഗതിചേരേലവന്നുവേദിക്കും
 നിന്നെക്കാണ്മതിനാശമുഴുത്തുട-
 നിശ്രാണിയുമമമരുവീടുന്നു
 എന്നതുകൊണ്ടിനിവൈകാതവളെ-
 ചെന്നിറക്കുണ്ടുവരണമിദാനിം
 തുഗപരാക്രമരംഭംനിന്നുടെ
 യിഗിതമഖിലംസാധിച്ചീടും
 മംഗലമസ്തുനിനക്കനിതാന്തം
 സംഗഭൂവിജയപുരതമല്ലോ
 താതൻതന്നുടെകല്പനയിങ്ങനെ
 തസാകേട്ടുനന്ദനന്ദനനേ
 താണവണങ്ങിക്കൊണ്ടുനടന്നു
 തന്നെത്തരുജയന്നുനായി
 സാമോദൊഴുങ്ങിരുവതമായി
 തമ്മിൽകയ്യുംകേരളുപിടിച്ചുട-
 നമ്മവസിച്ച്കൊന്നാരുമണിയ
 ഹർമ്മ്യംതന്നിൽചെന്നുകരേറി
 അനുപുരമതിലാശുകടന്നുട-
 നന്തികസീമനിമെല്ലെന്നരം
 കന്തിസുതനെക്കണ്ടമശചിയാ
 സന്തോഷാശ്രുക്കണങ്ങിചൊഴിച്ചു
 വന്നിടയുംപോർമുഖകളിൽനിന്നു
 ചിന്തിച്ചുപൊലുംദേവിങ്ങ
 കനിവൊടുപാർന്നമപ്പോഴേതന്നുടെ
 ജനനിയെവിരവി ലടുത്തുവണങ്ങി
 അന്നമതികൈക്കൊണ്ടരികേനിന്നവ-
 നന്നയമേവമുണർത്തിച്ചുമാ

പദം

യന്ത്രപുലോമജദേവിസുര-
 മാന്ത്രിജനനീതൊഴുന്നേൻ
 യന്ത്രനായ്വന്നുത്താൻനിന്നെക്കൊണ്ടുകൂലം
 ഇന്ദ്രബിംബസമാനനേസുര-
 സുന്ദരീജനവന്ദിതേശ്വരൻ (യന്ത്ര)
 പാർത്ഥനയംഗുണശീലേതവ
 പുത്രനെക്കരുതേണം
 ആർത്തികളെല്ലാമൊഴിഞ്ഞുനമിക്കുമേൽ
 സ്വസ്തിവരുവതിനിന്നുനിൻപദ-
 മത്തലെനിയേകമ്പിടുന്നേൻ (യന്ത്ര)

വടം.

വീര ധനജയകേരക്കുസുക-
 മാരിഗുണാസ്സവവീരഃ
 പോരിൽജയിച്ചു പുരോധിയാകുന്നീ
 ശരവുമതിതുവേവുമെമ്പാടു
 വിരവിലങ്ങുലടിച്ചു മവിനവീര (വീര)
 നിന്നുകെകീർത്തിവളന്നുലോകം
 മൂന്നുനന്നായിവെളുത്തു ചമഞ്ഞു
 ഇന്ദ്രവിനയകളുകൾക്കുളംമാഞ്ഞു
 ഇന്ദ്രധനാറിഞ്ഞിടാഞ്ഞു വിരഞ്ഞു
 തന്നെമന്ദിരേഖല (വീര)
 എത്രനാളുണ്ടാൻനിന്നെക്കാണ്മാൻമോയ
 ചുത്രവസിക്കുന്നുബാലാ
 ആർത്തികളെല്ലാക്കൊഴിഞ്ഞുനിന്നക്കുമേൽ
 സന്ധിവാരികസമസ്തപദവിയു
 മെത്തുമെന്നതുമോർത്തുകൊരുകനീ
 വീരധനജയകേരക്കുസുക-
 മാരി ഗുണാസ്സവവീര.

ഇത്തരമുൾശിവാക്കുകൾകേട്ടു-
 മർമ്മനതാകിയപാർത്ഥനമുടാന
 യാത്രയുമറിയിച്ചുകൊണ്ടധികം
 ചിത്തസുഖേനതിരിച്ചുനടന്നു
 ഉന്നതമാകിനമണിമഞ്ചാഗ്രേ
 നിന്നുപതുക്കെത്താഴെയിറങ്ങി
 നന്ദികലൻനടന്നവിടെപ്പല
 ശുശ്രൂഷകമതിലാശുചിളങ്ങി
 ഇന്ദ്രസുരംഗനമാത്രനേരം
 ഇന്ദ്രാത്മജനെക്കാൺമാനമ്പൊടു
 വന്നുതുടങ്ങിസുന്ദരിമാർ ചിലർ
 ഉന്നതദിക്കിൽകേറിനിന്നു
 വിജയൻതന്നെചരിതമിതപ്പോൾ
 വിരവാടുനീളെക്കേട്ടുതുടങ്ങി
 കേട്ടവർകേട്ടവർവരവുതുടങ്ങി
 കൂട്ടംവിട്ടുനടന്നുതുടങ്ങി
 മട്ടോലുംമൊഴിമാർ ചിലർതങ്ങളെ
 കെട്ടിയവല്ലഭനോടുചിരിഞ്ഞു
 ചെപ്പിതമെല്ലാമാതുമറന്നു
 പെട്ടെന്നങ്ങുതിരിച്ചുനടന്നു

കാഴ്ചകൾകാണ്മാൻപോകുന്നെന്ത-
 നമുത്തിൽ ചിലവാക്കുപറഞ്ഞു
 വെട്ടുധിഖൊത്തുഗമിക്കാമെന്നും
 കാഴ്ചയുടവയെടുത്തില്ലെന്നും
 അപ്പാളെപ്പെണ്ണെങ്ങെന്നുംപുന-
 റിപ്പോൾതന്നെയ ചരപോയെന്നും
 അമ്പടിവൈചമുജ്ജവരതാമ്മവി-
 ടിപ്പാണെന്നൊരുഭണ്ഡമതെന്നും
 കന്തിസുതനേക്കാൺമാനുള്ളൊരു
 സന്തോഷംഏദിവളുകമുഖം
 പുത്തൻമൊഴിമാരെല്ലാമപ്പോൾ
 ചിന്തകലൻനടന്നുതുടങ്ങി
 ഒറ്റക്കണ്ണഴുതിക്കൊണ്ടൊരുവരം
 തെറ്റെന്നങ്ങുതിരിച്ചുനടന്നു
 ഒറ്റക്കാതിൽതോടയുമിട്ടു
 മറെറരുപെണ്ണുവരുന്നതുകണ്ടാൽ
 ഇത്തുടങ്ങിവികൃതികളോത്തു
 ചിരിപ്പാനുള്ളൊരുകാലംവന്നു
 അക്കൂറുള്ളൊരുവേശ്യപ്പെണ്ണുക-
 റിക്കുട്ടെന്നുനിനച്ചൊരമടപ്പൻ
 വെക്കുമെടുത്തുതന്നവരംചുണ്ണ-
 ഡൊക്കെക്കത്തിയണിഞ്ഞുമുഖത്തു
 മറെറരുപെണ്ണിനുള്ളതപിണഞ്ഞു
 കുറക്കഴൽമണികേട്ടിലേനി
 യാത്രയൊരുങ്ങിച്ചെന്നവരനല്ലൊരു
 വസ്ത്രമിതെന്നുനിനച്ചുകരിമ്പട-
 മെത്തിയെടുത്തതുടുത്തുകൊണ്ടു
 തെറ്റെന്നങ്ങുതിരിച്ചുനടന്നു
 പരിമാസത്തിനുവട്ടംകൂട്ടി-
 പ്പലരംകണ്ടുചിരിച്ചുതുടങ്ങി
 ഫലമില്ലായതുകൊണ്ടുവളപ്പോൾ
 അതിലൊന്നുംഭയോധിച്ചതുമില്ലാ
 എന്നതുകേട്ടുപറഞ്ഞൊരുതരുണി
 യിന്നതിവിസ്മയമാക്കുകുറേറ
 സുന്ദരികാട്ടിയശംശിനിനച്ചു-
 ഖണ്ഡംചിരിയൊമെന്നേവേണ്ടു
 കാഴ്ചകൾകാണ്മാൻപോകുന്ന ചിലർ
 വേശ്യകളായതുകേട്ടുമേിച്ചു

കുച്ചിയപുടവയെടുത്തുകൊണ്ടു
 പച്ചപ്പഴുപ്പുമെടുത്തമവെച്ചു
 ചന്ദ്രമിയെന്നൊരുകുറികൂട്ടാനായ്
 ചന്ദ്രമില്ലാത്തുടനേതന്നെ
 ചന്ദ്രമുട്ടിയെടുത്തുകൊണ്ടവർ
 ചാണതിരഞ്ഞുനടക്കുന്നരം
 തലയിൽരോമവുമില്ലകുണ്ടിയ്ക്ക
 മളവേവന്നുവിടിച്ചെരുവിടപാട
 ജലദോഷംകൊണ്ടുവളരെകുറവായ
 മലസതപുണ്ടുകിടക്കുന്നരം
 തപ്പിച്ചെന്നുവളരികേജവമൊഴ
 ചാണയിതെന്നുനിനച്ചുയറുടെ
 തലയിൽകൊണ്ടുവെള്ളമൊഴിച്ചു
 ചന്ദ്രമെന്നൊരുമുട്ടുടങ്ങി
 തലനൊന്നുപോളായവനവളരെ
 തലമുട്ടിച്ചുറപ്പിച്ചിടിച്ചെടുത്ത
 കലഹിച്ചുഞ്ചാർപോട്ടാനവന്റെ
 ജലദോഷവുമതിനാലെശമിച്ചു
 അതുകെട്ടിട്ടുപറഞ്ഞൊരുതരണി
 ഇതുമൊട്ടിന്നു ചുരുക്കിക്കേണം
 മതികെട്ടിങ്ങിനെചിലർകാട്ടുന്നൊരു
 കഥപെട്ടെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു
 അതുകെട്ടിങ്ങുഗമിച്ചുവെപ്പോരാ
 ദുരമേങ്ങൊട്ടുഗമിച്ചിടുകനരം.

ഏവംപറഞ്ഞു പലദേവനിയംബിനിമാർ
 ഭാവംതെളിഞ്ഞുതത്രപോവാൻതുനിൽക്കുമെല്ല
 സന്തോഷമോടുമവർകുറുകുമാരൻതന്റെ
 അന്തികേചെന്നുണ്ടുപതിനിരുന്നിന്നു
 തണ്ടാർശരണനാണമുണ്ടാമവന്റെരൂപം
 കണ്ടാലതിമോഹനംകണ്ടുസുരാംഗനമാർ
 തണ്ടാർശരത്തിപ്പുണ്ടുകൊണ്ടുമടംകുലൻ
 കൊണ്ടാടിപ്പലവിധമുണ്ടായികാമരസം
 ഉദ്യോഗമോടുചിലൊളംഗീമാതംചില-
 ഉദ്യോഗനേതനിൽചെന്നുശുദ്ധവിധംതുടങ്ങി-

കുളിച്ചുംതമ്മിലമ്പോമ്പുംവിളിച്ചുംസന്തോ-
 ചാപ്പുംച
 കുളിച്ചുംതമ്മിലമ്പോമ്പുംവിളിച്ചുംനന്ദനതേനിൽ
 കടന്നുമാനസംകുലൻശൃംഗാരലീല
 തുടങ്ങിപലവിധത്തിൽ.

ഒരുകാമിനിമെല്ലെടുത്തു
 പുരുഷപുണ്യങ്ങളിറുത്തു
 തെവർക്കുതുപാതികൊടുത്തു
 ഒരുപെണ്ണതുകണ്ടുവെറുത്തു
 ഒരുകാമിനിപൂമലർചിത്തുന്നു
 ചിതരുന്നചിത്തയിലധികംസുരൻറിവളരുന്ന
 അരുണായമിമർചലരംകൂടി
 സുരപദപാപമലർച്ചുടി
 പരിമോഹനമവരുടെമോടി
 പരിതോഷമിടങ്ങൊറ്റുപാടി
 മദപാണമെല്ലെളഗാമിനിമാർ
 കാമവിനോദംകുലൻകളിയാടി
 പലരാഗവിധംബഹുപാടി
 കളിപ്പുഞ്ചരികിഞ്ചനതേടി
 ലളിതംചിലനാടകമാടി
 സുരസുന്ദരിമാരുടെമോടി
 ചിലർവീടികസുഖമൊടുപോടിയുംതേചി
 തേടിയുംമലർവാടിയ്ക്കലധികരസം
 മലർബാണനമൊന്നുകയർത്തു
 കുലവില്ലംകയ്യിലെടുത്തു
 മലർസായകമാശുതൊടുത്തു
 പലമിഴിമാക്കിട്ടുകൊടുത്തു
 ചിലർമങ്ങിമയങ്ങിയനംഗശരംബിയിൽ
 മുങ്ങിയുമതിചിവശം
 ഒരുപെണ്ണിനവസ്ത്രമഴിഞ്ഞു
 ഒരുപെണ്ണൊരുകോണിൽമറഞ്ഞു
 ഒരുവർക്കരിശുമഴിഞ്ഞു
 ഒരുപെണ്ണതുകണ്ടുപറഞ്ഞു
 പരിയാസവിധംദ്രവ്യമാറികയംബതമാറികയും
 മറിമാൻമിഴിസംഹതികൾ.

ഇങ്ങനെപലവിധമംഗനമാരുട-
 നംഗജനരപരിതാപംപൂണ്ടുട-
 നങ്ങുകുളിച്ചുവസിക്കുംമേലു
 അംഗനമാർമണിയാളാമുവ്വശി
 തിങ്ങിനമനവികാരംകൊണ്ടവർ
 മങ്ങിനമുഖമൊടുപാതൻതന്നുടെ
 അംഗമുണ്ടങ്ങുനിനച്ചുനിനച്ചുട-
 നിങ്ങനെസഖിയൊടുപൊന്നാരംമനം

കണ്ടാലുംനിയമനനിവനെ-
 ത്താണാർശനൈക്കാളതിസുഗന്ധം
 വണ്ടാർകഴലികളുണ്ടിനമിവനെ
 ഞ്ഞാണാട്ടുന്നതികെഴുതുകമോടെ
 പണ്ടമനോഭവനാദേശംശിതി
 കണ്ണൻതരൂടയിപ്പിച്ചതിനാൽ
 ത്താണാർസായകനൈക്കാളതിശയ-
 മുണ്ടായിട്ടൊരുനരപതിവരനിവ
 നണ്ടായ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നൊരുദയം
 കൊണ്ടുവിചാരിച്ചുണ്ടിനെവിധിപുന-
 രണ്ടാക്കിത്തീർത്തിവരനിയതം

പദം.

മാനിനീമൗലേവരഗുണശാലിനി

നി ബാലേ

മാനവവരനാകുമ്പോൾ നാളെത്രപം
 മാനസകയ്യുകനമധുരസമയികണ്ടിരാനി
 (മാനിനി)
 കൊണ്ടൽനിരയ്ക്കുംതമസ്സിന
 മിണ്ടൽവളർന്നിണ്ട ചുരുങ്ങാൻവരൻ
 രചമുടി
 കണ്ടാൽനിനക്കുള്ളിൽകമലാലവരിതാവ-
 മുണ്ടാം (മാനിനി)
 മണിടംതന്നിൽവസിക്കുന്ന
 മന്നവനാരിൽമാന്യനാമിവനാടുശരിയായി-
 ലിന്നൊരുനവൻ
 അന്യദിക്കുകളിലുംകുഴവനവനമനമി
 മനോഭയ (മാനിനി)
 വില്ലാളിവിരൻധനഞ്ജയൻ
 പൊല്ലേറുംതൂൻമുല്ലബാണനുമുള്ളിലല്ലൽ
 നൽകുമിവൻ
 നല്ലൊരുസൗന്ദര്യംപറവതിന്നുഹണിവരനും
 (മാനിനി)
 പഞ്ചാലിതൻറൊഗ്യാദയംപരിചെട്ടേ
 കൺക
 പഞ്ചാലപൊട്ടിയെക്കൊൾമധുരംപാണവായനം
 അഞ്ചാതെനകൻവളതിസുഖാത്താമരവിടുന്നു
 മാനിനീമൗലേവരഗുണശാലിനി: നി ബാലേ
 കമലാലായതനയനനിവൻ
 കനിവുപെരുത്തൊരുവിരനിവൻ

അമലചരിതനിവനമൃതസരസനിവൻ
 അമരകലാധിപതനയനനിവൻ
 ഇവനെടുക്കുടിരമിപ്പാനും
 അവിരളമാത്രസുഖിപ്പാനും
 അധികതരസുകൃതമതുപരഭൂതമൊഴികളുസഖി
 പാക്കിൽ വളന്നിടേണം.

അംഗനമാക്കൊരു കാന്തനിവൻ
 അരിവരനിപയകൃതാത്തനിവൻ
 അമലബലസഹിതനധികസുഗനനിവൻ
 അമൃതകിരണസമവദനനിവൻ.
 തൊണ്ടിപ്പഴമൊടുശബ്ദപിടിച്ചുട-
 നിണ്ടൽവളർന്നുംചുണ്ടകളും
 മല്ലികതൻമുകുളത്തിനനിവത-
 മല്ലൽവളർന്നുംപല്ലകളും
 മല്ലിശരകലവില്ലിൽചതുരത
 തല്ലിയെടിക്കുംചില്ലികളും
 മുല്ലായുധശരയുദ്ധമതാകിന
 കല്പകദാക്ഷവുമിവപലതും
 ഉള്ളിൽനിനയ്ക്കുംതൊരവലിയൊരു
 കൊള്ളിയെടിക്കുംപാലേമമക-
 മുളമശേഷമെരിഞ്ഞിടുന്നു
 കള്ളംപറവാറിവൻമേലാ
 വിധുമുചനാകിയവിജയൻതന്നുടെ
 മധുരധരരസപാനംചെയ്തിന
 വിധുരതതീയവസിപ്പാനുള്ളൊരു
 വിധിമുണ്ടായ്ക്കുമൊമമബാലേ!
 ഇത്തമുവൃശിതന്മാരെക്കുക-
 ഉത്തരണീമണികേട്ടൊരുനേരം
 സതപരമരീകിലണഞ്ഞുകനിഞ്ഞവ-
 ഉത്തരമങ്ങുപറഞ്ഞുയടുങ്ങി
 ഉത്തമശീലേ ഉവൃശിനിനുടെ
 ചിത്തവിഷാദമുപേക്ഷിച്ചാലും
 ഉത്തമനാകിയപാതൻതന്നൊടു-
 മൊത്തുമിപ്പാനുള്ളൊരുസംഗതി
 അത്രവരുത്താംസവ്യസതാംഗി
 സത്തമയാളവേദംവേണ്ടാ
 നിന്നുടെപരിതാപങ്ങളുൾക്കൊ
 ചെന്നവനോടുപറഞ്ഞറിയിച്ചാൽ

മണമേരുകസ്തുരികൾകളും
കുണനേരംകൊണ്ടുടലിലണിഞ്ഞു
കുണവനിരിക്കുംദിക്കതിരഞ്ഞു
കുണമുങ്ങൊട്ടിരിച്ചുനടന്നു.

കമ്മി.

കന്തിതൻറകുമാരകൻറ
അന്തികേപനമനമവർ
ചിത്തുമനനകാന്തികൊണ്ടവർ
അന്തരംഗമിളക്കമാറുമനംമനംകളിതുടങ്ങി
മനസ്സിതവുതുടങ്ങി
കന്ദബാണരസംകുലനാവർ
സുന്ദരാംഗിമതിമറന്നുനിജ്ജരായിപ-
നന്ദനനാമമൂന്നൻതന്നെക്കണ്ടനേരം
ഖണ്ഡയല്ലാമുപേക്ഷിച്ചു-
നിജ്ജരനാരിചൊന്നാളേവം

പദം.

പാമ്പിമാംപകരേക്ഷണം! പാണ്ഡവവിരാ
പാമ്പിമാംപകരേക്ഷണം!
മോഹനീയാകാരാനിൻറ
ദോഹകാന്തികളുമുഖം
മോഹമുള്ളിൽവളരുന്നു മോ
ബാഹുളമെഴുലേ! (പാമ്പിമാം)
മാരൻറശരങ്ങളേററ
മാനസമുരുകിടുന്നു
മാനനീയഗുണവാരിയോ! മഞ്ജുളകീർത്തി
മാലകററീടേണമേവിദോ മാനുഷാധിശ!

(പാമ്പിമാം)

ആത്മപാലനംകൊണ്ടല്ലോ
പാമ്പിവിശിഖാരണേനിൻ
കീർത്തികൾജഗത്രയങ്ങളിൽ
പൂന്തൻവരണികൾകീർത്തിക്കുന്നു
സന്തതംമുദാ ഓർത്താൽവിചിത്രം (പാമ്പിമാം)
കന്ദബാണലിലപെയ്യൻ
വന്നാലുംനീവൈകീടാതെ
കുന്നേലുമുഖകൾമാർച്ചിടതെന്നിവണച്ചു
തന്നായ്പുണർന്നിടവാനയോ
സന്ദേഹമെന്നേ! (പാമ്പിമാം)

മുല്ലവിശിഖൻറകുലവില്ലിനെവെന്നീടുന്ന
ചില്ലികൾകൊണ്ടെന്നനീസഖേതല്ലിങ്ങതി-
നല്ലോരധാരമുതന്നെകുന്ന്ലുൽകളക [പാമ്പിമാം]
പാമ്പിമാംപകരേക്ഷണം! പാണ്ഡവവിരാ
പാമ്പിമാംപകരേക്ഷണം!

ഉയ്യശിയുടെവചനങ്ങളിവണ്ണം
ഭൃഗുനയംബതകേട്ടൊരുനേരം
ഉയ്യി പാലശിരോമണിപാർത്ഥൻ
ചൊട്ടിവളന്നൊരുകോപമടക്കി
ഭൃഷ്ണനിതാബിനിയോടതർപെയ്തു
പേരാതുളളൊരുവാക്കുകളിങ്ങിനെ
നേരേനിന്നൊരുലജ്ജയതെന്നു
ആരെന്നുള്ളതറിഞ്ഞുരചെയ്തു
പാർഥമുണ്ഡഹമെ: നവേണ്ട
കഷ്ടംകഷ്ടം! ചിലജനമിത്തൊഴിൽ
കേട്ടെന്നാകിൽ പരിയാസത്തിനു
വട്ടംകൂട്ടിവസിച്ച്ചിടുന്നതി-
നൊട്ടംസംശയമില്ലിഹനാനം.
മട്ടേലുംമൊഴിമാന്യജനങ്ങളി-
ലൊട്ടുംമോഹംതോന്നിടരുതേ
അംബുജനാളമൊഴിഞ്ഞിന്തശൈവല-
മന്നത്തരണികൾമോഹിക്കുന്നോ
ആനത്തലവനെയെന്നുകുരിണികൾ
മാനിയെയുണ്ടോകുരിണിക്കുന്നു
അംബുജമധുരസമുണ്ഡംവണ്ടുകൾ
നിംബരസത്തിനുവാങ്ങിക്കുന്നോ?
മനുജന്മാരിൽമനോരസമോഹം
മനസിനിനക്കുവളർന്നടനിക്കനെ
മനസിജവേദനനമ്മൊടുചൊന്നതു-
മനുചിതമെന്നുധരിച്ചിടേണം
നാരായണനെനിക്കെന്നെല്ലൊരു
പേരായുള്ളൊരുമുമുനിതന്നുടെ
ഊരുവിൽനിന്നുളവായൊരുനിന്നുടെ
ചാരതകളതികെഴുകുമോടെ
സരസ്ജനയനേനിന്നെപ്പരിചൊടു
സുരനായകനുകൊടുത്തുമുനിന്ദൻ
സുരപതിതന്നുടെതനയൻതന്നെ-
ന്നൊരുകഥനിയുമറിഞ്ഞിടേണം

പെരുതുള്ളവിധങ്ങൾ തുടന്നാൽ
 തിരയുള്ളൊരുക്കറംവരമെ-
 ന്നൊരുള്ളിലുറച്ചിറക്കിയും
 മരയുരയായിട്ടരുതേയും
 എന്നതിലുപേനരുങ്ങുവിശേഷം
 ഇന്നുമങ്ങുധരിച്ചിടേണം
 എങ്ങടെവംശപണ്ടുപുരവ-
 സ്സെന്നൊരുഭൂപതിവരണങ്ങായി
 ഉന്നതബാഹുപരാക്രമപലനം
 മന്നിടമഖിലംകാത്തുവസിച്ച്
 അക്കാലംനിജബാഹുപരാക്രമ-
 ധിക്കൃതശക്രപരാക്രമിയായത
 നകരഞ്ചരപതിനീങ്ങളയെല്ലാം
 തക്കത്തിൽപുനരാശുപിടിച്ചു
 വശ്രാത്താവാമവനൊഴുകിഞ്ചന-
 വക്കാണിപ്പാനെളുതല്ലാഞ്ഞു
 ശക്രതേരംനൽകിസുതനെ
 വെക്കുമെന്നിലയച്ചുദശരാാം
 അന്നുബുധാശങ്കനാകിയഭൂപതി
 വന്നിറങ്ങെത്യജനങ്ങളെയെല്ലാം
 വെണമയിച്ചുകൊണ്ടുസുരാണാം
 നന്ദിവളത്തിമനവചിരൻ
 പിന്നെപ്പരിചൊടുനിന്നവിവാഹവു-
 മന്നുകഴിഞ്ഞുനന്നിയാകട്ടെ
 സമ്മതമിയുദ്ധതസകലജനാനാം
 അംബുജനയന സത്വമിതെല്ലാം
 കല്പശാരിതയുമാനങ്ങളെയും-
 മോക്ഷിലൊരരരമില്ല
 ഗുരുതൻപതിയിലാശുദൃശ്ശാൽ
 വരമപ്പോഴതിദോഷമിതെന്ന-
 ണ്ണൊരുതാൽപത്നമറിഞ്ഞിടേണം
 പരതല്ലത്തിനമാഗ്രഹമില്ല
 സ്വർഗ്ഗലോകാധിപതനയൻതന്നുടെ
 സല്ലാപങ്ങളിവണ്ണംകേട്ടു
 സ്വർഗ്ഗലോകംഗനമാർമണിവിനെയും-
 കല്പമുഴുത്തുപാഞ്ഞുതുടങ്ങി.

പദം.

എന്തുതന്നെവരികിലുനീയിപ്പോൾ
 അസ്സരംശവദിയരേകേതും

നന്ദനേന്ദവംപാരംതളരുന്ന
 ചിരിതംമനനൽകണനീയിപ്പോൾ
 പഞ്ചസായകബാണങ്ങളാകുന്ന
 വഞ്ചനയിലുഴുന്നിടുമെന്നെ
 പഞ്ചലങ്ങൾവെടിഞ്ഞിറവാലയ
 പഞ്ചബാണമനോഹരമുദേന്ദ!
 കാണിപോലുംസുഖമില്ലാ
 ഉണിനുംചിയില്ലെന്നിടേതും
 ഏണലാമനെയിംബാനനനിന്നെ-
 ക്കാണതെയെങ്ങിനെവാഴ്ത്തണൻ
 മഹനീയതീർത്ഥപഞ്ചശരത്തിനിനക്കു

വരയ്ക്കതിൻ

കാരണമെന്തെന്നെന്നാടുചൊൽകനി
 കാമവെരിയെപ്പോരിൽജയിച്ചൊരു
 മീമപരാക്രമിനീയാകകൊണ്ടോ
 കാമാഭവജനകനുംനീയുമായ്
 പ്രേമമുണ്ടാകകൊണ്ടോവല്ലതെന്നുമുള്ളിൽ
 വളരുന്നൊരല്ലവെല്ലാം
 കളഞ്ഞിറനമേകല്പാണാലയരക്ഷിച്ചുകൊ-
 അല്ലാതെമറ്റൊരാലംബനമില്ല. [ഇതുക

എന്നതുകേട്ടുതരംചയ്യധനങ്ങളെയ-
 നിന്നിതുമത്രംകൂടുകയില്ല
 അമ്മനമുക്കെന്നാകിലുമിങ്ങനെ
 ധർമ്മവിശേഷമിതരുളിച്ചെയ്താൽ
 സമ്മതമില്ലനമുക്കെന്നുള്ളതു
 നിന്നതാരിലുറച്ചിടേണം
 കഷ്ടം! കഷ്ടം! കാനിനംനിന്നുടെ
 ദാഷാതയെല്ലാട്ടുന്നമുട്ടെ
 ജ്യേഷ്ഠനതായയുധിഷ്ഠിനുംബത
 ശിഷ്ടജനങ്ങൾകനിഷ്ഠന്മാരും
 മറ്റോലുംമൊഴിനിഷ്ഠരമിത്തത്തിൽ
 കേട്ടെന്നാലുടനൊട്ടുംസാധിതം
 നേരല്ലാത്തവിധങ്ങളിലൊന്നും
 കൂടുകയില്ലനമുട്ടെന്നെരെ
 പെരുതായുള്ളൊരുവരപങ്ങൾക്കിത
 പെരുവഴികൂട്ടുകയില്ലിതുന്നിയതം
 എന്നതുകേട്ടുനവശിയുപുന-
 തന്നതുകേവേത്തൊടുപറഞ്ഞാൾ.

നേരല്ലാത്തവിധങ്ങളിലൊന്നും
 കൂടുകയ്യില്ലെന്നിങ്ങനെനമ്മുടെ
 നേരേനിന്നുപറഞ്ഞൊരുഭൂപതി
 വിരൽനിയതുമോഡിച്ചിത്താൽ
 കാര്യംപറയുംനേരത്തുള്ളിൽ
 കാലപ്പൂർവ്വതരോന്നമിരാനിം
 പാഞ്ചോലാത്തമയെന്നൊരുപെണ്ണിൽ
 വാമമുഴുത്തുകാരണമല്ലി?
 പഞ്ചശരായുധവിവശനാരായ്
 അഞ്ചുജനങ്ങളുനിക്കുമൊരുമി-
 ചുഞ്ചാതവളേവളികഴിച്ചതു
 കിഞ്ചനത്താനുംകേട്ടിയുവിജയാ
 അഞ്ചാറേഴുന്നാലുമവർക്കൊരു
 മാഞ്ചപ്രപുതനിനിലിഹതെല്ലം
 മേല്പുറംചെന്നശയിക്കുമൊരുനാൾ
 മരണാളനെന്നൊക്കത്തുരമിക്കും
 മേല്പുറനിനിക്കുകുളത്രമതിങ്ങിനെ
 കേട്ടാൽമഹാതുഞ്ചവിധത്തിൽ
 ഗോഷ്ടികർപലതുംകാട്ടുന്നതിനൊരു-
 കോട്ടംനിങ്ങൾക്കില്ലതരിമ്പും
 അക്കമയവിടെയിരിക്കട്ടെപുന-
 രാർക്കറിയാവുന്നിങ്ങടെശാസ്ത്രം
 കൈമാറിത്തൊരുനിക്കുടൈനനി
 മയ്യുണ്ണാളാംകന്തിയുമൊരുനാൾ
 അർക്കനൊക്കത്തുരമിച്ചിതുപിന്നെ
 അർക്കാത്തജനയുകുളപുണൻ
 അച്ചുനൊട്ടംകകനൊട്ടുകൂടി-
 പ്പിച്ചുകഞ്ചാണമോഹാസവമാടി
 ഇച്ചരിതത്തിലതല്ലോനിങ്ങൾ
 ജനിച്ചതുമാന്താലൽഭുതമത്രേ
 പാണ്ഡനരേന്ദ്രനിരിക്കത്തന്നെ
 പാണ്ഡവനിന്നുടൊതുജനംചില
 പൊണ്ണനാരാംജാരനാരൊടു
 പുണ്യസുഖനരമിച്ചുകുഴും
 പണ്ഡപരശ്രമശാലികളാകിയ
 മണ്ണികർനിക്കുമുളപായുന്നു
 പാണ്ഡസുതവാർത്തങ്ങളിതെന്നൊരു
 കണ്ണനന്ദംചൊല്ലുകയത്രേ

കണ്ണനാരായ്ക്കുളാരുനിക്കുടൈ
 പൊണ്ണക്കാര്യമതയ്യോപാഴിൽ
 ഇത്തൊഴിലാരുമറിഞ്ഞിട്ടില്ല-
 നാർത്തരികുലറിഞ്ഞൊരുനമ്മൊടു
 യുത്തുപറഞ്ഞിഹമോഡിച്ചിച്ചു
 യുത്തമേതിഞ്ചുപിത്രംചിത്രം.
 വല്ലതെങ്കിലുകിനിക്കുവളുണ്ണാരു
 അല്ലത്തൊന്നുമുചെയ്യുന്നേരം
 തെല്ലപോലുമൊരുഭൂപതില്ലാതെ
 കല്ലുപോലിഹവസിച്ചുചിതമോ?
 കണ്ടിവാർകഴലിമോരോടിക്കുനെ
 ഇങ്ങൽതിൻപറയുന്നതിനൽനി
 കണ്ടുകൊൾകഫലമിന്നുവോനൊരു-
 ഷണ്ഡനായിവരുമെന്നതുതന്നം
 കേവലമോട്ടുമുടനുശ്ചിതീങ്ങിനെ
 ശാപമേകിനടകൊണ്ടൊരുശേഷം
 താപമോട്ടുമധികപുനരർത്ഥന.
 ഭൂപനാശുവിധാപങ്ങൾതൂടങ്ങി
 ദേവദൈവദിനബന്ധം
 ദേവകീനന്ദനാശൈരുകി
 ദൈവമേത്തൊന്നൊരുചെയ്യു
 കൈവല്ലുമുത്ത ദേവ
 കാരണ്യമില്ലാഞ്ഞിട്ടേരോ
 മേയ്യാഗങ്ങൾകൈവന്നതിനു
 പാർത്താലാവതെന്തയ്യോ
 മന്നവനഗ്രജൻയത്നം-
 നന്ദനൻതന്നെയുംചിന്നെ
 അന്യരേയുമെങ്ങനെത്താൻ
 ചെന്നു കണ്ടുന്നു
 പാണ്ഡവനർത്ഥനനാണം
 പെണ്ണമല്ലാതെയായെണ്ണ
 കണ്ണനുംമൊരുളവരുപരിഹസിച്ചിടും
 പാരിലുള്ളവൈരികളെ
 പെരിചാതുസംഹരിപ്പാൻ
 പാവതീശൻതന്നൊരസ്രം
 പാഴിലായല്ലോ
 പുണ്ഡരീകവിഭോചനാ
 ഷണ്ഡനാമെനിക്കുപാർത്താൻ

ഗംധീവകൊണ്ടെളുപ്പമല
മണ്ഡലവാമനാനന്ദം
പരിതപവാരിധിതന്നിൽ
പരിപാഠ്യമെന്നെ
കരുണസിന്ധോഗോപിനന്ദം
പരിപാഠിക്കണം.

ഇത്തരമധികവിചാപംപൂർണ്ണമ
പിത്തവിഷാദത്തോടുവസിക്കും
പാർത്ഥിവവരന്റെ പരിതഃകേട്ടസു-
രാനന്തമപുരജനമങ്ങിടക്കൂടി
രത്തിൽ ചിലരുപറഞ്ഞുതുടങ്ങി
ദുർമ്മതിയുമെതിരെത്തൊരുക്കപ്പം
സന്താപങ്ങളിവണ്ണവരുവാ-
നൊത്തൊരുക്കണമെന്നതുകേട്ടോ
എന്തെന്നതുമറിഞ്ഞില്ലിയുമ്പോൾ
ചിന്തിച്ചാൽ ബഹുമാനംകൊന്നും
കന്തിഭേവിക്കേതാനും ചില
സന്താപങ്ങൾവേലിച്ചുകൊണ്ടോ
ധർമ്മത്തെമനസ്സുചെയ്യണമെന്നോരു
കുലപ്പുരുഷന്റെ ചെറിയൊരുക്കോണ്ടോ
രൂപിയിൽനിന്നിറവനവരുണ്ടോ
ഭീമസുഖമല്ലാഴികൊണ്ടോ
വേളികഴിച്ചതിനെത്താനും ചില
താരകേടപിണഞ്ഞുകൊണ്ടോ
രേണകാണമെന്നൊരുക്കൂതു
പോലിച്ചറിയാനൊത്തൊരുപാഠം
ഇങ്ങനെ ചിലരുപറഞ്ഞുകൊണ്ടുട-
നങ്ങുകടന്നുനടന്നുതുടങ്ങി
വേന്ദാർ ചിലർതങ്ങളിലപ്പോ-
ളേവെന്നിങ്ങുപറഞ്ഞുതുടങ്ങി
കന്തിസുതനിയവനുവേലിച്ചാ-
നൊത്തൊരുക്കണമെന്നതുകേട്ടോ
കന്തിസുതനിയവനുവേലിച്ചാ
നൊത്തൊരുക്കണമെന്നതുകേട്ടോ
എന്നൊരുക്കൂതുരുപയ്യരുതോ?
എന്നൊരുക്കൂതുരുപയ്യരുതോ?
അതിനെത്തൊരുക്കേവയ്യമിന്നീം
അതിനെത്തൊരുക്കേവയ്യമിന്നീം

ആയതുതന്നെക്കേൾപ്പിക്കരുതോ
ആയതുതന്നെക്കേൾപ്പിച്ചിടം
നമ്മുടെയജമാനന്റെകുളവും
പെൺമണിയൊളമുൾശിയിപ്പോൾ
തൻമകനാകിയപാണ്ഡവനേക്ക-
ണ്ടൊരുക്കൂതികൊണ്ടുകുളവായ്
മകനാകിയകൊണ്ടുകുളവായ്
സകലജനത്തിനുമതിനെന്തിപ്പോൾ
അതുപോലല്ലിതിനെത്തൊരുക്കേവയ്യമി
അതിനെക്കേൾപ്പിതിനെത്തൊരുക്കേവയ്യമി
ഇത്തരമധികവിചാപംപൂർണ്ണമ
ഗാന്ധീവകൊണ്ടെളുപ്പമല
പുത്രനെക്കേൾപ്പിക്കുകയുണ്ടായാൽ
ഗാന്ധീവകൊണ്ടെളുപ്പമല
അങ്ങിനെതന്നെതന്നെക്കേൾപ്പിക്കേണ്ട
എങ്ങിനെതന്നെതന്നെക്കേൾപ്പിക്കേണ്ട
രണ്ടൊന്നത്തന്നെതന്നെക്കേൾപ്പിക്കേണ്ട
മല്ലാകുന്നിടമണിയുൾശിതന്നുടെ
വല്ലാതെകണമല്ലാതെകണമല്ലാതെ
സല്ലാപംചെയ്തൊരുവിജയന
തെല്ലാസമുദായത്തുമില്ലാ
അയ്യോശിവശിവകഷ്ടംകഷ്ടം
ദുഷ്ടംഗംബതകേൾക്കരുതേതും
മുൾശിവിനൊത്തൊരുക്കേവയ്യ
മുൾശിയെന്നിടകേൾപ്പിക്കേണ്ട
അയ്യോശിവതലോചനമാരെടു
വണ്ഡിച്ചിടത്തൊരുക്കേവയ്യ
പെണ്ണമതല്ലാതാകവോനെ
നങ്ങളവൾശാവവുമേകിനടന്നാൾ
നങ്ങളവൾശാവവുമേകിനടന്നാൾ
പേരേഴികവരുമെന്നവേണ്ട
നങ്ങളവൾശാവവുമേകിനടന്നാൾ
നങ്ങളവൾശാവവുമേകിനടന്നാൾ
എന്നൊരുക്കേവയ്യമിന്നീം
പാലവുമില്ലാതെവേലുമില്ലാ
ഇതുകൊണ്ടിനകടികൂട്ടുവതി-
ന്നൊരുക്കേവയ്യമിന്നീം

നിന്നുവരുന്ന സാധിച്ചിട്ടും
നന്ദനാഹ്ലാസവിശ്രമമെല്ലാം
കൈയൊന്നുമുട്ടുന്നതൊഴിച്ചു
ചിന്തിതമെന്നെന്തൊരുപെയ്യണം
നിന്തിരുവടിയുടെകൃപയുണ്ടായാ-
ഖെന്തെങ്കിലുമതുസാധിച്ചിട്ടും
അന്തരമില്ലിതിനടിയനിടാനിം
ചിന്തിതമെന്നെന്തൊരുപെയ്യായും
എന്നതുകേട്ടമഹേശ്വരമുടനെ
തന്നികുലനീലമരുളിച്ചെയ്തു

നിവാരകവചനെന്നൊരുദൂഷ്ടൻ
നിശ്ചലരായിപറഞ്ഞിഹസവിധോ
നിവർത്തനമുണ്ടെന്നിഹസവിധിതൻ
നിതാൻതന്നെകരുതായ്വന്ന
നിശ്ചലസുന്ദരിമാരെക്കുമവനിഹ
നിശ്ചലമുനിതരണികളെയും
നിശ്ചലനൊപയുടുന്നവനിഹ
നിശ്ചലരായമനാഗ്രാഹരിച്ചു
നിശ്ചലമഖിലമടിച്ചതകണ്ഠ
നിശ്ചലപിനാശമെഴുതുമവനെ
നിശ്ചലമൊകിനശരമാവത്താൽ
നിശ്ചലനൊപയുടുന്നൊന്നാം
നിശ്ചലസുഖമരുളിടണമതിനിഹ
നിതാൻതന്നെമുണ്ടെന്നുമുടനും
തടിച്ചുവരുകിനിനൊത്തൊടൊക്കും
പെരുത്തരുമാമപോലെതടിച്ചതി
കരുത്തനൊകുമവനിഹമമ
പുരത്തിലിങ്ങുകടന്നാൽകോപാൽ
അനന്തരമൊരോവകപെയ്യിട്ടും
അമർത്ത്യവെരിക്കെളൊരുധംഭക-
ളെത്തിവെണ്ണനോക്കിവിരാനിം
അമർത്ത്യവെറിന്നാവതുമല്ല

തടിച്ചുരക്ഷസകൂട്ടംപൊടിച്ചുംകല്പവൃക്ഷങ്ങ-
ളൊടിച്ചുംകല്പനാശക്കി നടിച്ചുംമാമുനിമാരെ-
തിടിച്ചും അഗ്നിയിലെത്തിവിരിച്ചും മദ്യവു-
കടിച്ചുംമാമുനിമാരെവിടിച്ചുംകുടുംബപെല്ലി-
ച്ചിരിച്ചുംവെണ്ണനൊക്കെടിച്ചുംഅഗതാവക-

ളൊടിച്ചുംയോഗിപുരുത്തപ്പഴിച്ചുംകണ്ഡങ്ങൾ
കത്തി
ഇടിച്ചുംകണ്ഠിനെച്ചുരു വിടിച്ചുംമേമപാ-
ത്രങ്ങൾ
കൂടിച്ചുംമാമപാത്രങ്ങൾപൊടിച്ചുംവിത്തമെ-
പ്പേരും
മുടിച്ചുംവിശ്രമത്തൊടെതിരിച്ചുംവാടകൾകത്തി
യിടിച്ചും പിടുകൾമുട്ടുകരിച്ചും ഇങ്ങനെലോകം
മുടിച്ചിടുന്നനിത്യവും.

വാരിധിതന്നിൽവസിച്ചിടുന്നൊരു
വൈരിയെനിയനപെയ്യാനിപ്പോൾ
സാരമിയൊടുംവൈകാതേമമ
തേരിൽകേറിപ്പോകണമുണ്ണി!
ഇങ്ങനെചിത്രയികൾക്കൊട്ടനവനേ
സംഗരസീതനിസപദിവധിച്ചാൽ
മംഗലമിതുകൊണ്ടഖിലജനാനാ-
മങ്ങളുവെച്ചിട്ടുംഭൂമമുടനെ
വൃത്രവൈരിയുടെശാസനമിങ്ങനെ
പാർവ്വതീവർത്തനിശമൃതദാനിം
ശക്തൻപെയ്യുംപതിയുള്ളിൽനിനച്ചു-
ങ്ങെത്രയുംഓടിപെരുത്തൊരുകോപാൽ
ശത്രുമാവച്ചുക്കൊത്തൊരുടത്തുട-
നതുമ്മാമഭൂമിപ്രമിപാർവ്വതൻ
തത്രമേവീനസുരായിപനോടും
സത്പരംതൊഴുതയത്രയുണർത്തി
വൃത്രവൈരിയുകുണ്ടുപ്രസാദി-
ച്ചത്രതന്നെക്കിരീടമെടുത്തു
പുത്രനൻപൊടുകൊടുത്തതിമോദാൽ
മസ്തപകമുയർത്തിക്കൊണ്ടു്
അസ്തമേമണമനല്ലുണറായ്
സ്വസ്തിതേവരികവിശ്രമമെല്ലാം
ഇമ്മമങ്ങളുടനഗ്രാഹമേകി
യാത്രയാക്കിസഹസാരമിയൊടും
ചമ്പതാളം.

മുരരിനകകെലതിലകനവനിപതിയർത്തു
യുഗപരാക്രമവാരിധിപാണ്ഡവൻ [നൻ
സപദിനിജനകനുടെമവരമമൺദൻ
സാരമിയൊടുംതിരിച്ചുജിതരൂപം

പരിചിന്താദൃശ്യരണ്ടിടത്തു ചെന്നതിനെ
വാണിയിതന്റെ തിരപ്പുവേശിച്ചു
അരിവരനിലധികതരമരിശമൊടുമർത്തുനൻ
ആരണയുൾപ്പെട്ടിട്ടു ചൊല്ലിടുന്നൻ
വരികപടപൊതുവതിന്നു നിശിചരകലായമി
വീരനെ നാകിൽനിവെക്കതെസന്നിധൗ
അമരവരപുരിയിലതിവിരവിനൊടുവന്നുടൻ
അന്നന്നനന്ദങ്ങൾ ചെയ്യുന്നടുക്കതേ
നിശിചരരിലധികമല്ല നിശിതതമെത്തുണൻ
നിശ്ചയിച്ചിട്ടുവന്നിന്നെയുംസാധ്യതം

ഇതുംവിജയന്റെ ദർശനംകൊടു
കൂടനായേറ്റൊന്നിവാതകവചനം
അദ്ധ്യായിതന്നിന്നടുത്തുവന്നാക്കൊടു
സാക്ഷം പുറപ്പെട്ടുവന്നതിടീക്കുണൻ
കല്പനമേലനാദത്തിനല്ല വി
കല്പമേകപടികശുലൻ
ഉൽപ്പന്നംകൊണ്ടു സിംഹനാദംപെയ്തു
മുപ്പാതമൊന്നുവെട്ടിക്കൊടുക്കും
വൃത്തംകലർത്തു ചെമ്പുകിടാമത്തി
നൊത്തുത്തന്നെത്തന്നെക്കൊടുത്തുനാന
കത്തുനായിക്കൊടുത്തുപൊലമുവ
ന്നതുമ്പൊഴുതവന്നതിൽത്തന്നെ സാ
യുലതമിനൊത്തുവിളിക്കുവിജയനോ
ടുലതനായിപ്പറഞ്ഞിടിക്കൊടുത്തു
ആരെടാനൊക്കൊടുപൊലപെയ്തതിനായി
നേരിടാനൊക്കൊടുപൊലപെയ്തതിനായി
പാരമധികകലവചനകൾകൊണ്ടുനാന
ചെയ്തൊന്നിട്ടെന്നുവേദധികമൊന്നുസ
ഇത്രൊന്നൊക്കിലുംചെന്നൊന്നൊക്കിലും
ഇതുപുലൻമുക്കിൽവെട്ടുന്നൊക്കിലും
മരനെനൊക്കിലുംവിടനെനൊക്കിലും
മരമൊടടൽപൊതുവതിന്നുവരികമരസവ്വേനീ
തല്ലിമമളയുഗത്താൽകല്പകളിതല്ലാൽപെട്ടമാറ

അവലിപ്പൻ

കില്ലിതിന്നതെല്ലമുടനിലുവിട്ടുവേണ്ട
പണ്ഡവൽത്തൊന്നെവെട്ടിച്ചുനിന്റെ
പൊണ്ണത്തലമല്ലൊന്നെശിച്ചിട്ടുമിപ്പോൾ
എണ്ണമില്ലാത്തതെല്ലൊന്നെശിച്ചിട്ടുമിപ്പോൾ

കണ്ണിലൊക്കുന്നിടകൊണ്ടൊരു
പണ്ഡവിലുവീരകരണമതിന്നൊക്കും
പണ്ഡതംചൊല്ലാതെപണ്ഡമതുക്കൊണ്ടു
മുണ്ഡമതുമിന്നതവപണ്ഡതമൊക്കും
കന്തിസുതനമുരത്തൊന്നിവണ്ണം
ചിന്താമുഖംനിശ്ചലമാക്കിപ്പോക്കി
ഒന്നുകൊടുത്തു ചൊല്ലിച്ചുവെത്തു
ലെന്തിങ്ങു ചതംകുക്കുമില്ലേതും
കരുതപതിവരനാദടൽപൊതുവതിനൊക്കും
അരികളുടെകലമഖിലമിടിപ്പൊടിതകൽ
കരുതടൽപൊതുവതിലിന്നുവെട്ടൊന്നിനക്കും
അരനാമിഷ്ടമിടിവമൊപ്പുരിയശ്ശുഗമിക്കും.

ഇതുംപറഞ്ഞു തമ്മിലടുത്തും

കൊമ്പും പാരംകൊടുത്തും
അസ്സുജാലങ്ങൾകൊണ്ടു
അത്തൽകൊണ്ടൊന്നിങ്ങും
അനുകൂലകൊണ്ടുമുറിഞ്ഞും
വൻപുകൾതമ്മിൽ പൊങ്ങും
ദൈത്യന്ദ്രൻപാരംകൊടുത്തും
പാൽനൈവന്ന തടുത്തും
തമ്മിലുന്താനംകൊടുത്തും
തായത്തിലെത്തിയടുത്തും
മാവ്വിടംകത്തിപ്പൊടിച്ചും
പാരതെക്കൊമ്പുമുഴുത്തും
ഇങ്ങനെതമ്മിൽകയറുത്തും
കലഹവിധങ്ങൾക്കൊന്നുപകർന്നിടുന്നു
കലശലുദിശിദിശിവളർന്നിടുന്നു
പൊടികളുമനവധിനിറഞ്ഞിടുന്നു
പൊളിയല്ലടിനകൽമറഞ്ഞിടുന്നു
രജനീചരനമടംകറഞ്ഞിടുന്നു
രണ്ടുവിവിജയനമണഞ്ഞിടുന്നു
കരുതലവിരുതൊന്നുകടുത്തിടുന്നു
അരികളുമുടനങ്ങുമരിച്ചിടുന്നു
അമരജനങ്ങൾനിന്നുപുകഴ്ത്തിടുന്നു
അസുരജനങ്ങൾനിന്നുദൂരംകൊണ്ടിടുന്നു
ശിവശിവിരണമെന്നുപറഞ്ഞിടുന്നു.

സംഗമധികതെക്കൊക്കായി.

ഉത്തമുതിർന്നതെക്കൊക്കായി.

തുംഗനിശാപരവിരണൈതന്മന-

നങ്ങവയിച്ചുറിച്ചുവിട്ടിട്ടു

മംഗലമേതുകൊണ്ടുചിലനന്ന

മങ്ങുസമാഗതമായി

ഉടനയികമാനവവിരൻപാർത്ത

മുടനേസ്യന്ദനമേറിക്കൊണ്ടുതിരിച്ചു

ഇന്ദ്രനെവന്നുവണങ്ങിപ്പോര

ഹൊന്നൊഴിയത്തരിവധമറിയിച്ചു

ഇന്ദ്രനുമധികംകീതികൾ

നന്ദനനൻപൊടനഗ്രഹമേകി

ജീവചിരംനീളിപ്പുകമാകെ

വേതുമുറ്റർമുറ്റർപിടുകൾക്കുംതെ

വേകളുവന്നുതെയയിൽതെട്ടു

കേവലമാശിപ്പാദപൂമേകി

മുറന്നിത്തന്നെപദേവകളും

കറമകന്നുചുക്കൂഴിതരാനിം

കല്പാണംഭിശിഭിശി

കല്പാണംകല്പാണമുത്തിതൻപട-

പല്ലവംസേവചെയ്താൻ

അല്ലത്തിൻമല്ലവൈരികിത്തികൾ

സല്ലപിച്ചുമല്ലസിച്ചുവാഴുകകല്പാണം

ഇതുമുഖംദൈവമനകൂലം

അതിബലബലവീര്യവു-

മതുലകലനീലപൂരവും

അതുലകീർത്തിവിമലപൂർത്തിയെന്നിവ

സകലമാഗ്രസഫലമാകുറുപവരകല്പാണം

മാനവവിരൻതന്മനസ്സനവരെക്കൊന്നു

ഭിന്നതകളുണ്ടുസുഖമോദനവാരാ

മാനനിബാഹുമാനമോദനമാഗ്രതകകല്പാ

ണം

പരിതോഷംഭഗതീപർ തോഷപുരുത്തന-

ദനം

പുരുഷംശാന്തവിരപരിചിനൊടുഭവനവിര-

കല്പാണംഭിശിഭിശികല്പാണം [രണിമണ

കല്പാണംസുഖമോദനവാരാ

ഉല്ലാസനകരത്തൊരുഭിവസം

സ്വർല്ലാകായിപനോദംസുഖമോദ

സ്വർല്ലാകത്തിൽവസിച്ചുസുഖിച്ചു.

നിവാരകവചവതം മേട്ടൻതൃശ്ശൂർ സമാപ്തം.

